Türkçesi: Ferhan Ertürk
1. baskı: Aralık-1998
Yayın Yönetmenleri Kaan Çaydamlı / Çetin Şan
Yayına Hazırlayan Kaan Çaydamlı
Kapak Tasarımı
2 Tasarım
Mehmet Ulusel /Erol Egemen
Dizgi
F.E.
Lojistik Destek M. Küpüşoğlu
Baskı
Umut Matbaacılık
(0-212)637 09 34-0411
© Kesim Ajans aracılığıyla ALTIKIRKBEŞ YAYIN
Bu çevirinin tüm yayın haklarını sahiplendik. Tanıtım alıntıları dışında
- makul boyutlarda- izinsiz çoğaltılması ahlak kurallarına ve yasalarımıza
göre suç sayılmaktadır. Böyle bir harekete kalkışmak istediğinizde önce
bize sorarsanız uygar dünya adına seviniriz.
P.S.; Tüm fotokopi fanzinler, yukardaki açıklamadan bağımsızdırlar. Onlar istedikleri
ALTIKIRKBEŞ kitabını veya metnini çoğaltabilir, bozup yeniden yaratabilirler.
Okurlarımızı yasal dergileri değil "fotokopi fanzinleri" izlemeye çağırıyoruz.
Onlar sizi uçurumdan aşağı itecek güce sahiptirler ve uçmayı öğrenmenin zamanı geldi.
Yaşasın FOTOKOPİ, Yaşasın KAOS.
ALTIKIRKBEŞ YAYİN
bir Kaybedenler Klübü tribidir.
Yazışma Adresi: P.K. 114 Acıbadem, İstanbul
Konuşma Adresi: (0-222) 221 88 02
David Eddings,
1931 yılında Spokane, VVashington'da doğdu. Seattle'ın kuzeyindeki Puget Sound bölgesinde büyüdü. 1954 yılında Portland Oregon'daki Reed College'de edebiyat eğitimi gören Eddings, 1961 yılında Washington Üni-versitesi'nde master'ını tamamladı. Orduya katıldı. Market tezgahtarlığı, İngilizce öğretmenliği gibi çeşitli işler yaparak Amerika Birleşik Devletleri'nin pekçok* yerinde yaşadı.
1973 yılında yayınlanan ilk romanı High Hunt, çağdaş bir macera romanıydı. Fantasy alanı her zaman onun ilgisini çekmişti ve The Belgariad beşlemesiyle fantasy edebiyata yöneldi. Ardından gelen The Malloreon beşlemesiyle adını iyice duyuran Eddings, artık güneybatıda karısı Leigh ile yaşamaktadır.
kişisel toplantı notlan ...
1./ .
"saçlarımı biraz okşasana. tamam,
bırak artık, hayatına başka insanlar girip çıksın." karga'da son istekler
uyuyamadım, insanın kendi nefes seslerini dinlemesi çok tuhaf, vazgeçtim, arkadaşımdan kalan 'heartbreaker" logolu açık mavi boxer'ı üstüme geçirip salona, kanepeye geçtim, uykusuzluk için iyidir kanepe ve tv. uyudum, rüyamda seni gördüm, arabadayız ve sen öndesin, arkaya bana doğru döndüğünde, yanağından çene altına L yapan uzun bir ameliyat izi var. yara izin, gülüşün, 'sensodyne' ile desteklenmiş gülüşün, seni boş bir kaban gibi koltuğun üzerinden yanıma çektim, konuştuk, uyudun, üstüne battaniye gibi bir şey örttüm, uyandım, uyandığımda senin gibiydim, aramadım, sadece aranmak durumunu yaşıyordum, cobain koydum ve camdan dışarı baktım, kiremitlerin üzerinde uzanan baca gölgeleri, otlar üzerinde uçuşan bir çift kelebek ve her şeyin üstünde, ağaçların bile, süzülen bir uzunkuyruk, iki gündür aynı cam çay bardağını kullanıyorum, boşaldığında bile, hafifçe, çay rengini koruyor, elime gelen tuhaf yapışma duygusu, bardak bana benzedi, bense uzun zamandır, uyandığımda sana benziyorum.
ç.
hayat benziyor
II.
biraz daha ? genellikle akşamüstü sorulan sorular antolojisinden
Kendi kendine ve belirli bir düzen içersinde hareket eden bir kürenin üzerinde yaşıyorsanız zamanı durdurabilirsiniz. En azından teorik olarak. Yapmanız gereken tek şey kürenin hareketini taklit etmektir, doğal olarak ters yönde. Bu, sabitlenme, yani mutlak eylemsizlik halidir ve yüzünde bir HOPİ

ilhanx

gülümsemesi oluşmasını isteyen herhangi bir erkeğin yapması gereken tek şeydir. Doğal olarak, bir HOPİ değilse.
Henüz kıta değiştirmiş hemen sonra oturup ikişer tekila içmişlerdi. Kadın siyahtı. Ona bir tekila hikayesi anlatmış sonra kakolu lolipopunu tekilaya banıp emmeye devam etmişti. Kadın simsiyahtı.
Uzun bir yoldan sonra ulaştıkları sahil kasabasında ilk gördükleri yere oturmuşlar anlamaya çalışıyorlardı. O gece kadm uyumak istemiş, erkekse kendi yüzünde ilk defa gördüğü bir gülümsemeyle kapıya yönelmişti. Arkasından seslendi. , - Deri ceketin eskiyene kadar gidebilirsin. Kadm o anda daha önce hiç bir kadında görmediği kadar siyahtı.....
puxa vida
b.n.: Tenha kıra uzanın, göl hayatı incedir.
david eddings
elmas taht
(elenium'un birinci kitabı)
turkçesi: ferhan ertürk
alhkırkbeş yayın istanbul, 1998

DİŞ DENİZ
giriş
Ghzverig ve Bhelliom
Troll Tannlan'mn Efsanelerinden
BAŞLANGIÇTA, kürkler giyen, lobut silahlar taşıyan Styricum atalarının Zemoch ormanları ve dağlarından orta Eosia ovalarına ağır ağır yürüdükleri günlerden çok önceleri, kuzey Thalesia'nın bitmez tükenmez karlan altındaki derin bir mağarada yaşayan eciş bücüş, Ghwerig isimli cüce bir troll vardı. Çirkinliği ve aşın hırsından dolayı dışlanan Ghvverig yeryüzünün derinliklerinde tek başına, kıskançlıkla koruduğu gizli hazinesini çoğaltmak için altın ve kıymetli taşlar arardı. Sonunda öyle bir gün geldi ki donmuş toprağın çok çok altında derin bir dehlize girdi ve meşalesinin titreyen ışığında, duvara gömülmüş, yumruğundan biraz daha büyük, koyu mavi bir taş gördü. Yamrı yamru kol ve bacaklarıyla heyecandan titreyerek, dizlerinin üzerine çöktü ve yüzyıllardır binbir zahmetle topladığı hazinesini kat be kat aşan bu paha biçilmez dev mücevhere büyük bir açlıkla baktı. Sonra taşın gömülü olduğu kayayı çentik çentik dikkatle oymaya başladı, böylece bu kıymetli taşı dünyanın başlangıcından beri durduğu yerden alabilecekti. Taş kayadan çıktıkça, kendine özgü bir şekli olduğunu fark etti ve aklına bir fikir geldi. Zarar görmeden çıkarabilirse, dikkatlice tıraşlayıp parlatarak, şeklini daha belirgin hale sokabilirdi. Böylece taşın değeri bin misli artardı.
11
En sonunda, taşı kaya yatağından büyük bir dikkatle çıkartıp, doğruca hem atölyesinin hem de hazinesinin bulunduğu mağaraya götürdü. Değerli bir elması kayıtsızca parçalayarak, bulduğu taşı tıraşlayıp şekillendirecek aletler yaptı.
Ghvverig, meşalelerin dumanlı ışığı altında yıllarca çalışıp, sabırla taşı tıraşlayıp parlattı. Bütün bu işleri yaparken, bir yandan da kıymeti ölçülemeyecek bu taşa, Troll Tannları'nın hem iyi hem de kötü bütün güçlerini yükleyecek büyülü sözler mırıldandı. Sonunda traşlamayı bittirdiğinde, taş çok koyu safir mavisi bir gül şeklini almıştı. Ghvverig ona Bhelliom ismini verdi, çiçek-taş. Ve taşın gücü sayesinde onun içinher şeyin mümkün olabileceğine inandı.
' Ama Bhelliom bütün Troll Tannları'nın gücüyle dolmasına rağmen, bu gücü eciş bücüş, çirkin sahibinin eline teslim etmedi. Ghvverig öfkeyle mağarasının taş zeminini yumrukladı. Tanrılarına başvurdu, tonlarca altın ve parlak gümüş adadı. Tanrılar Ghvve-rig'e, bu taşı herhangi bir kişinin kendi ihtirasları adma kullanmasını engellemek için, Bhelliom'un gücünü ortaya çıkaracak bir anahtar olması gerektiğini bildirdiler. Sonra da Troll Tanrıları Ghvverig'e işlemiş olduğu taşa hükmetmesi için ne yapması gerektiğini söylediler. Ghvverig safir gülü şekillendirmek için çalışırken ayaklarının arasındaki tozların içine farkında olmadan döktüğü parçaları toplayarak bir çift yüzük yaptı. Yüzükler saf altındı ve her birinin üstüne Bhelliom'un parlatılmış oval bir parçası yerleştirilmişti. Yüzükler bittiğinde, her birini birer eline taktı ve safir gülü kaldırdı. Yüzüklerinin üzerindeki taşların parlayan koyu maviliği kaçıp Bhelliom'a geri döndü. Çarpık ellerini süsleyen mücevherler şimdi elmaslar kadar dpnuktu. Çiçek-taşı kavrayınca,

ilhanx

gücünün dalga dalga aktığım hissetti; işlediği mücevherin ona teslim olmayı kabul etmiş olduğunu anlayarak sevindi.
Geçen sayısız yüzyıllar boyunca Ghvverig, Bhelliom'un gücüyle mucizeler yarattı. Ama sonunda Troll ülkesine Styricler geldi. Yaşlı Styricum Tanrıları Bhelliom'un gücünü duyduklarında, ona göz koydular. Çünkü Bhelliom çok güçlüydü. Ama Ghvverig kurnazdı
12
ve Bhelliom'u ondan koparıp alınmasını engellemek için, mağarasının tüm girişlerini büyülerle sımsıkı kapattı.
Öyle bir an geldi ki, Genç Sryricum Tanrıları, Bhelliom'a sahip olan Tanımın - her kim olursa olsun - elde edeceği gücün büyüklüğünden kaygılanarak bir araya geldiler ve böylesi bir gücün yeryüzünde serbest bırakılmaması gerektiğine karar verdiler. Taş güçsüz hale getirilmeliydi. Bu görev için aralarından açıkgöz Tanrıça Aphrael'i seçtiler. Aphrael kuzeye yollandı ve ince yapısı sayesinde, Ghvverig'in kapatmayı ihmal ettiği küçücük bir çatlaktan kıvrı-la kıvnla girip yolunu bulabilirdi. Mağaraya girdiğinde, Aphrael sesini yükseltip şarkı söylemeye başladı. O kadar tatlı söyledi ki Ghvverig melodinin büyüsüyle şaşkına dönüp orada bulunmasından rahatsızlık hissetmedi. Böylece Aphrael onu uyuttu. Cüce-Troll yüzünde bir gülümsemeyle gözlerini kapattığında, Aphrael onun sağ elindeki yüzüğü çıkardı ve yerine üzerinde sıradan bir elmas bulunan başka bir yüzük yerleştirdi. Ghvverig parmağındaki çekiştirmeyle doğruldu; ama eline baktığında yüzük parmağm-daydı. Tekrar rahatladı ve Tanrıça'nın şarkısının keyfiyle sakinleş-ti. Bir daha gözleri kapanıp tatlı rüyalara daldı. Açıkgöz Aphrael sol elindeki yüzüğü de çıkardı ve yerine üzerinde başka bir elmas olan başka bir yüzük taktı. Ghvverig tekrar doğruldu, telaşla sol eline baktı ve herkese çiçek-taşmm parçalarından yaptığı yüzüğün diğer teki gibi gözüken varlığıyla rahatladı. Aphrael o derin bir uykuya dalana kadar şarkı söylemeye devam etti. Sonra Tanrıça, Bhelliom'un gücünün anahtarları olan yüzükleri yanma alıp sessizce sıvıştı.
Ertesi gün, Ghvverig Bhelliom'u gücünü kullanarak bir iş yapmak için bulunduğu kristal kabından çıkardı. Ama Bhelliom gücünün anahtarları olan yüzüklere artık sahip değildi; Bhelliom Ghvverig'e teslim olmadı. Ghvverig'in öfkesi ölçülemezdi. Yüzüklerini geri alabilmek için ülkede bir aşağı bir yukan Tanrıça Aphrael'i aradı. Yüzyıllarca aramasına rağmen onu bulamadı.
Styricumlar, Eosia'nın ova ve dağlannda hüküm sürdükleri sürece devam etti. Ama öyle bir zaman geldi ki Eleneler doğudan
13
gelip buraya girdiler. Asırlaf boyunca ülkede oraya buraya rastge-le dolaştıktan sonra, sonunda bazıları kuzey Thalesia'ya geldi. Burayı Styricler ve Tanrılarının elinden aldılar. Eleneler Ghvverig ve Bhelliom'unu duyduklarında, Thalesia tepelerinde ve vadilerinde Cüce-Troll'ün mağarasına bir giriş aradılar. Hepsi Bhelliom'un gücünün gök mavisi parçalarında saklandığından habersiz, paha biçilmez değerdeki efsanevi taşı bulup ona sahip olmanın arzusuyla yanıp tutuşuyordu.
Bu bilmeceyi çözmek eski kahramanların en güçlü ve hünerlisi, Thalesialı Adian'a kısmet oldu. Ruhunu tehlikeye atarak Troll Tan-rıları'na danıştı ve onlara adaklar verdi. Onlar da acıdılaı» ve ona Ghwerig'in kendisinden çaldığı yüzükleri geri almak için, zaman zaman Styricum Tanrıçası Aphrael'i aramaya gittiğini anlattılar ama yüzüklerin gerçek anlamını söylemediler. Adian kuzeyin derinliklerine doğru yola çıktı. Orada altı yıl boyunca her sabah alacakaranlıkta Ghvverig'i bekledi.
Sonunda Cüce-Troll ortaya çıktığında Adian dış görünüşünü gizleyip yanma gitti ve ona Aphrael'in nerede olduğunu bildiğini, bir miğfer saf sarı altın karşılığında açıklayabileceğini söyledi. Ghvverig buna kandı ve Adian'ı mağarasının gizli girişine götürdü. Kahramanın miğferini aldı, hazine odasına gitti ve taşana kadar saf altınla doldurdu. Arkasından mağaranın girişini kapatıp tekrar ortaya çıktı. Altını Adian'a verdi. Adian da Aphrael'in Tha-lesia'nın batı kıyısında Horset bölgesinde bulunabileceğini söyleyerek onu tekrar kandırdı. Ghvverig Tanrıçayı aramak için aceleyle Horset'e gitti. Adian mağaraya girebilmek adına ruhunu bir kere daha tehlikeye atarak Ghvverig'in büyülerini bozmaları için Troll Tannları'na yalvardı. Ne yapacağı belli olmayan Troll Tanrıları buna kabul ettiler ve büyüler bozuldu.
Şafağın pembemsi ışıklan kuzeyin buz ovalarına dokunup onları alevlere dönüştürken, Adian elinde sımsıkı tuttuğu Bhelli-om'la Ghvverig'in mağarasından çıktı. Doğru baş şehri Emsat'a gitti. Orada kendine bir taç yaptı ve tepesine Bhelliom'u yerleştirdi. ¦ Ghvverig'in düş kırıklığı, sadece boş ellerle mağarasına dönmüş
14
olmaktan ibaret değildi, artık çiçek-taşın kendisini de kaybetmişti. Ondan sonra Ghwerig çoğunlukla geceleri Emsat şehrinin etrafındaki orman ve çayırlarda gizlenip hazinesini geri alma yolları aradı ama Adian'ın torunları Bhelliom'u çok iyi korudular ve ona yaklaşmasını engellediler.
Böyle olurken, Styricum'un Yaşlı Tannları'ndan, Azash uzun zamandır Bhelliom ve gücünü saklayan yüzüklere sahip olmayı arzuluyordu. Taşlan silah gücüyle almak için birliklerim Ze-moch'dan gönderdi.

ilhanx

Batının kralları ordularını topladılar, Zemoch-lu Otha ve onun karanlık Styric Tanrısı Azash'm ordularıyla karşılaşmak için Kilise şövalyeleriyle birleştiler. Thalesia Kralı Sarak, geride kraliyetin başına bütün Thalesia'nın seferberliğini tamamlamak üzere kontlarını bırakıp, mahiyetinin bir kısmını yanma alarak Emsat'tan gemi ile yola çıktı. Ama, Kral Sarak, Lamorkand ovalarındaki büyük savaş meydanına asla ulaşamadı; onun yerine, Pelosia'daki Venne Gölü kıyıları yakınında kayıtlara geçmeyen bir çatışmada bir Zemoch mızrağının üzerine düştü. Sadık bir tebası, ölümcül şekilde yaralanmasına rağmen, ölen kralının tacını aldı ve gölün doğu kıyısındaki bataklıkta canını dişine takarak yolu buldu. Orada, ölmek üzereyken Thalesia tacını gölün karanlık çamurlu sularına attı. Kayıp hazinesinin peşinde olan Ghwerig, yakında bulunan çürümüş bitki yığınlarının üzerinde ki yerinden olayı dehşet dolu gözlerle izledi.
Kral Sarak'ı öldüren Zemochlar, tacı bulup, onu zaferle Azash'a götürmek için, hemen hahverengine dönmüş derinliklerde aramalara başladılar. Ama araştırmaları Lamorkand'daki savaşa katılmak için Deria'dan aşağı hızla inen bir Alcione Şövalyeleri kolu tarafından kesildi. Alcione'lar Zemochların üzerine çullandılar ve son adama kadar hepsini öldürdüler. Thalesia kralının sadık teba-sına onurlu bir cenaze töreni yapıldı ve Thelesia'nın efsanevi tacının Venne Gölü'nün bulanık sularının altında yattığından habersiz Alcione'lar yollarına devam ettiler.
Pelosia'da, bazen, aysız gecelerde ölümsüz Cüce-Troll'un göl-gemsi görüntüsünün bataklık kıyıda sık sık görüldüğü, sakat kol

ve bacakları yüzünden gölün dibini araştırmak için karanlık sulara girmeye kalkışamadığmdan, kıyı boyunca sürüne sürüne ilerlediği, taşın yakarmalanna karşılık vermemesi ve Bhelliom'a olan büyük özlemiyle hüngür hüngür ağladığı, muazzam bir düş kınklı-ğıyla uluyarak dans ettiği söylenir.
birinci kısım cimmura
ı
birinci bölüm
YAĞMUR yağıyordu. Hafif, gümüşi bir serpinti akşam göğünden dökülüyor, Cimmura şehrinin gözetleme kulelerinin etrafında dönüp, geniş kapının içindeki meşalelerin arasında ıslık çalıyor ve şehre giden yolun taşlarını parlak siyaha çeviriyordu. Yalnız bir atlı şehre yaklaştı. Koyu, kalın bir gezgin pelerinine sarılmıştı. Uzun, düz burunlu, saldırgan bakışlı, beyazlı kahverengi, uzun tüyleri olan, büyük bir ata biniyordu. Yolcu iri yarı bir adamdı, enine genişti, kalın kemikli ve etten çok kaslıydı. Saçları kaim ve siyahtı, burnu bir zamanlar kırılmıştı. Atını sakince fakat eğitimli bir savaşçıya özgü ustalıkla sürüyordu.
İsmi Sparhawk'dı; yarım düzine kadar küçük rahatsızlık ve sakatlığa rağmen, vücudunda rutubetli havalarda her zaman ağrıyan birçok geniş yara izi bulunan, yılların aşındırmasını yüzünde pek taşımayan, görünüşünden en az on yıl daha yaşlı bir adamdı. Bununla beraber, bu akşam yaşını hissediyor ve sadece gözden ırak bir handa sıcak bir yatak istiyordu. Sparhavvk, nerdeyse hiç yağmur yağmayan - amansız bir güneşin parıldadığı, bina duvarlarının güneş darbelerinden korunmak için kaim ve beyaz yapıldığı, güzel kadınların omuzlarının üzerinde dengeledikleri geniş kil testiler ve yüzlerini örten siyah peçelerle sabahın erken saatlerinin gümüşi ışıklarında kuyulara gittiği - bir ülkede farklı bir isimle başka biri olarak on yıl geçirdikten sonra evine dönüyordu.
Büyük alaca at uzun tüylerinden yağmur damlalarını silkeleyerek ürperdi ve şehrin kapısına yaklaştı. Bekçi kulübesi önündeki meşalenin pembe ışığının oluşturduğu dairenin içinde durdu.
Göğüs zırhı ve miğferi paslı, bir omuzunda dikkatsizce asılmış,

birinci bölüm
YAĞMUR yağıyordu. Hafif, gümüşi bir serpinti akşam göğünden dökülüyor, Cimmura şehrinin gözetleme kulelerinin etrafında dönüp, geniş kapının içindeki meşalelerin arasında ıslık çalıyor ve şehre giden yolun taşlarını parlak siyaha çeviriyordu. Yalnız bir atlı şehre yaklaştı. Koyu, kaim bir gezgin pelerinine sarılmıştı. Uzun, düz burunlu, saldırgan bakışlı, beyazlı kahverengi, uzun tüyleri olan, büyük bir ata biniyordu. Yolcu iri yan bir adamdı, enine genişti, kaim kemikli ve etten çok kaslıydı. Saçları kalın ve siyahtı, burnu bir zamanlar kırılmıştı. Atını sakince fakat eğitimli bir savaşçıya özgü ustalıkla sürüyordu.
İsmi Sparhavvk'dı; yarım düzine kadar küçük rahatsızlık ve sakatlığa rağmen, vücudunda rutubetli havalarda her zaman ağrıyan birçok geniş yara izi bulunan, yılların aşındırmasını yüzünde pek taşımayan, görünüşünden en az on yıl daha yaşlı bir adamdı. Bununla beraber, bu akşam yaşını hissediyor ve sadece gözden ırak bir handa sıcak bir yatak istiyordu. Sparhavvk, nerdeyse hiç yağmur yağmayan - amansız bir güneşin parıldadığı, bina duvarlarının güneş darbelerinden korunmak için kalın ve beyaz yapıldığı, güzel kadınların omuzlarının üzerinde dengeledikleri geniş kil testiler ve yüzlerini

ilhanx

örten siyah peçelerle sabahın erken saatlerinin gümüşi ışıklarında kuyulara gittiği - bir ülkede farklı bir isimle başka biri olarak on yıl geçirdikten sonra evine dönüyordu.
Büyük alaca at uzun tüylerinden yağmur damlalarını silkeleyerek ürperdi ve şehrin kapısına yaklaştı. Bekçi kulübesi önündeki meşalenin pembe ışığının oluşturduğu dairenin içinde durdu.
Göğüs zırhı ve miğferi paslı, bir omuzunda dikkatsizce asılmış,
19
yeşil, yamalı bir pelerin olan, traşsız bir kapı nöbetçisi sallana sal-lana kulübeden çıktı, Sparhavvk'm geçiş yolunda yalpalayarak durdu. İçkiden kalınlaşmış sesiyle, "İsmini almam gerek," dedi.
Sparhawk ona uzun uzun baktı, sonra boynunda asılı büyük gümüş nazarlığı göstermek için pelerini açtı.
Yarı sarhoş kapı nöbetçisinin gözleri biraz açıldı ve bir adım geri attı. "Oh," dedi, "özür dilerim, Lordum. Geçiniz."
Başka bir nöbetçi kulübeden başını uzattı. " Kimmiş, Raf?" diye sordu.
"Bir Pandion Şövalyesi," diye sinirli bir şekilde cevapladı ilk nöbetçi.
"Cimmura'da ne işi varmış?"
"Pandionlara soru sormam, Bral," diye cevap 'verdi Raf isimli adam. Kendini sevimli hale sokmaya çalışarak Sparhavvk'a gülümsedi. Başparmağıyla omuzunun üstünden arkasındaki yoldaşını göstererek, "Yeni geldi," dedi özür dilercesine. "Zamanla öğrenecek, Lordum. Herhangi bir şekilde size yardımcı olabilir miyiz?"
"Hayır," diye cevapladı Sparhawk, "bir sorun yok teşekkürler. İyisi mi sen içeri gir, komşu. Dışarda üşütüceksin." Yeşil pelerinli nöbetçinin eline madeni bir para tutuşturdu ve atını şehrin içine doğru sürdü. Kapının ilerisindeki dar, kaldırım taşı kaplı sokaktan geçerken, iri alaca atın çelik naili, toynaklarının hafif takırtısı binaların arkasından yankı yapıyordu.
Islak, çerçöp dolu sokağın üzerinde çıkıntı yapan ikinci kadarıyla birbirine sıkıca bitişmiş, eski, yıkık evleriyle, kapının yakınındaki bölge fakirdi. Paslı kancaların üzerinde asılı gece rüzgarıyla sallanıp gıcırdayan kaba tabelalar cadde seviyesindeki kepenkleri sıkıca kapatılmış çeşitli dükkanları tanıtıyordu. Islak, bacaklarının arasındaki sıçan gibi kuyruğayla sefil görünüşlü bir sokak köpeği sokaktan gizlice sıvıştı. Bunun dışında? cadde boş ve karanlıktı.
Sparhavvk'm gittiği sokakla bir başka sokanın kesiştiği noktada bir meşale kesik-kesik yanıyordu. Eski bir pelerine sarılmış, hasta, genç ve zayıf bir fahişe, meşalenin altında soluk, korkmuş bir hayalet gibi umutla bekliyordu. "Güzel zaman geçirmek ister misiniz, Bayım?" dedi sızlanır gibi bir sesle. Gözleri iri iri açılmıştı; ürkek bakışlıydı. Yüzü zayıf ve aç gözüküyordu.
Şparhavvk durdu, eyerinden eğildi ve kirli ellerine birkaç ma-
20
deni para koydu. Ona nazik bir sesle, "Evine geri dön, kardeşim. Hava yağmurlu ve bir hayli geç oldu. Bu akşam müşteri olmayacak," dedi. Sonra doğruldu. Kadım arkasından minnettar bir hayretle bakarken bırakıp, yoluna devam etti. Gölgelerle örtülü dar bir sokağa döndü ve önündeki yağmurlu karanlıkta koşuşturan ayak sesleri duydu. Kulakları solundaki gölgelerin derinliklerinde bir yerde hızlı, fısıltılı bir konuşma yakaladı.
Alaca at kişnedi ve kulaklarını geriye yatırdı.
"Heyecanlanacak bir şey yok," dedi ona Sparhavvk. İri adamın sesi çok yumuşak, neredeyse boğuk bir fısıltıydı. Bu insanları etkileyen türden bir sesti. Sonra daha yüksek bir sesle gölgelerde saklanan bir çift hayduta seslendi. "Size uymak isterdim, komşular," dedi, "ama geç oldu ve ben hiç eğlenecek durumda değilim. Niye gidip sarhoş bir soyluyu soymuyorsunuz; bu sayede en azından bir gün daha fazla yaşamış olursunuz." Kelimelerini vurgulamak için sırılsıklam olmuş pelerinini geriye atıp kabzası deri sarılı geniş kılıcını ortaya çıkardı.
Karanlık sokakta birden oluşan şaşkınlığın sessizliğini kaçan ayak seslerinin hızlı patırtısı izledi.
İri alaca at alayl edercesine kişnedi.
"Tamamiyle aynı fikirdeyim," diyen Sparhavvk onu onaylarken pelerinini tekrar örttü. "Devam edelim mi?"
Tezgahlarının önlerindeki parlak renkli bez tenteleri aşağı sarkmış, ıslık çalan meşalelerle çevrili büyük bir meydana girdiler. İş için açık kalmış birkaç boynu bükük iyimser deli, yağmurlu akşamda acele ve umursamazca geçip gidenlere tiz seslerle bağırarak mallarını satmaya çalışıyorlardı. Bir grup gürültücü soylu gencin döküntü bir meyhaneden sallana sallana çıkmasıyla Sparhavvk atının dizginlerini çekti. Gençler meydanı geçerken sarhoşça birbirlerine bağırıyorlardı. Sparhavvk, grup yan sokakta kaybolana kadar sakince bekledi ve sonra etrafa üstünkörü bir göz. attı.
Meydan neredeyse boştu, sadece birkaç ihsan vardı. Buna rağmen, Sparhavvk'ın deneyimli bakışları Krager'i fark etti. Adam orta boylu, saçı başı dağınık ve derbeder biriydi. Çizmeleri çamurluydu, vişne

ilhanx

çürüğü pelerini dikkatsizce boynuna takılmıştı. Hımbıl hımbıl yürüyerek meydanı geçiyordu. Islak cansız saçları dar kafatasına yapışmıştı. Yağmurda dikkatle etrafa bakarken, sulu

yeşil, yamalı bir pelerin olan, traşsız bir kapı nöbetçisi sallana sal-lana kulübeden çıktı, Sparhavvk'm geçiş yolunda yalpalayarak durdu. İçkiden kalınlaşmış sesiyle, "İsmini almam gerek," dedi.
Sparhavvk ona uzun uzun baktı, sonra boynunda asılı büyük gümüş nazarlığı göstermek için pelerini açtı.
Yarı sarhoş kapı nöbetçisinin gözleri biraz açıldı ve bir adım geri attı. "Oh," dedi, "özür dilerim, Lordum. Geçiniz."
Başka bir nöbetçi kulübeden başını uzattı. " Kimmiş, Raf?" diye sordu.
"Bir Pandion Şövalyesi," diye sinirli bir şekilde cevapladı ilk nöbetçi.
"Cimmura'da ne işi varmış?"
"Pandionlara soru sormam, Bral," diye cevap verdi Raf isimli adam. Kendini sevimli hale sokmaya çalışarak Sparhavvk'a gülümsedi. Başparmağıyla omuzunun üstünden arkasındaki yoldaşını göstererek, "Yeni geldi," dedi özür dilercesine. "Zamanla öğrenecek, Lordum. Herhangi bir şekilde size yardımcı olabilir miyiz?"
"Hayır," diye cevapladı Sparhavvk, "bir sorun yok teşekkürler. İyisi mi sen içeri gir, komşu. Dışarda üşütüceksin." Yeşil pelerinli nöbetçinin eline madeni bir para tutuşturdu ve atını şehrin içine doğru sürdü. Kapının ilerisindeki dar, kaldırım taşı kaplı sokaktan geçerken, iri alaca atın çelik naili, toynaklarının hafif takırtısı binaların arkasından yankı yapıyordu.
Islak, çerçöp dolu sokağın üzerinde çıkıntı yapan ikinci kadarıyla birbirine sıkıca bitişmiş, eski, yıkık evleriyle, kapının yakınındaki bölge fakirdi. Paslı kancaların üzerinde asılı gece rüzgarıyla sallanıp gıcırdayan kaba tabelalar cadde seviyesindeki kepenkleri sıkıca kapatılmış çeşitli dükkanları tanıtıyordu. Islak, bacaklarının arasındaki sıçan gibi kuyruğuyla sefil görünüşlü bir sokak köpeği sokaktan gizlice sıvıştı. Bunun dışında' cadde boş ve karanlıktı.
Sparhavvk'm gittiği sokakla bir başka sokanın kesiştiği noktada bir meşale kesik-kesik yanıyordu. Eski bir pelerine sarılmış, hasta, genç ve zayıf bir fahişe, meşalenin altında soluk, korkmuş bir hayalet gibi umutla bekliyordu. "Güzel zaman geçirmek ister misiniz, Bayım?" dedi sızlanır gibi bir sesle. Gözleri iri iri açılmıştı; ürkek bakışlıydı. Yüzü zayıf ve aç gözüküyordu.
Sparhavvk durdu, eyerinden eğildi ve kirli ellerine birkaç ma-

deni para koydu. Ona nazik bir sesle, "Evine geri dön, kardeşim. Hava yağmurlu ve bir hayli geç oldu. Bu akşam müşteri olmayacak," dedi. Sonra doğruldu. Kadını arkasından minnettar bir hayretle bakarken bırakıp, yoluna devam etti. Gölgelerle örtülü dar bir sokağa döndü ve önündeki yağmurlu karanlıkta koşuşturan ayak sesleri duydu. Kulakları solundaki gölgelerin derinliklerinde bir yerde hızlı, fısılhlı bir konuşma yakaladı.
Alaca at kişnedi ve kulaklarını geriye yatırdı.
"Heyecanlanacak bir şey yok/' dedi ona Sparhawk. İri adamın sesi çok yumuşak, neredeyse boğuk bir fısıltıydı. Bu insanları etkileyen türden bir sesti. Sonra daha yüksek bir sesle gölgelerde saklanan bir çift hayduta seslendi. "Size uymak isterdim, komşular," dedi, "ama geç oldu ve ben hiç eğlenecek durumda değilim. Niye gidip sarhoş bir soyluyu soymuyorsunuz; bu sayede en azından bir gün daha fazla yaşamış olursunuz." Kelimelerini vurgulamak için sırılsıklam olmuş pelerinini geriye atıp kabzası deri sanlı geniş kılıcını ortaya çıkardı.
Karanlık sokakta birden oluşan şaşkınlığın sessizliğini kaçan ayak seslerinin hızlı patırtısı izledi.
İri alaca at alayl edercesine kişnedi.
"Tamamiyle aynı fikirdeyim," diyen Sparhavvk onu onaylarken pelerinini tekrar örttü. "Devam edelim mi?"
Tezgahlarının önlerindeki parlak renkli bez tenteleri aşağı sarkmış, ıslık çalan meşalelerle çevrili büyük bir meydana girdiler. İş için açık kalmış birkaç boynu bükük iyimser deli, yağmurlu akşamda acele ve umursamazca geçip gidenlere tiz seslerle bağırarak mallarını satmaya çalışıyorlardı. Bir grup gürültücü soylu gencin döküntü bir meyhaneden sallana sallana çıkmasıyla Sparhawk atının dizginlerini çekti. Gençler meydanı geçerken sarhoşça birbirlerine bağırıyorlardı. Sparhavvk, grup yan sokakta kaybolana kadar sakince bekledi ve sonra etrafa üstünkörü bir göz.attı.
Meydan neredeyse boştu, sadece birkaç insan vardı. Buna rağmen, Sparhavvk'm deneyimli bakışları Krager'i fark etti. Adam orta boylu, saçı başı dağınık ve derbeder biriydi. Çizmeleri çamurluydu, vişne
çürüğü pelerini dikkatsizce boynuna takılmıştı. Hımbıl hımbıl yürüyerek meydanı geçiyordu. Islak cansız saçları dar kafatasma yapışmıştı. Yağmurda dikkatle etrafa bakarken, sulu

ilhanx

gözlerini miyopça kırpıyordu. Sparhavvk derin bir nefes aldı. Neredeyse on yıl önce, Cippria'daki o geceden beri Krager'i görmemişti. Adam oldukça yaşlanmıştı. Yüzü daha solmuş ve kırışmış gözüküyordu; ama onun Krager olduğu hiç şüphe götürmezdi.
Hızlı hareketler dikkat çektiğinden Sparhavvk yavaşça atından indi ve hayvanı kendisi ile solundaki vişne çürüğü pelerinli, miyop adamın arasında tutarak, yeşil tenteli seyyar yiyecek satıcısının tezgahına doğru ilerledi. Ölümcül sakinlikteki sesiyle kahverengi giysili yiyecek satıcısına "İyi akşamlar, komşu," dedi. "Yapmam gereken bazı işlerim var. Eğer atıma göz kulak olursan karşılığını ödeyeceğim."
Suratı traşsız satıcının birden gözleri parladı.
"Aklından bile geçirme," diye uyardı Sparhavvk. "Ne yaparsan yap at seni takip etmez; ama ben ederim ve bundan hiç hoşlanmazsın. Sadece parayı al ve atı çalmayı unut."
Seyyar satıcı iri adamın soğuk.suratına baktı, zorlukla yutkundu ve sarsakça eğilip selam vermeye kalkıştı. "Nasıl isterseniz, Lordum." diye hemen kabul etti, kelimeleri birbirine giriyordu. "And içerim ki soylu bineğiniz benimle beraber emniyette olacak."
"Soylu ne?"
"Soylu bineğiniz; yani, atınız."
"Oh, tamam. Bunu beğendim."
"Sizin için başka bir şey yapabilir miyim Lordum?"
Sparhavvk, Krager'in arkasından meydana baktı. "Buralarda elinin altında bir parça tel var mı - şu büyüklükte?" Elleriyle yaklaşık bir metreyi gösterdi.
"Olabilir, Lordum. Ringa fıçıları tellerle bağlıdır. Bir bakayım."
Sparhavvk kollarını kavuşturdu, eğerine yaslandı ve atının arkasından Krager'i izledi. Geçen yıllar, kavurucu güneş ve sabahın erken saatlerinin çeliğimsi ışığında kuyulara giden kadınlar gözlerinden silindi ve aniden kendini, Cippria'nın dışındaki ağıllarda, üzerinde gübre kokusu ve kan, ağzında nefret ve korkunun tadı, arkasında ellerinde kılıçlarıyla onu arayan takipçileri varken yaralarının acısından bitkin durumda buldu.
Kafasından bunları uzaklaştırıp, kendini çok bu ana dönmeye zorladı. Satıcının bir an önce uygun bir tel bulup gelmesini umdu. Tel işe yarardı. Ne ses, ne pislik ve kısa zamanda temiz bir iş yapı-

labilirdi - bir Styric ya da bir Pelosiahdan beklenecek türden bir şey. Gerginlik içinde yükselirken, Krager çok önemli değil, diye düşündü. Krager hiç bir zaman, Martel'in zayıf bir parçasından, bir mankafadan başka bir şey olamamıştı - bir uzantı, diğer bir çift el, asla bir silahtan başka bir şey olamayan diğer adam, Adus gibi. Önemli olan, Krage/in ölümünün Martel'e etkisiydi.
Bez tentesinin arkasından elinde bir parça, paslı, yumuşak demirden bir telle gelen yağlı giysili yiyecek satıcısı, "Bu, bulabildiklerimin en iyisi Lordum," dedi saygılıca. "Kusura bakmayın. Fazla iyi değil."
Sparhavvk teli alırken, "Yeterince iyi," diye cevapladı. Paslı teli ellerinin arasında gererek şaklattı. "Hatta mükemmel." Sonra atma döndü. "Burada kal, Faran," dedi.
At dişlerini gösterdi. Sparhavvk yavaşça güldü, Krager'le arasına mesafe koyarak meydana daldı. Eğer bu adam karanlık bir kapı eşiğinde, gergince geri kaykılmış, boğazında ve bileklerinde tel bağlı, gözleri kararıp suratından dışarı fırlamış ya da arka sokaklardaki bir erkekler tuvaletine baş aşağı sokulmuş bulunursa, bu Martel'i yaralayabilir, kendine güvenini yok edebilir, hatta belki de onu kokutabilirdi bile. Bu onun ortaya çıkmasını sağlayabilirdi. Sparhavvk, yıllardır Martel'i açıkta yakalayacak bir fırsat çıkmasını beklemişti. Elleri dikkatlice pelerinin altında saklandı, avına doğru sessizce ilerlerken telin kıvrımlarını düzeltmeye başladı.
Duyuları acayip hassaslaşmıştı. Meydanı çevreleyen meşalelerin hışırtısını rahatça duyabiliyor, kaîdırımtaşları arasındaki sulardan yansıyan titrek turuncu ışıkları görebiliyordu. Yansıyan parlama nedense çok güzel gözüktü. Sparhavvk kendini iyi hissetti -belki de son on yıldır hissettiğinden daha iyi.
"Aziz Şövalye? Sör Sparhavvk? Siz misiniz?"
Sparhavvk, şaşkın, aceleyle, dönerken içinden küfretti. Ona laf atan adamın uzun, ince, kıvırcık, sarı saçları vardı. Safran renkli bir yelek, eflatun bir tay t ve elma yeşili bir pelerin giyiyordu. Islak, vişne çürüğü ayakkabıları uzun, sivri uçluydu ve yanakları pütür pütürdü. Yanındaki kullanışsız, küçük kılıç ve geniş kenarlı şapkasının üzerindeki su damlayan tüy, onun sarayı bir haşarat gibi saran, asalak bir saraylı olduğunu gösteriyordu.
Aşırı tiz kadınsı sesiyle, "Burada Cimmura'da ne arıyorsu-

nuz?" diye, sordu. "Siz sürgüne yollandınız."
Sparhawk aceleyle takip ettiği adama baktı. Krager meydana açılan bir sokağın girişine yakındı ve her an gözden kaybolabilirdi. Ama hâlâ bir olasılık vardı. Sıkı ve hızlı bir yumruk önündeki aşırı giyinmiş bu kelebeği uyutur ve Krager hâlâ yakalayabileceği bir mesafede olurdu. O sırada, hantal bir yürüyüşle

ilhanx

meydana giren devriyenin varlığı, Sparhawk'ı büyük bir hayal kırıklığına uğrattı. Şimdi, onların dikkatini çekmeden önüne çıkan bu züppeden kurtulmanın yolu yoktu. Önünde dikilen, parfüm kokulu adama yönelttiği bakışı, öfke doluydu.
Saraylı sinirli bir şekilde geriye çekildi, çabucak, aşağı sarkan tentelerin bağlantılarını kontrol ederek, tezgahların önünde ilerleyen askerlere göz attı. "Burada tekrar ne yaptığınızı söylemeniz konusunda ısrar ediyorum," dedi, otoriter gözükmeye çalışıyordu.
"Israr mı? Sen mi?" Sparhavvk'm sesi küçümseme doluydu.
Diğer adam aceleyle, güvenini perçinlemek için tekrar askerlere baktı, sonra cesurca derlenip toplandı. "Sizi sorumluluğuma alıyorum, Sparhawk. Kendinizle ilgili rapor vermenizde ısrar ediyorum." Elini uzatıp Sparhawk'm kolunu yakaladı.
"Bana dokunma." Sparhavvk kelimeleri sertçe söylerken, vurarak eli uzaklaştırdı.
"Bana vurdun!" Saraylının nefesi kesildi, acıyla elini kavradı.
Sparhawk bir eliyle adamı omzundan tutup yanına çekti. "Eğer ellerinle bir daha bana değersen, bağırsaklarını deşerim. Şimdi, çekil git yolumdan."
"Devriyeyi çağıracağım," diye tehdit etti züppe.
"Bunu yaptıktan sonra ne kadar yaşayacağını düşünüyorsun?"
"Beni tehdit edemezsiniz. Güçlü dostlarım var."
"Ama onlar burada yoklar ve ben buradayım değil mi?" Spar-hawk iğrenerek onu itti ve meydanı geçmek için döndü.
Aşırı giyimli adam, "Siz Pandionlar artık zorba tavırlarınızla kaçıp gidemeyeceksiniz. Artık, Elenia'da kanunlar var," diye arkasından tiz bir sesle bağırdı. "Doğru Baron Harparin'e gideceğim. Ona Cimmura'ya geri döndüğünüzü, bana vurduğunuzu ve beni tehdit ettiğinizi anlatacağım."
Sparhavvk arkasını dönmeden, "İyi," dedi. "Öyle yap."
Yürümeye devam etti, öfkesi ve hayal kırıklığı, kendini kontrol
24
altında tutmak için dişlerini sıkacağı noktaya kadar yükseldi. Sonra aklına bir fikir geldi. Bayağı - hatta çocukçaydı - ama her nedense oldukça uygun gözüküyordu. Durdu ve omuzlarını dikleş-tirdi. Styric dilinde fısıldarken parmaklarını önündeki havada karışık desenler yaparak oynattı. Hafifçe duraksadı, çıban kelimesini bulmaya çalıştı. Sonunda onun yerine iltihaplı şişliği oturttu ve büyülü sözleri tamamladı. Hafifçe döndü, canını sıkan saraylıya baktı ve büyüyü serbest bıraktı. Sonra döndü ve meydanı geçmeye devam etti, kendi kendine hafifçe gülümsüyordu. Bu kesinlikle çok bayağıydı ama Sparhavvk bazen böyleydi işte.
Faran'a dikkat ettiği için yiyecek satıcısının eline parayı tutuşturdu, eyerine atladı ve puslu çisenti içindeki meydanda atını sürdü. Kalın, yün bir pelerine sarılmış iri yarı bir adam çirkin suratlı alaca bir atın üzerindeydi.
Meydanı geçmesiyle sokaklar, kavşaklardaki yağmurda çıtırdayan titrek alevlerle yanan meşalelerin yaydıkları sönük ve isli, turuncu ışıkla kararıp, tekrar sessizleşti. Faran'm toynak sesleri boş sokakta yankılanıyordu. Sparhavvk eyerin üzerinde hafifçe kımıldadı. Belli belirsiz bir şeyler sezinliyordu. Omuzlarından boynunun arkasına kadar çıkan bir çeşit karıncalanmaydı ama anında bunun ne olduğunu fark etti. Birisi onu izliyordu ve izleyen dost değildi. Sparhavvk, hareketinin, bıkkın bîr yolcunun rahatsız kıpırdanmasından farklı gözükmemesine çalışarak, tekrar kımıldandı. Bu esnada pelerininin altında olan sağ eli kılıcının kabzasına gitti. Bunaltıcı kötülük hissi arttı, bir sonraki kavşakta titreyerek yanan meşalelerin ötesindeki gölgeler arasında, çisentinin de etkisiyle sahibini neredeyse gözükmez kılan koyu gri cüppesinin kukuletasını takmış bir figür gördü.
Alaca at adalelerini kastı ve kulakları titredi.
"Gördüm, Faran," diye çok sakin bir sesle cevapladı Sparhavvk.
Kaldırım taşı sokaktan önlerindeki gölgeli sokağa doğru, turuncu meşale ışıklarından oluşan gölleri geçerek yollarına devam ettiler. Sparhavvk'm gözleri yeniden karanlığa uyum sağladı ama kukuletalı figür çoktan ya bir aralığa ya da sokaktaki dar kapılardan birine girip ortadan kaybolmuştu. İzlenme hissi kaybolmuştu, sokak artık tehlikeli bir yer değildi. Faran devam etti, toynakları ıslak taşlarda takırdıyordu.
25
Sparhavvk'm gittiği han göze çarpmayan bir arka sokaktaydı. Merkezi avlusunun önünde meşe kalaslardan yapılma, sağlam bir kapısı vardı. Duvarları özellikle yüksek ve kalındı. Sönük yanan bir fenerin yanında, yıpranmış, tahta bir tabela yağmurlu gecenin ayazıyla ileri geri oynayıp kederli kederli gıcırdıyordu. Sparhawk Faran'ı kapıya yaklaştırdı, eyerinde geriye kaykıldı ve yağmurun kararttığı kalaslara mahmuzlu çizmesiyle vurdu. Vuruşlannda özel bir ritm vardı.
Bekledi.

ilhanx

Kapı biraz sonra içeri doğru gıcırdadı ve siyah kukuletalı bir kapıcının belirsiz görüntüsü dışarı baktı. Kısaca başını salladı, sonra da Sparhawk'ın geçmesi için kapıyı iyice açtı. İri şövalye yağmurun ıslatığı avluya girdi, yavaşça atından indi. Kapıcı kapıyı kapattı ve sürgüledi, sonra çelik miğferinin üzerindeki kukuletasını geri itti, döndü ve eğildi. "Lordum," diyerek Sparhavvk'ı saygıyla selamladı.
Sparhavvk, "Formaliteler için gecenin çok geç bir saati, Aziz Şövalye," dedi, kısaca başını eğerek karşılık verdi.
"Formalite asaletin temelidir, Sor Sparhawk," diye alaylı biçimde cevapladı kapıcı. "Ne zaman fırsat bulsam buna çalışıyorum."
"Nasıl istersen." Sparhavvk omuz silkti. "Atıma bakar mısın?"
"Tabi ki. Adamınız, Kurik, burada."
Sparhawk eyerinin kenarındaki iki büyük deri çantayı çözer-ken başını sallayarak onayladı.
"Ben onları sizin için yukarı çıkarırım, Lordum," dedi kapıcı.
"Gerek yok. Kurik nerede?"
"Merdivenlerin üzerindeki ilk kapı. Yemek istiyor musunuz?"
Sparhavvk başını salladı. "Sadece banyo ve sıcak bir yatak." Bir toynağı ucunda dinlensin diye arka ayaklarından biri hafifçe kıvrık uyuklayan atma döndü. "Uyan Faran," dedi hayvana.
Faran gözlerini açtı ve hiç dostça olmayan, soğuk bir bakış attı.
"Bu şövalyeyle git," diye sıkıca talimat verdi Sparhawk. "Onu ısırmaya, tekmelemeye, ya da sağrınla ahırın kenarına sıkıştırmaya çalışma - ve ayağına da basma."
İri alaca çabucak kulaklarını geri attı ve sonra iç geçirir gibi bir ses çıkardı.
Sparhavvk güldü. "Ona birkaç havuç ver," diye kapıcıya talimat

verdi.
"Bu kötü huylu zalime nasıl katlanabiliyorsunuz, Sor Spar-hawk?"
"Biz birbirimize mükemmel uyuyoruz," diye cevapladı Spar-hawk. Sonra ata, "İyi bir yolculuktu Faran/' dedi. "Teşekkürler ve iyi uykular."
At ona arkasını döndü.
"Gözlerini açık tut, Aziz Şövalye," diye kapıcıyı uyardı Spar-hawk. "Birisi buraya gelirken beni izledi ve bunun boş bir şüphe olmadığını hissediyorum."
¦> Kapıcı şövalyenin yüzü sertleşti. "Buna dikkat edeceğim Lordum," dedi.
"İyi." Sparhavvk döndü, parlayan, ıslak taşlı avluyu geçip hanın ikinci katındaki kapalı bölüme çıkan basamakları tırmandı.
Bu han, Cimmura'da sadece birkaç kişinin bildiği iyi saklanmış bir sırdı. Gene de görünüşte diğerlerinden hiç bir farkı yoktu. Bu tesisin sahibi ve işleticileri Pandion Şövalyeleriydi. Burası herhangi bir nedenden dolayı şehrin doğu varoşlarındaki genel toplantı binasındaki olanaklardan faydalanmak istemeyenlere emin bir sığınak sağlıyordu.
Sparhavvk merdivenlerin tepesinde durdu ve ilk kapıya parmaklarının ucuyla hafifçe vurdu. Kapı bir saniye sonra açıldı. İçerdeki adam sağlam yapılıydı, gümüşi gri saçları, kısa kesilmiş, kaba sakalı vardı. Taytı, çizmeleri ve uzun yeleği, siyah deridendi. Belinde koca bir hançer asılıydı, çelik kolluklar bileğini çevreliyordu. Aşırı kaslı kolları ve omuzlan çıplaktı. Yakışıklı bir adam değildi, gözleri akik kadar sertti.
"Geç kaldın," dedi yavan bir biçimde.
Sparhavvk mum ışığında aydınlatılmış odaya dalıp, "Yolda birkaç engel çıktı," diye kısaca cevapladı. Çıplak omuzlu adam arkasından kapıyı kapadı, sert bir şıkırtıyla sürgüyü çekti. Sparhavvk ona baktı, "iyi olduğuna inanayım mı, Kurik?" diye on yıldır görmediği adama sordu.
"Şöyle böyle. Şu ıslak pelerini çıkar."
Sparhavvk sırıttı, eyer çantalarını yere bıraktı ve suları damlayan pelerininin tokasını açtı. "Aslade ve oğlanlar nasıl?"
Kurik, "Büyüyorlar," diye homurdanıp, pelerini aldı. "Oğlanlar uzuyor, Aslade şişmanlıyor. Çiftlik hayatı ona yarıyor."

"Sen tombul kadınlardan hoşlanırsın," diye silahtarına hatırlattı Sparhavvk. "Zaten bunun için onunla evlenmiştin."
Kurik, lordunun zayıf yapışma tenkid edercesine bakıp, tekrar homurdandı. "Yemek yemiyorsun Sparhavvk," diye suçladı.
"Bana annelik yapma Kurik." Sparhawk ağır bir meşe iskemleye yayıldı. Etrafına bakındı. Odanın zemini ve duvarları taştı. Ağır siyah kirişlerin desteklediği tavan alçaktı. Kemerli şöminede bir ateş çatırdaymca, odayı uçuşan kıvılcımlar ve gölgelerle doldurdu. Masada yanan iki mum, biri duvara dayalı iki kampet vardı. Spar-havvk'm gözüne ilk takılan şey, mavi kıvrımlı tek pencerenin yanındaki büyük askı oldu.

ilhanx

Askının üzerinde parlak siyah emayeli, tam takım bir zırh asılıydı. Üzerinde gümüşle işlenmiş aile ablemi - pençelerinin tırnakları arasında bir mızrak tutan, yanan kanatlı bir şahin - olan geniş, siyah bir kalkan yanında duvara dayalıydı. Kalkanın yanında gümüş kaplı kabzasıyla kocaman bir kılıç, kınında duruyordu.
"Bıraktığında yağlamayı unutmuşsun," diye suçladı Kurik. "Pasını temizlemek bir haftamı aldı. Ayağını uzat." Uzanıp Sparhavvk'in süvari çizmelerinden birini çıkardı sonra da diğerini. "Niye her zaman çamurda yürümek zorundasın?" diye gürleyip, çizmeleri şöminenin yanına attı. "Banyonu yan odada hazırladım," dedi. "Soyun. Şu yaralarını bir göreyim."
Sparhavvk bıkkınca içini çekti ve ayağa kalktı. Huysuz silahtarının kendine has nazik yardımıyla soyundu.
Lordunun soğuk sırtına kaba, nasırlı eliyle dokunan Kurik, "İyice ıslanmışsın," diye belirtti.
"Bazen yağmur insanlara bunu yapar."
Silahtar solundaki ve omuzlarındaki geniş pembe yara izlerine dokunarak, "Bunları hiç, bir cerraha gösterdin mi?" diye sordu.
"Doktorun biri baktı. Etrafta cerrah yoktu, bende kendi kendilerine iyileşsinler diye öyle bıraktım."
Kurik başını sallayarak onayladı. "Belli oluyor. Git banyo teknesine gir. Ben sana yiyecek bir şeyler hazırlayacağım."
"Aç değilim."
"Bu çok kötü işte. Bir iskelet gibi gözüküyorsun. Artık geri geldin. Etrafta bu durumda dolaşmana izin vermeyeceğim."
"Kurik, bana niye dayılanıyorsun?"
28
"Çünkü kızgınım. Beni neredeyse korkudan öldürdün. On yıldır yoksun, sadece birkaç haber aldım - hepsi de kötüydü." Huysuz adamın bakışları bir an yumuşadı, daha zayıf birini dizlerinin üzerine çökertecek bir sertlikte Sparhawk'm omuzlarını sıkıca kavradı. "Yuvanıza hoş geldiniz Lordum," dedi boğuk bir sesle. .
sSparhawk sert bir şekilde arkadaşını kucakladı. "Sağol Kurik," dedi onun sesi de boğuktu. "Tekrar burada olmak çok güzel."
"Tamam," dedi Kurik, yüzü tekrar sertleşti. "Şimdi banyoya git. Kokuyorsun." Topuklarının üzerinde döndü ve kapıya gitti.
Sparhavvk gülümsedi ve yan odaya gitti. Tahta teknenin içine girdi, mutlulukla üzerinden buhar tüten suyun içine gömüldü. Başka bir isimde, başka bir adam - Mahkra - olarak o kadar uzun zaman yaşamıştı ki, hiç bir banyonun diğer kimliğini silemeyece-ğini biliyordu; ama rahatlamak ve sıcak suyla kalın sabunun, güneş yanığı derisindeki kuru sahilin tozlarını temizlemesine izin vermek güzeldi. Yağsız adalelerini, yaralı kol ve bacaklarını yıkarken bir çeşit farklı düş içinde Rendoı'un Jiroch şehrinde Mahkra olarak yaşadığı hayatı hatırladı. Parlak güneş ışığının sokağın karşısındaki kalın, beyaz duvarlardan kör edercesine yansıdığı, sıradan vatandaş, Mahkra'nın pirinç ibrikler, şekerlemeler ve egzotik * parfümler sattığı o küçük serin dükkanı hatırladı. Mahkra'nın küçük şarap dükkanında ekşi, çam sakızlı Rendor şarabını yudumlayarak kurnazca ve ustaca saatlerce yaptığı, konuşmayı, sonradan arkadaşı, Pandion yoldaşı, Sör Voren'e aktardığı bilgiyi hatırladı. "Bilgi, Rendor'da Eshandist düşüncenin tekrar canlanışını, çölde saklı güçlerin gizli yerlerini ve Zemoch İmparatoru Otha'nın ajanlarının hareketlerini içeriyordu. Sakin, karanlık geceleri baştançı-karıcı parfümüyle dolduran Lillias'ı, Mahkra'nın asık suratlı metresini ve her sabah kalktığında, güneşsiz şafak vaktinin kurşuni ışıklarında kuyulara giden kadınları izlemek için pencereye gidişini hatırladı.. İçini çekti. "Peki, sen şimdi kimsin, Sparhavvk?" diye yavaşça kendisine sordu. "Artık pirinçli, şekerli ve parfümlü günlerin tüccarı değilsin; acaba tekrar bir Pandion Şövalyesi misin? Bir büyücü mü? Kraliçenin Şampiyonu mu? Belki de hiç biri değilsin. Belki de arkasında bir yığın çatışma, yara ve yıllar bırakmış, yorgun, yıpranmış bir adamdan başka bir şey değilim."
"Rendor'dayken aklına başını örtmek gelmedi mi?" diye kapı
29
girişinden huysuzca sordu Kurik. Sağlam yapılı silahtar elinde bir bornoz ve kaba bir havlu tutuyordu.
"Birisi kendi kendine konuşmaya başlarsa bu güneşte uzun zaman kaldığı anlamına gelir."
"Sadece dalmıştım, Kurik. Çok uzun zamandır yuvamdan uzağım; ona tekrar alışmam biraz zaman alacak."
"Biraz zamanın bile olmayabilir. Gelirken seni tanıyan kimse oldu mu?"
Sparhavvk meydandaki züppeyi hatırladı ve başını salladı. "Harparin'in kurbağalarından biri beni batı kapısının yanındaki meydanda gördü."
"Al işte. Yarın kendini saraya takdim etmen gerekecek yoksa Lycheas seni aramak için Cimmura'nın taşlarını tek tek söker."

ilhanx

"Lycheas mı?"
"Naip prens - Prenses Arissa ve sarhoş bir asker ya da yankesicinin onunla hallettiği piç oğlu."
Sparhavvk aceleyle doğruldu, bakışları sertleşti. "Bir an önce anlatmaya başlasan iyi olacak, Kurik," dedi. "Ehlana kraliçe. Onun krallığının naip bir prense niye ihtiyacı var?"
"Sen nerelerdeydin, Sparhavvk? Ay da mı? Ehlana bir ay önce hastalandı."
"Ölmedi değil mi?" diye midesindeki ani bulantı ve bütün çocukluğunu izlediği, Kral Aldreas onu Rendor'a sürgüne yollarken sekiz yaşında olmasına rağmen özel bir şekilde sevdiği bu ciddi, dikkatli bakışlı, gri gözlü, güzel, solgun kız çocuğunun hatırasının kaybının dayanılmaz acısıyla sordu Sparhavvk.
"Hayır," dedi Kurik, "ölmedi, ama ölebilir." Büyük, kaba havluyu aldı. "Tekneden çık," diye emretti. "Sen yerken anlatırım."
Sparhavvk başını sallayarak onayladı ve ayağa kalktı. Kurik onu sertçe kurladı ve yumuşak bornozla sardı. Diğer odadaki masada, üzerinden dumanlar tüten, içinde dilimlenmiş etler yüzen, sosla dolu bir tabak, yarım somun esmer köylü ekmeği, bir parça peynir ve bir testi soğuk süt vardı. "Ye," dedi Kurik.
"Buralarda neler oluyor?" diye sordu masaya oturup yemeğe başlayan Sparhavvk. Birden sinirlendiğini fark ederek şaşırdı. "Baştan başla"
"Tamam," diye onayladı Kurik ve hançerini çıkarıp ekmek somunundan kalın dilimler kesmeye başladı. "Sen gittikten sonra
30
Pandionların Demos'daki ana karargahta tutulduğunu biliyorsun, değil mi?"
Sparhavvk başıyla onayladı. "Bunu duydum. Kral Aldreas bize hiçbir zaman düşkün değildi."
"Bu senin babanın hatasıydı, Sparhavvk. Aldreas kendi kardeşine çok düşkündü ve baban onu başkasıyla evlenmeye zorladı. Bu onun Pandion birliğine karşı tutumunu bir şekilde bozdu."
"Kurik," dedi Sparhavvk, "Kral hakkında böyle konuşmak uygun değil."
Kurik omuz silkti. "Şu anda ölü, bu yüzden bunlar onu üzmez. Zaten kız kardeşine karşı hissettiklerini herkes biliyor. Saray uşakları Arissa'nın yukarı hollerden ağabeyinin yatak odasına anadan doğma gidişini izlemek isteyen herkesten para alırdı. Aldreas zayıf bir kraldı, Sparhavvk. Tamamen Arissa ve piskopos Annias'ın kontrolü altındaydı. Pandionlan Demos'da tutmasıyla, Annias ve yardakçıları işleri nerdeyse tamamen istedikleri gibi yürüttüler. O zamanlar burada olmadığın için şanslısın."
"Belki," diye mırıldandı Sparhavvk. "Alderas neden öldü?"
"Saradan öldüğünü söylüyorlar. Benim tahminime göre karısı öldükten sonra Annias'ın onun için saraya gizlice soktuğu orospular onu yiyip bitirdiler."
"Kurik, senin dedikoduların yaşlı karılardan da kötü."
"Biliyorum," diye kibarca kabul etti Kurik. "Bu kusurum."
"Ve sonra Ehlana taç giydi."
"Doğru. Ve sonra işler değişmeye başladı. Annias onu da Al-dreas'ı kontrol ettiği gibi kontrol edebileceğinden emindi ama Ehlana onu kısa zamanda durdurdu. Demos'daki^ ana karargahtan Eğitmen Vanion'u çağırdı ve onu kişisel danışmanı yaptı. Sonra Annias'a bir kilise adamına uygun erdemler üzerine düşünmesi için bir manastıra çekilme hazırlıkları yapmasını söyledi. Hiç şüphesiz Annias morardı ve hemen dolaplar çevirmeye başladı. Prenses Arissa'nın kapatıldığı manastırla burası arasındaki yol sinek gibi haberci kaynıyordu. İkiside eski arkadaştı ve ortak ilgi alanları vardı. Herhalde Annias Ehlana'ya piç kuzeni, Lycheas'la evlenmesini tavsiye etti ama o Annias'ın yüzüne güldü."
"Bu bana oldukça tanıdık geliyor," Sparhawk gülümsedi. "Onu ben büyüttüm ve neyin uygun olduğunu öğrettim. Hastalığı ne?"
31
"Babasını öldürenin aynısıymış gibi gözüküyor. Bir nöbet geçirdi ve o zamandan beri kendisine gelmedi. Saray doktorlarının hepsi bir haftayı çıkaramayacağını iddia ettiler ama Vanion harekete geçti. Sephrenia ve - hepsi tamtakım zırhlarını giymiş miğferlerinin siperliklerini kapatmış - on bir Pandionla sarayda belirdi. Kraliçenin refakatçılannı dağıttılar, onu yatağından alıp, tören kıyafetlerini giydirdiler ve başına tacını koydular. Sonra onu büyük salona taşıdılar, tahta yerleştirdiler ve sonra kapıyı kitlediler. Orada ne yaptıklarını hiç kimse bilmiyor ama kapıyı tekrar açtıklarında Ehlana tamamen kristalle kaplanmış tahtında oturuyordu."
"Ne?" diye Sparhawk haykırdı.
"Bu bir cam kadar saydam. Kraliçenin burnundaki küçük kahverengi beneklerin hepsini tek tek görebilirsin ama yanma gidemezsin. Elmasdan daha sert. Annias'm işçileri beş gün çekiçlerle kırmaya çalıştılar ama bir çentik bile atamadılar." Sparhawk'a baktı. "Sen böyle bir şey yapabilir misin?" diye merakla sordu.
"Ben mi? Kurik, ben nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Sephrenia bize temellerini öğretti ama onunla kıyaslandığında bizler bebekler gibiyiz."

ilhanx

"Şey, yaptığı her neyse kraliçeyi hayatta tutan şey o. Kraliçenin kalp atışlarını duyabilirsin. İlk hafta ya da o kadar bir süre insanlar sadece onu dinlemek için oraya doluşuyorlardı. Ama Annias kapıyı kitletti, piç Lycheas'ı Cimmura'ya çağırdı ve onu naip prens olarak ortaya çıkardı. Bu yaklaşık iki hafta önceydi. O zamandan beri Annias kilise askerlerine bütün düşmanlarını enseletiyor. Katedralin altındaki zindan onlardan dolup taşmak üzere. İşler şimdi tam bu durumda. Gelmek için iyi bir zaman seçtin." Durdu ve Lordunun suratına baktı. "Cippria'da ne oldu, Sparhawk?" diye sordu. "Bizim burada aldığımız haberler oldukça üstünkörü."
Sparhawk omuz silkti. "Pek fazla bir şey yok. Martel'i hatırlıyor musun?"
"Vanion'un şövalyeliğini aldığı dönek mi? Şu beyaz saçlı?"
Sparhavvk başıyla onayladı. "Birkaç yardakçısıyla Cippria'ya geldi ve onlara yardım etsin diye onbeş ya da yirmi katil kiraladı. Karanlık bir sokakta beni pusuya düşürdüler."
"Yara izleri oradan mı kalma?"
"Evet."
32
"Ama sıvıştın."
"Görüldüğü gibi. Rendorlu katillerin midesi, kaldırım taşlan ve bütün duvarlara sıçrayan kanlar kendilerinki olunca hemen bula-nıyor. Bir düzine kadarını kestikten sonra, gerisinin cesareti kırıldı. Onları uzaklaştırdım ve kendime şehrin kenarına giden bir yol açtım. Yaralarım iyleşene kadar bir manastırda kaldım. Sonra Faran'ı aldım ve Jiroch'a giden bir kervana katıldım."
Kurik'in gözleri açıldı. "Annias bu işe karışmış olabilir mi, ne dersin?" diye sordu. "Biliyorsun ailenden nefret ediyor ve Aldre-as'ı seni sürgüne ikna edenin o olduğuda çok kesin."
"Zaman zaman aynı şeyi bende düşündüm. Annias ve Martel daha öncede beraber iş yaptılar. Sanırım gene de iyi piskoposumuzla konuşacağımız birçok şey var."
Sesindeki tonu tanıyıp ona baktı. "Başına bela açacaksın," diye uyardı.
"Eğer o saldırıda parmağı olduğunu öğrenirsem Annias'm başına daha fazlası açılacak." Sparhavvk doğruldu. "Vanion'la konuşmam gerekecek. Hâlâ Cimmura' da mı?"
Kurik başıyla onayladı. "Şehrin doğu yakasındaki genel toplantı binasında, ama oraya hemen şimdi gidemezsin. Güneşin batışıyla doğu kapısını kilitliyorlar. Sanırım kendini saraya, güneş doğduktan sonra takdim etsen iyi olur. Annias'ın aklına sürgünden kaçtın diye seni kanun dışı ilan etme fikrinin gelmesi uzun sürmez. Sıradan bir suçlu gibi çekilip getirilmektense kendi başına ortaya çıkman daha iyi. Ama hâlâ, zindandan uzak durmak için hızlı konuşman gerekecek."
"Sanmam," diye karşı çıktı Sparhawk. "Elimde geri dönüşüme izin veren üzerinde kraliçenin mührü olan bir belge var." Tabağını geri itti. "El yazısı biraz çocukça ve üzerinde gözyaşı izleri var ama sanırım hâlâ geçerli."
"Kraliçe ağladı mı? Ağlamayı bilmediğini zannediyordum."
"O zamanlar sekiz yaşındaydı, Kurik ve bana bir şekilde çok düşkündü."
"Bazı insanların üzerinde bu etkiyi bırakıyorsun." Kurik Spar-havvk'm tabağına baktı. "Bütün yiyeceğin bu kadar mı?"
Sparhavvk başıyla onayladı.
"Doğru yatağa. Yarın seni bekleyen yorucu bir gün olacak."
33
1
ÇOK sonra. Oda küllenen ateşteki kömürlerin turuncu ışığıyla hayal meyal aydınlanmıştı, odanın diğer ucundaki kanpetten Ku-rik'in düzenli nefes alışları geliyordu. Birkaç cadde ötede mandalı açılmış rüzgarda serbestçe sallanan kepengin ısrarlı, aralıksız gürültüsü, beyinsiz bir köpeği havlaüp duruyordu. Sparhawk, uyku sersemi, uzanmış, sabırla köpeğin yeteri kadar ıslanmasını ya da kulübesini aramak için eğlencesinden usanmasını bekliyordu.
Meydanda gördüğü Krager olduğundan, Martel'in Cimmu-ra'da olduğu kesin değildi. Krager bir haberci çocuktu ve sık sık Martel'den bir kıtanın yarısı kadar uzak olurdu. Eğer yağmurlu meydanı geçen yabani Adus olsaydı, Martel'in şehirdeki varlığı hiç şüphe götürmezdi. Adus'un zincirinin kısa tutulması bir zorunluluktu.
Krager'i bulmak zor olmayacaktı. Bütün zayıf adamlar gibi ne yapacağı genelde kestirilebilen ve genel kötü alışkanlıkları olan, zayıf bir adamdı. Sparhavvk karanlıkta iç karartıcı bir şekilde gülümsedi. Krager'i bulmak kolay olacaktı ve Krager Martel'in nerede bulunacağını bilecekti. Bu bilgiyi ondan almak kolay bir işti.
Uyuyan silahtarını uyandırmamak için yavaşça hareket ederek, ayağını yataktan aşağı uzattı ve aşağıda fenerle aydınlatılmış, boş avluya sessizce yağan yağmuru izlemek için pencereye gitti. Resmi zırhının

ilhanx

yanında duran enli kılıcın gümüş sarılı kabzasını eliyle dalgınca kavradı. Sanki eski bir arkadaşın elini tutar gibi kendini
iyi hissetti.
Etrafta, her zamanki gibi, hatırladığı belli belirsiz çan sesleri vardı. Bunlar o akşam Cippria'da takip ettiği çanlar olmalıydı. Hasta, yaralı ve yanlız, ağülardaki gübre kokulu gecenin içinde sendeliyordu. Çan seslerine doğru yarı sürünerek ilerlemişti. Sonunda duvara gelmişti, bir kapıya gelene kadar sağlam eli eski taşlarda onu takip etmiş ve orada yere yığılmıştı.
Sparhawk başını salladı. Bu çok uzun zaman önceydi. Çanları hâlâ bu kadar net hatırlayabilmesi tuhaftı. Eli kılıcında, gecenin sonuna kadar dışarı bakıp, çanların seslerini hatırlayarak yağmuru izledi.

ikinci bölüm
SPARHAVVK resmi zırhını giymiş, vücuduna alıştırmak için mum ışığıyla aydınlanan odada bir ileri bir geri şıkırtılar çıkararak uzun adımlarla yürüyordu. "Bunun ne kadar ağır olduğunu unutmuşum," dedi.
"Formunu kaybediyorsun," dedi Kurik ona. "Sağlamlaşmak için eğitim alanında geçirmen gereken bir iki aya ihtiyacın var. Onu giymek istediğinden emin misin?"
"Bu resmi bir durum, Kurik ve resmi durumlar resmi elbiseler ister. Bununla beraber, oraya gittiğimde hiç kimsenin kafasını karıştırmak istemiyorum. Ben Kraliçenin Şampiyonuyum ve kendimi ona takdim ederken zırh giymem beklenir."
Kurik, lordunun miğferini alırken, "Onu görmene izin vermeyecekler," dedi.
"İzin vermeyecekler mi?"
"Aptalca bir şey yapma, Sparhawk. Tek başına olacaksın."
"Lenda Kontu hâlâ mecliste mi?"
Kurik başını sallayarak onayladı. "Yaşlı ve fazla otoritesi yok ama Annias'm meclisten çıkaramayı göze alamıyacağı kadar çok saygı görüyor."
"En azından orada bir dostum olacak." Sparhavvk silahtardan miğferini aldı ve yerine yerleştirdi. Siperliğini kaldırdı.
Kurik, Sparhavvk'm kılıcını ve kalkanını almak için pencereye gitti. "Yağmur diniyor," diye belirtti, " ve hava ışımaya başladı." Geri geldi, kılıcını ve kalkanını masaya bıraktı, gümüş renkli kolsuz cübbeyi aldı. "Kollarını kaldır," diye talimat verdi.
Sparhavvk kollarını genişçe açtı. Kurik cübbeyi omuzlardan

aşağı sarkıttı ve kenarl^ bağladı. Sonra uzun bir kılıç kemerini Lordunun beline iki k^ ^^ Sparhawk kmmdaki kılıcını aldı, "Bunu Meyledin mi?" q. sordu.
Kurikona buz gibi Y^kış attı.
"Özür dilerim." Sp^^ kmı kemerinin üzerindeki büyük çelik çivilere sıkıca otu^ ^e kaydırarak sol tarafına getirdi.
Kurikuzun siyah P^lerijii zırhın omuz parçalarına yerleştirdi. Sonra bir adım geri a^ ^ aşağ^an yukarı değer biçermiş gibi, Sparhavvk'a göz gezdi^. //Yeterince iyi," dedi-"Kalkanını getireceğim. Çabuk olsan W\lui, Saraydakiler erkert kalkarlar. Bu on% ra kötülük yapmak için^^ ç0k zaman sağiar."
Odadan çıktılar ve ^diyenlerden aşağıya iç avluya indiler. Sert sabah rüzgarının ^ya attığı serpintiler hariç yağmur din-mişti. Ağaran gökyüzü ^ parça parça bulutlarla kaplı olmasına rağmen doğudan belir^ e başlayan geniş, soluk sarı, bir şerit vardı.
Kapıda görevli şövaj. g ,, hırdan Faran'ı getirdi, Kurik'le beraber Sparhavvk'ı eyere kaldı^^j-.
"Saraya girdiğinizde dij/katli olun Lordum," diye yanlız olmadıklarında kullandığı ^j tonla uyardı Kurik. "Normal saray muhafızları büyük olas,jlkl^ tarafsızdırlar ama Annias'm da orada bir bölük askeri var. \mi7A üniformalı herkesin düşmanınız olması mümkün." Kabart^, büyük kalkanı Sparhavvk'a verdi.
Sparhavvk kalkanı jy^e tutturdu. "Vanion'u görmek için genel toplantı binasına giqj j-surı, değil mi?" diye silahtarına sordu.
Kurikbaşıyla onayl^ /'Şehrin doğu kapıları açılır açılmaz."
"Aksilik olmazsa b^ saraydan sonra oraya gideceğim; ama sen buraya gel ve benj^ada bekle." Dişlerini göstererek sırıttı. "Şehri alelacele terk etr^z gerekebilir."
"Durumu fazla zorl^y^ Lordum."
Sparhavvk kapıcını^ gjjnden Faran'm dizginlerini aldı. "Tamam, o zaman Aziz Şöyalye," dedi. "Kapıyı aç ve gidip piç Lyche-as'a saygılarımı sunayı^,/
Kapıcıgüldüvekap,. ^ch v Faran kibirli bir tırı^ çelik nalh toynaklarını abartılı biçimde kaldırıp indirerek, ıslak ^ltilrırn taşıarı üzerinde kesik kesik çınlatarak dışarı çıktı. İri at^ ^rplcı görünmek için kendine özgü bir

ilhanx

yeteneği vardı ve ne zaman Sparhavvk tam takım bir zırhla sn%_n. da olursa hoplayıp zıplayarak yürürdü.
"İkimizde gösteriş için biraz yaşlı değil miyiz?" diye »guK kinlır tavırla sordu Sparhavvk.
• .
Faran umursamadı ve aynı şekilde yoluna devam etti.
O saatlerde sokakta olan çok az kişi vardı; çoğunluğu uykulu dükkan sahipleri ve saçı başı darmadağın işçi ustalarıydı. Sokak[a:S1r ısl&ktı, sert rüzgar dükkanlar üzerindeki parlak boyanmış tahta taiia-belalan sallayıp gıcırdatıyordu. Pencerelerin çoğu kapalı ve kary^. hktı. Erken kalkmış bazı insanların odaları altın rengi mm ışı&y^y-la aydınlanmıştı. (
Sparhavvk zırhının şimdiden kokmaya başladığını fark etti; ^o-ku teriyle yıllarca ıslanmış çelik, yağ ve deri kayışların tanıdık ^5_a_ rışimıydı. Jiroch'un güzel baharat kokulu dükkanları vegüneşte3Sn yanmış sokaklarında bu kokuyu nerdeyse unutmuştu; Cirnr^u-ra'nm tanıdık manzaralanyla birleşince eve geri döndüğünü iyi#,ce
hissetti.
Sokaklardan geçerlerken, her zamanki gibi, köpekler havlaı^k için fırladılar; ama taş döşeli sokaklarda tırıs giden Faran'ın krb},—\[yürüyüşünde hiç bir değişiklik olmadı.
Saray şehrin merkezinde yer alıyordu. Sivri kulelerinin tepe ^sine yerleşmiş, dalgalanan renkli ve nemli flamalarla etrafındakilerden çok daha yüksek, çok daha görkemli bir binaydı. Şehirden duvarlarla ayrılıyordu ve duvarların üzerinde mazgallı siperler ^ ^r-dı. Geçmişte bir gün, Elenia krallarından biri bu duvarların dış1Enın beyaz kireçtaşı kaplanmasını emretti. _ Bazı mevsimlerde şe^in ürerine tüm ağırlığıyla çöküp etrafa yayılan sis, kaplamayı Çi^gşili, kirli griye dönüştürmüştü.
Sarayın kapıları genişti ve normal saray garnizonunun üy e}eri olduklarını gösteren koyu mavi üniformalı yarım düzine muK^frz tarafından korunuyordu.
Sparhavvk yaklaşırken içlerinden bir tanesi, "Dur!" diye b<ağır-dı- Uzun mızrağını hafifçe kaldırarak kapının ortasına iler^di. Sparhavvk duyduğuna dair hiç bir belirti göstermedi ve Faran ada-r»a doğru yöneldi. "Size durun dedim, Aziz Şövalye!" diye t^^rar emretti muhafız. Sonra arkadaşlarından biri ileri atladı, kolun^ yakmadı ve onu alaca atın yolundan çekti. "O Kraliçenin Şam^pjyo-
37
aşağı sarkıttı ve kenarlarını bağladı. Sonra uzun bir kılıç kemerini Lordunun beline iki kez sardı. Sparhavvk kmındaki kılıcını aldı, "Bunu bileyledin mi?" diye sordu.
Kurik ona buz gibi bir bakış attı.
"Özür dilerim." Sparhawk kını kemerinin üzerindeki büyük çelik çivilere sıkıca oturttu ve kaydırarak sol tarafına getirdi.
Kurik uzun siyah pelerini zırhın omuz parçalarına yerleştirdi; Sonra bir adım geri attı ve aşağıdan yukarı değer biçermiş gibi, Sparhawk'a göz gezdirdi. "Yeterince iyi," dedi» "Kalkanını getireceğim. Çabuk olsan iyi olur. Saraydakiler erken kalkarlar. Bu onlara kötülük yapmak için daha çok zaman sağlar."
Odadan çıktılar ve merdivenlerden aşağıya iç avluya indiler. Sert sabah rüzgarının avluya attığı serpintiler hariç yağmur din-mişti. Ağaran gökyüzü hâlâ parça parça bulutlarla kaplı olmasına rağmen doğudan belirmeye başlayan geniş, soluk sarı, bir şerit vardı.
Kapıda görevli şövalye ahırdan Faran'ı getirdi, Kurik'le beraber Sparhavvk'ı eyere kaldırdılar.
"Saraya girdiğinizde dikkatli olun Lordum," diye yanlız olmadıklarında kullandığı resmi tonla uyardı Kurik. "Normal saray muhafızları büyük olasılıkla tarafsızdırlar ama Annias'm da orada bir bölük askeri var. Kırmızı üniformalı herkesin düşmanınız olması mümkün." Kabartmalı büyük kalkanı Sparhavvk'a verdi.
Sparhavvk kalkanı yerine tutturdu. "Vanion'u görmek için genel toplantı binasına gidiyorsun, değil mi?" diye silahtarına sordu.
Kurik başıyla onayladı. "Şehrin doğu kapıları açılır açılmaz."
"Aksilik olmazsa bende saraydan sonra oraya gideceğim; ama sen buraya gel ve beni burada bekle." Dişlerini göstererek sırıttı. "Şehri alelacele terk etmemiz gerekebilir."
"Durumu fazla zorlamayın, Lordum."
Sparhavvk kapıcının elinden Faran'm dizginlerini aldı. "Tamam, o zaman Aziz Şövalye," dedi. "Kapıyı aç ve gidip piç Lyche-as'a saygılarımı sunayım."
Kapıcı güldü ve kapıyı açtı. 1 Faran kibirli bir tırısla, çelik naili toynaklarını abartılı biçimde kaldırıp indirerek, ıslak kaldırım taşları üzerinde kesik kesik çınlatarak dışarı çıktı. İri atın çarpıcı görünmek için kendine özgü bir
36
yeteneği vardı ve ne zaman Sparhawk tam takım bir zırhla sırtında olursa hoplayıp zıplayarak yürürdü.
"İkimizde gösteriş için biraz yaşlı değil miyiz?" diye soğuk bir tavırla sordu Sparhavvk.

ilhanx

Faran umursamadı ve aynı şekilde yoluna devam etti.
O saatlerde sokakta olan çok az kişi vardı; çoğunluğu uykulu dükkan sahipleri ve saçı başı darmadağın işçi ustalarıydı. Sokaklar ıslaktı, sert rüzgar dükkanlar üzerindeki parlak boyanmış tahta tabelaları sallayıp gıcırdatıyordu. Pencerelerin çoğu kapalı ve karanlıktı. Erken kalkmış bazı insanların odaları altın rengi mum ışığıyla aydınlanmıştı.
Sparhawk zırhının şimdiden kokmaya başladığını fark etti; koku, teriyle yıllarca ıslanmış çelik, yağ ve deri kayışların tanıdık karışımıydı. Jiroch'un güzel baharat kokulu dükkanları ve güneşten yanmış sokaklarında bu kokuyu nerdeyse unutmuştu; Cimmu-ra'nın tanıdık manzaralanyla birleşince eve geri döndüğünü iyice hissetti.
Sokaklardan geçerlerken, her zamanki gibi, köpekler havlamak için fırladılar; ama taş döşeli sokaklarda tırıs giden Faran'ın kibirli yürüyüşünde hiç bir değişiklik olmadı.
Saray şehrin merkezinde yer alıyordu. Sivri kulelerinin tepesine yerleşmiş, dalgalanan renkli ve nemli flamalarla etrafındakilerden çok daha yüksek, çok daha görkemli bir binaydı. Şehirden duvarlarla ayrılıyordu ve duvarların üzerinde mazgallı siperler vardı. Geçmişte bir gün, Elenia krallarından biri bu duvarların dışının beyaz kireçtaşı kaplanmasını emretti. Bazı mevsimlerde şehrin üzerine tüm ağırlığıyla çöküp etrafa yayılan sis, kaplamayı çizgili, kirli griye dönüştürmüştü.
Sarayın kapıları genişti ve normal saray garnizonunun üyeleri olduklarını gösteren koyu mavi üniformalı yarım düzine muhafız tarafından korunuyordu.
Sparhavvk yaklaşırken içlerinden bir tanesi, "Dur!" diye bağırdı. Uzun mızrağını hafifçe kaldırarak kapının ortasına ilerledi. Sparhavvk duyduğuna dair hiç bir belirti göstermedi ve Faran adama doğru yöneldi. "Size durun dedim, Aziz Şövalye!" diye tekrar emretti muhafız. Sonra arkadaşlarından biri ileri atladı, kolunu yakaladı ve onu alaca atın yolundan çekti. "O Kraliçenin Şampiyo-

nu," diye bağırdı ikinci muhafız. "Sakın onun yolunda durmaya
kalkma."
Sparhavvk merkezi avluya ulaştı; zırhının ağırlığı ve kalkanının büyüklüğüyle biraz hantalca hareket ederek atından indi. Bir muhafız ileri çıktı, uzun mızrağı hazırdı.
"Günaydın, komşu," dedi muhafıza sakin sesiyle. Muhafız duraksadı.
"Atıma göz kulak ol. Çok fazla kalmayacağım." Muhafızın eline Faran'ın dizginlerini tutuşturdu ve saraya açılan ağır çifte kapıya doğru yükselen geniş merdivenlerden çıkmaya başladı. "Aziz Şövalye," diye arkasından bağırdı muhafız. Sparhawk geri dönmedi, tam tersine merdivenleri çıkmaya devam etti. Tepede de iki yaşlı, mavi üniformalı muhafız vardı; adamları tanıdığını fark etti. Muhafızlardan birinin gözleri açıldı, sonra birden sırıttı. "Hoş geldiniz, Sör Sparhawk," derken siyah zırhlı şövalye için kapıyı çekip açtı.
Sparhawk ona hafifçe göz kırptı ve içeri girdi. Zırhlı ayakkabıları ve mahmuzlan cilalı karoların üzerinde şıngırdıyordu. Kapının ilerisinde biryantinli, kıvırcık saçlı, vişne çürüğü rengi dar bir gömlek giyen bir saray görevlisiyle karşılaştı. "Lycheas'la konuşacağım," diye Sparhavvk kesin bir tonda emir verdi. "Beni ona götür."
"Ama -" Adamın yüzü biraz sarardı. Kendini toparladı, ifadesi kibirlendi. "Siz nasıl olur da -"
"Beni duymadın mı, komşu?" diye sordu ona Sparhawk. Vişne çürüğü renkli gömlekli adam sindi. "He-hemen, Sör Sparhavvk," diye kekeledi. Sonra dönüp merkezi ana koridorda önden ilerledi. Omuzlan açıkça titriyordu. Sparhavvk görevlinin onu taht odasına yerine Kral Aldreas'm danışmanlarıyla toplandığı meclis salonuna doğru götürdüğünü fark etti. Genç kraliçe kristal kaplı tahta oturduğundan, bunun tacı ele geçirmeye kalkışacak kuzeninin üzerinde neşe kaçırıcı bir etki yapmış olabileceğini tahmin eden iri adamın dudaklarını hafif bir gülümseme kapladı.
Meclis salonunun kapısına ulaştılar ve nöbette kilisenin kırmızı üniformasını giyen iki asker buldular - Piskopos Annias'm askerleri. İkiside salona girişi önlemek için mızraklarını çaprazladılar.
Saray görevlisi tiz bir sesle onlara, "Kraliçe'nin Şampiyonu naip prensi görecek," dedi

"Kraliçe'nin Şampiyonu'nu içeri bırakmakla ilgili hiç bir emir almadık," diye belirtti bir tanesi.
"Şimdi aldınız," dedi Sparhawk. "Açın kapıyı."
Vişne çürüğü rengi gömlekli aceleyle gidiyormuş gibi bir hareket yaptı ama Sparhavvk kolunu yakaladı. "Daha senin gitmene izin vermedim, komşu," dedi. Sonra nöbetçilere baktı. "Kapıyı açın," diye tekrar etti.
Nöbetçiler önce Sparhavvk'a sonra da gergince birbirlerine bakarlarken uzun bir an askıda kaldılar. Sonra biri zorlukla yutkundu ve mızrağını beceriksizce tutarak kapı tokmağına uzandı.
Sparhawk zırhlı eldiveniyle hâlâ sıkıca kolunu tuttuğu adama, "Geldiğimi bildirmen gerekiyor," dedi. "Hiç kimseyi şaşırtmak istemeyiz, değil mi?"

ilhanx

Adamın bakışları biraz kızgındı. Açık kapıdan içeri adım attı, boğazını temizledi. "Kraliçe'nin Şampiyonu," diye sözcükleri birbirine karışarak pat diye söyledi. "Pandion Şövalyesi, Sor Sparhavvk."
"Teşekkürler, komşu,", dedi Sparhawk. "Şimdi gidebilirsin." Saray görevlisi sıvıştı.
Meclis salonu çok genişti, halıyla kaplanmış ve mavi kumaşla sarılarak süslenmişti. Geniş, çok kollu şamdanlar duvarlarda diziliydi, salonun ortasındaki uzun cilalı masada da mumlar vardı. Üç adam önlerinde belgelerle masada oturuyordu; ama dördüncüsü iskemlesinden yarı doğrulmuştu.
Ayağa kalkan adam piskopos Annias'dı. Din adamı, Sparhavvk onu on yıl önqe, son defa gördüğünden beri zayıflamıştı, yüzü gri ve bir deri bir kemik kalmış gibi gözüküyordu. Saçları arkadan bağlanmış ve beyazlarla dolmuştu. Uzun, siyah bir papaz cübbesi giyiyordu. Boynundaki kalın altm bir zincirde Cimmura başpiskoposu makamının mücevherli askısı vardı. Sparhawk'ın salona girmesiyle gözleri beklenmedik bir tehlike uyarısıyla açılmıştı.
Lenda Kontu, yetmişlerinde beyaz saçlı bir adamdı. Açık gri bir yelek giyiyor ve açıkça dişlerini göstererek sırıtıyordu, parlak mavi gözleri kırışık yüzünde piri pırıl parlıyordu. Adı çıkmış bir oğlancı olan, Baron Harparin, yüzünde şaşkın bir ifadeyle oturuyordu. Onun yanında da Sparhavvk'm tanımadığı kırmızılar giymiş iğrenç derecede şişman bir adam vardı.
39
1
Annias şaşkınlığından sıyrılarak, "Sparhawk," dedi sertçe, "burada ne arıyorsun?"
"Anladığıma göre beni arıyormuşsunuz, Ekselansları," diye cevapladı Sparhawk. "Sanırım sizi zahmetten kurtardım."
"Sürgününden kaçmışsın, Sparhawk," diye kızgınlıkla itham etti Annias.
"Bu konuşmamız gereken şeylerden biri. Bana söylendiğine göre piç Lycheas kraliçe sıhhatini geri kazanana kadar naip prens görevini yapıyormuş. Niye onu çağırtmıyorsunuz, böylece iki defa tekrarlamak zorunda kalmayız?"
Annias'in gözleri şok ve hiddetle açıldı.
"O bir piç, öyle değil mi?" dedi Sparhavvk. "Ailesinin kökeni hiçte gizli değil, böyle olduğuna göre niye kendimizi zorlayalım ki? Hatırladığım kadarıyla zil kordonu tam orada. Çekiver Annias ve naip prensi alıp getirmesi için bir kurbağacık yolla."
Lenda Kontu açıkça kıkırdadı.
Annias yaşlı adama öfkeli bir bakış attı ve uzak duvarda asılı bir çift zil kordonuna gitti. Eli ikisinin arasında bir an duraksadı.
"Herhangi bir hata yapmayın, Ekselansları," diye onu uyardı Sparhavvk. "Eğer kapıdan hizmetçi yerine bir düzine asker girerse çok kötü şeyler olabilir."
"Haydi durma, Annias," diye zorladı Lenda Kontu. "Nasılsa hayatım sona ermek üzere, öbür tarafa gitmek için birazcık heyecanı hiç umursamam."
Annias dişlerini kenetledi ve kırmızı yerine mavi kordonu çekti. Bir müddet sonra kapı açıldı ve üniformalı genç bir adam içeri girdi. "Evet, Ekselansları," dedi başpiskoposa doğru eğilerek.
"Git naip prense bir an önce burada bulunmasına ihtiyacımız olduğunu söyle."
"Ama -"
"Bir an önce!"
"Evet, Ekselansları." Uşak aceleyle dışarı çıktı.
"işte, ne kadar kolay olduğunu gördünüz mü?" dedi Annias'a Sparhavvk. Sonra beyaz saçlı Lenda Kontu'nun yanına gitti, zırhlı eldivenini çıkardı ve yaşlı adamın elini tuttu. "Hâlâ iyi gözüküyorsunuz, Lordum," dedi.
"Yani hâlâ hayatta demek istiyorsun?" Lenda güldü. "Rendor
40
nasıldı, Sparhawk?"
"Sıcak, kuru ve çok tozlu."
"Hep öyleydi, oğlum. Hep öyleydi."
"Soruma cevap verecek misin?" diye dayattı Annias.
Sparhavvk, "Lütfen, Ekselansları," diye bir elini kaldırarak kendisine çok derin saygı ve samimi duygular taşıyormuş süsü vererek cevapladı, "piç naip gelene kadar olmaz. Davranışlarımıza dikkat etmeliyiz, değil mi?" Bir kaşını kaldırdı. "Söyleyin," diye ekledi, sanki sonradan aklına gelmiş gibi, "annesi nasıl - yani sağlığı demek istedim? Bir kilise görevlisinin - Cimmura'daki diğer herkes anlatabilecekken - Prenses Arissa'nın yatak maceralarını anlatmasını beklemiyorum."
"Çok ileri gittin, Sparhavvk."
'Tani bilmediğinizi mi söylemek istiyorsunuz? Tanrım, sizi ihtiyar keçi, gerçekten olayları yakından izlemeye çalışmalısınız."

ilhanx

"Ne kadar terbiyesizi" diye, yanındaki kırmızılı şişman adama hayretini ifade etti Baron Harparin.
"Bu anlayacağınız türden bir şey değil, Harparin," dedi ona Sparhawk. "Sizin eğilimlerinizin başka yöne uzandığını duydum."
Kapı açıldı, çamur sarısı saçlı, sarkık dudaklı ağızlı ve sivilceli bir genç adam içeri girdi. Yeşil, ermin süslü bir sabahlık ve küçük altın bir taç giymişti. "Beni mi görmek istedin, Annias?" Sesi neredeyse kişner gibi nitelikte genizden geliyordu.
"Bir devlet meselesi, Altes," diye cevapladı Annias. Devlete ihaneti içeren bir davada karar vermek için size ihtiyacımız var."
Genç adam ona salakça göz kırptı.
"Bu, merhum amcanız Kral Aldreas'm emirlerini kasten çiğneyen Sör Sparhawk'dır. Sparhawk'a Rendor'a gitmesi ve kraliyet emriyle çağrılmadığı müddetçe oradan dönmemesi emredildi. Ele-nia'da bulunması onu suçlu duruma düşürüyor."

Lycheas gözle görülür bir şekilde, siyah zırhlar içindeki soğuk yüzlü şövalyeden ürktü, gözleri büyüdü ve ağzı şaşkınlıktan açık kaldı. "Sparhavvk?" diye titredi.
"Ta kendisi," dedi ona Sparhavvk. "Korkarım iyi piskoposumuz konuyu biraz abarttı. Ölene kadar tacın şampiyonu konumunu yüklendiğimde kraliyet hayatı tehlikeye düştüğünde kralı - ya da kraliçeyi - savunmaya yemin ettim. Bu yemin bütün emirlerin -

kraliyet ya da her ne olursa olsun - önünde gelir ve kraliçenin hayatı açıkça tehlikede."
"Bu sadece teknik bir ayrıntı, Sparhavvk," diye çabucak konuştu Annias.
"Biliyorum," diye terbiyelice cevapladı Sparhavvk, "ama teknik ayrıntılar kanunların ruhudur."
Lenda Kontu boğazını temizledi. "Bu konularda bir araştırma yaptım," dedi, "ve Sor Sparhavvk kanunlardan tam manasıyla doğru olarak bahsetti. Tacı korumak için ettiği yemin kesinlikle her şeyden önce gelir."
Prens Lycheas, SparhavvkTa arasına uzun bir mesafe koyarak masanın öbür tarafına gitti. "Bu saçma," diye belirtti. "Ehlana hasta. Fiziki bir tehlike karşısında değil." Piskoposun yanındaki iskemleye oturdu.
"Kraliçe," diye düzeltti onu Sparhavvk.
"Ne?"
"Onun unvanı 'Majesteleri, ya da, en azından, Kraliçe Ehla-na'dır. Ondan sadece ismiyle bahsetmek aşırı derecede nezaketsizliktir. Sanırım teknik bir ayrıntı olarak onu fiziki tehlikeden korumam gerektiği kadar nezaketsizlikten de korumak zorundayım. Kanunun bu noktasını pek açık seçik düşünememiştim, bundan dolayı ikinci adamım sizi düelloya davet etmeden önce eski dostum Lenda Kontu'nun fikrini soracağım."
Lycheas'ın yüzü kül rengine döndü. "Düello?"
"Bu açıkça ahmaklık," diye belirtti Annias. "Ne düelloya davet edildi ne de davet kabul oldu." Gözleri birden kısıldı. "Bununla beraber naip prensin maksadı doğru anlaşıldı," dedi. "Sparhavvk sürgününü ihlal etmek için sadece bu sudan sebebi kullanmış. Eğer çağrıldığına dair belge niteliğinde bir delil sunmazsa devlete ihaneten suçlanacaktır." Piskoposun gülümsemesi hafifti.
"Hiç sormayacağını sanmıştım, Annias," dedi Sparhavvk. Kılıç kemerinin altına uzandı ve mavi bir kurdelayla sarılmış sıkı sıkı katlanmış bir parşömen çıkardı. Kurdelayı çözdü ve parşömeni açtı, mum ışığı yüzüğündeki kan kırmızısı taşı parıldatıyordu. "Bu tamamiyle usulüne uygun gözüküyor," dedi parşömene göz atarak. "Üzerinde kraliçenin imzası ve kişisel mührü var. Bana verdiği talimatlar oldukça açık. Kolunu uzatıp parşömeni Lenda Kontu-

na sundu. "Sizin fikriniz ne, Lordum?"
Yaşlı adam parşömeni aldı ve inceledi. "Mühür kraliçenin," diye onayladı, "el yazısı da onun. Tahta çıkmasıyla beraber Sör Spar-hawk'ın hemen kendini ona takdim etmesini emrediyor. Geçerli bir kraliyet emri, Lordum."
"Şunu bir de ben göreyim," diye çabucak konuştu Annias.
Lenda parşömeni masanın üzerinden ona geçirdi.
Piskopos çabucak okudu, dişleri sıkıca birbirine geçmişti. "Tarih bile atılmamış," diye suçladı.
"Özür dilerim, Ekselansları," diye dikkatini çekti Lenda, "ama kraliyet emirleri ya da buyruklarma tarih konulmasının resmi bir gerekliliği yok. Tarih yanlızca anlaşmalara konur."
"Bunu nereden aldın?" diye Sparhawk'a sordu piskopos, gözleri kısılıyordu.
"Oldukça uzun zamandır bende."
"Kraliçe tahta çıkmadan önce yazıldığı ortada."
"Öyle gözüküyor değil mi?"

ilhanx

"Geçerli değil." Piskopos ikiye bölecekmiş gibi parşömeni iki eline aldı.
"Kraliyet buyruğunu imha etmenin cezası nedir, Lordum?" diye yumuşakça sordu Sparhavvk.
"Ölüm."
"Bende öyle olabileceğim tahmin etmiştim. Haydi durma, yırt onu Annias. Sadece yorucu resmi işlemlerinin masrafları ve zamandan tasarruf için cezayı kendim vermekten çok mutlu olacağım." Gözleri Annias'mkilerle kilitlendi. Bir müddet sonra başpiskopos iğrenerek parşömeni masaya fırlattı.
Lycheas bütün bunları artan bir düş kırıklığıyla izledi. Sonra bir şeye ilk defa dikkati çekilmiş gibi gözüktü. "Yüzüğünüz, Sör Sparhavvk," dedi o kişner gibi. "Makamınızın simgesi, değil mi?"
"Tabir yerindeyse, evet. Esasında bu yüzük - ve kraliçenin yüzüğü - benim ailemle onun ailesi arasındaki sembolik bir bağ."
"Onu bana ver."
"Hayır."
Lycheas'm gözleri dışarı fırladı. "Sana bir kraliyet emri verdim!" diye bağırdı.
"Hayır. Bu bir kişisel istekti, Lycheas. Sen kraliyet emri vere-

mezsin, çünkü kral değilsin."
Lycheas kararsızlıkla piskoposa baktı ama Annias yavaşça başını salladı. Sivilceli genç adam kızardı.
"Naip prens sadece yüzüğü incelemek istiyor, Sör Sparhavvk," dedi yumuşak bir sesle din adamı. "Parmağınızdakinin eşini, Kral Aldreas'm yüzüğünü aradık ama kayıp gibi gözüküyor. Onu nerede bulabileceğimiz konusunda bir fikrin var mı?"
Sparhawk kollarını açtı "Ben Cippria'ya giderken Aldreas'm parmağmdaydı," diye cevapladı. "Bu yüzükler geleneklere göre asla çıkarılmadığından, öldüğünde parmağında olmalıydı."
"Hayır. Takmıyordu."
"O zaman, belki de kraliçede."
"Şimdiye kadar tespit edebildiğimize göre onda da yok."
"Otoritemin bir sembolü olarak öbür yüzüğü istiyorum," diye ısrar etti Lycheas.
Sparhavvk ona baktı, yüzünden eğlendiği okunuyordu. "Ne otoritesi?" diye açık açık sordu. "Yüzük Kraliçe Ehlana'ya ait ve eğer birisi yüzüğü ondan almak isterse sanırım benim devreye girmem gerekecek." Birden teninde hafif bir karıncalanma hissetti. Altın şamdanlardaki mumlar yavaşça sönüp mavi kaplı meclis salonu farkedilir derecede loşlaşıyor gibi gözüküyordu. Hemen içinden Styric dilinde fısıldamaya başladı, masanın etrafında oturan adamların suratlarında oldukça kaba bir şekilde yapılmaya kalkılan büyünün kaynağını ararken karşı büyüyü dikkatlice oluşturdu. Karşı büyüyü yolladığında Annias'ın irkildiğini gördü ve soğukça gülümsedi. Sonra kendini topladı. "Şimdi," dedi, sesi sertti, "işimize geri dönelim. Kral Aldreas'a tam olarak ne oldu?"
Lenda Kontu içini çekti. "Saradan öldü, Sör Sparhavv'k," diye üzgün cevapladı. "Nöbetler birkaç ay önce başladı ve giderek sıklaştı. Kral zayıfladı, zayıfladı ve sonunda -" Omuz silkti.
"Ben Cimmura'yı terk ederken sarası yoktu," dedi Sparhavvk.
"Başlangıcı aniden oldu," dedi soğukça Annias.
"Öyle gözüküyor. Kraliçenin de aynı sebepten hastalandığı söyleniyor."
Annias başıyla onayladı.
"Bunun tuhaf olduğu hiçbirinizin dikkatini çekmedi mi? Kraliyet ailesinin tarihinde de bu hastahğa asla rastlanmamıştır. Aldre-

as'ın kırkma kadar belirtileri göstermezken kızının on sekizini biraz geçince hasta olması acayip değil mi?"
"Tıp eğitimim yok, Sparhavvk," dedi ona Annias. "İstersen saray doktorunu sorguya çekebilirsin ama şu ana kadar keşfedemediğimiz bir şeyi ortaya çıkaracağına ihtimal vermiyorum."
Sparhavvk homurdandı. Meclis salonunda etrafa bakındı. "Sanırım bu konu konuşmamız gereken şeylerin hepsini kapsıyor," dedi. "şimdi kraliçeyi göreceğim."
"Kesinlikle olmaz," dedi Lycheas.
"Sana sormuyorum, Lycheas," dedi sertçe iri şövalye. "Şunu alabilir miyim?" Masada hâlâ başpiskoposun önünde duran parşömeni işaret etti.
Elden ele ona verdiler ve o da çabucak açtı. "İşte," dedi, istediği cümleyi bularak. "Cimmura'ya döner dönmez, hemen huzuruma çıkmanız emredilmiştir. Bu üzerinde tartışacak bir eksik bırakmıyor, değil mi?"
"Neyin peşindesin Sparhavvk," diye şüpheyle sordu piskopos.
"Ben sadece emirlere itaat ediyorum, Ekselansları. Kraliçe kendimi ona takdim etmemi emretti ve bunu hemen yapacağım."

ilhanx

"Taht odasına giden kapı kilitli," diye laf attı Lycheas.
Sparhawk'm tebessümü neredeyse merhametliydi. "Tamam, Lycheas," dedi. "Benim anahtarım var." Elini anlamlı bir şekilde kılıcının gümüş kaplama kabzasına koydu.
"Yapmayacaksın."
"Dene de gör."
Annias boğazını temizledi. "Konuşabilir miyim, Ekselansları?"
"Şüphesiz, Ekselansları," diye telaşla cevapladı Lycheas. "Taht her zaman kilisenin tavsiyelerine açıktır."
"Taht mı?" diye sordu Sparhavvk.
"Bu bir kanun, Sor Sparhavvk," dedi ona Annias. "Prens Lycheas kraliçe âciz olduğu sürece tahtı temsil ediyor."
"Benim için etmiyor."
Annias Lycheas'a döndü. "Kilisenin tavsiyesi Kraliçenin Şam-piyonu'nun talebini kabul etmemiz," dedi. "Hiç kimsenin bizi kabalıkla suçlamasına izin verme. Üstelik, kilise naip prens ve meclisin tamamının Sor Sparhavvk'a taht odasına giderken eşlik etmesini tavsiye ediyor. Bazı büyü türlerindeki ustalığı meşhurdur ve -

kraliçenin hayatını korumak için - saray doktoruna danışmadan bu sanatları kullanmasına izin vermemeliyiz.
Lycheas konuyu tekrar düşünüyormuş gibi başarısız bir eda takındı, ayağa kalktı. "Tavsiye ettiğiniz gibi olacak, Ekselansları," diye bildirdi. "Bize eşlik etmeniz bildirildi, Sör Sparhavvk."
"Bildirildi mi?"
Lycheas buna aldırmadı ve kapıya doğru görkemli bir şekilde hızla ilerledi.
Sparhawk, Baron Harparin ve şişko kırmızılı adamın geçmesine izin verdi ve Piskopos Annias'm yanma takıldı. Rahat bir tarzda gülümsüyordu ama dişlerinin arasından çıkan kısık sesi hiç de eğlenceli değildi. "Bunu tekrar denemeye kalkma, Annias," dedi.
"Ne?" Piskopos şaşırmış gibi bir ses çıkardı.
"Sihirin. Birincisi iyi değilsin ve amatörlerin işlerine karşılık vererek çaba sarfetmek beni kızdırır. Ayrıca, hatırladığım kadarıyla din adamlarının sihirle uğraşması da yasak."
"Delilin yok, Sparhawk."
"Delile ihtiyacım yok, Annias. Bir Pandion Şövalyesi olarak yeminim herhangi bir sivil ya da kilise mahkemesinde yeterli olacaktır. Bunu burada bırakalım; ama sakın bir daha bana karşı büyülü sözler mırıldanma."
Lycheas'ın liderliğinde meclis ve Sparhavvk mumlarla aydınlanmış koridordan taht odasının geniş çift kanatlı kapısına doğru gittiler. Kapılara ulaştıklarında Lycheas yeleğinin içinden bir anahtar çıkardı ve kapıları açtı. "Tamam," dedi Sparhawk'a. "Kapı açık. Gidip kendini kraliçeye takdim et - ne işine yarayacaksa."
Sparhawk uzanıp koridorun duvarından ileri çıkan gümüş şamdanlardan yanan bir mum aldı ve kapıların ilerisindeki karanlık odaya girdi.
Taht odasının içi serin, nerdeyse nemliydi, küf kokuyordu. Sparhavvk mumları teker teker yakarak duvar boyunca ilerledi. Sonra tahta gitti ve yanındaki mumlan yaktı.
Lycheas kapının eşiğinden sinirli bir sesle, "O kadar ışığa ihtiyacın yok, Sparhavvk," dedi.
Sparhavvk onu umursamadı. Elini uzatıp tahtı saran kristale kararsızca dokundu ve Sephrenia'nm tanıdık havasının kristalin içine işlediğini hissetti. Sonra Ehlana'nın solgun genç yüzüne bak-

mak için kafasını kaldırdı. Daha o çocukken verdiği söz yerine gelmişti. Birçok genç kız gibi sadece hoş değildi; güzeldi de. Yüzünde nerdeyse açık bir mükemmellik vardı. Donuk sarı saçları uzundu ve serbestçe yüzünü çevreliyordu. Merasim elbiselerini giyen Eh-lana'nın ağır altın tacı başında duruyordu. Narin elleri tahtın ke-narlarındaydı. Gözleri de kapalıydı.
Kral Aldreas'ın onu genç kızın koruyucusu yapan emrine ilk anda nasıl gücendiğini hatırladı. Bununla beraber onun hoppa bir-çocuk değil, daha çok dünya hakkında karşı konulmaz derecede meraklı, hızlı ve kavrayıcı zekâlı ciddi bir genç leydi olduğunu çabucak fark etmişti. Genç leydi, ilk çekingenliğinin geçmesiyle onu saray işleriyle ilgili soru yağmuruna tuttu, böylece neredeyse doğal bir şekilde saray politikasının karmaşası ve devlet işleri üzerine eğitimine başlamış oldu. Birkaç ay sonra birbirlerine çok yaklaştılar ve kendini, leydinin karakterini nazikçe oluşturduğu, onu Kraliçe Ehlana olarak bekleyen' yazgısına hazırladığı özel günlük konuşmalarını dört gözle bekler buldu.
Onu şu anda ölüye benzer bir şekilde saklanmış görmek kalbini sızlattı, onu iyileştirip tahta çıkarmak için gerekirse dünyayı ikiye ayıracağına yemin etti. Nedense Ehlana'ya bakmak onu kızdırmıştı; sanki aşırı fiziki bir güç onu kendine getirecekmiş gibi bir şeylere saldırmak için mantıksız bir istek hissetti.

ilhanx

Ve sonra onu duydu ve hissetti. Ses daha da artmış gözüktü ve her an daha da arttı. Bu düzenli, değişmeyen bir tok sesiydi, pek davul vuruşuna benzemiyordu. Ne değişiyor ne de duraksıyordu, bunun yerine odanın içinde yankılanıyordu. Sesin yüksekliği sanki içeri girene Ehlana'nın kalbinin hâlâ attığını bildirir gibi düzenli olarak artıyordu.
Sparhavvk kılıcını çekip kraliçesini selamladı. İçten bir saygı, özel bir tür sevgi ile dizinin üzerine çöktü. İleri uzandı ve kırılmayan kristali nazikçe öptü, gözleri birden yaşla doldu. "Artık buradayım Ehlana," diye mırıldandı, "her şeyi yine yoluna koyacağım."
Sanki Kraliçe onu duymuş gibi kalp atışlarının sesi arttı.
Kapı eşiğinde Lycheas'ın alay ederek kişnediğirti duydu ve fırsat çıktığında kraliçenin piç kuzenine bir yığın hiç hoş olmayan şey yapacağına kendi kendine yemin etti. Sonra ayağa kalktı ve tekrar kapıya doğru yürüdü.
47
Lycheas aptalca sırıtarak, taht odasının anahtannı hâlâ elinde tutuyordu. Sparhavvk prensin yanından geçerken uzanıp anahtarı aldı. "Buna artık ihtiyacın yok/' dedi. "Artık buradayım ve onunla ben ilgileneceğim."
"Annias," dedi itirazla titreyen bir sesle Lycheas.
Annias, Kraliçenin Şampiyonu'nun soğuk suratına baktı ve konuyu zorlamamaya karar verdi. "Bırak onda kalsın," dedi kısaca.
"Ama -"
"Bırak onda kalsın, dedim," diye çabucak konuştu Annias. "Zaten ona ihtiyacımız yok. Bırakmda Kraliçenin Şampiyonu onun uyuduğu odanın anahtarını saklasın." Din adamının sesinde iğrenç bir ima vardı; Sparhavvk hâlâ eldivenini çıkarmadığı sol yumruğunu sıktı.
"Meclis salonuna dönerken benimle yürür müsünüz, Sör Sparhavvk?" diyen Lenda Kontu elini sakinleştirici bir şekilde bir şekilde Sparhavvk'm zırhlı koluna koydu. "Bazen tökezliyorum ve yanımda güçlü, genç birinin olması beni rahatlatıyor."
"Tabii ki, Lordum," diye cevaplayan Sparhavvk yumruğunu açtı. Lycheas toplantı odasına giden koridorda meclis üyelerininin önünden giderken, Sparhavvk kapıyı kapattı ve kilitledi. Sonra anahtarı eski dostuna verdi. "Bunu benim için saklar mısınız, Lordum?" diye sordu.
"Memnuniyetle, Sör Sparhavvk."
"Ve eğer yapabilirseniz, taht odasındaki mumları yanık tutun. Onu karanlıkta oturur bir durumda bırakmayın."
"Elbette."
Koridorda yürümeye başladılar.
"Biliyor musun, Sparhawk?" dedi ihtiyar adam, "sana son cilayı atarlarken epey pürüz bırakmışlar."
Sparhavvk sırıttı.
"Kafana taktığında gerçekten saldırgan olabiliyorsun."
"En azından deniyorum. Lordum."
"Burada, Cimmura'dayken çok dikkatli ol," diye alçak ve ciddi bir sesle uyardı yaşlı adam. "Annias'ın her köşe başında bir casusu var. Lycheas onun izni olmadan hapşıramaz bile, yani piskopos burasının, Elenia'nm gerçek hakimi ve senden nefret ediyor."
"Ben de ondan pek hoşlanmıyorum." Sparhavvk'm aklına bir
48
şey geldi. "Bu gün burada iyi bir dosttunuz, Lordum. Bu sizi tehlikeye sokar mı?"
Lenda Kontu gülümsedi. "Sanmam. Annias'a herhangi bir tehdit yaratamayacak kadar yaşlı ve güçsüzüm. En fazla sinir ederim, onun da bunun için bana karşı bir hareket yapmayı göze alması çok zor."
Piskopos onları meclis salonunun kapısında bekliyordu. "Meclis buradaki durumu tartıştı, Sor Sparhavvk," dedi soğukça. "Kraliçenin tehlikede olmadığı oldukça açık. Kalp atışları kuvvetli ve onu saran kristalin sağlamlığı ortada. Şu anda gerçekten bir koruyucuya ihtiyacı yok. Bu meclisin kararı, bu nedenle, birliğinizin Cimmura'daki genel toplantı binasına gideceksiniz ve başka direktif alana kadar orada kalacaksınız." Dudaklarında soğuk bir gülümseme belirdi. "Ya da, hiç şüphesiz, kraliçenin kendisi sizi çağırana kadar."
"Şüphesiz," diye ilgisizce cevapladı Sparhavvk. "Ben de size bunu teklif etmek üzereydim, Ekselansları. Ben basit bir şövalyeyim ve dostlarımla toplantı binasında saraydan daha çok rahat ederim." Gülümsedi. "Gerçekten saray ortamından oldukça uzağım."
"Bunu fark ettim."
"Fark ettiğinizden eminim." Sparhavvk elveda derken Lenda Kontu'nun elini kısaca sıktı. Sonra gözlerini Annias'a dikti. "Tekrar görüşene dek, Ekselansları."

ilhanx

"Eğer görüşürsek."
"Oh, görüşüceğiz, Annias. Gerçekten görüşeceğiz." Sparhavvk topuğunun üzerinde döndü ve koridorda yürüyerek uzaklaştı."

üçüncü bölüm
PANDION ŞÖVALYELERİ'NİN Cimmura'daki genel toplantı binası şehrin doğu kapısının tam dışındaydı. Kelimenin tam anlamıyla, her köşesindeki birer kasvetli kule ve yüksek duvarlarının üzerindeki mazgallı siperleriyle kale gibiydi. İçeri sivriltilmiş kazıklarla dolu derin bir hendeğinin üzerindeki kalkıp inen köprüden girilirdi. Köprü inikti ama savaş atlarına binmiş dört siyah zırhlı Pandion tarafından korunuyordu.
Sparhawk köprünün dış ucunda Faran'ı dizginledi ve bekledi. Bir Pandion binasına girmek için belli formaliteler gerekiyordu. Tuhaftır ki, bu formalitelerin onu sıkmadığını fark etti. Bunlar çömezliğinden bu güne kadar hayatının bir parçası olmuştu. Bu eski törenlere göre hareket etmek bir şekilde kimliğinin pekiştirilmesi ve yenilenmesine işaret ediyormuş gibi gözüküyordu. Kimlik tanıtım törenini beklerken, güneşten yanmış Jiroch şehri ve sabahın çelik grisi ışıklarında kuyulara giden kadınlar uzaklaşarak hafızasından silindiler ve diğer anıları arasındaki yerlerini aldılar.
Zırhlı şövalyelerin ikisi heybetli adımlarla ilerlediler, atlarının toynakları köprünün bir ayak kalınlığındaki tahtaları üzerinde gümbürdeyerek yankılanıyordu. Tam Sparhavvk'm önünde durdular. "Sen kim oluyorsun da Tann'nın Askerleri'nin evine girmek için rica ediyorsun?" diye monoton bir sesle konuştu bir tanesi.
Sparhawk sembolik barışçı bir niyet göstergesi olarak siperliğini kaldırdı. "Ben Sparhavvk," diye cevapladı, "Tann'nın Askeri ve bu birliğin bir üyesiyim."
"Seni nasıl tanıyabiliriz?" diye sordu ikinci şövalye.
"Bu sembolle beni tanıyabilirsiniz." Sparhavvk cübbesinin boy-

nuna uzandı ve boynundaki zincirde asılı ağır, gümüş na'zarlığı çıkardı. Bütün Pandionlar böyle bir nazarlık takardı.
Şövalyelerin ikisi de ona dikkatlice bakıyormuş gibi yaptılar.
"Bunun bizim birlikten Sör Sparhavvk olduğu kesin," diye beyan etti birinci şövalye.
"Doğru," diye onayladı ikincisi, " ve o zaman biz - şey" Kaşlarını çatarak kemküm etti.
"Tanrı'nın Askerleri'nin evine girmesine lütuf gösterecek miyiz," diye sufle verdi Sparhavvk.
İkinci Şövalye suratını buruşturdu. "Bu bölümü hiç hatırlayamıyorum," diye mırıldandı. "Teşekkürler Sparhawk." Boğazını temizledi ve tekrar başladı. "Doğru," dedi, "o zaman biz Tanrı'nın Askerleri'nin evine girmesine lütuf gösterecek miyiz?"
Birinci şövalye açıkça dişlerini göstererek sırıtı. "İçimizden biri olduğu için," dedi, "bu eve özgürce girmek onun hakkı. Selam Sör Sparhavvk. Bu evin duvarları arasına girmeni rica ederim ve onun çatısı altındayken huzur seninle olsun."
"Sen ve arkadaşın da her nereye giderseniz aynısını bulun," diye cevaplayarak Sparhavvk töreni bitirdi.
Hemen sonra birinci şövalye samimiyetle "Eve hoş geldin, Sparhavvk," dedi. "Uzun zamandır uzaklardasın."
"Fark ettin demek," dedi Sparhavvk. "Kurik geldi mi?"
İkinci şövalye başıyla onayladı. "Yaklaşık bir saat kadar önce. Vanion'la konuştu ve sonra gitti."
"Haydi içeri gidelim," diye Sparhavvk önerdi. "Biraz önce sözünü ettiğiniz huzurdan kocaman bir doza ihtiyacım var. Vanion'u da görmem gerekiyor."
Şövalyeler atlarını çevirip birlikte asma köprüden içeri sürdüler.
"Sephrenia hâlâ burada mı?" diye sordu Sparhavvk.
"Evet," diye cevapladı ikinci şövalye. "O ve Vanion, Kraliçe'nin hastalanmasından kısa bir süre sonra Demos'dan geldiler. Ve Sephrenia hâlâ ana karargaha dönmedi.
"İyi. Onunla da konuşmam gerekiyor."
Üçü de kalenin kapısında durdular. "Bu Sör Sparhavvk, bizim birliğin bir üyesidir," diye birinci şövalye kapıda kalan diğer ikisine bildirdi. "Biz onun kimliğini onayladık ve Pandion Şövalyeleri'nin evine girmeye hakkı olduğunu doğruladık."

"Geçin Sör Sparhavvk ve bu evde kaldığınız müddetçe huzur sizinle olsun."
"Size teşekkür ederim Aziz Şövalye, huzur sizinle de olsun."
Şövalyeler atlarını kenara çektiler ve Faran daha işaret almadan ilerledi.
"Töreni en az benim kadar sen de biliyorsun, değil mi?" diye mırıldandı Sparhavvk.
Faran hafifçe kulaklarını oynattı.
ilhanx

Merkezi avluda, mahmuzlarını daha giymemiş çırak şövalye hızla ileri çıktı ve Faran'm dizginlerini aldı. "Hoş geldiniz, Aziz Şövalye," dedi.
Sparhavvk kalkanını eyerinin kenarına asü, şıngırdayan zırhıyla Faran'm sırtından aşağıya atladı. "Teşekkürler," diye cevapladı. "Lord Vanion'u nerede bulabileceğim konusunda fikrin var mı?"
"Sanırım, güney kulesinde, Lordum."
"Tekrar teşekkürler." Sparhavvk avluyu geçmeye başlamıştı ki sonradan durdu. "Şey, ata dikkat et," diye uyardı. "Isırır."
Çömez şaşırmış gözüktü ama iri, çirkin alacadan dikatlice uzaklaştı, hâlâ dizginleri sıkıca tutuyordu.
At, Sparhavvk'a yavan, tatsız, hiç dostça olmayan bir bakış attı.
"Böyle daha sportmence oluyor, Faran" dedi Sparhavvk. Yüzyıllık kaleye çıkan basamakları tırmanmaya başladı.
Genel toplantı binasının içi serin ve loştu. Sparhavvk'ın koridorlarda rastladığı birkaç birlik üyesi emin evlerde adet olduğu üzere kukuletalı keşiş cübbesi giymişlerdi. Yinede ara sıra duyulan çelik şıkırtısı mütevazi giysilerinin altında bu birliğin üyelerinin zincir zırh giydikleri ve silahlı oldukları gerçeğini ortaya koyuyordu. Aralarında selamlaşma olmadı. Kukuletalı Pandion kardeşler başları eğik, yüzleri karanlık kararlıca işleriyle uğraşıyordu.
Sparhavvk elinin içini kukuletalı adamlardan birinin önüne koydu. Pandionlar nadiren birbirlerine dokunurlardı. "Özür dilerim, kardeşim," dedi. "Vanion'un hâlâ güney kulesinde olup olmadığını biliyor musun?"
"Orada," diye cevapladı diğer şövalye.
"Teşekkürler, kardeşim. Huzur seninle olsun."
"Ve seninle de, Aziz Şövalye."
Sparhavvk meşaleyle aydınlatılmış koridoru, harçla sıvanmış,

kocaman taştan duvarların arasından dönerek güney kulesine çıkan dar merdivenlere gelene kadar takip etti. Basamakların en üstünde iki genç Pandionun nöbet beklediği büyük bir kapı vardı. Sparhavvk ikisini de tanıyamadı. "Vanion'la konuşmam gerekiyor," dedi onlara. "İsmim Sparhavvk."
. "Kimliğini kanıtlıyabilir misin?" diye biri sordu, yumuşak sesini sert göstermeye çalışıyordu.
"Ettim ya."
İki genç şövalye durumu nazikçe çözmek için bir yol bulmaya uğraşırlarken bir duraklama oldu. "Niye kapıyı açıp Vanion'a burada olduğumu söylemiyorsunuz?" diye önerdi Sparhavvk. "Beni tanırsa, tamam. Tanımazsa ikiniz beni merdivenlerden aşağı atmayı deneyebilirsiniz." Deneyebilirsiniz keümesine bir vurgu vermedi.
İkisi birbirine bakındı, sonra biri kapıyı açtı ve içeri baktı. "Binlerce özür, Lordum," diye özür diledi, "burada admm Sparhawk olduğunu söyleyen bir Pandion var. Sizinle konuşmak istiyor."
"İyi," diye odanın içinden gelen tanıdık ses cevapladı. "Ben de onu bekliyordum. İçeri yollayın."
İki şövalye mahcup olmuş gözüktüler ve Sparhavvk'm yolundan çekildiler. "Teşekkürler, kardeşlerim," diye mırıldandı onlara Sparhavvk. "Huzur sizinle olsun." Sonra kapıdan içeri girdi. Oda taş duvarlı ve genişti, dar pencerelerde koyu yeşil kumaşlar, yerde de yumuşak kahverengi bir hah vardı. Odanın ucundaki kemerli şöminede bir ateş çatırdadı. Ortada kocaman iskemlelerle çevrili, mumla aydınlatılmış bir masa vardı. İki kişi, bir adam ve bir kadın masada oturuyordu.
Vanion, Pandion Şövalyeleri'nin eğitmeni son on yılda az buçuk yaşlanmıştı. Saçları ve sakalı kırlaşmıştı. Yüzünde birkaç kırışık daha vardı ama güçsüzlüğün en ufak izi bile gözükmüyordu. Örme zırh, gömlek ve kolsuz gümüş bir cübbe giyiyordu. Sparhavvk'm odaya girmesiyle ayağa kalktı ve masanın etrafını döndü. "Senin için saraya kurtarma birliği göndermek üzereydim," derken, Sparhavvk'ın zırhlı omuzlarını sıkıca kavramıştı. "Biliyorsun, oraya tek başına gitmemeliydin."
"Belki gitmemeliydim ama işler yolunda gitti." Sparhavvk zırhlı eldivenlerini ve miğferini çıkardı, masanın üzerine yerleştirdi. Sonra kılıcını kemerindeki çivilerden çıkarıp onların yanına koy-

du. "Seni tekrar gördüğüme sevindim, Vanion/' derken yaşlı adamın elini kendi elinin içine aldı. Vanion her zaman sert bir öğretmendi, Pandion saflarında yer almak için eğittiği genç şövalyelerin kusurlarını hoş görmezdi. Her ne kadar Sparhawk çömezliğinde bu adamdan neredeyse nefret edecek hale gelmiş olsa da, şimdi bu dobra konuşan eğitmene en yakın arkadaşlarından biri gibi bakıyordu, el sıkışları içten hatta sevecendi.
Sonra iri şövalye kadına döndü. Kadın küçücüktü ve bazılarının bazen minyon insanlarda gördüğü kendine özgü sade mükemmelliğe sahipti. Saçları gece gibi siyah, gözleri koyu maviydi. Yüz hatlarının açıkça Elene olmadığı açıktı, aşırı yabancı görünüşü onu bir Styric olarak belirtiyordu. Hafif, beyaz bir cübbe giyiyordu. Önünde masanın üzerinde büyük bir kitap duruyordu. "Sephre-nia," diye onu içtenlikle

ilhanx

selamladı, "iyi gözüküyorsun." Sparhavvk Sephrenia'nm iki elini de kendi elinin içine aldı ve Styric adetlerine göre selamlayarak avuç içlerini öptü.
"Uzun zamandır yoktunuz Sör Sparhavvk," diye cevapladı. Sesi yumuşak ve müzikaldi. Tuhaf ve kıvrak bir tınıya sahipti.
"Beni kutsayacak mısın, küçük ana?" diye sordu Sparhavvk, hırpalanmış suratına bir gülümseme gelerek. Sephrenia'nm önünde diz çöktü. Bu hitap şekli tamamen Styric'ti, zamanın başlangıcından beri öğretmen ve öğrenci arasında olan kişisel, yakın ilişkiyi yansıtırdı.
"Memnunlukla." Ellerini hafice Sparhavvk'm yüzüne değdirdi ve Styric dilinde seremonik bir hayır duası söyledi. "Teşekkür ederim," dedi Sparhavvk.
Sonra Sephrenia çok nadir yaptığı bir şey yaptı. Elleri hâlâ yüzünü tutarken eğildi ve hafifçe Sparhavvk'ı öptü. "Eve hoş geldin, bir tanem," diye mırıldandı.
"Tekrar burada olmak çok güzel," diye cevapladı Sparhavvk.
"Sizi özledim."
"Çocukken işittiğin onca azara rağmen mi?" diye nazik bir gülümsemeyle sordu.
"Azarlanmak o kadar çok yaralamıyor." Güldü. "Hatta bazı nedenlerden dolayı onları bile özledim."
"Öyle sanıyorum ki başarılı olduk, Vanion," dedi eğitmene Sephrenia. "Aramızda iyi bir Pandion yarattık."

"En iyilerinden biri," diye onayladı Vanion. "Sanırım birliği kurarlarken akıllarında Sparhavvk varmış."
Sephrenia'nm Pandion Şövalyeleri arasındaki yeri kendine özgüydü. Çömezlere Styriclerin gizler diye adlandırdığı şeyleri öğreten özel Styric öğretmenin ölümü üzerine birliğin Demos'daki karargahının kapısında belirmişti. Ne seçilmişti ne de çağırılmıştı, sadece birden ortaya çıkıp selefinin işlerini yüklenmişti. Genelde, Eleneler Styricleri hor görür ve onlardan korkarlardı. Styricler dağlarda, ormanların derinliklerinde küme halinde küçük, kaba evlerde yaşayan tuhaf, yabancı insanlardı. Tuhaf Tanrılara inanıyor ve büyüyle uğraşıyorlardı. Gizli ayinlerde Elene eti ve kanı kullandıklarını içeren çılgın öyküler Elene toplumundaki avanaklar arasında yüzyıllardır dolaşmıştı. Sarhoş köylülerden oluşan kararlı, başıbozuk güruhlar, kuşkulu bile olmayan Styric köylerini sürekli basıp katliamlar yaptılar. Kilise bu vahşetleri şiddetle lanetledi. Yabancı öğretmenlerini tanıyıp, onlara saygı duyan Kilise Şövalyeleri, Styric yerleşimlerine sebepsiz saldırıların hızlı ve vahşi bir misillemeyle karşılık bulacağını duyurarak, Kilise'den biraz daha ileri gittiler. Bu organize korumaya rağmen, bir Elene köyü ya da şehrine giren bir Styric alay, küfür, nadiren de olsa taş ve pislik yağmuru bekleyebilirdi. Böylece, Sephrenia'nm Damos'da belirmesi kişisel bir risk taşıyordu. Gelişinin sebepleri açık değildi ama yıllarca hizmet etti; Pandion olan erkekler onu sayıp sevdiler. Birliğin eğitmeni, Vanion bile sık sık onun tavsiyelerini istedi.
Sparhawk, Sephrenia'nm önünde duran kitaba baktı. "Bir kitap, Sephrenia?" dedi yarı şaka bir şaşkınlıkla. "Vanion sonunda seni okumayı öğrenmeye ikna etti mi?"
"Okumakla ilgili inançlarımı biliyorsun, Sparhawk."
"Sadece resimlerine bakıyordum." Sayfanın üzerindeki muhteşem yaldızlı süslemeleri gösterdi. "Parlak renklerden hep hoşlan-mışımdır."
Sparhavvkbir iskemle çekti ve oturdu, zırhı gıcırdıyordu.
"Ehlana'yı gördün, değil mi?" diye sordu Vanion, iskemlesini masanın karşısına aldı.
"Evet." Sparhavvk Sephrenia'ya baktı. "Bunu nasıl yaptın?" diye sordu. "Yani onu nasıl böyle kapattın?"
"Biraz karışık." Sonra durdu ve delici bir bakış attı. "Belki de

ı
buna hazırsın," diye mırıldandı. Ayağa kalktı. "Buraya gel, Spar-hawk" dedi, şömineye doğru giderken.
Şaşıran Sparhawk doğruldu ve onu takip etti.
"Alevlere bak, bir tanem," dedi yavaşça, o öğrencisiyken kullandığı tuhaf Styric tarzı hitabı kullanarak.
Sparhavvk, Sephrenia'nm sesinin etkisiyle gözlerini ateşe dikti. Çok kısık bir sesle Styricçe fısıldadığını duydu, sonra Sephrenia elini yavaşça alevlerin içinden geçirdi. Sparhavvk hiç düşünmeden dizlerinin üzerine çöktü ve gözlerini şömineye dikti.
Bir şey ateşlerin içinde hareket ediyordu. Sparhavvk ileriye eğildi ve kor haline gelmiş meşe kütüğünün ucunda dans eden alevin küçük mavimsi kıvrımlarına dikkatle baktı. Mavi renk genişledi, büyüdü, büyüdü ve içerisindeki ışıldayan mavi ışık halesinde alev titredikçe bir grup figürün kımıldandığını görür gibi oldu. Görüntü kuvvetlendi ve millerce uzaktaki sarayın taht odasının görüntüsüne baktığını fark etti. On iki zırhlı Pandion genç bir kızın narin bedenini taşıyarak karo zemini geçiyorlardı. Kız tahtırevanla değil on iki, siyah zırhlı ve miğferlerinin siperlikleri inik adamın kaya gibi sağlam tuttukları bir düzine parıldayan kılıcın düz yanlarının üzerinde taşınıyordu. Tahtın önünde durdular ve Sephrenia'nm beyaz cübbeli figürü gölgelerin arasından dışarı çıktı. Bir şey söy-leyecekmişcesine elini kaldırdı ama

ilhanx

Sparhavvk'm duyduğu sadece alevlerin çıtırtısıydı. Müthiş hızlı bir hareketle, genç kız doğrulup oturdu. Kız Ehlana'ydı. Yüzü çarpık, gözleri ise açık ve boştu.
Sparhavvk gayri ihtiyari ona ulaşmak için ellerini doğru alevlerin içine soktu.
"Hayır," dedi sertçe Sephrenia ve Sparhavvk'in ellerini geri çekti. "Sadece izleyebilirsin."
Kontrolsuzca titreyen, Ehlana'nın görüntüsü beyaz cübbeli küçük kadının söylenmemiş emirlerine itaat eder gibi birden ayağa fırladı. Sephrenia emrediyormuş gibi eliyle tahtı işaret etti ve Ehla-na sendeleyerek, hatta tökezliyerek meşru yeri sayılan kaidenin basamaklarını tırmandı.
Sparhavvk ağladı. Bir daha kraliçesine ulaşmaya çalıştı ama Sephrenia çelik bir zincir gibi nazik dokunuşuyla onu geri çekti. "İzlemeye devam et, bir tanem," dedi ona.
On iki şövalye tahta oturmuş kraliçenin etrafında bir daire

oluşturdular, beyaz cübbeli kadın kraliçenin yanında duruyordu. Şövalyeler iki kadında çelikten daireyle çevrilerek kaidede kalacak şekilde kılıçlarını saygıyla ileri uzattılar. Sephrenia kollarını kaldırıp konuştu. Sparhavvk hayal edemiyeceği büyülü kelimeleri söyleyen Sephrenia'nın suratındaki zorlanmayı açıkça görebiliyordu.
On iki kılıcın uçları kızarmaya başladı, gittikçe artan parlama kaideyi şiddetli, gümüşi beyaz bir ışık içinde yıkıyordu. Bu kılıçların uçlarından gelen ışık Ehlana ve tahtının etrafında kaynaşıyor gibi gözüküyordu. Sonra Sephrenia özel bir kesme hareketiymiş gibi kolunu indirerek tek bir kelime söyledi. Bir anda Ehlana'mn etrafındaki ışık katılaştı ve Sparhawk'ın bu sabah taht odasında gördüğü o şeye dönüştü. Bu anda Sephrenia'nın görüntüsü soluk-laşıp kristalle çevrili tahtın yanındaki kaidenin üzerine yıkıldı.
Yaşlar Sparhavvk'm suratından seller gibi akıyordu; Sephrenia nazikçe başını kolları arasına alıp, Sparhavvk'ı kendine doğru çekti. "Kolay değil, Sparhawk," diye teselli etti. "Kalbe açılan ateşlerin içine böyle bakmak ve gerçekten ne olduğumuzu ortaya çıkarmasına izin vermek. Bizi inandırdığından çok daha şefkatlisin."
Sparhawk elinin tersiyle gözlerini sildi. "Kristal onu ne kadar hayatta tutacak?" diye sordu.
"Orada olan on üçümüz yaşamaya devam ettiği sürece," dedi Sephrenia. "Siz Elenelerin zaman ölçüsüne göre en fazla bir yıl."
Sparhavvk gözlerini ona dikti.
"Onun kalbini yaşatan bizim yaşam güçlerimiz. Zaman geçtikçe birer birer döküleceğiz ve o zaman oradakilerden biri düşenlerin yükünü taşımayı üstlenecek. Sonunda - her birimiz verebildiğimiz her şeyi verdiğinde - kraliçen ölücek."
"Hayır!" dedi Sparhawk kızgınca. Vanion'a baktı. "Sen de orada miydin?"
Vanion başıyla onayladı.
"Başka kim vardı?"
"Bunu bilmenin sana sağlayacağı bir fayda yok, Sparhawk. Hepimiz hem gönüllüydük, hem de bunun sonucunu biliyorduk."
"Söylediğin yükü kim taşıyacak?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhavvk.
"Ben taşıyacağım."
"Biz hâlâ bu konuyu tartışıyoruz," diye karşı çıktı Vanion.

"Orada olan herhangi birimiz bunu üstlenebilir."
"Büyünün gücünü hafifletmedikçe olmaz, Vanion," dedi Seph-renia biraz kendine güvenerek.
"Göreceğiz," dedi Vanion.
"Ama bu neye yarayacak ki?" diye sordu Sparhawk. "Bütün yaptığınız müthiş bir fiyat karşılığı ona bir yıllık daha yaşam vermek - ve onun bundan haberi bile yok."
"Eğer hastalığının nedenini ve tedavisini bulursak, büyü bozulabilir," diye cevapladı Sephrenia. "Bize zaman kazandırması için onun hayatını askıya aldık."
"İlerleme kaydediyor muyuz?
"Elenia'daki bütün doktorları onun üzerinde çalıştırıyorum," dedi Vanion, "ve Eosia'nm çeşitli bölgelerinden başkalarını da çağırdım. Sephrenia hastalığın doğal olmama olasılığını inceliyor. Bununla beraber biraz muhalefetle karşılaştık. Saray doktorları işbirliğini reddediyorlar."
"Saraya geri dönüyorum," dedi buz gibi bir tonda Sparhawk. "Belki onları daha çok yardımcı olmaya ikna edebilirim."
"Bunu çoktan düşündük; ama Annias hepsini göz hapsine almış durumda."
"Annias ne yapmaya çalışıyor?" diye kızgınlıkla parladı Spar-hawk. "Tek istediğimiz Ehlana'yı iyileştirmek. Niye bu köstekleyici engelleri yolumuza koyuyor? Tahtı kendisi için mi istiyor?"

ilhanx

"Sanırım onun gözü daha büyük bir tahtta," dedi Vanion. "Patrik Cluvonus çok yaşlı ve sağlığı kötü. Annias patrik başlığının ona uyacağına inanıyorsa buna hiç şaşırmam."
"Annias? Patrik? Vanion, bu bir saçmalık."
"Hayat saçmalıklarla doludur, Sparhavvk. Askeri birlikler şüphesiz ona karşı, bizce Kilise Hiyerarşisi'nde büyük bir ağırlık taşır; ama Annias'nın kolu dirseklerine kadar Elenia hazinesinde ve istediği gibi rüşvet vermekte oldukça serbest. Ehlana bu paraya ulaşmasını engelleyebilirdi ama hastalandı. Belki Annias'ın Ehlana'nm iyileşmesini engellemek istemesinin sebebi budur."
"Ve Arrisa'nm piçini onun yerine tahta çıkarmak istiyor?" Spar-hawk'm öfkesi her an artıyordu. "Vanion, Lyhceas'ı biraz önce gördüm. Kral Aldreas'dan daha zayıf ve daha aptal. Bunun yanında bir de gayri meşru."

Vanion kollarını açtı. "Kraliyet meclisindeki bir oylama onu meşrulaştırabilir ve meclisi Annias kontrol ediyor."
"Hepsini kontol etmiyor/' diye Sparhavvk iç gıcıklayan bir sesle konuştu. "Yasal olarak ben de meclisin bir üyesiyim ve eğer gerekirse birkaç oyu etkileyebilirim. Bir ya da iki aleni düello meclis-dekilerin fikirlerini değiştirebilir."
"Acele ediyorsun, Spârhawk," dedi Sephrenia ona.
"Hayır. Kızgınım. Birilerinin canını yakmak için içimden yükselen bir zorlama var."
Vanion iç çekti. "Hemen şimdi bir karar veremeyiz," dedi. Sonra başını sallayıp başka bir konuya döndü. "Rendor'da gerçekten neler oluyor?" diye sordu. "Veron'un bütün raporları yabancı ellere geçebilir diye oldukça dikkatli seçilmiş kelimelerle yazılmıştı."
Sparhavvk ayağa kalktı, ayak bileklerine kadar dalgalanan siyah peleriniyle iç yanı geniş, dış yanı dar pencereye gitti. Gökyüzü hâlâ kirli gözüken bulutla kaplıydı ve Cimmura şehri sanki bir sonraki kışı karşılamak için sıkıca kapanmış gibi bu bulutun altında büzülmüş gözüküyordu. "Orası sıcak," diye nerdeyse kendi kendine fısıldamaya başladı, "Kuru ve tozlu. Güneş duvarlardan yansır ve gözleri delip geçer. İlk ışıkla, güneş yükselmeden ve erimiş gümüş gibiyken peçeli, siyah, elbiseli kadınlar omuzlarında kil kaplarla kuyulara giden sokaklardan sessizce geçerler."
"Seni yanlış değerlendirmişim, Sparhavvk," dedi o melodik sesiyle Sephrenia. "Sende bir şairin ruhu var."
"Pek değil, Sephrenia. Orda neler olduğunu anlamak için sadece, Rendor'u hissetmeniz gerekir. Güneş sanki kafanızı döven bir çekiç gibidir. Hava o kadar sıcak ve kurudur ki düşünmeye zaman bırakmaz. Rendorlular çok basit cevaplar ararlar. Güneş onlara üzerinde kafa yoracak zaman bırakmaz. Bu başta Eshand'da olanları açıklayabilir. Beyni yarı pişmiş basit bir çoban, herhangi bir esaslı peygamberlik bildirisinin mantıklı habercisi değildir. Bence, bu Eshandist Sapkınlığa ilk dürtüsünü veren güneş çarpmasıydı. Zavallı salaklar ne kadar saçma olursa olsun, haraket - belki gölge bulmak için - fırsatı verecek herhangi bir fikri kabul edebilirlerdi."
"Bu bütün Eosia'yı üç asır boyunca savaşa sokan bir hareketin yeni açıklaması," diye gözlemledi Vanion.
"Bunu yaşaman gerekiyor," dedi iskemlesine dönerken Spar-

hawk ona. "Her neyse bu güneşte pişmiş ateşli delilerden birisi yaklaşık yirmi yıl önce Daboufda ortaya çıkmış."
"Arasham mı?" diye tahmin yürüttü Vanion. "Onu duyduk."
"Kendine öyle diyor/' diye cevapladı Sparhavvk. "Gene de büyük ihtimalle başka bir isimle doğdu. Dini liderler takipçilerinin önyargüarına uysun diye isimlerini oldukça sık değiştirmeye eğilimlidirler. Anladığıma göre, bu Arasham, sadece, gerçeğe biraz tutunmuş cahil ve görgüsüz bir fanatik. Yaklaşık sekiz yaşlarındayken bir şeyler görüp sesler duyuyor. Takipçilerinin koyunlarından daha az zekâları var. Kuzeydeki krallıklara zevkle saldıracaklardı - eğer kuzeyin ne yönde olduğunu bulabilselerdi. Bu Rendor'da ciddi bir tartışma konusu. Birkaç tanesini gördüm. Chyrel-los'daki Hiyerarşi'nin üyelerini her gece titreyerek yatağa yollayan bu sapkınlar, üstünkörü silahlanmış, askeri eğitimi olmayan birkaç uluyan çöl dervişinden başka bir şey değiller. Doğrusu, Vanion, önümüzdeki kış fırtınasından Rendor'daki Eshandist Sapkınlığın dirilmesinden daha çok kaygılanıyorum."
"Bu yeteri kadar kaba."
"Sadece hayatımın on yılını olmayan bir tehlike uğruna harcadım. Sırf bu yüzden sızlanmalarımı hoş göreceğinizden eminim."
"Sabretmesini öğreneceksin, Sparhavvk." Sephrenia gülümsedi. "Erginliğe eriştiğinde."
"Ben zaten eriştiğimi düşünüyordum."
"Daha yarıya bile ulaşamadın."

ilhanx

Sparhavvk sırıttı. "Tam olarak kaç yaşındasın, Sephrenia?" dedi.
Sephrenia'nın bakışı uzaklaştı. "Siz Pandionlann nesi var da hepiniz aynı soruyu soruyorsunuz? Biliyorsunuz size cevap vermeyeceğim. Sadece sizden yaşlı olduğumu kabul edip, bu konuda soru sormaktan vazgeçemez misiniz?"
"Sen benden de yaşlısın," diye ekledi Vanion. "Ben kapımı bekleyen şu çocuklar kadarken sen benim öğretmenimdin."
"Peki, çok çok yaşlı gözüküyor muyum?"
"Sevgili Sephrenia, sen bahar kadar genç ve kış kadar bilgesin. Biliyorsun ki hepimizi mahfettin. Seni tanıdıktan sonra, en güzel bakireler bile bizi etkileyemiyor."
"Ne hoş değil mi?" diye Sparhavvk'a gülümsedi Sephrenia. "Kesinlikle, yaşayan hiç bir erkek diliyle bu kadar ayartıcı olamaz."
60
"Onu bir de mızrakla vuramadan geçtiğinde dene," diye acı acı cevapladı Sparhawk. Zırhının ağırlığı altında omuzlarını kımıldattı. "Başka ne var? Uzun zamandır uzaklardayım ve habere açım."
"Otha seferberlik ilan etti," dedi ona Vanion. "Zemoch'dan gelen haberlere göre doğuda, Daresia ve Tamul İmparatorluğu'nda göz koymuş; ama bu konuda birkaç şüphem var."
"Benim biraz daha fazla," diye onayladı Sephrenia. "Batı krallıkları birden gezgin Styriclerle dalga dalga kaplandı. Yan yollarda kamp kurup, basit Styricum malları satıyorlar ama yerli Styric kabileleri onları üyeleri olarak kabul etmiyorlar. Birtakım nedenlerle İmparator Otha ve zalim efendisi bizi izleyicilerle boğuyor. Azash daha önce de Zemochları batıya saldırıya zorladı. Orada çok fazla istediği bir şey saklı; ama onu Daresia'da bulamayacak."
"Daha öncede Zemoch seferberliği olmuştu," diyen Sparhawk geriye yaslandı. "Ama hiç bir şey çıkmadı."
"Bu seferki biraz daha ciddi olabilir," diye ona katılmadı Vanion. "Daha önce güçlerini sınırda toplamıştı; dört askeri birliğin onunla karşılaşmak için Lamorkand'a gitmesiyle ordularını dağıtmıştı. Bizi deniyordu, başka bir şey değil. Ama bu sefer ordularını dağların arkasına yığıyor - deyim yerindeyse gözden ıraklar."
"Bırakın gelsin," dedi soğukça Sparhawk. "Beş yüz yıl önce onu durdurmuştuk, eğer gerekirse gene yaparız."
Vanion olumsuzca kafasını salladı. "Randera Gölü savaşının arkasından olanları tekrar yaşamak.istemiyoruz - bir asırlık kıtlık, salgın hastalık ve tam bir toplumsal çöküntü. Hayır dostum, istediğimiz bu değil."
"Eğer bundan kaçmabilirsek," diye ekledi Sephrenia. "Ben Styric'im ve Yaşlı Tanrı Azash'ın ne kadar kötü olabileceğini siz Elenelerden çok daha iyi bilirim. Eğer tekrar batıya gelirse durdurulması gerekir - hemde ne pahasına olursa olsun."
"İşte Kilise Şövalyeleri'nin varlık nedeni de bu," dedi Vanion. "Şimdi yapabileceğimiz tek şey gözümüzü Otha'dan ayırmamak."
"Şimdi hatırladım," dedi Sparhawk. "Dün akşam şehre girdiğimde Krager'i gördüm."
"Burada Cimmura'da mı?" diye şaşırmış gözüken sesiyle sordu Vanion. "Ne dersin Martel'de onunla beraber olabilir mi?"
"Büyük olasılıkla değildir. Krager genelde Martel'in haberci ço-
61
1
cuğudur. Adus ise kısa zincirle tutulması gerekenidir." Gözlerini kıstı. "Cippria'daki olay hakkında neler duydunuz?" diye sordu. "Martel'in sana saldırdığını duyduk," dedi Vanion. "Hepsi bu." "Bundan biraz fazlası oldu," dedi ona Sparhawk. "Aldreas beni Cippria'ya yolladığında oradaki Elenia konsolosuna - göreve nasıl geldiyse Piskopos Annias'm kuzeni olan bir diplomata - rapor vermem gerekiyordu. Bir gece geç vakit beni çağırdı. Onun evine giderken Martel, Adus ve Krager - yanlarında bir yığm yerli katille - bir yan sokaktan çıkıp saldırdılar. Birisi söylemediği sürece o yoldan geçeceğimi bilmelerine olanak yoktu. Bunu Kragefin başına ödül konmuş olmasına rağmen Cimmura'ya geri gelmesiyle birleştirirsen bazı ilginç sonuçlar çıkarmaya başlarsın." "Martel'in Annias için mi çalıştığını sanıyorsun?" "Bu bir olasılık, öyle değil mi? Annias babamın Aldreas'ı kendi kız kardeşiyle evlenme fikrinden vazgeçmeye zorlama tarzından pek memnun değildi ve eğer Sparhawk ailesi Cippria'nın arka sokaklarında yok olsaydı, burada Elenia'da kendini daha serbest his-sediceği açıktı. Şüphesiz, Martel'in benden hoşlanmaması için kendi nedenleri var. Gerçekten bir hata yaptığını düşünüyorum, Vanion. Eğer düello davetimi geri çekmemi emretmeseydin hepimizi bir yığm beladan kurtarabilirdin."

ilhanx

Vanion olumsuzca kafasını salladı. "Hayır, Sparhawk," dedi. "Martel birliğimizdeki bir kardeşti ve ikinizin birbirinizi öldürmeye çalışmasını istemedim. Hem de, kimin kazanacağından tamamen emin değilken. Martel çok tehlikelidir." "Ben de öyleyim."
"Seninle ilgili gereksiz bir riske giremem, Sparhawk. Sen çok fazla değerlisin."
"Zaten kaygılanmak için çok geç." "Planın ne?"
"Burada genel toplantı binasında kalmam bekleniyor; ama sanırım tekrar Krager'le karşılaşıp karşılaşmayacağımı görmek için biraz şehirde dolaşacağım. Eğer onunla Annias için çalışan birisinin bağlantısını yakalarsam, içimi yakan birtakım soruların cevaplarını bulabileceğim."
"Belki de biraz beklemelisin," diye tavsiyede bulundu Sephre-nia. "Kalten, Lamora'dan geri geliyor."
62
"Kalten mi? Onu yıllardır görmedim."
"Sephrenia haklı, Sparhawk," diye onayladı Vanion. "Kalten yakmındayken iyi bir adamdır ve Cimmura sokakları Cippria arka mahalleleri kadar tehlikeli olabilir."
"Ne zaman gelmesi bekleniyor?"
Vanion omuz silkti. "Yakında sanırım. Bu gün bile olabilir."
"O buraya gelene kadar bekleyeceğim." Sonra Sparhavvk'm aklına bir fikir geldi. Öğretmenine gülümsedi ve ayağa kalktı.
"Ne yapıyorsun, Sparhawk?" diye merakla sordu Sephrenia.
"Şey, hiç bir şey," diye cevapladı. Styricçe konuşmaya başladı, bir taraftan da parmaklarım önünde oynatıyordu. Büyüyü tamamlayınca, bıraktı ve elini uzattı. Odada uğultulu bir titreme oldu, onu mumların kararması ve şöminedeki alevlerin küçülmesi izledi. Işıklar tekrar geldiğinde Sparhawk bir buket menekşe tutuyordu. "Senin için, küçük ana," derken hafifçe eğilip çiçekleri ona sundu, "çünkü seni seviyorum."
"Teşekkür ederim, Sparhavvk." Gülümseyerek onları aldı. "Her zaman öğrencilerimin en düşüncelisiydin. Ama 'staratha'yı yanlış telaffuz ettin," diye eleştirirce ekledi. "Nerdeyse elini yılanlarla doldurmak üzereydin."
"Çalışacağım," diye söz verdi.
"Çalış."
Kapı çalındı.
"Evet?" diye seslendi Vanion.
Kapı açıldı ve genç şövalyelerden birisi içeri girdi. "Dışarıda saraydan bir haberci var, Lord Vanion. Sör Sparhavvk'la konuşmak için emir aldığını söylüyor."
"Şimdi de ne istiyorlar acaba?" diye mırıldandı Sparhavvk.
"En iyisi onu içeri yollayın," dedi Vanion genç şövalyeye.
"Hemen Lordum." Şövalye hafifçe eğildi ve tekrar dışarı çıktı.
Habercinin tanıdık bir yüzü vardı. Sarı saçları zarifçe kıvrıktı. Safran renkli kolsuz yeleği, eflatun rengi taytı, vişne çürüğü ayakkabıları ve elma yeşili pelerini berbat bir şekilde tokalanmıştı. Sivri burnunun en ucu büyük ve aşırı acı veriyormuş gibi gözüken bir çıbanla süslenmişti. Başarısız bir denemeyle dantel işlemeli bir mendille şişliği saklamaya çalışıyordu. Zarifçe Vanion'a doğru eğildi, "Eğitmen Lordum," dedi, "naip prens övgülerini yolluyor."
63
cuğudur. Adus ise kısa zincirle tutulması gerekenidir." Gözlerini kıstı. "Cippria'daki olay hakkında neler duydunuz?" diye sordu.
"Martel'in sana saldırdığını duyduk," dedi Vanion. "Hepsi bu."
"Bundan biraz fazlası oldu," dedi ona Sparhawk. "Aldreas beni Cippria'ya yolladığında oradaki Elenia konsolosuna - göreve nasıl geldiyse Piskopos Annias'm kuzeni olan bir diplomata - rapor vermem gerekiyordu. Bir gece geç vakit beni çağırdı. Onun evine giderken Martel, Adus ve Krager - yanlarında bir yığın yerli katille - bir yan sokaktan çıkıp saldırdılar. Birisi söylemediği sürece o yoldan geçeceğimi bilmelerine olanak yoktu. Bunu Krager'in başına ödül konmuş olmasına rağmen Cimmura'ya geri gelmesiyle birleştirirsen bazı ilginç sonuçlar çıkarmaya başlarsın."
"Martel'in Annias için mi çalıştığını sanıyorsun?"
"Bu bir olasılık, öyle değil mi? Annias babamın Aldreas'ı kendi kız kardeşiyle evlenme fikrinden vazgeçmeye zorlama tarzından pek memnun değildi ve eğer Sparhawk ailesi Cippria'nm arka sokaklarında yok olsaydı, burada Elenia'da kendini daha serbest his-sediceği açıktı. Şüphesiz, Martel'in benden hoşlanmaması için kendi nedenleri var. Gerçekten bir hata yaptığını düşünüyorum, Vanion. Eğer düello davetimi geri çekmemi emretmeseydin hepimizi bir yığm beladan kurtarabilirdin."

ilhanx

Vanion olumsuzca kafasını salladı. "Hayır, Sparhawk," dedi. "Martel birliğimizdeki bir kardeşti ve ikinizin birbirinizi öldürmeye çalışmasını istemedim. Hem de, kimin kazanacağından tamamen emin değilken. Martel çok tehlikelidir."
"Ben de öyleyim."
"Seninle ilgili gereksiz bir riske giremem, Sparhawk. Sen çok fazla değerlisin."
"Zaten kaygılanmak için çok geç."
"Planın ne?"
"Burada genel toplantı binasında kalmam bekleniyor; ama sanırım tekrar KragerİIe karşılaşıp karşılaşmayacağımı görmek için biraz şehirde dolaşacağım. Eğer onunla Annias için çalışan birisinin bağlantısını yakalarsam, içimi yakan birtakım soruların cevaplarını bulabileceğim."
"Belki de biraz beklemelisin," diye tavsiyede bulundu Sephre-nia. "Kalten, Lamora'dan geri geliyor."
62
"Kalten mi? Onu yıllardır görmedim."
"Sephrenia haklı, Sparhawk," diye onayladı Vanion. "Kalten yakınmdayken iyi bir adamdır ve Cimmura sokakları Cippria arka mahalleleri kadar tehlikeli olabilir."
"Ne zaman gelmesi bekleniyor?"
Vanion omuz silkti. "Yakında sanırım. Bu gün bile olabilir."
"O buraya gelene kadar bekleyeceğim." Sonra Sparhawk'ın aklına bir fikir geldi. Öğretmenine gülümsedi ve ayağa kalktı.
"Ne yapıyorsun, Sparhawk?" diye merakla sordu Sephrenia.
"Şey, hiç bir şey," diye cevapladı. Styricçe konuşmaya başladı, bir taraftan da parmaklarını önünde oynatıyordu. Büyüyü tamamlayınca, bıraktı ve elini uzattı. Odada uğultulu bir titreme oldu, onu mumların kararması ve şöminedeki alevlerin küçülmesi izledi. Işıklar tekrar geldiğinde Sparhavvk bir buket menekşe tutuyordu. "Senin için, küçük ana," derken hafifçe eğilip çiçekleri ona sundu, "çünkü seni seviyorum."
"Teşekkür ederim, Sparhavvk." Gülümseyerek onları aldı. "Her zaman öğrencilerimin en düşüncelisiydin. Ama 'staratha'yı yanlış telaffuz ettin," diye eleştirirce ekledi. "Nerdeyse elini yılanlarla doldurmak üzereydin."
"Çalışacağım," diye söz verdi.
"Çalış."
Kapı çalındı.
"Evet?" diye seslendi Vanion.
Kapı açıldı ve genç şövalyelerden birisi içeri girdi. "Dışarıda saraydan bir haberci var, Lord Vanion. Sör Sparhavvkia konuşmak için emir aldığını söylüyor."
"Şimdi de ne istiyorlar acaba?" diye mırıldandı Sparhavvk.
"En iyisi onu içeri yollayın," dedi Vanion genç şövalyeye.
"Hemen Lordum." Şövalye hafifçe eğildi ve tekrar dışarı çıktı.
Habercinin tanıdık bir yüzü vardı. Sarı saçları zarifçe kıvrıktı. Safran renkli kolsuz yeleği, eflatun rengi taytı, vişne çürüğü ayakkabıları ve elma yeşili pelerini berbat bir şekilde tokalanmıştı. Sivri burnunun en ucu büyük ve aşırı acı veriyormuş gibi gözüken bir çıbanla süslenmişti. Başarısız bir denemeyle dantel işlemeli bir mendille şişliği saklamaya çalışıyordu. Zarifçe Vanion'a doğru eğildi, "Eğitmen Lordum," dedi, "naip prens övgülerini yolluyor."
63
-ı
"Ve lütfen, benimkileri de ona iletin," diye cevapladı Vanion.
"Yapacağımdan emin olabilirsiniz, Lordum." Zarif adam sonra Sparhavvk'a döndü. "Mesajım size Aziz Şövalye," diye belirtti.
"O zaman söyle," diye abartı bir formaliteyle cevapladı Spar-hawk. "Kulaklarım mesajını duymak için dört gözle bekliyor."
Züppe bunu umursamadı. Yeleğinin içinden bir parşömen çıkarıp görkemli şekilde okudu. "Kraliyet buyruğu, Ekselansları tarafından doğru Demos'daki Pandion Şövalyeleri'nin karargahma gitmeniz emrediliyor, sizi tekrar saraya çağırmayı uygun göreceği zamana dek kendinizi orada dini görevlerinize adayacaksınız."
"Açık," diye cevapladı Sparhavvk.
"Mesajı anladınız mı, Sor Sparhavvk?" diyen züppe parşömeni uzattı.
Sparhawk belgeyi okumaya bile kalkmadı. "Oldukça açık. İşinizi saygınlığınıza uygun biçimde tamamladınız." Sparhavvk parfümlü genç adama dikkatlice baktı. "Eğer bir tavsiyeden rahatsız

ilhanx

olmazsanız, komşu, şu çıbanı bir cerraha göstermelisiniz. Yakında yardırmazsanız, etrafınızı göremeyeceğiniz kadar büyüyecek."
Züppe, yardırma kelimesinden ürktü. "Gerçekten öyle mi dersiniz, Sör Sparhawk?" diye, mendilini indirip, sızlayarak sordu. "Belki de bir lapa-"
Sparhavvk başını salladı. "Hayır, komşu," dedi sahte bir sempatiyle. "Bir lapanın işe yaramayacağını garanti edebilirim. Cesur ol, adamım. Yarmak tek çözüm."
Saraylının yüzü melankolikleşti. Eğildi ve odayı terk etti.
"Bunu ona sen mi yaptın?" diye şüpheyle sordu Sephrenia.
Gözlerini kocaman açıp, "Ben mi?" diyerek Sephrenia'ya masumca baktı Sparhavvk.
"Birisi yapmış. Bu şişlik normal değil."
"Vay, vay," dedi Sparhavvk. "Bunu hayal edebiliyorum."
"Eee?" dedi Vanion. "Piçin emirlerine uyacak mısın?"
"Tabi ki hayır," diye Sparhavvk komurdandı. "Burada Cimmu-ra'da yapılacak bir sürü işim var."
"Onu kızdıracaksın."
"Eee?"
64
dördüncü bölüm
mu
GÖKYÜZÜ, Sparhavvk binadan çıkıp, avluya açılan merdivenlerden şangırdayarak inerken, tekrar tehdit edici bir hale geldi. Çömez arkasında Faran'ı çekerek ahırın kapısmdan çıktı, Sparhavvk düşünceli bir ifadeyle ona baktı. Çömez yaklaşık on sekiz yaşında ve oldukça uzun boyluydu. Kendine çok küçük gelen toprak rengi tuniğinden dışarı taşan şişkin kollan vardı. "Senin adın ne, genç adam?" diye sordu Sparhawk.
"Berit, Lordum."
"Buradaki görevin ne?"
"Şimdilik belirli bir görev verilmedi, Lordum. Sadece bir şekilde işe yaramaya çalışıyorum."
"İyi. Dön bakayım."
"Lordum?"
"Seni ölçmek istiyorum."
Berit şaşırmış gözüktü ama söylendiği gibi yaptı. Sparhawk karışlayarak omuzlannı ölçtü. Kemikli gözükmesine rağmen, Berit gerçekten güçlü kuvvetli bir gençti, "işe yarayacaksın," dedi ona Sparhavvk. Berit döndü, yüzü afallamış gözüküyordu.
"Bir yolculuk yapacaksın," dedi ona Sparhavvk. "Ben seninle gelecek adamı almaya giderken sen de gerekli eşyalarını hazırla."
"Peki, Lordum," diye saygıyla eğilerek cevapladı Berit.
Sparhavvk eyeri tuttu ve sıkıca asılıp kendini Faran'm sırtına çekti. Berit dizginleri ona verdi, Sparhavvk iri alacayı dürtüp yürüttü. Avluyu geçtiler, Sparhavvk kapıdaki şövalyelerin selamlarına karşılık verdi. Sonra atını asma köprüden geçirip, şehrin doğu
65
kapısına doğru sürdü.
Cimmura'nın sokakları bu saatte kalabalıktı. İşçiler dar ara sokaklarda çamur renkli çuval bezine sarılmış büyük denkler taşıyarak homurdana homurdana gidiyorlardı. Tüccarlar geleneksel mavi giysileri içinde etraflarında yığılı parlak renkli malzemeleriyle dükkanlarının kapılarında duruyorlardı. Bazen bir araba kaldırım taşından sokaklardan takırdayarak geçiyordu. İki dar sokağın kesişim noktasında parlak kırmızı üniformaları içinde bir manga kilise askeri tam anlamıyla kendini beğenmiş bir havada, sert adımlarla ilerliyordu. Sparhawk onlara yol vermedi, tam tersine muntazam bir tırısla atını üzerlerine sürdü. İsteksizce kenara çekilip ona yol verdiler. "Teşekkürler, komşular," dedi nazikçe Sparhawk. Askerler cevap vermedi. Sparhawk, Faran'ı dizginledi. "Teşekkürler, dedim, komşular."
"Bir şey değil," dedi bir tanesi somurtkanca.
Sparhavvk bekledi.
"... Lordum," diye isteksizce ekledi asker.
"Şimdi daha iyi, arkadaşım." Sparhavvk yoluna devam etti.
Hanın kapısı kapalıydı. Sparhawk eğildi ve tahtaya zırhlı eldivenli yumruğuyla vurdu. Kapıyı açan kapıcı bir önceki akşam onu içeri alan şövalye değildi. Sparhavvk Faran'm üstünden aşağı kaydı ve dizginleri ona teslim etti.
"Ona yine ihtiyacınız olacak mı, Lordum?" diye sordu şövalye.
"Evet. Hemen geri gideceğim. Silahtarımın atını eğerleyebilir misiniz, Aziz Şövalye?"
"Tabii ki, Lordum."

ilhanx

"Buna müteşekkir kalırım." Sparhavvk bir elini Faran'm sırtına koydu. "Hareketlerine dikkat et," dedi.
Faran kafasını çevirdi, ifadesi kibirliydi.
Sparhavvk sakırdayarak merdivenlerden çıktı ve tepedeki odanın kapısını çaldı.
Kapıyı Kurik açtı. "Eee? Nasıl gitti?"
"Kötü değil."
"Neyse ki oradan canlı çıktın. Kraliçeyi gördün mü?"
"Evet."
"Bu şaşırtıcı."
"Bir sekide ısrar ettim. Eşyalarını toplamak ister misin? De-
66
mos'a geri gidiyorsun."
"Biz demedin Sparhawk."
"Ben burada kalıyorum."
"Eminim iyi bir nedenin vardır."
"Lycheas ana karargaha geri dönmemi emretti. Bir şekilde onu dikkate almamaya karar verdim ama Cimmura'da takip edilmeden hareket edebilmem lazım. Genel toplantı binasında benim Ölçülerimde bir genç çömez var. Ona benim zırhımı giydirip, Fa-ran'm sırtına oturtacağız. Sonra ikinizde büyük bir itaat gösterisiyle Demos'a gidebilirsiniz. Siperliğini kapalı tuttuğu müddetçe piskoposun casusları emirlere uyduğumu düşünecekler."
"Sanırım, işe yarayabilir. Gene de seni burada tek başına bırakma fikrinden hoşlanmıyorum."
"Tek başıma olmayacağım. Kalten bugün ya da yarın geliyor."
"Bu biraz daha iyi. Kalten sıkıdır." Kurik kaşlarını çattı. "Ben onun Lamorkand'a sürgün edildiğini sanıyordum. Geri gelmesini kim emretti?"
"Vanion söylemedi ama Kalten'i bilirsin. Belki sadece, Lamor-kand'da canı sıkılmış ve kafasına göre davranmıştır."
"Demos'da ne kadar kalmamı istiyorsun?" diyen Kurik bir taraf tanda eşyalarını toplamaya başladı.
"En az bir ay. Yol gözleniyor olacaktır. Sana haber ulaştıracağım. Paraya ihtiyacın var mı?"
"Her zaman paraya ihtiyacım var, Sparhavvk."
"Şu tuniğin cebinde biraz var." Sparhavvk katlanıp bir iskemlenin üzerinde konmuş yolculuk giyisilerini gösterdi. "Gerekeni al."
Kurik dişlerini göstererek ona sırıttı.
"Ama bana da biraz bırak."
Kurik komik bir reveransla, "Şüphesiz, Lordum," dedi. "Eşyalarını toplamamı ister misin?"
"Hayır. Kalten geldiğinde buraya geri geleceğim. Genel toplantı binasından gözükmeden girip çıkmak biraz zor. Şu meyhanenin arka kapısı hâlâ açık mı?"
"Dün açıktı. Arada sırada oraya uğruyorum."
"Hiç şaşırmadım."
"Bir erkeğin birkaç kusuru olmalı, Sparhavvk. Bu ona kiliseye gittiğinde pişman olacağı bir şeyler sağlar."
67
"Eğer Aslade içtiğini duyarsa sakallarını tutuşturur."
"O zaman bizde onun duymaması için gerekenleri yapmalıyız değil mi, Lordum?"
"Neden, hep senin iç işlerine karışmak zorunda kalıyorum ki?"
"Bu senin ayağının yere basmasını sağlıyor. Sen de evlen, Spar-hawk. O zaman diğer kadınlar kendilerini sana özellikle dikkât etmek zorunda hissetmeyeceklerdir. Evli bir adam güvenlidir. Bir bekâr ise yaşayan bütün kadınlar için değişmez bir yarışmadır."
Yaklaşık yarım saat sonra, Sparhawk'la silahtan merdivenlerden avluya indiler ve atlarına binip kapıdan çıktılar. Kaldırım taşından sokaklarda şehrin doğu kapısına doğru takırhlı sesler eşliğinde gittiler.
"Biliyorsun, izlendik," dedi yavaşça Kurik.
"Umarım öyledir," diye cevapladı Sparhavvk. "Birinin dikkatini çekene kadar daireler çizerek etrafta dolaşmaktan nefret ederim."
Genel toplantı binasının açılır kapanır köprüsü üzerinde seremoniyi tekrarladılar ve avluya girdiler. Berit onları bekliyordu.
Sparhavvk, atından inerken, "Bu Kurik," dedi.
"ikiniz beraber Demos'a gideceksiniz. Kurik, bu genç adamın ismi Berit."
Silahtar rahip yardımcısını baştan aşağı süzdü. "Tamamiyle aynı ölçüde," diye belirtti. "Birkaç kayışı kısaltabilirim ama zırhın ona nerdeyse tam oturacak."
"Ben de öyle düşünmüştüm."

ilhanx

Başka bir çömez geldi ve koşumları aldı.
"Haydi ikinizde benimle gelin," dedi Sparhavvk. "Gidip Vani-on'a ne yapacağımızı söyleyelim, sonra da zırhımı maskeli baloya gidecek adama giydirelim."
Berit şaşırmışça baktı.
"Terfi ettin, Berit," dedi ona Kurik. "Görüyor musun Pandion-lar da terfi etmek ne kadar kolay? Dün bir çırak; bugün Kraliçenin Şampiyonu."
"Vanion'u gördüğümüzde sana açıklayacağım," dedi Berit'e Sparhavvk. "Çok ilginç bir hikâye olmadığından tekraT tekrar anlatmak istemiyorum.
Üçü toplantı binasının kapısından dışarı çıktıklarında ikindi olmuştu. Berit alışık olmadığı zırhın içinde beceriksizce yürüyordu.
68
Sparhavvk ise sade bir tunik ve tayt giymişti.
Kurik gözlerini kısarak gökyüzüne bakarken, "Sanırım yağmur yağacak/' dedi.
"Erimezsin," dedi Sparhawk.
"Islanmaktan kaygılanmıyorum," diye cevapladı silahtar. "Canımı sıkan zırhının paslannı yine temizlemek zorunda kalacağım."
"Hayat zor."
Kurik homurdandı ve sonra ikisi Berit'i Faran'ın sırtına kaldırdılar. "Bu genç adamı Demos'a götüreceksin," dedi atına Spar-hawk. "Sırtındaki benmişim gibi davranmaya çalış."
Faran ona soru sorar gibi bir bakış attı.
"Açıklamak çok uzun zaman alır. Bu iş tamamen sana bağlı, Faran, o benim zırhımı giyiyor, bu yüzden ısırmaya kalkarsan büyük ihtimalle dişlerini kırarsın." Sparhavvk silahtarına döndü. "Aslade ve çocuklara benden selam söyle," dedi.
"Peki," diye onayladı Kurik. Sonra atına atladı.
"Giderken çok gösteri yapmayın," diye ekledi Sparhawk, "görülmeye - ve Berit'in siperliği kapalı tutmasına dikkat edin."
"Ben ne yapığımı biliyorum, Sparhavvk. Buyrun gidelim, Lordum," dedi Berit'e Kurik.
"Lordum?"
"Buna alışman gerekiyor, Berit." Kurik atını çevirdi. "Görüşürüz Sparhavvk." Sonra avludan köprüye doğru atlarını sürdüler.
Günün geri kalanı çabuk geçti. Sparhavvk küf kokulu eski bir kitabı okuyarak Vanion'un ona ayırdığı bir hücrede oturdu. Güneşin batışıyla sade bir akşam yemeği için yemekhanedeki diğer kardeşlerine katıldı, sonra sakince onlarla beraber kiliseye gitti. Spar-havvk'ın dini inancı derin değildi ama burada onu çömezlik eğitimine geri döndüren bir canlanma hissi vardı. Vanion o akşamın ayinini yönetti ve alçak gönüllülüğün fazileti üzerine uzun uzun konuştu. Sparhavvk vaazın daha yarısındayken uykuya daidı.
Vaazın sonunda bir melek sesiyle uyandı. Tereyağı renginde saçları ve mermer bir kolon gibi boynu olan bir genç şövalye, temiz tenor sesiyle bir şükür ilahisi söylüyordu. Yüzü ışıltılı, gözleri hayranlık doluydu.
Kilise çıkışında Sparhavvk'm yanma gelen Vanion, "Gerçekten o kadar sıkıcı mıydım?" diye sordu.
69
"Büyük olasılıkla değildin," diye cevapladı Sparhavvk, "ama ben gerçekten değerlendirebilecek durumda değildim. Basit bir papatyanın Tanrının gözünde bir gül gibi olduğunu mu anlattın?"
"Bunu daha önce duymuş muydun?"
"Sık sık."
"Eskiler en iyilerdir."
"Şu tenorun kim?"
"Sör Parasim. Mahmuzlarını yeni kazandı."
"Seni üzmek istemem Vanion ama o bu dünya için çok, çok iyi."
"Biliyorum."
"Büyük ihtimalle tanrı onu hemen yanma almak isteyecektir."
"Bu Tanrının işi, değil mi, Sparhawk?"
"Bana bir iyilik yap, Vanion. Beni onun öldürülmesine izin verecek bir konuma getirtme."
"Bu da Tanrının işi. İyi uykular, Sparhawk."
"Sana da, Vanion."
HENÜZ gece yansıydı olmuştu ki Sparhavvk'ın hücresinin kapısı gürültüyle açıldı. Dar kampetinde çabucak döndü ve elinde kılıcıyla ayağa kalktı.
Kapının girişindeki sarı saçlı adam, "Yapma," dedi tiksintiyle. Bir elinde mum diğerinde şarap tulumu tutuyordu.

ilhanx

"Merhaba, Kalten," diye çocukluk arkadaşını selamladı Sparhavvk. "Ne zaman döndün?"
"Yaklaşık yarım saat önce. Bir an duvarları kazımak zorunda kalacağımı düşündüm." İğrenerek baktı. "Barış zamanındayız. Niye köprüyü her akşam kaldırıyorlar?"
"Herhalde alışkanlıktan."
"Onu elinden bırakacak mısın?" diye soran Kalten, Sparhavvk'ın elindeki kılıcı gösterdi, "yoksa bu şeyin hepsini tek başıma ben mi içmek zorunda kalacağım."
"Özür dilerim," dedi Sparhavvk. Eğilip kılıcını duvara dayadı. .
Kalten mumunu köşedeki küçük masanın üzerine koydu, şarap tulumunu Sparhavvk'ın yatağının üstüne attı ve arkadaşını ayı gibi kucaklayarak yakaladı. "Seni görmek güzel," dedi.
"Seni de," diye cevapladı Sparhavvk. "Otur." Masanın yanındaki tabureyi gösterdi, kendi de kanpetinin kenarına oturdu. "La-

morkan nasıldı?"
Kalten kaba bir ses çıkardı. "Soğuk, rutubetli ve gergin," diye cevapladı. "Bu dünyada en çok Lamorklulardan nefret ediyorum. Rendor nasıldı?"
Sparhavvk omuz silkti. "Sıcak, kuru ve en az Lamorkand kadar gergin."
"Martel'le karşılaştığına dair bir dedikodu duydum. Ona iyi bir cenaze düzenledin mi?"
"Kaçtı."
"Çaptan düşüyorsun, Sparhawk." Kalten pelerininin yakasını gevşetti. Birbirine karışmış uzun kıvırcık sarı saçlar, zırhlı gömleğinin boynundan dışar fırladı. "Bütün gece boyunca o şarap tulumunun üzerinde mi oturacaksın?" diye manalıca sordu.
Sparhavvk homurdandı, kapağını açtı ve dudaklarına kaldırdı. "Kötü değil," dedi. "Nereden buldun?" Tulumu arkadaşına verdi.
"Gün batarken yol kenarındaki bir meyhaneden kaptım," diye cevapladı. "Pandionlann genel toplantı binalarında sudan - eğer Sephrenia etraftaysa çaydan - başka bir şey bulunmadığını haürla-dım. Aptalca bir adet."
"Biz dini bir birliğiz, Kalten."
"Chyrellos'da her akşam lordlar gibi sarhoş olan yarım düzine başpiskopos var." Kalten şarap tulumunu kaldırıp büyük bir yudum aldı. Sonra tulumu silkeledi. "İki tane almalıydım," diye fikrini belirtti. "Şey, aklıma gelmişken, Kurik yanında senin zırhını giyen bir gençle o meyhanedeydi."
Sparhavvk ekşi bir yüz ifadesiyle "Bunu tahmin etmem gerekiyordu," dedi.
"Hemeyse, Kurik bana burada olduğunu söyledi. Geceyi orada geçirecektim, ama Rendor'dan geri geldiğini duyunca yolun geri kalanında at sürdüm."
"Ne kadar dokunaklı."
Kalten güldü ve şarap tulumunu geri verdi:
"Kurik ve çömez gözden uzakta mı duruyorlardı?" diye Sparhavvk sordu.
Kalten başıyla onayladı. "Arka odalardan birindeydiler, genç adam siperliğini kapalı tutuyordu. Kapalı siperliğin içinden içmeye çalışan birini daha önce görmüş müydün? Gördüğüm en komik

şeydi. Etrafta birkaç orospusu da vardı. Senin genç Pandion'un şimdi bu konuda da eğitimini alıyordur."
"Zamanı geldi," diye Sparhavvk fikrini yürüttü.
"Onu da siperliği kapalı yapıp yapmayacağını merak ediyorum."
"O kızlar her şeye uyum sağlayabilirler."
Kalten güldü. "Hemeyse, Kurik bana buradaki durum hakkında bir şeyler anlattı. Tanınmadan Cimmura'da gizlice dolaşabileceğine gerçekten inanıyor musun?"
"Kılık değiştirmeyi düşünüyorum."
"En iyisi takma bir burun kullanman," diye tavsiyede bulundu Kalten. "Senin şu kırık burnun, kalabalıkta oldukça kolay tanınmanı sağlar."
"Onu kıran sendin" dedi Sparhavvk.
Kalten, kendini savunmaya çalışır gibi "Sadece oynuyorduk," dedi.
"Alıştım. Sabahleyin Sephrenia'la konuşacağız. Kılık değiştirmemizi sağlayacak bir şeyler yapabilir."
"Onun da burada olduğunu duydum. Nasıl?"
"Aynı. Sephrenia asla değişmez."
"Doğru." Kalten şarap tulumundan bir yudum daha alıp elinin arkasıyla ağzını sildi. "Biliyorsun, onun için hep büyük bir hayal kırıklığı olduğumu düşünüyorum. Bana gizleri öğretmek için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Styric diline bir türlü hakim olamadım. Her 'ogeragekgasek,' deyişimde, çenem nerdeyse yerinden çıkardı."
"Okeragukasek," diye düzeltti Sparhawk.

ilhanx

"Nasıl istersen öyle olsun. Ben kılıcımdan vazgeçmem ve diğerlerinin de büyüyle oynamasına karışmam." Taburesinden ileri doğru uzandı. "Eshandistlerin Rendor'da tekrar canlandıkları söyleniyor. Bunun gerçek olan bir tarafı var mı?"
"Önemli bir tehlike yok." Sparhavvk omuz silkti, kampetinde geriye yayıldı. "Uluyor, çölde fırıl fırıl dönerek daireler çiziyor ve birbirlerine sloganlar atıyorlar. Bu işin en ileri gidebileceği nokta da bu. Lamorkand'da ilginç olan herhangi bir şey var mı?"
Kalten homurdandı. "Bütün baronlar birbirleriyle savaşıyorlar," diye bilgi verdi. "Krallığın tümü buram buram intikam hırsı kokuyor. Gerçekten bir arı iğnesi uğruna savaştıklarına inanır mı-

sın? Bir kont sokulmuş ve arı kovanının sahibi olan köylülerin baronuna savaş açmış. On yıldır hâlâ savaşıyorlar."
"İşte senin Lamorkand'ın. Başka bir şey var mı?"
"Motera'nın doğusunundaki kırsal bölge Zemoch kaynıyor."
Sparhavvk hemen doğruldu. "Vanion Otha'nın seferberlik ilan ettiğini söyledi."
"Otha her on yılda bir seferberlik ilan eder." Kalten şarap tulumunu arkadaşına geçirdi. "Sanırım bunu sadece halkın huzursuzluk çıkarmasını engellemek için yapıyor."
"Zemochlar Lamorkand'da önemli bir şey yapıyorlar mı?"
"Söylenmeye değecek bir şey yok. Bir yığın soru soruyorlar -çoğu eski inançlarla, görenekler hakkında. Neredeyse her köyde iki ya da üç tanesini bulabilirsin. Yaşlı kadınlara sorular sorup, köy meyhanelerinde aylaklara içki ısmarlıyorlar."
"Garip," diye mırıldandı Sparhavvk.
"Bu Zemochlu biri hakkında oldukça doğru bir tanımlama," dedi Kalten. "Orada aklın hiç bir zaman değeri olmamıştır. Ayağa kalktı. "Gidip bir kanpet bulayım. Çekip getiririm ve ikimiz de sızana kadar eski günlerden konuşuruz."
"Tamam."
Kalten sırıttı. "Aynı babanın bizi o erik ağacında yakaladığı zamanki gibi."
Sparhavvk yüzünü buruşturdu. "Neredeyse otuz yıldır bunu unutmaya çalışıyorum."
"Hatırladığım kadarıyla babanın eli oldukça ağırdı. Günün geri kalanının çoğunu hatırlamıyorum - erikler de karnımı ağrıtmıştı. Hemen geliyorum." Döndü ve Sparhavvk'm hücresinden çıktı.
Tekrar Kalten'le olmak güzeldi. İkisi de Kalten'in ailesi öldürüldükten sonra, Pandionlann ana karargahındaki çömez eğitimine girmeden önce Sparhavvk'm ailesinin Demos'daki evinde beraber büyümüşlerdi. Birçok yönden birbirlerine kardeşten de daha yakındılar. Elbette ki, Kalten'in ona karşı birtakım tatsız davranışları vardı ama yakın arkadaşlıkları Sparhavvk'm diğer her şeyden daha fazla değer verdiği bir şeydi.
Kısa bir süre sonra iri sarışın adam arkasından bir kanpet çekerek geldi; ikisi loş mum ışığında yatıp geç saatlere kadar anıları tazelediler. Genel olarak çok güzel bir akşamdı.

Ertesi sabah erkenden kalkıp, Pandionların toplantı binalarm-daki giysileri olan, örme zırhları gizleyen kukuletalı cübbeleri giydiler. Sabah ayinin başarıyla atlattılar ve gizler denen karmaşıklıkta Pandion Şövalyeleri'ni nesillerdir eğiten kadını aramaya gittiler.
Kadını, güney kulesinin üstünde sabah çayıyla ateş başında buldular.
"Günaydın, küçük ana," diye kapının eşiğinden selamladı Sparhawk. "Sana katılabilir miyiz?"
"Tabii, Aziz Şövalyeler."
Kalten yanına gitti ve iki elinin de içini öptü. "Beni kutsayacak mısın, küçük ana?" diye sordu.
Sephrenia gülümsedi ve Kalten'in yüzünün iki yanma birer elini koydu. Sonra Styric dilindeki hayır duasını okudu.
Kalten, "Bu, bir nedenle, kendimi hep iyi hissetmemi sağlıyor," derken ayağa kalktı. "Kelimelerin tamamını anlamasam da."
Sephrenia eleştirircesine onlara baktı. "Gördüğüm kadarıyla bu sabah kiliseye gitmemişsiniz."
"Tanrı bizi o kadar çok özlemiyor," diye omuz silkti Kalten. "Yine de Vanion'un bütün vaazlarını ezberden okuyabilirim."
"İkiniz bu gün başka ne yaramazlıklar planlıyorsunuz?"
"Yaramazlık mı, Sephrenia?" diye masumca sordu Kalten.
Sparhawk güldü. "Sahiden, bir tek yaramazlık bile düşünmedik. Kafamızda sadece basit bir gezinti var."
"Şehirde mi?"
Sparhawk başını sallayarak onayladı. "Tek problem ikimizin de Cimmura'da oldukça iyi tanınıyor olmamız. Bize kılık değiştirme konusunda yardımcı olabileceğini düşündük."

ilhanx

Sephrenia onlara baktı, ifadesi sakindi. "Bu işte büyük bir dolap kokusu seziyorum. Bu geziniz tam olarak ne için?"
"Eski bir dostu aramayı düşündük," diye cevapladı Sparhawk. "Krager isimli bir adamı. Bizimle paylaşmak isteyebileceği birtakım bilgileri var."
"Bilgi mi?"
"Martel'in nerede olduğunu biliyor."
"Krager bunu size söylemez."
Kalten iri parmaklarının kemiklerini tıkırdattı, çıkan ses akla kırılan kemiklerin sert sesini getiriyordu. "Bu konuda bahse girer
74
misin, Sephrenia?" diye sordu.
"İkiniz bir türlü büyümeyecek misiniz? Koca bir çocuksunuz." "Bu yüzden bizi çok seviyorsun, değil mi, küçük ana?" Kalten
sırıttı.
"Ne tip bir kılık tavsiye edersin?" diye sordu Sparhavvk.
Sephrenia dudaklarını büzdü ve onlara baktı. "Bir saraylı ve silahtarı, sanırım."
"Hiç kimse asla beni bir saraylı olarak yemez," diye itiraz etti.
"Ben aksini düşünüyordum. Ben seni neredeyse iyi bir silahtara benzetebilirim ve Kalten'e de bir saten yelek giydirip uzun sarı saçlarını da kıvırdık mı, bir saraylı yerine geçebilir."
"Saten bana yakışır," diye alçakgönüllülükle mırıldandı Kalten.
"Niye bir çift sıradan işçi değil?" diye sordu Sparhavvk.
Sephrenia başını salladı. "Sıradan işçiler bir soyluyla karşılaştıklarında sinerler ve yaltaklanırlar, ikinizden herhangi biri sinmeyi başarabilir mi?"
"Haklı," dedi Kalten.
"Bir taraftan da işçiler kılıç taşımazlar, Cimmura'ya silahsız gitmeye kalkacağınızı hayal edemiyorum."
"Her şeyi düşünüyor, değil mi?" diye fikrini söyledi Sparhavvk.
"Tamam," dedi Sephrenia. "Bakalım neler yapabileceğiz.?'
Birkaç rahip yardımcısı bir yığın malzeme için binanın çeşitli yerlerine aceleyle gönderildi. Sephrenia gelenleri tek tek inceledi, bazılarını alıp bazılarını geri verdi. Bir saat sonra ortaya çıkan şey, odaya ilk giren iki Pandionu çok az anımsatıyordu. Sparhavvk Ku-rik'inki gibi sade bir uşak elbisesi giyiyor ve kısa bir kılıç taşıyordu. Berbat bir siyah sakal yüzüne yapıştırılmıştı, kırık burnunun üstünde pembe bir yara izi vardı ve siyah bir gözbağı sol gözünü kapatıyordu.
"Bu şey kaşındırıyor," diye şikayet edip, takma sakalını kaşımak için elini uzattı.
"Yapışkan kuruyana kadar ona elini sürme," diyen Sephrenia, ellerine hafifçe vurdu. "Ve yüzüğü örtmesi için bir eldiven tak."
Kalten küçük meçi sallayarak, "Gerçekten bu oyuncağı taşımamı bekliyor musun?" diye sordu. "Kılıç istiyorum, örgü şişi değil."
"Saraylılar enli kılıç taşımaz, Kalten," diye hatırlattı Sephrenia. Eleştirircesine ona baktı. Yeleği parlak maviydi, kırmızı satenden
75
eteği ve ekleri vardı. Taytı eteğine uygundu ve son günlerde moda olan sivri uçlu ayakkabılardan koca ayaklarına uygun olan bulunamadığından, yumuşak yarım çizmeler giymişti. Pelerini soluk pembeydi, yeni kıvırılmış sarı saçları yakasının üzerine dökülmüştü. Bir de geniş kenarlı, beyaz bir tüyle süslü şapka takıyordu. "Güzel görünüyorsun, Kalten," diye ona iltifat etti Sephrenia. "Birde yanaklarına allık sürdüm mü gidebilirsin."
"Kesinlikle olmaz!" Kalten geriye çekildi.
"Kalten," dedi oldukça sertçe Sephrenia, "otur." İskemleyi gösterdi ve allık kutusuna uzandı.
"Bu gerçekten gerekiyor mu?"
"Evet. Şimdi otur."
Kalten, Sparhavvk'a baktı. "Eğer gülersen kavga ederiz, yani aklına bile getirme."
"Ben mi?"
Genel toplantı binası her zaman Piskopos Annias'm casusların-ca izlendiğinden Vanion hem hileli, hem işe yarar bir teklifle geldi. "Hana göndermek istediğim şeyler var," diye açıkladı. "Annias, hanın bize ait olduğunu biliyor, bu yüzden zaten şüphe çekecek bir şey yapmış olmayacağız. Kalten'i at arabasının arkasına saklayacağız, bu adam da arabacı olacak." Dikkatle tek gözü kapalı sakallı Sparhawk'a baktı. "Gerçek saçma bu kadar uygun sakalı nereden buldun?" diye merakla Sephrenia'ya sordu.
Sephrenia gülümsedi. "Bir dahaki sefere ahıra gittiğinde atının kuyruğuna çok yakından bakma."
"Benim atım?"

ilhanx

"Ahırdaki tek siyah at oydu Vanion, ve gerçekten çok kesmedim."
"Benim atım?" diye incinmiş gözükerek tekrar etti.
"Hepimizin zaman zaman bazı şeyleri feda etmesi gerekir," dedi. "Bu Pandion yemininin bir parçasıdır, hatırladın mı?"

beşinci bölüm
ATIN arka bacakları şişmişti. Araba dökülüyordu. Sparhawk at arabasının sürücü yerinde kamburunu çıkararak oturmuştu. Bir eliyle dizginleri kayıtsızca tutmuştu, görünüşe göre caddedeki insanlara çok az dikkat ediyordu.
Araba kaldırım taşı kaplı caddedeki bir tekerlek izine girince, sarsılan tekerlekler yalpaladı ve gıcırdadı.
"Sparhavvk, her çukura düşmek zorunda mısm?" Kalten'in boğuk sesi arabanın arkasında gevşekçe istiflenmiş kutu ve balyaların altından geldi.
"Sessiz ol," diye mırıldandı Sparhawk. "Bu tarafa doğru iki kilise askeri geliyor."
Kalten birkaç küfür daha mırıldandı, sonra sessizleşti.
Kilise askerleri kırmızı üniformalıydı ve yüzlerinde küçümseyici bir ifade vardı. Kalabalık caddelerden geçerken işçiler ve mavili tüccarlar yollarından çekiliyorlardı. Sparhavvk atının dizginlerini çekerek askerler etrafından dolaşsınlar diye arabayı yolun tam ortasında durdurdu. "Günaydın, komşular," diye onları selamladı.
Askerler ona bir göz attılar sonra arabanın etrafından dolaşıp yollarına devam ettiler.
"İyi günler," diye arkalarından bağırdı.
Aldırış bile etmediler.
Kalten arabanın arkasından alçak sesle, "Niye böyle yaptın?" diye sordu.
"Sadece giysimi deniyordum," diye cevaplayan Sparhavvk, dizginleri şaklattı.
"Eee?"
"Eee ne?"

"işe yaradı mı?"
"İkinci defa bakmadılar bile."
"Hana daha ne kadar var? Bunların altında ızdırap çekiyorum.
"Çok yok."
"Beni şaşırt Sparhavvk, değişiklik olsun diye biriki çukura girme."
Araba gacırdadı.
Sparhavvk hanın kapalı kapısında arabadan indi ve kalın tahtaları ritmik sinyalle çaldı. Bir dakika sonra kapıcı şövalye kapıyı açtı. Dikkatle Sparhavvk'a baktı. "Özür dilerim, dostum," dedi. "Han tamamen dolu."
"Kalmayacağız, Aziz Şövalye," dedi ona Sparhavvk. "Biz genel toplantı binasından bir araba dolusu malzeme getirdik."
Kapıcının gözleri açıldı ve adama daha yakından baktı. "Siz misiniz, Sör Sparhavvk?" diye sordu kuşkuyla. "Tanıyamadım."
"Zaten amacımız buydu."
Şövalye itip kapıyı açtı ve Sparhavvk yorgun atı avluya sürdü. Kapıcı kapıyı kaparken Kalten'e, "Artık dışarı çıkabilirsin," dedi.
"Şunları üzerimden almama yardım et."
Sparhavvk kutuların birkaçını kaldırdı, Kalten altlarından kıvrılarak çıktı.
Kapıcı şövalye iri sarışın adama şaşkın bir bakış attı.
"Haydi durma, söyle," dedi saldırgan bir tonda Kalten.
"Aklımın ucundan bile geçmedi, Aziz Şövalye."
Sparhavvk dikdörtgen uzun bir kutuyu arabanın arkasından aldı, omuzuna yükledi. "Malzemeleri taşımak için sana yardım edecek birisini bul," dedi kapıcıya. "Onları Eğitmen Vanion yolladı. Bu atla da ilgilen. Yorgun."
"Yorgun mu? Nerdeyse ölü." Kapıcı umutsuz ve kederli gözüken ata göz gezdirdi.
"Yaşlı. Sadece o kadar. Zamanı geldiğinde hepimizin başına gelecek. Meyhanenin arka kapısı açık mı?" Avlunun karşısındaki ek kapı eşiğine baktı.
"Her zaman açık, Sör Sparhavvk."
Sparhavvk başıyla onayladı. Kaltenle birlikte avluyu geçtiler.
"Kutunun içinde ne var?" diye sordu Kalten.
"Kılıçlarımız."
"Bu zekice ama çekmek biraz zor olmayacak mı?"

ilhanx

78
"Kuruyu kaldırım taşlarına fırlattıktan sonra değil." Gülerek iç kapıyı açtı. "Önce siz, Lordum," dedi eğilerek.
Karışık bir kilerden geçip eski püskü görünen bir meyhaneye geldiler. Tek pencere sanki asırlardır biriken tozla kaplanmış, yerdeki samanlar küflenmişti. Oda bayat bira, dökülmüş şarap ve kusmuk kokuyordu. Alçak tavan örümcek ağlarıyla örtülüydü. Kaba masalar ve banklar yıpranıp parçalanmıştı. İçerde sadece üç kişi vardı, kötü görünüşlü bir meyhaneci, kapının yanındaki masada kafası ellerinin arasında bir sarhoş ve üstü başı darmadağın, köşede sızmış bir fahişe.
Kalten kapıya gitti ve sokağa baktı. "Buranın nüfusu hâlâ artmamış," diye homurdandı. "Komşuların kalkmasını beklerken bir, iki maşrapa içelim."
"Onun yerine niye kahvaltı etmiyoruz?"
"Ben de öyle demiştim."
Masalardan birine oturdular ve meyhaneci onların Pandion olduklarını anladığına dair hiç bir ipucu vermeden yanlarına geldi. Pis bir paçavra parçasıyla masadaki dökülmüş bira birikintisini boşuna dağıtmaya çalıştı. "Ne istersiniz?" Sesi kasvetli ve düşmanca bir tondaydı.
"Bira," diye cevapladı Kalten.
"Bize biraz ekmek ve peynir de getir," diye ekledi Sparhawk.
Meyhaneci homurdandı ve gitti.
"Krager'i nerede gördün?" diye yavaşça sordu Kalten.
"Batı kapısının yanındaki meydanda."
"Orası şehrin sefil bölümü."
"Krager de sefil birisi."
"Oradan başlayabiliriz ama bu biraz zaman alır. Krager Cim-mura'da ki herhangi bir sıçan deliğinde olabilir."
"Yapacak daha acil bir şeyiniz var mıydı?"
Kırmızı elbiseli fahişe bıkkınlıkla doğrulup kalktı , ayaklarını sürte sürte saman kaplı zemini geçip onların masasına geldi. "Siz iki centilmenin de biraz eğlenceye evet diyeceğini sanmıyorum, ne dersiniz?" diye bıkkın bir sesle sordu. On dişlerinden biri eksikti ve kırmızı elbisesinin önü çok kısa kesilmişti. Adet yerini bulsun diye, sarkık göğüslerinden bir manzara sunmak için öne eğildi.
"Biraz erken, küçük kardeş," dedi Sparhavvk. "Teşekkürler."
79
"işler nasıl," diye sordu Kalten.
"Kesat. Sabahları hep kesattır." İçini çekti. "Bir kıza içecek bir şey ikram edecek kadar ayık olduğunuzu umabilir miyim?"
"Niye olmasın?" diye cevapladı Kalten. "Meyhaneci," diye seslendi, "leydiye de bir tane getir."
"Teşekkürler, Lordum," dedi fahişe. Etrafa bakındı. "Burası sefil bir yer," dedi sesinde kesin bir teslimiyet vardı. "Eğer sokaklarda çalışmakdan hoşlansaydım buraya hiç gelmezdim." İçini çekti. "Biliyor musunuz?" dedi, "ayaklarım ağrıyor. Oysa benim mesle-ğimdeki birinin sırtından şikayetçi olması gerekirdi. Tekrar teşekkürler, Lordum." Döndü ve oturduğu masaya doğru ayaklarmı sürüye sürüye geri gitti.
"Fahişelerle konuşmayı seviyorum," dedi Kalten. "Hayata karşı hoş, sade bir bakışları var."
"Bir Kilise Şövalyesi için garip bir hobi."
"Tanrı beni savaşçı olarak kiraladı Sparhavvk, keşiş olarak değil. Bana söylediğinde savaşırım ama diğer zamanlarım bana ait."
Meyhaneci birayla birlikte içinde penirle ekmek olan bir tabak getirdi. Sakin sakin yemek yiyip konuşmaya başladılar.
Yaklaşık bir saat sonra meyhane birkaç kişiyi daha cezbetti. Sıkıcı işlerinden kaçamak yapan ter kokulu işçiler ve yakındaki dükkan sahiplerinin birkaçı. Sparhavvk kalkıp kapıya gitti, dışarı baktı. Bu dar arka sokak insan kaynamamasına rağmen etrafta dolaşanlar dikkat çekmelerini engelleyebilecek kadar çoktu. Sparhavvk masaya döndü. "Sanırım yola çıkma zamanımız geldi, Lordum," dedi Kalten'e. Kutusunu aldı.
"Tamam," diye cevapladı Kalten. Maşrapasının geri kalanını kafasına dikti, şapkası arkaya kayık, hafifçe sallanarak ayağa kalktı. Kapıya giderken birkaç defa tökezledi. Sokağa çıktıklarında sendeleyerek önden gitmeye başladı. Sparhavvk kutu omuzunda onu takip etti. "Biraz fazla abartmıyor musun?" diye arkadaşına bir köşeyi dönerlerken mırıldandı.
"Tipik bir sarhoş saraylıyım, Sparhavvk. Meyhaneden çıktık."
"Artık yeteri kadar uzaklaştık. Eğer çok sarhoş rolü yaparsan, dikkat çekeceksin. Mucizevi bir hızla ayılmanın zamanı geldi."

ilhanx

"İşin bütün eğlencesini bozuyorsun, Sparhavvk," diye şikayet etti Kalten. Sendelemeyi bıraktı ve beyaz tüylü şapkasını düzeltti.
80
Sparhavvk iyi bir silahtarın yapacağı gibi arkadaşını saygıyla arkasından takip ederken kalabalık bir cadde boyunca ilerlediler.
Bir sonraki sapağa geldiklerinde Sparhavvk derisinde tanıdık bir karıncalanma hissetti. Tahta kuruyu yere koydu ve gömleğinin yeniyle alnını sildi.
"Ne oldu/' diye onunla beraber duran Kalten sordu.
Sparhavvk gelip geçenin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Sandık ağır, Lordum," diye açıkladı. Sonra fısıldayarak, "İzlendik," derken gözleri sokağın kenarlarını taradı.
Cübbeli ve kukuletalı bir gölge, ikinci kat penceresinde kaim, yeşil bir örtünün arkasında yan yarıya saklanmıştı. Cimmura'ya ilk geldiği akşam ıslak sokakta onu izleyene oldukça benziyordu.
"Yerini tespit ettin mi?" diye soran Kalten, pembe pelerininin yakasını düzelterek bir çeşit gösteri yapıyordu.
Sparhavvk kutuyu omuzuna kaldırırken homurdandı. "Mum dükkanının üstündeki ikinci kat penceresi."
"Haydi gidelim, adamım," dedi yüksek bir sesle Kalten. "Gün ilerliyor." Sokaktan yukarı yürümeye başladığı anda yeşil örtülü pencereye kaçamak bir bakış attı.
Bir köşeyi daha döndüler. "Tuhaf görünüşlü biri, değil mi?" diye belirtti Kalten. "Çoğu insan evin içinde kukuleta takmaz."
"Belki saklayacak bir şeyi var."
"Ne dersin, bizi tanıdı mı?"
"Söylemesi zor. Emin değilim ama sanırım şehre geldiğim akşam beni izleyen oydu. Onu yakından görmedim ama hissettim ve şu anda da aynı şeyi hissediyorum."
"Büyü bu kılıkların altını görebilir mi?"
"Kolayca. Büyü insanları görür, elbiseleri değil. Haydi birkaç sokak uzaklaşalım ve bizi izlemeye kalkarsa onu atlatıp atlatama-yacağımızı görelim."
"Tamam."
Sparhavvk'm Krager'i gördüğü batı kapısının yanındaki meydana geldiklerinde nerdeyse öğle olmuştu. Orada ayrıldılar. Sparhavvk bir yöne gitti, Kalten diğerine. Parlak renkli tenteli kulübelerin ve daha sessiz dükkanların sahiplerini Krager'i tarif ederek sorguladılar. Sparhavvk meydanın diğer ucunda arkadaşına katıldı. "Şans var mı?" diye sordu.
81
Kalten başıyla onayladı. "Şurada bir testi kırmızı Ardan almak için günde üç ya da dört defa Krager'e benzeyen bir adamın geldiğini söyleyen bir şarap tüccarı var."
"Bu Krager'in içkisi, tamam," diyen Sparhavvk dişlerini göstererek sırıttı. "Eğer Martel tekrar içtiğini öğrenirse, elini gırtlağından sokup, yüreğini söker."
"Bunu gerçekten herhangi birine yapabilir misin?"
"Eğer yeteri kadar uzun kolun varsa ve ne aradığını biliyorsan yapabilirsin. Şu senin şarap tüccarın Krager'in hangi yoldan geldi-ğiyle ilgili bir ipucu verdi mi?"
Kalten başıyla onayladı. "Surdaki sokak," diye işaret etti.
Sparhavvk düşünerek at kuyruğu sakalını kaşıdı.
"Eğer onu yerinden çıkarırsan Sephrenia seni dizlerinin üzerine yatırır ve bir güzel pataklar."
Sparhavvk elini yüzünden çekti. "Krager bu günün ilk testisini almış mı?" diye sordu.
Kalten başını salladı. "Yaklaşık iki saat önce."
"Büyük ihtimalle birincisini çabuk bitirir. Eğer hâlâ eskisi gibi içiyorsa, sabah kalktığında kendini iyi hissetmiyordur." Sparhavvk kalabalık meydanda etrafa bakındı. "Haydi şu sokakta sakin bir yere gidip bekleyelim. Şarabı biter bitmez yenisi için gelecektir."
"Bizi görmez mi? Biliyorsun, ikimizi de tanıyor."
Sparhavvk başını salladı. "O kadar miyopdur ki burnunun ucunu bile göremez. Buna bir testi şarabı da eklersen kendi annesini bile tanıyamayacaktır."
"Krager'in annesi var mı?" diye şaşkınlık içinde sordu Kalten. "Onun çürük bir ağaç kütüğünün altından çıktığını sanıyordum."
Sparhavvk güldü. "Gidip onu bekleyecek bir yer bulalım." "Gizlenebilir miyiz?" diye hevesle sordu Kalten. "Yıllardır giz-lenmemiştim."
"Gizlen bakalım, dostum," dedi Sparhavvk. Şarap tüccarının gösterdiği sokak boyunca yürüdüler. Birkaç yüz adım sonra Sparhavvk bir ara sokağın girişini işaret etti. "Burası olabilir," dedi. "Haydi burada saklanalım. Krager geçerken buraya çekeriz ve özel sohbetimizi yaparız.

ilhanx

Kalten suratında şeytani bir gülümsemeyle, "Tamam," dedi. Sokağı geçip ara sokağa girdiler. İki kenarda da çürümüş çöpler
82
yığılıydı Biraz ilerisi de lağım kokuyordu. Kalten elini yüzünün önünde salladı. "Sparhawk bazen kararların birçok şeyi özletir," dedi. "Daha güzel kokan başka bir yer bulamadın mı?"
"Sen etrafta olmadığında neyi özlediğimi, biliyor musun," dedi Sparhavvk, "bu şikayet yağmurunu."
Kalten omuz silkti. "İnsanların konuşacak bir şeylere ihtiyacı vardır." Elini mavi yeleğinin altına sokup, küçük, eğri bir bıçak çıkardı ve çizmesinin tabanında bilemeye başladı." "Önce ben," dedi.
"Ne?"
"Krager. Onu önce ben alacağım."
"Bu fikre nerden ulaştın?"
"Sen benim dostumsun, Sparhawk. Dostlar her zaman dostlarının ilk olmasına izin verirler."
"Bu tersine de işlemez mi?"
Kalten başını olumsuzca salladı. "Sen beni, benim seni sevdiğimden daha çok seviyorsun. Doğal, çünkü daha cana yakınım."
Sparhawk ona uzun bir bakış attı.
"Dostlar," dedi sevimli olmaya çalışarak Kalten, "küçük kusurlarımızı bize göstermek içindir, Sparhawk."
Ara sokağın ağzından sokağı seyrederek beklediler. Sokak fazla hareketli değildi, kenarlarında sadece birkaç dükkan vardı. Daha çok binalar ve depolar varmış gibi gözüküyordu.
Bir saat geçti, sonra bir saat daha.
"Belki de sızana kadar içmiştir," dedi Kalten.
"Krager sızmaz. Bir alaydan çok daha fazlasını içebilir. Gelmesi yakındır."
Kalten kafasını ara sokaktan çıkardı ve gökyüzüne göz attı. "Yağmur yağacak," dedi.
"İkimizde daha önce yağmur altında kaldık."
Kalten cicili bicili yeleğinin önünü çekti ve gözlerini yuvarladı. "Ama Tzparhavvk," dedi beklenmedik bir pelteklikle. "Biliyortıın taten ıtlanınca lekelenip pitlenir."
Sparhawk gülmekten iki büklüm oldu, bir taraftan da sessiz olmaya çalışıyordu.
Bir saat, sonra bir saat daha beklediler. ,
"Güneşin batmasına az kaldı," dedi Kalten. "Belki başka bir şarap dükkanı bulmuştur."
83
"Biraz daha bekleyelim," diye cevapladı Sparhavvk.
Saldırı uyarısız oldu. Külhanbeyi kılıklı sekiz veya on iriyarı adam ellerinde kılıçları ara sokaktan aşağı saldırdılar. Sparhavvk'ın eli yıldırım gibi kısa kılıcının kabzasına giderken, Kalten'in meçi bir ıslık sesi çıkararak kınından çıktı. Saldırının liderliğini yapan adam, Kalten onu yarınca, ikiye katlanıp, nefesi kesildi. Sarışın arkadaşı hamlesinden sonra toparlanırken Sparhawk, onu geçti. Saldırganlardan birinin kılıç hamlesini savuşturdu ve kılıcını adamın karnına gömdü. Yarayı iyice büyütebilmek için kılıcı geri çekerken büktü. "Kutuyu aç!" diye bağırırken diğer bir hamleyi savuşturdu.
Sokak, bir seferde ikiden fazla kişinin saldırmasına izin vermeyecek kadar dardı. Kılıcı onlarınki kadar uzun olmasa da uzak tutmayı başarabiliyordu. Arkasından, Kalten'in dört köşe kutuyu tek-melemesiyle parçalanan tahta seslerini duydu. Arkadaşı elinde enli kılıcıyla omuzunun üzerinde belirdi. "Ben aldım," dedi Kalten. "Sen de al."
Sparhavvk dönüp, sokağın ağzına geri koştu. Kısa kılıcını yolda atıp, parçalanmış kutudan kendi kılıcını çekip aldı ve tekrar geri döndü. Kalten saldırganlardan ikisini biçmişti ve diğerlerini de adım adım geri sürüyordu. Bununla beraber sol elini sıkıca yanma bastırıyordu ve parmaklarının arasından kanlar akıyordu. Sparhavvk ağır kılıcını iki eliyle sallayarak onu hızla geçti. Bir adamın başını yarıp, diğerinin kılıç kolunu kesti. Sonra kılıcının ucunu bir üçüncünün vücuduna iyice soktu, ağzından musluk gibi kanlar fışkıran adamı duvara fırlattı.
Saldırganların geri kalanı kaçtı.
Sparhavvk döndü ve Kalten'in kılıcını sakince kolsuz adamın göğsünden çıkardığını gördü. "Onları arkanda böyle bırakma, Sparhavvk," dedi sarışın adam. "Tek kollu bir adam bile seni arkadan bıçaklıyabilir. Hem, yaptığın iş düzenli de değildi. Hiçbir zaman bir işi bitirmeden diğerine geçme." Hâlâ sol elini sıkıca vücudunun yanma bastırıyordu.
"İyi misin?" diye sordu ona Sparhavvk.
"Sadece bir çizik."
"Çizikler böyle kanamaz. Bırak da bir bakayım."
Kalten'in yarası büyüktü ama derinmiş gibi gözükmüyordu. Sparhavvk ölülerden birinin giysisinin kolunu yırtıp tampon yapıp
84
ilhanx

Kalten'in vücudunun yan tarafındaki kesiğin üzerine koydu. "Bunu orada tut," dedi. "Kanamayı yavaşlatmak için üzerine bastır."
"Daha önce de kesildim, Sparhavvk. Ne yapacağımı biliyorum."
Sparhavvk etrafa yayılmış darmadağın vücutlara baktı. "Sanırım buradan gitmemiz gerek," dedi. "Gürültüyü merak eden birileri çıkabilir." Sonra kaşlarını çattı. "Bu adamlarda dikkatini çeken bir şey oldu mu?" dedi. i
Kalten omuz silkti. "Oldukça acemiydiler."
"Onu demek istemedim. Ara sokaklarda pusuya yatarak hayatını kazanan adamlar görünüşleriyle pek fazla ilgilenmezler. Bu adamların hepsi iyi traşlıydı." Cesetlerden birini çevirdi ve gömleğinin önünü yırtıp açtı. "Bu ilginç değil mi?" dedi. Ölü adamın gömleğinin altında sol göğsü armalı, kırmızı bir tunik vardı.
"Kilise askeri," diye homurdandı Kalten. "Ne dersin, Annias bizden hoşlanmıyor olabilir mi?"
"Kesinlikle. Haydi burdan gidelim. Hayatta kalanlar yardım getirmeye gitmiş olabilirler."
"Genel toplantı binasına mı gidiyoruz, hana mı?"
Sparhawk olumsuz anlamda başını salladı. "Biri kılıklarımızı fark etmiş. Annias,bu yerlerden birine gitmemizi bekleyecektir.'
"Bu konuda haklı olabilirsin. Başka fikrin var mı?"
"Bir yer biliyorum. Çok uzak değil. Yürüyebilir misin?"
"Senin gidebildiğin yere kadar gidebilirim. Hatırlıyor musun, ben daha gencim?"
"Sadece altı hafta."
"Genç gençtir, Sparhavvk. Şimdi rakamları tartışmayalım."
Enli kılıçlarını kemerlerinin altına soktular ve ara sokaktan çıktılar. Açıklığa çıktıklarında Sparhavvk yaralı arkadaşını destekledi.
Yürüdükleri sokak gittikçe köhneleşiyordu; sonunda birbiriyle birleşen geçitler ve kaldınmsız sokaklardan oluşan bir labirente girdiler. Binalar geniş ve haraptı. Etrafta pisliğin farkında değilmiş gibi dolaşan kaba giyimli insanlar kaynıyordu.
"Burası bir tavşan yuvası, değil mi?" dedi Kalten. "Daha çok uzak mı? Biraz yoruldum."
"Bir sonraki kavşağın öbür tarafında."
Kalten homurdandı ve elini yanma daha da sıkı bastırdı.
Yürümeye devam ettiler. Mahalle sakinlerinin onlara yönelttiği

bakışlar hiç dostça değildi, hatta düşmanca sayılırdı. Kalten'in giyimi onu yöneten sınıfın bir üyesi gibi gösteriyordu. Toplumun en alt tabakasından olan bu insanlar saraylılar ve onların uşaklarından hoşlanmazlardı.
Köşeye ulaştıklarında Sparhawk, arkadaşını çamurlu bir ara sokağa soktu. Daha yarı yola gelmemişlerdi ki elinde paslı bir tırmık tutan, kaim gövdeli bir adam yollarını kesmek için bir kapı aralığından çıktı. "Siz nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" diye sordu.
"PlatimeTa konuşmam lazım," diye cevapladı.
"Senin söyleyeceklerini duymak isteyeceğini sanmam. Eğer akılıysanız hava kararmadan şehrin bu kısmını terk edersiniz. Karanlıktan sonra burada kazalar olur."
"Bazen hava kararmadan da olur," diyen Sparhawk kılıcını çekti.
"Gözümü iki defa kırpsam bir düzine adam gelir."
"Ve buradaki kırık burunlu arkadaşım birincisinde senin kafanı uçurur," dedi Kalten.
Adam geri çekildi, yüzü endişeliydi.
"Ne olacak, komşu?" diye sor^u Sparhawk. "Bizi Platime'a götürüyor musun, yoksa sen ve ben biraz oynaşacak mıyız?"
"Beni tehdit etmeye hakkın yok."
Adam daha iyi görebilsin diye Sparhavvk kılıcını kaldırdı. "Bu bana her türlü hakkı verir, komşu. Tırmığını şu duvara daya ve bizi Platime'a götür - hemen şimdi!"
Kalın gövdeli adam irkildi. Tırmığını dikkatle duvara yasladı ve dönüp önlerinden ilerlemeye başladı. İlerde yüz adım sonra bir çıkmaza geliyorlardı, bir şarap mahzeni kapısı olabilecek bir yere inen taş basamaklar vardı.
"Orada aşağıda," dedi işaret ederek adam.
"Önden git," dedi Sparhavvk. "Arkamda kalmanı istemiyorum, dostum. Yanlış kararlar verebilecek biri gibi gözüküyorsun."
Adam somurtarak çamurlu basamaklardan aşağı indi ve kapıyı iki defa çaldı. "Benim," diye seslendi. "Sef. Burada PlatimeTa konuşmak isteyen bir çift soylu var."

ilhanx

Sessizliği, bir zincir şıkırtısı izledi. Kapı açıldı, sakalı bir adam kafasını dışarı uzattı. "Platime soylulardan hoşlanmaz," dedi.
"Onun fikrini değiştireceğim," dedi Sparhavvk. "Yolumuzdan çekil, komşu."
86
Sakalı adam Sparhawk'ın elindeki kılıca baktı, güçlükle yutkundu ve kapıyı iyice açtı.
"Önden ilerle, Sef," dedi rehberlerine Kalten.
Sef kapıdan girdi.
O ve Kalten içeri girdiğinde, Sparhavvk sakallı adama, "bize katıl, dostum," dedi. "Biz çok arkadaş canlısıyızdır."
Basamaklar rutubet sızan küflü taş duvarlar arasından aşağı iniyordu. Basamaklar dipte taştan kemerli bir tavanı olan çok geniş bir mahzene açıldı. Odanın merkezindeki çukurda yanan ateş-den dolayı hava duman kokuyordu. Duvarların yanında kabaca yapılmış yataklar ve saman dolu şilteler diziliydi. Yaklaşık iki düzine kadar çok farklı elbiseler giymiş kadınlı erkekli bir grup yatakların ve şiltelerin üzerinde içip, zar atıyordu. Ateş yanan çukurun biraz uzağında berbat, siyah sakallı dev gibi bir adam, geniş bir iskemlenin üzerinde, göbeğini yayıp ayaklarını alevlere doğru uzatmıştı. Solmuş turuncu renkli, önü lekeli, saten bir yelek giyiyordu ve iri elinde gümüş bir kupa tutuyordu.
"Bu Platime," dedi Sef. "Biraz sarhoş, bu yüzden dikkatli olun, Lordlarım."
"Onu hallederiz," dedi Sparhavvk. "Yardımların için teşekkürler, Sef. Bu işi sensiz nasıl başarırdık bilemiyorum." Sonra Kalten'i ateş çukurunun etrafından sürükledi.
Etraflarındaki duvarlara dayanmış kadın ve erkeklere bakan Kalten yavaş bir sesle "Bu insanlar kim?" diye sdrdu.
"Hırsız, dilenci, birkaç katil - bu tip şeyler."
"Çok tatlı arkadaşların var Sparhavvk."
Platime ucuna bir yakut takılı ince zincir kolyeyi tüm dikkatiy-le inceliyordu. Sparhavvk ve Kalten önünde durduğunda kızarmış gözlerini kaldırdı ve özellikle Kalten'in inceliğine ilgi göstererek, baştan aşağı süzdü. "Bu ikisini kim buraya bıraktı," diye kükredi.
"Biz kendi kendimizi bıraktırdık, Platime," diyen Sparhavvk, kılıcını kemerinin altına soktu, artık görüntüsünü bozmasın diye göz bağını çıkardı.
"İyi, o zaman kendinizi bir şekilde yine dışarı bırakabilirsiniz."
"Korkarım, bu söylediğin hemen mümkün olamayacak".
Turuncu yelekli koca adam parmaklarını şaklattı ve duvarlara dayanan insanlar ayağa kalktılar. "Sayı olarak çok azsınız, dos-
87
tum." Platime imalı imalı etrafındaki ordusuna baktı.
Kalten bir eli enli kılıcının kabzasında, "Bu son zamanlarda sık sık oluyor," dedi.
Platime'm gözleri kısıldı. "Giysileriniz ve kılıçlarınız birbirine uymuyor," dedi.
"Ve ben de giydiklerime uymak için çok zorlanıyorum," diye iç çekti Kalten.
"Peki siz ikiniz kimsiniz?" diye şüpheyle sordu Platime. "Bu bir saraylı gibi giyinmiş ama gerçekten yürüyen saraylı kelebeklerden birini olduğunu sanmıyorum."
"Bu adam nesnelerin ta içini görüyor, değil mi?" dedi Kalten Sparhavvk'a. Platime'a baktı. "Biz Pandionuz," dedi.
"Kilise Şövalyeleri mi? Öyle bir şey olacağını tahmin etmiştim. Ama bu cici bici elbiseler niye?"
"İkimizde iyi tanınırız," dedi Sparhawk. "Fark edilmeden etrafta dolaşmak istedik."
Platime Kalten'in kanla sırılsıklam olmuş yeleğine baktı. "Birileri giysilerinizin altını görmüş gibi gözüküyor," dedi, "ya da yanlış meyhaneye girdiniz. Seni kim şişledi?"
"Bir kilise askeri," Kalten, omuz silkti. "Şanslı bir hamleydi. Otururs am rahatsız olur musunuz? Nedense kendimi biraz bitkin hissediyorum."
"Birisi ona bir tabure getirsin," diye bağırdı Platime. "Peki Kilise Şövalyeleri ve kilise askerleri niye savaşsınlar?" diye sordu.
"Saray politikası" diye omuz silkti Sparhawk, "bazen tatsız olur."
"Bu Tanrı'nm kendi gerçeği işte. Burada ne işiniz var, peki?"
"Bir süre kalmak için bir yere ihtiyacımız var," dedi Sparhavvk. Etrafına bakındı. "Senin mahzenin oldukça işe yarayabilir."
"Özür dilerim, dostum. Kilise askerleriyle birbirine girmiş bir adama sempati duyabilirim ama ben burada bir iş yönetiyorum ve burada yabancılara yer yok." Platime paçavralar içindeki bir dilencinin getirdiği tabureye hemen çöken Kalten'e baktı. "Seni şişleyen adamı geberttin mi?"
"O gebertti," diye Kalten, Sparhavvk'ı işaret etti. "Ben birkaç tanesini temizledim; ama döğüşün çoğunu arkadaşım yaptı."

ilhanx

"Neden işe geri dönmüyoruz?" dedi Sparhavvk. "Sanırım aileme bir borcun var, Platime."
88
"Soylularla hiç işim olmaz," diye cevapladı Plaime, "tabii ki zaman zaman gırtlağını kestiğim birkaç tanesini saymazsak. Gördüğün gibi senin ailene borcum olması mümkün değil."
"Bu borcun parayla ilgisi yok. Çok uzun zaman önce kilise askerleri seni asıyordu. Onları benim babam durdurdu."
Platime gözlerini kırpıştırdı. "Sen Sparhavvk mısın?" dedi şaşkınlıkla. "Pek fazla babana benzemiyorsun."
"Burnundan dolayı," dedi Kalten. "Birisinin burnunu kırdığında bütün görünüşünü değiştirirsin. Askerler seni niye asıyordu?"
"Sadece bir yanlış anlamaydı. Birini bıçaklamıştım. Üniforma giymediğinden piskoposun adamlarından biri olduğunu bilemedim." İğrenerek baktı. "Zaten kesesinde de iki gümüşle bir avuç bakır paradan başka bir şey yoktu."
"Borcu kabul ediyor musun? diye üsteledi Sparhavvk.
Platime kaba sakalını çekti. "Sanırım, ediyorum," dedi.
"O zaman burada kalıyoruz."
"Bütün istediğiniz bu mu?"
"Tam değil. Bir adam arıyoruz. Krager isminde. Senin dilencilerin bütün şehri kaplamış durumda, onu aramalarını istiyorum."
"Kolay. Tarif edebilir misin?"
"Daha iyisini yapabilirim. Onu sana gösterebilirim."
"Pek anlayamadım, dostum."
"Hemen anlayacaksın. Leğen ve biraz temiz suyun var mı?"
"Sanırım bunu ayarlayabilirim. Kafanda ne var?"
"Krager'in görüntüsünü suda çıkaracak," dedi Kalten. "Eski bir numara."
Platime etkilenmiş gözüktü. "Pandionlarm hepsinin büyücü olduğunu duymuştum; ama daha önce böyle bir şey görmemiştim."
"Sparhavvk bu konuda benden iyidir," diye kabullendi Kalten.
Dilencilerden biri içi bulanık su dolu, kenarı kırık bir leğen getirdi. Sparhavvk leğeni yere koydu, yavaşça Styric büyü sözleri mırıldanarak, dikkatini yoğunlaştırdı. Sonra elini yavaşça leğenin üzerinden geçirdi ve Krager'in nefes nefese bakan yüzü belirdi.
"İşte bu gerçekten görülmesi gereken bir şey," diye hayranlığını belirtti Platime.
"Çok zor değil," dedi alçak gönüllülükle Sparhavvk. "Adamlarını buraya çağır da baksınlar. Sonsuza kadar burada tutamam."
89
"Ne kadar tutabilirsin?"
"On dakika kadar. Sonra dağılmaya başlar."
"Talen," diye bağırdı şişko adam. "Buraya gel."
Yaklaşık on yaşlarında pis görünüşlü bir oğlan çocuğu odanın karşısından hımbıl hımbıl yürüyerek geldi. Tuniği paramparça ve kirliydi ama kolları kesilmiş bir yelekten yapılma, uzun, kırmızı, bir saten fanila giyiyordu. Fanilada birkaç bıçak deliği vardı. "Ne istiyorsun?" diye küstahça sordu.
Platime leğeni göstererek "Bunun kopyasını yapabilir misin?"
"Tabii ki yapabilirim, ama niye yapayım ki?"
"Çünkü yapmazsan kulaklarını yumruklarımla patlatırım."
Talen ona sırıttı. "Önce beni yakalamalısın, şişko herif. Ve ben senden daha hızlı koşabilirim."
Sparhavvk parmağını deri yeleğinin cebine daldırdı, küçük gümüş bir para çıkardı. Parayı kaldırıp "Bu neden olabilir mi?" dedi.
Talen'in gözleri parladı. "Size bir şaheser yaratacağım," diye söz verdi.
"Bütün istediğim benzemesi."
"Nasıl istersen patron," diyen Talen, eğilip selam verdi. "Gidip malzemelerimi alayım."
Çocuk duvara yaslı şiltelerden birine doğru aceleyle giderken, "Gerçekten o kadar iyi mi?" diye Platime'a sordu Kalten.
Platime omuz silkti. "Ben sanat eleşirmeni değilim," dedi. "Zamanının çoğunu resimler çizerek geçirir, tabii dilenmediği ya da çalmadığı zamanlar."
"Senin işlerin için çok ufak değil mi?"
Platime güldü. "Cimmura'nm en hızlı parmaklan onda," dedi. "Yuvasından gözlerinizi çalabilir ve bir şeye yakından bakana kadar çalındığını fark etmezsiniz."
"Bunu aklımda tutucağım," dedi Kalten.
"Geç olabilir, dostum. Geldiğinde yüzük takmıyor muydun?"

ilhanx

Kalten gözünü kırptı, sonra kanlanmış elini kaldırıp baktı. Elinde yüzük yoktu.

altıncı bölüm
KALTEN suratını buruşturdu. "Yavaş ol, Sparhavvk," dedi. "Gerçekten acıtıyor."
"Sarmadan önce temizlemem gerekiyor." Sparhawk, arkadaşının bedenindeki kesiği şarapla ıslatılmış bezle silmeye devam etti. . "Ama bu kadar sert yapmana gerek var mı?"
Platime dumanlı çukurun etrafından badi badi dolaştı ve Kal-ten'in uzandığı şiltenin baş ucunda durdu. "İyileşecek mi?" dedi.
"Büyük ihtimalle/' diye cevapladı Sparhavvk. "Daha önce birkaç kez kanını akıtmıştı. Genelde iyileşir." Bezi bıraktı ve uzunluğuna kesilmiş kumaş şeridi aldı. "Otur/' dedi arkadaşına.
Kalten homurdandı ve kendini itip oturma pozisyonu aldı. Sparhawk şeridi belinin etrafına sarmaya başladı.
"Çok sıkma," dedi Kalten. "Nefes alabilmem gerekiyor."
"Şikayet etmeyi bırak."
"Kilise askerleri belli bir nedenden dolayı mı peşinizdeydi?" diye sordu Platime, "yoksa sadece kendilerini eğlendirmeye mi çalışıyorlardı?
"Nedenleri vardı," diye cevaplayan Sparhavvk, Kalten'in bandajını düğümledi. "Son zamanlarda Piskopos Annias'a karşı biraz tatsızlık yapmayı becerdik."
"İyi yapmışsınız. Soyluların onun hakkında ne düşündüklerini bilmiyorum ama sıradan insanların hepsi ondan nefret ediyor."
"Biz biraz küçümsüyoruz."
"O zaman bu aramızda ortak olan bir konu. Kraliçe Ehlana'nm iyileşme şansı var mı?"
"Biz de bu konu üstünde çalışıyoruz."

Platime içini çekti. "Sanırım tek umudumuz o, Sparhawk. Yoksa Annias Elenia'yı işine geldiği gibi yönetecek ve her şey gerçekten çok kötü olacak."
"Yurtseverlik mi, Platime?" diye sordu Kalten.
"Hırsız ve katil olmam hain olduğum anlamına gelmez. Taç'a kraliyetteki herkes kadar saygı gösteririm. Zayıf olmasına rağmen Aldreas'a da saygı duydum." Platime'ın gözleri muzipçe büyüdü. "Gerçekten kız kardeşi onu baştan çıkardı mı?" diye sordu. "O zamanlar her türlü dedikodu vardı."
Sparhavvk omuz silkti. "Bu tip şeyleri söylemek zor."
"Biliyorsun, baban Aldreas'ı Kraliçe Ehlana'nın annesiyle evlenmeye zorladıktan sonra çıldırdı." Platime kıs kıs güldü. "Onunla evlenip, tahtın kontrolünü alacağından kesinlikle emindi."
"Bu kanunlara aykırı değil mi?" diye sordu Kalten.
"Annias kanunda bir açık bulduğunu söyledi. Her neyse, Al-dreas evlendikten sonra Arissa saraydan kaçtı. Onu bir hafta sonra nehrin yanındaki ucuz bir genelevde buldular. Oradan çekip çıkarmadan önce nerdeyse Cimmura'daki herkes onu denemişti." Gözlerini kısarak onlara baktı. "Ona ne yaptılar? Kafasını mı kestiler?"
"Hayır," dedi Sparhavvk. "Demos'daki kadınlar manastırına kapattîdı. Oradakiler oldukça katıdırlar."
"Sonunda biraz dinlenebiliyor. Duyduğuma göre Prenses Arissa çok meşgul bir genç kadınmış." Dikleşti ve yandaki şilteyi gösterdi. "Şunu kullanabilirsin," dedi Sparhavvk'a. "Cimmura'daki tüm hırsız ve dilencilere sizin şu Krager'i aratıyorum. Sokağa adımını atarsa bir saat içinde haberimiz olur. Bu arada sen de biraz uyursun."
Sparhavvk başını salladı ve doğruldu. "İyi misin?" diye Kal-ten'e sordu.
"iyiyim."
"Bir şeye ihtiyacın var mı?"
"Biraya ne dersin? Sadece kaybettiğim kanı telafi etmek için."
"Tabii."
Mahzenin penceresi olmadığından zamanı kestirmek imkansızdı. Sparhavvk hafif bir dokunuşla hemen uyandı ve ona dokunan eli yakaladı.
Pis görünüşlü çocuk, Talen, yüzünü ekşitti. "Asla titrerken yan-

kesicilik yapma," dedi. Yüzünden akan yağmur damlalarını sildi. "Dışarıda gerçekten çok kötü bir gün başlıyor," diye ekledi.
"Cebimde bir şey mi arıyordun?"
"Hayır, pek değil, ele gelen herhangi bir şey olabilir."
"Bana arkadaşımın yüzüğünü geri vermek ister misin?"
ilhanx

"Oh! Tabii. Zaten onu sadece antreman için almıştım." Talen ıslak tuniğinin içine elini soktu ve Kalten'in yüzüğünü çıkardı. "Üzerindeki kanı temizledim," dedi, hayranlıkla.
"Sana çok müteşşekkir kalacak."
"Şey, aklımdayken, aradığınız adamı buldum."
"Krager'i mi? Nerede?"
"Lion Caddesinde bir genelevde kalıyor."
"Bir genelev mi?"
"Belki ilgiye ihtiyacı var."
Sparhavvk doğruldu. Yerinde durduğundan emin olmak için sakalına dokundu. "Haydi gidip Platime'la konuşalım."
"Arkadaşını uyandırmamı ister misin?"
"Bırak uyusun. Zaten bu koşullarda onu dışarı yağmura çıkarmak doğru değil."
Platime iskemlesinde horluyordu ama Talen'in omuzuna do-kunmasıyla anında gözlerini açtı.
"Çocuk Krager'i buldu," dedi Sparhavvk.
"Sanırım, peşinden gideceksin?"
Sparhavvk başıyla onayladı.
"Ne dersin piskoposun askerleri hâlâ seni arıyor mu?"
"Büyük ihtimalle."
"Ve neye benzediğini biliyorlar."
"Evet."
"O zaman fazla uzağa gidemezsin."
"Şansımı deneyeceğim."
"Platime," dedi Talen.
"Ne var?"
"VVeasel'ı şehirden çıkardığımız zamanı hatırlıyor musun?"
Platime göbeğini kaşıyıp, düşünürcesine Sparhavvk'a bakarken homurdandı. "Bu sakala ne kadar bağlısın?" diye sordu.
"Pek fazla değil, niye?"
"Eğer onu kesmeye razı olursan, tanınmadan Cimmura'da do-

laşmanı sağlamak için bir yol biliyorum."
Sparhavvk takma sakalının topaklarını çekip çıkarmaya başladı.
Platime güldü. "Ona gerçekten bağlı değildin, değil mi?" Tâ-len'e baktı. "Git sandıktangerekli olan şeyleri getir."
Talen mahzenin bir köşesindeki büyük tahta kutuya gitti, Spar-hawk sakalını sökmeyi sürdürürken kutunun içini alt üst etmeye başladı. Çocuk geri geldiğinde paçavra görünüşlü bir cübbe ve çürümüş deri çantalardan farkı olmayan bir çift ayakkabı taşıyordu.
Sparhavvk paçavraya dönmüş cübbeyi Talen'den aldı ve Plati-me'm şarabını bir köşesine döktü. Sonra yüzünü kuvvetlice ovalayarak Sephrenia'mn tutkalından ve pembe yara izinden geri kalanları çıkardı.
"Ya o burun?" diye sordu Platime.
"Hayır. O gerçek."
"Nasıl oldu da kırıldı?"
"Bu uzun bir hikâye."
Platime omuz silkti. "Çizmelerini ve deri pantolununu çıkar. Bu cübbeyle ayakkabıları giyeceksin."
Sparhavvk çizme ve deri tayfını çekip çıkardı. Talen cübbeyi üstüne sardı, sonra öndeki uçlardan birini çekip Sparhavvk'm vücudunu örtsün ve. dizlerine kadar uzansın diye diğer omuza bağladı.
Platime gözlerini kısarak ona baktı. "Şu ayakkabıları giy ve bacaklarına biraz toprak sür. Çok temiz gözüküyorsun." Talen sandığa geri gitti, pis bir deri başlık, ince uzun bir sopa ve kirli, uzunca bir çuval beziyle döndü.
"Başlığı tak ve paçavrayı gözlerinin üstüne bağla," diye tarif etti Platime.
Sparhavvk söyleneni yaptı.
"Bandajın altından yeteri kadar görebiliyor musun?"
"Nesneleri güçlükle seçebiliyorum."
"Çok iyi görmeni istemiyorum. Kör zannedilmen, gerekiyor. Talen, ona bir dilenci çanağı getir." Platime Sparhavvk'a döndü. "Etrafta yürürken biraz pratik yap. Sopayı önünde sağa sola salla ama zaman zaman bir şeylere çarp ve tökezlenmeyi unutma."
"Bu ilginç bir fikir Platime ama tam nereye gideceğimi biliyorum. Bu insanlarda kuşku yaratmayacak mı?"

ilhanx

"Talen sana yol gösterecek. Bir çift sıradan dilenci olacaksınız."
94
Sparhavvk kemerini yukarı çekip enli kılıcını yerine yerleştirdi.
"Onu burada bırakman gerekiyor," dedi Platime. "Cübbenin altına bir hançer saklayabilirsin ama kılıç açıkça belli olur."
"Sanırım haklısın." Sparhavvk kılıcını çekti ve turuncu yelekli şişko adamın eline verdi. "Kaybetme," dedi. Sonra Talen'in ona verdiği uzun sopayı yere vurarak kör bir adamın el yordamıyla yürüyüşünü denemeye başladı.
Birkaç dakika sonra, "Çok kötü değil," dedi Platime. "İşi çabuk kapıyorsun Sparhavvk. Seni idare edebilecek kadar öğrendin. Talen nasıl dileneceğini yolda öğretebilir."
Talen büyük tahta sandığın başından döndü. Sol ayağı komik bir şekilde kıvrılmış gözüküyor ve bir koltuk değneğinin yardımı ile topallıyordu. Parlak fanilasını çıkarmış çuvallara bürünmüştü.
"Bu acıtmıyor mu?" diyen Sparhavvk, oğlanın bacağını sopasıy-la gösteriyordu.
"Fazla değil. Tek yapman gereken ayağının kenarı ile yürüyüp dizini içeri döndürmek."
"Oldukça inandırıcı gözüküyor."
"Doğal olarak. Çok pratik yaptım."
"ikiniz de hazır mısınız?" diye sordu Platime.
"Olabileceğimiz kadar hazırız," dedi Sparhavvk. "Gene de dilenmekte çok iyi olacağımı sanmıyorum."
"Talen sana temellerini öğretir. O kadar zor değil. İyi şanslar."
Sparhavvk ve genç rehberi mahzenden çıkıp, çamurlu ara sokaktan aşağı yürümeye başladıkları sabah saatlerinde hava kapalı ve yağmurluydu. Sef gene içerlek kapı girişinde nöbet bekliyordu. Geçerlerken onlarla konuşmadı.
Caddeye ulaştıklarında Talen Sparhavvk'ın cüppesinin ucunu tuttu ve önden gidip yol gösterdi. Sparhavvk sopasını kaldırım taşlarına vura vura arkasından ilerledi.
Çocuk kısa bir müddet yürüdükten sonra, "Dilenmenin birçok yolu vardır," dedi. "Bazıları sadece oturup çanağı tutmayı tercih eder. Bu fazla para getirmez, tabii ki sadaka üzerine vaaz verildiği gün kilisenin önünde dilenmiyorsan. Bazıları çanağı geçen herkesin suratına sokar. Bu şekilde daha çok para kazanırsın ama bu insanları rahatsız eder ve yüzüne sık sık yumruk yersin. Sen kör olduğun için biraz daha farklı bir şey bulmamız gerekecek."
95
"Bir şey söylemem gerekiyor mu?"
Talen başını salladı. "Onların dikkatini çekmen gerekiyor. 'Allah rızası için sadaka' genelde yeterlidir. Uzun konuşmalar için zamanın yok. Zaten insanlar dilencilerle konuşmaktan hoşlanmazlar. Eğer birisi sana bir şey vermek isterse ondan mümkün olduğu kadar çabuk kurtulmak ister. Sesini çaresizmişcesine çıkar. Sızlanmak yeteri kadar iyi değildir. Sesine biraz hile kat, sanki ağlamak üzereymişsin gibi."
"Dilenmek bir sanat, değil mi?"
Talen omuz silkti. "Bu sadece bir şey satmak, hepsi bu işte. Ama bütün satışı bir ya da iki sözle yapman gerekiyor, bu yüzden kendini iyice işine ver. Yanında hiç bakır para var mı?"
"Daha önce sen çalmadıysan. Niçin?"
"Geneleve gittiğimizde çanağa yemlemen gerekir. Hemen bir şeyler almışsın gibi gözükmek için birkaç bakır at."
"Aklından ne geçtiğini pek anlayamıyorum."
"Şu Krager'in dışarı çıkmasını beklemek istiyorsun, değil mi? Eğer içeri girersen, karşına büyük ihtimalle içersinin düzenini sağlamakla görevli hırtlar çıkacak." Bir aşağı bir yukarı Sparhavvk'a baktı. "Hepsiyle başa çıkabilirsin belki ama bu tip şeyler gürültü çıkarır ve madam büyük ihtimalle devriyeyi çağırır. Sadece dışar-da beklemek daha iyi olur."
"Tamam. Sanırım bekliyeceğiz."
"Kendimize kapının dışında bir yer bulacağız ve o gözükene kadar dileneceğiz." Çocuk ara verdi. "Onu öldürecek misin?" diye sordu. "Eğer öldüreceksen, izleyebilir miyim?"
"Hayır. Sadece ona birkaç soru sormak istiyorum."
"Ya." Talen'in sesi biraz hayal kırıklığına uğramış gibiydi.
Yağmur daha da hızlandı ve damlalar Sparhavvk'm cübbesin-den çıplak bacaklarının arkasına damlamaya başladı.
Lion Caddesi'ne geldiler ve sola döndüler. "Genelev tam önümüzde," dedi Talen, bir taraftan da Sparhawk'ı damlayan cübbesi-nin köşesinden çekiyordu. Sonra birden durdu.
"Ne oldu?" diye sordu Sparhavvk.
"Rekabet," diye cevapladı Talen. "Kapının yanındaki duvara dayanmış tek bacaklı bir adam var."

ilhanx

"Dileniyor mu?"
96
"Başka ne olabilir ki?"
"Şimdi ne olacak?"
"Önemli bir sorun değil. Gidip yaylanmasını söyleyeceğim."
"Söylediğini yapacak mı?"
Talen başını salladı. "Bu noktayı Platime'dan kiraladığımızı söylediğimde gidecek. Burada bekle. Hemen geliyorum. "
Çocuk yağmurlu sokakta koltuk deyneğine dayana dayana genelevin kırmızı boyalı kapısına ' gitti, orada duran tek bacaklı adamla kısa bir konuşma yaptı. Adam bir müddet ona ters ters baktı, sonra ayağı mucizevi bir hareketle bol giysisinin altından çıktı ve kendi kendine mırıldanıp, koltuk değneğini taşıyarak gururla yürüdü. Talen geri geldi ve Sparhavvk'ı genelevin kapısına götürdü. "Sadece duvara yaslan ve geçen birisi olduğunda çanağı uzat. Ama tam önlerinde tutma. Onları görmüyor olman gerekiyor, bu yüzden onu herhangi bir tarafa doğru uzat."
Başı önüne eğik, zengin görünüşlü bir tüccar geldi. Koyu renkli cübbesine sıkıca sarılmıştı. Sparhawk çanağı uzattı. "Allah rızası için bir sadaka," dedi yalvaran bir tonla.
Tüccar onu umursamadı bile.
"Çok kötü değil," dedi Talen. "Sana söylediğim hileyi sesine katmaya çalış."
"Çanağa bir şey koymamasının nedeni o mu?"
"Hayır. Tüccarlar asla vermezler."
"Ya."
Deri iş elbiseleri giymiş birkaç işçi sokaktan aşağı geldiler. Yüksek sesle konuşuyorlardı, biraz sallanarak yürüyor gibiydiler. "Allah rızası için bir sadaka," dedi Sparhavvk.
Talen burnunu çekip elbisesinin koluna sildi. "Lütfen, efendiler," dedi nefesi tıkanmış bir sesle. "Zavalı, kör babamla bana yardım edebilir misiniz?"
"Niye olmasın?" dedi iyi bir tavırla işçilerden birisi. Ceplerinden birini aradı, bir miktar para çıkardı ve onlara baktı. Sonra bir küçük bakır para seçip Sparhavvk'ın çanağına attı.
Diğerlerinden biri bıyık altından güldü. "İçeri girip, kızları ziyaret etmek için yeterli parayı biriktirmeye çalışıyor," dedi.
Bonkör olan sokakta aşağı doğru yürümeye devam ederken, 'Bu onun bileceği bir şey, değil mi?" dedi.
97
"İlk kazancın," dedi Talen. "O bakırı cebine koy. Çanağın içinde çok fazla para olmasını istemeyiz."
Sonraki bir saat boyunca Sparhawk ve genç eğitmeni yaklaşık bir düzine daha para topladılar. İlk birkaç seferden sonra bu bir yarışma haline geldi ve Sparhavvk gelip geçenlerden dil dökerek para koparmayı her becerisinde içinde kabaran küçük bir zafer dalgası hissetti.
Sonra birbirinin benzeri iki siyah atın çektiği süslü bir fayton geldi ve kırmızı kapının önünde durdu. Üniformalı bir uşak arkasından atlayıp, aracın yanındaki basamağı indirip kapıyı açtı. Tamamen yeşil kadifelere bürünmüş bir soylu dışarı çıktı. Sparhavvk onu tanıyordu.
Uşağın oğlansı yüzüne sevecen bir şekilde dokunup, "İçerde bir süre kalabilirim tatlım," dedi soylu. "Faytonu sokağın yukarsı-na götür, etrafı kolla." Genç kız gibi kıkırdadı. "Tanıyan biri olabilir. İnsanların, böyle bir yere uğradığımı bilmesini istemem." Gözlerini yuvarladı ve kırmızı kapıya doğru kırıtarak yürüdü.
Sparhavvk çanağını uzatarak dilendi, "Köre bir sadaka," diye.
Soylu adam musallat olmuş bir sineği kovar gibi eli sallayıp, "Yolumdan çekil, hileci," dedi. Fayton giderken kapıyı açıp girdi.
"Acayip," diye mırıldandı Sparhavvk.
"Değil mi, ama?" Talen sırıttı.
"Kırk yıl düşünsem aklıma gelmez - Baron Harparin geneleve gidiyor."
"Soylu adamların da istekleri vardır, değil mi?"
"Harparin'in tercihleri vardır, tamam ama içerdeki kızların bunları tatmin edeceklerini sanmam. Seni daha çekici bulabilir."
Talen'in yüzü kızardı. "Umurumda değil," dedi.
Sparhavvk kaşlarını çattı. "Harparin Krager'in kaldığı geneleve niye giriyor acaba?" diye düşüncelere daldı.
"Birbirlerini tanıyorlar mı?"
"Sanmam. Harparin meclis üyesi ve de Annias'm yakın arkadaşı. Krager üçüncü sınıf bir kurbağadır. Eğer burada buluşuyorlarsa ne konuştuklarını duymak için çok şey verirdim."
"O zaman gir içeri."

ilhanx

"Ne?"
"Burası umumi bir yer ve körlerin de sevgiye ihtiyacı vardır.
98
Sadece kavga çıkartma." Talen dikkatlice etrafa baktı. "İçeri girdiğinde, Navveen'i sor. Aynı zamanda Platime için de çalışır. Platinle'111 gönderdiğini söyle. Seni kulak misafiri olabileceğin bir yere götürecektir."
"Platime bütün şehri kontrol ediyor mu?"
"Sadece altını. Annias'da üst yarısını yönetiyor."
"Benimle içeri geliyor musun?"
Talen başını salladı. "Shanda'nın çarpık bir ahlak anlayışı var. Çocukların girmesine izin vermez- yani erkek çocukların."
"Shandamı?"
"Buranın madamı."
"Tahmin etmeliydim. Kragef'in metresinin ismi Shanda'dır. Zayıf bir kadın mı?"
Talen başını sallayarak onayladı. "Bozuk ağızlı mı?"
"Evet o."
"Seni tanıyor mu?"
"Yaklaşık on iki sene önce bir kere karşılaşmıştık."
"Bandaj yüzünün çoğunu saklıyor. İçerdeki ışık da iyi değil. Sesini birazcık değiştirirsen idare edebilirsin. Haydi gir içeri. Ben burada kalıp etrafa göz kulak olacağım. Cimmura'daki bütün polis ve casusları tek tek şahsen tanırım."
"Tamam."
"Bir kıza ödeyecek paran var mı? Gerekirse, borç verebilirim. Para ödemezsen Shanda fahişelerini görmene izin vermez."
"Var, tabii sen daha önce cebimi boşaltmadıysan."
"Bunu yapar mıyım, Lordum?"
"Büyük ihtimalle yaparsın. İçerde uzun bir süre kalabilirim."
"Eğlenmene bak. Naween oldukça oynaktır - öyle söylediler."
Sparhavvk buna aldırış etmedi. Kırmızı boyalı kapıyı açıp girdi.
Girdiği hol loştu ve insanın içini bayıltacak kadar ucuz parfüm kokusuyla dolmuştu. Sparhavvk kör adam rolünü sürdürerek sopasını sağa sola sallayıp duvarlara vurdu. "Hey," diye tiz bir sesle bağırdı. "Kimse yok mu?"
Holün diğer ucundaki kapı açıldı, sarı kadife giysili zayıf bir kadın içeri girdi. Dağınık kirli sarı saçları, bu durumdan hoşlanmadığını belli eden bir ifadesi ve sert bakışları vardı. "Ne istiyorsun?" diye sordu. "Burada dilenemezsin."
99
"Buraya dilenmek için gelmedim/' dedi Sparhavvk. "Buraya satın almaya, en azından kiralamaya geldim."
"Paran var mı?"
"Evet."
"Görelim."
Sparhawk çuval bezinden cüppesinin içine uzandı ve cebinden bir avuç para çıkardı. Avcunun içinde gösterdi.
Zayıf kadının gözleri kurnazca kısıldı.
"Aklından bile geçirme," dedi Sparhavvk.
"Sen kör değilsin," dedi kadın.
"Fark ettin demek."
"Peki o zaman, ne istiyorsun?" diye sordu kadın.
"Bir arkadaşım Navveen'i sormamı söyledi."
"Ah Navveen. Son günlerde çok popüler. Onu çağırtacağım -tabii parayı öder ödemez."
"Kaç para?"
"On bakır ya da yarım gümüş."
Sparhavvk bir gümüş para verdi. Kadın biraz sonra yanında yirmi yaşlarında sarışın balık etinde bir kızla geri geldi. "Bu Navveen," dedi Shanda. "Umarım beraber eğlenirsiniz." Sparhavvk'a aptalca sırıttı, sonra sırıtış yavaş yavaş yüzünden silindi. Döndü ve holün sonundaki odaya gitti.
"Gerçekten kör değilsin, değil mi?" diye Navveen fingirdeyerek sordu. Parlak kırmızı hırpani görünüşlü bir sabahlık giyiyordu ve yanakları gamzeliydi.
"Hayır," diye kabul etti Sparhavvk, "tam değil."

ilhanx

"İyi. Daha önce kör bir adamla hiç yapmamıştım, bu yüzden ne bekleneceğini bilmiyorum. Haydi yukarı çıkalım, tamam mı?" Evin yukarı kısımlarına çıkan merdivenlere doğru Sparhavvk'in önünden giderek yol gösterdi. Omuzunun üzerinden dönüp gülümseyerek sordu "Özellikle istediğin bir şey var mı?"
"Şu anda dinlemek isterim," dedi Sparhavvk.
"Dinlemek mi? Neyi?"
"Beni Platime gönderdi. Shanda'mn burada kalan bir arkadaşı var, Krager isimli bir herif."
"Kötü gözleri olan silik bakışlı küçük bir adam mı?"
"Evet o. Yeşil kadife giyimli buraya biraz önce gelen adam; sa-

nırım şu anda Krager'le konuşuyorlar. Onların neler konuştuğunu duymak isterim. Ayarlayabilir misin?" Uzanıp gözlerindeki bandajı çıkardı.
"O zaman sen gerçekten . . ?" Cümleyi orada bıraktı ve cömert alt dudağı hafifçe büküldü.
"Bugün olmaz, küçük kardeş," dedi Spanhavvk. "Kafamda başka şeyler var."
Kız iç çekti. "Seni beğendim" dedi. "İyi zaman geçirebilirdik."
"Başka bir zaman, belki. Beni Krager ve arkadaşının söylediklerini duyabileceğim bir yere götürebilecek misin?"
Gene içini çekti. "Sanırım," dedi. "Yukarı kattalar. Feather'ın odasını kullanabiliriz. O annesini ziyaret ediyor."
"Annesini mi?"
"Fahişelerin de anneleri vardır. Feather'ın odası Shanda'mn arkadaşının kaldığı odanın tam yanında. Eğer kulağım duvara dayarsan neler olduğunu duyabilirsin."
"İyi. Haydi gidelim. Herhangi bir şey kaçırmak istemem."
Üst holün en sonuna yakın küçük odanm mobilyaları dağınıktı. Masanın üzerinde yanan tek bir mum vardı. Navveen kapıyı kapa-tı, sonra sabahlığını çıkarıp yatağa uzandı. "Sadece görüntü için," diye çapkınca fısıldadı, "ne olur ne olmaz birisi içeri girebilir. Ya da fikrini değiştirebilirsin." Sparhawk'a küçük şehvetli bir bakış attı.
"Hangi duvar?" diye alçak sesle sordu Sparhavvk.
"Bu." Navveen işaret etti.
Sparhavvk odanın karşısına geçti ve duvarın kirli yüzeyine başını dayadı.
". . . Lordum Martel için," diyordu tanıdık bir ses, "gerçekten Annias tarafından geldiğini ve söylediklerinin doğru olduğunu ispatlayacak bir şeye ihtiyacım var."
Bu Krager'di. Sparhavvk sevinçten uçarcasına sırıttı ve dinlemeye devam etti.

yedinci bölüm
"PİSKOPOS biraz şüpheli olabileceğinizi söyledi," dedi kadınsı sesiyle Harparin.
"Burada Cimmura'da başıma konmuş bir ödül var, Baron," dedi ona Krager. "Bu koşullar altında, bir miktar tedbir anlamlı gözüküyor."
"Piskoposun imzasını - mührünü - görsen tanıyabilir misin?"
"Evet," diye cevapladı Krager.
"İyi. İşte benim kimliğimi ona ispatlayacak bir not. Okuduktan sonra yok et."
"Sanmam. Martel ispatı kendi gözleriyle görmek istiyor." Krager ara verdi. "Annias talimatlarını niye yazmadı?"
"Mantıklı ol, Krager," dedi Harparin. "Haber dost olmayan ellere geçebilir."
"Aynı şey habercinin de başına gelebilir. Pandionların bilgi almak istedikleri adama ne yaptıklarını hiç gördün mü?"
"Biz senin yakalanmayacağını var saydık."
Karger alaylı bir tonda güldü. "Hiç bir şekilde olmaz Harpin," dedi kırıcı bir sesle. "Hayatım o kadar önemli değil ama sahip olduğum tek şey."
"Sen bir korkaksın."
"Sen de her ne isen osun. Bırak da şu nota bakayım."
Sparhawk kağıt hışırtısı duydu. "Tamam," dedi Krager'in pelte gibi sesi. "Bu piskoposun mührü. Kabul ediyorum."
"İçiyor muydun?"
"Doğal olarak. Cimmura'da yapacak başka ne var ki? Tabii benim bilmediğim başka eğlence türleri yoksa."

"Senden pek hoşlanmıyorum, Krager."

ilhanx

"Bende senden hoşlanmıyorum Harparin; ama ikimiz de bu şekilde yaşayabiliriz, değil mi? Şimdi mesajı bana ver ve git. Kullandığın parfüm midemi bulandırmaya başladı."
İçerde yoğun bir sessizlik oldu, sonra baron sanki bir çocuk ya da alık karşısmdaymış gibi eksiksiz konuştu. "Bu Piskopos Anni-as'ın Martel'e söylemek istediği şey: Mümkün olduğu kadar çok adam toplamasını ve hepsine siyah zırhlar giydirmesini söyle, pandion Şövalyeleri'nin sancağını taşıyacaklar - bütün terziler senin için sahtelerini yapabilir, Martel neye benzediklerini biliyor. Sonra büyük bir gösteriyle Arcium Kralı Dregos'un amcası Kont Radun'un kalesine gidecekler. Orayı biliyor musun?"
"Darra ve Sarrinium yolu üzerinde, değil mi?"
"Kesinlikle. Kont Radun dindardır, Kilise Şövalyeleri'ni sorgusuz sualsiz içeri kabul edecektir. Martel içeri girdi mi, o ve adamları herkesi öldürebilir. Karşı koyan olmayacaktır çünkü Radon büyük bir garnizon beslemiyor. Bir karısı ve bir sürü evlenmemiş kızı var. Annias hepsinin tekrar tekrar ırzına geçilmesini istiyor.
Krager güldü. "Adus zaten bunu yapacaktır."
"İyi, ama bencil olmamasını söyle. Radon'un kalesinde bir grup din adamı var. Onların bunlara şahit olmasını istiyoruz. Adus ve diğerleri kadınların işini bitirdikten sonra boğazlarını kessinler. Radun'un ise önce işkence edilip sonra kafası kesilmeli. Giderken kafayı yanınıza alın; ama vücudun üzerinde mücevherat ve elbise bırakın ki tanınabilsin. Kaledeki herkesi, din adamları hariç, doğrayın. Onlar her şeye şahit olduktan sonra bırakın gitsinler."
"Niçin?"
"İğrençliği Larium'daki Kral Dregos'a bildirmek için."
"O zaman plan Dregos'un Pandionlara savaş açması üzerine . mi kurulu?"
"Tam değil, hayır, ama bu da mümkün. İş biter bitmez, birini işin bittiğini bana bildirmesi için hızlı bir atla Cimmura'ya yolla."
Krager tekrar güldü. "Sadece bir aptal böyle bir mesajı taşır. Konuşması biter bitmez sırtında bir düzine bıçağı olur."
"Şüphecisin, değil mi, Krager?"
"Ölü olmaktansa şüpheci olmak daha iyidir, üstelik Martel'in kiralıyacağı tüm adamlar büyük olasılıkla aynı şeyleri hissedecek-

ler. En iyisi bana bu entrikayla ilgili biraz daha bilgi ver, Harpin."
"Daha fazla şey bilmenin gereği yok."
"Martel'in var. O hiç kimsenin maşası olmayacaktır."
Harparin bir küfür mırıldandı. "Tamam o zaman. Pandionlar başpiskoposun faaliyetlerini engelliyorlar. Bu vahşet onların tekrar Demos'daki ana karargahlarına kapatılmaları için bir neden olacak. Sonra Annias bu olayın raporunu, Kilise Hiyerarşi'sine ve patriğe sunmak için Chyrellos'a gidecek. Böylece Pandion Birli-ği'ni dağıtmaktan başka çareleri kalmayacak. Liderler, - Vanion, Sparhavvk ve diğerleri - Chyrellos Bazilikası'nın altındaki zindanlara hapsedilecekler. O zindanlardan sağ-çıkan kimse olmadı."
"Martel bu fikri sevecek."
"Annias da seveceğini düşünmüştü. Styric kadın, Sephrenia'da şüphesiz cadı olarak yakılacak."
"Ondan kurtulmamız iyi olacak." Bir sessizlik daha oldu. "Dahası var, değil mi?" diye ekledi Krager.
Harparin cevaplamadı.
"Cilve yapma, Harparin," dedi Krager. "Eğer bu kadarını ben görebiliyorsam, Martel'in de göreceğinden emin olabilirsin. Haydi geri kalanını da öğrenelim."
"Tamam." Harparin'in sesi kasvetliydi. "Pandionlar büyük olasılıkla kapatılmaya karşı koyacaklar ve liderlerini korumaya çalışacaklardır. Bu durumda ordu onlara saldıracak. Bu da Annias'la kraliyet meclisine olağanüstü hal ilan etme ve bazı kanunları askıya alma sebebi verecektir."
"Hangi kanunlar?"
"Tahta vekillik etmeyle ilgili olanları. Elenia teknik olarak savaşta ve Ehlana'da açıkça bununla ilgilenemeyecek durumda olacağından, tahtı resmen kuzeni Naip Prens Lycheas'a bırakacaktır."
"Arissa'nın piçine - şu sümüklüye mi?"
"Meşruluğu meclisin bir emriyle verilebilir ve ben olsam Lycheas hakkında söyleyeceklerime gerçekten dikkat ederdim, Krager. Bildiğin gibi, krala saygısızlık devlete ihanettir ve geçmişte olanları da kapsayabilir."
İçerde endişeli bir sessizlik oldu. "Bir dakika," dedi hemen sonra Krager. "Kraliçe Ehlana'nın kendinde olmadığını ve bir çeşit kristal içinde saklı olduğunu duydum."

"Bu önemli bir problem değil."
"Peki tahtı bırakma bildirisini nasıl imzalayacak?"

ilhanx

Harparin güldü. "Lenda yakınlarındaki bir manastırda bir keşiş var. Bir aydır kraliçenin imzasını çalışıyor. Çok başarılı."
"Akıllıca. Tahtan vazgeçtikten sonra ona ne olacak?"
"Lycheas taç giyince ona muhteşem bir cenaze düzenleyeceğiz."
"Ama kraliçe hâlâ yaşıyor, değil mi?"
"Ne olacak? Eğer gerekirse tahtıyla beraber gömeriz."
"O zaman sadece bir tek problem kalıyor, değil mi?"
"Ben problem falan görmüyorum."
"Çünkü bakmıyorsun, Harparin. Annias hızlı hareket etmek zorunda. Pandionlar Chyrellos'daki hiyerarşiye ulaşmadan işi öğrenirlerse, suçlamasına karşılık vermek için harekete geçebilirler."
"Bunun farkındayız. Bu yüzden kont ve adamları ölür ölmez bize mesaj yollaman gerekiyor."
"Mesaj size hiç ulaşmayabilir. Yollayacağımız herhangi bir adam mesajı verir vermez öldürüleceğini fak edecektir ve buraya gelmektense Lamorkand ya da Pelosia'ya gitmeyi daha akıllıca bulacaktır." Krager sustu. "Şu senin yüzüğüne bir bakayım," dedi.
"Yüzüğüm mü? Niçin?"
"Bir mühür değil mi?"
"Evet, aile armamız."
"Bütün soyluların buna benzer yüzükleri vardır, değil mi?"
"Şüphesiz."
"İyi. Annias'a söyle Cimmura katedralindeki bağış tepsisini yakın takibe alsın. Bu günlerde paraların arasında bir yüzük gözükü-cek. Bu yüzük Kont Radun'un armasını taşıyacak. Böylece mesajı anlayacaktır; getiren de zarar görmeden sıvışacaktır."
"Annias'ın bundan hoşlanacağını sanmam."
"Hoşlanması gerekmiyor. Tamam, kaç para?"
"Ne kaç para?"
"Yardımını için Annias Martel'e ne ödeyecek? Lycheas'a taç, kendine de bütün Elenia'nm kontrolünü alıyor. Bunun değeri ne?"
"Bana on bin altınlık bir meblağdan bahsetmemi söyledi."
Krager güldü. "Sanırım Martel görüşmek isteyebilir."
"Bu işte zaman önemli, Krager."
"O zaman Annias ücret konusunda çok inatçı olmayacaktır, de-

ğil mi? Niye saraya gidip biraz daha cömertliğin uygun olacağını ona hatırlatmıyorsun? Kendimi bütün kış Annias ve Martel arasında teklif ve karşı teklifler taşır bulabilirim."
"Hazinede sadece o kadar para var, Krager."
"Bu iş çok basit, sevgili Baronum. Vergileri arttırın ya da Annias kilise fonlarına dalsın."
"Martel şimdi nerede?"
"Bunu söyleme yetkim yok."
Sparhavvk içinden küfür etti ve kulağını duvardan ayırdı.
"ilginç mi?" diye sordu Navveen. Hâlâ yatakta uzanıyordu.
"Hem de çok."
Navveen iç gıcıklayıcı bir şekilde gerindi. "Fikrini değiştirmediğinden emin misin?" diye sordu. "Şimdi kendi işine bakabilirsin."
"Özür dilerim, küçük kardeş," dedi Sparhavvk. "Bu gün yapacak daha bir yığm işim var. Zaten Shanda'ya ücretini önceden ödedim. Gerekmediği halde niye çalışmak istiyorsun?"
"Sanırım, profesyonel iş ahlakı. Ayrıca, senden bir şekilde hoşlandım, kırık burunlu iri arkadaşım."
"Gururum okşandı." Sparhavvk cebine uzanıp, bir altın para çıkardı ve kıza verdi. Navveen şaşkın bir minnettarlıkla bakakaldı. "Krager'in arkadaşı gitmek için hazırlanmadan ön kapıdan sıvışacağım," dedi ve kapıya gitti.
"Kafan çok meşgul olmadığı bir zaman tekrar gel," diye fısıldadı Navveen.
"Bunu düşüneceğim," diye söz verdi Sparhavvk. Bandajı tekrar gözlerinin üzerine bağladı, kapıyı aşıp koridorda sessizce ilerledi. Sonra aşağıdaki loş aydınlanmış hole indi ve tekrar sokağa çıktı.
Talen kapının yanındaki duvara yaslanmış, yağmurdan korunmaya çalışıyordu. "Eğlendin mi?" diye sordu.
"Öğrenmem gerekeni buldum."
"Onu demedim. Navveen Cimmura'da en iyi olarak bilinir."
"Gerçekten bunu bilmiyordum. Ben sadece iş için oradaydım."

ilhanx

"Beni hayal kırıklığına uğrattın Sparhavvk," diye arsızca sırıttı Talen, "ama Navveen kadar olamaz. Onun işini seven bir kız olduğunu söylerler."
"Senin kafan kötüye çalışıyor, Talen."
"Biliyorum, bundan çok memnunum." Genç yüzü ciddileşerek

dikkatle etrafa baktı. "Sparhawk," dedi, "seni izleyen biri var mı?"
"Olabilir."
"Kilise askerlerinden bahsetmiyorum. Sokağın öbür ucunda bir adam var - en azından ben onun bir adam olduğunu sanıyorum. Bir keşiş elbisesi giyiyor ve yüzünü bir kukuletayla örtüyor, bu yüzden emin olamadım."
"Cimmura'da bir yığın keşiş var."
"Bunun gibi değil. Ona sadece bir bakış atmam baştan aşağı buz kesmeme neden oldu."
Sparhawk aniden ona baktı. "Daha önce böyle bir şey hissetmiş miydin, Talen?"
"Bir kere. Platime birisiyle buluşmam için beni batı kapışma göndermişti. Birkaç Styric şehre giriyordu, onlar önümden geçtikten sonra yapmam gereken işi düşünemedim bile. Daha iki gün önce bu histen kurtuldum."
Bu konu hakkındaki gerçeği çocuğa söylemenin pek anlamı yoktu. "Ben olsaydım bunu umursamazdım," diye akıl verdi Spar-hawk. "Hepimiz zaman zaman böyle özel şeyler hissederiz."
"Belki," dedi Talen.
"Burdaki işimiz bitti. Platime'ın yerine dönelim."
Cimmura'nm yağmurlu sokakları parlak renkli cübbeler giyen soylular, sade kahverengi ya da gri elbiseli işçi kadınlarla biraz daha kalabalıklaşmıştı. Sparhawk dikkat çekmemek için sopasını önünde salhyarak yolunu bulmaya çalışıyordu. Tekrar mahzenin merdivenlerinden inerken öğlen olmuştu.
"Niye beni uyandırmadın?" diye kızgınlıkla sordu Kalten. Yatağının ucunda oturmuş, elinde bir tabak yemek tutuyordu.
"Dinlenmen gerekiyordu." Sparhavvk gözündeki bandajı çözdü. "Hem yağmur yağıyor."
"Krager'i gördün mü?"
"Hayır, ama duydum, en az görmek kadar işe yarayacak." Sparhavvk ateşin etrafından dolaşıp Platime'ın oturduğu yere gitti. "Bana bir at arabası ile bir sürücü bulabilir misin?" diye sordu.
"Bir tane mi?" Platime gümüş maşrapasını kaldırdı, birayı lekeli turuncu gömleğinin üzerine dökerek gürültülü biçimde içti.
"Evet," dedi Sparhavvk. "Kalten ve benim genel toplantı binasına gitmemiz gerekiyor. Piskoposun askerleri hâlâ bizi arıyorlar.

Arabanın arkasında saklanıp gözden uzak kalacağız."
"At arabaları hızlı gitmez. Perdeleri çekik fayton daha iyi olmaz mı?"
"Faytonun var mı?"
"Birkaç tane. Son günlerde Tanrı'yla aram iyi."
"Bunu duyduğuma çok memnun oldum." Sparhavvk döndü. "Talen," diye seslendi.
Çocuk oturduğu yerden kalkıp geldi.
"Bu sabah benden kaç para çaldın?"
Talen'm yüzünde tedbirli bir ifade belirdi. "Çok değil. Niçin?"
"Daha net ol."
"Yedi bakır ve bir gümüş. Sen dost olduğundan altınları tekrar cebine koydum."
"Çok etkilendim."
"Sanırım paranı geri istiyorsun."
"Sende kalsın, hizmetinin karşılığı olarak."
"Çok bonkörsünüz, Lordum."
"Daha bitirmedim. Benim için Krager'e göz kulak olmanı istiyorum. Sanırım bir süre için şehirden ayrılacağım ve izini kaybetmek istemiyorum. Eğer Cimmura'dan aynlırsa Rose caddesindeki hana git. Orayı biliyor musun?"
"Pandionların işlettiği han mı?"
"Bunu nereden biliyorsun?"
"Bunu herkes biliyor."
Sparhavvk bu konuyu daha fazla uzatmadı. "Kapıyı üç kez çal sonra dur. Sonra iki kez daha çal. Kapıyı bir kapıcı açacaktır. Ona karşı nazik ol çünkü bir şövalyedir. Ona Sparhavvk'ın ilgilendiği adamın şehri terk ettiğini söyle. Bunları hatırlayabilir misin?"

ilhanx

"Tekrar etmemi ister misin?"
"Bu gerekli değil. Handaki kapıcı şövalye bu bilgi için sana yarım altın verecek."
Talen'in gözleri parladı.
Sparhavvk Platime'a döndü. "Teşekkür ederim, dostum/' dedi. "Babama olan borcunu ödenmiş bil."
"Onu çoktan unuttum." Şişman adam sırıttı.
"Platime borçları unutmakta çok iyidir," dedi Talen. "Yani kendi borçlarını."
108
"Bir gün dilin başına büyük bir bela açacak, oğlum."
"Bacaklarımın beni kaçıramayacağı hiçbir şey olamaz."
"Git Şefe söyle, gri takımı mavi tekerlekli faytona koşup sokak kapısına getirsin."
"Bundan ne alacağım?"
"Şimdi sana atmak üzere olduğum dayağı erteleyeceğim."
"Bu haksızlık." Talen dişlerini göstererek sırttı ve neşeli bir biçimde koşarak gitti.
"Çok akıllı bir genç adam," dedi Sparhawk.
"En iyisi," diye onayladı Platime. "Sanırım ben emekli olunca yerimi o alacak."
"Yani bir veliaht prens."
Platime gürültülü bir şekilde güldü. "Hırsızların veliaht prensi. Bunun özel bir etkisi var. Biliyor musun, senden hoşlandım, Spar-hawk." Hâlâ gülen şişman adam elini iri şövalyenin omuzuna vurdu. "Eğer senin için yapabileceğim bir şey olursa, haber ver."
"Tamam, Platime."
"Sana özel fiyat uygularım."
"Teşekkürler," dedi Sparhawk. Platime'm yanındaki iskemleden kılıcını alıp kendi elbiselerini giymek için yatağına gitti.
"Kendini nasıl hissediyorsun?" diye Kalten'a sordu.
"iyiyim."
"İyi. O zaman hazırlan."
"Nereye gidiyoruz?"
"Toplantı binasına. Vanion'un bilmesi gereken bir şey var."
Fayton yeni değildi ama dikkatli tamir edilip iyi korunmuştu. Pencereler yolcuları meraklı gözlerden saklayabilmek için kalın perdelerle örtülmüştü. Faytona birbirinin eşi bir çift gri at koşuluydu; canlı bir tırısla yola çıktılar.
Kalten deri yastığa yaslandı. "Hayal mi görüyorum yoksa hırsızlar şövalyelerden daha mı iyi kazanıyor?"
"Bu işe para için girmedik, Kalten," diye hatırlattı Sparhawk.
"Açıkçası bunun doğru olması çok acı, dostum." Kalten bacaklarını uzattı ve kollarını kendinden memnun kavuşturdu. "Biliyor musun," dedi, "bu tip bir şeyden hoşlanabilirim."
"Hoşlanmamaya çalış," diye tavsiye etti Sparhavvk.
"Kabul etmelisin ki bu sert bir eyer üzerinde kıçını güm güm
109

vurmaktan çok daha rahat."
"Rahatsızlık ruha iyi gelir."
"Ruhum sağlam, Sparhawk. Yıpranmaya başlayan kıçım."
Fayton caddelerden geçerek hızla şehrin doğu kapısından çıkıp genel toplantı binasının açılır kapanır köprüsünün yanında durdu. Sparhawk ve Kalten çiseliyen yağmurda dışarı çıktılar. Sef faytonu hemen çevirdi ve gürültüyle şehre doğru geri sürdü.
Korunaklı kaleye girmelerini sağlayan töreni takiben, Spar-hawk ve Kalten hemen eğitmenin kuzey kulesindeki çalışma odasına gittiler.
Vanion önünde bir tomar evrakla odanın ortasındaki geniş bir masada oturuyordu. Sephrenia elinde her zamanki çay kabıyla çatırdayan ateşin yanında oturuyordu. Bir gizem olan gözleri dans eden alevlerin içine bakıyordu.
Vanion kafasını kaldırdı, Kalten'in yeleğindeki kan izlerini gördü. "Ne oldu?" diye sordu.
"Kıyafetlerimiz işe yaramadı." Kalten omuz silkti. "Bir grup kilise askeri bir ara sokakta bize pusu kurdu. Ciddi bir yara değil."
Sephrenia iskemlesinden kalkıp yanlarına geldi. "Yaraya baktınız mı?" diye sordu.
"Sparhawk üzerine bandaj yaptı."
"Şuna bir göz atmama neden izin vermiyorsun? Sparhavvk'm bandajları bazen yeterli olmaz. Otur ve yeleğini aç."

ilhanx

Kalten biraz homurdandı ama söyleneni yaptı.
Sephrenia bandajı açtı, büzülmüş dudaklarla yaraya baktı. "İyice .temizledin mi?" diye Sparhavvk'a sordu.
"Biraz şarapla sildim."
Sephrenia iç çekti. "Ah, Sparhavvk." Ayağa kalktı, kapıya gitti ve dışardaki genç şövalyelerden birini gereken şeyler için yolladı.
"Sparhavvk bir miktar bilgi topladı," dedi eğitmene, Kalten.
"Ne çeşit bir bilgi?" diye sordu Vanion.
"Krager'i buldum," diyen Sparhavvk, kendine bir iskemle çekti. "Batı kapısının yakınındaki bir genelevde kalıyor."
Sephrenia'nın kaşlarından biri kalktı. "Genelevde ne yapıyordun, Sparhavvk?"
"Uzun hikaye," diye cevaplarken hafifçe kızardı. "Bir gün olanların hepsini anlatırım. Her neyse," diye devam etti, "Baron Har-

parin geneleve geldi ve -"
"Harparin mi?" Vanion şaşkınlıkla baktı. "Bir genelevde? Onun orada senden de az işi olması lazım."
"Oraya gitmesinin nedeni Krager'le buluşmak içindi. Buluştukları yerin yanındaki odaya girmeyi becerdim." Piskopos Annias'm süslü komplosunun detaylarını çabucak anlattı.
Sparhawk'ın raporunu bitirmesiyle Vanion'un gözleri kısıldı. "Annias tahmin ettiğimden de soysuzmuş," dedi. "Kitle katliamına kalkışabileceğini hiç düşünmemiştim."
Kalten "Onları durduracağız, değil mi?" diye sordu.
'Tabii ki, durduracağız," diye dalgın bir ifadeyle cevapladı Vanion. Tavana bakmaya başladı, gözleri düşüncelere dalıp gitmişti. "Sanırım bunu tersine çevirmenin bir yolunu biliyorum." Kalten'e baktı. "Ata binebilecek durumda mısın?" diye sordu.
"Bu bir çizikten fazla bir şey değil," diye Kalten onaylarken, Sephrenia'da kesiğin üzerine bir tampon kapattı.
"İyi. Senden Demos'daki ana karargaha gitmeni istiyorum. Bulduğun bütün adamları al ve Arcium'daki Kont Radun'un kalesine doğru yola çık. Ana yollardan uzak dur. Martel'in geldiğini bilmesini istemiyoruz. Sparhavvk, senin buradaki şövalyelerin başında olmanı istiyorum. Kalten'e Arcium'da, aşağıda bir yerlerde katıl."
Sparhawk başını salladı. "Eğer hep beraber yola çıkarsak, Annias bir şeyin peşinde oluğumuzu anlayacaktır. Eğer şüphelenirse bütün programı erteleyip kontun kalesine biz etrafta olmadığımız başka bir zaman saldırır."
Vanion kaşlarını çattı. "Bu doğru, belki senin adamlarını Cim-mura'dan küçük gruplar halinde gizli gizli çıkarırız."
"Bu uzun sürer," diyen Sephrenia, Kalten'in beline temiz bir bandaj sarıyordu, "üstelik gizlilik açıkça gitmekten çok daha fazla dikkat çeker." Düşünceli düşünceli dudaklarını büktü. "Birliğin Cardos yolundaki küçük manastırı hâlâ duruyor mu?" diye sordu.
Vanion başıyla onayladı. "Ama harap bir durumda."
"Onu tamir etmek için mükemmel bir zamanlama değil mi?"
"Ne demek istediğini pek anlayamıyorum, Sephrenia."
"Cimmura'daki Pandionlarm çoğunun bir arada dışarı at sürmeleri için sebepler bulmamız gerekiyor. Eğer bütün şövalyeleri alıp manastın tamire gideceğini meclise söylersen, Annias eline

düştüğünü düşünecektir. Sonra arabalar dolusu inşaat malzemesi alır ve gerçekçi gözüksün diye şehri onlarla beraber terk edebilirsin. Bir kere Cimmurayı terk ettin mi hiç kimse farkına varmadan yönünü değiştirebilirsin."
"İşe yarar gözüküyor, Vanion," dedi Sparhawk. "Sende bizimle gelecek misin?"
"Hayır," diye cevapladı Vanion. "Ben Chyrellos'a gidip, Kilise Hiyerarşi'sinin birkaç dost üyesini Annias'in planladıkları hakkında uyaracağım."
Sparhawk başıyla onayladı; sonra bir şey hanrladı. "Emin değilim ama sanırım burada, Cimmura'da beni izleyen birisi var, bir Elene olduğunu sanmıyorum." Sephrenia'ya gülümsedi. "Styric bir beynin ustaca dokunuşunu tanımak için eğitildim. Neyse, bu izleyici kendimi nasıl gizlersem gizleyeyim beni bulabiliyormuş gibi gözüküyor. Kilise askerlerini üzerimize saldırtanın o olduğundan eminim, bu Annias'la bağlantısı olduğu manasına geliyor."
"Neye benziyor?" diye sordu Sephrenia.
"Tam olarak söyleyemem. Kukuletalı bir cübbe giyiyor ve yüzünü saklıyor."

ilhanx

"Eğer ölürse Annias'a haber veremez," diyen Kalten, omuz silkti. "Cardos yolunda bir yerde gizlenip onu bekle."
Sephrenia bandajı yerine sıkıca yerleştirmeye çalışarak, "Bu biraz fazla doğrudan değil mi?" diye onaylamadan sordu.
"Ben basit bir adamım, Sephrenia. Karmaşıklıklar beni şaşırtır."
"Ben birkaç detayı daha halletmek istiyorum," dedi Vanion. Sephrenia'e baktı. "Kalten ve ben Demos'a kadar beraber gideceğiz. Sen de ana karargaha geri dönmek ister misin?"
"Hayır," diye cevapladı Sephrenia. "Onu izleyen bizi de takip etmeye çalışabilir diye Sparhavvk'la beraber gideceğim."
"Tamam o zaman," diyen Vanion, ayağa kalktı. "Sparhavvk, sen ve Kalten gidip arabalarla inşaat malzemelerine bakın. Ben saraya gidip biraz yalan söyleyeceğim. Geri gelir gelmez gideriz."
"Benim ne yapmamı istiyorsun, Vanion?" dedi Sephrenia.
Vanion gülümsedi. "Niye bir bardak çay içmiyorsun?"
"Teşekkür ederim, Vanion. Sanırım içeceğim."
112
sekizinci bölüm
HAVA soğudu, kasvetli ikindi göğünden dolu serpiştiriyordu. Siyah zırhlı ve cübbeli yüz Pandion Şövalyesi, başlarında Spar-hawk ve Sephrenia'yla Arcian sınırının sık ormanlı bölgesinden hafif bir tırısla ilerliyordu. Beş gündür yoldaydılar.
Sparhawk gökyüzüne baktı ve sürdüğü siyah atı dizginledi. At gerileyip havayı ön ayaklarıyla dövdü. "Aaa, yapma şunu," dedi sinirlenen Sparhawk.
"Çok ateşli, değil mi?" diye sordu Sephrenia.
"Akıllı da değil. Kalten yetişip, Faran'ı geri aldığımda çok mutlu olacağım."
"Niye duruyoruz?"
"Akşama olmak üzere. İlerdeki ağaçlığın çevresinde fazla çalılık yok gibi gözüküyor. Akşam kampını orada kurabiliriz." Sonra arkasına dönüp sesini yükselterek seslendi. "Sor Parasim!"
Tereyağ rengi saçlı bir genç şövalye ileri çıktı. "Evet Lordum?" dedi yumuşak tenor sesiyle.
"Akşam için burada duracağız," dedi Sparhavvk. "Arabalar gelir gelmez buraya Sephrenia'nın çadırını kur ve bak bakalım ihtiyacı olan her şey var mı."
"Tabii ki, Lordum."
Sparhavvk kamplarının kurulup, nöbetçilerin yerleştirildiğini gördüğünde gökyüzü soğuk bir pembeye dönmüştü. Kampın geri kalanından biraz uzağa kurulan çadırının önündeki küçük ateşin başında oturan Sephrenia'ya katılmak için çadırları ve yemek ateşlerini geçti. Onu alevlerin üzerine yerleştirdiği metal üç ayaklı sehpanın üzerinde asılı her zamanki çaydanlığıyla gördüğünde gülümsedi.
113
"Gülünç bir şey mi var, Sparhawk" diye sordu.
"Hayır," diye cevapladı Sparhavvk. "Pek değil." Geride yemek ateşlerinin başında dolaşan genç şövalyelere baktı. Kendi kendine, "Hepsi de çok genç gözüküyorlar," dedi, "daha çocuk sayılırlar."
"Bu varlıkların doğası, Sparhavvk. Yaşlılar karar verirler, gençler uygular."
"Ben o kadar genç miydim?"
Sephrenia güldü. "Sevgili Sparhavvk," dedi. "İlk ders için sen ve Kalten bana geldiğinizde ne kadar genç olduğunuza inanamazsın. Kendimi bir çift bebeğin bakımını üstlenmiş gibi hissettim."
Sparhavvk'in suratında pişmanlık duyan bir ifade belirdi. "Sararım bu sorunun cevabı, değil mi?" Ellerini ateşe doğru uzattı. "Soğuk bir akşam. Sanırım ben Jiroch'dayken kansızlaşmışım. Ele-nia'ya geri geldiğimden beri tam olarak ısınmadım. Parasim akşam yemeğini getirdi mi?"
"Evet. Çok iyi bir genç çocuk değil mi?"
Sparhawk güldü. "Eğer bunu söylediğini duysaydı gücenirdi."
"Bu doğru, değil mi?"
"Şüphesiz, ama zaten her şeyden gücenecekti. Genç şövalyeler çok hassas olurlar."
"Onu şarkı söylerken duydun mu?"
"Bir kere. Kilisede."
"Muhteşem bir sesi var, değil mi?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Onun askeri bir birliğe ait olduğunu sanmıyorum. Sıradan bir manastır büyük ihtimalle mizacına daha uyacaktır." Etrafına bakındı, ateşin yanına bir kütük çekti ve üzerine eübbesini örttü. "Rahat bir iskemle değil," diye özür diledi, "ama yere oturmaktan daha iyidir."
"Teşekkür ederim, Sparhavvk." Sephrenia gülümsedi. "Çok düşüncelisin."
"Bende birkaç görgü kuralı bilirim, sanırım." Ciddi ciddi Seph-renia'ya baktı. "Korkarım, senin için zor bir yolculuk olacak."

ilhanx

"Buna dayanabilirim, bir tanem."
"Belki ama gereksiz cesaret göstererek alışılmadık bir şey yapma. Eğer yorulursan ya da üşürsen bana söylemekten çekinme."
"Merak etme Sparhavvk. Styricler dayanıklı insanlardır."
"Sephrenia, seninle beraber taht odasındaki on iki şövalyenin
114
ölmeye başlaması ne kadar sürecek?
"Bu söylemek gerçekten imkansız, Sparhavvk."
"Peki o zaman, her seferinde bilecek misin?"
"Evet. Şu anda kılıçlarını getirecekleri kişi benim."
"Kılıçlarını mı?"
"Kılıçlar bu büyünün araçları ve taşımamız gereken yükü sembolize ediyorlar."
"Bu sorumluluğu bölüşmek daha akıllıca olmaz mı?"
"Ben bölüşmemeyi tercih ediyorum."
"Bu bir hata olabilir."
"Belki ama yapacak olan benim."
Sparhavvk kızgınlıkla dolaşmaya başladı. "Arcium'un yarısını dolaşacağımıza onu iyileştirmekle uğraşabilirdik," diye patladı.
"Bu da önemli, Sparhavvk."
"Şeni, Elena'yı ve Vanion'u kaybetmeye dayanamam," dedi Sparhavvk.
"Hâlâ zamanımız var, bir tanem."
Sparhavvk iç çekti. "Her şey yerli yerinde mi?" diye sordu.
"Evet. Gerekli olan her şeyim var."
"İyi uyumaya bak. Erken kalkacağız. İyi geceler, Sephrenia."
"İyi uyu, Sparhavvk."
GÜNEŞ ışıklarını ormanda yansıtmaya başlarken Sparhavvk uyandı. Zırhını giydi, soğuk demirin temasıyla titredi. Diğer beş şövalye ile paylaştığı çadırdan çıktı ve uyuyan kampa göz attı. Sephrenia'nın çadırının önündeki ateşi çıtırdamaya başlamıştı. Beyaz sabahlığı ağaran günün çeliğimsi ışıkları ve ateşin kızıllığında parıldıyordu.
"Erken kalkmışsın," dedi yanına yaklaşırken Sparhavvk.
"Sen de. Sınır daha ne kadar uzakta?"
"Bugün Arcium'a geçeceğiz."
Ve birden ormandan bir yerden flütümsü acayip bir ses duydular. Melodi kısıktı, hüzünden çok eskimeyen bir neşeyle doluydu.
Sephrenia'nın gözleri açıldı ve sağ eliyle belli bir hareket yaptı.
"Belki bir çobandır?" dedi Sparhavvk.
"Hayır," dedi Sephrenia. "Çoban değil." Ayağa kalktı. "Benimle gel Sparhavvk," dedi ve ateşin başından ayrılıp önden gitti.
115
Flütümsü sesi takip edip kampın güneyindeki çayırlığa geldiklerinde gökyüzü aydınlanıyordu. Sparhavvk'ın oraya yerleştirdiği nöbetçiye yaklaştılar.
"Siz de duydunuz mu, Lord Sparhawk?" diye sordu siyah zırhlı şövalye.
"Evet. Kim olduğunu veya sesin nereden geldiğini görebiliyor musun?"
"Çayırın ortasındaki ağaçtan geliyor gibi gözüküyor. Sizinle gelmemi ister misiniz?"
"Hayır. Burada kal. Biz araştıracağız."
Sephrenia çoktan tuhaf müziğin kaynağı gibi gözüken ağaca doğru yönelmişti.
"Bırak da önden ben gideyim," dedi Sparhavvk.
"Tehlike yok, Sparhavvk."
Ağaca ulaştıklarında, Sparhavvk gölgeler içindeki dalların arasından dikkatle bakıp esrarengiz müzisyeni gördü. Altı yaşlarında küçük bir kız çocuğuydu. Saçları uzun ve parlak, iri gözleri gece gibi derindi. Otlardan örülme bir saç bandı alnında, saçlarını geride tutuyordu. Bir dal üzerinde oturuyor, bir keçi çobanının çalabileceği, basit, delikli kavalı üflüyordu. Oldukça soğuk olmasına rağmen üzerinde kollarını ve bacaklarını çıplak bırakan kısa, kuşaklı keten bir önlük vardı. Üzerinde çimen izleri olan ayaklarıyla bağdaş kurmuş, daim üzerine sakin bir güvenle tünemişti.
"Bu çocuk burada ne yapıyor?" diye şaşkınlıkla sordu Sparhavvk. "Etrafta hiç.bir köy ya da ev yok."
"Sanırım bizi bekliyordu," diye cevapladı Sephrenia.
"Bu anlamsız." Başını kaldırıp çocuğa baktı. "Senin ismin ne, küçük kız?" diye sordu.

ilhanx

"Bırak da ona soruları ben sorayım, Sparhavvk," dedi Sephrenia. "O bir Styric çocuğu, onlar utangaçdırlar." Kukuletasını geri itti ve küçük kızla Sparhavvk'ın anlamadığı bir dilde konuştu.
Çocuk kaba kavalını indirdi ve gülümsedi. Dudakları sanki küçük, pembe bir yay gibiydi.
Sephrenia, ona tuhaf ve nazik bir tonla, bir soru daha sordu.
Küçük kız başını salladı.
"Ormanın içindeki bir evde mi yaşıyor?" diye sordu Sparhavvk.
"Onun yakınlarda evi yok," dedi Sephrenia.
116
"Konuşmuyormuş
"Konuşmamayı terih ediyor."
Sparhavvk etrafa bakındı. "İyide, onu buralarda bırakamayız." Kollarını çocuğa doğru uzattı. "Aşağı gel, küçük kız," dedi.
Çocuk ona gülümsedi ve daldan ellerinin içine kaydı. Çok hafifti, saçları çimen ve ağaç kokuyordu. Kendinden emin kollarını Sparhavvk'm boynuna doladı, sonra zırhının kokusundan dolayı yüzünü buruşturdu.
Sparhavvk onu yere koyar koymaz hemen Sephrenia'ya gitti, ufak tefek kadının ellerini kendi ellerinin içine aldı ve onlan öptü. Kadın ve küçük kız arasında Styriclere özel, Sparhavvk'm anlayamadığı bir şey geçmiş gibi gözüküyordu. Sephrenia onu kaldırıp sarıldı. "Onu ne yapacaksın, Sparhavvk?" diye kasıtlı bir tonda sordu. Her nedense bu onun için çok önemliymiş gibi gözüküyordu.
"Sanırım, onu yanımıza almamız gerekiyor, en azından onu bırakacağımız birilerini bulana kadar. Haydi kampa geri dönelim de bakalım giyecek bir şey bulabilecek miyiz?"
"Ve biraz da kahvaltı, sanırım."
"Buna ne dersin, Flüt?" diye çocuğa sordu Sparhavvk.
Küçük kız gülümsedi ve başıyla onayladı.
"Niçin öyle dedin?" diye sordu Sephrenia.
"Bir şey dememiz gerekiyor, en azından gerçek ismini öğrenene kadar, tabii varsa. Haydi ateş başına, sıcağa gidelim." Döndü ve çayırı geçip kampa doğru ilerledi.
Dieros şehrinin yakınlarından Arcium sınırını geçtiler. Gene yerli halkla temas kurmaktan kaçındılar. Doğuya giden yola paralel giderek kalabalık olan ana yoldan uzak durdular. Arcium krallığının kırsal bölgeleri Elenia'dan dikkati çekecek biçimde farklıydı. Kuzey komşusunun tersine Arcium bir duvarlar krallığıydı. Yollar boyunca uzuyor ya da çoğunlukla sebepsiz yere açık otlakları kesiyorlardı. Duvarlar kalın ve yüksekti. Sparhavvk sık sık şövalyelerini onların etraflarından dolaştırmak zorunda kalıyordu. Yirmi dördüncü yüzyıl Kilise başpiskoposlarından birinin Chyrel-los'dan Larium'a yaptığı yolculuktan sonra Arcium hakkında söylediği, "Tanrıların kaya bahçesi," sözlerini acı acı hatırladı.
Ertesi gün yaprakları dökülmüş büyük bir kayın ormanına girdiler. Ormanın içine girdikçe Sparhavvk duman kokusu almaya
117
başladı, sonunda çıplak beyaz ağaç gövdeleri arasında yayılmış alçak, koyu bir örtü gördü. Konvoyu durdurdu ve araştırma yapmak için ilerledi.
Yaklaşık bir mil kadar gittikten sonra kaba biçimde Styric evlerinden yapılmış bir kümeye geldi. Hepsi yanıyordu ve evler arasındaki açıklıklarda dağılmış cesetler vardı. Sparhawk küfretmeye başladı. Genç siyah atını çevirdi ve dört nala askerlerini bıraktığı yere döndü.
"Bu da ne?" diye yüzünde kasvetli bir ifadeyle sordu Sephre-nia. "Duman nereden geliyor."
"İlerde bir Styric köyü var," diye cevapladı. "İkimizde dumanın ne anlama geldiğini biliyoruz."
"Ah." Sephrenia iç çekti.
"En iyisi ben halledene kadar küçük kızla burada kal."
"Hayır, Sparhavvk. Bu tip şeyler onun mirasının bir parçası. Bütün Styricler bunun olacağını bilirler. Hem, hayatta kalanlara yardım da edebilirim, tabii eğer kalan varsa."
"Nasıl istersen öyle olsun," dedi kısaca. Üstüne büyük bir öfke çöktü ve kısa bir hareketle konvoyu harekete geçirdi.
Etrafta, zavallı Styriclerin kendilerini savumaya kalktıklarının izleri vardı ama kaba silahlar taşıyan insanların altında ezilmişlerdi. Sparhavvk adamlarını işe başlattı, bazıları mezarları kazıyor, diğerleri de yangınları söndürüyordu.
Sephrenia darmadağın alana geldi, yüzü kül gibi bembeyazdı. "Ölüler arasında sadece birkaç kadın var," diye belirtti. "Sanırım geri kalanı ormana kaçmış."
"Bak bakalım onları geri gelmeye ikne edebilecek misin?" dedi. Küreğiyle mezar kazarken açıkça ağlayan Sor Parasim'e baktı. Genç şövalye duygusal yönden bu işe açıkça uygun değildi. "Pa-rasim, Sephrenia ile git," diye emretti Sparhavvk.

ilhanx

"Peki, Lordum," diyen Parasim hıçkırıp, küreğini bıraktı.
Sonunda ölüler gömülmüştü, Sparhavvk mezarların üzerinde kısa bir Elene duası mırıldandı. Büyük ihtimalle Styriclere uygun olmayacaktı ama başka ne yapacağını bilmiyordu.
Yaklaşık bir saat sonra Sephrenia ve Parasim geri döndü. "Şansınız yok muydu?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhavvk.
"Onları bulduk ama ormandan çıkmayacaklar."
118
"Suçlayamam," dedi Sparhavvk. "Bakalım havadan etkilenmemeleri için birkaç evi tamir edebilecek miyiz."
"Boşuna zaman harcama, Sparhawk. Buraya geri gelmeyecekler. Bu Styric dininin bir parçasıdır."
"Bunu yapan Elenelerin nereye gittikleri hakkında bilgi verdiler mi?"
"Ne planlıyorsun, Sparhawk?"
"Şiddetle cezalandırma. Bu da Elene dininin bir parçasıdır."
"Hayır. Aklındaki buysa nereye gittiklerini söylemeyeceğim."
"Bunun üstünün örtülmesine izin vermeyeceğim, Sephrenia. İster söyle ister söyleme, nasıl istersen. Eğer gerekirse izlerini ben bulabilirim."
Sephrenia çaresizce ona baktı. Sonra gözleri zekayla parıldadı. "Bir pazarlığa ne dersin, Sparhawk?" diye teklif etti.
"Dinliyorum."
"Hiç kimseyi öldürmemeye söz verirsen onları nerede bulacağını sana söyleyeceğim."
"Tamam," diye hınçla kabul etti, yüzü hâlâ öfkeden mosmordu. "Hangi yoldan gittiler?"
"Daha bitirmedim," dedi Sephrenia. "Sen burada benimle kalacaksın. Seni biliyorum bazen çok aşırıya kaçarsın. Bunu yapması için başka birini yolla."
Sparhawk ona dik dik baktı ve döndü. "Lakus!" diye seslendi.
"Hayır," dedi Sephrenia, "Lakus olamaz. O da en az senin kadar kötüdür."
"Peki kim o zaman?"
"Sanırım, Parasim."
"Parasim mi?"
"O nazik biri. Kimseyi öldürmemesini söylersek, hata yapmaz."
"Tamam," dedi kenetlenmiş dişlerinin arasından Sparhavvk. "Parasim," dedi yanındaki üzgün genç şövalyeye, "yanma bir düzine adam al ve bunu yapan hayvanların peşine düşüp ensele. Kimseyi öldürme ama akıllarına böyle bir fikir geldiğine pişman et."
"Peki, Lordum," dedi Parasim, gözleri birden çelik gibi parladı. Sephrenia ona yönü tarif etti ve o da diğer şövalyelerin toplandığı yere geri gitti. Yolda durup dikenli bir çalıyı kökünden söktü. Zırhlı eldiveniyle sıkıca tuttu ve sertçe suçsuz bir kayın ağacına
119
vurup beyaz kabuğundan oldukça büyük.bir parça soydu.
"Oh, Tanrım," diye mırıldandı Sephrenia.
"İşini iyi yapacak." Sparhavvk sevinçle güldü. "Bu genç adamla ilgili büyük umutlarım ve uyum hissine de büyük inancım var."
Biraz ilerde Flüt etrafta dağılmış mezarların başında dikilmiş duruyordu. Kavalını hafif hafif çalıyordu. Melodisi de çağların hüznünü yansıtıyormuş gibi gözüküyordu.
Hava soğuk ve berbat olmaya devam etti, ama kayda değer bir kar yağışı olmadı. Bir haftalık sıkı yolculuktan sonra, Darra şehrinin batısının yedi ya da sekiz fersah kadar uzağmdaki yıkık kaleye ulaştılar. Kalten ve Pandion Şövalyeleri'nin geri kalan ana grubu onları bekliyordu.
Sparhavvk'in önünde atını dizginlediğinde sarışın adam, "Ben de kaybolduğunuzu düşünmeye başlamıştım," dedi. Sparhavvk'm eyerinde oturan, üstünde Sparhavvk'ın cübbesi sarılı, çıplak ayakları siyah atın boynunun iki yanından sarkan Flüt'e merakla baktı. "Aile hayatına başlamak için biraz geç değil mi?"
"Onu yolda bulduk," diye cevapladı Sparhavvk. Küçük kızı aldı ve Sephrenia'ya verdi.
"Niçin ayakkabı giydirmediniz?"
"Giydirdik. Ama kaybedip duruyor. Darra'nın diğer tarafında bir kadınlar manastırı var. Oraya bırakacağız." Sparhavvk tepenin üzerindeki harabeye baktı. "Sığınacak bir yer var mı?"
"Var sayılır. En azından rüzgarı kesiyor." •
"O zaman içeri gidelim. Kurik, Faran'ı ve zırhımı getirdi mi?"
Kalten başıyla onayladı.
"İyi. Bu ele avuca sığmaz bir at ve Vanion'un eski zırhı sayamayacağım kadar çok yerimi pişirdi."

ilhanx

Atlarını yukardaki harabeye sürdüler ve Kurik'le genç çömez Berit'i onları bekler buldular. "Niye bu kadar geç kaldın?" diye açık açık sordu Kurik.
"Yol çok uzun, Kurik," diye biraz kendini savunurcasına cevapladı Sparhavvk, "ve arabalar da çok hızlı gidemiyor."
"Onları geride bırakacaktınız."
"Yiyecek ve fazla miktarda teçhizat taşıyorlar."
Kurik homurdandı. "Haydi içeri girelim. Gözetleme kulesinde yanar bıraktığım bir ateş var." Kucağında Flüt'ü taşıyan Sephre-

nia'ya oldukça dikkatli baktı. "Leydi," diye saygıyla selamladı. "Sevgili Kurik," dedi içtenlikle Sephrenia. "Aslade ve çocuklar
nasıllar?"
"İyiler, Sephrenia," diye cevapladı. "Hatta çok iyiler."
"Bunu duyduğuma sevindim."
"Kalten sizinde geldiğinizi söyledi," dedi Kurik. "Çayınız için kaynayan suyum var." Yüzü Sephrenia'nm göğsüne yaslı Flüt'e baktı. "Bizden sakladığınız sırlarınız mı var?"
Sephrenia güldü, bu dalga dalga dökülen çağlayan gibi bir gülüştü. "Bu Styriclerin ey iyi yaptığı şeydir, Kurik."
"Haydi içeri sıcağa gidelim." Döndü ve Berit'i atların başında bırakarak harabenin moloz yayılı avlusunda önlerinden giderek yolu gösterdi.
Sparhawk başparmağıyla arkasındaki çömezi işaret ederek, "Onu getirmek iyi bir fikir miydi?" diye sordu. "Gerçek bir savaş için çok genç değil mi?"
"O iyi olacak, Sparhawk," dedi Kurik. "Birkaç kez Demos'daki çalışma sahasına götürdüm ve birkaç şey öğrettim. Kendini iyi idare ediyor ve çabuk öğreniyor."
"Tamam, Kurik," dedi Sparhavvk, "ama çarpışma başlayınca yanından ayrılma. Yaralanmasını istemem."
"Senin yaralanmana hiç izin vermedim, değil mi?"
Sparhavvk arkadaşına sırıttı. "Hayır. Hatırladığım kadarıyla, vermedin."
O gece harabelerde kalıp ertesi gün sabah erkenden yola çıktılar. Birleşik güçleri beş yüzün üzerindeydi ve hâlâ tehditkârhğını devam ettiren göğün altında güneye doğru atlarını sürdüler. Dar-ra'nın biraz uzağında sarı kumtaşı duvarları ve kırmızı kiremit ça~ tısyla duran bir kadınlar manastırı vardı. Sparhavvk ve Sephrenia yoldan çıktılar, binaya giden kış-kahverengisi bir çayırı geçtiler.
Isınması için sadece küçük bir mangalın bulunduğu son derecede basit odada huzuruna çıktıkları başrahibe, "Evet, çocuğun ismi ne," diye sordu.
"Konuşmuyor, Ana," diye cevapladı Sparhavvk. "Her zaman şu kavalı çalıyor, bu yüzden ona Flüt diyoruz."
"Bu yakışıksız bir isim, oğlum."
"Çocuk umursamıyor, Başrahibe," dedi ona Sephrenia.

"Ailesini bulmak için çaba harcadınız mı?"
"Onu bulduğumuz yerde bir kişi bile yoktu," dedi Sparhavvk.
Başrahibe ciddi bir ifadeyle Sephrenia'ya baktı. "Çocuk bir Styric," diye belirtti. "Kendi ırkından ve kendi inancından bir ailenin yanma verilmesi daha iyi olmaz mıydı?"
"Çok âcil bir işimiz var," dedi Sephrenia, "istediklerinde Styric-leri bulmak oldukça zordur."
"Şüphesiz biliyorsunuz, eğer bizimle kalırsa onu Elene inançlarına göre büyüteceğiz."
Sephrenia gülümsedi. "Denersiniz, Başrahibe. Sanırım, konuşmaya uyumlu olmadığını fark edeceksiniz. Geliyor musun, Sparhavvk?"
Konvoya katıldılar ve açılan gökyüzünün altında önce tırıs sonra dörtnala güneye doğru ilerlediler. Bir tepeciği geçmişlerdi ki, Sparhawk, büyük beyaz bir kayanın üzerinde bacaklarını kavuşturarak oturmuş kavalını çalan Flüt'ü fark ederek Faran'ı sertçe dizginledi. "Sen nasıl —" diye başladı, sonra vazgeçti. "Sephrenia," diye bağırdı, ama beyaz cüppeli kadın çoktan atından inmişti. O acayip Styric dialektiyle nazikçe konuşarak çocuğa yaklaştı.
Flüt, kavalını indirip Sparhawk'a cin gibi dişlerini göstererek minik bir sırıtışla baktı. Sephrenia gülümseyip çocuğu kucağına aldı.
"Önümüze nasıl geçti?" diye sordu Kalten, yüzünde afallamış bir ifade vardı.
"Kim bilir?" dedi Sparhavvk. "İyisi mi onu geri götüreyim."
"Hayır, Sparhavvk," dedi sertçe Sephrenia. "Bizimle beraber gelmek istiyor."
"Bu çok kötü," dedi Sparhavvk. "Ufak bir kızı savaşa götürecek değilim."

ilhanx

"Kendini onunla ilgilenmek zorunda hissetme, Sparhavvk. Ben ilgilenirim." Kucağına yerleşen çocuğa gülümsedi. "Sanki benim çocuğummuş gibi ilgileneceğim." Yanağını Flüt'ün dağınık siyah saçlaına dayadı. "Bir şekilde zaten öyle."
Sparhavvk uğraşmaktan vazgeçti. "Nasıl istersen öyle olsun," dedi. Tam Faran'ı döndürüyordu ki, ani bir üşümeyle beraber amansız bir nefret duygusu hissetti. "Sephrenia!" dedi sertçe.
"Ben de hissettim!" diye bağırırken Sephrenia küçük kızı iyice kendine çekti. "Çocuğu hedef aldı!"

Flüt bir an çırpındı ve şaşkınlıkla bakan Sephrenia onu yere indirdi- Küçük kızın yüzü asılmıştı, nefret ya da korkudan çok can sıkıntısıyla bakıyordu. Kavalını dudaklarına yerleştirdi ve çalmaya başladı. Bu seferki melodi daha öncekiler gibi yumuşak bir hava değildi- Daha katı ve özellikle meşumdu.
Sonra biraz uzaktan acı ve şaşkınlık dolu ani bir feryat duydular. Feryat, bu sesi çıkaran her kim ya da her ne ise hayal bile edilemeyecek bir hızda kaçıyormuş gibi hızla uzaklaşmaya başladı.
"O neydi?" diye haykırdı Kalten.
"Dost olmayan bir ruh," diye sakince cevapladı Sephrenia.
"Onu kaçırtan ne?"
"Çocuğun şarkısı. Kendini korumayı öğreniyormuş gibi gözüküyor."
"Burada neler olduğunu anlıyor musun?" diye Sparhavvk'a sordu Kalten.
"Senden fazla değil. Haydi yola koyulalım. Önümüzde at sürmemiz gereken birkaç gün daha var."
KRAL DREGOS'un amcası Kont Radun'un kalesi yüksek, kayalık bir burnun tepesine kondurulmuştu. Güney krallığmdaki birçok kale gibi sağlam duvarlarla çevriliydi. Öğleden sonra açan havayla birlikte güneş parlarken Sparhawk, Kalten ve eğerinin önünde hâlâ Flüt'ü taşıyan Sephrenia sarı otlarla kaplı geniş bir çayırdan geçip kaleye yaklaşıyorlardı.
• Sorgusuz sualsiz içeri kabul edildiler. Avluda kontla karşılaştılar. Kont güçlü omuzlu, saçlarında beyazlar dolu kapı gibi bir adamdı. Kenarları siyah süslü, iyice kolalanmış beyaz yakası olan, koyu yeşil bir yelek giymişti. Bu asırlar önce Elenia'da modası geçmiş bir tarzdı. Kendilerini tanıttıktan sonra, "evim Kilise Şövalye-leri'ni ağırlamaktan şeref duyar," diye resmi bir biçimde belirtti.
Sparhavvk Faran'm üstünden yere atladı. "Misafirperverliğiniz çok ünlü, Lordum," dedi, "ama size sadece ziyaret için gelmedik. Konuşabileceğimiz özel bir yer var mı? Sizinle konuşmamız gereken acil bir konu var."
"Tabii ki," diye cevapladı kont. "Eğer hepiniz benimle gelebilecek kadar iyi durumdaysanız." Kalenin geniş kapıları ve mum ışığıyla aydınlatılan koridorlarından aceleyle onu takip ettiler. "Ça-

lışma odam," dedi alçakgönüllülükle. "Kitap kolleksiyonumdan oldukça gurur duyarım. Nerdeyse iki düzine."
"Korkunç," diye mırıldandı Sephrenia.
"Belki bazılarını okumak istersiniz, madam?"
"Leydi okuyamaz," dedi Sparhavvk. "O gizleri bilen bir Styrictir. Okumanın bir şekilde yeteneklerini engelleyeceğini hissediyor."
"Bir cadı mı?" diyen kont, küçük kadına bakıyordu. "Gerçekten mi?"
"Biz başka sözcükler kullanmayı tercih ederiz, Lordum," diye kibarca cevapladı Sephrenia.
"Lütfen, oturun," diyen kont, sağlam parmaklıklı pencereden giren kış güneşinin ürpertici bir parçasında duran geniş masayı işaret etti. "Acil konunun ne olduğunu duymak için sabırsızlanıyorum."
*
Sparhavvk miğferini ve zırhlı eldivenlerini çıkarıp masanın üzerine koydu. "Cimmura piskoposu Annias ismi sizin için bir şey ifade ediyor mu, Lordum?"
Kontun yüzü sertleşti. "Onu duydum," dedi kısaca.
"O zaman ününü de biliyorsunuz?"
"Biliyorum."
"İyi. Sör Kalten ve ben tesadüfen piskoposun kurduğu bir komployu ortaya çıkardık. Çok şükür ki, bu olaydan haberdar olduğumuzu bilmiyor. Kilise Şövalyeleri'ni rahatça içeri kabul etmek çok bilinen bir alışkanlığınız mıdır?"
"Şüphesiz. Kiliseye saygı, şövalyelerine hayranlık duyarım."
"Birkaç gün içinde - en fazla bir hafta - siyah zırhlar içinde kal-balık bir grup adam Pandion Şövalyeleri'nin standart giysileriyle kapınıza gelecek. Kesinlikle içeri sokmamanızı tavsiye ederim."
"Ama -"
Sparhavvk bir elini kaldırdı. "Onlar Pandion olmayacaklar, Lordum. Onlar, Martel isimli bir döneğin kumandasındaki paralı askerler. Eğer içeri bırakırsanız duvarlarınız içindeki herkesi, bu zalimliği etrafa yayacak bir ya da iki din adamı hariç öldürecekler."

ilhanx

"Canavarca!" diyen kontun nefesi kesildi. "Piskopos Annias'ın benden bu kadar nefret etmesinin nedeni ne olabilir ki?"
"Bu komplo size yönelik değil, Kont Radun," dedi Kalten. "Sizin katliniz Pandion Şövalyeleri'ni kötülemek için yapılacak. An-

:aS/ Kilise Hiyerarşisi'nin bu olayla çileden çıkıp birliği dağıtacağını umuyor."
"Hemen Larium'a haber vermem lazım," diye ayaklandı Kont. "Yeğenim birkaç gün içinde bir orduyla burada olabilir."
"Buna gerek olmayacak, Lordum," dedi Sparhavvk. "Kalenin hemen kuzeyindeki ormanda gizlenen beş yüzü de tamamen zırhlı pandion'um var - hepsi gerçek Pandion. Eğer izin verirseniz yüz tanesini kalenizin içine getirip savunmanızı kuvvetlendireceğim, paralı askerler geldiğinde, içeri sokmamak için bir bahane bulun."
"Bu tuhaf gözükmez mi?" diye sordu Radun. "Benim misfir-perverliğim - özellikle de Kilise Şövalyeleri için - iyi bilinir."
"Açılır kapanır köprü," dedi Kalten.
"Anlamadım?"
"Köprünüzü çalıştıran bocurgatın çalışmadığını ve adamlarınızın onarmakta olduğunu, sabırlı olmalarını söyleyin."
"Yalan söyleyemem," dedi sertçe kont.
"O da tamam, Lordum," dedi Kalten. "Ben sizin için bocugatı kırarım, böylece yalan söylememiş olursunuz."
Kont bir an bakakaldı, sonra kahkahalarla gülmeye başladı.
"Paralı askerler kalenin dışında olacaklar," diye devam etti Sparhavvk," ve duvarlarınız onlara hareket etmeleri için çok az yer bırakacak. İşte o anda biz saldıracağız."
Kalten bütün dişlerini göstererek sırıttı. "Onları duvarlarınızın önünde ufalamaya başlamamız, peynir rendelemek gibi olacak."
"Bu arada üzerlerine mazgallardan ilginç şeyler düşürebilirim," diye ekledi kont, o da sırıtıyordu. "Oklar, büyük kayalar, yanan zift - bu tip şeyler."
"Sizinle çok iyi anlaşacağız, Lordum," dedi Kalten.
"Şüphesiz bu leydi ve küçük kız için burada güvenlikte kalacakları yerler ayarlayacağım," dedi kont.
"Hayır, Lordum," diye karşı çıktı Sephrenia. "Ben Sör Sparhavvk ve Sör Kalten'e gizlenme yerimizde eşlik edeceğim. Spar-havvk'm bahsettiği Martel eski bir Pandion'dur ve dürüst bir insana yasak olacak gizler konusunda derin araştırmalar yapmıştır. Ona karşı koymak gerekebilir, bu konuda çok iyi hazırlandım."
"Ama çocuk gerçekten -"
"Çocuğunda benimle kalması gerekiyor," dedi sertçe Sephre-

nia. O sıra da merakla bir kitabı açmakta olan Flüt'e baktı. "Hayır!" dedi, sesi istediğinden çok daha sert çıkmıştı. Ayağa kalkıp kitabı küçük kızdan uzaklaştırdı.
Flüt içini çekti ve Sephrenia Sparhavvk'm anlamadığı o dilde bir şeyler söyledi.
MARTEL'in paralı askerlerinin ne zaman geleceği bilinmediğinden Pandionlar o akşam ateş yakmadılar. Ertesi sabah soğuk ve berrak bir gökyüzüyle battaniyesini üzerinden atan Sparhawk, ıslak soğukluğunu kendi vücuduyla ısıtmak için en azından bir saat gerektiğini bildiğinden, zırhına biraz tiksinerek baktı. Şimdilik bununla karşılaşmaya hazır olmadığına karar verdi, böylece kılıcını beline taktı ve kaim cübbesini omuzuna aldı. Uyuyan kampın içinden geçip, o. ve şövalyelerinin saklandığı ağaçların arasından akan küçük dereye doğru yürüdü.
Derenin yanında eğildi, avuçlarıyla su içti, buz gibi suyu yüzüne çarptı. Sonra doğruldu, yüzünü cüppesinin kenarıyla kurulayıp dereden uzaklaştı. Yeni yükselen güneş yapraksız ağaçların içinden, koyu dalların arasından altın gibi akıyor, ayaklarının dibindeki otlarda ipe dizilmiş boncuklar gibi toplanmış çiğ damlalarım yakıyordu. Sparhawk ağaçların arasında yürümeye devam etti.
Yaklaşık bir mil kadar yürümüştü ki ağaçların arasından bir çayır gördü. Çayıra yaklaştığında toynakların çıkardığı tok sesleri duydu. İlerde bir yerde, tek bir at çimenlerin üzerinde hoplayarak eşkin koşuyordu. Ve sonra sabah sessizliğinde yükselen Flüt'ün kavalının sesini duydu.
Sparhawk çalıları yara yara kendine yol, açtı, dikkatle çayıra gözden geçirdi.
Faran üzerinde sabah güneşiyle ışıldayan kırçıllı paltosuyla çayırda büyük daireler çizerek eşkin koşuyordu. Ne eğeri ne koşumları takılıydı; adımlarında belirgin bir neşe vardı. Flüt atın üstünde sırt üstü yatmıştı, kavalı dudaklarmdaydı. Kafası atın inip kalkan omuzları arasında rahatça yerleşmişti, dizleri birbirine değiyordu ve küçük ayaklarının biriyle Faran'ın sağrısına ara sıra vuruyordu-

ilhanx

Sparhavvk şaşkın şaşkın onlara bakakaldı sonra iri kırçılın yolunun üzerinde dikilmek için çayıra çıktı. Kollarını açtı, Faran yavaşladı ve sahibinin önünde durdu.
126
"Sen ne yaptığını zannediyorsun?" diye bağırdı Sparhavvk.
Faran'ın ifadesi mağrurlaştı, kafasını çevirip başka yöne baktı.
"Akimi tamamen kayıp mı ettin?"
Faran kişnedi ve Flüt şarkısına devam ederken sağa sola vurmayı sürdürdü. Sonra küçük kız çimen lekeli ayağını sanki emir veriyormuş gibi atın sağrısına birkaç kez vurdu, Faran öfkeli Spar-havvk'ın yanından geçti ve üzerinde şarkı çalan Flüt'le eşkin koşmasına devam etti.
Sparhavvk küfür edip arkasından koştu. Bir müddet sonra bunun ümitsiz bir çaba olduğunu anlayıp durdu, nefes nefeseydi.
"İlginç değil mi, ne dersin?" dedi Sephrenia. Ağaçların arasından çıkmıştı, beyaz giysisi sabah güneşiyle parıldayarak çayırın kenarında ayakta duruyordu.
"Onları durdurabilir misin?" diye sordu Sparhavvk. "Flüt düşüp bir yerini indirecek."
"Hayır, Sparhavvk," diye aynı fikirde olmadığını belirtti Sephrenia, "düşmeyecek." Bunu sanki arada sırada düşermiş gibi tuhaf bir tavırla söyledi. Sephrenia, Elene toplumunda yıllarca yaşamasına rağmen hâlâ tepeden tırnağa bir Styric olarak kalmıştı ve Styricler Eleneler için her zaman bir muamma olmuşlardı. Buna rağmen Elene Kilisesi'nin askeri birlikleri ve onların Styric öğretmenleri arasında asırlardır süren yakın beraberlik Kilise Şövalyele-ri'ne eğitmenlerinin söylediklerini soru sormadan kabul etmeyi öğretmişti.
"Eğer eminsen," dedi Sparhavvk, otlaktaki her zamanki zalim tavrını kaybetmiş gözüken Faran'a biraz şüpheyle baktı.
"Evet, bir tanem," diyen Sephrenia, onu rahatlatmak için bir elini Sparhavvk'ın omuzuna koydu. "Kesinlikle eminim." Sabahın altın renkli ışıklarında çiğle ıslanmış çayırda minik yolcusuyla dönen iri ata baktı.
"Bırak biraz daha oynasınlar."
DAHA öğlene epey vardı ki, Kalten kalenin güneyinde, Sarrini-um'dan gelen yolun üzerinde, Kurik ile beraber nöbet bekledikleri etrafa hakim bir noktadan "geri geldi. "Şimdilik bir şey yok," diye rapor ederken, zırhı şıkırdayarak atından indi. "Ne dersin, Martel yol yerine kırdan gelmeyi deneyebilir mi?"
127
"Pek olası değil," diye cevapladı Sparhavvk. "Gözükmek istiyor? Bir yığın şahide ihtiyacı var."
"Sanırım haklısın," diye kabul etti Kalten. "Darra'dan gelen yolu gözetletiyor musun?"
Sparhavvk başını sallayarak onayladı. "Lakus ve Berit orayı gözlüyorlar."
"Berit mi?" Kalten şaşırmış gözüktü. "Şu çırak mı? Biraz ufak değil mi?"
"Bu işin üstesinden gelecek. Sağlam ve akıllı. Lakus onun başını beladan uzak tutar."
"Haklısın. Kontun bize yolladığı kızarmış öküzden artan bir şey var mı?"
"Kendin al. Ama artık sıcak değil."
Kalten omuz silkti. "Soğuk et hiç et olmamasından iyidir."
Gün ilerlerdi, sadece beklemeyle geçen günler gibi o akşam da Sparhavvk içi içini yiyerek kampı adımlıyordu. Sonunda Sephrenia Flüt'le paylaştığı konforsuz çadırdan çıktı. Elleri kalçalarında siyah zırhlı şövalyenin önüne dikildi. "Şundan vazgeçer misin?" dedi kızgınca.
"Neden vazgeçeyim?"
"Adımlamaktan. Her adımda şmgırdıyorsun ve gürültü bütün dikkatimi dağıtıyor."
"Özür dilerim. Gidip kampın öbür tarafında şmgırdayacağım."
"Niye bir yerde oturmuyorsun?"
"Sanırım, aşırı sinirliyim."
"Sinirli mi? Sen mi?"
"Bazen sancılanırım."
"İyi, o zaman git başka bir yerde sancılan."
"Peki, küçük ana," diye itaat edercesine cevapladı.
Ertesi sabah gene soğuktu. Dağa güneş yükselmeden Kurik sessizce kampa girdi. Siyah cüppelerine sarılmış uyuyan şövalyelerin arasından dikkatlice geçerek Sparhavvk'ın battaniyesini yaydığı yere geldi. "Kalksan iyi olur," derken hafifçe Sparhavvk'ın omuza dokundu. "Geliyorlar."
Sparhavvk çabucak doğruldu. "Kaç kişiler?" diye sorarken battaniyesini üzerinden attı.
"Yaklaşık iki yüz elli saydım."
128
Sparhavvk ayağa kalktı. "Kalten nerde?" diye sorarken Kurik lordunun kalın korumalı tuniğinin üstüne siyah zırhı tokalamaya

ilhanx

başladı.
"Herhangi bir sürpriz olmayacağından emin olmak istediğinden konvoyun arkasına takıldı."
"Ne, ne yaptı?"
"Merak etme Sparhavvk. Hepsi siyah zırhlar giyiyorlar, bu yüzden rahatlıkla aralarına karışır."
"Şunu bağlayacak mısm?" Sparhawk silahtarına savaş sırasında her iki tarafta siyah zırhlar giydiğinden her şövalyenin kimlik olarak takması gereken uzun parlak kurdelayı uzattı.
Kurik kırmızı kurdelayı aldı. "Kalten mavi takıyor," diye belirtti. "Gözlerine uyuyormuş." Kurdelayı Sparhawk'ın pazısının üzerine bağladı, sonra geriye çekildi ve lorduna şöyle baştan aşağı bir baktı. "Büyüleyici," derken gözlerini kaçırdı.
Sparhawk güldü ve dostunun omuzuna vurdu. Genelde genç şövalyelerden oluşan kampa bakarak, "Haydi gidip çocukları uyandıralım," dedi.
Kurik, ikisi kampta dolaşıp uyuyan Pandionları kaldırırken, "Sana bazı kötü haberlerim var, Sparhavvk," dedi.
"Söyle bakalım neymiş?"
"Konvoya liderlik eden adam Martel değil."
Sparhavvk içinin sıcak bir hayal kırıklığı dalgasıyla kaplandığını hissetti. "Kim?" diye sordu.
"Adus. Çenesinde kan vardı. Gene çiğ et yiyor sanırım."
Sparhavvk küfretti.
"Bir de şu açıdan bak. En azından dünya Adus'suz daha temiz bir yer olacak. Tanrı'nın onunla yapacağı uzun konuşmayı gözümde canlandırıyorum."
"Bunu sağlamak için neler yapabileceğimize bir göz atalım."
Sparhavvk'm şövalyeleri birbirlerinin zırhlarına yardımcı olurlarken Kalten atıyla kampa girdi. Atından inmeye bile tenezzül etmeden, "Kalenin güneyindeki tepenin hemen yanında durdular," diye rapor verdi.
"Martel'in aralarında bir yerde gizlenme olasılığı var mı?" diye ümitle sordu Sparhavvk.
Kalten başını salladı. "Korkarım yok." Üzengilerinin üzerinde

ayağa kalkarak kılıcını çekti. "Niye hemen gidip onlara saldırmıyoruz?" diye fikrini söyledi. "Üşüyorum."
"Eğer çarpışmadaki yerini almasına izin vermezsek, Kont Ra-dun hayal kırıklığına uğrayacaktır."
"Bu doğru."
"Kiralık askerlerde tuhaf olan bir şey var mı?"
"Yarısının Rendorlu olduğunu saymazsak, sıradanlar."
"Rendorlular mı?"
"İyi kokmazlar, değil mi?"
Sephrenia yanında Flüt ve Parasim'le gelip onlara katıldı.
"Günaydın, Sephrenia," diye selamladı Sparhavvk.
"Bu kargaşa niye?" diye sordu.
"Misafirimiz var. Onları karşılamamız gerektiğini düşündük."
"Martel mi?"
"Hayır. Ne yazık ki Adus ve birkaç arkadaşı." Sol kolunun altında tuttuğu miğferin yerini değiştirdi. "Onların başındaki Martel olmadığından ve Adus'da çok az Elenic daha da az Styric konuşabildiğinden, aralarında duvardaki sineği yok edecek büyüyü yapacak kimse yok. Bu da, korkanmki bu yolculuğu boşuna yapmış olduğun anlamına geliyor. Senden burada ormanda, tehlikeden uzakta saklanmanı istiyorum. Sör Parasim senle kalacak."
Genç şövalyenin yüzünden hayal kırıklığı okunuyordu.
"Hayır, Sparhavvk," diye cevapladı Sephrenia. "Muhafız gerekmez, bu Parasim'in ilk savaşı. Onu bundan yoksun etmeyeceğiz."
Parasim'in yüzü minnettarlıkla parladı.
Kurik ağaçların arasında gözcülük yaptığı yerden geldi. "Güneş yükseliyor," diye bildirdi, "ve Adus adamlarının önünde tepenin üzerine çıkıyor."
"O zaman, iyisi mi atlarımıza binelim," dedi Sparhavvk.
Pandionlar eyerlerine atladılar ve ormanda dikkatlice, kontun kalesini çevreleyen geniş çayıra gelene kadar ilerlediler. Sonra orada bekleyip, siyah zırhlı paralı askerlerin güneşin ilk altın rengi ışıklarında tepeden aşağı inmelerini izlediler.
Normalde homurtular ve geğirtilerle konuşan Adus atını Kont Radun'un kalesinin kapısına sürdü; önünde bir kol uzunluğunda tuttuğu bir kağıt parçasını duraksaya duraksaya okudu.
"Ezbere söyleyemez mi?" diye yavaşça sordu Kalten. "Sadece

ilhanx

kaleye girmek için izin istiyor."
"Martel işi şansa bırakmaz," diye cevapladı Sparhavvk, "ve Adus ismini bile hatırlamakta zorlanır."
Adus talebini okumaya devam etti. Giriş kelimesinde birden fazla hece olduğu için zorlandı.
Sonra Kont Radun, köprüyü indirip kaldıran bocurgatın bozulduğunu üzüntüyle bildirmek ve tamir edilene kadar sabırlı olmaların1 rica etmek için surlar üzerinde belirdi.
Adus iyice düşünüp taşındı. Bu epey vaktini aldı. Paralı askerler atlarından indiler ve kalenin önündeki çimenlerin ü2erinde*ay-lak aylak oturdular.
"Çok kolay olacak," diye mırıldandı Kalten.
"Hiç birinin kaçmadığından emin olmamız lazım," dedi Sparhavvk. "Birinin gidip Annias'a bugün gerçekten neler olduğunu anlatmasını istemem."
"Bu konuda Vanion'un akıllıca davrandığını düşünüyorum."
"Biz sadece şövalye iken onun eğitmen olmasının nedeni bu."
Kırmızı bir flama kontun kalesinin duvarları üzerinde belirdi.
"İşte işaret," dedi Sparhavvk. /'Radun'un güçleri hazır." Miğferini taktı, dizginleri kavradı, Faran'ı sıkıca tutup üzengilerinin üstünde doğruldu. Sonra sesini yükseltti. "Hücum!" diye kükredi.
dokuzuncu bölüm
JÂL,
"HİÇ ŞANSI yok mu?" diye sordu Kalten.
"Hayır," diye büyük bir pişmanlıkla cevaplayan Sparhavvk, Sör Parasim'i yere yatınyordu. "Öldü." Genç şövalyenin saçlarını eliyle düzeltti. Sonra nazikçe açık gözlerini kapattı.
"Adus'la karşılaşmaya hazır değildi," dedi Kalten.
"O hayvan kaçtı mı?"
"Korkarım ki öyle. Parasim'i yere serdikten sonra hayatta kalan yarım düzine adamla beraber güneye doğru gittiler."
Sparhawk şehit Sör Parasim'in kol ve bacaklarını düzeltirken, "Arkasından birilerini yolla," dedi soğukça. "Onlara söyle eğer gerekirse denize kadar kovalasınlar."
"Bunu benim yapmamı ister misin?"
"Hayır. Senin benimle beraber Chyrellos'a gitmen gerekiyor." Sesini tekrar yükseltti. "Berit," diye bağırdı.
Çömez hafifçe koşarak yaklaştı. Kanla kaplı eski çelik bir gömlek ve göçmüş, siperliksiz, bir piyade miğferi giyiyordu. Elinde uzun saplı korkutucu bir savaş baltası taşıyordu.
Sparhavvk uzun boylu gencin çelik gömleğinin üzerindeki kanlara yakından baktı. "Bunların içinde sana ait olan var mı?"
"Hayır, Lordum," diye cevap verdi Berit. "Hepsi onların." Çayırda yayılmış ölü paralı askerlere işaret edercesine baktı.
"İyi. Atla uzun bir yolculuğa ne dersin?"
"Lordum nasıl emrederse."
"En azından konuşmasını biliyor," diye gözlemledi Kalten. "Berit," dedi sonra," bu kadar çabuk kabul etmeden önce Nereye? diye sor."
"Bunu hatırlayacağım, Sör Kalten."

"Benimle gelmeni istiyorum," dedi çömeze Sparhavvk. "Sen gitmeden önce Kont Radun'la konuşmamız lazım." Kalten'e döndü. " Adus'u kovalamak için bir grup adam topla," dedi. "Onu îyice sıkıştırsınlar. Adamlarından birini Cimmura'ya yollayıp bütün bunları Annias'a bildirmesini istemiyorum. Geri kalan adamlarımıza söyle ölülerimizi gömsünler ve yaralılarla ilgilensinler."
"Ya bunlar?" Kalten kale duvarlarının önünde üst üste yığılmış paralı askerlerin ölülerini gösterdi." .
"Onları yakın."
Kont Radun, Sparhawk ve Berit'i kalesinin avlusunda karşıladı. Baştan aşağı zırhlıydı, elinde kılıcını tutuyordu. "Pandionların ünlerini tamamiyle hak ettiklerini gördüm," dedi.
"Teşekkür ederim, Lordum," diye cevapladı Sparhavvk. "Sizden bir - hayır iki - ricam olacak."
"Her ne isterseniz, Sör Sparhavvk."
"Chyrellos'daki Hiyerarşi üyelerinden tanıdığınız biri var mı?"
"Birçoğu, hatta Larium başpiskoposu uzaktan kuzenim olur."
"Çok iyi. Seyahat etmek için iyi bir mevsim olmadığını biliyorum ama küçük bir gezi için bize katılmanızı istiyorum."
"Tabii. Nereye gidiyoruz?"
"Chyrellos'a. İkinci ricam biraz daha kişisel. Mühür yüzüğünüze ihtiyacım var."
"Yüzüğüme mi?" Kont elini kaldırıp aile armasını taşıyan iri altın yüzüğe baktı.
ilhanx

Sparhavvk başıyla onayladı. "Ve işin kötüsü, onu geri vereceğimi garanti edemem."
"Anladığımı sanmıyorum."
"Berit bu yüzüğü Cimmura'ya götürecek ve oradaki katedralde yapılan ayin sırasında bağış tepsisine bırakacak. Piskopos Annias bundan kumpasının başarılı olduğu, sizin ve ailenizin tamamen öldürüldüğünü çıkaracak. Sonra koşa koşa Hiyerarşi önünde Pân-dionlan suçlamak için Chyrellos'a gidecek."
Kont bütün dişlerini göstererek sırıttı. "Ama sonra siz ve ben ortaya çıkıp bütün bu suçlamaları çürüteceğiz, doğru değil mi?"
Sparhavvk'da sırıtarak karşılık verdi. "Tamamiyle."
"Bu piskoposun utanmasına neden olabilir," diyen kont, bir taraftan da parmağmdaki yüzüğü çıkardı.
133
"Bizim kafamızdaki de böyle bir şey, Lordum."
"O zaman yüzüğün kaybolmasına değer," diyen Radun, mührünü Berit'e verdi.
"Tamam," dedi genç çömeze Sparhawk. "Cimmura'ya giderken yolda at öldürme. Bize Annias'tan önce Chyrellos'a ulaşmamız için zaman ver." Düşünceli düşünceli gözlerini kıstı. "Sanırım, sabah ayini."
"Lordum?"
"Kontun yüzüğünü bağış tepsisine sabah ayininde bırak. Anni-as'a Chyrellos'a yola çıkmadan zevkle geçirmesi için bir bütün gün verelim. Katedrale giderken sıradan giysiler giy ve biraz dua et - sadece inandırıcı gözükmek için. Genel toplantı binasının ya da Rose sokağındaki hanın yakınlarına uğrama." Sör Parasim'in kaybının acısını yeniden hissederek genç çömeze baktı. "Hayatın tehlikede olmayacağı konusunda sana söz veremem, Berit," dedi, "bu yüzden sana bunu yapmanı emredemem."
"Yapmam için emretmenize gerek yok, Lordum," diye cevapladı Berit.
"Aferin," dedi Sparhawk. "Git ve atını al. Önünde uzun bir yol var."
Sparhavvk ve Kont Radun kaleden çıkarlarken neredeyse öğlen olmuştu. "Piskopos Annias'ın Chyrellos'a ulaşması ne kadar sürer dersin?" diye sordu kont.
"En az iki hafta. Annias Chyrellos'a hareket etmeden önce Be-rit'in Cimmura'ya ulaşması gerekiyor."
Kurik atının üzerinde onlara doğru geldi. "Her şey hazır," dedi.
Sparhavvk başıyla onayladı. "Git Sephrenia'yı getir," dedi.
"Bu gerçekten iyi bir fikir mi, Sparhavvk? Chyrellos'a gittiğimizde işler biraz riskli olabilir."
"Arkada kalması gerektiğini ona söyleyecek olan sen olmak ister misin?"
Kurik ürküp çekildi. "Ne demek istediğini anlıyorum," dedi.
"Kalten nerede?"
"Orada, ormanın kenarında. Nedense bir kamp ateşi yakıyor."
"Belki üşüyordun"
Kış güneşi soğuk mavi gökyüzünde pırıl pırıl parlarken Sparhavvk ve grubu yola koyuldu. "Kesinlikle, madam," diye Kont Ra-
134
dun Sephrenia'ya itiraz etti, "çocuk kalemin duvarları içinde çok daha güvende olacaktı."
"Orada kalamazdı, Lordum," diye zayıf bir sesle cevapladı Sephrenia. Çenesini Flüt'ün saçlarına dayadı. "Hem de," diye ekledi, "yanımda olması beni çok rahatlatıyor." Sesi zayıftı, solgun ve yorgun gözüküyordu. Elinde Sör Parasim'in kılıcını taşıyordu.
Sparhavvk, Faran'ı onun beyaz atının yanına sürdü. "İyi misin?" diye- yavaşça sordu.
"Pek değil," diye cevapladı Sephrenia.
"Sorun ne?" Aniden bir uyarı hissetti.
"Parasim, Cimmura'daki taht odasındaki on iki şövalyeden biriydi." İçini çekti. "Artık benimkiyle beraber onun yükünü de taşımak zorundayım." Hafifçe kılıcı işaret etti.
"Hasta değilsin, değil mi?"
"Hayır, söylediğin manada değil. Sadece bu fazla yüke alışmak biraz zaman alacak."
"Senin için taşımamın bir yolu var mı?"
"Hayır, bir tanem."
Sparhavvk derin nefes aldı. "Sephrenia," dedi, "Parasim'e bugün olanlar bana anlattığın on iki şövalyeye olacakların parçası mı?"
"Bunu bilmenin hiç bir yolu yok, Sparhavvk. Genç Tanrılarla yaptığımız anlaşma çok belirgin değildi." Bitkin gülümsedi. "Eğer bu ay başka bir şövalye ölürse onun sadece bir kaza olduğunu ve anlaşmayla hiçbir ilgisi olmadığını bileceğiz."
"Her ay birini mi kaybedeceğiz?"
"Ay ama gökdeki," dedi Sephrenia, "yirmi sekiz gün. Genç Tanrılar bu tip şeylerde metodik olmaya eğilimlidirler. Beni düşünme Sparhavvk. Bir süre sonra iyileşeceğim."

ilhanx

Kontun kalesiyle Darra şehri arası yaklaşık altmış fersahtı. Yolculuklarının dördüncü günü bir tepenin üstüne çıktılar, aşağıdaki kırmızı kiremit çatılarla onların üstündeki yüzlerce bacadan rüzgarsız havaya doğru dimdik yükselen gri dumanlara baktılar. Siyah zırhlı bir Pandion Şövalyesi onları tepenin üstünde bekliyordu. "Sor Sparhavvk," dedi miğferinin siperliğini kaldıran şövalye.
Sparhavvk yaralı yüzünden şövalyeyi tanıyarak, "Sör Olven," diye cevapladı.
"Size Eğitmen Vanion'dan bir mesajım var. Bütün hızınızla
135
Cimmura'ya gitmenizi emretti."
"Cimmura mı? Planlarda niçin değişiklik yapıldı?"
"Kral Dregos Thalesialı VVargun ile Deirah Obler'i kendisine katılması için davet etti. Kraliçe Ehlana'nm hastalığını - ve piç Lycheas'm naip prens atanmasının nedenlerini - araştırmak istiyor. Vanion, Annias'ın mecliste bizim birliğe karşı yapacağı suçlamalarını rahatsızlık verebilecek bir soruşturmayı saptırma amacıyla kullanacağına inanıyor."
Sparhavvk küfretti. "Berit oldukça önümüzde," dedi. "Bütün krallar şimdiden Cimmura'da toplandılar mı?"
Olven olumsuz anlamda başını salladı. "Kral Obler hızlı yolculuk etmek için çok yaşlı, Kral VVargun'u ise Emsat'tan yola çıkarmak için ayıltmak gerekir, bu en az bir haftalarını alır."
"Kumar oynamayalım," dedi Sparhawk. "Kestirmeden Demos'a gideceğiz ve sonra doğru Cimmura'ya. Vanion hâlâ Chyrel-los'da mı?"
"Hayır. Cimmura'ya giderken Demos'dan geçti. Başpiskopos Dolmant onunla beraberdi."
"Dolmant mı? Dedi Kalten. "Bu bir sürpriz. Peki Kiliseyi kim yönetiyor?"
"Sor Kalten," dedi Kont Radun sertçe. "Kilise'nin yönlendirilmesi patriğin ellerinde."
"Özür dilerim Lordum," dedi Kalten. "Arcianların Kilise'ye ne kadar saygı duyduklarını biliyorum, ama dürüst olalım. Partik Clu-vonus seksen beş yaşında ve çoğunlukla uyuyor. Dolmant bunu mesele yapmıyor ama Chyrellos'dan çıkan kararların çoğu onun."
"Haydi gidelim," dedi Sparhavvk.
Sör Olven'in Pandion ana karargahına gitmek için onlardan ayrıldığı Demos'a ulaşmaları dört günlük zor bir yolculuktan sonra oldu. Cimmura'daki genel toplantı binasının kapısına ulaşmaları üç gün daha aldı.
Sparhavvk avluda atları almak için gelen çömeze, "Lord Vani-on'u nerede bulacağımı biliyor musun?" diye sordu.
"Güney kulesindeki çalışma odasında, başpiskopos Dolmant'la beraber."
Sparhavvk başıyla onayladı ve içeri girip dar merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı.
136
"Tanrıya şükür ki zamanında geldiniz," diye karşıladı Vanion.
"Berit kontun yüzüğünü getirdi mi?" diye sordu Sparhavvk.
Vanion başıyla onayladı. "İki gün önce. Katedralin içinde gözcülük yapan adamlarım vardı." Hafifçe kaşlarını çattı. "Yine de bir çömeze böyle bir görevi vermek akıllıca bir hareket mi?"
"Berit sağlam bir genç/' diye açıkladı Sparhavvk, "ve Cimmu-ra'da pek tanınmıyor. Eğitilmiş şövalyelerin çoğu ise tanınıyor."
"Anladım. Komuta sendeydi. Karar da senin. Arcium'da işler nasıldı?"
"Adus paralı askerlerin başındaydı," diye cevapladı Sparhavvk. "Martel'in izini bile görmedik. Diğer taraftan işler aşağı yukarı planladığımız gibi gitti. Yine de Adus kaçtı."
Sparhavvk derin bir nefes aldı. "Parasim'i kaybettik," dedi. "Özür dilerim Vanion. Onu savaşın dışında tutmaya çalıştım."
Vanion'un gözleri ani bir üzüntüyle doldu.
"Biliyorum," diyen Sparhavvk, yaşlı adamın omuzuna dokundu. "Ben de onu sevmiştim." Vanion ve Sephrenia arasındaki kısa bakışmayı gördü. Sephrenia, sanki eğitmene Sparhavvk'm Para-sim'in on ikinin biri olduğunu bildiğini belirtir gibi hafifçe başını salladı. Sonra Sparhavvk toparlanarak Kont Radun ve Vanion'u birbiriyle tanıştırdı.
"Size hayatımı borçluyum, Lord Vanion," dedi el sıkışırlarken Radun. "Lütfen söyleyin bunun karşılığını nasıl ödeyebilirim?"
"Burada, Cimmura'da bulunmanız yeterli, Lordum."
"Diğer krallar yeğenime katıldılar mı?" diye sordu kont.
"Obler katılmış," dedi Vanion. "Wargun hâlâ denizde."
Aşırı ciddi, siyah bir papaz cübbesi giymiş zayıf bir adam pencerenin yanında oturuyordu. Ellilerinin sonlarında gözüküyordu, kır saçlıydı. Sade bir yüzü ve çok keskin gözleri vardı. Sparhavvk odayı geçip önünde saygıyla diz çöktü. "Ekselansları," diye Demos başpiskoposunu selamladı.

ilhanx

"İyi gözüküyorsunuz, Sör Sparhavvk," dedi din adamı. "Seni tekrar görmek güzel." Sonra Sparhavvk'm omuzunun üzerinden baktı. "Kiliseye gidiyor musun, Kurik?" diye silahtara sordu.
"Fırsat bulur bulmaz, Ekselansları," diyen Kurik biraz kızardı.
"Çok iyi, oğlum," dedi Dolmant. "Tanrı seni görmekten hep mutlu olacaktır, buna eminim. Aslade ve oğlanlar nasıl?"
137
"iyi Ekselansları. Hatırladığınız için teşekkürler."
Sephrenia başpiskoposa eleştirircesine bakıyordu. "Doğru dürüst yemek yemiyorsun, Dolmanı," dedi.
"Bazen unutuyorum," dedi Dolmant. Sonra muzipçe Sephre-nia'ya gülümsedi. "Kafirlerin döndürülmesi ile ilgili iflah olmaz uğraşım uyumadığım zamanlardaki bütün düşüncelerimi dolduruyor. Söyle bana, Sephrenia, sonunda kafirlik yolunu bırakıp, gerçek inancı benimsemeye hazır mısın?"
"Daha değil, Dolmant/' diye cevaplayan Sephrenia'da gülüm-süyordu. "Gene de sorman büyük bir incelikti."
Dolmant güldü. "Bu soruyu çoktan bir kenera bıraktım, bu yüzden onu kafalarımızın üzerimizde asılı hissetmeden sohbet edebiliriz." Odada dolaşıp mobilyaları inceleyen Hüt'e merakla baktı. "Peki, bu güzel çocuk kim?" diye sordu.
"Onu bulduk, Ekselansları," diye cevapladı Sparhavvk. "Arcian sınırı yakınlarında karşılaştık. Konuşmuyor, bu yüzden ona Flüt diyoruz."
Dolmant küçük kızın çimen lekeli ayaklarına baktı. "Yıkayacak zamanınız da olmadı mı?"
"Bu uygun olmazdı, Ekselansları," diye cevapladı Sephrenia.
Başpiskopos buna şaşırmış gözüktü. Sonra tekrar Flüt'e baktı. "Buraya gel, çocuğum," dedi.
Flüt dikkatle yaklaştı.
"Benimle bile konuşmayacak mısın?"
Flüt kavalını kaldırdı ve belirsiz minik bir nota çaldı.
"Anladım," dedi Dolmant. "İyi o zaman, Flüt, seni kutsamamı kabul edecek misin?"
Flüt endişeyle baktı, sonra başım hayır dercesine salladı.
"O bir Styric çocuğu, Dolmant," diye açıkladı Sephrenia. "Bir Elene kutsaması onun için anlam taşımıyor."
Flüt birden uzanıp başpiskoposun zayıf elini tuttu ve kalbinin üzerine yerleştirdi. Dolmant'm gözleri birden açıldı.
"Sizi o kutsamak istiyor," dedi Dormant'a Sephrenia. "Kabul edecek misiniz?"
Dolmant'm gözleri hâlâ faltaşı gibi açıktı. "Sanırım, belki, etmeyeceğim, ama, Tanrım bana yardım et, edeceğim hem de seve seve."
Flüt gülümsedi ve iki avucunun içlerini öptü. Sonra parmak
138
uçlarında döne döne uzaklaştı, siyah saçları uçuşuyor, kavalı neşeli sesler çıkarıyordu. Başpiskoposun yüzü hayranlıkla dolmuştu.
"Kral VVargun gelir gelmez saraya çağrılmayı bekliyorum," dedi Vanion. "Annias beni kişisel olarak karşılama şansını kaçırmak istemiyecektir." Kont Radun'a baktı. "Geldiğinizi gören oldu mu, Lordum?" diye sordu.
Radun başını salladı. "Siperliğim inikti Lord Vanion ve Spar-hawk'm tavsiyesiyle kalkanmm üzerindeki armamı örtmüştüm. Cimmura'da olduğumu hiç kimsenin bilmediğinden eminim."
"İyi." Vanion birden sırıttı. "Annias'm sürprizini berbat etmek istemeyiz, değil mi?"
Saraydan beklenen davet iki gün sonra geldi. Vanion, Spar-hawk ve Kalten Pandionların genel toplantı binalarında giydikleri basit cübbeleri üzerlerine aldılar, ama içlerinde örme zırhlan ve kılıçlan vardı. Dolmant ve Radun kukuletalı siyah keşiş cübbesi giydiler. Sephrenia her zamanki beyazlannı giyiyordu. Uzun bir müddet Flüt'le konuştu ve küçük kız geride kalmayı kabul etmiş gibi gözüktü. Kurik beline bir kılıç taktı. "Ya bir sorun çıkarsa," diye toplantı binasını terk etmeden Sparhavvk'a homurdandı.
Saray kapısına bir hayli yaklaşmışlardı ki Sparhavvk tanıdık bir figür gördü. Çuval bezinden bir cübbeye sarılmış topal bir dilenci çocuk sığındığı köşeden koltuk değneklerine dayanarak çıktı. "Allah rızası için sadaka, Lordlarım, Allah rızası için," diye kırık kalpli bir sesle dilendi.
Sparhawk Faran'ın dizginlerini çekti ve para çıkarmak için cüb-bessinin içine uzandı.
Diğerleri işitme mesafesinin dışına çıktığında, "Seninle konuşmam gerek, Sparhawk," dedi yavaşça çocuk.
Eyerinden eğilmiş dilenen çocuğun çanağına birkaç kuruş atıp "Sonra," diye cevapladı Sparhawk.
"Umarım çok geç olmaz," dedi Talen, titriyordu. "Burada, donuyorum."

ilhanx

Saray kapısında muhafızlar Vanion'un refakatçilerini kabul etmemeye diretirken kısa bir gecikme oldu. Kalten bu sorunu cübbe-sini açıp elini kılıcının kabzasına koyunca çözdü. Tartışma o anda sona erdi ve grup sarayın avlusuna girip atlarından indi.
"Bunu yapmaya bayılıyorum," dedi neşeyle Kalten.
139
"Seni mutlu etmek çok kolay, değil mi?" dedi Sparhawk.
"Ben basit bir adamım, dostum - basit zevkleri olan."
Hiç durmadan doğru, Arcium, Deira ve Thalesia krallarının taht benzeri iskemlelerde, sarkık dudaklı Lycheas'ın sağ ve solunda oturdukları, mavi kaplı meclis salonuna gittiler. Her kralın arkasında resmi zırhıyla ayakta duran birer adam vardı. Diğer üç askeri birliğin armaları kolsuz zırh cüppelerini süslüyordu. Arcium'un Cyrinic Şövalyeleri'nin eğitmeni Abriel, Kral Dregos'un arkasında kaskatı duruyordu; Deira'nın Alcione Şövalyeleri'nin eğitmeni Darellon yaşlı Kral Obler'in arkasında benzer bir pozisyon almıştı; Genidian Şövalyeleri'nin lideri iri kemikli Komier, Thalesia Kralı VVargun'un arkasında duruyordu. Sabah erken olmasına rağmen VVargun'un gözleri şimdiden kızarmıştı. Elinde tuttuğu büyük gümüş kupa açıkça titriyordu.
Kraliyet Danışmanlar Meclisi odanın bir kenarında oturuyordu. Baron Harparin'in suratı kendinden memnun gözükürken, Lenda Kontu'nunki sıkıntılıydı.
Piskopos Annias pembe saten bir papaz cüppesi giymişti, bir deri bir kemik yüzünde Vanion'un içeri girmesiyle soğuk bir zafer ifadesi oluştu. Fakat Pandion eğitmenine eşlik edenleri görünce gözleri öfkeden parladı. "Yanınızdaki mahiyetinize kim izin verdi, Lord Vanion?" diye sordu. "Çağrı refakatçılardan bahsetmiyordu."
"İzine gereksinmem yok, Ekselansları," diye soğukça cevapladı Vanion. "Mevkim bana gereken izni veriyor."
"Bu doğru," dedi, Lenda Kontu. "Kanunlar ve gelenekler eğitmenin konumunu destekliyor."
Annias yaşlı adama nefret dolu bir bakış fırlattı. "Kanunlar hakkında çok deneyimli birinin tavsiyesini almak ne kadar rahatlatıcı" dedi, iğneleyici bir sesle. Sonra gözleri Sephrenia'ya takıldı. "Şü Styric cadıyı huzurumdan götürün," diye emretti.
"Hayır," dedi Vanion. "O kalıyor."
Gözleri uzun bir zaman birbirine kilitlendi ve sonunda Annias bakışlarını kaçırdı. "İyi o zaman, Vanion," dedi. "Majestelerine sunmak üzere olduğum meselenin ciddiyetinden dolayı, kafir bir büyücünün varlığından doğan doğal tiksintimi kontrol edeceğim."
"Çok naziksin," diye mırıldandı Sephrenia.
"Hemen konuya geç, Annias," dedi Kral Dregos. "Burada Ele-
140
nia tahtını ilgilendiren usulsüzlükleri incelemek için toplandık. Sokuşturmamızı erteleyecek kadar önemli olan bu acil konu da ne?"
Annias toparlandı. "Bu konu doğrudan sizi ilgilendiriyor, majesteleri. Geçen hafta krallığınızın doğu kısmındaki bir kaleye bir grup silahlı adam saldırdı."
Kral Dregos'un gözleri parladı. "Niye bu konuda bana bilgi verilmedi?" diye sordu.
"Beni affedin, Majesteleri," diye özür diledi Annias. "Ben de bu olayı yeni öğrendim ve bunu önceden size bildireceğime, meclise sunmanın daha akılıca olacağını hissettim. Bu tecavüz sizin krallığınızın içinde olmasına rağmen, olası etkileri sınırlarınızın ötesine batı krallıklarının dördüne de yayıldı."
"Konuya geç, Annias," diye homurdandı VVargun. "Bu ağdalı konuşmayı vaazlarına sakla."
"Majesteleri nasıl isterse," dedi eğilerek Annias. "Bu suç olayının şahitleri var, sanırım siz, Majesteleri, olayı ikinci ağızdan dinlemek yerine ilk ağızdan duymaları daha iyi olacaktır." Döndü mec-.lis salonunun her iki duvarında dizilmiş kırmızı üniformalı kilise askerlerinden birine işaret etti. Asker yan kapıya doğru gitti ve Va-nion'u görünce yüzü soluklaşan sinirli bakışlı bir adamı içeri aldı.
"Korkma, Tessera," dedi ona Annias. "Doğruyu söylediğin müddetçe sana zarar gelmeyecek."
"Evet, Ekselansları," diye mırıldandı sinirli adam.
"Bu Tessera'dır," diye tanıttı Annias, "Arcium'dan yeni gelen bir tüccar. Orada neler gördüğünü bize anlat, Tessera."
"Şey, Ekselansları, aynı daha önce size söylediğim gibi. İş için Sarrinium'daydım. Dönerken fırtınaya yakalandım ve beni kabul edecek kadar nazik olan Kont Radun'un kalesine sığındım." Tesse-ra'nın sesi önceden ezberlenmiş bir şeyi anlatan insanlarınki gibi tek düzeydi. "Her neyse," diye devam etti, "hava açıldıktan sonra gitmeye hazırlanıyor, kontun ahırında atıma bakıyordum. Avludan bir yığın adam sesi duydum, ne oluyor diye ahır kapısından baktım. Avludakiler kalabalık bir grup Pandion Şövalyeleriydi."
"Onların Pandion olduklarından emin misin?" diye yönlendirdi Annias.

ilhanx

"Evet, Ekselansları. Siyah zırhlar giyiyor, Pandion falamaları taşıyorlardı. Kontun Kilise ve şövalyelerine karşı büyük saygısı ol-
141
duğu iyi bilinir, bu yüzde onları sorgusuz sualsiz içeri kabul etmişti. Duvarların içine girer girmez kılıçlarını çektiler ve herkesi öldürmeye başladılar."
"Amcam!" diye haykırdı Kral Dregos.
"Tabii ki kont onlarla, savaşmaya çalıştı ama onu çabucak silahsız bıraktılar ve avlunun ortasındaki bir kazığa bağladılar. Kalenin içindeki bütün adamları öldürdüler ve sonra -"
"Bütün adamları mı?" Annias, Tessera'nın sözünü kesti, yüzü birden sertleşmişti.
"Kalenin içindeki bütün adamları öldürdüler ve sonra -" Tessera kekeledi. "Oh, nerdeyse o bölümü unutuyordum. Kalenin içindeki bütün adamları öldürdüler - din adamları hariç - ve sonra kontun karısmı ve kızlarını dışarı çıkardılar. Hepsini kontun gözleri önünde çırılçıplak soyup ırzlarına geçtiler."
Arcium kralının ağzından bir hıçkırık kaçtı. "Yengeciğim, kuzenlerim," diye çığlık attı.
"Sakin ol, Dregos," diyen Kral VVargun elini diğer kralın omu-zuna koydu.
"Kontun kadın ahalisinin arka arkaya ırzına geçilmesinden sonra," diye devam etti Tessera, "hepsini doğru kontun bağlandığı noktaya getirdiler ve hepsinin gırtlağını kestiler. Kont ağladı, ellerini kurtarmaya çalıştı ama ipler çok sıkıydı. Pandionlara durmaları için yalvardı ama sadece ona gülüp kasaplıklarına devam ettiler. Sonunda karısı ve kızları kendi kanlarının içinde ölü yatarlarken, kont bunu niçin yaptıklarını sordu. Bir tanesi, sanırım liderleriydi, bunun Pandionların eğitmeni Lord Vanion'un emriyle yapıldığı cevabını verdi."
Kral Dregos ayağa fırladı. Açıkça ağlıyordu ve kılıcının kabzasını kavramıştı. Annias önüne geçti. "Sizin nefretinizi paylaşıyorum Majesteleri; ama canavar Vanion'a bu kadar çabuk bir ölüm insaf etmek olacaktır. Bırakın bu dürüst, iyi adamı dinleyelim. Anlatmaya devam et, Tessera."
"Söyleyecek fazla bir şey kalmadı, Ekselansları," diye cevapladı Tessera. "Pandionlar kadınları öldürdükten sonra konta ölene kadar işkence edip kafasını kestiler. Sonra din adamlarını dışarı çıkartıp kaleyi yağmaladılar."
"Teşekkür ederim, Tessera," dedi Annias. Askerlerinden bir di-
142
"erine işaret etti; muhafız köylü elbiseli bir adamı içeri sokmak vin aynı kapıya gitti. Köylünün ürkek bir bakışı vardı ve fark edilir derecede titriyordu.
"İsmini söyle," diye emretti Annias.
"Benim ismim Veri, Ekselansları, Kont Radun'un arazisinden çalışan dürüst bir serfim."
"Peki, niçin Cimmura'ya geldin? Bir serf lordunun izni olmadan araziyi terk edemez."
"Kont ve ailesi öldürüldükten sonra kaçtım, Ekselansları."
"Neler olduğunu anlatabilir misin? Vahşete tarak oldun mu?"
"Doğrudan değil, Ekselansları, kontun kalesinin yanındaki tarlada çalışıyordum ki siyah zırhlar giyen, Pandion Şövalyeleri'nin flamalarını taşıyan kalabalık bir grup adam kaleden dışarı atlarını sürdüler. Biri mızrağının ucunda kontun kafasını taşıyordu. Saklandım; giderken konuşmalarını ve gülmelerini duyabiliyordum."
"Ne diyorlardı?"
"Kontun kafasını taşıyan dedi ki, "Bu anıyı Demos'a götürmeliyiz ki Lord Vanion'a emirlerini eksiksiz yerine getirdiğimizi ispat-lıyalım." Onlar gittikten sonra, kaleye koştum, herkesi ölü buldum. Pandionlarm tekrar geri geleceğinden korktuğumdan oradan kaçtım."
"Niçin Cimmura'ya geldin?"
"Bu suçu size bildirmek, Ekselansları, ve sizin korunmanız altına girmek için. Eğer Arcaium'da kalsaydım Pandionlar beni yakalayıp öldürürler diye korktum."
"Bunu niçin yaptın?" diye Vanion'a sordu Dregos. "Amcam sizin birliğinize hiç bir zarar vermedi."
Diğer krallar da Pandion eğitmene suçlarcasma bakıyorlardı.
Dregos, Prens Lycheas'a bakmak için döndü. "Bu katilin zincire vurulmasında ısrar ediyorum!"
Lycheas bir kral gibi gözükmeye çalıştı. "İsteğiniz mantıklı, Majesteleri," dedi genizden gelen sesiyle. Onay arayarak çabucak Annias'a göz attı. "Bundan böyle vicdansız Vanion'u zindan -"
"Ah, Özür dilerim, Majesteleri," diye araya girdi Lenda Kontu, "ama yasalara göre, Lord Vanion'un savunma yapma hakkı var."
"Bu nasıl bir savunma olabilir ki?" dedi hasta bir sesle Dregos.
Sparhavvk ve diğerleri meclis salonunun arkasında kalmışlardı.
143

ilhanx

Sephrenia minik bir işaret yaptı, Sparhavvk ona doğru eğildi. "Burada birisi büyü kullanıyor," diye fısıldadı Sephrenia. "Bu yüzden krallar Vanion'a yönelik çocukça suçlamaları kabul etmeye bu kadar istekliler. Bu büyü inanmaya neden oluyor."
"Karşı büyü yapabilir misin?" diye fısıldadı Sparhawk.
"Kimin yaptığını bilirsem."
"Annias. Cimmura'ya ilk geldiğimde bana büyü yapmaya çalışmıştı."
"Bir din adamı mı?" Sephrenia şaşırmış gözüktü. "Tamam. Bununla ilgileneceğim." Dudakları oynamaya başladı ve sonra hareketlerini gizlemek için ellerini elbisesinin kolunda sakladı.
"iyi, Vanion," diye küçümsedi Annias, "kendin için söyleyeceğin ne var?"
"Bu adamlar açıkça yalan söylüyorlar," diye küçümseyerek cevapladı Vanion.
"Niçin yalan söylesinler ki?" Annias odanın önünde oturan krallara döndü. "Bu tanıkların raporlarını alır almaz bir bölük kilise askerini bu suçun ayrıntılarını saptamak için kontun kalesine gönderdim. Onların raporunu önümüzdeki hafta bekliyorum. Aynı zamanda, Pandion Şövalyeleri'nin silahsızlanmasını ve başka canavarlık yapmamaları için genel toplantı binalarına kapatılmalarını tavsiye ediyorum."
Kral Obler uzun gri sakallarını okşadı. "Bu koşullar altında bu sağduyulu bir yöntem olur," dedi bilgece.
Alcione Şövalyeleri'nin Darellon'una döndü. "Lordum Darellon," dedi. "Deira'ya bir atlı yolla. Senin şövalyelerini Elenia'ya getirmesini söyle. Buradaki sivil otoritelere Pandionları silahsızlandırma ve kapama işlerinde yardımcı olacaklar."
"Majestelerinin emrettiği gibi olacak," diye cevaplayan Darellon ters ters Vanion'a bakıyordu.
Yaşlı Deria kralı Kral VVargun ve Kral Dregos'a baktı. "Cyrinic-lerin ve Genidianlann da birlikler yollamasını kuvvetle tavsiye ederim," dedi. "Haydi suçluyla suçsuzu ayırana kadar bu Pandionları kilit altında tutalım."
"Bununla ilgilen,.Komier," dedi Kral Wargun.
"Senin şövalyelerini de yolla, Abriel," Kral Dregos Cyriniclerin eğitmenine emretti. Vanion'a nefret dolu gözlerle baktı. "Umarım
144
stlarınız karşı koymaya kalkar," dedi öfkeyle.
"Muhteşem bir fikir, Majesteleri," dedi eğilerek Annias. "Anlatılanların ispatlanmasından sonra siz Majestelerinin, ben ve bu iki dürüst tanıkla beraber Chyrellos'a yolculuk etmenizi tavsiye ediyorum- Orada bütün bu olayı Kilise Hiyerarşisi ve Patriğin kendisinin önüne Pandion Birliği'nin dağıtılması yönündeki güçlü tavsiyelerimizle ortaya koyarız. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu birlik Kilise'nin emri altındadır, son kararı sadece Kilise verebilir."
"Doğru," diye dişlerini gıcırdattı Dregos. "Kendimizi bu Pandion pisliğinden tamamiyle kurtaralım."
Hafif bir gülümseme piskoposun dudaklarında belli belirsiz dolaştı. Sonra ürktü ve Sephrenia'nm karşı büyüyü bırakmasıyla yüzü Ölü beyazına döndü.
İşte tam o anda Dolmant keşiş cübbesinin kukuletasını geri itip, yüzünü ortaya çıkararak, ileri çıktı. "Konuşabilir miyim, Majesteleri?" diye sordu.
"E - Ekselansları." Annias şaşkınlıktan kekeledi. "Sizin Cim-mura'da olduğunuzu bilmiyordum."
"Bildiğini düşünmemiştim, Annias. Tam olarak belirttiğin gibi Pandionlar Kilise'nin emri altındadır. Buradaki din adamları içinde en yüksek mertebedeki olarak bu suçlamayı üstlenmem uygundur. Bununla beraber, işleri bu kadar ileri götürdüğün için sorumlu tutulacaksın."
"Ama -"
"Hepsi bu kadar, Annias," diye sözünü kesti Dolmant. Sonra krallara ve ağzı açık ona bakan Lycheas'a döndü. "Gerçekten çok ciddi bir suçlama. Yine de iddia sahiplerinin karakterlerini gözden geçirelim. Bir tarafta, unvanı olmayan bir tüccar, diğer tarafta kaçak bir serf var. Suçlu ise Kilise Şövalyeleri'nin eğitmeni, şerefi hiç bir zaman tartışılmamış bir adam. Lord Vanion gibi kendini kanıtlamış bir adam niçin böyle bir suç işlemeye kalkışsın ki? Üstelik, henüz suçun yapıldığını gösteren delilimiz yok. Acele etmeyelim."
"Söylediğim gibi, Ekselansları," diye araya girdi Annias, "Kilise askerlerini suç mekanını kendi gözleriyle görmeleri için gönderdim. Onlara Kont Radun'un kalesinde bu korkunç olaya şahit olan din adamlarını aramalarını aramalarını emrettim. Onların raporu herhangi bir şüphe bırakmayacaktır."
145
"Ah, evet/' diye onayladı Dolmant. "Hiç bir şüphe bırakmayacaktır; ama benim yanımda Kont Radun'un kalesinde olanlara şahit olan bir adam var ve onun şahitliğinin buradaki hiç kimse tarafından sorgulanacağını sanmıyorum. Salonun arkasında gözden uzak kalan cübbeli ve kukuletalı Kont Radun'a baktı. "Bir iyilik yapıp ileri çıkar mısınız, kardeşim?" dedi.
Annias tırnağını kemiriyordu. İfadesi Dolmant'm beklenmedik şahidinin belirmesinin ve kontrolün elinden alınmasının sıkıntısını açıkça gösteriyordu.

ilhanx

Kont kralların önünde ona katılınca, "Kimliğinizi bize açıklar mısınız, kardeşim?" diye yumuşakça sordu Dolmant.
Kukuletasını geriye ittiğinde Radun'un yüzünde iyice belirgin bir sırıtış vardı.
"Amca!" diyen Kral Dregos'un ağzı şaşkınlıktan açık kaldı.
"Amca mı?" diye bağırarak ayağa fırlayan Kral Wargun şarabını döktü.
"Bu Kont Radun'dur - amcam," dedi Dregos, gözleri şaşkınlıktan hâlâ açıktı.
"İnanılmaz bir iyileşme göstermişsin Radun," diye VVargun güldü. "Tebrik ederim. Söyle bana kafanı tekrar geri nasıl taktın?"
Annias'm rengi iyice solmuştu. Şaşkın bir inanmazlıkla Kont Radun'a baka kaldı. "Sen nasıl -" diye ağzından kaçırdı. Sonra kendini topladı. Bir an sanki kaçacak yer anyormuşcasına etrafa bakındı. Sonra kendini kontrol etmeyi başarmış gözüktü. "Majesteleri," diye kekeledi, "yalancı şahitler tarafından aldatıldım. Lütfen beni affedin." Şimdi gözükür bir şekilde terliyordu. Sonra hızla döndü. "Bu iki yalancıyı yakalayın!" İkisi de korkudan sinmiş Tes-sera ve Verl'i gösterdi. Bir grup kırmızı üniformalı muhafız ikiliyi hemen odadan çıkardılar.
"Kendine gelirken çabuk düşünüyor, değil mi?" diye Spar-hawk'a mırıldandı Kalten. "Bu ikisinin daha güneş batmadan kendilerini asmayı becerebileceklerine karşı kaç para korsun - tabii ki sıkı bir yardım görerek?"
"Ben iddiacı birisi değilim, Kalten," diye cevapladı Sparhawk-"Hele böyle bir iddaya hiç girmem."
"Niye bize kalenizde gerçekten olanları anlatmıyorsunuz, Kont Radun?" diye önerdi Dolmant.

"Gerçekten çok basit, Ekselansları," .diye cevapladı Radun. "Sör Sparhavvk'la Sör Kalten bir müddet evvel kapıma gelip Pandion Şövalyeleri zırhlarında bir grup adamın hileyle içeri girip, beni ve ailemi öldürmeyi planladıkları konusunda beni uyardılar. Yanlarında kalabalık bir grup gerçek Pandion vardı. Sahtekarlar geldiğinde Sör Sparhavvk onları şövalyeleriyle karşıladı ve püskürttü."
"Şans eseri," diye fikrini belirtti Kral Obler. "Bu yiğitlerin hangisi Sör Sparhavvk?"
Sparhavvk ileri çıktı. "Benim, Majesteleri."
"Nasıl oldu da bu kumpasdan haberin oldu?"
"Tesadüfen, Majesteleri. Bir konuşmaya kulak misafiri oldum. Hemen Lord Vanion'a haber verdim, o da Kalten ve benim önleyici adımları atmamızı emretti."
Kral Dregos ayağa kalktı ve kürsüden indi. "Size karşı haksızlık yaptım, Lord Vanion," dedi boğuk bir sesle. "Yaptıklarınız çok iyiydi ve ben sizi suçladım. Beni affedebilecek misiniz?"
"Affedecek bir şey yok, Majesteleri," diye cevapladı Vanion. "Bu koşullar altında, ben de aynısını yapardım."
Ardan kralı eğitmenin elini aldı ve içtenlikle sıktı.
"Söyle bana, Sparhavvk," diye sordu Kral Obler, "bu entrikayı çevirenleri tanımlayabildiniz mi?"
"Yüzlerini göremedim, Majesteleri."
"Gerçekten çok yazık," diye iç çekti yaşlı kral "Entrikanın oldukça yayıldığı açık. Önümüze tanıklık için gelenlerin ikisi de bunun bir parçası gibi gözüküyor ve iyice ezberletilmiş yalanlarıyla öne çıkmaları daha önce bazı hazırlıklar yapıldığını işaret ediyor.
"Bende aynı şeyleri düşündüm, Majesteleri," diye onayladı Sparhavvk.
"Ama bunun arkasında kim var? Ve gerçekten kime yönelik? Belki, Kont Radun? Ya Kral Dregos? Ya da Lord Vanion?"
"Bunu belirlemek, şu tanık denilenleri itiraf etmeye ikna etmedikçe, olanaksız."
"Mükemmel bir fikir, Sör Sparhavvk." Kral Obler sertçe Piskopos Annias'a baktı. "Tüccar Tessera ve serf Verl'i sorgulama için canlı tutmak size kaldı, Ekselansları. Herhangi birinin doğal yapısına olacak herhangi bir şey, hepimizi çok üzecektir."
Annias'm yüzü kaskatı kesildi. "İkisini de yakından gözetlete-

ceğim, Majesteleri," diye Deria kralını temin etti. Askerlerinden birine işaret etti ve hafifçe rengi atıp, sonra aceleyle salonu terk eden adama bazı direktifler verdi.
"Sör Sparhavvk," diye bağırdı Lycheas, "Demos'a gitmeniz ve ayrılma izni verilene dek orada kalmanız emredildi. Niçin siz o -"
"Sakin ol, Lycheas," diye susturdu Annias.
Yavaş bir kızarıklık genç adamın sivilceli yüzünü kapladı.
"Lord Vanion'a bir özür borçlu olduğunu söyleyecektim, Annias," diye iğneleyici bir şekilde belirtti Dolmant.
Annias'm rengi iyice soldu ve sonra hızla Pandion şefine döndü. "Lütfen, özürlerimi kabul edin, Lord Vanion," dedi kısaca. "Yalancılar tarafından aldatıldım."
ilhanx

"Tabii, sevgili Piskoposum," diye cevapladı Vanion. "Hepimiz zaman zaman yanlış yaparız, değil mi?"
"Konunun sonuçlandığını sanıyorum," dedi Dolmant. Duygularını kontrol etmek için büyük çaba harcayan Annias'a yandan bir bakış attı. "Rahatla Annias," dedi Demos Başpiskoposu, "Chyrel-los'daki Hiyerarşi'ye raporumu verdiğimde bu konuyu mümkün olduğu kadar merhametli önlerine sereceğim. Bir aptal gibi gözükmemen için elimden gelen her şeyi yapmaya çalışacağım."
Annias dudağını ısırdı.
"Söyleyin bize, Sör Sparhavvk," dedi Kral Obler, "kontun kalesine yaklaşan insanları tanıyabildiniz mi?"
"Başlarındaki Adus isimli bir adamdı, Majesteleri," dedi Sparhavvk. "Martel isimli kovulmuş bir Pandion'un emrinde çalışan kalın kafalı bir vahşidir. Adamlarının çoğu sıradan paralı askerlerdi. Geri kalanlar da Rendorlulardı."
"Rendorlular mı?" dedi Kral Dregos, gözleri, kısıldı. "Son günlerde Rendor ve krallığım arasında gerginlik vardı ama bu komplo Rendor kafasına göre biraz fazla süslü gözüküyor."
"Spekülasyonlarla saatler geçirebiliriz, Dregos," diyen Kral VVargun, şarap kabını doldurması için servis yapan adama uzatıyordu. "Zindandaki gergi aletinde geçirecekleri bir saat, tüccar ve serfi arkadaşları hakkında bildiklerini söylemek için ikna edebilir."
"Kilise bu tip metodları onaylamıyor, Majesteleri," dedi Dolmant.
VVargun alay edercesine hırıldadı. "Chyrellos Bazilikasının al-

tındaki zindanlar dünyanın en uzman sorgucularmı çalıştırmakla ünlüdür," dedi.
"Bu uygulama kesildi."
"Belki," dedi Wargun, "ama bu sivil bir konu. Biz kilisenin in-celiğiyle kısıtlı değiliz; bu ikisinden bir cevap almak için dualarınızın neticesini beklememeyi öneririm."
Annias'ın aptallıkla suçlarcasma azarlamasının acısıyla kıvranan Lycheas tahtımsı iskemlesinden doğruldu. "Bu konu dostça çözüldüğü için çok mennunuz," diye bildirdi, "ve Kont Radun'un ölümünü ilgilendiren raporların asılsız bulunması bizi sevindirdi. Ben Demos başpiskoposunun bu sorgulamanın sona erdiğini düşünebileceğimiz fikrine katılıyorum - tabii ki Lord Vanion'un tanıkları canavarca komplonun arkasında kimin olabileceğine daha fazla ışık tutamayacaksa."
"Hayır, Haşmetmaap," dedi Vanion. "Şu anda bunu yapmaya hazır değiliz."
Lycheas Thalesia, Deria ve Arcium krallarına döndü, yetersiz başarıyla görkemli gözükmeye çalıştı. "Zamanımız kısıtlı, Majesteleri," dedi. "Hepimizin yönetmek zorunda olduğumuz bir krallığı var ve ilgimizi yöneltmemiz gereken başka konularda var. Bu durumun açıklanması için Lord Vanion'un yardımından dolayı takdirlerimizi sunmayı ve devlet meselelerine dönebilmemiz için, çekilmesine izin vermemizi teklif ediyorum."
Krallar onaylayarak başlarını salladılar.
"Siz ve arkadaşlarınız çekilebilir, Lord Vanion," dedi heybetlice Lycheas.
"Teşekkürler, Haşmetmaap," diye sert bir selamla cevapladı Vanion. "Hepimiz size hizmet ettiğimizden dolayı mutluyuz." Döndü ve kapıya doğru yürüdü.
"Bir dakika, Lord Vanion," dedi Darellon, Alcione Şövalyele-ri'nin narin yapılı eğitmeni. Sonra ileri çıktı. "Siz Majesteleri'nin konuşması devlet meselelerine geçtiğine göre, sanırım ben, Lord Komier ve Lord Abriel'de çekilebiliriz. Biz devlet yönetiminde çok az deneyimliyiz ve sizin tartışmalarınıza değerli bir katkımız olamaz. Bununla beraber bu sabah aydınlanan konu askeri birlikler-arasında bazı görüşmeler gerektiriyor. Bu tip komplolar tekrar oluşabilir düşüncesiyle karşı hazırlıklar yapmalıyız."

"Doğru söylendi," diye ona katıldı Komier.
""Muhteşem bir fikir, Darellon," diye onayladı Kral Obler. "Tekrar uyurken yakalanmayalım. Kararlarınızın püf noktalarım bana haber verin."
"Bana güvenebilirsiniz, Majesteleri."
Diğer üç birliğin eğitmenleri kaideden aşağı inip süslü dinleyici salonuna giden Vanion'a katıldılar. Koridora çıktıklarında, Geni-dian Şövalyeleri'nin cüsseli eğitmeni, Komier açıkça sırıttı. "Çok akıllıca, Vanion," dedi.
"Beğendiğine sevindim," diye sırıtarak cevapladı Vanion.
"Kafam bu sabah yerinde değil, " diye itiraf etti Komier. Tüm bu saçmasapan konuşmaların nerdeyse hepsini kabul ettiğime inanır mısınız?"
"Tamamen sizin suçunuz değildi, Lord Komier," dedi Sephrenia.
Komier sorarcasına baktı.
İri Thalesialı Vanion'a baktı. "Annias'dı, değil mi?" diye koridorda ilerlerken isabetli bir tahminde bulundu. "Komplo onun değil mi, anladım?"

ilhanx

Vanion başını sallayarak onayladı. "Pandionlarm Elenia'da bulunmaları onun eylemlerini engelliyor. Bunu bizi naklettirmek için bir yol olarak gördü."
"Elenia politikası bazen anlaşılmaz oluyor. Biz Thalesia'da çok daha doğrudanız. Cimmura piskoposu ne kadar kuvvetli?"
Vanion omuz silkti. "Kraliyet meclisini kontrol ediyor. Bu onu az çok krallığın hakimi yapıyor."
"Tahtı kendisi için mi istiyor?"
"Hayır, sanmam. İşleri perde arkasından yönetmeyi tercih ediyor. Lycheas'ı taht için eğitmeye çalışıyor."
"Lycheas bir piç, değil mi?"
Vanion tekrar başıyla onayladı.
"Bir piç nasıl kral olabilir? Kimse babasının kim olduğunu bilmiyor."
"Annias bu problemi çözecektir. Sparhavvk'ın babası araya girmeseydi, iyi piskoposumuz Kral Aldreas'ı kendi kız kardeşiyle evlenmesinin kanuni olduğuna nerdeyse ikna etmek üze- /di
"Bu iğrenç," diyen Komier'in içi titredi.
"Ben de Annias'm Chyrellos'daki patriğin tahtını içeren bazı
150
tutkuları olduğunu duydum," dedi başpiskopos Dolmant'a beyaz aclı Cyrinic Şövalyeleri'nin eğitmeni, Abriel.
"Bende aynı söylentilerin bir kısmını duydum," diye sakince cevapladı Dolmant.
"Bu aşağılanma onun için büyük bir geri adım olacak, değil mi? Hiyerarşi toplum içinde kendini tamamiyle salak yerine koyan bir adamı beğenmeyecektir."
"Bu düşünce benim de aklıma geldi."
"Ve sizin raporunuzun oldukça detaylı olacağını sanıyorum?"
"Bu benim görevim, Lord Abriel," dedi sofuca Dolmant. "Bir Hiyerarşi üyesi olarak, bu olayların hiç birini örtbas edemem. Tüm gerçeği Kilise'nin yüksek meclisine sunmam gerekiyor."
"Başka türlü olacağını düşünmedik, Ekselansları."
"Konuşmamız gerekiyor, Vanion," dedi Alcione Şövalyeleri'nin eğitmeni, Darellon. "Bu komplo sana ve senin birliğine yöneltildi ama hepimizi ilgilendiriyor. Bir dahaki sefere her hangi birimiz olabilir. Bu konuyu tartışabileceğimiz emin bir yer var mı?"
"Şehrin doğu kenarındaki genel toplantı binamız," diye cevapladı Vanion. "Piskoposun casuslanndan hiç birinin duvarların içinde olmadığına garanti verebilirim.
Sarayın kapılarından çıkarlarken, Sparhawk bir şey hatırladı ve konvoyun sonundaki Kurik'le beraber gitmek için yavaşladı.
"Ne var?" diye sordu Kurik.
"Biraz geride kalalım. O dilenci çocukla konuşmak istiyorum."
"Bu pek iyi bir davranış değil, Sparhavvk," dedi Kurik. "Dört birliğin eğitmenlerinin bir arada toplanması hayatta bir defa olur ve sana sorulan olacaktır."
"Genel toplantı binasına gelmeden onlara yetişiriz."
"O dinlenci çocukla ne konuşmak istiyorsun?" Kurik biraz fazla sinirli gözüküyordu.
"Benim için çalışıyor." Sparhavvk arkadaşına uyarıcı bir bakış attı. "Canını sıkan ne, Kurik? Suratın yağmur bulutu gibi."
"Boş ver," diye cevapladı Kurik.
Talen iki duvarın kesiştiği bir açıya sıkışmıştı. Çuval bezi cüb-besine örtülmüş titriyordu.
Sparhavvk çocuktan bir adım uzakta atından indi ve eyerinin kolanını kontrol ediyormuş gibi bir tavır takındı. "Bana söylemek
151
"Doğru söylendi," diye ona katıldı Komier.
""Muhteşem bir fikir, Darellon," diye onayladı Kral Obler "Tekrar uyurken yakalanmayalım. Kararlarınızın püf noktalarım bana haber verin."
"Bana güvenebilirsiniz, Majesteleri."
Diğer üç birliğin eğitmenleri kaideden aşağı inip süslü dinleyici salonuna giden Vanion'a katıldılar. Koridora çıktıklarında, Geni-dian Şövalyeleri'nin cüsseli eğitmeni, Komier açıkça sırıttı. "Çok akıllıca, Vanion," dedi.
"Beğendiğine sevindim," diye sırıtarak cevapladı Vanion.
"Kafam bu sabah yerinde değil, " diye itiraf etti Komier. Tüm bu saçmasapan konuşmaların nerdeyse hepsini kabul ettiğime inanır mısınız?"
"Tamamen sizin suçunuz değildi, Lord Komier," dedi Sephrenia.
Komier sorarcasına baktı.

ilhanx

İri Thalesialı Vanion'a baktı. "Annias'dı, değil mi?" diye koridorda ilerlerken isabetli bir tahminde bulundu. "Komplo onun değil mi, anladım?"
Vanion başını sallayarak onayladı. "Pandionların Elenia'da bulunmaları onun eylemlerini engelliyor. Bunu bizi naklettirmek için bir yol olarak gördü."
"Elenia politikası bazen anlaşılmaz oluyor. Biz Thalesia'da çok daha doğrudanız. Cimmura piskoposu ne kadar kuvvetli?"
Vanion omuz silkti. "Kraliyet meclisini kontrol ediyor. Bu onu az çok krallığın hakimi yapıyor."
"Tahtı kendisi için mi istiyor?"
"Hayır, sanmam. İşleri perde arkasından yönetmeyi tercih ediyor. Lycheas'ı taht için eğitmeye çalışıyor."
"Lycheas bir piç, değil mi?"
Vanion tekrar başıyla onayladı.
"Bir piç nasıl kral olabilir? Kimse babasının kim olduğunu bilmiyor."
"Annias bu problemi çözecektir. Sparhavvk'ın babası araya girmeseydi, iyi piskoposumuz Kral Aldreas'ı kendi kız kardeşiyle evlenmesinin kanuni olduğuna nerdeyse ikna etmek üzer ydi
"Bu iğrenç," diyen Komier'in içi titredi.
"Ben de Annias'm Chyrellos'daki patriğin tahtını içeren bazı
150
fuları olduğunu duydum," dedi başpiskopos Dolmant'a beyaz açh Cyrinic Şova İyeleri' nin eğitmeni, Abriel.
"Bende aynı söylentilerin bir kısmını duydum," diye sakince cevapla^1 Dolmant.
"Bu aşağılanma onun için büyük bir geri adım olacak, değil j^i? Hiyerarşi toplum içinde kendini tamamiyle salak yerine koyan bir adamı beğenmeyecektir."
"Bu düşünce benim de aklıma geldi."
"Ve sizin raporunuzun oldukça detaylı olacağını sanıyorum?"
"Bu benim görevim, Lord Abriel," dedi sofuca Dolmant. "Bir Hiyerarşi üyesi olarak, bu olayların hiç birini örtbas edemem. Tüm gerçeği Kilise'nin yüksek meclisine sunmam gerekiyor."
"Başka türlü olacağını düşünmedik, Ekselansları."
"Konuşmamız gerekiyor, Vanion," dedi Alcione Şövalyeleri'nin eğitmeni, Darellon. "Bu komplo sana ve senin birliğine yöneltildi ama hepimizi ilgilendiriyor. Bir dahaki sefere her hangi birimiz olabilir. Bu konuyu tartışabileceğimiz emin bir yer var mı?"
"Şehrin doğu kenarındaki genel toplantı binamız," diye cevapladı Vanion. "Piskoposun casuslarından hiç birinin duvarların içinde olmadığına garanti verebilirim.
Sarayın kapılarından çıkarlarken, Sparhawk bir şey hatırladı ve konvoyun sonundaki Kurik'le beraber gitmek için yavaşladı.
"Ne var?" diye sordu Kurik.
"Biraz geride kalalım. O dilenci çocukla konuşmak istiyorum."
"Bu pek iyi bir davranış değil, Sparhawk," dedi Kurik. "Dört birliğin eğitmenlerinin bir arada toplanması hayatta bir defa olur ve sana soruları olacaktır."
"Genel toplantı binasına gelmeden onlara yetişiriz."
"O dinlenci çocukla ne konuşmak istiyorsun?" Kurik biraz fazla sinirli gözüküyordu.
"Benim için çalışıyor." Sparhavvk arkadaşına uyarıcı bir bakış attı. "Canını sıkan ne, Kurik? Suratın yağmur bulutu gibi."
"Boş ver," diye cevapladı Kurik.
Talen iki duvarın kesiştiği bir açıya sıkışmıştı. Çuval bezi cüb-besine örtülmüş titriyordu.
Sparhavvk çocuktan bir adım uzakta atından indi ve eyerinin kolanını kontrol ediyormuş gibi bir tavır takındı. "Bana söylemek
151
istediğin ne?" dedi yavaşça.
"Bana izlettiğin adam/' diye başladı Talen, "Krager'di ismi, de_ ğil mi? Cimmura'yı seninle aynı zamanda terk etti ama bir hafta kadar sonra geri geldi. Yanında başka biri vardı - beyaz saçlı bjr adam. Bu göze batıyordu çünkü adam gerçekte o kadar yaşlı de_ ğildi. Her neyse, genç oğlanlardan hoşlanan o baronun evine gitti. ler. Orada birkaç saat kaldılar ve sonra tekrar şehri terk ettiler. Doğu kapısında kapı nöbetçileriyle konuşmalarını duyabilecek kadar onlara yakındım. Nöbetçi istikametlerini sorduğunda Camırıo-ria'ya gittiklerini söylediler.
"Aferim ufaklık," diye onu tebrik edip Sparhavvk, sadaka çanağına bir altın attı.
"Çocuk oyuncağı," diye omuz silkti Talen. Parayı ısırdı ve tuniğinin içine yerleştirdi. "Teşekkürler, Sparhavvk."

ilhanx

"Niye Rose Sokağı'ndaki hanm kapıcısına söylemedin?"
"Orası izleniyordu. Emin olmak istedim." Talen sonra iri şövalyenin omuzlarının üzerinden baktı. "Selam, Kurik," dedi. "Seni uzun zamandır görmedim."
"Siz birbirinizi tanıyor musunuz?" Sparhavvk biraz şaşırmıştı.
Kurik kızardı, utanmış gözüküyordu.
Talen, Kurik'e kurnazca bir gülücük atarak, "Dostluğumuzun nereye kadar uzandığına inanmayacaksın," dedi.
"Bu kadar yeter, Talen," dedi sertçe Kurik. Sonra ifadesi hafifçe yumuşadı. "Annen nasıl?" Sesinde tuhaf, hüzünlü bir ifade vardı.
"Aslında oldukça iyi. Benim sürekli, senin zaman zaman verdiklerini toplarsak hali vakti yerinde sayılır."
"Burada bir şey kaçırıyor muyum?" diye yumuşak bir biçimde sordu Sparhavvk.
"Bu özel bir mesele, Sparhavvk," dedi Kurik. Sonra oğlana döndü. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.
"Dileniyorum, Kurik. Görmüyor musun?" Talen çanağını uzattı. "Eski günlerin anısına içine bir şeyler atmak istemez misin?"
"Seni iyi bir okula sokmuştum."
"Hım, o okul çok iyiydi. Başöğretmen günde üç defa - yemek zamanlarında - kendisinin ne kadar iyi olduğunu anlatırdı. O ve diğer öğretmenler kızarmış biftek yerlerdi. Öğrenciler de yulaf lapası. Yulaf lapasından hoşlanmadığımdan başka bir okula yazıl-
152
, m " abartılı bir jestle sokağı gösterdi. "Şimdiki sınıfım burası. Beğendin mi? Burada öğrendiğim dersler, hitabet, felsefe ya da bütün şu sıkıcı ilahiyattan daha faydalı. Eğer yeteri kadar dikkat edersem, kendi kızarmış büfteğimi - ya da istediğim başka herhangi bir şey - satın alabilecek kadar kazanabilirim."
"Seni kırbaçlamalıyım, Talen," diye tehdit etti Kurik.
"Niçin, baba," diye gözleri faltaşı gibi açılmış çocuk cevapladı, "bu akla getirilecek bir şey değil!" Güldü. "Hem önce beni yakalaman gerekiyor. Bu yeni okulumda öğrendiğim ilk ders. Ne kadar iyi öğrendiğimi görmek ister misin?" Koltuk değneğini ve sadaka çanağını alıp sokaktan aşağı hızla koşmaya başladı. Sparhavvk çocuğun çok hızlı olduğunu fark etti.
Kurik küfretmeye başladı.
"Baba mı?" diye sordu Sparhawk.
"Bunun seni ilgilendirmediğini söyledim, Sparhavvk."
"Kurik, biz birbirimizden sır saklamayız."
"Bu konuyu zorlayacaksın, değil mi?"
"Ben mi? Sadece merak ettim, hepsi o kadar. Bu daha önce hiç görmediğim bir tarafın."
"Yıllar önce patavatsızdım."
"Patavatsızlığı ortaya koymanın güzel bir yolu."
"Zekice yorumların olmadan da yaşayabilirim, Sparhavvk."
"Aslade bunu biliyor mu?"
"Tabii ki hayır. Söyleseydim bu onu sadece mutsuz yapardı. Bu duyguyu yaşatmamak için bu konuda sessiz kaldım. Bir adam bunu karısına borçludur, değil mi?"
"Tamamiyle Kurik," diye onu temin etti Sparhavvk. "Peki Talen'in annesi güzel miydi?"
Kurik iç çekti ve yüzü birden yumuşadı. "On sekizinde ve bir ilkbahar sabahı gibiydi. Kendimi kontrol edemedim Sparhavvk. Aslade'yi seviyorum, ama .. ."
Sparhavvk kolunu arkadaşının omuzuna koydu. "Bu bazen olur, Kurik," dedi. "Bundan dolayı kendini suçlama." Sonra kendini topladı. "Bakalım diğerlerine yetişebilecek miyiz?"
153
Cfl
Cfi
O)
onuncu bölüm
ARCIUM'un Cyrinic Şövalyeleri'nin eğitmeni, Lord Abriel, pandion Şövalyeleri'nin genel toplantı binasının güney kulesindeki Vanion'un çalışma odasında, yeşil kumaşlarla çevrili pencerede durmuş, dışarı Cimmura şehrine bakıyordu. Altmışlarında beyaz saçlı, sağlam yapılı bir adamdı. Kırışık yüzü espriden yoksun, gözleri yuvalarına gömülmüştü. Geldiklerinde kılıcını ve miğferini çıkartmıştı ama zırhının geri kalanı ve soluk mavi, kolsuz şövalye cübbesini hâlâ giyiyordu. Dört eğitmenin en yaşlısı olduğundan diğerleri onun görüşlerine uydular. "Hepimizin burada, Elenia'da olanların çoğu hakkında bilgisi olduğundan eminim," diye başladı, "ama sanırım, açıklanması gereken birkaç şey var. Birkaç soru sormamın sakıncası var mı, Vanion?"

ilhanx

"Tabii ki yok," diye cevapladı Vanion. "Sorduğunuz her şeyi cevaplandırmaya çalışacağız."
"İyi. Geçmişte fikir ayrılıklarımız olmuştu, Lordum, ama bun-' lan bir kenara bırakmak istiyoruz." Abriel, bütün Cyrinicler gibi resmi bir tavırla konuştu. "Sanırım, Martel denen kişi hakkında daha fazla şey bilmemiz gerekiyor."
Vanion iskemlesine yaslandı. "O bir Pandion'du," diye üzgün bir tonla cevapladı. "Onu birlikten kovmak zorunda kaldım."
"Bu çok kısa oldu," dedi Komier. Diğerlerinin tersine, Komier resmi zırh yerine çelik gömlek giyiyordu. Kalın omuzlan ve kocaman elleri olan, iri kemikli bir adamdı. Thalesialılann çoğu gibi Genidian Şövalyeleri'nin eğitmeni de sarışındı, uzun kaşları yüzüne neredeyse hayvani bir görünüm veriyor, konuşurken durmadan önünde, masanın üzerinde duran enli kılıcının kabzasıyla oy-
157
nuyordu. "Eğer Martel problem olacaksa, hepimizin onun hakkında mümkün olduğu kadar çok şey bilmesi gerekiyor."
"Martel en iyilerden biriydi," dedi Sephrenia. Kukuletalı beyaz cübbesiyle ateşin önünde elinde çay fincamyla oturuyordu. "Gizlerde son derece yetenekliydi. Şerefini bu yüzden kaybetti."
"Mızrakla da başarılıydı," diye kabullendi Vanion. "Eğitim alanındaki temel çalışmalarda beni attan düşürürdü. Sparhawk ona denk olan tek kişiydi."
"Şerefini kaybetmesi derken tam olarak ne demek istediniz, Sephrenia?" diye sordu Lord Darellon. Deria'nm Alcione Şövalye-leri'nin eğitmeni, kırklarının sonlarında zayıf bir adamdı. Koca Deiran zırhı narin yapısına için çok ağır gözüküyordu.
Sephrenia iç çekti. "Styricum gizleri binlercedir," diye cevapladı. "Bazıları oldukça basittir - bilinen büyüler ve büyülü sözcükler. Martel kısa zamanda bunları öğrendi. Sıradan sihirin ötesinde çok derin ve çok tehlikeli bir alan vardır. Biz Kilise Şövalyeleri'ne gizleri öğretenler, öğrencilerimize bu düzeydeki sihirleri sunmayız. Bunlar pratik bir amaca yaramazlar ve Elenelerin ruhlarını tehlikeye sokacak şeyler içerirler."
Komier güldü. "Elenelerin ruhlarını tehlikeye sokan birçok şey var, Leydim," dedi. "Troll Tanrıları'yla ilk kez temas kurduğumda benimkinde belirgin bir incinme hissettim. Anladığıma göre, şu Martel bulaşmaması gereken şeylerle amatörce uğraşmış."
Sephrenia tekrar iç çekti. "Evet," diye kabul etti. "Bana gelip yasak gizleri öğretmemi istedi. Şüphesiz r.eddettim; ama dönek Pandionlar olduğu kadar dönek Styricler de var. Martel zengin bir aileden geliyordu, böylece istediği eğitimin karşılığını ödeyebildi."
"Bu durumu kim ortaya çıkardı?" diye sordu Darellon.
"Ben," dedi Sparhawk. "Cimmura'dan Demos'a gidiyordum. Kral Aldreas'm beni sürgüne yollamasından az önceydi. Demos'un bu tarafının üç fersah uzağında bir ormancık var. Ormandan geçerken hava karamak üzereydi, ağaçların arasında garip bir ışık gördüm. Araştırmak için gittiğimde Martel ordaydı. Bir tür parıldayan yaratıkla. Işığı o kadar parlaktı ki yüzünü bile göremedim."
"Onu görmek isteyeceğini sanmam Sparhawk," dedi Sephrenia.
"Belki de," diye onayladı Sparhavvk. "Her neyse, Martel yaratıkla Styricçe konuşuyordu, ondan emrine girmesini istiyordu."
158
"Bu sıra dışı bir şey olarak gözükmüyor," dedi Komier. "Hepimiz, bazen bu ya da şu tür ruh ya da yaratıklarla karşılaşırız."
"Bu tam manasıyla bir ruh değildi, Lord Komier," dedi Sephre-nia- "O bir Damork'tu. Styricum'un Yaşlı Tanrıları onları istekleri doğrultusunda hizmet etmeleri için köle olarak yaratmışlardı. Da-morkların olağanüstü güçleri var ama ruhları yoktur. Bir Tanrı onları yaşadıkları hayal bile edilemeyen bir yerden çağırır ve kontrol edebilir- Ama bir ölümlü için bu su katılmadık aptallıktır. Hiç bir ölümlü bir Damork'u kontrol edemez. Martel'in yaptığı bütün Genç Tanrılar tarafından kesinlikle yasaklanmıştı."
"Peki ya Yaşlı Tanrılar?" diye sordu Darellon.
"Yaşlı Tanrıların kuralları yoktur Lordum - sadece kaprisleri ve arzuları vardır."
"Sephrenia," diye dikkati çekti Dolmant. "Martel bir Elene. Belki kendini Styrcium Tanrılarının yasaklarına dikkat etmek zorunda hissetmedi."
"Styricum'un marifetlerini uygulayan biri, Styric Tanrılarına bağımlı olur, Dolmant," diye cevapladı Sephrenia.
"Kilise Şövalyeleri'ni geleneksel silahlar kadar Styric sihiriyle-de silahlandırmamızın bir hata olup olmadığını merak ediyorum," diye düşüncelere daldı Dolmant. "Hiç kullanılmaması gereken bir alana bulaşmış gibi gözüküyoruz."

ilhanx

Abriel masaya geri gelerek, "Bu karar dokuz yüzyıl önce verildi, Ekselansları," diye hatırlattı, "ve eğer Kilisenin Şövalyelerinin sihir yetenekleri olmasaydı Lamorkand ovalarındaki savaşı Ze-mochlar kazanacaktı."
"Belki de," dedi Dolmant.
"Hikayene devam et, Sparhawk," dedi Komier.
"Daha fazla bir şey yok, Lordum. Sephrenia bana söyleyene kadar Damork'un ne olduğunu bilmiyordum; ama onun temas kurmamız yasaklanan bir şey olduğunu biliyordum. Bir süre sonra o Şey yok oldu, Martel'le konuşmak için atımı oraya sürdüm. Arkadaştık, onu yasak bir şey yaptığı konusunda uyarmak istedim, ama çıldırmış gibiydi. Bana bas bas bağırdı, kendi işimle uğraşmamı söyledi. Bu bana yapacak başka bir şey bırakmadı. Demos'daki karargahımıza gittim ve gördüklerimi Vanion ile Sephrenia'ya söyledim. Sephrenia yaratığın ne olduğunu ve onu bu dünyaya başı-
159
boş bırakmanın çok tehlikeli olduğunu söyledi. Vanion yanıma bir grup adam almamı, Martet'i tutuklayıp, sorgulanması için ana karargaha getirmemi emretti. Yanma gittiğimizde tamamen çıldırdı ve kılıcını çekti. Martel hem çok iyiydi hem de bu durum onu iyice çıldırtmıştı. O gün iki yakın arkadaşımı kaybettim. Sonunda onun hakkından geldik ve zincirleyip ana karargaha geri getirdik."
"Hatırlıyorum, zincirler ayak bileklerindeydi," diye ekledi Kal-ten. "Kızdığında Sparhawk çok katı olabilir."
Akadaşma gülümsedi. "Böyle yaparak kendinden nefret ettirdin, Sparhawk," dedi.
"Sevdirmeye de çalışmıyordum. İki arkadaşımı öldürmüştü ve Vanion onunla işini bitirdiğinde düello davetimi kabul etmesi için yeterli gerekçeyi vermek istedim."
"Her neyse," diye hikayeye devam etti Vanion, "Martel'i De-mos'a geri getirdiklerinde ben karşıladım. Yaptığını inkar etmeye bile kalkmadı. Ona yasak gizleri denemeyi bırakmasını emrettim, bana karşı geldi. Bu durumda birlikten atmak dışında seçeneğim yoktu. Şövalyeliğini ve zırhını elinden aldım."
"Bu bir hata olmuş," diye homurdandı Komier. "Ben olsaydım öldürtürdüm. O şeyi tekrar çağırmaması için?"
Vanion başıyla onayladı. "Evet ama Sephrenia, Styriccum'un Genç Tanrılarına baş vurdu, onlar da Damork'u def ettiler. Sonra Martel'in güçlerinin en önemlilerini elinden aldılar. O hâlâ tehlikeli ama en azından artık dehşet verici şeyler çağıramaz. Elenia'yı terk etti ve yaklaşık on, on iki yıldır kılıcını dünyanın diğer taraflarında en yüksek parayı verenlere kiralıyor."
"Sadece sıradan bir paralı asker mi?" diye sordu Darellon.
Zayıf Alcione eğitmeninin dar yüzünde kasıtlı bir bakış vardı.
"Pek sıradan sayılmaz, Lordum," dedi Sparhavvk. "Pandion eğitimi var. En iyilerimizden biri olabilirdi, üstelik çok akıllıdır. Eosia'daki bütün paralı askerlerle geniş bağlantıları vardır. Bir haberle bir ordu toplayabilir ve acıma duygusu yoktur. Artık Martel'in herhangi bir şeye inandığını sanmıyorum."
"Dış görünüşü nasıl?" diye sordu Darellon.
"Orta boydan biraz daha uzun," diye cevapladı Kalten. "Ben ve Sparhavvk'la aynı yaşta, saçları beyaz, yirmi yaşından beri."
"Sanırım hepimizin ona gözkulak olması gerekiyor," dedi Abri-el. "Ya diğeri, Adus?"
160
"Adus bir hayvandır," dedi Kalten. "Martel, Pandionluktan kovulduktan sonra Adus ve Krager adlı adamları ona yardım etsinler diye işe aldı. Adus bir Pelosialı sanırım - ya da belki bir La-orkdur. Güçbela konuşabilir, bu yüzden aksanını anlamak biraz zor. İnsan duygularından yoksun, tam bir vahşidir. İnsanları yavaşça öldürmekten zevk alır ve bunda çok başarılıdır."
"Ya diğeri?" diye sordu Komier. "Krager?"
"Krager çok zekidir," dedi Sparhawk. "Gerçekte tam bir suçludur -sahte para, gasp, dolandırıcılık, bu tip şeyler- ama zayıftır. Martel, Adus'un anlayamayacağı işleri başarmakta ona güvenir."
"Annias ve Martel arasındaki bağlantı nedir?" diye sordu Kont Radun.
"Paradan başka bir şey olamaz, Lordum." Sparhawk omuz silkti. "Martel kiralıktır ve hiçbir şeye saygısı yoktur. Bir yerde yarım ton altın sakladığı hakkında söylentiler var."
"Haklıydım," dedi Komier. "Onu öldürtecektin, Vanion."
"Ben teklif ettim," dedi Sparhavvk, "ama Vanion hayır dedi."
"Nedenlerim vardı," dedi Vanion.
"Kont Radon'un evine saldıran grupta Rendorlarm olmasıyla ilgili belirgin bir neden var mı?" diye sordu Abriel.
"Bildiğimiz bir şey yok," dedi Sparhavvk. "Rendor'dan yeni geldim. Cammoria, Lamorkand, Pelosia'da da aynı şekilde paralı asker grupları var. Gerektiğinde Martel buradan adam çeker. Ren-dor paralı askerlerinin belirli bir dini inançları yoktur."
"Annias'ı Chyrellos'daki Hiyerarşi'nin önüne çıkaracak kadar delilimiz var mı?" diye sordu Darellon.

ilhanx

"Sanmam," Başpiskopos Dolmant. "Annias Kilise'nin yüksek meclisinde birçok kişiyi satın aldı. Aleyhinde yapabileceğimiz bütün suçlamaların çok kuvvetli delillerle desteklenmesi gerekiyor. Şu anda elimizde olan tek şey Krager ve Baron Harparin arasındaki kulak misafiri olunmuş bir konuşma. Annias kolaylıkla paçayı sıyırır ya da kurtulma yolunu satın alabilir."
Komier iskemlesine yaslandı, bir parmağıyla çenesine vuruyordu. "Sanırım başpiskopos meselenin en hassas noktasına parmak bastı. Annias elini Elenia hazinesinin içinde tuttuğu sürece, hem entrikalarına finans, hem de Hiyerarşi'den destek sağlamaya devam edebilir. Dikkatli olmazsak patrikliğe giden yolu rüşvetlerle
161
açacak. Hepimiz zaman zaman onun yoluna çıktık ve sanırım ki patrik olarak ilk yapacağı şey dört askeri birliği de dağıtmaktır. Onun bu fonlara ulaşmasını engelleyebileceğimiz bir yol var mı?"
Vanion başını olumsuzca salladı. "Lenda Kontu hariç bütün Kraliyet Meclisi'ni kontrol ediyor. İhtiyacı olan bütün para için onun lehinde oy verirler."
"Ya kraliçeniz?" diye sordu Darellon. "Annias onu da kontrol etti mi, yani hastalanmadan önce, demek istemiştim?"
"Hayır," diye cevapladı Vanion. "Alderas, Annias'm yapmasını söylediği her şeyi yapan bir kraldı. Ehlana ise tamamiyle farklı bir konu; o Annias'dan nefret ediyor." Omuzunu silkti. "Ama hasta ve iyileşene kadar Annias özgür olacak."
Darellon arkasına yaslandı, cilalı masanın üzerinde parmaklarıyla tempo tutuyordu. "Annias çok kurnaz," diye mırıldandı. "İzleyeceğimiz yolun ne olacağını kolayca tahmin edip bizi durdurmaya çalışacaktır. Bir tedavi bulsak dahi, bu kraliçenin hayatını tehlikeye sokmaz mı?"
'
"Sparhavvk onun şampiyonu, Lordum," dedi Kalten. "Onlarla başa çıkabilir, özellikle ben de arka çıkarsam."
"Tedavide bir ilerleme kaydettiniz mi, Vanion?" dedi Komier.
"Bütün yerel doktorların aklı karıştı," diye cevapladı Vanion. "Diğerlerine de haber yolladık ama çoğundan ses gelmedi."
"Doktorlar çoğu zaman karşılık vermezler," diye belirtti Abriel. "Bu kraliyet meclisinin başının kraliçenin iyileşmemesiyle yakından ilgilendiği bir yerde özellikle doğru olabilir." Sorunu enine boyuna düşündü. "Cyriniclerin Cammoria'da birçok bağlantısı var," dedi. "Kraliçenizi o krallıktaki Borrata Üniversitesi'nin tıp fakültesine götürmeyi düşündünüz mü? Belirsiz hastalıklar uzmanları olarak meşhurlar."
"Onu saran büyüyü çözmeyi göze alabileceğimizi sanmam," dedi Sephrenia. "Şu anda onu hayatta tutan tek şey bu. Borrata'ya bir geziye çıkamaz."
"Sadece o kadar da değil," diye Vanion ekledi. "Annias onu saraydan çıkarmamıza asla izin vermez."
Abriel başını salladı. Bu konuyu bir an düşündü. "Bir alternatif var. Doktorun hastasına bakması kadar iyi olamaz ama bazen işe yarar. Yetenekli bir doktor belirtilerin ayrıntılı tanımlanmasından
162
k şey öğrenebilir. Benim önerim, Vanion. Kraliçe Ehlana'nın has-tahR1 hakkında bildiğin her şeyi yaz ve Borrata'ya yolla."
"Bu işi ben üstleneceğim," dedi Sparhawk. "Kraliçenin iyileşmesini istemek için kişisel sebeplerim var. Martel Cammoria'da - veya orada olduğu düşünülüyor - onunla halletmem gereken şeyler var."
"Bu ortaya başka bir şey çıkarıyor," dedi Abriel. "Şu anda Cammoria'da büyük bir karmaşa var. Birisi ortalığı karıştırıyor. Şu an orası pek tekin değil."
Komier tekrar geri yaslandı. "Siz baylar, küçük bir birleşme gösterisine ne dersiniz?" dedi diğer eğitmenlere.
"Aklında ne var?" diye sordu Darellon.
"Bu işin içinde hepimizin payı olduğunu söyleyebilirim," diye cevapladı Komier. "Ortak amacımız Annias'ı patrik tahtından uzak tutmak. Hepimizin yetenek ve cesarette arkadaşlarının üstünde olan şampiyonları var. Sanırım her birimizin bu şampiyonlardan birini seçip Cammoria'da Sparhavvk'a katılmak üzere yollaması iyi bir fikir olabilir. Bu yardımın zararı olmaz. Ayrıca dört birlikten adamlar yollamak bütün dünyayı bu konuda Kilise Şövalye-leri'nin aynı fikirde olduğuna ikna edecektir."
"Çok iyi, Komier," diye onayladı Darellon. "Askeri birliklerin uzun zamandır düşünce farklılıkları vardı, bir yığın insan hâlâ bölünmüş olduğumuzu düşünüyor." Abriel'e döndü. "Cammo-ria'daki belanın arkasında kim olduğu konusunda fikrin var mı?"
"Birçoğu Otha olduğuna inanıyor," diye cevapladı Cyrinic. "Son altı aydır merkezi krallıkların içine sızıyor."
"Biliyorsun," dedi Komier, "içimde bir gün Otha'yla ilgili bir şey yapacağımıza dair güçlü bir his var - hemde çok kalıcı bir şey."

ilhanx

"Bu Azash'a karşı çıkmayı da içerecek," dedi Sephrenia, "ve bunu yapmak istediğimizden emin değilim."
"Styricum'un Genç Tanrıları onunla ilgili bir şey yapamazlar mı?" diye sordu Komier.
"Yapmamayı tercih ediyorlar," diye cevapladı Sephrenia. "İnsanlar arasındaki savaşlar yeteri kadar kötü; ama Tanrılar arasındaki savaş hayal gücümüzün bile ötesinde olacaktır." Dolmant'a döndü. "Elenelerin Tanrısı çok güçlü olarak bilinir," dedi. "Kilise ondan Azash'ın karşısına çıkması için yardım isteyemez mi?"
"Bu mümkün, sanırım," dedi başpiskopos. "Tek sorun Kilise
163
Azash'ın ya da başka bir Styric Tanrısı'nın varlığını kabul etmez Bu bir ilahiyat meselesi."
"Ne kadar kıt bir görüş."
Dolmant güldü. "Sevgili Sephrenia," dedi. "Bunun kilisenin doğasında olduğunu biliyorsun. Hepimiz öyleyiz. Bir tek gerçek bulup onu benimseriz. Sonra gözlerimizi diğer bütün her şeye kaparız. Bu karışıklığı önler." Ona merakla baktı. "Söyle bana Sephrenia, hangi kafir Tanrıya tapıyorsun?"
"Söylemeye iznim yok/' dedi tırmalayıcı bir sesle. "Ama bir Tanrı olmadığını söyleyebilirim, bir Tannça'ya hizmet ediyorum."
"Dişi bir Tanrı mı? Ne saçma bir fikir."
"Bir erkek için, Dolmant. Kadınlar bunu norma) bulur."
"Bizim bilmemiz gerektiğini düşündüğün başka bir şey var mı, Vanion?" diye sordu Komier.
"Sanırım, her şeyi göz önüne aldık, Komier." Vanion Spar-hawk'a baktı. "Eklemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu.
Sparhavvk başını salladı. "Hayır," dedi. "'Sanmam."
"Ya üzerimize kilise askerlerini yollayan Styric'e ne demeli?" diye sordu Kalten.
Sparhawk homurdandı. "Onu unutmuştum," dedi. "Krager ve Harparin'i konuşurken duyduğum zamandı. Kalten ve ben kıyafet değiştirmiştik ama buna rağmen bizi tanıyan bir Styric vardı. Çok geçmeden Annias'ın adamları tarafından saldırıya uğradık."
"Bir bağlantı olduğunu mu düşünüyorsunuz?" dedi Komier.
Sparhavvk başıyla onayladı. "Bir süredir beni etrafta takip eden Styric'in askerlere gösterenle aynı kişi olduğundan emin değilim. Bu Annias'la bağlantılı olduğunu gösterir."
"Oldukça zayıf bir ihtimal, Sparhavvk. Devreye Styricler girince, Annias'ın oldukça iyi bilinen önyargıları vardır."
"İhtiyacı olduğunda yardımlarını istemiyeceği kadar çok değil. Onu iki kere büyü kullanırken yakaladım."
"Bir din adamı mı?" Dolmant şaşırmıştı. "Kesinlikle yasaktır."
"Kont Radon'a kurulan komplo da öyle, Ekselansları. Annias'ın kuralları pek umursadığmı sanmıyorum. Tam bir sihirbaz sayılmaz ama nasıl yapılacağını biliyor. Bu eğitim aldığını gösteriyor ve bu da bir Styric manasına gelir."
Darellon ince, uzun parmaklarını önündeki masanın üzerinde
164
h'rbirine geçirdi. "Styricler var, Styricler var/' dedi. "Abriel'in be-I'rttiği gibi, .son zamanlarda merkezi krallıklarda çok fazla Styric faaliyet var, çoğu Zamoch'dan geliyor. Annias gizleri öğrenmek cin bir Styric aradıysa, yanlış Styric'le bağlantı kurmuş olmalı."
"Sanırım, olayları iyice karmaşıklaştırıyorsun, Darellon," dedi Dolmant.
"Lordlarım," dedi sakince Sephrenia, "bu sabah ne olduğunu bir düşünün." Gözleri çok dikkatliydi. "Içinizdekilerden biri - ya da hizmetinde bulunduğunuz krallardan biri - başpiskopos Anni-as'm neredeyse çocukça suçlamalarına kanmadı mı? Siz Eleneler kurnaz, çok bilmiş insanlarsınız. Uyarılmış olsaydınız, Annias'm Pandionları beceriksizce kötüleme girişimlerine gülecektiniz. Ama ne siz güldünüz ne de krallarınız. Bir yılan kadar kurnaz Annias, bir dahinin darbesi olacağına inandığı davasını ortaya sundu."
"Tam olarak nereye varmaya çalışıyorsun, Sephrenia?" diye sordu Vanion.
"Sanırım, Lord Darellon'un düşünce tarzını göz önüne almalıyız. Bu sabahki gösteri bir Styric'in çok üzerindeydi. Biz basit insanlarız ve bizim büyücülerimizin, bizi onların tarzında düşünmemiz için çok zorlamaları gerekmez. Siz Eleneler çok daha şüpheci, çok daha mantıklısınız. Çok kolay kanmazsınız - tabii ki büyü etkisinde değilseniz."
Dolmant öne eğildi, gözleri bir mantık yarışı için olan hevesini gizlemiyordu. "Ama Annias'da, ilahiyat tartışmaları üzerine eğitim görmüş, bir Elene. Niçin bu kadar beceriksizdi?"
"Sen bu sabah Annias'ın kendi sesiyle konuştuğunu kabul ediyorsun, Dolmant. Bir Styric büyücüsü - ya da mecbur bırakılan bir yaratık - onun davasını basit bir Styric'in anlayacağı bir şekilde sunabilir ve sonra da sihirle inanmaya teşvik ederdi."

ilhanx

"Sabah salonda biri bu tür bir büyü mü kullanıyordu?" diye sordu Darellon, yüzünde rahatsız olduğunu gösteren bir ifadeyle.
"Evet," diye basitçe cevapladı Sephrenia.
"Sanırım, konudan uzaklaşıyoruz," dedi Komier. "Şimdi yapmamız gereken Sparhavvk'ı Borrata'ya yollamak. Kraliçe Ehla-na'nın hastalığını ne kadar çabuk tedavi edersek, Annias tehlikesi-ni o kadar çabuk yok ederiz. Nakit para kaynağını bir kestik mi, beni ilgilendirecek bir kimse - ya da bir şey - ile beraber olamaz."
165
"Sen en iyisi yola çıkmaya hazırlan, Sparhavvk," dedi Vanion. "Kraliçenin belirtilerini senin için yazacağım."
"Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum, Vanion," dedi Sephre-nia. "Onun durumunu senden çok daha ayrıntılı biliyorum."
"Ama sen yazamazsın," diye hatırlattı Vanion.
"Yazmam gerekmiyor," dedi Sephrenia. "Borrata'daki doktorlara belirtileri kendim söyleyeceğim."
"Sparhawk'la beraber mi gidiyorsun?" Vanion şaşırmıştı.
"Evet. Onun üzerinde odaklanmaya hazırlanan şeyler varmış gibi gözüküyor. Cammoria'ya vardığında yardımım gerekebilir."
"Ben de geliyorum," dedi Kalten. "Sparhavvk, Cammoria'da Martel'i yakalarsa orada olup ne olacağını görmek isterim." Arkadaşına sırıttı. "Bana Adus'u verirsen, Martel'i sana bırakacağım."
"Bence uygun," diye kabul etti Sparhavvk.
"Borrata'ya giderken Chyrellos'dan geçeceksiniz," dedi Dor-mant. "Oraya kadar bende sizinle geleceğim."
"Sizi yanımızda görmekten gurur duyarız, Ekselansları." Sparhavvk Kont Radun'a döndü. "Sizde bize katılmak istemez misiniz, Lordum?" diye sordu.
"Hayır. Gene de teşekkürler, Sör Sparhavvk," diye cevapladı kont. "Yeğenim ve Lord Abriel'le beraber Arcium'a döneceğim."
Komier hafifçe suratını astı. "Sizi geciktirmek istemem, Sör Sparhavvk," dedi, "ama Darellon haklı. Annias bir sonraki adımımızın ne olacağını tahmin edecektir. Eosia'da tıbbi eğitim yapan fazla merkez yok; eğer Martel hâlâ Chyrellos'daysa ve hâlâ Annias'dan emir alıyorsa, Borratta'ya gitmeni engellemeye çalışacaktır. Sanırım en iyisi diğer birliklerin şövalyeleri yetişene kadar Chrel-los'da beklemeniz. Bazen bir güç gösterisi tehlikeleri uzaklaştırır."'
"İyi fikir," diye onayladı Vanion. "Diğerleri ona Chyrellos'daki Pandion karargahında katılabilir ve beraber çıkıp, giderler."
Sparhavvk ayağa kalktı. "Öyleyse tamam," dedi. Sephrenia'ya bir bakış attı. "Flüt'ü burada mı bırakacağız?"
"Hayır. O da benimle geliyor."
"Bu tehlikeli olmayacak mı?" diye uyardı.
"Eğer korunmaya ihtiyacı olursa, ben koruyabilirim. Yinede bu benim kararım değil."
"Onunla konuşmayı seviyorsun değil mi?" dedi Kalten. "Bütün
166
saptığın beynijli aıştmp ne söylediğini çözmeye çalışmak." Sparhavvk buIıa kulak asmadı.
SPARHAtyjc avluda diğerleriyle beraber Chyrellos'a at bi™V ye hazırlanıyor(jll^ çömez Berit yanma yaklaştı. "Kapıda tc?Pal V dilenci oğlan var Lordum," dedi Sparhavvk'a. "Size söylencesi ^e_ feken acil bir şey*varmış."
"Bırakın girsin/' dedi Sparhavvk.
Berit bir a? şaşırmış baktı.
"Çocuğu tanıyorum," dedi Sparhavvk. "Benim için çalışı/01--"
"Nasıl isterseniz, Lordum," dedi eğilerek Berit.
"Ah, aklımdayken, Berit," dedi Sparhavvk.
"Lordum?"
"O çocuğa çok yakın yürüme. Bir hırsızdır ve daha on adım yürümeden sahip olduğun her şeyi çalabilir."
"Bunu aklımda tutacağım, Lordum."
Birkaç dakika sonra, Berit yanında Talen'le beraber geldi'
"Bir sorunum var, Sparhavvk," dedi çocuk.
"Ya?"
"Başpiskoposun adamlarından bazıları senin için çalışğ%ı anladılar. Bütün Cimmura'da beni arıyorlar."

ilhanx

"Başının derde gireceğini söylemiştim," diye homurdar»0^1 *V rik. Sonra Sparhavvk'a baktı. "Şimdi ne yapacağız?" diye sordu "Onun katedralin zindanına kapatılmasını istemem."
Sparhavvk çenesini kaşıdı. "Sanırım bizimle gelmesi gerekiyo^» dedi, "en azından Demos'a kadar." Birden dişlerini göstererek S[_ nttı. "Orada Asinde ve oğlanlarla bırakabiliriz."
"Sen çıldırdın mı, Sparhavvk?"
"Buna sevineceğini düşünmüştüm."
"Bu hayatımda duyduğum en saçma sapan şey."
"Kardeşlerini bilmesini istemez misin?" Sparhavvk oğlar*a baktı. "Berit'ten kaçpara çaldın?" diye genç hırsıza açıkça sordı^-
"Gerçekten çok fazla değil."
"Hepsini geri ver."
"Beni fcayal arıklığına uğrattın, Sparhavvk."
"Hayff* hayal kırıklıklarıyla doludur. Şimdi onları geri ve r."
167
"Sen en iyisi yola çıkmaya hazırlan, Sparhawk," dedi Vanion. "Kraliçenin belirtilerini senin için yazacağım."
"Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum, Vanion," dedi Sephre-nia. "Onun durumunu senden çok daha ayrıntılı biliyorum."
"Ama sen yazamazsın," diye hatırlattı Vanion.
"Yazmam gerekmiyor," dedi Sephrenia. "Borrata'daki doktorlara belirtileri kendim söyleyeceğim."
"Sparhawk'la beraber mi gidiyorsun?" Vanion şaşırmıştı.
"Evet. Onun üzerinde odaklanmaya hazırlanan şeyler varmış gibi gözüküyor. Cammoria'ya vardığında yardımım gerekebilir."
"Ben de geliyorum," dedi Kalten. "Sparhavvk, Cammoria'da Martel'i yakalarsa orada olup ne olacağını görmek isterim." Arkadaşına sırıttı. "Bana Adus'u verirsen, Martel'i sana bırakacağım."
"Bence uygun," diye kabul etti Sparhavvk.
"Borrata'ya giderken Chyrellos'dan geçeceksiniz," dedi Dor-mant. "Oraya kadar bende sizinle geleceğim."
"Sizi yanımızda görmekten gurur duyarız, Ekselansları." Sparhavvk Kont Radun'a döndü. "Sizde bize katılmak istemez misiniz, Lordum?" diye sordu.
"Hayır. Gene de teşekkürler, Sör Sparhavvk," diye cevapladı kont. "Yeğenim ve Lord Abriel'le beraber Arcium'a döneceğim."
Komier hafifçe suratını astı. "Sizi geciktirmek istemem, Sör Sparhavvk," dedi, "ama Darellon haklı. Annias bir sonraki adımımızın ne olacağını tahmin edecektir. Eosia'da tıbbi eğitim yapan fazla merkez yok; eğer Martel hâlâ Chyrellos'daysa ve hâlâ Anni-as'dan emir alıyorsa, Borratta'ya gitmeni engellemeye çalışacaktır. Sanırım en iyisi diğer birliklerin şövalyeleri yetişene kadar Chrel-los'da beklemeniz. Bazen bir güç gösterisi tehlikeleri uzaklaştırır."'
"İyi fikir," diye onayladı Vanion. "Diğerleri ona Chyrellos'daki Pandion karargahında katılabilir ve beraber çıkıp, giderler."
Sparhavvk ayağa kalktı. "Öyleyse tamam," dedi. Sephrenia'ya bir bakış attı. "Flüt'ü burada mı bırakacağız?"
"Hayır. O da benimle geliyor."
"Bu tehlikeli olmayacak mı?" diye uyardı.
"Eğer korunmaya ihtiyacı olursa, ben koruyabilirim. Yinede bu benim kararım değil."
"Onunla konuşmayı seviyorsun değil mi?" dedi Kalten. "Bütün
166
otığın beynini çalıştırıp ne söylediğini çözmeye çalışmak." Sparhavvk buna kulak asmadı.
SPARHAVVK avluda diğerleriyle beraber Chyrellos'a at binme-
hazırlanıyordu, çömez Berit yanına yaklaştı. "Kapıda topal bir dilenci oğlan var, Lordum," dedi Sparhavvk'a. "Size söylemesi gereken acil bir şey varmış."
"Bırakın girsin," dedi Sparhavvk.
Berit bir az şaşırmış baktı.
"Çocuğu tanıyorum," dedi Sparhavvk. "Benim için çalışıyor."
"Nasıl isterseniz, Lordum," dedi eğilerek Berit.
"Ah, aklımdayken, Berit," dedi Sparhavvk.
"Lordum?"
"O çocuğa çok yakın yürüme. Bir hırsızdır ve daha on adım yürümeden sahip olduğun her şeyi çalabilir."

ilhanx

"Bunu aklımda tutacağım, Lordum."
Birkaç dakika sonra, Berit yanında Talen'le beraber geldi.
"Bir sorunum var, Sparhavvk," dedi çocuk.
"Ya?"
"Başpiskoposun adamlarından bazıları senin için çalıştığımı anladılar. Bütün Cimmura'da beni arıyorlar."
"Başının derde gireceğini söylemiştim," diye homurdandı Ku-rik. Sonra Sparhavvk'a baktı. "Şimdi ne yapacağız?" diye sordu. "Onun katedralin zindanına kapatılmasını istemem."
Sparhavvk çenesini kaşıdı. "Sanırım bizimle gelmesi gerekiyor," dedi, "en azından Demos'a kadar." Birden dişlerini göstererek sırıttı. "Orada Aslade ve oğlanlarla bırakabiliriz."
"Sen çıldırdın mı, Sparhavvk?"
"Buna sevineceğini düşünmüştüm."
"Bu hayatımda duyduğum en saçma sapan şey."
"Kardeşlerini bilmesini istemez misin?" Sparhavvk oğlana baktı. "Berit'ten kaç para çaldın?" diye genç hırsıza açıkça sordu.
"Gerçekten çok fazla değil."
"Hepsini geri ver."
"Beni hayal kırıklığına uğrattın, Sparhavvk."
"Hayat hayal kırıklıklarıyla doludur. Şimdi onları geri ver."
167
on birinci bölüm
Mu
AÇILIR KAPANIR köprüyü geçip Demos ve ötesine giden yola çıktıklarında öğleden sonra olmuştu. Hava hâlâ rüzgarlı ama gökyüzü açıktı. Kıvrıla kıvrıla Demos'a giden yolda kalabalık bir trafik vardı. Arabalar takırdayarak geçiyor ve koyu renkli elbiseler giymiş köylüler sırtlarında ağır denklerle zorlanarak ağır ağır Cimmu-ra'daki pazara doğru gidiyorlardı. Vahşi kış rüzgarı yolun kenarındaki sarı otları yatırıyordu. Sparhavvk diğerlerinden birkaç adım ilerde gidiyordu, Cimmura'ya giden köylüler kenara çekilerek yol açıyorlardı. Faran tırıs giderken gene tören yürüyüşüne geçti.
"Atın tez canlıymış gibi gözüküyor, Sparhavvk," diye yorum yaptı rahip cübbesinin üzerine kalın, siyah resmi cübbesini giyen Başpiskopos Dolmant.
Sparhavvk başını geri çevirip omuzunun üzerinden, "Sadece gösteri yapıyor," diye yanıtladı.
"Bu ona birisini ısırmak için fırsat kollarken vakit geçirecek bir şey sağlıyor." Kalten güldü.
"Terbiyesiz mi?"
"Savaş atlarının doğasıdır, Ekselansları," dedi Sparhavvk. "Saldırgan eğitilirler. Faran konusunda biraz fazla ileri gitmişler."
"Hiç seni ısırdı mı?"
"Bir kez. Sonra, yapmamasının daha iyi olacağını açıkladım."
"Açıkladın mı?"
"Sağlam bir dal parçası kullandım. Anında her şeyi anladı."
"Bugün çok yol almayacağız, Sparhavvk," diye bağırdı Kurik, grubun arkasından, yanında iki yük atıyla geliyordu. "Geç başladık. Bir fersah kadar ilerde bir han biliyorum. Orada iyi bir uyku
168
ktikten sonra sabah, erkenden yola çıkma fikrine ne diyorsun?"
"Çok uygun," diye onayladı Kalten. "Artık yerde uyumaktan o kadar çok hoşlanmıyorum."
"Tamam," dedi Sparhavvk. Talen'e bir göz attı, çocuk Sephre-nia'nin beyaz atının yanında, yorgun görünüşlü doru bir ata biniyordu- Oğlan, omuzunun üzerinde korkuyla geriye bakıp duruyordu. "Sakinsin," dedi.
"Genç insanların büyüklerinin yanında konuşmaması beklenir, Sparhawk," diye kıvırtarak cevapladı Talen. "Kurik'in gönderdiği okulda öğrettikleri birkaç şeyden biri buydu. Ben kurallara uymaya çalışırım - tabii ki beni çok fazla rahatsız etmezlerse."
"Bu genç adam bir küstah," diye gözlemledi Dolmant.
"Hem de bir hırsız, Ekselansları," diye uyardı Kalten. "Üzerinizde değerli bir şeyler varsa çok yakınına gitmeyin."
Dolmant sertçe çocuğa baktı. "Hırsızlığın Kilise tarafından onaylanmadığı gerçeğinin farkında mısın?"
"Evet," diye iç çekti Talen. "Biliyorum, Kilise bu tip şeyler için çok tutucu."
"Ağzından çıkan lafa dikkat et, Talen," diye patladı Kurik.
"Edemem, Kurik. Burnum görüntüyü kısıtlıyor."

ilhanx

"Ufaklığın ahlaksızlığı belki anlaşılabilir," dedi hoşgörülüce Dolmant. "Ahlak ve din ilkeleri konularında eğitim aldığından şüpheliyim." İç çekti. "Sokaklardaki çocuklar, birçok yönden, Styricler kadar dinsizler."
Eyerinin önünde eski bir cüppeye sarılmış oturan Flüt'le giden Sephrenia'ya muzipçe gülümsedi.
"Aslında, Ekselansları," diye karşı çıktı Talen, "sürekli Kilise'ye giderim ve her zaman vaaza çok dikkat ederim."
"Bu şaşırtıcı," dedi başpiskopos.
"Tam değil, Ekselansları," dedi Talen. "Hırsızların çoğu kiliseye gider. Ayin sırasında toplanan para her türlü riske değer."
Dolmant şaşırmış bir ifadeyle baktı.
"Şu yönden bakın, Ekselansları," diye yapmacık bir ciddiyetle açıkladı Talen. "Kilise parayı fakirlere dağıtır, değil mi?"
"Şüphesiz."
"Ben fakirlerden biri olduğum için tepsi geçerken kendi payımı alırım. Bu Kiliseyi her zaman beni bulup para vermek derdinden kurtarır. Becerebildiğim zamanlar yardımcı olmak isterim."
169
Dolmant gözlerini ona dikti ve kahkahalarla gülmeye başladı.
Birkaç mil sonra, Styric olduklarını gösteren kaba, düz tunikler giyen küçük bir grup insanla karşılaştılar. Yayaydılar, Sparhavvk ve diğerlerini görür görmez korkuyla yandaki tarlaya kaçtılar.
"Niçin bu kadar korktular?" diye sordu Talen.
"Styricum'da haberler hızlı yayılır," diye cevapladı Sephrenia, "ve son günlerde şiddet olayları oldu."
"Şiddet olayları mı?"
Sparhawk kısaca Arcium'daki küçük Styric köyünde olanları anlattı. Talen'in yüzü solgunlaştı. "Korkunç," diye bağırdı.
"Kilise yüzyıllardır bu tip şeylerin kökünü kazımaya çalıştı," dedi üzgünce Dolmant.
"Sanırım biz Arcium'un o bölgesindekilerin kökünü oldukça iyi kazıdık," diye onu temin etti Sparhavvk. "Olaydan sorumlu olan köylülerle görüşsünler diye bir grup adam gönderdim."
"Onları astınız mı?" diye öfkeyle sordu Talen.
"Sephrenia bunu yapmamıza izin vermeyeceğinden adamlarım bunun yerine onları dallarla dövdüler."
"Hepsi bu mu?"
"Dal olarak dikenli çalılar kullandılar. Arcium'da dikenler biraz büyük olur; adamlarıma bu konuda titiz olmalarını emrettim."
"Biraz aşırı," dedi Dolmant.
"Bence uygun, Ekselansları. Kilise Şövalyeleri'nin Styriclerle yakın bağları var, dostlarımıza kötü davrananlardan hoşlanmayız."
Soluk kış güneşi mor bulut kümesinin arkasına kayarken yıkık bir yol kenarı hanına geldiler. Sulu bir çorba ve yağlı koyun etinden oluşan bir şeyler yedikten sonra erkenden yattılar.
Ertesi sabah hava açık ve soğuktu. Yol buz tutmuş, kenarlarını kaplayan çalılar dondan bembeyaz olmuştu. Güneş çok parlaktı ama çok az ısıtıyordu. İçe işleyen soğuktan korunmak için cüppelerine sıkıca sarılıp atlarını hızla sürdüler.
Yol, merkezi Elenia'nm tepe ve vadilerini keserek, kış güneşi altında nadasa bırakılmış tarlaların içinden uzanıp gidiyordu. Sparhavvk giderken etrafına bakındı. Burası onun ve Kalten'in büyüdüğü bölgeydi, yıllar sonra çocukluğunun geçtiği ortamlara geri dönen tüm insanların hissettiği o belirgin eve dönüş duygusunu hissetti. Pandion eğitiminin büyük bir bölümü olan kişisel disiplin
170
arhavvk'ın kendini aşırı duygulara kaptırmasını önlüyordu ama 1 nden geleni yapmasına rağmen bazen derinden etkiliyordu.
Öğlene doğru, Kurik bağırdı. "Arkamızdan gelen bir atlı var. Atını çok zorlayarak geliyor."
Sparhawk Faran'ı dizginleyip döndürdü. "Kalten," dedi sertçe.
"Tamam," diye cevaplayan iri sarışın, kılıcının kabzası ortaya çıksın diye cübbesini açtı.
Sparhavvk'da kılıcını açtı ve ikisi beraber gelen atlıyı karşılamak için birkaç yüz metre geriye gittiler.
Tüm bu tedbirlerin gereksiz olduğu ortaya çıktı. Atlı, genç çömez Berit'ti. Sade bir cübbe giymiş, el ve bileklerinin derisi sabah ayazından çatlamıştı. Atının ağzından köpükler ve buharlar çıkıyordu. Atını dizginledi ve yürüterek yaklaştı. "Size Lord Vani-on'dan bir mesaj var, Sör Sparhawk," dedi.
"Nedir?" diye sordu Sparhavvk.
"Kraliyet Meclisi Lycheas'ı meşrulaştırdı."
"Ne yaptılar?"

ilhanx

"Thalesia, Deira ve Arcium kralları bir piç naip prens olamaz diye ısrar edince, başpiskopos Annias meclisi oturuma çağırdı ve prensin meşru olduğunu ilan ettiler. Annias, Prenses Arissa'nın Vardenais Dükü Osten'le evlendiğini gösteren bir belge yapmış."
"Bu saçma," diye kızdı Sparhavvk.
"Lord Vanion'da aynı şekilde düşündü. Bununla beraber belge oldukça iyi hazırlanmış. Dük Osten yıllar önce öldü, bu yüzden iddiayi yalanlamanın hiç bir yolu yok. Lenda Kontu parşömeni çok yakından inceledi ve sonunda o bile Lycheas'ı meşrulaştırmak yönünde oy kullandı."
Sparhavvk küfretti.
"Ben Dük Olsen'i tanırım," dedi Kalten. "Bekarlığı onaylanmış biridir. Evli olmasının hiç bir yolu yok. Kadınları hor görürdü."
Sephrenia ile gelip onlara katılan Dolmant, "Bir sorun mu var?" diye sordu. Kurik ve Talen hemen arkasmdaydılar.
"Meclisi Lycheas'ın meşruluğunu kabul etti" dedi Kalten. "Annias, Arissa'nın evli olduğunu gösteren bir kağıt hazırlamış."
"Ne kadar tuhaf," dedi Dolmant.
"Ve ne kadar işe yarar," diye ekledi Sephrenia.
"Bu belge sahte olabilir mi?" diye sordu Dolmant.
171
"Kolaylıkla, Ekselansları" dedi Talen. "Cimmura'da Patrik Clu. vonus'un - biri Troll, diğeri de çok çirkin olmak üzere - dokuz karı-sı olduğunun çürütülemez ispatını yapacak bir adam tanıyorum."
"Bu iş şimdi bitti," dedi Sparhavvk. "Korkarım ki, bu Lycheas'ı tahta bir adım daha yaklaştırdı."
"Ne zaman oldu?" diye genç çömeze sordu Kurik.
"Dün gece geç saatlerde."
Kurik sakallarını kaşıdı. "Prenses Arissa Demos'da manastıra kapalı olduğundan," dedi, "eğer Annias bu komployu yeni planla-mışsa, Arissa'nm birisiyle evli olduğundan daha haberi yoktur."
"Dul," diye düzeltti Berit.
"Tamam, o zaman dul. Arissa, Cimmura'daki bütün erkeklerle tek tek yattığından - özür dilerim, Ekselansları - ve bunları kendi tanımladığı gibi sunak taşında hiç bulunmadan yaptığından her zaman gurur duyardı. Eğer biri ona doğru yaklaşılırsa hiç evlenmediğine dair bir belge imzalatmak çok zor olmasa gerek. Bu suyun yüzünü biraz çamurlandırmaz mı?"
"Bu adamı nerden buldun, Sparhavvk?" diye hayranlıkla sordu Kalten. "O bir hazine."
Sparhavvk şimdi çok hızlı düşünüyordu. "Meşru - ya da değil -," diye belirtti, "miras hakları ve benzer şeylerle ilgili olduğundan bu sivil bir meseledir; ama evlilik merasimi her zaman dinidir, değil mi, Ekselansları?"
"Evet," diye onayladı Dolmant.
"Biraz önce Kurik'in bahsettiği gibi bir belge alabilirsek, Kilise onun evlenmemiş olduğuyla ilgili bir bildiri yayınlayabilir mi?"
Dolmant bunu düşündü. "Oldukça karışık," dedi kuşkuyla.
"Ama mümkün mü?"
"Sanırım, evet." „
"Sonra da Kilise Annias'a düzme belgesini geri çekmesini emredebilir, değil mi?"
"Şüphesiz."
Sparhavvk Kalten'e döndü. "Dük Osten'in arazileri ve unvanları kime kaldı?" diye sordu.
"Yeğenine - tam bir salağa. Düklükten çok etkilendi, parasını kazandığından çok daha hızlı harcıyor."
"Arazileri ve unvanı birden elinden alınıp Lycheas'a verildiğin-
172

j jiasıl davranacaktır?"
"Çığlıklan Thalesia'dan duyabileceksin."
gparhavvk'ın yüzünden minik bir gülümseme geçti. "Vardeni-as'da dürüst bir yargıç biliyorum, bu dava yetkisinde olacaktır. Eğer şimdiki dük bu konuda dava açarsa ve eğer konumunu destekle}^11 Kilise bildirisini ortaya sunarsa, yargıç onun lehinde karar verecektir, değil mi?"
Kalten dişlerini göstererek sırıttı. "Başka şansı olmayacaktır." "Bu Lycheas'ın meşruluğunu tekrar kaldırmaz mı?" Dolmant gülümsüyordu. Sahte bir ciddi ifade takındı. "Haydi yola koyulalım, dostlarım," diye önerdi. "Birden bir günahkarın itiraflarını bir an önce duymak için içim içimi yemeğe başladı."
"Hırsızları hep dürüst olmayan insanlar olarak düşünürdüm; ama soylular ve din adamlarının yanında amatör kalıyoruz."
Kalten yola çıkınca, "Platime bu durumu nasıl çözümlerdi?" diye sordu.

ilhanx

"Lycheas'ın sırtına bir bıçak saplardı." Talen omuz silkti. "Ölü piçler tahta geçemezler, değil mi?"
Kalten güldü. "Bunun kesin ve doğrudan bir çözüm olduğunu kabul ediyorum."
"Dünya'nın sorunlarını cinayet işleyerek çözemezsin, Kalten" dedi kınarcasına Dolmant.
"Niçin, Ekselansları, cinayetten bahsetmiyorum. Kilise Şövalyeleri Tann'nın Askerleri'dir. Eğer Tanrı bize birisini öldür derse, bu cinayet değil, bir inanç eylemidir. Ne dersiniz Kilise, bu işte olduğum sürece, Sparhawk ve bana, Lycheas'ı - Annias'ı - ve Otha'yı da halletmemiz için emir verecek kadar önünü açıkça görebilir mi?" "Kesinlikle hayır!"
Kalten iç çekti. "Bu sadece bir fikirdi." "Otha'da kim?" diye merakla sordu Talen. "Sen nerede büyüdün, oğlum?" diye sordu-Berit. "Sokaklarda."
"Sokaklarda bile Zemoch imparatorunun kim olduğunu bilirler." "Zemoch nerede?"
"Yerleştirdiğim o okulda kakaydın bilirdin" diye gürledi Kurik. "Okul beni sıkıyor, Kurik" diye cevapladı çocuk. "Aylarını bana harfleri öğretmeye çalışarak geçirdiler. İsmimi yazmayı öğren-

diğimde, geri kalanı öğrenmeye gerek olmadığını düşündüm."
"İşte bu yüzden Zemoch'un nerede olduğunu - ya da seni 0^ dürecek olan adamın Otha olacağını - bilmiyorsun."
"Niçin hiç tanımadığım biri beni öldürmeye kalksın ki?"
"Çünkü sen bir Elene'sin"
"Herkes Elene'dir - tabii ki Styricler hariç."
"Bu çocuğun önünde gideceği çok uzun bir yol var," diye yo, rumladı Kalten. "Birinin onunla ilgilenmesi gerekiyor."
"Eğer bu sizi memnun edecekse, Lordlarım," dedi Berit, Spar-hawk kelimeleri dikkatli seçmesinin nedeninin Demos başpiskoposunun orada bulunması olduğunu düşündü. "Kafanızda önemli konular var. Asla iyi bir tarih öğrencisi olmaktan öteye geçmedim ama bu gelişmemiş veletin eğitimini üstleneceğim."
"Bu genç adamı dinlemeye bayılıyorum," dedi Kalten. "Resmiyet her zaman beni zevkten bayıltır."
"Velet mi?" diye yüksek sesle itiraz etti Talen.
Berit'in ifadesi değişmedi. Elinin tersiyle vurduğu rastgele bir tokatla Talen'i eyerinden düşürdü. "İlk ders öğretmenine karşı saygılı ol," dedi. "Onun sözlerini asla sorgulama."
Talen hızla ayağa kalktı, elinde küçük bir hançer vardı. Berit eyeri üzerinde eğildi ve göğsüne sıkı bir tekme atıp nefesini kesti.
"Eğitimin ilerleme hızına hayranlık duymuyor musun?" diye Sparhavvk'a sordu Kalten.
"Şimdi, atma bin," dedi sertçe Berit, "ve dikkat et. Zaman zaman seni deneyeceğim ve cevapların doğru olursa iyi olur."
"Bunu yapmasına izin verecek misin?" diye babasına seslendi Talen.
Kurik sırıttı.
"Bu haksızlık/' diye şikayet eden Talen atma tırmandı. Kanayan burnunu sildi. "Gördün mü, ne yaptın?" diye Berit'i suçladı.
"Parmağını üst dudağına bastır," diye önerdi Berit, "ve izin almadan konuşma."
"Bu da ne oluyor?" diye sinirli bir sesle sordu Talen.
Berit yumruğunu kaldırdı.
"Tamam, tamam," diyen Talen, sunulan darbeden uzaklaşmak için sindi. "Haydi devam et. Dinleyeceğim."
"Gençlerin bilgiye olan açlığını görmekten her zaman mutlu

lurum" dedi yumuşakça Dolmant.
Ve Demos'a doğru giderlerken Talen'in eğitimi başladı. İlk baş-
bu konuda oldukça somurtkandı ama Berit'i birkaç saat dinledi kten sonra hikayedeki boşlukları kapatmaya başladı. "Soru sorabilir miyim?" dedi sonunda.
"Şüphesiz," diye cevapladı Berit.
"O zamanlar krallıklar olmadığını, sadece dukalıklar ve ben-zerleri olduğunu söyledin, değil mi?"
Berit başıyla onayladı.
"Peki Deiralı Abrech onbeşinci yüzyılda bütün ülkenin kontrolünü nasıl ele geçirdi? Diğer soylular onunla savaşmadılar mı?"
"Abrech orta Deira'daki demir madenlerinin kontrolünü elinde tutuyordu. Onun savaşçılarının çelik silahları ve zırhları vardı. Karşısındakiler ise bronz hatta taşla silahlanmışlardı."
"Sanırım, farkı yaratan buydu."

ilhanx

"Deira'nm denetimini sağlamlaştırdıktan sonra, şu andaki Ele-nia'ya döndü. Tüm bölgeyi istila etmesi uzun sürmedi. Sonra aşağı Arcium'a ilerledi, aynı işlemi orada da tekrar etti. Daha sonra orta Eosia'ya, Cammoria, Lamorkand ve Pelosia'ya yöneldi."
"Bütün Eosia'yı işgal etti mi?"
"Hayır. İşte o zaman Rendor'daki Eshandist Sapkınlık baş gösterdi ve Abrech Kilise tarafından bunu bastırmaya ikna edildi."
"Eshandistleri duymuştum," dedi Talen, "ama asla neye inandıklarını tam olarak anlayamadım."
"Eshand anti-hiyerarşikti."
"Bu ne demek?"
"Hiyerarşi en üst düzeydeki kilise memurlarından oluşur -başpiskoposlar, başbaşpiskoposlar ve patrikten. Eshand tek tek rahiplerin dini meşelere kendi cemaatlarında kararlar vermelerine ve Kilise Hiyerarşisi'nin dağıtılması gerektiğine inanırdı."
"Kilise'nin ondan niçin hoşlanmadığını şimdi anladım."
"Her neyse, Abrech, Rendor üzerine yürümek için batı ve orta Eosia'dan büyük bir ordu topladı. Gözleri cennete odaklanmıştı, işgal ettiği yerlerin lordları ve dükleri çelik silahlar isteyince - sapkınlarla daha iyi savaşmak için - bunun doğurabileceği sorunları düşünmeden kabul etti. Sadece birkaç savaş oldu ama sonra Abrech imparatorluğu birden parçalandı. Şimdi Deiranlann gizli tut-
175
tuklan ileri teknoloji onların elindeydi, batı ve orta Eosia'nın soy. luları artık kendilerini Abrech'e bağlı hissetmiyorlardı. Elenia ve Arcium bağımsızlıklarını ilan ettiler. Cammoria, Lamorkand ve Pelosia birleşip kuvvetli krallıklar oluşturdular. Abreeh kuzey Cammoria'da Eshandistlerle yaptığı bir savaşta öldürüldü."
"Bütün bunların Zemochla ne ilgisi var?"
"Zamanı gelince anlatacağım."
Talen dönüp Kurik'e baktı. "Biliyor musun," dedi, "bu iyi bir hikaye. Beni gönderdiğin okulda bu hikayeyi niçin anlatmadılar?"
"Onlara fırsat verecek kadar uzun kalmadın."
"Bu doğru olabilir, sanırım."
"Demos'a daha ne kadar var?" diye sordu Kalten, gözlerini kısarak akşam güneşinden zamanı anlamaya çalışıyordu.
"Yaklaşık on iki fersah," diye cevapladı Kurik.
"Hava kararmadan ulaşamayız. Etrafta bir han var mı?"
"İlerde bir köy var. Bir hanı var."
"Ne düşünüyorsun, Sparhavvk?" diye sordu Kalten.
"Sanırım, orada kalmamız iyi olur," diye onayladı iri adam. "Bütün gece soğukta ilerlemek atlar için iyi olmaz."
Uzun bir tepeden köye giden yolda ilerlerken güneş batıyordu. Arkalarındaki güneş gölgelerini önlerinde oldukça ileri uzatıyordu. Köy küçüktü, saz damlı taş evler yolun iki yanında toplanmıştı. Diğer uçtaki han, üstünde yatacak bir çatı katı bulunan, büyük bir odadan başka bir şey değildi. Yine de, akşam yemekleri önceki gün sunulandan çok daha iyiydi.
Kalten mumla aydınlatılmış odadaki yemekten sonra Spar-havvk'a, "Demos'a ulaştığımızda karargaha gidecek miyiz?" diye sordu.
Sparhavvk önce suskun kaldı. "Orası büyük olasılıkla izleniyor-dur," dedi. "Başpiskoposa Chyrellos'a giderken eşlik etmek, Demos'tan geçmemiz için gereken nedeni sağlıyor; ama Ekselanslanyla Arissa'yla konuşmak için manastıra giderken kimsenin bizi görmesini istemem. Eğer Annias planlarımız hakkında ipuçları elde ederse karşılık vermeye çalışacaktır. Kurik, evinde fazla oda var mı?"
"Bir tavan arası - ve ahırın üzerinde ki samanlık var."
"İyi. Sizi ziyaret edeceğiz."
"Asinde buna çok sevinecektir." Kurik'in gözlerinde bir sıkıntı
176
oluşmaya başladı. "Seninle biraz konuşabilir miyim, Sparhawk?"
Sparhavvk taburesini geri itti ve silahtarını parke döşeme odanın öbür ucuna doğru izledi.
"Talen'i Aslade'yle bırakmak konusunda ciddi değildin, değil ini?" diye yavaşça sordu.
"Hayır," diye cevapladı Sparhavvk, "değildim. Senin patavatsızlığını öğrenirse mutsuz olacağını söylediğinde haklıydın ve Talen çok boşboğaz. Ağzından kaçırabilir." "Peki ne yapacaksın o zaman?"
"Karar vermedim. Berit ona bakıp, başını beladan uzak tutuyor."
Kurik gülümsedi. "Kabul etmeliyim ki Talen hayatından ilk defa hazır cevaplarına katlanamayan birisiyle karşılaştı. Bu öğrendiği bütün tarih derslerinden çok daha önemli olabilir."

ilhanx

"Aynı şey benim de aklıma geldi." Sparhavvk saygılıca Sephre-nia ile konuşan çömeze bir göz attı. "İçimde Berit'in bir gün çok iyi bir Pandion olacağıyla ilgili bir his var," dedi. "Karakteri ve zekası iyi, Arcium'daki çarpışmada çok iyiydi."
"Yaya çarpışıyordu," dedi Kurik. "Bunu mızrağı nasıl tuttuğunu gördüğümüzde daha iyi anlayacağız."
"Kurik, sende eğitim çavuşu ruhu var."
"Birisinin bu işi yapması gerekiyor, Sparhavvk."
Ertesi sabah hava gene soğuktu, yola çıkmalarıyla beraber atların ağızlarından buhar çıkmaya başladı. Yaklaşık bir mil kadar gitmişlerdi ki, Berit eğitime tekrar başladı. "Tamam," dedi Talen'e, "söyle bakalım dün neler öğrendin."
Talen bir zamanlar Kurik'e ait olan yamalı eski gri cübbeye sıkı sıkı sarılmış titriyordu; ama Berit'in bir gün önce öğrettiklerini rahatça ezberden okudu. Sparhavvk'm hatırladığı kadarıyla oğlan Berit'in söylediklerini kelimesi kelimesine tekrar ediyordu.
"Çok iyi bir hafızan var Talen," diye tebrik etti Berit.
"Bu bir üçkağıt," diye karakterine uymayan bir alçakgönüllülükle cevapladı Talen. "Bazen Platime için mesaj taşırım, bu yüzden ezberlemesini öğrendim."
"Platime'da kim?"
"Cimmura'daki en iyi hırsız - en azından şişmanlamadan önce."
"Sen hırsızlarla mı arkadaşlık ediyorsun?"
"Ben bir hırsızım, Berit. Bu eski ve şerefli bir meslektir."

stiVç^a bağlı. ^ralAbrech. /ten j\
Aerrle yenişilf *ü" «A /^^TV
>lN kki tarafına *|<M*nS^SÎ1 a//A«
"Hiç de şen
"Bu bakış a\sflü değil."
"EshandistlVçlmıa bağlı. P*1 Ata^ Q, Berit. "İç Derili
pıyorlardı am; ___
di. Eshand öl^Sl kki tarafın^3 soyluW los'daki Kiliseydi», varisleri 0l^ın k^A zorladı ama a& * Hiyerarşisi asilleri sav
"Bu ne kadriller ilahiyi Ç<* p0İJ|
"Yaklaşık i^ta* sürdü?" \
"O günler<\^âç yüzyıl." olurken Kilisemde savaşlar» Ç°k cid^iy
"Şimdi ona ^ Şövalyeleri neredey^i?) taya çıkınca, l\a «geliyorurf Asilleri^ şündü. Sonun^-liyerarşiC^eUos'^ j\ fikri doğdu. E^\da askeri F^ler \ "
V^Ma fark^ M >ÎV
Hı, değ|
/*
arılar
asinin y^k'UK
fi\>or
sinde eğitim g^ört birliği^fvalyel^la^an ^scı^ A— "Bunlarda\>c3r düler; e* olarak, ^{ rfri^^f
«* ne?"
"Sihir." |_____
"Ya. Niçin
"Söyledim, 1 cdaha önce^leme^ "Pekisonr%\. Dikkat et/Talen." >•. "Rendoı'u Ira Kilise Şokeleri Sav yıllarında ask\^*i işgal ettil^ Eshan^
V\ y/llP^iğers^f: W*//a*^VaşçıW>i Skileri-
\>ı
1
azat\dı mı?'
O»
lüğe bölmeyeVeîf birlikli *>k hn A lL&.?S**fr * hı>el>aşladılaf^ad' Vi " ¦
"ÇokdoğrO* rm-u?" diyettim e^
"Zemoch
^ [Ular. İlk lor'u dcîrt tl'daV***" likedöğ^d/ ^ geldi."
'Sparhaw^rw-. Lamorr^d'ın iş
tepenin üstürAvfccL" dedi SCTtÇe M{J\}d fA(\, mAt.^. ,,\^ doruktan aşaf CinU işaret £ Bir <He</W
^^

ilhanx

Sparhawk>agı sürüp «l^ti otl^c/,W1' f^'n T^' V Kalt^ılıçla^V^kd?rt^,a'^
saldırıyı karş^vlc -ve
"X
Yakındaki wı atlarını İhtılar.
-j ~»^ - •- , , ,'Vı' ^#er. atlarım'V-v Vuzlay.
silkinişte eye^şaLamak KMerlediH ^afk ^ ^^H^ &ünü t
çekip iWi atılV^ınden >P ^M^^â^/%
Zırhlı iki satıldı, arka arkaya & ti ş övalye S"1dl
baltasıı
ran &Vl ^S
İl /*
masız kılıç d^ g^len iki «^«gan, * ^ y
M ma daW^
re sererker^
1> *
^parhai
şalteri ac , A Adar
¦dan biri yandan saldırmaya cali* ,«. r
layjdırganların ortasındaydılar v* "? SPar^wk ve KaltJ J? grinde geniş ö***£%£^***. farını omû? ^
! SSSİS
"/rıt ln Yüzü asıldı
lz,u asıldı.
Jjta çömez gönüllü olmamalı," dedi sertçe Kurik, "en azından
„ j3rını ustaca kullanmayı öğrenene kadar." .\atJ$!en başarılı oldum," diye itiraz etti Berit. İ >>fi\x adamlar yeterince iyi olmadığı için," dedi Kurik. "Baltanı
"^/niş sallıyorsun, Berit. Kendini karşı darbeler için savunma-/Pk Çakıyorsun. Demos'daki çiftliğime geldiğimizde sana bazı L b'S,göstereceğim."
Wle/,hrenia tepenin aşağısından, "Sparhavvk!" diye bağırdı. :) Se^rhawk hızla Faran'ı çevirdi, kaba Styric giysileri giyen beş ' Sp ^ yolun yanındaki çalılardan çıkıp, Sephrenia, Dolmant ve Jam/ doğru koştuklarını gördü. Küfredip mahmuzlarını Faran'a)*"¦" pelerin Sephrenia ve Flüt'e ulaşmaya çalıştıkları açıktı. Gene l ^y jırenia tamamen savunmasız sayılmazdı. Styriclerden biri yere düştü, karnını tutuyordu. Bir diğeri kendi gözle-(r yklayıp dizlerinin üzerine çöktü. Diğer üçü tereddüt etti, w... /parhawk oraya gelmişti bile. Tek darbeyle birinin kafasını İr sonra kılıcını diğerinin göğsüne sapladı. Son Styric kaç-J/ 'jıştı ama Faran gemini dişlerinin arasına aldı ve üç hızlı w , yakalayıp çelik toynaklı ön ayaklarıyla çiğnedi. ı'Lpj-j/inia sertçe, "Orada!" derken, tepenin üstünü işaret etti. ' l~ejj f kukuletalı bir figür soluk renkli bir atın üzerinde otur-I izlif'rc*u- Sepherenia'nın büyülü sözleri söylemeye başlama-I ftjjji atını geriye sürdü ve gözden kayboldu. Mjunljr kimdi?" diye sordu Kalten.
179
"Hiç de şerefli değil."
"Bu bakış açına bağlı. Kral Abrech öldükten sonra ne oldu?"
"Eshandistlerle yenişilemedi," diye kaldığı yerden devam etti Berit. "İç Deniz ve Arcian Kumsalları arasında ileri geri akınlar yapıyorlardı ama iki tarafında soylularının aklında farklı şeyler vardı. Eshand öldü, varisleri onun kadar hevesli değillerdi. Chyrel-los'daki Kilise Hiyerarşisi asilleri savaşa girmeleri için durmadan zorladı ama asiller ilahiyattan çok politikayla ilgileniyorlardı."
"Bu ne kadar sürdü?"
"Yaklaşık üç yüzyıl."
"O günlerde savaşları çok ciddiye alırlardı, değil mi? Bunlar olurken Kilise Şövalyeleri neredeydi?"
"Şimdi ona geliyorum. Asillerin savaşa ilgisinin yok olduğu ortaya çıkınca, Hiyerarşi Chyrellos'da toplanıp diğer seçenekleri düşündü. Sonunda askeri birlikler kurup mücadeleye devam etmek fikri doğdu. Dört birliğin şövalyeleri sıradan savaşçıların çok ilerisinde eğitim gördüler; ek olarak, onlara Styricum gizleri öğretildi."
"Bunlarda ne?"
"Sihir."
"Ya. Niçin daha önce söylemedin?"
"Söyledim. Dikkat et, Talen."
"Peki sonra Kilise Şövalyeleri savaşı kazandı mı?"

ilhanx

"Rendor'u işgal ettiler; Eshandistler sonunda teslim oldular. İlk yıllarında askeri birlikler çok hırslıydı, Rendor'u dört büyük düklüğe bölmeye başladılar. Ama daha kötü tehlike doğudan geldi."
"Zemoch mu?" diye tahmin etti Talen.
"Çok doğru. Lamorkand'm işgali her -"
"Sparhawk!" dedi sertçe Kalten. "Orada yukarda!" Yakındaki tepenin üstünü işaret etti. Bir düzine silahlı adam birden atlarım doruktan aşağı sürüp eğrelti otlarını yararak dört nala kalktılar.
Sparhavvk ve Kalten kılıçlarını çektiler, atlarını mahmuzlayıp saldırıyı karşılamak için ilerlediler. Kurik metal çivili gürzünü bir silkinişte eyerinden çekip aldı. Berit büyük ağızlı savaş baltasını çekip ileri atıldı.
Zırhlı iki şövalye saldıran grubun ortasına daldılar. Sparhavvk arka arkaya gelen iki saldırganı çabucak yere sererken, Kalten acımasız kılıç darbeleriyle diğerini kesip eyerinden düşürdü. Adanv
178
rdan biri yandan saldırmaya çalıştı ama Kurik'in gürzü kafasının arma çarpınca Çırpınarak yere düştü.
Sparhavvk ve Kalten artık Idırsanlann ortasmdaydılar ve ağır geniş kılıçlarını omuz yüksekliğinde geniş darbelerle sallıyorlardı. Berit yan cenahtan saldır-j, baltası o taraftaki atlıların gövdelerini katır kutur kesiyordu. Birkaç dakikalık toplu şiddetten sonra, sağ kalanlar dağılıp kaçtılar. "Bu da ne oluyor?" diye sordu Kalten. Sarışın adamın yüzü kızarmıştı ve harcadığı çabadan nefes nefeseydi.
"Birini yakalayıp soracağım, Lordum," diye hevesle konuştu
Berit.
"Hayır," dedi Sparhavvk.
Berit'in yüzü asıldı.
"Bir çömez gönüllü olmamalı," dedi sertçe Kurik, "en azından silahlarını ustaca kullanmayı öğrenene kadar."
"Ben başarılı oldum," diye itiraz etti Berit.
"Bu adamlar yeterince iyi olmadığı için," dedi Kurik. "Baltanı çok geniş sallıyorsun, Berit. Kendini karşı darbeler için savunmasız bırakıyorsun. Demos'daki çiftliğime geldiğimizde sana bazı şeyler göstereceğim."
Sephrenia tepenin aşağısından, "Sparhavvk!" diye bağırdı.
Sparhavvk hızla Faran'ı çevirdi, kaba Styric giysileri giyen beş adamın yolun yanındaki çalılardan çıkıp, Sephrenia, Dolmant ve Talen'e doğru koştuklarını gördü. Küfredip mahmuzlarını Faran'a geçirdi.
Styriclerin Sephrenia ve Flüt'e ulaşmaya çalıştıkları açıktı. Gene de Sephrenia tamamen savunmasız sayılmazdı. Styriclerden biri çığlık atarak yere düştü, karnını tutuyordu. Bir diğeri kendi gözlerini tırnaklayıp dizlerinin üzerine çöktü. Diğer üçü tereddüt etti, çünkü Sparhavvk oraya gelmişti bile. Tek darbeyle birinin kafasını uçurdu, sonra kılıcını diğerinin göğsüne sapladı. Son Styric kaçmaya çalıştı ama Faran gemini dişlerinin arasına aldı ve üç hızlı adımda yakalayıp çelik toynaklı ön ayaklarıyla çiğnedi.
Sephrenia sertçe, "Orada!" derken, tepenin üstünü işaret etti. Cübbeli ve kukuletalı bir figür soluk renkli bir atın üzerinde oturmuş izliyordu. Sepherenia'nm büyülü sözleri söylemeye başlamasıyla, figür atını geriye sürdü ve gözden kayboldu.
"Bunlar kimdi?" diye sordu Kalten.
179
"Kiralık askerler/' dedi Sparhavvk. "Zırhlarından anlayabilirsin."
"Tepenin üzerindeki liderleri miydi?" diye sordu Dolmant.
Sephrenia başıyla onayladı.
"Bir Styricdi, değil mi?"
"Belki, ama belki de başka bir şey. Onda tanıdık bir şeyler hissettim. Daha önce bir kere daha küçük kıza saldırmaya çalışan bir şey vardı. O her ne ise, def edildi. Bu sefer çok daha doğrudan denedi." Yüzü korkunç derecede ciddileşti. "Sparhawk" dedi, "sanırım Demos'a mümkün olduğu kadar çabuk gitmeliyiz. Burada açıkta olmak çok tehlikeli."
"Yaralıları sorguya çekebiliriz," diye önerdi Sparhavvk. "Belki seninle ve Flüt'le ilgileniyormuş gibi gözüken şu esrarengiz Styric hakkında bize bir şeyler söyleyebilirler."
"Hiçbir şey söylemeyecekler, Sparhavvk," diye onaylamadı Sephrenia. "Eğer tepenin üzerindeki düşündüğüm şeyse, onların hafızası bile yoktur."
"İyi o zaman," diye karar verdi Sparhavvk, "Haydi gidelim."
Kurik'in Demos'un dışındaki muazzam çiftlik evine geldiklerinde saat ikindiyi geçmişti. Çiftlik Kurik'in detaylara olan dikkatini çok iyi gösteriyordu. Geniş evinin duvarlarını oluşturan kütükler kare şeklinde kesilmişti ve aralarının doldurulmasına gerek bırakmayacak şekilde sıkıca birbirine oturmuşlardı. Evin tam arkasında, tepenin yanında müştemilatlar, ambarlar ve iki katlı büyük bir ahır vardı- Özenle düzenlenmiş bahçesi sağlam bir çitle çevrilmişti. Kahverengi beyaz bir buzağı çitin kenarında durmuş, bahçenin içindeki buzdan kahverengileşmiş lahanalar ve solmuş havuçların uçlarına özlemle bakıyordu.

ilhanx

Beri fin yaşıtı uzun boylu iki genç avluda odun kesiyordu. Yaşça daha büyük gözüken diğer iki tanesi samanlığın damını tamir ediyorlardı. Üzerlerinde kaba çadır bezinden elbiseler vardı.
Kurik eyerinden aşağı atladı ve avludakilere yaklaştı. "Bu baltaları bileyeli ne kadar oldu?" diye huysuzca sordu.
"Baba!" diye bağırdı genç adamlardan biri. Baltasını bıraktı ve babasını sıkıca kucakladı. Sparhavvk, onun babasından en az bir baş daha uzun olduğunu fark etti.
Diğer oğlan samanlığın çatısmdaki kardeşlerine seslendi ve onlar da sevinçli bir telaşla aşağı atlamak için kenara doğru kaydılar.
180
Sonra Aslade evden dışarı fırladı. Gri sade bir elbise ve beyaz .. önlük giyen tombul bir kadındı. Saçları şakaklarından beyazla-maya başlamıştı ama yanaklarındaki gamzeler genç bir kız gibi gözükmesini sağlıyordu. Kurik'i sevgiyle kucakladı, Sparhavvk'ın «ilahtan birkaç dakikalığına ailesi tarafından sarıldı. Sparhavvk bu-nU nerdeyse özlemle izledi.
"Pişmanlıklar mı, Sparhavvk?" diye nazikçe sordu Sephrenia.
"Birkaç tane, sanırım," diye kabul etti Sparhavvk.
"Daha gençken beni dinleyecektin, bir tanem. Bu senin de olabilirdi, biliyorsun."
"İşim, hayatıma bir eş ve çocuklar dahil ettiremeyecek kadar tehlikeli, Sephrenia." Sparhawk iç çekti.
"Zamanı geldiğinde, sevgili Sparhavvk, düşünmezsin bile."
"Zamanı çoktan geçti, sanırım."
"Göreceğiz," diye gizemli bir vurguyla cevapladı Sephrenia.
"Misafirlerimiz var, Aslade," dedi karısına Kurik.
Aslade önlüğünün kenarıyla nemli gözlerini kuruladı ve hâlâ atlarının üzerinde oturan Sparhavvk'la diğerlerinin yanına gitti. "Evimize hoş geldiniz," diye basitçe selamladı. Çocukluklarından beri tanıdığı Sparhavvk ve Kalten'in önünde reverans yaptı. "Lord-larım," dedi resmiyetle. Sonra güldü, "ikiniz buraya gelin ve bana bir öpücük verin," dedi.
Sanki iki sakar çocuk gibi eyerlerinden inip Aslade'yi kucakladılar. "İyi gözüküyorsun, Aslade," dedi Sparhavvk. Piskopos Dol-mant'ın önünde olduğundan ağırlığını korumaya çalıştı.
"Teşekkür ederim, Lordum," dedi yapmacık bir reveransla Aslade. Sonra rahatça gülümsedi. Elleriyle kalçalarını sıvazladı. "Şişmanlıyorum, Sparhavvk," dedi. "Sanırım, pişirirken yemekleri tatmaktan oluyor." Neşeyle omuz silkti. "Ama tatmadan da iyi olup olmadığını anlayamazsın ki." Sonra Sephrenia'ya döndü. "Sevgili, tatlı Sephrenia," dedi, "Uzun zaman oldu."
"Hemde çok, çok uzun zaman," diye cevapladı Sephrenia, beyaz atından aşağı kayıp Aslade'yi kucakladı. Sonra Flüt'e Styric bir şeyler söyledi ve küçük kız utanarak ileri çıkıp, Aslade'nin avuç içlerini öptü.
"Ne.güzel bir çocuk," dedi Aslade. Muzipçe Sephrenia'ya baktı. "Bana söylemen lazımdı, tatlım" dedi. "Biliyorsun iyi bir ebe-
181
yimdir. Beni göreve çağırmadığın için biraz incindim."
Sephrenia şaşkın şaşkın baktı, sonra kahkahalarla gülmeye baş. ladı. "Öyle değil, Aslade," dedi. "Bu çocukla aramda yakınlık var ama sandığın gibi değil."
Aslade Dolmant'a gülümsedi. "Atınızından inin, Ekselansları," diye başpiskoposu davet etti. "Kilise kucaklaşmamıza izin verir mi - şüphesiz iffetli bir kucaklaşmaya? Sonra ödülünüzü alacaksınız. Fırından beş somun ekmeği yeni çıkardım, hâlâ sıcak ve tazeler."
Dolmant'm gözleri parladı ve atından hızla indi. Aslade kollarını boynuna doladı ve yanaklarından gürültüyle öptü. "Beni ve Ku-rik'i o evlendirdi," dedi Sephrenia'ya.
"Evet, tatlım. Bende oradaydım, hatırladın mı?"
Aslade kızardı. "Töreni çok az hatırlıyorum," diye itiraf etti, "o gün aklımda başka şeyler vardı." Kurik'e şeytanca gülümsedi.
Sparhavvk silahtarının yüzünün bariz bir şekilde kızardığını görünce tebessümünü gizledi.
Aslade soru sorar gibi Talen ve Berit'e baktı.
"İri yarı delikanlı Berit'tir," dedi Kurik. "Bir Pandion çömezi."
"Bu oğlan benim - şey - yamağım," diye beceriksizce konuştu Kurik. "Onu silahtar yapmak için eğitiyorum."
Aslade küçük hırsıza baştan aşağı baktı. "Elbiseleri bir rezalet, Kurik," dedi. "Onun için giyecek daha iyi bir şey bulamadın mı?"
"Bize yeni katıldı, Aslade," diye telaşlı bir şekilde açıkladı.
Aslade çok daha dikkatli Talen'e baktı. "Biliyor musun, Kurik?" dedi. "Senin o yaşlarındaki haline çok fazla benziyor."

ilhanx

Kurik öksürdü. "Tesadüf," diye mırıldandı.
Aslade Sephrenia'ya gülümsedi. "Altı yaşımdan beri Kurik'in peşinde olduğuma inanır mısın? On yılımı aldı ama sonunda ele geçirdim. Atından in, Talen. Oğullarıma küçük gelen elbiselerle dolu bir sandığım var. Sana giyecek bir şeyler bulalım."
Atından inen Talen'in yüzünde tuhaf, neredeyse hüzünlü bir ifade belirdi. Genelde her şeye küstahça davranan bu çocuğun ne hissediyor olabileceğini fark ettiğinde, Sparhavvk'ın içine bir sızı saplandı. İç çekti ve Dolmant'a döndü. "Manastıra hemen şimdi gitmek ister misiniz, Ekselansları?" diye sordu.
"Aslade'in yeni pişmiş ekmeklerini soğutmaya mı bırakacağız?" diye itiraz etti Dolmant. "Mantıklı ol, Sparhavvk."
182
Sparhawk gülerken, Dolmant Kurik'in karısına döndü. "Uma-taze tereyağı da vardır?" diye sordu.
"Daha dün sabah yayık yaptım, Ekselansları," diye cevapladı, "ve o Ç°k beğendiğiniz erik reçelinden bir kavanozu da yeni açtım. Haydi mutfağa gidiyor muyuz?"
"Niye gitmeyelim ki?"
Aslade, doğal bir hareketle Flüt'ü bir eliyle kucağına alıp öbür elini de Talen'in omuza attı. Ve sonra çocuklar yanında önden evin içine ilerledi.
PRENSES Arissa'nm kapatıldığı manastır şehrin diğer tarafında dar, ağaçlık bir vadi içindeydi. Bu katı kadınlar topluluğuna erkekler nadir kabul edilirdi; ama Dolmant'm mevkisi ve otoritesi anında içeri girmelerini sağladı. Badem gözlü ufak tefek bir rahibe onları güney duvarının yanındaki küçük bir bahçeye götürdü. Kral Aldreas'ın kız kardeşini orada zayıf kış güneşi altında, taş bir bankın üzerinde kucağında büyük bir kitapla oturuyor buldular.
Yıllar Arissa'yı çok az etkilemişti. Uzun parlak, koyu sarı saçları ve soluk mavi gözleri yeğeni Kraliçe Ehlana'nm gri gözlerine çok benziyordu, ama gözlerinin etrafındaki siyah daireler uzun, uykusuz gecelerin acılarını ve şiddetli kırgınlığını anlatıyordu. Dudakları pek seksi değildi, tam tersine oldukça inceydi ve köşelerinde iki büyük tedirginlik çizgisi vardı. Daha çok, genç bir kızın hatlarına sahip olmasına rağmen Sparhawk onun kırklarına geldiğini biliyordu. Manastırdaki rahibelerin giysileri yerine boğazı açık kırmızı yün bir cübbe giyiyordu. Başının üstünde gelişigüzel bağlanmış bir başörtüsü vardı.
"Beni ziyaret ettiğiniz için onur duyuyorum, baylar," diye boğuk sesiyle konuşurken yerinden kalkmaya bile tenezzül etmedi. "Çok az misafirim oluyor."
"Majesteleri," diye resmiyetle selamladı Sparhavvk. "İyi olduğunuzu umabilir miyim?"
"İyi ama sıkılmış, Sparhavvk." Sonra Dolmanf a baktı. "Yaşlanmışsınız Ekselansları," diye nispet yaparcasına gözlemlerken kitabını kapattı.
"Ama siz yaşlanmamışsınız," diye cevapladı Dolmant. "Sizi takdis etmemi ister misiniz, Prenses?"
"Sanırım hayır, Ekselansları. Kilise zaten oldukça çok şey yap-
183
ti." Anlamlımlamlı etrafındaki balı(eyi Çevr^vJ. „. . h^-tı. Takdis«l»yı reddetmek ona öztlbir zevl^ okuyorsunuz?" Dolmaıiç çekti. "Anlıyorum, ftıgi kitat?
Arissalbı kaldırdı. Dolmanı, "çok bilgi
"Piskfhıbata nm Vaazlar', dı;eokudı* * 'S1'
lendiriciİitap." özel baskısı daha da
Arissa?!tancas,na gülüm^dı, Hele bu^selanslan Gard °a fazla bildirici. Özel olarak yapUrttım, 0 fl k ğmm al ^ nım baş*eyi kandıran m^uopntoüş^ ^ >g <£
Cammorıiiıtı şehvetli erotik şiirimden bir V"
birkaç şiiiımamı ister misiniz?" ^ Prens „
Dolman bakışları sertleşti. Iışekkür e^ iniz „ uı
soğukça/Ördüğüm kadarıyla hi^işmer^. neden örmü
Arissaspmacık güldü. "Pegışnek için K 'u
rum Doloi. Sadece şartların" demirdim/' de^ Prenses „ d
"Burşijraretimişe amacımız siet etm/ deniniz o]arak * di Dolma* "Cimmura'da buraya bpahlma i1 sö lentisi do] denais'lilOltem ile gizlice evkımiş olm^ ^misiniz?„ ? yor. Bu sşkntiyi onaylamak ya daıkar etm^j, ? Qn
"(W Arissa güldü. "O tamuş yj^ hoşlanırım/? evlenmelbın aklına gelir? Gençıteşlı erk<?r
"O za bu söylentiyi yalanlıyarsunuz?" DoImant Q
"Tabi,«planlıyo,rum. Ben Kfcglbıy^>ek]ere sunarım " ra'daki kisin bi ldiği gibi cömerişmı tümR mısmi2?„ ' "Söyloifi yalanlanmak için birMge imza^^ -Tekrar 0
"Bunlşüneceğ:im." Arissa Sfschawk'^ ı,arr)o<,™ „• ¦ •¦ . ,, ö , c- tc ,rfi kardeşim sızı sur-
nıa da ntiipıyorsunıuz, Azız ?ova»r banıD'

ilhanx

güneyolıştı." ' "Geriajrıldm-ı,Arissa."
"Ne Ur ilginç." ^n cenazesine ka-
Sparlii*başka bar şey duŞu™ Kardeş»1
tılmak İ#U> ald muz mı?" diye sok
"Evel^rha^k. Kilise ba™ «ertçe u< .^ ^
iznini bahtı. Za val.lı, aptal kardan resmie.. „ ' . . .. ', ¥ ..... j „ r^., ^tlıce uzun sivri tır-
nun ıçmtok gOTkemlı gdzukuyı*. DıkF „ d- , .
naklarıniKİedi. "Öllüm bazı msanlsrı gelişti^'
"Ondamefret «ettim, değil mi?"
184
"Onu hor gördüm, Sparhavvk. Bu farklı bir şey. Onun yanından f ayrılışımda banyo yapardım."
Sparhavvk elini uzabp, parmağındaki kan kırmızısı yüzüğü sterdi. "Parmağında bir benzerini fark ettin mi?" diye sordu. Arissa hafifçe kaşlarını çattı. "Hayır," dedi. "Hatta, yoktu bile. «elki de o öldükten sonra velet çalmıştır." Sparhavvk dişlerini sıktı.
"Zavalı Sparhavvk," diye alay etti. "Senin kıymetli Ehlana'n hakkındaki gerçekleri duymaya katlanamıyorsun, değil mi? Daha çocukken ona karşı olan ilgine gülerdik. Umutların var mıydı, büyük şampiyon? Onu kardeşimin cenazesinde gördüm. O artık bir çocuk değil, Sparhavvk. Şimdi onda bir kadının kalçası ve göğüsleri var. Ama bir elmasın içine kapatıldı ve parmağını bile dokunamıyorsun değil mi?"
"Buna devam etmemiz gerektiğini sanmıyorum, Arissa." Sparhavvk, gözlerini kıstı. Onu şaşırtarak gerçeği öğrenme umuduyla, "Oğlunun babası kim?" diye birden sordu.
Arissa güldü. "Nasıl bilebilirim ki? Erkek kardeşimin evlenmesinden sonra, kendimi Cimmura'daki bir kurumda avuttum." Gözlerini kaydırdı. "Hem eğlenceli, hem kârlıydı. Sıkı para kazandım. Kızların çoğu pahalıydı ama ben daha çocukken zenginliğin sırrının sürümden kazanmak olduğunu öğrenmiştim." Kötü kötü Dolmant'a baktı. "Hem de, bu yenilenebilir bir kaynak." Dolmant'ın yüzü sertleşti. Arissa kabaca güldü. "Bu kadar yeter, Prenses," dedi Sparhavvk. "Piçinizin babasını tanımlamak için bir tahmin yürütmeyecek misiniz?" Onu dikkatsiz bir açıklamaya sokacağını umarak oldukça kasıtlı söyledi.
Arissa'nın gözleri bir an kızgınlıkla parladı, sonra şehvetli bir zevki iyice ortaya vuran bir bakışla taş banka sırtını dayadı. Ellerini kırmızı cüppesinin önüne koydu. "Uzun zamandır antremansı-zıın ama sanırım doğaçlama çıkarabilirim. Beni denemek ister misin, Sparhavvk?"
"Pek sanmam, Arissa." Sparhavvk'm sesi kesin bir netlikteydi.
"Ah, şu sizin ailenin çok iyi bilinen erdem taslayıcılığı. Ne ayıp,
Sparhavvk. Genç bir şövalye iken ilgimi çekmiştin. Şimdi kraliçeni
kaybettin ve ikiniz, arasındaki bağlantıyı ispat edecek çift yüzük
bile ortada yok. Bu artık onun şampiyonu olmadığın anlamına gel-
185
ti." Anlamlı anlamlı etrafındaki bahçeyi çevreleyen duvarlara baktı. Takdis olmayı reddetmek ona özel bir zevk vermiş gibiydi.
Dolmant iç çekti. "Anlıyorum. Hangi kitabı okuyorsunuz?"
Arissa kitabı kaldırdı.
"Piskopos Subata'nın Vaazları," diye okudu Dolmant, "çok bilgi-lendirici bir kitap."
Arissa şeytancasma gülümsedi. "Hele bu özel baskısı daha da fazla bilgilendirici. Özel olarak yaptırttım, Ekselansları. Gardiyanım başrahibeyi kandıran masum görünüşlü kapağının altında Cammoria'nm şehvetli erotik şiirlerinden bir kitap saklı. Sizin için birkaç şiir okumamı ister misiniz?"
*
Dolmant'ın bakışları sertleşti. "Teşekkür ederim, Prenses," dedi soğukça. "Gördüğüm kadarıyla hiç değişmemişsiniz."
Arissa yapmacık güldü. "Değişmek için bir neden görmüyorum Dolmant. Sadece şartlarımı değiştirdim."
"Burayı ziyaretimiz amacımız sohbet etmek değil, Prenses," dedi Dolmant. "Cimmura'da buraya kapatılma nedeniniz olarak Var-denais'li Dük Olten ile gizlice evlenmiş olmanız söylentisi dolaşıyor. Bu söylentiyi onaylamak ya da inkar etmek ister misiniz?"
"Osten mi?" Arissa güldü. "O kurumuş yaşlı sopa mı? Onunla evlenmek kimin aklına gelir? Genç, ateşli erkeklerden hoşlanırım."
"O zaman bu söylentiyi yalanlıyorsunuz?"
"Tabii ki yalanlıyorum. Ben Kilise gibiyim, Dolmant. Cimmu-ra'daki herkesin bildiği gibi cömertliğimi tüm erkeklere sunarım."
"Söylentiyi yalanlamak için bir belge imzalayacak mısınız?"

ilhanx

"Bunu düşüneceğim." Arissa Sparhavvk'a baktı. "Tekrar Ele-nia'da ne yapıyorsunuz, Aziz Şövalye? Sanırım kardeşim sizi sürgüne yollamıştı." " "Geri çağrıldım, Arissa."
"Ne kadar ilginç."
Sparhavvk başka bir şey düşündü. "Kardeşinizin cenazesine katılmak için izin aldınız mı?" diye sordu.
"Evet, Sparhavvk. Kilise bana cömertçe üç tam gün yas tutma iznini bahşetti. Zavallı, aptal kardeşim resmi elbiseleriyle tabutunun içinde çok görkemli gözüküyordu." Dikkatlice uzun sivri tırnaklarını inceledi. "Ölüm bazı insanları geliştirir," diye ekledi.
"Ondan nefret ettin, değil mi?"
184
"Onu hor gördüm, Sparhavvk. Bu farklı bir şey. Onun yanından her ayışımda banvo yapardım."
Sparhavvk elini uzatıp, parmağındaki kan kırmızısı yüzüğü österdi- "Parmağında bir benzerini fark ettin mi?" diye sordu.
Arissa hafifçe kaşlarını çattı. "Hayır," dedi. "Hatta, yoktu bile. gglki de o öldükten sonra velet çalmıştır."
Sparhavvk dişlerini sıktı.
"Zavalı Sparhavvk," diye alay etti. "Senin kıymetli Ehlana'n hakkındaki gerçekleri duymaya katlanamıyorsun, değil mi? Daha çocukken ona karşı olan ilgine gülerdik. Umutların var mıydı, büyük şampiyon? Onu kardeşimin cenazesinde gördüm. O artık bir çocuk değil, Sparhavvk. Şimdi onda bir kadının kalçası ve göğüsleri var. Ama bir elmasın içine kapatıldı ve parmağını bile dokunamıyorsun değil mi?"
"Buna devam etmemiz gerektiğini sanmıyorum, Arissa." Sparhavvk, gözlerini kıstı. Onu şaşırtarak gerçeği öğrenme umuduyla, "Oğlunun babası kim?" diye birden sordu.
Arissa güldü. "Nasıl bilebilirim ki? Erkek kardeşimin evlenmesinden sonra, kendimi Cimmura'daki bir kurumda avuttum." Gözlerini kaydırdı. "Hem eğlenceli, hem kârlıydı. Sıkı para kazandım. Kızların çoğu pahalıydı ama ben daha çocukken zenginliğin sırrmm sürümden kazanmak olduğunu öğrenmiştim." Kötü kötü Dolmant'a baktı. "Hem de, bu yenilenebilir bir kaynak."
Dolmant'm yüzü sertleşti. Arissa kabaca güldü.
"Bu kadar yeter, Prenses," dedi Sparhavvk. "Piçinizin babasını tanımlamak için bir tahmin yürütmeyecek misiniz?" Onu dikkatsiz bir açıklamaya sokacağını umarak oldukça kasıtlı söyledi.
Arissa'nm gözleri bir an kızgınlıkla parladı, sonra şehvetli bir zevki iyice ortaya vuran bir bakışla taş banka sırtını dayadı. Ellerini kırmızı cüppesinin önüne koydu. "Uzun zamandır antremansı-zım ama sanırım doğaçlama çıkarabilirim. Beni denemek ister misin, Sparhavvk?"
"Pek sanmam, Arissa." Sparhavvk'm sesi kesin bir netlikteydi.
"Ah, şu sizin ailenin çok iyi bilinen erdem taslayıcılığı. Ne ayıp, Sparhavvk. Genç bir şövalye iken ilgimi çekmiştin. Şimdi kraliçeni kaybettin ve ikiniz arasındaki bağlantıyı ispat edecek çift yüzük bile ortada yok. Bu artık onun şampiyonu olmadığın anlamına gel-
185
miyor mu? Belki - eğer iyileşirse - onunla daha yakın bir bağlar^ kurabilirsin. Benim kanımı taşıyor, biliyorsun ve benim gibi onunda damarlarında alev alev dolaşıyor olabilir. Eğer beni denersen karşılaştırıp, doğru olup olmadığını bulabilirsin." Sparhawk iğrenerek döndü. Arissa tekrar güldü. "Parşömen ve mürekkep isteteyim mi, Prenses?" diye sordu Dolmant, "böylece evliliğinizle ilgili söylentiyi reddettiğinizi ispatlayabiliriz."
"Hayır, Dolmant," diye cevapladı, "öyle düşünmüyorum. İsteğiniz, bu konuda Kilise'nin ilgisi olduğunu belli ediyor. Kilise son zamanlarda bana birkaç iyilik yaptığına göre niye ben onun adına çaba harcayım ki? Cimmuralılar hakkımdaki söylentilerle kendilerini eğlendiriyorlarsa bırakın eğlendirsinler. Madem bir gerçekle ağızları sulanıyor, bırakın bir yalanla da oyalansınlar." "Son sözünüz bu mu?"
"Fikrimi değiştirebilirim. Sparhavvk bir Kilise Şövalyesi ve Ekselansları, siz bir başpiskopossunuz. Niye beni ikna edip edemeyeceğini görmek için ona emretmiyorsunuz? Bazen çok çabuk ikna olurum - bazen çok geç. Bu tamamiyle ikna edene bağlıdır."
"Sanırım buradaki işimizi sonuçlandırdık," dedi Dolmant. "İyi günler, Prenses." Topukları üzerinde döndü ve bahçenin soğuktan kararmış çimenliğini geçmeye başladı.
"Soğuk ve resmi arkadaşın olmadığı zaman gene gel, Spar-hawk," dedi Arissa. "Beraber eğlenebiliriz."
Sparhawk cevap vermeden döndü ve bahçeden çıkan başpiskoposu takip etti. "Sanırım zamanımızı boşuna harcadık," diye mırıldandı, yüzü kızgın ve kasvetliydi.
"Yo, hayır, oğlum," dedi sakince Dolmant. "Prenses, Kilise kanunlarındaki önemli bir noktayı unuttu. Biraz önce iki din adamı -sen ve ben - önünde özgürce ifade verdi. Bunun imzalı bir beyan kadar geçerliliği vardır. Tek yapmamız gereken söylediklerini yeminlerimizle açıklamak."
Sparhavvk gözlerini kırpıştırdı. "Dolmant," dedi, "tanıdığım en şeytan adam sizsiniz."
"Bunu kabul ettiğine memnun oldum, oğlum." Başpiskopos gülümsedi.

ilhanx

186
on ikinci bölüm
ERTESİ gün erkenden Kurik'in çiftlik evini terk ettiler. Aslade ve dört oğlu kapıda durmuş el sallıyorlardı. Kurik biraz sonra yetişeceğine söz vererek vedalaşmak için geride kaldı.
"Şehirden geçecek miyiz?" diye sordu Kalten.
"Sanmıyorum," diye cevapladı Sparhawk. "Kuzeyden giden yolu takip edebiliriz. Görüneceğimizden eminim ama bunu onlar için daha kolay hale sokmayalım."
"Kişisel bir izlenimimi duymak ister misin?"
"Niye olmasın."
"Kurik'e yavaş yavaş emeklilik düşüncesini vermeye başlaman gerektiğini biliyorsun. Yaşlanıyor; senin arkanda bütün dünyayı dolaşacağına ailesinin yanında daha çok zaman geçirmesi gerek. Bir de, bildiğim kadarıyla hâlâ silahtan olan tek Kilise Şövalyesi sensin. Geri kalanımız onlarsız idare etmeyi öğrendi. İyi bir emekli maaşı ver ve bırak evde kalsın."
Sparhawk gözlerini kısarak Demos'un doğusundaki ağaçlık tepenin üsünde yeni yükselmeye başlayan güneşe baktı.
"Belki haklısın," dedi, "ama bunu ona nasıl söyleyebilirim ki? Babam daha çömezliğimi bitirmeden Kurik'i yanıma verdi. Bunun Elenia sarayının babadan oğula geçen şampiyonu olmakla ilgisi var." Acı acı gülümsedi. "Bu eski moda gelenekleri olan eski moda bir konum. Kurik bir silahtardan çok bir dost, daha fazla hizmet edemeyecek kadar yaşlı olduğunu söyleyerek onu kırmayacağım."
"Bu büyük bir sorun, değil mi?"
"Evet," dedi Sparhavvk, "öyle."
Prenses Arissa'nın kapatıldığı manastırın yanından geçerlerken
187
Kurik arkalarından yetişti. Sakallı yüzü biraz asıktı ama daha sonra omuzlarını dikleştirdi ve işini bilen birinin tavrını takındı.
Sparhavvk onsuz hayatın nasıl olabileceğini hayal etmeye çalışarak arkadaşına baktı. Sonra başını salladı. Kesinlikle imkansızdı.
Chyrellos'a giden yol, sabah güneşinin dalların arasından zemine altın gibi saçıldığı, yaprak dökmeyen ağaçlardan oluşan bir ormandan geçiyordu. Hava açık ve sertti, buna rağmen don yoktu. Bir mil kadar gitmişlerdi ki, Berit öyküsüne yeniden başladı. "Zemoch İmparatoru Otha'nın dev bir ordu toplayıp, Lamorkand'a yürüdüğü haberi Chyrellos'a ulaştığında," dedi Talen'e, "Kili-se'nin Şövalyeleri Rendor'daki yerlerini sağlamlaştırdılar."
"Bir dakika," diye sözünü kesti Talen. "Bu ne zaman oldu?"
"Yaklaşık beş yüzyıl önce."
"O zaman geçen gün Kalten'in bahsettiği Otha aynı kişi değildi, değil mi?"
"Bildiğimiz kadarıyla, o."
"Bu imkansız, Berit."
"Otha yaklaşık dokuz yüz yaşında," dedi Sephrenia.
"Bunun peri masalı değil, tarih olduğunu düşünmüştüm".
"Otha, Yaşlı Tanrı Azash'la karşılaştığı zaman küçük bir oğlan çocuğuydu," diye açıkladı Sephrenia. "Styricum'un Yaşlı Tanrılarının büyük güçleri vardır ve herhangi bir ahlak anlayışının kontrolünde değillerdir. Takipçilerine bağışladıkları hediyelerden biri çok uzatılmış bir hayattır. Bundan dolayı bazı insanlar onların peşinden gitmeye isteklidirler."
"Ölümsüzlük mü?" diye kuşkuyla sordu Talen.
"Hayır," dedi Sephrenia, "hiç bir Tanrı bunu bağışlayamaz."
"Elene Tanrısı bağışlayabilir," dedi Dolmant, "ama tabii ki ruhani manada."
"Bu enteresan bir dini nokta, Ekselansları." Sephrenia gülümsedi. "Bir gün bunu tartışacağız. Her neyse," diye devam etti, "Otha Azash'a tapmayı kabul edince, Tanrı ona muazzam bir güç verdi ve Otha sonunda Zemoch imparatoru oldu. Zemoch'daki Styricler ve Eleneler birbirleriyle evlendiklerinden bir Zemoch iki ırkında tam bir üyesi olamaz."
"Tanrının gözündeki bir tiksinti," diye ekledi Dolmant.
Sephrenia'da, "Styric Tanrıları da aynı şekilde düşünüyorlar,"
188
(jiye kabul etti. Tekrar Talen'e baktı. "Otha ve Zemochlan anlamak jcin Azash'ı anlamak lazım. Dünyadaki tamamı kötü olan tek güç-tür, Ona inananların ayinleri müstehcendir. Sapıklıklardan, kancan ve kurbanların acılarından zevk alır. Zemochlar ona taparken, ^sanlıklarını iyice kaybettiler ve Lamorkand'a saldırılarıyla tarif edilemeyecek bir dehşet saldılar. İşgalci ordular sadece Zemochlar olsaydı normal güçler onları geri püskürtebilirlerdi. Ama Azash onları yeraltından güçlerle destekledi."

ilhanx

"Goblinlerle mi?" diye inanmaya inanmaya sordu Talen.
'Tam değil; ama bu kelime işe yarayacaktır, sanırım. Azash'm emrindeki yirmi kadar insandışı türü tanımlamam benim bütün sabahımı alır ve bu tanımlamalardan hoşlanmayacaksmdır."
"Bu hikaye her dakika daha da az inanılır hale geliyor," diye belirtti Talen. "Savaşlar ve diğer şeylerden hoşlanıyorum ama gob-linler ve perilerden bahsetmeye başladığınızda ilgimi kaybetmeye başlıyorum. Her şeyden önce ben artık bir çocuk değilim."
"Zamanla anlamaya ve inanmaya başlayabilirsin," dedi Seph-renia. "Hikayeye devam et, Berit."
"Peki," dedi Berit. "Kilise Lamorkand'ı işgal eden güçlerin ne olduğunu anladığında Kilise Şövalyeleri'ni Rendor'dan çağırdı. Dört birliğin safları, batının güçleri Otha'nm Zemoch güruhuyla yakın sayılara ulaşana kadar diğer şövalyeler ve sıradan askerlerle takviye edildiler."
"Peki savaş oldu mu?" diye heyecanla sordu Talen.
"İnsanlık tarihinin en büyük savaşı," diye cevapladı Berit. "İki ordu Randera Gölü'nün yanındaki Lamorkand ovasında karşılaştılar. Fiziki savaş çok büyüktü ama doğaüstü savaş muazzamdı. Karanlığın dalgaları ve alevlerin örtüsü alanı silip süpürmüştü. Gökyüzünden ateş ve yıldırım yağıyordu. Taburlar toprak tarafından yutulmuş ya da aniden gelen alev karşısında yanıp kül olmuştu. Bitmek bilmeyen şimşekler ufuklar boyunca çakıp duruyordu. Yer depremler ve yüksek ısıdan eriyen kayaların patlamalarıyla yarılmıştı. Zemoch rahiplerinin büyüleri her seferinde Kilise Şö-valyeleri'nin karşı büyüleriyle etkisizleştiriliyordu. Zemochlar geri püskürtülene dek ordular üç gün savaşa kitlendiler. Geri çekilişleri çok daha hızlı oldu, hatta sonunda bozguna döndü. Otha'nm güruhu en sonunda dağıldı ve sınırın güvenliğine doğru kaçtı."

"Muhteşem!" diye heyecanla bağırdı Talen. "Peki sonra ordı^ muz Zemoch'u işgal etti mi?"
"Çok yorgundular. Savaşı kazanmışlardı ama bedeli büyüktü Kilise Şövalyeleri'nin yarısı savaş alanında katledilmiş yatıyordu Elene krallarının orduları ölülerini binler halinde saydılar."
"Bir şey yapabilirlerdi, değil mi?"
Berit başını salladı. "Yaralılarına baktılar ve ölülerini gömdüler. Sonra evlerine geri gittiler."
"Hepsi bu mu?" diye şüpheyle sordu Talen. "Eğer tüm yaptıkları buysa bu pek bir hikaye sayılmaz, Berit."
"Başka seçenekleri yoktu. Batı krallıklarındaki eli silah tutan tüm adamları almışlar ve ekinlere bakacak kimse bırakmamışlardı. Kış geliyordu, yiyecek yoktu. Kışı zor geçirdiler ama savaşta bir yığın adam ölüp, sakatlandığından - batıda ya da Zemoch'da - yeni ekinleri ekecek yeterlikte insan yoktu. Sonuç kıtlıktı. Bir yüzyıl boyunca tüm Eosia'nin, ilgilendiği tek şey yiyecekti. Kılıçlar ve mızraklar bir kenara kondu ve savaş atları sabanlara koşuldu."
"Duyduğum diğer hikayelerde bu tip şeylerden asla bahsetmiyorlar." Talen burnunu çekti.
"Çünkü onlar sadece hikaye," dedi Berit. "Bu gerçek. Her neyse," diye devam etti, "savaş ve kıtlığı birçok büyük değişiklikler takip etti. Askeri birlikler sıradan insanlarla beraber tarlalarda çalışmaya zorlandılar ve kendilerini yavaş yavaş Kilise'den uzaklaştırdılar. Özür dilerim, Ekselansları," dedi Dolmant'a, "o zamanlar, Hiyerarşi onların acısını anlamayacak kadar sıradan insanların gereksinimlerinden uzaklaşmıştı."
"Ortada özür dileyecek bir şey yok, Berit" diye üzgünce cevapladı Dolmant. "Kilise o dönemdeki hatalarını açıkça kabul ediyor."
Berit başıyla onayladı. "Kilise Şövalyeleri hızla kilisenin denetiminden çıkmaya başladılar. Hiyerarşi'nin esas amacı şövalyelerin savaşmadıkları zaman genel toplantı binalarında yaşayan silahlı keşişlerden oluşmalarıydı. Bu görüş yok olmaya başladı. Sayılar-daki korkunç kayıplar hizmete alınacak yenileri için kaynaklar aramayı gerekli hale getirdi. Birliklerin eğitmenleri Chyrellos'a gittiler ve bu meseleyi katı koşullarla Hiyerarşi önüne getirdiler. Yeni hizmete alınanların önündeki erv önemli engel evlenmeme yeminiydi. Eğitmenlerin ısrarıyla Hiyerarşi bu kuralı yumuşattı ve Kili-

gövalyeleri'nin evlenip baba olmalarına izin verildi."
"Sen evli misin, Sparhawk?" diye birden sordu Talen.
"Hayır," diye cevapladı şövalye.
"Niçin değilsin?"
"Onu alacak kadar aptal bir kadın bulamadı." Kalten güldü. "Birincisi pek sevimli değil ve çok kötü huylu."
Talen, Berit'e baktı. "O zaman bu hikayenin sonu mu oluyor?" diye sordu. "İyi hikayelerin bir sonu olmalı, bilirsin, şöyle bir şey, 've onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine.' Seninki herhangi bir yere varmayan sadece bir parça kırıntı."

ilhanx

'Tarih devam eder, Talen. Orada son yoktur. Askeri birlikler artık Kilise işleri kadar politik işlerle de ilgileniyorlar ve ilerde ne olacağını hiç kimse bilemez."
Dolmant iç çekti. "Bütün bunlar hepsi çok doğru," diye onayladı. "Başka türlü olmasını dilerdim ama belki Tanrı'nm olayların böyle olmasını istemesi için kendi nedenleri vardır."
"Bir dakika," diye Talen itiraz etti. "Bütün bunlar sen bana Ot-ha ve Zemoch'u anlatırken başladı. Bu hikaye sonuçta bir şekilde gerilerde kaldı. Şimdi onun için niye endişeleniyorsunuz?"
"Otha yeniden ordularını topluyor," dedi Sparhavvk.
"Bu konuda bir şey yapacak mıyız?"
"Onu izliyoruz. Eğer tekrar gelirse, son seferinde yaptığımız gibi karşılayacağız." Sparhavvk etrafında parlak sabah güneşinde ışıldayan sarı otlara baktı. "Eğer bu ay bitmeden Chyrellos'a ulaşmak istiyorsak biraz daha hızlı gitmemiz gerekiyor," dedi ve Fa-ran'ın sağrılarına mahmuzlarını dokundurdu.
Her gece bir yol kenarı hanında konaklayarak üç gün boyunca doğuya gittiler. Sparhawk, yolda giderlerken Talen'in Berit'in anlattığı hikayelerden etkilenmesinden gizli gizli zevk aldı. Elene Ki-lisesi'nin merkezi Chyrellos'un uçsuz bucaksız uzandığı yere bakan yüksek tepenin üstüne çıktıklarında üçüncü günün ikindisiy-di. Şehir belirli bir krallığın içinde değil, tersine Elenia, Arcium, Cammoria, Lamorkand ve Pelosia'nın kesiştikleri bir noktada yer alıyordu. Eosia'nm en büyük şehriydi. Bir kilise şehri olduğundan kubbeler ve sivri çatılı kulelerle bezenmişti; üstündeki hava günün belirli saatlerinde müminleri ibadete çağıran çan sesleriyle titrerdi. Bu kadar büyük hiç bir şehir tamamiyle kiliselerden oluşamazdı.
191
Bu kutsal şehrin toplumunu din kadar etkileyen bir diğer şey ticaretti. Zengin tüccarların sarayları görkem ve zenginlikte Kilise baş-piskoposlarınkilerle yarışıyordu. Şehrin merkezi ve odaklandığı nokta Chyrellos Bazilikasıydı. Tanrı'nm onuruna yapılmış, kocaman, kubbeli ışıldıyan mermerden bir katedral. Bazilika'dan yayılan güç muazzamdı ve kuzey Thalesia'nın karlı ıssız arazilerinden Rendor çöllerine kadar tüm Elenelerin hayatlarını etkiliyordu.
Daha önce Cimmura'dan hiç çıkmamış olan Talen'in önünde yayılmış, kış güneşi ışığında parıldayan dev şehirin karşısında şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. "Güzel Tanrım!" diye saygıyla soludu.
"Evet," diye onayladı Dolmant. "Güzeldir ve bu Onun en harika işlerinden biri."
Flüt ise hiç etkilenmemiş gözüküyordu. Kavalını çıkardı ve sanki Chyrellos'un bütün bu muhteşemliği önemsiz bir şeymiş gibi, ilgilenmeyerek, eğlenceli minik bir melodi çaldı.
"Doğru Bazilika'ya mı gideceksiniz, Ekselansları?" diye sordu Sparhawk.
"Hayır," diye cevapladı Dolmant. "Yorucu bir yolculuktu, bu konuyu Hiyerarşi'ye sunarken aklımın başımda olması gerekiyor. Annias'ın Kilise'nin bu en yüksek meclisinde birçok arkadaşı var; onlara söyleyeceklerimden hoşlanmayacaklar."
"Sözleriniz konusunda şüpheye düşme olasılıkları olamaz, Ekselansları."
"Belki olamaz ama saptırmaya çalışabilirler." Dolmant düşünceli düşünceli kulak memesini çekiştirdi. "Sanırım desteğin olursa raporum daha çarpıcı olur. Topluluk önünde iyi misindir?"
"Eğer kılıcını kullanabilirse," dedi Kalten.
Dolmant hafifçe gülümsedi. "Yarın evime gel, Sparhavvk. İfadeni beraber gözden geçirelim."
"Bu yasal olur mu, Ekselansları?" diye sordu Sparhavvk.
"Ben yeminliyken yalan söylemeni istemiyorum, Sparhavvk. Tek istediğim belli suallere nasıl cevaplar vereceğin konusunda fikir vermek." Tekrar gülümsedi. "Hiyerarşi önündeyken bana sürpriz yapmanı istemem. Sürprizlerden nefet ederim."
"İyi o zaman, Ekselansları," diye kabul etti Sparhavvk.
Tepeden aşağı kutsal şehrin büyük bronz kapılarına atlarını sürdüler. Nöbetçiler Dolmant'ı selamlayıp sorgusuz sualsiz geç-
192
elerine izin verdiler. Kapının ilersinde geniş bir cadde uzanıyordu İ^i yanda büyük evler vardı, nerdeyse birbirleriyle omuz omu-
eeçenlerin dikkatini çekmeye çalışıyorlarmış gibi gözüküyorlardı- Cadde insanlarla doluydu. Çoğu soluk önlükler giyen işçiler olmasına rağmen çoğunluk dini siyah, kasvetli kıyafetlerdeydi.
"Buradaki herkes din adamı mı?" diye Talen sordu. Oğlanın gözleri Chyrellos'un onu etkisine alan taraftarıyla açılmıştı. Cim-rrıura'nın arka sokaklarının alaycı küçük hırsızı sonunda önemsiz sayamayacağı bir şey görmüştü.
"Pek değil," dedi Kalten, "ama Chyrellos'da biri Kilise cemaatından sanılırsa daha çok saygı görür, bu yüzden herkes siyah giyer."
"Doğrusunu söylemek gerkirse Chyrellos sokaklarında biraz renk görmeğe hiçbir lafım olmazdı," dedi Dolmant. "Bu etrafı devamlı kaplayan siyah canımı sıkıyor."

ilhanx

"Peki, neden yeni bir tarz başlatmıyorsunuz, Ekselansları?" diye önerdi Kalten. "Bir daha ki sefer Bazilika'ya gittiğinizde pembe bir papaz cüppesi giyin ya da zümrüt yeşili. Yeşil size çok yakışır."
"Eğer bunu yaparsam kubbe çöker," diye suratını asarak acı acı söylendi Dolmant.
Başpiskoposun evi diğer yüksek mertebeli din adamlarının bir çoğunun saraylarının aksine basitti. Caddeden biraz gerideydi. Düzgünce kesilmiş fundalar ve demir bir parmaklıkla çevriliydi.
Dolmant'ın kapısında durduklarında, Sparhavvk, "Biz de genel toplantı binasına gideceğiz, Ekselansları," dedi.
Başpiskopos başıyla onayladı. "Peki, yarın görüşürüz."
Sparhavvk selamladı ve diğerlerinin önünde caddeden aşağı ilerledi.
"İyi bir adam değil mi?" dedi Kalten.
"En iyilerden biri," diye cevapladı Sparhavvk. "Kilise ona sahip olduğu için çok şanslı."
Pandion Şövalyeleri'nin Chyrellos'daki toplantı binası az işlek bir caddede kasvetli görünüşlü taştan bir binaydı. Cimmura'daki gibi hendeği yoktu. Yüksek bir duvarla çevriliydi ve ürkütücü bir kapıyla caddeden ayrılmıştı. Sparhavvk içeri girmelerini sağlayan törenden geçti, avluda atlarından indiler. Binanın yöneticisi Nas-han adlı, şişman bir adamdı. Onları selamlamak için merdivenlerden telaşla indi. İri şövalyenin elini sıkarken, "Evimiz onurlandı,
193
Sor Sparhavvk," dedi. "Cimmura'da işlerin sonucu ne oldu?"
"Annias'm dişlerini çekmeyi başardık," dedi Sparhavvk.
"Bunu nasıl karşıladı?"
"Biraz hastalanmış gözüktü."
"İyi." Nashan Sephrenia'ya döndü. "Hoş geldiniz, küçük ana," . diye selamlarken iki elinin avuçlarını öptü.
"Nashan," dedi Sephrenia. "Öğün kaçırmadığmı görüyorum."
Nashan güldü ve iri göbeğine vurdu. "Her erkeğin bir ya da i]g kötü huya ihtiyacı vardır," dedi. "Hepiniz içeri gelin. İçerde bir tulum Arcian kırmızısı sakladım - tabii ki, midemin hatırı için - Ve bütün içebileceğimiz adam başı sadece bir ya da iki kadeh."
"Nasıl işlediğini görüyor musun, Sparhavvk?" dedi Kalten. "Doğru insanı tanıyorsan kurallar değişebilir."
Nashan'ın çalışma odası kumaşla örtülü, yer kırmızı halıyla kaplıydı. Yazıhane yerine geçen şatafatlı masa altın ve sedef kakmalıydı. Onları içeri alıp, etrafını kolaçan ederken, "Bir jest," dedi özür dilercesine. "Chyrellos'da ciddiye almacaksak zenginlik yönünde bu küçük diz çökmeyi yapmamız gerekiyor."
"Tamam, Nashan" dedi Sephrenia. "Alçakgönüllü olduğun için bu toplantı binasına yönetici olarak seçilmedin."
"Birisinin görüntüyü kurtarması gerekiyor," dedi. Sonra iç çekti. "Asla iyi bir şövalye olmadım," diye kabul etti. "Sadece mızrak-da şöyle böyleydim ve büyülerimin çoğu daha yarı yoldayken üzerimde dağılıp gitmeye eğilimliydi." Derin bir nefes aldı ve etrafına bakındı. "Gene de iyi bir yöneticiyim. Kilise politikasını iyi bildiğimden, birliğe ve Lord Vanion'a bu alanda savaş meydanından daha çok yararlı olabilirim."
"Ancak muktedir olduğumuz kadarını yapabiliriz. Tanrı'nm elimizden geleni yapmamızı takdir ettiği söylendi," dedi Sparhavvk.
"Bazen onu hayal kırıklığına uğrattığımı hissediyorum," dedi Nashan. "İçimde derinlerde bir yerde daha iyisini yapabileceğimi düşünüyorum."
"Kendini kırbaçlama, Nashan" diye nasihat etti Sephrenia. "Elene Tanrısı en bağışlayıcı olarak tanınır. Yapabileceğim yaptın."
Nashan'ın süslü masasının etrafına oturdular. İdareci, bir rahip yardımcısını kadehler ve koyu kırmızı Arcian şarabı tulumunu ge_ tirmesi için yolladı. Sephrenia için çay, Talen ve Flüt için süt istetti.
194
fsjashan şarap tulumunu kaldırırken, Sparhawk'a, "Bundan ord Vanion'a bahsetmemiz gerekmiyor, değil mi?" dedi.
gparhavvk kadehini kaldırarak, "Hiç bir işkence bunu bana söyletemez," dedi.
"Eee," dedi Kalten, "burada, neler oluyor?"
"Kötü gynler, Kalten," dedi Nashan. "Kötü günler. Patrik yaşlandı, bütün şehir ölümünü beklerken nefesini tutmuş durumda."
"Yeni patrik kim olacak?" diye sordu Sparhavvk.
"Şu anda bunu bilmenin imkanı yok. Cluvonüs halefini belirte-meyecek konumda. Cimmuralı Annias tahtı ele geçirmek için su gibi para harcıyor."
"Ya Dolmant?" diye sordu Kalten.

ilhanx

"Kendini öne çıkaran biri değil," diye cevapladı Nashan. "Kili-se'ye o kadar bağlı ki Bazilika'daki altın tahta göz dikecek birinin kişisel duygularına sahip değil. Sadece bu kadar da değil, kendine düşman ettiği kimseler var."
"Düşmanları severim." Kalten sırıttı. "Sana kılıcını bileyli tutman için iyi bir neden verirler."
Nashan Sephrenia'ya bakü. "Styricum'da bir şeyler mi oluyor?" diye sordu.
'Tam olarak ne demek istiyorsun?"
"Şehir birden Styriclerle dolup taştı," diye cevapladı. "Buraya Elene inancından tavsiyeler aramak için geldiklerini söylüyorlar."
"Bu saçma."
"Bende öyle düşündüm. Kilise üç bin yıldır hiçbir başarıya ulaşmadan Styricleri döndürmeye çalışıyor ve şimdi kendi isteklerinle Chyrellos'a akın edip, döndürülmek için yalvarıyorlar."
"Aklı başında hiç bir Styric böyle bir şev yapmaz," diye israr etti Sephrenia. "Tanrılarımız kıskançtır ve inancından dönenleri sert cezalandırırlar." Gözleri kısıldı. "Bu hacılar nereli olduklarını belirttiler mi?" diye sordu.
"Duyduğum kadarıyla hayır. Hepsi sıradan taşralı Styricler gibi gözüküyorlar."
»
"Belki açıklamak istemedikleri kadar uzun bir yolculuk yapmışlardır."
"Sanırım Zemoch olabilirler, ne dersin?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhavvk.
"Otha şimdiden doğu Lamorkand'ı ajanlarıyla sardı," ^g,. Sephrenia. "Chyrellos, Elene dünyasının merkezi. Casusluk ve ka nşıklık yaratmak için mantıklı bir yer." Bunu düşündü. "Muhte, melen bir müddet burada kalacağız," diye fikrini belirtti. "Diğer birliklerin şövalyelerin gelişini beklememiz gerekiyor. Sanırım zamanımızı bu sıradışı din değiştirenleri araştırmakla geçirebiliriz."
"Ben gerçekten buna zaman ayıramam," diye katılmadığını belirtti Sparhavvk. "Şu anda kafamda çok daha önemli şeyler var. Otha ve Zemochlarla zamanı geldiğinde uğraşırız. Şimdi kendim; Ehlana'yı iyileştirip tahtına çıkarmaya ve belirli arkadaşların ölümlerini engellemeye vereceğim." Kendini, Sephrenia'nmdetay-larmı anlattığı, Cimmura'daki taht odasında olanlara odakladığından beri dolaylı konuşuyordu.
"Tamam, Sparhavvk," dedi Sephrenia. "Senin sorununu anlıyorum. Ben yanıma Kalten'i alacağım. Bakalım neler bulacağız."
Günün geri kalanını Nashan'ın süslü çalışma odasında sohbet ederek geçirdiler. Ertesi sabah, Sparhavvk örme bir zırh ve sade, kukuletalı bir cübbe giyip şehrin diğer tarafındaki Dolmant'ın evine gitti.
"Annias'a doğrudan suçlama yöneltmek boşuna olacaktır," dedi Dolmant, "bu yüzden en iyisi o ya da Harparin'den hiç bahsetmemek. Sadece bu komplonun Pandion Birliği'ni kötülemek için olduğunu ortaya koyalım ve orada bırakalım. Hiyerarşi buradan kendine sonuçlar çıkaracaktır."
Hafifçe gülümsedi. "Bu sonuçlardan çıkacak en az zarar Anni-as'm milletin içinde kendini aptal yerine koyması olacaktır. Bu başka hiçbir şeye yaramasa da, patrik seçme zamanı geldiğinde tarafsız başpiskoposların kararını pekiştirmeye yardımcı olabilir."
"Bu da bir şeydir," dedi Sparhavvk. "Arissa'nın evlilik konusunu ortaya koyacak miyiz?"
"Sanmıyorum," diye cevapladı Dolmant. "Bu bütün Hiyerarşinin gerçekten ilgisini çekecek kadar önemli bir şey değil. Arissa'nın bekarlığının açıklanması Verdaneis başpiskoposundan gelebilir, iddia edilen evlilik onun bölgesinde yer alıyor ve belirtilen iddiayı reddedenin o olması mantıklı olacaktır." Dünya nimetlerinden kendini çekmiş yüzünde bir gülümseme dolaştı. "Ayrıca," diye ekledi, "o benim arkadaşım."
"Akıllıca," dedi hayranlıkla Sparhavvk.

"Bundan çok hoşlandım," dedi alçakgönüllülükle Dolmant.
//pjjyerarşi'nin önüne ne zaman çıkacağız?"
"Yarın sabah. Beklemek anlamsız. Bunun tek faydası Annias'a „aZjlika'daki arkadaşlarını uyaracak zaman vermek olacaktır."
"Buraya gelip Bazilika'ya sizle beraber gitmemi ister misiniz?"
"Hayır- Ayrı ayrı gidip, neyin peşinde olduğumuzla ilgili ipucu vermeyelim."
"politik dalaverelerde iyisiniz, Ekselansları." Sparhavvk sırıttı.
"Tabii ki öyleyim. Nasıl başpiskopos oldum sanıyorsun ki? Gün doğduktan sonraki üçüncü saat sırasında Bazilika'ya gel. Bu bana kendi raporumu sunmak için yeterli fırsatı ve Annias'ın taraftarlarının ortaya atabilecekleri olası sorularla, itirazları cevaplama zamanını verir."
Sparhavvk ayağa kalkarken, "Çok iyi, Ekselansları," dedi.
"Yarın dikkatli ol, Sparhavvk. Seni hata yaptırmaya çalışacaklardır. Ve Allah aşkına kontrolünü kaybetme."
ilhanx

"Bunu hatırlamaya çalışacağım."
Ertesi sabah Sparhavvk dikkatle giyindi. Siyah zırhı parlıyordu. Pelerini ve kolsuz, gümüşi zırh cübbesi yeni ütülenmişti. Faran'm alaca postu parlayana kadar tımarlanmış, toynakları parlaması için yağlanmıştı.
Kurik koca adamı eyerine kaldırırken, "Seni köşeye kıstırmala-nna izin verme, Sparhavvk," diye uyardı Kalten. "Din adamları çok üçkağıtçı olabilirler."
"Dikkat edeceğim." Sparhavvk koşumları kavradı ve topukla-nyla Faran'a dokundu. İri kırçıl genel toplantı binasının kapısından kutsal şehrin kalabalık sokaklarına doğru fırladı.
Chyrellos'un kubbeli Bazilika'sı bütün şehre hakimdi. Alçak bir tepenin üzerine inşa edilmişti ve kış güneşinde parıldayarak göğe doğru yükseliyordu. Bronz cümle kapısındaki muhafızlar Spar-hawk'ı saygıyla içeri kabul ettiler. Büyük kapılara çıkan mermer basamakların önünde atından indi. Kalkanının kayışlarını düzelterek, Faran'ın dizginlerini bir keşişe verdi ve sonra merdivenlerden çıkmaya başladı, mahmuzları mermerin üzerinde şıkırdıyordu. Merdivenlerin tepesinde siyah cüppeli, resmi bir genç din adamı yolunu kesti. "Aziz Şövalye," diye itiraz etti genç adam, "silahlı olarak içeri giremezsiniz."
. ¦

197
"Yanlışınız var, Muhterem Peder," dedi Sparhavvk. "Bu kurallar askeri birlikleri için geçerli değildir."
"Böyle bir istisnayı daha önce hiç duymadım."
"Şimdi duydun işte. Sorun çıkarmak istemiyorum ama başpis, kopos Dolmant tarafından çağırıldım ve içeri giriyorum."
"Ama -"
"Komşu, bak burada büyük bir kütüphane var. Niye gidip şu kurallara bakmıyorsun? Birkaç tanesini kaçırdığını fark edeceğinden eminim. Şimdi, kenara çekil." Siyah cüppeli adamın yanından sürtünerek geçti ve serin, tütsü kokan kadetralin içine girdi. Mücevher kaplı sunağa her zamanki selamı eğilerek verdi; uzun, vitraylı pencerelerden dökülen rengarenk ışıkların içindeki geniş orta koridorda ilerledi. Sunağın yanında bir kilise hademesi gümüş bir ayin kadehini gayretle parlatıyordu.
"Günaydın, dostum," dedi sakin sesiyle Sparhavvk.
Adam nerdeyse kadehi düşürüyordu. "Beni korkuttunuz, Şövalye" derken gergince güldü. "Arkamdan geldiğinizi duymadım."
"Halıdan olmalı," dedi Sparhavvk. "Ayak seslerini boğuyor. Anladığım kadarıyla Hiyeraşi üyeleri toplantıdalar."
Hademe başını sallayarak onayladı.
"Başpiskopos Dolmant bu sabah ortaya koyacağı bir konuda şahitlik yapmam için beni çağırdı. Toplantının nerede olduğunu söyleyebilir misin?"
"Sanırım, patriğin kabul salonunda. Size yolu göstermemi ister misiniz, Aziz Şövalye?"
"Nerde olduğunu biliyorum. Teşekkürler, komşu." Sparhavvk mihrabın önünden geçti ve yan kapıdan yankı yapan bir koridora çıktı. Miğferini çıkarıp koltuğunun altına aldı. Bir düzine din adamının önlerindeki masalarda yığılı belgeleri düzenlemeye çalıştıkları bir odaya gelene kadar koridorda ilerledi. Siyah cübbeli adamlardan biri Sparhavvk'ı kapı girişinde gördü ve ayağa kalktı. "Size yardımcı olabilir miyim, Aziz Şövalye?" diye sordu. Kulaklarının üzerinde taşan gri saçların ince perçemleri peruk gibiydi.
"Adım Sparhavvk, peder. Beni, Başpiskopos Dolmant çağırdı."
"Ah, evet," dedi kel din adamı. "Başpiskopos sizi beklediğini söyledi. Geldiğinizi bildireceğim. Beklerken oturmak ister misiniz?"
"Hayır, aziz peder ayakta duracağım. Kılıç kuşandığınızda
198
mrmak biraz tuhaf olur."
pin adamı gülümsedi. "Bilemem," dedi. "Nasıl bir şey?"
"Abartılı," dedi Sparhavvk. "Başpiskoposa burada olduğumu söyleyecek misiniz?"
"Hemen, Aziz Şövalye." Din adamı döndü ve sandaletlerini mermer zemine vurarak odanın öbür tarafındaki kapıya gitti. Birkaç dakika sonra geri geldi. Dolmant hemen içeri girmenizi söylüyor. Patrik de onlarla."
"Bu bir sürpriz. Hasta olduğunu duymuştum."
"Bu en iyi günlerinden biri, sanırım." Din adamı önden gidip Sparhavvk için kapıyı açtı.
Kabul salonunun iki yanı sıra sıra, yüksek arkalıklı banklarla çevrilmişti. Banklar sade siyahlar içinde yaşlı din adamlarıyla doluydu, Elene Kilisesi'nin Hiyerarşisi. Odanın önünde yüksek bir platformun üstünde geniş altın bir taht duruyordu. Üstünde beyaz saten cüppeli ve altın piskopos başlıklı Patrik Cluvonus oturuyordu. Yaşlı adam uyukluyordu. Odanın ortasında işlemeli bir kürsü duruyordu. Dolmant

ilhanx

önündeki meyilli rafın üzerindeki bir demet parşömenle, orada duruyordu. "Ah," dedi, "Sör Sparhavvk. Gelmeniz çok iyi oldu."
"Benim için bir zevk, Ekselansları," diye cevapladı Sparhavvk.
Dolmant, Hiyerarşi'nin diğer üyelerine, "kardeşlerim," dedi, "Pandion Şövalyesi, Sör Sparhavvk'ı sunmaktan onur duyarım."
Sol, ön sırada oturan zayıf suratlı bir başpiskopos, "Sör Sparhavvk'ı biz de duyduk," dedi buz gibi bir sesle. "Burada olma sebebi ne, Dolmant?"
"Şu anda tartışmakta olduğumuz konuyla ilgili kanıtlar sunmak için, Makova," diye soğuk bir şekilde cevapladı Dolmant.
"Şimdiden yeteri kadarını duyduk."
Sol sıradan babacan bakışlı şişman bir adam, "Kendi adına konuş, Makova," dedi. "Askeri birlikler Kilise'nin kollarıdır ve onların üyeleri müzakerelerimizde memnuniyetle kabul edilirler."
İki adam birbirleriyle bakıştılar.
"Sör Sparhavvk bu komplonun ortaya çıkarılması ve önlenmesinde vasıta olduğundan," dedi kibarca Dolmant, "tanıklığının ispatı açıklıkla sağlayacağını düşündüm."
"Haydi devam et, Dolmant," diye sinirle konuştu soldaki zayıf
199
suratlı başpiskopos. "Bu sabah ele almamız gereken çok daha önemli konularımız var."
"Coombe başpiskoposunun arzu ettiği gibi olacak." Dolrnant eğilip selam verdi. "Sör Sparhavvk," dedi sonra, "bir Kilise Şövalyesi olarak doğruyu söyleyeceğinize yemin ediyor musunuz?"
"Ediyorum, Ekselansları," dedi Sparhawk.
"Lütfen burada toplanmış kimselere bu komployu nasıl ortaya çıkardığınızı anlatın."
"Peki, Ekselansları." Sparhavvk Krager ve Harparin arasındaki konuşmanın çoğunu, Piskopos Annias'ın ismini ve Ehlana'dan bahsedilen bölümleri atlayarak tekrarladı.
"ÖZEL konuşmalara kulak kabartmak alışkanlığınız mıdır, Sör Sparhavvk?" diye sinir bozucu şekilde sordu Makova.
"İş Kilise ya da Devlet güvenliğine gelince, evet, Ekselansları, ikisini de savunmak için yemin ettim."
"Ah, evet. Sizin aynı zamanda Kraliçe Ehlana'nm Şampiyonu olduğunuzu unutulmuştum. Bu bazen bağlılıklarınız arasında karışıklık yaratmıyor mu, Sör Sparhavvk?"
"Ekselansları, Elenia'da Devlet ve kilise işleri nadir olarak birbirleriyle ters düşerler."
"İyi söylediniz, Sör Sparhavvk," diye onayladı şişman adam.
Coombe başpiskoposu eğildi ve yanında oturan soluk benizli adama bir şey fısıldadı.
Arkasından, "Bu komployu öğrendikten sonra ne yaptınız, Sör Sparhavvk?" diye sordu Dolrnant.
"Güçlerimizi topladık ve saldırıyı yapacak adamları durdurmak için Arcium'a yola çıktık."
"Bu komplo dediğiniz şeyi niye Cimmura piskoposuna bildir-mediniz?" diye sordu Makova.
"Bu kumpas Arcium'da bir yere saldırıyı içeriyor," diye cevapladı Sparhavvk. "Cimmura piskoposunun orada hiçbir otoritesi olmadığından bu konu onu ilgilendirmiyordu."
"Pandionları da ilgilendirmiyordu. Niye Cyrinic Şövalyeleri'ni haberdar edip, işleri onlara bırakmadınız?"
Mokava yanında oturanlara, öldürücü darbeyi vurmuş gibi kendinden hoşnut bakındı.
"Bu entrika bizim birliğimizi lekelemek için düzenlendi, Ekse-
200
nslan- Bunun konuyla kendimiz ilgenmemiz için gerekli neden-
• bjze verdiğini hissettik. Hem, Cyriniclerin kendi meseleleri küçük bir işle canlarını sıkmak istemedik."
Makova aksi aksi homurdandı.
"Sonra ne oldu, Aziz Şövalye?" diye sordu Dolmant.
"Olaylar az çok beklenildiği gibi gitti, Ekselansları. Kont Ra-dun'u uyardık; sonrada paralı askerler geldiğinde arkalarından saldırdık. Çok azı kaçıp kurrulabildi."
"Onlara haber vermeden arkadan mı saldırdınız?" Başpiskopos Makova saldırganca baktı. "Pandion Şövalyeleri'nin göklere çıkarılan kahramanlığı bu mu?"
"Önemsiz ayrıntılarla ilgileniyorsun, Makova," diye öbür taraftan hırıldandı babacan bakışlı adam. "Senin kıymetli Annias'ın kendini aptal durumuna düşürdü. Şövalyeye saldırarak ya da tanıklığından kuşku yaratmaya çalışarak bunu örtmeye çalışmaktan vazgeç." Kurnazca Sparhawk'a baktı. "Bu komplonun kaynağı hakkında bir tahminde bulunmak ister misiniz, Sor Sparhawk?"
"Buraya spekülasyonları dinlemeye gelmedik, Emban," diye aceleyle söylendi Makova. "Şahit tahminleriyle değil, sadece bildiklerini hakkında ifade verebilir."
Sparhavvk Başpiskopos Emban'a, "Coombe başpiskoposu haklı, Ekselansları," dedi. "Sadece gerçeği söylemek için yemin ettim. Tahminler genelde bu noktadan çok uzaklardan geçer. Geçmişte, Pandion

ilhanx

Birliği birçok kişiyi gücendirdi. Biz bazen katı ve insafsız bir gurup ters adamızdır. Birçok kişi içimizdeki bu vasfı nahoş bulur ve eski kinler zor kaybolur."
"Doğru," diye kabul etti Emban. "Bununla beraber, iş inancı savunmaya geldi mi, ismini söyleyebileceğim birilerinden daha çok dediğinden şaşmayan sana ve acımasız Pandionlara güvenirim. Söylediğin gibi eski kinler zor silinir ama yenileri de öyle. Ele-nia'da neler döndüğünü duydum, Pandionlarm lekelenmesinden kimin çıkarı olduğunu tahmin etmek o kadar zor değil."
Makova gözleri dışarı fırlamış, ayağa kalkıp, "Piskopos Anni-as'ı mı suçlamaya kalkıyorsun?" diye bağırdı.
"Otur yerine, Makova," dedi tiksintiyle Emban. "Varlığınla bizi pisletiyorsun. Salondaki herkes sahibinin kim olduğunu biliyor."
"Beni suçluyor musun?"
201
"Yeni sarayının parasını kim ödedi, Makova? Altı ay önce benden borç almaya çalıştın ama şimdi gereken her şeye sahip gibi gözüküyorsun. Bu şüphe çekici mi? Seni kim destekliyor, Makova?"
"Bu gürültüde ne?" diye sordu zayıf bir ses.
Sparhawk salonun ortasındaki altın tahta baktı. Patrik Cluvonus uyanmış, şaşkınca gözlerini kırpışürarak etrafına bakıyordu. Yaşh adamın başı cılız boynu üzerinde sallanıyordu, gözleri kızarmışh.
"Ruhani bir tartışma, Kutsalların Kutsalı," dedi yavaşça Dolmant.
"Beni uyandırdınız," diye huysuzca konuştu Patrik, "çok güzel bir rüya görüyordum." Başlığına uzanıp çıkardı ve yere attı. Sonra somurtarak tahhna oturdu.
"Patrik tartışılan konuyu duymak ister mi?" dedi Dolmant.
"Hayır, istemem," diye hemen kesti Cluvonus. "İşte orada." Sonra çocukça çıkışı muhteşem bir şakaymış gibi kıkırdadı. "Odama geri gitmek istiyorum," diye belirtti. "Defolun gidin, hepiniz."
Hiyerarşi ayağa kalktı ve tek sıra dışarı çıkmaya başladı.
"Sen de, Dolmant," diye tiz bir sesle ısrar etti patrik. "Ve Rahibe Clentis'i bana yollayın. Beni gerçekten düşünen tek kişi o."
"Nasıl isterseniz, Kutsalların Kutsalı," dedi eğilerek Dolmant.
Dışarı çıktıklarında, Sparhawk, Demos Başpiskoposu'nun yanında yürüyordu. "Ne kadar zamandır böyle?" diye sordu.
Dolmant iç çekti. "En azından bir senedir. Kafası uzun zamandır çalışmıyordu ama deliliği bu seviyeye bu sene geldi."
"Rahibe Clentis kim?"
"Bakıcısı, daha doğrusu hastabakıcısı."
"Durumu genel tarafından biliniyor mu?
"Şüphesiz dedikodular var ama esas durumunu gizli tutmayı becerdik." Dolmant tekrar iç çekti. "Onu şu andaki haline göre değerlendirme, Sparhawk. Gençken patriklik tahtını onurlandırdı."
Sparhavvk başıyla onayladı. "Biliyorum" dedi. "Sağlığı nasıl?"
"İyi değil. Çok zayıf. Fazla uzun yaşamayabilir."
"Belki bundan dolayı Annias bu kadar hızlı hareket etmeye başladı." Sparhavvk gümüş kabartmalı kalkanını kımıldattı. "Biliyorsunuz ki, zaman ondan yana."
Dolmant yüzünü astı. "Evet," diye kabullendi. "Senin görevini bu kadar önemli yapanda bu."
202
Başka bir din adamı gelip onlara katıldı. "Ee, Dolmant," dedi, "cok ilgin? bir sabah. Annias bu komploya neden karıştı?"
"Cimmura piskoposu hakkında bir şey söyleyemem, Yarris," A[ye sahte bir masumiyetle itiraz etti Dolmant.
"Söylemen gerekmiyor. Her şey çok fazla yerli yerine oturmuş. IVfeclistekilerin belirtmek istediğin noktayı kaçırdığını sanmam."
"Vardenais başpiskoposunu tanıyor musun, Sparhawk?" diye sordu Dolmant. . "Birkaç sefer karşılaştık." Sparhawk diğer din adamına doğru herifçe eğilerek selam verdi, zırhı çıkırdadı. "Ekselansları," dedi.
"Sizi tekrar gördüğüme sevindim, Sör Sparhawk," diye cevapladı Yarris. "Cimmura'da işler nasıl?"
"Gergin," dedi Sparhavvk.
Başpiskopos Yarris, Dolmant'a baktı. "Makova'nm bu sabah olanların hepsim Annias'a rapor edeceğini biliyorsun, değil mi?"
"Gizli tutmaya çalışmıyordum. Annias kendini salak yerine koydu. Emelleri düşünüldüğünde kişiliğinin temeli bu amaca uygun."
"Gerçekten öyle, Dolmant. Bu sabah bir düşman daha kazandın."

ilhanx

"Makova zaten benden hiç hoşlanmazdı. Sırası gelmişken Sparhavvk ve ben senin görüşüne bir konuyu sunmak istiyoruz."
"Öyle mi?"
"Bu Cimmura piskoposunun bir başka komplosunu içeriyor."
"Haydi o zaman, ne yapıp yapıp, onun işini bozalım."
"Bu sefer neyin peşinde?"
"Cimmura kraliyet meclisine sahte bir evlilik belgesi sundu."
"Kim evlenmiş?"
"Prenses Arissa ve Dük Osten."
"Bu saçma."
"Prenses Arissa'da aynı şeyi söyledi."
"Buna yemin eder misin?"
Dolmant başıyla onayladı. "Sparhavvk'da eder," diye ekledi.
"Tüm bunların ana teması Lycheas'ı meşrulaştırmak, değil mi?"
Dolmant tekrar başını salladı.
"İyi o zaman. Bakalım bozacak mıyız, bozamayacak mıyız? Gidip sekreterimle konuşalım. Gerekli belgeleri hazırlayabilir." Vardenais başpiskoposu kıkırdadı. "Annias'm kötü bir ay geçirdiğini

söyleyebilirim. Bu bozulan sıradaki ikinci planı ve Sparhavvk ikisine de karışmış durumda." İri Pandion'a baktı. "Zırhını üstünden çıkarma, oğlum," diye tavsiyede bulundu. "Annias kürek kemiklerinin arasını bir hançer kabzasıyla süslemeye karar verebilir."
Sparhavvk ve Dolmant Prenses Arissa'nın durumuyla ilgili yeminli ifadelerini verip Vardenais başpiskoposunun yanından ayrılarak Bazilika'nm orta koridoruna doğru yollarına devam ettiler.
"Dolmant/' dedi Sparhawk, "Chyrellos'da bu kadar çok Styric olmasının nedeni hakkında bir fikrin var mı?"
"Bunu duydum. İnancımızı öğrenmek istiyorlarmış." "Sephrenia bunun saçmalık olduğunu söylüyor." Dolmant yüzünü çarpıttı. "Büyük ihtimalle haklı. Bir ömür harcadım ama hâlâ bir tek Styric bile döndüremedim."
"Onlar Tanrılarına çok bağlıdırlar," dedi Sparhavvk. "Kırıcı olmak istemiyorum ama Styricler ve Tanrıları arasında çok yakın bir ilişki varmış gibi gözüküyor. Bizim Tanrımız biraz daha uzak."
"Bir dahaki konuşmamda ona bundan bahsedeceğim." Dolmant gülümsedi. "Eminim fikrine değer verir." Sparhavvk güldü. "Bu biraz küstahça değil mi?" "Evet, öyle. Borrata'ya ne zaman yola çıkacağınızı sanıyorsun?" "Enaz birkaç gün. Zaman kaybetmekten nefret ediyorum ama diğer birliklerin şövalyelerinin Chyrellos'a gelmek için uzun birer yolculuk yapmaları gerekiyor, onları beklemek zorunda kaldım. Beklemek beni çok sabırsız hale sokuyor ama korkarım yapacak bir şey yok." Dudaklarını büzdü. "Sanırım zamanımı etrafa burnumu sokarak geçireceğim. Bu bana meşgul olacak bir şeyler sağlar, Styriclerin ne yaptığını da çok merak ediyorum." s
"Chyrellos sokaklarında dikkatli ol, Sparhavvk," diye uyardı Dolmant. "Çok tehlikeli olabilirler."
"Son günlerde bütün dünya tehlikeli, Dolmant. Bulduklarımdan sürekli seni haberdar edeceğim." Sparhavvk döndü ve mahmuzları mermer zeminde şıkırdaya şıkırdaya koridoru takip etti.

on üçüncü bölüm
SPARHAVVK genel toplantı binasına döndüğünde neredeyse öğleydi. Etraftaki kalabalığa çok az dikkat ederek, atını kutsal şehrin kalabalık sokaklarından yavaşça sürmüştü. Patrik Cluvo-nus'un kötüye giden durumu onu üzmüştü. Son günlerde dolaşan söylentilere rağmen, yaşlı adamın durumunu gözleriyle görmek içini yakan bir şok olmuştu.
Gösterişli kapıda durdu ve adet yerini bulsun diye içeri girmesine gerekli izni veren törenden geçti. Kalten avluda onu bekliyordu. "Nasıl geçti?" diye sordu sarışın adam.
Sparhawk hızla atından inip miğferini çıkardı. "Herhangi bir kişinin fikrini değiştirip değiştirmediğimizi bilmiyorum," diye cevapladı. "Annias'ı destekleyen başpiskoposlar hâlâ destekliyorlar; karşıtları hâlâ bizim tarafımızda; tarafsızlar ise hâlâ suya sabuna dokunmadan duruyorlar."
"Bunca zamanı boşuna mı harcadık?"
"Tamamen değil. Bundan sonra Annias'm bağımsız oyları kazanması zor olabilir."
"Umarım aklını başına topladm, Sparhavvk." Kalten arkadaşına yakından baktı. "Havan kötü. Gerçekten ne oldu?"
"Cluvonus oradaydı."
"Bu şaşırtıcı işte. Nasıl gözüküyordu?"
"Korkunç."
ilhanx

"Seksen beş yaşında. Çok etkileyici gözükmesini bekleyemezsin. Biliyorsun, insanlar yaşlanır."
"Aklı başından gitmiş, Kalten," dedi Sparhavvk. "Bir çocuk gi-
205
bi. Dolmant fazla yaşayacağını sanmıyor."
"O kadar kötü mü?"
Sparhavvk başıyla oayladı.
"O zaman bu, Borratta'ya bir an önce gidip gelmemizi oldukça önemli bir duruma sokuyor, değil mi?"
"Hemde çok," diye onayladı Sparhavvk.
"Ne dersin, biz önden gidelim ve diğer birliklerin şövalyeleri bizi arkadan yakalasınlar mı?"
"Keşke öyle yapabilseydik. Ehlana'nm o taht odasında tek başına oturması fikrinden nefret ediyorum ama bunu yapmayacağız. Komier birlik gösterisi konusunda haklıydı, diğer birlikler bazen biraz hassastırlar. Daha başında onları kırarak çekip gitmeyelim."
"Kimseyle Arissa hakkında konuştunuz mu?"
Sparhavvk onayladı. "Vardenais başpiskoposu ilgileniyor."
"O zaman gün tamamen boşa harcanmamış."
Sparhavvk homurdandı. "Bunları değiştirmek istiyorum." Parmak boğumlarıyla zırhının göğüs parçasına vurdu.
"Senin için Faran'ın eyerini çıkarmamı ister misin?"
"Hayır, tekrar dışarı çıkacağım. Sephrenia nerede?"
"Sanırım, odasında."
"Birisine onun atını eyerlet."
"Bir yere mi gidiyor?"
"Büyük ihtimal." Basamaklardan çıkıp toplantı binasına girdi.
Yaklaşık on beş dakika sonra Sephrenia'nın kapısı çaldı. Zırhını çıkarmıştı ve şu anda birliğini ya da rütbesini gösteren işaretleri olmayan sıradan gri bir cüppenin altına çelik bir gömlek giyiyordu. Kapının tahtalarının arasından, "Benim, Sephrenia," dedi.
"İçeri gel, Sparhavvk," dedi Sephrenia.
Sparhavvk kapıyı açıp içeri girdi.
Sephrenia kucağında FlütİE büyük bir iskemlede oturuyordu. Çocuk yüzünde mutlu bir tebessümle uyuyordu. "Bazilika'da işler yolunda gitti mi?" diye sordu.
"Bunu söylemek biraz zor," diye cevapladı Sparhavvk. "Din a-damları hislerini saklamakta çok ustalar. Buradaki Styricler hakkında bir şey öğrendiniz mi?"
Sephrenia başını sallayarak onayladı. "Doğu kapısının yanındaki bir yerde toplanıyorlar. Orada üs gibi bir evleri var ama tam
206
larak yerini belirleyemedik."
"Niye gidip bulabilir miyiz diye bakmıyoruz ki? Bir şeyler yapmam lazım. Yerimde duramıyorum."
"Sen mi yerinde duramıyorsun? Sparhawk? Kaya adam?"
"Sanırım sabırsızlık. Borrata'ya doğru yola çıkmak istiyorum."
Sephrenia başını salladı. Doğrulup Flüt'ü yavaşça kaldırdı ve yatağa yatırdı. Küçük kızı gri yün bir battaniye ile örttü. Flüt koyu gözlerini açtı, sonra gülümseyip tekrar uykuya daldı. Sephrenia minik yüzü öptü ve Sparhavvk'a döndü. "Gidiyor muyuz?" dedi.
Beraber avluya giden koridorda ilerlerken Sparhawk, "Ondan çok hoşlanıyorsun, değil mi?" diye sordu.
"Hoşlanmaktan biraz daha farklı. Belki bir gün anlarsın."
/'Styric evinin nerede olabileceği hakkında bir fikrin var mı?"
"Doğu kapısının yanındaki pazarda bir dükkan var. Styriclere çok miktarda et sattı. Etleri götüren hamal evin yerini biliyor."
"Hamalı niye sorguya çekmediniz?"
"Dün orada değildi."
"Belki bugün çalışıyordur."
"Denemeye değer."
Sparhavvk durdu ve Sephrenia'ya dik bir bakış fırlattı. "Açıklamamayı seçtiğin gizleri öğrenmeye çalışmıyorum, Sephrenia, ama sıradan Styriclerle Zemochları birbirlerinden ayırabilir misin?"
"Bu olası," diye kabullendi Sephrenia, "tabii ki gerçek kimliklerini gizlemek için dikkat etmiyorlarsa."
Kalten'in Faran ve Sephrenia'nm beyaz atıyla beklediği avluya indiler. Sarışın şövalyenin yüzünde kızgın bir ifade vardı. "Atın beni ısırdı, Sparhavvk," dedi suçlarcasına.
"Faran'ı ona arkanı dönmeyecek kadar iyi tanırsın. Kanattı mı?"
"Hayır," dedi Kalten.

ilhanx

"Sadece oyun yapıyormuş. Senden hoşlandığını gösteriyor."
"Teşekkürler," dedi Kalten. "Yanınıza takılmamı ister misiniz?"
"Hayır. Sanırım göze çarpmak istemiyoruz ve sen ara sıra bunu başarmakta güçlük çekiyorsun."
"Bazen sevimliliğin beni eziyor, Sparhavvk."
"Doğruyu söylemek için yemin ettik." Sparhavvk, Sephrenia'ya eyere yerleşmesi için yardım etti, sonra Faran'a bindi. "Hava kararmadan geri geleceğiz," dedi arkadaşına.
207
"Benim için acele etmeyin."
Sparhavvk, minik Styric kadınla önlerindeki sokağa çıktı.
"Her şeyi şakaya çevirir, değil mi?" diye yorumladı Sephrenia.
"Evet, çoğu şeyi. Çocukluğundan beri dünyaya gülüyor. Sanırım bu yüzden onu çok seviyorum. Benim bakışım biraz daha kasvetli ve o benim olaylara doğru bakmama yardım ediyor."
Chyrellos'un kalabalıklaşmaya başlayan sokaklarında atlarım sürdüler. Yerel tüccarların çoğu din adamlarının iç karartıcı siyahlarından etkilenmelerine rağmen, ziyaretçiler etkilenmemişti, parlak elbiseleri bir tezat oluşturuyordu. Geleneksel ipek giysileri zamanla solmayıp, parlak kırmızı, yeşil ya da mavi kaldığından, özellikle Cammorialılar çok renkliydiler.
Pazar yeri, genel toplantı binasından biraz uzaktaydı; oraya geldiklerinde üç çeyrek saat geçmişti.
"Bu dükkanı nasıl buldunuz?" diye sordu Sparhavvk.
"Styriclerin yedikleri belirli temel şeyler vardır," diye cevapladı Sephrenia. "Eleneler bunları pek sık yemezler."
"Sanırım, şu hamal bir tür et götürmüş dedin."
"Keçi, Sparhavvk. Eleneler pek keçi tercih etmezler."
Sparhavvk omuzunu silkti.
"Ne kadar kabasınız," dedi hafifçe Sephrenia. "Sığır olmadıkça et yemezsiniz."
"Sanırım siz bu düşünceye alışmışsınız."
"En iyisi dükkana yanlız gideyim," dedi Sephrenia. "Bazen biraz fazla göz korkutucu oluyorsun, bir tanem. Hamaldan cevaplar almak istiyoruz, eğer onu korkutursan alamayabiliriz. Atıma dikkat et." Sephrenia dizginleri eline tutuşturdu ve pazara doğru uzaklaştı. Sparhavvk kan lekeli, brandadan iş gömlekli hırpani adamla konuşmak için patırtılı, gürültülü meydanı geçen Sephre-nia'yı izledi. Sephrenia kısa bir zaman sonra döndü. Sparhavvk aşağı indi ve atına binmesine yardım etti.
"Evin nerede olduğunu söyledi mi?" diye sordu.
Sephrenia başıyla onayladı. "Doğu kapısının yakınlarında."
"Haydi gidip bakalım."
Yola çıktıklarında, Sparhavvk kendine uymayan bir şey yaptı-Uzanıp kadının elini tuttu. "Seni seviyorum, küçük ana," dedi.
"Evet," dedi sakince Sephrenia, "biliyorum. Gene de söylemen
208
^;zel bir şey." Sonra gülümsedi. Gülümsemesi Sparhawk'a bir şekilde Flüt'ü hatırlattı. "Bir ders daha, Sparhavvk," dedi. "Bir kadınla kişisel ilişki içindeyken sık sık seni seviyorum diyemezsin."
"Hatırlayacağım. Aynı şey Elene kadınları içinde geçerli mi?"
"Bu bütün kadınlar için geçerli, Sparhavvk. Cinsiyet ırktan çok daha önemli bir farktır."
"Öğretmenim olacaksınız benim, Sephrenia."
"Gene orta çağ şiiri mi okumaya başladın?"
"Ben mi?"
Pazar yerini geçip Chyrellos'un doğu kapısının yanındaki harap bir bölgeye girdiler. Cimmura'mn teneke mahalleleriyle aynı olmasa da, kutsal şehrin bu kısmı Bazilika'nın çevresindeki bölgeden çok daha fakirdi. Bir kere burası daha az renkliydi. Sokaklardaki insanların elbiseleri birbirinin benzeri yavanlıktaydı ve etraf-daki birkaç tüccar soluk, havları dökülmüş giysiler giyiyordu. Bununla beraber bütün tüccarlarda başarılı olsun olmasın kendini önemli gören bir ifade vardı. Sonra Sparhavvk sokağın öbür ucunda elde eğrilmiş yünden, beyazlatılmamış, topaklı iş elbiseli, kısa boylu bir adam gördü.
"Styric," dedi kısaca.
Sephrenia başıyla onayladı ve yüzünü gizlemek için beyaz cüb-besinin kukuletasını kaldırdı. Sparhavvk eyerinde doğruldu ve önemli bir insanın hizmetçisinin sahip olabileceği kibirli, hor görücü bir ifadeyi dikkatlice yüzüne takındı. Onlara özellikle dikkat etmeyen Styrici geçtiler. Irkının tüm üyelerinde olduğu gibi bu Styricin de koyu siyah saçı ve soluk bir teni vardı. Dar sokakta yanından geçen Elenelerden kısaydı, yüzündeki kemikler sanki bir şekilde daha pek tamamlanmamış gibi çıkıntılıydı.
Adamı geçtikten sonra Sparhavvk, "Zemoch mu?" diye sordu.
"Bunu bilmek imkansız," diye cevapladı Sephrenia.

ilhanx

"Kimliğini büyüyle mi gizliyor?"
Sephrenia ümitsizce ellerini açtı. "Bunu bilemeyiz, Sparhavvk. Ya sadece sıradan, ormanlardan gelme ve aklında bir sonraki öğününden başka hiçbir şey olmayan bir Styricdir ya da tanıma girişimimize karşı bir hödüğü oynayan çok kurnaz bir sihirbazdır."
Sparhavvk içinden küfretti. "Düşündüğüm kadar kolay olmayacak," dedi. "Haydi gidelim ve bakalım, ne bulabileceğiz."
Sephrenia'ya tarif edilen ev bir çıkmaz sokağın sonundaydı.
209
Dar sokağın girişini yavaşça geçerlerken Sparhavvk, "Açığa ç^.. madan izlemek zor olacak," dedi.
"Pek değil," diye ona katılmadı Sephrenia. Beyaz atını dizginle di. "Köşedeki dükkan sahibiyle konuşmamız gerekiyor."
"Bir şey mi almak istiyorsun?"
"Tam değil, Sparhavvk. Gel. Göreceksin." Eyerinden aşağı kay. di ve narin beyaz atın dizginlerini belirttiği dükkanın önündeki direğe bağladı. Etrafına bakındı. "Şu büyük savaş atın benim küçük, nazik Chiel'imi çalmaya kalkanların cesaretini kırabilir mi?" diye sordu. Elini sevecenlikle beyaz atın boynuna koydu.
"Bu konuyu onunla konuşacağım."
"Konuşacak mısın?"
"Faran," dedi çirkin kırçıla şövalye, "burada kal ve Sephre-nia'nın kısrağını koru."
Faran hafifçe kişnedi, kulakları hevesle ileri dikildi.
"Seni koca yaşlı deli," diye güldü Sparhawk.
Faran ağzıyla ona doğru bir hamle yaptı, dişleri Sparhavvk'in kulaklarından birkaç santim uzakta birbirine geçti.
"Nazik ol," diye mırıldandı Sparhavvk.
Ucuz mobilyaların teşhirine ayrılmış bir oda olan dükkanın içinde, Sephrenia'nın tavrı şirinliğe hatta acayip bir biçimde uysa-lığa döndü. Sesinin karakteristik yapısına hiç uymayan bir tonda, "Sayın sahip tüccar," dedi, "biz bu kutsal şehirde ruhuna teselli arayan büyük bir Pelosia soylusuna hizmet ediyoruz."
Tüccar Sephrenia'ya dik dik bakıp, "Styriclerle iş yapmam," dedi kabaca. "Zaten daha şimdiden Chyrellos'da siz pis kafirlerden bir yığın var." Yüzüne aşırı bir iğrenmişlik ifadesi takındı, bir yandan da Sparhavvk'm hiç bir işe yaramadığını bildiği sihirden korunma işaretleri yapıyordu.
İri şövalye, Pelosialı tavrıyla, "Bak, işportacı, kendini bir şey sanma. Efendimin eşine vebana saygılı davranacaksın" dedi.
Dükkancının tüyleri dikendiken oldu. "Niçin," diye dayılandı.
Sparhavvk bir yumrukta ucuz masanın üstünü paramparça etti. Adamın yakasını tutup öyle bir çekti ki burun buruna geldiler. Fısıltıya benzer korkunç bir sesle, "Birbirimizi anlıyor muyuz?" dedi.
"Bize gereken, saym sahip tüccar," dedi Sephrenia yumuşakça/ "sokağa bakan iyi yerleştirilmiş odalar. Efendimiz insanların gelip
210
dişindeki akışı izlemekten hoşlanır." Alçakgönüllülükle kirpikle-•nj indirdi. "Yukarda böyle bir yeriniz var mı?" ,
pükkancınm suratındaki ifade yukarı kata çıkan merdivenlere Önelirken çatışan duygular arasında kalmıştı.
Üst kattaki odalar eski püsküydü, pejmürde bile denebilirdi. Bir zamanlar boyanmıştı ama bezelye çorbası yeşili boya şimdi dökülmüş ve uzun şeritler halinde aşağı sarkıyordu. Bununla beraber Sparhawk ve Sephrenia boyayla ilgilenmediler. Öndeki ana odanın pencereleri gördükleri kadarıyla çok kirliydi.
Dükkancı öncekinden daha saygılı, "Başka da var, küçük bayan," dedi.
"Biz kendi incelememizi yapabiliriz, sayın sahip tüccar." Sephrenia başını hafifçe dikleştirdi. "Aşağıdan duyduğum bir müşterinin ayak sesleri mi?"
Dükkancı gözlerini kırpıştırdı ve merdivenlerden aşağı fırladı.
"Sokağın yukarısmdaki evi pencereden görebiliyor musun?" diye sordu Sephrenia.
"Pencere camları kirli." Sparhawk toz ve kirleri silmek için gri cübbesinin eteğini kaldırdı.
"Yapma," dedi Sephrenia. "Styriclerin gözleri çok keskindir."
"Tamam," dedi Sparhavvk. "Tozların arasından bakarım. Elene gözleri de en az o kadar keskindir." Sephrenia'ya baktı. "Her dışarı çıkışında bu başına gelir mi?" diye sordu.
"Evet. Sıradan Eleneler sıradan Styriclerden daha akılı değillerdir. Doğrusunu söylemek gerekirse her iki ırktan biri yerine bir kurbağayla sohbet etmeyi tercih ederim."
"Kurbağalar konuşabilir mi?" Sparhawk buna biraz şaşırmıştı.

ilhanx

"Nasıl dinleyeceğini bilirsen, evet. Pek hoşsohbet değillerdir."
Sokağın sonundaki ev etkileyici değildi. Alt kat, araları kabaca sıvanmış taşlarla yapılmıştı, ikinci kat ise köşeli kesilmiş kütüklerdendi. Etrafındaki evler arasında bir şekilde göze çarpıyordu. İzlemeye devam ederlerken, ırkının karakteristik kıyafeti olan kötü örülmüş yün giysi giyen bir Styric sokaktan eve doğru ilerledi. İçeri girmeden önce etrafına baktı.
"Ne diyorsun?" diye sordu Sparhawk.
"Söylemesi zor," diye cevapladı Sephrenia. "Daha önce gördüğümüzün aynısından. Ya çok basit ya da çok yetenekli."
211
"Bu uzun zaman alabilir."
"Sadece akşam hava kararana kadar, tabii eğer haklıysam," dj. yerek pencerenin kenarına bir iskemle çekti.
Sonraki birkaç saat boyunca eve birçok Styric girdi; güneş batıdaki koyu, kirli görünüşlü bulutların arkasından batarken diğerleri de gelmeye başladı. Parlak san ipek cüppeli bir Cammorialı gi2ij. ce çıkmaza girdi ve hemen içeri kabul edildi. Parlak, çelik bir göğüs zırhı giyen çizmeli bir Lamork ve eşlik eden iki arbaletli asker kibirlice evin kapısına geldiler, aynı çabuklukla içeri kabul edildiler. Buz gibi soğuk kış gecesinin karanlığı Chyrellos üzerine çökmeye başlarken, genelde Polesialılarm giydiği manda gönü zırhlı bir uşağın izlediği, koyu mor cübbeli bir leydi, kısa sokaktan, sert adımlarla eve doğru ilerledi. Kadının gözleri boş, hareketleri sarsakçay-dı. Yüzü tarif edilemeyecek bir coşku ifadesi taşıyordu.
"Bir Styric evi için acayip konuklar," diye yorumladı Sephrenia.
Sparhavvk başıyla onayladı ve kararan odada etrafına bakındı. "Işık ister misin?" diye sordu.
"Hayır. Gözükmeyelim. Evin üst katından sokağın gözlendiğine eminim." Sonra Sparhawk'ın burun deliklerini saçının ormansı kokusuyla doldurarak, ona yaslandı. "Ama elimi tutabilirsin," dedi. "Her zaman karanlıktan korkarım."
"Tabii ki," diyen Sparhavvk, minik eli kendi elinin içine aldı. Dı-şardaki sokak kararana kadar belki bir çeyrek saat daha oturdular.
Birden Sephrenia bir acıyla soludu,
"Ne oluyor?" diye endişeyle sordu Sparhavvk.
Sephrenia hemen cevaplamadı, ayağa kalkıp ellerini avuçları yukarı gelecek şekilde kaldırdı. Önünde, donuk bir figür duruyor gibiydi. Figür, gerçekten çok, bir gölgeydi ve genişçe açılmış zırhlı eldivenli ellerinin arasından soluk bir parlama yayılıyor gibi gözüküyordu. Fügür yavaşça o kurşuni buluta yöneldi. Parlama bir an için daha da arttı, sonra Sephrenia'nın önündeki gölgenin kaybolmasıyla birleşip katılaştı. Sephrenia iskemlesine çökmüş, garip bir kederli saygıyla, ince uzun nesneyi tutuyordu.
"Bu ne, Sephrenia?" diye sordu Sparhavvk.
Nerdeyse inleme gibi bir sesle, "On iki şövalyenin bir diğeri daha öldü," dedi. "Bu onun kılıcı, benim yükümün bir bölümü."
Sparhavvk müthiş bir korkuyla nefes nefese kaldı. "Vanion mu?"
212
Sephrenia'nm parmaklan, karanlıktaki şekli hissederek, kılıcın
bzasındaki başın üstündeki armayı araştırdı. "Hayır, Lakus."
Sparhavvk içinin hüzünle burulduğunu hissetti. Lakus yaşlı bir Pandiondu. Sparhavvk'm yaşıtı bütün şövalyelerin bir öğretmen ve v,ir arkadaş olarak hayran oldukları, kar gibi beyaz saçlı, sert suratlı bir adamdı.
Sephrenia yüzünü Sparhavvk'm zırhlı omuzuna dayadı ve ağlamaya başladı. "Onu çocukluğundan beri tanırdım, Sparhavvk," diye kederini ifade etti.
"Haydi genel toplantı binasına geri dönelim," diye nazikçe önerdi Sparhavvk. "Bunu bir başka günde yapabiliriz."
Sephrenia başını kaldırdı ve eliyle gözlerini sildi. "Hayır, Sparhavvk," dedi sertçe. "Bu evde bu akşam bir şeyler oluyor, öyle şeyler ki bir daha uzun zaman tekrar olmayabilir."
Sparhavvk bir şeyler söylemeye başlayacaktı ama tam kulaklarının arkasını hedeflemiş gözüken sıkıcı bir ağırlık hisseti. Şu anda biri ellerini kafatasının arkasına yerleştirmiş içeri bastırıyor gibi bir şeydi. Sephrenia dikkatlice ileri eğildi ve "Azash!" diye fısıldadı.
"Ne?"
Sephrenia sesinde çok kötü bir acelecilik tonlamasıyla, "Azash'm ruhunu çağırıyorlar," dedi.
"Bu işi çözümlüyor o zaman" diyen Sparhavvk, ayağa kalktı.
"Otur aşağı, Sparhavvk. Bu iş daha sona ermedi."
"Orada o kadar çok olamazlar."

ilhanx

"Oraya gidip, evi yıkıp, herkesi parçalara ayırsan ne öğreneceksin? Otur. Dinle ve öğren."
"Buna mecburum, Sephrenia. Yeminimin bir parçası da bu! Beş yüzyıldır bu böyle."
"Yeminini boş ver," diye kesti Sephrenia. "Bu daha Önemli."
Sparhavvk kararsızlıkla iskemleye çöktü. "Ne yapıyorlar?"
"Sana söyledim. Azash'in ruhunu çağırıyorlar . Bu sadece onların Zemoch oldukları anlamına gelebilir."
"Peki o zaman, oradaki Eleneler ne yapıyorlar? Cammorialı, Lamork ve Polesialı kadın?"
"Eğitim alıyorlar, sanırım. Zemochlar buraya öğrenmeye değil öğretmeye gelmişler. Bu ciddi bir şey, Sparhavvk; hemde hayal edemeyeceğin kadar ölümcül bir ciddiyette."
213
"Ne yapacağız?"
"Şu an hiçbir şey. Burada oturup, izleyeceğiz."
Sparhawk tekrar o sıkıcı ağırlığı kafatasının kökünde hissetti.
"Azash çağrıya cevap verdi," dedi yavaşça Sephrenia. "Şu anda ikimizinde sesizce oturması ve düşüncelerimizi rahat tutması önemli. Azash kendine yöneltilen düşmanca tutumu hissedebilir,"
."Eleneler niçin Azash ayinine katılıyorlar ki?"
"Büyük ihtimalle ona taptıkları için alacakları ödül için. Yaşh Tanrılar ödülleriyle savurganlık yaparlardı - tabii işlerine gelirse."
"Bir ruh kaybetmenin karşılığını ne tip bir ödül ödeyebilirki?"
Sephrenia omuz silkti, artan karalıkta zar zor fark edilebilir bir hareket. "Belki, uzun yaşam. Zenginlik, güç, kuddet - ve kadınlar için güzellik. Düşünmeye bile tenezzül etmediğim, başka şeyler de olabilir. Azash sapıktır ve sonunda ona inanları da sapıttırır."
Aşağıdaki sokakt,a bir işçi elarabası ve meşalesiyle kaldırım taşlan üzerinde tangırdayarak gidiyordu. Arabadan yanmamış bir meşale aldı, alttaki dükkanın önündeki demir yüksüğün içine yerleştirdi ve tutuşturdu. Sonra tangırdamaya devam etti.
"İyi," diye mırıldandı Sephrenia. "Artık dışarı çıktıklarında onları görebileceğiz."
"Zaten gördük onları."
"Korkarım, farklı olacaklar."
Styric evinin kapısı açıldı ve ipek cübbeli Cammorialı dışarı çıktı. Aşağıdaki meşalenin aydınlattığı daireden geçerken, Spar-hawk yüzünün oldukça solmuş ve gözlerinin korkudan faltaşı gibi açılmış olduğunu gördü.
"O geri dönmeyecek," dedi yavaşça Sephrenia. "Çok büyük ihtimalle hayatının geri kalanını bunun karşılığı olarak karanlıkta kalmaya cüret edemeden geçirmeye çalışacak."
Birkaç dakika sonra, çizmeli Lamork sokağa çıktı. Gözleri ışıldıyordu ve yüzü vahşi bir gaddarlık ifadesiyle çarpılmıştı. Duygusuz iki arbaletli adamı arkasından yürüyorlardı.
"Kayıp," diye iç çekti Sephrenia. : "Ne?"
"Lamork kayıp. Azash ona sahip oldu."
Sonra Polesialı leydi evden çıktı. Mor cübbesinin önü dikkatsizce açılmıştı, çırılçıplaktı. Meşalenin ışığına geldiğinde Spar-
214
havvk gözlerinin saydamlaştığını ve çıplak bedeninden kanlar sıç-adığını gördü. İri yarı uşağı cübbesinin önünü kapatmak için bazı girişimlerde bulundu ama kadın ona şiddetli fısıltıyla bir şeyler söyledi ve elini itti, sonra utanmadan vücudunu göstere göstere sokaktan aşağı yürüdü.
"Bu kâyıplıktan da öte," dedi Sephrenia. "Artık tehlikeli. Azash onu güçlerle- ödüllendirmiş." Kaşlarını çattı. "Onu takip edip, öldürme fikrinde seni ayartmak aklıma geliyor."
"Bir kadını öldürebileceğimden emin değilim, Sephrenia."
"O artık bir kadın bile değil, onun kafasını kesmemiz gerekiyor ama bu Chyrellos'da tedirginliğe neden olabilir."
"Ne yapmak?"
"Onun kafasını kesmek. Onun gerçekten öldüğünü anlamanın tek yolu. Sanırım burada yeterli şeyi gördük, Sparhavvk. Haydi genel toplantı binasına geri dönelim ve Nashan'la konuşalım. Sanının yarın bunu Dolmant'a bildireceğiz. Kilise'nin her zaman bu tip şeylerle uğraşmak için yöntemleri vardır."
"Bırak da kılıcı ben taşıyayım."
"Hayır, Sparhawk. Bu benim sorumluluğum. Taşımam gerekiyor." Lakus'un kılıcını cübbesinin içine soktu, kapıya ilerledi.
Tekrar aşağı indiler. Dükkancı ellerinin oğuşturarak ortaya çıktı. "Evet," dedi hevesle, "odaları alıyor musunuz?"
"Hiçbiri uygun değil," dedi Sephrenia. "Efendimin köpeğini böyle bir yerde tutmam." Yüzü çok solgundu, açıkça titriyordu.

ilhanx

"Ama -"
"Kapıyı aç, komşu," dedi Sparhavvk, "yolumuza gideceğiz."
"Peki o zaman niçin bu kadar uzun sürdü?"
Sparhavvk buz gibi donuk bir bakış attı, adam zorlukla yutkundu ve cebinde anahtar arayarak kapıya gitti.
Dışarda Faran, Sephrenia'nm beyaz kısrağının yanında korur gibi duruyordu. Toynaklarının altında, kaldırım taşlarının üzerinde kaba kumaştan yırtılmış bir parça vardı.
"Sorun mu?" diye sordu Sparhavvk.
Faran alay edercesine kişnedi.
"Anlıyorum," dedi Sparhavvk.
Sephrenia'ya atma binmesine yardım ederken Sparhavvk'a sordu. "Bu da ne oluyor?"

"Birisi atını çalmaya çalışmış," diye Sparhavvk omuz silkti. "Fa_ ran'da çalmamaya ikna etmiş."
"Gerçekten onunla iletişim kurabiliyor musun?"
"Aşağı yukarı ne düşündüğünü biliyorum. Çok uzun zamandır beraberiz." Eyere asılıp çıktı ve Pandion genel toplantı binasına doğru sokaktan aşağı atlarını sürdüler.
Bir mil kadar gitmişlerdi ki Sparhavvk'in sezgileri bir anda çalıştı. Anında harekete geçip Faran'm omuzlarını beyaz kısrağa doğru sürdü. Küçük atm kenara kaçmasıyla bir arbalet oku, biraz önce Sephrenia'nm bulunduğu yerden sinir bozucu bir vızlamayla uçup geçti. Ok sokağın başındaki evin duvarına çarparken Sparhavvk, "Atını sür," diye gürüldedi. Kılıcını çekerek geriye baktı. Sephrenia çoktan topuklarını beyaz kısrağın sağrılarına geçirmiş, arkasında kendi gövdesini onunkine siper eden Sparhavvk'la sokaktan aşağı gürültülü bir tırısla fırlamıştı.
Birkaç sokak sonra Sephrenia adımlarını yavaşlattı. "Onu gördün mü?" diye sordu. Lakus'un kılıcı artık elindeydi.
"Göremedim. Arbalet bir Lamork anlamına gelir. Başka hiç kimse onları kullanmaz."
"Evde Styriclerle beraber olan olabilir mi?"
"Büyük ihtimalle. Azash ya da Zemochlanndan biri senin varlığını hissetti mi?"
"Olabilir," dedi Sephrenia. "Kimse Yaşlı Tanrıların güçlerinin nereye uzandığını bilemez. Saldırıya uğrayacağımızı nasıl bildin?"
"Eğitim. Birisinin bana silah yönelttiğini hissetmeyi öğrendim."
"Ben'bana yöneltildiğini sandım."
"İkiside aynı kapıya çıkıyor, Sephrenia."
"İyi, ıskaladı."
"Bu sefer. Sana örme zırh vermesi için Nashan'la konuşacağım."
"Deli misin, Sparhavvk? Sadece ağırlığı beni dizlerimin üzerine çökertir, iğrenç kokusundan bahsetmiyorum bile."
"Ağırlık ve koku, omuzlarının arasındaki bir oktan iyidir."
"Kesinlikle sorusu bile olmaz."
"Göreceğiz. Kılıcı kaldır da gidelim. Dinlenmen gerek ve başka biri saldırmadan, emniyette olacağın genel toplantı binasının içine götürmek istiyorum."

on dördüncü bölüm
ERTESİ gün öğleye doğru, Sör Bevier Chyrellos'daki Pandion genel toplantı binasına geldi. Sör Bevier Arcium'dan bir Cyrinic Şövalyesiydi. Resmi zırhı gümüşi bir parlaklıkta cilalanmıştı, kolsuz zırh cübbesi beyazdı. Miğferinin siperliği yoktu ama kaim ya-naklığı ve ürkütücü bir burun koruyucusu vardı. Avluda atından indi, kalkanını ve Lochaber baltasını eğerine asıp, miğferini çıkardı. Bevier genç ve ince biriydi. Teni esmer, saçları kıvırcık ve mavimsi siyahtı.
Nashan yanında Sparhawk ve Kalten ile onu selamlamak için genel toplantı binasının merdivenlerinden indi. "Evimiz onurlandı, Sör Bevier," dedi.
Bevier sertçe başını eğdi. "Lordum," diye karşılık verdi, "birliğimin eğitmeninin selamlarını size iletmem emredildi."
"Teşekkür ederim, Sör Bevier," dedi Nashan, bir şekilde genç şövalyenin katı resmiyetinden kendini geriye çekti.
"Sör Sparhavvk," dedi Bevier, tekrar başını sertçe eğerek.
"Birbirimizi daha önceden tanıyor muyuz, Bevier?"
"Eğitmenimiz sizi bana tarif etti, Lordum - sizi ve arkadaşınız Sör Kalten'i. Diğerleri geldiler mi?"
Sparhavvk, başını olumsuzca salladı. "Hayır. Sen ilksin."

ilhanx

"içeri gelin, Sör Bevier," dedi arkasından Nashan. "Zırhınızı çıkartmanız için bir hücre vereceğiz ve sıcak bir yemek için mutfakla konuşacağım."
"Eğer izin verirseniz, Lordum, önce kilisenizi ziyaret edebilir miyim? Birkaç gündür yoldayım ve şiddetle kutsal bir yerde dua etme ihtiyacı hissediyorum."
217
"Şüphesiz," dedi Nashan.
"Biz atınıza bakarız/' dedi genç adama Sparhawk.
"Teşekkür ederim, Lordum." Bevier tekrar başım eğdi ve basamaklardan yukarı doğru Nashan'ı takip etti.
"Çok neşeli bir yol arkadaşı olacak" dedi Kalten alaylı tavırla.
"Bizi tanıdıkça yumuşar," dedi Sparhavvk.
"Umarım haklısındır. Cyriniclerin ayrıntılara çok dikkat ettiklerini duymuştum ama sanırım dostumuz bunu en aşırıya kaçıranlardan biri." Merakla eyerde asılı Lochaber'i aldı. "Bu şeyi birinin üzerinde kullanmayı hayal edebiliyor musun?" Elinde olmadan titredi. Lochaber baltasının jilet keskinliğinde atmaca gagalı, altmış santimlik kocaman bir ağzı vardı. Ağır sapı yaklaşık yüz yirmi santim uzunluğundaydı. "Bununla bir adamı ıstakozu kabuğundan çıkarır gibi zırhından soyup çıkarırsın."
"Sanırım amacı da bu. Biraz göz korkutucu, değil mi? Onu yerine kaldır, Kalten. Başka bir adamın oyuncaklarıyla oynama."
Sör Brevier dualarını bitirdikten ve zırhını çıkardıktan sonra Nashan'm süslü çalışma odasında onlara katıldı.
"Size yiyecek bir şeyler verdiler mi?" diye sordu Nashan.
"Gerekli değil, Lordum," diye cevapladı Bevier. "Eğer izin verirseniz, size ve şövalyelerinize akşam yemeği için yemekhanede katılacağım."
"Tabii ki," diye cevapladı Nashan. "Bize katılmanıza çok seviniriz, Bevier."
Sonra Sparhavvk, Bevier'i Sephrenia'yla tanıştırdı. Genç adam saygıyla önünde eğildi. "Sizin hakkınızda çok şeyler duydum, Leydim," dedi. "Öğreticilerimiz, Styric gizleri konusunda size büyük saygı duyarlar."
"Çok nazik olduğunuz için böyle söylüyorsunuz, Aziz Şövalye. Yeteneklerim çalışma ve yaşımın sonucudur; herhangi bir özel nitelik sonucu değildir."
"Yaş mı, Leydim? Kesinlikle olamaz. Benden çok yaşlı olamazsınız ve otuzuncu yılıma daha birkaç ay var. Gençliğin taze pırıltısı hâlâ yanaklarınızda."
Sephrenia samimiyetle gülümsedi, sonra Sparhavvk ve Kalten'e eleştirel bir şekilde baktı. "Umarım ikiniz dikkat ediyorsunuzdur," dedi. "Biraz zerafet ikinizi de kırmaz."
218
"Asla formalitelerde başarılı olmadım, küçük ana," dedi Kalten.
"Fark ettim," dedi Sephrenia. Sonra, "Flüt," dedi biraz endişeyle "o kitabı yerine koy lütfen. Tekrar söylüyorum başka birine de dokunma."
Birkaç gün sonra Sor Tynian ve Sör Ulath beraberce geldiler. Tynian, Elenia'nm kuzeyindeki krallık olan, Deria'dan iyi huylu bir Alcione Şövalyesi'ydi. Geniş yuvarlak yüzü dürüst ve dostçay-dı. Omuzları ve göğsü dünyadaki en ağır zırh olan Deria zırhı giymekten kas tutmuştu. İri zırhı üzerine gök mavisi bir kolsuz cüppe giyiyordu. Ulath, Sparhawk'dan bir baş daha uzun cüsseli bir Genidian Şövalyesi'ydi.
Tam takım bir zırh giymiyordu, basit bir örme zırhı, sade konik bir miğferi vardı. Gömleğini örten yeşil bir kolsuz zırh cübbesi giyiyordu. Geniş bir kalkan ve ağır bir savaş baltası taşıyordu. Ulath sessiz, az konuşan, içine kapalı bir adamdı. Sarı saçları iki örgü halinde arkasına sallanıyordu.
Tynian genel toplantı binasının avlusunda atından inerken, Sparhawk ve Kalten'e, "günaydın, beyler," dedi. Onlara dikkatlice baktı. "Siz Sör Sparhavvk olacaksınız," dedi. "Eğitmenimiz bir zamanlar burnunuzun kırıldığını söyledi." Sonra sırıttı. "Tamam, Sparhawk. Bu senin güzelliğini engellemiyor."
"Bu adamı seveceğim," dedi Kalten.
"Ve sen Kalten olmalısın," dedi Tynian. Elini uzattı ve Kalten Arcionenin avucunda saklı ölü fareyi fark etmeden eli tuttu. Bir şaşkınlık küfürüyle elini geri çekti. Tynian gülmekten kırıldı.
"Sanırım bu adamı ben de seveceğim," diye belirtti Sparhavvk.
"Benim ismim Tynian," diye kendini tanıttı Alcione Şövalyesi. "Buradaki sessiz arkadaşım Thelesia'dan Ulath. Birkaç gün önce bana yetişti. O zamandan beri on kelime bile konuşmadı."
"Sen ikimiz yerine de konuşuyorsun," diye homurdanan Ulath, eyerden aşağı kaydı.
"Tanrı'nm adına doğruyu söylüyor," diye kabullendi Tynian. "Kendi sesimin bu tonuna karşı koyulmaz bir düşkünlüğüm var."
Ulath kocaman elini uzattı. "Sparhavvk," dedi.
"Fare yok değil mi?" diye sordu Sparhavvk.

ilhanx

El sıkarlarken Ulath'm yüzünden hafif bir tebessüm geçti. Sonra Kalten'in elini sıktı ve dördü genel toplantı binasının merdiven-
219
lerinden yukarı çıktılar.
"Bevier geldi mi?" diye Kalten'e sordu Tynian.
"Birkaç gün önce. Onunla daha önce karşılaştınız mı?"
"Bir kere. Eğitmenimiz ve ben Larium'a bir resmi ziyaret yapmıştık , oradaki genel toplantı binalarında Cyriniclere takdim edilmiştik. Onu biraz inatçı ve resmi bulmuştum."
"Fazla değişmemiş."
"Biz Cammoria'da tam olarak ne yapacağız? Eğitmen Darellon bu konuda çileden çıkaracak kadar sıkı ağızlı olabiliyor."
"Bevier bize katılana kadar bekliyelim," diye önerdi Sparhawk. "Onun biraz hassas olabileceğini hissediyorum, bu yüzden o olmadan iş konuşup gücendirmeyelim."
"İyi fikir, Sparhawk. Bu beraberlik gösterisi eğer Bevier somurtmaya başlarsa bizi hemen ayırır. Genede, savaşta iyi bir adam olabileceğini kabul etmem gerekir. Hâlâ o Lochaber'i taşıyor mu?"
"Oh, evet," dedi Kalten.
"Tüyler ürpertici bir şey, değil mi? Onu Larium'da çalışırken gördüm. Bacağım kadar kalın bir kazığın tepesini dörtnala giderken bir vuruşta uçurdu. Bende bir takım piyadenin arasından on metre genişliğinde gövdesiz kafalardan bir iz bırakarak geçebileceği hissi var."
"O noktaya varmayacağını umalım," dedi Sparhawk.
"Düşüncen buysa, gezintinin tüm eğlencesini yok edeceksin."
"Onu seveceğim," dedi Kalten.
Sör Bevier kilisedeki öğle ayininin arkasından Nashan'ın çalışma odasında onlara katıldı. Sparhavvk'ın saptayabildiği kadarıyla Bevier geldiğinden beri bir tek ayini bile kaçırmamıştı.
Hepsi toplandığında Sparhavvk ayağa kalkarak, "İyi o zaman," dedi, "konumuz şu. Cimmura piskoposu Annias'm, Chyrellos'da-ki patriklik tahtında gözü var. Elenia kraliyet meclisi onun kontrolü altında ve kraliyet hazinesinden ona para veriyorlar. Bu parayı, Cluvonus öldükten sonraki seçimi kazanmak için Hiyerarşi'den yeterli oyu satın almak için kullanıyor. Dört birliğin eğitmenleri onu engellemek istiyorlar."
"Hiç bir dürüst din adamı oy vermek için para kabul etmez," dedi Bevier, sesi nerdeyse şiddetliydi.
"Bunu kabul ediyorum," dedi Sparhavvk. "Ne yazık ki birçok
220
din adamı dürüstlükten çok uzak. Bu konuda dürüst olalım, baylar. Elene Kilisesi'nde yozlaşmış büyük bir grup var. Farklı olmasını dileyebilirdik ama gerçeklerle yüzleşmemiz gerekiyor. Bu oyların çoğu satılık. Şu anda - ve bu çok önemli - Kraliçe Ehlana iyi değil; yoksa Annias'm hazineyi kullanmasına izin vermezdi. Eğitmenler Annias'ı durdurmanın en iyi yolunun kraliçeyi iyileştirmek için bir çare bulup, ona gücünü tekrar vermek olduğunda fikir birliğinde vardılar. Borrata'ya gitme sebebimiz bu işte. Üniversitedeki doktarlar hastalığının ne olduğunu belirleyip çaresini bulabilirler."
"Kraliçeyi yanımıza alacak mıyız?" diye sordu Tynian.
"Hayır. Bu mümkün değil."
"O zaman doktorlar bir şey bulmakta zorlanacaklar, değil mi?"
Sparhavvk başını salladı. "Sephrenia, gizlerdeki Pandion öğretmeni, bizimle gelecek. Kraliçe Ehlana'mn arazlarını en ince ayrıntılarına kadar anlatabilir, eğer doktorlar yakından görmek isterlerse bir görüntüsünü yaratabilir.
"Biraz dolambaçlı gözüküyor," diye belirtti Tynian. "Eğer yapmamız gereken bu ise bizde öyle yapacağız."
"Şimdi Cammoria'da çok fazla karışıklık var" diye devam etti Sparhavvk. "Merkezi krallıklar tamamiyle Zemoch ajanlarıyla doldu ve ellerinden geldiği kadar sorun yaratmaya çalışıyorlar. Sadece bu kadar da değil, Annias ne yapacağımızı kesinlikle tahmin etmiştir, bizi engellemeye çalışacaktır."
"Borrata Cimmura'dan oldukça uzak, değil mi?" diye sordu Tynian. "Piskopos Annias'in o kadar uzun kolu var mı?"
"Evet," dedi Sparhavvk, "Var. Cammoria'da Annias için çalışan bir dönek Pandion var. İsmi Martel, büyük ihtimalle bizi durdurmaya çalışacak."
"Sadece bir kere," diye homurdandı Ulath.
"Gene de kavga için yolumuzdan çıkmayalım," diye dikkat çekti Sparhavvk. "Esas görevimiz Sephrenia'yı güvenli biçimde Borrata'ya götürüp, geri getirmek. Daha şimdiden öldürme teşebbüsünde bulundular bile."
"Bunu engelleyeceğiz," dedi Tynian. "Yanımıza başka kimseyi alıyor muyuz?"
"Silahtarım, Kurik," diye cevapladı Sparhavvk, "ve Berit adlı

ilhanx

genç Pandion çömezi. Gelecek vaadediyor; Kurik'in atlarla ilgilenmesi için birisinin yardımına ihtiyacı olacak." Bir an düşündü "Sanırım yanımıza bir de çocuk alacağız," dedi.
"Talen mi?" Kalten buna şaşırmış gözüktü. "Bu gerçekten iyi bir fikir mi Sparhavvk?"
"Chyrellos şimdiden yeteri kadar yozlaştı. Bu küçük hırsızı sokaklarda yitirmek iyi bir fikir değil sanırım. Hem özel yeteneklerini kullanabiliriz diye düşünüyorum. Bizimle gelecek diğer kişide Flüt isminde küçük bir kız olacak."
Kalten şaşkınlıkla baktı.
"Sephrenia onu arkada bırakmak istemez," diye açıkladı Sparhavvk, "ve onun geride bırakılabileceğinden emin değilim, Arci-umdaki manastırdan ne kadar kolay kaçtığını hatırlıyor musun?"
"Sanırım bunda haklısın," diye kabullendi Kalten
"Çok doğrudan bir sunuş, Sor Sparhavvk," dedi onaylarcasına Bevier. "Ne zaman gidiyoruz?"
"Sabah, erkenden," diye cevapladı Sparhavvk. "Borrata'ya yolumuz uzun ve patrik gençleşmiyor. Başpisikopos Dolmant her an ölebilir diyor; Annias işte o an harekete geçecek."
Bevier ayağa kalkarak, "hazırlıklarımızı yapmamız lazım," dedi. "Baylar kilisedeki akşam ayininde bana katılacak mısınız?"
Kalten iç çekti. "Sanırım, katılacağız," dedi. "Her şeyden önce bizler Kilise Şövalyeleri'yiz."
"Biraz Tanrı yardımının zararı olmaz, değil mi?" dedi Tynian.
Akşama doğru bir grup kilise askeri genel toplantı binasının kapısına geldi. Askerlerin başındaki yüzbaşı, Sparhavvk ve diğerleri avluya indiklerinde, "Başpiskopos Makova'dan siz ve arkadaşlarınız için bir çağrı var," dedi. "Sizinle Bazilika'da bir an önce konuşacak."
"Atlarımızı alacağız," dedi Sparhavvk. Şövalyelerin önünden ahıra gitti. İçeri girdiklerinde, sinirle küfretti.
"Sorun mu var?" diye sordu Tynian.
Faran'ı bölmesinden çıkaran Sparhavvk, "Makova, Piskopos Annias'm destekçisi" dedi. "Bizi engellemeye çahşacakmış gibime geliyor."
Bevier eyerini atının arkasına atarken, "Çağrıya cevap vermemiz gerekiyor," dedi. "Biz Kilise Şövalyeleri'yiz ve bağlantıları her

e olursa olsun, Hiyerarşi'nin üyelerinin emirlerine uymalıyız." "Ve dışarda bir bölük asker var," diye ekledi Kalten. "Makova •gi şansa bırakmıyor."
"Gerçekten reddedeceğimizi düşünmüyor, değil mi?" dedi Bevier-
"Sparhawk'ı o kadar iyi tanımıyorsun," dedi Kalten. "Zaman
zaman ters olabilir."
"Bu konuda başka şansımız yok," dedi Sparhavvk. "Haydi Bazilika' ya gidelim ve bakalım başpiskoposun söyleyeceği neymiş."
Atlarını avluya çıkarıp bindiler. Askerler yüzbaşıdan gelen sert bir emirle etraflarında sıraya geçtiler. Sparhavvk ve arkadaşları atlarından inerlerken Bazilika'nın önündeki meydan tuhaf bir şekilde boşaltılmıştı.
Geniş mermer merdivenlerden çıkmaya başladıklarında Kalten, "sanki bela bekliyorlarmış gibi gözüküyorlar," diye belirtti.
Kilisenin geniş orta koridoruna girdiklerinde Bevier dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini önünde birleştirdi.
Yüzbaşı ve askerlerinden bir mangası onların arkasından içeri girdiler. Yüzbaşı, "Başpiskoposu bekletmememiz lazım," dedi. Sesinde bir şekilde Sparhavvk'ı rahatsız eden kibirli bir ton vardı. Bu hissi içine gömdü ve dindarca Bevier'in yanma diz çöktü. Kalten sırıttı ve eğildi. Tynian Ulath'ı dürttü ve dizlerinin üzerine çöktüler.
"Size dedim ki," dedi yüzbaşı, sesi hafifçe yükseliyordu.
"Duyduk, komşu" dedi Sparhavvk. "Birazdan seninle olacağız."
"Ama -"
"İlerde bekleyebilirsin. Çok geç kalmayacağız."
Yüzbaşı döndü ve uzun adımlarla yürüyerek uzaklaştı.
"İyi bir dokunuş, Sparhavvk," diye mırıldandı Tynian.
"Biz her şeyden önce Kilise Şövalyeleri'yiz," diye cevapladı Sparhavvk. "Biraz beklemek Makova'yı yaralamaz. Endişelenmekten zevk alacağından eminim."
"Ben de," diye onayladı Tynian.
Yüzbaşı ilerde uzun adımlarla sabırsızca yürürken beş şövalye yaklaşık on beş dakika dizlerinin üzerinde kaldılar.
Cyrinic ellerinin açtığında Sparhavvk, "Bitirdin mi, Bevier?" diye nazikçe sordu.

ilhanx

"Evet," diye cevapladı Bevier, yüzü inançtan ışıl ısıldı. "Şimdi
223
kendimi temizlenmiş ve dünyayla barışık hissediyorum."
"Bu hissi kaybetmemeye çalış. Coombe başpiskoposu büyük olasılıkla hepimizin sinirlerini bozacak." Sparhavvk ayağa kalktı. "O zaman, gidiyor muyuz?"
Yüzbaşı söylenerek, "eh, sonunda," dedi.
Bevier buz gibi baktı. "Herhangi bir mevkiniz var mı, Yüzbaşı?" diye sordu, "yani askeri olanın dışında demek istedim?"
"Ben markiyim, Sör Bevier."
"Çok iyi. Dindarlığımız sizi rahatsız ettiyse, sizi tatmin etmekle mutluluktanda daha öteye varacağım. Ne zaman isterseniz düello şahidinizi gönderebilirsiniz. Tamamiyle emrinize amadeyim."
Yüzbaşı görünür derecede solgunlaştı ve geri çekildi. "Ben yan-lızca emirleri izliyorum, Lordum. Kilise'nin bir şövalyesini gücendirmeyi hayal bile etmem."
"Ah," dedi soğukça Bevier. "O zaman, devam edelim. Daha önce belirttiğiniz gibi Coombe başpiskoposunu bekletmeyelim."
Yüzbaşı orta koridordan aynlan holde önlerinden ilerledi.
"Çok iyi becerdin, Bevier," diye fısıldadı Tyrian.
Cyrinik kısaca gülümsedi.
"Karnına bir metre çelik sunmak kadar insana tavırlarına dikkat etmesini hatırlatan başka bir şey yoktur," diye ekledi Kalten.
Yüzbaşının onları götürdüğü salon cilalı mermer duvarlar, kumaş süslemeler ve koyu vişne rengi halılarıyla gösterişliydi. Zayıf suratlı Coombe başpiskoposu uzun bir masada oturmuş parşömen okuyordu. İçeri girmeleriyle kafasını kaldırdı, suratı kızgındı. "Niye uzun sürdü?" diye yüzbaşıya söylendi.
"Kilise Şövalyeleri ana sunağın önünde birkaç dakikayı dua ederek geçirmek zorunda hissettiler, Ekselansları."
"Oh. Şüphesiz öyledir."
"Çekilebilir miyim, Ekselansları?"
"Kal. Burada vereceğim emirleri uygulamak sana düşecek."
"Ekselansları, nasıl isterse."
Makova sonra dönüp sertçe şövalyelere baktı. "Bana söylendiğine göre siz baylar Cammoria'ya bir akın planı yapıyormuşsu-nuz," dedi.
"Bunu hiç bir şekilde gizlemedik, Ekselansları," diye cevapladı Sparhavvk.
224
"Bunu yasaklıyorum."
"Birisi bunun sebebini sorabilir mi, Ekselansları?" diye tatlılıkla gordu Tynian.
"Hayır. Soramaz. Kilise Şövalyeleri Hiyerarşi'nin emri altındadır. Açıklamalar gerekli değildir. Hepiniz Pandion genel toplantı binasına geri dönecek ve ben canım isteyip size yeni direktifler yollayana kadar orada kalacaksınız." Buz gibi sırıtmayla gülümsedi. "Yakında hepinizin evinize döneceğinize inanıyorum." Sonra kendini topladı. "Hepsi bu kadar. Çekilmenize izin veriyorum. Yüzbaşı, siz bu şövalyelerin Pandion genel toplantı binasını terk etmemelerinden sorumlusunuz."
"Peki, Ekselansları."
Hepsi eğildiler ve sesssizce kapıdan dışarı süzüldüler.
Yüzbaşı koridorda mesafelice önlerinden ilerlerken Kalten, "Kısaydı, değil mi?" dedi.
"Konuyu inandırıcı olmayan bahanelerle örtmeye çalışmanın fazla bir anlamı yok," diye cevapladı Sparhavvk.
Kalten arkadaşına doğru eğildi. "Emirlerine itaat edecek miyiz?" diye fısıldadı.
"Hayır."
"Sör Sparhavvk," diye ağzı açık şaşakaldı Bevier, "gerçekten Ki-lise'nin bir başpiskoposunun emirlerine aldırmamazlık etmeyeceksiniz değil mi?"
"Hayır, tam değil. Bana bütün gereken farklı emirler."
"Dolmant mı?" diye sordu Tynian.
"İsmi hemen akla geliyor, değil mi?"
Başka bir gezinti fırsatları olmadı. İşgüzar yüzbaşı onları geriye genel toplantı binasına götürmekte ısrar etti. Binanın bulunduğu dar sokağın başına geldiklerinde, "Sör Sparhavvk," dedi, "teşkilatınızın yöneticisine bu kapının kapalı kalacağını bildirmeniz çok iyi olacaktır. Hiç kimse ne girecek ne de dışarı çıkacaktır."
"Ona söyleyeceğim," diye cevapladı Sparhavvk. Faran'a hafifçe dokundu ve avluya doğru sürdü.

ilhanx

"Kapıyı kapalı tutturacağını gerçekten düşünmemiştim," diye homurdandı Kalten. "Dolmant'a nasıl haber ulaştıracağız?"
"Bir şeyler düşüneceğim," dedi Sparhavvk.
Daha sonra alacakaranlık şehrin üzerini sardığında Sparhavvk
225
binayı çevreleyen duvarların siperlerini adımlarken zaman zaman aşağıdaki sokağa bakıyordu.
Kurik'in kaba sesi, "Sparhawk," diye aşağı avludan geldi, "yukarıda mısın?"
"Evet, buraya gel."
Siperlere çıkan taş merdivenlerde ayak sesleri duyuldu. "Bizj mi görmek istedin?"
"Evet. Dışarda bir grup kilise askeri var. Kapıyı tutuyorlar. Dol-mant'a haber iletmemiz lazım. Bir fikri olan var mı?"
Kurik düşünürken kafasını kaşıdı.
"Bana hızlı bir at verin, yarıp geçeyim," diye önerdi Berit.
"Ondan iyi bir şövalye olacak," dedi Talen. "Bana anlatıldığı kadarıyla şövalyeler saldırmayı severler."
Berit dik dik oğlana baktı.
Talen geriye çekilirken, "vurmak yok," dedi. "Artık daha fazla dayak olmayacağını kabul etmiştik. Ben derslerime dikkat ediyorum, sen de bana vurmuyorsun."
"Daha iyi bir fikrin var mı?" diye sordu Berit.
"Birkaç tane." Talen duvarın üzerine baktı. "Askerler duvarların dışındaki sokaklarda devriye geziyorlar mı?" diye sordu.
"Evet," dedi Sparhawk.
"Bu büyük bir problem değil ama, eğer gezmeselerdi daha da kolay olurdu." Talen konuyu tekrar düşünürken dudaklarını büzdü. "Berit," dedi, "yay kullanmakta iyi misindir?"
"Bu konuda eğitim gördüm," dedi ciddiyetle çömez.
"Bunu sormadım. İyi misin dedim."
"Yüz adımdan herhangi bir hedefi vurabilirim."
Talen, Sparhawk'a baktı. "Sizin yapacak başka bir şeyiniz yok mu?" diye sordu. Sonra tekrar Berit'e baktı. "Şu ilerdeki ahırı görüyor musun?" diye sorarken sokağın karşısını gösterdi, "damı sazdan olanı?"
"Evet."
"O" sazların içine bir ok atabilir misin?"
"Kolayca."
"Eğitimin artık işe yarayabilir."
"Para kesesi çalmak için kaç ay eğitim gördün?" diye iğneleyerek sordu Kurik.
226
"O farklı, baba. Onu içeren bir kârlılık var."
"Baba mı?" diye şaşkınca söylendi Berit.
"Bu uzun bir hikaye," dedi ona Kurik.
"Dünyadaki herkes hangi sebepten çalarsa çalsın bir çanı din-ıer/' dedi Talen, bir okul öğretmeni tonlamasını taklit ederek, "ve kirnse bir yangını aval aval seyretmekten kendini alamaz. Uzun bir hâlât bulabilir misin, Sparhawk?"
"Ne kadar uzun?"
"Sokağa erişecek kadar. Olay şöyle gelişecek. Berit okunu yakar ve saz çatıya atar. Bütün askerler eğlenceyi izlemek için bu sokağa koşarlar. İşte o zaman ben, binanın öbür tarafından iple aşağı inerim-Kimsenin ruhu duymadan sokakta olabilirim."
"Başka bir adamın ahırını yakamazsın" diye Kurik ürpermiş bir sesle karşı çıktı.
"Söndürecekler, Kurik," dedi sabırlı bir tonla Talen. "Yeteri kadar uyarı olacak, çünkü hepimiz kalkıp avazımız çıktığı kadar 'Yangın!' diye bağıracağız. Sonra öbür duvardaki ipten aşağı ineceğim ve daha eğlence bitmeden beş sokak ilerde olacağım. Dolman t'in evinin nerede olduğunu biliyorum, ne bilmesini istiyorsanız ona söyleyebilirim."
"Tamam," diye onayladı Sparhawk.
"Sparhawk!" diye bağırdı Kurik. "Bunu yapmasına izin vermeyeceksin, değil mi?"
"Anlamlı bir taktik, Kurik. Oyalama ve hileler bütün iyi planların parçasıdır."
"Şehrin bu tarafında odun ve saz kaç para bir fikrin var mı?"
"Bu kilise askerlerine yapacak yararlı bir şey verir," diye omuz silkti Spafhawk.
"Bu acımasız, Sparhawk."
"Annias'ın patrik koltuğunda oturması kadar değil. Haydi gidip gerekenleri alalım. Yarın gün doğmadan Chyrellos'dan çıkıp gitmek istiyorum ve bütün bu askerler kapının dışında kamp kurmuşlarken bunu yapamam."

ilhanx

Halat, yay ve bir sadak dolusu ok bulmak için aşağı indiler.
Tynian avluda karşılaştıklarında, "Ne düşündünüz," diye sordu.
"Dolmant'a haber ileteceğiz," dedi Sparhawk.
Tynian, Berit'in taşıdığı yaya baktı. "Bununla mı?" diye sordu.
"Oldukça uzak bir atış değil mi?"
"İşin içinde başka şey var," dedi Sparhavvk . Kısaca planı anlattı. Sonra merdivenlerden çıkarken elini Talen'in omuzuna koydu. "Dışardayken dikkatli olmanı istiyorum."
"Çok fazla endişe ediyorsun, Sparhavvk," diye cevapladı Talen. "Bunu uykumda bile yapabilirim."
"Dolmant'a verecek bir nota ihtiyacın olabilir," dedi Sparhavvk.
"Ciddi misin? Eğer durdurulursam yalanla işin içinden sıyrılabilirim, ama cebimde notla olmaz. Dolmant beni tanıyor, mesajın senden olduğunu anlar. Sen her şeyi bana bırak, Sparhavvk."
"Yolda cep yoklamak için durma."
"Tabii ki durmam," diye kıvırtarak cevapladı Talen.
Sparhavvk iç çekti. Sonra hızla çocuğa Demos başpiskoposuna ne anlatacağını söyledi.
Plan aşağı yukarı Talen'in belirlediği gibi gitti. Devriye dar sokaktan geçer geçmez, Berit'in oku kayan bir yıldız gibi gitti ve ahırın saz çatısına gömüldü. Bir iki dakikada cızırdadı ve sonra mavimsi alevler çabucak çatının tepesine ulaştı. Alevler yayıldıkça önce kirli turuncu sonra da parlak sarıya dönüştü.
"Yangın!" diye bağırdı Talen.
"Yangın!" diye diğerleri taklit ettiler.
Kilise askerleri ağır ağır koşarak köşeyi dönüp, aşağıdaki sokakta neredeyse delirmek üzere olan ahırların sahibiyle karşılaştılar. Zavallı adam ellerini sıkarak, "Efendiler!" diye bağırdı. "Ahırım! Atlarım! Evim! Tanrım!"
İşgüzar yüzbaşı önce yangına sonra geriye genel toplantı binasının büyük duvarlarına kararsız bir sıkıntıyla bakıp duraksadı.
"Size yardım edeceğiz, Yüzbaşı," diye duvarın üstünden aşağı bağırdı Tynian. "Açın kapıyı!"
"Hayır!" diye bağırarak cevapladı yüzbaşı. "İçerde kalın!"
"Bu kutsal şehrin yarısını kaybedebilirsin, dangalak!" diye haykırdı Kalten. "Hemen bir şey yapmazsan yangın yayılacak."
"Sen!" diye ahırın sahibi olan vatandaşa bağırdı yüzbaşı. "Kovaları bul ve en yakın kuyuyu göster." Aceleyle adamlarına döndü. "Bir sıra oluşturun," diye emretti. "Pandion binasının ön kapısına gidin ve kullanabileceğimiz bütün adamları buraya getirin." Artık kararlı gözüküyordu. Sonra burçların üzerindeki şövalyelere

bir goz attı. "Ama buraya bir nöbetçi ayırın," diye emretti.
"Yardım edebiliriz," diye teklif etti Tynian. "Burada derin bir Jcuyu var. Adamlarımızı toplar ve kovalan kapının dışındaki adamlarına geçiririz. Burada esas ilgilenmemiz gereken şey Chyrellos'u kurtarmak. Diğer her şey ikincil derecede önemli olmalıdır.".
Yüzbaşı tereddüt etti.
"Lütfen, Yüzbaşı!" Tynian'ın sesi içtenlikten titriyordu. "Size yalvarıyorum. Bırakın yardım edelim."
"Peki," diye söylendi yüzbaşı. "Kapınızı açın. Ama kimse genel toplantı binasının sınırlarını terk etmeyecek."
"Tabii ki etmeyecek/' diye cevapladı Tynian.
"Güzel halledildi," diye homurdanan Ulath, bir yandan da yumruğuyla Tynian'ın omuzuna vurdu.
Tynian ona sırıttı. "Konuşmak ara sıra işe yarar, benim sessiz arkadaşım. Sen de bazen denemelisin."
"Ben balta kullanmayı tercih ederim."
"İyi, ben şimdi kaçıyorum, lordlarım," dedi Talen. "Ben dışar-dayken sizin için halletmemi istediğiniz başka bir şey var mı?"
"Kafanı yapman gereken işten ayırma," dedi Sparhawk. "Doğruca gidip Dolmant'la konuş."
"Ve dikkatli ol," diye homurdandı Kurik. "Beni hayal kırıklığına uğratan bir oğul olmana rağmen seni kaybetmek istemem."
Talen, şaşkm bir içtenlikle, "Duygusallık mı, baba?" dedi.
"Tam değil," diye cevapladı Kurik. "Sadece annene karşı olan sorumluluk duygusu."
"Onunla gideceğim," dedi Berit.
Talen eleştirircesine iri çömeze baktı. "Bunu unut," dedi kısaca. "Sadece beni engellersin. Beni affet, sayın öğretmenim ama ayakların çok büyük, dirseklerin etrafta sessizce yürüyemeyecek kadar çıkıntılı ve şu anda sana gizlice nasıl sıvışılacağım öğretecek zamanım yok." Çocuk burçların gölgeleri arasında kayboldu.
"Bu olağanüstü çocuğu nerede buldunuz?" diye sordu Bevier.
ilhanx

"Bunu inanmayacaksın, Bevier," diye cevapladı Kalten. "Buna kesinlikle inanmayacaksın."
Tynian öğüt verircesine, "Pandion kardeşlerimiz belki bizlerden biraz daha dünyeviler, Bevier," dedi. "Biz gözünü cennete dikmiş olanlar hayatın ek yerlerinde onlar kadar marifetli değiliz."
229
Çok derin saygı ve samimi duygular taşıyormuş gibi Kalten'e baktı. "Ama hepimiz hizmet ediyoruz ve ne kadar namussuz ya da ahlak dışı olsa da Tanrı'nın çabalarınızı takdir ettiğinden eminim."
Ulath kesinlikle ciddi bir suratla, "İyi oturttun," dedi.
Saz damdaki yangın, kilise askerlerinin sonraki çeyrek saat boyunca üzerine boşalttıkları kova kova suyla duman ve buhar çıkarmaya devam etti. Sonunda ahırın sahibini yem deposunun üzerinde dövünür bırakarak da olsa, alevler yayılmadan söndürüldü.
"Tebrikler, Yüzbaşı, tebrikler!" diye duvarın üzerinden neşeyle bağırdı Tynian.
"İşi fazla ileri götürme," diye homurdandı Ulath.
"Bu adamların ilk defa işe yarar bir şey yaptığını görüyorum," diye itiraz etti Tynian. "Bu tip şeyler desteklenmeli."
"İstersen başka yangınlar da çıkarabiliriz," diye fikir verdi dev Genidian. "Bütün hafta boyunca su taşımalarını sağlayabiliriz."
Tynian kulak memesini tuttu. Bir dakika kadar düşündükten sonra, "hayır," dedi. "Yenilikten sıkılarak bütün şehri yanmaya bırakabilirler." Kurik'e göz attı. "Oğlan gitti mi?" diye sordu,
Sparhawk'ın silahtarı sesindeki gurur tonunu saklamaya çalışarak, "Fare deliğine giren yılan gibi kaydı," diye cevapladı.
"Bir gün bu ufaklığın seni niye baba diye çağırdığını bize anlatmalısın."
"Bir gün bu konuya geliriz, Lordum," diye homurdandı Kurik.
Günün ilk ışıkları doğudan gökyüzüne sızmaya başlarken genel toplantı binasının ön kapısındaki dar sokağın ötesinden yüzlerce ayağın düzenli sesi geldi. Sonra Başpiskopos Dolmant beyaz bir katırın üzerinde, bir tabur kırmızı üniformalı askerin önünde gözüktü.
Genel toplantı binasının kapısını tutan kurumla kaplanmış yüzbaşı, "Ekselansları," diye hayretle haykırdı, aceleyle ileri atılıp selam verdi.
"Nöbetiniz devralındı, yüzbaşı," dedi Dolmant. "Adamlarınla kışlanıza dönebilirsiniz." Biraz uygunsuz gördüğünü belli edercesine burnunu çekti. "Onlara temizlenmelerini söyle," diye önerdi. "Baca temizleyicilere benziyorlar."
"Ekselansları," diye kem küm etti yüzbaşı, "Coombe başpiskoposu tarafından bu eve girip çıkılmasını engelllemekle görevlendi-
230
rildim- Siz Ekselanslarının karşı emrini doğrulatmak için haber gönderebilir miyim?"
Dolmant bunu düşündü. "Hayır, Yüzbaşı," dedi. "Sanmıyorum. Bir an önce çekilin."
"Ama Ekselansları!"
Dolmant sertçe ellerini şaklattı ve arkasındaki kalabalık birlik kargıları ilerde yerlerini aldılar. En yumuşak sesiyle askerlerinin başındaki komutan, "albay," dedi, "bu yüzbaşı ve adamlarına kışlalarına kadar refakat edebilecek durumda mısınız?"
"Hemen, Ekselansları," diye sert bir selamla cevapladı subay.
"Ve sanırım elleri yüzleri düzgün bir hale girene kadar orada tutulmaları gerekiyor."
"Tabii, Ekselansları," dedi ciddiyetle subay. "Bu teftişi ben kendim yöneteceğim."
"Titizce', albay — hemde çok titizce. Kilisenin onuru askerlerinin dış görünüşünden yansır."
"Ekselansları en ince detaya kadar dikkat edeceğime güvenebilir," diye temin etti albay. "Hizmetimizin onuru en düşük rütbeli askerimizin dış görünüşüyle bile yansır."
"Tanrı, dualarınızı kabul etsin albay."
"Sadece ona hizmet etmek için yaşıyorum, Ekselansları." Albay iyice eğilerek selam verdi.
İki adam da ne gülümsediler ne de göz kırptılar.
"Ah," dedi arkasından Dolmant, "gitmeden, albay, bana o paçavralar içindeki küçük dilenci çocuğu getirin. Sanırım onu bu birliğin iyi kardeşleriyle bırakacağım - şüphesiz, Tanrı sevgisi için."
"Tabii, Ekselansları." Albay parmaklarını şaklattı ve güçlü kuvvetli bir çavuş Talen'i ensesinden çekerek başpiskoposun önüne getirdi. Sonra Dolmant'm taburu ilerleyip yüzbaşı ve adamlarını genel toplantı binasının yüksek duvarıyla kargıları arasına iyice sıkıştırdılar. Coombe başpiskoposunun isli askerlerinin silahları çabucak alındı ve sonra yakın takip altında sert adımlarla yürüyüşe geçtiler.
Dolmant uzanıp sevecenlikle beyaz katırının uzun boynunu okşadı; sonra yukarı burçlara baktı. "Daha gitmediniz mi, Spar-havvk?" diye sordu.
"Hemen hazırlanıyoruz, Ekselansları."
231
ilhanx

"Gün ilerliyor, oğlum," dedi Dolmant. "Tanrı'nın işinin üstesinden miskinlikle gelinmez."
"Bunu aklımda tutacağım Ekselansları," dedi Sparhavvk. Sonra gözleri kısıldı ve sertçe aşağı Talen'e baktı. "Geri ver" diye emretti.
"Ne?" diye sesinde kederli bir tonda cevap verdi Talen.
"Hepsini. En son parçasına kadar."
"Ama, Sparhawk -"
"Hemen, Talen."
Çocuk söylenerek elbisesinin içinden türlü türlü değerli küçük eşyalar çıkarıp, şaşkın şaşkın bakan Demos başpiskoposunun ellerine yığmaya başladı. "Şimdi tatmin oldun mu, Sparhavvk?" diye ters ters yukarı bakarak sordu.
"Tam değil, ama bu bir başlangıç. Kapının içinde seni aradığımda daha iyi anlayacağım."
Talen iç çekti ve diğer gizli ceplerine uzanıp Dolmant'm şimdiden taşmış ellerine birkaç eşya daha ekledi.
"Sanırım bu oğlanı da yanınıza alıyorsunuz, Sparhawk?" diye soran Dolmant kıymetli şeylerini papaz cüppesine yerleştiriyordu.
"Evet, Ekselansları" diye cevapladı Sparhavvk.
"İyi. Sokaklarda başı boş dolaşmadığını bilerek daha rahat uyuyacağım. Acele edin, oğlum, Tanrı hızıyla." Başpiskopos sonra katırını döndürdü ve sokaktan yukarı sürdü.

on beşinci bölüm

"YİNE DE," diye kuşkusuz açıkça süslenmiş gençlik maceralarını anlatmaya devam etti Tynian, "yerel Lamork baronları bu soyguncular dan bıkıp usanmıştı ve onları yok etmek için genel toplantı binamıza gelip yardım etmemizi istediler. Hepimiz Zamorch sınırında devriye gezmekten sıkılmıştık ve kabul ettik. Doğruyu söylemek gerekirse, bu işe doğal bir spor olayı gibi bakıyorduk -birkaç günlük sıkı at sürüş ve sonunda güzel canlı bir savaş."
Sparhavvk dikkatini konudan uzaklaştırdı. Tynian'm ateşli konuşması Chyrellos'dan ayrılıp, Cammoria'nın güney krallığının sınırını geceli beri hemen hemen hiç kesilmemişti. Hikayeler başlangıçta eğlenceli olmakla beraber, sonraları tekrarlanmaya başladı. Tynian'm anlattığına göre, son on yılda Eosia kıtasındaki bütün •büyük savaşlara ve küçük çarpışmalara katılmıştı. Bu zararsız bir vakit geçirmeydi ve gerçekten Cammoria'dan Borrata'ya giderken millerin daha hızlı geçmesine yardımcı oluyordu.
Güneş burada Elenia'da olduğundan daha ılıktı, masmavi gökyüzündeki mantar şeklindeki bulutlan sürükleyen meltem neredeyse bahar kokuyordu. Etraflarını çeviren tarlalar hâlâ yeşildi, don yememişlerdi. Yol beyaz bir kurdela gibi vadilere dalıp, yeşilliklerle kaplı tepelere doğru kıvrıla kıvrıla çıkıyordu. Yoculuk için iyi bir gündü ve Faran açıkça bunun tadını çıkarıyordu.
Sparhavvk şimdiden yol arkadaşlarını değerlendirmeye başlamıştı. Tynian neredeyse Kalten kadar kaygısızdı. Bununla beraber, gövdesinin üst kısmının aşırı büyüklüğü ve silahlarını tutuşu iş oraya geldiğinde savaşta sağlam bir adam olacağına işaret ediyordu. Bevier belki biraz asabiydi. Cyrinic Şövalyeleri resmiyetleri ve

sofuluklarıyla tanınırlardı. Ve alıngandılar. Bevier'in dikkatli idare edilmesi gerekiyordu. Sparhawk, Kalten'e özel bir çift laf etmeye karar verdi. İş Bevier'i ilgilendirdiğinde arkadaşının sıradan şakalara düşkünlüğün kontrol altına alınması gerekebilirdi. Genç Cyri-nic'inde tehlike durumunda becerikli olacağı açıkça gözüküyordu.
Ulath bir sırdı. Çok büyük bir ünü vardı ama Sparhawk'ın kuzey Thalesia'mn Genidian Şövalyeleriyle pek işi olmamıştı. Dehşetli savaşçılar olarak ünlülerdi ama çelik plaka zırh yerine örme zırh giymeleri onu biraz düşündürüyordu. Dev Thalesialıya bu konuda sondaj yapmaya karar verdi. Hafifçe Faran'ı dizginleyip Ulath'm yetişmesine izin verdi.
"Güzel bir sabah," dedi nazikçe.
Ulath homurdandı. Onu konuşturmak zor olabilirdi. Ama sonra hayret verici şekilde kendiliğinden konuşmaya başladı. "Thale-sia'da hâlâ altmış santim kar var," dedi.
"Berbat olmalı."
Ulath omuz silkti. "Alışırsın. Hem karda güzel av olur - domuzlar, geyikler, troll'ler, bu tip şeyler."
"Gerçekten troll'leri avlar mısınız?"
"Bazen. Ara sıra bir troll delirir. Eğer Elenelerin yaşadığı vadilere iner ve sığırları - ya da insanları - öldürmeye başlarsa onu avlamamız gerekir."
"Oldukça büyük olduklarım duydum."

ilhanx

"Evet. Oldukça."
"Sadece örme zırhla onlarla döğüşmek tehlikeli değil mi?"
"O kadar da kötü değil. Genelde sadece labut kullanırlar. Bazen kaburgalarını kırabilirsin ama hepsi o kadar."
"Tam takım bir zırh avantajlı olmaz mı?"
"Nehir geçiyorsan olmaz - ve Thalesia'da bir yığın nehir var. Bir adam nehrin dibinde oturuyor olsa bile zincir gömleğini çıkarabilir. Tam takım bir zırhtan kurtulman için nefesini tutman zor olabilir."
"Bu anlamlı."
"Bizde öyle düşündük. Bir zamanlar bizimde diğer birlikler gibi - sırf görünüş olsun diye - tam takım zırh giymemiz gerektiğini düşünen bir eğitmenimiz vardı. Kardeşlerimizden birini zincir gömlekle Emsat limanında denize attık. Gömleğini çıkarıp bir dakikadan az bir zamanda yukarı çıktı. Eğitmen tam takım zırh giyi-
234
yordu. Onu attığımızda tekrar yukarı çıkmadı. Belki aşağıda daha ilginç bir şey buldu."
"Eğitmeninizi boğdunuz mu?" diye şaşırdı Sparhavvk.
"Hayır," diye düzeltti Ulath. "Onu zırhı boğdu. Sonra Komier'i eğitmen seçtik. Salakça öneriler yapmayacak kadar anlayışlı."
"Siz Genidianlar bağımsız bir birlik gibi gözüküyorsunuz. Gerçekten eğitmeninizi kendiniz mi seçiyorsunuz?"
"Siz seçmiyor musunuz?"
"Pek değil, hayır. Biz Hiyerarşi'ye bir isim listesi yollarız ve seçim yapmayı onlara bırakırız."
"Biz onların işini kolaylaştırız. Sadece bir tek isim yollarız."
Kalten yoldan grubun ortasına geri geldi. İri sarışın olası tehlikelere karşı çeyrek mil kadar önden at sürüyordu. "İlerde acayip bir şey var, Sparhavvk," dedi gergince.
"Acayiple ne demek istiyorsun?"
"Bir sonraki tepenin üzerinde bir çift Pandion var." Kalten'in sesinde hafifçe sıkıntı vardı ve görünür şekilde terliyordu.
"Kimler?"
"Oraya gidip sormadım."
Sparhavvk sertçe arkadaşına baktı. "Sorun ne?" diye sordu.
"Emin değilim," diye cevapladı Kalten. "Sadece, içimde yanlarına gitmemem gerektiği gibi sağlam bir his var. Sanırım seninle konuşmak istiyorlar. Bu fikri nereden aldığımı da sorma."
"Tamam," dedi Sparhavvk. "Gidip bakayım ne istiyorlar." Fa-ran'ı mahmuzlayıp tepeye çıkan uzun eğimli yolda tırısa kaldırdı.
İki atlı adam siyah Pandion zırhı giyiyordu ama Sparhavvk yaklaşırken ne geleneksel selam işaretini verdiler ne de miğferlerinin siperlerini kaldırdılar. Atları çok zayıftı, neredeyse iskelet gibiydi.
Sparhavvk, Faran'ı ikiliden birkaç metre ileride dizginledi, "Ne var kardeşlerim ?" diye sordu. Bir an burnuna kötü bir koku geldi ve tüyleri diken diken oldu.
Biri hafifçe döndü ve çelik kaplı koluyla aşağıdaki diğer vadiyi işaret etti. Hiçbir şey söylemedi. Ama yaklaşık yarım mil ileride yol kenarındaki yaprakları dökülmüş kara ağaç korusunu işaret ediyormuş gibi gözüküyordu.
"Pek bir şey -" diye başladı Sparhavvk; sonra korunun çatalsı dalları arasında bileyli çelik üzerindeki ani ışık parlamasını yaka-
235
ladı. Bir elini gözlerine siper etti ve ağaç kümesine dikkatle baktı. Küçük bir hareket ve başka bir ışık parlaması gördü. "Anladım," dedi. "Teşekkür ederim kardeşlerim. Pusudakileri bozguna uğratmak için bize katılmak ister misiniz ?"
Uzun bir süre siyah zırhlıların hiçbiri cevap vermedi, sonra biri kafasını onaylarmışcasına hafifçe eğdi. Sonra ikisi de yolun birer kenarına geçtiler ve atlarının üzerinde beklediler.
Acayip tavırlarından şaşıran Sparhavvk diğerlerine katılmak için atını geriye sürdü. "İlerde bizi bekleyen bela var," diye bildirdi. "Sonraki vadide koruda saklanmış bir gurup silahlı adam var."
"Pusu mu?" diye sordu Tynian.
"İnsanlar akıllarında kötülük olmadıkça saklanmazlar."
Bevier eyerindeki Lochaber'inin askısını açarak, "Kaç kişi olduklarını söyleyebilir misin?" diye sordu.
"Tam söyleyemem."
"Öğrenmenin bir yolu var," diyen Ulath, baltasına uzandı.
"Bu iki Pandion da kim?" diye sordu Kalten.
"Söylemediler."

ilhanx

"Sana da bana verdikleri türden bir his verdiler mi?"
"Ne çeşit bir his?"
"Birden kanın donmuş gibi."
Sparhavvk, başıyla onayladı. "Öyle bir şey," diye kabul etti. "Kurik," dedi, "sen, Berit'le beraber Sephrenia, Flüt ve Talen'ı gözden uzak bir yere al."
Silahtar kısaca başıyla onayladı.
Sparhavvk diğer şövalyelere, "O zaman tamam, baylar," dedi, "haydi gidip bir bakalım."
Savaş atlarının üzerindeki beş zırhlı şövalye nahoş görünüşlü silahlarını çekip tırısa kalktılar. Tepenin üstünde siyah zırhlı iki adam onlara katıldı. Sparhavvk o kötü kokuyu bir daha yakaladı ve tüyleri bir daha diken diken oldu.
"Borusu olan var mı?" diye sordu Tynian. "Geldiğimizi onlara bildirelim."
Ulath eyer çantalarından birini açtı ve bir çeşit kıvrık hayvan boynuzu çıkardı. Boynuz oldukça büyüktü, ucunda pirinç bir ağızlığı vardı.
"Hangi hayvanın böyle boynuzu var?" diye ona sordu Kalten.

"Ogre," diye cevapladı Ulath. Sonra ağızlığı dudaklarına yerleştirdi ve şaşırtıcı, tatsız bir ses çıkardı.
Bevier üzengilerinin üzerinde doğruldu ve Lochaber'ini sallayarak bağırdı. "Kiliseni onuru ve Tanrı adına!"
Sparhavvk kılıcını çekti ve Faran'ın sağrısını mahmuzladı. İri at hevesle ileri atıldı, kulakları geri yatıp, dişleri ortaya çıkmıştı.
Kilise şövalyeleri otlar atlarının ayaklarını kamçılayarak, tepeden aşağı dörtnala inerlerken, karaağaç korusundan düş kırıklığı nidaları yükseldi. Sonra yaklaşık on sekiz zırhlı adam saklandıkları yerden çıkıp saldırıyı karşılamak için atlarını açıklığa sürdüler.
"Savaş istiyorlar," diye sevinçle haykırdı Tynian.
"Onlara karıştığımızda dikkatli olun!" diye uyardı Sparhavvk. "Koruda saklanan başkaları da olabilir."
Ulath son ana kadar borusunu üflemekten vazgeçmedi. Sonra çabucak eyer torbasına soktu ve savaş baltasını kafasının üstünde çevirmeye başladı.
Daha iki grup birbirine girmeden, pusudakilerden üç tanesi geride kaldı, dönüp atlarını panikle kamçılayarak kaçtılar.
İlk temas bir mil öteden duyulabilirdi. Sparhavvk ve Faran önde, diğerleri arkada yelpaze gibi açılmış, kama pozisyonundaydı-lar. Sparhavvk sağa sola omuzunun üzerinden geniş vuruşlar yapmak için üzengileri üzerinde ayağa kalktı. Bir miğferi yardı, adam eyerden düşerken içinden kanla beyin fışkırdığını gördü. Sonraki vuruşunda kılıcı kalkmamış bir kalkanı kesti ve kılıç kalkanı tutan kola geldiğinde bir çığlık duydu. Onu takip eden arkadaşlarının kalabalığa dalmasıyla arkasından darbe sesleri ve feryatlar işitti.
Pusucuların merkezine hücumları on tanesini ölü ya da yaralı bırakmıştı ama toplanıp tekrar saldırdıklarında yarım düzine daha adam arkalarından saldırmak için korudan gürültüyle fırladı.
Bevier atını döndürüp, "ilerleyin!" diye bağırdı, "diğerlerinin işini bitirirken ben bunları tutarımr Lochaber'ini kaldırıp saldırdı.
"Ona yardım et, Kalten!" diye arkadaşına seslendi Sparhavvk, sonra Tynian Ulath ve iki yabancıyla beraber ilk atakdan sağ kalanlara saldırdı. Tynian'm kılıcı Pandionların kullandıklarından daha enli ve çok daha ağırdı. Bu ağırlık silaha acımasız bir etkinlik veriyordu, Tynian eti ve zırhı aynı kolaylıkla kesiyordu. Ulath'ın baltasının, tabii ki, ne inceliği ne de mahareti vardı. Oduncuların

ağaç kesebileceği gibi insanları kesiyordu.
Sparhavvk, kısa bir an için tuhaf Pandionlardan birinin omuzdan geniş bir vuruş yapmak için üzengilerinde ayağa kalktığım gördü. Şövalyenin zırhlı eldiveninde tuttuğu bir kılıçtan çok Sör Lakus'un cisimsiz hayaletinin Chyrellos'daki o döküntü üst katta Sephrenia'ya verdiği parlayan buluta benziyordu. Bulut Pandi-onun karşılaştığı hantal paralı askerin vücudundan tamamen geçmiş gibi gözüktü. Adamın yüzü bembeyazdı, korkuyla göğsüne baktı ama kan yoktu ve paslı zırhı zarar görmeden kalmışta. Bir dehşet çığlığıyla kılıcını attı ve kaçtı. Sonra Sparhawk'ın dikkati başka bir düşman tarafmdan çekildi.
Pusudakilerin sonuncusu da öldükten sonra Sparhavvk, Kalten ve Bevier'e yardım etmek için Faran'ı çevirdi ama bunun tamamen gereksiz olduğunu gördü. Korudan saldıran adamların üç tanesi şimdiden yerdeydi. Bir diğeri eyerinin üstünde iki büklüm olmuş elleriyle midesine bastıryordu. Diğer ikisi Kalten'in kılıç, Beviefin Lochaber darbelerini çılgınca geçiştirmeye çalışıyorlardı. Kalten kılıçla aldatıcı bir hamle yaptı, sonra rakibinin silahını yumuşakça elinden düşürdü. Bevier'de o anda neredeyse sıradan bir ters vuruşla adamını kafasını kesti.
Sarışın adam kılıcını kaldırdığında, Sparhavvk, "Onu öldürme!" diye Kalten'e bağırdı.

ilhanx

"Ama -" diye itiraz etti Kalten.
"Onu sorguya çekmek istiyorum."
Sparhavvk darmadağın çimenliği geçip de Bevier ve ona yaklaşırken Kalten'in suratı hayal kırıklığından asıldı.
Sparhavvk Faran'ı dizginledi. Yorgun ve korkmuş tutukluya, "Atından in," dedi.
Adam eyerinden aşağı kaydı. Ölü arkadaşları gibi o da birbirine oturmayan abuk sabuk bir zırh giyiyordu. Paslı ve yer yer çöküktü ama Kalten'in elinden uçurduğu kılıcı bileyli ve keskindi.
"Anladığım kadarıyla sen bir paralı askersin," dedi Sparhavvk.
Adam Polesialı aksanıyla, "Evet, Lordum," diye kekeledi.
Sparhavvk neredeyse dostça bir tavırla, "Bu iş pek iyi gitmedi, değil mi?" diye sordu.
Adam etrafındaki kıyıma bakıp, sinirlice güldü. "Hayır, Lordum, beklediğimiz gibi olmadı."
238
"Elinizden geleni yaptınız," dedi Sparhawk. "Şimdi, bize sizi kiralayan adamın adı lazım."
"Adını sormadım, Lordum."
"O zaman onu tanımla."
"Ya-yapamam, Lordum."
"Görüşme düşündüğümden daha tatsız olacak," dedi Kalten.
"Onu ateşe sokalım," diye önerdi Ulath. ¦ "Ben her zaman zırhlarının içine kaynar zift dökmekten hoşlanırım - tabii ki yavaş yavaş," dedi Tynian.
"Başparmak sıkacağı," dedi sertçe Bevier.
Sparhavvk artık kül rengi bir suratı olan mahkuma, "Nasıl olacağını görüyorsun, komşu," dedi. "Konuşacaksın. Biz buradayız ama seni kiralayan adam burada değil. Seni hoş olmayan şeylerle tehdit etmiş olabilir ama onları sana yapacağız. Kendini bir yığın rahatsızlıktan kurtar ve sorularıma cevap ver."
"Lordum," diye ağlayarak konuştu adam, "yapamam - hemde ölene kadar, işkence yapsanız bile."
Ulath eyerinden aşağı kaydı ve yaltaklanan tutukluya yaklaştı. "Kes şunu," dedi Genidian. Avucu açık elini tutuklunun başı üzerine kaldırdı ve Sparhawk'm anlamadığı ama insan dili olmadığından rahatça şüphelendiği kaba, kulak tırmalayıcı bir lisanla konuştu. Esir paralı askerin gözleri boş bakmaya başladı ve dizleri üzerine çöktü. Kekeleyerek ama sesinde hiç bir ifade olmadan, Ulath'm konuştuğu dilde konuşmaya başladı.
Genidian Şövalyesi, "Bir büyü altında," diye bildirdi. "Yapabileceğimiz hiçbir şey onu konuşturamayacak."
Paralı asker artık o korkunç dilde daha hızlı konuşuyordu.
"Onu kiralayan iki kişiymiş," diye tercüme etti Ulath, "kukuletalı bir Styric ve beyaz saçlı bir adam."
"Martel!" diye bağırdı Kalten.
"Büyük olasılıkla," diye onayladı Sparhavvk.
Esir tekrar konuştu.
"Üzerine büyü yapan Styricmiş," dedi Ulath. "Benim tanımadığım bir büyü."
"Ben de anlayabileceğimi sanmam," diye kabul etti Sparhavvk. "Bakalım Sephrenia biliyor mu?"
Ah," dedi Ulath, "bir şey daha var. Bu saldırı ona yönelikti."
239
"Ne?"
"Bu adamlara verilen emir Styric kadını öldürmeleriymiş."
"Kalten!" diye bağırdı Sparhavvk, ama sarışın adam çoktan atına atlamıştı.
"Ya ona ne olacak?" diye esiri gösterdi Tynian.
Sparhavvk, Kalten'in arkasından dörtnala giderken "Bırakın gitsin," diye bağırdı. "Haydi gelin!"
Tepeye çıktıklarında, Sparhavvk geriye baktı. İki tuhaf Pandion görünürde yoktu. Sonra onları ileride gördü. Bir grup adam Ku-rik'in Sephrenia ve diğerlerini sakladığı kayalık tümseği sarmıştı. Siyah zırhlı iki şövalye sakince, saldırganlar ve tümsek arasında bekliyorlardı. Savaşmak için herhangi bir güç sarfetmiyorlar, sadece yerlerinde duruyorlardı. Sparhavvk izlerken saldırganlardan birinin attığı cirit siyah zırhlı Pandionlardan birinin gövdesinin içinden bariz bir zarar vermeden geçmiş göründü.
"Faran!" diye bağırdı Sparhavvk, "koş!" Bu çok nadir yapüğı bir şeydi. Faran'm eğitimi yerine bağlılığına sesleniyordu. İri at elinde olmadan hafifçe titredi, sonra çabucak diğerlerini geride bırakan sınırlarını zorlayan bir koşuya geçti.
Saldırganlar yaklaşık on kişiydiler. Yolların kesen iki gölgemsi Pandion'dan ürktükleri açıkça gözüküyordu. Sonra içlerinden biri etrafına bakındı ve arkasında diğerleriyle Sparhavvk'm saldırdığını gördü. Diğerlerini bağırarak ikaz etti. Saldırgan çapulcular, bir an şaşkınlıktan donakaldıktan sonra Sparhavvk'm profesyonellerde az gördüğü bir panikle, çayırı yıldırım gibi geçip kaçtılar. Sparhavvk, çelik

ilhanx

nallarından kıvılcımlar çıkartan Faran'la, kayanın yanından yukarıya fırladı. Tam. tümseğin altında dizginleri çekerek atı yavaşlattı. "Herkes iyi mi?" diye Kurik'e bağırdı.
Kurik, Be'rit'le beraber arkasından doğrulduğu kayalardan aceleyle yapılmış göğüs yüksekliğindeki siperden, "İyiyiz," diye cevapladı. "Ama şu iki şövalye gelene kadar sonuç belirsizdi." Ku-rik'in gözleri onları saldırganlardan koruyan ikiliye bakarken biraz soğuktu. Sephrenia siperde onun yanma geldi, onun yüzü de ölü gibi beyazdı.
Sparhavvk iki tuhaf Pandiona döndü. "Sanırım tanışma ve açıklama zamanı geldi," dedi.
İkili cevap vermedi. Onlara biraz daha yakından baktı. Üzerle-
240
rinde oturdukları atlar daha da iskeletimsi gözüktüler. Sparhavvk Sayvanların göz yerlerinde sadece boşluklar olduğunu ve paçavra dönmüş örtülerinin altından kemiklerinin fırladığını görünce titredi-Arkasından iki şövalye miğferlerini çıkardılar. Yüzleri zar gibi, belli belirsiz, nerdeyse saydamdı ve onlarında gözleri yoktu, gir tanesi çok genç gözüküyordu, açık san saçları vardı. Diğeri yaşlıydı ve saçları beyazdı. Sparhavvk hafifçe irkildi. İkisini de tanıyordu ve ikisinin de ölü olduğunu biliyordu.
"Sör Sparhavvk," dedi Parasim'in hayaleti, sesi boş ve duygusuzdu, "araştırmanızı gayretle sürdürün. Zaman yanınızda olacak."
Sephrenia ikiliye son derece ciddi bir tonla, "Ölüler evinden niçin geri geldiniz?" diye sordu. Sesi titriyordu.
"Yeminimizin gerektiğinde bizi karanlıklardan getirecek gücü var, küçük ana," diye cevapladı Lakus'un figürü, onun sesi de boş ve bütün duygulardan yoksundu. "Diğerleri de ölecekler, kraliçe sağlığına kavuşmadan grubumuz artacak." Boş gözlü hayalet sonra Sparhavvk'a döndü. "Sevgili anamızı iyi koru, Sparhavvk, çünkü ciddi bir tehlike altında. Eğer o yitirilirse, ölümlerimiz boşuna olacaktır ve kraliçe ölecektir."
"Koruyacağım," diye söz verdi Sparhavvk.
"Son bir şey daha. Ehlana'nm ölümünde bir kraliçeden daha çoğunu kaybedeceksin. Karanlık kapıda dikilip duruyor ve Ehlana ışık için tek ümidimiz." Sonra ikiside titrekçe parıldayıp kayboldu.
Diğer dört şövalye kayalık tümsekten yukarı hızla çıkıp, atlarını dizginlediler. Kalten'in yüzü sararmıştı ve açıkça titriyordu. "Kimdi onlar?" diye sordu.
"Parasim ve Lakus," diye sakince cevapladı Sparhavvk.
"Parasim mi? O öldü."
"Lakus da."
"Hayaletler mi?"
"Öyle gözüküyor."
Tynian atından indi ve koca miğferini çıkardı. O da sararmıştı ve titriyordu. "Bende bir zamanlar ruh çağırmaya bulaşmıştım," dedi, "ama isteyerek değildi. Genelde bir ruhun çağırılması gerekir ama bazen kendi kendilerine belirirler - özellikle de bitirmeden bıraktıkları önemli bir şey varsa."
"Bu önemliydi," dedi soğukça Sparhavvk.
241
"Bize söylemek istediğin başka bir şey var mı, Sparhawk?" diye sordu Ulath. "Birkaç şeyi atlamış gibi gözüküyorsun."
Sparhawk Sephrenia'ya baktı. Sephrenia'nm yüzü hâlâ ölü gibi bembeyazdı ama toplandı ve başını sallayarak onay verdi.
Sparhavvk derin bir nefes aldı. "Ehlana ölecekti ama kristal içinde saklı tutan bir büyüyle sağ salim korunuyor. Büyü Sephrenia ve on iki Pandionun güçlerinin birleşmesinin sonucu," diye açıkladı.
"Ben de bunu merak ediyordum," dedi Tynian.
"Sadece bir tek problemi var," diye devam etti Sparhavvk. "Şövalyeler en son Sephrenia kalana dek tek tek ölecekler."
"Ya sonra?" diye sordu Bevier, sesi titriyordu.
"Sonra ben de gideceğim," diye basitçe cevapladı Sephrenia.
Genç Cyrinic'in ağzından bir hıçkırık kaçtı. Boğuk bir sesle, "Ben nefes aldığım sürece olmaz," dedi.
"İşleri hızlandırmak istiyen biri var," diye devam etti Sparhavvk. "Bu Cimmura'yı terk etiğimizden beri Sephrenia'nm hayatına karşı yapılan üçüncü girişim."
"Ama hepsini atlattım," dedi Sephrenia. "Saldırının arkasında-kilerin kim olduğunu öğrenebildiniz mi?"
"Martel ve bir Styric," dedi Kalten. "Styric paralı askerlere konuşmamaları için büyü yapmış, ama Ulath bir şekilde bozdu. Esirle anlamadığım bir dille konuştu. Adam aynı dille cevap verdi."
Sephrenia sorar gibi Thalesialı şövalyeye baktı.
Ulath omuz silkerek, "troll diliyle konuştuk," dedi. "İnsan dili değil, bu yüzden büyüyü atlattı.
Sephrenia dehşetle ona baktı. "Troll Tanrıları'na mı, danıştın?" diye ağzı açık kaldı.

ilhanx

"Bazen bu gerekir Leydim," diye açıkladı. "Eğer dikkatliyseniz çok tehlikeli değildir."
Bevier'in yüzü bölüm bölüm seyirtiyordu. "Lordum eğer siz izin verirseniz," dedi, "Leydi Sephrenia'nm korunmasını kişisel olarak üzerime alacağım. Devamlı bu kahraman leydinin yanında kalacağım ve başka saldırılar olursa hayatım üzerine söz veririm ki ona zarar gelmeyecektir."
Sephrenia'nı yüzünden kısa bir şaşkınlık ifadesi geçti ve yalvarırcasına Sparhawk'a baktı.
O da Sepherenia'nın konuşulmamış itirazını umursamadan,

^
——İ^^M
"kötü bir fikir değil," dedi. "Tamam o zaman Bevier. Onunla kal."
Sephrenia ona susturucu bir bakış attı.
"Ölüleri toprağın altına koyacak mıyız?" diye sordu Tynian.
Sparhawk başını salladı. "Mezar kazacak zamanımız yok. Kardeşlerim birer birer ölüyorlar ve Sephrenia listenin sonunda. Köylü görürsek burada cesetler olduğunu söyleriz. Alacakları ganimet kazı parasından çok daha fazla olacaktır. Haydi, yola koyulalım."
BORRATA, Eosia'mn en eski yüksek öğretim merkezi olarak görkemli binalarıyla gelişmiş bir üniversite şehriydi. Geçmişte, Kilise bu kurumun Chyrellos'a taşınmasını çok istemişti ama öğretim görevlileri açıkça bağımsızlıklarını sürdürme arzusu ve Kilise denetiminden uzak kalmak için, bu fikre karşı çıkmışlardı.
Sparhavvk ve arkadaşları geldikleri gün akşama doğru yerel hanlardan birinde odalarını tutmuşlardı. Han Cammoria ve Ele-nia'da kaldıkları yol kenarı hanlarından çok daha konforlu ve kesinlikle daha temizdi. »
Sabah, Sparhavvk örme zırhını ve kalın yün cübbesini giydi.
Kalten hanın alt kattaki salonuna inen arkadaşına, "Seninle gelmemizi ister misin?" diye sordu.
"Hayır," diye cevapladı Sparhavvk. "Bırakın da bu işi bir merasim yürüyüşüne çevirmeyelim. Üniversite buradan uzak değil, yol boyunca Sephrenia'yi koruyabilirim."
Sör Bevier itiraz edecekmiş gibi baktı. Borrata'ya gelirken yolculuk sırasında ondan birkaç adım uzağa çok nadir giderek, kendi kendini atadığı Sephrenia'nm koruyucusu rolünü çok ciddiye alıyordu.
Sparhavvk genç aşırı ciddi Cyrinice baktı. "Her akşam kapısının önünde aralıksız nöbet tuttuğunu biliyorum, Bevier," dedi. "Niçin biraz uyumuyorsun? Eğer eyerden düşersen, bu onun - ya da geri kalanımızın - işine pek yaramaz."
Bevier"in ifadesi sertleşti.
"Bunu kişisel olarak söylemedi, Bevier," dedi Kalten. "Sparhavvk sadece diplomatik kelimesinin daha ne manaya geldiğini daha keşfedemedi. Hepimiz bir gün bulacağını umuyoruz."
Bevier önce hafifçe gülümsedi sonra güldü. "Sanırım siz Pandi-yonlara alışmam biraz zaman alacak," dedi.
"Bunu eğitim olarak da görebilirsin," diye önerdi Kalten.

"Sen ve leydi tedaviyi bulmakta başarılı olursanız, Cimmura'ya dönerken, her türlü belayla karşılaşacağız," dedi Sparhavvk'a Tyni-an. "Hem de bizi durdurmaya çalışan büyük ordularla karşılaşacağız."
"Martel," diye fikrini söyledi Ulath, "ya da Sarrinium."
"Pek anlayamadım," diye kabul etti Tynian.
"Bahsettiğin ordular oraya gitmemizi engellemek için Chyrel-los - ve sonra Elenia - yolunu tutacaklar. Eğer güneye, bu iki limandan birine gidersek, bir gemi kiralayabilir ve Vardenais'dan Elenia'nm batı sahiline dolaşabiliriz."
"Bırakında buna tedaviyi bulduktan sonra karar verelim," dedi Sparhawk.
Sephrenra Flüt'le beraber merdivenlerden indi. "Hazır mıyız?" diye sordu.
Sparhavvk başıyla onayladı.
Kısaca Flüt'le konuştu. Küçük kız başıyla onayladı ve odada Talen'in oturduğu yere doğru yürüdü. Sephrenia ona, "Sen seçildin, Talen," dedi. "Ben yokken ona göz kulak ol."
"Ama," diye itiraz etmeye kalktı Talen.
Kurik bıkkınca, "Sadece söylediğini yap Talen," dedi.
"Dışarı çıkıp etrafa bakacaktım."
"Hayır," dedi babası, "zaten çıkmayacaktın."
Talen'in suratı asıldı. Flüt kucağına çıkarken, "Tamam," dedi.

ilhanx

Üniversite yakın olduğundan Sparhavvk atları almamaya karar verdi; Sephrenia ile beraber Borrata'nın dar sokaklarında yürüdüler. Küçük kadın etrafa bakındı. "Uzun zamandır burada bulunmamıştım," diye mırıldandı.
"Okumaya bakışın düşünüldüğünde, üniversitede ilgini çekenin ne olduğunu hayal bile edemiyorum," diyen Sparhavvk gülümsedi.
"Ben öğrenim görmüyordum, öğretiyordum."
"Tahmin etmem gerekirdi. BevieıTe zaman nasıl geçiyor?"
"Kendi kendime hiçbir şey yapmama izin vermemesi - ve Ele-ne dinine döndürmeye çalışması haricinde, iyi." Ses tonu biraz alaycıydı.
"Sadece - fizik yapın kadar ruhunu da - korumaya çalışıyor."
"Komik olmaya mı çalışıyorsun?"
244
Sparhawk buna cevap vermemeye karar verdi.
Borrata Üniversitesi'nin bulunduğu alan park gibiydi, öğrenciler ve öğretim üyeleri iyi korunmuş çimenlikler üzerinde dalgın dalgın dolaşıyorlardı.
Sparhavvk limon yeşili yelekli genç birini durdurdu. "Özür dilerim komşu," dedi, "bana tıp bölümünün yerini gösterebilir misin?"
"Hasta mısınız?"
"Hayır. Ama bir arkadaşım hasta."
"Ah. Doktorlar şuradaki Binayı kullanıyorlar." Öğrenci gri taşlardan yapılmış alçak görünüşlü bir binayı gösterdi.
"Teşekkürler, komşu."
"Umarım arkadaşınız çabuk iyileşir."
"Biz de öyle umuyoruz."
Binaya girdiklerinde siyah cübbeli tostoparlak bir adamla karşılaştılar.
"Afedersiniz, efendim," dedi Sephrenia. "Doktor musunuz?"
"Evet."
"Harika. Birkaç dakikanız var mı?"
Şişman adam dikkatle Sparhawk'a bakıyordu. "Özür dilerim," dedi kabaca. "Meşgulüm."
"Bize meslektaşlarınızdan başka birini gösterebilir misiniz?"
Elini sallayarak, "Herhangi bir kapıyı deneyin," dedi ve aceleyle onlardan uzaklaştı.
"Bu bir otacı için tuhaf bir tavır," dedi Sparhavvk.
"Her meslek hödüklerden kendi payını alır," dedi Sephrenia.
Antreyi geçtiler ve Sparhavvk siyah boyalı bir kapıyı çaldı.
"Ne var?" dedi bitkin bir ses.
"Bir doktora danışmamız gerekiyor."
Uzun bir bekleyiş oldu. "Ah, tamam," diye bitkin ses cevapladı. "İçeri gelin."
Sparhavvk kapıyı açıp Sephrenia için tuttu.
Bölmenin içindeki dağınık masanın arkasında oturan adamın gözlerinin çevresinde koyu renk daireler vardı, birkaçhaftadır traş olmayı bırakmış gibi gözüküyordu. Yorgunluktan belirsizleşen bir sesle, "Hastalığınızın cinsi ne?" diye Sephrenia'ya sordu.
"Hasta olan ben değilim," diye cevapladj Sephrenia.
Doktor Sparhavvk'ı gösterek, "O zaman, o mu?" diye sordu.
245
"Bana yeteri kadar sağlıklı gözüküyor."
"Hayır," dedi Sephrenia. "O da değil. Bir arkadaş adına buradayız."
"Eve gitmem."
"Bunu yapmanızı istemiyoruz," dedi Sparhawk.
"Arkadaşımız oldukça uzakta yaşıyor," dedi Sephrenia. "Eğer belirtileri size tanımlarsak, derdinin nedenini tahmin edebileceğinizi düşündük."
"Tahminlerde bulunmam," dedi kısaca. "Belirtiler nelerdir?"
"Çoğu saranınkiler gibi," dedi Sephrenia.
"O zaman öyledir. Siz teşhisi zaten koymuşsunuz."
"Bazı kesin farklılıklar var."
"Tamam. Farkları tanımlayın."
"Ateş - hemde çok yüksek - ve aşırı terleme var."
"Bu ikisi uymaz, küçükhanım. Ateş olduğunda deri kuru olur."
"Evet, biliyorum."

ilhanx

"Tıp eğitiminiz var mı?"
"Bazı kocakarı ilaçlarınmdan anlarım ."
Adam homurdandı. "Deneyimlerim kocakarı ilaçlarının iyileştirdiğinden çok öldürdüğünü söyler. Fark ettiğiniz diğer belirtiler ne?"
Sephrenia Ehlana'yı komaya sokan hastalığı titizlikle tanımladı.
Doktor dinlemek yerine Sparhavvk'a bakar gibi gözüküyordu. Yüzü birden bir işaret almış gibi uyandı, gözleri kısıldı ve ifadesi sinsileşti. Sephrenia bitirdiğinde, "Özür dilerim," dedi. "En iyisi geri gidip, arkadaşınıza bir kere daha bakmanız. Biraz önce tanımladığınız bilinen hiç bir hastalığa uymuyor." Sesi ters, hatta, kabaydı.
Sparhawk yumruğunu sıkıp doğruldu ama Sephrenia elini onun koluna koydu. "Zamanınızı ayırdığınız için teşekkür ederiz, bilge efendi," dedi yumuşakça. "Haydi o zaman gidelim."
İkisi tekrar koridora çıktılar.
"Bu arka arkaya iki oluyor," diye homurdandı Sparhawk.
"İki ne?"
"Kötü tavırlı insanlar."
"Belki bir nedeni vardır."
"Anlayamadım."
"Eğitmenlerde belli bir doğal küstahlık vardır.

"Bunu hiç göstermedin."
"Kontrol altında tuttum. Başka bir kapıyı dene, Sparhawk."
Sonraki iki saat boyunca, yedi doktorla konuştular. Herbiri gparhavvk'ın yüzüne dikkatli bir bakış attıktan sonra, bilgisizlik numarası yaptılar.
Bir sonraki bürodan yeni çıkmışlardı ki, Sparhawk, "bana bir bakış atıyorlar ve birden tamamiyle aptal oluyorlar - ya da bu sadece benim hayal gücüm?"
"Ben de farkına vardım," diye cevapladı Sephrenia.
"Yüzümün o kadar çekici olmadığını biliyorum ama daha önce hiç kimseyi aptallaştırmadı."
"Bu tamamiyle güzel bir yüz, Sparhawk."
"Başımın önünü çevreliyor. Bir yüzden ne bekleyebilirsin ki?"
Sonunda eski püskü bir uzantı bölmenin arkasına yerleştirilmiş boyasız küçük bir kapıya geldiler. Sparhawk kapıyı tıklattı ve geveler gibi konuşan bir ses karşılık verdi, "gidin."
"Yardımınıza ihtiyacımız var, bilge efendim," dedi Sephrenia.
"Gidip başka birinin canını sık. Sarhoş olmakla meşgulüm."
"Bu yeter artık!" diye patladı Sparhavvk. Kapının tokmağını yakaladı ve itti ama kapı içerden kilitliydi. Tekmeleyip çerçevesini parçalayarak açtı.
Minnacık bölmenin içindeki adam gözlerini kırpıştırdı. Kanlı gözleri olan, kambur, ufak tefek, hırpani bir adamdı. "Kapıyı çok gürültülü çalıyorsun, dostum" dedi. Sonra geğirdi. "İyi de, orada dikilip durmayın. Gelin." Başı öne arkaya sallanıyordu. Hırpanice giyinmişti, tutam tutam gri saçları her yöne doğru dikilmişti.
"Buradaki suda herkesi huysuz yapan bir şey mi var?" diye öfkeyle sordu Sparhawk.
"Bilmiyorum," diye cevapladı hırpani adam. "Asla su içmem." Yamru yumru bir maşrapadan gürültüyle içti.
"Belli."
"Günün geri kalanını birbirimize hakaretler yağdırarak mı geçireceğiz yoksa bana sorununuzu söylemeyi tercih eder misiniz?" Doktor uzağı göremiyormuşcasına gözlerini kısarak Sparhawk'ın yüzüne baktı. "Ha, sen osun," dedi.
"O ne?"
"Konuşmamamız gereken o."

"Bunu açıklayabilir misiniz?"
"Birkaç gün önce buraya biri geldi. Buradan eli boş gidersen bunun binadaki her doktora yüz altın sağlayacağını söyledi."
"Nasıl biriydi?"
"Askeri tavırları ve beyaz saçları vardı."
"Martel," dedi Sephrenia'ya Sparhavvk.
"Hemen tahmin etmemiz gerekirdi," diye cevapladı.
"Cesaretinizi kaybetmeyin, dostlarım," dedi samimice hırpani küçük adam. "Borrata'daki en iyi doktora ulaştınız." Sırıttı. "Meslektaşlarım sonbahar gelince ördeklerle beraber güneye gidecekler. 'Vak, vak,

ilhanx

vak.' Hiç birinden tıbbi bir tek kanı bile alamazsınız. Beyaz saçlı adam bazı belirtiler tanımlayacağınızı söyledi. Bir yerlerde bir leydi hastaymış, anladığım kadarıyla, arkadaşınız - bahsettiğiniz Martel - onun iyileşmemesini tercih ediyor. Niye onu hayal kırıklığına uğratmayalım?" Maşrapasından büyük bir yudum aldı.
"Siz mesleğinizin iftahar kaynağısınız, bilge efendim," dedi Sephrenia.
"Hayır. Kötü düşünceli yaşlı bir ayyaşım. Gerçekten size niçin yardım etmeye niyetli olduğumu bilmek ister misiniz? Bütün paralar parmaklarının arasından kaçıp giderken meslektaşlarımın ız~ dırap çığlıklarını duymaktan zevk alacağım."
"Sanırım, bu en az diğer bütün hepsi kadar iyi bir neden," dedi Sparhavvk.
"Tamamiyle." Hafif sarhoş doktor Sparhavvk'm burnuna bir göz attı. "Kırıldığında niçin düzelttirtmedin?" diye sordu.
Sparhavvk burnuna dokundu. "Başka şeylerle meşguldüm."
"Eğer istersen senin için düzeltebilirim. Tek yapmam gereken bir çekiç alıp tekrar kırmak. Sonra da senin için düzeltebilirim."
"Artık alıştım ama genede teşekürler."
"Nasıl istersen. Tamam, tanımlamak için buraya geldiğiniz şu belirtiler de neler bakayım?"
Sephrenia bir daha bütün listeyi baştan aşağı saydı.
Doktor gözleri kısık kulağını kaşıyarak oturdu. Sonra masasının üzerinde yığılı darmadağın kağıtları karıştırdı ve yırtık deri kaplı kalın bir kitap bulup çıkardı. Birkaç dakika sayfalarını karıştırdı, sonra çarparak kapattı. "Tam düşündüğüm gibi," dedi zafer kazanmışcasına. Tekrar geğirdi.

"İyi de ne?" dedi Sparhavvk.
"Arkadaşınız zehirlenmiş. Öldü mü?"
Soğuk bir ürperdi Sparhavvk'm midesini sardı. "Hayır," diye cevapladı.
"An meselesi." Doktor omuzunu silkti. "Rendor'dan nadir bir zehir. Kesinlikle ölümcül."
Sparhavvk dişlerini sımsıkı kenetledi. Kulak tırmalayan bir sesle, "Cimmura'ya geri dönüp Annias'm bağırsaklarını deşeceğim," dedi, "kör bir bıçakla."
Kötü şöhretli küçük doktor birden ilgilenmiş gözüktü. "Şöyle yap," diye tavsiye etti. "Tam göbeğin altından yandan yar. Sonra arkasından tekmele. Her şey oradan dışarı dökülmek zorunda."
"Teşekkür ederim."
"Ücret istemez. Eğer bir şey yapacaksan, doğru yap. Bundan sorumlu olanın bu Annias isimli kişi olduğunu anladım?"
"Hiç şüphesiz."
"Git ve öldür o zaman. Zehir kullananlardan nefret ederim."
"Bu zehir için bir panzehir var mı?" diye sordu Sephrenia.
"Benim bildiğim yok. Cippria'da birkaç doktorla konuşmanızı önerecektim ama arkadaşınız siz daha geri dönmeden ölecektir."
"Hayır," dedi Sephrenia. "O şimdilik güvencede."
"Bunu nasıl becerdiğinizi bilmek isterim."
"Leydi bir Styric," dedi Sparhavvk. "Bazı sıradışı şeylerin yolunu bilir."
"Sihir mi? Bu gerçekten işe yarıyor mu?"
"Bazen, evet."
"İyi o zaman. Belki zamanınız vardır." Kılıksız görünüşlü doktor masasının üzerindeki kağıtlardan birinin köşesini yırttı ve bir tüy kalemi neredeyse kurumuş bir mürekkebe batırdı. Kağıdın üzerine çiziktirirken, "Burdaki ilk iki isim Cippria'da oldukça uzman doktorlar," dedi. "Sonuncu ise zehirin adı." Kağıdı Sparhavvk'a verdi. "İyi şanslar," dedi. "Şimdi buradan defolun gidin ki sen kapımı tekmelemeden önce yaptığıma devam edebileyim."

on altıncı bölüm
¦M*
"ÇÜNKÜ Rendorlulara benzemiyorsunuz," dedi Sparhavvk. "Yabancılar orada çok dikkat çeker - genellikle dostça olmayanbir dikkat. Kendimi yerel bir Cipprialı diye yutturabilirim. Kurik'de. Rendor kadınları peçe taktığı için Sephrenia'nm görünüşü sorun olmaz. Diğerlerinin geride kalması gerekecek."
Üniversitenin yanındaki hanın üst katında, geniş bir odada toplanmışlardı. Oda duvardaki birkaç sıra hariç boştu, dar pencerede perde yoktu. Sparhavvk doktorun söylediklerini ve Martel'in bu kez fiziksel karşılaşma yerine hileye başvurduğunu bildirdi.
"Saçımıza bir şey sürüp rengini değiştirebiliriz," diye itiraz etti Kalten. "Bu bizi idare etmez mi?"

ilhanx

"Bu bir tarz meselesi," diye açıkladı Sparhawk. "Seni yeşile b>o-yayabilirim ama insanlar hâlâ bir Elenialı olduğunu anlar. Aynı şey aşağı yukarı geri kalanınız için de doğru. Hepinizin şövalye tavırları var. Bunları silmek yıllar alır."
"Yani burada kalmamızı mı istiyorsun?" diye sordu Ulath.
"Hayır. Hep beraber Madel'e gidelim. Eğer Cippria'da beklenmedik bir şey olursa, size haberi oradan daha çabuk ulaştırım."
"Sanırım bir şeyi gözden kaçırdın, Sparhavvk," dedi Kalten. "Martel'in buralarda dolaştığını biliyoruz ve her yerde ajanları var. Eğer hepimiz zırhlar içinde Borrata'dan çıkarsak, biz daha yarım fersah gitmen bunu öğrenir."
"Hacılar," diye esrarlıca homurdandı Ulath.
Kalten kaşlarını çatarak, "Seni pek anlayamıyorum," dedi.
"Eğer zırhlarımızı bir at arabasının içine koyar ve sade giyinirsek bir grup hacıya katılabiliriz. Bize bir bakan bir daha bakmaz."
250
Bevier" e baktı. "Madel'i iyi biliyor musun?" diye sordu.
"Orada bir genel toplantı binamız var," diye cevapladı Bevier. "Zaman zaman ziyaret ederim."
"Türbe ya da kutsal yerler var mı?"
"Birçok. Ama hacılar kışın nadir yola çıkarlar."
"Eğer paralan verilirse çıkarlar. Bir grup adam ve yolda giderken ilahiler söylemesi için bir rahip kiralayacağız."
"Bu mümkün, Sparhawk," dedi Kalten. "Martel buradan ayrılırken hangi yoldan gideceğimizi bilmiyor, bu yüzden casusları çok fazla dağılmıştır."
"Martel denen adamı nasıl tanıyacağız?" diye sordu Bevier. "Yani siz Cippria'da iken onunla karşılaşırsak?"
"Kalten tanıyor," dedi Sparhavvk, "Talen'de bir kez gördü." Sonra aklına bir şey geldi. Flüt'ü eğlendirmek için elindeli ipi iki elinin parmakları arasında dolaştırarak çeşitli şekiller yapan oğlana baktı. "Talen," dedi, "Martel ve Krager'in resimlerini çizebilir misin?"
"Tabii ki."
"Adus'un görüntüsünü de çıkarabiliriz," diye ekledi Sephrenia.
"Adus kolay," dedi Kalten. "Sadece bir gorilin üstüne zırh giydirmeniz yeter."
"Tamam, o zaman bizde öyle yaparız," dedi Sparhavvk. "Berit."
"Evet, Lordum."
"Git bir kilise bul - fakir bir tane. Kilise papazıyla konuş. Ona Madel'deki türbeleri ziyaret için bir hac gezisi finanse edeceğimizi söyle. Kilisesine düzenli gelenlerden en yoksul bir düzine kadarını yarın sabah buraya getirebilir mi diye sor. Onunda bizimle gelmesini isteyeceğiz - ruhlarımızın bekçisi olarak. Ve eğer kabul ederse kilisesine büyük bir bağış yapacağımızı söyle."
"Nedenimizin ne olduğunu sormaz mı, Lordum?"
Kalten omuzların silkti, "Ona büyük bir günah işlediğimizi ve kefaretini vermek istediğimizi söyle," dedi. "Sadece günahın ne olduğu konusunda çok belirgin olma."
Bevier ağzı açık, "Sor Kalten," diye araya girdi. "Bir din adamına yalan mı söyleyeceksiniz?"
"Bu bir yalan değil, Bevier. Hepimiz günahlar işledik. Daha bu hafta en az yarım düzine günaha girdim. Ayrıca fakir bir kilisenin rahibi işin içinde bağış olduğunda çok fazla soru sormayacaktır."
251
Sparhavvk giysisinin içinden deri bir kese çıkardı. Birkaç sefer salladı ve içinden farklı bir şıngırtı sesi geldi. Kesenin ağzını açıp, "Tamam, beyler," dedi, "bu hizmetin hepimizin hoşlanacağı bölümüne geldik - ayin için para toplamaya. Tanrı bonkörleri fark edecektir, bu yüzden utanmayın. Papazın hacıları ayarlamak için peşin paraya ihtiyacı olacaktır." Keseyi etrafta dolaştırdı.
"Tanrı senet kabul eder mi?" diye sordu Kalten.
"Tanrı edebilir. Ben etmem. Keseye bir şeyler koy, Kalten."
Ertesi sabah hanın avlusunda toplanan grup bir örnekmişçesi-ne pejmürdeydi - yamalı matem elbiseli dul kadınlar, işsiz zanaat- ¦ karlar ve bir grup aç dilenci. Hepsi bitkin kocamış atlar ve uykulu bakışlı katırlara binmişlerdi. Sparhawk pencereden onlara baktı. Kalten'e, "Söyle hancıya karınlarını doyursun," dedi.
"Oldukça kalabalıklar, Sparhavvk."
"Daha bir iki mil gitmeden bayılmalarını istemem. Ben gidip papazla konuşurken sende bununla ilgilen."
Kalten omuz silkip, "Nasıl istersen," dedi. "Banyo da yaptırayım mı? Bazıları pek temiz gözükmüyor."
"Bu gerekli değil. Atlarını ve katılarını da doyur."
"Fazla bonkör olmuyor muyuz?"

ilhanx

"Yıkılan at olursa sen mi taşıyacaksın?"
"Tamam bu işi hemen hallediyorum."
Kilisenin papazı aitmiş yaşlarında endişeli bakışlı zayıf bir adamdı. Gümüşi gri saçı kıvırcıktı ve yüzü derin keder çizgileriyle doluydu. Sparhavvk'a eğilerek selam verdi, "Lordum."
"Lütfen aziz peder," dedi Sparhavvk, "sadece 'hacı' yeterli. Tanrı'nın önünde hepimiz eşitiz. Ben ve arkadaşlarım sadece sizin iyi, dindar cemaatınıza katılmak ve Tanrı'nın sonsuz merhametiyle, oradaki türbelerde ruhlarımızı huzura erdirebilmek için Madel'e seyahat etmek istiyoruz."
"İyi söylediniz - şey - hacı."
"Sofrada bize katılır mısınız?" diye sordu Sparhavvk. "Bu akşam uyumadan önce millerce yol alacağız."
Papazın gözleri birden parladı. "Memnun olurum, Lordum -şey hacı, yani."
Cammorialı hacıları ve bineklerini doyurmak oldukça zaman aldı. Mutfak ve ahırdaki hububat kapasitesi hatırı derecede azaldı.
252
"insanların bu kadar yediğini hiç görmedim," diye söylendi Kalten. Üzerinde sıkıca sarılı işaretsiz bir cübbeyle hanın tam önünde atına atladı.
"Çok açtılar," dedi Sparhavvk. "En azından Borrata'ya geri dönmeden birkaç iyi yemek yiyeceklerini görebileceğiz."
"Sadaka mı, Sör Sparhavvk?" diye sordu Bevier. "Kişiliğinize pek uymuyor, değil mi? Merhametsiz suratlı Pandionlar hassas duygusallıklanyla tanınmazlar."
"Onları ne kadar az tanıyorsun," diye mırıldandı Sephrenia. Beyaz kısrağına bindi, sonra ellerini Flüt'e uzattı ama küçük kız başını salladı. Faran'a doğru yürüdü ve minik ellerini uzattı. İri alaca kafasını eğdi, Flüt kadifemsi burnunu okşadı. Sparhavvk bineğinin içinden tuhaf bir ürperti geçtiğini hissetti. Sonra, ellerini ısrarla iri Pandiona uzattı. Sparhavvk eğildi, onu kaldırıp eyerin önündeki yere oturttu ve pelerinine sardı. Flüt iyice yaslandı, kavalım çıkarıp ilk bulduklarında çaldığı melodiyi çalmaya başladı.
Konvoyun başındaki rahip, seyahat boyunca Elenelerin Tanrı-sı'nın korumasını dileyen bir dua okudu, Flüt'ün kavalından gelen ses titreşimleriyle sorgularcasma ikide bir kesilen bir dua.
"Ne yaptığına dikkat et," diye fısıldadı Sephrenia. "O iyi bir adam ve doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapıyor."
Flüt muzipçe gözlerini bir o yana bir bu yana döndürdü. Sonra esnedi, iyice sokulup çabucak uyudu.
Arkalarında takırdayarak gelen Kurik, zırhlarıyla malzemelerini taşıyan iki tekerlekli araba, açık sabah göğü altında Borrata'dan güneye doğru yola çıktılar. Esinti sertti ve rahiplerinin arkasından sabırla, ağır ağır ilerleyen hacıların yırtık pırtık giyisilerini uçuruyordu. Batıda tepeleri kar kaplı, alçak bir dağ silsilesi uzanıyordu. Güneş ışıkları bu beyaz çayırlardan parıldıyordu. Yol aldıkça hızları Sparhavvk'a hiç aceleleri yokmuş gibi gözüktü ama hacıların bineklerinin sık sık ve hırıltılı nefes alışları hayvanların mümkün olan en sıkı tempoda ilerlediğinin açık bir göstergesiydi.
Kalten atını konvoyun arkasından öne sürdüğünde öğlen olmuştu. Yakındaki hacıların dikkatini çekmeden yavaşça, "Arkamızdan gelen atlılar var," diye bildirdi. "Hızlı geliyorlar."
"Kim oldukları hakkında fikrin var mı?"
"Kırmızı giyiyorlar."
253
"O zaman, kilise askerleri."
Kalten diğerlerine bakarak, "Farkında mısınız, ne kadar hızh değil mi?" diye yorum yaptı.
"Kaç kişiler?" diye sordu Tynian.
"Takviye edilmiş bir takım gibi gözüküyor."
Bevier Lochaber baltasının tokasını açtı.
"Onu gözden uzak tut," dedi Sparhavvk. "Geri kalanlar siz de sillahlannızı saklayın." Sonra sesini yükseltti. "Aziz peder," diye ileri bağırdı. "İlahiye ne dersiniz? Miller kutsal müzik eşliğinde çok daha kolay geçer."
Papaz boğazını temizledi ve zayıf, akortsuz sesiyle söylemeye başladı. Yorgun ama papazlarının başlattığına hemen karşılık veren hacılarda katıldılar.
"Söyleyin!" diye arkadaşlarına emretti Sparhawk ve hepsi bildik ilahiye katıldı. Şarkıyı avazı çıktıkları kadar söylerlerken, Flüt kavalını çıkardı ve alaycı minik bir zıt bir melodi çaldı.
"Şunu kes," diye mırıldandı Sparhavvk. "Ve eğer bir sorun çıkarsa aşağı kayıp şu tarlaya dal."
Flüt ona bakarak gözlerini oynattı.
"Sana söylediğim gibi yap, genç bayan. Eğer çarpışma olursa ayaklar altında ezilmeni istemem."
Kilise askerleri ilahi söyleyen hacılar konvoyuna bir bakış bile atmadan gürültüyle geçtiler ve kısa zamanda gözden kayboldular.
"Sinir bozucu," diye yorum yaptı Ulath.

ilhanx

"Gerçekten," diye onayladı Tynian. "Dehşete düşmüş hacılardan bir kalabalığın ortasında çarpışmak ilginç olabilirdi."
"Ne dersiniz, bizi mi arıyorlar?" diye sordu Berit.
"Bunu söylemek zor," diye cevapladı Sparhawk. "Ama bunu sormak için onları durdurmayalım."
Cemaatin zavallı bineklerini düşünerek yavaş yavaş güneye, Madel'e doğru ilerlediler ve Borrata'dan çıktıktan dört gün sonra öğlen üzeri liman şehrinin varoşlarına vardılar.
Papaz onlara nazari bir bakış attı. "Bunun tamamı bir kurnazlıktı, değil mi, Lordum?" diye tırmalaycı bir sesle sordu. "Ben belki fakir - sıkıntıda bir kilisenin zavallı rahibiyim ama gördüğümde Kilise Şövalyeleri'inin tavır ve davranışlarını tanırım."
"Affedin, aziz peder," diye cevapladı Sparhavvk. "Cemaatınızı

burada, Madel'deki kutsal yerlere götürün. Onlara dualarında rehberlik edin ve iyi beslendiklerine göz kulak olun. Sonra Borrata'ya dönüp kalan parayı nasıl uygun görürseniz öyle kullanın."
"Peki, bunu vicdanım temiz olarak yapabilir miyim, oğlum?"
"Hem de tertemiz olarak, aziz peder. Arkadaşlarım ve ben çok önemli bir mesele için Kilise'ye hizmet ediyoruz, yardımınız Chyrellos'daki Hiyerarşi üyeleri tarafından takdir edilecektir - çoğu tarafından." Sonra Faran'ı döndürdü, geriye arkadaşlarına doğru sürdü. "Bevier," dedi. "Bizi genel toplantı binanıza götür."
"Bende bunu düşünüyordum, "diye cevapladı Bevier. "buradaki genel toplantı binamız yerel otoriteler ve diğer insanlar tarafından yakından izleniyor. Şu andaki kılığımızla bile tanınacağız."
Sparhavvk homurdandı. "Doğru. Alternatif düşünebilir misin?"
"Belki. Rastlantı eseri, şehrin varoşlarında villası olan bir akrabam var - doğu Arciumdan bir marki. Onu yıllardır görmedim-ailemiz onu ticaretle ilgilendiği için beğenmiyor - ama belki beni hatırlar. İyi biri, doğru yaklaşırsam, misafirperverliğini sunabilir."
"Denemeye değer. Tamam. Haydi yolu göster."
Madel'in batı varoşlarından dolaşıp yerel kum taşından yapılmış alçak duvarla çevrili aşırı süslü bir eve geldiler. Ev yoldan biraz uzağa inşa edilmişti. Yaprak dökmeyen ağaçlar ve iyi bakılmış çimenliklerle çevriliydi. Evini önünde çakıllı bir avlu vardı; orada atlarından indiler. Sade üniformalı bir uşak evden çıkıp soru sorarcasına yaklaştı.
"Marki'ye ikinci kuzeni, Sor Bevier ve birkaç arkadaşının onunla birkaç kelime etmek istediğini söyleme zahmetine katlanır mısınız?" diye nazikçe sordu Cyrinic.
"Hemen, Lordum." Uşak döndü ve eve girdi.
Bir müddet sonra evden çıkan adamın toplu ve kırmızı bir yüzü vardı. Kolsuz Arciah yeleği ve taytı yerine Güney Cammoria'da çok yaygın olan renkli ipek cüppelerden giyiyordu. Yüzünde büyük bir hoşgeldin gülümsemesi vardı. "Bevier," diye uzak kuzenini sıcak bir tokayla selamladı. "Cammoria'da ne yapıyorsun?"
"Sığınacak yer arıyorum, Lycien," dedi Bevier. Aydınlık genç yüzü bir an kararda. "Aile sana iyi davranmadı, Lycien," diye kabul etti. "Beni ve arkadaşlarımı geri çevirirsen seni suçlayamam."
"Saçmalama, Bevier. Ticarete atılma kararı benimdi. Ailenin ge-

ri kalanının bununla ilgili ne hissedeceğini biliyordum. Seni gördüğüme sevindim. Sığınacak yerden mi bahsettin?"
Bevier başını salladı. "Burada hassas bir Kilise meselesi için bulunuyoruz," dedi "ve şehirdeki Cyrinic genel toplantı binasını izleyen bir yığın göz var. Bunu sormanın büyük bir şey olduğunu biliyorum ama kendimizi sana zorla misafir ettirebilir miyiz?"
"O da ne demek, oğlum, o da ne demek." Marki Lycien sertçe ellerini çırptı ve ağırlardan bir yığın seyis çıktı. "Ziyaretçilerin binekleri ve arabasıyla ilgilenin," diye emretti. Sonra elini Bevie/in omuzuna koydu. "İçeri gelin," diye hepsini davet etti. "Evim sizin evinizdir." Alçak kemerli kapıdan eve doğru ilerledi. İçinde çatırdayan birkaç odunun olduğu bir şömine ve basit minderlerle döşenmiş, hoş bir odaya doğru takip ettiler. "Dostlarım, lütfen oturun," dedi. Sonra tahmin yürütürcesine onlara baktı. "Bu sizin Kilise meselesi oldukça önemli olmalı, Bevier," diye fikir yürüttü. "Dış görünüşlerinden anladığım kadarıyla, arkadaşlarının dört askeri birliği temsil ettiğini söyleyebilirim."
"Gözleriniz keskin, Marki," dedi Sparhavvk.
"Bundan yüzden başım belaya girecek mi?" diye sordu Lycien. Sırıttı. "Bu umurumda değil. Sadece hazırlıklı olmak isterim."
"Pek olası değil," diye temin etti Sparhavvk. "Özellikle görevimizde başarılı olursak. Lordum, limanda bağlantılarınız var mı?"
"Çok miktarda, Sör ..."

ilhanx

"Sparhavvk," diye tamamladı Pandion.
"Kraliçe Ehlaria'nın şampiyonu mu?" Lycien şaşırmış gözüktü. "Rendor'daki sürgününüzden döndüğünüzü duydum ama biraz çabuk ortaya çıkmadınız mı? Cimmura'da olup Piskopos Anni-as'm leydinizin işini görme girişimlerini alt etmeye çalışmanız gerekmiyor mu?"
"Oldukça bilgilisiniz, Lordum," dedi Sparhavvk.
Lycien omuz silkti. "Çok geniş ticari bağlantılarım vardır." Beyler" e göz kırptı. "Beni ailemin gözünde rezil eden de bu. Acentelerim ve gemi kaptanlarım gezileri sırasında çok bilgi toplarlar."
"Anladığım kadarıyla, Lordum, sizde Cimmura piskoposundan pek hoşnut değilsiniz?"
"O aşağılık bir heriftir."
"Tam bizim hislerimiz," diye onayladı Kal ten.
256
"O zaman çok iyi, Lordum," dedi Sparhavvk. "İçinde olduğumuz iş piskoposun artan gücünü engelleme girişimi. Eğer başarılı olursak, onu daha yan yolda durdurabiliriz. Size daha fazlasını söyleyebilirdim ama detayları bilmeniz sizin için tehlikeli olabilir."
"Bunu takdir ediyorum, Sör Sparhavvk," dedi Lycien. "Söyleyin, nasıl yardımcı olabilirim?"
"İçimizden üçünün Cippria'ya gitmesi gerekiyor," diye cevapladı Sparhavvk. "Kendi güvenliğiniz için sizin gemilerinizden biri yerine serbest bir kaptanın gemisine binmemiz daha iyi olabilir. Bize böyle bir kaptan gösterebilirseniz ve ona sunmak için dikkatlice yazılmış bir mektup verirseniz, gerisini biz halledebiliriz."
Kurik etrafına bakındı, "Sparhavvk," dedi sertçe, "Talen nerde?"
Sparhavvk aceleyle döndü. "İçeri girdiğimizde arkadan geliyor diye düşündüm."
"Ben de öyle."
"Berit," dedi Sparhavvk, "git onu bul."
"Hemen, Lordum." Çömez aceleyle odadan çıktı.
"Sorun mu var?" diye sordu Lycien.
"Aksi bir oğlan, kuzen," dedi Bevier. "Anladığım kadarıyla oldukça yakından izlenmesi gerekiyor."
Kalten güldü. "Berit onu bulacaktır. Bu genç adama acayip güvenim var. Talen birkaç şiş ve çürükle geri gelebilir ama bunların onun için çok eğitici olacağından eminim."
"İyi, her şey kontrol altındaysa," dedi Lycien, "o zaman, niye mutfağa haber yollamıyalım? Hepinizin aç olduğundan eminim. Ve aynı zamanda, belki biraz şarap?" Dindar bir ifade takındı. "Kilise Şövalyeleri'nin az yiyip az içenler olduklarını biliyorum ama bir damla şarabın sindirime iyi geldiğini duydum."
"Bunu ben de duydum," diye onayladı Kalten.
"Sizden küçük kız için biraz süt ve benim için bir fincan çay isteyebilir miyiz, Lordum?" diye sordu Sephrenia. "Şarabın ikimize de iyi geleceğinden emin değilim."
"Tabii ki, madam," diye neşeyle cevapladı Lycien. "Bunu benim düşmem gerekiyordu."
Berit arkasından çeke çeke Talen'i getirdiğinde ikindi olmuştu. Hâlâ oğlanın tuniğinin yakasından sıkıca tutan çömez, "Aşağıda limanın yanındaydı," diye rapor verdi. "İyice aradım. Daha bir şey
257
çalacak zaman bulamamış."
Çocuk, "Sadece denizi görmek istemiştim," diye itiraz etti. "Daha önce hiç deniz görmemiştim."
Kurik merhametsizce geniş deri kemerini çıkarıyordu.
Talen Berit'in pençesinden kurtulmak için çırpınarak, "Bir dakika bekle, Kurik," dedi. "Eğer beni döversen, onu kendime saklarım." Yalvarır gibi Sparhawk'a baktı. "Bu önemli," dedi. "Ona kemerini geri takmasını söyle, bende sana bulduğumu söyleyeyim."
"Tamam, Kurik," dedi Sparhavvk. "En azından şu anlık boş-ver." Sonra sertçe oğlana baktı. "Bu iyi bir şey olmak zorunda, Talen," diye tehdit etti.
"Öyle Sparhavvk. İnan bana."
"Görelim bakalım."
"Şey, sokaktan aşağı yürüyordum. Söylediğim gibi, limanı, gemileri ve bunun gibi şeyleri görmek istedim. Bir şarap dükkanının yanından geçiyordum ve bir adamın dışarı çıktığını gördüm."
"İnanılmaz," dedi Kalten. "Madel'deki insanlar gerçekten sık sık şarap dükkanlarına giderler mi?"
"İkinizde bu adamı tanıyorsunuz. Krager, bana Cimmura'da izlettiğiniz kişi. Onu takip ettim. Kıyıdaki eski püskü görünüşlü bir hana gitti. Eğer isterseniz sizi oraya götürebilirim."
"Kemerini tak, Kurik," dedi Sparhavvk.
"Bunun için zamanımız var mı?" diye sordu Kalten.
"Sanırım, biraz zaman harcayabiliriz. Martel zaten bizi birkaç kez engellemeye çatıştı. Eğer Ehlana'yı zehirleyen Annias ise, kesinlikle herhangi bir panzehir bulmamamız için uğraşacaktır. Bu da Martel

ilhanx

benden önce Cippria'ya ulaşmaya çalışacaktır manasına geliyor. Onu yakalayabilirsek bu bilgiyi Krager'e zorla söyletiriz."
"Sizinle geleceğim," dedi hevesle Tynian. "Eğer Annias'm elini burada, Madel'de kesebilirsek işimiz çok daha kolay olacaktır."
Sparhavvk düşündü, sonra başını salladı. "Sanmıyorum," dedi. "Martel ve kiralık adamları Kaltenle beni tanıyorlar. Geri kalanınız tanınmıyor. Eğer ikimiz Kalten'i yakalayamazsak, hepiniz Madel'de onu arıyor olacaksınız. Kim olduğunuzu bilmezse bu daha kolay olacaktır."
"Anlamlı," diye kabullendi Ulath.
Tynian hayal kırıklığına uğramışça baktı. "Bazen çok fazla dü-

1
sunuyorsun, Sparhavvk," dedi.
I "Bu onun kişisel özelliği," dedi Kalten. "Pelerinlerimiz Madel sokaklarında dikkat çeker mi, Lordum?" diye markiye sordu Sparhavvk. Lycien kafasım salladı. "Burası bir liman şehri," dedi. "Dünyanın her yerinden insan var, bu yüzden iki yabancı daha olması o kadar dikkat çekmez."
"iyi," dedi Sparhawk, arkasında Kalten ve Talen ile beraber kapıya doğru ilerledi. "Çok geçmeden geri geliriz."
Atları bırakıp, şehre yaya gittiler. Madel bir nehir ağzına kurulmuştu, sahilden gelen sert esintinin taşıdığı deniz kokusu çok ku-vettliydi. İki şövalye ve Talen limana yaklaştıkça sokaklar kıvrılıp, daraldı ve artan bir şekilde dökülmeye başladı. "Bu han ne kadar uzakta?" diye sordu Kalten. "Çok uzakta değil," dedi Talen.
Sparhavvk durdu. "Krager içeri girdikten sonra etrafa bakma şansın oldu mu?" diye sordu.
"Hayır. Bakacaktım ama Berit beni yakaldı." "Niye o işi şimdi yapmıyorsun? Eğer ben ve Kalten ön kapıdan geçersek ve Krager etrafı izliyorsa biz içeri girmeden arka kapıdan , çıkıp gider. Bak bakalım arka kapıyı bulabilecek misin?"
"Tamam," dedi Talen, gözleri heyecandan parlıyordu. Sokaktan aşağı hızla gitti.
Kalten, "Kötü huylarına rağmen iyi bir delikanlı," dedi. Kaşlarını çattı. "Bu hanın arka kapısı olduğunu nereden biliyorsun?"
"Her hanın bir arka kapısı vardır, Kalten, hiçbir şey için olmasa da yangın için vardır." "Sanırımhaklısm."
Talen döndüğünde, bütün hızıyla koşuyordu. Arkasında onu kovalayan yaklaşık on adam vardı, en başlarında ne dediği anlaşılmadan bas bas bağıran da Adus'du.
Talen yanlarından geçerken, "Dikkat," diye bağırdı. Sparhavvk ve Kalten pelerinlerinin altından kılıçlarını çektiler ve saldırıyı karşılamak için hafifçe açıldılar. Adus'u takip eden adamların kılıkları hırpaniydi, paslı kılıçlar, baltalar, çivili topuzlar gibi çeşitli silahlar taşıyorlardı. Adus yavaşladı ve elini sallayarak adamlarını öne aldı, "Öldürün onları!" diye böğürdü.

Çatışma kısa sürdü. Dar sokakta saldıran adamların sıradan rıhtım kabadayıları oldukları açıktı. Eğitimli iki şövalyeye denk değildiler. Daha taktiksel bir hata yaptıklarını anlamadan dördü yerdeydi. Geri kalanı kaçamadan iki tanesi daha kanlı taşlara yığıldı. Sonra Sparhawk yerlerde yayılmış gövdelerin üzerinden atlayıp Adus'a saldırdı. İri hayvan, şövalyenin ilk vuruşunu savuşturdu sonra kılıcının kabzasını iki eliyle tuttu ve Sparhawk'a doğru gelişigüzel salladı. Sparhawk bu vuruşları kolayca saptırdı ve rakibinin örme zırhlı kaburgalarıyla omuzlarına ustaca, acı veren kesik ve yaralar açarak karşılık verdi. Bir müddet sonra, Adus, hızla koşarak kaçtı, bir tarafını da kanlı eliyle bastırıyordu.
Arkasından nefes nefese yetişen Kalten, hâlâ elindeki kanlı kılıcıyla, "Onu niçin takip etmedin?" diye sordu.
"Adus benden hızlı koşar," dedi Sparhavvk. "Yıllardır bilirim."
Talen sokağın yukarısından geldi, soluk soluğaydı. Kaldırım taşları üzerindeki kesilmiş gövdelere hayranlıkla baktı. "İyi becer-diniz, Lordlarım," diye onları tebrik etti.
"Ne oldu?" diye sordu Sparhawk.
"Hanı geçtim," diye omuz silkti Talen. "Sonra arkaya döndüm. Tam o anda diğerleriyle birlikte orada saklanan şu iri yarı bir aralıktan çıktı. Beni yakaladı ama elinden sıyrıldım. Sonra kaçtım."
"İyi düşünmüşsün," dedi Kalten.
Sparhavvk kılıcını kabzasına soktu. "Buradan uzaklaşalım."
"Niçin Adus'u takip etmiyoruz?" diye sordu Talen.
"Çünkü bizim için tuzaklar kuruyorlar. Martel Krager'i bizi tuzağa çekmak için yem olarak kullanıyor. Onu bu kadar kolay bulmamızın nedeni de bu."
"Bu beni de tanıdıkları manasına mı geliyor?" Talen'in sesi afallamış gibiydi.

ilhanx

"Evet," dedi Sparhavvk. "Hatırlıyor musun, Cimmura'da benim için çalıştığını bulmuşlardı? Krager etrafta onu takip ettiğini biliyordu ve Adus'a tarifini verdi. Adus'un belki beyni olmayabilir ama gözleri keskindir." Bir küfür mırıldandı. "Martel benim düşündüğümden de kurnazmış, artık beni sinirlendirmeye başlıyor."
Kıvrılan yoldan geri dönerlerken, Kalten, "Zamanı gelmişti," diye mırıldandı.
260
^^
üçüncü kısım dabour
r^
on yedinci bölüm
MOR bir alacakaranlık Madel'in dar sokaklarının üzerine çöktü, yıldızlar gözükmeye başlıyordu. Sparhawk, Kalten ve Talen kıvrılan dar sokaklarda arkalarından takip edebilecek olası kimseleri atlatmak için, sık sık köşelerden dönerek, arada sırada da gerisin geriye yürüyerek ilerlediler.
Yaklaşık yarım saat sonra Kalten, "biraz fazla tedbirli olmuyor muyuz?" diye sordu.
"Martel'e pek fazla şans tanımasak iyi olur," dedi Sparhawk. "Bizi avlamak için birkaç kişiyi harcamaya hep hazırdır. Gecenin bir yarısı kalkıp Lycien'in evini paralı askerlerle çevrilmiş bulmak istemem."
"Sanırım, bunda haklısın."
Hava iyice kararırken Madel'in batı kapısından çıktılar. Yolun biraz ilerisindeki bir fundalığa girmişlerdi ki Sparhawk, "arkamızdan kimsenin gelmediğinden emin olmak için bir süre burada bekleyelim," dedi.
Hışırdayan fidanların arasına çöküp, şehre giden yolu tüm dik-katleriyle gözlediler. Fundalıkta bir yerde uykulu bir kuş şikayet edercesine homurdandı, bir öküz arabası yoldan aşağı Madel'e doğu tangırdayarak geçti.
"Gece olmasına bu kadar az kalmışken herhangi birinin şehri terk etmesi pek olası değil, değil mi?" diye yavaşça sordu Kalten.
"Bende bunu hesapladım," dedi Sparhawk. "Şu anda dışarı çıkan her kim olursa olsun çok önemli bir işi vardır."
"Ve bu iş biz olabiliriz, değil mi?"
Şehirden bir gıcırtı sesi geldi, arkasından onu cansız bir gürültü
263
ve ağır bir zincir şıkırtısı takip etti.
"Kapıyı kapattılar," diye fısıldadı Talen.
Sparhavvk, "bunu bekliyordum," diye ayağa kalktı. "Gidelim."
Fundalıktan çıkıp yolu takip ettiler. Yolun iki tarafında karanlıkta belli belirsiz çıkan ağaçlar ve gecenin içine uzanan tarlaların kenarlarında bir çizgi oluşturan gölgemsi çalılar vardı. Talen endişeyle iki şövalyeye yakın gidiyor gözleri etrafta dört dönüyordu.
"Neyin var oğlum," diye sordu Kalten.
"Daha önce karanlıktan sonra şehir dışında hiç bulunmamıştım," diye açıkladı Talen. "Her zaman bu kadar siyah mıdır?"
Sarışın adam omuz silkti. "Bu yüzden gece deniyor."
"Niye kimse meşale yakmıyor," diye şikayet etti Talen.
"Niçin? Tavşanlar nereye gittiklerini görsünler diye mi?"
Lycien'in evi kapısındaki tek bir meşaleyle etrafındaki ağaçların koyu gölgeleri arasında duruyordu. Girişin önündeki avluya geldiklerinde Talen gözle görülür biçimde rahatlamıştı.
Tynian girişten çıkıp, "Şanslı mıydınız?" diye sordu.
"Biraz belaya bulaştık," dedi Sparhavvk. "İçeri girelim."
Koca omuzlu Alcione binadan içeri girerlerken suçlarcasına, "Size hepimizin birlikte gitmesi gerektiğini söylemiştim," dedi.
"O kadar büyük bela değildi," diye temin etti Kalten.
Diğerleri Lycien'in onları ilk götürdüğü geniş odada bekliyorlardı. Sephrenia iki Pandionun üstündeki kan izlerine dikkatle bakarak ayağa kalktı. "İyi misiniz?" diye sordu, sesi endişeliydi.
"Bir grup sporcu arkadaşla karşılaştık," diye cevapladı Kalten. Pelerinine baktı. "Bu kanlar onların."
"Ne oldu," diye Sparhavvk'a sordu Sephrenia.
"Adus, hana gittiğimizde bizi pusuya düşürmeye çalıştı," dedi. "Yanında bir grup rıhtım kabadayısı vardı." Düşünceli bir ifadeyle durdu. "Biliyor musunuz, işler ne zaman iyiye gitse Krager'le karşılaşıyoruz. Bir ya da iki sefer tesadüf olabilirdi ama bu iş çok sık olmaya başladı ve onu takip etmeye çalıştığımız her seferinde karşımıza bir tuzak çıktı."
"Sence bu planlanmış bir şey mi?" diye sordu Tynian.
"Öyle gözüküyor."

ilhanx

"Martel arkadaşını böyle tehlikeye atar mı?" Bevier şaşırmıştı.
"Martel'in arkadaşı yoktur," dedi Sparhavvk. "Adus ve Krager
264
kiralık adamlardan başka bir şey değiller. İşe yarıyorlar ama onlara özel bir bağlılık hissetmiyor. Kragefe bir şey olursa gözyaşı dökeceğini sanmam." Gözlerini yere dikip dolaşmaya başladı. "Belki durumu lehimize çevirebiliriz." Kalten'e baktı. "Niye Madel sokaklarında gözükmeyesin ki?" dedi. "İşi fazla şansa bırakma, insanlar senin şehirde olduğunu bilsinler."
"Niye olmasın ki?" Kalten omuz silkti.
Tynian sırıttı. "Martel ve kiralık adamları geri kalanımızı tanımıyorlar, bu yüzden Kalten'in etrafında dikkat çekmeden dolaşabiliriz. Aklına gelen bu muydu?"
Sparhavvk başıyla onayladı. "Eğer Kalten'in tek başına olduğunu zannederlerse ortaya çıkabilirler. Martel'in oyunlarından sıkıldım, bu yüzden artık kendi oyunumuzu oynama zamanı geldi." Bevier'in kuzenine baktı. "Sokak kavgaları yerel otoriteleri ne kadar rahatsız ediyor, Lordum?" diye sordu.
Lycien güldü. "Madel bir liman kentidir, Sor Sparhavvk. Kavga denizcilerin karakterinin bir parçasıdır. Otoriteler onların minik dalaşlarına pek fazla dikkat etmezler - tabii ki cesetler ortadan kaldırılırsa. Anlıyorsunuz ya, halk sağlığı."
"İyi." Sparhavvk arkadaşlarına baktı. "Krager ya da Adus'u yakalama şansınız olmayabilir ama Martel'in dikkatini çekmeyi başarabilirsiniz. Bu da benim, Sephrenia ve Kurik ile beraber fark edilmeden bir gemiye binmemizi sağlayabilir. Cippria'ya gittiğimizde devamlı dönüp arkama bakmamayı tercih ederim."
"İşin tek zor bölümü sizi gözükmeden limana götürmek olacak," dedi Kalten.
"Limana gitmek gerekli değil," dedi Lycien. "Buradan yaklaşık beş mil uzakta nehirin üzerinde depolarım var. Bir yığın serbest çalışan açık deniz kaptanı kargolarını benim için oraya getirir. Şehre gitmeye hiç gerek kalmadan yolculuğunuzun orada ayarlanabileceğinden eminim."
"Teşekkürler, Lordum," dedi Sparhavvk. "Bu sorunu çözüyor."
"Ne zaman gitmeyi planlıyorsunuz?" diye sordu Tynian.
"Daha fazla gecikmekte bir fayda görmüyorum."
"O zaman, yarın?"
Sparhavvk başıyla onayladı.
"Seninle konuşmalıyım. Odama gelebilir misin?"
265
Sparhavvk odadan çıkan Sephrenia'yı takip etti. "Bu diğerlerinin önünde tartışamayacağımız bir şey mi?" diye sordu.
"Bizim münakaşa ettiğimizi görmemeleri daha iyi olur."
"Münakaşa mı edeceğiz?"
"Büyük ihtimalle." Sephrenia odasının kapısını açıp onu içeri aldı. Flüt yatağın üstünde bağdaş kurmuş, koyu renk kaşları, iki elinin parmakları arasında bir yün ipinden yaptığı karışık ağ gözlerine odaklanmaktan birleşmişti. Bu Talen'in ona göstermek için yaptığından çok daha karmaşıktı. Başını kaldırdı ve gülümsedi; eserini onlara göstermek için gururla küçük ellerini uzattı.
"O da bizimle gelecek," dedi Sephrenia.
"Kesinlikle hayır," dedi sertçe Sparhavvk.
"Sana münakaşa edeceğimizi söylemiştim."
"Bu saçma bir fikir, Sephrenia."
"Hepimiz birçok saçma şey yaparız, bir tanem." Sevgiyle gülümsedi.
"Yapma," dedi Sparhavvk. "Beni böyle kandıramayacaksın."
"Beni bıktırma, Sparhavvk. Onu, yapmaya karar verdiğini her zaman yaptığını bilecek kadar, uzun zamandır tanıyorsun, bizimle Rendor'a gelmeye karar verdi."
"Eğer söyleyeceğim bir tek şey varsa, o da bizle gelmeyeceği."
"İşte bütün mesele de bu, Sparhavvk. Söyleyebileceğin bir şey yok. Anlayamayacağın bir şeyle uğraşıyorsun. Her durumda bizimle gelecek, nazik bir şekilde kabul etmiyorsun?"
"Nezaket benim güçlü yanlarımdan biri değildir."
"Fark ettim."
"Tamam, Sephrenia," dedi kararlı bir biçimde, "peki söyle, kim o, kim? Onu gördüğümüz ilk anda tanıdın, değil mi?"
"Şüphesiz."
"Niçin şüphesiz? O sadece altı yaşında ve sen nesillerdir Pandi-onları bırakıp gitmedin. Onu nasıl tanıyabilirsin ki?"

ilhanx

Sephrenia iç çekti. "Elene mantığı her zaman bir konuyu gerçek olduğunu bildiği olaylarla örter. Çocuk ve ben, bu dünyanın ta-nımlayamadığı oldukça özel bir duyguyla yakınız. Anlamaya bile başlayamayacağınız bir şekilde birbirimizi tanıyoruz."
"Teşekkürler," dedi soğukça Sparhavvk.
"Senin zekanı küçük görmüyorum, bir tanem," dedi, "ama
266
gtyric yaşantısının felsefi olarak kabul etmeye hazır olmadığınız bir bölümü var."
Surat asan Sparhavvk'm kaşları çatıldı. "Tamam, Sephrenia," dedi, "bırak bir kere de ciddi olarak ele almaktan hoşlanmadığın su Elene mantığıyla deneyeyim. Flüt, bir bebekten pek büyük olmayan bir çocuk."
Küçük kız ona dik dik baktı.
Sparhawk buna aldırmayıp devam etti. "İnsanların yaşamadığı, en yakın yerleşim bölgesinden uzakta, Arcian sınırı yakınında bir yerde, birdenbire ortaya çıktı. Darra'nm güneyindeki bir yetimhaneye bırakmaya çalıştık ve kaçmakla kalmadı dörtnala gitmemize rağmen bizim epey önümüze geçti. Sonra bir şekilde Faran'ı sırtına oturmasına izin vermeye ikna etti; Faran ben söylemedikçe kimseyi yanma yaklaştırmaz. Dolmant'la karşılaştığında, suratında Flüt'le ilgili acayip bir şey sezinlediğini görebilirdin. Sadece bu kadar değil, sen yetişkin şövalyelere talim çavuşu gibi kabadayılık yapıyorsun ama Flüt ne zaman bir şey yapmaya ya da bir yere gitmeye karar verse, hiç savaşmadan teslim oluyorsun. Bütün bunların hepsiyle, onun sıradan bir çocuk olmadığını göremez misin?"
"Mantığını çalıştıran sensin. Araya girmeyi hayal bile etmedim."
"İyi o zaman. Bakalım mantık bizi nereye götürecek. Oldukça çok Styric tanıyorum. Sen ve diğer sihirbazlar hariç, hepsi neredeyse aptal ve ilkel, burada hiç şüphesiz seni kırma niyetim yok."
"Şüphesiz." Sephrenia'nm eğlenen bir ifadesi vardı.
"Flüt'ün sıradan bir çocuk olmadığı gerçeğini kabul ettiğimize göre, geriye ne kalır?"
"Senin tahminin ne, Sparhawk?"
"Sıradan olmadığına göre, özel biri. Styricum'da bu bir tek manaya gelebilir. O bir sihirbaz. Başka hiçbir şey bunu açıklayamaz."
Sephrenia alay edercesine alkışladı. "Muhteşem, Sparhavvk," diye kutladı.
"Ama bu imkansız, Sephrenia. O sadece bir çocuk. Gizleri öğrenecek zamanı bulmuş olamaz."
"Bazıları doğuştan bilgilere sahiptir. Hem o gözüktüğünden daha yaşlı."
"Kaç yaşında?"
"Sana söylemeyeceğimi biliyorsun. Birinin doğum anının tam
267
ne zaman olduğun bilmek, düşman elinde güçlü bir silah olabilir."
Sparhavvk'ın aklına rahatsız edici bir düşünce geldi. "Kendi ölümüne hazırlanıyorsun, değil mi, Sephrenia? Eğer başaramazsak, seninle beraber olan on iki Pandion birer birer ölecekler, sonra sen de öleceksin. Flüt'ü senin yerine geçmesi için hazırlıyorsun."
Sephrenia güldü. "Sevgili Sparhavvk, gerçekten ilginç bir fikir. Bir Elene olduğun düşünüldüğünde bunu anlamana şaşırdım."
"Biliyor musun, son zamanlarda çok sinirlendirici bir tavır takındın? Bana esrarengiz gözükmeye çalışma, sadece Elene olduğum için bana çocuk muamalesi yapma."
"Hatırlamaya çalışırım. O zaman gelmesini kabul ediyorsun?"
"Başka seçim hakkım var mı?"
"Hayır. Hatta hiç yok."
ERTESİ sabah erken kalktılar, Marki Lycien'in evinin önündeki çiğ yağmış avluda toplandılar. Yeni doğan güneş oldukça parlaktı, ağaçların arasından yayılarak sabahın erken saatinin kendine özgü, mavimsi renkli gölgelerini etrafa saçıyordu.
Sparhavvk geride kalanlara, "Size zaman zaman haber yollayacağım," dedi.
"Dikkatli ol," dedi Kalten.
"Her zaman dikkatliyim." Sparhavvk Faran'ın sırtına fırladı.
"İyi yolculuklar, Sör Sparhavvk," dedi Bevier.
"Teşekkür ederim, Bevier." Sparhavvk etrafındaki diğer şövalyelere baktı. "O kadar somurtkan olmayın, baylar," dedi. "Eğer şansımız yardım ederse, bu iş uzun sürmez." Tekrar Kalten'e baktı. "Eğer Martel'le karşılaşırsan saygılarımı ilet."
Kalten başıyla onayladı. "Bir baltayla."
Marki Lycien iri doru bir ata binmişti, evinin önünden geçen yola doğru önden ilerledi. Sabah serin olmasına rağmen tam soğuk değildi. Sparhavvk baharın .uzak olmadığına karar verdi. Omuzlarını

ilhanx

hafifçe oynattı. Lycien'in ona ödünç verdiği ciddi iş adamı elbisesi üstüne pek iyi oturmuyordu. Bazı yerleri dar, bazı yerleri ise rahatsız edercesine boldu.
"İlerden döneceğiz," dedi Lycien. "Ormanın içinden depolarıma giden bir yol var. Etrafında küçük bir yerleşim yeri gelişiyor. Gemiye bindikten sonra atlarınızı geri götürmemi ister misiniz?"

"Hayır, Lordum," diye cevapladı Sparhawk. "Sanırım onları da yanımıza alacağız. Rendor'da neyle karşılaşacağımızı bilmiyoruz. Güvenebileceğimiz bineklere ihtiyacımız olabilir, Cippria'da at niyetine neler yutturduklarını gördüm."
Lycien'in alçak gönüllülükle 'küçük bir yerleşim' dediği yer, tersanesi, evleri, hanları ve meyhaneleriyle büyükçe bir köy çıktı. Bir düzine büyük tekne, üzerlerinde cıvıl cıvıl kaynayan liman işçileriyle depoların önündeki iskelelere bağlanmıştı.
Sparhavvk çamurlu sokaktan nehre doğru giderlerken, "Oldukça faaliyet var, Lordum," dedi.
Lycien "Birisinin başarılı olduğu kesin," dedi. Gülümsedi. "Bunun yanında, buranın yaşaması için harcadığımdan fazlasını palamar ücretini artırarak geri alıyorum." Etrafına bakındı. "Niye şuradaki meyhaneye gitmiyoruz, Sör Sparhawk?" diye önerdi. "Serbest çalışan kaptanlar orayı tercih ederler."
"Tamam," diye kabul etti Sparhawk.
Lycien kır atından inerken, "Sizi Üstat Cluff diye tanıtacağım," dedi. "Sıradan bir isim. Denizcilerin konuşmayı sevdiklerini ama dinleyicileri konusunda her zaman seçici olmadıklarını keşfettim. Anladığım kadarıyla azda olsa işinizi gizli tutmak istiyorsunuz."
Sparhavvk atından inerken, "Çok anlayışlısınız, Lordum," diye cevapladı. Kurik ve Sephrenia'ya "Çok uzun sürmez," dedi.
"Son Rendor'a gidişinde de söylemiştin" diye söylendi Kurik.
"Hepimiz bu sefer farklı olacağını umalım."
Lycien oldukça sakin iskele meyhanesinin içine doğru ilerledi. Tavan alçaktı, koyu ağır kirişler sağa sola dağılmış ışıklı gemici fe-nerleriyle süslenmişti. Önde geniş bir pencere vardı ve sabah güneşinin ışığı içeri akıp, yerlerdeki yeni samanları ışıldatıyordu. Bir grup orta yaşlı, sağlam görünüşlü adam pencerenin yanındaki masada oturmuş, ellerinde ağzına kadar dolu maşrapalarla ciddi ciddi konuşuyorlardı. Marki Sparhavvk'ı masaya doğru getirirken başlarını kaldırdılar. Biri Lycien'i saygıyla, "Lordum," diye selamladı.
"Baylar," dedi Lycien, "bu Üstat Clufftır, dostlarımdan biri. Benden kendisini tanıtmamı istedi."
Hepsi sorarcasına Sparhawk'a baktılar.
"Bir derdim var, beyler," dedi Sparhavvk. "Katılabilir miyim?"
Kaptanlardan biri, kısa kesilmiş kıvırcık gümüşi saçlı, sert ba-

kışlı bir adam, "Buyur otur," diye davet etti.
"Ben ayrılıyorum baylar," dedi Lycien. "İlgilenmem gereken şeyler var." Başını hafifçe eğdi, döndü ve meyhaneden çıkıp gitti.
Kaptanlardan biri ekşi bir yüz ifadesiyle, "Herhalde palamar ücretlerini artırmak için bir yol var mı diye bakmaya gitmiştir," dedi.
"Benim ismim Sorgi," diye kıvırcık saçlı kaptan kendini tanıttı. "Bahsettiğiniz şu problem ne, Üstat Cluff?"
Sparhawk sanki biraz utanmış gibi hafifçe öksürdü. "Şey," dedi, "her şey birkaç ay önce başladı. Buradan pek uzak olmayan bir yerde yaşayan bir leydi olduğunu duydum," diye başlayıp, ilerledikçe süsledi. "Babası çok zengin ve yaşlıydı, bu yüzden leydiye büyükçe bir mal varlığı miras kalmak üzereydi. Problemlerimden biri her zaman pahalı zevklerimin olması; ama cüzdanımda bunları karşılayacak kadar para olmamasıydı. Aklıma zengin bir eşin bu problemi çözebileceği geldi."
"Anlamlı," dedi Kaptan Sorgi. "Evlenmek için gerekli gördüğüm tek neden de bu."
"Buna pek katılmıyorum," diye cevapladı Sparhawk. "Ona bazı ortak arkadaşlarımız varmış gibi bir mektup yazdım, oldukça sıcak bir cevap geldiğinde şaşırdım. Mektuplarımız gittikçe daha yakınlaştı, sonunda beni davet etti. Terzime daha da borçlanıp, babasının evine büyük bir enerji ve muhteşem yeni giysilerle gittim."
"Her şey planınıza uygun gidiyormuş gibi gözüküyor, Üstat Cluff," dedi Sorgi. "Şu probleminiz de neymiş?"
"Tam şimdi ona geliyordum, Kaptan. Leydi orta yaşlı ve çok varlıklı. Eğer eli ayağı birazcık bile düzgün olsaydı, birisi onu yıllar önce kapardı, bu yüzden bu konuda fazla bir beklentim yoktu. Onun sade - hatta çirkin olduğunu varsaymıştım. Ama dehşet bir şey beklemiyordum." Ürpermiş gibi yaptı. "Baylar, size tarif bile edemem. Ne kadar zengin olursa olsun, her sabah o şeyle kalkmaya değmezdi. Kısa bir süre sohbet ettik - sanırım havayla ilgili - ve sonra özür dileyip oradan ayrıldım. Erkek kardeşi yoktu, bu

ilhanx

yüzden kaba tavrıma itiraz edecek kimse olasılığını merak bile etmiyordum. Ama hesaba katmadığım şey kuzenleriymiş. Koca bir bölük kuzeni var ve haftalardır peşimdeler."
"Seni öldürmek istemiyorlar, değil mi?" diye sordu Sorgi.
Sparhavvk üzüntülü bir tonda, "Hayır," diye cevapladı. "Beni
270
geri götürüp, evlendirmek istiyorlar."
Bütün kaptanlar neşeyle masayı yumruklayarak gülmekten kırıldılar. İçlerinde biri gözündeki yaşları silerken, "sanırım aşırı kurnazlık edip kendin kaybettin, Üstat Cluff," dedi.
Sparhavvk somurtganca başıyla onayladı. "Haklısın," dedi.
"ilk mektubu yollamadan ona bir göz atmak için bir yol bulmalıydın," diye sırıttı Sorgi.
"Bunu şimdi anlıyorum," diye kabullendi Sparhawk. "Sanırım kuzenler beni aramaktan vazgeçene kadar memleketi terk etme zamanı geldi. Cippria'da yaşayan, son günlerde işleri iyi giden bir yeğenim var. Tekrar yere basabilene kadar kendimi ona kabul ettirebileceğimden eminim. Siz baylardan yakında oraya doğru yelken açacak var mı? Kendim ve bir çift aile hizmetkarı için yer ayırtmak istiyorum. Madel'deki ana limana gidecektim ama içimde kuzenlerin oraları gözlediklerine dair kuvvetli bir his var."
Kaptan Sorgi, "Ne diyorsunuz, baylar?" dedi. "Bu arkadaşa yardım edecek miyiz?"
Diğerlerinden biri, "Ben hemen Rendor'a gidiyorum," diye cevapladı, "ama malımı Jiroch'a götüreceğim."
Sert sesli bir kaptan gürledi, "Ben edemem. Gemimin altı kazındı. Ama bazı tavsiyelerde bulunabilirim. Eğer sizin şu kuzenler Madel'deki ana iskeleleri gözlüyorlarsa, bunları da gözlüyorlardır. Şehirdeki herkes Lycien'in buradaki doklarını biliyor." Kulak memelerinden birini çekti. "Bir zamanlar birkaç kişiyi gizlice bir yerlerden kaçırmıştım - tabii ki uygun bir fiyatla." Jiroch'a gidecek kaptana baktı. "Kaptan Mabin, ne zaman yelken açıyorsun?"
"Öğle gelgitiyle."
Yardımsever kaptan, "Ya sen?" diye Sorgi'ye sordu.
"Bende."
"İyi. Kuzenler buradaki dokları gözlüyorlarsa, bir gemi kiralayıp bekar arkadaşımızı takip etmeye çalışabilirler. Onu açıkça Ma-bin'in gemisine yerleştirin. Sonra, nehirden aşağı inip gözden kaybolduğunuzda, Sorgi'nin gemisine aktarın. Kuzenler takip etmeye karar verirlerse, Mabin onları Jiroch'a götürür ve Üstat Cluff da emniyetle Cippria yolunda olur. Ben olsaydım böyle yapardım."
Sorgi, "İyi düşündün dostum," diye onayladı.
"Baylar," dedi Sparhavvk. "Size sonsuza kadar borçluyum."
271
"Sonsuza kadar değil, Üstat Cluff," dedi Sorgi. "Finansal güçlüklerini kabul eden kişi yolculuk ücretini gemiye binmeden öder. Ya da en azından benim gemimde öyledir."
"Yarısını burada yarısını Cippria'ya geldiğimizde versem kabul eder misiniz?" diye karşılık verdi Sparhavvk.
"Korkarım hayır, dostum. Senden çok hoşlandım ama benim konumumu anlayabileceğinden eminim."
Sparhavvk iç çekti. "Bizim atlarımız da var," diye ekledi. "Sanırım onları taşımak için de fazladan para isteyeceksin?"
"Doğal olarak."
"Bende bundan korkuyordum."
Faran, Sephrenia'nm kısrağı ve Kurik'in tombul atını yüklemek işi Sorgi'nin denizcilerinin görünüşte tamir yaptıkları yelken bezi bir paravananın arkasında yapıldı. Öğleden biraz önce Sparhawk ve Kurik Jiroch'a gidecek gemiye bindiler. Arkalarında Flüt'ü kucağında taşıyarak gelen Sephrenia ile açıkça lombar ağzına çıktılar.
Kaptan Mabin onları üst güvertede karşıladı. "Ah," diye sırıttı, "işte bizim gönülsüz damat. Niye sen ve dostların biz yelken açana kadar güvertede dolaşmıyorsunuz? Kuzenlerin hepsine seni görmeleri için yeterli fırsatı tam."
"Kaptan Mabin, benim bu konuda aklıma gelen yeni fikirler var," dedi Sparhawk. "Eğer kuzenler bir gemi kiralayıp sizi takip ederler ve yetişirlerse, gemide olmadığım anlaşılacak."
"Beni kimse yakalayamaz, Üstat Cluff." Kaptan güldü. "İç De-niz'deki en hızlı gemi bende. Hem, denizcilik kurallarını bilmediğiniz açıkça belli oluyor. Savaşmak istemedikçe kimse başka birinin gemisine denizde bordalayamaz."
"Ya," dedi Sparhavvk. "Bilmiyordum. O zaman güvertede dolaşırız."
Kaptanın yanından uzaklaşırlarken Sephrenia, "Damat mı?" diye mırıldandı.
"Bu uzun bir hikaye," dedi Sparhavvk.

ilhanx

"Son günlerde bu uzun hikayelerin sayısı oldukça arttı. Bir gün bir kenara oturalımda bana da anlatabil."
"Belki bir gün."
Sephrenia oldukça sert, "Flüt," dedi, "aşağı gel."
Sparhavvk yukarı baktı. Küçük kız serenin ucundan küpeştenin

parmaklığına uzanan ip merdivenin yarısına kadar tırmanmıştı. Biraz surat astı, sonra söyleneni yaptı. Sparhavvk Sephrenia'ya, "Her zaman nerede olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu.
"Her zaman," diye cevapladı Sephrenia.
Bir gemiden öbürüne geçiş Lycien'in depolarında biraz uzakta nehrin ortasında, akıntı yönünde yapıldı ve iki gemidede yapılan faaliyetlerle gizlendi. Kaptan Sorgi gözden ırak tutmak için yolcularını çabucak alt güverteye koşturdu, sonra iki gemi kiliseden eve dönen iki yaşlı kadm gibi sağa sola sallana sallana, nehirden aşağı sessizce yollarına devam ettiler.
Sorgi kısa bir süre sonra, güverteden aşağı inen merdivenlerden bağırdı, "Madel rıhtımlarından geçiyoruz. Üstat Cluff ortalarda gözükme yoksa güvertem yavuklunun kuzenleriyle doluverir."
"Gerçekten çok merak ediyorum, Sparhawk," dedi Sephrenia.
"Bir hikaye uydurdum," Sparhavvk omuz silkti. "Denizcilerin dikkatini çekecek kadar çarpıcıydı."
"Sparhavvk hikaye yazmakta ustadır," diye fikrini söyledi Ku-rik. "Çömezken sık sık yalan söyleyerek kendini beladan kurtarırdı." Mızıldanan silahtar kucağında uyuklayan Flüt'le bir kuşetin üzerinde oturuyordu. "Biliyorsunuz," dedi yavaşça, "hiç kızım olmadı. Küçük oğlanlardan daha iyi kokuyorlar, değil mi?"
Sephrenia bir kahkaha patlattı. "Bunu Aslade'ye söyleme," diye uyardı. "Bir tane daha denemek isteyebilir."
Kurik korkuyla gözlerini yukarı dikti. "Bir daha olamaz," dedi. "Evde dolaşan bebeklere lafım yok ama sabah bulantısına tekrar katlanamam."
Yaklaşık bir saat sonra Sorgi aşağı indi. "Şu anda nehrin ağzından çıkıyoruz," dedi, "ve arkamızda tek bir tekne dahi yok. İyi bir kaçış yaptığınızı söyleyebilirim, Üstat Cluff."
"Teşekkürler Tanrım," diye coşkuyla karşılık verdi Sparhavvk.
Sorgi, "Söyler misin, dostum," dedi, "şu leydi söylediğin kadar çirkin miydi?"
"Kaptan Sorgi, ne kadar çirkin olduğuna inanamazsınız."
"Belki de siz biraz fazla hassassınız, Üstat Cluff. Deniz gittikçe soğuyor, gemim yaşanıp, eskiyor ve kış fırtınaları kemiklerimi sızlatıyor. Eğer şu Leydinin mal varlığı söylediğiniz kadar çoksa ben epey çirkinliğe katlanırım. Hatta bir tanıtma mektubuna karşılık

yolculuk ücretinizin bir kısmını geri vermeyi bile düşünebilirim. Belki de onun iyi taraflarına dikkat etmediniz."
"Bu konuyu konuşabiliriz," diye kabul etti Sparhavvk.
"Yukarı çıkmam gerekiyor," dedi Sorgi. "Şehirden yeteri kadar uzaklaştığımızda güverteye çıkabilirsiniz." Döndü ve merdivenlerden yukarı çıtı.
"Sanırım, seni hikayeyi anlatma derdinden kurtaracağım," dedi Sparhawk'a Sephrenia. "Gerçekten şu eskimiş, mirasa konacak çirkin kadın masalını kullanmadın, değil mi?"
Sparhawk omuz silkti. "Vanion'un söylediği gibi eskiler en iyileridir."
"Ah, Sparhavvk. Beni hayal kırıklığına uğrattın. Bu hayali leydi-nin ismini zavallı kaptana vemekten nasıl kurtulacaksın?"
"Bir şeyler düşünürüm. Niye güneş batmadan güverteye çıkmıyoruz?"
Kurik fısıltıyla, "Sanırım, çocuk uyudu," dedi. "Uyandırmak istemiyorum. Siz ikiniz gidin."
Sparhavvk başıyla onayladı ve kabinden Sephrenia'yla çıktı.
"Ne kadar nazik olduğunu hep unuturum," dedi yavaşça Sephrenia.
Sparhavvk başını sallayarak onayladı. "Tanıdığım en iyi ve en yardımsever insan," dedi. "Eğer sınıf farkı olmasaydı, ondan mükemmel bir şövalye olurdu."
"Gerçekten sınıf bu kadar önemli mi?"
"Bana göre değil, ama kuralları ben yapmadım."
İkindi güneşinin yandan geldiği güverteye çıktılar. Kıyıdan gelen meltem tatlı bir serinlikteydi, dalgaların tepelerini yakalıyor ve onları gökkuşağı renklerine dönüştürüyordu. Jiroch'a giden Kaptan Mabin'in teknesi, geniş bir kanal olan Arcian Boğazı'ndan geçmek için batıya doğru bir rotada, rüzgarla iyice yana yatmıştı. Yelkenleri ikindi güneşinde kar beyazı bir renkte şişmişti ve rüzgarın önünde suyun üzerinde seken bir deniz kuşu gibi gidiyordu.

ilhanx

Sparhavvk Sephrenia ile beraber üst güverteye çıktıklarında, "Cippria ne kadar çeker, Kaptan Sorgi?" diye sordu.
"Yüz elli fersah, Üstat Cluff," diye cevapladı Sorgi. "Eğer bu rüzgar devam ederse üç gün."
"İyi bir süre, değil mi?"

Sorgi homurdandı. "Bu eski banyo küveti fazla su almasaydı daha da çabuk ulaşırdık."
Sephrenia, "Sparhavvk!" diye nefes nefese bağırırken kolundan aceleyle çekti.
"Ne var?" Sparhavvk merakla baktı. Sephrenia'nın yüzü ölü gibi sararmıştı.
Kaptan Mabin'in zarif gemisinin Arcian Boğazı'na doğru yol aldığı yerden biraz ötede, bir leke bile olmayan gökyüzünde, yoğun tek bir siyah bulut belirdi. Rüzgara karşı ilerliyor ve her an büyüyüp, özellikle kötü bir şeyin işareti olurcasma kararıyordu. Sonra dönmeye başladı, başlangıçta oldukça hantaldı sonra hızlandıkça hızlandı. O döndükçe, merkezinden uzun, kara bir parmak çıktı, aniden fırlayarak aşağı indi, indi, ta ki simsiyah ucu boğazın kabaran yüzüne değene kadar. Uçsuz bucaksız huni yukarı çekilen deniz boyunca kararsızca ilerlerken tonlarca su birden dönen ağızdan yukarı çekildi.
Gemi direğinin tepesinden aşağı, "Hortum!" diye bağrılarak alarm verildi. Gemiciler dönen ağza korkuyla bakarak küpeşte parmaklıklarına koştular.
Koca şey kaynayan huninin içinde kaybolan Mabin'in gemisinin üzerine doğru ilerledi.
Geminin kaburgası ve gövdesi dev hortumun içinde döne döne yüz metre kadar havaya kalktı ve ızdırap veren bir yavaşlıkta tekrar yüzeye düştü. Bir parça yelken hastalanmış beyaz bir kuş gibi sallanıp çırpınarak indi.
Kara bulut ve ölümcül hortum geldikleri gibi birden kayboldu.
Mabin'in gemisi de kayboldu.
Denizin üstü enkazla doldu ve kalabalık bir grup beyaz martı belirdi, sanki geminin yok oluşunu belirtmek için enkazın üstüne dalıp çıkıyorlardı.

on sekizinci bölüm
KAPTAN Sorgi hava kararana kadar Mabin'in gemisinin yok olduğu enkaz dolu suları taradı ama sağ kalan yoktu. Sonra gemisini tekrar güneydoğuya çevirip Crppria'ya doğru rotasını tuttu.
Sephrenia iç çekti ve küpeştenin parmaklıklarına sırtını yasladı. "Aşağı inelim, Sparhavvk."
Sparhavvk, aşağı inen merdivenlerden onu takip etti.
Kurik bir tek yağ lambası yakmıştı. Yukardan gelen ışık, küçük, karanlık bölmeli odacığı sallanan gölgelerle dolduruyordu. Flüt uyanmış, kabinin ortasındaki yere çakılmış masada oturup önünde duran tasa şüpheyle bakıyordu.
Kurik, "Sadece yahni, küçük kız," diyordu. "Bir şey yapmaz."
Flüt parmaklarını koyu sosa daldırdı ve üzerinden damlalar akan bir et parçası çıkardı. Kokladı ve sorarcasına silahtara baktı.
"Tuzlanmış domuz," dedi Kurik.
Flüt elinde olmaksızın titredi ve parçayı tekrar sosun içine bıraktı. Sonra tası sertçe ileri itti.
"Styricler domuz yemezler," dedi Kurik'e Sephrenia.
Kurik kendini savunurcasma, "Ahçı gemicilerin yediği şeyin bu olduğunu söyledi," dedi. Sparhavvk'a baktı. "Kaptan diğer gemiden sağ kalan kimse buldu mu?"
Sparhawk başını olumsuzca salladı. "Hortum tamamını paramparça etmiş. Büyük ihtimalle aynı şey mürettabata da olmuştur."
"Şansımız varmış ki o gemide değildik."
"Hem de çok," diye onayladı Sephrenia. "Hortumlar kasırgalar gibidir. Tamamen açık bir gökyüzünde belirmez ve rüzgara karşı gitmezler ya da bunun yaptığı gibi yön değiştirmezler. Bu bilinçli

olarak yönlendirilmiş."
"Sihir mi?" diye sordu Kurik. "Eğer bu gerçekten mümkünse böyle bir havayı kim ister ki?"
"Emin değilim." Sephrenia'nm gözünde keskin bir şüphe vardı.
"Açık konuşalım," dedi Sparhawk. "bir şeyler mi sezinledin?"
Sephrenia'nm bakışları daha da keskinleşti. "Son aylarda Styric cüppeli, kukuletalı biriyle birkaç sefer karşılaştık. Birkaç defa Cim-mura'da gördünüz; bizi Borrata yolunda pusuya düşürmeye çalıştı. Styricler nadiren yüzlerini örterler. Buna hiç dikkat ettiniz mi?"
"Evet, ama bağlantıyı kuramıyorum."
"Bu şey yüzünü örtmek zorunda, Sparhawk. O insan değil."
Sparhawk bakakaldı. "Emin misin?"
"Yüzünü görene kadar kesin konuşamam ama ortaya çıkan ipuçları öyle olduğunu gösteriyor."

ilhanx

"Annias gerçekten böyle bir şey yapabilir mi?"
"Bu Annias değil. Temel büyüleri biraz bilebilir ama böyle bir şeyi var edemez. Bunu sadece Azash yapabilir. Sadece o bu tip şeyleri çağırmaya cesaret edebilir. Genç Tanrılar yapmazlar, hatta Yaşlı Tanrılar bile yapmamaya yemin ettiler."
"Azash niye Kaptan Mabin ve mürettebatını öldürmek istesin?"
"Gemi, o yaratık orada olduğumuzu düşündüğü için yok oldu."
Kurik kuşkuyla itiraz etti, "Bu biraz abartı, Sephrenia. Eğer o kadar güçlüyse niçin yanlış tekneyi batırdı."
"Yeraltı dünyasının yaratıkları o kadar karmaşık yaratılmamışlardır Kurik," diye cevapladı Sephrenia. "Basit oyunumuz onu aldattı. Güç ve akıl her zaman yan yana gitmez. Styricum'un büyük sihirbazlarının çoğu odun kafalıdır."
"Ben de pek anlamıyorum," diye şaşkınca çatılmış kaşlarla kabullendi Sparhavvk. "Şu anda yaptığımızın Zemochla hiç ilgisi yok. Azash Annias'a yardım etmek için niye yolundan ayrılsın ki?"
"Hiç bir bağlantı olmayabilir. Azash'm hep kendi sebepleri vardır. Büyük ihtimalle yaptıklarının Annias ile hiç ilişkisi yoktur."
"Bu hiçbir şeyi açıklamıyor, Sephrenia. Bu şey hakkında yanıl-mıyorsan, o Martel için çalışıyor ve Martel'de Annias için."
"Tam tersi olmadığından emin misin? Azash gelecekteki gölgeleri görebilir, içimizden biri onun için tehlike olabilir. Martel ve yaratık arasında gözüken ittifak sadece bir işi kolaylaştırmaktan baş-
277
/
ka bir şey olmayabilir. Azash gelecekteki felaketleri görebilir. İçimizden biri belki onun için bir tehlikedir. Martel ve yaratık arasındaki ittifak belki de sadece kolaylık olsun diyedir. "
Sparhavvk kaygıyla tırnağını kemirmeye başladı. "Bir bu eksikti," dedi, "kafayı takacak bir şey daha." Sonra aklına bir fikir geldi. "Bir dakika. Lakus'un hayaletinin ne söylediğim hatırlıyor musun - hani şu 'karanlık kapıda ve Ehlana ışık için tek umudumuz' lafları? Azash karanlık olabilir mi?"
Sephrenia başıyla onayladı. "Mümkün."
"Durum böyleyse, o zaman yok etmeye çalışacakları Ehlana olmayacak mı? Etrafını saran kristal içinde tamamen korunuyor ama eğer onu iyileştirmek için bir yol bulamadan bize bir şey olursa, o da ölecek. Bu yüzden Azash güçlerini Annias ile birleştirmiş."
"ikinizde biraz fazla büyütmüyor musunuz?" dedi Kurik. "Bir tek olay üzerinde bir yığm spekülasyon yapıyorsunuz."
"Olasılıklara karşı hazır olmak zarar vermez, Kurik," dedi Sparhavvk. "Sürprizlerden nefret ederim."
Silahtar homurdandı ve ayağa kalktı. "Aç olmalısınız. Geminin mutfağına inip akşam yemeği getireyim. Yerken konuşabiliriz." "Domuz olmasın," dedi sertçe Sephrenia.
"O zaman, ekmek ve peynir," diye fikrini söyledi Kurik. "Ve belki de bir miktar meyve?"
"Bu yeterli, Kurik. Flüt'e de yetecek kadar getirsen iyi olur. Bu yahniyi yemeyeceğini biliyorum."
"Tamam," dedi Kurik. "Onun yerine ben yiyeceğim. Benim siz Styricler gibi ön yargılarım yok."
ÜÇ GÜN sonra Cippria'nm liman şehrine geldiklerinde hava kapalıydı. Göğü örten bulut tabakası ince ve yüksekti, içinde rut-betin zerresi yoktu. Şehir güney güneşinin ısısından korunmak için kalın duvarlı, alçak beyaz binalardan oluşuyordu. Limandan dışarı çıkıntı yapan iskeleler Rendor ağaçtan oldukça yoksun bir krallık olduğundan taşdan yapılmıştı.
Denizciler Kaptan Sorgi'nin gemisini iskelelerden birine demirlerken, Sparhavvk ve diğerleri üzerlerinde kukuletalı siyah cüppeleriyle güverteye çıktılar. Üst güvertedeki kıvırcık saçlı denizciye katılmak için üç basamak daha tırmandılar.
278
Sogri palamarları dikatsizce açan denizcilere bağırdı, "İskeleyle aramıza usturmaçaları koyun!" Başını iğrenerek salladı. "Her yanaşmamızda bunu söylemem gerekiyor," diye homurdandı. "Limana yanaştığımızda tek düşünebildikleri en yakındaki meyhane." Spar-havvk'a baktı. "Eee, Üstat Cluff. Fikrinizi değiştirmediniz mi?"
Sparhawk yedek elbiselerinin bulunduğu denkin üzerine oturup, "Korkarım ki hayır, Kaptan," diye cevapladı. "Size yardım etmek isterim ama bahsettiğim leydinin bütün ümidi benim üzerime odaklanmış durumda. Esasında bu sizin kendi iyiliğiniz için. Eğer benden bir sunuyla onun evinde görünürseniz kuzenleri benim yerimi zorla söyletebilirler. Zorla konuşturulmak kimsenin hoşuna gitmez. Hem, işi şansa bırakmak istemem."
Sorgi homurdandı. Sonra hepsine şüpheyle baktı. "Bu Rendor giysilerini nereden buldunuz?"
"Dün baş kasarada biraz alışveriş yaptım." Sparhavvk giydiği kukletalı siyah cüppenin önünü çekiştirerek omuz silkti. "Gemicilerinizden bazıları limana yanaştığınızda göze batmak istemiyor."

ilhanx

"Bunu iyi biliyorum," dedi Sorgi. "Son defa Jiroch'a geldiğimde üç gün boyunca gemi ahçısı aradım." Siyah cüppesi ve yüzünü örten kaim peçesiyle Sephrenia'ya baktı. "Ona uyacak şeyleri nereden buldun?" diye sordu. "Denizcilerim o kadar ufak tefek değil."
"Dikiş konusunda çok beceriklidir." Sparhawk Sephrenia'nın beyaz cüppesinin rengini nasıl değiştirdiğini açıklamanın gerekli olmadığını düşündü.
Sorgi kıvırcık saçlarını kaşıdı. "Hayatım boyunca Rendorların niçin siyah giydiklerini anlayamadım," dedi. "Böylece iki katı daha sıcak olacağını bilmiyorlar mı,?"
"Belki farkına varmamışlardır," diye cevapladı Sparhavvk. "Üstelik Rendorlular akıllı değildir, sadece beşbin yıldır buradalar."
Sorgi güldü. "Belki de ondandır," dedi. "Cippria'da şansınız açık olsun, Üstat Ckıff. Eğer şu sizin kuzenlerden birine rastlarsam sizi hiç duymadığımı söyleyeceğim."
Sparhavvk Sorgi'nin elini sıkarak, "Teşekkür ederim, Kaptan," dedi. "Buna ne kadar müteşşekkir olduğumu bilemezsiniz."
Atlarını rıhtıma uzatılan eğik iskeleden indirdiler. Kurik'in tavsiyesiyle Rendor yapımı olmadıklarını gizlemek için eyerlerini battaniyelerle örttüler. Sonra denklerini eyerlerine bağladılar, atlarına
279
bindiler ve dikkat çekmiyen bir yürüyüşle rıhtımdan uzaklaştılar. Sokaklar Rendorlularla kaynıyordu. Şehirde yaşayanlar bazen açık renkli elbiseler giyiyorlardı ama çöl insanlarının hepsi siyah giyisi-liydi ve kukuletaları takılıydı. Sokaklarda sadece birkaç kadın vardı, hepsi de peçeliydi. Sephrenia hizmetkar gibi Sparhavvk ve Ku-rik'in arkasından geliyordu. Kukuletası ileri çekilmişti, peçeside sıkıca burnunu ve ağzını kapatacak şekilde takılmıştı.
Sparhawk omuzunun üzerinden geriye, "Gördüğüm kadarıyla buradaki adeti biliyorsun," dedi.
Sephrenia cüppesini Flüt'ün bacaklarına sararken, "Yıllar önce buradaydım," diye cevapladı.
"Kaç yıl önce?"
"O zaman Cippria'nın bir balıkçı köyü olduğunu söylememi ister misin?" diye cilveli bir sesle sordu. "Yirmi çamur kulübeyle?"
"Cippria beş yüzyıldır önemli bir liman."
"Ne, o kadar oldu mu?" dedi. "Sanki dün gibi. Gördün mü, zaman ne çabuk geçiyor?"
"Bu imkansız!"
Sephrenia neşeyle güldü. "Bazen ne kadar saf oluyorsun, Sparhavvk," dedi. "Soruna cevap vermeyeceğimi bilmene rağmen niçin devam edip duruyorsun?"
Sparhavvk utandı. "Sanırım, bunu hak ettim, değil mi?"
"Evet, ettin."
Kurik açıkça sırıtıyordu.
"Haydi durma söyle," dedi Sparhavvk.
"Neyi söyleyeyim, Lordum?" Kurik'in gözleri masum bir ifadeyle açılmıştı.
Kıvrılan dar sokaklarda cübbeli Rendorlularm arasına karışıp limandan uzaklaştılar. Sparhavvk ev ve dükkanların beyaz sıvalı duvarlarından yansıyan sıcaklığı hâlâ hissedebiliyordu. Rendor'un o tanıdık kokusunu da yakalayabilmişti. Hava kuru ve bunaltıcıydı. Etraftan zeytin yağı ve keskin baharatlarda kaynayan koyun eti kokusu yayılıyordu. Civarda ağır parfümlerin iç bayıltıcı kokusu vardı ama geçici ağılların direnen pis kokusu hepsini bastırıyordu.
Şehir merkezinin yakınlarında dar bir sokağın ağzından geçtiler. Sparhavvk'a soğuk bir ürperti geldi, sanki gerçekten çağırıyor-muşcasına bir kere daha çanların sesini duyuyormuş gibi hissetti.
280
Lordunun ürperdiğini gören Kurik, "Bir şey mi var?" dedi.
"Şurası Martel'i son gördüğüm ara sokaktı."
Kurik sokağa bir göz attı. "Sık konutlar," diye yorum yaptı.
"Hayatta kalmamı sağlayanda bunlar oldu," diye cevapladı Sparhawk. "Hepsi birden üzerime arılamadılar."
"Nereye gidiyoruz, Sparhavvk?" diye sordu arkadan Sephrenia.
"Yaralandıktan sonra kaldığım manastıra," diye cevapladı. "Sokaklarda gözükmek istemezsiniz herhalde. Oradaki başrahip ve keşişlerin çoğu Arcian ve sır tutmayı bilirler."
"Beni iyi karşılayacaklar mı?" diye şüpheyle sordu Sephrenia. "Arcian keşişleri tutucudur, Styriclerle ilgili önyargıları vardır."
"Başrahip geniş görüşlü," diye temin etti Sparhavvk, "üstelik manastırı hakkında birtakım şüphelerim de var."
"Ya?"

ilhanx

"Keşişlerin göründükleri gibi olduklarını sanmıyorum. Manastırın içinde cilalı zırhlar, mavi kolsuz şövalye cüppeleri ve çeşitli silahlarla dolu gizli bir silahlık bulursam pek şaşırmayacağım."
Sephrenia "Cyrinicler mi?" diye sordu.
"Rendor'a göz kulak olmak istiyen sadece Pandionlar değil," diye cevapladı.
Batı varoşlarına yaklaşırlarken Kurik, "Bu koku da ne?" dedi.
"Geçici ağıllar," dedi Sparhawk. "Cippria'dan büyük miktarda sığır gemiyle dışarı yollanır."
"Dışarı çıkmak için herhangi bir kapıdan geçmemiz gerekir mi?"
Sparhawk başını olumsuzca salladı. "Şehir duvarları Estandist Sapkınlığı bastırma zamanında yıkıldı. Yerel ahali tekrar inşa etmeye tenezzül etmedi."
Takip ettikleri dar sokaktan, böğüren çelimsiz bakışlı sığırların doldurduğu dönüm dönüm geçici ağıların arasına çıktılar. Akşam olmak üzereydi ve gökyüzünü kaplayan bulutlar gümişi bir parlaklık almaya başlamıştı.
"Şu manastır daha ne kadar uzakta?" diye sordu Kurik.
"Yaklaşık bir mil kadar."
"Burası o ara sokaktan oldukça uzak, değil mi?"
"Ben bunun farkına on yıl önce vardım."
"Niçin daha yakında bir sığmak bulmadın?"
"Emin olan hiçbir yer yoktu. Manastırın çanlarını duyabiliyor-

dum, bu yüzden sesi takip ettim. Bana düşünecek bir şey verdi."
"Çok kan kaybetmiş olmalısın."
"O akşam birkaç sefer aklımdan aynı düşünce geçti."
"Baylar," dedi Sephrenia, "devam etmeye ne dersiniz? Ren-dor'da gece çabuk olur ve güneş battıktan sonra çöl soğuğur."
Manastır ağıllardan sonraki yüksek, taşlık bir tepenin üzerindeydi. Kaim bir duvar etrafını çevreliyordu, kapısı kapalıydı. Sparhavvk kapının önünde atından indi ve asılı sağlam bir ipi çekti. İçerde küçük bir çan çmgırdadı. Biraz sonra kapının yanında taşların arasındaki dar parmaklıklı pencere deliğinin kepengi açıldı. Keşişin birinin kahverengi sakallı yüzü dikkatle dışarı baktı.
"İyi akşamlar, birader," dedi Sparhawk. "Başrahibinize bir haber iletebilir miyim?"
"İsminizi ona söyleyebilir miyim?"
"Sparhawk. Beni hatırlayabilir. Birkaç yıl önce bir müddet burada kalmıştım."
Keşiş tekrar kepengi kapatırken kabaca, "Bekle," dedi.
"Pek içten değil, değil mi?" dedi Kurik.
"Rendor'da dinadamları pek hoş karşılanmazlar," diye cevapladı Sparhawk. "Biraz dikkat normaldir."
Alaca karanlık çökerken beklediler.
Sonra kepenk tekrar açıldı. "Sör Sparhavvk!" diye dini cemaatten çok resmi geçite uyan bir ses ortada patladı.
"Lordum," diye cevapladı Sparhavvk.
"Orada bir dakika bekleyiniz. Kapıyı açacağız."
İçerden zincirlerin şıkırtısı, kaim demir halkalardan çekilen ağır çubuğun kulak tırmalayan sesi duyuldu. Kapı ağır ağır açıldı ve başrahip onları karşılamak için dışarı çıktı. Heybetli, siyah sakallı, kırmızı yüzlü, dürüst ve samimi bakışlı bir adamdı. Uzun boylu ve omuzları kocamandı. Sparhavvk'in ellerini ezecek bir kavrayışla sıkarken, "Tekrar gördüğüme sevindim, dostum," dedi. "İyi gözüküyorsun. Burayı terk ettiğinde biraz soluk ve bitkindin."
"On yıl oldu, Lordum," diye belirtti Sparhavvk. "Bu kadar zamanda insan ya iyileşir ya da ölür."
"Öyle olur, Sör Sparhavvk. Öyle. Gel ve arkadaşlarını getir."
Sparhavvk hemen arkasından gelen Kurik ve Sephrenia ile Fa-ran'ı kapıdan geçirdi. İçerde cesaret kırıcı duvarlarla çevrelenmiş

bir bina vardı. Rendordaki tüm binalarda kullanılan beyaz harçla sıvanmıştı ve onları yaran pencereler sanki gerektirdiğinden fazla dardı. Sparhawk bunların okçular için mükemmel bir savunma ve saldın yeri olacağını profesyonelce fark etti.
"Nasıl yardımcı olabilirim, Sparhawk?" diye sordu başrahip.
"Tekrar sığınağa ihtiyacım var, Lordum," diye cevapladı Spar-hawk. Bu artık bir alışkanlık oluyor, değil mi?"
Başrahip sırıttı. "Bu sefer arkanda olan kim?" diye sordu.
"Tanıdığım biri değil Lordum ve öyle kalmasını istiyorum. Özel konuşabileceğimiz bir yer var mı?"

ilhanx

"Tabii ki." Başrahip kepenkleri ilk açan kahverengi sakallı keşişe döndü. "Atlarınla ilgilen, birader." Bu bir isteği değil daha çok askeri bir emrin bütün sertliğini taşıyordu. Keşiş fark edilir derecede doğruldu ama tam olarak selamlamadı.
Başpahip etli elini Sparhawk'm omuzuna vurup, "O zaman arkamdan gelin, Sparhawk," diye gürledi.
Kurik atından inip Sephrenia'ya yardım etmeye gitti. Sephrenia Flüt'ü ona verdi ve eyerinden aşağı kaydı.
Başrahip onları ana kapıdan geçirdi, aralıklı küçük yağ lamba-larıyla aydınlatılmış kemerli, taş bir koridora soktu. Bu belki yağ kokuşuydu ama burasının kendine has, kutsal - ve de güvenli -bir havası vardı. Koku Sparhawk'a on yıl öncesini hatırlattı. Etrafına bakınırken, "Burası fazla değişmemiş," diye mırıldandı.
"Kilise hiç değişmez," diye cevapladı Başpapaz, "ve kurumları da bu kaliteyi yakalamaya çalışır."
Başrahip koridorun öbür ucundaki iki kanatlı kapıyı açtı, kitaplarla dolu, yüksek tavanlı, köşede yanmayan odun kömürü mangalı olan bir odanın içine doğru onu takip ettiler. Oda kuzeydeki manastırların başpapazlarmkinden çok daha konforlu gözüküyordu. Pencereler kalın üçgen cam parçalarından kurşun şeritlerle bir-Ileştirilerek yapılmış, soluk maviyle dalgalı biçimde boyanmıştı. Döşeme koyun postundan kilimlerele örtülmüştü, uzak köşedeki dağınık yatak sıradan manastır karyolasından oldukça genişti. Tıkış tıkış kitap rafları yerden tavana kadar uzanıyordu. Başrahip üzeri yükselen belgelerle yığılı bir masanın çevresindeki iskemleleri göstererek, "Lütfen oturun," dedi. "Hâlâ arayı kapatmaya mı, çalışıyorsunuz?" Sparhavvk iskem-
lelerden birini alıp, dokümanları göstererek, gülümsedi.
Başrahip yüzünü ekşitti. "Her ay yeniden başlıyorum," dedi. "Bazıları büro için yaratılmamıştır," Masanın üstündeki karmaşıklığa acı acı baktı. "Buradaki sorunu ancak bir ateş çözebilir diye düşünüyorum. Cyrellos'daki katiplerin raporlarımı özlemeyecek-lerinden eminim." Merakla Sparhawk'ın yol arkadaşlarına baktı.
"Kurik," diye silahtarını tanıştırdı Sparhavvk.
"Kurik," diyip başıyla onayladı Başpapaz.
"Ve bu leydi Sephrenia'dır, Pandionlarm gizler öğretmeni.
"Sephrenia'mn kendisi mi?" Başpapazın gözleri açıldı ve saygıyla ayağa fırladı. "Hakkınızdaki öyküleri yıllardır duyuyorum, madam. Ününüz oldukça büyük." Koca bir gülümsemeyle hoşgel-din selamı verdi.
Sephrenia peçesini kaldırıdı ve gülümsemesini iade etti. "Çok nazik olduğunuz için böyle söylüyorsunuz, Lordum." Oturdu ve Flüt'ü kucağına aldı. Küçük kız iyice yerleşip büyük siyah gözlerini başpapaza dikti.
"Güzel çocuk, Leydi Sephrenia," dedi Başpapaz. "Kızınız mı?"
Sephrenia güldü. "Oh, hayır, Lordum," dedi. "O bir Styric çocuğu. Ona Flüt diyoruz."
"Ne tuhaf bir isim," diye mırıldandı. Sonra bakışlarını Spar-hawk'a çevirdi. "Konunun aramızda tutulmasını ima etmiştin," dedi merakla. "Niye anlatmıyorsun?"
"Kıtada neler olduğuyla ilgili haber alıyor musunuz, Lordum?"
Sakallı başrahip tekrar otururken merakla, "Evet, devamlı bilgi alıyorum," dedi.
"O zaman Elenia'mn durumunu biliyorsunuz?"
"Kraliçenin hastalığını mı, demek istedin? Ve Piskopos Anni-as'm ihtiraslarını mı?"
"Evet. Her neyse, bir müddet önce, Annias Pandion Birliği'ni lekelemek için çok karışık bir komplo hazırladı. Onu engellemeyi başardık. Saraydaki genel bir toplantıdan sonra dört birliğin eğitmenleri gizli bir toplantı yaptılar. Annias patrik tahtını deli gibi istiyor ve askeri birliklerin ona karşı koyacağını biliyor."
"Gerekirse kılıçla," diye ateşli bir sesle .onayladı Başrahip. "Onu kendim gebertmek isterdim." Sonra biraz fazla ileri gittiğini fark etti. "Tabii ki, eğer dünyayla ilişkisini kesmiş bir birliğin üyesi

olmasaydım," diye pek inandırıcı olmayan bir şekilde bitirdi.
"Çok iyi anladım, Lordum," diye onu temin etti Sparhawk. "Eğitmenler bu konuyu görüştüler ve piskoposun bütün gücü-nün-ve onu Chrelllos ulaştırmasının- Elenia'daki konumundan kaynaklandığı, bu otoriteyi sadece Kraliçe Ehlana hasta olduğu sürece sürdürebileceği sonucuna vardılar.
"Detayları biliyorum. Geçen hafta Başpiskopos Dolmant'tan gündemdekiler hakkında haber aldım. Borrata'da ne buldunuz?"
"Oradaki doktorlardan biriyle konuştuk, bize Kraliçe Ehla-na'nm zehirlendiğini söyledi."
Başpiskopos bir korsan gibi küfrederek ayağa kalktı. "Spar-havvk, sen onun şampiyonusun! Niçin Cimmura'ya geri dönüp kılıcını Annias'a saplamıyorsun?"
"Baştan çıkmıştım," diye kabullendi Sparhawk, "ama şu anda için bir panzehir bulmamızın çok daha önemli olduğuna karar verdim. Daha sonra Annias ile uğraşmak için yeterince zaman olacak ve iş o

ilhanx

noktaya geldiğinde acele etmemeyi tercih ederim. Her neyse, Borrata'daki doktor zehirin Rendor kökenli olduğunu söyledi ve bizi buradaki bir kaç meslektaşına yolladı."
Başrahip aşağı yukarı odayı adımlamaya başladı, yüzü hâlâ öfkeden kıpkırmızıydı. Konuşmaya başladığında sesindeki bütün keşişsel alçak gönüllülük kaybolmuştu. "Eğer Annias'ı tanıyorsam, sizi her adımınızda durdurmaya çalışacaktır. Haklı mıyım?"
"Kesinlikle, evet."
"Ve Cippria sokakları dünyadaki en emin yer değil -on yıl önce öğrendiğin gibi. İyi o zaman," dedi " şöyle yapacağız. Annias sizin tıbbi tavsiye aradığınızı biliyor, değil mi?"
"Eğer bilmiyorsa, o zaman uyuyordur."
"Tamamiyle öyle. Eğer bir doktorun yanına giderseniz ona sizinde ihtiyacınız olacaktır, bu yüzden size izin vermeyeceğim."
"Vermeyecek misiniz, Lordum?" diye yavaşça sordu Sephrenia.
"Özür dilerim," diye geveledi Başrahip. "Belki işi biraz abartt-tım. Söylemek istediğim bütün gücümle bunun tam tersi tavsiye de bulunacağım idi. Bunun yerine birkaç keşişi gönderip doktorları buraya getirteceğim. Böylece işi Cippria sokaklarında şansa bırakmadan onlarla konuşabileceksiniz. Sonra da sizi şehirden kaçırmak için bir yol bulacağız."
285
"Bir Eleniah doktor çağrı üzerine hastanın evine gider mi?" diye sordu Sephrenia.
"Eğer kendi sıhhati söz konusuysa gider," dedi kapalı bir şekilde Başpahip. Birden biraz utanarak baktı. "Bu pek keşişçe bir söylem değil, değil mi?" diye özür diledi.
"Bilmiyorum," dedi Sparhavvk. "Keşiş vardır keşiş vardır."
"Biraderlerden birkaç tanesini onları alıp getirmeleri için şehre yollayacağım. Bu doktorların isimleri neler?"
Sparhavvk Borrata'daki çakırkeyf doktorun verdiği parşömen parçasını iç cebinden çıkardı ve başrahibe verdi.
Tok sözlü adam bir göz attı. "Birinciyi zaten sende biliyorsun, Sparhavvk," dedi. "Sana bakan oydu."
"Ah? Gerçekten ismini çıkaramadım."
"Şaşırmadım. Çoğu zaman sayıklıyordun." Başrahip parşömene gözlerini kısarak baktı. "Diğeri bir ay önce öldü," dedi, "ama Doktor Voldi sorabileceğin bütün sorulara cevap verebilir. Biraz kendisini beğenir ame Cippria'daki en iyi doktordur." Ayağa kalktı, kapıya gitti ve açtı. İki genç görünüşlü keşiş dışarda bekliyorlardı. Sparhavvk Vanion'un Cimmura'daki genel toplantı binasındaki odasının kapısında nöbet bekleyen iki genç Pandiona ne kadar çok benzediklerini fark etti. Başrahip sertçe, "Sen," diye birine emretti, "şehre git ve Doktor Voldi'yi getir. Hayır cevabını kabul etme."
"Hemen, Lordum," diye cevapladı genç keşiş. Sparhavvk keşişin ayaklarının, sanki topuklarını çarpmak üzereymiş gibi hafifçe birleştiğini fark etti.
Başrahip kapıyı kapatı ve iskemlesine döndü. "Sanırım< bir saat kadar sürer." Sparhavvk'in sırıtışını gördü. "Komik bir şey mi var, dostum?" diye sordu.
"Önemli değil, Lordum. Sadece genç keşişlerin yeniliklerini açıklayan tavırları var."
Başrahip biraz mahcupça bakarak, "O kadar belli oluyor mu?"
"Evet, Lordum. Eğer nereye bakacağınızı biliyorsanız, oluyor."
Başrahip yüzünü ekşitti. "Çok şükür ki, yerel halk bu tip şeyleri pek bilmiyor. Ağzını sıkı tutacaksın, değil mi, Sparhavvk?"
"Şüphesiz, Lordum. On yıl önce buradan ayrıldığımda birliğinizin türünden oldukça emindim, hâlâ hiç kimseye söylemedim."
"Bunu tahmin etmeliydim. Siz Pandionlar keskin gözlüsünüz-
286
dür." Ayağa kalktı. "Akşam yemeği yollatacağım. Buralarda oldukça iri keklikler var ve benim kesinlikle harika bir şahinim var." Güldü. "Chyrellos'a rapor yollamak yerine yaptığım şey de bu. Bir parça kızarmış kuşa ne dersiniz?"
"Sanırım idare edebiliriz," diye cevapladı Sparhavv.
"Ve aynı zamanda, sen ve dostlarına şarap önerebilir miyim? Ardan kırmızısı değil ama çok kötü değil. Burada yapıyoruz. Buralardaki topraklar üzüm hariç hiçbir şey yetiştirmeye yaramıyor."
"Teşekkürler, Lordum," diye cevapladı Sephrenia, "ama çocuk ve ben süt alabilir miyiz?"
"Korkarım sadece keçi sütü, Leydi Sephrenia," diye özür diledi.
Sephrenia'mn gözleri parladı. "Keçi sütü çok iyi olur, Lordum. İnek sütü hafiftir ve Styricler biraz daha sıkı şeyler tercih ederiz."
Sparhavvk omuz silkti.

ilhanx

Başrahip diğer genç keşişi akşam yemeği ve süt için mutfağa yolladı, arkasından Sparhavvk, Kurik ve kendisi için kırmızı şarap koydu. İskemlesinin arkasına yaslandı, kadehinin sapıyla oynuyordu. "Birbirimize açık sözlü olabilir miyiz, Sparhavvk?" diye sordu.
"Şüphesiz."
"Ayrıldıktan sonra burada olanlarla ilgili bir haber aldın mı?"
"Tam değil," diye cevapladı Sparhavvk.
"Rendorların sihir hakkında ne düşündüklerini biliyorsun?"
"Hatırladığım kadarıyla büyücülük diyorlar."
"Evet, öyle diyorlar ve cinayetten daha büyük bir suç olarak bakıyorlar. Sen gittikten sonra bu tip bir şey patlak verdi. Bölgedeki en yüksek rütbeli din adamı olduğumdan araştırma üzerime kaldı." Alay edercesine gülümsedi. "Çoğu zaman Rendorlular ben geçerken tükürürler ama birisi 'büyücülük' diye fısıldayınca, bembeyaz suratlar ve dışarı fırlamış gözlerle koşarak bana gelirler. Genelde suçlamalar boş çıkar. Sıradan bir Rendor hayatı buna bağlı olsa bile en basit büyünün Styricçe sözlerini hahrlayamaz, ama zaman zaman suçlamalar baş gösterir - genelde garez, kıskançlık ve küçük nefretlerden kaynaklanır. Ama olay bu sefer oldukça faklıydı. Cippria'da birisinin ileri derecede karmaşık bir büyü yaptığının gerçek delileri vardı." Sparhavvk'a baktı. "O akşam sana saldıran adamlardan herhangi biri gizler konusunda ustamıydı?"
"İçlerinden biri, evet."

"O zaman belki de bu sorumu cevaplar. Büyü birini ya da bir şeyin yerini belirlemeye kalkmanın bir parçası gibi gözüküyordu. Belki de o araştırmanın hedefi sendin."
"Karmaşıklıktan bahsettiniz, Lordum," dedi Sephrenia. "Biraz daha açıklayabilir misiniz?"
"Cippria sokaklarında dolaşan parlayan bir görüntü vardı," diye cevapladı. "Bir tür ışıltıyla kaplıymış gibi gözüküyormuş."
"Peki bu görüntü tam olarak ne yapmış."
"İnsanları sorguya çekmiş. Hiç biri soruları sonradan hatırlaya-madı ama sorgulamanın oldukça sert olduğu gözüküyor. Ben kendi gözlerimle bir yığm yanık gördüm."
"Yanıklar mı?"
"Görüntü kimi sorgulamak isterse emri altına almış. Onlara dokunduğunda yanık bir yer bırakmış. Zavallı kadının birinin bütün kolu dirsekten eline kadar tamamen yanmıştı. Nerdeyse bir el şeklinde olduğunu söyleyebilirim - çok fazla parmağı olmasaydı."
"Kaç parmak?"
"Dokuz ve iki başparmak."
Sephrenia fısıldadı. "Bir Damork."
"Genç Tanrılar'in Martel'i bu şeyleri çağıracak güçlerden arındırdıklarını söylemiştin," dedi Sparhawk.
"Onu Martel çağırmadı," diye cevapladı. "Başka biri tarafından onun emrettiğini yapması için yollandı."
"Bu sonuçta aynı kapıya çıkıyor, değil mi?"
"Tam değil. Martel, Damork'u sadece kontol edebilir."
"Ama bütün bunlar on yıl önce oldu," diye omuz silkti Kurik. "Şimdi ne fark eder ki?"
Sephrenia kulak tırmalayıcı bir sesle, "Sen işin önemli tarafını kaçırıyorsun, Kurik," diye cevapladı. "Biz Ramork'un son zamanlarda ortaya çıktığını düşünmüştük ama o şu anda içine karıştığımız bütün her şey daha başlamadan, on yıl önce buradaydı."
"Seni pek anlayamıyorum," diye kabullendi.
Sephrenia Sparhavvk'a baktı. Ölümcül sakinlikteki bir sesle, "O sensin, bir tanem," dedi. "O ne ben, ne Kurik, ne Ehlana ne de Flüt. Demork'un ataklarının hepsi sana yönelik. Çok, çok dikkatli ol, Sparhavvk. Azash seni öldürmeye çalışıyor."

on dokuzuncu bölüm
DOKTOR Voldi, altmışlarında, mızmız, ufak tefek bir adamdı. Saçları tepesinde azalmış ve bunu saklamak için dikkatle öne doğru taranmıştı. Artan beyazları saklamak için boyadığı da oldukça açıktı. Siyah cübbesini çıkardı, Sparhavvk beyaz çizgili bir önlük giydiğini gördü. İlaç kokuyor ve kendisini çok büyük görüyordu.
Küçük yapılı doktor başpapazın dağınık çalışma odasına girdiğinde oldukça geç olmuştu, bu saatte çağınlmaktan rahatsız olduğunu saklamak için başarısızca çabalıyordu. "Lordum," diye sarsak bir eğilmeyle siyah sakallı din adamını selamladı.
Din adamı ayağa kalkarak, "Voldi," dedi, "geldiğin iyi oldu."
"Keşişiniz acil olduğunu söyledi. Hastayı görebilir miyim?"
"Çok uzun bir seyahat yapmaya hazır değilseniz olamaz," diye mırıldandı Sephrenia.
ilhanx

Voldi onu uzun uzun süzdü. "Rendorluya benzemiyorsunüz, madam" diye belirti. "Hatlarınızı değerlendirirsem, size Styric diyebilirim."
"Gözleriniz çok keskin doktor."
Başrahip Sparhavvk'ı göstererek, "Bu adamı hatırlayacağından eminim," dedi.
Doktor boş boş iri Pandion'a baktı. "Hayır," dedi, "çıkaramayacağım." Sonra kaşlarını çattı. "Söyleme," diye ekledi, farkında olmadan avcunun içiyle saçlarını öne taradı. "On yıl önceydi, değil mi? Bıçaklanan o adam sendin değil mi?"
"Çok iyi bir hafızanız var, Doktor Voldi," dedi Sparhavvk. "Sizi çok geç saatlere kadar tutmak istemeyiz, niye işimize dönmüyoruz? Borrata'dan bir doktor sizi tavsiye etti. Bazı alanlardaki fikir-
289
lerinize büyük saygısı var." Sparhawk doktora çabucak bilgi verdi ve bir parça akla uygun övgü eklemeye karar verdi. "Şüphesiz, yine size gelecektik," dedi. "Ününüz Rendor sınırlarının çok ötesine kadar yayıldı."
Voldi hafifçe üstüne basma çeki düzen vererek, "Şey," dedi. Sonra riyakarca alçakgönüllü bir ifade takındı. "Hastalar için harcadığım çabalarımın taktir gördüğünü bilmek kıvanç verici."
"Saygıdeğer Doktor, bizim ihtiyacımız olan," diye araya girdi Sephrenia, "son zamanlarda zehirlenen bir arkadaşımızı iyileştirmek için vereceğiniz tavsiyeler."
"Zehirlendi mi?" dedi sertçe Voldi. "Emin misiniz?"
"Borrata'daki doktor oldukça emin," diye cevapladı Sephrenia. "Arkadaşımızdaki belirtileri tanımladık ve o, durumu oldukça nadir bir Rendor zehirinin etkileri olarak teşhis etti. Zehirin ismi -"
Voldi bir elini kaldırıp, "Lütfen, madam," dedi. "Ben kendi teşhisimi koymayı tercih ederim. Belirtileri tanımlayın."
"Tabii." Sephrenia Borrata Üniversitesi'ndeki doktorlara söylediklerini sabırla tekrar etti.
Minik doktor o anlatırken aşağı yukarı dolaşıyordu, gözleri yerdeydi ve elleri arkasında kenetlenmişti. Bitirdiğinde, "Sara hastalığını konu dışı tutabiliriz," diye düşüncelere daldı. "Bununla beraber bazı diğer hastalıklar kasılmalara neden olabilir." Yalandan bilge bir ifadeye büründü. "Ateş ve terlemenin birleşimi, işte bu en önemli ipucu. Arkadaşınızın rahatsızlığı doğal bir hastalık değil. Borrata'daki meslektaşımın teşhisi doğru. Kesinlikle zehirlenmiş ve bence bu işte kullanılan zehir darestimdir. Rendoı'un çöllerindeki göçebeler ona ölümotu derler. Koyunları da insanları öldürdüğü şekilde öldürür. Göçebeler önlerine gelen her çalıyı kökünden söktükleri için bu zehir çok nadirdir. Teşhisim meslektaşı-mınkiyle uyuşuyor mu?"
Sephrenia hayran olurcasına, "Tamamen, Doktor Voldi," dedi.
"İyi o zaman." Cüppesine uzandı. "Yardımcı olduğuma sevindim." '
"Tamam da, şimdi ne yapacağız?" dedi Sparhavvk.
Voldi omuz silkti, "Cenaze için hazırlıklar yapm."
"Ya panzehir?"
"Yok. Korkarım arkadaşınız ölüme mahkum."
290
Bunu söylerken tavrında rahatsız edici bir gurur vardı. "Birçok i zehirin aksine darestim kan yerine beyine zarar verir. Bir kez mideye indi mi - tık." Parmaklarını şakları. "Söyleyin, arkadaşınızın . zengin ve güçlü düşmanları var mı? Darestim çok pahalıdır."
"Zehirleme politik nedenle oldu," dedi umutsuzca Sparhavvk. "Politika." Voldi güldü. "Bütün para bu adamlarda, değil mi?" I Kaşlarını çattı. "Bana öyle geliyor ki-" Tekrar saçını sıvazlayarak I kesti. "Bunu nereden duymuştum?" Yağlı saçlarını dikkatle boza-î rak, kafasını kaşıdı. Sonra parmaklarını şaklattı. "Ah, evet," dedi I zafer kazanmışçasma. "Hatırladım. Dabour'da bir doktorun I Zand'daki kral ailesinin fertlerinden birkaç kişiyi iyileştirdiğiyle il-I gili bazı söylentiler duydum - ama bu sadece bir söylenti. Normal-I de bu bilgi hemen bütün diğer doktorlara yayılacaktı ama bu koli nuyla ilgili bazı şüphelerim var. O arkadaşı tanıyorum; yıllardır ¦İtip dünyasında onun hakkında dolaşan çirkin hikayeler var. Bu I mucizevi şekilde beliren tedavilerin bazı yasak uğraşların sonucu I olduğunu ileri sürenler var."
"Ne gibi uğraşlar?" diye kasıtlıca sordu Sephrenia. "Sihir, madam. Ne olabilir ki? Dabour'daki arkadaşımın büyü-I cülükle uğraştığı bir duyulursa anmda kafasını kaybedecektir."
"Anlıyorum," dedi. "Bu tedaviyle ilgili size gelen söylentinin kaynağı bir tek mi?"
"Oh, hayır," diye cevapladı. "Birçok kişi bana bunu söyledi. Kralın kardeşi ve bir yığın yeğeni hastandı. Bu Dabour'lu doktor I -ismi Tanjin'dir- saraya çağrıldı. Hepsinin de darestimle zehirlendiğini doğruladı, sonra da onları iyileştirdi. Şükran borcu olarak, I kral tedavinin nasıl yapıldığını sakladı ve sadece emin olmak için Tanjin'i tamamen affettiğini bildirdi." Budalaca sırıttı. "Kralın otoritesi Zand'daki sarayından dışarı çıkmadığından, affı pek önemsemeyin. Her neyse, biraz bilgisi olan herkes bu işin nasıl

ilhanx

halledildiğini bilir." Kibirli bir ifadeye büründü. "Buna tenezzül etmezdim," diye belirtti, "ama Tanjin kötü şöhreti olan bir açgözlü ve kralın çok fazla para ödediğini sanıyorum."
"Yardımınız için teşekkür ederim Doktor Voldi," dedi Sparhavvk. "Arkadaşınız için üzgünüm," dedi Voldi. "Korkarım siz Dabo-ur'a gidip gelene kadar o çoktan ölmüş olacaktır. Darestim yavaş etki eder ama her zaman ölümcüldür."
291
"Mideye saplanan bir kılıçta öyledir," dedi kasvetli bir ifadeyle Sparhavvk. "En azından arkadaşımızın intikamını alabileceğiz."
"Ne korkunç bir düşünce," diyen Vbldi titredi. "Kılıcın birisine o kadar zarar verebileceği konusunda bu kadar bilgili misiniz?"
"Kesinlikle," diye cevapladı Sparhavvk.
"Oh, tamam. Öyle olmanız gerekiyordu değil mi? Şu eski yaralarınıza bir göz atmamı ister misiniz?"
"Çok teşekkürler, Doktor. Şu anda tamamen iyileştiler."
"Harika. Onları tedavi edişimden gurur duyuyorum, biliyorsunuz. Az bilgili bir doktor sizi öldürürdü. Tamam, artık gitmem lazım. Yarın beni bekleyen yoğun bir gün var." Cüppesine sarıldı.
"Teşekkür ederim, Doktor Vbldi," dedi başrahip. "Kapıdaki birader size eve kadar tekrar eşlik edecek."
"Benim için bir zevkti, Lordum. Tatlı bir sohbetti." Voldi eğildi ve odadan çıktı.
"Tantanalı bir küçük budala, değil mi?" diye söylendi Kurik.
"Öyledir," diye onayladı Başrahip. "Ama, çok da iyidir."
"Çok az," diye iç çekti Sephrenia, "çok, çok az. Elimizde olan şey söylentiler ve boş maceralar peşinde koşacak zamanımız yok."
"Ben başka seçenek görmüyorum, ya sen? Dabour'a gitmemiz gerekiyor. En ufak bir şansı bile ihmal edemeyiz."
"Belki de düşündüğünüz kadar zayıf değildir, Leydi Sephrenia," dedi Başrahip. "Voldi'yi iyi tanıyorum. Gözleriyle görmediği hiçbir şeyi onaylamaz, ben de Rendor kralının ailesinden birilerinin hastalandığı ve sonra iyileştiği hakkında söylentiler duydum."
"Elimizde olan tek şey de bu," dedi Sparhawk. "Onu izlememiz gerekiyor."
"Dabour'a gitmenin en hızlı yolu sahili takiben denizden gidip Güle Nehri'nden yukarı çıkmaktır," diye tavsiye etti Başrahip.
"Hayır," dedi sertçe Sephrenia. "Sparhavvk'ı öldürmeye çalışan yaratık son seferinde başarısız olduğunu artık fark etmiştir. Yol boyunca her adımda hortum çıktı mı diye arkamıza bakarak gitmek isteyeceğimizi sanmıyorum."
"Her durumda Dabour'a Jiroch yoluyla gitmeniz gerekiyor," dedi Başrahip. "Karadan gidemezsiniz. Yılın bu zamanında bile kimse burasıyla Dabour arasındaki çölü geçemez. İmkansız."
"Öyle yapmamız gerekiyorsa, yapacağız," dedi Sparhavvk.
292
"Oralarda dikkatli olun," diye uyardı Başrahip. "Şu anda Ren-do/da karışıklık var."
"Burada her zaman karışıklık vardı, Lordum."
"Bu sefer biraz daha farklı. Arasham Dabour'da yeni bir din savaşı için vaazlar veriyor."
"Bunu yirmi yıldan beri yapıyor, değil mi? Bütün kış boyunca çöl insanlarını kışkırtır durur ve sonra yazın sürülerinin başına geri dönerler."
"İşte bu sefer farklı olan da bu, Sparhavvk. Hiç kimse çöl göçebelerini umursamıyor ama bir şekilde şehirde yaşayan insanların aklını çelmeye başladılar, bu da işi biraz daha ciddi bir hale sokuyor. Arasham çok coşkulu ve göçebeleri Dabour'da tutuyor. Ner-deyse bir ordusu var."
"Rendor'un şehirlileri o kadar salak değildir. Onları bu kadar etkileyen nedir?"
"Bazı insanların söylentiler yaydığını duydum. Şehirlilere Es-handist hareketin kuzey krallıklarında yeniden sempati kazandığını söylüyorlar."
"Bu saçma," diye matrak geçti Sparhawk.
"Şüphesiz öyle ama Cippria'da, yüzyıllardır ilk defa Kilise'ye karşı başarılı olabilecek kadar çok insanı inandırmayı becerdiler. O kadar da değil, ülkeye gizli gizli büyük çapta silah da sokuluyor."
Sparhawk'm kafasında bir şüphe belirmeye başladı. "Bu söylentileri kimin yaydığı konusunda bir fikrin var mı?" diye sordu.
Başrahip omuz silkti. "Tüccarlar, kuzeyli seyyahlar ve onlar gibi kimseler. Hepsi yabancı. Genelde Elenia konsolosluğunun yakınındaki mahallede kalıyorlar."
"Bu ilginç değil mi?" diye düşüncelere daldı Sparhavvk. "Bana sokakta saldırının olduğu akşam Elenia konsolosluğuna çağırılmıştım. Elius hâlâ konsolos mu?"
"Niçin sordun, evet, hâlâ öyle. Nereye varmaya çalışıyorsun?"

ilhanx

"Son bir soru daha, Lordum. Adamlarınızdan beyaz saçlı bir adamın konsolosluğa girip çıktığını gören oldu mu?"
"Bir şey söyleyemeyeceğim. Onlara böyle bir şeye dikkat etmelerini söylemedim. Anladığım, aklında belirli bir şey var?"
"Evet, Lordum." Sparhavvk ayağa kalktı, odada aşağı yukarı yürümeye başladı. "Niye Elene mantığını bir daha denemeyeyim
293
ki, Sephrenia?" dedi. Parmaklarıyla saymaya başladı. "Bir: Piskopos Annias patrik tahtına göz dikti. İki: Dört askeri birliğin hepsi ona karşı ve bu Annias'ın ihtiraslarını engelleyebilir. Uç: Tahtı ele geçirmek için Kilise Şövalyeleri'nin itibarını sarsmalı ya da dikkatlerini başka yöne çekmeli. Dört: Burada, Cippria'daki Elenia kon-, solosu kuzeni. Beş: Konsolos ve Martel'in birbirleriyle ilişkileri var. On yıl önce bu konudan bilgim oldu."
Biraz şaşıran başrahip, "Elius'un piskoposla yakınlığı olduğunu bilmiyordum," dedi.
"Bunu gizli tuttular," dedi Sparhavvk. "Sonuç olarak," diye devam etti, "Annias'ın yeni patrik seçileceği zaman geldiğinde Kilise Şövalyeleri'nin Chyrellos'dan gitmesini istiyor. Burada, Rendoı'da bir ayaklanma olursa Kilise Şövalyeleri ne yapacaklar?"
Başrahip, Sparhavvk'ın birliğinin yapısıyla ilgili şüphelerini açıkça ortaya çıkaran kelimelerini unutarak, "Tam takım bu krallığa saldırırız," diye belirtti.
"Ve bu askeri birlikleri Chrellos'daki seçim tartışmalarından tamamen uzaklaştıracaktır, değil mi?"
Sephrenia Sparhawk'a baktı. "Bu Elius ne tip bir adam?"
"Biraz zekası ve daha az hayal gücü olan ikinci sınıf çıkarcı."
"Bana pek etkileyici gelmedi."
"Değildir."
"O zaman ona talimatları veren başka birileri olmalı, değil mi?"
"Kesinlikle." Sparhawk bir daha başrahibe döndü. "Lordum," dedi, "Ana karargahınıza, Eğitmen Abriel'e mesaj yollayabilir misiniz? Doğrudan ona gidebilecek mesajlar?"
Başrahip ona buz gibi bir bakış attı.
"Birbirimize içten olmayı kabul etmiştik, Lordum," diye hatırlattı Sparhavvk. "Sizi utandırmaya çaışmıyorum, bu acil bir konu."
"Tamam, Sparhavvk," diye cevapladı biraz sertçe Başrahip. "Evet, Lord Abriel'e mesaj yollayabilirim."
"İyi. Sephrenia bütün detayları biliyor, size aktaracak. Kurik ve benim yapmam gereken şeyler var."
"Yine ne planlıyorsun?" diye sordu Başrahip.
"Elius'a uğrayacağım. Etrafta neler döndüğünü biliyor ve onu bildiklerini paylaşmaya ikna edebileceğimi sanıyorum. Siz Lari-um'a mesaj yollamadan bütün bunları doğrulamamız gerekiyor."
294
"Bu çok tehlikeli."
Sparhawk, "Annias'ın patrikliği alması kadar değil, ne dersin?" dedi. "Burada güvenli bir hücreniz var mı?" diye sordu.
"Mahzende pişmanlık hücresi var. Sanırım kapısı kilitlenebilir."
"İyi. Sanırım Elius'u sorguya çekmek için buraya getireceğiz. Sonra onu içeri tıkarsınız. Bizim burada olduğumuzu öğrendikten sonra gitmesine izin veremem. Sephrenia durup dururken adam öldürenleri onaylamıyor. Eğer birden ortadan kaybolursa, başına gelenler hakkında bir belirsizlik oluşur."
"Onu esir aldığınızda bağırmaz mı?"
Kurik koca hançerini çekip, "Pek olası değil, Lordum," diye temin etti. Kabzasını avcunun içine sertçe vurdu. "Uyuyor olacağına aranti verebilirim."
Sokaklar sakindi. Öğleden sonra gökyüzünü saran bulutlar git-işti ve yıldızlar pırıl pırıl parlıyorlardı.
Kurik Sparhawk'la beraber boş sokaklarda ilerlerken yavaşça, Ay yok," dedi. "Bu işe yarayacak."
"Son üç akşamdır geç doğuyor," dedi Sparhawk.
"Ne kadar geç?"
"Birkaç saatimiz daha var."
"Yükselmeden manastıra dönebilecek miyiz?"
"Dönmemiz gerekiyor." Sparhavvk kavşağa gelmeden durdu ve bir evin köşesinden etrafa göz attı. Kısa pelerinli elinde mızrak ve küçük bir fener taşıyan bir adam sokak boyunca ayaklarını sürterek uykulu uykulu yürüyordu.
"Bekçi," diye fısıldadı Sparhawk ve Kurik ile beraber iyice girinti yapmış bir kapı girişinin gölgelesine doğru çekildiler.
Bekçi ağıra ağır geçti, elindeki fener binaların duvarlarında insanı korkutacak kocaman gölgeler yapıyordu.

ilhanx

"Daha dikkatli olmalıydı," diye beğenmediğini belirtti Kurik.
"Hislerin bu koşullar altında neyin doğru olabileceği konusunda yanlış şeyler söylüyor."
Bekçi uzaklaştıktan sonra sokakta ilerlemeye devam ettiler.
"Doğruca konsolosluğun kapısından mı gireceğiz?" diye sordu Kurik.
"Hayır. Yaklaştığımızda, çatıdan içeri gireceğiz."
"Sparhavvk, ben kedi değilim. Damdan dama atlamak benim
295
eğlence anlayışıma uymuyor."
Şehrin bu tarafındaki evlerin hepsi birbirine bitişik in miş. Çatılar işıek karayolu gibi." Şa ed«-
ıa, aıye homurdandı Kurik. "O zaman, iş değişir." Elenia kraijğırırı konsolosluğu yüksek beyaz sıvalı bir d çevrili oldul^ça geniş bir binaydı. Her köşedeki uzun sırıklara^ şaleler yerleştmırrıjşti. Duvarın yanından dar bir yol gidiyord ^
Bu dar y0\ bütün çevresini dolaşıyor mu?" diye sordu Kur'k "Buraya ^on gelişimde dolaşıyordu."
Planında önemli bir boşluk var, Sparhavvk. Şu çatılardan d varın üstüne kadar atlayamam."
Ben de atlayabileceğimi sanmıyorum," diyen Sparhawk kaşla rmı çattı. "Haydi etrafını dolaşalım ve öbür tarafa bakalım."
Evlerin k0nsoıosluk duvarına bakan tarafından kıvrılarak dolaşan dar sokana yavaş yavaş ilerlediler. Bir köpek çıkıp Kurik bii taş atana ka^ar onlara havladı. Köpek acı acı bağırdı ve üç ayak üzerinde kaç^.
Şu anda bir hırsızın ne hissettiğini anlıyorum," diye homurdandı Kurik.
"Orada," dedi sparhavvk. "Orası nere(je7-"
Tam şuracja 'yardımsever bir adam çatısında tamirat yapıyor. Duvarın kenanna istiflenmiş kalas yığınını görüyor musun? Haydi gidip bakfviim
ı-ıe kadar uzunlar?"
Sokağın karşısındaki inşaat malzemelerinin yanma gittiler. Kurik kalasları ayağıyla ölçerek ayırdı. "Küçük," diye gözlemledi. Deneyer\e kadar bilemeyiz," dedi Sparhavvk.
"Tamam. Çatıya nasıl çıkacağız?"
Kalaslar^ ^uv ara dayayacağız. Eğer yeterli eğimde yatırırsak, üzerlerinden tırmanır ve arkamızdan yukarı çekeriz."
"Kendi k\jşatma makinelerini yapman gerekmediğine seviniyorum, SparJrıavvrle," diye huysuzca yorum yaptı Kurik. "Tamam. Deneyelim."
Birkaç kaJaSı duvara dayadılar ve Kurik terleyip homurdanarak kendini £>Uçlü:kle çatıya çekti. Kenardan aşağı," Tamam," dı.Ve fısıldadı, "yukarı gel."
Sparhavvk; ileri erken eline batan büyük bir kıymıkla kalasdan
296
^rmandı. Sonra Kurik ile beraber büyük gayretlerle kas^lasla-yu^^rından yukarı çektiler \tAer teker çatının konso!c?loslu-n ar farına bakan tarafına taşıdılar. Davarların üzerinde tiljitreye-%& r n^n meşaleler soluk bir ışık veriyordu. Son kalası taşırUtfarken ^ o- hirden durdu' "sParhawk;'İye yavaşça seslendi.
"İki £atl llersı' °rada yatan birkadın var."
"Kac*ın olduğunu ner«len biliyorsun?*"
"Çür*kü ?ırı1 ÇxPlakta ondan."
"Ne/' dedi sParhawk' "o mu. Bu bir Ttendor adetidir. Ayınrn yük-lınesiiii bekliyor. Burada kadının karnına gelen ayın ilk ıştınlarının doğ^rSanllSmı arttır^ığma dairbir hurafeleri vardır."
"Bizi görmez mi?"
"Göt$e bile bir 5ey soylemez. Oayı teklemeye dalmış. Detfevam et, KuriK- Burada durup ahk alık bakma-"
' Bir k^lası dar yolun Ü2erinderulZatmak için azimle çabalandılar. Kalas ile" itildikçe ağırlı^ arttığından g ittikçe zorlaşan bir iştj-ti. Sonunda icatçı kalas konsolosluk duvannm tepesine tak diye dfciüştü. Üzerinden birkaç kalas daha kaydırdılar sonra da dar bir k>J«>prü şeklinde bitiştirdiler. Tam sonuncuyu itiyorlardı ki Kurik anrıiden homurdanarak durdu.
Sparhavvk, "Ne oldu?" diye sordu-
Kurik öfkeyle, "Bu çatıya nasılçıkttk, Sparhavvk?" diye sor.-rdu.
"Eğik bir kalasa tırmandık."
"Nereye gitmek istedik?"
"Şuradaki konsolosluğun duvar»™ üstüne."
"Peki o zaman niçin bu köprüleri yapıyoruz?"

ilhanx

"Çünkü-" Sparhavvk birden kereni tok aptal hissederek^ sustu. "Kalası doğrudan konsolosluk duvarıma dayabilirdik mi?" '
"Tebrikler, Lordum," dedi alaye^relkKurik.
Sparhawk kendini savvmurak "Köpr-ii mükemmel bir çözdüm," dedi.
Ama tamamiyle gereksiz." ^ Bu çözümün mükemmelliğini dittirmiyor, değil mi?" ^ Tabii ki değiştirmiyor."
O zaman niye karşıya geçmiyoruz?"
Onden sen git. Ben çıplak bayanlabi.ısüre konuşacağını." **
297
eğlence anlayışıma uymuyor.'
"Şehrin bu tarafındaki evlerin hepsi birbirine bitişik inşa edilmiş. Çatılar işlek karayolu gibi."
"Ya," diye homurdandı Kurik. "O zaman, iş değişir."
Elenia kralığının konsolosluğu yüksek beyaz sıvalı bir duvarla çevrili oldukça geniş bir binaydı. Her köşedeki uzun sırıklara meşaleler yerleştirilmişti. Duvarın yanından dar bir yol gidiyordu.
"Bu dar yol bütün çevresini dolaşıyor mu?" diye sordu Kurik.
"Buraya son gelişimde dolaşıyordu."
"Planında önemli bir boşluk var, Sparhavvk. Şu çatılardan duvarın üstüne kadar atlayamam."
"Ben de atlayabileceğimi sanmıyorum," diyen Sparhavvk kaşlarını çattı. "Haydi etrafını dolaşalım ve öbür tarafa bakalım."
Evlerin konsolosluk duvarına bakan tarafından kıvrılarak dolaşan dar sokakta yavaş yavaş ilerlediler. Bir köpek çıkıp Kurik bii taş atana kadar onlara havladı. Köpek acı acı bağırdı ve üç ayak üzerinde kaçtı.
"Şu anda bir hırsızın ne hissettiğini anlıyorum," diye homurdandı Kurik.
"Orada," dedi Sparhawk.
"Orası nerede?"
"Tam şurada. Yardımsever bir adam çatısında tamirat yapıyor. Duvarın kenarına istiflenmiş kalas yığınını görüyor musun? Haydi gidip bakalım ne kadar uzunlar?"
Sokağın karşısındaki inşaat malzemelerinin yanma gittiler. Kurik kalasları ayağıyla ölçerek ayırdı. "Küçük," diye gözlemledi.
"Deneyene kadar bilemeyiz," dedi Sparhavvk.
"Tamam. Çatıya nasıl çıkacağız?"
"Kalasları duvara dayayacağız. Eğer yeterli eğimde yatırırsak, üzerlerinden tırmanır ve arkamızdan yukarı çekeriz."
"Kendi kuşatma makinelerini yapman gerekmediğine seviniyorum, Sparhavvk," diye huysuzca yorum yaptı Kurik. "Tamam. Deneyelim."
Birkaç kalası duvara dayadılar ve Kurik terleyip homurdanarak kendini güçlükle çatıya çekti. Kenardan aşağı," Tamam," diye fısıldadı, "yukarı gel."
Sparhavvk ilerlerken eline batan büyük bir kıymıkla kalasdan
296
r
yukarı tırmandı. Sonra Kurik ile beraber büyük gayretlerle kalasları arkalarından yukarı çektiler ve teker teker çatının konsolosluğun duvarına bakan tarafına taşıdılar. Duvarların üzerinde titreyerek yanan meşaleler soluk bir ışık veriyordu. Son kalası taşırlarken Kurik birden durdu, "Sparhawk," diye yavaşça seslendi.
"Ne var?"
"İki çatı ilersi. Orada yatan bir kadın var."
"Kadın olduğunu nerden biliyorsun?"
"Çünkü çırıl çıplakta ondan."
"Ne," dedi Sparhavvk, "o mu. Bu bir Rendor adetidir. Ayın yükselmesini bekliyor. Burada kadının karnına gelen ayın ilk ışınlarının doğurganlığını arttırdığına dair bir hurafeleri vardır."
"Bizi görmez mi?"
"Görse bile bir şey söylemez. O ayı beklemeye dalmış. Devam et, Kurik. Burada durup alık alık bakma."
Bir kalası dar yolun üzerinden uzatmak için azimle çabaladılar. Kalas ileri itildikçe ağırlığı arttığından gittikçe zorlaşan bir işti. Sonunda inatçı kalas konsolosluk duvarının tepesine tak diye düştü. Üzerinden birkaç kalas daha kaydırdılar sonra da dar bir köprü şeklinde bitiştirdiler. Tam sonuncuyu itiyorlardı ki Kurik aniden homurdanarak durdu.
Sparhavvk, "Ne oldu?" diye sordu.
Kurik öfkeyle, "Bu çatıya nasıl çıktık, Sparhavvk?" diye sordu.
"Eğik bir kalasa tırmandık."

ilhanx

"Nereye gitmek istedik?"
"Şuradaki konsolosluğun duvarının üstüne."
"Peki o zaman niçin bu köprüleri yapıyoruz?"
"Çünkü-" Sparhavvk birden kendini çok aptal hissederek sustu. "Kalası doğrudan konsolosluk duvarına dayabilirdik mi?"
"Tebrikler, Lordum," dedi alay ederek Kurik.
Sparhavvk kendini savunurak, "Köprü mükemmel bir çözüm," dedi.
"Ama tamamiyle gereksiz."
"Bu çözümün mükemmelliğini değiştirmiyor, değil mi?"
"Tabii ki değiştirmiyor."
"O zaman niye karşıya geçmiyoruz?"
"Önden sen git. Ben çıplak bayanla bir süre konuşacağım."
297
"Boş ver, Kurik. Onun kafasında başka şeyler vardır."
"Gerçekten onu üzen buysa, ben bir doğurganlık uzmanıyım."
"Haydi gidelim, Kurik."
İğreti köprülerinden konsolosluk duvarına geçtiler, dallan aşağıdaki gölgeler arasından yukarı kadar uzanan iyi sulanmış bir incir ağacına kadar gizlenerek gittiler. Ağaçtan aşağı indiler, Sparhavvk yönlerini belirlerken bir ya da iki saniye durdular.
"Konsolosun yatak odasının nerede olduğunu biliyor olamazsın, değil mi?" diye fısıldadı Kurik.
"Hayır," diye yavaşça cevapladı Sparhavvk, "ama tahmin edebilirim. Burası bir Elenia konsolosluğu ve bütün resmi Elenia binaları aşağı yukarı aynıdır. Kişisel bölümler arkada, yukarıdadır."
Kurik alay edercesine, "Çok iyi, Sparhavvk," dedi. "İşleri oldukça kolaylaştırıyor. Binanın dörtte birini aramamız gerekecek."
Gölgeler içindeki bahçeden gizlenerek gittiler ve kitlenmemiş bir arka kapıdan içeri girdiler. Karanlık bir mutfaktaktan geçip loş aydınlatılmış salona çıktılar. Kurik Sparhavvk'ı kuvvetle çekti.
Sparhavvk, "Ne-" diye boğuk bir fısıltıyla itiraz etmeye kalkü.
"Şşşş!"
Salonda aşağı yukarı inip çıkan bir mum parlaması vardı. Orta yaşlı şişmanca bir kadın, kahya ya da ahçı, mutfak kapısına doğru yürüdü. Kadının vücudu kapının girişinde belirdiğinde Sparhavvk geriye sindi. Sonra kadın tokmağı tuttu ve kapıyı sıkıca kapattı.
"Geldiğini nasıl anladın?" diye fısıldadı Sparhavvk.
"Bilmem," diye fısıldayarak cevapladı Kurik. "Birden oldu işte." Kulağını kapıya dayadı. "Uzaklaşıyor," diye haber verdi.
"Gecenin bu vakti ne yapıyor?"
"Kim bilir? Belkide sadece bütün kapıların kitlendiğinden emin olmak istemiştir. Aslade her akşam bunu yapar." Tekrar dinledi, "İşte," dedi, "Şimdi başka bir kapıyı daha kapattı ve artık onu duyamıyorum. Sanırım yatağa gitti."
"Merdivenler ana girişin tam karşısında olacaktı," diye fısıldadı Sparhavvk. "Etrafta bir başkası dolaşmadan ikinci kata çıkalım."
Ok gibi salona daldılar, merdivenleri hızla adımlayıp üst kata çıktılar.
"Süslü bir kapı ara," diye fısıldadı Sparhavvk. "En lüks odanın konsolosa ait olması gerekiyor. Sen şuradan git, ben buradan."
298
Ayrıldılar ve parmak uçlarında zıt yönlere gittiler. Sparhawk, koridorun sonunda özenle oyulmuş yaldızla boyanmış bir kapı buldu. Yavaşça açtı ve içeri baktı. Hayal meyal yanan tek bir yağ lambasının ışığında yatağında sırt üstü uzanan yaklaşık elli yaşlarında şişman kırmızı yüzlü bir adam gördü. Adam gürültüyle hor-luyordu. Sparhawk onu tanıdı. Yavaşça kapıyı kapattı ve Kurik'i aramaya gitti. Silahtarı onu merdivenlerin başında karşıladı.
"Konsolos kaç yaşında?" diye fısıldadı Kurik.
"Yaklaşık elli."
"O zaman gördüğüm o değil di. Öbür uçta oyma bir kapı var. Yatakta yirmi yaşlarında bii genç adamla yaşlı bir kadın var."
"Seni gördüler mi?"
"Hayır. Meşguldüler."
"Konsolos yanlız uyuyor. Koridorun bu ucunda."
"Ne dersin diğer taraftaki kadın karısı olabilir mi?"
"Bu onları ilgilendirir, değil mi?"

ilhanx

Yaldız boyalı kapıya ilerlediler. Sparhavvk kapıyı açtı, içeri girip yatağa gittiler. Sparhawk uzanıp konsolosun omuzunu tuttu. Adamı sarsarak sessizce, "Ekselansları," dedi. *
Konsolosun gözleri açıldı. Kurik'in hançerinin sapıyla kulağının arkasına sertçe vurmasıyla boş boş bakmaya başladı. Baygın adamı koyu bir battaniyeyle sıkıca sardılar ve Kurik yumuşak gövdeyi teklifsizce omuzuna attı. "Gereken her şeyi aldık mı?"
"Hepsi bu," dedi Sparhavvk, "gidelim."
Tekrar merdivenlerden inip mutfağa gittiler. Sparhavvk evin ana bölümlerine giden kapıyı kapattı. Kurik'e usulca, "Burda bekle," dedi. "Önden gidip bahçeyi kontrol edeyim. Kimse yoksa ıslık çalacağım."
Gölgelerle dolu bahçeye daldı, ağaçtan ağaca ilerledi, gözleri en ufak bir uyarıyı bile almaya hazırdı. Birden kendini adam akıllı eğlendirdiğini fark etti. Kalten ve o, daha çocukken, geceleri muzurluk için babasının evinden durmadan kaçtıkları o zamanlardan beri bu kadar çok eğlenmemişti.
Islıkla kötü bir bülbül taklidi yaptı.
Bir saniye sonra mutfak kapısından gelen Kurik'in boğuk fısıltısını duydu. "Sen misin?"
"Bir an için, "Hayır," diye cevaplamak istedi ama sonra kendini kontrol altına aldı.
299
Konsolosun haraketsiz vücudunu incir ağacına çıkarmakta biraz güçlük çektiler ama sonunda başardılar. Sonra iğreti köprülerini geçip kalasları tekrar çatının üstüne çektiler.
"Hâlâ orada," diye fısıldadı Kurik.
"Kim?"
"Çıplak bayan."
"Orası onun damı."
Kalasları çatının öbür tarafına taşıyıp aşağı indirdiler. Önce Sparhavvk aşağı indi. Büyük bir dikkatle kosolosun ağır gövdesini indirdiler. Kurik'in de aşağı inmesinin ardından kalasları tekrar duvarın yanına yığdılar.
Sparhavvk ellerini çırparken, "her şey kolayca oldu," dedi.
Kurik tekrar gövdeyi omuzuna attı. "Karısı onu özlemez mi?"
"Eğer koridorun öbür ucundaki odada gördüğün oysa pek fazla özleyeceğini sanmam. Niye manastıra geri dönmüyoruz?"
Gövdeyi değişerek taşıdılar; yaklaşık yarım saat sonra şehrin kenar mahallelerine ulaştılar. Sparhavvk'ın omuzundaki konsolos inledi ve güçsüzce kıpırdandı.
Kurik tekrar kafasına vurdu.
Başrahibin odasına girdiklerinde Kurik baygın adamı yere attı. Sparhavvkla bir an birbirlerine baktılar ve ikiside kontrolden çıkmış kahkahalarla gülmeye başladılar. .
"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu Başrahip.
"Bizimle gelecektiniz, Lordum," dedi Kurik. "Yıllardır böyle eğlenmemiştim." Gülmeye başladı. "Sanırım köprü en iyisiydi."
"Ben çıplak bayanı daha çok beğendim," dedi Sparhavvk.
"Siz ikiniz de içtiniz mi?" diye şüpheyle sordu Başrahip.
"Bir damla bile içmedik," diye cevapladı Sparhavvk. "Ama iyi bir düşünce, elinizin altında bir şeyler var mı? Sephrenia nerede?"
"Uyumaları için onu ve çocuğu ikna ettim." Başrahip durdu. "Ne çıplak bayanı?" diye sordu, gözleri meraktan parlıyordu.
Hâlâ gülen Sparhavvk, "çatısının üzerinde doğurganlık ayininden geçen bir kadın vardı. Kurik'ün biraz şaşırmasına sebep oldu."
"Yüzü güzel miydi?" Başrahip Kurik'e sırıttı.
"Gerçekten bilemiyorum, Lordum. Yüzüne bakmıyordum."
Sparhavvk kendini hâlâ coşkulu hissetmesine rağmen biraz daha ciddi, "Lordum," dedi, "kendine gelir gelmez Elius'u sorguya
300
.....¦.....¦ıımımmaaKl
çekeceğiz. Lütfen ona söyleyeceğimiz şeylerden rahatsız olm$vm »
"Çok iyi anladım, Sparhavvk," diye cevapladı Başrahip.
"İyi. Tamam, Kurik, hadi ekselanslarını uyandıralım, bakalım söyleyecek neleri var."
Kurik konsolosun gevşek vücudunu saran battaniyeyi çekti, baygın adamın kulaklarını ve burnunu çimdiklemeye başladı. Bir saniye sonra konsolosun gözleri kırpıştı sonra homurdandı ve gözlerini açtı. Bir an onlara boş boş baktı, sonra hızla doğruldu. "Kimsiniz? Neredeyim?" diye sordu.
Kurik sertçe kafasının arkasına bir şaplak attı.

ilhanx

"Ne olduğunu görüyorsun, Elius," dedi kibarca Sparhawk. "Sana Elius dersem kızmazsın, değil mi? Herhalde beni hatırlayabilirsin. Adım Sparhavvk."
"Sparhavvk? Öldüğünü zannediyordum."
"Bu abartılmış bir söylenti, Elius. Şimdi, kaçırılmış durumdasın. Sana soracağımız birkaç sorumuz var. Eğer onlara rahat rahat cevap verirsen her şey senin için çok daha iyi olacak. Yoksa seni bekleyen çok, çok kötü bir gece var."
"Buna cesaret edemezsiniz!"
Kurik tekrar vurdu.
Elius kafasının arkasını iki eliyle kapamaya çalışarak, "Ben Ele-nia kıratlığının konsolosu ve Cimmura psikoposunun kuzeniyim." diye bağıra çağıra konuştu. "Bunu bana yapamazsınız."
Sparhavvk iç çekti. "Bunu yapabileceğimizi göstermek için birkaç parmağını kır, Kurik," dedi.
Kurik ayağını konsolosun göğsüne dayayıp yere itti, güçsüzce çırpınan tutsağın sağ bileğini büktü.
"Hayır!" diye domuz gibi bağırdı Elius. "Yapma. İstediğiniz her şeyi söyleyeceğim."
Sparhavvk çelik gömleğini ve kılıcını astığı kemeri açığa çıkarmak için Rendor tipi cübbesini açıp sohbet edercesine başrahibe, "Durumun ciddiliğini anlar anlamaz iş birliği yapacağını söylemiştim, Lordum," dedi.
"Yöntemleriniz .çok kesin, Sör Sparhavvk," dedi Başrahip.
Sparhavvk zırhlı dirseklerinden birini kaşıyarak, "Ben basit bir adamım, Lordum," diye cevapladı. "İncelikten pek anlamam." Tutsağı ayağıyla dürttü. "İyi o zaman, Elius, işleri senin için kolay-

laştıracağım. ilk olarak yapman gereken birkaç şeyi doğrulaman." Bir iskemle çekti ve oturdu. "Öncelikle, kuzenin, Cimmura psiko-posunun patriklik tahtında gözü var, doğru değil mi?"
"Bu konuda kanıtınız yok."
"Başparmağını kır, Kurik."
Konsolosun bileğini hâlâ sıkı sıkı tutan Kurik adamın kenetlenmiş yumruğunu zorla açtı ve baş parmağını kavradı. "Kaç parçaya ayırayım, Lordum?" diye nazikçe sordu.
"Kırabildiğin kadar kır, Kurik. Ona düşünecek bir şey ver."
"Hayır! Hayır! Doğru!" Elius nefes nefese kaldı, korkudan gözleri faltaşı gibi açılmıştı.
Sparhawk rahatlayan bir gülümseme ile "Gerçekten ilerleme gösteriyoruz," diye fikrini belirtti. "Şimdi. Geçmişte Martel isimli beyaz saçlı bir adamla iş ilişkilerin vardı. O zaman zaman kuzenin için çalışıyor. Haksız mıyım?"
"E-evet," diye kem küm etti Elius.
"Fark ettin mi, cevap verdiğin sürece çok kolaylaşıyor? On yıl önce Martel ve uşaklarını üzerime yollayan sendin, değil mi?"
"Bu onun fikriydi," diye pat diye söyledi Elius. "Kuzenimden onunla işbirliği yapmak için emirler almıştım. O akşam seni çağırmamı o önerdi. Seni öldürmeye niyeti olduğunu bilmiyordum."
"O zaman sen çok safsın, Elius. Son zamanlarda, kuzey kırallık-larından gelen birçok seyyah Cippria'da Rendorist harekete olan sempatinin arttığı hakkında söylentiler yayıyorlar. Martel'in bu kampanyayla herhangi bir bağlantısı var mı?"
Elius ona bakakaldı, dudaklarını korkudan sımsıkı kitlenmişti.
Kurik yavaşça başparmağını geri bükmeye başladı.
"Evet! Evet!" Acıdan geriye kaykılarak domuz gibi bağırdı.
"Neredeyse kötü alışkanlıklarına geri dönüyordun, Elius," dedi Sparhawk. "Senin yerinde olsaydım dikkat ederdim. Martel'in buradaki kampanyasının amacı Rendor şehirlilerinin Kiliseye karşı bir ayaklanmada Eshandist göçebelere katılması. Haklı mıyım?"
"Martel bana o kadarını açıklamadı. Sanırım asıl amacı bu."
"Ve silah sağlıyor değil mi?"
"Sağladığını duydum."
"Bu seferki nazik bir soru Elius, bu yüzden dikkatli dinle. Burada işleri karıştırmanın gerçek amacı Kilise Şövalyelerinin buraya

gelip olayları yatıştırması. Öyle değil mi?"
Elius somurtarak başını salladı. "Martel'in kendisi söylemedi ama kuzenim son mektubunda o kadarını ima etti."
"Ve isyan Chyrellos'daki Bazilikada yeni patrik seçimiyle aynı zamana çakışacak?"
"Gerçekten bilmiyorum, Sör Sparhawk. Lütfen inanın. Büyük ihtimalle haklısınız ama gerçekten emin olarak söyleyemem."
"Bunu şimdilik geçeceğiz. Şimdi çok merak ettiğim bir şey var. Martel tam şu anda nerede?"

ilhanx

"Dabour'a Arazham ile konuşmaya gitti. Yaşlı adam müritlerini taşkınlığa zorluyor. Kiliseleri ve Kilisenin kamulaştırdığı arazileri yakmaya başlayacaklar. Martel bunu duyduğunda çok kızdı ve alelacele Dabour'a gitti."
"Erken olduğu için değil mi?"
"Tahmin edebildiğim kadarıyla evet."
"Sanırım hepsi bu kadar," dedi müşfikçe Sparhavvk. "Gerçekten bu akşamki iş birliğinden dolayı sana teşekkür etmek isterim."
"Beni bırakıyor musunuz?" diye kuşkuyla sordu konsolos.
"Hayır, korkarım bırakmayacağız. Martel eski bir arkadaşım. Dabour'a gittiğimde ona sürpriz yapmak istiyorum, ona geldiğimi haber verme riskini göze alamam. Bu manastırın mahzeninde bir pişmanlık hücresi var. Şu anda kendini çok pişman hissettiğinden eminim ve günahlarını düşünmen için sana zaman vermek istiyorum. Bana söylendiği kadarıyla hücre oldukça konforlu. Bir kapısı, dört duvarı, bir tavanı ve hatta bir zemini var." Başrahibe döndü. "Bir zemini var değil mi, Lordum?"
"Evet," diye onayladı Başrahip, "güzel ve soğuk bir taştan."
"Bunu yapamazsınız!" diye tiz bir çığlıkla itiraz etti Elius.
"Sparhavvk, birini kendi rızası olmadan pişmanlık hücresinde tutamazsınız," dedi Kurik. "Kilise kanunlarını ihlal etmektir."
"Sanırım haklısınız. Ben sadece pislik yapmak istedim. O zaman durma öbür türlü hallet."
"Peki, Lordum," dedi Kurik. Hançerini çekti. "Söyleyin Lordum," dedi, "manastırınızın mezarlığı var mı?"
"Evet, hemde oldukça güzel bir tane."
"İyi. Onları tarlalara sürükleyip çakallara bırakmaktan nefret ederim." Konsolosun saçından tuttu ve kafasını geriye yatırdı.

Sonra hançerini korkudan büzülmüş adamın boğazına dayadı. Profesyonelce, "Bir saniye bile sürmez, Ekselansları," dedi.
"Lordum," diye ciyakladı Elius.
Başrahip sahte bir acımayla, "Korkarım bu iş tamamiyle benim kontrolümden çıktı," dedi. "Kilise Şövalyeleri'nin kendilerine göre kuralları var. Burnumu sokmayı hayal bile edemem."
"Lütfen," yalvardı Elius. "Beni pişmanlık hücresine kapatın."
"Günahlarından içtenlikle pişmanlık duyuyor musun?" diye sordu Başrahip.
"Evet! Evet! Bütün samimiyetimle utanıyorum."
"Korkarım ki Sör Sparhawk, bu tövbekara aracılık etmek zorundayım," dedi Başrahip. "Tanrı ile arasındaki huzur sağlanana kadar onu öldürmene izin veremem."
"En son kararınız bu mu, Lordum?" diye sordu Sparhawk.
"Korkarım ki öyle, Sör Sparhawk."
"Peki, tamam. Kefaretini öder ödemez bize haber verin. Sonra onu öldüreceğiz."
"Tabii ki, Sör Sparhawk."
Korkunç bir şekilde titreyen Elius bir çift iriyarı keşiş tarafından götürüldükten sonra odadaki üç adam gülmeye başladı.
"Bu gerçekten iyiydi, Lordum," diye başrahibi tebrik etti Spar-hawk. "Tam doğru tonlamayı yaptınız."
"Bu tip şeylerde çömez sayılmam," dedi Başrahip. İri Pandiona cin gibi baktı. "Siz Pandionlarm zalimlikleri ünlüdür, özellikle iş tutukluları konuşturmaya geldiğinde."
"Evet, bu konu hakkında bende söylentiler duydum" diye kabullendi Sparhavvk.
"Ama gerçekten insanlara bir şey yapmazsınız, değil mi?"
"Genelde yapmayız. İnsanları işbirliğine ikna eden ünümüz-dür, İnsanlara işkence etmenin ne kadar zor - ne kadar pis- bir iş olduğunu biliyor musunuz? Bu söylentileri kendimiz çıkardık. Her şeyden önce, eğer gerekmiyorsa niye uğraşalım ki?"
"Aynı şeyi düşünüyorum, Sparhavvk. Şimdi, şu çıplak bayan ve köprü hikayesini anlatın. Hiçbir şey atlamayın. Dünyadan elini eteğini çekmiş zavallı bir keşişim ve hayatımda pek eğlence yok."

yirminci bölüm
SPARHAVVK ürküp geri kaçıldı ve nefesini sertçe içine çekti. "Sephrenia, içine girmen gerekiyor muydu?" diye şikayet etti.
"Çocuk olma/' derken, Sephrenia elindeki kıymığı bir iğneyle çıkarmaya devam etti. "Hepsini çıkarmazsam, iltihap toplayacak."
Sparhawk dişini sıktı. Kıkırdamasını engellemek için ağzını iki eliyle kapayan Flüt'e baktı.
"Bunun komik mi olduğunu sanıyorsun," diye huysuzca sordu.
Flüt kavalından küçük alaycı bir ses çıkardı.

ilhanx

"Sparhawk, düşünüyorum da," dedi Başrahip. "Annias'ın Jiroch'da Cippria'da olduğu kadar adamı varsa tanınma olasılığına meydan vermemek için etrafından dolaşmak emniyetli olmaz mı?"
"Sanırım bunu denememiz gerekiyor, Lordum," dedi Spar-hawk. "Jiroch'da bir arkadaşım var, nehirden yukarı gitmeden onunla konuşmam gerek." Siyah cübbesine baktı. "Bunların bizi fark edilmeden geçirmesi lazım."
"Bunun tehlikeli olduğunu düşünüyorum, Sparhavvk."
"Eğer dikkatli olursak değil."
Başrahibin verdiği yük katırını ve atları eyerleyen Kurik odaya geldi. Uzun ve dar bir tahta kutu taşıyordu. "Gerçekten bunu alman gerekiyor mu?" diye Sephrenia'ya sordu.
"Evet, Kurik," diye yumuşak bir sesle cevapladı. "Gerekiyor."
"içinde ne var?"
"Bir çift kılıç. Taşıdığım sorumluluğun bir parçası."
"İki kılıç için oldukça büyük bir kutu."
"Korkarım, başkaları da olacak," içini çekti, sonra Sparhavvk'm elini şerit haline getirilmiş bir kumaşla sarmaya başladı.
305
"Bandaja gerek yok," diye itiraz etti Sparhavvk. "Sadece kıymık."
Sephrenia uzun sert bir bakış attı.
"Tamam. Neyin iyi olduğunu düşünüyorsan öyle yap."
"Teşekkür ederim." Bandajın ucunu bağladı.
"Larium'a haber yollar mısınız, Lordum?" diye sordu Sparhawk.
"Limandan gidecek ilk gemiyle, Sör Sparhavvk."
"Tekrar Madel'e geri döneceğimizi düşünmüyorum," dedi. "Orada Marki Lycien'in evinde kalan bazı yol arkadaşlarımız var."
Başrahip başıyla onayladı. "Onu tanıyorum," dedi.
"Onlara da haber iletebilir misiniz? Her şeyin Dabour'da çözüleceğini, oradan eve gideceğimizi söyleyin. Sanırım onlar Cimmu-ra'ya geri dönebilirler."
"Bu işle ilgileneceğim, Sparhavvk."
Sparhavvk bandajının düğümüne asıldı.
"Onu rahat bırak," dedi Sephrenia.
Elini uzaklaştırdı. "Eğitmenlere ne yapacaklarını söylemeye çalışmıyorum," dedi Başrahip'e, "ama mesajında Rendor sokaklarında dolaşacak Kilise Şovalyeleri'nin yerel halka bu söylentilere fazla kulak asarlarsa ne kadar nahoş şeylerle karşılaşabileceklerini hatırlatabileceğin! önerebilirsiniz."
"Kesinlikle bunu raporumda belirteceğim."
Sparhavvk ayağa kalktı. "Tekrar size borçlandım, Lordum," dedi. "İhtiyacım olduğunda hep burada oluyorsunuz."
"ikimizde aynı patrona hizmet ediyoruz," dedi Başrahip. Sırıttı. "Hem," diye ekledi, "bir şekilde sizden hoşlanıyorum. Siz, Pandi-onlar her zaman netice alıyorsunuz ve önemli olan bu, değil mi?"
"Bunu umabiliriz."
"Çölde dikkatli ol dostum ve iyi şanslar."
"Teşekkür ederim, Lordum."
Manastırın merkezi avlusuna gittiklerinde çanlar sabah duası için çalmaya başladı. Kurik, Sephrenia'nm kılıç kutusunu yük katırının eyerine bağladı ve hepsi atlarına bindiler. Sonra çanlar üzerlerinde çalarken ön kapıdan dışarı çıktılar.
Tozlu sahil yoluna ulaşıp Jiroch'a doğru batıya döndüklerinde Sparhavvk efkarlıydı.
"Ne var, Sparhavvk?" diye sordu Sephrenia.
"Bu çanlar on yıldır beni çağırıp duruyor," diye cevapladı.
306
"Her nasılsa bir gün bu manastıra geri geleceğimi biliyordum." Eyerinin üzerinde doğruldu. "İyi bir yer," dedi. "Ayrıldığım için biraz üzgünüm ama ..." Omuz silkti ve atını sürmeye devam etti.
Sabah güneşi çok parlaktı ve yolun solundaki kaya, kum ve çakıllı boş araziden kör edercesine yansıyordu. Sağda dik bir set ışıldayan beyaz bir kumsala doğru iniyor ve ilerisinde İç Deniz'in koyu mavi suları uzanıyordu. Yarım saat sonra hava iyice ısındı.
Kurik yüzünden dere gibi akan terleri kurularken, "Burada hiç kış olmaz mı?" diye sordu.
"Bu kış işte," dedi Sparhawk.
"Peki yaz nasıl oluyor?"
"Berbat. Yazın gece yolculuk etmek zorundasındır."
"Jiroch ne kadar uzakta?"

ilhanx

"Yaklaşık beş yüz fersah."
"En az üç hafta."
"Korkarımki öyle."
"Hortum olsun olmasın gemiyle gitmeliydik."
"Hayır, Kurik," diye itiraz etti Sephrenia. "Hepimiz denizin dibinde yatarken, Ehlana'ya yardım edemeyiz."
"Peşimizdeki o şey her durumda yerimizi bulmak için büyü kullanamaz mı?"
"Öyle yapamıyormuş gibi gözüküyor," diye cevapladı. "On yıl önce Sparhavvk'ı ararken insanları sorgulamak zorunda kalmış. Şıp diye koklayarak bulamamış."
"Bunu unutmuştum," diye kabullendi.
Her gün daha yıldızlar kaybolmadan kalktılar. Güneş gün ortasında kafalarını döven bir sopa gibi yükselmeden sabahın ilk saatlerinde atlarını iyice zorladılar. Sonra binekleri isteksizce yakıcı güneş altında kavruk çalılardan otlarken, başrahibin almaları için üstelediği çadırın yetersiz gölgesinde dinlendiler. Güneş batıda alçalmaya başlarken yola çıkıp hava kararıktan çok sonraya dek devam ettiler. Ara sıra, gür bitki örtüsü ve gölgeyle çevrili bir kaynağa ulaştılar. O anlarda atları dinlendirmek ve acımasız güneşe karşı • koyabilmek için kuvvet toplamak amacıyla bir gün oyalandılar.
Billur gibi bir suyun kayalıktan aşağı akıp mavi bir gölette toplandığı ve palmiyelerle çevrili böyle bir kaynakta siyah zırhlı bir Pandion Şövalyesi'nin hayaleti onları ziyaret etti. Sparhavvk üzerin-

de bir peştemalla sırılsıklam göletten çıkmıştı ki batıda atlı bir karaltı gördü. Güneş karaltının ardında olmasına rağmen gölge yapmıyordu. Adamla atinin içinden güneşin kavurduğu tepeleri görebiliyordu. Bir kez daha o ölü gömülü mahzen kokusunu yakaladı. Karaltı yaklaştıkça atının boş gözlü bir iskeletten başka bir şey olmadığını gördü. Silahına uzanmaya kalkmadı, atlı hayalet onlara yaklaşırken fırın gibi ısıtan sıcağa rağmen titreyerek, öyle durdu. Karalü birkaç metre ilerde iskeletimsi atını dizginledi ve ölümcül yavaşlıkta bir hareketle kılıcını çekti. Sephrenia'ya yankılayan tek düze bir sesle, "Küçük ana," dedi, "yapabileceğim her şeyi yaptım." Selam vermek için silahın kabzasını miğferinin siperliğine doğru kaldırdı, kılıcı ters çevirip cisimsiz kolunun yanında kabzasını uzatarak sundu.
Sephrenia solmuştu, sendeliyordu, hayalete ulaşmak için sıcaktan yanan çakıllığı geçti ve kılıcın kabzasını iki eliyle tuttu. Titri-yen bir sesle, "Özveriniz unutulmayacaktır, Aziz Şövalye," dedi.
"Ölüler Evi'nde hatırlama nedir ki, Sephrenia? Görevimin bana emrettiğini yaptım. Sadece bu sonsuz sessizlikte beni teselli etmeye yeter." Sonra siperlikti yüzünü Sparhavvk'a çevirdi. Aynı boş sesle, "Selam, kardeşim," dedi. "Bilesin ki yolun doğru. Dabour'da bulacaksın aradığımız cevabı. Yolunda başarılı olursan, Ölüler Evi'nden yankılayan çığlıklarımızla selamlayacağız seni."
Sparhavvk boğuk bir sesle, "selam kardeşim," dedi, "ve elveda."
Sonra hayalet kayboldu.
Sephrenia uzun, tüyler ürperten bir inlemeyle yere yıkıldı. Sanki birden beliren kılıcın ağırlığı onu yere doğru ezmişti.
Kurik ileri fırladı, onun narin bedenini kollarının arasına alıp kaldırdı ve göletin yanındaki gölgeliğe taşıdı. Sparhavvk, düştüğü yere doğru çıplak ayaklan altındaki kızgın çakılları düşünmeden, kararlı adımlarla ilerledi ve ölen kardeşinin kılıcını yerden aldı.
Arkasından Flüt'ün kavalının sesini duydu. Bu daha önce hiç duymadığı bir melodiydi. Soru sorarcasına, derin bir üzüntü ve acılı bir tür özlemle doluydu. Elinde kılıçla geriye döndü. Sephrenia palmiyelerin gölgesinde yatıyordu. Yüzü süzülmüş ve şimdilik kapalı gözlerinin etrafında koyu daireler belirmişdi. Kurik endişeyle yanında diz çökmüştü; Flüt bağdaş kurmuş kavalı dudaklarında tuhaf ilahimsi şarkıyı göklere doğru yolluyordu.

Sparhavvk çakıllığı geçip gölgede durdu. Kurik ayağa kalkıp ona katıldı. "Bugün devam edemez," dedi silahtar, "hatta yarın bile."
Sparhavvk başıyla onayladı.
Kurik gıcırtılı bir sesle devam etti, "Bu onu çok zayıflatıyor. Her şövalye öldüğünde Sephrenia biraz daha soluyor. Jiroch'a vardığımızda onu Cimmura'ya geri yollamak daha iyi olmaz mı?"
"Belki öyle ama gitmeyecektir."
"Haklısın," diye onayladı üzgünce Kurik. "Ama o ve küçük kız olmasaydı, çok daha hızlı yol alacağımızı biliyorsun, değil mi?"
"Evet ama gideceğimiz yere geldiğimizde onsuz ne yapardık?"
"Sanırım haklısın. Hayaleti tanıyabildin mi?"
Sparhavvk başıyla onayladı. "Sör Kerris," dedi kısaca.
"Onu yakından tanıyamadım," diye kabullendi Kurik. "Her zaman biraz soğuk ve resmi gözüktü."

ilhanx

"Gene de iyi bir adamdı."
"Sana ne söyledi? Onu duyamayacak kadar uzaktım."
"Doğru yolda olduğumuzu ve ihtiyacımız olan cevabı Dabo-ur'da bulacağımızı söyledi."
"İyi o zaman," dedi Kurik. "Bu işe yaradı değil mi? Boşuna belirsizlik peşinde koşturduğumuzdan korkuyordum."
"Ben de," diye kabullendi Sparhavvk.
Flüt kavalını bir kenara bıraktı ve Sephrenia'nın yanında oturdu. Uzanıp hasta kadının elini yakaladı ve öylece tuttu. Minik yüzünün ifadesi ciddiydi ama başka hiçbir hissi açığa vurmuyordu.
Sparhavvk'm aklına bir fikir geldi. Sephrenia'nın yattığı yere gitti. "Flüt," dedi yavaşça.
Küçük kız başını kaldırıp ona baktı.
"Sephrenia'ya yardım etmek için bir şey yapabilir misin?"
Flüt üzgünce başını salladı.
"Bunu yapmak yasaktır." Sephrenia'nın sesi fısıltıdan farklı değildi ve gözleri hâlâ kapalıydı. "Sadece orada bulunan bizler bu yükü taşıyabiliriz." Derin bir nefes aldı. Sonra, "Git üzerine bir şeyler giy, Sparhavvk," dedi. "Çocuğun önünde böyle dolaşma."
Günün geri kalanında ve ertesi günün tamamında göletin yanındaki gölgede kaldılar. Üçüncü günün sabahı Sephrenia doğrulup kararlı bir biçimde eşyalarını toplamaya başladı. "Zaman geçiyor, baylar ve hâlâ daha gideceğimiz uzun bir yolumuz var."
309
Sparhawk ona iyice baktı. Yüzü hâlâ bitkindi, gözlerinin çevresindeki koyu halkalar azalmamıştı. Peçesini almak için eğildiğinde ışıldayan siyah saçlarında birkaç beyaz tel gördü. "Burada bir gün daha kalsak daha da güçlenmez misin?" diye sordu.
"Fark edilir ölçüde değil," diye bitkin cevapladı Sephrenia. "Durumum dinlenmekle düzelemez. Haydi. Jiroch'a uzun bir yol var."
Önce yavaş ilerlediler ama birkaç mil sonra Sephrenia oldukça sert konuştu. "Sparhawk," dedi, "eğer böyle sallanmaya devam edersek bu yolculuk bütün kış sürecektir."
"Tamam, Sephrenia, sen ne dersen öyle olsun."
Yaklaşık on gün sonra Jiroch'a vardılar. Cippria gibi batı Ren-dor'un bu liman kenti, kaim duvarlı, beyaz harç ile kalınca sıvanmış düz çatılı evleri ile alçak, düz bir şehirdi. Sparhawk onları bir seri kıvrılan sokaktan geçirerek şehrin nehirden çok uzak olmayan bir bölümüne götürdü. Burası yabancıların, özellikle teşvik edilmemekle beraber, en azından hoş görüldükleri bir semtti. Sokakta-kileri çoğu Rendorlu olmasına rağmen, kalabalıkta etrafa dağılmış bir yığın parlak cüppeli Cammorialı, birçok Lamork ve hatta birkaç Eleniah vardı. Sparhavvk ve diğerleri kukuletalarını kapalı tutup dikkat çekmemek için atlarını yavaş sürdüler.
Sokaktan biraz geride mütevazi bir eve geldiklerinde öğle olmak üzereydi. Evin sahibi Sor Voren'di, bir Pandion Şövalyesi, Ji-roch'ta bu durumu bilen birkaç kişi vardı. Liman kentindeki insanların çoğu onu orta zenginlikte Eleniah bir tüccar sanıyordu. İşin doğrusu ticaretle meşguldü. Hatta bazı yıllar para bile kazanmıştı. Bununla beraber Sör Voren'in Jiroch'da bulunmasının asıl nedeni ticaret değildi. Rendor'un genel nüfusu içinde saklanan çok miktarda Pandion Şövalyesi vardı ve Voren onların Demos'daki ana karargahla olan tek bağlantısıydı. Bütün iletişimleri ve mesajları onun elinden geçip, limandan yolladığı balyalara gizleniyordu.
Donuk, meraksız bakışlı, sarkık dudaklı bir uşak Sparhavvk ve diğerlerini evin içinden geçirip incir ağacı gölgeleri ve mermer bir fıskiyeli çeşmenin şırıltısıyla dolu duvarlarla çevrili bahçeye götürdü. Bakımlı çiçeklikler duvar kenarına dizilmişlerdi; hafifçe öne eğilmiş çiçekler rengarenkti. Voren çeşmenin yanındaki kanepede oturuyordu. İnce, uzun ve alaycı bir espri anlayışı vardı. Güney krallığında geçirdiği yıllar derisini eski bir eyer kadar koyulaştır-
310
mıştı. Orta yaşın sonlarında olmasına rağmen saçlarında ak yoktu ama yanık yüzü kınşıklıkla doluydu. Boynu açık çizgili bir gömlek giyiyordu. Onların bahçeye girmesiyle ayağa kalktı.
Yandan kısaca uşağa bakarak, "Ah, Mahkra," diye Sparhavvk'ı selamladı, "seni tekrar gördüğüme sevindim, eski dostum."
Sparhavvk, "Voren," diye Rendor tarzı kıvrak bir hareketle.
Voren arkasından uşağına, "Jintal," dedi, "adam ol ve bunu limandaki vekilharcıma götür." Bir parşömen kağıdını ikiye katlayıp esmer suratlı Rendorluya verdi.
"Nasıl emrederseniz, Sahip," diye eğilerek cevapladı uşak.
Evin ön kapısının kapanış sesini duyana kadar beklediler.
"İyi bir çocuk," diye fikrini söyledi Voren. "Şüphesiz korkunç derecede salak. Her zaman akıllı olmayan uşaklar bulmaya dikkat ediyorum. Zeki bir uşak genelde casustur." Sonra gözleri kısıldı. "Bir dakika

ilhanx

burada bekleyin," dedi. "Gerçekten evden ayrıldığından emin olmak istiyorum." Bahçeyi geçti ve içeri girdi.
"Hiç bu kadar gergin olduğunu hatırlamıyorum," dedi Kurik.
"Burası dünyanın gergin bir bölgesi," diye cevapladı Sparhawk.
Birkaç saniye sonra Voren geri döndü. "Küçük ana," diye Sephrenia'yi avuç içlerini öperek selamladı. "Beni kutsayacak mısın?"
Sephrenia gülümseyip alnına dokundu ve Styricçe konuştu.
"Son zamanlarda kutsanacak çok şey yapmamama rağmen bunu özlemişim," diye itiraf etti Voren. Sonra Sephrenia'ya daha yakından baktı. "İyi değil misin, Sephrenia?" diye sordu. "Yüzün çok süzgün gözüküyor."
Sephrenia elini yavaşça gözlerinin üzerinden geçirerek, "Belki sıcaktandır," dedi.
Voren mermer kanepesini göstererek, "Buraya otur " dedi. "Bütün Jiroch'daki en serin yerdir." Gırgır geçercesine gülümsedi.
Sephrenia kanepeye oturdu ve Flüt onun yanına tırmandı.
Voren arkadaşının elini sıkarken, "Evet Sparhavvk " dedi "seni tekrar Jiroch'a getiren sebep nedir? Geride bir şey mj bıraktın?"
"Unuttuğum bir şey yok," diye cevapladı soğukça Sparhavvk.
Voren güldü. "Ne kadar iyi bir dost olduğumu göstermek için söylediğini Lillias'a anlatmayacağım. Selam, Kurik. Aslade nasıl?"
"İyidir Lordum."
"Ya oğulların? Üç tane değil mi?"

"Dört. Sonuncu siz Demos'dan ayrıldıktan sonra doğdu."
"Tebrikler," dedi Voren, "belki biraz geç ama tebrikler."
"Teşekkür ederim, Lordum."
Sparhavvk şakalaşmayı keserek, "Seninle konuşmam gerek, Voren," dedi, "ve fazla zamanımız yok."
"Bunu arkadaş ziyareti olarak düşünmüştüm." Voren iç çekti.
Sparhavvk buna aldırmadı. "Vanion Cimmura'da neler olduğu hakkında sana haber ulaştırmayı başardı mı?"
Voren'in yüzündeki hafif alaycı gülümseme kayboldu ve başını sallayarak onayladı. "Seni gördüğüme şaşırmamın bir nedeni bu. Borrata'ya gittiğini düşünüyordum. Orada şansın yardım etti mi?"
"Ne kadar yardım ettiğini bilemeyeceğim ama izini sürmeye değer bir iz bulduk." Dişlerini sıktı, "Voren," dedi kasvetli bir sesle, "Ehlana zehirlenmiş."
Voren bir an baktı sonra küfretti. Buz gibi bir sesle, "Cimmu-ra'ya geri dönmem ne kadar zaman alır merak ediyorum," dedi. "Sanırım Annias'ı yeniden düzenlemek isteyeceğim. Kafasız çok daha güzel gözükür, öyle değil mi?"
"Sıranı beklemen gerekiyor," dedi Kurik. "Aynı fikirde olan en az bir düzine kişi tanıyorum."
"Her neyse," diye devam etti Sparhavvk, "bir Rendor zehiri olduğunu öğrendik ve Dabou/daki bir doktorun panzehiri bildiğini duyduk. Şimdi gittiğimiz yer de orası."
"Kalten ve diğerleri nerede?" dedi Voren. "Vanion onun ve diğer birliklerden şövalyelerin de senle beraber olduğunu yazmıştı."
"Onları Madel'de bıraktık," diye cevapladı Sparhavvk. "Ren-dorluya pek benzemiyorlar - ya da öyle davranamıyorlar. Doktor Tanjin ismini duydun mu?"
"Kralın esrarengiz hastalıklı erkek kardeşini iyileştiren mi? Şüphesiz. Ama bu konuda konuşmak istemeyebilir. Etrafta bu tedaviyi nasıl başardığı konusunda bazı tahminler var ve Rendorlu-ların büyü konusunda neler hissettiklerini biliyorsun."
"Onu konuşmaya ikna ederim," dedi Sparhavvk.
"Kalten ve diğerlerini geride bırakmış olmamayı dileyebilirsin," dedi Voren. "Dabour bu günlerde hiç de iyi bir yer değil."
"Tek başıma başarmam gerekiyor. Cippria'dan eve dönmeleri ve beni orada beklemelerini söyleyen bir haber yolladım."

"Cippria'da senin için mesaj gönderecek kadar güvenilebilecek i kimi buldun?"
"Şehrin doğusundaki Arcian manastırının başrahibine gittim. Onu uzun zamandır tanırım."
Voren güldü. "Hâlâ Cyrinic olduğunu saklamaya çalışıyor mu?"
"Sen her şeyi bilir misin, Voren?"
"Ben mi, burada olma nedenim bu. Yine de iyi adamdır. Yöntemleri biraz sıradandır ama iş görür."
"Dabour'da neler oluyor?" diye sordu Sparhavvk. "Oraya gözlerim kapalı girmek istemem."
ilhanx

Voren Sephrenia'nın ayaklarının yanına, çimenlere yayılarak oturup ellerim dizine doladı. "Dabour hep tuhaf bir yer olmuştur," dedi. "Eshand'm yuvasıydı, çöl göçebeleri onu kutsal bir şehir olarak görürler. Genelde bir düzine kadar dini fraksiyon her fırsatta oradaki kutsal yerlerin kontrolü için birbirleriyle savaşırlar." Acı acı gülümsedi. "İnanır mısınız, orada, hepsi de Eshand'm son dinlenme yeri olduğuna inanılan yirmi üç türbe var? En azından bazılarının sahte olduğu hakkında kuvvetli şüphelerim var - bu kutsal adamı , öldükten sonra parçalayıp her parçayı ayrı ayrı gömmedilerse."
Sparhavvk arkadaşının yanma çimenlerin üzerine çöktü. "Bu sadece bir düşünce ama," dedi, "diğer fraksiyonlardan birine el altından destek sağlayıp, Arasham'ın konumunu yavaş yavaş zayıflatabilir miyiz?"
"Bu güzel bir fikir, Sparhavvk ama şu anda başka hiçbir fraksiyon yok. Arasham vahi aldıktan sonra olası bütün rakiplerini yok etmekle kırk yıl geçirdi. Merkezi Rendo/da dev boyutlarda bir kan gölü oluştu. Kafataslarından piramitler çölü benek benek kap-
İladı. Sonunda, Dabour'un kontrolünü ele geçirdi ve orayı öyle bir otoriteyle yönetiyor ki, yanında Zemoch'un Otha'sı bir liberal gibi kalır. Her delice hevesinde onu körlemesine takip eden binlerce kuduz müridi var. Güneşten pişmiş beyinleri, alevler çıkaran gözleriyle sokaklarda aylak aylak dolaşarak belirsiz dini kanunları çiğneyenleri arıyorlar. Yıkanmayan, bitli ve öfkeli, sokakları komşularını yakma fırsatı arayarak dolduran bir güruh." "Yeteri kadar açıklayıcı," dedi Sparhavvk. Sephrenia'ya göz attı. Flüt çeşmede bir mendil ıslatmış, kadının yüzünü nazikçe siliyor-du. Sephrenia, özellikle başını sanki çocukmuşçasma. kızın omzu-
na dayamıştı. "Arasham bir ordu topladı mı?" diye Voren'e sordu.
Voren homurdandı. "Ancak bir salak ona ordu diyebilir. Hiç bir yere gidemezler çünkü her yarım saatte bir dua etmeleri gerekir ve şu yaşlı bunak adamın açıkça gözüken gerçekdışı beyanlarına bile gözleri kapalı itaat ediyorlar." Haşince güldü.
"Çok uzun zamandır buradasın." Sparhawk güldü. "Rendor karakterini bozmaya başlamış."
"Aptallık ve kirliliğe katlanamam, Sparhawk. Arasham'm mü-ridleri cehalet ve pisliğin kutsallığına yürekten inanıyorlar."
"Buna karşın, iyi bir hitabet yeteneği geliştirmeye başlamışsın."
"Küçümseme birisinin sözlerle yaptığı güçlü çeşnidir," dedi Voren. "Rendor'da düşündüklerimi açıkça söyleyemem, bu yüzden anlatımımı süslemek için kendime ayıracak çok zamanım oluyor." Yüzü ciddileşti. "Dabour'da dikkatli ol, Sparhawk, Arasham'm - bazılarım onun bile bilmediği - birkaç düzine havarisi var. Şehri gerçekte kontrol edenler onlar ve hepsi en az onun kadar deli."
"O kadar kötü mü?"
"Daha da kötü."
"Sen her zaman neşeli bir çocuktun, Voren," dedi ince bir alaycılıkla Sparhawk.
"Bu eksiklerimden biri. Her şeyin iyi tarafını görmeye çalışırım. Cippria'da olan ve bilmem gereken başka bir şey var mı?"
Sparhawk yanındaki çimenleri yolarak, "Belki ilgilenmek istersin," dedi. "Kuzeydeki Elene krallıklarında köylülerin Eshandist hareketin amaçlarını destekliklerinden Kilise'ye karşı bir isyan eşiğinde oldukları inancını teşvik etmeye çalışan yabancılar var."
"Ben de bu konuda bazı söylentiler duydum," dedi Voren. "Burada Jiroch'ta daha o kadar ileri gitmediler."
"Sadece bir an meselesi. Oldukça iyi organize olmuşlar."
"Bunun arkasında kimin olduğu konusunda fikrin var mı?"
"Martel ve hepimiz onun kimin için çalıştığını biliyoruz. Plan, Hiyerarşi Chyrellos'da yeni patriği seçmek için toplandığı anda şehirlilerin Rendor'da Kilise'ye karşı isyan çıkaran Arasham'a katılmalarını sağlamaktan ibaret. Kilise Şövalyeleri ortalığı yatıştırmak için buraya gelmek zorunda kalacaklar, bu da Annias ile destekçilerine seçimde hareket özgürlüğü verecek. Askeri birliklere haber ilettik, ona göre hareket edecekler." Sparhavvk çimenlerden kalktı.

"Uşağının haberi götürmesi yaklaşık ne kadar sürer?" diye sordu. "Geldiğinde biz gitmiş olmamız daha iyi olabilir. Pek akıllı olmayabilir ama Rendorluları bilirim, dedikoduyu severler."
"Sanırım çok az zamanınız kaldı. Jintal'ın en hızlı temposu telaşsız, ağır ağır yürümektir. Yemek yiyecek zamanımız var."
Sephrenia şakacı adama sordu. "Dabour'da kalacak emin bir yer var mı?"
"Dabour'da hiç bir yer gerçekten emin değildir," dedi Voren. Sparhawk'a baktı. "Perraine'i hatırlıyor musun?" diye sordu.
"Şu zayıf olan mı? Nerdeyse hiç konuşmayan?"
ilhanx

"Evet, o. Dabour'da bir sığır alıcısı rolünde. Mirrelek adıyla biliniyor ve aktarma ağılları yanında güzel bir yeri var. Çöl insanlarının ona ihtiyacı var - tabii ki kendi sığırlarını kendileri yemek istemiyorlarsa - bu yüzden şehirde az çok rahatça idare ediyor. Sizi misafir edecek ve beladan uzak tutacaktır." Voren biraz sinsice sırıttı. "Beladan konuşurken," dedi, "Lillias geri döndüğünü öğrenmeden Jiroch'dan çık git."
"Hâlâ mutsuz mu?" diye sordu Sparhawk. "Ben şimdiye kadar kendini avutacak birisini bulmuştur diye düşündüm."
"Kesinlikle bulmuştur -hatta birkaç tane- ama Lillias'ı biliyorsun. Kin tutar."
Sparhawk kendini savunurak, "Ona dükkanı bırakmıştım," dedi. "Kendini işe verseydi şimdiye kadar çok rahat ediyor olurdu."
"Sorun, bir notla - ve mirasını bırakarak - elveda deyişin. Ona bağıracak, ağlayacak ve kendini öldürme tehditleri verecek şans tanımadın."
"Amacım buydu."
"Ona karşı çok acımasızdın, dostum. Lillias tiyatroyla büyüyor. Yaptığın gibi gecenin bir yansı ortadan gizlice kaybolunca muhteşem bir oyunculuk fırsatını onun elinden aldın." Voren sırıtıyordu.
"Bunu sürdürmen gerçekten gerekiyor mu?"
"Sadece dostça bir uyarı yapmak istiyorum, Sparhavvk. Dabour'da karşılaşacağın birkaç bin uluyan fanatik Jiroch'da Lillias'la karşılaşmandan çok ama çok daha az tehlikelidir."
315
yirmi birinci bölüm
YAKLAŞIK yarım saat sonra Voren'in evini sessizce terk ettiler. Atlarına binerlerken Sparhawk dikkatle Sephrenia'ya baktı. Öğleyi çok az geçmesine rağmen şimdiden yorgun görünüyordu. "Arkamızdaki şu şey nehirde de hortum çıkarabilir mi?" diye sordu.
Sephrenia kaşlarını çattı. "Söylemesi zor," diye cevapladı. "Normalde, hayır derdim çünkü yeteri kadar su yok. Ama yeraltı dünyasının yaratıkları eğer tercih ederlerse doğanın bazı kanunlarının da üstesinden gelirler. Nehrin genişliği ne kadar?"
"Çok değil," diye cevapladı Sparhavvk. "Bütün Rendor'da bir tek geniş nehir yapacak kadar bile su yok."
"Nehir kıyıları hortum yönlendirmeyi çok güçleştirir," dedi. "Mabin'in gemisini yok edenin nasıl değişken olduğunu gördün."
"O zaman bunu denememiz gerek," dedi. "Sen Dabour"a kadar at binmekten yorgun düşeceksin ve güneye indikçe hava daha da ısınacak."
"Benim hatırım için işleri şansa bırakma."
"Bu sadece senin için değil. Şimdiden oldukça çok zaman kaybettik ve tekneyle gitmek at sürmekten hızlıdır. Aceleyle tekneyi terk etme olasılığa karşılık kıyıya yakın gideriz."
Eyerine hafifçe yığılarak, "Hangisinin daha iyi olduğunu düşünüyorsan öyle olsun," dedi.
Parlak giysili şehirliler ve kuzey krallıklarının tüccarlarıyla karışmış siyah cüppeli çöl göçebeleriyle kaynayan sokağa çıktılar. Sokak gürültüydü ve şu kendine özgü - baharat, parfüm ve yanan zeytinyağının her tarafa yayılan - Rendor kokusuyla dolmuştu.
Sokaktan nehre doğru giderlerken Kurik merakla, "Bu Lilli-
316
as'd a kim?" diye sordu.
"Önemli değil," diye geçiştirdi Sparhavvk.
"Tehlikeliyse bilmemin çok önemli olduğunu düşünüyorum."
"Lillias o tip bir tehlike değil."
"Anladığım kadarıyla bir kadından bahsediyoruz."
Kurik'in konuyu bırakmaya niyetli olmadığı açıktı. Sparhawk yüzünü ekşitti. "Tamam. Jiroch'a on yıllığına gelmiştim. Voren beni Mahkra ismiyle bilindiğim bir dükkana yerleştirdi. Fikir ortada gözükmemem ve Martel'in kiralık adamlarının bulamamasıydı. Meşgul olmak için Voren'e bilgi topladım. Bunun için sokaktaki diğer tüccarlar gibi gözükmem gerekti. Hepsinin metresleri vardı, bir tane de bana gerekti. Adı Lillian'dı. Tatmin oldun mu?"
"Bu çok kısa oldu. Anladığım kadarıyla bu bayan çabuk kızan biriydi değil mi?"
"Hayır, Kurik. Lillias kin besleyen kadın türünden."
"Oh, o türden. Onunla tanışmak isterim."
"Hayır, istemezsin. Çığlıklara ve aşırı duygusallık gösteren o davranışlarla ilgileneceğini sanmam."
"O kadar kötü mü?"
"Niye gecenin bir yarısı şehirden kaçtığımı düşünüyorsun ki? Ne dersin bu konuyu bırakabilir miyiz?"
Kurik kıkırdamaya başladı. "Güldüğüm için kusuruma bakmayın, Lordum," dedi, "ama hatırladığım kadarıyla Talen'in annesiyle ilgili akılsızca davranışımı size söylediğimde konuya sizde sempatiyle bakmamıştınız."

ilhanx

"Tamam. Artık ödeştik." Sparhavvk ağzını kapatı ve Kurik'in kahkahalarına aldırmayarak atını sürmeye devam etti.
Çamur akan Güle Nehri'ne uzanan iskeleler dökülüyordu. Kokan balık ağlarıyla sarılıydılar. Jiroch ve Dabour arasındaki müşteri bulmaya çalışan düzinelerce geniş karınlı nehir teknesi onlara bağlanmıştı. Koyu renkli gemiciler üzerlerinde peştamallar ve kafalarına sarılı kumaşlarla göreve hazır tembel tembel yatıyorlardı. Sparhavvk atından indi ve üzerine bol gelen çizgili bir cüppe giymiş, kötü bakışlı, tek gözlü bir adama yaklaştı. Tek gözlü adam iskelede durmuş, çamurlu bir salapuryanın üzerindeki tembel görünüşlü üç gemiciye bas bas bağırarak emirler veriyordu.
"Senin teknen mi?" diye sordu şövalye.
317
"Ne olmuş?"
"Kiralık mı?"
"Bu fiyata bağlı."
"Bunu çözebiliriz. Dabour kaç gün çeker?"
"Üç ya da dört gün, rüzgara bağlı." Kaptan sağlam gözüyle Sparhavvk ve diğerlerinin değerini ölçüyordu. Aksi ifadesi değişti ve yaltak bir şekilde gülümsedi. "Niye fiyatı konuşmuyoruz ki, soylu bayım?" diye önerdi.
Sparhavvk biraz pazarlık yapar gibi gözüktü sonra Voren'in ona verdiği para kesesinin içine daldı ve nehir adamının kirli eline gümüşleri saydı. Adamın tek gözü keseyi görünce ışıldadı.
Tekneye bindiler, üç gemici halatları çözüp, eğik yelkeni açarken atlarını bağladılar. Nehir durgundu. Ardan Boğazı'ndan kıyıya esen sert meltem onları akıntıya karşı iyi bir hızla sürüklüyordu.
Atlarının eyerlerini çıkarırlarken Sparhavvk arkadaşlarına "Kendinize dikkat edin," diye mırıldandı. "Kaptanımız gözü fırsatlar için açık bir işadamı gibi gözüküyor." Tek gözlü adamın dümen yekesini tuttuğu kıç tarafa gitti. "Mümkün olduğu kadar kıyıya yakın gitmenizi istiyorum," dedi.
"Niçin?" Kaptanın tek gözü dikkat kesildi.
"Kız kardeşim sudan korkar," diye uydurdu Sparhavvk. "Kendini güvende hissetmesi için kıyıya yakın gitmenizi istiyorum."
"Siz ödüyorsunuz." Kaptan omuz silkti. "Nasıl isterseniz öyle yapacağız."
"Gece yolculuk eder misiniz?" diye sordu Sparhavvk.
Kaptan kafasını salladı. "Bazıları eder ama ben etmem. Bir yığın çıkıntı ve gözükmeyen kaya ağzımın tadını kaçırır. Hava karardığında kıyıya bağlanırız."
"İyi. Gemicinin tedbirli olmasını severim. Seyahat güvenli olur - önemli olan bu." Çelik gömleğini, ağır, geniş kılıcını göstermek için cübbesinin önünü açtı. "Ne demek istediğimi anladın mı?"
Kaptanın yüzü düşkınklığıyla karardı. "Beni teknemde tehdit etmeye hakkın yok," diye güçsüzlüğünü gizlemek için bağırdı.
"Önce söylediğin gibi, ben ödüyorum. Mürettebatın bana güvenilebilir gözükmedi, ve seninki de itimat uyandıran bir surat değil, Kaptan."
Kaptanın yüzü iyice asıldı. "Hakaret etmen gerekmiyor," dedi.
318
"Sizi yanlış değerlendirmişsem sonradan özür dilerim. Yanımızda değerli olan bazı şeyler var ve bizde kalmasını tercih ederiz. Ben ve arkadaşlarım ön güvertede uyuyacağız. Sen ve adamların kıçta uyuyabilirler. Bu sizi çok fazla rahatsız etmez, değil mi?"
"Biraz fazla olmuyor musun?"
"Gergin dönemler, komşu. Gergin dönemler. Unutma, gece için kıyıya bağlandığımızda adamlarım kıç güvertede tut - ve uykuda yürüme konusunda onları uyar. Bir tekne bu tip şeyler için çok tehlikeli bir yer olabilir ve uykum çok hafiftir." Döndü ve baş güverteye doğru yürüdü.
İki taraftaki nehir kıyısıda yoğun ve sık bir bitki örtüsüyle kaplıydı. Ama dar yeşil şeritlerin gerisinde yükselen tepeler çorak ve kayalıktı. Sparhavvk ve arkadaşları ön güvertede oturmuş kaptanla denizcilerine dikkat edip, sıradışı bir hava belirtisi gözlüyorlar-dı. Flüt, Sparhawk, Sephrenia ve Kurik ile sessizce konuşurken cıvadraya ata biner gibi oturmuş kavalını çalıyordu. Sephrenia ülkenin adetlerini bildiği için Sparhavvk'in tavsiyeleri esas olarak silah-tarmaydı. Kişisel hakaret olarak alınabilecek bazı küçük şeyler ve saygısızlık olarak kabul edilen diğer şeyler hakkında onu uyardı.
"Bu aptalca kuralları kim koydu?" diye sordu Kurik.
"Eshand," diye ceyapladı Sparhavvk. "O bir deliydi ve deliler kuralların varlığından büyük rahatlık duyarlar."
"Başka bir şey var mı?"
"Bir şey daha. Koyun sürüsüyle karşılaşırsan yolundan çekil."
"Bir daha söyle?" Kurik'in sesi kuşkuluydu.

ilhanx

"Bu çok önemli, Kurik."
"Ciddi değilsin!"
"Son derece ciddiyim. Eshand çocukken bir çobanmış ve sürüsüne doğru atını süren birisini gördüğünde çıldırırmış. Güç sahibi olduktan sonra, Tann'nın ona koyunların kutsal hayvanlar olduğu ve herkesin onlara yol vermesi gerektiğini bildirdiğini ilan etmiş."
"Bu çılgınca, Sparhavvk," diye yakındı Kurik.
"Şüphesiz öyle. Ama buranın yasası bu."
"Elene Tanrısı'nm açıkladıkları her zaman Peygamberlerinin önyargılarıyla çakışıyor gözükmesi ne kadar garip değil mi?" diye mırıldandı Sephrenia.
Güneşin batmasıyla kaptan teknesini kıyıya bağladı. O ve
319
adamları kıç güverteye ot şiltelerini yaydılar. Sparhawk kalktı ve teknenin ortasına gitti. Elini Faran'm omuzuna koydu. İri alacalıya, "Uyuma," dedi. "Eğer gecenin bir yarısı gizlice etrafta dolaşmaya kalkan olursa bana haber ver."
Faran dişlerini gösterdi ve kıç güverteyi görecek şekilde yerini değiştirdi. Sparhawk sağrısını okşayıp geriye, başa döndü.
Akşam yemeği olarak ekmek ve peynir yediler, sonra battaniyelerini güverteye serdiler.
Akşam hazırlıkları bittikten sonra Kurik, "Sparhavvk," dedi.
"Evet, Kurik?"
"Aklıma bir şey geldi. Dabour'a girip çıkan bir sürü insan var?"
" Arasham'm orada olması kalabalık kitleleri buraya çekiyor."
"Düşündümde. Dabour'a bir fersah kala tekneden inip şehre giden hacı gruplarına katılsak daha az dikkat çekmez miyiz?"
"Sen her şeyi düşünürsün, değil mi, Kurik?"
"Bana bunun için para veriyorsun, Sparhavvk. Şövalyeler bazen pratik olamazsınız. Beladan kurtarmak bir silahtarın görevidir."
"Bunu takdir ediyorum, Kurik."
"Bunun için fazladan para istemiyorum."
Gece olaysız geçti, sabahla beraber gemiciler halatları çözüp yelkeni açtılar. Ertesi gün öğlene doğru Kodhl şehrini geçtiler ve kutsal şehir Dabour'a doğru nehirden yukarı yolculuğa devam ettiler. Nehrin iki şehir arasındaki bölümü kalabalıktı. Organize bir trafik yoktu, tekneler ara sıra birbirine çarpıyordu. Böyle olaylara genelde küfürler ve hakaretler eşlik ediyordu.
Dördüncü gün öğle vakti Sparhawk tek gözlü kaptanla konuşmak için kıça gitti. "Oldukça yaklaştık, değil mi?" diye sordu.
Kaptan bir tekneden kaçınmak için yekesini hızla hareket ettirerek, "Yaklaşık beş fersah daha var," diye cevapladı. "Üç bacaklı eşşeğin uyuz oğlu!" diye diğer teknenin dümencisine bağırdı.
"Anan siğillerle kaplansın!" diye nazikçe cevapladı dümenci.
"Sanırım arkadaşlarım ve ben şehre ulaşmadan kıyıya çıkmak istiyoruz," dedi kaptana Sparhavvk. "Arasham'm müritleriyle karşılaşmadan önce biraz etrafa bakınmak istiyoruz ve büyük ihtimalle iskeleler oldukça yakından gözleniyorlardır."
"Akıllıca bir hareket olabilir," diye onayladı kaptan. "İyi işler peşinde olmadığınızı hissediyor ve bulaşmamayı tercih ederim."
320
"O zaman bu ikimizin işine de yarar, değil mi?"
Daha ikindi olmamıştı ki kaptan yekeyi kırdı ve teknesinin pruvasını bir kumsalın dar şeridine soktu. Sparhavvk'a, "Bu sizi getirebileceğim en yakın yer," dedi. "İlerde kıyı çamurlaşıyor."
"Dabour buradan ne kadar uzakta?" diye sordu Sparhawk.
"Dört ya da beş mil."
"İyi, yeteri kadar yakın."
Gemiciler geminin ortasından kumlara doğru bir borda iskelesi uzattılar. Sparhavvk ile arkadaşları atlan ve yük katırını kumsala çıkardılar. Daha karaya yeni çıkmışlardı ki gemiciler borda iskelesini geri çekip uzun sırıklarla tekneyi nehre doğru ittiler. Sonra kaptan teknesini akıntıya soktu ve nehirden aşağı gittiler. Hoşça-kal diyen olmadı.
Sparhavvk Sephrenia'ya, "iyi misin?" diye sordu. Gözlerinin al-nndaki koyu halkalar kaybolmaya yüz tutmasına rağmen yüzü hâlâ süzgündü.
"İyi olacağım," diye temin etti.
"Eğer birkaç şövalye daha kaybedersek olmazsın, değil mi?"

ilhanx

"Gerçekten bilmiyorum," diye cevapladı. "Daha önce hiç bu durumda olmamıştım. Dabour'a gidelim ve Tanjin ile konuşalım."
Kumsaldan yukarı, kavruk çalılıkların arasından atlarını sürdüler ve kısa zamanda Dabour'a giden tozlu yola ulaştılar. Yolda başka yolcular vardı, çoğu koyu gözleri dini coşkudan alev alev yanan siyah cüppeli göçebelerdi. Bir kere bir koyun sürüsünden dolayı yolun kenarına çekilmek zorunda kaldılar. Çobanlar katırlarını kibirlice sürüyor ve kasten hayvanlarıyla yolu mümkün olduğu kadar çok tıkıyorlardı. İfadelerinden karşı çıkacak kim olursa olsun meydan okumaya hazır oldukları açıktı.
"Koyunlardan hiç hoşlanmam," diye mırıldandı Kurik, "koyun çobanlarından ise daha da az hoşlanırım."
"Bunu belli etme," diye tavsiye etti Sparhavvk.
"Buralarda çok koyun eti yerler, değil mi?"
Sparhavvk başıyla onayladı.
"Kutsal bir hayvanı kesip yemek tutarsızlık değil mi?"
"Tutarsızlık Rendor kafasının dikkate değer özelliklerinden biri."
Koyunlar geçince Flüt kavalını kaldırıp acayip uyumsuz küçük bir melodi çaldı. Koyunların gözleri birden yabanileşti, sağa sola

kaynaştılar, sonra arkalarından çılgınca kovalayan çobanlarla çöle doğru darmadağın kaçtılar. Flüt bir kıkırdamayla ağzını kapadı.
"Kes şunu," diye çıkıştı Sephrenia.
Kurik hayretle, "Şu anda olan düşündüğüm şey mi?" dedi.
"Hiç şaşırmadım," dedi Sparhawk.
"Biliyor musun, bu küçük kızı gerçekten seviyorum?" Kurik bütün dişlerini göstererek sırıtıyordu.
Kalabalık bir hacı gurubunun peşine takılıp yollarına devam ettiler. Bir süre sonra alçak bir tepenin üstüne çıkıp altlarında uzanan Dabour şehrini gördüler. Orada nehrin kenarında toplanmış her zamanki beyaz sıvalı evler ve onların ilerisinde bütün yönlere yayılan yüzlerce geniş siyah çadır vardı. Sparhavvk bir elini gözlerine siper edip şehri inceledi. Şehrin doğu kısmını işaret etti, "Sığır ağılları orada," dedi. "Perraine'i oralarda bir yerde bulabileceğiz."
Dabour'un güney bölümündeki binalar ve çadırlardan uzak durarak keskin bir dönüşle tepeden aşağı indiler. Onlarla ağıllar arasında kurulmuş çadır grubunun arasından geçerlerken, boynunda pirinç bir zincir, ucunda ise bir cam parçası asılı, sakallı bir göçebe yollarını kesmek için bir çadırın arkasından çıktı. "Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" diye sordu. Eliyle emredici bir hareket yaptı ve ellerinde kargılarla bir düzine siyah cüppeli ortaya çıktı.
"Sığır ağıllarında işimiz var, asil efendi," diye yumuşakça cevapladı Sparhavvk.
"Oh, öyle mi?" Siyah sakallı dudak bükerek güldü. "Etrafta sığır görmüyorum." Zafer kazanmış gibi etrafındaki müritlerine kendinden memnun aptalca bir sırıtışla baktı.
"Sığırlar geliyor, asil efendi," dedi Sparhavvk. "Anlaşmaları yapmak için önden yollandık."
Boynunda zincir olan adam kaşlarını çattı, bunda yanlış bir şey bulmak için kendini zorlamaya çalışıyordu. Sonunda kavgacı bir tonla, "Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye sordu.
"Korkarım ki bilmiyorum, soylu efendi," diye özür diledi Sparhavvk. "Sizinle tanışma şerefine ulaşamadım."
"Kendini çok zeki sanıyorsun, değil mi?" diye sordu işgüzar adam. "Bütün"bu kibar sözler beni kandıramaz."
Sparhavvk sesine gelen hafif bir kızgınlıkla, "Kandırmaya değil," dedi, "sadece nazik olmaya çalışıyorum, komşu."

Sakallı adam yumruğunu göğsüne vurarak, "Ben kutsal Aras-ham'ın en gözde havarisi, Ulesim'im," dedi.
Sparhavvk eyerinde eğilerek, "Sizinle tanışma onurunun altında eziliyorum," dedi.
"Tüm söyleyeceğin bu mu?" diye şaşkınlığını belirtti Ulesim, gözleri hakaret olarak algıladığı sözlerden dolayı dışarı fırlamıştı.
"Söylediğim gibi, Lord Ulesim, ezildim. Bu kadar ünlü biri tarafından karşılanacağımı beklemiyordum."
"Seni karşılamak için burada değilim, inek çobanı. Seni gözaltına almak için buradayım. Atlarınızdan inin."
Sparhavvk konumu değerlendirerek uzun bir bakış attı. Sonra Faran'ın sırtından indi ve Sephrenia'ya yardım etmeye gitti. Seph-renia Flüt'ü aşağı uzatırken, "Tüm bunların anlamı ne, Spar-hawk?" diye fısıldadı.
"Sanırım, kendini önemli göstermeye çalışan küçük bir yağcı," diye fısıldayarak cevapladı. "Herhangi bir karışıklık çıkartmak istemiyorum, söylediği gibi yapalım."

ilhanx

Ulesim kısa bir tereddütten sonra, "Esirleri çadırıma götürün," diye emretti. Gözde havari ne yapacağını tam olarak bilmiyor gibi gözüküyordu.
Kargılı adamlar tehdit edercesine ileri çıktılar, içlerinden biri üzerinde kirli yeşil kumaştan yapılmış düşük bir flama bulunan çadıra doğru yol gösterdi.
Sertçe çadırın içine itildiler ve kapı sıkıca kapatıldı.
Kurik'in ifadesi küçümseme doluydu. "Amatörler," diye homurdandı. "Kargılarını çoban değneği gibi tutuyorlar, silahımız var mı diye aramadılar bile?"
"Belki amatör olabilirler," dedi yavaşça Sephrenia, "ama bizi esir almayı başardılar."
Kurik cüppesinin altındaki hançerine uzanarak, "Çok uzun sürmez," diye homurdandı. "Çadırın arkasından bir delik açacağım, sonra yolumuza koyulabiliriz."
"Hayır," dedi yavaşça Sparhawk. "Eğer bunu yaparsak iki dakika içinde peşimize uluyan fanatiklerden bir güruh takılır."
"Burada oturup kalmayacağız değil mi?" diye şüpheyle sordu Kurik.
"Bırak bu işi ben halledeyim, Kurik."
323
Dakikalar geçerken boğucu çadırın içinde oturup beklediler.
Bir müddet sonra çadırın kapısı açıldı ve Ulesim arkasında iki adamıyla içeri girdi. "İsmin ne, inek çobanı," dedi kibirle.
"Bana Mahkra derler, Lord Ulesim," diye nazikça cevapladı Sparhawk, "bunlar kız kardeşimle kızı ve hizmetkarım. Niçin alı-koyulduğumuzu sorabilir miyim?"
Ulesim'in gözleri kısıldı. "Kutsal Arasham'm otoritesini kabul etmeyenler var," diye belirtti. "Ben Ulesim, onun gözde havarisi olarak bu yalancı peygamberlerin kökünü kazımayı ve onları direğe bağlayıp yakma cezasını vermeyi üstlendim. Kutsal Arasham bana sonuna kadar güveniyor."
Sparhawk şaşırmış bir ifadeyle, "hâlâ devam ediyor mu?" diye sordu. "Bütün Arasham karşıtlarının yıllar önce yok edildiğini sanıyordum."
"Tam değil! Tam değil!" diye yarım bir çığlık attı Ulesim. "Hâlâ şehirlerde varlığını gizli gizli sürdüren ve çöllerde saklanan entrikacılarla komplocular var. Bu suçluların her birini bulup çıkarana ve onları alevlere teslim edene kadar dinlenmeyeceğim."
"Benden ve grubumdan korkacak bir şey yok, Lord Ulesim," dedi Sparhavvk. "Tanrının kutsal peygamberine hürmet ediyoruz ve dualarımızda ona saygılarımızı sunuyoruz."
"Öyle söylüyorsun Mahkra, ama kimliğini ispat edip kutsal şehirde yasal bir işin olduğuna beni ikna edebilir misin?" Fanatik sanki tam on ikiden vurmuş gibi iki avenesine gülümsedi.
"Tabii, niye olmasın, Lord Ulesim," diye sakince cevapladı Sparhavvk, "sanırım yapabilirim. Biz buraya Mirrelek isimli bir sığır alıcısıyla konuşmak için geldik. Belki onu tanıyorsunuzdur?"
Ulesim kabararak ayağa kalktı. "Ben, kutsal Arasham'ın gözde havarisinin, sıradan bir sığır alıcıyla ne işim olabilir ki?"
Havarinin dalkavuklarından biri eğildi ve Ulesim'in kulağına bir şeyler fısıldadı. Havarinin ifadesi gittikçe güvenini yitirdi. Ulesim "Bahsettiğiniz sığır alıcısını çağırtacağım," dedi isteksizce. "Hikayenizi onaylarsa, iyi; onaylamazsa, sizi yargılamak için kutsal Arasham'm kendisine götüreceğim."
"Lord Ulesim nasıl isterse," diye eğildi Sparhavvk. "Eğer haberciniz Mirrelek'e Mahkra küçük anasından selamlarla burada derse, hemen buraya gelip meseleyi açığa çıkaracaktır."
324
Sakallı havari tehdit edercesine, "Dua et öyle olsun, Mahkra" dedi. Kulağına fısıldayan dalkavuğa döndü. "Git bu Mirrelek'i alıp getir. Bu inek çobanının söylediklerini ona tekrar et ve de ki, ben Arasham'ın gözde havarisi Ulesim hemen burada bulunmasını emrediyorum."
"Hemen, gözde kişi," diye cevaplayan adam koşar adımlarla çadırdan çıktı. Ulesim bir saniye Sparhavvk'a yiyecek gibi baktı sonra o ve çanak yalayıcısı çadırı terk ettiler.
"Kılıcın hâlâ sende, Sparhavvk," dedi Kurik. "Niye şu çalçene-nin sesini kesmedin? Ben diğer ikisini halledebilirdim."
"Gerekli değildi," Sparhavvk omuz silkti. "Perrain'i şimdiden kendini Arasham'a vazgeçilmeyek adam yaptığını bilecek kadar iyi tanırım. Kısa zamanda burada olacaktır ve Ulesim'e - Kutsal Arasham'ın - gözde - havarisine haddini bildirecektir."
"Kumar oynamıyor musun, Sparhavvk?" diye sordu Sephrenia. "Ya Perraine Mahkra ismini tanımazsa? Hatırladığım kadarıyla sen Jiroch'da o da yıllardır Dabour'daydı."
"Rendor'da kullandığım ismi hatırlamayabilir, ama seninkini hatırlamamazlık edemez, küçük ana. Bu çok eski bir paroladır. Pandionlar yıllardır onu kullanıyorlar."
Sephrenia gözlerini kırpıştırdı. "Gururum okşandı," dedi, "ama niye kimse bana söylemedi?"
Sparhavvk onu daha da şaşırttı. "Hepimiz bildiğini sanıyorduk."

ilhanx

Yaklaşık on beş dakika sonra Ulesim, sırım gibi, asık suratlı bir adamın yanında çadırdan içeri girdi. Ulesim'in yaltaklanan bir tavrı vardı ve ifadesi endişeliydi. "Size bahsettiğim adam bu", saygıdeğer Mirrelek," diye yaltaklandı.
İleri çıkıp Sparhavvk'ın eli samimi bir şekilde sıkan adam, "Ah, Mahkra," dedi. "Seni yine gördüğüme çok sevindim. Sorun ne?"
Sparhavvk Pandion arkadaşına hafifçe eğilerek, "Küçük bir yanlış anlama, hepsi bu," diye cevapladı.
"İyi, her şey açığa çıktı." Sör Perraine gözde havariye döndü. "Öyle değil mi, Ulesim?"
"Ş-şüphesiz, saygıdeğer Mirrelek," diye yaltaklandı Ulesim, suratı görülür derecede solmuştu.
"Dostlarımı gözaltında tutmak için elinde ne gerekçe vardı?" Perraine'nin sesi yumuşaktı fakat hafif bir kızgınlık vardı.
"Be-ben sadece kutsal Arasham'ı korumaya çalışıyordum."
"Öyle mi? Peki senden korumanı istedi mi?"
"Şey - tam değil."
"Anlıyorum. Cesursun, Ulesim. Kutsal Arasham'ın talimatlarına uymadan hareket edenlere neler hissettiğini biliyorsun, değil mi? Birçok kişi kendi başlarına hareket ederek kellesini kaybetti."
Ulesim titremeye başladı.
"Bu olayı söylediğimde seni affedeceğinden eminim. Daha basit biri hemen cellat kütüğüne yollanırdı ama sen her şeyden önce onun gözde havarisisin, değil mi? Başka bir şey var mı, Ulesim?"
Suratı bembeyaz olan Ulesim sessizce kafasını salladı.
"O zaman, ben ve arkadaşlarım gidiyoruz. Geliyor musun, Mahkra?" Sör Perraine önlerinde çadıran çıktılar.
Dabou/un kenar mahallelerinde kurulan çadır şehirden geçerlerken Perraine sığır pazarının son zamanlardaki durumu hakkında uzun bir süre konuştu. Görünüşe göre geçtikleri çadırlar rastge-le kurulmuşlardı ve sokağa benzer hiçbir şey yoktu. Kirli çocuklar kalabalık gruplar halinde kumların içinde oynuyorlardı. Yanlarından geçtikleri her çadırın gölgeli kısmından kalkan keyifsiz bakışlı köpekler ilgisizce birkaç kez havlıyorlardı.
Perrraine'nin evi çadırların biraz ötesinde otluk ve küçük bir arazinin merkezinde duran kare şeklinde bir yapıydı. Kapıya gelmeleriyle şövalye, "İçeri gelin," dedi yüksek bir sesle. "Şu sizin sığır sürüsü hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum."
İçeri girdiler. İçerisi loş ve serindi. Ev sadece tek bir odadan oluşuyordu. Bir tarafta basit yemek pişirme gereçleri, diğer tarafta da dağınık bir yatak vardı. Bir yığın geniş geçirgen testi çatı kirişine asılıydı. Bu testilerin her biri altlarından damlayan nemle yerde su birikintileri oluşturuyordu. Odada bir masa ve iki kanepe vardı. "Hiçbir şey süslü püslü değil," diye özür diledi Perraine.
Sparhawk evin arkasındaki kepenkleri iyi kapanmamış gözüken tek pencereye baktı. "Rahatça konuşabilir miyiz?" diye alçak bir sesle sordu.
Perraine güldü. "Evet, Sparhavvk" diye cevapladı. "Boş zamanlarımda o pencerenin dışında dikenli çalı yetiştiriyorum. Ne kadar büyüdüklerine ve dikenlerin boyuna hayran olursun. İyi gözüküyorsun, dostum. Çömezliğimizden beri seni görmedim." Perraine

çok hafif sezilen bir aksanla konuşuyordu. Pandionların çoğunun tersine bir Eleneli değildi, İç Eosia'nın uçsuz bucaksız köşelerinden bir yerden geliyordu. Sparhavvk ondan hep hoşlanmıştı.
"Nasıl konuşulacağını öğrenmiş gözüküyorsun, Perraine," dedi Sephrenia.
"Daha önceleri hep sessizdin."
Perraine gülümsedi. "Sorun aksanımdı, küçük ana," dedi. "İnsanların benimle eğlenmesini istemedim."
Sephrenia'nm bileklerinden tuttu ve olarak öptü, onu kutsamasını istedi.
"Kurik'i hatırlıyor musun?" diye sordu Sparhavvk.
"Tabii ki," diye cevapladı Perraine. "Beni mızrakla eğiten oydu. Selam, Kurik. Aslade nasıl?"
"Çok iyi, Sör Perraine. Hatırını sorduğunuzu söyleyeceğim. Burada dönen şu iş de ne - yani Ulesim ile olan, demek istedim?"
"O işgüzar dalkavuklardan biri."
"Gerçekten havari mi?"
Perraine hırıldadı. "Arasham'm onun ismini bile bildiğinden eminim. Şüphesiz Arasham'in kendi ismini bile bilmediği günler oluyor. Ulesim gibi kendini havari atayan ve etrafta dolaşıp, dürüst insanları rahatsız eden düzinelercesi var. Şimdi büyük ihtimalle kaçmak için atını hızla sürüyordur. Arasham verdiği minik otoriteyi aşanlara karşı çok katı. Niye oturmuyoruz ki?"
"Bu kadar güç toplamayı nasıl basardın?" diye sordu Sephrenia. "Ulesim bir kralmışsın gibi davrandı."
"O kadar zor değil. Arasham'in ağzında sadece iki dişi var ve onlarda çakışmıyor. İki haftada bir ona saygımın tarifsiz işareti olarak yumuşak, sütle beslenmiş bir dana veririm. Yaşlı adamlar midelerine çok

ilhanx

düşkündür, bu yüzden Arasham bol bol teşekkür eder. Havariler kör değil, böylece Arasham'm kollayacağını sanıp fikirlerimi kabul ediyorlar. Şimdi, sizi Dabour'a getiren sebep ne?"
"Voren seni bulmamızı tavsiye etti," dedi Sparhawk. "Burada birisiyle konuşmamız gerekiyor ve dikkat çekmek istemiyoruz."
Perraine alaycı bir biçimde, "Evim sizin evinizdir," dedi. "Konuşmanız gereken bu kişi de kim?"
Sephrenia peçesini çıkarıp, "Tanjin isminde bir doktor," dedi.
Perriane ona biraz daha yakından baktı. "Sen pek iyi gözükmüyorsun ama Jiroch'da doktor bulamadınız mı?"
327
Sephrenia gülümsedi. "Benim için değil, Perriane," dedi. "Başka biri için. Bu Tanjin'i tanıyor musun?"
"Dabour'daki herkes onu bilir. Merkez meydanındaki ecza dükkanının arkasında oturur. Ama evi izlenir. Büyüyle uğraştığı konusunda söylentiler var ve bağnazlar onu iş üzerinde yakalamaya çalışıyorlar."
"Meydana yürüyerek gitmek daha iyi olur değil mi, ne dersin?" diye sordu Sparhavvk.
Perraine başıyla onayladı.
"Ve sanırım güneş batana kadar bekleyeceğiz. Böylece dışarı çıktığımızda biraz karanlık basar - belki ihtiyacımız olur da."
"Sizinle gelmemi ister misiniz?"
"Yanlız gitsek daha iyi olur. Senin burada kalman lazım, bizim değil. Tanjin şüphe altındaysa onu ziyaret etmen buradaki konumunu riske edebilir."
"Ara sokaklardan uzak dur," diye homurdandı Kurik.
Sparhawk Flüt'e işaret etti ve o da itaatkarca yanma geldi. Sparhawk ellerini onun omuzlarına koyup gözlerini yüzüne dikti. "Burada Kurik ile kalmanı istiyorum," dedi.
Flüt şımarıkça gözlerini şaşı yaptı.
"Kes şunu," dedi Sparhavvk. "Dinle küçük bayan, ciddiyim."
"Sadece rica et, Sparhavvk," diye tavsiye etti Sephrenia. "Emretme."
"Lütfen, Flüt," diye rica etti. "Lütfen burada kalır mısın?"
Flüt gülümsedi, ellerini önünde birleştirdi ve reverans yaptı.
Sephrenia, "Gördün mü, ne kadar kolaymış?" dedi.
Perraine ayağa kalkarak, "Zamanımız olduğuna göre, hepinize yiyecek bir şeyler hazırlayacağım," dedi.
"Bütün şişelerinin delik olduğunu biliyor musun, Perraine," diyen Kurik kirişlerde asılı damlayan testileri gösterdi.
Perraine, "Evet," diye cevapladı. "Zemini kirletiyorlar ama etrafı serin tutmaya yarıyorlar." Ocağa gitti, çakmak taşı, çelik ve çırayla birkaç saniye beceriksizce uğraştı. Sürgünlerden ve çöl çalılarının kıvrık dallarından çok küçük bir ateş yaktı. Sonra ateşe bir çaydanlık koydu, geniş bir tava alıp içine yağ döktü. Tavayı kömürlerin üzerine koydu ve kapalı bir kaptan birkaç parça et aldı. Yağ kokmaya başladığında etleri tavaya attı. "Korkarım ki sadece
328
koyun eti var," diye özür diledi. "Konuk beklemiyordum." Cızır-dayan ete kokusunu örtmek için bol bol baharat döktü, sonra masaya büyük tabaklar getirdi. Tekrar ateşin başına gidip toprak bir çömleği açtı. Çömlekten bir tutam çay alıp fincanın içine attı, sonra da çaydanlıktan sıcak su koydu. Çalımla fincanı uzatırken, "Senin için, küçük ana," dedi.
"Ne kadar güzel. Sen bir tanesin, Perraine."
"Sadece hizmet etmek için yaşıyorum," dedi biraz havalı. Masaya taze incir ve kalın bir dilim peynir getirdi, sonra dumanlar tüten tavayı ortaya koydu.
"Yanlış iş seçmişsin, dostum," dedi Sparhavvk.
"Yemek pişirmeyi çok zaman önce öğrendim. Bir uşak tutabilirim ama yabancılara güvenmiyorum." Oturdu. Yemeğe başladıklarında, "Orada dikkatli ol, Sparhawk," diye uyardı. "Arasham'ın müridlerinin kulaklarının arası iyi çalışmıyor ve hepsinin kafasına komşularını minik bir günah işlerken yakalama fikri takılmış. Arasham her akşam güneş battıktan sonra vaaz veriyor ve her akşam da yeni yasaklar çıkarmayı beceriyor."
"Sonuncusu neydi?" diye sordu Sparhavvk.
"Sinekleri öldürmek. Onların Tanrı'nın habercileri olduğunu söylüyor."
"Ciddi değilsin."
Perraine omuz silkti. "Sanırım yasaklayacak şeyler bitiyor ve hayal gücü sınırlı. Biraz daha koyun eti ister misin?"
Sparhavvk onun yerine incir alıp, "Çok teşekkürler, Perraine," dedi, "ama bir parça koyun eti benim sınırım."
"Günde bir parça mı?"

ilhanx

"Hayır. Yılda bir."
329
yirmi ikinci bölüm
GÜNEŞ gökyüzünü batıda pas rengine dönüştürüyordu ki Sparhavvk ve Sephrenia Dabour'un merkezinin yakınındaki meydana girdiler. Akşam ışığı meydandaki insanların yüzlerini ve binaların duvarlarını yakut kırmızısı bir renge çevirmişti. Sephre-nia'nm sol kolu iğreti bir askıya alınmıştı, Sparhavvk diğer dirseğinden yardım eder gibi tutuyordu.
Sparhavvk kafasını diğer tarafa allayarak, "Tam şurada," dedi.
Sephrenia peçesini burnu ve ağzı üzerinde biraz daha sıkılaştır-dı. Meydanın ortasında kaynaşan kalabalığa doğru ilerlediler.
Sağda solda, siyah cüppeli kukuletalı göçebeler binaların duvarlarına dayanmış, gözleri tetikte ve şüphe dolu geçen her surata dikkatle bakıyorlardı.
"Gerçek inananlar komşusunun günahları için her zaman tetikte bekler," diye alay edercesine mırıldandı Sparhavvk.
"Her zaman öyle olmuştur, Sparhavvk. Kişisel dürüstlük insanın en sıradan - ve en azından en çekici - özelliklerinden biridir." Gözleyicileraen birini geçtiler ve pis kokulu bir dükkana girdiler.
Eczacı yüzünde endişeli ifade olan küçük, tombik bir adamdı. Doktor Tanjin ile konuşmak istediklerini söylediklerinde, "Görmeyi kabul eder mi bilmiyorum," dedi. "Biliyorsunuz, gözleniyor."
"Evet," dedi Sparhavvk. "Dışarda çoğunu gördük. Lütfen burada olduğumuzu söyleyin. Kardeşimin kolunda ciddi bir sorunu var."
Sinirli eczacı dükkanın arkasında perdeli bir kapı girişinden aceleyle gitti. Bir saniye sonra geri geldi. "Özür dilerim. Yeni hasta almadığını söyledi."
Sparhavvk sesini yükseltti. "Nasıl olur bir doktor yaralı birini
330
görmeyi kabul etmez? Ettikleri yemin Dabour'da bir mana taşımıyor mu? Cippria'da doktorlar daha dürüst. Dostum Doktor Voldi asla hasta ya da yaralı birinin yardım isteğini geri çevirmezdi."
Bir saniye geçti ve perdeler aralandı. Aradan kafasını uzatan adamın çok iri bir burnu, sarkık bir alt dudağı, yelken kulakları ve zayıf, sulu gözleri vardı. "Voldi mi dediniz?" diye genizden gelen yüksek perdeden bir sesle sordu. "Onu tanıyor musunuz?"
"Tabii," diye cevapladı Sparhawk. "Kelleşmek üzere olan ufak tefek bir adam, sürekli saçlarını boyar. Kendini çok fazla beğenir."
"Bu Voldi, tamam. Kız kardeşini buraya arkaya getir ve çabuk ol. Dükkanın dışından kimsenin seni görmesine fırsat tanıma."
Sparhawk Sephrenia'nm dirseğinden tutup perdelerin arkasına kadar eşlik etti.
İri burunlu adam, "girdiğinizi gören oldu mu?" diye sordu.
"Sanırım, çoğu." Sparhawk omuz silkti. "Meydanın duvarlarına koklayarak günah bulmak için akbabalar gibi dizilmişler."
"Dabour'da böyle konuşmak güvenli değildir," dedi Tanjin.
"Belki." Sparhavvk etrafına bakındı. Oda pejmüreydi, köşelere tavana kadar açık tahta kutular ve kitap yığınları istiflenmişti. İnatçı bir yaban arısı dışarı çıkmaya çalışırken kafasını odadaki tek kirli cama çarptı. Odada duvara yaslanmış alçak bir divan, ortada bir masa ve birkaç tahta sandalye vardı. "İşe koyulalım mı, Doktor Tanjin?" diye önerdi.
"Tamam," dedi Sephrenia'ya doktor, "otur, koluna bakayım."
"Sizi mutlu edecekse bakabilirsiniz, Doktor," diyen Sephrenia, bir iskemle çekti, askıdan çıkartıp cüppesinin kolunu sıvadı.
Doktor biraz çekinerek Sparhavvk'a baktı. "Şüphesiz anladınız, kız kardeşinizin şahsıyla ilgili bir küstahlık yapmıyorum ama kolunu incelemem lazım."
"Yöntemi anlıyorum, Doktor."
Tanjin derin bir nefes aldı ve Sephrenia'nm bileğini birkaç kez ileri geri oynattı. Sonra parmaklarını nazikçe kolunda dolaştırdı, dirseğini büktü. Sonra parmaklan hafifçe Sephrenia'nm omuzuna dokunurken kolunu kaldırıp indirdi. Birbirine yakın gözleri kısıldı. "Kolunda hiçbir şey yok," diye suçladı.
Sephrenia peçesini açarken, "çok nazik olduğunuz için böyle söylüyorsunuz," diye mırıldandı.
331
"Madam!" dedi şok olmuş bir sesle. "Kendinizi örtün."
"Oh, ciddi olmayın, doktor," dedi. "Buraya kollar ve bacakları konuşmaya gelmedik."
"Siz casussunuz!" diye ağzı açık kaldı.
"Bir anlamda öyle," diye cevapladı Sephrenia. "Ama casusların da arada bir doktorlara danışması gerekir."

ilhanx

"Hemen burayı terk edin," diye emretti.
Sparhavvk kukuletasını geri iterek, "Daha yeni geldik." Dedi. "Sevgili kız kardeşim durma," dedi Sephrenia'ya- "Niçin buraya geldiğimizi anlat."
"Söyleyin bana Tanjin," dedi Sephrenia, "darestim kelimesi size bir şey ifade ediyor mu?"
Doktor ürktü, geri geri uzaklaşarak perdeli kapıya baktı.
"Mütevazi olmayın, Doktor," dedi Sparhavvk. "Kralın erkek kardeşini ve birçok yeğenini darestimle zehirlendikten sonra tedavi ettiğiniz söyleniyor."
"Bunu kimse ispat edemez."
"İspata ihtiyacımız yok. Tedaviye ihtiyacım var. Bir arkadaşı-*mız aynı durumda."
"Darestim için tedavi ya da panzehir yoktur."
"Peki nasıl oluyorda kralın kardeşi hâlâ yaşıyor?"
Doktor belli belirsiz meydanı işaret ederek, "Siz onlar için çalışıyorsunuz," diye suçladı. "Beni kandırıp itiraf ettirteceksiniz."
"Onlar kim?" diye sordu Sparhavvk.
"Arasham'ın fanatikleri. Çalışmalarımda büyücülük yaptığımı ispata çalışıyorlar."
"Yapıyor musunuz?"
Doktor geriye doğru sindi, "Lütfen gidin," diye yalvardı. "Hayatımı tehlikeye sokuyorsunuz."
"Fark ettiğiniz gibi biz Rendorlü değiliz," dedi Sephrenia. "Sizin ülkenizin insanlarının öngörülerini paylaşmıyoruz, bu yüzden sihir bizi rahatsız etmez. Geldiğimiz yerde oldukça sıradandır."
"Bahsettiğim arkadaşımız bizim için çok önemli." dedi Sparhavvk, "ve zehire çare bulmak için her şeyi göze alacağız." Ne demek istediğini anlatmak için cüppesinin önünü açtı. "Ne olursa."
Doktor örme zırh ve kmındaki kılıca şaşkın şaşkın bakakaldı.
"Doktoru tehdit etmeye gerek yok, sevgili kardeşim," dedi

Sephrenia. "Bulduğu tedaviyi açıklamaktan çok mutlu olacağın' dan eminim. Her şeyden önce o bir doktor."
Tanjin çaresizlik içinde, "madam neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedi. "Darestim'in tedavisi yoktur. Bu söylentileri nereden duyduğunuzu bilmiyorum ama hepsinin kesinlikle yalan olduğuna sizi temin ederim. Çalışmalarımda büyücülük kullanmıyorum. "Perdeli kapıya aceleyle bir göz daha attı.
"Ama Doktor Voldi kullandığınızı, hatta kralın ailesini iyileştirdiğinizi söyledi."
"Şey, evet, sanırım iyileştirdim ama zehir darestim değildi."
"Peki, neydi o zaman?"
"Ah, porgutta, sanırım." Açıkça yalan söylüyordu.
"O zaman kral niçin sizi çağırttı, doktor?" diye üsteledi Sephrenia. "Basit bir müshil ilacı vücuddaki porguttayı temizler. Her doktor çırağı bunu bilir. Kesinlikle hafif bir zehir olamazdı."
"Ah, şey, belki başka bir şeydi, tamamen unuttum."
"Sevgili kardeşim, sanırım bu iyi doktorun söylediğimiz kimseler olduğumuzun dolaysız ispaü gibi güven verici bir şeylere ihtiyacı var," dedi Sephrenia. İnatla pencereyi kırıp dışarı çıkmaya çalışan sinirli yaban arısına baktı. "Niye geceleri asla bir yaban arısı görmediğinizi hiç merak ettiniz mi, Doktor?" diye sordu.
"Bunu hiç düşünmedim."
"Belki bundan sonra düşünürsünüz." Styricçe mırıldanmaya başladı, parmakları bir büyüyü dokuyordu.
"Ne yapıyorsunuz?" diye haykırdı Tanjin. "Şunu durdurun!" Bir.eli önünde uzanmış Sephrenia'ya doğru ilerlemeye başladı, ama Sparhavvk onu durdurdu.
"Müdahale etme," dedi iri şövalye.
Sephrenia parmağıyla işaret etti ve büyüyü bıraktı.
Böceğin vızıldayan kanatlarının sesine insanoğlunun bilmediği bir dilde neşeyle şarkı söyleyen ince, tiz bir ses katıldı. Sparhavvk tozlu pencereye baktı. Yaban ansı gitmiş yerine eski halk efsanelerinden gelme minnacık bir kadın havada duruyordu. Uçuk sarı saçları büyük bir hızla çırptığı zar gibi kanatlarının arasından sırtına dökülüyordu. Küçük çıplak gövdesi ve ufacık yüzü nefes kesecek kadar güzeldi.
Sephrenia, "İşte yaban arıları kendilerini böyle görürler," dedi,

"ve belki de gerçekten öyledirler - gündüz sıradan bir böcek ama gece harika bir yaratık."
Tanjin gözleri faltaşı gibi açık, şaşkınlıktan dona kalmış bir vaziyette gerisin geri eski divanına düştü.
Sephrenia bir elini uzatıp periye şarkı söyler gibi mırıldandı, "buraya gel, küçük kardeş."
Peri odaya daldı, şeffaf kanatlan vızıldıyor, ince sesi yükseli- . yordu. Sephrenia'nın açılmış avucuna hâlâ havayı döven kanatlarıyla zarifçe kondu.

ilhanx

Sephrenia döndü ve elini titreyen doktora doğru uzattı. "Güzel değil mi?" diye sordu. "Eğer isterseniz onu tutabilirsiniz - ama iğnesine dikkat edin." Peri'nin elindeki minnacık meçi gösterdi.
Tanjin elleri arkasında geriye büzüldü. "Bunu nasıl yaptın?" diye titreyen bir sesle sordu.
"Yani bunu yapamaz mısın? O zaman senin alehinde olan suçlamalar sahte olmalı. Bu çok basit bir büyü - ilk öğrenilenlerden."
"Görebildiğiniz gibi Doktor," dedi Sparhavvk, "sihirle ilgili kuruntumuz yok. Arasham ya da fanatik müritlerine ihbar edilme korkusu olmadan bizimle serbestçe konuşabilirsiniz."
Tanjin dudaklarını sıkıca kapatmış, Sephrenia'nın avucunda kanatlarını çırparak oturan periye bakmaya devam ediyordu.
"Beni bıktırmayın, Doktor," dedi Sephrenia. "Sadece kralın erkek kardeşini nasıl iyileştirdiğinizi söyleyin, yolumuza koyulalım."
Tanjin ondan uzaklaşmaya başladı.
"Sanırım burada zaman kaybediyoruz, sevgili kardeşim," dedi Sparhavvk'a Sephrenia, "doktor işbirliği yapmayı reddediyor." Elin kaldırdı. "Uç, küçük kardeş," dedi periye ve küçük yaratık bir daha havalandı. "Şimdi gidiyoruz, Tanjin," dedi.
Sparhavvk itiraz etmeye kalktı ama Sephrenia elini engelleyici bir şekilde koluna koyup kapıya doğru yürüdü.
Tanjin havada daireler çizen periyi göstererek, "Bunu ne yapacaksınız?" diye bağırdı.
"Ne mi yapacağım?" dedi Sephrenia. "Tabii ki hiçbir şey, Doktor. O burada oldukça mutlu. Arada sırada şekerle besleyin ve ortaya küçük bir tabak su koyun. Karşılık olarak sizin için şarkı söyleyecektir. Sakın yakalamaya çalışmayın. Bu onu çok kızdırır."
"Onu burada bırakamazsınız!" diye haykırdı Doktor. "Eğer

onu görürlerse büyücülükten yakılırım."
"İşin aslını hemen anlıyor değil mi?" dedi Sephrenia.
"Bilimsel kafa bu kadarını fark eder." Sparhavvk sırıttı. "Haydi gitmiyor muyuz?"
"Bekleyin!" diye çığlık attı Tanjin.
"Bize söylemek istediğiniz bir şey mi var, Doktor?" dedi yumuşakça Sephrenia.
'Tamam. Ama kimseye söylememeye yemin etmeniz gerek."
"Tabii ki. Dudaklarımız mühürlendi."
Tanjin derin bir nefes aldı ve dışarıdan kimsenin dinlemediğine emin olmak için aceleyle perdeli kapıya gitti. Sonra döndü, onlan boğuk bir fısıltıyla konuştuğu odanın uzak köşesine eliyle çağırdı. "Darestim o kadar öldürücüdür ki doğal bir panzehiri ya da tedavi yolu yoktur," diye başladı.
"Voldi'nin de bize söylediği buydu," dedi Sparhavvk.
"Fark ettiğiniz gibi doğal bir panzehiri ya da tedavi yolu yoktur dedim," diye devam etti Tanjin. "Yıllar önce, araştırmalarım sırasında çok eski ve garip bir kitapla karşılaştım. Eshand zamanından daha önce bulunmuştu, yasaklar etkili olmadan önce yazılmış. Anlattığına göre Rendordaki ilkel otacılar hastalarına sıradan büyülerden faydalanarak bakarlarmış.
"Bu bazen işe yarar, bazen yaramazmış - ama bazı şaşırtıcı tedaviler elde etmişler. Çalışma bilinen bir öge üzerineymiş. Dünyada muazzam gücü olan bir miktar nesne var. Çok eski doktorlar hastalarını iyileştirmek için bu tip şeyler kullanmışlar."
"Anlıyorum," dedi Sephrenia. "Styric otacılar da bazen tehlikeli girişimlere başvururlar."
"Bu çalışma Daresiyan kıtasındaki Tamul İmparatorluğu'nda oldukça yaygındır," diye devam etti Tanjin, "ama burada Eosia'da gözden düşmüştür. Eosialı doktorlar bilimsel teknikleri tercih ederler. Eleneler her zaman büyüden şüphe etmişlerdir. Ama darestim çok kuvvetli olduğundan alışılagelmiş panzehirlerin hiçbirinin etkisi yoktur. Büyülü nesneler olası tek tedavidirler."
"Peki kralın erkek kardeşi ve yeğenlerini tedavi etmek için ne kullandınız?" diye sordu Sephrenia.
"Kendine has rengi olan kesilmemiş bir mücevherdi. Sanırım Daresia'dan gelme ama emin olamam. İnancıma göre Tamul Tanrı-

lan o taşa kendi güçlerini aşılamışlar."
"O taş nerede şimdi?" diye istekle sordu Sparhawk.
"Korkarım yok oldu. Onu öğütüp toz haline soktum ve kralın akrabalarını tedavi etmek için şarapla karıştırdım."
"Salak!" diye patladı Sephrenia. "Öyle bir nesne bu şekilde kullanılmaz. Tek yapman gereken hastanın vücuduna dokundurman ve gücünü dışarı çağırman."
"Eğitim görmüş bir doktorum madam," diye sertçe cevapladı.

ilhanx

"Ne böcekleri perilere çevirebilirim, ne kendimi havada durdurabilirim, ne de düşmalarımın üzerine büyüler yapabilirim. Ben sadece mesleğimin normal metodlarım takip edebilirim ve bu da hastanın ilacı mideye indirmesi anlamına gelir."
"Sadece birkaç kişi için binlerce insanı iyileştirebilecek bir taşı yok ettin!" Sephrenia biraz gayretle öfkesini kontrol etti. "Bu tip nesnelerden başka bildiğin var mı?" diye sordu.
"Birkaç tane." Omuz silkti. "Tamul'da, İmparatorluk sarayında büyük bir mızrak, Zemoch'da birkaç yüzük ama bunların insanları iyileştirmekte işe yarayacağından şüphem var. Polesia'da bir yerde mücevherli bir bilezik olduğu söyleniyor ama bu sadece bir efsane olabilir. Mithrium adası kralının kılıcı çok güçlü olarak ünlüdür ama Mithrium çağlar önce battı. Styriclerin birçok sihirli değnekleri olduğunu da duydum."
"Bu da bir efsane," dedi ona Sephrenia. "Tahta böyle bir güç için çok zayıf kalır. Başka?"
"Tek bildiğim Thalesia kraliyet tacının üzerindeki mücevher ama o da Zemoch istilası zamanından beri kayıp." Kaşlarını çattı. "Bunun pek fazla yardımı olacağını sanmıyorum," diye ekledi, "Arasham'ın dünyadaki en kuvvetli ve en kutsal şey olduğunu iddia ettiği bir tılsımı var. Gözümle görmedim, bu yüzden emin değilim. Arsham'm beyni kafasına bol geldiğinden bu konuda bilgisi yoktur. Zaten ondan bunu alamazsınız."
Sephrenia yüzünün alt tarafını örtmek için peçesini tekrar taktı. "Samimiyetiniz için teşekkür ederim, Doktor Tanjin," dedi. "Emin olunki sırrınızı kimse öğrenemeyecek." Bir saniye düşündü. Kolunu ileri uzatarak, "Sanırım kırık tahtasını yerine yerleştirmeniz gerekiyor," dedi. "Bu ziyaretin meşruluğunu meraklılara ispat etmemizi sağlayacaktır ve sizi de bizim kadar koruyacaktır."
336
"Bu çok iyi bir fikir, madam." Tanjin bir çift çıta ve uzun beyaz bez hazırladı.
Sparhavvk o Sephrenia'nın kolunu sararken sordu, "Küçük bir dost tavsiyesi ister misiniz, Tanjin?"
"Dinliyorum."
"Şöyle yapın. Eğer ben olsaydım, yanıma birkaç parça eşya alıp Zand'a giderdim. Orada kral sizi koruyabilir. Hâlâ daha sağken Dabour'dan çıkıp gidin. Fanatikler şüphelilikten eminliğe çok kolay geçebilirler ve yakıldıktan sonra masum olduğunuzu ispatlamanız pek bir işe yaramaz."
"Ama sahip olduğum her şey burada."
"Alevler ayaklarınızın altındayken bunların sizi çok rahatlatacağından eminim."
Tanjan yaptığı işten başını kaldırıp zayıf bir sesle sordu, "Gerçekten benim bu kadar tehlikede olduğumu düşünüyor musun?"
Sparhavvk başıyla onayladı. "Hem daha da fazlası. Dabour'da kalıp, bir hafta daha yaşarsan şanslı olduğunu iddia ederim."
Sephrenia sarılı kolunu askısına takarken, doktor korkunç bir şekilde titremeye başladı. Kapıya doğru gitmeye başladıklarında, "Bir dakika bekleyin," dedi. "Ona ne olacak?" Pencerenin yanında havada hızla uçuşan periyi işaret etti.
"Ah," dedi Sephrenia. "Özür dilerim. Neredeyse unutuyordum." Birkaç kelime mırıldandı ve belirsiz el hareketleri yaptı.
Yaban arısı kafasını pencereye vurmaya devam etti.
Ecza dükkanından tamamen boşalmış meydana çıktıklarında hava kararmıştı.
"Pek fazla bir şey yok," dedi Sparhavyk.
"Daha öncekilerden fazla. Ehlana'yı tedavi nasıl tedavi edeceğimizi biliyoruz. Yapmamız gereken nesnelerden birini bulmak."
"Arasham'm tılsımının böyle bir gücü olup olmadığını söyleyebilir inisin?"
"Sanırım."
"İyi. Perraine, Arasham'm her akşam vaaz verdiğini söyledi. Gidip onu bulalım. Tedavi için işe yarayacaksa bu vaazlardan bir düzine dinleyebilirim."
"Peki tılsımı nasıl almayı planlıyorsun?"
"Bir şeyler düşünürüm."
337
Siyah cüppeli bir adam yollarını kesti. "Olduğunuz yerde kalın," diye emretti.
"Sorun nedir, komşu?" diye sordu Sparhawk.
Cüppeli adam suçlayarak, "Niçin kutsal Arasham'ın ayaklarının dibinde değilsiniz?" diye sordu.
"Sadece yolumuza gidiyorduk," diye cevap verdi Sparhavvk.
"Bütün Dabour bilir ki, güneş batarken kutsal Arasham ahaliye konuşur. Niçin bildiğiniz halde orada değilsiniz?"
"Daha bugün geldik/' diye açıkladı Sparhawk, "ve kız kardeşimin incinen kolu için tıbbi yardım aramak zorundaydım."

ilhanx

Fanatik surat asarak şüpheyle Sephrenia'nm askısına baktı. "Büyücü Tanjin'e baş vurmadınız değil mi?" diye rahaksız edici bir tonda sordu.
"Birinin canı yanarsa otacının diplomasını sormaz," dedi Sephrenia. "Bununla beraber, temin ederim ki, doktor büyücülük yapmadı. Bir doktor gibi kırık kemiği yerine yerleştirdi ve sardı."
"Doğruluk ve büyücülük bir arada olmaz," dedi bağnaz adam.
"Sana ne söyleyeceğim biliyor musun, komşu," dedi kibarca Sparhawk. "İstersen bir kolunu kırayım böylece onu daha yakından inceleyebilir ve büyücülük yapıp yapmadığını anlayabilirsin."
Fanatik endişeyle geri çekildi.
"Şimdi gel bakayım, arkadaşım," dedi zevkle Sparhavvk, "cesur ol, fazla acımayacak ve kutsal Arasham'ın büyücülüğün kökünü kazımaktaki hevesini ne kadar takdir edeceğini düşün."
"Kutsal Arasham'ın konuştuğu yeri bize tarif edebilir misin?" Sephrenia araya girdi. "Kalplerimiz onun söyleyeceklerini dinlemek için yanıp tutuşuyor."
Sinirli adam parmağınla işaret ederek, "Şu yolun ilerisinde," dedi. "Meşale ışıklarını görebilirsiniz."
Hafifçe eğilen Sparhavvk, "Teşekkürler, arkadaşım," dedi. "Sen niye bu akşamki vaazda yoksun?"
"Ben, şey, zor bir görevim var," dedi adam. "Nedensiz orada olmayanları bulmam ve onları adalete tesim etmem gerekiyor."
"Ah, anlıyorum," dedi Sparhavvk. Arkasını döndü sonra tekrar geri döndü. "Senin için kolunu kırmamı istemediğinden gerçekten emin misin? Bir saniye bile sürmez."
Fanatik aceleyle onlardan uzaklaştı.
338
"Herkesi tehdit etmen gerekiyor mu, Sparhavvk?"
"Beni kızdırdı."
"Çok kolay kızıyorsun."
Bunu düşündü. "Evet," diye kabullendi. "Sanırım çabuk kızıyorum. Gidiyor muyuz?"
Kenar mahallelerde kurulan çadırlara gelene kadar Dabour'un karanlık sokaklarında yürüdüler. Biraz ilerde yakut kırmızısı bir parlama ışıldayan yıldızlara doğru yükseliyordu. Hızla çadırları geçip ışığa doğru ilerlediler.
Titreyerek yanan meşaleler şehrin güneyinde iki tepe arasındaki bir tür doğal anfinin 'etrafını saran sırıkların uçlarına konulmuştu. Çukur Arasham'ın müridleriyle doluydu; delirmiş kutsal adamın kendisi de tepelerden birisinin ortalarında, geniş bir kaya parçasının üstünde ayakta duruyordu. Uzun boylu ve sıskaydı. Uzun gri sakalı, fırça gibi siyah kaşları vardı. Müridlerine nutuk çeken sesi tizdi ama diş yoksunluğundan dolayı kelimelerini anlamak zor-du.Sephrenia ve Sparhavvk kalabalığa karıştıklarında, yaşlı adam -ona bir rüyada verildiğini söylediği - Tanrı'mn özel bir vahiyinin çok uzayan ispatının ortasındaydı. İddiasında dev mantık boşlukları ve Rendor'da itikat olarak bilinen şeyde büyük atlamalar vardı.
Sephrenia çıtalar ve askıyı çıkarırken şaşkın bir tonla, "Söylediklerinin bir anlamı var mı?" diye fısıldadı.
"Anladığım kadarıyla yok," diye fısıldadı Sparhavvk.
"Bende öyle tahmin ediyordum. Elene Tanrısı gerçekten bu tip histerik abuk sabuk sözleri teşvik eder mi?"
"Bende hiç etmedi."
"Daha yaklaşabilir miyiz?"
"Sanmıyorum. Önündeki kalabalık oldukça sık."
Arasham favori konularından birine döndü, Kilise'nin suçlanması. Belirttiğine göre, örgütlenmiş Elene dini En Yüce'nin seçtiği ve çok sevdiği sözcüsünün yüksek mevkisini tanımadığından Tanrı tarafından lanetlenmişti.
"Ama kötülük cezalandırılacaktır!" diye ağzından tükürükler saçarak peltek peltek haykırdı. "Müridlerim yenilmezler! Biraz daha sabırlı olun, kutsal tılsımımı kaldıracağım ve sizi savaşa götüreceğim. Lanetli Kilise Şövalyeleri'ni savaşmak için üzerimize yollayacaklar ama onlardan korkmayın! Bu kutsal emanetin gücü tıpkı
339
rüzgarın önünde uçuşan samanlar gibi silip süpürecektir!" Yumruğunda sıkıca tuttuğu bir şeyi başının üzerine doğru kaldırdı. "Mukaddes Eshand'm ruhunun kendisi bunu bana teyid etti!"
Sparhavvk, Sephrenia'ya, "Eee?" diye fısıldadı.
"Çok uzak," diye mırıldandı. "Hiçbir şey hissedemiyorum. Yakma gitmemiz gerekiyor. Elinde ne tuttuğunu bile söyleyemem."
Arasham'ın sesi kulak tırmalayıcı bir tona geçti. "Size şunu söylüyorum, siz inançlılar ve sözlerim gerçek. Tanrı'nm sesi bana hareketimizin şu anda bile kuzey krallıklarının ormanlarında ve tarlalarında

ilhanx

yayıldığım açıkladı. Oradaki sıradan insanlar - erkek ve kız kardeşlerimiz - Kilise'nin boyunduruğundan usanmışlar ve kutsal davamıza katılacaklar."
"Ona bunu söyleyen Martel'dir," diye homurdandı Sparhavvk, "ve eğer Martel'in Tanrı'nm sesi olduğunu sanıyorsa o zaman benim düşündüğümden de daha çılgınmış." Ayak parmaklarının ucunda kalktı ve kalabalığın üzerinden bakındı. Arasham'ın vaaz verdiği tepenin biraz aşağısında geniş, büyük bir çadır duruyordu. Sert sırıklardan bir çitle çevriliydi. "Hadi şu kalabalığın etrafından dolaşalım," diye önerdi. "Sanırım yaşlı adamın çadırını gördüm."
Kalabalığın kenarına kadar geri geri gittiler. Arasham ipe sapa gelmez nutkuna devam etti ama ileri geri konuşmaları mesafe ve müridlerinin fısıltıları arasında kayboldu. Sparhavvk ve Sephrenia kalabalığın arkasından savunma çiti içindeki karanlık çadıra doğru süzüldüler. Yaklaşık yirmi adım kadar yaklaşmışlardı ki Sparhavvk Sephrenia'nın koluna dokundu, durdular. Bir grup silahlı adam savunma çitinin önünde duruyordu. "Vaazını bitirene kadar beklememiz gerekiyor," diye mırıldandı Sparhavvk.
"Akhndakini söylemek ister misin? Sürprizden nefret ederim."
"Çadıra girmeyi deneyeceğim. Eğer bu tılsım gerçekten güçlüyse, kalabalığın ortasında onu ihtiyardan almak zor olabilir."
"Bunu nasıl başarmayı planlıyorsun, Sparhavvk?"
"Yağcılık yapmayı düşündüm."
"Tehlikeli ve çok aleni olmaz mı?"
"Şüphesiz ama akli dengesi bozuk insanlarla uğraşırken aleni olman gerekir. Kurnazlığı anlayacak yoğun dikkatleri yoktur."
Arasham'ın sesi tiz bir doruk noktasına doğru yükseliyordu. Müridleri gevelediği her açıklamanın sonunda batırıyorlardı. Son-

ra kutsamasını yaptı ve kalabalık dağılmaya başladı. Kıskanç havarilerden bir düğümle sarılı kutsal adam kaynayan kalabalığın içinden çadırına doğru yavaşça yürümeye başladı. Sparhawk ve Sephrenia yolunun üzerinde bir yere doğru ilerlediler. "Kenara çekilin!" diye sertçe emretti havarilerden birisi. J
Sparhavvk sesi sarsak adımlarla yürüyen yaşlı adama ulaşacak kadar yüksek sesle, "Beni affedin, yüce havari," dedi, "ama Deria kralından kutsal Arasham'a mesaj getirdim. Majesteleri Elene Kili-sesi'nin gerçek liderine selamlarını yolluyor."
Sephrenia boğazlanıyormuş gibi hafifçe bir ses çıkardı.
"Kutsal Arasham krallara bakmaz," diye kibirle küçümsedi havari, "Şimdi çekil kenara."
Arasham şaşırtıcı derecede zayıf bir sesle, "Bir saniye, Ikkad," diye geveledi. "Derialı kardeşimizin mesajının geri kalanım dinleyeceğiz. Bu bizimle son konuştuğunda Tanrı'nın bize bahsettiği haberleşme olabilir."
Sparhavvk yerlere kadar eğilerek, "En kutsal Arasham," dedi, "Majesteleri, Deria Kralı Obler sizi kardeşi olarak selamlar. Kralımız çok yaşlıdır ve yaş her zaman bilgelik getirir."
Arasham uzun gri sakalına vurarak, "Doğru," diye onayladı.
"Majesteleri kutsal Eshand'm öğretilerinin uzun zamandır dikkatle üzerinde duruyor," diye devam etti Sparhavvk, "sizin Ren-dor'daki ilerlemelerinizi hevesle takip etti. Kilise'nin faaliyetlerine artan bir tiksintiyle bakıyor. Kilise din adamlarının ikiyüzlü ve kendi çıkarlarına hizmet edenler olduklarını fark etti."
"Tam benim kelimelerim," dedi coşkuyla Arasham. "Bunları yüzlerce ya da binlerce kez söyledim."
"Majesteleri sizin, düşüncesinin tükenmeyen kaynağı olduğunuzu biliyor, kutsal Arasham."
Arasham kendine hafifçe çekidüzen vererek, "iyi," dedi.
"Majesteleri Elene Kilise'sinin tasfiye zamanı geldiğine ve Kilise'nin günahlarını arındırmak için Tanrı'nın seçtiğinin siz olduğuna inanıyor."
"Bu akşamki vaazımı dinledin mi?" diye sordu yaşlı adam. "Aynı konu üzerinde konuştum."
"Doğru," dedi Sparhavvk, "Majesteleri beni mesaj taşımakla görevlendirdiğinde söyledikleriyle sizin kelimelerinizin bu kadar ça-

kısması beni hayrete düşürdü. Bununla beraber, bilinki, kutsal Arasham, majesteleri size sevgisi ve selamlarının sade tesellisinden çok daha fazla yardımı sağlamaya niyetli. Ama diğer niyetlerinin detaylarının sadece kulaklarınıza söylenmesi gerekiyor." Etraflarında üzerlerine doğru bastıran kalabalığa şüpheyle baktı. "Böyle kalabalık bir yerde, gözüktüğü gibi olmayanlar bulunabilir ve size söylediklerim Chyrellos'a ulaşırsa, Kilise majestelerinin planladığını engellemek için bütün gücünü kullanacaktır."

ilhanx

Arasham başarısızca uyanık gözükmeye çalıştı. "Tedbir sana yakışıyor, genç adam," diye onayladı. "Gel çadırıma gidelim ki kardeşim Obler'in aklmdakileri tamamen bana açıklayabilesin."
Sparhawk işgüzar havarileri iterek aralarından yaşlı bağnaza kolu ve omuzuyla destek olmak için yol açtı. Yaltaklanan bir tonla, "Kutsal kişi," dedi, "korkma bana yaslanmaktan, mukaddes Es-hand'm emrettiği gibi, genç ve kuvvetlilerin görevi, yaşlı ve bilgelere hizmet etmektir."
"Ne kadar doğru konuşuyorsun, oğlum."
Arasham'm çadırının içi kaba dış görünüşünden beklenmeyecek kadar lükstü. Ortadaki tek lamba pahalı yağ yakıyordu ve değer biçilemeyecek halılar kaba kum zemini örtüyordu. İpek kumaşlar çadırın arka bölümlerini perdeleliyor, bu perdelerin arkasından yeni yetme oğlan çocuklarının kıkırdamaları geliyordu.
Arasham ipek yastıklardan bir grubun üzerine çöküp, "Lütfen oturun, rahatınıza bakın," diye samimice davet etti. "Önce yiyecek içecek bir şeyler alalım, sonra Derialı sevgili kardeşim Obler'in amacını anlatabilirsiniz." Sertçe ellerini çırptı ve ipek kumaşlann arkasından badem gözlü bir oğlan çıktı.
"Bize biraz taze kavun getir, Saboud" dedi Arasham,
"Nasıl emrederseniz, En Kutsal." Oğlan eğildi ve ipek perdenin arkasına çekildi.
Arasham yastıklarına gerisin geri yayıldı. "Deria'da davamıza karşı artan duyguları içeren haberi getirmene çok şaşırmadım," diye peltekçe söylendi. "Bana böyle hislerin kuzey krallıklarında nadir olmadığı haberi gelmişti. Hatta, böyle bir mesaj daha yeni geldi." Ara verdi. "Bana öyle geliyor ki - belki de bu her zaman düşüncelerini benimkine katan Tanrı'nm teşviki - sen ve diğer haberci birbirinizi tanıyor olabilirsiniz." Çadırın loş aydınlanan kısmını

örten ipek örtüye doğru döndü. "İleri çık, dostum ve danışmanım. Daira'dan gelen soylu ziyaretçimizin yüzüne bak ve söyle bana onu tanıyormusun."
Örtünün arkasında bir gölge kımıldadı. Bir saniye tereddüt etmiş gibi gözüktü ve kukuletalı bir figür lambanın ışığına çıktı. Kukuletalı adam Sparhawk'dan biraz kısaydı ve bir savaşçının güçlü omuzlanna sahipti. Uzandı, delici siyah gözlerini ve kalın aslan yelesi gibi kar beyazı saçlarını ortaya çıkarmak için kukuletasını geri itti.
Sparhavvk anında kılıcını çekmekten .alıkoyanın ne olduğunu merak etti. "Elbette, en kutsal Arasham," dedi Martel o derin, tınılı sesiyle, "Sparhavvk ve ben birbirimizi çok uzun zamandır tanırız."

yirmi üçüncü bölüm
"UZUN zaman oldu, değil mi, Sparhavvk?" dedi Martel. Rahat görünmesine rağmen gözlerinde büyük bir dikkat vardı.
Sparhavvk biraz güç sarf ederek kasılmış adalelerini gevşetti. "Evet, öyle. En azından on yıl oldu. Daha sık görüşmeliyiz."
"Bunun için çaba göstermeliyiz."
Bu noktada kaldılar. Birbirlerinin gözlerine bakmaya devam ettiler. Sanki hava bir diğerinin ilk hareketi yapmasını beklerken gerginlikten çatırtılar çıkarıyor gibiydi.
"Sparhavvk," dedi Arasham, düşünceli bir ifadeyle "çok sıradışı bir isim. Sanki daha önce bir yerlerde duymuşum gibime geliyor."
"Çok eski bir isim," dedi Sparhavvk. "Nesillerdir ailemde devam ediyor. Atalarımdan bazıları meşhurdur."
"Belki oradan duydum," diye kayıtsızca mırıldandı Arasham. "Eski ve birbirini seven iki arkadaşı tekrar birleştirebildiğime memnun oldum."
"Sonsuza kadar size minnettar kalacağız, En Kutsal," diye cevapladı Martel. "Sparhavvk'm yüzünü görmeyi ne kadar arzuladığımı hayal bile edemezsiniz."
"Seninkini görmeyi arzuladığım kadar olamaz," dedi Sparhavvk, yaşlı çılgına döndü. "Bir zamanlar Martel ve ben kardeş gibiydik, En Kutsal. Bizi ayıran yıllara yazıklar olsun."
"Seni bulmaya çalıştım, Sparhavvk" dedi sakince Martel, "hem de birçok kez."
"Evet, bunu duydum. Her zaman gözüktüğün yerlere aceleyle gittim ama oraya geldiğimde sen çoktan ayrılmış oldun."
"Acil işler," diye mırıldandı Martel.

"Hep böyle olur," dedi öğüt verircesine Arasham, harap olmuş ağzı kelimeleri bozuyordu. "Gençlik arkadaşlarımız bizi bırakıp gittiler, yaşlı halimizde bizi yanlız bıraktılar." Gözleri melankolik düşlerle kapandı. Tekrar açmadı; bir saniye sonra horlamaya başladı.
"Çok çabuk yoruluyor," dedi yavaşça Martel. Sephrenia'ya döndü, bir gözü de Sparhawk'taydı. "Küçük ana," diye alay ve pişmanlık arası bir tonda selamladı.

ilhanx

"Martel." Sephrenia başını kısaca eğdi.
"Ah," dedi Martel. "Seni hayal kırıklığına uğratmış gibi gözüküyorum."
"Kendini uğrattığın kadar olamaz."
"Ceza mı, Sephrenia?" diye küçümserce sordu. "Şimdiye kadar yeterince cezalandırılmadığımı mı düşünüyorsun?"
"İnsanları cezalandırmak benim doğam değildir, Martel. Doğa ceza ya da ödül vermez - sadece akibetleri verir."
"Tamam, o zaman. Akibetleri kabul ediyorum. En azından seni selamlamama ve kutsamanı istememe izin verecek misin?" Sephrenia' nın bileklerini tuttu ve avuç içlerini çevirdi.
"Hayır, Martel," diyerek ellerini kapattı Sephrenia, "sanmıyorum. Artık öğrencim değilsin. İzleyecek başka birini buldun."
"Bu benim fikrim değildi, Sephrenia. Beni reddetmiştin, hatırlıyorsun." İç çekti ve bileklerini bıraktı. Tekrar Sparhawk'a baktı. "Adus'u seninle uğraşmak için yolladığım düşünüldüğünde," dedi, "seni gördüğüme gerçekten şaşırdım, kardeşim. Onunla bu konu hakkında sertçe konuşmalıyım - tabii hâlâ yaşıyorsa."
"Onu son gördüğümde kanlar içindeydi," dedi Sparhavvk, "ama çok ciddi bir kanama değildi."
"Adus kanı pek umursamaz - kendininki bile olsa."
"Yolumdan çekilir misin, Sephrenia?" diyen Sparhavvk, cübbe-sinin önünü açtı ve kılıcının kınını hafifçe kımıldattı. "Martel ve ben birbirimizi son gördüğümüzde bir tartışmayı yarıda bırakmıştık. Sanırım devam etme zamanımız geldi."
Martel'in gözleri kısıldı ve cübbesinin önünü açtı. Sparhavvk gibi onun da çelik gömleği ve geniş bir kılıcı vardı. "Harika fikir, Sparhavvk," dedi, derinden gelen sesi fısıltıdan biraz yüksekti.
Sephrenia ikisini arasında durdu. "Kesin şunu, ikiniz de," diye emretti. "Ne yeri, ne de zamanı. Bir ordunun tam ortasındayız.
345
Eğer oyununuzu burada, Arasham'ın çadırında oynarsanız daha bitiremeden Rendor'un yarısını burada bulacaksınız."
Sparhavvk içinden yükselen sıcak bir hayal kırıklığı dalgası hissetti, ama onun haklı olduğunu biliyordu. Elini kılıcın kabzasından çekti. "Umarım yakın bir zamanda, Martel," dedi buz gibi bir sesle.
"Seni zorlamaktan mutlu olacağım, kardeşim," diye alaycı bir reveransla cevapladı Martel. Gözleri kısıldı. "Rendor'da ne yapıyorsunuz? Hâlâ Cimmura'da olduğunuzu düşünüyordum."
"Bir iş gezisi."
"Ah, anladığım kadarıyla darestimi buldunuz. Bunu size söylemekten nefret ediyorum ama boşuna zaman harcıyorsunuz. Panzehiri yok. Cimmura'daki o özel dosta tavsiye etmeden önce dikkatle kontrol ettim."
"Şansını zorluyorsun, Martel," dedi Sparhavvk.
"Her zaman öyle yaptım, kardeşim. Dedikleri gibi, risk yoksa, kâr da yok. Korkanm, Ehlana ölecek. Lycheas onun yerine geçecek ve Annias patrik olacak. Bu işten sıkı para kaldırmayı bekliyorum."
"Her zaman bütün istediğin bu muydu?"
"Başka ne var ki?" Martel omuz silkti. "Diğer her şey bir hayal. Son zamanlarda Vanion nasıl?"
"İyi," diye cevapladı Sparhavvk. "Sorduğunu söyleyeceğim."
"Bundan onu tekrar görecek kadar çok yaşayacaksın varsayımı çıkıyor. Buradaki durumun şüpheli, eski dostum."
"Seninki de öyle, Martel."
"Biliyorum ama alıştım. Sen vicdan ve benzeri şeylerle iyice yüklüsün. Ben onları çok önceden bıraktım."
"Şu evcil Damork'un nerede, Martel?" diye sordu Sephrenia.
Martel şaşırmış bir ifadeyle baktı ve sonra hemen kendini topladı. "Gerçekten en ufak bir fikrim bile yok, küçük ana," diye cevapladı. "Çağrılmadan geliyor, bu yüzden ne zaman ortaya çıkacağını bilmiyorum. Belki geldiği yere geri döndü. Biliyorsun bunu sık sık yapması gerekiyor."
"Yeraltı dünyasının yaratıkları hakkında hiç meraklı olmadım."
"Bu ciddi bir gaflet olabilir."
"Belki."
Arasham yastıklarının üzerinde kımıldandı ve gözlerini açtı. "Uyuya mı kaldım?" diye sordu.
346
"Sadece kısa bir süre, En Kutsal," dedi Martel. "Bu Sparhavvk ve bana arkadaşlığımızı yenilemek fırsatı verdi. Konuşacak çok şeyimiz varmış."

ilhanx

"Hemde pek çok," diye onayladı Sparhavvk. Bir an tereddüt etti ama sonra Martel'in kendisinden emin olduğu için durumun önemini kaçırdığına karar verdi. "Vaaz sırasında kutsal bir tılsımdan bahsettiniz, kutsal kişi," dedi Arasham'a. "Görmemize izin var mı?
"Kutsal emaneti mi? Tabii ki." Yaşlı adam cüppesinin içini el yordamıyla aradı ve bir kemiğin kıvnk yumrusu gibi gözüken bir şey çıkardı. Onu gururla ileri uzattı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun, Sparhavvk?" diye sordu.
"Hayır, En Kutsal. Korkarım bilmiyorum."
"Bildiğin gibi kutsal Eshand hayata bir çoban olarak başladı."
"Evet, öyle olduğunu duydum."
"Bir gün, daha çok gençken, sürüsünden bir dişi koyun, daha önce hiç benzerini görmediği, bembeyaz bir kuzu doğurmuş. O dölden olan bütün diğer koyunların tersine bu yavru kuzunun ka-I fasmm üzerinde boynuzlar varmış. Bu hiç şüphesiz, Tanrı'nm bir işaretiydi. Bu saf kuzu, açıkça kutsal Eshand'm kendisini sembolize ediyordu ve bu kuzunun boynuzlu olması sadece bir tek manaya gelebilirdi - Eshand'm Kilise'yi adaletsizliğinden dolayı cezalandırmak için seçilmiş olduğuna."
"Tanrı'nm metodlan ne kadar esrarengiz," diye şaşkınlık içinde kaldı Sparhavvk.
"Çok doğru, oğlum. Çok doğru. Eshand ona dikkatle baktı. Koç zamanla onunla konuşmaya başladı ve sesi Tanrı'mn kendi sesiydi. Ve böylece Tanrı Eshand'a ne yapması gerektiğini bildirdi. Bu kutsal emanet o koçun boynuzunun hakiki bir parçası. Şimdi onun niye bu kadar muazzam gücü olduğu anlayabiliyor musun."
Sparhavvk saygılı bir sesle, "Açıkça, En Kutsal," dedi. "Yaklaş, kız kardeşim," dedi, Sephrenia'ya. "Bu mucizevi emaneti gör."
Sephrenia ileri çıktı ve Arasham'm elindeki kıvrık boynuz parçasına dikkatle baktı. "Olağanüstü," diye mırıldandı. Başım ner-deyse hissedilmeyecek kadar sallayarak, Sparhavvk'a bir göz attı.
Sparhavvk hayal kırıklığının acısını içinde hissetti.
"Bu tılsımın gücü lanetli Kilise Şövalyeleri'nin ve iğrenç büyücülerinin birlikte oluşturdukları bütün kuvvetin hakkından gele-

çektir," diye açıkladı Arasham. "Bana Tanrı'nm kendisi söyledi." Nerdeyse utangaçça gülümsedi. "Gerçekten olağanüstü bir şey keşfettim," dedi. "Yanlız olduğumda, bu kutsal emaneti kulağıma götürüyorum ve Tanrı'nm sesini duyabiliyorum. Aynı kutsal Es-hand'a yaptığı gibi bana da talimat veriyor."
"Bir mucize!" dedi yalandan bir şaşkınlıkla Martel.
"Değil mi?" Arasham'm gözlerinin içi güldü.
"Tılsımı görebilmemize izin verdiğin için minnettarız, En Kutsal," dedi Sparhavvk, "ve bunun haberini kuzeyin krallıklarında yayacağız, değil mi, Martel?"
"Ah, şüphesiz." Martel'in yüzüne bir kuşku gölgesi yerleşti.
"Şimdi anlıyorum ki, buraya gelişimiz Tanrı'nm planının bir parçası," diye devam etti Sparhavvk. "Görevimiz bütün kuzey krallıklarında - her köyde ve her köşe başında - bu mucizeyi anlatmak. Şu anda bile Tanrı'nm ruhunun gördüğümü daha iyi tanımlamam için dilime güzel konuşma aşıladığını hissediyorum." Uzanıp elini Martel'i sol omuzuna - oldukça sert - koydu. "Sen hissetmiyor musun, sevgili kardeşim," diye coşkuyla sordu.
Martel hafifçe suratını buruşturdu, Sparhavvk omzun elinin altında büzüldüğünü hissetti. "Tabii, evet," diye acılı bir sesle kabullendi Martel, "hatta, hissetmekten de öte."
"Bu Tanrı'nm kudretidir!" Arasham sevinçten havaya uçtu.
"Evet," dedi Martel, omzunu ovarak, "muhteşem."
Fikir yavaş yavaş gelişiyordu, belki de Martel'i birden karşılarında bulmanın şaşkınlığından dolayı böyleydi ama her şey yerli •yerine oturmaya başladı. "Ve şimdi, En Kutsal," dedi, "bırakın majestelerinin mesajının geri kalanını ileteyim."
"Tabii. Kulaklarım açık sizi dinliyor."
"Majesteleri bana, siz burada, Rendor'da rüşvetçi Kilise'nin üzerine yürümeden önce kendi güçlerini düzenleme zamanı vermenizi rica etmemi emretti. Seferberliğini çok dikkatli yapmak zorunda çünkü Chyrellos'daki Hiyerarşi'nin her yerde casusları var. Size samimiyetle yardım etmeyi arzuluyor ama Kilise güçlü. De-ria'daki kuvvetini bir vuruşta yenebilecek yeterlikte gücü bir araya toplaması gerekiyor. Onun fikrine göre, siz güneyde güçlerinizi hazırlarken o da kendininkileri kuzeyde hazırlayacak, Kilise ne tarafa gideceğini bilemediğinden kafası karışmış olacak ve aniden

ilhanx

harekete geçerek onun şaşkınlığından yararlanıp zafer üzerine zafer kazanacaksınız. Bu zaferlerin etkisiyle Kilise'nin güçlerinin cesareti kırılacak, moralleri bozulacak ve siz muzaffer olarak Chyrel-los'a yürüyebileceksiniz."
Arasham ayağa kalkıp koç boynuzunu bir silah gibi kaldırarak, "Şükür Tanrım!" diye bağırdı.
Sparhavvk elini kaldırdı. "Ama," diye ikaz etti, "bu sadece Tan-rı'nın kendisinden gelebilecek büyük planın ancak siz ve majestelerinin aynı anda saldırmasıyla başarılı olabilme şansı var."
"Tabii ki, bunu görebiliyorum. Tanrı'nm kendi sesi böyle bir strateji için bana talimat verdi."
"Öyle olduğundan emindim." Sparhavvk yüzüne aşırı kurnaz bir ifade takındı. "Şimdi," diye devam etti, "Kilise bir yılan kadar sinsidir ve her yerde kulakları vardır. Sırrımızı saklamak için ne kadar çalışırsak çalışalım planımızı ortaya çıkarabilir. İlk yaptığı şey her zaman hileye başvurmaktır."
"Bunu ben de gördüm," diye kabullendi Arasham.
"Planımızı bir kere ortaya çıkardı mı, hile yapacaktır ve size sahte ulak yollayıp majesteleri hazır olmadan hazır olduğunu bildirmekten daha iyi bir hile yolu var mıdır ki? Ki böylece Kilise sizi ve havarilerinizi birer birer bozguna uğratabilir."
Arasham kaşlarını çattı. "Bu doğru, değil mi?" dedi. "Ama böyle bir hileden nasıl kurtulabiliriz ki?"
Sparhavvk düşünüyormuş gibi yaptı. Sonra birden parmaklarını şaklattı. "Buldum!" diye bağırdı. "Kilise'nin hilekarlığını bir kelimeyle bozmaktan daha iyi ne olabilir ki - sadece siz, ben ve Pe-ria kralının bildiği bir kelime? Böylece mesajın gerçek olduğunu bilebilirsiniz. Zaman geldi diye size gelen ama bu kelimeyi tekrar edemeyen kişi kesinlikle ve kesinlikle Kilise'nin size yolladığı yılan olacaktır. Siz de buna göre davranacaksınız."
Arasham düşündü. "Tabii, evet," diye mırıldandı sonunda. "Bunun Kilise'nin planını bozacağına kesinlikle inanıyorum. Ama kimsenin kalplerimizden çıkarıp alamayacağı söz ne olabilir ki?"
Sparhavvk yüzü öfkeyle dolan Martel'e göz attı. "Güçlü bir kelime," derken derin derin düşünüyormuş gibi gözlerini kısarak çadırın tavanına baktı. Oyun açıktı - hatta çocukça - ama bunak Arasham'ı cezbedecek ve eski günlerin hatırına, Martel'in birkaç
349
hesabını ödemek için harika bir fırsat sağlayacak türden bir şeydi.
Sephrenia iç çekti ve boyun eğercesine gözlerini yukarı kaldırdı. Sparhawk kendini birazcık mahcup olmuş hissetti. Bekleyişle ileri uzanmış, dişsiz ağzıyla boşluğu çiğneyen ve uzun sakalıyla oynayan Arasham'a baktı.
"Ben, tabii ki, şüphesiz, gizlilik yemininizi sorgusuz sualsiz kabul edeceğim, En Kutsal," dedi sahte bir tevazzuyla. "Buna rağmen, hayatım üzerine yemin ederim ki size büyük bir gizlilikle vermek üzere olduğum kelime Kral Obler'e başşehri Acie'de söyleyene kadar dudaklarımın arasından asla çıkmayacaktır."
"Ben de size yemin ediyorum, soylu dostum Sparhawk," diye coşkuyla bağırdı yaşlı adam. "İşkence bile bu kelimeyi dudaklarımın arasından alamayacak." Görkemli bir şekilde kendini doğrultmaya çalıştı.
"Yemininiz beni onurlandırdı, En Kutsal," diye Rendor tarzı koca bir reveransla cevapladı Sparhavvk. Yaşlı adama yaklaştı, eğildi ve fısıldadı, "Koçun boynuzu." İyi kokmayan Arasham başını sallayarak onayladı.
"Çok iyi bir söz!" diye bağırdı Arasham. Sparhavvk'in başını yakaladı ve gürültülü bir şekilde ağzından öptü.
Kızgınlıktan yüzü solan Martel duyabilecek kadar yakma gelmeye çalıştı ama Sephrenia önüne geçti. Martel'in gözleri kızgınlıkla parladı ve Sephrenia'yı yolundan atmak olan ilk tepkisini açık bir güçle frenledi.
Sephrenia başını kaldırdı ve doğru yüzüne baktı, "Evet?" dedi.
Martel bir şeyler mırıldandı, döndü ve sinirden parmak boğumlarını kemirerek çadınn uzak köşesine gitti.
Arasham hâlâ Sparhavvk'm boynuna asılı duruyordu. "Sevgili oğlum ve habercim," diye çığlık attı, gözleri yaşlarla doluydu. "Kesinlikle bana Tanrı tarafından yollandın. Artık yenilemeyiz. Tanrı bizim yanımızda. Bırakın kötülük önümüzde titresin."
Sparhavvk yaşlı adamın kollarını boynundan çözerken, "Doğru," diye onayladı.
Yüzü hâlâ öfkeden beyaz olan Martel, "Bir fikrim var, kutsal kişi," dedi. "Sparhavvk eninde sonunda bir insan ve dünya talihsizliklerle dolu. Daha açık söylemek -"
"Talihsizlik mi?" diye çabucak sözünü kesti Sparhavvk. "İnan-
350
cin nerede kaldı, Martel? Bu Tanrı'nm planı, benim değil. Tanrı O'nun için bu hizmeti yapana kadar ölmeme izin vermeyecek. Tanrı güçlüklere katlanmamı sağlayacak ve bütün tehlikelerden uzak tutacak. Bu görevi tamamlamak benim kaderim, Tanrı başarısızlığa uğramamam için bana gözkulak olacak."

ilhanx

"Şükür Tanrı'ya!" diye coşkuyla bağıran Arasham tartışmaya son verdi.
O anda badem gözlü oğlan kavunları getirdi ve konuşma daha genel konulara kaydı. Martel, Sparhawk'a surat asarken Arasham Kilise'ye karşı ipesapa gelmez bir eleştiri daha getirdi. Sparhavvk gözlerini şaşırtacak kadar güzel olan kavundan ayırmadı. Her şey çok kolay olmuştu ve bu onu endişelendiriyordu. Martel bu kadar kolay alt edilemeyecek kadar akıllı ve hin fikirliydi. Durumu anlamaya çalışırcasına çadırın öbür tarafındaki, uzun zamandır nefret ettiği beyaz saçlı adama baktı. Martel'in afallamış, hüsrana uğramış bir ifadesi vardı - ve bu o değildi. Bildiği Martel asla hislerini açığa çıkarmazdı. Sparhavvk gittikçe daha az emin hissetmeye başladı.
"Aklıma bir şey geldi, En Kutsal," dedi. "Bu işte zaman çok can alıcı, bir an önce Deria'ya dönüp, burada, Rendor'da her şeyin hazır olduğunu majestelerine bildirmemiz ve ikimizin kalbinde kitlenmiş olan o kelimeyi ulaştırmamız gerekiyor. Şüphesiz iyi atlarımız var fakat hızlı bir tekne bizi nehirden aşağı götürüp Jiroch'da-ki limana günler önce bırakabilir. Belki siz - ya da havarilerinizden biri - burada Dabour'da güvenilebilecek bazı tekne sahiplerini tanıyorsunuzdur."
Arasham muğlak bir şekilde ona göz kırptı. "Bir tekne mi?" diye mırıldandı.
Sparhavvk'm gözünü zayıf bir kımıltı yakaladı ve Sephrenia'nın sanki sadece elbisesinin yenini silkeliyormuş gibi kollarını kımıldattığını gördü.
"Kiralamak mı, oğlum?" Arasham gülümseyerek ona baktı. "Kiralamaktan bahsetmeyelim. Emrimde muhteşem bir tekne var. Onu hayır dualarımla beraber alacaksın. Jiroch'a güvenlikle ulaştığından emin olmak için nehir kıyısında devriye gezsinler diye seninle beraber bir alay - hayır bir tümen - yollayacağım."
"Nasıl emrederseniz öyle olacak, En Kutsal," dedi Sparhavvk. Çadırın öbür tarafındaki Martel'e sevinç dolu bir gülümsemeyle
351
baktı. "Bu şaşırtıcı değil, sevgili kardeşim. Gerçekten böyle bir bilgelik ve bonkörlük sadece Tanrı'dan gelebilir."
"Evet," diye kasvetle cevapladı Martel. "Bundan eminim."
Sparhavvk ayağa fırlayıp, "Çabuk davranmam gerekiyor, kutsal Arasham." diye işi aceleye getirdi. "Atlarımızı ve eşyalarımızı şehrin dışında bir hizmetkara bıraktık. Kız kardeşim ve ben onları bir an önce alıp bir saat içinde geri geleceğiz."
"Nasıl uygun görüyorsan, oğlum," dedi Arasham, "havarilerime nehirden aşağı yolculuğunuz için tekneyi ve askerleri hazırlamalarını söyleyeceğim."
"Sana çitlerden dışarı çıkan yolu göstereyim, kardeşim," dedi birbirine geçmiş dişlerinin arasındanMartel.
"Memnuniyetle, sevgili kardeşim," dedi Sparhavvk. "Beraberliğin her zaman kalbimi neşeyle doldurur."
"Hemen geri gel, Martel," diye talimat verdi Arasham. "Yazgının bu fevkalade dönüşümünü konuşmamız ve Tanrı'ya lütfundan dolayı teşekkürlerimizi sunmamız gerekiyor."
"Peki, En Kutsal," dedi eğilerek Martel. "Hemen geleceğim."
"Bir saat içinde, Sparhavvk," dedi Arasham.
"Bir saat içinde, En Kutsal," diye iyice eğilerek onayladı Sparhavvk. Döneğin omzuna bir kere daha elini pat diye koydu, "Haydi gel, Martel," dedi.
"Tabii." Sparhavvk'm dostça vuruşundan bir kere daha büzülen Martel yüzünü buruşturdu.
Çadırın dışına çıktıklarında, Martel Sparhavvk'a döndü, yüzü öfkeden bembeyazdı. "Ne yaptığını zannediyorsun?" diye sordu.
"Bugün hırçınız, değil mi, eski dost?" dedi yumuşakça.
Martel etrafta dolaşıp duran havari kalabalığından kimsenin duymayacağından emin olmak için etrafa bakıp, "Neyin peşindesin, Sparhavvk?" diye hırladı.
"Biraz önce çarkının dönmesini engelledim, Martel," diye cevapladı Sparhavvk. "Arasham birisi ona gizli kelimeyi getirmedikçe burada oturacak. Sana Kilise Şövalyeleri'nin yeni patrik seçme zamanı geldiğinde Chyrellos'da olacaklarını garanti edebilirim, çünkü Rendor'da ilgilenmeleri gereken hiçbir şey olmayacak."
"Çok akıllıca, Sparhavvk."
"Beğendiğine sevindim."
352
"Bana bir daha borçlandın," diye hırıldadı Martel.
"Canın ne zaman çekerse iste, sevgili kardeşim," d^d'i Spar-hawk. "Sana yardım etmekten çok ama çok mutlu olacağım." Sephrenia'nın kolundan tuttu ve onu uzaklaştırdı.
Öfken köpüren Martel'in duyamayacağı mesafeye ulaŞhkların-da, "Aklını mı kaybettin, Sparhawk?" diye sordu Sephrenja-

ilhanx

"Sanmam," diye cevapladı. "Şüphesiz deliler asla gerçekten bunu bilemezler, değil mi?"
"Orada ne yapıyordun? Seni beladan uzak tutmak için kaç defa devreye girmek zorunda kaldığımı biliyor musun?"
"Fark ettim. Sensiz beceremezdim."
"Aptalca sırıtmayı bırakacak ve bunun arkasında ne olduğunu söyleyecek misin?"
"Martel burada olma nedenimize çok yaklaşmıştı," diye açıkladı. "Zehirin olası bir panzehirini keşfettiğimizi fark etmemesi için yoluna bir şey çıkarmam gerekti."
"Çadıra girmeden ne yapacağını biliyorsan niye bana söylemedin?"
"Nasıl bilebilirdim ki, Sephrenia? Onu görene kadar Martel'in bile orada olduğunu bilmiyordum."
"Yani sen..." Gözleri birden faltaşı gibi açıldı.
Sparhavvk başıyla onayladı, "her şeyi o anda uydurdum," diye itiraf etti.
"Ah, Sparhavvk," dedi tiksintiyle, "sen bunu daha iyi bilirsin."
Sparhavvk omuz silkti. "Kısa zamanda yapabileceğimin ner-deyse en iyisiydi."
"Niye Martel'in omuzuna vurup duruyordun?"
"On beş yaşındayken o omzunu kırmıştı. Orası her zaman çok hassastır."
"Bu zalimce," diye suçladı.
"On yıl önce Cimmura'da, o ara sokakta olanlar da. Gidip Kurik ve Flüt'ü alalım. Sanırım Dabour'da yapabileceğimiz her şeyi yaptık."
ARASHAM'IN teknesi onları nehirden yukarı taşıyan salapuryadan yaklaşık dört kat daha büyük bir mavna gibiydi. Kürekçile-rin sıraları iki yanda uzanıyordu, siyah cüppeli bağnazlar, kılıç ve

sopalarıyla meşale ışığıyla aydınlatılmış pruvayla kıçta kümelenmişti. Sparhawk, Sephrenia, Kurik ve Flüt gemiye girerken, Martel onlardan önce döküntü iskeleye gelmiş, kıyıdaki kızgın bakışlı havarilerden biraz uzakta tek başına duruyordu. Döneğin beyaz saçları yıldızların ışığı altında parladı, betibenzi atmıştı.
"Bununla kurtulamayacaksın, Sparhavvk," dedi alçak bir sesle.
"Öyle mi? En iyisi bir daha bak, Martel. Bana şimdiden kurtulmuşum gibi gözüküyor. Şüphesiz beni takip etmeye çalışabilirsin ama nehir kıyısında devriye gezen bu askerler büyük olasılıkla yoluna çıkacaktır. Sanırım, incinen gururundan kurtulduğunda, yapabileceğin tek şeyin burada kalmak ve Arasham'dan sihirli kelimeyi öğrenmeye çalışmak olduğunu fark edeceksin. Rendor'da hazırladığın her şey bunu yapana kadar duracak."
"Bunu ödeyeceksin, Sparhavvk," dedi Martel.
"Çoktan ödediğimi düşünüyorum, eski dost," dedi Sparhawk, "Cippria'da, öyle olduğuna inanıyorum." Uzandı ve o daha erişe-meden Martel omuzunu aniden geri çekti. Sparhavvk bunun yerine hakaret edercesine yanağını okşadı. "Kendine dikkat et, Martel. Seni tekrar görmek istiyorum - yakında - ve sağlıklı olmanı istiyorum, tüm arkadaşlarınla beraber. Bana inan, onlara ihtiyacın olacak." Sonra döndü ve bekleyen mavnaya borda iskelesinden çıktı.
Gemiciler bütün halatları çözüp mavnayı hafifçe akan akıntıya doğru ittiler. Sonra küreklerine koştular ve nehirden aşağı yavaşça kürek çekmeye başladılar. İskelenin ucunda duran yanlız adam küçülüp gözden kayboldu.
"Ah, Tanrım!" diye sevinçten uçarcasına çığlık attı Sparhavvk, "bunu seviyorum!"
Nehirden aşağı inmeleri bir buçuk günlerini aldı; Martel'in onlardan önce iskelelere yollayabileceği casuslardan kaçınmak için Ji-roch'dan bir fersah kadar yukarıda gemiden indiler. Sparhavvk önlemin gereksiz olduğunu kabul etti ama işi şansa bırakmanın bir anlamı yoktu. Şehre batı kapısından girip Voren'in evine doğru giderken kalabalığa karıştılar. Eve girdiklerinde akşam yaklaşıyordu.
Voren tekrar ortaya çıkmalarından biraz şaşırdı. Onlar bahçeye girerlerken, "Çabuk döndünüz," dedi.
"Şanslıydık," diye omuz silkti Sparhavvk.
"Şanstan da fazla," dedi Sephrenia. Küçük kadının sinirleri Da-

bourMan ayrıldıklarından beri düzelmemişti ve hâlâ Sparhawk ile konuşmayı bile reddediyordu.
"Yanlış giden bir şey mi oldu?" diye yumuşakça sordu Voren.
"Fark ettiğim bir şey yok," diye neşeyle cevapladı Sparhavvk.
"Kendini tebrik etmeyi kes, Sparhawk," diye patladı Sephrenia. "Sana sinirlendim, hemde çok."
"Özür dilerim, Sephrenia ama yapabileceğimin en iyisini yaptım." Voren'e döndü. "Martel ile karşılaştık," diye açıkladı, "ve durdurmayı başardım. Bütün komplosu kendi başında patladı."
Voren ıslık çaldı. "Yanlış bir şey görmüyorum, Sephrenia."
"Yaptığı değil, Voren. Nasıl yaptığı."
"Öyle mi?"

ilhanx

"Bundan bahsetmek istemiyorum." Flüt'ü kollarının arasına aldı, fıskiyeli çeşmenin yanındaki kanepeye gitti ve oturup küçük kızla mırıldanarak Styricçe konuştu.
"Gözükmeden Vardenais'e giden hızlı bir gemiye binmemiz gerekiyor," dedi Voren'e Sparhavvk, "bir şey yapabilir misin?"
"Kolaylıkla," diye cevapladı Voren. "Eninde sonunda kardeşlerimizden birinin gerçek kimliği açığa çıkar. Onları Rendor'dan güvenle çıkarmak için bir yol bulduk." Alaycı bir biçimde gülümsedi. "Aslında bu Jiroch'a geldiğimde yaptığım ilk şeydi. Limanda bir iskelem var. Ondan pek uzak olamayan bir sahil hanı var. Onu kardeşlerimizden biri işletiyor ve sıradan bir handa olan her şey orada da var - salon, ahırlar, yukarıda yatak odaları ve benzeri şeyler. Bir de mahzeni ve oradan benim ana depomun mahzenine giden bir geçidi var. Sular alçak olduğunda sahilden kimseye gözükmeden bir gemiye binebilirsiniz."
"Damork'u şaşırtabilir mi, Sephrenia?" diye sordu Sparhawk.
Sephrenia bir saniye ona baktı, sonra yumuşadı. Bir elinin parmak uçlarını hafifçe şakağına dokundurdu. Sparhavvk saçlarında artık daha çok beyaz olduğunu fark etti. "Sanırım," diye cevapladı. "Damork'un hâlâ burada olup olmadığını bile bilmiyoruz. Martel bize hakikaten gerçeği söylüyor da olabilir."
"Ben buna güvenmem," diye homurdandı Kurik.
"Öyle olsa bile," diye devam etti Sephrenia, "Damork mahzenin - az çok yeraltı geçitlerinin - ne manaya geldiğini kavrayamaz."
"Damork nedir?" diye sordu Voren.
355
Sparhawk ona anlattı ve Madel'den çıktıklarında Kaptan Ma-bin'in gemisine Ardan Boğazı'nda ne olduğunu açıkladı.
Voren ayağa kalktı ve aşağı yukarı yürümeye başladı. "Bu bizim kaçma yolumuzun başa çıkabilmek için planlandığı türden bir şey değil," diye kabul etti. "Sanırım birkaç tedbir daha alsam iyi olacak. Şu anda limanda altı gemim var. Niye hepsini aynı anda yollamıyayım ki? Eğer küçük bir filonun ortasında giderseniz, bu durumu biraz daha karıştırabilir."
"Fazla ayrıntılı değil mi?" diye sordu Sparhawk.
"Sparhawk, ne kadar alçakgönüllü olduğunu biliyorum ama şu anda büyük ihtimalle dünyadaki en önemli adamsın - en azında Cimmura'ya gidip Vanion'a rapor verene kadar. Eğer başarabilirsem seni riske atmayacağım." Bahçe duvarına gitti ve gözlerini kısarak batan güneşe baktı. "Acele etmemiz gerekiyor. Bu akşam alacakaranlıkla beraber sular alçalıyor, geminin küpeşte parmaklıkları iskelenin altına indiğinde mahzende olmanızı istiyorum. Güvenlikle gemiye bindiğinizden emin olmak için sizinle geliyorum."
Hep beraber kıyıya doğru at bindiler. Seçtikleri yol onları Spar-havvk burada saklanırken dükkanını işlettiği tanıdık mahalleden geçirdi. Sokakların iki yanındaki binalar sanki eski arkadaşları gibiydi ve Sparhavvk güneş batıdan kaybolurken dar sokaklarda aceleyle evlerine giden insanlardan bağzılannı tanıdığını farketti.
"Zalim!" Arkalarından gelen ses büyük olasılıkla Arcian Boğa-zı'nm yarısından işitildi ve can sıkacak şekilde tanıdıktı. "Katil!"
"Oh, hayır!" Sparhavvk Faran'ı dizginleyerek inledi. "Ne kadar da yakındık." Voren'in onları götürdüğü sadece bir sokak ilerde olan kıyı hanına özlemle baktı.
"Canavar!" ses tizleşen bir tonda devam etti.
"Ah - Sparhavvk," dedi yumuşakça Kurik, "bu benim hayal gücüm mü yoksa şu bayan senin dikkatini mi çekmeye çalışıyor?"
"Bırak öyle kalsın, Kurik."
"Nasıl isterseniz, Lordum."
"Katil! Zalim! Canavar! Kaçak!"
Kısa bir ara oldu. "Cani!" diye ekledi kadın.
"Bunu hiç yapmadım," diye mırıldandı Sparhavvk. İç çekti ve Faran'ı çevirdi. Ona bağıran cüppeli ve peçeli kadına, "Selam, Lil-lias," dedi. Elinden geldiği kadar yumuşak bir tonda konuştu.
356
"Selam, Lillias?" diye feryat attı kadın. "Selam, Ulliasl Bütün söyleyeceğin bu mu, eşkiya?"
Sparhawk gülümsemek için kendini zorladı. Kendine özgü bir şekilde Lillias'ı sevmişti ve onun kendini bu şekilde eğlendirdiğini görmek onu mutlu ediyordu. "İyi gözüküyorsun, Lillias," dedi.
"İyi? İyi? Beni öldürürken mi? Kalbimi kesip alıp gittiğinde mi? Beni derin çaresizlikler bataklığının içinde batmış bırakıp gittiğinde mi?" Baş yukarıda kollar genişçe açılmış trajik pozda geriye yattı. "Beni bu mezbelede bir kuruşsuz bıraktığından beri dudaklarımın arasından bir lokma yiyecek zor geçmiştir."
"Sana dükkanı bıraktım, Lillias," diye itiraz etti Sparhavvk. "O ben ayrılmadan ikimizi de doyuruyordu."

ilhanx

"Dükkan! Ben dükkanı ne yapayım? Esas olan kırılmış kalbim, Mahkra!" Kukuletasını geri attı ve peçesini yırttı. "Katil!" diye çığlık atta. "Yaptığına bak!" Uzun, parlak siyah saçlarını koparmaya ve esmer, kalın dudaklı yüzünü tırnaklamaya başladı.
"Lillias!" Sparhavvk beraber geçen yıllarında sadece birkaç sefer kullanmak zorunda kaldığı bir tonla gürledi. "Kes şunu! Kendini yaralayacaksın!"
Ama Lillias artık hızını almıştı, herhangi bir şeyin onu durdurması mümkün değildi. "Yaralamak mı?" diye şekilde bağırdı. "Yaralanmak umurumda mı? Ölü bir kadını nasıl yaralayabilirsin ki? Yara mı görmek istiyorsun, Mahkra? Kalbime bak!" Cüppesinin önünü yırtıp açtı. Ortaya çıkan kalbi değildi.
Kurik ortaya çıkan görüntüye bakakalıp, korku ve hayranlık karışımı bir sesle, "Oh, aman Tanrım," dedi. Gülümsemesini saklayan Voren başını çevirdi.
"Oh, Tanrım," diye inledi Sparhavvk. Eyerinden aşağı kaydı. "Lillias!" diye sertçe mırıldandı, "ört üstünü! Komşuları - izleyen çocukları - düşün."
"Bana ne komşulardan? Bırak baksınlar!" Göğüslerini iyice çıkardı. "Kalbi ölmüş bir kadın için ayıp ne demektir ki?"
Sparhavvk ona doğru ilerledi. Yeteri kadar yaklaştığında, sıkılmış dişlerinin arasından konuştu. "Onlar çok güzeller, Lillias," dedi, "ama onların etraftaki hiçbir erkeği şaşırtacağını sanmıyorum. Gerçekten buna devam etmek istiyor musun?"
Lillias daha az kararlı gözüktü ama cüppesinin önünü kapat-

:
madı.
"İstediğin gibi olsun," Sparhavvk omuz silkti. Sonra sesini yükseltti. "Senin kalbin ölmedi, Lillias," diye nefesleri kesik ikinci kat balkonlarında toplanmış seyircilere üstüne basa basa açıkladı. "Hatta ondan çok da uzak sanırım. Fırıncı Georgias'a ne demeli? Ve sucukçu Nendan?" İsimleri rastgele seçiyordu.
Lillias'm beti benzi attı ve cömert memelerini cüppesiyle örterek geriye büzüldü. "Biliyor musun?" diye kem küm etti.
Bu Sparhavvk'ı biraz inciltti ama göstermedi. "Tabii ki," diye balkonlara oynayarak belirtti, "ama seni affediyorum. "Sen tam bir kadınsın ve bu yanlız olamayacağın manasına geliyor." Uzanıp nazikçe kukuletasını kapattı. "İyi misin?" diye yavaşça sordu.
"Geçinip gidiyorum," diye fısıldadı.
"İyi. Tamamen bitirdik mi?"
"Sanırım tamamlamak için bir şeylere daha ihtiyacımız var, ne dersin?" Yüzü umutla bakıyordu.
Sparhavvk gülmemek için kendini zor tuttu.
"Bu ciddi, Mahkra," diye fısıldadı. "Toplumdaki konumum buna bağlı."
"Bana güven," diye mırıldandı. "Beni aldattın, Lillias," dedi balkonlara doğru, "ama burada olmayıp başıboş dolaşmanı engel-leyemediğimden seni affediyorum."
Lillias bir saniye bunu düşündü, sonra ağlayıp Sparhavvk'ın kollarına düştü ve yüzünü göğsüne gömdü. "Bu sadece seni çok özlediğim için, Mahkra'cığım. Güçsüzleştim. Ben zavallı, cahil -tutkularının esiri - bir kadından başka bir şey değilim. Beni gerçekten affedebilir misin?"
"Ortada affedecek ne var ki, Lillias'ım?" dedi asilce. "Sen toprak gibisin, deniz gibisin. Vermek senin doğanın bir parçası."
Lillias kendini geriye attı. "Döv beni!" diye bağırdı. "Dövülmeyi hak ettim!" Sparhavvk'ın gördüğü kadanyla kocaman, gerçek gözyaşları parıldayan siyah gözlerinde dolmuştu.
"Oh, hayır," diye bunun nereye varacağını tahmin edip reddetti. "Dayak yok, Lillias," dedi. "Sadece bu var," ve ona tek bir öpücük verdi. "Kendine iyi bak, Lillias," diye yavaşça mırıldandı. Sonra o daha kollarını boynuna dolayamadan çabucak geri çekildi. Kollarının ne kadar kuvvetli olduğunu biliyordu.
"Ve şimdi, kalbi-

mi parçalasa da, seni tekrar terk etmem gerekiyor," diye yüksek sesle konuştu. Uzandı ve peçesini tekrar yüzüne örttü. "Ben kaderin benim için ayırdığı yazgıyı ararken zaman zaman beni düşün." Elini kalbinin üzerine koyma dürtüsünü engellemeyi başardı.
"Biliyordum!" diye bağırdı Lillias, Sparhavvk'dan daha çok izleyicilere. "Senin uzun ilişkilerin adamı olduğunu biliyordum! Aşkımızı sonsuza kadar kalbimde taşıyacağım, Mahkra'm ve mezara kadar sana sadık kalacağım. Eğer yaşarsan bana geri gel." Tekrar iki kollarını açtı. "Eğer ölürsen, hayaletini rüyalarıma yolla, ruhunu her şeyimle teselli edeceğim."
Sparhavvk üzerine uzanmış kollardan geri kaçtı. Sonra cüppesi çarpıcı bir şekilde kıvrılarak uçuşsun diye hızla döndü- ona bu kadarını borçluydu - ve Faran'm sırtına atladı. Dizginlerini çekip Fa-ran'ı şaha

ilhanx

kaldırırken, "Elveda Lillias," dedi. "Eğer bu dünyada birleşemezsek, Tanrı öbür dünyada birleşmemize izin versin." Topuklarını Faran'm sağrısına vurdu ve dörtnala uzaklaştılar.
Sajiil hanının avlusunda atlarından inerlerken Sephrenia sordu, "Bütün bunları bilerek mi yaptın?"
"Biraz abartmış olabilirim," diye kabullendi Sparhawk. "Lillias zaman zaman bunu yapar." Gülümsedi. "Ortalama haftada üç sefer kalbini kırdırır," diye tarafsızca belirtti. "Her zaman sonuna kadar sadakatsiz ve iş kasanın yerini ilgilendirdiğinde sadece birazcık sahtekardır. Açgözlü ve aşırı dramatiktir." Sonra geçmiş yılları düşünerek durdu. "Genede ondan hoşlandım. Hatalarına rağmen iyi bir kızdı, onunla yaşamak asla sıkıcı değildir. Bu gösteriyi ona borçluydum. Şimdi mahallede bir kraliçe gibi yürüyebilecek. Üstelik bana da pek pahalıya patlamadı, değil mi?"
"Sparhavvk, seni hiçbir zaman anlamayacağım."
"Bu işi bu kadar eğlenceli yapanda bu, değil mi, küçük ana?" Ona dişlerini göstererek sırıttı. Flüt hâlâ Sephrenia'nın beyaz atının üzerinde kavahyla eğlenceli küçük sesler çıkarıyordu.
"Onunla konuş," diye Sephrenia'ya önerdi Sparhavvk. "O anlı-yor."
Flüt gözlerini Sparhavvk'a çevirdi, sonra onu indirmesine izin vermek için ellerini gönüllüce uzattı.
359
:>
madı.
"İstediğin gibi olsun/' Sparhavvk omuz silkti. Sonra sesini yükseltti. "Senin kalbin ölmedi, Lillias," diye nefesleri kesik ikinci kat balkonlarında toplanmış seyircilere üstüne basa basa açıkladı. "Hatta ondan çok da uzak sanırım. Fırıncı Georgias'a ne demeli? Ve sucukçu Nendan?" İsimleri rastgele seçiyordu.
Lillias'm beti benzi attı ve cömert memelerini cüppesiyle örterek geriye büzüldü. "Biliyor musun?" diye kem küm etti.
Bu Sparhavvk'ı biraz inciltti ama göstermedi. "Tabii ki," diye balkonlara oynayarak belirtti, "ama seni affediyorum. "Sen tam bir kadınsın ve bu yanlız olamayacağın manasına geliyor." Uzanıp nazikçe kukuletasını kapattı. "İyi misin?" diye yavaşça sordu.
"Geçinip gidiyorum," diye fısıldadı.
"İyi. Tamamen bitirdik mi?"
"Sanırım tamamlamak için bir şeylere daha ihtiyacımız var, ne dersin?" Yüzü umutla bakıyordu.
Sparhavvk gülmemek için kendini zor tuttu.
"Bu ciddi, Mahkra," diye fısıldadı. "Toplumdaki konumum buna bağlı."
"Bana güven," diye mırıldandı. "Beni aldattın, Lillias," dedi balkonlara doğru, "ama burada olmayıp başıboş dolaşmanı engel-leyemediğimden seni affediyorum."
Lillias bir saniye bunu düşündü, sonra ağlayıp Sparhawk'ın kollarına düştü ve yüzünü göğsüne gömdü. "Bu sadece seni çok özlediğim için, Mahkra'cığım. Güçsüzleştim. Ben zavallı, cahil -tutkularının esiri - bir kadından başka bir şey değilim. Beni gerçekten affedebilir misin?"
"Ortada affedecek ne var ki, Lillias'ım?" dedi asilce. "Sen toprak gabisin, deniz gibisin. Vermek senin doğanın bir parçası."
Lillias kendini geriye attı. "Döv beni!" diye bağırdı. "Dövülmeyi hak ettim!" Sparhawk'ın gördüğü kadarıyla kocaman, gerçek gözyaşları parıldayan siyah gözlerinde dolmuştu.
"Oh, hayır," diye bunun nereye varacağını tahmin edip reddetti. "Dayak yok, Lillias," dedi. "Sadece bu var," ve ona tek bir öpücük verdi. "Kendine iyi bak, Lillias," diye yavaşça mırıldandı. Sonra o daha kollarını boynuna dolayamadan çabucak geri çekildi. Kollarının ne kadar kuvvetli olduğunu biliyordu. "Ve şimdi, kalbi-
358
mi parçalasa da, seni tekrar terk etmem gerekiyor," diye yüksek sesle konuştu. Uzandı ve peçesini tekrar yüzüne örttü. "Ben kaderin benim için ayırdığı yazgıyı ararken zaman zaman beni düşün." Elini kalbinin üzerine koyma dürtüsünü engellemeyi başardı.
"Biliyordum!" diye bağırdı Lillias, Sparhavvk'dan daha çok izleyicilere. "Senin uzun ilişkilerin adamı olduğunu biliyordum! Aşkımızı sonsuza kadar kalbimde taşıyacağım, Mahkra'm ve mezara kadar sana sadık kalacağım. Eğer yaşarsan bana geri gel." Tekrar iki kollarını açtı. "Eğer ölürsen, hayaletini rüyalarıma yolla, ruhunu her şeyimle teselli edeceğim."
Sparhavvk üzerine uzanmış kollardan geri kaçtı. Sonra cüppesi çarpıcı bir şekilde kıvrılarak uçuşsun diye hızla döndü- ona bu kadarını borçluydu - ve Faran'm sırtına atladı. Dizginlerini çekip Fa-ran'ı şaha kaldırırken, "Elveda Lillias," dedi. "Eğer bu dünyada birleşemezsek, Tanrı öbür dünyada birleşmemize izin versin." Topuklarını Faran'm sağrısına vurdu ve dörtnala uzaklaştılar.
Sahil hanının avlusunda atlarından inerlerken Sephrenia sordu, "Bütün bunları bilerek mi yaptın?"
"Biraz abartmış olabilirim," diye kabullendi Sparhawk. "Lillias zaman zaman bunu yapar." Gülümsedi. "Ortalama haftada üç sefer kalbini kırdırır," diye tarafsızca belirtti. "Her zaman sonuna kadar sadakatsiz

ilhanx

ve iş kasanın yerini ilgilendirdiğinde sadece birazcık sahtekardır. Açgözlü ve aşırı dramatiktir." Sonra geçmiş yılları düşünerek durdu. "Genede ondan hoşlandım. Hatalarına rağmen iyi bir kızdı, onunla yaşamak asla sıkıcı değildir. Bu gösteriyi ona borçluydum. Şimdi mahallede bir kraliçe gibi yürüyebilecek. Üstelik bana da pek pahalıya patlamadı, değil mi?"
"Sparhawk, seni hiçbir zaman anlamayacağım."
"Bu işi bu kadar eğlenceli yapanda bu, değil mi, küçük ana?" Ona dişlerini göstererek sırıttı. Flüt hâlâ Sephrenia'nın beyaz atının üzerinde kavahyla eğlenceli küçük sesler çıkarıyordu.
"Onunla konuş," diye Sephrenia'ya önerdi Sparhawk. "O anlıyor."
Flüt gözlerini Sparhavvk'a çevirdi, sonra onu indirmesine izin vermek için ellerini gönüllüce uzattı.
359
yirmi dördüncü bölüm
ARCIAN Boğazı'nm ağzına kadar yolculuk olaysız geçti. Açık havada arkadan esen rüzgar ve onları koruyucu şekilde bir araya toplanmış Voren'in gemileriyle kuzeydoğuya doğru ilerlediler.
Üçüncü gün öğle vaktiydi ki, Sparhawk Flüt'le beraber köpüren dalgaları izleyen Sephrenia'ya katılmak için güverteye çıktı. "Hâlâ bana kızgın mısın?" diye sordu.
Sephrenia iç çekti. "Hayır. Sanırım değilim."
~Sparhawk belirsiz rahatsızlık hissini nasıl kelimelere dökeceğinden emin değildi, bu yüzden konuya dolmabaçlı yaklaştı. "Sephrenia," dedi, "sana Dabour'da her şey biraz fazla düzgün gitmiş gibi gözüktü mü? Ben bir şekilde, birisinin beni parmağında oynattığı hissine kapıldım?"
"Tam olarak neyi kastediyorsun?"
"O akşam birkaç defa Arasham'ı kurcaladığını biliyorum ama Martel'e bir şey yaptın mı?"
"Hayır. Eğer deneseydim hisseder ve beni etkisizleştirirdi."
"Ben de öyle düşündüm..O zaman nesi vardı?"
"Seni anladığımdan emin değilim."
"ikimizde Martel'i tanıyoruz. Zekidir ve hızla düşünüp karar
verir. Benim yaptığım hemen görebileceği kadar açıktı ama bir tek
'hamle bile yapmadı. Sadece orada bir salak gibi durdu ve bütün
komplosunu başına yıkmama izin verdi. Bu haddinden fazla kolay
oldu ve bu beni endişelendiriyor."
"Gerçekten bizi Arasham'ın çadırında görmeyi beklemiyordu, Sparhavvk. Belki şaşırmak dengesini bozdu."
"Martel o kadar kolay şaşırmaz."
360
Sephrenia kaşlarını çattı. "Evet," diye kabul etti, "şaşırmaz" Bunu düşündü. "Lord Darellon'un biz Cimmura'dan ayrılmadan söylediklerini hatırlıyor musun?"
'Tamamen değil, hayır."
"Annias'ın konuyu Elene krallarına sunarken bir alık gibi davrandığını söyledi. Kontun gerçekten öldüğünü bile doğrulamadan Kont Radun'un öldüğünü bildirdi."
"Oh, evet, şimdi hatırladım. Ve sen bütün komplonun - kontu katletme girişimi ve suçu Pandionlara atmanın- bir Styric sihirbazından kaynaklanabileceğini söylemiştin."
"Belki olay bundan daha ileri gidiyor. Martel'in Damorkla bağlantısı olduğunu biliyoruz ve bu Azash'ın bir şekilde işe karıştığı anlamına geliyor. Azash her zaman Styriclerle iş görür, bu yüzden Elene kafasının işleyişi hakkında çok az deneyimi var. Styricum Tanrıları çok doğrudan hareket ederler ve nadiren kötü olasılıklar için tedbir alırlar - bu da büyük ihtimalle Styriclerin karmaşık olmamalarından kaynaklanıyordur. Şimdi, Arcium ve Rendor'daki entrikanın amacı Kilise Şövalyeleri'ni seçim sırasında Chyrel-los'dan uzak tutmaktı. Annias Cimmura'daki sarayda bir Styric gibi davrandı ve. Martel da Arasham'ın çadırında aynısını yaptı."
"Biraz tutarsızsın, Sephrenia," diye itiraz etti Sparhavvk. "Bana ilk olarak Styriclerin karmaşık olmadıklarını söyledin sonra da benim bile anlayamadığım karışıklıkta bir açıklama yapıyorsun."
"Azash her zaman müridlerinin beyinlerini kontrolü altına alır," diye cevapladı, "ve onlar çoğunlukla Styricdirler. Hem Annias hem Martel'in ikisi birden Styric gibi davranmaya başlarlarsa, ,bu ortaya çok ilginç durumlar çıkarabilir, değil mi, ne dersin?"
"Özür dilerim, Sephrenia, ama bunu kabul edemem. Hataları ne olursa olsun Martel hâlâ bir Elene ve Annias bir din adamı. Hiç biri ruhunu Azash'a vermez."
"Belki bilinçli olarak değildir, ama Azash'ın kendine faydalı olabilecek insanların aklını çelmek için metodları vardır."
"Bu nereye çıkıyor?"

ilhanx

"Tam emin değilim ama Azash'ın Annias'ın yeni patrik olmasını istemesinin bazı nedenleri var gibi gözüküyor. Bu aklımızda tutmamız gereken bir şey. Annias ve Martel aynı Styricler gibi düşünüyorlar, Styricler şaşırdıklarında hızlı karşılık veremezler. Bu
361
ırksal bir özellik. Şaşırtma bize kullanılacak en iyi silah olabilir."
"Bana kızma nedenin bu muydu - seni şaşırtmış olmam?"
"Tabii ki. Bunu bildiğini sanıyordum."
"Bir dahaki sefere seni uyarmaya çalışacağım."
"Buna sevinirim."
İki gün sonra gemi Ucera Nehri'nin ağzına girdi ve Elenian liman şehri olan Vardenais'e doğru yoluna devam etti. İskelelere yaklaşırlarken Sparhawk belayı gördü. Kırmızı elbiseli adamlar kıyıyı kontrol ediyorlardı.
İkisi alçak bir güverte kamarasının arkasına çömeldiklerinde Kurik, "Şimdi ne yapacağız?" diye sordu.
Sparhawk kaşlarım çattı. "Sanırım körfezin karşısına geçip Ardan tarafında kıyıya çıkabiliriz."
"Limanlan kontrol ediyorlarsa, sınırda da devriye geziyorlar-dır. Kafanı kullan, Sparhavvk."
"Belki gece karşıya süzülebiliriz."
"Bütün her şeyi belkiye bırakarak biraz hafife almış olmuyor muyuz?" diye sordu Kurik .
Sparhavvk küfretmeye başladı. "Cimmura'ya gitmemiz gerekiyor. On iki şövalyeden birisinin daha öleceği zaman yaklaştı ve Sephrenia'nm daha ne kadar yük taşıyabileceğini bilmiyorum. Düşün, Kurik. Her zaman taktikte benden iyisindir."
"Çünkü zırh giymiyorum. Bu yenilmezlik duygusu insanın beynine tuhaf şeyler yapıyor."
"Teşekkürler," dedi soğukça Sparhavvk.
Kurik düşünceyle kaşlarını çattı.
"Evet?" diye Sparhavvk sabırsızca sordu.
"Üzerinde uğraşıyorum. Aceleye getirme."
"İskeleye yaklaşıyoruz, Kurik."
"Görebiliyorum. Gemileri arayıp aramadıklarına baksana?"
Sparhavvk başını kaldırıp kamaranın üzerinden dikkatlice gözledi. "Aramıyorlarmış gibi gözüküyor."
"İyi. Bu hazırlıksız kararlar vermek zorunda kalmayacağız manasına geliyor. Aşağı inebilir ve bu işi çözebiliriz."
"Herhangi bir fikrin var mı?"
"Sıkıştırıyorsun, Sparhavvk?" dedi Kurik. "Biliyorsun, bu senin hatalarından birisi. Her zaman daha tam ne yapacağına karar ver-
362
meden işlerin tam ortasına atılırsın." ;>
Gemileri katran sürülmüş bir iskeleye yanaştı, gemiciler orada toplanmış liman işçilerine halatları attılar. Borda iskelesini indirdiler, kutu ve balyaları aşağı iskelenin üstüne taşımaya başladılar.
Geminin ambarından takırtı sesleri geldi ve Faran hızla güverteye çıktı. Sparhawk savaşatma hayretle baktı. Flüt iri alacalının geniş sırtında bağdaş kurmuş kavalını çalıyordu. Çaldığı ninni gibi uyku getirici bir melodiydi. Daha Sparhawk ve Kurik onu yakalamak için koşmadan, Faran'ın sırtına ayağının kenarıyla vurdu ve at uysalca aşağı iskeleye doğru yürüdü.
"Ne yapıyor?" diye haykırdı Kurik.
"Git Sephrenia'yı getir - çabuk."
Flüt atı kilise askerlerin iskelenin diğer ucundaki merkezlerine sürdü. Askerler çıkan her yolcu ve gemiciyi yakından inceliyorlardı ama Flüt ve ata dikkat bile etmediler. Arsızca önlerinde birkaç kez ileri geri gitti, sonra geri döndü. Sparhawk'a bakarak kavalını çalmaya devam ediyordu. Küçük elini kaldırdı ve ona işaret etti.
Sparhawk bakakaldı.
Flüt surat astı, sonra kasıtlı olarak atı askerlerin arasına sürdü. Askerler dalgınca önünden çekildiler ama hiçbiri ona bakmadı.
Kurik ile Sephrenia kamara girişinde belirdiklerinde Sparhavvk, "Orada ne oluyor?" diye sordu.
"Emin değilim," diye kaşlarını çatarak cevapladı Sephrenia.
Kurik, Flüt atı kırmızı üniformalı askerlerin arasına bir daha sürdüğünde, "Niçin askerler onunla ilgilenmiyorlar?" diye sordu.
"Onu görebildiklerini sanmıyorum."
"Ama tam önlerinde."

ilhanx

"Bu önemli değil gibi gözüküyor." Yüzünde yavaşça şaşkınlık ifadesi belirdi. "Bunu duymuştum," diye mırıldandı. "Ama sadece eski bir halk masalı olduğunu düşünmüştüm, yanılmışım." Spar-havvk'a döndü. "İskeleye indikten sonra dönüp gemiye baktı mı?"
"Onu takip etmemi işaret etti."
"Emin misin?"
"Bana öyle geldi."
Sephrenia derin bir nefes aldı. "İyi," dedi, "sanırım, anlamanın tek bir yolu var." Daha Sparhawk onu durduramadan ayağa kalktı ve kamara girişinin arkasından açığa çıktı.
363
"Sephrenia!" diye arkasından bağırdı Sparhawk ama o duymamış gibi güverteyi geçmeye devam etti. Küpeşte parmaklıklarına geldi ve orada durdu.
Kurik boğazı sıkılıyormuş gibi, "Tamamen ortada," dedi.
"Görebiliyorum."
"Askerlerde kesinlikle tarifi vardır. Aklını mı kaçırdı?"
"Sanmam. Bak." Sparhawk iskeledeki askerleri işaret etti. Sephrenia tamamen ortada durmasına rağmen ona bakıyor gibi bile gözükmüyorlardı.
Flüt onu gördü ve emredici işaretlerinden birini daha yaptı.
Sephrenia iç çekti ve Sparhawk'a baktı. "Burada bekle," dedi.
"Beklemek? Nerede?"
"Burada - gemide." Döndü, borda iskelesinden aşağı indi.
Sparhavvk ayağa kalkıp kılıcını çekerken umutsuzca, "İşte olacağı buydu," dedi. Hemen iskeledeki askerleri saydı. "Çok fazla değiller," dedi Kurik'e. "Eğer onları şaşırtırsak şansımız olabilir."
"Bu iyi olmaz, Sparhavvk. Bekleyelim ve ne olacağını görelim."
Sephrenia iskelede ilerledi ve tam askerlerin önünde durdu.
Ona aldırış bile etmediler.
Onlarla konuştu.
Dikkat bile etmediler.
Sonra gemiye doğru döndü. "Tamam, Sparhavvk," diye bağırdı. "Bizi göremezler - ya da duyamazlar. Atlarla eşyalarımızı getirin."
"Sihir mi?" diye sersemlemiş bir sesle sordu Kurik.
"Daha önce duyduğum bir tür değil," dedi Sparhavvk.
"Sanırım söylediğini yapsak iyi olur," diye önerdi Kurik. Büyü bittiğinde bu askerlerin ortasında olmak istemem."
İskeleden aşağı inip kilise askerlerinin gözünün önüne çıkmak ve onlarla yüz yüze gelene kadar kayıtsızca sallana sallana ilerlemek ürkütücüydü. Askerlerin sıkılmış bir ifadesi vardı ama etrafta ters bir şey olduğuna dair bir emare göstermiyorlardı. İskeleden ayrılan her yolcu ve denizciyi sıradan bir şekilde durduruyorlardı ama Sparhavvk, Kurik ve atlara hiç dikkat etmediler. Askerler, Sparhavvk ve Kurik atları iskeleden kaldırımtaşı sokağa çıkarırken kenara çekildiler, sonra sıralarını tekrar sıklaştırdılar. Sparhavvk bir kelime bile etmeden Flüt'ü Faran'ın sırtından indirip iri alacayı eyerledi. İşini bitirdiğinde Sephrenia'ya, "Tamam,"
364
dedi, "bunu nasıl yaptı?"
"Her zamanki yolla."
"Ama konuşamıyor -ya da en azından konuşmuyor. Büyüyü nasıl yaptı?"
"Kavalıyla, Sparhavvk. Bildiğini sanıyordum. Büyüyü söylemiyor, kavalıyla çalıyor."
"Bu mümkün mü?" Ses tonu kuşkuluydu.
"Yaptığını daha şimdi gördün."
"Sen de yapabilir misin?"
Sephrenia kafasının olumsuzca salladı. "Benim müzik kulağım yoktur, Sparhavvk," diye itiraf etti. "Genel bir türün dışında, bir notayla diğerini ayıramam ve melodi tam doğru olmak zorunda. Gidiyor muyuz?"
Vardenais limanının sokaklarından yukarı atlarını sürdüler.
"Hâlâ gözükmez miyiz?" diye sordu Kurik.
Sephrenia hâlâ kavalıyla uyutucu havayı çalan Flüt'ü cüppesiy-le sarıp, "Gerçekte tamamen gözükmez değiliz," diye cevapladı. "Eğer öyle olsaydık, birbirimizi de göremezdik."
"Hiç anlamıyorum."
"Askerler orada olduğumuzu biliyorlardı, Kurik. Hatırladın mı, bize yol Vermek için kenara kaçıldılar? Sadece bize dikkat etmemeyi tercih ettiler."
"Tercih mi?"

ilhanx

"Yanlış bir kelime. Tercih etmemeye teşvik edildiler diyelim."
Vardenais'in kuzey kapısından nöbetçiler tarafından durdurulmadan çıktılar ve kısa zamanda Cimmura'ya giden yola ulaştılar. Hava haftalar önce Elenia'dan ayrıldıklarından beri değişmişti. Kışın soğuğu gitmiş, baharın ilk tomurcukları yolun iki yanındaki ağaçların dallarından çıkmıştı. Köylüler sabanlarının arkasında, tarlalarında, zengin koyu toprağı alt üst ederek, sebatla çalışıyorlardı. Yağmurlar bitmişti, gök etrafta tek tük kabarık beyaz bulutlarla benek benek ve maviydi. Rüzgar ılık ve güçlüydü. Toprak büyüme ve yeniden canlanma kokuyordu. Rendor tarzı cüppelerini gemiden ayrılmadan çıkarmışlardı ama Sparhavvk hâlâ örme zırhını ve vatkalı tuniğini rahatsız edici derecede sıcak buldu.
Kurik geçtikleri yeni sürülmüş tarlalara bakıyordu. "Umarım oğlanlar bizim tarlaları sürmeyi bitirmişlerdir," dedi. "Eve geri

döndüğümde o sıkıcı işi yapmaktan nefret ediyorum."
"Aslade onların işi bitirmesiyle ilgilenecektir," dedi Sparhawk.
Kurik yüzünü ekşitti. "İş oraya geldiğinde benden daha iyi bir çiftçidir."
"Kadınlar hep öyledir," dedi Sephrenia. "Onlar ay ve mevsimlerle daha uyumludur. Styricum'da kadınlar her zaman tarlalarla uğraşır."
"Erkekler ne yapar?"
"Mümkün olduğu kadar az şey."
Cimmura'ya ulaşmaları beş gün aldı ve erken bir bahar öğleni oraya vardılar. Sparhavvk şehrin batısının yaklaşık bir fersah kadar uzağında bir tepenin üzerinde atını dizginledi. "Tekrar yapabilir mi?" diye Sephrenia'ya sordu.
"Kim, neyi yapabilir mi?"
"Flüt. İnsanların bize aldırış etmemesini sağlayabilir mi?"
"Bilmem. Niçin ona sormuyorsun?"
"Niye sen sormuyorsun? Benden hoşlandığını sanmıyorum."
"Bu fikri sana ne verdi ki? Sana bayılıyor." Hafifçe öne eğildi ve küçük kızla Styricçe konuştu.
Flüt başıyla onayladı ve tek eliyle belirsiz türden dairevi bir hareket yaptı.
"Ne dedi?" diye sordu Sparhawk.
"Yaklaşık olarak genel toplantı binası Cimmura'nın diğer tarafında. İçindeki sokaklardan geçeceğimize şehrin etrafından dolaşmamızı tavsiye ediyor."
"Yaklaşık olarak mı?"
"Tercüme ederken çok şey kaybediyor."
"Tamam. O zaman onun istediği gibi yapacağız. Kesinlikle An-nias'ın Cimmura'da olduğumuzu bilmesini istemiyorum."
Şehir surlarından bir mil uzaktan, tarlalar ve seyrek ağaçlıklar-¦ dan geçerek şehrin etrafını dolaştılar. Sparhavvk Cimmura'nın çekici bir şehir olmadığına karar verdi. Yerinin kendine has birleşimi ile var olan hava, binlerce bacadan çıkan dumanı yakalamışlatıla-rın üzerini sürekli kaplayan bir tabut örtüsü gibi gözüküyordu. Alçalan duman sarayı devamlı kirle kaplıymış gibi gösteriyordu.
Sonunda genel toplantı binasına bir mil kadar uzaklıktaki bir fundalığa geldiler. Toprak çalışan köylülerden oluşan beneklerle

kaplanmıştı. Batı kapısından çıkan yol yolcularla canlanmıştı.
"Zamanın geldiğini söyle," dedi Sephrenia'ya Sparhavvk. "Oradaki insanların çoğunun Annias'a çalıştığını tahmin ediyorum."
"Biliyor, Sparhavvk. Aptal değil."
"Hayır. Sadece biraz kaprisli."
Flüt surat astı ve kavalını çalmaya başladı. Vardenais'de çaldığı uyutucu, rehavet verici havanın aynısıydı.
Genel toplantı binasının etrafında kümelenmiş birkaç eve doğru tarlanın içinden geçmeye başladılar. Yanlarından geçtikleri insanların onlara ilgi göstermeyeceğinden emin olmasına rağmen Sparhawk içgüdüsel olarak gerildi.
"Rahat ol, Sparhawk," diye sertçe emretti Sephrenia. "İşini zor-laştırıyorsun."
"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Alışkanlık, sanırım." Biraz gayretle sakinleştirdi.
Bir grup işçi kalenin kapılarına giden yolu onarıyorlardı.
"Casuslar," diye homurdandı Kurik.
"Nerden anladın?" diye sordu Sparhawk.
"Kaldırım taşlarını yerleştirişlerine baksana, Sparhavvk. Ne yaptıkları hakkında en ufak bir fikirleri bile yok."

ilhanx

Sparhavvk yol çetesini geçerlerken taşları yeni yerleştirilmiş bölüme dikkatle baktı, "baştan savma gözüküyor, değil mi?" diye onayladı.
"Annias yaşlanıyor olmalı," dedi Kurik. "Asla bu kadar açık olmamıştı."
"Sanırım aklında bir yığın şey var."
Gürültü yaparak yoldan yukarı açılır kapanır köprüye doğru ilerlediler, kapıda nöbet bekleyen umursamaz dört zırhlı şövalyeyi geçerek avluya girdiler.
Genç bir çömez avlunun ortasındaki kuyunun ağzına takılı gıcırdayan bir çıkrıkdan su çekiyordu. Son bir minik çalımla Flüt kavalı dudaklarından ayırdı.
Çömez nefes nefese beklenmedik bir küfür savurdu ve kılıcına uzandı.
Sparhavvk atından inerken ona, "Sakin ol, kardeşim," dedi.
"Kapıdan nasıl girdiniz?" diye bağırdı çömez.
İğdiş atından aşağı atlayan Kurik, "inanmayacaksın," dedi.

"Affedin, Sör Sparhavvk," diye kekeledi çömez. "Beni şaşırttınız."
"Her şey yolunda," diye onu temin etti Sparhavvk. "Kalten geldi mi?"
"Evet, Lordum. O ve diğer birliklerin şövalyeleri bir müddet önce geldiler."
"İyi. Onları nerde bulabileceğimi biliyor musun?"
"Sanırım Lord Vanion'la çalışma odasmdalar."
"Teşekkür ederim. Atlarımızla ilgilenecek misin?"
"Tabii ki, Sör Sparhavvk."
Genel toplanü binasına girdiler ve merkezi koridordan binanın güney ucuna doğru ilerlediler. Sonra merdivenlerin basamaklarından kuleye tırmandılar.
Tepede bekleyen genç nöbetçi şövalyelerden biri saygıyla, "Sör Sparhavvk," dedi, "Lord Vanion'a geldiğinizi haber vereceğim."
"Teşekkür ederim, kardeşim," dedi Sparhavvk.
Şövalye kapıyı tıklattı ve sonra açtı. "Sör Sparhavvk burada, Lordum," diye Vanion'a bildirdi.
Sparhavvk odanın içinden, "tam zamanı," diyen Kalten'in sesini duydu.
Genç şövalye yana çekilip eğilerek, "Lütfen girin, Sör Sparhavvk," dedi. Kalten, Tynian, Bevier ve Ulath yerlerinden kalktılar, Sparhavvk ve diğerlerini selamlamak için ileri çıktılar. Berit ve Ta-len köşedeki bir sırada oturuyorlardı.
Kalten elini sertçe sıkarken Sparhavvk, "Ne zaman geldiniz," diye sordu.
"Geçen hafta başı," dedi sarışın adam. "Sizi geciktiren ne?"
"Yolumuz uzundu, Kalten," diye açıkladı. Bevier, Tynian ve Ulath'ın ellerini konuşmadan sıktı. Sonra Vanion'a doğru eğildi. "Lordum," dedi.
"Sparhavvk," diye başını eğdi Vanion.
"Mesajlarımı aldınız mı?"
"Sadece iki taneyse, aldık."
"İyi. Orada dönenlerden günü gününe haberdarsınız."
Vanion bir taraftan Sephrenia'ya bakıyordu. "Çok iyi gözükmüyorsun, küçük ana," dedi.
Elini bıkkınca gözlerinde gezdiren Sephrenia, "İyi olacağım,"

dedi.
Kalten bir iskemle çekerek, "Otur," dedi.
"Teşekkür ederim."
"Dabour'da ne oldu, Sparhavvk?" diye sordu Vanion, gözleri dikkatliydi.
"Doktoru bulduk. Gerçekten Annias'm kraliçeye verdiği zehirden etkilenen bazı insanları iyileştirmişti."
Vanion nefesini patlarcasına bırakıp, "Tanrıya şükür!" dedi.
"Çabuk rahatlama, Vanion," dedi Sephrenia. "Tedavinin ne olduğunu biliyoruz ama kullanmadan önce bulmamız gerekiyor."
"Seni pek anlayamıyorum."
"Zehir son derecede etkili. Onu etkisizleştirmenin tek yolu sihir kullanmak."
"O doktor kullandığı büyünün adını verdi mi?"
"Görünüşe göre kullanılan büyü yok. Dünyada muazzam gücü olan sayılı nesne var. Onlardan birini bulmamız gerekiyor."
Vanion kaşlarını çattı. "Bu zaman alabilir," dedi. "İnsanlar genelde bu şeyleri çalınmasın diye saklarlar."
"Biliyorum."
"Kesinlikle doğru zehiri tanımladığından emin misin?" diye Sparhavvk'a sordu Kalten.
Sparhavvk başıyla onayladı. "Onayını Martel'den aldım," dedi.

ilhanx

"Martel? Onu öldürmeden konuşma fırsatı tanıdın mı?"
"Onu öldürmedim. Zamanı değildi."
"Buna her zaman uyar, Sparhavvk."
"İlk gördüğümde bende aynı şeyi düşündüm ama Sephrenia ikimizi de kılıçlarımızı bir kenara koymaya ikna etti."
"Beni hayal kırıklığına uğrattın, Sephrenia," dedi Kalten.
"Anlaman için orada olman gerekiyordu," diye cevapladı Sephrenia.
"Niye o doktorun diğer insanları iyileştirmek için kullandığı o şeyi almadınız?" diye Sparhavvk'a sordu Tynian.
"Çünkü toz halinde getirip şaraba katmış ve onlara içirmiş."
"Öyle mi yapılması gerekiyor?"
"Hayır, işin gerçeği, öyle yapılmaması gerekiyor. Sephrenia bu konuda çok sert konuştu."
"Sanırım en iyisi baştan başlamanız," dedi Vanion.
369
Sparhavvk bir iskemle çekerek, "Tamam," dedi. Kısaca Aras-ham'ın "kutsal tılsımı" ve yaşlı adamın çadırında çevirdikleri dolapları anlattı.
"Kralımın ismini hiç çekinmeden kullanmışsın, Sparhavvk," diye Tynian karşı çıktı.
"Bunu ona söylemen gerekmiyor, değil mi?" diye cevap verdi Sparhavvk.
"Rendor'dan uzak olan bir krallığın ismini kullanmam gerekti. Arasham'ın, büyük ihtimalle Deira'nm nerede olduğu konusunda sadece belli belirsiz bir fikri vardır."
"O zaman, niye Thalesia'dan olduğunu söylemedin?"
"Arasham'ın daha önce Thalesia diye bir yeri duyduğunu pek zannetmiyorum. Her neyse, 'kutsal tılsım' sahte çıktı. Martel oradaydı ve yaşlı deliyi isyanını yeni patriğin seçim zamanına kadar ertelemeye ikna etmeye çalışıyordu." Beyaz saçlı adamın komplosunu nasıl alt üst ettiğini açıklayarak devam etti. •
"Dostum," dedi hayranlıkla Kalten, "seninle gurur duyuyorum."
"Teşekkür ederim, Kalten," dedi alçakgönüllülükle Sparhavvk. "Oldukça iyi bir iş çıkardığımı düşünüyorum."
"Arasham'ın çadırından çıktığımızdan beri kendi kendinin sırtını okşayıp duruyor," dedi Sephrenia. Vanion'a baktı. "Kerris öldü," dedi üzgünce.
Vanion başıyla onayladı, yüzü üzüntü doluydu. "Biliyorum," dedi. "Nasıl öğrendin?"
"Hayaleti bize geldi ve kılıcını Sephrenia'ya verdi," dedi Sparhavvk. "Vanion, bu konuda bir şey yapmamız gerekiyor. Bütün bu kılıçları ve onların sembolize ettikleri her şeyi taşımaya devam edemez. Birisi ona her kılıç verişinde daha da zayıflıyor."
"iyiyim Sparhavvk," diye ısrar etti Sephrenia.
"Sana ters düşmekten nefret ediyorum, küçük ana, ama kesinlikle iyi değilsin. Kılıçlardan iki tane daha gelirse, seni dizlerinin üzerine çökertecekler."
"Kılıçlar nerede?" diye sordu Vanion.
"Yanımızda bir katır getirdik," diye cevapladı Kurik. "Onun sırtındaki bir kutudalar."
"Onları getirir misin, lütfen?"
370
"Hemen şimdi," diye kapıya gitti Kurik.
"Aklından neler geçiyor, Vanion?" diye sordu Sephrenia.
"Kılıçları ben alacağım. Ve onlarla beraber her şeyi."
"Alamazsın."
"Alabilirim Sephrenia. Ben de taht odasmdaydım ve hangi büyünün kullanılacağını biliyorum. Onları taşıyacak olanın sen olması gerekmiyor. Orada olanlardan herhangi biri bunu yapabilir."
"Sen yeteri kadar güçlü değilsin, Vanion."
"İşi oraya getirdiğinde, seni ve kollarında olan her şeyi taşıyabilirim, öğretmenim. Şu anda sen benden çok daha önemlisin."
"Ama -" Sephrenia irkildi. - Vanion elini kaldırdı. "Tartışma sona erdi, Sephrenia. Eğitmen benim. İznin olsa da olmasa da kılıçları senden alıyorum."
"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorsun, bir tanem. Sana izin vermeyeceğim." Sephrenia'nm yüzü birden yaşlarla ıslandı. Ve insan duygularına uymayan bir gösteri ile ellerini sıktı. "Sana izin vermeyeceğim."
"Beni durduramazsın," dedi nazik bir sesle. "Eğer gerekirse senin yardımın olmadan da büyü yapabilirim. Eğer yaptığın büyüleri gizlemek istiyorsan, küçük ana, onları yüksek sesle söylememen gerekiyor, biliyorsun. İyi bir hafızam olduğunu biliyorsun."
Sephrenia bakışlarını ona dikti. "Beni şaşırttın, Vanion," diye belirtti. "Gençken hiç kaba değildin."

ilhanx

"Hayat küçük hayal kırıklıklarıyla dolu, değil mi?" dedi kibarca.
"Seni durdurabilirim," diye bağırdı, hâlâ ellerini sıkıyordu. "Senden güçlü olduğumu unuttun." Sesinde acı bir zafer vardı.
"Tabii ki, öylesin. İşte bundan dolayı yardım çağırmak zorunda kalacağım. Birlikte büyü yapan on şövalyeyle başa çıkabilir misin? Ya elli? Ya da beş yüz?"
"Bu haksızlık!" diye bağırdı Sephrenia. "Bu kadar ileri gideceğini bilmiyordum, Vanion - ve sana güvenmiştim."
Aniden üstün bir role bürünüp, "Ve bu fedakarlığı yapmana izin vermediğim için güveneceksin, bir tanem," dedi. "Seni bana boyun eğmeye zorluyorum, çünkü hakh olduğumu biliyorsun. Bu yükü bana atacaksın, çünkü şu anda yapman gerekenin diğer her şeyden daha çok önemli olduğunu biliyorsun ve ikimizin de yapıl-
371
ması gerektiğini bildiği şeyi yapmak için her şeyi feda edeceksin."
"Bir tanem," diye ıstıraplı bir sesle başladı. "Bir tanem -"
"Söylediğim gibi," diye Sephrenia'nın sözünü kesti Vanion, "tartışma bitti."
Sephrenia ve Vanion'un gözleri birbirlerinin yüzlerine kitlenmiş durdurken uzun ve sıkıntılı bir sessizlik oldu.
"Dabour'daki doktor hangi nesnelerin kraliçeyi iyileştirebileceği konusunda ipucu verdi mi?" diye sordu Bevier.
"Daresia'da bir mızraktan, Zemoch'daki bir grup yüzükten, Pe-losia'da bir bilezikten ve Thalesia kraliyet tacmdaki bir mücevherden bahsetti."
Ulath homurdandı. "Bhelliom."
"O zaman iş çözüldü," dedi Kalten. "Thalesia'ya gideriz, War-gun'un tacını ödünç alır ve onunla geri geliriz."
"O VVargun'da değil," dedi Ulath.
"VVargun'da değil ne demek? Thalesia kralı o değil mi?"
"O taç beş yüzyıl önce kayboldu."
"Bulabilmemiz mümkün mü?"
"Her şey mümkündür," diye cevapladı koca Thalesialı, "ama insanlar beş yüzyıldır başarısızca onu arıyorlar. Bizim de o kadar zamanımız var mı?"
"Bhelliom nedir?" diye sordu Tynian.
"Efsaneler gül şeklinde yontulmuş çok büyük bir safir olduğunu söylerler. İçinde Troll Tanrıları'nm gücü olduğu var sayılıyor."
"Öyle mi?"
"Bilmiyorum. Onu hiç görmedim. Kayıp, hatırladın mı?"
"Başka nesneler de olabilir," diye belirtti Sephrenia. "Bütün etrafımızı büyünün sardığı bir dünyada yaşıyoruz. Zamanın başlangıcından beri geçen devirlerde Tanrıların aradığımız türden, güçlü, bir sürü şeyi yaratmayı uygun gördüklerini sanıyorum."
"Niye bir tane yapılmıyor?" diye sordu Kalten. "Bir yığın insanı bir araya getirin ve bir şeyin üzerine - bir mücevher ya da taş ya da yüzük ya da her ne olursa - büyü yapürın?"
"Şimdi senin gizlerde niye hiç beceri kazanamadığını anlayabiliyorum, Kalten." Sephrenia iç çekti. "En basit kuralları bile anlamıyorsun. Sihir Tanrılardan geliyor, bizden değil. Ödünç almamıza izin veriyorlar - eğer onlardan belirli bir şekilde istersek - ama
372
bu durumda aradığımız tür bir şeyi yapmamıza izin vermezler. Bu nesnelerinin içine yüklenen Tanrıların kendi güçlerinin bir parçası ve böyle bir şeyi kolayca feda edemezler."
"Ah," dedi sarışın adam. "Bunu bilmiyordum."
"Bilmen gerekiyordu. On besindeyken bunu söylemiştim."
"Unutmuş olmalıyım."
'Tek yapacağımız aramaya başlamak," dedi Vanion. "Diğer eğitmenlere haber yollayacağım. Dört birliğinin bütün şövalyelerini bunun üzerinde çalıştıracağız."
"Ve ben de dağlardaki Styriclere haber ileteceğim," diye ekledi Sephrenia. "Sadece Styricum'da bilinen, böyle birçok şey var."
"Madel'de ilginç bir şey oldu mu?" diye Kalten'e sordu Spar-hawk.
"Pek değil," diye cevapladı Kalten. "Krager birkaç kez gözümüze çarptı ama her seferinde uzaktan. Olduğu yere yaklaştığımızda bizi atlattı. Üçkağıtçı küçük bir tilki, değil mi?"
Sparhawk başıyla onayladı. "İşte onun yem olarak kullanıldığını düşünmeme neden olan da bu. Ne yaptığı hakkında bir fikir edinebildiniz mi?"

ilhanx

"Hayır. Hiç bir zaman yeteri kadar yaklaşamadık. Bununla birlikte, bir şeyin peşinde. Madel'de peynir fabrikasmdaki fare gibi aceleyle koşuşturuyordu."
"Ad us ortaya çıktı mı?"
"Bazen. Talen ve Berit onu bir kere gördüler - o ve Krager şehirden giderlerken."
"Nereye doğru gidiyorlardı?" diye Talen'e sordu Sparhavyk.
Talen omuz silkti. "Onları son gördüğümüzde geri Borrata'ya doğru gidiyorlardı," dedi. "Ama bir kere gözden uzaklaştılar mı yön değiştirebilirler."
"İri olanın başında bandaj vardı, Sör Sparhawk," diye bildirdi Berit, "ve kolu askıdaydı."
Kalten güldü. "Hiçbirimiz fark etmeden onun büyük bir parçasını almış gözüküyorsun, Sparhawk," dedi.
"Almaya çalışıyordum" dedi acımasızca Sparhavvk. "Adus'dan kurtulmak hayatımın önemli hedeflerinden biri."
Kapı açıldı ve Kurik ölen şövalyelerin kılıçlarını bulunduran tahta sandığı taşıyarak içeri girdi.
373
"Bunu yapmakta ısrar ediyor musun, Vanion?" diye sordu Sephrenia.
"Ortada başka bir tercih görmüyorum," diye cevapladı Vanion. "Ben işimi oturarak - ya da yatakta yatarak - ya da iş ona geldiğinde ölüyken yapabilirim."
Sephrenia'nın gözlerindeki hareket çok hafifti. Çok kısa bir an Flüt'e baktı ve küçük kız başıyla onayladı. Sparhavvk bu alışverişe sadece kendi tanık olduğundan emindi; her nedense bu onu son derece rahatsız etti.
"Kılıçları birer birer al," diye Vanion'a talimat verdi Sephrenia. "Ağırlık çok fazla ve alışman için kendine zaman tanıman gerek."
"Daha önce de kılıç taşıdım, Sephrenia."
"Böylesini değil, bahsettiğim şey kılıçların ağırlığı değil. Onlarla beraber olan her şeyin ağırlığı." Sandığı açtı ve Arcium'da Adus'un öldürdüğü genç şövalye Sör Parasim'in kılıcını çıkardı. Kılıcı tuttu, kabzasını Vanion'a uzattı.
Vanion ayağa kalktı ve kılıcı ondan aldı. "Hata yaparsam beni düzelt," dedi ve Styricçe büyü yapmaya başladı. Sephrenia onunla beraber sesini yükseltti ama tonu daha yumuşak, daha az emin ve gözleri kuşku doluydu. Büyü doruk noktasına erişti ve Vanion birden çöktü, yüzü grileşiyordu. "Tanrım!" diye soluk soluğa konuştu, nerdeyse kılıcı düşürüyordu.
Sephrenia uzanıp dokunarak, "İyi misin, bir tanem?" dedi.
"Bırak da bir nefes alayım," dedi Vanion. "Buna nasıl katlanabiliyorsun, Sephrenia?"
"Yapmamız gerekeni yaparız," diye cevapladı. "Şimdiden kendimi iyi hissediyorum, Vanion. Diğer ikisini almana gerek yok."
"Evet, var. Yakında birini daha kaybedeceğiz ve ruhu sana bir kılıç daha getirecek. O geldiğinde ellerinin boş olmasını istiyorum." Doğruldu. "Tamam," dedi neşesizce. "Diğerini ver."
374
yirmi beşinci bölüm
M»
SPARHAVVK o akşam kendini alışılmadık derecede yorgun hissetti. Sanki Rendor'da ki bütün sıkıntı onu yakalamış gibi gözüküyordu. Bitkinliğine rağmen hücre benzeri odasındaki dar kanpeti-nin üzerinde rahatsızca döndü. Dışarda dolunay vardı ve sarı renkli ışığını dar pencereden Sparhavvk'ın yüzüne yansıtıyordu. Acı bir küfür mırıldandı ve gözlerini ışıktan korumak için battaniyesini basma çekti.
Uykunun sınırında belki saatlerce gidip geldi; ama o yumuşak kapıdan sıyrılmaya çalışmasına rağmen, başaramadı. Battaniyesini üzerinden attı ve oturdu.
Bahar gelmişti ya da çok yakındı. Kış bitmeyecekmiş gibi gözüküyordu; gerçekten ne başarmıştı ki? Geçen aylarla birlikte Ehla-na'nm hayatı da akıp gitmişti. Gerçekten onu kristal mezarından kurtarmaya yaklaşmış mıydı? Ayın soğuk ışığında birden tüyler ürperten bir düşünceyle yüz yüze geldi. Annias ve Martel'in bütün karmakarışık entrikaları ve komplolarının bir tek amacı olması mümkün olamaz mıydı - onu geciktirmek için Ehlana'yı duygusuz durumda bırakarak zaman kazanmak? Belki de düşmanlarının entrikaları başarılı olmak için planlanmamıştı. Belki de onların tek amacı geciktirmekti. Bir şekilde kullanıldığını ve bu kim ya da her ne ise onunla zalim bir şekilde oynayıp kızgınlığı ile hüsranından zevk aldığını hissetti. Bunu düşünmek için tekrar sırt üstü uzandı.
Onu uyandıran ani bir üşüme oldu, bu kemiklerinin içine işliyor gibi gelen bir soğuktu ve daha gözlerini açmadan yanlız olmadığını biliyordu.
Kanpetinin ayak ucunda, emaye siyah çeliğin üzerinde parılda-
375
yan ay ışığıyla, zırhlı bir figür duruyordu. Tanıdık mezar kokusu odayı doldurdu. "Uyan, Sör Sparhavvk," diye tüyler ürperten boş bir tonda emretti figür. "Sizinle konuşacaklarım var."

ilhanx

Sparhavvk oturdu. "Uyandım, kardeşim," diye cevapladı. Hayalet siperliğini kaldırdı ve Sparhavvk tanıdık bir yüz gördü. "Üzgünüm, Sör Tanis," dedi.
"Bütün insanlar ölür," diye tekdüze bir sesle konuştu hayalet, "ve ölümüm amaçsız değildi. Sadece bu düşünce Ölüler Evi'nde beni teselli edecek. Bana kulak ver, Sparhavvk, zamanım az. Sana talimatlar getirdim. Bu uğruna öldüğüm şeyin amacı."
"Seni dinleyeceğim, kardeşim Tanis," diye söz verdi Sparhavvk.
"Tam bu gece Cimmura katedralinin altındaki mahzene git. Orada izlemen gereken talimatlar verecek diğer bir rahatsız ruhla karşılaşacaksın."
"Kimin ruhu?"
"Onu tanıyacaksın, Sparhavvk."
"Emrettiğin gibi yapacağım, kardeşim."
Kanpetin ayak ucundaki hayalet, kılıcını çekti. "Ve şimdi senden ayrılmam gerekiyor, Sparhavvk" dedi. "Götürüp kılıcımı vermeliyim ki sonsuz sessizliğe geri döneyim."
Sparhavvk iç çekti. "Biliyorum," dedi.
"Selam o zaman sana, kardeşim ve elveda," diye hayalet bitirdi. "Oualarmda beni hatırla." Zırhlı karaltı döndü ve sessizce odadan çıktı.
CİMMURA katedralinin kuleleri, batıda ufkun üzerinde alçakça duran, sokakları gümüşi ışıklar ve mürekkep siyahı gölgelerle dolduran soluk ay ile yıldızların arasında yükseliyordu. Sparhavvk sessizce dar bir ara sokaktan aşağı yürüdü, sokağın ucundaki ko-.yu gölgede durdu. Katedralin ana kapılarının açıldığı sokağın tam karşısındaydı. Gezgin pelerinin altına çelik gömleğini giymişti, belinde sade bir kılıç takılıydı.
Sokağın karşısında, katedralin kapısında duran bir çift kilise askerine baktığında tuhaf bir ayrım hissetti. Kırmızı tuniklerinin bütün renklerini sarı ay ışığıyla solmuş, katedral duvarının taşlarına dikkatsizce yaslanmışlardı.
Sparhavvk düşündü. Nöbetçili kapı katedrale tek girişti. Bütün

diğerleri kilitli olmalıydı. Bununla beraber Kilise yasalarından olamasa da, herhangi bir kilisenin ana kapısını kilitlemek geleneksel olarak yasaktı.
Nöbetçiler uykuluydu, tetikte olmaktan çok uzaktılar. Sokak geniş değildi. Hızlı bir koşu problemi hallederdi. Sparhavvk doğruldu ve kılıcına uzandı. Sonra durdu. Bu fikirde yanlış bir şey varmış gibi gözüküyordu. Kolayca afallayan birisi değildi ama buluşmaya kanlı ellerle gitmemesi gerektiğini hissediyordu.
Sokağı geçip kapılardan içeri dalmak için bütün gereken yaklaşık bir saniyeydi. Düşündü. Nöbetçileri yerlerinden uzaklaştıracak şey ne olabilirdi ki? Fikir aklına geldiğinde gülümsedi. Bütün kelimeleri doğrulamak için aklından büyüyü tekrar geçirdi. Sonra Styricçe mırıldanmaya başladı.
Büyü oldukça uzundu. İstediği bir yığın detay vardı. Bitirdiğinde elini kaldırdı ve büyüyü bıraktı.
Sokağın sonunda beliren karaltı bir kadındı. Kukuletası geriye atılmış kadife bir cüppe giyiyor ve uzun sarı saçları sırtına dökülüyordu. Yüzü inanılmaz derecede güzeldi. Katedralin kapılarına doğru yatıştırıcı bir zerafetle yürüdü. Basamaklara ulaştığında durdu ve başını kaldırıp artık tamamen uyanmış nöbetçilere baktı. Konuşmadı. Konuşma gereksiz yere büyüyü karmaşıklaştıracakü ve bir şey söylemeye ihtiyacı yoktu. Yavaşça, cüppesinin yakasını gevşetti. Cüppesinin altında çırılçıplaktı. Sparhavvk iki askerin birden boğuk nefes alışlarını duydu.
Sonra, kadın omuzlarının üzerinden davetkar bakışlar atarak sokaktan gerisin geriye yürüdü. İki nöbetçi arkasından baktılar, sonra birbirlerine baktılar, daha sonra kimsenin izlemediğine emin olmak için aşağı yukarı sokağa baktılar. Kargılarını yanlarındaki taş duvara yasladılar ve basamaklardan aşağı koştular.
Kadın karaltısı köşede titreyen meşalenin altında durdu. Eliyle onları çağırdı sonra ışığın ordan ayrılıp yan sokakta kayboldu.
Nöbetçiler arkasından koştular.
İkili daha köşeyi dönmeden Sparhavvk gölgeden çıktı. Birkaç saniyede sokağı geçti, merdivenleri ikişer ikişer çıktı ve koca kemerli kapılardan birinin ağır kolunu tutup çekti. Artık içerdeydi. Askerlerin yarattığı görüntüyü ne kadar arayacaklarını düşünüp kendi kendine hafifçe gülümsedi.

Katedralin içi loş ve serindi. Tütsü ve mum kokuyordu. Sunağın yanlarındaki iki uzun mum Sparhavvk'ı orta koridora doğru takip eden gece havasının bayıltıcı esintisini ile kesik kesik yanıyordu. Titreyerek yanan iki küçük noktadan ibaret olan ışıklar sunağı süsleyen altın ve mücevherlerin üstünde zayıfça yansıyordu.

ilhanx

Sparhawk ana koridordan sessizce ilerledi, omuzlan kasılmış, duyuları tetikteydi. Geç olmasına rağmen her zaman katedralde yaşayan yığınla din adamından birinin ayakta ve etrafta olması mümkündü. Sparhavvk ziyaretinin gürültülü karşılaşmalardan uzak ve gizli kalmasını tercih etti.
Sunağın önünde üstünkörü eğildi, kalktı ve koro bölümüne giden karanlık koridora doğru ilerledi.
İleride loş ama sabit bir ışık vardı. Sparhavvk duvara bitişik, sessizce ilerledi. Önünde perdeli, kemerli bir geçit vardı, kaim mor örtüyü bir parmak genişliğinde araladı ve içeri göz attı.
Piskopos Annias saten yerine kaba keşiş elbisesine bürünmüş, mihrabın içinde küçük taş bir sunağın önünde diz çökmüştü. Sıska hatları kendinden tiksinmenin ızdırabıyla kıvrılmıştı, parmaklarını yuvalarından çıkacakmışcasına ellerini sıkmıştı. Yüzünden açıkça yaşlar akıyordu, nefesi boğazından hırıltılı geliyordu.
Sparhavvk'm yüzü karardı ve eli kılıcının sapma gitti. Katedralin kapısındaki askerleri öldürmek gerçek bir amaca hizmet etmezdi. Bununla beraber, Annias tamamiyle başka bir konuydu. Piskopos yanlız basmaydı. Hızlı bir hamle ve tek bir vuruş Elenia'yı bir defada bütün bu pis hastalıktan kurtaracaktı.
Cimmura piskoposu Annias'ın hayatı, Sparhavvk ömründe ilk defa silahsız bir adamı öldürmeyi düşünürken bir saniye askıda kaldı. Ama sonra hafif, genç bir ses duyar gibi oldu, önünde gür açık sarı saçlar ve bir çift kararlı gri göz gördü. Üzülerek kadife örtüyü tekrar kapattı ve sakince uyurken bile onun ruhunu korumak için yumuşak elini uzatan kraliçesine hizmet etmeye gitti.
"Başka bir zaman," diye içinden fısıldadı. Sonra koridordan kilisenin mahzeninin girişine doğru koro bölümünü geçti.
Mahzen katedralin altındaydı ve girişe taş basamaklardan bir merdivenle iniliyordu. Tek bir mum basamakların tepesinde yağla kaplanmış bir aplik üstünde titrek alevle yanıyordu. Sparhavvk ses yapmadan mumu ikiye böldü, aplikte kalan parçayı tekrar yaktı

ve kendindeki mumu havaya kaldırıp, aşağı indi.
Basmakların dibindeki kapı bronzdu. Sparhavvk mandajj ^av_ radı ve sürgünün açıldığını hissedene dek yavaşça çevirdi. Sonra her seferinde birkaç santim, kalın kapıyı açtı. Menteşelerin zavıf gıcırüsı sessizlikte çok gürültülü gözüktü ama Sparhavvk bu sesin kilisenin giriş katına ulaşmayacağını ve Annias'ın duyamayacak kadar kendi ısürabma kapılmış olduğunu biliyordu.
Mahzen alçak, çok geniş, soğuk ve küf kokulu bir yerdi. Spar-havvk'm mumundan çıkan san ışık çemberi fazla uzağa ulaşmıyordu ve o çemberin ötesinde geniş bir alan karanlıklar içerisinde her yöne uzanıyordu. Çatıyı destekleyen kemerli payandalar örümcek ağlarıyla kaplanmış, eğri büğrü köşelerde koyu gölgeler birikmişti. Sparhavvk sırtını bronz kapıya dayadı ve yavaşça kapattı. Kapının sesi mahzende kıyamet kopmuş gibi yankılandı.
Karanlık mahzen katedralin ana koridorunun altında sürekli bir karanlığa doğru uzanıyordu. Tonozlu çatı ve ağlarla kaplı payandaların altında Elenia' ran eski hükümdarları sessiz sıralar halinde, her biri tepesinde tozlu kurşun bir heykel bulunan lekeli mermer mezarlarda yatıyordu. Elania tarihinin iki bin yılı bu rutubetli mahzende yavaş yavaş çürüyerek uzanıyordu. Hain, namuslunun yanında, aptal da bilgenin yanında yatıyordu. Evrensel mekanizma hepsini buraya getirmişti. Taş duvarları ve lahitlerin çoğunun köşelerini süsleyen heykeller sessiz mezarlığa daha da kederli bir hava veriyordu.
Sparhavvk ürperdi. Kan, kemik, et ve parlak keskin çeliğin sıcak buluşması ona tanıdıktı ama soğuk, tozlu sessizlik bildik gelmiyordu. Sör Tanis'in hayaleti sadece birkaç detay verdiğinden tam olarak nasıl devam edeceğinden emin değildi. Bunun salakça olduğunu bile bile, yanındaki silahın bu ürkünç yerde işe yarayacağına inandığından değil de daha çok rahatlamak için elini kılıcının kabzasına koydu.
Sesi önce mahzendeki bayat havadaki sıradan bir hareket, bir nefes gibi duydu. Sonra tekrar geldi, bu sefer biraz daha yüksekti. "Sparhavvk," diye yankılanan bir fısıltıyla inledi.
Sparhavvk titreyerek yanan mumunu kaldırıp, gölgelerin içine dikkatle baktı.
"Sparhavvk," diye tekrar geldi fısıltı.

"Buradayım."
"Yaklaş."
Fısıltı yeni gömülenlerin arasından geliyormuş gibi gözüktü. Sparhavvk onlara doğru yürüdü, bunu yaparken kuşkusu daha da azaldı. Sonunda, Kraliçe Ehlana'mn babası Kral Aldreas'm ismini taşıyan, son lahitin önünde durdu. Hizmet etmeye yemin ettiği ama sadece saygı duyduğu, son kralın kurşun heykelinin önünde dikildi. Heykeli yapan heykeltraş Aldreas'm hatlarını görkemli yapmak için oldukça uğraşmıştı ama zayıflık ifadesinde ve kararsız çenesinde hâlâ vardı.
"Selam, Sparhawk." Fısıltı mermer kapağın üzerindeki heykel yerine lahitin içinden geldi.
"Selam, Aldreas," diye karşılık verdi Sparhawk.

ilhanx

"Bana hâlâ düşmanlık taşıyıp, küçük görüyor musun, şampiyonum?"
Yüzlerce hakaret ve aşağılama Sparhawk'ın aklına geldi, şu anda mermer mezarının boş sınırlarından konuşan üzüngün hayaleti aşağıladığı ve kötülediği acılı yıllar. Zaten ölmüş bir adamm kalbine bir bıçak sokmak neyi ispatlayacaktı ki? "Ben hiç bir zaman size düşmahk taşıyıp, küçük görmedim, Aldreas," diye yalan söyledi. "Siz kralımdınız. Bilmem gereken tek şey de buydu."
"Çok naziksin, Sparhawk," diye iç çekti yankılı ses, "ve nazikliğin cisimsiz kalbimi bir hakaretten çok daha fazla parçalıyor."
"Özür dilerim, Aldreas."
"Ben tacı giymeye uygun değildim," diye pişmanlıkla kabul etti gür ve korkuç ses. "Anlamadığım birçok şey vardı, etrafımdaki insanları arkadaşım sanıyordum, değillermiş."
"Biliyorduk Aldreas ama sizi koruyabilmemizin yolu yoktu."
"Etrafımda dönen entrikaları bilemezdim, değil mi, Sparhavvk?" Hayalet umutsuzca, Aldreas hayattayken yaptığı şeyleri açıklama ve haklı gösterme ihtivacmdaymış gibiydi. "Kilise'ye saygı göstermek üzere yetiştirildim ve Cimmura piskoposuna bütün diğerlerinden daha fazla güvendim. Onun amacının beni kandırmak olduğunu nasıl bilebilirdim ki?"
"Bilemezdiniz, Aldreas." Bunu söylemek zordu.
"Ama arkamı tek çocuğuma dönmemeliydim," dedi Aldreas acı dolu bir sesle. "Beni en çok pişman eden de bu. Piskopos beni

otıa düşman etti ama onun sahte meclisinin dinlemeyecektuTl-"
/'Ehlana bunu biliyor, Aldreas," dedi Sparhawk. "Düşrnanm siz değil Annias olduğunu biliyor."
Uzun bir ara oldu. "Ve benim çok, çok sevgili kız kardeşime ne oldu?" Son kralın kelimeleri sanki birbirine geçmiş dişler arasından nefretle söylenmiş gibi geldi.
"Hâlâ Demos'daki manastırda, Majesteleri," diye becerebildiği en doğal tonda bilgi verdi Sparhavvk. "Orada ölecek."
"O zaman onu orada göm, şampiyonum," diye emretti Aldreas. "Katilimi burada yanıma yerleştirerek uykumu bozma."
"Katli mi?" Sparhavvk afalladı.
"Hayatım onun için bir yük olmuştu. Dalkavuğu ve âşığı, Piskopos Annias buraya, bana gizlice gelmesini ayarladı. En vahşice kendinden geçişiyle beni ayarttı, gördüklerimin hepsinden de daha vahşiydi. Onun elinden bir bardak aldım ve içtim. İçki ölümdü. Cansız vücûdumun üzerinde arlanmaz çıplaklığıyla durup bunu yüzüme vurdu, bana küfrederken yüzü nefret ve küçümsemeyle doluydu. İntikamımı al, şampiyonum. İğreç kız kardeşim ve onun sapık eşinden, beni alçalttıkları ve çocukluğu boyunca onu önemsemediğim, hakir gördüğüm kızım, gerçek varisimin sahip olduğu şeyleri elinden aldıkları için intikam al."
"Tanrı bana nefes aldırdığı müddetçe söylediğiniz gibi olacak, Aldreas," diye yemin etti Sparhawk.
"Ve benim küçük sarı kızım tahtta hakkı olan yere çıktığında, sana yalvarıyorum, ona söyle, onu gerçekten sevdim."
"Eğer Tanrı izin verirse, Aldreas, söyleyeceğim."
"Vermeli, Sparhavvk. Vermeli - yoksa Elenia'nın sahip olduğu her şey yok olacak. Sadece Ehlana, Elenia tahtının gerçek varisidir. Kız kardeşim ve Cimmura piskoposunun çiftleşmesinin kirli mey-vasının tahtımı ele geçirmemesinden seni sorumlu tutuyorum."
"Kılıcım bunu engelleyecektir, kralım," diye söz verdi Sparhavvk. "Her üçü bu hafta bitmeden kendi kanları içinde ölü uzanıyor olacaklar."
"Ve hayatın intikam için koşturarak kaybolurken, Sparhavvk, bu fedakarlığın nasıl kızıma, ona ait olan yeri geri verecek?"
Sparhavvk Aldreas'm öldükten sonra çok daha bilgeleştiği sonucuna vardı.

"intikam zamanı uygun olan sırada gelecektir, şampiyonum," dedi hayalet. "Nasıl olursa olsun, ilk olarak seni kızım Ehlana'yı eski sağlığına kavuşturmakla görevlendiriyorum. Ve burada sana bazı önemli gerçekleri açıklamaya iznim var. Ne kocakarı ilacı, ne de daha değersiz bir tılsım kızımı iyileştirebilir sadece Bhelliom onu tekrar bir bütün haline sokabilir."
Sparhavvk'm içi gitti.
"Sparhavvk, zamanı geldiğinde Bhelliom'u saklı yattığı yerden çıkartmaktan ve dünyayı bir kere daha onun gücüyle kımıldatmaktan korkma. O kendi zamanı içinde ve kendi amacıyla hareket eder ve işte bu o zaman. Dünyadaki hiç bir güç Bhelliom'un tekrar güneş ışığına çıkışını engelleyemez ve bütün uluslar onun gelişini bekliyor. Bununla beraber, onu bulan sen ol, çünkü sadece senin ellerinde onun tam gücü

ilhanx

çıkıp şu anda dünya üzerinde dolaşan karanlığı geri yollabilir. Sen artık benim şampiyonum değilsin, Sparhavvk, tüm bu dünyanın şampiyonusun. Sen kaybedersen, hepsi kaybedecek."
"Ve nerede arayacağım, kralım?"
"Bunu açıklamam yasak. Ama eline geçtiğinde gücünü nasıl serbest bırakacağını anlatacağım. Elini süsleyen kan kırmızısı yüzükle benim elimi süslemiş olan, bizim hayal gücümüzden de çok eskiler. Bhelliom'u yapan, yüzükleri de yaptı ve onlar mücevherinin gücünü serbest bırakacak anahtarlar."
"Ama sizin yüzüğünüz kayıp, Aldreas. Piskopos Annias onu ararken sarayın altını üstüne getirdi."
Lahitten hayaletimsi bir kıkırdama geldi. "O hâlâ bende, Sparhavvk," dedi Aldreas. "Kız kardeşim bana son ölümcül öpücüğü verdikten sonra gitti, birkaç saniye aklım basımdaydı. Onu düşmanlarıma vermemek için yüzüğü gizledim. Cimmura piskoposunun bütün gözü dönmüş çabalarına rağmen, benimle beraber gömüldü. Geçmişi düşün, Sparhavvk. Eski efsaneleri hatırla. Benim ve senin ailen bu yüzüklerle birbirine bağlandı, senin atan benimkine bağlılığının bir işareti olarak bu savaş mızrağını verdi. Bu yolla onu geri veriyorum."
Hayali bir el kısa saplı, geniş uçlu bir mızrağı sıkı sıkı tutarak lahitten yükseldi. Silah çok eskiydi ve sombolik önemi geçen yüzyıllardan sonra unutulmuştu. Sparhavvk uzanıp Aldreas'ın hayali

elinden onu aldı. "Onu gururla taşıyacağım, kralım," dedi.
"Gurur boş bir şeydir, Sparhavvk. Mızrağın önemi ondan çok daha fazladır. Ucunu sapından ayır ve yuvanın içine bak."
Sparhawk mumu yere koyup mızrağın ucunu tuttu ve sapın sert tahtasını çevirdi. Kuru bir gıcırtıyla parçalar ayrıldı. Ucun eski çelik yuvasının içine baktı. Yakutun kan kırmızı parıltısı ona göz kırptı.
"Sana son bir talimatım daha var, şampiyonum," diye devam etti hayalet. Eğer araştırman kızım bana Ölüler Evi'nde katıldıktan sonra neticelenirse, Bhelîiom'u yok etmek sana düşüyor, ama bu hayatına mal olacaktır.
"Böyle bir gücü nasıl yok edebilirim?" diye yakındı Sparhawk.
"Yüzüğümü benim sakladığım yerde bırak. Her şey yolunda giderse, onu tahtında görkemle otururken kızıma ver; ama eğer o ölürse, hayatının sonuna kadar da olsa, Bhelîiom'u aramaya devam et. Ve onu bulduğunda yüzüğü taktığın elinle mızrağı kaldır ve bütün gücünle Bhelliom'un kalbine sapla. Mücevher yok olacaktır, yüzüklerde - ve bu hareketle sende hayatını kaybedeceksin. Bunu başaramazsan, Sparhavvk, karanlık güç dünyanın üzerine. yerleşecek ve Bhelliom asla o ellere geçmemeli."
Sparhavvk eğilip selam verdi. "Emrettiğiniz gibi olacak, kralım".
Lahitten bir iç çekiş geldi. "O zaman tamam," diye fısıldadı Aldreas. "Sana yardım edebileceğim kadar ettim ve bu yarım bıraktığım işi tamamlıyor. Benim güvenimi boşa çıkarma. Öyleyse selam, Sparhavvk ve elveda."
"Selam ve elveda, Aldreas."
Mahzen hâlâ soğuk ve kraliyet ölülerini saymazsak boştu. Yankılanan fısıltılar şimdi sessizliğe karışmıştı. Sparhavvk mızrağın parçalarını birleştirdi, sonra elini uzatıp kurşun heykelin kalbinin üzerine koydu. "Rahat uyu, Aldreas," dedi yavaşça. Sonra avu-cunda eski mızrakla döndü ve sessizce gömütten ayrıldı.

İşte Elmas Taht'm sonu geldi. Elenium'un birinci kitabı nm.
İkinci kitap: Yakut Şövalye
uzun zamandır kayıp olan Bhelliom'un
uzak diyarlar ve tuhaf maceralarda
çılgınca aranışmı kapsayacak.
"Dünyasını kaybedenler yeni bir dünya kurmak zorundadır." Altıkırkbeş Tolkien'den sonra bir büyük ustayı daha sunar:
David Eddings
Tüm diğer kitaplardan farksız olarak bu kitapta şunlar var,
Büyücüler, şövalyeler, hayaletler, tanrılar, din adamları, krallar, dilenciler
ve bir dünyada olması gereken tüm diğer şeyler,
yani tüm bunların iyileri ve kötüleri.
Unutmayın hikayeler ikiye ayrılır,
gerçek olanlar ve gerçek olması gerekenler.
Karar sizin.
AKBN 98-10-12-68-1313-DE-FKB
David Eddings (Ellenium) Cilt1 Elmas Taht
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
ilhanx

www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki
tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.
Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Ellenium) Cilt1 Elmas Taht
David Eddings (Ellenium) Cilt2 Yakut Şovalye
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki
ilhanx

tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.
Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Ellenium) Cilt2 Yakut Şovalye
ALTIKIRKBEŞ YAYIN 77
Fantasy - 6
David Eddings - The Ruby Knight [Book Two of The Elenium], 1990
Türkçesi: Ferhan Ertürk
1. baskı: Haziran -1999
Yayın Yönetmenleri Kaan Çaydamlı / Çetin Şan
Yayına Hazırlayan Kaan Çaydamlı
Kapak Tasarımı
2 Tasarım

ilhanx

Mehmet Ulusel /Erol Egemen
Dizgi F.E.
Lojistik Destek M. Küpüşoğlu
Baskı
Umut Matbaacılık
(0-212) 637 09 34 - 04 11
Bu çevirinin tüm yayın haklarını sahiplendik. Tanıtım alıntıları dışında
- makul boyutlarda- izinsiz çoğaltılması ahlak kurallarına ve yasalarımıza
göre suç sayılmaktadır. Böyle bir harekete kalkışmak istediğinizde önce
bize sorarsanız uygar dünya adına seviniriz.
P.S.: Tüm fotokopi fanzinler, yukardaki açıklamadan bağımsızdırlar. Onlar istedikleri
ALTIKIRKBEŞ kitabını veya metnini çoğaltabilir, bozup yeniden yaratabilirler.
Okurlarımızı yasal dergileri değil "fotokopi fanzinleri" izlemeye çağırıyoruz.
Onlar sizi uçurumdan aşağı itecek güce sahiptirler ve uçmayı öğrenmenin zamanı geldi.
Yaşasın FOTOKOPİ, Yaşasın KAOS.
ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Klübü tribidir.
Yazışma Adresi: P.K. 114 Acıbadem, İstanbul
Konuşma Adresi: (0-222) 221 88 02

David Eddings,
1931 yılında Spokane, Washington'da doğdu. Seattle'm kuzeyindeki Puget Sound bölgesinde büyüdü. 1954 yılında Portland Oregon'daki Reed College'de edebiyat eğitimi gören Eddings, 1961 yılında Washington Üni-versitesi'nde master'ını tamamladı. Orduya katıldı. Market tezgahtarlığı, İngilizce öğretmenliği gibi çeşitli işler yaparak Amerika Birleşik Devletleri'nin pekçok yerinde yaşadı.
1973 yılında yayınlanan ilk romanı High Hunt, çağdaş bir macera romanıydı. Fantasy alanı her zaman onun ilgisini çekmişti ve The Belgariad beşlemesiyle fantasy edebiyata yöneldi. Ardından gelen The Malloreon beşlemesiyle adını iyice duyuran Eddings, artık güneybatı'da karısı Leigh ile yaşamaktadır.

david eddings
yakut şövalye
(elenium'un ikinci kitabı)
türkçesi: ferhan ertürk
altıkırkbeş yayın istanbul, 1999

I

CV.

3

v

ts

>^

o

ilhanx

s*
1

5
s-
es es
•5
g
Mike
arab
1
bo
nlan

s
tu
D
s?
?s
OH
en

Ü
S
CO

giriş
Sparhawk Aile Tarihi
Pandion Biraderliği Kayıtlarından
YİRMİBEŞİNCİ YÜZYILDA Zemochlu Otha'nın savaşçıları batı Eosia'nm Elene krallıklarını işgal ettiler ve önlerine geleni yakıp yıkarak batıya doğru yürüdüler. Otha, güçleri Randera Gölü civarındaki sislerle örtülü büyük savaş meydanında, batı krallıklarının orduları ve Kilise Şövalyeleri'nin birleşik gücüyle karşılaşana dek yenilmez gözüktü. Merkezi Lamorkand'daki savaşın işgalci Zemoch-ların en sonunda geri püskürtülüp kendi sınırlarına doğru kaçmalarına kadar haftalarca bütün şiddetiyle devam ettiği söylenir.
Eleneler zafere böylece ulaştı ama Kilise Şövalyeleri'nin yarısı savaş meydanında vahşice öldürülmüş yatıyordu ve Elene krallarına bağlı orduların ölüleriyse binlerceydi. Sağ kalanlar evlerine dönüklerinde daha da acımasız bir düşmanla karşılaştılar - kıtlık, savaşın sıradan sonuçlarından biri.
Eosia'daki kıtlık, kıtanın nüfusunu azaltmakla tehdit ederek, nesiller boyunca sürdü. Sosyal organizasyonlar kaçınılmaz bir şekilde yıkılmaya başladı ve Elene krallıklarında politik kaos hüküm sürdü. Dönek baronlar, bağlılık yemini ettikleri krallarına sadece sözde destek verdiler. Kişisel tartışmalar genellikle çirkin ufak savaşlarla neticelendi ve çapulculuk yayıldı. Bu durum yirmiyedinci yüzyılın ilk yıllarına kadar böyle devam etti.
İşte bu karışıklık zamanı içerisinde Demos'daki ana karargâhımızın kapısında bir şövalye adayı tarikatımızın üyesi olma arzusunu kararlılıkla ortaya koyarak belirdi. Eğitimi başladığında eğitmenimiz kısa süre içinde Sparhawk isimli bu genç rahip adayının

ilhanx

sıradan bir adam olmadığını fark etti. Çömez arkadaşlarım ve hatta deneyimli usta Pandionları hızla geçti. Bu farklılık sadece fiziki gücünde değildi, zihinsel yetenekleri de çok yüksekti. Styricum gizlerine olan yeteneği bu sanatları gösteren eğitmenine zevk veriyordu. Yaşlı Styric eğitmeni öğrencisine büyü eğitiminde Pandion Şövalyelerine öğretilenlerden çok daha derin yerlere doğru rehberlik etti. Demos Başpiskoposu da bu çömezin zekâsına daha az hayranlık duymuyordu ve çömez, Sör Sparhawk unvanını kazandığında felsefe ve ilahiyat tartışmalarında da ustalaşmıştı.

Sör Sparhawk'm şövalye olduğu dönemde genç Kral Antor Cimmura'da Elenia tahtına çıktı ve kısa süre içinde bu iki genç adamın hayatları karmakarışık bir biçimde birbirine bağlandı. Kral Antor, atak, hatta delicesine cesur bir gençti ve kuzey sınırı boyunca patlak veren çapulculuklar onu, çok yetersiz bir güçle ve uyarılara aldırmadan, krallığının o bölgesine cezalandırıcı bir sefer başlatma noktasına gelecek kadar kızdırdı. Haber Demos'a ulaştığında, Pandion Şövalyeleri'nin Eğitmeni aceleyle kuzeye, Krala bir yardım kolu sevk etti ve bu kolun şövalyeleri arasında Sparhawk da vardı.

Su kısa zamanda Kral Antor'un boyunu geçti. Kişisel cesaretini hiç kimse tartışamamasına rağmen deneyim eksikliği onu sık sık ciddi taktik ve stratejik hatalara itiyordu. Kuzey sınırındaki bazı soyguncu baronların arasında açıkça bir ittifak olmasına rağmen, diğerlerinin de yardıma geleceği gerçeğini düşünmeden adamlarını bir tanesine saldırttı. Böylece Kral Anto/un sayıca üstün olan gücü, ordusuna arkadan gelen beklenmedik saldırılar sonucunda yavaş yavaş azaldı. Kuzeyli baronlar, o körmüşcesine ileri atıldıkça, rahatça tekrar tekrar yan tarafından dolaşıp ona arkadan saldırdılar ve yedeklerini ağır ağır yok ettiler.

İşte durum tam böyleyken Sparhawk ve diğer Pandion Şövalyeleri savaş alanına geldiler. Genç kralı çok fena halde sıkıştıran ordular eğitimsiz ve yerel çapulcu gruplarından toplanmış kuru kalabalıktı. Başlarındaki baronlar durumu düşünüp taşınmak için geri çekildiler. Sayıları hâlâ ezici üstünlükte olmasına rağmen Pan-dionlarm savaş meydanındaki yetenekleri hesaba alınması gereken bir şeydi. Bir grup, önceki başarılarına güvenerek işbirlikçilerini saldırıya zorluyor ama yaşlı ve bilge adamlarsa dikkat edilmesi-

ni öneriyordu. Genç ya da yaşlı, baronların çoğunun Elenia tahtına giden yolu önlerinde açık gördükleri kesinlikle ortadaydı. Kral Antor savaşta ölürse, taç kolayca onu diğer arkadaşlarından çekip alacak kadar kuvvetli olana ait olabilirdi.

Baronların, Pandionlarla Kral Antofun askerlerinin birleşik güçlerine ilk saldırıları, daha çok Kilise Şövalyeleriyle müttefiklerini ayırma ve güçlerini deneme niteliğindeydi. Karşılığın daha çok savunmaya yönelik olduğu belli olunca saldırılar çok daha ciddileşti ve en sonunda Pelosia sınırının yakınlarında bir meydan savaşı başladı. Baronların bütün güçlerini savaşa soktukları belli olur olmaz Pandionlar alışılmış acımasızlıklarıyla karşılık verdiler. İlk yoklama saldırılarında aldıkları savunma durumu, baronları tüm güçleriyle saldırtmak için tasarlanmış bir oyundu.

Savaş bir bahar gününün en iyi saatlerinde iyice sertleşti. Akşama doğru, parlak güneş ışıkları meydanı doldurduğunda, Kral Antofun kendisini korumakla görevli muhafızlarla bağlantısı koparıldı. Kendisini atsız ve başı belada buldu. Hayatını mümkün olduğu kadar pahalıya satmaya karar verdi. İşte tam bu anda Sparhawk devreye girdi. Kendine kılıcıyla kralın yanma doğru bir yol açtı ve savaş tarihi kadar eski bir şekilde ikisi sırt sırta verip düşmanı yaklaştırmadılar. Anto/un dikkafalı cesareti ve Sparhawk'm yeteneğinin birleşimi düşmanlarını yanlarına yaklaşmamaya ikna etmeye yeterliydi, ta ki Sparhawk'm kılıcı kırılana kadar. İkiliyi çevreleyen savaşçılar, zafer çığlıkları atarak öldürmek için saldırdı. Bu ölümcül bir hata oldu.

Ölülerden birinin geniş uçlu kısa savaş mızrağını kapan Sparhawk, saldıran askerlerin saflarındakilerin büyük bir kısmını yok etti. Savaşın doruk noktasına, atağı yöneten esmer yüzlü baronun iyice yaralanmış Antor'u katletmek için saldırması ve Sparhawk'm mızrağıyla ölmesiyle ulaşıldıs. Baronun ölümü askerlerinin cesaretini kırdı. Gerisin geri döndüler ve sahneyi tamamen terk ettiler.

Antor'un yaraları ciddiydi, Sparhawk'ınkiler ise sadece biraz daha hafifti. Akşam savaş meydanına çökerken ikisi de yorgunluktan bitik, yan yana yere çöktüler. Akşamın o ilk saatlerinde kanlar içindeki alanda iki yaralı adamın konuştuklarını bilmek, sonraki yıllarda ikisi de aralarında geçeni açıklamadıkları için imkânsızdı. Yine de bilinen bir şey vardı, konuşmaları sırasında si-

lahlarım değiştirdiler. Antor, Elenia kraliyet kılıcını Sparhawk'a hediye etti ve karşılığında Sparhavvk'ın hayatını kurtardığı savaş mızrağını aldı. Kral, hayatının sonuna kadar bu basit silahı bağrına bastı.

ilhanx

Tam gece yarısı olmak üzereyken, iki yaralı adam karanlığın içinden yaklaşan bir meşale gördüler. Meşaleyi taşıyanın düşman mı dost mu olduğunu bilmeden ayağa kalmak için çabaladılar ve kendilerini savunmak için hazırlandılar. Yaklaşan bir Elene değildi, tam tersine beyaz cüppeli ve kukuletalı bir Styric kadınıydı. Sessizce yaralarına baktı. Sonra tatlı bir sesle onlara bütün hayatları boyunca dostluklarının sembolü olacak bir çift yüzük verdi. İkisi de yüzükleri aldığında üzerindeki oval taşlar elmas kadar soluktu ama birbirlerine karışmış kanlarının taşları boyadığı ve bugün koyu kırmızı yakutlar olarak gözüktükleri söylenir. Esrarengiz Styric kadını bunları yaptıktan sonra, başka bir şey söylemeden dönmüş ve gecenin içine doğru yürüyerek uzaklaşmış, beyaz cüppesi ay ışığında parıldıyormuş.
Şafak, sisler içinde savaş alanım aydınlattığında Antor'un muhafız askerleriyle Sparhawk'm Pandion arkadaşları iki yaralı adamı buldular ve oradan Demos'daki ana karargâha sedyelerle taşındılar. İyileşmeleri aylar aldı; seyahat edecek kadar iyi olduklarında sıkı arkadaştılar. Yavaş yavaş Antor'un başkenti Cimmura'ya gittiler ve kral orada şaşırtıcı bir duyuru yaptı. Pandion Sparhawk'm bundan böyle onun şampiyonu olacağını ve iki aile devam ettiği sürece Sparhawk'm soyundan gelenlerin de Elenia yöneticilerine aynı mevkide hizmet edeceklerini ilan etti.
Tabii ki, Cimmura'daki kraliyet sarayı entrikalarla doluydu. Çeşitli gruplar boyun eğmez ifadeli Sör Sparhawk'm sarayda belirmesiyle bir şekilde geriye çekildiler. Bu ya da şu grubu desteklemesi için yapılan birkaç deneme girişimi sertçe terslendi ve saraylılar huzursuzca Kral'm Şampiyonu'nun aşırı namuslu olduğu sonucuna ulaştılar. Üstelik, Kral ile Sparhawk arasındaki arkadaşlık Pandion Şövalyesi'ni Kralın sırdaşı ve yakın danışmanı yaptı. Daha önce belirtildiği gibi Sparhawk'm yüksek bir zekâsı vardı, saraydaki çeşitli makam sahibi memurların rezil dolaplarını kolayca gördü ve daha az yetenekli arkadaşının dikkatini onlara çekti. Bir yıl içinde, Kral Antor'un sarayındaki yozlaşma, Sparhawk'm kendi

katı ahlak anlayışını etrafındakilere zorla kabul ettirmesi sonucu ortadan kalktı.
Elenia'daki çeşitli politik grupların en büyük sorunu, Pandion tarikatının krallıkta giderek artan etkisi olmuştu. Kral Antor, sadece Sör Sparhawk'a değil aynı zamanda şampiyonun birader şövalyelerine de son derece minnettardı. Kral ve arkadaşı sık sık tarikatımızın eğitmeniyle görüşmek için Demos'a seyahat ettiler. Önemli politik kararlar, saraylıların alışılmış krallık yararından çok kendi menfaatlerine yönelik kraliyet politikasını zorla kabul ettirdikleri kraliyet meclis salonundan daha çok ana karargâhta verildi.
Sör Sparhawk orta yaşlarına geldiğinde evlendi ve karısı ona bir erkek evlat doğurdu. Antor'un isteğiyle çocuk da Sparhawk ismini aldı ve kurulan sistem bugüne kadar bozulmadan devam etti. Uygun yaşa geldiğinde, genç Sparhawk, bir gün yerine geçeceği mevki için eğitilmeye başlamak üzere Pandion ana karargâhına girdi. Genç Sparhawk ve Antor'un oğlu, veliaht prens, daha çocuk yaşlarında yakın arkadaş oldular, böylece kral ve şampiyonu arasındaki ilişkinin bozulmadan devam etmesi garantilendi.
Antor yıllarını doldurup ölüm döşeğini onurlandırdığında yakut yüzüğünü ve geniş uçlu kısa mızrağı oğluna verdi. Aynı zamanda, yaşlı Sparhawk kendi yüzüğünü ve kraliyet kılıcını oğluna geçirdi. Bu gelenek bugüne kadar sürdü.
Elenia halkı arasında, Kraliyet ile Sparhawk ailesi arasındaki dostluk sürdükçe, krallığın gelişeceği ve başına bir kötülük gelmeyeceğine yönelik yaygın bir inanış vardır. Birçok batıl inanç gibi bu da bazı gerçeklerden temellenmektedir. Sparhawk'm torunları her zaman yetenekli adamlardı, Pandion eğitimlerine ek olarak, kendilerini babadan kalma bu göreve hazırlamak için diplomasi ve devlet yönetim sanatında özel öğrenim gördüler.
Bununla beraber, son zamanlarda Kraliyet ve Sparhawk ailesi arasında bir çatlak oluştu. Hırslı kız kardeşi ve Cimmura Piskoposu'nun idaresi altında olan zayıf Kral Aldreas, o zamanki Spar-hawk'i kaba bir şekilde daha aşağı bir mevkiye attı, hatta Prenses Ehlana'nın bakıcısı pozisyonuna düşürdü- büyük ihtimalle şampiyonun çok gücenip babadan kalma mevkisini bırakacağını umuyordu. Ama Sör Sparhawk görevini ciddiye aldı ve bir gün Kraliçe Ehlana olacak çocuğu yönetim yapacağı alanlarda hazırlamak için

eğitti.
Sparhawk'm işinden ayrılmayacağı açıkça ortaya çıktığında, Aldreas, kız kardeşi ve Piskopos Annias'm kışkırtmasıyla, Şövalye Sparhawk'i Rendor Krallığı'na sürgüne gönderdi.
Kral Aldreas'm ölümüyle, kızı Ehlana, Kraliçe olarak tahta çıktı. Bu haberi duyan Sparhawk, Cimmura'ya döndüğünde genç Kraliçesini ağır hasta buldu. Kraliçe, Styric büyücü Sephrenia'nm yaptığı bir büyüyle hayatta kalabiliyordu ama bu büyü Ehlana'yı bir yıldan fazla hayatta tutamayacaktı.

ilhanx

Kilise Şövalyeleri'nin dört askeri tarikatının eğitmenleri toplanarak, Kraliçe'nin hastalığına bir çare bulmak, ona sağlığını ve gücünü kazandırıp namussuz Piskopos Annias'ın Chyrellos bazilika-sındaki patriklik tahtına ulaşma amacını engellemek için dört tarikatın beraber çalışmasına karar verdiler. Bu sonuçla, Cyrinic, Alci-one ve Genidian eğitmenleri kendi şampiyonlarını sadece Kraliçe Ehlana'yı tedavi etmek için değil, aynı zamanda onun yokluğundan ciddi bir rahatsızlık çeken krallığına yardım etmek için, Pandi-on Sparhawk ve çocukluk arkadaşı Kalten'e katılmaya yolladılar.
İşler bu konumdayken Kraliçe'yi iyileştirmek sadece Elenia Krallığı için değil, eğer rüşvetçi Piskopos Annias, Patriklik tahtını ele geçirirse diğer Elene krallıkları için de önemli olacaktı. Elene krallıklarının karışıklıktan harab olacağından ve eski düşmanımız Zemochlu Otha'nm doğu sınırımızda, herhangi bir fikir ayrılığı ya da kargaşada eyleme geçmek için hazır beklediğinden emin olabilirdik. Bununla beraber, ölüme çok yakın olan Kraliçe'nin tedavisi şampiyonunun ve gözüpek arkadaşlarının bile gözünü korkutabilirdi. Onların başarısı için dua edin biraderlerim, eğer onlar başaramazsa, bütün Eosia kıtasının genel savaşa girmesi kaçınılmazdır ve medeniyet olarak bildiğimiz o şey, sona erecektir.

birinci kısım randera gölü

Randera Gölü
—

birinci bölüm
GECE YARISINDAN çok sonraydı, Cimmura Nehri'nden yavaşça yükselen yoğun gri bir sis, binlerce bacadan çıkarak yayılan odun dumanıyla birleşerek şehrin neredeyse terk edilmiş sokaklarını bulanıklaştırıyordu. Pandion Şövalyesi Sör Sparhawk, mümkün olduğu kadar gölgeleri izleyerek, dikkatle ilerledi. Sokaklar rutubetten ışıl ışıl parlıyor ve meşaleleri saran soluk gökkuşağı renkli haleler, bu saatte akıllı bir adamın dolaşmayı göze alamayacağı sokakları titreyen alevlerinin ışığıyla aydınlatmaya çalışıyordu. Spar-hawk'm izlediği sokakta sıralanan evler, aniden ortaya çıkan siyah gölgelerden başka bir şey değillerdi. Sparhawk ilerledi, ses, bu kasvetli gecede yaklaşan tehlikeyi haber verecek görüntüden çok daha önemli olduğu için kulakları gözlerinden daha çok tetikteydi.
Dışarıda olmak için kötü bir zamandı. Gündüzleri Cimmura başka herhangi bir şehirden daha tehlikeli değildi. Geceleri ise güçlünün, zayıf ve dikkatsizlerle beslendiği vahşi bir ormandı. Bununla beraber Sparhawk bunların hiçbiri değildi. Basit gezgin pelerininin altına örme zırh giyiyordu ve yanında koca bir geniş kılıç asılıydı. Bunlara ek olarak, bir elinde gevşekçe, geniş uçlu kısa bir savaş mızrağı tutuyordu. Bunların yanında, bir haydutun boy öl-çüşemeyeceği kadar eğitim görmüştü ve şu anda hiddetten köpürmüş bir şekilde, öfkeyle ilerliyordu. Burnu kırık adam, umutsuzca, bazı salakların saldırabileceğini umuyordu. Öfkelendiğinde, Sparhawk hiç de mantıklı bir adam değildi ve şimdi öfkeliydi.
Yine de üzerinde olduğu konunun aciliyetinin de farkındaydı. Eğer sorumlulukları olmasaydı, bilinmeyen ve önemsiz saldırganlarla karşılaşıp, saldırıp, kesip biçmekten haz alabilirdi. Solgun genç Kraliçesi ölüm döşeğindeydi ve şampiyonundan sessizce sadakat istemişti. Ona ihanet etmeyecekti; anlamsız bir tesadüf neti-

cesinde çamurlu bir çöplükte ölmek, korumaya yemin ettiği Kraliçenin işine yaramazdı. Sırf bu yüzden dikkatle ilerliyordu, ayakları parası ödenmiş suikastçılardan daha sessizdi.
İleride bir yerde, puslu gözüken meşalelerin aşağı yukarı hareketini gördü ve yürüyen bir grup adamın düzenli adımlarını duydu. Bir küfür mırıldandı ve hemen pis kokulu bir ara sokağa sindi.
Kırmızı tuniklerinin üstü sisten nemlenmiş, uzun kargıları eğik olarak omuzlarına dayalı, yarım düzine adam sert adımlarla geçtiler. "Şu Rose Sokağı'ndaki yer," diyordu subayları kendini beğen-mişcesine, "Pandionların imansız dolaplarını saklamaya çalışıkları yer. Şüphesiz, izlediğimizi biliyorlar ama varlığımız hareketlerini kısıtlar ve Ekselansları, piskoposun yoluna çıkmalarını engeller."

"Nedenleri biliyoruz, Teğmen," dedi bıkkın sesli onbaşı. "Bunu neredeyse bir yıldır yapıyoruz."
"Şey." Kendini bir şey sanan genç teğmenin sesi biraz süngüsü düşmüş gibi çıktı. "Ben, sadece hepimizin tamamen anladığından emin olmak istiyorum."
"Evet, efendim," dedi yavanca onbaşı.

ilhanx

"Burada bekleyin beyler," dedi Teğmen çocuksu sesini sertleştirmeye çalışarak. "İleriye bakacağım." Sokaktan yukarı doğru ilerledi, topukları sisin ıslattığı sokakta gürültüyle yere çarpıyordu.
"Aptalın teki," diye arkadaşlarına mırıldandı onbaşı.
"Büyü artık, Onbaşı," dedi yaşlı, beyaz saçlı eski bir asker. "Paramızı alıyoruz, emirlere uyuyoruz ve fikirlerimizi kendimize saklıyoruz. Sadece işini yap ve fikirleri subaylara bırak."
Onbaşı aksi aksi homurdandı. "Dün saraydaydım," dedi. "Piskopos Annias şu ufak eniği oraya çağırdı, salağın gerçekten refakatçiye ihtiyacı vardı. Teğmenin piç Lycheas'a gerçekten yaltaklandığına inanır miydin?"
"Teğmenlerin en iyi yaptığı şey budur." Eski asker omuzlarını silkti. "Onlar çanak yalayıcı olarak doğarlar ve piç, her şeyden önce Naip Prens. Bunun çanağın tadını daha iyi yaptığına emin değilim ama büyük ihtimalle teğmenin dilinde şimdiden nasır oluşmuştur."
Onbaşı güldü. "Bu Tanrı'nm gerçeği, ama eğer Kraliçe iyileşir ve yaladığı bütün çanakların boşuna olduğunu anlarsa şaşırmaz mı?"
"Sen dua ette iyileşmesin, Onbaşı," dedi adamlardan bir diğeri., "Eğer kendine gelip hazinesinin kontrolünü yeniden eline alırsa,

Annias'm bize gelecek ay ödeyecek parası olmayacak."
"O, her zaman kilise kasasına dalabilir."
"Hesap vermeden olmaz, yapamaz. Chyrellos'daki Hiyerarşi kilisenin parasını son kuruşuna kadar sıkar."
"Tamam, beyler," diye sislerin içinden seslendi genç subay, "Pandion hanı biraz ilerde. Nöbeti devralalım."
"Onu duydunuz," dedi onbaşı. "Kımıldanın." Kilise askerleri sisin içine doğru sert adımlarla ilerlediler.
Sparhawk karanlıkta bir an gülümsedi. Düşmanın rastgele konuşmalarını duyma fırsatı çok nadir olurdu. Cimmura Piskopo-su'nun askerlerinin sadakat ya da dindarlıktan çok açgözlülükle hareket ettiklerinden uzun süredir şüpheleniyordu. Ara sokaktan dışarı adımı attı, sokaktan gelen diğer ayak seslerini duyduğunda sessizce geri zıpladı. Nedense gecenin bu saatinde genellikle boş olan Cimmura sokakları insan kaynıyordu. Ayak sesleri yüksekti, bu yüzden oradaki her kimse birisine sinsice yanaşmaya çalışmıyordu. Sparhawk elindeki kısa saplı mızrağı hazırladı. Sonra sisten çıkan adamı gördü. Adam koyu renkli bir iş gömleği giyiyor, omu-zunda geniş bir sepet taşıyordu. İşçiye benziyordu ama bundan asla emin olunamazdı. Sparhawk sessiz kaldı ve geçmesine izin verdi. Ayak sesleri kaybolona dek bekledi, sonra tekrar sokağa adım attı. Dikkatle yürüdü, yumuşak çizmeleri ıslak kaldırım taşlarında çok az ses çıkarıyordu ve zincir zırhının tıkırdamasını boğsun diye gri pelerinine sıkıca sarmmıştı.
içinden müstehcen bir şarkıyla yükselen seslerin duyulduğu bir meyhanenin açık kapısından gelen titrek sarı lamba ışığından kaçınmak için boş sokağın karşısına geçti. Sislere gömülmüş ışıktan geçerken mızrağı sol eline geçirdi ve yüzünü gölgede bıraksın diye kukuletasını iyice ileri çekti.
Durdu, gözleri ve kulakları dikkatle önündeki sisli sokağı tarıyordu. Aslında doğu kapısına doğru yönelmişti ama bu konuda belirli bir tutuculuğu yoktu. Düz hatlarda ilerleyen insanların hayal güçleri yoktur ve hayal gücü olmayan insanlar yakalanır. Bu bütün gecesini alsa bile, şehri tanınmadan ve Annias'm adamlarına görülmeden terk etmesi kesinlikle çok önemliydi. Sokağın boş olduğundan emin olduktan sonra, en karanlık gölgeleri izleyerek hareket etti. Puslu, turuncu bir meşalenin altındaki köşede, yırtık

'

pırtık giysili bir dilenci duvara dayanmış oturuyordu. Gözlerinin üzerinde bir sargı ve kollarıyla bacaklarında bir yığm gerçek görünüşlü yara vardı. Sparhawk bu saatin dilenmek için kazançlı bir zaman olmadığını biliyordu, bu yüzden adam büyük ihtimalle başka bir şey peşindeydi. Sonra sokağa Sparhavvk'm durduğu yerden pek uzak olmayan bir çatıdan belirsiz bir ses geldi.
"Sadaka!" diye ümitsiz bir sesle seslendi dilenci, Sparhavvk'm yumuşak tabanlı ayakları ses çıkarmamış olmasına rağmen.
"İyi akşamlar, komşu," dedi iri şövalye sokağı geçerek, yumuşak bir sesle. Sadaka çanağına bir çift bozukluk attı.
"Teşekkür ederim, Lordum. Tanrı sizi kutsasm."
"Beni görmüş olmaman gerekiyor, komşu," diye ona hatırlattı Sparhawk. "Benim bir lord mu yoksa sıradan birisi mi olduğumu bilmiyorsun."
"Geç oldu," diye özür diledi dilenci, "ve biraz uykuluyum. Bazen unutuyorum."

ilhanx

"Salakça," diye azarladı Sparhawk. "Dikkatini işine ver. Ah, aklımdayken, Platime'a en iyi dileklerimi ilet." Platime, Cimmura'nm yeraltım demir bir yumrukla yöneten aşırı şişman bir adamdı.
Dilenci gözlerindeki sargıyı kaldırdı ve tanınmış olmaktan fal taşı gibi açılmış gözlerle Sparhawk'a baka kaldı.
"Ve çatıdaki arkadaşına heyecanlanmamasını söyle," diye ekledi. "Ona ayağını bastığı yere dikkat etmesini söyleyebilirsin. Tekmelediği son kiremit nerdeyse beynimi patlatıyordu."

"Daha acemi." Dilenci yakınarak söylendi. "Hırsızlık konusunda öğrenmesi gereken çok şey var."
"Öyle," diye onayladı Sparhawk. "Belki bana yardım edebilirsin, komşu. Talen bana şehrin doğu duvarında bir meyhaneden bahsediyordu. Meyhanecinin zaman zaman kiraladığı bir tavan odası olması gerekiyor. Nerede olduğunu biliyor musun?"
"Keçi Yolu'nda, Sör Sparhawk. Bir üzüm salkımı gibi gözüken tabelası var. Kaçırmazsm." Dilenci gözlerini kısarak baktı. "Son zamanlarda Talen nerde? Uzun zamandır onu görmedim."
"Babası onunla ilgileniyor."
"Talen'in bir babası olduğunu bile bilmiyordum. Bu çocuk eğer kendini astırmazsa çok ilerleyecek. Nerdeyse Cimmura'daki en iyi hırsız o."
22

"Biliyorum," dedi Sparhawk. "Birkaç defa benim cebimi boşalttı." Sadaka çanağına biraz bozukluk daha attı. "Bu akşam beni gördüğünü kendine saklamanı takdir edeceğim."
"Sizi hiç görmedim, Sör Sparhawk." Dilenci sırıttı.
"Ve ben de ne seni ne de çatıdaki arkadaşını görmedim."
"O zaman bu herkes için uygun."
"Ben de öyle düşünüyorum. Bol şanslar."
"Size de."
Sparhawk gülümsedi ve sokaktan aşağıya ilerledi. Cimmura'da yaşayan toplumun en berbat tarafına yapılan küçük açılma tekrar işe yaramıştı. Platime ve kontrolündeki karanlık dünya çok yararlı olabiliyordu. Sparhawk çatıdaki sakar hırsızın yaratacağı bir patırtının gece bekçilerini geçtiği sokaktan aşağı koşa koşa getirmeyeceğinden emin olmak için başka bir sokağa daldı.
Her yalnız kaldığında olduğu gibi Sparhawk'm düşünceleri Kraliçesine döndü. Rendor'da sürgün olduğu on yıldan beri onu görmese de, Ehlana'yı küçüklüğünden beri tanıyordu. Onun elmas sertliğinde bir kristalle kaplı tahtında oturduğunu hatırlamak içini burktu. Bu gecenin erken saatlerinde Piskopos Annias'ı öldürme fırsatını kaçırdığına pişman olmaya başladı. Zehir kullanan birisi her zaman küçümsenir ama Kraliçesini zehirleyen bir adam, Sparhawk eski hesapların ödenmemesine izin vermeyen biri olduğu için, kendini ölümcül bir tehlikeye atmıştı.
Sonra arkasındaki sislerden yankılanan sinsi ayak sesleri duydu ve bir kapı girintisine çekilip sessizce bekledi.
İki kişiydiler ve sıradan giysiler giyiyorlardı. "Onu hâlâ görebiliyor musun?" diye öbürüne fısıldadı diğeri.
"Hayır. Sis kalmlaşıyor. Gene de tam önümüzde."
"Bir Pandion olduğundan emin misin?"
"Bu işte benim kadar uzun zaman geçirdiğinde onları fark etmeyi öğreneceksin. Yürüyüşleri ve omuzlarını kasışlanndan. O tam bir Pandion." '
"Gecenin bu saatinde sokaklarda ne yapıyor dersin?"
"İşte, bunu öğrenmek için buradayız. Piskopos, onların bütün hareketlerinin bildirilmesini istiyor."
"Sisli bir gecede bir Pandionun arkasından gizlice sokulmaya çalışma fikri beni biraz gerginleştiriyor. Hepsi büyü kullanır ve
23

geldiğini hissedebilir. Kılıcım mideme sokmasını tercih etmem. Yüzünü hiç gördün mü?"
"Hayır. Kukuletası kalkıktı, yüzü karanlıkta kalıyordu."
İkisi de hayatlarının bir pamuk ipliğine bağlı olduğunu bilmeden sokakta yavaş ve sessizce ilerlediler. İçlerinden biri, Spar-hawk'm yüzünü görmüş olsaydı, o anda öleceklerdi. Sparhawk bu tip şeylerde çok pragmatik bir adamdı. Ayak seslerini artık duya-mayıncaya kadar bekledi. Sonra bir kavşağa kadar ayak izlerini geri takip etti ve bir yan sokağa saptı.
Meyhanede ayaklarını masaya uzatmış, elleri şiş göbeğinin üzerinde kenetli, uyuklayan sahibi dışında kimse yoktu. Tombul, kirli bir önlük giyen tıraşsız bir adamdı.
"İyi akşamlar, komşu/' dedi Sparhawk içeri girip yavaşça.
Meyhaneci bir gözünü açtı. "Günaydın daha doğru," diye homurdandı.

ilhanx

Sparhawk etrafa bakındı. Meyhane alçak kirişli tavanı dumandan kirlenmiş tipik bir işçi yeriydi. İskemleler ve sıralar hasarlıydı, yerdeki talaşlar aylardır sürürülüp yerine yenisi serpilmemişti. "Hareketsiz bir akşam gibi gözüküyor," diye sakin sesiyle belirtti.
"Bu kadar geç olunca hep sakindir, dostum. Ne arzu edersin?"
"Arcian kırmızısı - tabii varsa."
"Arcium, ta beline kadar kara üzüme batmıştır. Arcian kırmızısı asla bitmez." Meyhaneci bitkin bir iç çekişle ayağa kalktı ve Sparhawk'a bir kadeh kırmızı şarap koydu. Sparhawk kadehin temiz olmadığını gördü. Adam iri şövalyeye yapış yapış kadehi verirken, "Çok geç saatlerde dışardasm, dostum," diye yorum yaptı.
"İş." Sparhawk omuz silkti. "Bir arkadaşım bana, evinin üst katında bir çatı odası olduğunu söyledi."
Meyhanecinin gözleri şüpheyle kısıldı. "Sen çatı odalarıyla çılgınca ilgilenen türden bir adama benzemiyorsun," dedi. "Bu arkadaşının bir ismi var mı?"
"Bilinmesini istediği bir ismi yok," diye şarabından bir yudum alarak cevapladı Sparhawk. Kötü bir ürün olduğu açıktı.
"Dostum, seni tanımıyorum ve resmi bir görünüşün var. Niye şarabını bitirip gitmiyorsun? Tabii ki tanıyabileceğim bir isimle geri gelebilirsin."
"Bu arkadaşım, Platime isimli bir adam için çalışıyor. İsmini

duymuş olman gerekiyor."
Meyhanecinin gözleri hafifçe büyüdü. "Platime çalışma alanını genişletiyor olmalı. Kibar takımıyla bir işi olduğunu duymadım-onlardan çalmak dışında."
Sparhawk omuzlarını silkti. "Bana bir iyilik borçlu."
Tıraşsız adam hâlâ şüpheyle bakıyordu. "Herhangi biri Platime'in ismini kullanabilir/' dedi.
Sparhawk şarap bardağını indirerek kararlı bir biçimde, "Komşu," dedi, "bu konuşma usandırıcı olmaya başladı. Ya yukarı senin şu çatı odasına çıkıyoruz ya da gidip gece bekçilerini arayacağım. Senin şu küçük girişiminle çok ilgileneceklerinden eminim."
Meyhanecinin suratı asıldı. "Sana yarım gümüş liraya patlar."
"Tamam."
"İtiraz etmeyecek misin?"
"Biraz acelem var. Bir dahaki sefere pazarlık ederiz."
"Şehirden oldukça çabuk çıkmak istiyor gibi gözüküyorsun, dostum. O mızrakla bu gece kimseyi öldürmedin, değil mi?"
"Henüz değil." Sparhawk'm tonlaması kesindi.
Meyhaneci zorlukla yutkundu, "Paranı göreyim."
"Tabii, komşu. Ve yukarı gidip şu senin çatı odasını görelim."
"Dikkatli olmamız gerekiyor. Bu siste surlar boyunca gelen nöbetçileri görmeyebilirsin."
"Buna dikkat ederim."
"Öldürme yok. Burada küçük, cici bir yan işim var. Eğer birisi nöbetçilerden birini öldürürse, onu kapatmam gerekir."
"Merak etme, komşu. Bu gece kimseyi öldürmek zorunda kalacağımı sanmıyorum."
Çatı odası tozlu ve kullanılmamış gözüküyordu. Meyhaneci dikkatle üçgen pencereyi açtı ve dışarı sisin içine göz gezdirdi. Sparhawk arkasından Styricçe fısıldadı ve büyüyü bıraktı. Dışar-daki adamı hissedebiliyordu. "Dikkatli ol," dedi yavaşça. "Surlardan gelen bir nöbetçi var."
"Ben kimseyi görmüyorum."
"Onu duydum," diye cevapladı Sparhawk. Uzun açıklamalara girmenin anlamı yoktu.
"Keskin kulakların var, dostum."
İkisi de uykulu nöbetçi surlar boyunca gezinip sislere karışana

kadar karanlıkta beklediler.
"Bana yardım et," dedi meyhaneci, ağır bir kalasın bir ucunu pencere eşiğine kaldırmak için eğilerek. "Onu sura doğru kaydıracağız ve üzerinden geçeceksin. Oraya geçtiğinde, sana bu halatın ucunu fırlatacağım. Buraya sıkıca bağlıdır, sen de böylece duvarın dışından aşağı kayabileceksin."
"Tamam," dedi Sparhawk. Kalası duracağı yere doğru kaydırdılar. "Teşekkürler, komşu," dedi Sparhawk. Kalasın üzerine bacaklarını açarak oturdu ve surlara doğru karış karış ilerledi. Ayağa kalktı ve sisli karanlıklar içinden gelen halat kangalını yakaladı. Duvardan aşağı bıraktı ve tutunarak aşağı sallandı. Birkaç saniye sonra yerdeydi. Halat kıvrıla kıvıla yılan gibi yukarı sisler içinde gitti ve sonra çatı

ilhanx

odasına geri çekilen kalasın sesini duydu. Dikkatle şehir duvarından uzaklaşan Sparhawk, "Çok güzel," diye mırıldandı. "Burayı hatırlamam gerekiyor."
Sis yönünü bulmasını güçleştiriyordu ama şehir duvarının korkutucu gölgesini solunda tutarak aşağı yukarı konumunu belirle-yebildi. Adımlarını dikkatli attı. Gece sessizdi ve bir dal sesi bile çok gürültülü olacaktı.
Sonra durdu. Sparhawk'm içgüdüleri çok iyiydi, izlendiğini fark etti. Kınından çekerken çıkaracağı sesi engellemek için kılıcını yavaşça çıkardı. Bir elinde kılıç, diğer elinde savaş mızrağı ile sisin içine bakarak durdu.
Ve sonra onu gördü. Karanlığın içinde sadece zayıf bir parıltıydı, o kadar zayıftı ki çoğu insan fark etmezdi. Parlama yaklaştı ve onun hafif bir yeşillik saçtığını gördü. Sparhawk tamamen hareketsizce durdu ve bekledi.
Orada sisler içinde bir karaltı vardı, belki hayal meyaldi ama yine de bir karaltıydı. Cübbeli ve siyah kukuletalı gibi gözüküyor, zayıf parlama kukuletanın altından geliyor gibiydi. Karaltı oldukça uzun ve inanılmaz derecede zayıf, neredeyse iskelet gibiydi. Her nedense Sparhawk'm içini titretti. Parmaklarını kılıcının kabzasında ve mızrağının sapında hareket ettirerek Styricce mırıldandı. Sonra mızrağı kaldırdı ve ucuyla büyüyü bıraktı. Oldukça basit bir büyüydü, amacı sadece sisteki sıska karaltıyı tanımlamaktı. Sparhawk gölgemsi şekilden gelen saf kötülük dalgalarını hissettiğinde neredeyse nefesi kesildi. O şey her neyse, kesinlikle insan değildi.

Bir saniye sonra geceden belli belirsiz metalik bir kıkırdama geldi. Karaltı döndü ve uzaklaştı. Yürüyüşü sanki dizleri tersineymiş gibi sarsakçaydı. Sparhawk kötülük hissi kaybolana kadar olduğu yerde kaldı. O şey her neyse, şimdi gitmişti. "Bunun Martel'in küçük sürprizlerinden biri olup olmadığını merak ediyorum," diye içinden mırıldandı. Martel tarikatten çıkarılmış dönek bir Pandion Şövalyesiydi. O ve Sparhawk bir zamanlar dosttular, ama artık değil. Martel şimdi Piskopos Annias için çalışıyordu. Annias'ın Kraliçe'yi neredeyse öldürmek üzere olduğu zehiri o bulmuştu.
Sparhawk, kılıcıyla mızrağı hâlâ elinde, dikkatle ve sessizce ilerledi. Sonunda, şehrin kapalı doğu kapısını belirten meşaleleri gördü ve yönünü belirledi.
Sonra arkasından iz takip eden bir köpeğin yapabileceği gibi zayıf, kesik kesik havayı koklama sesi duydu. Silahları hazır geri döndü. Tekrar o metalik kıkırdamayı duydu. Bunu kafasında düzenledi. Bu kıkırdamaktan daha çok kitinlerini birbirine sürterek çıtırtı yapan böcek sesi gibiydi. Tekrar kaybolup giden güçlü kötülüğü bir daha hissetti.
Sparhawk şehir duvarı ve kapıdaki iki meşalenin zayıf ışığından küçük bir açı yaparak ayrıldı. Yaklaşık on beş dakika kadar yürüdükten sonra tam ilerde Pandion genel toplantı binasının, insanı korkutan, kare biçimdeki şeklini gördü.
Sisten ıslanmış çimenlerin üzerine çöktü ve arama büyüsünü tekrar yaptı. Büyüyü bıraktı ve bekledi.
Hiçbir şey yoktu.
Ayağa kalktı, kılıcını kınına sokup aradaki tarlayı geçmek için dikkatle ilerledi. Kaleye benzeyen genel toplantı binası her zamanki gibi izleniyordu. İşçi gibi giyinmiş Kilise askerleri kapıdan uzak olmayan bir yerde çadırlarının etrafında görünüşte öbek öbek yığdıkları kaldırım taşı kümeleriyle kamp kurmuşlardı. Sparhawk arka duvara dolaşıp yapıyı saran derin, kazık çakılı hendeğe ilerledi.
Binayı terk ederken güçlükle indiği ip hâlâ görülmesini engelleyen bir çalılığın arkasında sarkıyordu. Yukarı ucundaki kancanın hâlâ sıkıca tuttuğundan emin olmak için ipi birkaç defa salladı. Sonra savaş mızrağını kılıç kemerinin altına soktu. İpe yapıştı ve hızla aşağı çekti.
Surların üzerindeki taşları gıcırdayarak çizen kancanın ucunu

duyabiliyordu. Adım adım tırmanmaya başladı.
"Kimdir o?" Yukarıdaki sislerin arasından sert bir ses geldi. Genç ve tanıdık bir sesti.
Sparhawk içinden küfretti. Sonra tırmandığı ipte bir çekiştirme hissetti. Olanca gücünü harcayarak kendini yukarı çekerek, "Bırak, Berit," diye tiz bir ses çıkardı.
"Sor Sparhawk?" dedi şaşkın bir sesle çömez.
"İpi sarsma," diye emretti Sparhawk. "Hendekteki kazıklar çok keskin."
"Bırakın size yardım edeyim."
"Ben becerebilirim. Sen sadece şu kancayı yerinden çıkarma." Kendini surlara çekerken homurdandı. Berit yardım etmek için kolundan yakaladı. Sparhawk zorlanmaktan terliyordu. Zincir zırh giyerken bir ipe tırmanmak oldukça fazla çaba gerektirebiliyordu.

ilhanx

Berit çok fazla gelecek vaad eden bir Pandion çömeziydi. Uzun boylu, iri kemikli, örme zırh ve sade, işe yarar bir cüppe giyen genç bir adamdı. Bir elinde koca ağızlı bir savaş baltası taşıyordu. Nazik, genç bir adam olduğu için suratından merak akmasına rağ- • men soru sormadı. Sparhawk genel toplantı binasının avlusuna baktı. Meşalenin titreyen ışığının altında Kalten ve Kurik'i gördü. İkisi de silahlıydı, ahırdan gelen sesler birisinin onlar için atları eyerlediğini gösteriyordu. "Bir yere gitmeyin," diye aşağı seslendi.
"Orada ne yapıyorsun, Sparhawk?" Kalten'in sesi şaşkındı.
"Ek iş olarak hırsızlık yapmayı düşündüm," diye cevapladı. "Orada kaim. Hemen aşağı iniyorum. Sen de gel Berit."
"Benim nöbette olmam gerekiyor, Sör Sparhawk."
"Senin yerini alması için birisini yollarız. Bu önemli." Sparhawk surlardan avluya inen taş basamaklardan ilerledi.
İkisi de aşağı indiklerinde, "Neredeydin, Sparhawk?" diye kızgınca sordu Kurik. Sparhawk'm silahtarı her zamanki kolsuz siyah deri yeleğini giyiyordu, adaleli kol ve omuzları avluyu aydınlatan turuncu meşale ışığında parıldıyordu. Erkeklerin geceleri kullandıkları dingin sesle konuşmuştu.
"Katedrale gitmem gerekti," diye cevapladı Sparhawk.
"Dini deneyimler mi kazanıyorsun?" diye eğlenircesine sordu Kalten. Sparhawk'm çocukluk arkadaşı olan iri, sarışın şövalye, zincir zırh giyiyordu ve beline ağır bir geniş kılıç kuşanmıştı.

"Tam değil," dedi Sparhawk. "Tanis öldü. Hayaleti gece yarısı bana geldi."
"Tanis?" Kalten'in sesi sarsılmıştı.
"Sephrenia, Ehlana'yı kristalin içine kapattığında onunla olan on iki şövalyeden biriydi. Hayaleti kılıcını Sephrenia'ya vermeden önce bana katedralin altındaki mahzene gitmemi söyledi."
"Ve sen de gittin? Geceleyin?"
"Konu kesinlikle acildi."
"Orada ne yaptın? Birkaç lahit parçalayıp içine mi girdin? Mızrağı öyle mi aldın?"
"Hemen hemen," diye cevapladı Sparhawk. "Onu bana Kral Aldreas verdi."
"Aldreas!"
"Yani hayaleti. Kayıp yüzüğü mızrağın yuvasında saklıymış." Sparhawk merakla iki arkadaşına baktı. "Nereye gidiyordunuz?"
"Dışarı, seni aramaya." Kurik omuzlarını silkti.
"Genel toplantı binasını terk ettiğimi nerden biliyordunuz?"
"Seni birkaç kere kontrol ettim," dedi Kurik. "Bunu yaptığımı bildiğini düşünüyordum."
"Her gece mi?"
"En az üç kez," diye teyid etti Kurik. "Bunu senin çocukluğundan beri her gece yapıyorum - tabii ki, Rendor'da bulunduğun yıllar hariç. Bu akşam ilk seferinde rüyanda konuşuyordun. İkincisinde - tam gece yarısından sonraydı - gitmiştin. Etrafa bakındım ve seni bulamadım, Kalten'i uyandırdım."
"Sanırım en iyisi gidip diğerlerini uyandırmak," dedi soğukça Sparhawk. "Aldreas bana bir şeyler söyledi ve vermemiz gereken kararlar var."
"Kötü haberler mi?" diye sordu Kalten.
"Bir şey söylemek zor. Berit, ahırdaki çömezlere söyle senin yerine surlara birini göndersinler. Bu iş biraz sürebilir."
Eğitmen Vanion'm güney kulesindeki kahverengi halılı çalışma odasında toplandılar. Sparhawk, Berit, Kalten ve Kurik oradaydı. Bir Cyrinik Şövalyesi olan Sör Bevier, Alcione Şövalyesi Sör Tynian ve dev Genidian Şövalyesi Sör Ulath da oradaydı. Üçü de kendi tarikatlarının şampiyonlarıydı. Dört tarikatın eğitmenleri Kraliçe Ehlana'mn iyileşmesinin herkezi ilgilendiren bir konu olduğuna

karar verdikleri zaman Sparhawk ve Kalten'e katılmışlardı. Pandi-onlara Styricum gizlerini öğreten siyah saçlı, ufak tefek Styric kadını Sephrenia, yanında Flüt diye çağırdıkları küçük kızla ateşin başında oturuyordu. Talen ismindeki oğlan, gözlerini yumruğuyla oğuşturarak pencerenin yanında oturuyordu. Talen'in uykusu çok hafifti ve uyandırılmaktan hoşlanmazdı. Vanion, Pandion Şövalyelerinin eğitmeni, çalışma masası olarak kullandığı masanın başında oturuyordu. Çalışma odası alçak, koyu kirişli ve Sparhawk'in söndüğünü hiç görmediği bir şöminesi olan sevimli bir odaydı. Her zaman olduğu gibi, Sephrenia'ran çaydanlığı şöminenin çıkıntısında duruyordu.
Vanion iyi gözükmüyordu. Gecenin bir yarısı yatağından kalkan, büyük ihtimalle gözüktüğünden de yaşlı, sert bir şövalye olan Pandionların eğitmeni, düz beyaz ve elde bükülmüş iplikten dokunmuş

ilhanx

kumaştan sıradan bir Styric cübbesi giymişti. Sparhawk, Vanion'daki yılların bu belirgin değişimini izledi. Zaman zaman farkında olmadan yakalanan eğitmen, Kilise'nin sağlam yandaşı, bazen neredeyse yarı Styric gibi gözüküyordu. Bir Elene ve Kilise Şövalyesi olarak Sparhawk'm görevi izlenimlerini Kilise otoritelerine açıklamaktı. Bununla beraber öyle yapmamayı tercih etti. Kilise'ye bağlılığı bir şeydi - Tanrı'nm bir emri. Vanion'a bağlılığı ise daha derin, daha kişiseldi.
Eğitmenin yüzü kül gibi olmuştu, elleri hafifçe titriyordu. Seph-renia'yı ona bırakması için zorladığı üç ölü şövalyenin kılıçlarının yükü açıkça, kabul edeceğinden çok daha fazla çökertmişti onu. Sephrenia'nm Kraliçeyi hayatta tutmak için taht odasında yaptığı büyü, on iki Pandion şövalyesinin yardımını gerektirmişti. Şövalyeler birer birer ölecek ve hayaletleri kılıçlarını getirip Sephrenia'ya verecekti. Sonuncusu da öldükten sonra Sephrenia onları Ölüler Evi'ne doğru takip edecekti. O akşam erken saatlerde Vanion onu kılıçları kendisine vermeye zorlamıştı. Bunu yük haline sokan sadece kılıçların ağırlığı değildi. Onların yanında Sparhawk'in tahmin bile edemeyeceği başka şeyler vardı. Vanion kılıçları alma konusunda kararlıydı. Hareketi için birkaç belirsiz neden söylemişti ama Sparhawk kişisel olarak eğitmenin esas nedeninin mümkün olduğu kadar Sephrenia'yı korumak olduğundan şüphelendi. Kesinlikle bu tip şeyler yasak olmasına rağmen Sparhawk, Vanion'm nesillerdir

tüm Pandionlara Styricum gizlerini öğreten bu kıymetli, minik kadını sevdiğine inanıyordu. Bütün Pandion Şövalyeleri Sephrenia'yı sever ve saygı gösterirdi. Bununla beraber, Sparhawk Vanion'm durumunda, sevgi ve saygının bir adım ileri gittiğini sanıyordu. Seph-renia'nm da eğitmene bir öğretmenin öğrencisine olan sevgisinden çok ötede, özel bir düşkünlük gösterdiğini fark etmişti. Bu da bir Kilise Şövalyesi'nin Chyrellos'daki Hiyerarşi'ye bildirmesi gereken bir şeydi. Sparhawk bunu da yapmamayı tercih etti.
"Bu uygunsuz saatte niye toplandık?" dedi bıkkınca Vanion.
"Ona söylemek ister misin?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhawk.
Beyaz cüppeli kadın iç çekti ve tuttuğu diğer bir Pandion tören kılıcını ortaya çıkarmak için kumaşa sarılı uzun bir nesneyi açtı. "Sör Tanis, Ölüler Evi'ne gitmiş," dedi Vanion'a üzgünce.
"Tanis?" Vanion'in sesi kaygılıydı. "Bu ne zaman oldu?"
"Anladığım kadarıyla, çok yakında," diye cevapladı Sephrenia.
"Bunun için mi buradayız?" diye Sparhawk'a sordu Vanion.
"Tamamen değil. Kılıcını Sephrenia'ya vermeye gitmeden önce, Tanis beni ziyaret etti - ya da en azından hayaleti. Bana Kraliyet mezarlarının bulunduğu mahzende birisinin beni görmek istediğini söyledi. Katedrale gittim ve Aldreas'm hayaletiyle karşılaştım. Bana bir yığın şey söyledi ve bunu verdi." Mızrağın sapını yuvadan ayırdı, yakut yüzüğü saklı olduğu yerden çıkardı.
"Yani Aldreas oraya saklamış," dedi Vanion. "Belki düşündüğümüzden çok daha akıllıydı. Sana bir şeyler söylediğinden bahsettin. Ne gibi şeyler?"
"Zehirlendiğini," diye cevapladı Sparhawk. "Büyük ihtimalle Ehlana'ya verilen zehirin aynısıyla."
"Annias mı?" diye haşince sordu Kalten.
Sparhawk başını salladı. "Hayır. Prenses Arissa."
"Kendi öz kız kardeşi mi?" diye haykırdı Bevier. "Bu canavarca!" Bevier bir Arcian'dı, derin ahlaki inançları vardı.
"Arissa bir canavardır," diye onayladı Kalten. "O küçük şeylerin yolunda durmasına izin verecek tiplerden değildir, iyi de Aldreas'm işini bitirmek için Demos'daki manastırdan nasıl çıktı?"
"Annias ayarladı," dedi Sparhawk. "Her zamanki tarzında Ald-reas'ı eğlendirdi ve bitkin düştüğünde, ona zehirli şarabı verdi."

"Pek anlayamadım," diye kaşlarını çattı Bevier.
"Arissa ve Aldreas arasındaki ilişki bilinen ağabey kız kardeş ilişkisinden bir şekilde öteye gitti," diye dikkatlice söyledi Vanion.
Bevier'in gözleri açıldı ve Vanion'ın söylediklerini dinlerken kan yüzündeki yanık teninden çekildi.
"Onu niçin öldürdü?" diye sordu Kalten. "Onu manastıra kapadığı için intikam almak mı istedi?"
"Hayır, sanmam," dedi Sparhawk. "Bu sanırım o ve Annias'ın hazırladıkları kumpasın bir parçasıydı. Önce Aldreas'ı zehirlediler ve sonra da Ehlana'yı."
"Böylece tahta giden yol Arissa'nm piçi için açılmış olacaktı?" diye tahmin yürüttü Kalten.
"Bir şekilde mantıklı," diye onayladı Sparhawk. "Piç Lyche-as'm Annias'ın oğlu olduğunu bildiğinizde bütün bunlar yerine daha da iyi oturuyor."

ilhanx

Tynian şaşırmış bir ifadeyle bakarak, "Kilise'nin bir Piskoposu mu?" dedi. "Sizin burada, Elenia'da, bizimkilerden daha farklı kurallar mı var?"
"Hayır, pek değil," diye cevapladı Vanion. "Annias kendini kuralların üzerinde görüyor. Arissa da onları yıkmak için yolunu değiştirir."
"Arissa her zaman pek bir fark gözetmeyen biriydi," diye ekledi Kalten. "Söylentiye göre Cimmura'daki bütün erkeklerle oldukça dostane ilişkileri varmış."
"Bu belki biraz abartıdır," dedi Vanion. Ayağa kalktı ve pencereye gitti. Sisli geceye doğru bakarak, "Bu bilgiyi Başpiskopos Dol-mant'a yollayacağım," dedi. "Yeni patrik seçme zamanı geldiğinde belki bir şekilde kullanabilir."
"Ve belki Lenda Kontu da kullanabilir," diye önerdi Sephrenia. "Kraliyet meclisi bozuk ama eğer Annias'ın kendi piç oğlunu tahta geçirmeye uğraştığını öğrenirlerse buna mani olabilirler." Spar-hawk'a baktı. "Aldreas sana başka ne söyledi?" diye sordu.
"Bir tek şey daha. Ehlana'yı iyileştirmek için bir büyülü nesneye ihtiyacımız olduğunu biliyoruz. Bana onun ne olduğunu söyledi. Bhelliom. O, bu dünyada yeterli gücü olan tek şeymiş."
Sephrenia'nm beti benzi attı. "Hayır!" diye ağzı açık kaldı. "Bhelliom olamaz!"

"Bana söylediği oydu."
"Bu büyük bir problemi ortaya çıkarır," diye belirtti Ulath. "Bhelliom, Zemoch savaşından beri kayıp ve şanslı olup onu bulsak dahi yüzükler bizde olmadan karşılık vermez."
"Yüzükler mi?" diye sordu Kalten.
"Bhelliom'u Cüce-Troll Ghwerig yaptı," diye açıkladı Ulath. "Sonra onun gücünü açığa çıkarmak için bir çift yüzük yaptı. Yüzükler olmadan Bhelliom işe yaramaz."
"Yüzükler zaten bizde," dedi Sephrenia dalgınca, yüzü hâlâ tasalıydı.
"Bizde mi?" Sparhawk şaşırdı.
"Bir tanesini takıyorsun," dedi ona Sephrenia, "ve Aldreas diğerini bu gece sana verdi."
Sparhawk sol elindeki yakut yüzüğe bakakaldı sonra da öğretmenine. "Bu nasıl olabilir ki?" diye sordu. "Benim atam ve Kral Antor nasıl bu özel yüzüklere sahip olabildiler?"
"Onlara ben verdim," diye cevapladı Sephrenia.
Sparhawk gözlerini kırpıştırdı. "Sephrenia, bu üç yüz yıl önceydi."
"Evet," diye kabul etti, "yaklaşık o kadar."
Sparhawk bakakaldı, güçlükle yutkundu. "Üç yüz yıl?" diye kuşkuyla sordu. "Sephrenia, söylesene gerçekten kaç yaşındasın?"
"Bu soruya cevap vermeyeceğimi biliyorsun, Sparhawk. Bunu sana daha önce söyledim."
"Yüzükleri nasıl aldın?"
"Onları bana tanrıçam Aphrael verdi - bazı talimatlarla beraber. Senin atanı ve Kral Antofu nerede bulacağımı söyledi ve yüzükleri onlara vermemi istedi."
"Küçük ana," diye başladı Sparhawk, yüzündeki soğuk ifadeyi görünce kesti.
"Sus, bir tanem," diye emretti. "Bunu sadece bir kez anlatacağım Baylar," dedi onlara. "Yaptığımız bizi Yaşlı Tanrılarla çatışmaya sokar ve bunun sorumluluğu kolay kabullenilecek bir şey değil. Sizin Elene Tanrınız affeder; Styricum'un Genç Tanrıları yumuşamaya ikna edilebilir. Fakat Yaşlı Tanrılar arzularına kesin baş eğilmesini isterler. Yaşlı Tanrıların emirlerine karşı çıkmak ölümden de daha kötüsünün peşinden koşmaktır. Onlara meydan okuyan-

lan yok ederler - hayal bile edemeyeceğiniz yollarla. Gerçekten Bhelliom'u gün ışığına tekrar çıkarmayı istiyor musunuz?"
"Sephrenia! Çıkarmak zorundayız!" diye haykırdı Sparhawk. "Bu Ehlana'yı kurtarabileceğimiz tek yol - sen ve Vanion'ı da."
"Annias ebediyen yaşamayacaktır, Sparhawk. Lycheas da bir sıkıntıdan daha fazla bir şey değil. Vanion ile ben de geçiciyiz ve böyle olunca - kişisel olarak senin ne hissettiğini göz önüne almazsak - Ehlana'da öyle. Dünya hiçbirimizi o kadar özlemez." Sephrenia'nın ses tonu nerdeyse duygusuzdu. "Ama Bhelliom, başka bir konu - ve Azash da öyle. Eğer başaramaz ve o taşı iğrenç Tanrı'nın ellerine koyarsak, dünyayı sonsuza dek kaçınılmaz ve korkunç bir şeye mahkûm ederiz. Bu riski alacak mıyız?"
"Ben Kraliçe'nin Şampiyonuyum," diye hatırlattı Sparhawk. "Onun. yaşamını korumak için yapabileceğim her şeyi yapmalıyım." Ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. "Tanrım bana yardım et, Sephrenia," diye belirtti, "O kızı kurtarmak için gerekirse Cehen-nem'in kapılarını kırıp açarım."

ilhanx

Sephrenia iç çekti. "Bazen sadece bir çocuk oluyor," dedi Vani-on'a. "Onu büyütmek için bir yol düşünemez misin?"
"Ben de bir şekilde onun yanında gitmeyi düşünüyordum," diye gülümseyerek cevapladı eğitmen. "Sparhawk kapıyı tekmelerken benim cüppesini tutmama izin verebilir. Son zamanlarda Ce-hennem'e saldıran birileri olduğunu sanmıyorum."
"Sen de,mi?" Sephrenia elleriyle yüzünü kapattı. "Oh, tatlım. İyi o zaman, baylar," dedi kabul ederek, "eğer hepiniz bunda kararhy-sanız, deneyeceğiz - ama bir tek şartla. Eğer Bhelliom'u bulursak ve Ehlana'yı iyileştirirse, iş bittikten sonra hemen yok etmeliyiz."
"Onu yok etmek mi?" diye patladı Ulath.- "Sephrenia, o dünyadaki en kıymetli şey."
"Ve neredeyse en tehlikelisi. Azash onu elde ederse, dünya kaybedecektir; tüm insanlık hayal edilebilecek en iğrenç köleliğe itilir. Bunun üzerine İsrar etmek zorundayım, baylar. Yoksa, bu lanetli taşı bulmanızı engellemek için gücümün yettiği her şeyi yaparım."
"Fazla bir tercihimiz olduğunu sanmıyorum," dedi diğerlerine Ulath. "Onun yardımı olmadan, Bhelliom'u tekrar ortaya çıkarma umudumuz pek yok."
"Ama birisi onu bulacak," dedi sertçe Sparhawk. "Aldreas'm

bana söylediği şeylerden biri Bhelliom'un gün ışığını tekrar görme zamanın geldiği ve dünyadaki hiçbir gücün onu engelleyemeyeceğiydi. Beni şu anda ilgilendiren tek şey, onu bulanın içimizden biri mi yoksa onu Azash'a geri götürecek bir Zemoch mu olacağı."
"Ya yerden kendi kendine yükselirse," diye aksice ekledi Tyni-an. "Bunu yapabilir mi, Sephrenia?"
"Büyük ihtimalle, evet."
"Piskoposun casuslarına gözükmeden genel toplantı binasından nasıl çıktın?" diye merakla Sparhawk'a sordu Kalten.
"Arka duvardan bir ip sarkıttım ve aşağı indim."
"Ya bütün kapılar kapandıktan sonra şehre nasıl girip çıktın?"
"Katedrale giderken kapı şansıma açıktı. Çıkarken başka bir yol kullandım."
"Saha bahsettiğim çatı odası mı?" diye sordu Talen.
Sparhawk başıyla onayladı.
"Senden kaç para aldı?"
"Yarım gümüş."
Talen şok olmuşcasına baktı. "Ve bana hırsız diyorlar. Seni kafese koymuş, Sparhawk."
Sparhawk omuz silkti. "Şehirden dışarı çıkmam gerekiyordu."
"Bundan Platime'a bahsedeceğim," dedi çocuk. "Paranı geri alacak. Yarım gümüş? Bu insafsızlık." Çocuk gerçekten şaşırmış gibi söylendi.
Sparhawk bir şey hatırladı. "Sephrenia, buraya geri gelirken yolda, sisler içinde beni izleyen bir şey vardı. İnsan olduğunu sanmıyorum."
"Damork mu?"
"Emin değilim ama aynı şeyi hissetmedim. Damork, Azash'm emri altındaki tek yaratık değil, değil mi?"
"Hayır. Damork en güçlüsü, ama aptaldır. Diğer yaratıklar onun gücüne sahip değillerdir ama daha zekidirler. Bir çok şekilde daha tehlikeli olabilirler."
"Tamam, Sephrenia," dedi sonra Vanion. "Sanırım bana Ta-nis'in kılıcını versen iyi olur."
"Bir tanem - " diye itiraz etmeye başladı, yüzü kederliydi.
"Bu tartışmayı daha önce bir kere yaptık," dedi. "Bırak da tekrarlamayalım."

Sephrenia iç çekti. Sonra ikisi beraber Styricçe sözler söylemeye başladılar. Sonunda Sephrenia kılıcı ona verip, elleri birbirine dey-diğinde Vanion'ın yüzü biraz daha solgunlaştı.
Değişim tamamlandığında Sparhavvk, Ulath'a, "Tamam/' dedi. "Nereden başlıyoruz? Kral Sarak tacı kaybolduğunda neredeydi?"
"Hiç kimse tam olarak bilmiyor?" diye cevapladı dev Genidian Şövalyesi. "Otha, Lamorkand'ı istila ettiğinde o Emsat'tan ayrıldı. Bir miktar hizmetkârı yanma aldı ve ordusunun geri kalanına onu Randera Gölü'ndeki savaş meydanına doğru takip etmeleri için emir verdi."
"Onu orada gördüğünü bildiren kimse oldu mu?" dedi Kalten.
"Benim duyduğum kadarıyla yok. Ama Thalesia ordusunun büyük bir kısmı yok edildi. Sarak'm oraya savaş başlamadan gitmiş olması mümkün ama sağ kalanlardan hiçbiri onu görmemiş."
"O zaman, sanırım başlamamız gereken yer orası," dedi Spar-hawk.

ilhanx

"Sparhawk," diye itiraz etti Ulath, "o savaş meydanı uçsuz bucaksızdır. Bütün Kilise Şövalyeleri hayatlarının geri kalanını orayı kazarak geçirip tacı bulamayabilirler."
"Bir alternatif var," dedi çenesini kaşıyarak Tynian.
"Nedir, dostum Tynian," diye sordu Bevier.
"Ben nekromensi1 konusunda biraz yetenekliyim," dedi Tynian. "Pek hoşlanmam ama nasıl yapıldığını bilirim. Thalesialılarm nereye gömüldüğünü bulursanız, onlara Kral Sarak'ı savaş meydanında gören ve nerede gömülü olduğunu bilen var mı diye sorabilirim. Bu iş yorucudur ama değer."
"Sana yardım edebilirim, Tynian," dedi Sephrenia. "Benim nek-romensi deneyimlerim yok ama uygun büyüleri biliyorum."
Kurik ayağa kalktı. "İyisi mi ben gidip ihtiyacımız olan şeyleri hazırlayayım," dedi. "Gel, Berit. Sen de, Talen."
"On kişi olacağız," dedi Sephrenia.
"On mu?"
"Talen ve Flüt'ü de yanımıza alacağız."
"Bu gerçekten gerekli mi?" diye itiraz etti Sparhawk, "ya da akıllıca mı?"
"Evet, öyle. Styricum'un Genç Tanrılarından bazılarının yardı-
1- Ölülerle ilgili büyü dalı. ç.n.

mini isteyeceğiz ve onlar simetriden hoşlanırlar. Bu araştırmaya başladığımızda onduk, bu yüzden her adımımızda on olmak zorundayız. Ani değişiklikler Genç Tanrıları rahatsız eder."
"Sen ne dersen öyle olsun." Sparhawk omuz silkti.
Vanion ayağa kalktı ve aşağı yukarı yürümeye başladı. "En iyisi hemen harekete geçelim," dedi. "Gün ışımadan ve bu sis kalkmadan genel toplantı binasından ayrılmanız daha emniyetli olur."
"Bunu kabul ediyorum," diye onayladı Kalten. "Ta Randera Gölü'ne kadar Annias'm askerleriyle yarışmak istemem."
"İyi o zaman," dedi Sparhawk. "Haydi başlayalım. Zamanımız çok azalıyor."
"Bir saniye kal, Sparhawk," dedi diğerleri çıkmaya başladıklarında Vanion.
Sparhawk diğerleri gidene kadar bekledi, sonra kapıyı kapattı. "Bu akşam Lenda Kontu'ndan bir haber aldım," dedi arkadaşına eğitmen.
"Ya?"
"Bana seni temin etmemi söyledi. Annias ve Lycheas, Krali-çe'ye karşı hiçbir harekete kalkışmıyorlar. Arcium'daki komplonun bozulmasının Annias'ı oldukça rahatsız ettiği ortada. Kendini tekrar aptal yerine düşürme şansını göze almayacak."
"Bu iç ferahlatıcı."
"Lenda pek anlamadığım bir şey daha ekledi. Bana mumların hâlâ yandığını söylememi rica etti. Bununla ne demek istediği hakkında bir fikrin var mı?"
"Bizim iyi, yaşlı, Lenda," dedi içten Sparhawk. "Ondan Ehla-na'yı taht odasında karanlıkta oturur bırakmamasını rica etmiştim."
"Bunun onun için bir şey fark ettireceğini sanmam, Sparhawk."
"Benim için eder," diye cevapladı Sparhawk.

ikinci bölüm

ON BEŞ dakika sonra avluda toplandıklarında sis iyice yoğunlaşmıştı. Çömezler ahırlarda atları hazırlamakla meşguldü.
Vanion ana kapıdan dışarı çıktı, Styric cüppesi puslu karanlıkta parlıyordu. "Sizinle beraber yirmi şövalye yolluyorum" dedi Spar-hawk'a sessizce. "Sizi takip edip koruma sağlayacaklardır."
"Bizim hızlı hareket etmemiz lazım, Vanion," diye itiraz etti Sparhawk. "Eğer diğerlerini yanımıza alırsak, yavaş bir attan daha hızlı gidemeyiz."
"Bunu biliyorum, Sparhawk," diye sabırla cevapladı Vanion. "Uzun zaman onlarla beraber olmanıza gerek yok. Şehir dışına çıkana ve güneş yükselene kadar bekleyin. Arkanızda, yakınlarda kimse olmadığına emin olun ve sonra koldan ayrılın. Şövalyeler Demos'a devam edecekler. Eğer takip eden varsa, sizin kolun ortasında olmadığınızı bilemeyecek."
Sparhawk sırıttı. "Şimdi nasıl eğitmen olduğunu anlıyorum. Kolun başında kim var?"
"Olven."
"İyi. Olven'e güvenilebilir."
"Tanrı seninle olsun, Sparhawk," dedi Vanion iri şövalyenin elini sıkarak, "ve dikkatli ol."

ilhanx

"Kesinlikle dikkatli olmaya çalışacağım."
Sör Olven yüzünde bir çok korkunç yara izi bulunan iri kıyım bir Pandion Şövalyesiydi. Sırtında tam takım siyah örme zırhla genel toplantı binasından çıktı. Adamları arkasından onu izliyorlardı. Vanion içeri geri dönerken, "Seni tekrar gördüğüme sevindim, Sparhawk," dedi. Olven ön kapının dışında kamp kuran Kilise askerlerinin dikkatini çekmemek için oldukça sessiz konuştu. "Tamam," diye devam etti, "sen ve diğerleri tam ortamızda at bine-

çeksiniz. Bu siste büyük ihtimalle askerler sizi görmeyecekler. Açılır kapanır köprüyü hemen indireceğiz ve hızla dışarı çıkacağız. Bir iki saniyeden fazla ortada gözükmek istemiyoruz."
"Son yirmi yıldır duyduğumdan daha fazla kelimeyi bir seferde kullandın/' dedi Sparhawk, normalde sessiz olan arkadaşına.
"Biliyorum," diye onayladı Olven. "Bakalım biraz daha azaltabilecek miyim."
Sparhawk ve arkadaşları, resmi zırhları taşrada dikkat çekeceği için, örme zırhlar ve gezgin pelerinleri giydiler. Zırhları ise Kurik'in çektiği birbirine bağlı yarım düzine atın çantalarına dikkatli ce yerleştirildi. Atlarına bindiler ve zırhlı adamlar etraflarında top landı. Olven köprüyü indirip kaldıran bocurgatın başındaki adam lara işaret verdi ve adamlar mandalı eğri dişli çarkı açıp bocurgatı boşladılar. Gürültülü bir zincir çıkırtısı oldu ve köprü dehşet bir gümlemeyle düştü. Olven, köprü nerdeyse daha kale hendeğinin öbür tarafına değmeden atını dörtnala kaldırdı. «
Yoğun sis yardımcı oldu. Dörtnala köprüden geçmesiyle birlikte keskince sola dönüp kolu Demos'a giden yola çıkaran açık tarlaya soktu. Sparhawk çadırlarından fırlayıp düşkırıklığıyla kolun arkasından bakakalan Kilise askerlerinin şaşkın çığlıklarını duyabildi.
"Kurnazca," dedi neşeyle Kalten. "Köpüyü geçip bir saniyede sise dalmak."
"Olven ne yaptığını biliyor," dedi Sparhawk, "ve bunun iyi tarafı askerlerin herhangi bir takip için at binmeleri en az bir saat alacaktır."
"Bana bir saat önce başlama fırsatı ver, beni asla yakalayamazlar." Kalten zevkle güldü. "Bu çok iyi bir başlangıç, Sparhawk."
"Fırsat varken keyfini çıkar. Büyük ihtimalle işler sonradan bozulur."
"Sen bir kötümsersin, bunu biliyor musun?"
"Hayır. Sadece hayal kırıklığına alıştım."
Demos yoluna çıktıklarında atları dörtnaladan biraz düşürdüler. Olven eski bir askerdi ve her zaman atları idareli kullanmaya çalışırdı. Daha sonra hız gerekebilirdi ve Sör Olven işi asla şansa bırakmazdı.
Sisin üzerinde asılı bir dolunay vardı ve yoğun sisi aldatıcı biçimde netmiş gibi gösteriyordu. Etraflarındaki parlayan beyaz du-

man, gözü şaşırtıyor ve aydınlatmaktan çok görmeyi engelliyordu. Sisin içinde soğuk bir nem vardı, Sparhawk atını sürerken pelerinine sarındı.
Demos yolu tekrar güney doğuya, Pandion ana karargâhının bulunduğu Demos'a dönmeden önce kuzeye Lenda şehrine döndü. Görememesine rağmen Sparhawk yolun kenarındaki arazinin düzgün olduğunu ve büyük ağaçlıklar olduğunu biliyordu. Bu ağaçları koldan ayrıldıklarında saklanma yeri olarak hesaplıyordu. Yola devam ettiler. Sis yolun üzerindeki toprağı nemlendirmişti ve atların nal sesleri boğuldu.
Giderlerken ağaçların siyah gölgeleri arada sırada korkutacak bir şekilde aniden ortaya çıkıyordu. Talen her seferinde ürktü. "Ne var?" diye sordu Kurik.
"Bundan nefret ediyorum," diye cevapladı. "Kesinlikle nefret ediyorum. Bunların arkasında her şey saklı olabilir - kurtlar, ayılar ,- ya da daha da kötüsü."
"Bir grup silahlı adamın ortasmdasm, Talen." "Senin için bunu söylemek kolay, ama en ufağınız benim - belki Flüt hariç. Kurtlar saldırdıklarında her zaman en ufağı alıp sürükleyerek götürürlermiş. Gerçekten yenilmek istemiyorum, Baba."
"Bu da yeni çıktı," diye merakla Sparhawk'a fikrini söyledi Tynian. "Bu çocuğun silahtarına baba demesinin nedenini hiç açıklamadın."
"Kurik gençken düşüncesizdi."
"Elenia'da hiç kimse kendi yatağında uyumuyor mu?" "Bu kültürel bir özellik. Ama gerçekte gözüktüğü kadar da yaygın değil."

ilhanx

Tynian üzengilerin üzerinde kalktı ve ileriye, Bevier ve Kal-ten'in derin bir sohbet içinde yan yana at sürdükleri yere baktı. "Bir tavsiye, Sparhawk," dedi kendinden emin. "Sen bir Elenialı-sm, bu yüzden bu tip şeylere aldırır gözükmüyorsun; biz de De-ira'da böyle şeyler konusunda geniş fikirliyizdir ama senin yerinde olsaydım Bevier'i bundan haberdar etmezdim. Cyrinic Şövalyeleri - bütün Arcianlar gibi - oldukça sofudurlar ve bu küçük düzensizlikleri çok sertçe reddederler. Bevier kavgada iyi bir adam ama biraz dar görüşlü. Eğer gücenirse, ilerde sorun yaratabilir." "Haklısın," diye kabul etti Sparhawk. "Ta'enTe konuşacağım,
40

ilişkilerini Kurik ile aralarında tutmalarını isteyeceğim."
"Dinleyeceğini sanıyor musun?" diye şüpheyle sordu geniş suratlı Deiralı.
"Denemeye değer."
Sisli yol kenarındaki gök yavaşça aydınlanmaya başlamasına rağmen, köylüler için günün çoktan başladığını gösteren pencerelerinden puslu altın rengi lamba ışığı fışkıran çiftlik evlerinin yanından geçtiler.
"Bu kolda daha ne kadar kalacağız?" diye sordu Tynian. "Ran-dera Gölü'ne Demos'tan gitmek oldukça uzak olur."
"Sabahın ilerleyen- saatlerinde sıvışacağız," diye cevapladı Sparhawk, "yeterki takip edilmediğimizden emin olalım. Bunu Vanion tavsiye etti."
"Arkayı kollamak için tedbir aldın mı?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Berit yarım mil geriden geliyor."
"Ne dersin biz genel toplantı binanızı terk ederken piskoposun casuslarından gören oldu mu?"
"Bunun için pek zamanları yoktu," dedi Sparhawk. "Daha çadırlarından çıkamadan onların yanından geçtik."
Tynian homurdandı. "Ayrıldığımızda hangi yolu seçeceksin?"
"Sanırım açık araziden gideceğiz. Yollar gözlenmeye uygun. Annias'm şimdiden bir şeylerin peşinde olduğumuzu tahmin ettiğinden eminim."
Sisli bir gecenin sonunda atlarını sürmeye devam ettiler. Sparhawk dalgındı. Aceleyle tasarladıkları planın birazcık da olsa başarı şansı olduğunu kendi kendine kabul etmişti. Tynian bir Thale-sialı ölünün hayaletini uyandırabilirdi, ama bu ruhların Kral Sa-rak'm bulunduğu son yeri bilebilmelerinin hiçbir garantisi yoktu. Tüm bu yolculuk tamamen boşuna olabilir ve sadece Ehlana'nm kalan zamanının boşa gitmesine yarayabilirdi. Sonra aklına bir fikir geldi. Sephrenia ile konuşmak için atını ileri sürdü. "Aklıma bir şey geldi," dedi.
"Ya?"
"Ehlana'ya uyguladığınız büyü çok bilinen bir şey mi?"
"Çok tehlikeli olduğu için neredeyse hiç denenmemiştir," diye cevapladı. "Birkaç Styric bilebilir ama denemeye kalkışacaklarını sanmam. Niçin sordun?"
41

"Sanırım iyi bir fikrin tam ucundan yakaladım. Eğer kimse bu büyüyü gerçekten kullanmaya istekli değilse, o zaman başka hiç kimse bunun zaman sınırlamasını bilemeyecektir."
"Bu doğru. Bilemeyeceklerdir."
"O zaman hiç kimse bunu Annias'a söyleyemez."
"Öyle."
"O zaman Annias çok az zamanımız kaldığını bilmiyor. Bütün bildiği, kristalin Ehlana'yı süresiz olarak hayatta tutabileceği."
"Bunun bir avantaj sağlayacağından emin değilim, Sparhawk."
"Ben de değilim ama akılda tutulması gereken bir şey. Bir gün kullanabiliriz."
Onlar ilerledikçe gökyüzü doğuda ağır ağır aydınlanmaya başladı; sis kalkıp zayıfladı. Güneş doğduktan yarım saat kadar sonraydı ki, Berit arkadan dörtnala yetişti. Örme zırhıyla mavi pelerinini giyiyordu; savaş baltası eyerindeki bir tokada asılıydı. Spar-, hawk durup dururken, genç çömezin bu baltaya daha fazla bağlanmadan kılıç dersleri almasının gerektiğine karar verdi.
"Sör Sparhawk," dedi atını dizginlerken, "arkamızdan gelen bir kol Kilise askeri var." Hızlı koşmuş olan at soğuk sisin içinde buharlar çıkarıyordu.
"Kaç kişi?" diye sordu Sparhawk.
"Yaklaşık elli kadar ve çok hızlı geliyorlar. Siste bir aralık oluştuğunda geldiklerini gördüm."
"Ne kadar gerideler?"
"Yaklaşık bir mil kadar. Şu anda biraz önce geçtiğimiz vadinin içindeler."

ilhanx

Sparhawk durumu düşündü. "Sanırım planlarımızda küçük bir değişiklik yapmanın sırası geldi," dedi. Etrafa bakındı ve sol tarafta kalkan sisin arkasında koyu bir leke gördü. "Tynian," dedi, "sanırım orada bir ağaçlık var. Niye diğerleriyle birlikte tarlayı geçip askerler yetişmeden o ağaçlığa gitmiyorsun ki? Ben hemen arkanızdan geleceğim." Faran'm dizginlerini salladı. "Sör Olven'le konuşmak istiyorum," dedi iri alacalıya.
Faran kulaklarını dikti ve kolun yanından dörtnala kalktı.
"Sizden burada ayrılıyoruz, Olven," dedi yaralı yüzlü şövalyeye. "Arkadan gelen elli Kilise askeri var. Onlar yetişmeden gözden kaybolmak istiyorum."

"İyi fikir," diye onayladı Olven. Olven boşuna kelime sarfeden biri değildi.
"Niye onları biraz koşturmuyorsunuz ki?" diye önerdi Spar-hawk. "Kolu yakalayana kadar içinde olmadığımızı bilemezler."
Olven sırıttı. "Hatta Demos'a kadar?" diye sordu.
"Bu işe yarayacaktır. Lenda'ya ulaşmadan kırlara daim ve şehrin güneyinde tekrar yola çıkın. Annias'm Lenda'da da casusları olduğundan eminim."
"İyi şanslar, Sparhawk," dedi Olven.
Sparhawk yaralı yüzlü şövalyenin elini sıkarken, "Teşekkürler," dedi. "Buna ihtiyacımız olabilir." Faran'ı yoldan çekti ve kol dörtnala yıldırım gibi onu geçip gitti.
Sparhawk kötü huylu bineğine, "Haydi görelim bakalım ağaçlığa ne kadar hızlı gidebilirsin," dedi.
Faran alay edercesine kişnedi, sonra ölümüne ileri fırladı.
Kalten ağaçların kenarında bekliyordu, gri pelerini gölge ve sise karışıyordu. "Diğerleri ağaçların içindeler," diye haber verdi. "Olsen niçin dörtnala gidiyor?"
"Öyle yapmasını ben söyledim," diye cevaplayan Sparhawk eyerden aşağı atladı. "Eğer Olven onların bir iki mil önünde olursa askerler koldan ayrıldığımızı bilemeyecekler."
"Gözüktüğünden daha da zekisin Sparhawk," diyen Kalten de atından indi. "Atları gözden uzaklaştıracağım. Çıkan buharlar gözükebilir." Gözlerini kısarak Faran'a baktı. "Çirkin hayvanına beni ısırmamasmı söyle."
"Onu duydun Faran," dedi savaş atma Sparhawk.
Faran kulaklarını geri yatırdı.
Kalten atları geriye ağaçların arasına götürürken Sparhawk alçak bir çalılığın arkasına karın üstü yattı. Ağaçlık yoldan elli metreden fazla uzak değildi. Sabahın olmasıyla sis kalkmaya başlarken, biraz önce ayrıldıkları yolun tamamının boş, olduğunu açıkça görebildi. Sonra tek bir kırmızı tunikli asker güneyden dörtnala gelip geçti. Adam atını oldukça sert sürüyordu ve yüzü son derece cansız gözüktü.
Sparhawk'm yanma sürünen Kalten, "Bir öncü mü?" diye fısıldadı.
"Büyük olasılıkla," diye fısıldayarak cevapladı Sparhawk.

"Niye fısıldıyoruz?" diye sordu Kalten. "Atının nal seslerinden bizi duyamaz." "Sen başlattın." "Sanırım, alışkanlık olmalı. Saklandığımda hep fısıldarım."
Öncü tepenin üzerinde atını dizginledi, sonra atını gerisin geri ölümüne sürdü. Yüz ifadesi hâlâ boştu.
"Eğer bunu yapmaya devam ederse o atın canım çıkaracak," dedi Kalten.
"Onun ah."
"Bu doğru, üstelik atın işi bittiğinde yürüyecek olan o."
"Yürümek Kilise askerlerine iyi gelir. Onlara alçak gönüllülüğü öğretir."
Yaklaşık beş dakika sonra kilise askerleri dörtnala geçtiler, kırmız tunikleri şafağın ilk ışıklarında siyah gözüküyordu. Kolun liderine eşlik eden siyah cüppe ve kukuletalı, uzun, sıska bir kişiydi. Bu sisli sabah ışığının bir oyunu olabilirdi ama kukuletanın altından zayıf bir yeşil ışık yayılıyor gibi gözüküyordu ve sırtı kötü bir şekilde deforme olmuş gibiydi.
"Kesinlikle kolu izlemeye çalışıyorlar," dedi Kalten.
"Umarım Demos'da eğlenirler," diye cevapladı Sparhawk. "Ol-ven yolun sonuna kadar onların bir adım önünde olacak. Sephre-nia'yla konuşmam lazım. Haydi diğerlerinin yanma gidelim. Askerlerin bu bölgeden çıktığına emin olana dek kımıldamayız ve sonra harekete geçeriz-."
"İyi fikir. Ben de zaten kahvaltı için hazırdım."
Atlarını nemli ağaçların arasından, eğrelti otlarıyla kaplı bir eğimden çıkıp damla damla akan bir kaynağı çevreleyen küçük bir gölete götürdüler.
"Geçtiler mi?" diye sordu Tynian.
"Dörtnala." Kalten sırıttı. "Ve etrafa pek bakmadılar. Yiyecek bir şeyi olan var mı? Açlıktan ölüyorum."

ilhanx

"Bir kalın dilim soğuk domuz pastırmam var," diye teklif etti Kurik.
"Soğuk mu?"
"Ateş duman yapar, Kalten. Gerçekten bu ağaçlığın asker dolmasını istiyor musun?"
Kalten iç çekti.
44

Sparhawk Sephrenia'ya baktı. "Bu askerlerle beraber at binen birisi - ya da bir şey var," dedi. "Bende çok rahatsız edici bir duygu uyandırdı ve sanırım dün akşam şöyle bir gördüğüm oydu."
"Tarif edebilir misin?"
"Oldukça uzun ve inceydi. Sırtı deforme olmuş gibi gözüküyordu, kukuletalı siyah bir cüppe giydiğinden başka bir ayrıntı göremedim." Kaşlarını çattı. "Koldaki Kilise askerleri yarı uykulu gibi gözüküyorlardı. Genelde yaptıkları işe çok dikkat ederler."
"Bu gördüğün şeyde," dedi Sephrenia, "sıra dışı olan başka bir şey var mıydı?"
"Kesin bir şey söyleyemeyeceğim ama yüzünden yayılan bir tür yeşilimsi ışık varmış gibiydi. Aynı şeyi dün gece de fark ettim."
Sephrenia'nm ifadesi cesaret kırıcı oldu. "Sanırım hemen gitsek iyi olacak, Sparhawk."
"Askerler nerede olduğumuzu bilmiyorlar," diye itiraz etti.
"Çok geçmeden bilecekler. Şimdi bir Arayıcıyı tarif ettin. Onlar Zemoch'da kaçak köleleri yakalamak için kullanılırlardı. Sırtındaki yumru kanatlarından dolayı olmuştur."
"Kanatlar mı?" dedi kuşkuyla Kalten. "Sephrenia, hiçbir hayvanın kanatları yoktur - yarasa hariç."
"Bu bir memeli değil, Kalten," diye cevapladı. "Daha çok bir böceğe benzer - gene de Azash'm çağırdığı yaratıklar hakkında konuşurken iki terimde pek uymaz."
"O böcekten dolayı canımızın sıkılacağını sanmıyorum," dedi.
"Özellikle bu yaratıkla sıkarız. Zekâsı çok az ama bu önemli değil çünkü Azash'm ruhu ona geçmiştir ve onun adına düşünür. Karanlıkta ya da sisler içinde uzun mesafe görebilir. Kulakları çok keskindir ve çok iyi koku alma duyusu vardır. Bu askerler Ol-ven'in kolunun görüş alanına girdiklerinde bizim şövalyelerle beraber olmadığımızı bilecektir. Askerler oradan geri geleceklerdir."
"Kilise askerlerinin bir böcekten emir mi aldıklarını söylüyorsunuz?" diye inanmazcasına sordu Bevier.
"Başka şansları yok. Artık kendi iradeleri yok. Arayıcı onları tamamen kontrol ediyor."
"Bu ne kadar sürer?" diye sordu.
"Yaşadıkları sürece - ki bu genelde o kadar uzun sürmez. Onlara ihtiyacı biter bitmez, onları yer. Sparhawk, büyük bir tehlikeyle
45

karşı karşıyayız. Haydi burayı bir an önce terk edelim."
"Onu duydunuz," dedi sertçe Sparhawk. "Haydi buradan çıkıp gidelim."
Ağaçlıktan çıktılar, beyaz ve kahverengi benekli ineklerin otla-dığı, otların diz boyu olduğu geniş yeşil bir çayırı geçtiler. Sör Ulath, Sparhawk'm yanma yanaştı. "Gerçekten beni ilgilendirmiyor," dedi kahverengi saçları sakallarına karışmış Genidian Şövalyesi, "ama geride yirmi Pandionun vardı. Niye dönüp, askerleri ve onların böceğini ortadan kaldırmadın?"
"Yol boyunca dağılmış elli ölü asker dikkat çekecekti," diye açıkladı Sparhawk, "ve yeni mezarlar da en az o kadar belli olur."
"Sanırım anlamlı," diye homurdandı Ulath. "Kalabalık bir krallıkta yaşamanın kendine özgü problemleri var, değil mi? Thale-sia'da, Troll ve Ogreler genelde birisi rastlamadan bu tip şeyleri temizler."
Sparhawk ürperdi. "Gerçekten leş yerler mi?" diye sorarken omuzunun üzerinden arkadan takip eden var mı diye baktı.
"Troll ve Ogreler mi? Evet - leşler çok eski olmadıkça. Şişman bir kilise askeri bir Troll ailesini bir hafta kadar besler. Bu Thale-sia'da çok miktarda Kilise askeri ya da onların mezarları olmamasının nedenlerinden biridir. Genelde geride düşman bırakmaktan hoşlanmam. Kilise askerleri bizi ziyaret etmek için arkamızdan geri gelebilirler ve eğer yanlarındaki o şey Sephrenia'nm söylediği kadar tehlikeliyse fırsat varken onu yolumuzdan çekmeliydik."
"Belki haklısın," diye kabul etti Sparhawk, "ama korkarım artık çok geç. Olven ulaşamayacağımız kadar uzakta. Yapabileceğimiz tek şey kaçmak ve askerlerin atlarının bizimkilerden önce oyundan çekilmesini ummak. Fırsatımız olduğunda Sephrenia ile bu Arayıcı hakkında biraz daha konuşmak istiyorum. Bana söylemediği bir şeyler varmış gibime geliyor."
Günün geri kalanında son hız yollarına devam ettiler ve arkalarında askerlerden hiçbir iz görmediler.
"Biraz ilerde bir yol kenarı hanı var," dedi Kalten, inişli çıkışlı arazi düzeldiğinde. "Şansınızı denemek ister misiniz?"

ilhanx

Sparhawk, Sephrenia'ya baktı. "Ne dersin?"
"Sadece birkaç saat," dedi, "yalnız atları yemleyip biraz dinlendirecek kadar. Arayıcı artık bizim kolda olmadığımızı biliyor ve

kesinlikle izimizi takip ediyordur. Uzaklaşmamız gerekiyor."
"En azından bir akşam yemeği yiyebiliriz," diye ekledi Kalten, "ve belki de birkaç saat uyuruz. Uzun zamandır ayaktayım. Hem, eğer doğru sorulan sorarsak belki biraz bilgi de toplayabiliriz."
Hanı zayıf, keyifli bir adam ve neşeli tombul karısı işletiyordu. Rahat ve temiz bir yerdi. Salonun öbür ucundaki şömine tütmüyordu, yerde yeni zerilmiş sazlar vardı.
"Buralarda pek şehirli görmeyiz," diye belirtti, hancı sofraya bir tabak kızarmış et koyarken, "şövalyeleri ise çok nadir görürüz - en azından giysinizden şövalye olduğunuzu çıkardım. Sizi buralara getiren nedir, Lordlarım?"
"Pelosia'ya gidiyoruz," diye yalan söyledi Kalten. "Kilise işleri. Acelemiz var, bu yüzden kestirmeden gitmeye karar verdik."
"Güneyde yaklaşık üç fersah sonra doğru Pelosia'ya giden bir yol var," dedi yardımsever hancı.
"Yollar çok dolaşır," dedi Kalten, "söylediğim gibi acelemiz var."
"Etrafta ilginç herhangi bir şey var mı?" diye laf olsun diye so-rarmış gibi sordu Tynian.
Hancı acı acı güldü. "Böyle bir yerde ne olabilir ki? Yerel çiftçiler zamanlarını altı ay önce ölen ineklerinden bahsederek geçirirler." Bir iskemle çekti ve davet beklemeden oturdu. İçini çekti. "Ben gençken Cimmura'da yaşardım. Gerçekten bir şeyler olan bir yer. Bütün o heyacanı özledim."
Hançeriyle bir dilim ekmek daha kesen Kalten, "Seni buraya yerleşmeye iten şey ne?" diye sordu.
"Babam öldüğünde bana burasını bıraktı. Hiç kimse satın almak istemedi, benim de başka tercihim kalmadı." Hafifçe kaşlarını çattı. Sonra konuya dönerek, "Şimdi fark ettim," dedi, "son birkaç aydır buralarda olan biraz sıradışı bir şey var."
"Ya?" dedi Tynian.
"Boş boş dolaşan Styric grupları görüp duruyoruz. Kırlar onlarla kaynıyor. Genelde bu kadar çok dolaşıp durmazlar, değil mi?"
"Gerçekten öyle," diye cevapladı Sephrenia. "Biz göçebe insanlar değiliz."
"Bir Styric olacağınızı düşündüm, bayan - dış görünüş ve elbiselerinizi değerlendirerek. Buradan fazla uzakta olmayan bir Styric köyü var. Oldukça iyi insanlar sanırım ama pek insan içine

çıkmazlar." İskemlesinin arkasına yaslandı. "Sanıyorum ki, siz Styricler komşularınızla biraz daha fazla kaynaşırsanız zaman zaman ortaya çıkan sorunlardan kurtulabilirsiniz."
"Bu bizim tarzımız değil," diye mırıldandı Sephrenia. "Eleneler ile Styriclerin kaynaşmasının gerekli olduğuna inanmıyorum."
"Söylediğinizin bir anlamı olabilir," diye onayladı.
"Bu Styricler belirli bir şey yapıyorlar mı?" diye sesinin doğallığını koruyarak sordu Sparhawk.
"Her şey hakkında sorular soruyorlar. Her nedense Zemoch savaşı hakkında çok meraklıymış gibi gözüküyorlar." Ayağa kalktı. "Afiyet olsun," dedi ve mutfağa geri gitti.
"Bir problemimiz var," dedi Sephrenia. "Batı Styricleri kırsal bölgelerde dolaşmazlar. Tanrılarımız onların sunaklarına yakın kalmamızı tercih ederler."
"O zaman Zemochlar mı?" diye tahminde bulundu Bevier.
"Kesinlikle."
"Lamorkand'dayken Zemochlarm Motera'nm doğusuna sokuldukları hakkında raporlar vardı," diye Kalten hatırladı. "Onlar da aynı şeyi yapıyorlardı - taşrada avare avare dolaşıp sorular soruyorlardı, çoğunlukla da eski günlere ait söylentilerle ilgili."
"Azash'm bizimkine yakından benzeyen bir planı varmış gibi gözüküyor," dedi Sephrenia. "Onu Bhelliom'a götürecek bilgiler toplamaya çalışıyor."
"O zaman bu bir yarış/' dedi Kalten.
"Korkarım öyle ve yarışa bizden önce başlamış Zemochları var."
"Arkamızda da kilise askerleri," diye ekledi Ulath. "Gidip bizi çembere aldırdın, Sparhawk. Bu Arayıcı, Zemochları da askerleri kontrol ettiği gibi kontrol edebiliyor mudur?" diye Sephrenia'ya sordu iri Thalesialı. "Biliyorsunuz, eğer öyleyse bir pusuya düşebiliriz."
"Tamamiyle emin değilim," diye cevapladı kadın. "Otha'nın Arayıcıları hakkında çok şey duydum ama hiçbirini görmedim."

ilhanx

"Bu sabah çok ayrıntılı bilgi verecek zamanın yoktu" dedi Sparhawk. "Bu şey Annias'm askerlerini tam olarak nasıl kontrol ediyor?"
"O zehirlidir," diye cevapladı Sephrenia. "Isırığı kurbanlarının -veya hükmetmek istediklerinin - iradesini işlemez duruma sokar."
48

"Beni ısırmamasma dikkat edeceğim," dedi Kalten.
"Onu durduramayabilirsin," dedi Sephrenia. "O yeşil parlama hipnotize edicidir. Zehirini rahatça enjekte edeceği yakınlığa girmesini sağlar."
"Ne kadar hızlı uçabilir?" diye sordu Tynian.
"Bu gelişme aşamasında uçamaz," diye cevapladı. "Yetişkin olana dek kanatları gelişmez. Hem, yakalamaya çalıştığının izini takip edebilmek için yerde olmak zorunda. Normalde, at sırtında seyahat eder ve atı da aynı insan gibi kontrol ettiği için, Arayıcılar atı ölümüne sürer, sonra yenisini bulur. Bu şekilde çok yol kat edebilir."
"Ne yer?" dedi Kurik. "Belki onun için tuzak kurabiliriz."
"Temel olarak insanlarla beslenir."
"Bu, tuzağı yemlemeyi biraz zorlaştırıyor," diye kabullendi Kurik.
Akşam yemeğinden sonra hep beraber yatağa gittiler ama Sparhawk'a daha başını yastığa koymadan Kurik onu uyandırmış gibi geldi.
"Gece yarısı oldu," dedi silahtarı.
"Tamam," dedi yatağından doğrulan Sparhawk.
"Ben diğerlerini kaldıracağım," dedi Kurik, "ve sonra da Berit ile beraber gidip atları eyerleyeceğiz."
Sparhawk giyindikten sonra uykulu hancıyla konuşmak için aşağı indi. "Söyle komşu," dedi, "buralarda bir manastır var mı?"
Hancı kafasını kaşıdı. "Sanırım bir tane Verine köyünün yanında var," diye cevapladı. "Buranın yaklaşık beş fersah doğusunda."
"Teşekkürler komşu," dedi Sparhawk. Etrafa bakındı. "Burada güzel ve konforlu bir hanınız var, karın yatakları temiz tutuyor ve çok güzel sofra kuruyor. Yerini arkadaşlarıma tavsiye edeceğim."
"Şey, çok anlayışlısınız, Aziz Şövalye."
Sparhawk başını hafifçe öne eğdi ve dışarı arkadaşlarına katılmaya gitti.
"Plan ne?" diye Kalten sordu.
"Hancı yaklaşık beş fersah uzaktaki bir köyün yanında manastır olduğunu sanıyor. Sabaha oraya ulaşacağız. Dolmant'a haber yollamak istiyorum."
"Mesajı ben götürebilirim, Sör Sparhawk," diye hevesle önerdi Berit. <
49

Sparhawk başını olumsuz salladı. "Arayıcı şimdiye kadar senin kokunu da almıştır, Berit. Chyrellos'a giderken yolda pusuya düşürülmeni istemem. Senin yerine sıradan bir keşiş yollayalım. Zaten manastır yolumuzun üzerinde, bu yüzden zaman kaybetmemiz gerekmeyecek. Haydi at binelim."
Handan uzaklaşırlarken dolunay vardı ve hava açıktı. Kurik eliyle göstererek, "Bu taraftan," dedi.
"Nereden biliyorsun?" diye sordu Talen.
"Yıldızlardan," diye cevapladı Kurik.
"Gerçekten yıldızlardan yön belirleyebileceğini mi söylüyorsun?" Talen'in etkilenmişti.
"Tabii ki, gemiciler bunu binlerce yıldır yapıyor."
"Bunu bilmiyordum."
"Senin okulda kalman gerekirdi."
"Ben bir denizci olmayı planlamıyorum, Kurik. Balık çalmak bana uygun bir işmiş gibi gelmiyor."
Ayın pırıl pırıl aydınlattığı gece boyunca doğuya gittiler. Sabah olduğunda yaklaşık beş fersah yol almışlardı. Sparhawk etrafa bakınmak için bir tepeye çıktı. "Tam ilerde bir köy var," dedi döndüğünde. "Umalım ki bizim aradığımız olsun."
Köy derin olmayan bir vadide kurulmuştu. Bir ucunda Kilise diğer ucunda bir meyhane olan tek sokaklı ve bir düzine taş evli küçük bir yerdi. Geniş, duvarlarla çevrili bir yapı köyün tam dışındaki bir tepenin üstünde duruyordu. Köye girdikleri sırada Sparhawk yoldan geçen birine, "Afedersin, komşu," diye sordu. "Burası Verine mi?"
"Evet."
"Şu tepenin üzerindeki manastır mı?"
Adam gene, "Evet," diye cevapladı, sesi biraz kasvetliydi.
"Bir sorun mu var?"

ilhanx

"Oradaki keşişler bütün arazilerin sahibi," diye cevapladı adam. "Kiraları acımasız."
"Hep böyle değil midir? Bütün mülk sahipleri açgözlüdür."
"Keşişler kira kadar aşar vergisinde de ısrar ediyorlar. Bu biraz fazla oluyor, değil mi?"
"Bunda haklısın."
Yollarına devam ederlerken Tynian, "Niye herkese 'komşu' di-

yorsun?" diye sordu.
"Alışkanlık, sanırım." Sparhawk omuz silkti. "Babamdan kalma ve bir şekilde insanları rahatlatıyor."
"Peki niye 'arkadaşım', demiyorsun?"
"Hiç düşünmedim. Gidip manastırın başrahibiyle konuşalım."
Manastır sarı taşlardan yapılma bir duvarın çevrelediği sade görünüşlü bir binaydı. Etrafındaki tarlalara iyi bakılmıştı. Samandan yapılmış konik şapkalar giyen keşişler sabah güneşi altında düz uzun sebzelik sıraları arasında sabırla çalışıyorlardı. Manastırın kapıları açık duruyordu, Sparhawk ve diğerleri atlarını içeri merkezi avluya sürdüler. İnce, bezgin bakışlı bir keşiş onları karşılamak için dışarı çıktı, yüzünde korkmuş bir ifade vardı.
"İyi günler, biraderim," dedi Sparhawk. Pandion Şövalyesi olduğunu ispatlayan boynundaki bir zincire asılı gümüş nazarlığı göstermek için pelerinini açtı. "Eğer mümkünse, başrahibinizle görüşmek isteriz."
"Hemen Lordum." Keşiş aceleyle binanın içine girdi.
Başrahip kısa boylu, aşırı şişman, başının tepesi iyice kazınmış, terli, parlak kırmızı suratlı bir adamdı. Burası ufak, sapa bir manastırdı ve Chyrellos'la çok az teması vardı. Kilise Şövalyeleri'nin beklenmedik bir biçimde kapısının eşiğinde belirmesinden dolayı neredeyse sıkıntılı bir biçimde yaltaklandı.
"Lordlarım. Size nasıl hizmet edebilirim?"
"Minik bir şey, Lordum," dedi nazikçe Sparhawk. "Demos Başpiskoposu'yla tanıştınız mı?"
Başrahip güçlükle yutkundu. "Başpiskopos Dolmant mı?" dedi, korku ve hayranlık dolu bir sesle.
"Uzun boylu," diye onayladı Sparhawk. "Sırım gibi ve az yemek yiyen biri görünümünde. Her neyse, ona bir mesaj yollamamız lazım. Başpiskoposa bizden bir mesaj götürebilecek kadar dayanıklı ve iyi bir atı olan keşişiniz var mı? Bu bir Kilise görevi."
"Şü-şüphesiz, Aziz Şövalye."
"Umarım bu konuda ihtiyatlı davranırsınız. El altında tüyka-lem ve mürekkebiniz var mı, Lordum? Ben mesajı hazırlayacağım ve sonra sizi daha fazla meşgul etmeyeceğiz."
"Bir şey daha var, Lordum," diye ekledi Kalten. "Bir parça yiyecek istesek size sorun yaratır mıyız? Bir süredir yoldayız ve yi-

yecek stoğumuz azalıyor. Çok değişik bir şey gerekmiyor - birkaç kızarmış tavuk, belki bir ya da iki domuz jambonu; bir parça domuz pastırması, bir sığır budu, belki?"
"Tabii ki, Aziz Şövalye," diye hemen kabul etti başrahip.
Kurik ve Kalten malzemeleri ata yüklerken Sparhawk'da Dol-mant'a notu yazdı.
Sparhawk giderlerken Kalten'e, "Bunu yapman gerekiyor muydu?" diye sordu.
"Hayırseverlik en önemli erdemdir," diye mağrurca cevapladı Kalten. "Fırsat buldukça bunu teşvik etmek isterim."
Dörtnala gittikleri arazi gitikçe tenhalaştı. Toprak sadece diken
li çalılar ve yabani otlara uyacak şekilde ince ve fakirdi. Etrafların
da hasta görünüşlü ve bodur birkaç ağaç duran durgun su birikin
tileri vardı. Bulutlanmış kasvetli bir günün sonuna doğru atlarını
sürüyorlardı.
1 Kurik atını Sparhawk'm yanında çekti. "Çok ümit verici gözük-
müyor, değil mi?" diye belirtti.
"Neşesiz."
"Sanırım bu akşam bir yerde kamp yapmamız gerekiyor. Atlar neredeyse bittiler."
"Ben de çok canlı değilim," diye kabul etti Sparhawk. Gözleri kum dolmuştu ve hafif bir baş ağrısı vardı.
"Tek sorun son bir fersahtır temiz su görmemiş olmam. Niye Berit'i alıp bir kaynak veya dere bulabilir miyiz diye etrafa bakmıyorum ki?"
"Gözlerini açık tut," diye uyardı Sparhawk.
Kurik eyerinin üzerinde döndü. "Berit," diye bağırdı, "sana ihtiyacım var."
Silahtarı ve çömez temiz su aramak için uzaklaştıklarında Sparhawk ve diğerleri atlarını tırısa düşürdüler.

ilhanx

"Devam edebilirdik," dedi Kalten.
"Sabah olmadan yürümek istemiyorsan olmaz," diye cevapladı Sparhawk. "Kurik haklı. Atların daha fazla gücü kalmadı."
"Sanırım, bu doğru."
Sonra Kurik ve Berit yakındaki tepeden aşağı dörtnala geldiler. Kurik, zincirli gürzünü çözerken "Hazır olun!" diye bağırdı. "Misafirlerimiz var!"
52

"Sephrenia!" diye bağırdı Sparhawk, "Flüt'ü al ve şu kayaların arkasına geç. Talen, yük atlarını al." Kılıcını çekti, diğerleri silahlarını çıkarırlarken öne ilerledi.
Yaklaşık on beş kişi kadardılar ve tepeden aşağı atlarını hızla sürdüler. Tuhaf şekilde karışık bir gruptu, kırmızı tuniklerinin içindeki kilise askerleri, el örmesi iş kıyafetleriyle Styricler ve birkaç köylü. Hepsinin yüzleri boş, gözleri cansızdı. Onlarla karşılaşmak için hazırlanan silahlı Kilise Şövalyeleri'ne rağmen düşüncesizce saldırdılar.
Sparhawk ve diğerleri saldırıyı karşılamak için yayıldılar. Bevi-er, Lochaber baltasını havada sallayarak, "Tanrı ve Kilise için!" diye bağırdı. Sonra atını ileri mahmuzlayıp saldıranların tam ortası- ? na daldı. Sparhawk, genç Cyrinic'in ani hareketinden dolayı hazırlıksız yakalandı ama çabuk toparlandı ve arkadaşının yardımına koşmak için ileri atıldı. Gerçi Bevier'in yardıma ihtiyacı varmış gibi gözükmüyordu. Kılıç darbelerim kalkanıyla savuşturdu ve düşmanlarının gövdelerine derince girebilsin diye uzun saplı Locha-ber"i havada ıslık çaldı. Yol açtığı yaralar korkunç olmasına rağmen, eyerlerinden düşen adamlar bir tek çığlık bile atmadılar. Ürkütücü bir sessizlikte savaştılar ve öldüler. Sparhawk, Cyrinic'e arkadan saldırmaya kalkan uyuşuk suratlı adamları keserek, Bevier'i arkasından izledi. Kılıcı bir kilise askerini neredeyse ikiye böldü ama kırmızı tunikli adam irkilmedi bile. Bevier'in arkasından vurmak için kılıcını kaldırdı ama Sparhawk omuz hizasından geniş bir vuruşla kafasını parçaladı. Asker tepe taklak eyerinden aşağı düştü ve kanlarla yıkanmış otların üzerine kasılarak uzandı.
Ulath, Kurik ve Berit karşı atak yapmak için toplanan sağ kalan birkaç kişinin önünü keserken, Kalten ve Tynian'da saldıranlara diğer taraftan hücum ettiler.
Yer kısa zamanda kırmızı tunikli gövdeler ve kanlı beyaz Styric elbiseleriyle doldu. Binicisiz atlar panikten kişneyerek dağılıp kaçtılar. Normal koşullarda, Sparhawk saldırganların duraksayacakla-rını ve ölen arkadaşlarını gördüklerinde kaçacaklarını biliyordu. Bununla beraber, bu ifadesiz adamlar saldırılarına devam ettiler ve son adama kadar öldürmek zorunlu oldu.
"Sparhawk!" diye bağırdı Sephrenia. "Yukarıda!" Saldırganların geldiği tepenin üstünü işaret ediyordu. Bu Sparhawk'm daha
53

önce iki defa gördüğü, siyah kukuletalı, uzun, iskeletimsi figürdü. Saklı yüzünden gelen o hafif yeşil parlamayla atının üstünde tepede duruyordu.
"Bu şey benim canımı sıkmaya başladı," dedi Kalten. "Bir böcekten kurtulmanın en iyi yolu üzerine basmaktır." Kalkanını kaldırdı ve topuklarını atının sağrısına geçirdi. Kılıcı tehdit edercesine yukarda tutarak dörtnala tepenin üstüne doğru gitmeye başladı.
"Kalten! Hayır!" diye insanı korkudan tiz bir sesle bağırdı Sephrenia. Ama Kalten onun uyarısını umursamadı bile. Spar-hawk küfretti ve arkadaşının arkasından fırladı.
Ama tepenin üzerindeki figürün küçük görürcesine bir el hareketi yapmasıyla Kalten eyerinden savruldu. Sparhawk şaşkınlıkla siyah cüppenin yeninden çıkanın bir el değil de daha çok bir akrebin ön pençesini hatırlatan bir şey olduğunu gördü.
Sonra şaşkınlıktan nefesi kesilmiş bir şekilde Faran'm sırtından atlamasıyla Kalten'in yardımına koştu. Flüt bir şekilde Sephre-nia'nın dikkatinden kaçıp tepenin eteğine doğru ilerledi ve kaba kavalını dudaklarına götürdü. Melodisi sert, hatta biraz akortsuzdu; gözükmeyen, çok kalabalık bir insan korosu ona eşlik ediyormuş gibiydi. Tepenin üstündeki kukuletalı figür sanki kocaman bir yumruk yemiş gibi eyerinde geri sallandı. Flüt'ün şarkısının sesi yükseldi ve gözükmeyen koro şarkısını muhteşem bir kreşendo-va çıkarttı. Ses o kadar aşınydıki Sparhawk kulaklarını kapatmak zorunda kaldı. Şarkı fiziki acı verecek seviyeye ulaştı.
Figür insan dışı korkunç bir sesle çığlık atıp kukuletalı başının iki yanında pençelerini çırptı. Sonra atını döndürdü ve tepenin uzak tarafından aşağı kaçtı.
Hilkat garibesini kovalayacak zaman yoktu. Kalten nefes nefese yerde yatıyordu, yüzü solgundu ve elleriyle karnını tutuyordu.
Arkadaşının yanma diz çöken Sparhawk, "İyi misin?" diye sordu.
"Beni rahat bırak," diye hırıldadı Kalten.

ilhanx

"Aptallaşma. Bir yerin incindi mi?"
"Hayır. Burada eğlence olsun diye yatıyorum." Sarışın adam içine tüyler ürperten bir nefes çekti. "Bana neyle vurdu? Daha önce hiç bu kadar kuvvetli bir darbe yememiştim."
"İyisi mi bırak ta sana bir bakayım."

1

"Ben iyiyim, Sparhawk. Sadece nefesimi kesti, hepsi bu."
"Salak. O şeyin ne olduğunu biliyordun. Ne yaptığını sanıyorsun?" Sparhawk birden gücenmişce kızdı.
"O an iyi bir fikir gibi gözüktü." Kalten bitkin bir ifadeyle sırıttı. "Belki de saldırmadan önce biraz daha fazla düşünmeliydim."
Atından inip onlara yaklaşan Bevier "Yaralı mı?" diye sordu, yüzünden endişesi okunuyordu.
"Sanırım iyi olacak." Sparhawk kızgınlığını güç sarferek kontol edip ayağa kalktı. "Sor Bevier," dedi oldukça resmi bir şekilde, "bu tip şeylerde eğitim almış olmalısınız. Saldırı karşısında neler yapmanız gerektiğini bilmeniz gerekir. Sizi onların ortasına böyle daldırmak için etkisi altına alan şey neydi?"
"Onların bu kadar çok olduklarını düşünmedim, Sparhawk," diye kendini savunurcasına cevapladı Bevier.
"Yeteri kadardılar. Seni öldürmek için bir tanesi yeterli olur."
"Bana gücendiniz mi, Sparhawk?" Bevier'in sesi üzgündü.
Sparhawk genç şövalyenin ciddi suratına bir saniye baktı. Sonra iç çekti. "Hayır, Bevier, sanırım gücenmedim. Sadece beni şaşırttın, hepsi bu. Lütfen, sinirlerimin aşkma, bir daha beklenmedik şeyler yapma. Artık genç değilim ve sürprizler beni yaşlandırıyor."
"Belki de yoldaşlarımın hislerini düşünmedim," diye pişmanlıkla kabul etti Bevier. "Bunun bir daha olmayacağına söz veririm."
"Buna sevinirim, Bevier. Kalten'e tepeden aşağı inmesi için yardım edelim. Sephrenia'nm ona bir bakmasını istiyorum, onunla konuşmak isteyeceğinden eminim - uzun, cici bir konuşma."
Kalten ürktü. "Beni burada bırakmanızı isteyebilir miyim? Bu cici, yumuşak bir toprak."
"Hiç şansın yok, Kalten," diye insafsızca cevapladı Sparhawk. "Ama merak etme. Seni seviyor, bu yüzden sana bir şey yapmayacaktır - en azından kalıcı bir şey olmaz."

üçüncü bölüm
?Ab
SPARHAWK'LA BEVIER, Kalten'e tepeden aşağı inmesi için yardım ederlerken Sephrenia da Berit'in pazısmdaki kocaman çirkin görünüşlü bir çürüğe bakıyordu.
"Kötü mü?" diye genç çömeze sordu Sparhawk.
"Bir şey değil, Lordum" dedi Berit cesurca, ama yüzü solgundu.
"Bu, siz Pandionlara öğretilen ilk şey mi?" diye öfkeyle sordu Sephrenia. "Yaralarınızı hafif göstermek? Berit'in örme zırhı darbenin çoğunu durdurmuş ama yaklaşık bir saat içinde kolu dirseğinden omuzuna kadar moraracak. Kolunu çok zor kullanabilir."
"Bu sabah çok neşeli bir havan var, küçük ana," dedi Kalten.
Sephrenia parmağını tehdit edercesine ona uzattı. "Kalten," dedi, "otur. Berit'in kolunu sardıktan sonra seninle görüşeceğim."
Kalten iç çekti ve yere çöktü.
Sparhawk etrafına bakındı. "Ulath, Tynian ve Kurik neredeler?" diye sordu.
"Başka bir pusu olmasın diye etrafta dolaşıp gözcülük ediyorlar, Sör Sparhawk," diye cevapladı Berit.
"İyi fikir."
"Şu yaratık bana pek tehlikeli gözükmedi," dedi Bevier. "Belki biraz esrarengiz ama o kadar tehlikeli değil."
"Sana vuran o değildi," dedi Kalten. "Tehlikeli, tamam mı. Sözüme güven."
"Hayal edebileceğinizden de daha tehlikeli," dedi Sephrenia. "Arkamızdan ordular yollayabilir."
"Eğer beni atımdan aşağı düşürecek bir güce sahipse ordulara ihtiyacı yok."
"Unutuyorsun, Kalten. Beyni Azash'm beyni. Tanrılar insanla-

rm onlar adına çalışmalarını tercih ederler."

ilhanx

Bevier titreyerek, "Tepeden aşağı gelen adamlar uykuda yürüyenler gibiydi," dedi. "Onları dilimledik ve çıt bile çıkarmadılar." Kaşlarını çatarak durdu. "Styriclerin bu kadar saldırgan olduklarını düşünmemiştim, "diye ekledi. "Daha önce elinde kılıç olan bir tanesini bile görmemiştim."
Sephrenia Berit'in pazusunu incinmesin diye sararken, "Bunlar batı Styricleri değildi," dedi. "Fazla kullanmamaya çalış," diye uyardı, "iyileşmesi için zaman tanı."
"Peki, madam," diye cevapladı Berit. "Şimdi belirttiğiniz gibi biraz ağrımaya başladı."
Gülümsedi ve elini şevkatle omuzuna koydu. "Bu iyileşebilir, Sparhawk. Kafası sert kemikten değil - en azından benim tanımla-yamayacağım cinsten değil." Anlamlıca Kalten'e bir göz attı.
"Sephrenia," diye itiraz etti sarışın şövalye.
"Örme zırhını çıkart," dedi sertçe. "Kırığın var mı bakmak istiyorum."
"Bu grupdaki Styriclerin batı Styricleri olmadığını söylediniz," dedi Bevier.
"Hayır. Onlar Zemochtu. Bu aşağı yukarı handa tahmin ettiğimizin aynısı. Arayıcı kimi bulursa kullanacaktı ama bir batı Styric'i çelikten yapılmış silah kullanamaz. Eğer bu yörenin insanları olsalardı, kılıçları bronz ya da bakır olacaktı." Örme zırhını çıkaran Kalten'e dikkatle baktı. Ürperdi. "Sarı bir halı gibisin," dedi ona.
Birden kızaran Kalten, "Bu benim suçum değil, küçük ana," dedi. "Benim ailemdeki bütün erkekler kıllıdır."
Bevier şaşırmış gözüktü. "Yaratığı kaçıran neydi?" diye sordu.
"Flüt," diye cevapladı Sparhawk. "Bunu daha önce de yaptı. Hatta bir keresinde Damork'u kavalıyla kaçırdı."
"Bu ufacık çocuk mu?" Bevier'in tonu şüpheliydi.
"Flüt'de gözüktüğünden çok daha fazla şey var," dedi Sparhawk. Tepeden inen yokuşa doğru baktı. "Talen," diye seslendi, "kes şunu."
Ölüleri yağmalamakla meşgul olan Talen başını kaldırıp şaşkınlıkla baktı. "Ama Sparhawk - " diye başladı.
"Hemen buraya gel. Bu iğrenç bir şey."
"Ama - "

"Söylediği gibi yap!" diye kükredi Berit.
Talen iç çekti ve geri geldi.
"Haydi gidip atları toplayalım, Bevier," dedi Sparhawk. "Sanırım diğerleri geri gelir gelmez gitmek isteyeceğiz. Arayıcı hâlâ oralarda bir yerde, her an bir yığın insanla başımıza üşüşebilir."
"Bunu gündüz olduğu gibi gece de yapabilir, Sparhawk," dedi Bevier, "ve kokumuzu takip edebilir."
"Biliyorum. Bu durumda hız tek savunma yolumuz. Bu şeyi tekrar geride bırakmaya çalışmamız gerekiyor."
Kurik, Ulath ve Tynian ıssız manzaranın üzerine akşam karanlığı çökerken geri döndüler. "Etrafta başka kimse yok gibi gözüküyor," diye bildiren silahtar, atından aşağı atladı.
'Tola devam etmemiz gerekiyor," dedi Sparhawk.
"Atlar yorgunluktan tükenmek üzereler, Sparhawk," diye itiraz etti silahtar. Diğerlerine baktı. "Ve insanlar da daha iyi durumda değiller. Hiçbirimiz son iki gündür doğru dürüst uyumadık."
Kalten'in kıllı gövdesini kontrol eden Sephrenia başım kaldırdı, "Ben bunu hallederim," dedi sakince.
"Nasıl?" diye biraz hırçın bir ses çıkardı Kalten.
Sephrenia gülümsedi ve parmaklarını onun burnunun altında oynattı. "Başka nasıl olabilir ki?"
"Eğer şu anda hissettiklerimizi yok edecek bir büyü varsa, onu niye bize daha önce öğretmedin?" Sparhawk'da tekrar başı ağrımaya başlayalı beri kendini bir şekilde huysuz hissediyordu.
"Çünkü tehlikeli, Sparhawk," diye cevapladı. "Siz Pandionları tanıyorum. Bazı koşullar altında, haftalarca devam etmeyi deneyecektiniz."
"Eee? Eğer büyü gerçekten işe yarıyorsa, ne fark eder ki?"
"Büyü sadece kendinizi dinlenmiş gibi hissetmenizi sağlar ama gerçekte dinlenmemişsinizdir. Eğer fazla zorlarsanız ölürsünüz."
"Ya. Bu mantıklı, sanırım."
"Anladığına sevindim."
"Berit nasıl?" diye sordu Tynian.
"Bir süre canı yanacak ama iyi," diye cevapladı Sephrenia.
"Genç adam gelecek vaad ediyor," dedi Ulath. "Kolu iyileştiğinde ona baltasıyla ilgili bir şeyler öğreteceğim. İşin ruhunu kapmış ama tekniği birazcık zayıf."

ilhanx

"Atları buraya getirin," dedi Sephrenia. Parmak hareketlerini onlardan saklayarak ve kelimelerin bazılarını fısıltıyla söylerek Styricce konuşmaya başladı. Sparhawk ne bütün büyülü sözcükleri yakalayabildi ne de büyüyü çoğaltan hareketleri tahmin edebildi. Sonra birden kendini acayip dinç hissetti. Hafif baş ağrısı gitmiş ve kafası açılmıştı. Yük atlarından bacakları korkunç bir şekilde titreyen ve başı önüne düşük olanı gerçekten bir tay gibi etrafta hoplayıp zıplamaya başladı.
"İyi büyü," dedi kısaca Ulath. "Gidiyor muyuz?"
Berit'i atma bindirdiler ve ışıldayan alaca karanlıkta yola çıktılar. Bir saat kadar sonra dolunay yükseldi ve onlara hafif dörtnala çıkma riskini göze alabilecekleri kadar ışık sağladı.
"Önümüzdeki tepenin tam üstünde bir yol var," dedi Kurik Sparhawk'a. "Etrafa bakmırken gördük. Aşağı yukarı aynı yönde ilerliyor ve karanlıkta bozuk zeminde tökezlemektense onu takip etmekle zaman kazanırız."
"Haklı olduğunu kabul ediyorum," diye onayladı Sparhawk, "ve bu bölgeden mümkün olduğu kadar çabuk çıkmak istiyoruz."
Yola ulaştıklarında, dörtnala doğuya ilerlediler. Gece yarısını epey geçmişti ki bulutlar batıdan gelip gökyüzünü kapladılar. Sparhawk homurdanarak küfretti ve grubunu yavaşlattı.
Gün ağarmadan önce bir nehre geldiler ve yol kuzeye döndü. Köprü veya sığ bir geçiş arayarak yolu izlediler. Şafak iyice bulutlanmış göğün altında kasvetle söktü. Birkaç mil daha nehir boyunca gittiler, yol yine doğuya döndü. Nehre dalıp diğer taraftan çıktı.
Sığ geçişin yanında küçük bir kulübe vardı. Kulübenin sahibi geçiş parası isteyen, yeşil tunikli gözü keskin bir adamdı. Sparhawk onunla tartışacağına istediği parayı verdi. İş bitince, "Söyle bana, komşu," diye sordu, "Pelosia sınırı ne kadar uzakta?"
"Yaklaşık beş fersah," diye cevapladı uyanık adam. "Eğer böyle devam ederseniz öğlene ulaşırsınız."
"Teşekkürler, komşu. Çok yardımcı oldun."
Şapır şapır su sıçratarak sığlıktan karşıya ilerlediler. Diğer tarafa ulaştıklarında, Talen atını Sparhawk'm yanma sürdü. "İşte paran geri geldi," diyen küçük hırsız ona birkaç madeni para verdi.
Sparhawk şaşkınlıkla ona baktı.
"Bir köprüye geçiş parası vermeye karşı çıkmam," dedi sırıta-

rak Talen. "Her şeyden önce onu inşa etmek için birisinin harcama yapması gerekir. Ama bu adam sadece nehrin doğal bir sığlığının avantajını kullanıyor. Bu ona hiçbir şeye mal olmadı, o zaman niye bundan bir şey kazansın ki?"
"Kesesini mi, kestin?"
"Doğal olarak."
"Ve orada benim verdiğimden daha fazlası vardı?"
"Birazcık. Buna senin paranı geri alma ücreti diyelim. Eninde sonunda bundan bir kazancım olması gerekirdi, değil mi?"
"Sen ıslah olmazsın."
"Antremana ihtiyacım vardı."
Nehrin öbür tarafından ızdıraplı bir feryat geldi.
"Şu anda kayıplarım fark ettiğim söyleyebilirim," diye belirtti Sparhawk.
"Öyle gözüküyor değil mi?"
Nehrin öbür tarafındaki toprak biraz önce geçtikleri kavruk araziden iyi değildi. Arada sırada hırpani görünüşlü, çamur kahverengisi iş giysileriyle ürün vermeyen topraktan ekin almak için bütün güçleriyle çalışan köylülerin olduğu fakir çiftlik evleri gördüler. Kurik küçümsercesine burnunu çekti. "Amatörler," diye homurdandı. Kurik çiftçiliği çok ciddiye alırdı.
Öğlene doğru, izledikleri yan yol doğuya giden işlek bir yolla birleşti. "Bir öneri, Sparhawk," dedi Tynian mavi boyalı kalkanını kaldırarak.
"Öner o zaman."
"Sınırı geçerken tekrar açık araziye çıkacağımıza bu yolu takip etmemiz daha iyi olabilir. Pelösiahlar sınır kapısından geçmekten kaçınanlara karşı çok hassastırlar. Saplantılı olarak kaçakçılardan kaygılanırlar. Onların devriyeleriyle bir çarpışmayı göze alabileceğimizi sanmam."
"Tamam," diye onayladı Sparhawk. "O zaman fırsatımız varken beladan uzak duralım."
Kasvetli, güneşsiz öğleni geceli çok olmamıştı ki sınıra ulaştılar ve olaysız bir şekilde Pelosia'nm güney ucuna geçtiler. Buradaki çiftlikler kuzeydoğu Elenia'dan bile daha kötü durumdaydı. Evlerin çatıları her yerde çimli topraktan yapılmıştı, keçiler üstlerinde otlu-yordu. Kurik küçümser bir ifadeyle baktı ama bir şey söylemedi.

ilhanx

Akşam çökmeye başlarken bir tepenin üstüne ulaştılar ve aşağıdaki vadide bir köyün titreyen ışıklarını gördüler. "Belki bir han?" diye önerdi Kalten. "Sanırım Sephrenia'nm büyüsü geçmeye başladı. Atım yalpalıyor, bende iyi durumda sayılmam."
"Bir Pelosia hanında tek başına uyumayamazsın/' diye uyardı Tynian. "Yatakları genelde her tür nahoş küçük yaratıklar tarafından işgal edilmişlerdir."
"Pireler mi?" diye sordu Kalten.
"Bitler ve fare büyüklüğünde tahtakuruları."
"Sanırım bunu göze almamız gerekecek," diye karar verdi Sparhawk. "Atlar daha fazla gidemeyecekler, ayrıca Arayıcı'nın bize bir bina içinde saldıracağını sanmıyorum. Açık araziyi tercih ediyormuş gibi gözüküyor." Önden köye doğru ilerledi.
Köyün sokakları kaldırım taşı döşenmemişti, her yer ayak bileğine kadar çamurdu. Köyün tek hanına geldiler ve Sparhawk Seph-renia'yı kapı önündeki sundurmaya taşırken Kurik ve Flüt onu takip etti. Kapıya çıkan basamaklar çamur kaplıydı, kapının yanındaki demir çamurluktaki izler çok az kullanıldığını gösteriyordu. Gözüktüğü kadarıyla Pelosialılar çamura aldırmıyorlardı. Hanın içi loş ve dumanlıydı. Feci şekilde bayatlamış ve bozuk yiyecek kokuyordu. Zemin bir zamanlar hasır otuyla kaplıymış ama köşeler hariç hasır otları kurumuş çamurların altında gömülü kalmış.
Tynian içeri girdiklerinde Kalten'e, "Bu konuyu yeniden düşünmek istemediğinden emin misin?" diye sordu.
"Midem oldukça sağlamdır," diye cevapladı Kalten, "ve içeri girdiğimizde hafif bir bira kokusu yakaladım."
Hancının getirdiği akşam yemeği haşlanmış lahanayla biraz fazla süslü olsa da en azından yenilebilirdi ve saman şiltelerden oluşan yataklar Tynian'm önceden tahmin ettiği kadar böcek istilası altında değillerdi.
Ertesi sabah erken kalktılar ve çamurlu köyden karanlık bir şafak vakti ayrıldılar.
"Dünyanın bu bölümünde güneş hiç parlamaz mı?" diye huysuzca sordu Talen.
"Şimdi bahar," dedi Kurik. "Hava baharda her zaman yağmurlu ve bulutlu olur. Bu ekinler için iyidir."
"Ben bir turp değilim, Kurik," diye cevapladı çocuk. "Sulanma-

ya ihtiyacım yok."
"Bu konuda Tanrı ile konuş." Kurik omuz silkti. "Havayı ben düzenlemiyorum."
"Tanrı ile aram iyi değil," dedi kıvırtarak Talen. "O da meşgul, bende. Birbirimize karışmamaya çalışırız."
"Bu oğlan küstah," diye kınadı Bevier. "Genç adam," dedi, "Evrenin Hükümdarı'ndan böyle bahsetmek uygun değil."
"Siz saygıdeğer bir Kilise Şövalyesisiniz, Sör Bevier," diye belirtti Talen. "Bense sokakların bir hırsızından başka bir şey değilim, ikimize farklı kurallar uygulanır. Tanrı'nm muhteşem çiçek bahçesinin güllerin debdebesini dengeleyecek birkaç yabani ota ihtiyacı vardır. Ben bir yabani otum. Onun görkemli planının bir parçası olduğum için beni affedeceğinden eminim."
Bevier çaresizce baktı ve sonra gülmeye başladı.
Sonraki günlerde, sırayla ileri gözcü çıkarak, tepelerin üstünden etrafı inceleyerek dikkatle güneydoğu Pelosia boyunca at sürdüler. Doğuya doğru gittikçe kasvetli gökyüzü de onları izledi. Tarlalarda kaba araçlarla çalışan köylüler - daha doğrusu serfler -gördüler. Çalılıklarda yuva yapan kuşlar vardı ve arada sırada çelimsiz sığır sürülerinin aralarında otlayan geyikler gördüler.
Etrafta insanlar olmasına rağmen ne başka kilise askeri ne de Zemoch gördüler. Yine de siyah cüppeli Arayıcı'nın ürkek serfleri bile emrine alabileceğini bildikleri için mümkün olduğu kadar insanlardan kaçınarak ve gözcülük yapmaya devam ederek tetikte kaldılar. .
Lamorkand sınırına yaklaştıkça bu krallıktaki karışıklıkla ilgili-bir sürü rahatsız edici bilgiler topladılar. Lamorklar dünyanın en güvenilir insanları değildi. Lamorkand kralı sadece, sıkıntılı günlerde büyük kalelerinin duvarları arkasına çekilen oldukça başına buyruk baronların hoşgörüsüyle hüküm sürüyordu. Kan davalarının yüz yıl ya da daha fazla sürmesi normaldi ve başıboş baronlar canları istediklerinde yağma ve çapulculuk yapıyorlardı. Lamor-kand'm büyük bir bölümü daimi bir iç savaş durumunundaydı.
Batı krallıklarının başı en çok belada olanının sınırından yaklaşık üç fersah ötede akşam kamp kurdular. Sparhawk, Kalten'in son sığır budu parçasından hazırlanan akşam yemeğinden hemen sonra ayağa kalktı. "Tamam," dedi, "neyin içine dalıyoruz? Lamor-

ilhanx

kand'da işleri karıştıran ne? Fikri olan var mı?"
"Son sekiz dokuz yılı Lamorkand'da geçirdim," dedi ciddice Kalten. "Tuhaf insanlar. Bir Lamork intikam için elinde olan her şeyi feda edebilir - ve hatta kadınlar erkeklerden çok daha kötüler. İyi bir Lamork kızı, bir kış partisinde onun dans davetini kabul etmeyen birine bir mızrak saplama şansı için bütün ömrünü - ve babasının bütün servetini - harcayacaktır. Bu kadar zamanımı orada harcadım ve bu kadar zaman boyunca ne gülen birini duydum ne de gülümseyen birini gördüm. Yeryüzündeki en kasvetli yer. Lamorkand'da güneşin parlaması yasaktır."
"Pelosialılardan duyduğumuz şu genel savaş sıradan bir şey mi?" diye sordu Sparhawk.
"Pelosialılar Lamork acayipliklerini en iyi değerlendirenler değillerdir," diye düşüncelice cevapladı Tynian. "Pelosia ve Lamor-kand'ı birbirlerini yok edecek bir savaşa girmekten alıkoyan şey sadece Kilise'nin baskısı - ve Kilise Şövalyeleri'nin varlığıdır. Birbirlerini nerdeyse kutsal ve büyük bir tutkuyla küçük görürler."
Sephrenia iç çekti. "Eleneler," dedi.
"Bizim kendi hatalarımız var, küçük ana," diye kabullendi Sparhawk. "Sınırı geçtiğimizde belaya bulaşacağız, değil mi?"
"Tamamen değil," dedi Tynian çenesini kaşıyarak. "Başka bir öneriye açık mısın?"
"Ben her zaman önerilere açığım."
"Niye resmi zırhlarımızı giymiyoruz ki? En gözü dönmüş Lamork baronu bile isteyerek Kilise'ye karşı gelmez ve Kilise Şövalyeleri batı Lamorkand'ı istedikleri anda ufalayıp toz edebilirler."
"Ya birisi blöfümüzü görürse?" diye sordu Kalten. "Topu topu beş kişiyiz."
"Bir nedenleri olacağını sanmıyorum," dedi Tynian. "Yerel anlaşmazlıklarda Kilise Şövalyeleri'nin tarafsızlığı meşhurdur. Resmi zırh belkide yanlış anlaşılmayı engelleyecek tek şey olabilir. Bizim amacımız Randera Gölü'ne gitmek, bu tezcanlılarm münakaşalarına girmek değil."
"İşe yarayabilir," dedi Ulath. "Her durumda denemeye değer."
"Tamam, haydi öyle yapalım," diye karar verdi Sparhawk.
Ertesi sabah kalktıklarında, beş şövalye resmi zırhlarını çıkardılar ve Kurik ile Berit'in yardımlarıyla giyinmeye başladılar. Spar-

hawk ve Kalten, Pandion siyahı, gümüşi kolsuz zırh cüppeleriyle resmi siyah pelerinlerini giydiler. Beviefin zırhı gümüşi parlatılmıştı, zırh cüppesi ve pelerini bembeyazdı. Tynian'nin ağır zırhı sade çelikti ama zırh cüppesi ve pelerini çok parlak gök mavişiydi. Ulath yolda giydiği kullanışlı örme zırhını çıkardı. Onun yerine zincir bir pantalon zırh ve dizlerinin biraz yukarısına gelen örme zırh bir ceket giydi. Sade konik miğferiyle yeşil seyyah pelerinini kaldırıp yerine yeşil bir zırh cüppesi ile bir Ogre'den geldiğini söylediği tepesine bir çift kıvrık ve bükük boynuz yerleştirilmiş çok etkileyici görünüşlü bir miğfer taktı.
Süslü giysilerini giymeyi bitirdiklerinde Sparhawk, Sephre-nia'ya, "Eee?" dedi, "nasıl gözüküyoruz?"
"Çok etkileyici," diye iltifat etti Sephrenia.
Bununla beraber, Talen onlara eleştirircesine yakından baktı. "Bir tür ayakları çıkmış demir süslemelere benziyorlar, değil mi?" diye Berit'e fikrini söyledi.
"Nazik ol," diyen Berit, bir taraftan da bir eliyle gülümsemesini saklıyordu.
"Bu cansıkıcı," dedi Sparhawk'a Kalten. "Gerçekten sıradan insanlara bu kadar saçmasapan göründüğümüzü düşünüyor musun?"
"Büyük ihtimalle."
Kurik ve Berit yakındaki porsuk ağacı korusundan mızraklar kestiler ve çelik uçlar taktılar.
"Ya flamalar?" diye sordu Kurik.
"Ne dersin?" diye Tynian'a sordu Sparhawk.
"Zararı olmaz. Sanırım gözükebildiğimiz kadar etkileyici gözükmeye çalışmak iyi olur."
Biraz zorlanarak atlarına bindiler, kalkanlarını düzeltiler, fla-malı mızraklarım göze çarpacak pozisyona getirdiler ve yola çıktılar. Faran hemen merasim yürüyüşüne geçti. "Oh, kes şunu," dedi iğrenerek Sparhawk.
Öğleni çok geçmeden Lamorkand'a girdiler. Sınır nöbetçileri şüpheyle baktılar ama resmi zırhlarını giymiş ve yüzlerinde acımasızca kararlı ifadeler taşıyan Kilise Şövalyeleri'ne hemen yol verdiler.
Kadach adlı Lamork şehri nehrin diğer tarafmdaydı. Bir köprü

vardı ama Sparhawk o kasvetli ve çirkin yerden geçmemeye karar verdi. Onun yerine, haritasını kontrol edip kuzeye döndü. "Nehir yukarıda kollara ayrılıyor," dedi diğerlerine. "Orada ırmağı geçebiliriz. Zaten

ilhanx

o yöne gideceğiz; şehirler hakkımızda sorular soran acayip yabancılarla konuşmak isteyebilecek insanlarla doludur."
Kuzeye, nehrin ana yatağını besleyen bir yığın küçük kollara doğru at bindiler. Bu sığ kollardan birini geçtikleri öğleden sonraydı ki, karşı kıyıda bir yığın Lamork savaşçısı gördüler.
"Yayılın," diye emretti Sparhawk. "Sephrenia, Talen ve Flüt'ü alıp arkaya geç."
"Ne dersin, Arayıcı'nın adamları mıdır?" diye soran Kalten elini mızrağının sapına uzattı.
"Bir dakika sonra öğreneceğiz. Sabırsız davranıp yanlış bir şey yapma ama belaya da hazır ol."
Savaşçı grubunun lideri zincir bir ceket, çıkıntılı, domuz yüzüne benzer siperlikli çelik bir miğfer ve sağlam deri çizmeler giyen güçlü kuvvetli bir adamdı. Tek başına dereye doğru ilerledi ve saldırgan bir niyeti olmadığını göstermek için siperliğini kaldırdı.
"Sanırım iyi gözüküyor, Sparhawk," dedi Bevier. "Yüzünde Elenia'da öldürdüğümüz adamların boş bakışları yok."
"Karşılaştığımıza sevindim, Aziz Şövalyeler," dedi Lamork.
Sparhawk Faran'ı girdaplar yaparak ilerleyen akıntıya doğru hafifçe iteledi. "Ben de karşılaştığımıza sevindim, Lordum," diye cevapladı.
"Bu iyi bir rastlantı," diye devam etti Lamork. "Elenia'ya kadar gitmeden Kilise Şövalyeleri'ne rastlamış gibi gözüküyoruz."
"Kilise Şövalyeleri ile ne işiniz var, Lordum?" diye nazikçe sordu Sparhawk.
"Bize bir hizmet vermeniz icap etti, aziz Şövalye - doğrudan Kilise'nin iyiliğine yönelik bir hizmet."
"Biz sadece hizmet etmek için yaşarız," diyen Sparhawk, sesindeki sinirliliği gizlemek için uğraş veriyordu. "Bu gerekli hizmetinin ayrıntılarını anlatın."
"Tüm dünyanın bildiği gibi Kadash Başpiskoposu Chyrellos'da-ki Patriklik tahtının en önemli adayı," diye belirtti miğferli Lamork.
"Bunu daha önce duymamıştım," dedi Kalten arkadan yavaşça.
"Sus," diye omuzunun üzerinden homurdandı Sparhawk. "De-

vam ediniz, Lordum," dedi Lamork'a.
"Ne yazık ki, iç karışıklıklar şu anda batı Lamorkand'ı bozuyor," diye devam etti Lamork.
"'Ne yazık ki'den hoşlandım," dedi Kalten'e Tynian. "Kulağa güzel geliyor."
"İkiniz de susacak mısınız?" diye sinirle patladı Sparhawk. Sonra tekrar zincir zırhlı ceket giyen adama baktı. "Söylentiler bu uyuşmazlıkları bize bildirdi, Lordum," diye cevapladı. "Ama bu kesinlikle yerel bir meseledir ve Kilise'yi işin içine karıştırmaz."
"Ben de onu açıklayacağım, Aziz Şövalye. Kadach Başpiskoposu Ortzel, biraz önce bahsettiğim karışıklık yüzünden hizmet etmekten onur duyduğum kardeşi Baron Alstrom'un kalesine sığınmak zorunda kaldı. Ani iç anlaşmazlık Lamorkand'da da görüldü ve Lordum Alstrom'un düşmanlarının kısa zamanda kalesini kuşatacaklarını kesinlikle bekliyoruz."
"Biz sadece beş kişiyiz, Lordum," diye belirtti Sparhawk. "Uzun süren bir kuşatmada yardımımızın çok az olacağı kesin."
"Ah, hayır, Aziz Şövalye," dedi kibirli bir gülümsemeyle Lamork. "Kendimizi ve Lordum Alstrom'un kalesini yenilmez Kilise Şövalyeleri'nin yardımı olmadan ayakta tutabiliriz. Lordum Alstrom'un kalesi zapt olunmazdır ve düşmanları bir nesil veya daha uzun süre boyunca bizi alarma bile geçirmeden kendilerini rahatça duvarlarına çarpıp parçalayabilirler. Söylemiş olduğum gibi, bununla beraber, Başpiskopos Ortzel - belki Tanrı'nm lütfedip bir müddet geciktirebileceği saygın Cluvonus'un vefatında - Patriklik için en büyük aday. Böylece sizi ve soylu arkadaşlarınızı, Ekselanslarını kutsal Chyrellos şehrine, bu hazin zorunluluk oluştuğunda, seçimde bulunabilsin diye emniyetle götürme görevini veriyorum. Bu soylu görevi alabilmeniz için siz ve şövalye arkadaşlarınızı Lordum Alstrom'un kalesine hemen götüreceğim. Haydi yola çıkalım."

dördüncü bölüm

BARON ALSTROM'UN kalesi nehrin doğu kıyısındaki kayalık, yüksek bir burnun üzerine oturtulmuştu. Burun, Kadach şehrinin birkaç fersah üstünde nehrin ana yatağına doğru çıkıntı yapıyordu. Kasvetli gökyüzü altında kurbağa gibi çökmüş, donuk, çirkin bir kaleydi. Duvarları sanki sahibinin yumuşamaz, katı kibirini yansıtmak istiyormuşcasma kalın ve yüksekti.
Zincir zırhlı şövalye onları kale kapısından çıkan kısa geçitte soktuğunda Bevier, Sparhawk'a, "Zaptolunmaz mı?" diye alay edercesine mırıldandı. "Bu duvarları iki sene içinde fethedebilirim. Hiçbir Ardan soylusu kendini böyle ince duvarlar içinde emniyette hissetmez."

ilhanx

"Arcianlarm kalelerini inşa etmek için çok daha fazla zamanları var," diye beyaz pelerinli şövalyeye belirtti Sparhawk. "Arcium'da bir savaş başlatmak, burada Lamorkand'da olduğundan çok daha uzun zaman alır. Burada beş dakikada bir savaş başlatabilirsin ve bu nesiller boyu sürer."
"Doğru," diye onayladı Bevier. "Gençliğimde bir süre askeri tarih okudum. Lamorkand'la ilgili bölümlere geldiğimde, çaresizlik içinde vazgeçtim. Hiçbir mantıklı insan bu mutsuz krallığın dış görünüşünün altında kaynayan kan davaları, ihanetler ve ittifakların hepsini çözemez."
Açılır kapanır köprü gürültüyle aşağı indi, üzerinden geçip kalenin ana avlusuna girdiler. Lamork şövalye atından inerken, "Eğer müsade ederseniz, Aziz Şövalyeler," dedi, "sizi doğru Baron Alstrom ve Ekselansları Başpiskopos Ortzel'in huzuruna götüreceğim. Zaman azalıyor ve Kont Gerrich'in güçleri kuşatmaya başlamadan Ekselansları'nm kaleden güvenlikle çıktığını görmemiz gerekiyor."

"Yolu gösterin, Şövalye," diyen Sparhawk, Faran'm arkasından şangırdayarak aşağı indi. Mızrağını ahırın duvarına dayadı, gümüş kabarmalı siyah kalkanını eyerine astı ve dizginlerini bekleyen seyise verdi.
Geniş taş basamaklardan yukarı çıkıp bir çift kocaman kapıdan içeri girdiler. Önlerindeki koridor meşalelerle aydınlatılmıştı, duvarlarının taşları kocamandı. Uzun siyah pelerini ayak bileklerinin etrafında kıvrılarak Sparhawk'm yanında yürüyen Kalten, "Seyisi uyardın mı?" diye sordu.
"Ne hakkında?"
"Atının karakteri hakkında."
"Unuttum," diye itiraf etti Sparhawk. "Tahminime göre bunu kendi kendine öğrenecektir."
"Artık öğrenmiştir."
Lamork şövalyesinin onları kabul ettiği oda donuktu. Oturma odasından çok silah deposuna benziyordu. Duvarlarda asılı kılıçlar ve baltalar vardı. Bir düzinelik kargı gurupları köşelere dayanmıştı. Geniş, kemerli bir şöminede ateş yanıyordu. Var olan birkaç iskemle ağır ve yastıksızdı. Yerde halı yoktu ve bir yığın iri kurtkö-peği orada burada uyukluyordu.
Baron Alstrom merhametsiz suratlı, melankolik bakışlı bir adamdı. Siyah saç ve sakallarına aklar düşmüştü. Örme bir zırh giyiyordu ve belinde geniş bir kılıç asılıydı. Zırh cüppesi siyahtı ve özenle kırmızılarla işlenmişti. Domuz suratlı miğferli şövalye gibi o da çizmeler giyiyordu.
Refakatçileri sertçe eğildi. "İyi şans Lordum, duvarlarınıza bir fersahtan daha yakın bir yerde, bu Kilise Şövalyeleriyle tesadüfen karşılaştım. Bana buraya eşlik edecek kadar naziktiler."
"Başka seçimimiz var mıydı?" diye mırıldandı Kalten.
Baron zırhının ve kılıcının ağırlığından dolayı sakarca bir hareketle iskemlesinden doğruldu. "Selam, Aziz Şövalyeler," dedi pek sıcak olmayan bir ses tonuyla. "Sör Enmann'm sizinle kalenin bu kadar yakınında karşılaşması tam bir raslantı. Düşmanımın güçleri nerdeyse beni burada kuşatacaklar ve kardeşimin onlar gelmeden güvende olması gerekiyor."
Siyah miğferini çıkarıp, odadan ayrılan zincir zırh gömlekli La-morkun arkasından bakan Sparhawk, "Evet, Lordum," dedi. "Sör

Enmann bize durumu açıkladı. Yine de, kardeşinizi kendi askerlerinizden bir birlik eşliğinde göndermeniz daha tedbirli olmaz mıydı? Bizi düşmanlarınız gelmeden kapınıza getiren sadece şans."
Alstrom başını olumsuz anlamda salladı. "Kont Gerrich'in savaşçıları askerlerimi görür görmez saldıracaklardır. Sadece Kilise Şövalyeleri'nin eşliğinde kardeşim emniyette olacaktır, Sör - ?"
"Sparhawk."
Astrom biraz şaşırmış gözüktü. "Bu isim yabancı değil," dedi. Merak edercesine diğerlerine baktı. Sparhawk arkadaşlarını tanıttı.
"Tuhaf bir grup," diye fikir yürüttü Astrom, Sephrenia'yı üstün-körü eğilip selamlamasının ardından. "Tehlikeli olabilecek bir seyahate bir bayan ve iki çocuğu götürmek akıllıca mı?"
"Bayan amacımız için gerekli," diye cevapladı Sparhawk. "Küçük kız onun sorumluluğu altında ve oğlan da onun hizmetkârı. Onları geride bırakamazdı."
"Hizmetkâr mı?" diye Berit'e fısıldadı Talen. "Bana bir yığm ad verdiler fakat bu yeni."
Berit, "Sus," diye fısıldadı.
"Bununla beraber, beni daha da hayretler içinde bırakan şey," diye devam etti Alstrom, "dört askeri tarikatın hepsinin de burada temsil ediliyor olduğu gerçeği. Bana söylendiği kadarıyla tarikatlar arasındaki ilişkiler son zamanlarda içten değildi."
"Biz doğrudan Kilise'yi ilgilendiren bir araştırmaya başladık," diye açıkladı Sparhawk zırh eldivenlerini çıkarırken. "Bu çok acil ve yapılması gereken bir şey olduğu için eğitmenlerimiz bizi birlik ve beraberliğimiz sürebilsin diye birleştirdi."

ilhanx

"Kilise Şövalyeleri'nin birlik ve beraberliği, Kilise'nin kendisinin birlik ve beraberliği kadar uzun zamandır gecikmiş durumda," diye kulak tırmalıyıcı bir ses odanın öbür tarafından konuştu. Bir din adamı gölgelerin arasından çıktı. Siyah rahip cüppesi düz, hatta sadeydi ve çukur yanaklı yüzü kasvetli bir sertlikteydi. Saçları mat sarı, beyaz meçliydi ve bir bıçakla kesilmiş gibi dümdüz omuzlarına düşüyordu.
"Kardeşim," diye onu tanıttı Alstrom, "Kadach Başpiskoposu Ortzel."
Sparhawk eğildi, zırhı biraz fıkırdadı. "Ekselansları," dedi.
"Bahsettiğiniz Kilise meselesi ilgimi çekti," diyerek ışığa çıktı
69

Ortzel. "Dört birliğin eğitmenlerinin eski düşmanlıklarını bir kenara koymalarına ve şampiyonlarını tek bir taneymiş gibi yollamalarına zorlayan bu acil mesele ne olabilir ki?"
Sparhawk bir an düşündü, sonra kumarını oynadı. Miğferini ve zırhlı eldivenlerini bırakırken, "Ekselansları Cimmura Piskoposu, Annias ile belki tanışıyordur?" diye sordu.
Ortzel'in ifadesi sertleşti. "Tanıştık," dedi yavan biçimde.
"Biz de aynı zevki tattık," dedi soğukça Kalten, "en azından, beni fazlasıyla tatmin edecek kadar sık."
Ortzel hafifçe gülümsedi. "Anladığım kadarıyla cici piskopos hakkındaki fikirlerimiz aşağı yukarı uyuşuyor," diye ima etti.
"Ekselansları çabuk fark ediyor," diye belirtti Sparhawk. "Cimmura Piskoposu eğitmenlerimizin ona uygun niteliklere sahip olmadığını hissettikleri bir Kilise kariyerine göz dikiyor."
"Göz diktiği şeyin ne olduğunu duydum."
"Bu araştırmamızın ana noktası, Ekselansları," diye açıkladı Sparhawk. "Cimmura Piskoposu Elenia'daki politikaya çok fazla karışmış durumda. Bu ülkenin yasal Kraliçesi Kral Aldreas'ın kızı Ehlana'dır. Bununla beraber, ciddi bir şekilde hasta ve Piskopos Annias'da Kraliyet meclisini kontrol ediyor - bu da, şüphesiz, Kraliyet hazinesini de kontrol etmesi anlamına geliyor. Patriklik tahtına çıkma ümitlerini besleyen de bu hazineye girmesi. Emrinin altında sınırsız fonlar var ve Hiyerarşi'nin bazı üyeleri onun yaltaklanmalarının kolayca etkisi altında kalabildiklerini ispat ettiler. Görevimiz krallığının idaresini kendi ellerine alabilsin diye Kraliçe'yi tekrar sağlığına kavuşturmak."
"Uygunsuz bir olaylar zinciri," diye beğenmediğini belirtti Baron Alstrom. "Hiçbir krallık bir kadın tarafından yönetilmemeli."
"Kraliçe'nin şampiyonu olma gururuna sahibim, Lordum," diye belirtti Sparhawk, "ve umarım ki onun dostuyum. Onu çocukluğundan beri tanırım ve Ehlana'nm sıradan bir kadın olmadığına sizi temin ederim. Neredeyse Eosia'daki bütün hükümdarlardan daha fazla kararlıdır. Sağlığına bir kez kavuştu mu, Cimmura Pis-koposuyla rahatlıkla başa çıkabilir. Onun hazineye girişini aykırı bir saç parçasını keser gibi kolayca kesecektir ve bu para olmadan Piskoposun umutlan yok olur."
"O zaman sizinki soylu bir araştırma, Sör Sparhawk," diye tas-
70

tik etti Başpiskopos Ortzel, "fakat bunun sizi Lamorkand'a getirme nedeni ne?"
"Sizinle açık konuşabilir miyim, Ekselansları?"
"Tabii ki."
"Son zamanlarda Kraliçe Ehlana'nın hastalığının doğal kaynaklı olmadığını keşfettik ve onu iyileştirmek için bazı aşırı şeylerden yararlanmak zorundayız."
"Fazla dikkatli konuşuyorsun Sparhawk," diye gürleyen Ulath, Ogre boynuzlu miğferini çıkardı. "Pandion biraderimin söylemeye çalıştığı şey Ekselansları, Kraliçe Ehlana'nın zehirlendiği ve onu sağlığına kavuşturmak için büyü kullanmak zorunda olduğumuz."
"Zehirlendi mi?" Ortzel sarardı. "Gerçekten Piskopos Anni-as'dan şüphe etmiyorsunuz, değil mi?"
"Her şey o yönü gösteriyor, Ekselansları," dedi Tynian, mavi pelerinini geri iterek. "Ayrıntılar sıkıcı ama bütün bunların arkasında Annias'ın olduğuna dair kuvvetli delillerimiz var."
"Bu suçlamaları Hiyerarşi önünde yapmalısınız!" diye bağırdı Ortzel. "Eğer doğruysa, bu canavarca."
"Bu konu şimdiden Demos Başpiskoposu'nun ellerinde, Ekselansları," diye onu temin etti Sparhawk. "Zamanı geldiğinde bunu Hiyerarşi önüne sereceğine güvenebiliriz."
"Dormant iyi bir adamdır," diye onayladı Ortzel. "Bu konuda onun kararını bekleyeceğim - en azından şimdilik."
"Lütfen oturun, Aziz Şövalyeler," dedi baron. "Şu andaki konunun adiliği benim nezaket kurallarını ihmal etmeme neden oldu. Size serinletici bir şeyler sunabilir miyim?"
Kalten'in gözleri parladı.
"Önemli değil," diye mırıldanan Sparhawk, Sephrenia için bir iskemle çekti. Sephrenia oturdu ve Flüt kucağına tırmandı.

ilhanx

"Kızınız mı, Madam?" diye tahmin yürüttü Ortzel.
"Hayır, Ekselansları. Buluntu bir çocuk. Ama ondan çok hoşlanıyorum."
"Berit," dedi Kurik, "Haydi ahırlara gidelim. Atları kontrol etmek istiyorum." Ve ikisi odayı terk ettiler.
"Anlatın bana, Lordum," dedi Baron Alstrom'a, Bevier, "sizi bu savaşın eşiğine getiren şey ne? Yoksa, eski bir münakaşa mı?"
"Hayır, SÖr Bevier," diye cevaplayan baronun yüzü sertleşti,
n

"bu çok daha yakın zamandan kaynaklanan bir iş. Yaklaşık bir yıl kadar önce oğlum Cammorialı olduğunu söyleyen bir şövalye ile arkadaş oldu. Sonradan onun kötü bir adam olduğunu fark ettim. Benim genç ve salak oğlumu, komşum Kont Gerrich'in kızıyla evlenmek gibi boş bir umuda özendirdi. Kız uysaldı ama babası ve ben hiçbir zaman arkadaş olamamıştık. Çok geçmeden, Gerrich kızının başkasıyla evleneceğine söz verdiğini bildirdi. Oğlum kızgınlıktan kudurdu. Arkadaşı dediği o adam onu bu konuda tahrik etti ve umutsuz bir plan sundu. Kızı kaçıracak, oğlumla evlendirecek bir rahip bulacaklar ve Gerrich'in öfkesine bir yığm torunla karşılık vereceklerdi. Kontun kalesinin duvarlarına tırmandılar ve kızın yatak odasına sessizce girdiler. Sonradan anladık ki, oğlumun sözde arkadaşı kontu haberdar etmiş ve Gerrich ile onun kız kardeşinin yedi oğlu, ikisi içeri gj^er girmez saklandıkları yerlerden fırlamışlar. Oğlum ihanet edenin kontun kızı olduğuna inanarak kontun yeğenleri kılıçlarıyla üzerine çullanmadan hançerini kızın göğsüne saplamış." Alstrom ara verdi, dişleri kenetlenmiş ve gözleri dolmuştu.
"Oğlumun yanlış yaptığı açıktı," diye kabul ederek öyküsüne devam etti, "acı çekmeme rağmen konuyu uzatmayacaktım. Ben ve Gerrich arasına düşmanlığı sokan oğlumun ölümünden sonraki olaydı. Sadece oğlumu öldürmekle yetinmeyen kont ile kız kardeşinin vahşi sülalesi onun gövdesini parçaladılar ve hakir görerek kalemin kapısına bıraktılar. Rencide edilmiştim ama hâlâ güvendiğim Cammorialı şövalye hilekârca akıl öğretti. Cammoria'da çok acil işleri olduğunu söyledi ama güvendiği iki hizmetkârının bana yardım edeceğine söz verdi. Geçen hafta onlar kapıma gelip intikam zamanının geldiğini söylediler. Askerlerimin başında kontun kız kardeşinin evine gittiler ve orada kontun yedi yeğenini katlettiler. Daha sonradan bu iki hizmetkârın askerlerimi tahrik ettiklerini keşfettim. Gerrich'in kız kardeşine bazı küstahlıklar yaptılar."
"Bu ifade etmek için hassas bir yol," diye Sparhawk'a fısıldadı Kalten.
"Sakin ol," diye fısıldayarak karşılık verdi Sparhawk.
"Leydi kardeşinin kalesine yollandı - ne yazık ki çıplaktı. Şu anda uzlaşmak neredeyse imkânsız. Gerrich'in benim gibi müttefikleri var ve şimdi batı Lamorkand genel bir savaş eşiğinde askıda bekliyor."
72

"Melankolik bir öykü, Lordum," dedi üzgünce Sparhawk.
"Savaş beni ilgilendiriyor. Şu anda önemli olan kardeşimi buradan çıkarmak ve güvenlik içinde Chyrellos'a götürmek. Gerrich'in saldırılarında o da ölürse, Kilise'nin, Şövalyeleri'ni yollamaktan başka yolu kalmayacak. Bir başpiskoposun öldürülmesi - özelliklede Patrikliğe yükselebilecek önemli bir adaysa - ciddi bir suç olacaktır. Bu yüzden sizden Kutsal Şehre giderken onu korumanızı rica ediyorum."
"Bir soru, Lordum," dedi Sparhawk. "Bu Cammorialı şövalyeyi ve hizmetkârlarını bize tarif edebilir misiniz?"
"Şövalye, kendini beğenmiş tavırlı, uzun boylu bir adam. Ya-nmdakilerden biri iriyarı bir yabani, hemen hemen insan sayılmaz. Diğeri sert içkilere aşırı düşkün, sızlanarak konuşan bir adam."
"Eski dostlara benziyorlar, değil mi?" dedi Sparhawk'a, Kalten. "Bu şövalyenin belirgin bir özelliği var mı?"
"Saçları tamamen beyaz," diye cevapladı Alstrom, "ve o kadar da yaşlı değil."
"Martel kesinlikle etrafta dolaşıyor, değil mi?" diye fikrini belirtti Kalten.
"Bu adamı tanıyor musunuz, Sör Kalten?" diye sordu Baron.
"Beyaz saçlı adamın ismi Martel," diye açıkladı Sparhawk. "İki hizmetkârı da Adus ve Krager. Martel dünyanın çeşitli yerlerinde kendini kiralayan dönek bir Pandion şövalyesidir. En son olarak, Cimmura Piskoposu için çalışıyordu."
"Ama piskoposun ben ve Gerrich arasındaki anlaşmazlığı körüklemekten amacı ne olacaktır?"
"Daha biraz önce bu konuya dokundunuz, Lordum," diye cevapladı Sparhawk. "Dört askeri tarikatın eğitmenleri, Annias'm Patriğin tahtına oturma fikrine kesinlikle karşılar. Chyrellos Bazili-kası'ndaki seçim sırasında orada olacak - ve oy kullanacaklar - ve onların görüşleri Hiyerarşi'de büyük ağırlık taşır. Üstelik, Kilise'nin Şövalyeleri seçimdeki ilk yolsuzluk belirtisinde anında müdahale edeceklerdir. Eğer Annias kazanacaksa, Kilise Şövalyeleri'ni seçimden önce Chyrellos'dan uzaklaştırmak zorunda. Mar-

ilhanx

tel'in, şövalyeleri Kutsal Şehir'den uzaklaştırmak için Rendor'da kurduğu bir kumpası daha yeni engelledik. Tahminime göre bize anlattığınız bu mutsuz olay bir diğeri. Martel, Annias'm emirlerine
73

göre hareket ederek, Kilise Şövalyeleri'ni söndürmek için ergeç Chyrellos'dan çıkmak zorunda kalacakları umuduyla dünyayı başı boş dolaşarak şenlik ateşleri yakıyor."
"Annias gerçekten bu kadar ahlaksız mı?" diye sordu Ortzel.
"Ekselansları, Annias o tahta çıkmak için her şeyi yapacaktır. İstediğini elde etmek için Eosia'nm yarısının katledilme emrini vereceğinden eminim."
"Bir din adamının kendini bu kadar alçatması nasıl mümkün olabilir ki?"
"Hırs, Ekselansları," dedi Bevier özgürce. "Bir insanın kalbine pençelerini bir sapladı mı, insan başka hiçbir şeyi göremez."
"Bu kardeşimin güvenlice Chyrellos'a götürülmesini daha da önemli kılan bir neden," dedi Alstrom. "Hiyerarşi'nin diğer üyeleri tarafından çok saygı görür ve sesi tartışmalarda çok büyük ağırlık taşıyacaktır."
"Size ve kardeşinize planınızda kesin bir risk olduğunu bildirmem gerekir, Lordum," diye onları uyardı Sparhawk. "Biz takip ediliyoruz. Kardeşinizin emniyeti sizin ilgilendiren ilk şey olduğundan, size bunu garanti edemeyeceğimi söyleyeceğim. Bizi takip edenler kararlı ve çok tehlikeliler."
"Korkarım bu konuda gerçekten başka bir seçim yapma şansım yok, Sör Sparhawk. Kafamın üzerinde asılı bu kuşatmayla, risk ne olursa olsun, kardeşimi kaleden çıkartmalıyım."
"Anladığınıza göre sorun yok, Lordum." Sparhawk iç çekti. "Görevimiz çok ciddi ama bu konu onu bile gölgede bırakır."
"Sparhawk!" Sephrenia'nm ağzı açık kaldı.
"Başka tercihimiz yok, küçük ana," dedi. "Kesinlikle Ekselanslarını sağ sağlim Lamorkand'dan çıkarıp Chyrellos'a götürmeliyiz. Baron haklı. Eğer kardeşine bir şey olursa, Kilise Şövalyeleri misilleme yapmak için Chyrellos'dan çıkarlar. Hiçbir şey bunu engelleyemez. Ekselanslarını Kutsal Şehre görürmemiz ve sonra kayıp zamanı telafi etmeye çalışmamız gerekiyor."
"Tam olarak aradığınız şey ne, Sör Sparhawk?" diye sordu Ka-dach Başpiskopos'u.
"Sör Ulath'm açıkladığı gibi, Kraliçe Ehlana'yı iyileştirmek için büyüye başvurmak zorundaydık ve dünyada o kadar gücü olan tek bir şey var. Thalesia kraliyet tacının tepesindeki mücevheri
74

aramak için Randera Gölü'ndeki büyük savaş alanına gidiyorduk."
"Bhelliom mu?" Ortzel çok şaşırdı. "Gerçekten o uğursuz şeyi tekrar gün ışığına çıkarmayacaksınız değil mi?"
"Başka şansımız yok, Ekselansları. Sadece Bhelliom, Kraliçemi tekrar iyileştirebilir."
"Ama Bhelliom lekelenmiştir. Troll Tanrılarının bütün melun-lukları ona bulaşmıştır."
"Troll Tanrıları o kadar da kötü değildir, Ekselansları," dedi Ulath. "Onların kaprisli olduklarını kabul ediyorum ama gerçekten tamamen kötü değillerdir."
"Elene Tanrısı onlarla bağdaşmayı yasaklar."
"Elene Tanrısı bilgedir, Ekselansları," dedi Sephrenia. "Styri-cum Tanrılarıyla bağlantıyı da yasaklamıştı. Bununla beraber, iş askeri tarikatleri düzenleme zamanına geldiğinde yasağında bir istisna yaptı. Styricum'un Genç Tanrıları, O'ria tasarısında yardımcı olmayı kabul ettiler. Birisi sadece Troll Tanrıları'nın yardımını sağlamayı becerip beceremeyeceğini merak ediyor. Anladığım kadarıyla, çok ikna edici değil."
"Kâfirlik!" diye nefes nefese kaldı Ortzel.
"Hayır, Ekselansları. Ben Styricim ve bundan dolayı Elene ilahiyatına bağımlı değilim."
"Yola çıkmamız iyi olmaz mı?" diye önerdi Ulath. "Chyrellos'a uzun bir yol var ve çarpışma başlamadan Ekselanslarını bu kaleden çıkarmamız gerekecek."
"İyi söyledin, az ve öz konuşan dostum," diye onayladı Tynian.
"Hemen hazırlanacağım," diyen Ortzel kapıya gitti. "Bir saat içinde yola çıkabileceğiz." Ve dışarı çıktı.
"Kontun güçlerinin buraya gelmeleri ne kadar sürer, Lordum?" diye barona sordu Tynian.
"Bir günden fazla sürmez, Sör Tynian. Kalesinin kuzeyine ilerlemesini engelleyen dostlarım var ama hatırı sayılır bir ordusu olduğundan, kısa zamanda yarıp çıkacağından eminim."
"Talen," dedi sertçe Sparhawk, "onu yerine koy."
Oğlan yüzünü astı ve mücevher kabzalı hançeri aldığı masaya bıraktı. "İzlediğini sanmıyordum?" dedi.
"Bu hatayı bir daha yapma. Seni her zaman izliyorum."
75

ilhanx

Baron şaşkınca baktı.
"Bu oğlan daha mal mülkiyetinin en ince noktalarını kavramayı öğrenemedi, Lordum," dedi hafifçe Kalten. "Ona öğretmeye çalışıyoruz ama yavaş öğreniyor."
Talen iç çekti, çizim defterini ve kalemini aldı. Sonra odanın öbür tarafında bir masaya oturdu ve çizmeye başladı. Sparhawk'in hatırladığı kadarıyla çok yetenekliydi.
"Hepinize müteşekkirim baylar," dedi Baron. "Kardeşimin güvenliği beni ilgilendiren tek şeydi. Şimdi önümdeki iş üzerinde yo-ğunlaşabileceğim." Sparhawk'a baktı. "Araştırmanız sırasında bu Martel denen adamla karşılaşma olasılığınız var mı dersiniz?"
"Kesinlikle öyle olmasını umarım," dedi coşkuyla Sparhawk.
"Ve amacınız onu öldürmek mi?"
"Bu yaklaşık son on, on iki yıldır Sparhawk'in amacı," dedi Kalten. "Martel'in uykusu Sparhawk onunla aynı krallıktayken çok hafif olur."
"O zaman Tanrı kolunuza güç versin, Sör Sparhawk," dedi baron. "Ona hiyanet eden Martel Ölüler Evinde ona katıldığında, oğlum daha huzurlu uyuyacak."
Kapı gürültüyle açıldı ve Sör Enmann aceleyle içeri girdi. "Lordum!" dedi Alstrom'a acil bir tonla, "çabuk gelin!"
Alstrom ayağa kalktı. "Ne var, Sör Enmann?"
"Kont Gerrich bizi aldattı. Nehirde bir donanma gemisi var ve güçleri daha şimdiden bu burnun iki yanma da iniyorlar."
"Alarm verin!" diye emretti Baron, "ve köprüyü kaldırın!"
"Hemen, Lordum." Enmann aceleyle odadan çıktı.
Alstrom kasvetle iç çekti. "Korkarım çok geç, Sör Sparhawk," dedi. "Şimdi hem araştırmanız ve hem de sizin karşınıza çıkardığım görev mahvoldu. Kuşatma altındayız ve korkarım ki hepimiz bu duvarlar arasında yıllarca kapalı kalacağız."

1

beşinci bölüm
?Mf
KONT GERRICH'İN mancınıklarının kaleyi dövmeye başlamasıyla Alstrom'un kalesinin duvarları çarpan iri kayaların gürültüsü monoton bir düzenlilikle gümledi.
Sparhawk ve diğerleri Alstrom'un ricasıyla silahlarla darmadağın odada kalmışlar, onun geri gelmesini bekliyorlardı.
"Daha önce hiç kuşatma altında kalmamıştım," diyen Talen çizimlerinden başını kaldırdı. "Genelde ne kadar sürer?"
"Eğer buradan çıkmak için bir yol bulamazsak, bittiğinde tıraş olmaya başlarsın," dedi Kurik.
"Bir şeyler yap, Sparhawk," dedi ısrarla çocuk.
"Önerilere açığım."
Talen çaresizlikle ona baktı.
Baron Alstrom odaya geri geldi. Yüzü kasvetliydi. "Korkarım ki, tamamen çevrildik," dedi.
"Belki bir ateşkes anlaşması?" diye önerdi Bevier. "Arcium'da bir kuşatma hareketinden önce kadınların ve din adamlarının emniyetle gitmelerine izin vermek adettir."
. "Ne yazık ki, Sör Bevier," diye cevapladı Alstrom, "burası Arci-um değil. Burası Lamorkand ve burada ateşkes anlaşması yoktur."
"Başka bir fikrin var mı?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhawk. I
"Belki, birkaç tane," dedi Sephrenia. "Bırakta önce şu sizin Ele-ne mantığım bir deneyeyim. Birincisi, ana gücün kullanımıyla kaleyi yıkmak pek söz konusu olmaz, değil mi?"
"Kesinlikle."
"Ve belirttiğiniz gibi bir ateşkes anlaşması büyük ihtimalle dürüst olmayacaktır?"
"Ben kesinlikle, ne Ekselanslarının ve ne de sizin hayatınızı bir

ateşkes anlaşmasıyla kumara sokmam."
"O zaman gizlice gitme olasılığı var. Ben onun da işe yarayacağını sanmıyorum, siz ne dersiniz?"
"Çok riskli," diye onayladı Kalten. "Kale sarılmış durumda, askerler dışarı gizlice süzülmeye çalışacak insanlar için hazır bekleyeceklerdir."

ilhanx

"Kurnazlık yapmaya ne demeli?" diye sordu Sephrenia.
"Bu koşullar altında olmaz," dedi Ulath. "Kaleyi saran birlikler arbaletlerle1 silahlanmış durumdalar. Asla onlara masal anlatacak kadar yaklaşamayız."
"O zaman iş sadece Styricum sanatlarına kalıyor, değil mi?"
Ortzel'in suratı kasıldı. "Dinsiz büyücülüğün kullanılmasında yer almayacağım," diye belirtti.
"Ben de olaya böyle bakacağından korkuyordum," diye Spar-hawk'a mırıldandı Kalten.
"Onu ikna etmeye çalışacağım," diye aynı şekilde cevapladı Sparhawk. Baron Alstrom'a baktı. "Geç oldu, Lordum," dedi, "ve hepimiz yorgunuz. Biraz uyku kafamızı dinlendirebilir ve başka çözümler çıkarabilir."
"İyi dediniz, Sör Sparhawk," diye onayladı Alstrom. "Uşaklarım sizi ve arkadaşlarınızı emin odalara götürecekler, yarın bu meseleyi daha fazla düşüneceğiz."
Alstrom'un kalesinin kasvetli koridorlarından rahat olmasına
1- Ortaçağın en önemli fırlatma silahı. Başlangıçta tahta (sonra metal) bir kundağa dikine oturtulmuş kısa bir yaydan oluşurdu; bu kundağın üstünde okun yerleştirildiği bir oyuk ve onu fırlatmak için bir tetik vardı. Önemli bir teknik ilerlemeyi ifade eden arbalet, korkunç bir silah olarak görüldüğü için, 1139'daki II. Laterano Konsülü'nce (en azından Hırıstiyanlara karşı kullanılmamak üzere) yasaklanmıştır. Arbaletin nasıl ortaya çıktığı tam olarak bilinmemektedir. Avrupa'da ilk kez 10 ve 11. yüzyıllarda teknoloji bakımından ileri italyan kentlerinde görüldü. Arbaleti bu derece ürkütücü kılan şey, yapımında ağaç yerine maden kullamlmasıydı. Fırlatılan dört köşeli kısa ok, örme zırhı kolaylıkla parçalayabilir ve menzili ise 300 m'ye ulaşabilirdi. Daha hızlı atış yapılabilen ingiliz (veya Gal) uzun yayının ortaya çıkmasına rağmen, arbalet, ateşli silahların kullanılmaya başlamasına değin ve hatta ondan sonra da, uzun yıllar en üstün el silahı olarak egemenliğini sürdürdü. Bunun nedeni arbaletin gücünün dışında, kullanılışının da kolaylığından kaynaklanmaktaydı. Ayrıca okları çok az yer tutmaktaydı. 15. yüzyılın sonunda yerini arkebüse bırakan silah, günümüzde avcılar tarafından kullanılmaktadır ve bazı ülkelerde kullanımı yasalarla yasaklanmıştır, y.h.n.

rağmen pek fazla kullanılmadığı anlaşılan bir kanadına götürüldüler. Akşam yemeği odalarına getirildi, Sparhawk ile Kalten zırhlarını çıkardılar. Yemekten sonra paylaştıkları odada yavaşça konuşmaya başladılar.
"Ortzel'in büyü hakkında böyle düşüneceğini sana söyleyebilirdim. Lamorkand'daki din adamlarının büyü hakkında hissettikleri en az Rendorlar kadar kuvvetlidir."
"Eğer Dolmant olsaydı konuşarak ikna edebilirdik," diye onayladı Sparhawk.
"Dolmant çok daha gezmiş görmüş biri," dedi Kalten. "Pandi-on ana karargâhının yanında büyümüş ve sırlar hakkında ortaya koyduğundan çok daha fazlasını biliyor."
Kapı yavaşça vuruldu. Sparhawk ayağa kalkıp cevap verdi. Gelen Talen'di. "Sephrenia seni görmek istiyor/' dedi iri şövalyeye.
"Tamam. Sen yat, Kalten. Hâlâ bitkin gözüküyorsun. Yolu göster, Talen."
Çocuk, Sparhawk'i koridorun sonuna götürdü ve kapıyı çaldı.
"Gir, Talen," diye Sephrenia cevapladı.
"Ben olduğumu nasıl anladın?" diye merakla sordu Talen kapıyı açmasıyla birlikte.
"Bazı yöntemler var," diye esrarengizce cevapladı Sephrenia. Minik Styric kadını Flüt'ün uzun siyah saçlarını yumuşak yumuşak fırçalıyordu. Çocuğun küçük yüzünde sakin bir ifade vardı ve mutlulukla kendi kendine mırıldanıyordu. Sparhawk şaşırdı. Bu onun ağzından çıkardığını duyduğu ilk sesti. "Eğer mırıldanabili-yorsa niçin konuşamıyor?" diye sordu.
"Onun konuşamadığı fikrini sana ne verdi?" Sephrenia taramaya devam etti.
"Daha önce hiç konuşmadı ki."
"Bunun onunla ne ilgisi var?"
"Beni niçin görmek istedin?"
"Bizi buradan çıkaracak olan aşırı göz alıcı bir şey," diye cevapladı, "bunu başarabilmek için senin ve diğerlerinin yardımına ihtiyacım olabilir."
"Tek yapman gereken söylemek. Herhangi bir fikrin var mı?"
"Birkaç tane. Ama ilk sorunumuz Ortzel. Eğer bu konuda ısrar ederse onu asla bu kaleden dışarı çıkaramayacağız."

"Sanırım buradan ayrılmadan kafasına vururum ve sağ sağlim uzaklaşana kadar eyerine bağlarım, ne dersin?"

ilhanx

"Sparhawk," diye azarladı.
"Sadece bir düşünceydi." Omuzlarını silkti. "Ya Flüt'e ne demeli?"
"Ona ne olmuş?"
"Vardenais'deki iskeledeki askerlerin ve genel toplantı binasının önündeki casusların bizi umursamamalarını sağladı. Onu burada da yapamaz mı?"
"Kapının önündeki ordunun ne kadar kalabalık olduğunu fark etmedin mi, Sparhawk? O, her şeyden önce ufacık bir kız."
"Ah. Bunun fark edeceğini bilmiyordum."
"Tabii ki eder."
"Ortzel'i uyutamaz mısınız?" diye sordu Talen. "O dalana kadar parmaklarınızı şöyle bir kıpırdarsanız."
"Bu mümkün, sanırım."
"O zaman uyanana kadar bizi buradan çıkarmak için büyü kullandığımızı bilmeyecektir."
"İlginç bir fikir," diye hakkını verdi Sephrenia. "Bu nasıl oldu da aklına geldi?"
"Ben bir hırsızım, Sephrenia." Küstahça sırıttı. "Diğer kişiden hızlı düşünemezsem bu işte iyi olamam."
"Ortzel'le nasıl başa çıkacağımız ayrı bir nokta," dedi Sparhawk. "Bizi esas ilgilendiren Alstrom'ün işbirliği. Anlamadığı bir konuda kardeşinin hayatını tehlikeye atmakta biraz gönülsüz olabilir. Sabaha onunla konuşacağım."
"Çok inandırıcı ol, Sparhawk," dedi Sephrenia.
"Deneyeceğim. Benimle gel, Talen. Bırakalımda bayanlar biraz uyusun. Kalten ve benim odamızda fazla bir yatak var. Orada uyuyabilirsin. Sephrenia, herhangi bir büyüde yardıma ihtiyacın olursa beni ya da diğerlerini çağırmaktan korkma."
"Ben asla korkmam, Sparhawk - özellikle beni korumak için yanımda olduğunda."
"Kes şunu," dedi. Sonra gülümsedi. "İyi uykular, Sephrenia."
"Sana da, bir tanem."
"İyi geceler, Flüt," diye Sparhawk ekledi.
Flüt kavalıyla küçük bir ses çıkardı.
80

Ertesi sabah, Sparhawk erken kalktı ve kalenin ana bölümüne gitti. Şansa, meşalelerle aydınlanan uzun koridorda Sör Enmann ile karşılaştı. "Durum nasıl?" diye Lamork şövalyeye sordu.
Enmann'ın yüzü yorgunluktan sararmıştı. Bütün gece ayakta olduğu açıkça belliydi. "Bazı başarılarımız oldu, Sör Sparhawk," diye cevapladı. "Gece yarısı kalenin ana kapısına yapılan oldukça ciddi bir saldırıyı püskürttük, yavaş yavaş kendi silahlarımızı ortaya çıkarıyoruz. Gerrich'in mancınıklarını - ve gemilerini - öğlen olmadan yok etmeye başlayacağız."
"Bu durumda geri çekilecek mi?"
Enmann başını olumsuzca salladı. "Büyük olasılıkla siper kazmaya başlayacaktır. Kuşatmanın uzun sürmesi muhtemel."
Sparhawk başıyla onayladı. "Durumun böyle olabileceğini bende düşündüm. Baron Alstrom'u nerede bulabileceğim konusunda fikrin var mı? Onunla konuşmam lazım - kardeşi duymadan."
"Lordum Alstrom kalenin önündeki surların üzerinde. Gerrich'in onu görmesini istiyor. Bu kontu ani bir hareket yapmaya itebilir. Orada yalnız. Kardeşi genelde bu saatte ibadethanededir." ? "İyi. O zaman gidip baronla konuşacağım."
Surların üzeri rüzgârlıydı. Sparhawk zırhını saklamak için pelerini üzerine örttü, pelerin bacaklarının arasına kırbaç gibi çarpıyordu.
"Ah, günaydın Sör Sparhawk," dedi Baron Alstrom. Sesi yorgundu. Tam takım bir zırh giymişti ve miğferinin siperliği Lamor-kand'da yaygın olan sivri uçlu tipteydi.
"Günaydın Lordum," diye cevaplayan Sparhawk surların siperliklerinden uzak durdu. "Gözden uzakta konuşabileceğimiz bir yer var mı? Şimdiden Gerrich'in duvarlarınızın içinde Kilise Şövalyelerinin olduğunu bilmesi pek iyi bir fikir değil ve eminim ki sizi izliyen bir yığın keskin gözlü adamı var."
"Kapının üzerindeki kule," diye önerdi Alstrom. "Benimle gelin Sör Sparhawk." Surlar boyunca önden ilerleyip yol gösterdi.
Kulenin içindeki oda acımasız bir özel amaç içindi. Bir düzine arbaletli adam odanın önündeki dar mazgallardan aşağıdaki askerlere ok atıyorlardı.
"Hey siz," diye emretti Alstrom, "bu odaya ihtiyacım var. Gidip bir müddet oklarınızı surlardan atın."
81

Askerler sırayla dışarı çıktılar, metal ayakkabıları taş zemin üzerinde çıngırdıyordu.
Sparhawk yalnız kaldıklarında, "Bir sorunumuz var, Lordum," dedi.

ilhanx

Tatsızca, "Bunu fark ettim," diyen Alstrom, mazgalların birinden duvarlarının önünde yığılı askerlere göz atıyordu.
Espiriye sırıttı. "Bu özel problem sizinki, Lordum," dedi. "Ortak olan problemimiz ise kardeşinizle ne yapacağımız. Sephrenia dün gece doğrudan konuya girdi. Hiçbir doğal çaba onun bu kuşatmadan kaçmasını sağlayamaz. Başka seçeneğimiz yok. Büyü kullanmak zorundayız - ve Ekselansları değişmeyecek kadar katı gözüküyor."
"Ben Ortzel'e teoloji konusunda ders verebileceğimi sanmıyorum," dedi Alstrom.
"Ben de öyle, Lordum. Yine de Ekselanslarının Patrikliğe yükseldiğinde biraz yumuşaması - ya da en azından böyle şeyler olduğunda kafasını çevirmeyi öğrenmesi gerektiğini belirtebilir miyim. Dört tarikat Kilise'nin askeri koludur ve görevimizi yaparken alışıldığı üzere Styricum'un gizlerinden yararlanırız."
"Bundan haberim var, Sör Sparhawk. Fakat kardeşim kaskatı bir adamdır, görüşlerini değiştirmesi muhtemel değil."
Sparhawk aşağı yukarı yürüyüp, hızlı düşünmeye başladı. "İyi o zaman," dedi. "Kardeşinizi kaleden çıkarmak için yapacağımız şey size doğal gözükmeyecektir ama çok etkili olacağına sizi temin ederim. Sephrenia gizler konusunda çok fazla yeteneklidir. Onun mucize sınırlarına varan şeyler yaptığını gördüm. Kardeşinizi hiçbir tehlikeye atmayacağı konusunda size ben garanti veriyorum."
"Anlıyorum, Sör Sparhawk."
"İyi. Karşı çıkacağınızdan korktum. Çoğu insanlar anlamadıkları şeylere güven bağlamaya gönülsüzdürler. O zaman şimdi, Ekselansları yapmamız gereken şeye hiçbir şekilde katılmayacak. Dobra dobra söylemek gerekirse, sadece onun içinde olacak. Tek yapacağı onun avantajını kullanmak. Günah olarak düşündüğü şeyin içinde hiçbir şekilde kişisel olarak bulunmayacak."
"Beni anlayın, Sör Sparhawk, size bu konuda karşı değilim. Kardeşimi ikna etmeye çalışacağım. Bazen beni dinler."
"Umarım bu o zamanlardan biridir." Sparhawk pencereden dı-

şan baktı ve küfretti.
"Ne var, Sör Sparhawk?"
"Şu tepenin üzerinde askerlerinin arkasında duran Gerrich mi?"
Baron mazgaldan dışarı baktı. "Evet o."
"Yanında ayakta duran adamı tanıyabilirsiniz. Adus. Martel'in adamı. Martel, bu işte iki taraflı oynuyormuş. Ama beni ilgilendiren diğer tarafta duran - siyah cübbeli, uzun olanı."
"Onun fazla bir sorun yaratacağını sanmam, Sör Sparhawk. Bir iskeletten fazla bir şeye benzemiyor."
"Yüzünün nasıl parladığım fark ettiniz mi?"
"Şimdi siz söyleyince, evet. Tuhaf değil mi?"
"Tuhaftan daha fazla, Baron Alstrom. Sanırım gidip Sephrenia •ile konuşsam iyi olacak. Bunu hemen bilmesi gerekiyor."
Sephrenia odasındaki ateşin yanında elinde hiç eksik olmayan çay fincanıyla oturuyordu. Flüt yatağın üzerinde bağdaş kurmuş, Sparhawk'm tek tek ipleri izlemeye çalışırken aklı tamamen kaybolmasın diye gözlerini kaçırdığı karmaşıklıkta bir kedi beşiği yapıyordu. "Başımız belada," dedi öğretmenine.
"Bunu fark ettim," diye cevapladı Sephrenia.
"Bizim düşündüğümüzden biraz daha ciddi. Adus dışarda Kont Gerrich ile beraber, Krager de büyük ihtimalle geri planda bir yerde gizlenip bekliyor."
"Martel canımı çok sıkmaya başladı."
"Adus ve Krager şu anda zaten Var olan sorunlarımıza fazla bir şey eklemiyorlar ama o şey, Arayıcı, o da dışarda."
"Emin misin?" Sephrenia hemen ayağa fırladı.
"Aynı büyüklükte, aynı yapıda ve kukuletasının altından aynı parıltı geliyor. Bir seferinde kaç tane insan kontrol edebilir?"
"Herhangi bir sınır olduğunu sanmıyorum Sparhawk, özellikle de Azash onu kontrol ederken."
"Pelosia sınırı yakınındaki pusu kuranları hatırlıyor musun? Parçalanırken bile durmadan nasıl saldırıyorlardı?"
"Evet."
"Arayıcı, Gerrich'in bütün ordusunun kontrolünü eline alabilirse, Baron Alstrom'un güçlerinin karşı koyamayacakları bir saldırıya geçeceklerdir. İyisi mi buradan bir an önce çıkıp gidelim, Sephrenia. Şimdi önereceğin bir şey var mı?"

ilhanx

"Birkaç olasılık var/' diye cevapladı. "Arayıcı'nm varlığı işleri biraz karıştırıyor ama bundan kurtulacak bir yol biliyorum."
"Öyle olduğunu umarım. Haydi gidip diğerleriyle konuşalım."
Yarım saat sonra bir önceki gün tanıştıkları odada toplandılar. "Evet, baylar," dedi Sephrenia. "Büyük bir tehlike karşısındayız."
"Kale oldukça emniyettedir, Madam," diye onu temin etti Alst-rom. "Beş yüz yıldır hiçbir kuşatma altında ele geçmedi."
"Korkarım bu kez işler farklı. Kuşatma yapan ordu genelde duvarlara saldırır, değil mi?"
"Mancınıkları tahkimatları zayıflatınca genelde öyle yapılır."
"Saldıran güçler ağır kayıplar verdikten sonra normalde geri çekilirler, değil mi?"
"Benim deneyimlerime göre öyle."
"Gerrich'in adamları geri çekilmeyecekler. Kaleyi alana kadar saldırmaya devam edecekler."
"Nasıl oluyor da bu kadar emin olabiliyorsunuz?"
"Size gösterdiğim siyah cüppeli figürü hatırladınız mı, Lordum?" dedi Sparhawk.
"Evet. Sizi kaygılandırıyor gibi gözükmüştü."
"İyi bir nedenden dolayı, Lordum. Bizi takip eden yaratık o. Ona Arayıcı deniyor. İnsan değil ve Azash'm emri altında."
"Söylediğinize dikkat edin, Sör Sparhawk," dedi başpiskopos Ortzel. "Kilise Styric Tanrıları'nın varlığını tanımaz. Sapkınlığın kenarına varmanıza ramak kaldı."
"Sadece bu tartışmanın amacı için bırakmda ne hakkında konuşuyor olduğumu bildiğimi kabul edelim," diye cevapladı Sparhawk. "Bir an Azash'ı bir kenara koyarsak, şu dışardaki şeyin gerçekten ne derecede tehlikeli olduğunu anlamanız siz ve kardeşiniz için önemli. Gerrich'in askerlerini kontrol edecek ve onları kaleyi alan dek saldırtacak."
"Sadece o kadar da değil," diye ekledi Bevier, "normal bir insanı aciz hale getirecek yaralara bile aldırış etmeyecekler. Onları durdurmanın tek yolu öldürmek. Arayıcı'nm kontrolü altındaki insanlarla daha önce karşılaştık ve onları son adamlarına kadar öldürmek zorunda kaldık."
"Sör Sparhawk," dedi Alstrom, "Kont Gerrich benim ölümcül düşmanımdır ama hâlâ dürüst bir adam ve Kilise'nin inançlı bir

evladıdır. Kötülüğün yaratıklarıyla işbirliği yapmayacaktır."
"Kontun onun orada olduğunu bilmemesi bile mümkün," dedi Sephrenia. "Bu işin dikkat edilecek noktası hepimizin ölümcül bir tehlike karşısında olmamız."
"Bu yaratık niye Gerrich ile güçbirliği yapsın ki?" diye sordu Alstrom.
"Sparhawk'm söylediği gibi bizi takip ediyordu. Bir nedenden dolayı Azash, Sparhawk'a bir tehlike olarak* bakıyor. Yaşlı Tanrıların biraz geleceği görme yetileri var ve Azash'm engellemek istediği bir şeyin parıltısını yakalamış olması mümkün. Daha şimdiden Sparhawk'i öldürmek için bir çok girişim yaptı. Benim inancıma göre buradaki Arayıcı'ran amacı Sparhawk'i öldürmek - ya da en azından Bhelliom'u ele geçirmesini engellemek. Buradan ayrılmamız gerekiyor, Lordum üstelik çabucak." Ortzel'e döndü. "Korkarım ki Ekselansları, başka tercihimiz yok. Styricum'un sanatlarından yararlanmak zorundayız."
"Ben bunun bir parçası olmayacağım," dedi sertçe. "Sizin bir Styric ve bu yüzden gerçek inancın emirleri konusunda cahil olduğunuzu biliyorum Madam, ama nasıl olurda huzurumda bu karanlık sanatları icra etmeye kalkarsınız? Ben, her şeyden önce bir din adamıyım."
"Sanırım zamanla görüşlerinizde değişiklikler yapmaya mecbur kalabilirsiniz, Ekselansları," dedi sakince Ulath. "Askeri tari-katler Kilise'nin kollarıdır. Biz ona daha iyi hizmet edebilmek için gizleri öğreniriz. Bu uygulama dokuz yüz yıldır bütün Patrikler tarafından onaylanmıştır."
"Hatta," diye ekledi Sephrenia, "hiçbir Styric yeni Patrik'ten onay gelmediği sürece Şövalyelere öğretmeye razı olmayacaktır."
"Chyrellos'daki tahta çıktığımda, bu uygulama sona erdirilecektir."
"O zaman Batı feci bir akibete uğrayacaktır," diye kehanette bulundu Sephrenia, "bu sanatlar olmadan Kilise Şövalyeleri, Azash karşısında aciz kalacak ve Şövalyeler olmadan Batı, Otha'nm güruh halindeki orduları önünde yenilecektir."
"Otha'nm geldiği konusunda hiçbir belirti yok."
"Yazın geldiği konusunda da hiçbir belirti yok," dedi soğukça kadın. Alstrom'a baktı. "Kaçışımızı gerçekleştirecek bir planım ol-

ilhanx

duğuna inanıyorum, Lordum ama önce mutfağa gitmem ve ahçı-nızla konuşmam gerekecek."
Alstrom şaşırmış gözüktü.
"Bu plan mutfakta bulunan bazı malzemeleri gerektiriyor. Bulunduklarından emin olmam gerekiyor."
"Kapıda bir nöbetçi var, Madam," dedi. "Size mutfağa kadar eşlik edecek."
"Teşekkürler, Lordum. Gel, Flüt." Ve gitti.
"Neyin peşinde?" diye sordu Tynian. ,
"Sephrenia yaptığı şeyleri asla önceden açıklamaz," dedi Kal-ten.
"Sonra da" diye ekledi başını çizdiklerinden kaldıran Talen.
"Sana sorulduğu zaman konuş," dedi Berit.
"Dediğini yapsaydım, konuşmayı unuturdum."
"Buna gerçekten izin vermeyeceksin değil mi, Alstrom?" dedi kızgınca Ortzel.
"Fazla tercihim yok," diye cevapladı Alstrom. "Seni kesinlikle güvenli bir yere götürmeliyiz ve tek yolu buymuş gibi gözüküyor."
"Dışarda Krager'i de gördün mü?" diye Sparhawk'a sordu Kal-ten.
"Hayır, ama etrafta bir yerde olduğunu tahmin edebiliyorum. Birisinin Adus'a göz kulak olması gerekiyor."
"Bu Adus çok tehlikeli mi?" diye sordu Alstrom.
"O bir hayvandır, Lordum," diye cevapladı Kalten, "ve çok salaktır. Sparhawk, eğer onun Martel'in peşinden gitmesine burnumu sokmazsam Adus'u bana bırakacağına söz verdi. Adus zor bela konuşabilir ve zevkle öldürür."
"Pis ve kötü kokuyor," diye ekledi Talen. "Bir kere beni Cam-moria sokaklarında kovaladı, kokusu nerdeyse beni bayıltacaktı."
"Martel onlarla beraber midir?" diye ümitle sordu Tynian.
"Bundan şüpheliyim," dedi Sparhawk. "Sanırım Rendor'da onun ayağını yere çiviledim. Benim tahminime göre burada La-morkand'da işleri ayarladı ve sonra da Rendor'a işleri hazırlamaya gitti. Sonra Krager ve Adus'u buraya geri yolladı."
"Sanırım dünya, şu sizin Martel olmadan daha iyi olacak," dedi Alstrom.
"Bunu ayarlamak için elimizden geleni yapacağız Lordum," di-

ye gürledi Ulath.
Birkaç saniye sonra Sephrenia ve Flüt geri geldiler.
"İhtiyacın olan şeyleri buldun mu?" diye sordu Sparhawk.
"Çoğunu/' diye cevapladı. "Diğerlerini kendim yapabilirim." Ortzel'e baktı. "Dilerseniz ayrılabilirsiz, Ekselansları," diye önerdi. "Duyarlılığınızı incitmek istemem."
"Kalacağım Madam," dedi soğukça. "Belki varlığım bu iğrenç şeyin ilerlemesini engelleyecektir."
"Belki ama bundan çok şüpheliyim." Sephrenia dudaklarını büzdü ve mutfaktan getirdiği küçük toprak kavanoza dikkatle baktı. "Sparhawk," dedi, "boş bir fıçıya ihtiyacım olacak."
Sparhawk kapıya gidip nöbetçiyle konuştu.
Sephrenia kristal bir kadeh aldı. Bir süre Styricçe konuştu, kadeh hafif hışırtılı bir sesle, birden kum gibi eflatun bir tozla doldu.
"Rezilce," diye mırıldandı Ortzel.
Sephrenia umursamadı. "Söyleyin bana, Lordum," dedi Alst-rom'a, "zift ve neftinizin var olduğunu kabul ediyorum."
"Tabii ki. Bunlar kale savunmasının bir parçasıdır."
"İyi. Onlara ihtiyacımız olacak."
Asker bir fıçı yuvarlayarak içeri girdi.
"Tam buraya lütfen," diye ateşten uzak bir yeri işaret etti Sephrenia.
Asker fıçıyı doğrulttu, baronu selamladı ve gitti.
Sephrenia Flüt ile kısaca konuştu. Minik kız başını sallayarak onayladı ve kavalını kaldırdı. Melodisi acayip, uyutucu ve neredeyse bayıcıydı.
Styric kadın fıçının başında durmuş, Styricçe konuşuyor ve bir elinde kavanozu, diğer elinde kadehi tutuyordu. Sonra içindekileri fıçıya dökmeye başladı. Kavanozdaki keskin kokulu baharatları ve kadehteki eflatun tozu dökmeye başladı ama kapların ikisi de bo-şalmadı. Dökülürken birbirine karışan iki akmtı parıldamaya başladı ve oda birden tavanla duvarda yıldız gibi parlayarak yükselen ateşböcekleri gibi kıvılcımlarla doldu. Sephrenia döktükçe döktü. Küçük kadın bitmek tükenmek bilmez gibi gözüken kapları dakikalarca dökmeye devam etti.

ilhanx

Fıçıyı doldurmak yaklaşık yarım saati aldı. "İşte," dedi sonunda Sephrenia, "bu yeterli olacaktır." Parıldayan fıçının içine baktı.
87

Ortzel boğuluyormuş gibi sesler çıkarıyordu.
Sephrenia iki kabı masanın üzerinde biribirinden ayrı yerlere koydu. "Ben bu ikisinin birbirine karıştırılmasına izin vermem, Lordum" diye Alstrom'u uyardı, "ve her türlü ateşten uzak tutarım."
"Burada ne yapıyoruz?" diye sordu Tynian.
"Arayıcı'yi uzaklaştırmamız gerekiyor, Tynian. Bu fıçıdakini zift ve neftle karıştırıp baronun mancınıklarını bu karışımla dolduracağız. Sonra yakıp Kont Gerrich'in askerleri arasına atacağız. Dumanlar onları geri çekilmeye zorlayacak, en azından geçici olarak. Gene de, bunun yapmamızın esas nedeni bu değil. Arayıcı'nm insanlardan çok daha farklı bir solunum organı var. Dumanlar insanlar için zararlı. Arayıcı içinse öldürücü. Ya kaçacak ya ölecek."
"Bu yüreklendirici gözüküyor," dedi.
"Gerçekten o kadar çok berbat mıydı, Ekselansları?" diye Ort-zel'e sordu kadın. "Biliyorsunuz hayatınızı kurtaracak."
Ortzel'in yüz ifadesi biraz zorlandı. "Ben her zaman Styric büyücülüğünün basit bir hile olduğunu düşünmüştüm ama şu anda gördüğümü şarlatanlıkla yapabilme yolunuz yok. Bu konu üzerine dua edeceğim. Tanrı'dan yol göstermesini isteyeceğim."
"Çok uzun sürmesin, Ekselansları," diye önerdi Kalten. "Uzun sürdürürseniz Chyrellos'a ancak Patrik Annias'm yüzüğünü öpme zamanında varırsınız."
"Bu asla olmamalı," diye sertçe belirtti Alstrom. "Kapıdaki kuşatma beni ilgilendirir, Ortzel, seni değil. Bu yüzden üzülerek misafirperverliğimden vazgeçmek zorundayım. En uygun anda hemen kalemi terk edeceksin."
"Alstrom!" diye Ortzel'in nefesi kesildi. "Bu benim evim. Ben burada doğdum."
"Ama babamız onu bana bıraktı. Senin esas evin Chyrellos'daki Bazilika. Sana bir an önce oraya gitmeni tavsiye ediyorum."
88

altıncı bölüm
"KADACH BAŞPİSKOPOSU'NUN odada şiddetli bir fırtına yaratmasının ardından, "Kalenizin en yüksek noktasına gitmemiz gerekecek Lordum," dedi Sephrenia.
"Kuzey kulesi," diye Alstrom cevapladı.
"Kuşatma yapan orduyu oradan görebilmek mümkün mü?"
"Evet."
"İyi. İlk olarak askerlerinize nasıl kullanacaklarını göstermeliyiz." Fıçıyı gösterdi. "Tamam, baylar/' dedi sertçe, "orada dikilip durmayın. Fıçıyı getirin ve ne olursa olsun düşürmeye veya ateşin yanma yaklaştırmaya kalkmayın."
Mancınıkları çalıştıran adamlara talimatları, zift ve nefte tozun uygun karışımını açıklamaktı. Oldukça basitti. "Şimdi," diye devam etti, "çok dikkatli dinleyin. Kendi güvenliğiniz buna bağlı. Mümkün olan son ana kadar zifti yakmayın ve dumanın herhangi bir parçası sizin yönünüze gelirse nefesinizi tutup kaçın. Hiçbir koşul altında bu dumanın bir parçasını bile solumayın."
"Öldürür mü?" diye korkmuş bir sesle sordu askerlerden biri.
"Hayır ama sizi hasta edecek ve aklınızı karıştıracaktır. Burunlarınızı ve ağızlarınızı nemli bezlerle kapatın. Bu sizi bir parça koruyabilir. Baronun kuzey kulesinden sinyalini bekleyin." Rüzgârın yönünü saptadı. "Yanan maddeyi yüksekteki patikada duran askerlerin kuzeyine fırlatın ve nehirdeki şu gemilere de atmayı da unutmayın. Peki, Baron Alstrom. Haydi kuleye gidelim."
Gökyüzü son günlerdeki gibi bulutluydu, tatlı serinlikte bir rüzgâr kuzey kulesinin camsız mazgallarından uğuldayarak esiyordu. Bütün diğer savunma yapılarında olduğu gibi kule işe yarar bir şekilde inşa edilmişti. Kont Gerrich'in kuşatma yapan ordusu soluk ışıkta, grimsi renkli parlayan zırhlı küçük adamlardan tu-
89

haf bir karınca yığını gibi gözüktü. Kulenin yüksekliğine rağmen bir arbalet oku rengi atmış taşlan tıkırdattı.
Sparhawk kapının önünde yığılmış askerlere göz atmak için kafasını mazgallardan birinden uzatan Sephrenia'ya, "Dikkatli ol," diye mırıldandı.

ilhanx

Rüzgâr kukuletalı cüppesini sallarken Sephrenia, "Tehlike yok," diye temin etti. "Tanrıçam beni koruyor."
"Tanrıçana nasıl istersen öyle inanabilirsin," diye cevapladı Sparhawk, "ama güvenliğin benim sorumluluğumda. Senin yaralanmana neden olursam Vanion bana ne yapar bir fikrin var mı?"
"Ve hemen arkasında ben varım," diye gürledi Kalten.
Mazgaldan geri çekildi ve bir parmağını düşünceyle büzülmüş dudaklarına vurarak durdu.
"Beni affedin, Madam," dedi Alstrom. "Dışardaki yaratığı kovalamanın gerekliliğini fark ettim ama Gerrich'in askerlerinin geçici olarak çekilmesi gerçekten işimize yarayacak mı? Duman dağılır dağılmaz geri gelecekler ve biz hâlâ kardeşimi buradan güvenle uzaklaştıramamış olacağız."
"Doğru yaparsak, birkaç gün geri dönmeyecekler, Lordum."
"Duman o kadar güçlü mü?"
"Hayır. Bir saat kadar sonra dağılacaktır."
"Bu kaçmaya yeterli bir süre değil," diye belirtti. "Gerrich'i geri gelip kuşatmaya devam etmekten alıkoyan ne olacak?"
"Çok meşgul olacak."
"Meşgul mü? Neyle?"
"Birilerini kovalayacak."
"Peki kim bunlar?"
"Siz, ben, Sparhawk, diğerleri, kardeşiniz ve garnizonunuzdaki adamlardan büyük bir bölümü."
"Akıllıca olacağını sanmıyorum, Madam," dedi tenkit edercesine Alstrom. "Burada güvenli tahkimatlarımız var. Onları terk etmeyi ve hayatlarımızı bir kaçışla riske atmayı önermem."
"Biz daha bir yere gitmiyoruz."
"Ama daha şimdi dediniz ki - "
"Gerrich ve adamları bizi kovaladıklarını düşünecekler. Gerçekte peşlerine düştükleri bir illüzyon olacak." Kısaca gülümsedi. "En iyi sihirlerin çoğu illüzyondur," dedi. "Gözü ve aklı orada olmayan

bir şey ile kandırırırsmız. Gerrich kesinlikle hızla kaçmanın avantajını kullanmaya çalışacağımıza inanacaktır. Ordusuyla izleyecek ve bu bize kardeşinizi kaçırıp sağ sağlim uzaklaştırmamız için yeterli zamanı verecek. Ufuktaki orman büyük bir alanı kaplıyor mu?"
"Birkaç fersah devam eder."
"Çok iyi. Gerrich'i illüzyonlarımızla oraya yollayacağız ve bırakacağız önümüzdeki birkaç gün ağaçlar arasında dolaşsın."
"Sanırım burada bir eksik var, Sephrenia," dedi Sparhavvk. "Duman dağılır dağılmaz Arayıcı geri gelmeyecek mi? İllüzyonun onu kandıracağını sanmam, değil mi?"
"Arayıcı en azından bir hafta geri gelmeyecek/' diye onu temin etti Sephrenia. "Çok hasta olacak."
"Mancınıklarımı çalıştıran askerlerime sinyal vereyim mi?" diye sordu Alstrom.
"Daha değil, Lordum. Yapmamız gereken başka şeyler var. Zamanlama bu işte çok önemli. Berit, bir leğen suya ihtiyacım var."
"Peki, madam." Çömez basmaklara doğru gitti.
"İyi o zaman," diye devam etti Sephrenia. "Haydi başlayalım." Sabırla Kilise Şövalyeleri'ne büyüyü öğretmeye başladı. Ortada Sparhawk'm daha öğrenmediği Styricçe sözler vardı, Sephrenia te-lafuz ve tonlama kesinlikle mükemmel olana kadar devamlı tekrar etmelerinde sertçe ısrar etti. Kalten bir ara katılmaya kalktığında, "Kes şunu!" diye emretti.
"Yardımcı olabileceğimi düşündüm," diye itiraz etti Kalten.
"Bu konuda ne kadar acemi olduğunu biliyorum, Kalten. Sadece karışma. Tamam baylar, haydi tekrar deneyelim."
Telaffuzdan tatmin olduktan sonra, Sparhavvk'a büyüyü nasıl dokuyacağını öğretti. Sparhawk, Styricçe sözleri tekrarlamaya, parmaklarıyla hareketleri yapmaya başladı. Odanın ortasında oluşan figür açıkça amorftu ama siyah Pandion zırhını giyiyor gibiydi.
"Ona bir surat koymadın Sparhawk," diye belirtti Kalten.
"Ben hallederim," dedi Sephrenia. İki kelime söyledi ve parmaklarım hızla oynattı.
Sparhawk önünde beliren şekle bakakaldı. Daha çok bir aynaya bakıyormuş gibiydi.
Sephrenia kaşlarını çattı.
"Yanlış bir şey mi var?" diye sordu Kalten.

ilhanx

"Tanıdık yüzlerin kopyasını çıkarmak çok zor değil," diye cevapladı kadın "ya da şu anda burada olanların ama eğer kaledeki herkesin suratına bakmam gerekirse, bu günler alır."
"Bu yardımcı olur mu?" dedi çizim defterini ona veren Talen.
Sephrenia sayfalara bakarken her çevirdiği sayfada gözleri açıldı. "Bu oğlan bir dahi," diye bağırdı. "Kurik, Cimmura'ya gittiğimizde onu bir ressamın yanma çırak olarak ver. Bu onu beladan uzak tutabilir."
"Bu sadece bir hobi, Sephrenia," diyen Talen'in mütevazilikten yüzü kızardı.
"Bir ressam olarak, bir hırsız olarak kazandığından çok daha fazlasını kazanabilirsin, bunu biliyor musun?" diye belirtti.
Talen'in gözleri düşünürcesine kısıldı.
"Tamam. Şimdi senin sıran, Tynian," dedi Deiralıya Sephrenia.
Her biri kendi görüntüsünü yarattıktan sonra, Sephrenia onları avluya bakan bir mazgala getirdi. "Aşağıda büyük illüzyonu yaratacağız. Burada yapmaya kalksaydık biraz fazla kalabalık olurdu."
Aşağı avluda bir yığın silahlı ve atlı adam illüzyonunu tamamlamak bir saatlerini aldı. Sonra Sephrenia tekrar Talen'in çizim defterini baktı ve her figüre bir yüz yerleştirdi. Sonra koluyla geniş bir kavis çizdi ve Kilise Şövalyeleri'nin görüntüleri aşağıdaki illüzyona katıldılar.
"Kımıldamıyorlar," dedi Kurik.
"Flüt ve ben bu işi halledeceğiz," dedi Sephrenia. "Geri kalanınızın görüntülerin dağılmaması için konsantre olması gerekecek. Oradaki ormana varana dek onları bir arada tutmak zorundasınız."
Sparhawk şimdiden terlemeye başlamıştı. Büyüyü yapıp serbest bırakmak bir şeydi. Bir arada tutmak ise oldukça başka bir şey. Birden Sephrenia'nm kendini ne kadar zorladığını fark etti.
Daha ikindi olmamıştı. Sephrenia mazgaldan Kont Gerrich'in birliklerine baktı. "Tamam," dedi. "Sanırım, hazırız. Mancınıklara işaret verin, Lordum," dedi Alstrom'a.
Baron kılıç kemerinin altından bir parça kırmızı kumaş çıkardı ve mazgaldan dışarı salladı. Mancınıklar bir taraftan yanan mermilerini duvarların üzerinden güm diye kuşatan ordunun ortasına savururken, diğer taraftan da nehirdeki gemilere sağanak yağdırıyordu. Sparhawk zift, neft ve Sephrenia'nm tozundan yapılan yanan

topaklardan çıkan yoğun eflatun dumandan hapşırıp Öksüren askerleri uzaktan bile duyabiliyordu. Duman, kalenin önündeki alanı ateşböceği parıltılarıyla ışıl ışıl yaparak doldurdu. Sonra Gerrich, Adus ve Arayıcı'nın durduğu tepeciği yuttu. Sparhawk hayvansı bir çığlık duydu ve sonra siyah cüppeli Arayıcı atını insafsızca kırbaçlayarak dumandan fırladı. Eyerinin üzerinde sağlam durmuyordu, kukuletasının ucunu soluk bir pençeyle sıkıca yüzüne örtülü tutuyordu. Kale kapısına giden yolu kesen askerler dumanların arasından öksürerek ve öğürerek yalpalaya yalpalaya çıktılar.
"Tamam Lordum" dedi Alstrom'a kadın, "köprüyü indirin."
Alstrom tekrar işaret verdi, bu sefer yeşil kumaşla. Bir saniye sonra köprü güm diye aşağı indi.
"Şimdi, Flüt," dedi Sephrenia ve minik kız kavalını kaldırırken hızla Styricçe konuşmaya başladı.
Avluda şu ana kadar kımıldamadan duran hayali adamlar yığını bir anda canlanmış gibi gözüktüler. Dörtnala kapıdan çıktılar ve doğru dumanların içine daldılar. Sephrenia elini Berit'in kuleye getirdiği su dolu leğenin üzerinde gezdirdi ve dikkatlice içine baktı. "Onları tutun/baylar," dedi. "Onları bozmadan tutun."
Gerrich'in yarım düzine askeri, kaleden uzaklaşan yoldaki dumandan öksürüp öğürerek, gözlerini sıkıca oğuşturarak çıktılar. İllüzyon ordu atlarını doğru onlara sürdü. Askerler bağırarak kaçtılar.
"Şimdi bekliyoruz," dedi Sephrenia. "Gerrich'in aklını başına toplaması, aşağıda ne olduğunu fark etmesi birkaç saniye alacak."
Sparhawk aşağıdan gelen şaşkın bağırtılar ve böğürtülü emirler duydu.
"Biraz daha hızlı Flüt," dedi sakince Sephrenia. "Gerrich'in illüzyona yetişmesini istemiyoruz. Kılıcı baronun içinden geçerse şüphelenmeye başlayabilir."
Alstrom korku ve hayranlıkla karışık bir saygı duygusuyla Sephrenia'ya bakakalmıştı. "Bunun olabileceğine inanmazdım, Leydim," dedi titreyen bir sesle.
"Oldukça verimli oldu, değil mi?" dedi. "Başarıya ulaşacağımdan emin değildim."
"Yani siz - "
"Daha önce hiç yapmamıştım ama denemeden öğrenemeyiz, değil mi?"

Aşağıdaki alanda Gerrich'in askerleri kargaşa içinde at biniyorlardı. Takipleri dörtnala giden atların kaosu ve havada sallanan silahlarla karmakarışıktı.-

ilhanx

"Açık köprüye saldırmayı düşünmediler bile," dedi eleştirirce-sine Ulath. "Hiç profesyonelce değil."
"Şu anda pek net düşünemiyorlar," dedi Sephrenia. "Duman insanları böyle etkiliyor. Hepsi bölgeden tamamen uzaklaştılar mı?"
"Hâlâ etrafta debelenen birkaç tane var," diye bildirdi Kalten. "Atlarını yakalamaya çalışıyor gibi gözüküyorlar."
"Bırakın onlara yolumuzdan çekilecek kadar zaman verelim." Leğendeki suya bakarak, "İllüzyonu tutmaya devam edin, bey-ler,"dedi. "Ormana kadar birkaç mil daha var."
Sparhawk dişlerini kenetledi. "Şunları biraz daha hızlandırabilir misin?" diye sordu. "Biliyorsun, bu kolay değil."
"Hiçbir şey harcanan çabaya göre kolay değildir, Sparhawk," dedi. "Eğer bu at görüntüleri uçmaya başlarsa, Gerrich - şu andaki durumuna rağmen - şüphelenecektir."
"Berit," dedi Kurik, "sen ve Talen benimle gelin. İnip atları hazırlayalım. Sanırım hepimiz aceleyle buradan ayrılmak isteriz."
"Ben de sizinle geleceğim," dedi Alstrom. "Gitmeden kardeşimle konuşmak istiyorum. Onu gücendirdiğimden eminim ve dostça ayrılmayı tercih ederim."
Dördü merdivenlerden aşağı indiler.
"Birkaç dakika daha," dedi Sephrenia. "Nerdeyse ormanın ke-narmdayız."
Kalten, Sparhawk'm terli yüzüne göz atarak, "Biraz önce nehre düşmüş gibi gözüküyorsun," dedi.
"Oh, kes sesini," dedi sinirle Sparhawk.
"İşte," dedi sonunda Sephrenia. "Şimdi bırakın."
Sparhawk derin bir rahatlamayla nefes verdi ve büyüyü bıraktı. Flüt kavalını indirdi ve ona göz kırptı.
Sephrenia leğene bakmaya devam etti. "Gerrich ağaçların kıyısından yaklaşık bir mil kadar uzakta," diye bildirdi. "Sanırım biz ayrılmadan onun iyice orman girmesine izin vermeliyiz."
"Sen nasıl istersen," diye cevaplayan Sparhawk yorgun bir ifadeyle duvara yaslandı.
Yaklaşık on beş dakika geçmişti ki Sephrenia leğeni yere bıraktı

ve doğruldu. "Sanırım aşağı gidebiliriz," dedi.
Kurik, Talen ve Berit'in atlarla bekledikleri avluya indiler. Kas katı dudaklı, öfkeden sararmış Başpiskopos Ortzel ve yanı başındaki kardeşi de onlarlaydı. "Bunu unutmayacağım Alstrom," derken, siyah dini cüppesini sıkıca etrafına sarıyordu.
"Bunu düşünmek için zamanın olduğunda farklı hissedebilirsin. Tanrı yolunu açık etsin, Ortzel."
"Tanrı yanında olsun Alstrom," diye cevapladı Ortzel, Spar-hawk gerçek bir duygudan çok alışkanlık diye düşündü.
Atlarına bindiler ve kapıdan çıkıp köprüyü geçtiler. "Nereden?" diye Sparhawk'a sordu Kalten.
"Kuzey," diye cevapladı Sparhawk. "İyisi mi Gerrich geri gelmeden buradan uzaklaşalım."
"Bunun günler alacağı düşünülüyordu."
"İşi şansa bırakmayalım."
Dörtnala kuzeye ilerlediler. Sör Enmann ile ilk karşılaştıkları sığ geçide yaklaştıklarında akşam oluyordu. Sparhavvk dizginleri çekti ve atından indi. "Haydi seçeneklerimizi değerlendirelim," dedi.
"Orada tam olarak ne yaptınız, Madam?" dedi Sephrenia'ya Ortzel. "İbadethanedeydim, bu yüzden ne olduğunu görmedim."
"Hepsi bir parça aldatma, Ekselansları. Kont Gerrich kardeşiniz ve geri kalanımızın kaçtığını sanıyor. Onları kovaladı."
"Hepsi bu mu?" Şaşırmıştı. "Siz hiç - " Orada kesip bıraktı.
"Kimseyi öldürmediniz mi? Hayır.-Ben, öldürmeyi kesinlikle onaylamıyorum."
"Her neyse, bu beraber onayladığımız bir şey. Siz çok tuhaf bir kadınsınız, Madam.. Dürüstlüğünüz gerçek inançlı biriyle oldukça yakından çakışıyor gibi. Bir putperestten bunu beklemezdim. Dönmeyi hiç düşündünüz mü?"
Sephrenia güldü. "Siz de mi, Ekselansları? Dormant yıllardır döndürmeye çalışıyor. Hayır, Ortzel. Tanrıçama sadık kalacağım. Hayatımın bu devresinde din değiştirmeyecek kadar yaşlıyım."
"Yaşlı, Madam? Siz mi?"
"Buna inanmayacaksınız, Ekselansları," dedi Sparhavvk.
"Hepiniz bana düşünecek çok şey verdiniz," dedi Ortzel. "Kili-se'nin doktrinini kuru anlamında algıladığımı izledim. Bu algmm ötesine bakacağım ve Tanrı'dan yardım isteyeceğim." Nehirden

yukarıya yürüdü, ifadesi düşüncelere dalıp kaybolmuş gibiydi.

ilhanx

"Bu bir basamak," diye Sparhawk'a mırıldandı Kalten.
"Hem de oldukça büyük."
Tynian sığlığın kenarında durmuş batıya doğru bakıyordu. "Bir fikrim var, Sparhawk," dedi.
"Dinlemek isterim."
"Gerrich ve askerlerinin hepsi ormanı arıyor, Sephrenia haklıysa Arayıcı en az bir hafta takip edemeyecek. Nehrin öbür tarafında hiçbir düşman olmayacaktır."
"Sanırım bu doğru. Gene de tamamıyla kendimize güvenmeden önce öbür tarafta etrafa bakmamız gerekecek."
"Tamam. Sanırım bu en emin yol. Söylemeye çalıştığım, eğer orada hiç asker yoksa birkaçımız Ekselansları'nı Chyrellos'a sağ sağlim götürmek için ona eşlik ederken, geri kalanların Randera Gölü'ne doğru devam etmesi. Ortalık sakinse, hepimizin Kutsal Şehre gitmesi gerekmiyor."
"İyi bir noktaya parmak bastın, Sparhawk," dedi Kalten.
"Bunu düşüneceğim," dedi Sparhawk. "Haydi karşıya geçelim ve herhangi bir karar vermeden önce etrafa bakalım.".
Tekrar atlarına bindiler ve sulan sıçratarak sığlığı geçtiler. Diğer tarafta bir fundalık vardı. "Biraz sonra hava kararacak," dedi Kurik, "ve kamp yapmamız gerekiyor. Niye bu fundalıkta gece için saklanmıyoruz? Hava tamamen karardığında dışarı çıkabilir ve kamp ateşlerine bakabiliriz. Hiçbir asker grubu gece için ateş yakmadan yerleşmez. Bu yarın bütün gün nehirde aşağı yukarı at sürüp onları temizlemeye çalışmaktan çok daha kolay ve hızlı."
"İyi fikir. Haydi öyle yapalım."
Fundalığın merkezinde kamp kurdular ve sadece küçük bir yemek ateşi yaktılar. Yemeklerini bitirdiklerinde gece Lamorkand üzerine çökmüştü. Sparhawk ayağa kalktı. "Tamam," dedi, "haydi gidip bakalım. Sephrenia, sen, çocuklar ve Ekselansları burada gözden uzakta kalın." Önden fundalıktan dışarı doğru ilerledi. Ağaçların arasından çıktıklarında, o ve arkadaşları dağıldılar. Hepsi dikkatle gecenin içinde etrafı izlediler. Bulutlar ay ve yıldızları örtüyor ve karanlığı iyice koyulaştırıyordu.
Sparhawk fundalığın etrafında ilerledi. Diğer tarafta Kalten'e çarptı.

"Dışarısı senin çizmelerinin içinden de karanlık," dedi Kalten.
"Bir şey gördün mü?"
"Bir ışıltı bile görmedim. Bu ağaçların arkasında bir tepe var ama. Kurik etrafa bakmak için üstüne çıkacaktı."
"İyi. Kurik'in gözlerine güvenirim."
"Ben de. Niye onu şövalye yaptırmadın, Sparhawk? İş buna geldiğinde, hepimizden daha iyidir."
"Aslade beni öldürürdü. O, şövalye karısı olmak için yaratılmamış."
Kalten gözleri karanlığa dikili ilerlerlerken güldü.
"Sparhawk." Kurik'in sesi pek uzak olmayan bir yerden geldi.
"Buradayız."
Silahtar onlara katıldı. "Bu oldukça yüksek bir tepeymiş," diye soludu. "Tek gördüğüm ışık güneyde bir mil kadar uzaktaki bir köyden geliyordu."
"Kamp ateşi olmadığından eminsin, değil mi?"
"Kamp ateşleri bir düzine pencereden çıkan lamba ışımalarından farklı bir ışık verir, Kalten."
"Sanırım bu doğru."
"Ben de öyle tahmin ettim," dedi Sparhawk. Parmaklarını dudaklarına götürüp diğerlerini kampa döndürmek için bir ıslık çaldı.
Fundalığın ortasındaki karanlıkta, hafif kırmızı bir parıltıdan biraz daha sönük ışıklı yemek ateşinin bulunduğu yere gitmek için sertçe hışırdayan çalıları iterek yol açarlarken, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu Kalten.
"İyisi mi, Ekselanslarına soralım," diye cevapladı Sparhawk. "Riske attığımız onun kellesi." Çalılarla tıkanmış kamp yerine girdiler ve Sparhawk pelerinin kukuletasını geri itti. "Vermemiz gereken bir karar var, Ekselansları," dedi başpiskoposa. "Bu bölge terk edilmiş gözüküyor. Sor Tynian içimizden ikisinin en az bütün grup kadar güvenlikle Chyrellos'a kadar size eşlik etmesini önerdi. Eğer Annias'ı Patriklik tahtından uzak tutmak istiyorsak Bhelli-om'u bulmamız gecikmemeli. Gene de seçim sizin."
"Chyrellos'a tek başıma da gidebilirim, Sör Sparhawk. Kardeşim benim sağlığımla fazla ilgilendi. Rahip cüppem tek başına beni koruyacaktır."
"Ben bununla kumar oynamamayı tercih ederim, Ekselansları.

ilhanx

Bahsettiğim bizi kovalayan şeyi hatırlıyor musunuz?"
"Evet. Sanırım ona bir Arayıcı demiştiniz."
"Tamamen doğru. Yaratık şu anda Sephrenia'nm yaratığı dumanlar yüzünden hasta ama hastalığının ne kadar süreceğini bilmenin yolu yok. Gene de size düşman olarak bakmayacaktır. Eğer saldıracak olursa, kaçın. Sizi takip etmesi olası değil. Sanırım bu koşullar altında Tynian haklı, içimizden ikisi güvenliğinizi garantilemeye yetecektir."
"Nasıl uygun görürseniz, oğlum."
Diğerleri konuşma sırasında kampa girdiler ve Tynian hemen gönüllü oldu.
"Hayır," diye bu fikre itiraz etti Sephrenia. "Sen nekromenside en yetenekli olansın. Randera Gölü'ne ulaşır ulaşmaz sana ihtiyacımız olacak."
"Ben gideceğim," dedi Bevier. "Hızlı bir atım var, sizi gölde yakalayabilirim."
"Ben de onunla gideyim," diye teklif etti Kurik. "Eğer başınız belaya girerse şövalyelere ihtiyacın olacak, Sparhawk."
"Senle bir şövalye arasında çok fark yok, Kurik."
"Ben zırh giymiyorum, Sparhawk," diye belirtti silahtar. "Kilise Şövalyeleri'nin mızrak saldırısının görüntüsü insanları kendi ölümlülüklerini düşündürmeye başlatıyor. Bu ciddi çarpışmalardan kaçınmak için iyi bir yol."
"Haklı, Sparhawk," dedi Kalten, "eğer Zemoch ve Kilise askerlerine rastlarsak etrafında çelik giyen adamlara ihtiyacın olacak."
"Tamam," diye kabullendi Sparhawk. Ortzel'e döndü. "Sizi gücendirdiğimiz için özür dilemek isterim Ekselansları. Gene de gerçekten başka tercihimiz olmadığını düşünüyorum. Hepimiz kardeşinizin kalesinde kapalı kalmaya zorlansaydık görevlerimizin ikisi de başarısızlığa uğrayacaktı ve Kilise bunu kaldıramazdı."
"Hâlâ tamamen onaylamıyorum, Sör Sparhawk ama açıklamanız çok ikna edici. Özür dilemeniz gereksiz."
"Teşekkür ederim, Ekselansları," dedi Sparhawk. "Biraz uyumaya çalışın. Yarm eyer üzerinde uzun bir yolunuz olacak." Ateşin yanından uzaklaştı ve çantaların birini haritasını bulana kadar alt üst ederek aradı. Sonra Bevier ve Kurik'e işaret etti. "Yarm doğru doğuya gidin," dedi. "Hava kararmadan Pelosia sınırını geçmeye

çalışın. Sonra sınırın o tarafından güneye, Chyrellos'a gidin. En kuduz Lamork askerinin bile hudutu ihlal etme ve Pelosia sınır devriyeleriyle karşılaşma riskini göze alacağını sanmıyorum."
"Mantıklı gözüküyor," diye onayladı Bevier.
"Chyrellos'a ulaştığınızda Ortzel'i Bazilika'ya bırakın sonra Dolmant'ı görmeye gidin. Burada olan biteni ona anlatın ve Vani-on ile diğer eğitmenlere haber yollamasını rica edin. Martel'in burada çıkardığı çalı çırpı yangınlarını söndürmek için Kilise Şövalyeleri'ni iç bölgelere gönderme fikrine karşı koymaları için onları iyice zorlayın. Patrik Cluvonus öldüğünde dört birliğe de Chyrel-los'da ihtiyacımız olacak. Martel'in komplosunun peşinde olduğu esas şey de onları Kutsal Şehirden uzaklaştırmak."
"Söylediğin gibi yapacağız, Sparhawk," diye söz verdi Bevier.
"Bu yolculuğu mümkün olduğu kadar hızlı yapın. Ekselansları oldukça sağlam gözüküyor bu yüzden biraz sıkı at sürmek onu rahatsız etmez. Pelosia sınırını ne kadar çabuk geçerseniz o kadar iyi. Boşuna zaman harcamayın ama dikkatli olun."
"Buna güvenebilirsin, Sparhawk," diye temin etti Kurik.
"Size Randera Gölü civarında, mümkün olduğu kadar çabuk katılacağız," diye belirtti Bevier.
"Yeteri kadar paran var mı?" diye silahtarına sordu Sparhawk.
"İdare edebilirim." Kurik arkasından sırıttı, dişleri loş ışıkta bembeyaz parlıyordu. "Hem, Dolmant ve ben eski arkadaşız. Her zaman borç alınacak biridir."
Sparhawk güldü. "İkiniz doğru yatağa. Sabahın ilk ışıklarında sizi ve Ortzel'i Pelosia'ya doğru yola çıkmış görmek istiyorum."
Şafak sökmeden uyandılar, Bevier ve Kurik'i aralarında at süren Kadach Başpiskopos'u ile beraber batıya yolladılar. Sparhawk yemek ateşinin ışığında haritasını tekrar inceledi. "Şu sığlığı tekrar geçeceğiz," dedi. "Buranın doğusunda geniş bir kanal var, büyük ihtimalle bir köprü olması gerekiyor. Haydi kuzeye gidelim. Kont Gerrich'in devriyelerinin ortasından geçmemeyi tercih ederim."
Kahvaltıdan sonra suları sıçratarak sığlığı geçtiler ve sıkıcı bir bulutun kapadığı yükselen güneşi gösteren yakutumsu kırmızı bir ışık altında oradan döndüler.
Sephrenia Sparhawk'm yanına geldi. "Saygısız gözükmek istemem," dedi, "ama seçimde Ortzel'in kazanmasını ummamayı ter-

ilhanx

cih ederim. Bence Kilise - ve dört tarikat - eğer o tahta geçerse kötü bir döneme girecekler."
"O iyi bir adam."
"Hakkını veriyorum, ama çok katı. Bir Patriğin esnek olması gerekir. Zaman değişiyor Sparhawk ve Kilise'nin de değişmesi gerekiyor. Değişme fikrinin Ortzel'in hoşuna gideceğini sanmam."
"Ama bu Hiyerarşi'nin elinde ve kesinlikle Ortzel'i Annias'a tercih ederim."
"Tanrı biliyor ki bu doğru."
Öğlene doğru kuzeye giden hırpani görünüşlü gezgin bir tamircinin tangırdıyan arabasını solladılar. "Keyfin nasıl, komşu?" diye sordu Sparhawk.
"Keyfim yok, Aziz Şövalye," diye cevapladı tamirci. "Savaşlar iş için iyi değil. Hiç kimse evi kuşatma altındayken delik bir tencereyi umursamıyor."
"Çok doğru. Söyle bana, buralarda nehri geçebileceğimiz bir köprü ya da sığlık biliyor musun?"
"Birkaç fersah kuzeyde bir ücretli köprü var," diye tavsiye etti tamirci. "Nereye yolculuk; Aziz Şövalye?"
"Randera Gölü'ne."
Tamircinin gözleri parladı. "Hazineyi aramaya mı?" diye sordu.
"Ne hazinesi?"
"Lamorkand'daki herkes göldeki eski savaş meydanında bir yerde gömülü büyük bir hazine olduğunu bilir. İnsanlar orayı beş yüz yıldır kazıyorlar. Ama buldukları paslı kılıçlar ve iskeletler."
"İnsanlar bunu nereden öğrenmişler?" diye rastgele bir ifadeyle sordu Sparhawk.
"Bu en tuhaf şey. Anladığım kadarıyla, savaştan kısa bir süre sonra insanlar Styriclerin orayı kazdıklarını görmeye başladılar. Şimdi, bu pek anlamlı gelmiyor, değil mi? Demek istediğim, Styriclerin pek paraya önem vermediklerini herkes bilir ve Styric erkekleri ellerine kürek almakta çok isteksizdirler. Her nedense bu tür bir alet ellerine uymuyor gibi gözükür. Ne olursa olsun, öyle ya da böyle öykü devam eder, insanlar Styriclerin tam olarak ne aradıklarını merak etmeye başlarlar. İşte o zaman hazine hakmda söylentiler çıkmaya başladı. Toprak yüzlerce defa alt üst edildi ve elendi. Kimse gerçekten ne aradığından emin değildi ama Lamor-

kand'daki herkes hayatında en az bir ya da iki kere oraya gider." "Belki Styricler orada ne gömülü olduğunu biliyorlardır." "Belki öyledir ama hiç kimse onlarla konuşamaz. Yanlarına birisi yaklaştığı anda kaçıyorlar."
"Acayip. Bilgilerin için teşekkür ederim komşu. İyi günler." Tamircinin tangırdayan arabasını geride bırakarak yollarına devam ettiler. "Bu iç karartıcı," dedi Kalten. "Bizden önce birisi oraya kürekle gitmiş."
"Bir yığın kürekle," diye düzeltti Tynian.
"Gene de bir konuda haklı," dedi Sparhawk. "Daha önce hiç yolundan para için ayrılan bir Styric görmedim. Sanırım bir Styric köyü bulup birkaç soru sorsak iyi olur. Randera Gölü'nde bizim bilmediğimiz bir şeyler oluyor ve sürprizleri sevmem."

yedinci bölüm
PARALI KÖPRÜ dar ve bakımsızdı. Döküntü bir kulübe, önünde oturan bir grup kirli ve aç görünüşlü çocukla dikili duruyordu. Köprü bakıcısı eski püskü bir iş gömleği giyiyordu, tıraşsız yüzü zayıf ve çaresizdi. Şövalyelerin zırhlarını görünce gözleri hayal kırıklığından buğulandı. "Para istemez," diye iç çekti.
"Böyle yaparsan asla hayatını kazanamazsın dostum," dedi Kalten.
"Bu yörel bir kuraldır," dedi köprü bakıcısı mutsuzca. "Kili-se'ye bağlı insanlardan para alınmaz."
"Buradan çok insan geçer mi?" diye sordu Tynian.
"Haftada birkaç kişiden fazla olmaz," diye cevapladı adam. Zor bela vergilerimi ödememi mümkün kılar. Çocuklarım aylardır doğru dürüst bir şey yemediler."
"Buralarda hiç Styric köyü var mı?" diye sordu Sparhawk.
"Bildiğim kadarıyla nehrin öbür tarafında bir tane var, Aziz Şövalye - şuradaki sedir ormanında."
"Teşekkür ederim komşu," diyen Sparhawk, adamın eline para doldurdu.
"Geçmeniz için para alamam, Lordum," diye itiraz etti adam.
"Para geçmek için değil, komşu. Bilgi için." Sparhawk Faran'a hafifçe dokundu ve köprüyü geçmeye başladı.

ilhanx

Talen, köprü bakıcısının yanından geçerken eğildi ve bir şey verdi. "Çocuklarına yiyecek bir şeyler al," dedi.
"Teşekkür ederim genç efendi," diyen adamın gözlerinde minnettarlık yaşlan belirdi.
"Ona ne verdin?" diye sordu Sparhawk.
"Sığlıktaki uyanık adamdan çaldığım parayı," dedi Talen.
"Çok cömertsin."
102

Oğlan omuz silkti. "Her zaman fazlasını çalabilirim. Hem, o ve çocuklarının buna benden çok ihtiyaçları var. Birkaç kez ben de aç kaldım ve nasıl hissedildiğini biliyorum."
Kalten eyerinde öne uzandı. "Biliyor musun Sparhawk, her şeye rağmen bu oğlanda umut var," dedi yavaşça.
"Bunu söylemek için biraz erken."
"Bu en azından bir başlangıç."
Nehrin diğer yakasındaki rutubetli orman, yosunlu, kısa saplı, yeşil dallı yaşlı sedir ağaçlarından oluşmuştu ve içine giren yol belirsizdi. Sparhawk, Sephrenia'ya "Eee?" dedi.
"Buradalar," dedi Sephrenia. "Bizi izliyorlar."
"Köylerine yaklaştığımızda saklanacaklar, değil mi?"
"Büyük ihtimalle. Styriclerin Elenelere güvenmeleri için çok az sebepleri var. Gene de bazılarını açığa çıkmaya ikna edebilirim."
Bütün Styric köyleri gibi burası da kaba saba yapılmıştı. Saz damlı kulübeler gelişi güzel bir açıklıkta dağılmışlardı ve hiçbir şekilde sokağa benzer bir şey yoktu. Sephrenia'nm tahmin ettiği gibi, ortalarda hiç kimse yoktu. Küçük kadın eğildi ve Sparhawk'in anlamadığı bir diyalektte Flüt ile kısaca konuştu. Minik kız başıyla onayladı, kavalım kaldırdı ve çalmaya başladı.
İlk önce bir şey olmadı.
"Sanırım ağaçların arasında birini gördüm," dedi birkaç saniye sonra Kalten.
"Ürkekler, değil mi?" dedi Talen.
"Öyle olmalarının geçerli bir nedeni var," dedi Sparhawk. "Ele-neler Styriclere iyi davranmazlar."
Flüt çalmaya devam etti. Bir müddet sonra, ağartılmamış, elde bükülmüş iplikten yapılma iş önlüklü beyaz sakallı bir adam tereddüt ederek ormandan çıktı. Ellerini göğsünün önünde birleştirdi ve Styric dilinde konuşarak Sephrenia'ya saygıyla selam verdi. Sonra Flüt'e baktı ve gözleri açıldı. Tekrar eğilerek selam verdi, Flüt ona yaramazca küçük bir gülücük attı.
"Yaşlı kişi," dedi Sephrenia, "Elene dilini konuşabilir misin?"
"Yarım yamalak, kız kardeşim," diye cevapladı.
"İyi. Bu şövalyelerin birkaç sorusu var sonra köyünden ayrılacağız ve daha fazla sorun çıkarmayacağız."
"Verebildiğim en iyi şekilde cevaplayacağım."
103

"Bir süre önce," diye başladı Sparhavvk, "bize kaygılandırın bir şey söyleyen bir tamirciye rastladık. Styriclerin yüz yıllardır Ran-dera Gölü'ndeki savaş meydanını bir hazine aramak için kazdıklarını anlattı. Bu Styriclerin yapacağı türden bir şeye benzemiyor."
"Evet Lordum," dedi düz bir şekilde yaşlı adam. "Hazineye ihtiyacımız yok, kesinlikle orada uyuyanların mezarlarını bozmayız."
"Bende öyle düşünmüştüm. Bu Styriclerin kimler olduğu hakkında bir fikrin var mı?"
"Onlar bizim türümüzden değiller, Aziz Şövalye ve onlar bizim nefret ettiğimiz bir Tanrı'ya hizmet ederler."
"Azash mı?" diye tahmin etti Sparhawk.
Yaşlı adamın yüzü hafifçe beyazlaştı. "Onun adını yüksek sesle anamam Aziz Şövalye, ama sen demek istediğimi anlayabilirsin."
"Gölün etrafını kazanlar Zemochlar mı?"
Yaşlı adam başıyla onayladı. "Orada olduklarını yüzyıllardır biliyoruz. Temiz olmadıklarından onların yanlarına gitmiyoruz."
"Sanırım hepimiz bunda uyuşuyoruz/'dedi Tynian. "Ne aradıkları hakkında bir fikrin var mı?"
"Otha'nın Tanrısının arzu ettiği çok eski bir tılsım."
"Konuştuğumuz tamirci buralardaki insanların çoğunun bir yerlerde çok büyük bir hazine olduğuna inandıklarını söyledi."

ilhanx

Yaşlı adam gülümsedi. "Eleneler konuları abartmaya eğilimlidir," dedi. "Zemochların tek bir şeyi bulmak amacıyla bu kadar çaba harcadıklarına inanamıyorlar - aradıkları tek olmasına rağmen dünyadaki bütün hazinelerden çok daha değerlidir."
"Bu soruya cevap verir, değil mi?" diye belirtti Kalten.
"Elenelerin altın ve kıymetli mücevherlere karşı körü körüne bir tutkuları var," diye devam etti yaşlı Styric, "ve bu yüzden ne aradıklarını bilmemeleri mümkün. Sandık dolusu hazine bekliyorlar ama orada öyle sandıklar bulunmadı. O şeyi birisinin çoktan bulmuş ve değerini bilmeden bir kenara atmış olması imkânsız değil."
"Hayır, yaşlı üstat," dedi Sephrenia. "Söylediğin tılsım daha bulunmadı. Ortaya çıkarılması tüm dünyada dev bir çan gibi çalacak."
"Söylediğin gibi olabilir, kız kardeşim. Sen ve arkadaşların göle o tılsımı aramaya mı gidiyorsunuz?"
"Böyle bir niyetimiz var," diye cevapladı, "ve araştırmamız çok ivedi. Eğer başka hiçbir şey olmazsa, Otha'nın Tanrısının tılsıma

sahip olmasına izin vermeyeceğiz."
"O zaman başarınız için Tanrıma dua edeceğim." Yaşlı Styric Sparhawk'a baktı. "Elene Kilisesi'nin başı iyi mi?" diye dikkatle sordu.
"Patrik çok yaşlandı," dedi Sparhawk, "ve sağlığı bozuluyor."
Yaşlı adam iç çekti. "Korktuğum gibi. Bir Styricin iyi dileklerini kabul etmeyeceğinden emin olmama rağmen gene de yıllarca yaşaması için Tanrıma dua edeceğim."
"Amin," dedi Ulath.
Beyaz sakallı Styric duraksadı. "Cimmura denen bir yerin piskoposunun Kilise'nizin başı olacağı konusunda söylentiler var," dedi ihtiyatlıca.
"Biraz abartılmış," dedi Sparhawk. "Kilise'de Piskopos Annias'm ihtiraslarına karşı olan çok kişi var. Amacımızın bir bölümü de onun işini bozmak."
"O zaman size iki misli dua edeceğim, Aziz Şövalye. Annias Chyrellos'daki tahta geçerse Styricum için bir felaket olacaktır."
"Ve aynı zamanda herkes için de," diye homurdandı Ulath.
"Styricler için çok daha ölümcül olacak, Aziz Şövalye. Cimmu-ralı Annias'in bizim ırkımız hakkındaki duyguları iyi bilinir. Elene Kilisesi'nin otoritesi sıradan Elenelerin nefretini kontrol altında tuttu ama Annias başarılı olursa, büyük ihtimalle bu kısıtlamayı kaldıracak ve korkarım Styricum feci bir akıbete uğrayacaktır."
"Onun tahta ulaşmaması için elimizden geleni yapacağız," diye söz verdi Sparhawk.
Yaşlı Styric eğilerek selamladı. "Styricum'un Genç Tanrıları'nm elleri sizi korusun, dostlarım." Sephrenia ve Flüt'e tekrar eğilerek selam verdi.
"Haydi yola çıkalım," dedi Sephrenia. "Diğer köylüleri evlerinden uzak tutuyoruz."
Köyden dışarı çıktılar ve tekrar ormana girdiler.
"Yani savaş meydanını kazanlar Zemochlarmış," diye düşünceye daldı Tynian. "Bütün batı Eosia'ya sokuluyorlar, değil mi?"
"Bunun Otha'nın planının tamamı olduğunu nesillerdir biliyoruz," dedi Sephrenia. "Elenelerin çoğu batılı Styriclerle Zemochlar arasındaki farkı göremez. Otha batılı Styricler ve Eleneler arasındaki hiçbir ittifak ya da uzlaşmayı istemez. Birkaç iyi ayarlanmış kat-

liam sıradan Elene insanının önyargılarını tahrik edip durdu, böyle olayların öyküleri her anlatılışta biraz daha abartıldı. Bu yüzyıllardır gelen baskıların ve gelişigüzel katliamların temeli olmuştur."
"Bir ittifak olasılığı niye Otha'yı bu kadar rahatsız ediyor?" diye şaşırmış bir tonla sordu Kalten. "Batıda tehlike oluşturabilecek kadar Styric yok, zaten çelik silahlara dokunamadıklarından savaşta pek bir işe yaramazlar, değil mi?"
"Styricler çelikle değil büyüyle savaşacaklardır Kalten," dedi Sparhawk, "ve Styric büyücüler bu işi Kilise Şövalyeleri'nden çok daha iyi bilirler."
"Yine de Zemochlarm Randera Gölü'nde olması ümit verici," dedi Tynian.
"Nasıl yani?" diye sordu Kalten.
"Hâlâ kazıyorlarsa, bu Bhelliom'u bulamamışlar demektir. Aynı zamanda bizim de doğru yere gittiğimizi gösterir."
"Emin değilim," dedi Ulath. "Eğer son beş yüzyıldır Bhelliom'u arıyorlar ve hâlâ bulamamışlarsa Randera Gölü belki de doğru yer değildir."

ilhanx

"Niye Zemochlar bizim yapacağımız gibi nekromensi denemediler?" diye sordu Kalten.
"Thalesialı ruhlar Zemoch nekromensisine cevap vermezler," diye cevapladı Ulath. "Büyük ihtimalle benden başka kimseyle konuşmayacaklar."
"O zaman yanımızda olman iyi bir şey," dedi Tynian. "Bütün ruh uyandırma zorluklarım aşıp benimle konuşmak istemeyeceklerini öğrenmek hiç hoş olmaz."
"Eğer sen onları uyandırırsan, ben de onlarla konuşacağım."
"Arayıcı'yi sormadın?" dedi Sephrenia'ya Sparhawk.
"Gerek yoktu. Bu sadece onu korkutur. Hem, eğer bu köylüler Arayıcı'in burada olduğunu bilirlerse köy terk edilirdi." . "Belki onu uyarmamız gerekirdi."
"Hayır, Sparhawk. Hayat, bu köylüler için zaten çok zor geçiyor. Bir de onları gezgin serserilere dönüştürmeyelim. Arayıcı bizim peşimizde. Köylüler tehlikede değiller."
Akşam olurken ormanın kıyısına ulaştılar. Orada durdular ve terk edilmiş gözüken tarlalara dikkatle baktılar. "Ağaçların arasında kamp kuralım," dedi Sparhawk. "Dışarısı korkunç açık bir

alan. Hiç kimsenin ateşimizi görmemesini tercih ederim."
Ağaçlara doğru geri girdiler ve gece için kamp kurdular. Kalten nöbet için ağaçlığın kenarına gitti. Hava kardıktan kısa bir süre sonra geri geldi. "Ateşi biraz daha sakla," dedi Berit'e. "Ağaçların kenarından görülüyor."
"Hemen, Sör Kalten," diye cevapladı genç çömez. Bir kürek aldı ve yemek ateşinin etrafına bir az daha toprak yığdı.
"Burada olan sadece biz değiliz," dedi iri sarışın Pandion. "Şu tarlaların içinde, yaklaşık bir mil kadar uzakta birkaç ateş var."
"Gidip bakalım," dedi Tynian ve Ulath'a, Sparhawk. "Sabahleyin etraflarından dolaşmak için yerlerini tam olarak saptamamız gerekecek. Arayıcı daha birkaç gün sorun olmasa da bizi gölden uzak tutmaya çalışan başka insanlar var. Geliyor musun, Kalten?"
"Gidin," dedi arkadaşı. "Ben daha yemek yemedim."
"Ateşlerin yerini göstermene ihtiyacımız olabilir."
"Hemen görürsünüz," dedi tahta tabağını dolduran Kalten. "Kim yakmışsa çok fazla aydınlık istiyor."
"Bu adam midesine çok bağlı, değil mi?" dedi Tynian, üç şövalye yan yana ormanın kıyısına doğru yürürlerken.
"O, yemekle çok ilgilidir," diye kabullendi Sparhawk. "ama o, iri yarı birisi ve ayakta kalması için çok fazla yemesi gerekiyor."
Açık alandaki ateşler hemen görülüyordu. Sparhawk dikkatle yerlerini belirledi. "Sanırım kuzeye döneceğiz," dedi yavaşça diğerlerine. "Belki de dışardaki kampları geçene kadar ormanın içinde kalmamız gerekecek."
"Tuhaf," dedi Ulath.
"Ne o?" diye sordu Tynian.
"Bu kamplar birbirinden çok uzak değil. Eğer oradaki adamlar birbirlerini tanıyorlarsa, niye sadece bir tek kamp kurmadılar?"
"Belki birbirlerinden hoşlanmıyorlar."
"O zaman niçin bu kadar yakın kamp kurdular?"
Tynian omuz silkti. "Lamorklarm neyi niçin yaptıklarını kim bilir ki?"
"Bu akşam onlarla ilgili yapacağımız hiçbir şey yok," dedi Sparhawk. "Haydi geri dönelim."
Sparhawk şafak sökmeden uyandı. Diğerlerini uyandırmaya gitti ve Tynian, Berit ve Talen'in kayıp olduğunu fark etti. Tyni-

an'ın yokluğu kolayca açıklandı. Ağaçların kenarında nöbetteydi. Fakat çömez ve oğlanın yataklarının dışında olmaları için hiçbir neden yoktu. Sparhawk küfretti ve Sephrenia'yı uyandırmaya gitti. "Berit ve Talen bir yere gitmişler," dedi.
Sephrenia karanlıkta etrafına bakındı. "Hava ışıyana kadar beklememiz lazım," dedi. "O zaman kadar geri gelmezlerse, aramaya gitmemiz gerekir. Ateşi körükle Sparhawk ve çaydanlığımı alevlerin yanına koy."
Gökyüzü işiyordu ki Berit ve Talen kampa döndüler. İkisi de heyecanlı gözüküyordu, gözleri çok parlaktı.
"Neredeydiniz bakalım?" diye kızgınca sordu Sparhawk.
"Bir merakı gideriyorduk," diye cevapladı Talen. "Komşularımıza ziyarete gittik."

ilhanx

"Bunu bana tercüme edebilir misin, Berit?"
"Oradaki kamp ateşlerinin etrafındaki insanlara göz atmak için gizlice tarlalardan geçtik, Sör Sparhawk."
"Bana sormadan mı?"
"Uyuyordun," diye açıkladı Talen. "Uyandırmak istemedik."
"Onlar Styric, Sör Sparhawk," dedi Berit, "en azından bazıları. Ama aralarında dağılmış oldukça çok Lamork köylüsü de var. Diğer ateşin etrafındakiler Kilise askerleri."
"Gördüklerinizin batı Styricler mi yoksa Zemoch mu olduklarını söyleyebilir misiniz?"
"Bir Styrici diğerinden ayıramam ama oradakilerin kılıç ve mızrakları vardı," Berit kaşlarını çattı. "Bu benim hayal gücüm olabilir ama oradaki bütün adamlar bir tür uyuşukluk" içindeymiş-ler gibiydi. Elenia'daki pusuyu kuran grubun yüzlerinin ne kadar boş olduğunu hatırladınız mı?"
"Evet."
"Oradaki insanlar aşağı yukarı aynıydı, ne birbirleriyle konuşuyor ne de uyuyorlardı, üstelik nöbetçi bile koymamışlar."
"Evet, Sephrenia," dedi Sparhawk. "Arayıcı senin düşündüğünden daha çabuk iyileşebilir mi?"
"Hayır," diye cevaplayıp kaşlarını çattı. "Ama Cimmura'ya gitmeden bu adamları yolumuza yerleştirmiş olabilir. Onlara verilmiş her türlü talimatı uygularlar ama o olmadan herhangi yeni bir koşula cevap veremezler."

"Ama bizi tanıyacaklardır, değil mi?"
"Evet. Arayıcı onu kafalarına yerleştirmiştir."
"Ve bizi görürlerse saldıracaklardır?"
"Kaçınılmaz şekilde."
"O zaman harekete geçelim," dedi. "Bu insanlar kendimi rahat hissetmeyeceğim kadar yakınlar. Tanımadığım bir arazide gün tamamen ışımadan at binmekten hoşlanmam ama bu koşullar altında - " Sonra sertçe Berit'e döndü. "Bize getirdiğiniz bilgiyi takdir ediyorum Berit, ama bana sormadan gitmemeniz gerekirdi ve kesinlikle Talen'i yanma almamalıydın. Sana ve bana bazı riskler almak için para verildi ama onu tehlikeye atmaya hiçbir hakkın yok."
"Arkasına takıldığımı bilmiyordu Sparhawk," diye kıvırttı Talen. "Kalktığını gördüm, merak edip gizlice arkasından gittim. Kamp ateşlerine gelene kadar orada olduğumu bile bilmiyordu."
"Bu tamamen doğru değil, Sör Sparhawk," diye Berit üzgün bir bakışla karşı çıktı. "Talen beni uyandırdı ve ikimizin oradaki adamlara gidip bakmamızı önerdi, O zaman çok iyi bir fikir gibi gözüktü. Onu tehlikeye soktuğum gerçeğini düşünmedim bile."
Talen kötü kötü çömeze baktı. "Niçin bunu yaptın?" diye sordu. "Ona kesinlikle mükemmel bir yalan söylüyordum. Seni beladan uzak tutabilirdim."
"Doğruyu söyleyeceğim diye yemin ettim, Talen."
"İyi de ben etmedim. Tek yapacağın ağzını kapalı tutmaktı. Sparhawk ben çok küçük olduğum için bana vurmazdı. Şimdi seni pataklamaya karar verebilir."
"Kahvaltıdan önce bu minik karşılaştırmalı dürüstlük tartışa-malarını severim," dedi Kalten. "Kimin yapacağını - " Anlamlıca ateşe baktı.
"Senin sıran," dedi Ulath.
"Ne?"
"Yemeği yapma sırası senin."
"Kesinlikle benim sıram olamaz."
Ulath başıyla onayladı. "Ben takip ediyorum."
Kalten riyakâr bir ifade takındı. "Bununla birlikte, Sparhawk haklı. Gerçekten gitmemiz gerek. Sonra bir şeyler yiyebiliriz."
Sessizce kampı topladılar ve atları eyerlediler. Tynian ağaçların arasından, nöbet tuttuğu yerden geri döndü. "Küçük gruplar ha-

linde dağılıyorlar/' diye bildirdi. "Sanırım araziyi tarayacaklar."
"O zaman ağaçların arasında kalmak zorundayız," dedi Spar-hawk. "Haydi gidelim."
Ağaçların kenarından iyice uzak kalarak dikkatle ilerlediler. Tynian zaman zaman açık alandaki uyuşuk yüzlü adamların hareketlerini izlemek için ormanın kıyısına gitti. "Bu ormanı tamamen umursamıyormuş gibi gözüküyorlar," dedi.

ilhanx

"Bağımsız düşünemezler," diye açıkladı Sephrenia.
"Fark etmiyor," dedi Kalten. "Gölle bizim aramızdalar. Dışar-daki tarlaları kontrol ettikleri sürece geçemeyiz. Sonunda orman bitecek ve kımıldamadan duracağız."
"Bu bölümde hangileri devriye geziyor?" diye Tynian'a sordu Sparhawk.
"Kilise askerleri. Gruplar halinde at sürüyorlar."
"Her grupta kaç kişi var?"
"Yaklaşık bir düzine."
"Gruplar birbirinin görüş alanında kalıyorlar mı?'*
"Her seferinde daha fazla açılıyorlar."
"İyi." Sparhawk'in yüzü cesaret kırıcıydı. "Onlara dikkat et ve birbirlerini göremeyecek kadar açıldıklarında bana haber ver."
"Tamam."
Sparhawk atından Faran'ı inip körpe bir ağaca bağladı.
Berit ona ve Flüt'e beyaz kısrağından inmesi için yarım ederken Sephrenia, "Aklında ne var, Sparhawk?" diye kuşkuyla sordu.
"Arayıcı'yi Otha'nın - yani Azash'm - yolladığını biliyoruz."
"Evet."
"Azash, Bhelliom'un tekrar ortaya çıkacağını biliyor, değil mi?"
"Arayıcı'nın ilk görevi bizi öldürmek ama yapmayı başaramazsa, bizi Randera Gölü'nden uzak tutmakla yetinmeyecek mi?"
"Tekrar Elene mantığı," dedi tiksinerek Sephrenia. "Sen şeffafsın, Sparhawk. Bununla nereye varacağını görebiliyorum."
"Kafaları boş olsa da, Kilise askerleri birbirlerine haber iletebi-leceklerdir, değil mi?"
"Evet." Sephrenia bunu isteksizce söyledi.
"O zaman başka tercihimiz kalmıyor. İçlerinden herhangi biri bizi görürse, bir saat içinde hepsini peşimizde buluruz."
"Pek anlamıyorum," diyen Talen şaşırmış gözüktü.

"Bu devriyelerden birindeki adamların hepsini öldürecek," dedi Sephrenia.
"Son adama kadar," dedi acımasızca Sparhawk, "ve diğerleri gözden kaybolur kaybolmaz."
"Biliyorsun, kaçamazlar bile."
"İyi. O zaman onları kovalamak zorunda kalmam."
"Sen kasten adam öldürmeyi planlıyorsun, Sparhawk."
"Bu tamamen doğru değil, Sephrenia. Bizi görür görmez saldıracaklar. Yapacağımız kendimizi savunmak."
"Safsata," diye söylendi, kendi kendine mırıldanarak uzaklaştı.
"Bu kelimeyi bildiğini düşünemezdim," dedi Kalten.
"Mızrak kullanmasını biliyor musun?" diye Sparhawk, Ulath'a sordu.
"Eğitim gördüm," diye cevapladı Thalesialı. "Gene de daha çok baltamı tercih ederim."
"Mızrak ile çok yakma gitmen gerekmez. İyisi mi işi fazla şansa bırakmayalım. Büyük bir bölümünü mızrak ile halledeceğiz, sonra geri kalanların işini kılıç ve baltalarımızla bitireceğiz."
"Sadece beş kişiyiz," dedi Kalten, "Berit'i de sayarak."
"Ne olmuş?"
"Sadece belirtmem gerektiğini düşündüm."
Sephrenia geri geldi, yüzü solmuştu. "Yani bu işe karar verdin mi?" diye Sparhawk'a sordu.
"Göle ulaşmamız gerekli. Alternatif düşünebiliyor musun?"
"Hayır, işin doğrusu düşünemiyorum." Ses tonu dokunaklıydı. "Kusursuz Elene mantığın elimi kolumu tamamen bağladı."
"Bir şey sormak istiyorum, küçük ana," dedi Kalten, açıkça tartışmanın konusunu değiştirmeye çalışıyordu. "Bu Arayıcı, tam olarak nasıl bir şey? Kendisini saklamak için oldukça uğraşıyor."
"İğrenç." Sephrenia ürperdi. "Hiçbirini görmedim ama ona karşı koymayı bana öğreten Styric büyücüsü tarif etti. Gövdesi parça parça, çok soluk ve incedir. Bu safhada, dış derisi yeteri kadar sertleşmemiştir ve parçalar arasından derisini havayla temas etmekten korumak için bir tür ichor sızar. Yengeç gibi kıskaçları vardır. Yüzü inanılmazın ötesinde korkunçtur."
"İchor mu? O da ne?"
"Sümüksü salgı," diye kısaca cevapladı. "O daha larva evresin-
in

ilhanx

de - tam olarak olmasa da bir çeşit tırtıl ya da solucan gibi. Yetişkinliğe eriştiğinde gövdesi sertleşir, koyulaşır ve kanatlan çıkar. Azash bile bir yetişkini kontrol edemez. Bütün hepsi o safhada üremeyi düşünür. Bir çift yetişkini salıverirseniz, bütün dünyayı bir kovana çevirir ve yeryüzünde yaşayan her canlıyı yavrularına yedirirler. Azash bir çifti üretmek amacıyla kaçamayacakları bir yerde saklar. Arayıcı olarak kullanacağı bir larvayı yetişkinliğe yaklaştığında öldürtür."
"Azash için çalışmanın riskleri var, değil mi? Ama hiç buna benzeyen bir böcek görmedim."
"Normal kurallar Azash'a hizmet eden yaratıklara uymazlar." Sparhawk'a baktı, ifadesi aşırı endişeliydi. "Bunu gerçekten yapmamız gerekiyor mu?" diye sordu.
"Korkarım ki gerekiyor," diye cevapladı. "Başka yolu yok."
Tynian'm geri dönmesini beklerken, rutubetli orman toprağının üzerine oturdular. Kalten yük çantalarından birine gitti, bıçağıyla büyük bir dilim ekmek ve geniş bir parça peynir kesti. "Bu benim yemek pişirme sıramı savar, doğru değil mi?" dedi Ulath'a.
Ulath homurdandı. "Bunu düşüneceğim."
Gökyüzü hâlâ bulutluydu ve koyu yeşil sedir dalları arasında uyuklayan kuşlar ormanı güzel sesleriyle doldurmuşlardı. Bir keresinde bir geyik ormandaki bir patikadan zarifçe ilerleyip onlara yaklaştı. Atlardan biri kişnedi ve sıçrayarak uzaklaştı, beyaz kuyruğu ışıldıyor, kadifemsi tüylerle kaplı boynuzlan başının üzerinde parlıyordu. Burada sükunet hüküm sürüyordu ama Sparhawk ilerde yapılması gereken için kendini duygusuzlaştırıp, sükuneti kafasından uzaklaştırdı.
Tynian geri döndü. "Birkaç yüz metre kuzeyimizde bir grup asker dikiliyor," diye rapor verdi. "Diğerleri ortada gözükmüyorlar."
"İyi," diyen Sparhawk ayağa kalktı. "Başlayalım. Sephrenia, sen burada Talen ve Flüt ile kal."
"Planın nedir?" diye sordu Tynian.
"Plan yok," diye cevapladı Sparhawk. "Buradan çıkıp doğru oraya gideceğiz ve devriyeyi yok edeceğiz. Sonra da Randera Gö-lü'ne at bineceğiz."
"Bunun etkili bir cazibesi var," diye onayladı Tynian.
"Hepiniz, hatırlayın," diye devam etti Sparhawk, "yaralanma

karşısında normal insanlar gibi davranmayacaklardır. Diğerine geçmeden arkanızdakinin peşinizden gelmeyeceğinden emin olmak için işini iyice halledin. Haydi gidelim."
Çarpışma kısa ve vahşiceydi. Sparhawk ve diğerlerinin ormandan yıldırım gibi çıkarak saldırmalarıyla, boş bakışlı Kilise askerleri atlarını otlak araziden onlara doğru sürdüler, kılıçları çekiliydi. İki grup arasında yaklaşık elli adım kadar mesafe vardı ki, Sparhawk, Kalten, Tynian, Ulath mızraklarını indirip konumlarını aldılar. Çarpışmanın şoku müthişti. Sparhawk'm vurduğu asker göğsünden girip arkasından çıkan mızrakla eyerinden fırladı. Sparhawk mızrağın kırılmasını önlemek için sertçe Faran'ı dizginledi. Onu gövdeden çekip çıkardı ve sonra yine saldırdı. Mızrağı diğer askerin gövdesinin içinde kırıldı. Onu attı ve kılıcını çekti. Üçüncü askerin bir kolunu budadı, sonra kılıcının ucunu adamın boğazına soktu. Ulath, saldırdığı ilk askerde mızrağını kırmıştı ama kalan kırık parçayı başka birinin gövdesine şoktu. Sonra iri Genidian baltasına döndü ve başka bir askerin beynini düzgünce dağıttı. Tynian, mızrağını bir askerin karnına sokmuş, işini kılıcıyla bitirip bir diğerine geçmişti. Kalten'in mızrağı bir askerin kalkanında parçalandı ve Berit ortaya dalıp birinin kafasını baltasıyla uçurana dek diğer ikisi tarafından iyice sıkıştı. Kalten, diğerinin işini geniş bir darbeyle bitirdi. Geride kalan askerler şaşkınlık içinde etrafta dolanıp duruyorlardı, zehirden uyuşmuş beyinleri Kilise Şövalyeleri'nin ani atağına hızla cevap veremeyecek durumdaydı. Sparhawk ve arkadaşları onları karışık bir küme haline soktular ve düzenlice kestiler.
Kalten atından aşağı atlayıp kanlı otların üzerinde kümeler halinde yığılı ölü askerler arasında dolaştı. Arkadaşı düzenlice kılıcını her gövdeye saplarken Sparhawk başım çevirdi. "Sadece emin olmak istedim," diyen Kalten, kılıcını kınına sokup tekrar atma bindi. "Artık hiçbiri bir tek şey bile söylemeyecek."
"Berit," dedi Sparhawk, "git Sephrenia ve çocukları al. Biz etrafı kollayacağız. Bir şey daha. İyisi mi bize bir miktar yeni mızrak da kes. Eskiler işe yaramaz gibi gözüküyor."
"Peki, Sör Sparhawk," dedi çömez ve gerisin geriye, ormana doğru atını sürdü.
Sparhawk etrafına bakındı ve uzak olmayan tıka basa çalı dolu bir yarık gördü. Ölülere bakıp, "Haydi şunları saklayalım," dedi.

"Bu yoldan geldiğimizi açıkça belirtmeyelim."

ilhanx

"Atlarının hepsi kaçtı mı?" diye etrafa bakarak sordu Kalten.
"Evet," diye cevapladı Ulath. "Atlar savaş sırasında böyle yapar."
Parçalanmış cesetleri yarığa çekerek çalıların içine fırlattılar. İşlerini bitirdiklerinde, Berit, Sephrenia, Flüt ve Talen'le geri geliyordu. Eyerinin yanında yeni mızraklar vardı. Sephrenia gözlerini çarpışmanın olduğu yerdeki kanlı otlardan başka tarafa çevrili tuttu.
Mızraklara çelik uçlar takmak birkaç dakika aldı ve sonra hepsi tekrar atlarına bindiler.
Dörtnala yola çıkmalarıyla beraber Kalten, "Şimdi gerçekten acıktım," dedi.
"Nasıl olabilir?" diye isyankâr bir tonla sordu Sephrenia.
"Ben ne dedim?" diye Sparhawk'a sordu Kalten.
"Boş ver."
Sonraki birkaç gün olaysız geçmesine rağmen, Sparhawk ve diğerleri dörtnala giderlerken geriye göz kulak oldular. Her gece gizlenerek kamp kurdular ve küçük, iyice örtülmüş ateşler yaktılar. En sonunda bulutlu gökyüzü sözünü tuttu. Kuzeydoğuya doğru giderlerken sıkı bir çisenti başladı.
Kalten gökyüzüne bakıp, alay edercesine, "Harika," dedi.
"Dua et ki daha sıkı yağsın," dedi Sephrenia. "Arayıcı şu sıralar harekete geçmek üzeredir ama yağmur silip süpürürse kokumuzu takip edemez."
"Bunu düşünmemiştim," diye kabullendi.
Sparhawk düzenli olarak belirli bir tür bodur çalıdan dal kesmek ve onu gittikleri yönü işaret edecek şekilde yere dikkatlice yerleştirmek için atından indi.
Üzerinden sular damlayan mavi pelerinine iyice sarınan Tyni-an sonunda, "Bunu niye yapıyorsun?" diye sordu.
"Kurik'in nereye gittiğimizi bilmesini sağlamak için," diye cevaplayan Sparhawk tekrar atına bindi.
"Çok akıllıca, hangi çalılığın ardına bakacağını nasıl bilecek?"
"Her zaman aynı cins çalı. Kurik ve ben bunu çok uzun zaman önce belirledik."
Gökyüzü ağlamaya devam etti. Bu her şeyi sırılsıklam yapan sıkıntı verici türden bir yağmurdu. Kamp ateşlerini yakmak zor-

laştı. Tek tuk Lamork köyleri ve arasıra yalnız çiftlik evlerinden geçtiler. İnsanlar yağmurdan dolayı ortada gözükmüyorlardı. Çayırlarda gezinen sığırlar sırılsıklam ve neşesiz gözüküyorlardı.
Gölden çok uzakta olmadıkları, sıkı bir yağmurun neredeyse yere yatay yağdığı rüzgârlı bir öğlen, Kurik ve Bevier onlara yetişti.
Bevier sular damlayan yüzünü silerken, "Ortzel'i Bazilika'ya bıraktık," diye rapor verdi. "Sonra Dolmant'm evine gittik ve burada Lamorkand'da olanları anlattık. O da bu karışıklığın Kilise Şövalyeleri'ni Chyrellos'dan çekmek için düzenlendiğini kabul ediyor. Bunu engellemek için elinden geleni yapacak."
"İyi," dedi Sparhawk. "Martel'in çabalarının boşa gitmesi fikrini seviyorum. Yolda sorun çıktı mı?"
"Ciddi bir şey yok," dedi Bevier. "Ama bütün yollar kontrol altında ve Chyrellos asker kaynıyor."
"Sanırım bütün askerler Annias'a sadıklar?" diye acı acı sordu Kalten.
"Patriklik için başka adaylar da var, Kalten," diye belirtti Tyni-an. "Eğer Annias kendi birliklerini Chyrellos'a getirirse bu diğerlerinin de getirmesi için bir neden olur."
"Kesinlikle Kutsal Şehrin sokaklarında açık bir çarpışma istemiyoruz," dedi Sparhawk. "Patrik Cluvonus nasıl?" diye Bevie/e sordu.
"Hızla kuvvetten düşüyor, korkarım. Hiyerarşi artık onun durumunu sıradan insanlardan bile saklayamıyor."
"Bu yaptığımız bütün her şeyi daha da ivedi hale sokuyor," dedi Kalten. "Cluvonus ölürse, Annias hareket etmeye başlayacak ve bu durumda Elenia hazinesine daha fazla ihtiyaç duymayacak."
"O zaman hızlanalım," dedi Sparhawk. "Göle hâlâ bir gün var."
"Sparhawk," dedi eleştirircesine Kurik, "zırhının paslanmasına -izin vermişsin."
"Gerçekten mi?" Sparhawk iyice ıslanmış siyah pelerinini geriye çekti ve kırmızı izler gözüken omuz parçalarına şaşkınca baktı.
"Yağ şişesini bulamadınız mı, Lordum?"
"Kafamda başka şeyler vardı."
"Belli oluyor."
"Özür dilerim. Bunu halledeceğim."
"Nasıl olacağını bilmezsin. Zırhla dalga geçme, Sparhawk. Ben

ilhanx

hallederim."
Sparhawk yol arkadaşlarına baktı. "Eğer birisi bu konuyu açarsa, kavga çıkar," dedi uğursuzca.
"Sizi gücendirmektense ölürüz, Lordum," diye kesinlikle gülmeyen bir ifadeyle söz verdi Bevier.
"Bunu takdir ederim," dedi Sparhawk ve tıkırdayan paslı zır-hıyla yağan yağmura doğru kararlı bir biçimde atını sürdü.

sekizinci bölüm
MERKEZİ LAMORKAND'IN kuzeyindeki Randera Gölü'ndeki eski savaş meydanı tahminlerinden çok daha ıssızdı. Burası uçsuz bucaksız boş bir araziydi. Her yerde çamurlu suyla dolmuş kocaman delikler ve hendekler vardı. Sıkı yağan yağmur bu uçsuz bucaksız araziyi bir batağa çevirmişti.
Kalten ufukta yayılıyormuş gibi gözüken çamurlu araziye umutsuzca bakarak atını Sparhawk'in yanma getirdi. Önlerindeki işin büyüklüğünden afallamış bir sesle, "Nereden başlayacağız?" diye sordu.
Sparhawk bir şey hatırladı. "Bevier," diye seslendi.
Arcian atım ileri sürdü. "Evet, Sparhawk?"
"Askeri tarih okuduğunu söylemiştin."
"Evet."
"Şu ana kadar yapılan en büyük savaş bu olduğu için büyük ihtimalle buna biraz zaman ayırdın, değil mi?"
"Şüphesiz."
"Ne dersin, Thalesiaların savaştığı yeri genel olarak saptayabilir misin?"
"Bana yerimi saptamam için birkaç saniye verin." Bevier bir kerteriz bulmak amacıyla etrafa bakarak atını yavaşça vıcık vıcık araziye doğru sürdü. Puslu çisenti içinde yanlarındaki tepeyi işaret ederek, "İşte," dedi sonunda. "Şurası Arcium kralının birliklerinin Otha'nm güruhu ve doğaüstü müttefiklerine karşı durdukları yer. Başları çok sıkışıktı ama Kilise Şövalyeleri buraya.gelene kadar dayandılar." Yağmurun içine gözlerini kısarak baktı. "Eğer hafızam beni yanıltmıyorsa, Thalesia kralı Sarak'm ordusu bir kanattan saldırma manevrasıyla gölün doğu tarafına doğru yayıldı. Çok daha doğuya doğru bir yerlerde savaşmış olmaları gerekiyor."

"Bu en azından işleri biraz daha azaltıyor," dedi Kalten. "Geni-dian Şövalyeleri de Sarak'm ordusuyla beraber miydi?"
Bevier başını salladı. "Bütün Kilise Şövalyeleri Rendo/daki seferle meşgulmüş. Otha'nm istilasıyla ilgili haber onlara ulaştığında, iç denizden Cammoria'ya geçmişler ve sonra buraya gelmek için zorlu bir yürüyüş yapmışlar. Meydana güneyden girmişler."
"Sparhawk," dedi yavaşça Talen, "şurada. Bazı insanlar büyük toprak yığınının - şu yarısı dışarda olan ağaç kütüğü - arkasına saklanmaya çalışıyorlar."
Sparhawk dönmekten kaçındı. "Onlara bir göz atabilecek misin?"
"Ne tip insanlar olduklarını söyleyemem," diye cevapladı çocuk. "Tamamen çamura bulanmışlar."
"Silahlan var mı?"
"Çoğu kürekli. Sanırım birkaç tanesinde arbalet var."
"O zaman, Lamorklar," dedi Kalten. "Başka hiç kimse bu silahı kullanmaz."
"Kurik," dedi Sparhawk silahtarına, "bir arbaletin etkili menzili nedir?"
"Tam olarak iki yüz adım. Ondan sonra, işin şansa kalır."
Sparhawk rastgeleymiş gibi gözükmeye çalışarak etrafına bakındı. Toprak yığmı yaklaşık elli metre ötedeydi. "Şu tarafa gitmek istiyoruz," diyen sesi pusuya yatan hazine arayıcıları tarafından .duyulacak kada yüksekti. Çelik eldivenli ellerinden birini kaldırarak doğuyu gösterdi. "Kaç kişiler, Talen?" diye yavaşça sordu.
"Sekiz ya da on kişi gördüm. Daha da olabilir."
"Gözlerini onlardan ayırma ama bunu çok belli etme. Eğer içlerinden biri arbaletini doğrultmaya kalkarsa bizi uyar."
"Tamam."
Sparhawk atını tırısa kaldırdı. Faran'm toynakları tam cıvıma-mış çamuru etrafa sıçratıyordu. "Geriye bakmayın," diye diğerlerini uyardı.
"Şu anda dörtnal daha uygun olmaz mı?" diye gergin bir sesle sordu Kalten.
"Onları gördüğümüzü bilmemeleri daha iyi olur."
"Bu sinirlerimi çok geriyor, Sparhawk," diye mırıldanan Kalten kalkanını kaldırdı. "Kürek kemiklerimin arasında çok rahatsız edi-

ilhanx

1

d bir his var."
"Benim de," diye Sparhawk da kabul etti. "Talen, herhangi bir hareket yapıyorlar mı?"
"Sadece bizi izliyorlar," diye cevapladı çocuk. "Arada sırada dışarı çıkan bir kafa görüyorum."
Etrafa çamur sıçratarak tırısa devam ettiler.
"Neredeyse sıyırdık," dedi Tynian.
"Yağmur o tepenin etrafında boşalıyor," diye bildirdi Talen. "Artık bizi görebileceklerini sanmam."
"İyi," diyen Sparhawk patlarcasına bir rahatlama nefesi verdi. "Haydi yavaşlayalım. Burada yalnız olmadığımız ortada ve herhangi bir konuda falso yapmak istemeyiz."
"Sinirlisin," diye yorum yaptı Ulath.
"Öyle olması gerekmiyor mu?" diye onayladı Tynian.
"Etrafını saran bütün şu çelik düşünüldüğünde niye endişelendiğini bilmiyorum," dedi Ulath, Tynian'ın ağır ve sağlam Deira zırhına bir göz atarak.
"Yakın mesafede, bir arbalet oku bunu bile delip geçecektir." Tynian yumruğunu zırhının önüne vurdu. Nerdeyse bir çan gibi ses çıkardı. "Sparhawk, bir dahaki sefer Hiyerarşi'de konuştuğunda niye arbaletlerin yasaklanmasını önermiyorsun? Orada kendimi tamamen çıplak hissettim."
"Bütün şu zırhı nasıl taşıyorsun?" diye sordu Kalten.
"Acılar içinde, dostum, hem de büyük acılar içinde. Beni içine ilk soktuklarında çöktüm. Tekrar ayaklarımın üzerine doğrulttuklarında bir saat geçmişti."
"Tetikte olun," diye uyardı Sparhawk. "Birkaç Lamork hazine avcısı bir şey ama Arayıcı tarafından kontrol edilen adamlar başka bir şey. Eğer ormanın kenarında adamlar varsa kesinlikle burada da vardır."
Dikkatle etrafa bakıp çamurları sıçratarak yollarına devam ettiler. Sparhawk peleriniyle yağmurdan koruyarak haritasına tekrar baktı. "Randera şehri yukarda gölün doğu kıyısında," dedi. "Bevi-er, kitaplarından herhangi biri Thalesiahlarm onu ele geçirip geçirmedikleri hakkında bir şey söylüyor mu?"
"Savaşın o bölümü okuduğum kayıtlarda biraz bulanık," diye cevapladı beyaz pelerinli şövalye. "Savaşın o bölümüyle ilgili tek

bilgi Zemochların Randera'yı seferlerinin oldukça erken bir bölümünde ele geçirdiklerini söylüyor. Thalesialüann bu konuda bir şey yapıp yapmadıklarını açıkça bilmiyorum."
"Yapmamış olmalılar/' diye belirtti Ulath. "Thalesialılar hiçbir zaman kuşatmalarda iyi olmamışlardır. Bizde o tür sabır yoktur. Kral Sarak'ın ordusu büyük ihtimalle onun yanından geçti."
"Bu düşündüğümden kolay olabilir/' dedi Kalten. "Aramamız gereken tek bölge Randera ve gölün güney ucu arasında kalıyor."
"Çok fazla ümitlenme, Kalten," dedi Sparhawk. "Bu hâlâ çok büyük bir alan." Göle doğru yağan çisentiye baktı. "Gölün kıyısı kum gibi gözüküyor, ıslak kum at binmek için çamurdan daha iyidir." Faran'ı döndürüp diğerlerinin önünden göle doğru ilerledi.
Gölün güney kıyısı boyunca yayılan kumsal meydanın geri kalanı gibi kazılmış gözükmüyordu. Kalten geniş ıslak kumsal boyunca giderlerken etrafa baktı. "Niye buraları kazmadıklarını merak ediyorum," dedi.
"Yükselen sular," diye üstü örtülü cevapladı Ulath.
"Özür dilerim?"
"Su seviyesi kışın yükselir ve kumları kazmış olabilecekleri delikleri tekrar doldurur."
"Oh. Sanırım, bu anlamlı."
Sonraki yarım saat boyunca atlarını suyun kıyısından dikkatle sürdüler.
"Daha ne kadar gitmemiz gerekiyor?" diye Sparhawk'a sordu Kalten. "Haritası olan sensin."
"Her durumda, on fersah," diye cevapladı Sparhawk. "Bu kumsal dörtnala çıkmaya uygun gözüküyor." Topuklarıyla Fa-ran'a dokundu ve önden ilerledi.
Yağmur hızını kaybetmeden devam etti. Gölün çukur çukur olan yüzeyi kurşun rengindeydi. Gölün kıyısından birkaç mil git-mişlerdiki iyice ıslanmış arazide gizli gizli kazı yapan başka bir grup adam gördüler.
"Pelosialılar," diye küçümseyerek onları tanımladı Ulath.
"Nasıl anladın?" diye sordu Kalten.
"Şu aptalca sivri uçlu şapkalarından."

ilhanx

"Ya."
"Bence kafalarının şekline uyuyor. Büyük ihtimalle hazine hak-
120

kındaki söylentileri duyup kuzeyden aşağı geldiler. Onları zayıflatmamızı ister misin, Sparhawk?"
"Bırak kazsınlar. Bizi rahatsız etmiyorlar - en azından bulundukları yerde kaldıkları sürece. Arayıcı'ya bağlı olan adamlar hazineyle ilgilenmeyeceklerdir."
Akşama kadar kıyı boyunca at bindiler. Tam önlerindeki kıyıya vurmuş büyük bir tahta yığınını gösteren Kalten, "Burada kamp kurmaya ne dersiniz?" diye önerdi. "Denklerden birinde biraz kuru odunum var."
Sparhawk saati tahmin etmeye çalışarak damlayan bulutlara baktı. "Artık durma zamanı," diye onayladı. Tahta yığının yanında durdular, Kurik ateşi yaktı. Berit ve Ta-len yığının altından kuru dal parçaları çekmeye başladılar ama bir müddet sonra Berit savaş baltasını almak için atına gitti.
"Onunla ne yapacaksın?" diye sordu Ulath.
"Şu iri parçaları keseceğim, Sör Ulath."
"Hayır, kesmeyeceksin."
Berit biraz şaşkınca baktı.
"Savaş baltası bu iş için yapılmamıştır. Ağzını körelteceksin ve keskinliğine daha sonra ihtiyacın olabilir."
"Baltam oradaki denkte Berit," dedi mahcup çömeze Kurik. "Onu kullan. Onunla herhangi birine vurmayı planlamıyorum."
Sephrenia, Sparhawk ve Kalten'in o ve Flüt için kurmayı yeni bitirdikleri çadırın içinden, "Kurik," dedi, "ateşin yanma bir korunak kurup altına bir ip ger." Sırtında bir Styric elbisesi, bir elinde sular damlayan beyaz cüppesi diğerinde Flüt'ün giysisiyle çadırdan çıktı. "Elbiselerden bir kısmını kurutma zamanı geldi."
Güneşin batmasıyla, gece ayazı çadırları dalgalandırarak ve alevleri etrafa sıçratarak gölden esmeye başladı. Akşam yemeği yiyip yattılar.
Gece yarısına doğru Kalten, nöbet tuttuğu yerden geri geldi. Sallayıp Sparhawk'i uyandırdı. Diğerlerini uyandırmamaya çalışarak, "Senin sıran," dedi.
"Tamam." Sparhawk esneyip doğruldu. "İyi bir yer buldun mu?"
"Tam kumsalın arkasındaki tepe. Ama tırmanırken adımlarına dikkat et. Etrafını kazmışlar."
Sparhawk zırhını giymeye başladı.
121

"Burada yalnız başımıza değiliz, Sparhavvk," dedi Kalten miğferini ve sular damlayan siyah pelerinini çıkarırken. "Yakınlarda yarım düzine ateş gördüm."
"Pelosialı ve Lamorklar mı?"
"Söylemek zor. Genelde bir ateşin üzerinde herhangi bir tanıtıcı işaret olmaz."
"Talen ve Berit'e bundan bahsetme. Etrafta sürünerek dolaşmalarını istemiyorum. Biraz uyu, Kalten. Yarın uzun bir gün olabilir."
Sparhawk tepenin çukurlar kazılmış tarafına dikkatle tırmandı ve en üstünde kendine bir yer buldu. Kalten'in bahsetmiş olduğu ateşleri hemen gördü ama oldukça uzaktaydılar ve çok fazla bir tehlike oluşturmuyorlardı.
Uzun zamandır yoldaydılar, artan bir sabırsızlık hissi Spar-hawk'in içini kemirdi. Ehlana geride Cimmura'da hayatı saniye saniye geçerek, yalnız başına sessizce taht odasında oturuyordu. Birkaç ay sonra kalp atışları tekleyecek ve sonra duracaktı. Spar-hawk kafasını bu düşünceden uzaklaştırdı. Bu endişenin ona her gelişinde yaptığı gibi yavaş yavaş aklını diğer konu ve hatıralara yönlendirdi.
Yağmur ürpertici, nemli ve berbattı, bu yüzden düşüncelerini kızgın güneşin havadaki bütün nem izlerini yok ettiği Rendor'a çevirdi. Güneş daha Jiroch sokaklarını dayanılmaz yapmadan şafak vakti sıra sıra siyah peçeli kadınların zarifçe kuyuya gidişlerini hatırladı. Acı bir yüz ifadesiyle Lillias'ı hatırladı ve liman yakınlarındaki o dramatik sahnenin ona ihtiyacı olan türden saygınlığı kazandırıp kazandırmadığını merak etti.
Sonra Martel'i hatırladı. Dabour'da Arasham'm çadırındaki iyi bir akşamdı. Nefret ettiği düşmanının düş kırıklığına uğradığını ve işinin bozulduğunu görmek nerdeyse onu öldürmüş olmak kadar tatmin ediciydi. "Ama, bir gün, Martel," diye mırıldandı. "Ödemen gereken çok fazla şey var ve sanırım artık tahsil etme zamanı geldi." Bu güzel bir düşünceydi ve Sparhawk yağmurun altında dururken ona takıldı. Ulath'ı nöbet sırası için uyandırma zamanına kadar bununla ilgili ayrıntıları düşündü.
Gün ağarırken kampı toplayıp yağmurla yıkanan kumsalda at bindiler.
Öğlene doğru Sephrenia, bir uyarı fısıltısıyla beyaz kısrağını
122

ilhanx

dizginledi. "Zemochlar," dedi sertçe.
"Nerede?" diye sordu Sparhawk.
"Emin olamam. Ama yakındalar ve niyetleri dostça değil."
"Kaç kişiler?"
"Söylemesi oldukça zor, Sparhawk. En az bir düzine ama büyük ihtimallle yirmiden azdır."
"Çocukları al ve suyun kenarına git." Arkadaşlarına baktı. "Bakalım onları temizleyebilecek miyiz/' dedi. "Arkamızdan takip etmelerini istemem."
Şövalyeler mızrakları inik, çamurlu arazide yavaşça ilerlediler. Berit ve Kurik onları iki taraftan çevirdiler. Zemochlar kumsala yüz metreden daha yakın sığ bir hendekte saklanıyorlardı. Onlara doğru kararlıca gelen yedi kişiyi gördüklerinde ellerinde silahlarıyla doğruldular. Yaklaşık on beş kişi kadardılar ama yaya oluşları onları dezavantajlı duruma sokuyordu. Ne bir ses çıkardılar ne de bir savaş çığlığı, bakışları boştu.
"Onları Arayıcı yollamış," diye bağırdı Sparhawk. "Dikkatli olun."
Şövalyeler yaklaşınca Zemochlar şapşal şapşal ileri yürüdüler ve bir kısmı kendilerini körlemesine mızrakların ucuna doğru attı. "Mızrakları atın!" diye emir verdi Sparhawk. "Çok yakındalar!" Mızrağını bir kenara attı ve kılıcını çekti. Arayıcı'nm kullandığı adamlar gene tüyleri ürperten bir sessizlikle saldırdılar ve ölen arkadaşlarına hiç dikkat etmediler. Sayıca fazla olmalarına rağmen, gerçekten atlı şövalyelere denk değillerdi ve Kurik ile Berit'in yandan dolaşıp arkalarından saldırmalarıyla sonlan geldi.
Çarpışma onbeş dakika kadar sürdü ve sonra bitti.
"Yaralanan var mı?" diye soran Sparhawk hızla etrafına bakındı.
"Çok diyebilirim," diye cevaplayan Kalten, çamurda yatan gövdelere bakıyordu. "Daha da kolaylaşmaya başladı, Sparhawk. Nerdeyse ölmek istiyormuşcasma saldırıyorlar."
"İsteklerini her zaman zevkle yerine getiririm," diyen Tynian kılıcım Zemochlardan birinin elbisesine siliyordu.
"Haydi şunları saklandıkları hendeğe geri çekelim," dedi Sparhawk. "Kurik, git ve küreğini al. Onların üstünü örteceğiz."
"Kanıtları mı saklayacaksın?" dedi neşelice Kalten.
"Etrafta başkaları olabilir," dedi Sparhawk. "İyisi mi burada ol-
123

duğumuzu ilan etmeyelim."
"Tamam ama çekmeden önce onlardan emin olmak istiyorum. Ellerim birinin ayak bileğini kavradığında onun doğrulmasını tercih etmem."
Kalten atından indi ve acımasızca emin olma işine başladı. Sonra hepsi çalıştılar. Kaygan çamur hareketsiz gövdeleri çekmeyi kolaylaştırdı. Kurik hendeğin kenarında durmuş küreğiyle cesetlerin üzerine çamur atıyordu.
"Bevier," dedi Tynian, "gerçekten şu Lochaber'ebağlı mısın?"
"Benim esas silahım," dedi Bevier. "Niye soruyorsun?"
"Etrafa çeki düzen verme zamanı geldiğinde biraz zahmet verici. Kafaları böyle budadığmda her biri için iki tur yapmamız gerekiyor." Tynian söylediğini vurgulamak için eğildi ve iki kopmuş kafayı saçlarından yakaladı.
"Çok komik," dedi soğukça Bevier.
Zemoch cesetlerinin bütün parçalarını ve silahları hendeğe atmalarından sonra Kurik onları çamurla kapladı. Tekrar, Sephre-nia'nın atının üzerinde oturarak pelerinin kenarıyla Flüt'ün gözünü dikkatlice örttüğü ve kendi gözlerini uzakta tutmaya çalıştığı kumsala geri döndüler. Sparhawk ve diğerleri yaklaşırlarken, "İşiniz bitti mi?" diye sordu.
"Her şey bitti," diye onu temin etti Sparhawk. "Şimdi bakabilirsin." Kaşlarını çattı. "Kalten bir konuya dikkat çekti. Bu neredeyse gittikçe daha kolaylaşıyor dedi. Bu insanlar düşünmeden sadece saldırıyorlar. Sanki öldürülmek istermiş gibi."
"Gerçekten öyle değil, Sparhawk," diye cevapladı Sephrenia. "Arayıcı'nm harcayacak adamları var. Sadece birimizi öldürmek için yüzlercesini gözden çıkarabilir - ve bir sonrakini öldürmek için yüzlercesini daha."
"Bu can sıkıcı. Eğer o kadar çok varsa niye onları küçük gruplar halinde yolluyor?"

ilhanx

"Onlar öncü gruplar. Karıncalar ve arılar da aynı şeyi yapar. Koloninin aradığını bulmak için küçük gruplar yollarlar. Arayıcı her şeyden önce hâlâ bir böcek ve Azash'a rağmen hâlâ bir böcek gibi düşünüyor."
"En azından geriye haber vermiyorlar," dedi Kalten. "Yani en azından şu ana kadar karşılaştıklarımız."

"Çoktan verdiler," dedi Sephrenia. Arayıcı güçlerinin eksildiğini bilir. Tam olarak nerede olduğumuzu bilemez ama askerlerini öldürdüğümüzü biliyor. Sanırım iyisi mi burayı terk edelim. Burada bir grup varsa büyük ihtimalle başkaları da vardır. Üzerimizde odaklanmalarını istemeyiz."
Tırısa kalkmış giderlerken Ulath, Berit ile konuşuyordu. "Baltanı her zaman kontrol altında tut," diye tavsiye etti. "Asla anında toparlayamayacağm kadar geniş kavisler çizme."
"Sanırım anladım, "diye cevapladı Berit.
"Bir balta en az bir kılıç kadar narin bir silahtır - eğer ne yaptığını biliyorsan. Dikkat et, oğlum. Hayatın buna bağlı olabilir."
"Ana fikrin tüm gücünle vurmak olduğunu düşünürdüm."
"Buna hiç gerek yok," diye cevapladı Ulath. "Tabii, onu keskin tutarsan. Bir cevizi çekiçle kırarken sadece kabuğu kıracak sertlik te vurursun. Onu ezip parçalarına ayırmak istemezsin. Baltayla da aynı şekildedir. Birine çok sert vurursan baltanın gövdenin bir ye rine takılma şansı fazladır ve bu seni bir sonraki rakibinle karşıla şırken kesinlikle zor durumda bırakır." °
"Bir baltanın böyle karmaşık bir silah olduğunu bilmiyordum," dedi Sparhawk'a sessizce Kalten.
"Sanırım bu Thalesia inanışının bir parçası," diye cevapladı Sparhawk. Ulath'm öğretilerini dinlerken ifadesi kendinden geçmiş Berit'e baktı. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama büyük ihtimalle burada iyi bir kılıççı kaybettik. Berit şu baltaya çok düşkün ve Ulath da onu teşvik ediyor."
Günün ilerleyen saatlerinde göl kıyısı kuzeydoğuya doğru kıvrılmaya başladı. Bevier etrafına bakınıp, kerteriz aldı. "Sanırım burada durmamız iyi olur, Sparhawk," diye önerdi. "Thalesialılar yaklaşık olarak burada Zemochlarla karşılaştılar."
"Tamam," diye onayladı Sparhawk. "Sanırım gerisi sana kaldı, Tynian."
"Sabah ilk işim," diye cevapladı Alcione Şövalyesi.
"Niye şimdi değil?" diye sordu Kalten.
"Yakında hava kararmaya başlayacak," dedi Tynian, yüzü kasvetliydi. "Geceleri ruh uyandırmam."
"Ya?"
"Bunu yapmasını biliyorum demek bundan hoşlanıyorum de-

mek değil. Belirmeye başladıklarında etrafımda çok fazla gün ışığı isterim. Bu adamlar savaşta öldüler, bu yüzden pek yüzlerine bakılacak durumda olmayacaklardır. Hiçbirinin karanlıkta karşıma çıkmasını tercih etmem."
Kurik, Berit ve Talen kampı kurarlarken Sparhawk ve diğer şövalyeler etrafı araştırdılar. Dönerlerken yağmur yavaşladı.
Kurik ateşin etrafına diktikleri brandanın altından dışarı bakarak, "Bir şey var mı?" diye sordu.
"Birkaç mil güneyde dumanlar var," diye cevaplayan Kalten atından aşağı atladı. "Gene de kimseyi görmedik."
"Nöbet tutmamız gerekiyor," dedi Sparhawk. "Bevier, Thalesi-alılarm savaştığı bölgeyi biliyorsa Zemochların da bildiğinden emin olabiliriz. Arayıcı ne aradığımızı bildiği için bu bölgedeki insanların da bildiği kesin."
Kurik'in yağmur söndürmesin diye ateşin üstüne kurduğu brandanın altında otururlarken her zamankinden daha sessizdiler. Burası Cimmura'dan ayrıldıktan sonra haftalardır ulaşmak amacında oldukları yerdi ve çok yakında bu gezinin gerçekten bir amaca hizmet edip etmediğini öğreneceklerdi. Özellikle Sparhawk huzursuz ve endişeliydi. Devam etmek istedi ama Tynian'ın bu konudaki hislerine saygı duydu. "Bu işlem çok karışık mı?" diye geniş omuzlu Deiralıya sordu. "Yani, nekromensi demek istedim?"
"Sizin alışılmış büyülerinizden değil," diye cevapladı Tynian. "Büyü sözlerini söylemek uzun zaman alıyor ve kendini korumak için yere şekiller çizmek zorundasın. Bazen ölüler uyandırılmak istemez ve gerçekten huzurları bozulmuşsa oldukça berbat şeyler yapabilirler."
"Bir seferde kaç tane uyandırmayı planladın?" dedi Kalten.

ilhanx

"Bir," dedi sertçe Tynian. "Bir tugayın tamamının üzerime gelmesini istemem. Biraz daha uzun sürebilir ama çok daha fazla emin olur."
"Uzman sensin."
Gün ıslak ve kasvetli bir şekilde ağırdı. Gece yağmur başlamıştı. İyice ıslanan toprağa tutabileceğinden fazla yağmur düşmüştü, her yerde yağmurun halkalar oluşturduğu su birikintileri vardı.
"Ölü uyandırmak için harika bir gün," diye huysuzca yorum yaptı Kalten.

"Tamam," diyen Tynian kalktı. "Şimdi başlamak iyi olur."
"Önce kahvaltı etmeyecek miyiz?" diye itiraz etti Kalten.
"Midende bir şey olsun istemezsin, Kalten," diye cevapladı Tynian. "Kesinlikle inan bana, istemezsin."
Meydana doğru yürüdüler.
Berit etrafa bakarak, "Burada o kadar çok kazı yapmamışlar gibi gözüküyor," dedi. "Belki Zemochlar Thalesialılarm nerede gömülü olduklarını bilmiyorlardır."
"Öyle umabiliriz," dedi Tynian. "Burası diğer her yer gibi başlamak için iyi bir yer." Bir dal parçası buldu ve ıslak toprak üzerinde bir şekil çizmeye hazırlandı.
"Onun yerine bunu kullan," diyen Sephrenia ona bir kangal ip verdi. "Kuru toprağa çizilen bir şekil işe yarar ama burada su birikintileri var, hayaletler tamamını görmeyebilirler."
"Gerçekten bunun olmasını istemeyiz," diye onayladı Tynian. İpi yere sermeye başladı. Şekil anlaşılmaz kıvrımlar, daireler ve düzensiz yapılmış yıldızlarla son derecede ilginçti. "Doğru mu?" diye Sephrenia'ya sordu.
"Şunu biraz daha sola oynat," diye, işaret etti. Tynian da söylediğini yaptı.
"Daha iyi," dedi Sephrenia. "Büyüyü yüksek sesle tekrarla. Eğer yanlış yaparsan seni düzelteceğim."
"Sırf meraktan, niye bunu sen yapmıyorsun, Sephrenia?" diye sordu Kalten. "Herkesten daha fazla biliyor gibi gözüküyorsun."
"Yeteri kadar güçlü değilim," diye kabullendi. "Bu ayinde yapılan uyanmaya zorlamak için ölülerle güreş etmek. Bu tip şeyler için biraz fazla küçüğüm."
Tynian kelimeleri tınılı tekdüze bir sesle söyleyerek Styricçe konuşmaya başladı. Konuşması özel bir ritimdeydi ve yaptığı el ka-reketlerinde ağır bir ciddiyet vardı. Sesi yükseldi ve daha emredici oldu. Sonra ellerini yukarı kaldırdı ve sertçe bir araya getirdi.
İlk önce hiçbir şey olmamış gibi gözüktü. Sonra şeklin içindeki yer dalgalanmış ve titremiş gibi gözüktü. Yavaşça, ya da nerdeyse can sıkacak şekilde, bir şey topraktan çıkmaya başladı.
Korkunç bir biçimde bozulmuş şeye bakakalan Kalten dehşet içinde, "Tanrım," diye soludu.
"Onunla konuş, Ulath," dedi Tynian kenetlenmiş dişlerinin ara-

smdan. "Onu çok uzun süre tutamam."
Ulath ileri çıktı ve kulak tırmalayıcı gırtlaktan gelen bir dille konuşmaya başladı.
"Eski Thalesiaca," diye dialekti tanımladı Sephrenia. "Kral Sa-rak zamanında sıradan askerler bunu konuşurlardı."
Korkunç hayalet ürkütücü bir sesle duraklayarak cevapladı. Sonra kemikten eliyle sarsak bir işaret hareketi yaptı.
"Bırak gitsin, Tynian," dedi Ulath. "İhtiyacımız olanı aldım."
Tynian'm yüzü griydi ve elleri titriyordu. İki kelime Styricçe konuştu ve hayalet tekrar toprağa girdi.
"Bu gerçekten hiçbir şey bilmiyormuş," dedi Ulath, "ama bir kontun gömülü olduğu yeri gösterdi. Kont, Kral Sarak'm muhafız-larmdanmış ve buralarda Kralın nerede gömülü olduğunu bilecek birisi varsa bu da odur. Tam şurada." ,
"Bırakın da önce bir nefes alayım," dedi Tynian.
"Gerçekten o kadar zor mu?"
"Bu konuda hiçbir fikrin yok, dostum."
Tynian acı verecek şekilde nefes nefese dururken onlarda beklediler. Birkaç dakika sonra ipini sardı ve doğruldu. "Tamam. Haydi gidip kontu uyandıralım."
Ulath onları yakındaki küçük tepeciğe götürdü. "Gömü tümseği," dedi. "Önemli birini gömerken toprak yığmak adettir."
Tynian tümseğin üstüne şeklini yaptı, sonra geri çekildi ve ayine tekrar başladı. Bitirdi ve ellerini bir daha çırptı.

ilhanx

Yerden çıkan hayalet ilki gibi iğrenç derecede bozulmamıştı. Geleneksel Thalesia zincir zırhı giyiyordu, başında boynuzlu miğfer vardı. "Uykumu bozan siz, kimsiniz?" diye beş yüzyıllık geçmişin eski diliyle Tynian'a sordu.
"O sizi benim zorlamamla bir kere daha günün ışığına getirdi, Lordum," diye cevapladı Ulath. "Sizin ırkmızdanım ve sizinle konuşacağım."
"Çabuk konuş, o zaman. Yaptığınızdan hiç memnun olmadım."
"Majeste Kral Sarak'ın istirahat yerini arıyoruz," dedi Ulath. "Biliyor musunuz, Lordum, nerede arayabileceğimizi?"
"Majesteleri bu savaş meydanında yatmıyor," diye karşılık verdi hayalet.
"Onun başına geleni biliyor musunuz?" diye zorladı Ulath.

"Otha'mn güruhlarının istila haberi ona ulaştığında Majesteleri Emsat'daki başkentten ayrıldı," diye belirtti hayalet. "Yanma muhafızlarından küçük bir grup aldı. Geri kalanımız ana kuvveti düzenlemek için geride kaldı. Ordu hazır olunca onu takip edecektik. Buraya ulaştığımızda, Majesteleri hiçbir yerde bulunmadı. Onun başına geleni burada kimse bilmiyor. Bu yüzden başka yerde arayınız."
"Son bir soru daha, Lordum," dedi Ulath. "Bu meydana ulaşmak için Majeste'nin izlemeye niyetli olduğu güzergâhı biliyor musunuz?"
"Kuzey sahiline doğru yelken açtı, Aziz Şövalye. Hiçbir insan -ölü ya da diri - onun nereye yanaştığını ve karaya nereden çıktığını bilmez. Bu yüzden Pelosia ya da Deira'da arayın ve beni istirahat ettiğim yere geri döndürün."
Ulath resmi selamlamayla, "Teşekkürler ederiz, Lordum," dedi.
"Teşekkürlerinizin benim için hiçbir anlamı yok," dedi kayıtsızca hayalet.
"Bırak geri dönsün, Tynian," dedi üzgünce Ulath.
Sparhawk ve diğerleri yüzleri düş kırıklığıyla dolu birbirlerine baka dururlarken, Tynian bir kez daha ruhu serbest bıraktı.

dokuzuncu bölüm

ULATH, TYNIAN'IN başı ellerinin arasında oturduğu ıslak yere doğru yürüdü. "İyi misin?" diye sordu. Sparhawk koca, acımasız Thalesialımn arkadaşlarına karşı tuhaf bir şekilde nazik ve içten ilgi gösteren biri olduğunu fark etmişti.
"Sadece biraz yorgun hissediyorum, hepsi o kadar.
"Bunu yapmaya devam edemezsin," dedi Ulath.
"Biraz daha devam edebilirim."
"Bana büyüyü öğret," diye ısrar etti Ulath. "Ölü ya da diri, en iyisiyle güreşebilirim."
Tynian bitkin gülümsedi. "Yapabileceğine bahse girerim, dostum. Hiç kimseyi yendin mi?"
"Yaklaşık yedi yaşımdan beri hayır," dedi mütevazice Ulath. "O zaman ağabeyimin kafasını tahta kuyu kovasının içine sokuşturmuştum. Onu kafasından çıkarmak babamızın iki saatini almıştı. Abimin kulakları takılmıştı. Koca kulakları vardı. Bir şekilde onu özledim. Bir Ogre ile kavgada en iyi ikinci adamdır." İri adam Sparhawk'a baktı. "Tamam," dedi, "şimdi ne yapıyoruz?"
"Kesinlikle kuzey Pelosia ya da Deira'nm tamamını arayamayız," dedi Kalten.
"Bu açıkça ortada," diye cevapladı Sparhawk. "Zamanımız yok. Daha kesin bilgiler bulmamız gerekiyor. Bevier, bize nereye bakacağımız konusunda ip ucu verebilecek bir şey düşünemez misin?"
"Savaşın bu bölümüyle ilgili kayıtlar çok üstün körü," diye cevapladı beyaz pelerinli şövalye. Ulath'a gülümsedi. "Genidian biraderlerimiz kayıt tutmakta biraz ihmalciler."
"Rünlerle yazmak bıktırıcı," diye itiraf etti Ulath. "Özellikle de taş üzerine. Bazen bu şeyleri bir nesil kadar sereriz."
"Sanırım bir köy veya kasaba bulmamız gerekiyor, Sparhawk,"

dedi Kurik.
"Ne?"
"Bir sürü sorumuz var ve birisine sormadığımız müddetçe cevaplarını alamayacağız."
"Kurik savaş beş yüzyıl önceydi," diye hatırlattı Sparhawk. "Olanları görüp hâlâ yaşayan birilerini bulamayız."

ilhanx

"Şüphesiz bulamayız ama bazen insanlar - özellikle sıradan vatandaşlar - yaşadıkları bölgenin geleneklerini sürdürür ve bazı kerterizlerin isimleri vardır. Bir dağın ya da bir derenin ismi aradığımız ipucu olabilir."
"Denemeye değer," dedi Sephrenia. "Buradan hiçbir yere ulaşamıyoruz."
"Bu çok zayıf bir olasılık, Sephrenia."
"Başka fikrimiz var mı?"
"O zaman sanırım, kuzeye gitmeye devam edeceğiz."
"Tüm kazıları geçeceğiz," diye ekledi Sephrenia. "Toprak alt üst edilmişse bu Bhelliom'un orada olmadığının kesin bir işaretidir."
"Bu doğru, sanırım. Tamam, kuzeye devam edeceğiz, ümit verici bir şey olursa Tynian bir hayalet daha uyandırabilir."
Ulath buna kuşkuyla baktı. "Sanırım bu konuda dikkatli olmalıyız," dedi. "Sadece ikisini uyandırmak nerdeyse onu çökertti."
"İyileşeceğim," diye güçsüzce itiraz etti Tynian.
"Tabii ki iyileşeceksin - eğer birkaç gün yatakta dinlendirebile-cek zamanımız olsaydı."
Tynian'a eyerine tırmanması için yardım edip mavi pelerinini üzerine sardılar ve devam eden çisentiyle kuzeye doğru at bindiler.
Randera şehri gölün doğu sahilindeydi. Yüksek surlarla çevriliydi ve her köşede gözcü kuleleri vardı.
Kasvetli Lamork şehrine eleştirircesine bakan Kalten, "Ee?" dedi.
"Zaman kaybı," diye homurdandı Kurik. Yağmurla yavaş yavaş eriyen toprak yığınını gösterdi. "Hâlâ kazılara rastlıyoruz. Daha da kuzeye gitmemiz gerekiyor."
Sparhawk dikkatle Tynian'a baktı. Alcione Şövalyesi'nin suratına renk geliyor, yavaşça iyileşiyor gibi gözüküyordu. Sparhawk Faran'ı topuklayıp eşkine kaldırdı ve arkadaşlarının önünden kasvetli panoramaya doğru ilerledi.
Son kazı izlerini de geçtiklerinde ikindi olmuştu. Berit işaret

ederek, "ilerde gölün kenarında bir köy var," dedi.
"Başlamak için kötü bir yer değil," diye onayladı Sparhawk. "Bakalım orada bir han bulabilecek miyiz. Sanırım, yağmurdan kurtulmak, kurumak ve sıcak bir yemek yeme zamanımız geldi."
"Belki bir de meyhane," diye ekledi Kalten. "Meyhanelerdeki insanlar genelde konuşmayı severler, her zaman yörenin tarihini ne kadar iyi bildiklerinden gurur duyan birkaç yaşlı adam bulunur."
Göl kıyısından köyün içine atlarını sürdüler. Evler bir örnek gibi virane, kaldırımtaşmdan sokaklar bakımsızdı. Köyün aşağı ucunda, bir grup iskele göle çıkıntı yapmıştı; kıyıdaki sırıklara ağlar asılıydı. Ölü balık kokusu dar sokaklardaki havanın içine işlemişti. Şüpheli bakışlı bir köylü onlara çok eski, gelişi güzel yığılmış taşlardan yapılma, kayağan taştan çatılı köyün tek hanını gösterdi.
Sparhawk avluda atından inip içeri girdi. Parlak kırmızı yüzlü, kırpılmış gibi saçları olan şişman bir adam bira fıçısını yuvarlıyordu. "Boş odan var mı, komşu?" diye sordu Sparhawk.
"Bütün tavan arası odaları boş, Lordum," diye saygıyla cevapladı adam, "ama burada durmak istediğinizden emin misiniz? Benim kalacak yerlerim sıradan yolcular için iyidir ama kibar tabaka için pek uygun değildir."
"Yağmurlu bir gecede bir çalılığın altında uyumaktan daha iyi olduğundan eminim."
"Bu kesinlikle doğru, Lordum ve misafirim olmanızdan mutluluk duyacağım. Yılın bu zamanında pek ziyaretçim olmaz. Arkadaki meyhane işe devam etmemi sağlayan tek şey."
"Şu anda kimse var mı?"
"Yaklaşık yarım düzine kadar, Lordum. Balıkçılar gölden döndüklerinde işler hareketlenir."
"Biz on kişiyiz," dedi Sparhawk, "bu yüzden çok odaya ihtiyacımız olacak. Atlarımıza bakacak bir adamın var mı?"
"Oğlum ahırla ilgilenir, Aziz Şövalye."
"İri kırçıla dikkat etmesi için onu uyar. O at çok oyunbazdır ve dişlerini saygısızca kullanır."
"Oğluma söyleyeceğim."
"O zaman arkadaşlarımı çağırıp yukarıya tavanarası odalarına bir bakacağız. Şey, aklıma gelmişken, banyo tekneniz var mı? Ben ve arkadaşlarım uzun zamandır dışardayız, biraz pis kokuyoruz."

"Arkada bir banyo odası var, Lordum. Ama sık kullanılmaz."
"Tamam. Suyu ısıtmaya başla, hemen geri geleceğim." Döndü ve tekrar dışarı, yağmura çıktı.

ilhanx

Odalar biraz tozlu olmalarına rağmen şaşırtıcı derecede konforlu gözüküyorlardı. Yataklar temiz ve böceksiz gibiydi. Çatının bir ucunda geniş bir oturma odası vardı.
Sephrenia etrafa bakmarak, "Gerçekten çok güzel," dedi.
"Bir banyo odası da var," dedi Sparhawk.
"Oh, bu gerçekten çok hoş," diye mutlulukla iç çekti Sephrenia.
"Önce senin kullanmana izin vereceğiz."
"Hayır, bir tanem. Yıkanırken aceleye getirilmek istemem, önce siz baylar başlayın. Sabun kullanmaktan korkmayın," diye ekledi. "Çok ama çok sabun - ve saçlarınızı da yıkayın."
"Sanırım banyodan sonra tunik giyeceğiz," dedi Sparhawk. "Bu insanlara sorular sormak istiyoruz, zırh biraz ürkütücü olur."
Beş şövalye zırhlarını çıkardılar, tuniklerini aldılar, çeliklerinin altına giydikleri vatkalı, pas lekeli iç çamaşırlarıyla Kurik, Talen ve Berit ile beraber grup halinde arka merdivenlerden aşağı indiler. Geniş, fıçımsı teknelerde yıkandılar, kendilerini canlanmış, temizlenmiş hissederek dışarı çıktılar.
"Bir haftadır kendimi ilk defa ısınmış hissediyorum," dedi Kal-ten. "Sanırım meyhaneyi ziyaret etmeye hazırım."
Vatkalı iç çamaşırlarım yukarı çıkarma görevini Talen'e düştü ve bu işten dolayı biraz biraz somurttu.
"Surat asma," dedi Kurik. "Zaten meyhaneye gelmene izin vermeyecektim. Annene en azından bu kadar borçluyum. Sephrenia'ya söyle o ve Flüt banyoyu kullanabilirler. Onlarla beraber aşağı in ve rahatsız edilmediklerinden emin olmak için kapıda nöbet tut."
"Ama açım."
Kurik tehdit edercesine elini kemerine koydu.
"Tamam, heyecanlanma." Talen hızla merdivenden fırladı.
Meyhane biraz dumanlıydı, yer talaş ve gümüşümsü balık pul-larıyla kaplıydı. Sade giyinmiş beş şövalye yanlarında Kurik ve Berit ile beraber göze çarpmayan bir biçimde içeri girdiler, boş bir köşe masasına oturdular.
"Bira istiyoruz" diye servis yapan kıza bağırdı Kalten, "bol bira."
"Abartma," diye mırıldandı Sparhawk. "Çok ağırsın, seni mer-

divenlerden yukarı taşımak istemeyiz."
"Asla korkma, dostum. Lamorkand'da on yıl geçirdim ve bir kez bile sarhoş olmadım. Buranın birası hafif, su gibi bir şey."
Servis yapan kız tipik bir Lamork kadınıydı - geniş kalçalı, sarışın ve pek uyanık değildi. Kısa kesilmiş bir köylü bluzu ile kalın kırmızı bir gömlek giyiyordu. Tahta ayakkabıları zeminin üzerinde takırdıyordu, aptalca bir kıkırdaması vardı. Onlara geniş, bakır kaplanmış tahta maşrapalarda köpüklü bira getirdi.
"Hemen gitme canım," dedi Kalten. Maşrapasını dikti ve dudaklarından bir kere bile ayırmadan son damlasına kadar içti. "Bu hemen boşaldı. İyi bir kız ol ve tekrar doldur." Kızın kıçını teklifsiz bir biçimde okşadı. Kız kıkırdadı ve elinde Kalten'in maşrapasıyla aceleyle uzaklaştı.
"Her zaman böyle midir?" diye Sparhawk'a sordu Tynian.
"Ne zaman fırsat bulursa."
"İçeri girmeden önce söylediğim gibi," dedi odanın neredeyse genelinden duyulacak kadar yüksek bir sesle Kalten, "yarım gümüşe bahse girerimki savaş asla bu kadar kuzeye gelmemiştir."
"Ben de geldiğine iki koyarım," diye oyunu hemen anlayıp cevapladı Tynian.
Bevier bir an şaşırmış gözüktü sonra gözleri anladığını belli etti. "Bunu öğrenmek çok zor olmasa gerek," diyerek etrafına bakındı. "Buradakilerden birinin bileceğinden eminim."
Ulath sırasını itti ve ayağa kalktı. Koca yumruğunu dikkat çek-, mek için masaya güm diye vurdu. Yüksek sesle bardaki diğer adamlara, "Baylar," dedi. "Son dört saatten beri iki arkadaşım tartışıp duruyorlar ve sonunda bu konu üzerine para koyma noktasına geldiler. Doğrusunu söylemek gerekirse, onları dinlemekten biraz sıkıldım. Belki içinizden birileri konuya açıklık getirir de kulaklarım biraz dinlenir. Yaklaşık beş yüzyıl kadar önce burada bir savaş olmuş." Kalten'i gösterdi. "Çenesinde bira köpüğü olan bu adam savaşın buraya kadar ulaşmadığını söylüyor. Diğer yuvarlak yüzlü olan ise ulaştığını. Hangisi doğru?"
Uzun bir sessizlik oldu, sonra pembe yanaklı, ince beyaz saçlı bir ihtiyar adam ayaklarını sürüye sürüye salonu geçip onların masalarına doğru geldi. Eski püskü giyinmişti, başı boynunun üzerinde titriyordu.
"Galba sizin tartışmanızı çözebilim, saygıdeğer efendim," dedi gıcırtılı bir sesle. "Benim ihtiyar bahsettiğiniz

ilhanx

savaşla ilgili öyküler anlatırdı."
Kalten servis yapan kıza "Arkadaşa maşrapa getir, tatlım," dedi.
"Kalten," dedi iğrenerek Kurik, "elini onun kıçından uzak tut."
"Sadece dostluk gösteriyorum, hepsi bu."
"Sen buna dostluk mu diyorsun?"
Servis yapan kız kızardı, gözlerini Kalten'e doğru davetkârca oynatarak bira getirmeye gitti.
Ulath sarışın Pandion'a, "Sanırım şu anda yeni bir arkadaşın oldu," dedi alay edercesine, "ama bunun avantajını insanlar içinde kullanmaya çalışma." Titreyen başlı yaşlı adama baktı. "Otur bakalım, yaşlı amca," diye davet etti.
"Teşekkür ederim, saygıdeğer efendi. Görünşünden kuzeyden, Thalesia'dan olduğunu okudum." Titreyerek sıraya oturdu.
"İyi okuyorsun, yaşlı adam," dedi Ulath. "Senin ihtiyar bu tarihi savaşla ilgili neler anlattı?" . "Şey," dedi hafif sakallı çenesini kaşıyarak titrek yaşlı adam, "hatırladım kadarıyla, derdi ki -" Servis yapan kız ona birasını verirken durdu. "Şey, teşekkür ederim, Nima," dedi.
Kız, Kalten'e çekinerek yaklaşıp gülümsedi. "Seninki ne durumda?" diye yaslanarak sordu.
Kalten hafifçe kızardı. "Ah - iyi, tatlım," diye kemküm etti. Kızın tuhaf bir şekildeki toksözlülüğü onu hazırlıksız yakalamış gibiydi.
"Herhangi bir şey istersen beni haberdar edersin, değil mi? Her ne olursa. Bildiğin gibi sizi memnun etmek için buradayım."
"Şu anda - yok," dedi Kalten. "Belki sonra."
Tynian ve Ulath birbirlerine bakıp sırıttılar.
"Siz kuzeyli şövalyeler dünyaya bizden farklı bakıyorsunuz," diyen Bevier biraz utanmış gözüktü.
"Ders almak ister misin?" diye sordu Ulath.
Bevier birden kızardı.
"O iyi bir çocuk." Ulath diğerlerine gülümsedi ve Bevier'in omzunu okşadı. "Onu sadece ahlakını bozmaya yetecek kadar Arci-um'dan uzak tutmamız gerekiyor. Bevier, sevgili biraderim ama sen korkunç derecede ciddi ve kuralcısın. Biraz rahatlamaya çalış."
"O kadar da katı mıyım?" diye sordu utangaç gözüken Bevier.
"Senin için bunu düzelteceğiz," diye onu temin etti Ulath.
Sparhawk masanın öbür tarafında dişsizce sırıtan yaşlı adama

baktı. "Bu aptalca tartışmayı bizim için bir çözüme bağlayabilecek misin, büyükbaba? Gerçekten savaş bu kadar kuzeye ulaştı mı?"
"Şey, evet doğrusu ulaştı, genç beyler," diye geveledi yaşlı adam, "hatta daha kuzeye, eğer bilinen doğruysa. Benim ihtiyar ta Pelosia içlerine kadar kuzeyde savaş ve ölüm olduğunu anlattı. Thalesiahlann ordusunu biliyosunuz, gölün yukarı ucundan gizlice gelip Zemochlara arkadan çullandılar. Tek sorun, orada Thalesi-alılardan çok daha fazla Zemoch olmasıydı. Şey, sor, anladığım kadarıyla bu Zemochlar şaşkınlıktan kurtulup bağıra bağra zıvanadan çıkıp ortadaki her şeyi öldürdüler. Size söyleyeyim, burdaki insanlar savaş devam ederken mahzenlerine saklanmışlar." Maşrapasından büyük bir yudum almak için durdu. "Şey, sör," diye devam etti, "Zemochlar kazanıyor gibi gözüküyordu ama sonra büyük ihtimalle kuzeyde, teknelerde bekliyen Thalesialı delikanlılardan bir grup gelip saldırdı ve Zemochlara çok korkunç şeyler yaptılar." Ulath'a bir bakış attı. "Eğer dediklerimden rahatsız olmasanız, dostum, sizin insanlarınız gerçekten çok kolay kızabiliyorlar."
"Sanırım iklimden dolayı," diye kabul etti Ulath.
Yaşlı adam kederlice maşrapasına baktı. "Bunu gene doldur- • manın bir yolu var mı?" diye ümitle sordu.
"Şüphesiz, büyükbaba," dedi Sparhawk. "İlgilen Kalten."
"Niye ben?"
"Çünkü senin meyhaneci kızla aran benden daha iyi. Öyküne devam et, büyükbaba."
"Şey, sör, bana bu korkunç savaşın buradan yaklaşık birkaç fersah kuzeyde olduğu söylendi. Onlar, Thalesialı adamlar gölün güney ucunda olanlardan dolayı gerçekten çok mutsuzdular, balta ve benzeri şeylerle Zemochların üzerine çullandılar. Orada binlerce yada daha fazla mezar var ve hepsi insan değil. Bana anlatıldığı kadarıyla Zemochların nelerle arkadaşlık kurdukları konusu pek belirli değildi ya da öykü böyle devam ediyor. Oradaki tarlalarda mezarlar görebilirsiniz - üzerleri çalı çırpıyla ya da öyle şeylerle kaplı büyük toprak yığınlarını. Çiftçiler sabanlarıyla beş yüzyıldan beri kemikler, kılıçlar, mızraklar ve baltalar bulup dururlar."

ilhanx

"Senin ihtiyarın Thalesialılara kimin' liderlik ettiğini söyledi mi?" diye sordu Ulath. "O savaşta bazı akrabalarım vardı, onlara ne olduğunu hiç öğrenemedik. Ne dersin başlarmdakinin Thalesia
136

kralı olma ihtimali var mı?"
"Öyle ya da aksi bir şey duymadım," diye kabul etti yaşlı La-rnork. "Şüphesiz, burdaki insanlardan hiçbiri çarpışmanın tam ortasına gidecek kadar meraklı değildi. Sıradan insanların bu tip şeylere bulaşmak gibi adetleri yoktur."
"Çok zor tanınacak biri değildi," dedi Ulath. "Thalesia'daki eski efsaneler onun iki metreden uzun olduğunu söyler, tacının tepesinde büyük mavi bir mücevher varmış."
"Bu tanıma uygun bir şey duymadım - ama söylediğim gibi halk gerçekten savaştan uzak durdu."
"Ne dersin etrafta bu savaşla ilgili başka öyküler bilen biri olabilir mi?" diye sakin bir tonla sordu Bevier.
"Bu mümkün sanırım," dedi kararsızca yaşlı adam, "ama benim ihtiyar, buralardaki en iyi öykü anlatan adamlardan biriydi. Elli yaşlarındayken bir arabanın altında kaldı ve sakatlandı. O ve arkadaşları bu hanın kapısının önündeki sundurmada otururlardı. Saatlerce birbirlerine eski öyküler anlatırlar ve bundan gerçekten zevk alırdı - sakatlığından dolayı yapacak başka bir şeyi yoktu. Ve bütün bu öyküleri bana aktardı, onun en sevdiği kişiydim, meyhaneden ona sürekli bira getirirdim." Ulath'a baktı. "Hayır, sör," dedi. "Duyduğum eski öykülerin hiçbiri sizin tarif ettiğiniz gibi bir kraldan bahsetmiyo ama bunun çok muazzam bi savaş olduğunu söylemek isterim ve yerel halk ondan oldukça uzak durdu. Sizin kral burada olabilir ama bildiğim kimse ondan bahsetmedi."
"Savaş buranın birkaç fersah kuzeyinde oldu, dedin değil mi?" diye zorladı Sparhawk.
"Belki yedi mil kadar," diye cevapladı yaşlı adam, geniş kalçalı kızın yeni getirdiği maşrapadan büyük bir yudum aldı. "Size karşı dürüst olacaksam genç beyefendiler, son zamanlarda biraz yıpran-dım, artık o kadar yürüyemem." Bir tahmin yürütürcesine onlara bir göz attı. "gücenmezseniz, genç efendiler, şu Thalesia'mn çok eski Kralı mı nedir, onun hakkında çok meraklı gibi gözüküyorsunuz."
"Bu oldukça basit, büyükbaba," dedi Ulath. "Thalesia kralı Sarak ulusal kahramanlarımızdan biri. Ona gerçekten ne olduğunu bulabilirsem bundan oldukça büyük bir saygınlık kazanacağım. Kral Wargun beni bir kontlukla bile ödüllendirebilir - tabii ayılabilirse."
Yaşlı adam gıdaklar gibi güldü. "Bunu duydum. Gerçekten
137

söyledikleri kadar içer mi?"
"Duyduğundan daha fazla."
"Şey, şimdi - bi kontluk, dedin di mi? Şimdi, bu arkasından koşulacak bi amaç. Yapacağınız ne biliyo musunuz, kont hazretleri, o savaş alanına gitmek ve etrafı biraz karıştırmak. Size verdiğim bu ipucuyla belki bişey bulabilirsiniz. İki metreden uzun bir adam -ve üstelik kral - şey, sor, oldukça etkileyici bir zırhı olmalı. Orada bi çiftçi tanıyorum - ismi Wat. O da benim gibi eski öykülerden hoşlanır. Sizi aradığınıza götürecek bişey bulan biri varsa o bilir."
"İsmi Wat dedin, değil mi?" diye soran Sparhawk, öylesine konuşuyormuş gibi gözükmeye çalıştı.
"Onu tanımamanıza imkân yoktur, genç efendiler. Gözleri farklı yöne bakan bi adamdır. Çok kaşınır." Ümitle maşrapasını salladı.
Ulath, "Hey, kızım," diye bağırırken kemerindeki kesede para aradı. "Niye şu yaşlı dostuna masanın altına düşene kadar bira içirmiyorsun?"
"Şey, teşekkür ederim, lord hazretleri." Yaşlı adam sırıttı.
"Her şeyden önce, büyükbaba," diye güldü Ulath, "bir kontluk etrafa yayılmah, değil mi?"
"Ben kendim daha iyisini yapamazdım, Lordum."
Meyhaneyi terk ettiler ve merdivenlerden çıkmaya başladılar. "Oldukça işe yaradı, değil mi?" dedi Kurik.
"Şanslıydık," dedi Kalten. "Eğer şu yaşlı adam meyhanede olmasaydı ne yapardık?"
"O zaman başka biri bizi ona yollardı. Yerel insanlar onlara bira ısmarlayanlara yardımcı olmaktan hoşlanırlar."
"Ulath'm yaşlı adama anlattığı öyküyü hatırlamamız iyi olur," dedi Tynian. "İnsanlara kralın kemiklerini Thalesia'ya götüreceğimizi söylersek, merakımızla ilgili tahmin yürütmeye başlamazlar."
"Bu yalan söylemekle aynı şey değil mi?" dedi Berit.
"Tam değil," dedi Ulath. "Tacını aldıktan sonra onu tekrar gömmeyi planlıyoruz, değil mi?"
"Şüphesiz."
"İyi, işte gördün mü."
Berit biraz şüpheyle baktı. "Gidip akşam yemeğine bakacağım," dedi, "ama bence mantığınızda bir gedik var, Sör Ulath."

ilhanx

"Gerçekten mi?" diyen Ulath, şaşırmış gözüküyordu.
138

Ertesi sabah hâlâ yağmur yağıyordu. Gece bir ara Kalten, Spar-hawk ile paylaştığı odadan dışarı sıvıştı. Sparhawk'in arkadaşının yokluğunun dost canlısı ve geniş kalçalı barmen kız Nima'yla ilgili olduğu yönünde kesin kuşkuları vardı. Yine de konuyu zorlamadı. Sparhawk her şeyden önce, bir şövalye ve bir centilmendi.
İki saat boyunca kuzeye, otla kaplı mezar tümsekleriyle dolu geniş bir çayıra varana kadar at sürdüler. Hepsi atlarından inerlerken, once hangisini deneyeceğimi merak ediyorum," dedi Tynian.
"Seç birini," dedi Sparhawk. "İsmini duyduğumuz Wat belki bize çok daha doğru bilgi verebilir ama önce bu yolu deneyelim. Zaman kazanmamıza yarayabilir, bu konuda gittikçe sıkışıyoruz."
"Devamlı Kraliçen için kaygılanıyorsun, değil mi, Sparhawk?" diye sordu Bevier.
"Şüphesiz. Bu zaten benden beklenen şey."
"Dostum, sanırım, bu ondan daha da derin bir şey olabilir. Kraliçene düşkünlüğün bir görevden çok daha fazla."
"Saçma bir romantik oluyorsun, Bevier. O sadece bir çocuk." Sparhawk kendini rahatsız hissetti ve savunmaya geçti. "Başlamadan önce, baylar," dedi tersçe, "etrafa göz atalım. Herhangi bir başı boş Zemochun bizi fark edip Arayıcı'nm boş kafalı askerlerinin arkamızdan sokulmalarını istemem."
"Onlarla başa çıkabiliriz," dedi Kalten.
"Evet, ama bir şeyi kaçırıyorsun. İçlerinden birini öldürdüğümüzde yerimizi Arayıcı'ya bildiriyoruz."
"Otha'nm böceği canımı sıkmaya başladı," dedi Kalten. "Bütün bunlar hiç doğal değil."
"Belki öyle ama buna alışsan iyi olur."
Sephrenia ve çocukları branda bezinden bir korunağın altında bırakıp etrafı kolaçan ettiler. Hiç kimsenin izine rastlamadılar. Sonra tekrar mezarların olduğu yere döndüler.
"Şuna ne dersin?" diye alçak bir tümseği gösterdi Ulath. "Tha-lesialı gibi gözüküyor."
Tynian omuz silkti. "Diğerinden daha farklı gözükmüyor."
Tekrar atlarından indiler. "Aşırıya kaçma," dedi Tynian'a, Sparhawk. "Yorulmaya başladığında geri çekil."
"Bilgiye ihtiyacımız var, Sparhawk. Ben iyiyim." Tynian miğferini çıkardı, atından indi, ip kangalını aldı ve önceki gün yaptığı
139

şeklin aynısını tümseğin üzerine yapmaya başladı. Sonra yüzünü haffiçe ekşiterek doğruldu. "İyi," dedi, "başlayalım." Mavi pelerinini geri atıp daha önceki gibi elleriyle büyünün karışık hareketlerini yaparken Styricçe konuşmaya başladı. En sonunda ellerini şaklattı.
Tümsek, deprem olmuş gibi şiddetle sarsıldı, yerden çıkan o şey yavaşça yükselmedi. Yerden gürleyerek patladı - o, insan değildi.
"Tynian!" diye bağırdı Sephrenia. "Onu geri yolla!"
Bununla beraber, Tynian, donmuş kalmış, gözleri kafasından korkuyla fırlamıştı.
iğrenç yaratık onlara doğru hücum etti, Tynian'a çarpıp devirdi ve zırhını pençeleyip, dişleyerek Bevier'in üzerine çullandı.
İri Pandion kılıcını çekerken Sephrenia, "Sparhawk!" diye bağırdı. "O değil! O işe yaramaz! Aldreas'in mızrağını kullan!"
Sparhawk döndü ve kısa saplı mızrağı eyerinin yanındaki kılıfından çekip çıkardı.
Beviefe saldıran canavarımsı yaratık beyaz pelerinli şövalyenin zırhlı gövdesini bir adamın bir çocuğu kaldırması kadar kolayca kaldırıp korkunç bir güçle yere vurdu. Sonra Kalten'in üzerine atladı, miğferini bükerek çekmeye başladı. Kalten, Kurik ve Berit canavara silahlarıyla vurarak arkadaşlarının yardımına koştular. Çok şaşırtıcı bir şekilde, koca baltalan ve Kurik'in gürzü o şeyin bedenine batmadı ama parlayan kıvılcımlar çıkararak geri sektiler. Sp°arhawk mızrağı aşağıdan tutarak araya daldı. Kalten bir bez bebek gibi silkelenmiş, siyah miğferi göçüp çizilmişti.
Sparhawk mızrağı canavarın yan tarafına sapladı. O şey acı acı bağırıp döndü. Sparhawk tekrar, tekrar soktu ve her vuruşta mızrağın içinden muazzam bir güç dalgasının aktığını hissetti. İğrenç şeyin ağzı açık kaldı ama içinden fışkıran kan değil bir tür siyah sümüktü. Sparhawk acımasızca mızrağı canavarın gövdesinin içinde çevirip yarayı büyüttü. Yaratık tekrar bağırıp geriye devrildi. Sparhawk mızrağı canavarın gövdesinden geri çekti, yaratık uluyup, göğsündeki açılan deliği sıkı sıkı tutarak kaçtı. Sendeliyerek topraktan çıktığı mezar tümseğinin kenarına gitti ve içeri daldı.
Tynian çamurun içinde dizlerinin üzerine çökmüş, sıkıca başını tutmuş hıçkırıyordu. Bevier hareketsiz yerde yatıyor, Kalten de oturmuş inliyordu.

ilhanx

Sephrenia hızla Tynian'm yanma gitti, yüzüne bir göz attıktan
140

sonra parmaklarıyla büyüyü dokurken Styricçe konuşmaya başladı. Tynian'm hıçkırmaları azaldı, bir saniye sonra yana devrildi. "İyileşene kadar onu uyutmam gerekiyor," dedi Sephrenia. "Eğer iyileşir-se. Sparhawk, sen Kalten'e yardım et. Ben Bevier'e bakacağım."
Sparhawk, Kalten'e gitti. "Neren yaralandı?" diye sordu.
"Sanırım birkaç kaburgamı kırdı," diye soludu Kalten. "O neydi öyle? Kılıcım üzerinden sekti."
"Bunu sonra merak edebiliriz," dedi Sparhawk. "Zırhını çıkaralım ve şu kaburgaları saralım. Ciğerlerine batmasını istemeyiz."
"Buna katılıyorum," diye yüzünü buruşturdu Kalten. "Her tarafım ağırıyor. Başka sorun gerekmez. Bevier, nasıl?"
"Daha bilmiyoruz. Sephrenia onunla ilgileniyor."
Bevier'in yaralan Kalten'den çok daha ciddi gibi gözüküyordu. Sparhawk arkadaşının göğsüne sıkıca beyaz bir bez sarıp başka yara bere var mı diye kontrol etti. Pelerinini üzerine sardı ve Arci-an'ı kontrole gitti. "Nasıl?" diye Sephrenia'ya sordu.
"Oldukça ciddi, Sparhawk," diye cevapladı. "Kesik ve yara yok ama iç kanama olabilir."
"Kurik, Berit," diye seslendi Sparhawk. "Çadırları kurun. Onları yağmurdan uzak tutmalıyız." Etrafa bakındı Talen'in dörtnala uzaklaştığını gördü. "Şimdi de o nereye gidiyor?" diye kızgınca sordu.
"Onu bir araba bulması için ben yolladım," dedi Kurik. "Bu adamların hemen bir doktora ihtiyaçları var, eyerde oturabilecek durumda değiller."
Ulath kaşlarını çatmıştı. "Mızrağını o şeyin içine sokmayı nasıl basardın, Sparhawk?" diye sordu. "Baltam diye üzerinden sekti."
"Emin değilim," diye kabullendi Sparhawk.
Sephrenia Bevier'in baygın bedeninden gözlerini ayırmadan,
"Yüzüklerle," dedi. i
"Canavara saplarken bir şeyler olduğunu hissettim," dedi Sparhawk. "Neden daha önce böyle bir güçleri olduğunu göstermemişlerdi?"
"Çünkü ayrıydılar," diye cevapladı Sephrenia. "Şimdi birisi elinde diğeri de mızrağın oyuğunda. Onları öyle birleştirdiğinde, çok büyük bir güçleri oluyor. Onlar Bhelliom'un parçaları."
"Tamam," dedi Ulath. "Hata neredeydi? Tynian Thalesialı ruhları uyandırmaya çalışıyordu. Nasıl oldu da o ucubeyi uyandırdı?"
141

"Görünüşe göre yanlış mezarı açtı," dedi Sephrenia. "Korkarım nekromensi sanatların en eksiksiz olanı değil. Zemochlar işgal ettiklerinde, Azash bazı yaratıklarını onlarla gönderdi. Tynian kazaen onlardan birini uyandırdı."
"Nesi var?"
"O şey neredeyse bütün zihnini yok etti."
"iyileşecek mi?"
"Bilmiyorum, Ulath. Gerçekten bilmiyorum."
Berit ve Kurik çadırları dikmeyi bitirdiler. Sparhawk ve Ulath yaralı arkadaşlarını taşıdılar. "Ateş yakmamız gerekiyor, " dedi Kurik, "bugün kolay bir gün olmayacak, korkarım. Biraz kuru odunum var ama uzun süre yetecek kadar değil. Bu adamların kesinlikle kurutulup ısıtılmaları gerekiyor."
"Herhangi bir önerin var mı?" diye sordu Sparhawk.
"Düşünüyorum."
İkindi civarı Talen iki tekerlekli bir arabadan az daha büyük, dökülen bir arabayı sürerek geldi. "En iyisi buydu," diye özür diledi.
"Çalmak zorunda mı kaldın?" diye sordu Kurik.
"Hayır. Çiftçinin beni kovalamasını istemedim. Satın aldım."
"Neyle?"
Talen babasının kemerinde asılı deri keseye şeytanca baktı. "O tarafında kendini biraz daha hafif hissetmiyor musun, Kurik?"
Kurik küfretti ve kesesine baktı. Dibi boydan boya kesilmişti.
"Bunlar da bana gerekmeyenler," diyen Talen, bir avuç ufak parayı geri verdi.
"Gerçekten benden mi çaldın?"
"Mantıklı ol, Kurik. Sparhawk ve diğerlerinin hepsi zırh giyiyorlar ve keseleri içerde. Tek ulaşabileceğim seninkiydi."

ilhanx

"Çadır bezinin altında ne var?" diye arabanın arkasına bakarak sordu'Sparhawk.
"Kuru odun," diye cevapladı çocuk. "Çiftçinin samanlığında yığınla vardı. Birkaç tavuk aldım. Arabayı çalmadım," dedi tarafsızca, "ama odunları ve tavukları çaldım - sadece antreman olsun diye. Şey, aklıma gelmişken, çiftçinin ismi Wat. Patlak gözlü çok kaşınan bir adam. Dün akşam ben meyhanenin dışındayken her nedense birisi onun önemli olduğunu söylemiş gibime geldi."

ikinci kısım ghasek

onuncu bölüm
YAĞMUR YAVAŞLAMIŞTI. Gölden sert bir esinti geliyordu. Rüzgâr, yağmuru çamurlu tarladaki birikintilerin yüzeyine hrtma dalgaları halinde serpiştirdi. Kurik ve Berit çember şeklindeki çadırların ortasına bir ateş yakmışlardı; hem esintinin ateşi söndürmemesi hem de ısının yaralı şövalyelerin yattığı çadıra yansıması için rüzgârın geldiği yöne doğru çubukların ucuna branda germişlerdi.
Ulath, zırhlı koca omuzlarına kuru bir pelerin örterek çadırların birinden çıktı. Saçı sakalı birbirine karışmış çatık kaşlı yüzünü göğe kaldırdı. "Vazgeçiyormuş gibi gözüküyor," dedi Sparhawk'a.
"Öyle umalım," dedi Sparhawk. "Bu şiddetli yağmurda Tynian ve diğerlerini arabaya yüklemenin iyi olacağını sanmıyorum."
Ulath, homurdanarak onayladı. "Bu gerçekten iyi olmadı, değil mi, Sparhawk?" dedi huysuzca. "Üç adamımız yaralandı ve hâlâ Bhelliom'a yaklaşamadık bile."
Sparhawk'm söyleyebileceği fazla bir şey yoktu. "Gidip Seph-renia ne yapıyor bir bakalım," diye önerdi.
Ateşin etrafından dolaşıp Styric kadının yaralıların başında dikildiği çadıra girdiler. "Nasıl, düzeliyorlar mı?" dedi Sparhawk.
"Kalten iyi olacak," diye cevaplarken kırmızı yün bir battaniyeyi sarışın Pandion'un çenesine kadar çekti. "Daha önce de kemikleri kırılmıştı, çabuk iyileşiyor. Beviefe kanamayı durduracak bir şey verdim. Ama beni endişelendiren Tynian. Eğer bir şey yapamazsak - çok kısa zamanda - zihnini kaybedecek."
Sparhawk bunu duyunca titredi. "Hiçbir şey yapamaz mısm?"
Sephrenia dudaklarını büzdü. "Düşünüp duruyorum. Zihin üzerinde çalışmak beden üzerinde çalışmaktan çok daha zordur. Çok dikkatli olmak gerekir."
"Ona gerçekten ne oldu?" diye sordu Ulath. "Daha önce söyle-

diğini pek iyi takip edemedim."
"Büyünün sonunda tümsekten çıkan o yaratığa tamamen açık ti. Ölüler genelde yavaş uyanırlar, bu yüzden savunmanı hazırla yacak zamanın olur. Bu canavar tamamen ölü değildi, kendini kc ruyacak zamanı olmadan onun üstüne geldi." Tynian'm kül gib yüzüne baktı. "İşe yarayabilecek bir şey var," diye düşünceye dal di. "Sanırım denemeye değer. Başka bir şeyin aklını başında tuta cağını zannetmem. Flüt, buraya gel."
Küçük kız bağdaş kurarak oturduğu çadırın branda zemininder kalktı. Çıplak ayakları çimen lekeliydi, dalgın bir şekilde fark etti Sparhawk. Bütün bu çamur ve suya rağmen Flüt'ün ayaklarında her zaman bu yeşilimsi lekeler varmış gibi gözüküyordu. Yavaşça Sephrenia'ya geldi, siyah gözleri soru sorarcasına bakıyordu.
Sephrenia onunla özel Styric dialektiyle konuttu.
Flüt başıyla onayladı.
"Tamam, beyler," dedi Sparhawk ve Ulath'a, Sephrenia, "burada yapabileceğiniz hiçbir şey yok ve şu anda ayak altındasınız."
"Dışarda bekleyeceğiz," dedi Sparhawk, kovulma tarzından dolayı biraz gururunun kırıldığını hissetti.
"Bunu taktir ederim."
İki şövalye çadırdan çıktılar. "Çok kaba olabiliyor, değil mi?" diye belirtti Ulath.
"Aklında ciddi bir şey olduğunda."
"Siz Pandionlafa hep böyle mi davranır?"
"Evet."
Çadırın içinden gelen Flüt'ün kaval sesini duydular. Melodi daha çok genel toplantı binasmm dışındaki casusların ve Vardenais rıhtımmdaki askerlerin dikkatMi dağıtmak için çaldığı gibi özellikle uyutucuydu.

ilhanx

Fakat küçük farklar vardı ve Sephrenia bir tür karşıt hava gibi yüksek sesle Styricçe konuşuyordu. Birden, çadır altın rengi bir ışıkla parlamaya başladı.
"Bu büyüyü daha önce duyduğumu sanmıyorum," diye kabul etti Ulath.
"Bizim eğitimimiz sadece bilmemiz gerekenleri kapsar," diye cevapladı Sparhawk. "Varlığını bile bilmediğimiz kocaman bir Styric büyü alemi var. Bazıları çok zor, bazıları da çok tehlikeli." Sonra sesini yükseltti. "Talen," diye seslendi.
146

Genç hırsız başını diğer çadırlardan birinden dışarı çıkardı. "Ne?" dedi yavan bir biçimde.
"Buraya gel. Seninle konuşmak istiyorum."
"içerde olmaz mı? Dışarısı yağmurlu."
Sparhavvk iç çekti. "Hemen buraya gel, Talen," dedi. "Lütfen sana bir şey yapmanı söylediğimde benimle tartışma."
Çocuk söylene söylene çadırdan çıktı. Sparhawk'a yaklaştı. "Evet, gene başım belada mı?"
"Bildiğim kadarıyla değil. Arabayı aldığın çiftçinin isminin Wat olduğunu söyledin, değil mi?"
"Evet."
"Çiftliği buradan ne kadar uzakta?"
"Birkaç mil."
"Neye benziyor?"
"Gözleri farklı yönlere bakıyor ve çok kaşınıyor. Meyhanede şu yaşlı adamın size bahsettiği adam o değil mi?"
"Bunu nereden biliyorsun?"
Talen omuz silkti. "Kapıyı dışardan dinliyordum." 1 "Başkalarının konuşmalarını gizlice dinlemek mi?"
"Bunu gerçekten öyle değerlendirir miyim, bilmiyorum. Ben bir çocuğum, Sparhavvk - ya da en azmdan insanlar öyle olduğumu düşünüyor. Yetişkinler işlerini çocuklara anlatma gerektiğini hissetmezler. Bir şey bilmem gerekirse bunu kendi kendime bulmam gerektiğini keşfettim."
"Çocuk haklı, Sparhavvk," dedi Ulath.
"İyisi mi git pelerinini al," dedi çocuğa Sparhavvk. "Birazdan, şu kaşınan çiftçiyi ziyaret edeceğiz."
Talen yağmurlu tarlaya doğru baktı ve iç çekti.
Flüt'ün kaval sesi birdenbire kesildi, Sephrenia'da büyülü sözlerini bitirdi.
"Bunun iyiye mi yoksa kötüye mi işaret olduğunu merak ediyorum," dedi Ulath.
Gerginlikle beklediler. Birkaç saniye sonra, Sephrenia dışarı baktı. "Sanırım iyi olacak. İçeri gelin ve onunla konuşun. Nasıl cevap verdiğini duyduğumda daha iyi anlayacağım."
"Kendini nasıl hissediyorsun?" diye soran Sparhavvk sakin gözükmeye çalışıyordu.
147

]i

Tynian güçsüzce güldü. "Eğer gerçeği öğrenmek istiyorsanız, içim dışıma çıkarılmış ve sonra tekrar geri sokulmuş gibi hissediyorum. O ucubeyi öldürmeyi başardınız mı?"
"Sparhawk mızrağıyla onu geri püskürttü," dedi Ulath.
Tynian'nm gözlerinde bir korku ifadesi belirdi. "O zaman geri gelebilir mi?" diye sordu.
"Pek olası değil," diye cevapladı Ulath. "Mezar tümseğinin içine geri atladı ve arkasından toprağı örttü."
"Tanrıya şükür," dedi rahatlıyarak Tynian.
"Sanırım şimdi uyusan iyi olur," dedi Sephrenia. "Daha sonra hep beraber konuşabiliriz."
Tynian başıyla onayladı ve uzandı.
Sephrenia onu battaniye ile sıkıca örttü, Sparhawk ve Ulath'a işaret edip onları dışarı çıkardı. "Sanırım iyi olacak," dedi. "Onun güldüğünü duyduğumda kendimi çok daha iyi hissettim. Biraz zaman alacak ama en azından iyileşme yolunda."
"Ben Talen'i alıp şu çiftçiyle konuşmaya gideceğim," dedi Sparhawk. "Handaki yaşlı adamın bize bahsettiği kişi gibi gözüküyor. Bir sonra nereye gideceğimiz konusunda bize fikir verebilir."
"Denemeye değer," dedi Ulath. "Kurik ve ben buraya göz kulak oluruz."
Sparhawk başıyla onayladı ve Kalten ile paylaştıkları çadıra gitti. Zırhını çıkarıp örme zırhlı gömleğiyle kaim yün tozluklarını giydi. Kılıcını kemerine takıp gri kukuletalı gezgin pelerinini omu-zuna attı. Ateşin başına geri döndü. "Gel, Talen," diye seslendi.
Çocuk yüzünde bir teslimiyet ifadesiyle çadırdan çıktı. Hâlâ ıslak olan pelerinine sıkıca sarmmıştı. "Seni caydırabileceğimi sanmam," dedi.

ilhanx

"Hayır."
"Umarım şu çiftçi daha samanlığına bakmamıştır. Kayıp odunlarından dolayı biraz hassas olabilir."
"Eğer gerekirse parasını ödeyeceğim."
Talen suratını buruşturdu. "Çalmak için o kadar tehlikeyi göz aldıktan sonra mı? Sparhawk, bu aşağılayıcı. Hatta, ahlaksızca."
Sparhawk soru sorarcasına baktı. "Bir gün bana bir hırsızın ahlak anlayışını açıklaman gerekiyor."
"Bu gerçekten çok basit, Sparhawk. Birinci kural hiçbir şey için

para ödememek."
"Böyle bir şey olduğunu tahmin ettim. Haydi gidelim."
Sparhawk ve Talen göle doğru gittikçe gökyüzü batıda daha fazla parlıyordu. Yağmur tek tük serpintilere dönüşmeye başladı. Bu Sparhawk'm neşesini yerine getirdi. Bu, iç karartıcı bir dönemdi.
Çiftçi Wat'in evi ve müştemilatı ortası çimenlik yamaçları ağaçlıklı küçük bir vadideydi. Her zaman esen rüzgârdan neşesi kaçarak eğilmiş, ağaç sırıklardan yapılmış bir savunma çitiyle çevrili derbeder görünüşlü bir tür yeri. Yarı ahşap, yarı taş evin kötü bir saz damı vardı ve yıkılmış gibi gözüküyordu. Samanlığın durumu daha kötüydü. Çamurlu avluda kırık bir araba duruyor, paslı aletler sahibin onları attıkları yerlerde yatıyorlardı. Islak, perişan tavuklar çamuru didikliyorlardı ve siyah - beyaz, cılız bir domuz, evin eşiğinin yanında toprağı burnu ile kazarak yiyecek arıyordu.
"Çok düzenli sayılmaz, değil mi?" diye fikrini söyledi Talen, Sparhawk'la birlikte atlarını içeri sürerlerken.
"Cimmura'da senin yaşadığın mahzeni gördüm," diye cevapladı Sparhawk. "Senin düzenli dediğin şeye tam olarak uymuyordu."
"Ama en azında gözden uzaktı. Bu adam açıkta ve dağınık."
Darmadağın saçlı bir adam ayaklarını sürüyerek evden çıktı. Giysileri bir parça sicimle birbirine tutturulmuş gibi gözüküyordu, dalgınca karnını kaşıyordu. "Burda ne işiniz var?" diye sert bir tonla sordu. Domuza bir tekme salladı. "Defol burdan Sophie," dedi.
Sparhawk, "Köyde yaşlı bir adamla konuşuyorduk," diye cevaplandırırken başparmağıyla omuzunun üzerinden geriyi gösterdi. "Sallanan kafalı, beyaz saçlı, bir yığın eski öykü biliyormuş gibi gözüken bir adamdı."
"Yaşlı Farsh'dan bahsediyo olmalısın," dedi çiftçi.
"İsmini bilmiyorum," dedi Sparhawk. "Onunla hanın meyhanesinde tanıştık."
"Bu Farsh, tamam. Biraya yakın olmayı sever. Benle ilgisi ne?"
"Senin de eski öykülerden hoşlandığını söyledi - beş yüzyıl kadar önce buralarda olan savaşla ilgili olanlardan."
Gözleri farklı yöne bakan adamın yüzü aydınlandı. "Ha, o yüzden demek," dedi. "Ben ve Farsh hep bu eski öyküleri birbirimize anlatırız. Niye içeri gelmiyorsunuz, zatiâlileri? Uzun zamandır es-

ki günlerden bahsetme şansım olmadı."
"Şev, çok naziksin, komşu," diyen Sparhawk Faran'm sırtından aşağı atladı. "Benimle gel, Talen."
"Brakm da bineklerinizi samanlığa koyayım," diye önerdi kaşınan adam.
Faran dökülen yapıya baktı ve titredi.
"Teşekkürler, komşu," dedi Sparhawk, "ama yağmur diniyor, esinti kıllarını kurutur. Otlağına koysak yeter, bir sorun yoksa."
"Biri gelip onları çalmaya çalışabilir."
"Bu atı değil," dedi Sparhawk. "Bu insanların çalmak isteyecekleri cinsten bir at değil."
"Yürüyecek olan sensin." Gözleri farklı yönlere bakan adam evin kapısını açmak için dönerken, omuz silkti.
Evin içi avludan daha dağınıktı. Daha önceki yemeklerden kalanlar sofradaydı, kirli bezler köşelerde yığılı duruyordu. "İsmim Wat," diye kendini tanıttı şaşı adam. Bir iskemlenin üzerine çöktü. "Oturun," diye onları davet etti. Sonra Talen'e şaşıca baktı. "Şey, benim eski arabayı satın alan genç adam sensin."
"Evet," diye biraz gergin cevapladı Talen.
"İşine yaradı di mi? Yani, tekerlekleri felan dökülmedi di mi?"
"Çok iyi," diyen Talen rahatladı.
"Duyduğuma sevindim. Şimdi, özellikle ilgilendiğiniz hangi öyküler?"

ilhanx

"Bizim tam aradığımız şu, Wat," diye başladı Sparhawk, "savaş sırasında eski Thalesia kralına ne olduğunu hakkında bilgi arıyoruz. Arkadaşlarımızdan birisi ona uzaktan akraba ve ailesi uygun şartlarla Thalesia'da gömülmesi için kemiklerinin geri götürülmesini istiyor."
"Thalesia krallarının hiçbiri hakknda hiçbişey duymadım," diye kabullendi Wat, "ama bu pek bir şey demek değildir. Bu büyük bir savaştı ve Thalesialılar gölün kuzey ucundan Pelosia'ya kadar Zemochlarla çarpışıyorlardı. Thalesialılar güney sahillerine inmeye başlayınca n'oldu biliyo'musun, Zemoch devriyeleri onları gördü ve Otha onların esas savaş meydanına gelmelerini.engellemek için bazı büyük güçlerini oraya göndermeye başladı. Thalesialılar önce, küçük gruplar halinde aşağı geldiler, işler daha çok Zemoch-larm lehine gelişti. Thalesialılar kendi kendilerini pusuya düşür-

düklerinde üstüste bi yığın çarpışma oldu. Ama sonra Thalesialıla-rın esas ordusu karaya indi ve işleri düzeltti. Şey, şurada ev yapımı biram var. Size sunabilirmiyim?"
"Bence sorun yok," dedi Sparhawk, "ama oğlan biraz ufak."
"Sütüm de var, eğer sana uyarsa, genç adam," diye önerdi Wat.
Talen iç çekti. "Niye olmasın?" dedi.
Sparhawk durumu tekrar düşündü. "Thalesia kralının ilk inenlerden olması gerekiyor," dedi. "Başkentinden ordusundan önce ayrıldı ama savaş meydanına kadar ulaşamadı."
"O zaman büyük ihtimalle yukarda Pelosia'da ya da Deira'da bir yerde yatıyordur," diye cevapladı Wat. Bira ve sütü getirmek için doğruldu.
"Orası büyük, geniş bir ülke," diye suratını buruşturdu Sparhawk.
"Öyle dostum, ama doğru izi sürüyorsunuz. Pelosia ve Deira'da ben ve yaşlı Farsh gibi eski öykülerden zevk alanlar var. Aradığınız kralm gömüldüğü yer neresiyse, oraya yaklaştıkça bilmek istediğinizi size söyleyecek birini bulma şansınız daha çok olcak."
"Bu doğru, sanırım." Sparhawk biradan bir yudum aldı. Biraz bulanıktı ama o ana kadar denedikleri içinde en iyisiydi.
Wat göğsünü kaşıyarak iskemlesine geri yaslandı. "İşin doğrusu dostum, savaş bir kişinin hepsini göremeyeceği kadar büyüktü. Ben daha çok buralarda olanları bilirim, Farsh'sa köy civarında ve kuzeyde olanları. Hepimiz aşağı yukarı genelde olanları biliriz ama ayrıntıları bilmek istediğinde onu gerçekte olduğu yere yakın birisiyle konuşman gerekir."
Sparhawk iç çekti. "Bu sadece bir şans işi, o zaman," dedi üzgünce. "Öyküyü bilen adamı geçebilir veya ona sormayı aklımıza bile getirmeyebiliriz."
"Bu tamamen doğru değil, dostum," diye katılmadı Wat. "Bizim gibi adamlar birbirlerine öykü anlatmaktan hoşlanır, birbirimizi biliriz. Yaşlı Farsh sizi bana yolladı ve ben sizi yukarı Pelosia'da Palefda başka bir adama yollayacağım. Orada olanları benden daha daha iyi biliyordur. Bu yüzden doğru iz üzerinde olduğunuzu söyledim. Bütün yapmanız gereken istediğiniz öyküyü bulana kadar o adamdan bu adama gitmek. Bu, bütün güney Pelosia ve Deira'yı kazmaktan çok daha çabuk olur."

"Bunda haklı olabilirsin."
Gözleri farklı yönlere bakan adam eğri büğrü sırıttı. "Sizi gücendirmek istemem ama siz yüksek tabaka, biz sıradan insanların hiçbir şey bilmediğimizi düşünür, fakat hepimizi bir araya topladığınızda bu dünyada bilmediğimiz pek fazla şey yoktur."
"Bunu hatırlayacağım," dedi Sparhavvk. "Paler'daki kim?"
"O hayvan derilerim tabaklar, ismi Berd. Tabakhanesi nehrin güney kapısının hemen dışındadır. Bildiğiniz gibi, kokudan dolayı duvarların içine yerleşmesine izin vermezler. Gidip Berd'i görün, eğer duymak istediğiniz öyküyü bilmiyorsa, en azından bilen birisini - ya da konuşmanız gereken başka birini - biliyordur."
Sparhawk ayağa kaltı. "Wat," dedi, "gerçekten çok yardımcı oldun." Ona birkaç madeni para verdi. "Bir daha köye gidişinde kendine birkaç maşrapa bira al, Farsh'a rastlarsan bir tane de ona ısmarla."
"Şey, teşekkür ederim, zatıalileri," dedi Wat. "Kesinlikle alacağım. İyi şanslar."
"Teşekkür ederim." Sonra Sparhawk bir şey hatırladı. "Senden biraz odun satın almak isterim, verebilirsen." Wat'a birkaç madeni para daha verdi.
"Şey, tabii ki. Benimle samanlığa gelin, yığılı olduklarını yeri göstereyim."
"Tamam, Wat," diye gülümsedi Sparhawk. "Biz zaten aldık. Benimle gel, Talen."
Sparhawk ve Talen evden çıktıklarında yağmur neredeyse durmuştu, batıda, gölün üzerindeki açık mavi göğü görebiliyorlardı.
"Bunu yapman gerekiyordu, değil mi?" dedi tatsız bir sesle Talen.

ilhanx

"Çok yardımcı oldu, Talen," dedi kendini savunurcasma Sparhawk.
"Bunun onunla bir ilgisi yok. Gerçekten ilerleme kaydettik mi?"
"Bu bir başlangıçtı," diye cevapladı Sparhawk. "Wat pek keyifli gözükmeyebilir ama gerçekten çok kurnaz. Bir öykücüden diğerine gitme planı şu ana kadar rastladıklarımızın en iyisi."
"Biliyorsun, uzun zaman alacak."
"Diğer seçenekler kadar uzun değil."

"O zaman bu gezi boşa gitmedi."
"Pale^daki sepiciyle konuştuktan sonra daha iyi anlayacağım."
Sparhawk ile Talen kampa döndüklerinde Ulath ve Berit ateşin yanma bir ip germiş, üzerine ıslak elbiseleri asıyorlardı. "Şansınız var mıydı?" diye sordu Ulath.
"Biraz," diye cevapladı Sparhawk. "Kral Sarak'm bu kadar kuzeye gelmediği kesin. Pelosia ve Deira'da Bevier'in okuduğundan çok daha fazla çarpışma olmuş gibi gözüküyor."
"O zaman, önümüzde ne var?"
"Pelosia'da Paler şehrine gidip Berd isimli sepiciyle konuşmak. Sarak'ı duymamış olsa bile bizi bilen birine yollayabilir. Tynian nasıl?"
"Hâlâ uyuyor. Bevier kendine geldi, Sephrenia ona biraz çorba içirdi."
"Bu iyiye işaret. Haydi içeri gidip Sephrenia ile konuşalım. Hava açıyor. Sanırım harekte geçmek için yeterli."
Çadırın içine doluştular ve Sparhawk Wat'm söylediklerini özetledi.
"Plan iyi, Sparhawk," diye onayladı Sephrenia. "Paler ne kadar uzakta?"
"Talen, gidip haritayı getireceksin, değil mi?"
"Niye ben?"
"Çünkü öyle yapmam söyledim."
"Oh. Tamam."
"Sadece haritayı, Talen," diye ekledi Sparhawk. "Çantadan başka hiçbir şey alma."
Talen bir süre sonra döndü, Sparhawk haritayı açtı. "Tamam," dedi. "Paler gölün ucunda - tam Pelosia sınırının karşısında. Yaklaşık on fersah olduğunu söyleyebilirim."
"Araba hızlı gidemez," dedi Kurik, "bu adamları sarsmak istemeyiz. En az iki günlük yol."
"Ama Palefe gittiğimizde onlar için doktor bulabileceğiz," dedi Sephrenia.
"Arabayı kullanmamız gerekmiyor," diye Bevier itiraz etti. Yüzü solgundu, şıpır şıpır terliyordu. "Tynian daha iyi, Kalten ve ben de o kadar kötü yaralanmadık. At binebiliriz."
"Emirleri ben verirken olmaz, at binemezsiniz," dedi Spar-

hawk. "Sadece birkaç saat kazanmak için hayatlarınızla kumar oynayamam." Çadırın kapısına gidip dışarı baktı. "Akşam oluyor," diye belirtti. "Hepimiz iyi bir gece uykusu çekip sabah ilk iş olarak yola koyulacağız."
Kalten homurdanarak acı içinde doğruldu. "İyi," dedi. "Şimdi bu konu kapandı, akşam yemeği için ne var?"
Yemekten sonra Sparhawk dışarı çıkıp ateşin yanma oturdu. Sephrenia ona katıldığında ters ters alevlere bakıyordu. "Ne var, bir tanem?" diye sordu.
"Şimdi fark ediyorum, bu gerçekten zorlama bir fikir;,, değil mi? Pelosia ve Deira'da önümüzdeki yirmi yıl boyunca yaşlı adamlardan öyküler dinleyerek dolaşıp durabiliriz."
"Ben öyle olacağını sanmıyorum, Sparhawk," dedi. "Bazen içime gelecekten minik parıltılar doğar. Bir şekilde doğru yolda olduğumuzu hissediyorum."
"Geleceği görebileceğini mi söylemeye mi çalışıyorsun?"
Sephrenia güldü. "Oh, hayır," diye cevapladı. "Sadece Tanrılar bunu yapabilir, onlar bile bu konuda mükemmel değillerdir. Algılayabildiğim tek şey, bir şeyin ne zaman doğru ne zaman yanlış olduğu. Bu bir şekilde doğru gibi geliyor. Bir şey daha var," diye ekledi. "Aldreas'm hayaleti sana Bhelliom'un tekrar ortaya çıkma zamanının geldiğini söyledi. Bhelliom'un nelere muktedir olduğunu biliyorum. Meseleleri bizim hayal bile edemediğimiz şekilde kontrol edebilir. Eğer onu bizim bulmamızı istiyorsa yeryüzündeki hiçbir şey bizi durduramaz. Sanırım Pelosia ve Deira'da bize unuttukları, hatta hiç bilmedikleri şeyleri anlatacak öykücüler bulabilirsin."
"Bu biraz gizemli değil mi?"
"Styricler gizemlidir, Sparhawk. Bunu bildiğini sanıyordum."

ilhanx

on birinci bölüm

ERTESİ SABAH geç saatlere kadar uyudular. Sparhawk gün ağarmadan kalktı ama arkadaşlarını biraz daha dinlenmeleri için uyandırmadı. Uzun zamandır yoldaydılar ve bir önceki gün en kötüsüydü. Güneşin doğuşunu izlemek için çadırlardan biraz uzaklaştı. Gökyüzü açıktı, yıldızlar hâlâ gözüküyordu. Sephre-nia'nm önceki akşam söylediklerine rağmen Sparhawk'm içi sıkıntılıydı. Başladıklarında, amaçlarının asil ve adil olması onu ner-deyse her şeyi bir şekilde yeneceklerine inandırmıştı. Oysa, bir önceki günkü olaylar, ona sıkı bir yanılgı içine düşmüş olabileceğini kanıtlıyordu. Solgun genç Kraliçesini tekrar sağlığına kavuşturmak için her şeyi göze alacaktı, hatta kendi hayatını ortaya koyabilirdi ama arkadaşlarmmkini riske atmaya hakkı var mıydı?

"Sorun ne?" Etrafına bakınmadan Kurik'in sesini tanıdı.

"Bilmiyorum, Kurik," diye kabullendi. "Her şey sanki avucum-da kum tutmaya çalışıyormuşum gibi gözüküyor. Bu plan anlamsız, değil mi? Beş yüz yıllık eski hikâyeleri izlemeye çalışmak gerçekten bir tür saçmalık, sen öyle düşünmüyor musun?"

"Hayır, Sparhawk," dedi Kurik, "tamamen değil. Güney Pelo-sia ya da Deira'da iki yüzyıl boyunca elinde bir kürekle koşturup durursun ve Bhelliom'un yanına bile yaklaşamazsm. Biliyor musun, o çiftçi haklıydı. Sıradan insanlara güvenin, Lordum. Bir çok yönden sıradan insanlar asillerden daha bilgedir - hatta Kilise'den bile." Kurik rahatsızca öksürdü. "Başpiskopos Dolmant'a bu söylediğimi anlatman gerekmiyor," diye düzeltti.

"Sırrın emniyette, dostum. Konuşmamız gereken bir şey var."

"Ya?"

"Kalten, Bevier ve Tynian çarpışacak durumda değiller."

"Biliyorsun, bu konuda haklı olduğuma inanıyorum."

"Bu kötü bir alışkanlık, Kurik."

"Aslade de aynı şeyi söyler."

"Karın bilge bir kadın. Tamam. Zorluklardan kurtulmaktaki başarımızın bir kısmı zırhlı adamların aramızda bulunması. Çoğu insan Kilise Şövalyeleri'nin yoluna çıkmaz. Sorun şimdi sadece Ulath ve benim kalmam."

"Ben de sayabiliyorum, Sparhawk. Ne demek istiyorsun?"

"Beviefin zırhına girebilir misin?"

"Rahatlıkla. Gerçi çok rahat olmayabilir ama kayışları ayarlayabilirim. Ama giymeyeceğim."

"Sorun nedir? Talim alanında zırh giydin."

"Alandaydı. Herkes benim kim olduğumu ve niçin yaptığımı biliyordu. Bu tamamiyle farklı."

"Farkı gerçekten görmüyorum, Kurik."

"Bu konuda kurallar var, Sparhawk. Sadece şövalyelerin zırh giymeye izni var, ben şövalye değilim."

"Bu çok büyük bir fark değil."

"Ama fark."

"Beni emretmeye zorlayacaksın, değil mi?"

"Keşke etmesen."

"Keşke etmek zorunda kalmasam. Seni inciltmek istemiyorum ama bu sıra dışı bir durum. Sen Bevier'in zırhını giyeceksin, sanırım Berit'i de Kalten'inkine tıkabiliriz. Daha önce benimkini giydi, Kalten ve ben aşağı yukarı aynı ölçülerdeyiz."

"O zaman ısrar edeceksin?"

"Seçeneğim yok. Olaysız bir şekilde Paler'a kadar gitmemiz gerekiyor. Yaralı adamlarım var ve onları riske atmak istemiyorum."

"Nedenlerini anlıyorum, Sparhawk. Aptal değilim. Bundan hoşlanmıyorum ama haklısın."

"Anlaştığımıza sevindim."

"Zorlanarak yaptığımın kesinlikle anlaşılmasını istiyorum."

"Bu konuda bir sorun çıkarsa tüm sorumluluğu üstlenirim."

"Bu senin hayatta kalacağını kabul ettiğimiz manasına geliyor," dedi huysuzca Kurik. "Diğerlerim uyandırmamı ister misin?"

"Hayır, bırak uyusunlar. Dün gece haklıydın. Paler'a gitmemiz iki gün sürecek. Bu bize harcayacak biraz zaman verir."

"Süre yüzünden çok rahatsızsın, değil mi, Sparhawk?"

ilhanx

"Çok fazla kalmadı. Etrafta koşturup yaşlı adamların öykülerini dinleme işi zamanın büyük bölümünü götürecek. On iki şövalyeden bir diğerinin ölme zamanı geliyor ve ölen kılıcını Sephre-nia'ya verecek. Bunun onu nasıl zayıflattığını biliyorsun."
"O gözüktüğünden çok daha güçlüdür. En azından senin ve benim bir arada taşıyacağımız kadarını taşıyabilir." Kurik çadırlara doğru bir göz attı. Ateşi yakıp, çaydanlığını kaynatacağım. Genelde erken kalkar." Kampa doğru geri gitti.
Yakınlarda nöbet bekleyen Ulath gölgelerin içinden aniden çıktı. "Bu çok ilginç bir sohbetti," diye gürledi.
"Dinliyordun demek."
"Görüldüğü gibi. Her nedense gece sesler çok uzağa gider."
"Onaylamıyorsun değil mi - yani zırhı demek istedim?"
"Bu benim canımı sıkmaz, Sparhavvk. Biz yukarda, Thalesia'da kurallar konusunda siz aşağıdakilerden çok daha rahatız. Genidi-an Şövalyeleri'nin büyük bir kısmı, doğrusunu söylemek gerekirse, asil değildir." Sırıttı, dişleri parlıyordu. "Biz genelde Kral War-gun'un adam akıllı sarhoş olmasını bekleyip unvan verebilsin diye onları sırayla içeri sokarız. Arkadaşlarımın bir kısmı olmayan yerlerin baronları." Boynunun arkasını oğuşturdu. "Her nedense, bazen bütün bu asalet işinin bir maskaralık olduğunu düşünürüm. İnsan insandır - unvanlı ya da değil. Tanrı'nm bunu umursadığmı sanmam, o zaman niye biz de umursayalım ki?"
"Böyle konuşarak bir devrim başlatacaksın, Ulath."
"Belki de zamanı geldi. Orası ışımaya başladı." Ulath doğudaki ufku gösterdi.
"Doğru. Bugün hava iyi olacak gibi."
"Bu akşam sor, sana söylerim."
"Siz Thalesia'da havayı önceden tahmin etmez misiniz?"
"Niçin? Bu konuda hiçbir şey yapamazsın. Niye gidip senin şu haritana bir göz atmıyoruz? Gemiler, akıntılar ve düzenli rüzgârlar gibi şeylerden biraz anlarım. Belki Kral Sarak'm nereye indiği konusunda bir tahminde bulunabilirim. Hangi yolu takip ettiğini çıkarabiliriz. Bu işleri biraz daha kolaylaştırır."
"Kötü bir fikir değil," diye onayladı Sparhawk. "En azından soru sormaya nereden başlacağımız hakkında fikirlerimiz olur." Sparhavvk bir an duraksadı. "Ulath," dedi ciddice, "Bhelliom ger-

çekten söylendiği kadar tehlikeli mi?"
"Daha da çok. Onu Ghwerig yaptı ve o - bir Troll ile kıyaslandığında bile - gerçekten hiç sevimli değildir."
"Sen değildir dedin. Değildi demek istemedin mi? Artık ölmüş olması lâzım, değil mi?"
"Duyduğum kadarıyla ölmedi ve benim bu konuda şüphelerim var. TrolFler hakkında bilmen gereken bir şey var, Sparhawk. Diğer yaratıklar gibi yaşlılıktan ölmezler. Onları öldürmen gerekir. Eğer birisi Ghwerig'i öldürmeyi başarmışsa, bununla övünürdü ve ben de öyküsünü duyardım. Thalesia'da kışın öykü dinlemek dışında yapacak pek bir şey yoktur. Kar diz boyu olur, genelde içerde otururuz. Haydi gidip haritaya bakalım."
Çadırlara doğru yürürlerken Sparhawk, Ulath'dan hoşlandığına karar verdi. Koca Genidian Şövalye'si genelde çok sessizdi ama bir kere dostluğunu kazanmayı basardın mı alışılmadık bir içtenlikle konuşurdu ve bu çoğunlukla, Kalten'in abartılı espiri anlayışından daha eğlendiriciydi. Sparhawk'm arkadaşları iyi adamlardı - gerçekten en iyileriydi. Şüphesiz hepsi farklıydı ama bu beklenen tek şeydi. Sonuç her ne olursa olsun onlarla tanışma fırsatı bulmuş olduğu için memnundu.
Sephrenia ateşin başında durmuş çay içiyordu. İki şövalye yaklaşırken, "Erkencisiniz," diye belirtti. "Planlar değişti mi? Alelacele gidiyor muyuz?"
Sparhawk, selamlamak için avcunu öperken "Hemen değil" dedi.
"Lütfen yine bir sakarlık yapıp çayımı dökme," diye uyardı Sephrenia.
"Peki, madam," dedi. "Bugün beş fersahdan fazla yol almayacağız, bu yüzden bırakın da diğerleri biraz daha uyusunlar. Araba çok hızlı gitmeyecek, hem dün olanlardan sonra karanlıkta dolaşmanın iyi bir fikir olacağını düşünmüyorum. Berit uyandı mı?"
"Sanırım kımıldandığını duydum."
"Ona Kalten'in zırhını, Kurik'e Bevier'inkini giydireceğim. Belki dostane duygular beslemeyen kimselerin gözünü korkutabiliriz."
"Siz bütün Elenelerin düşündüğü tek şey bu mu?"
"İyi bir blöf bazen iyi bir çarpışmadan daha iyidir," diye ho-rrrurdandı Ulath. "İnsanları kandırmaktan hoşlanırım."
"Sen de en az Talen kadar kötüsün."

ilhanx

"Hayır, o kadar değil. Parmaklarım kese kesecek kadar kıvrak değil. Eğer bir adamın kesesindekini istemeye karar verirsem kafasına vurup alırım."
Sephrenia güldü. "Hergeleler içinde kalmışım."
Gün parlak ve güneşli başladı. Gök masmaviydi, tepeleri kaplayan ıslak çimenler yeşil yeşil parlyordu.
"Kahvaltı hazırlama sırası kimde?" dedi Ulath'a, Sparhawk.
"Sen de."
"Emin misin?"
"Evet."
Diğerlerini de uyandırdılar ve, Sparhawk çantalardan birinden yemek malzemelerini çıkardı.
Kahvaltıdan sonra Sparhawk ve Ulath yaralı arkadaşlarını Ta-len'in döküntü arabasına yerleştirirlerken Kurik ile Berit yakındaki bir ağaçlıktan yedek mızraklar kestiler.
"Elimizdekilerin nesi var?" diye Kurik'e sordu Ulath.
Kurik arabanın kenarlarını sırıklarla desteklemeye çalışırken, "Kırılabilirler," dedi, "özellikle siz bayların kullanma şeklinden dolayı. Yanımızda yedek olmasının hiçbir zararı yok."
"Sparhawk," dedi yavaşça Talen, "şurada beyaz iş elbiseli insanlar var. Tarlanın kenarındaki çalılığa saklanıyorlar."
"Nereli olduklarım söyliyebilir misin?"
"Kılıçları var," diye cevapladı Talen.
"O zaman Zemochlar. Kaç kişiler?"
"Ben dört tane gördüm."
Sparhawk Sephrenia'nm yanma gitti. "Küçük bir grup Zemoch • tarlanın kenarında saklanıyor. Arayıcı'nm adamları saklanır mı?"
"Hayır. Hemen saldırırlar."
"Ben de öyle düşündüm."
"Ne yapacaksınız?" diye sordu Kalten.
"Otha'nm hiçbir adamının bizi izlemesini istemem. Ulath, haydi atlarımıza binelim ve şu insanları biraz kovalıyahm."
Ulath sırıttı ve eyerine atladı.
"Mızrakları istiyor musunuz?" diye sordu Kurik.
Ulath baltasını kaldırarak homurdandı. "Bu kadar küçük bir iş için istemez."
Sparhawk, Faran'ın sırtına tırmandı, kalkanını koluna geçirdi

ve kılıcını çekti. O ve Ulath göz korkutucu şekilde ilerlemeye başladılar. Birkaç saniye sonra, gizlenen Zemochlar saklandıkları yerden fırladılar ve bağırarak kaçtılar. "Onları biraz koşturalım," diye önerdi Sparhawk. "Dolaşıp tekrar geri gelmelerini istemem."
"Doğru," diye onaylayan Ulath, atını eşkine kaldırdı.
İki atlı şövalye tarlanın kenarındaki çalılığa daldılar ve geniş bir yarığı geçerek kaçan Zemochları kovaladılar.
"Niye onları öldürmüyoruz?" diye Sparhawk'a bağırdı Ulath.
"Gerekli değil," diye bağırarak cevap verdi Sparhawk. "Sadece dört kişiler, bir tehlike oluşturmuyorlar."
"Yumuşuyorsun, Sparhawk."
"Gerçekten öyle değil."
Yirmi dakika Zemochları kovalayıp atlarını dizginlediler.
"İyi koşuyorlar, değil mi?" diye kıkırdadı Ulath. "Niye geri dönmüyoruz? Burayı seyretmekten bıktım."
Diğerlerine katılıp hep beraber gölün kuzeyine doğru yola çıktılar. Tarlalarda köylülere rastladılar ama Zemochlardan eser yoktu. Ulath ve Kurik önde, yürüyerek ilerlediler.
"Bu insanların neyin peşinde olduğu konusunda fikri olan var mı?" diye Sparhawk'a sordu Kalten. Sarışın şövalye arabayı sürüyordu, bir eliyle savsakça dizginleri tutuyor, diğerini de yaralı kaburgalarına bastırıyordu.
"Bence Otha bu adamları savaş meydanına burnunu sokan var mı diye göz kulak olmaları için tutuyor," diye cevapladı Spar* hawk. "Eğer birisinin ayağı Bhelliom'a takılıp düşerse, kesinlikle bunu bilmek istiyordur."
"O zaman başkaları da olabilir. Gözlerinizi açmanın bir zararı olmaz."
Gün ilerledikçe güneş ısıtmaya başladı, Sparhawk neredeyse geçen haftanın bulut ve yağmurlarının geri dönmesini dilemeye başlamıştı. Siyah zırhının içinde terleyerek keyifsizce atını sürmeye devam etti.

ilhanx

O akşam Pelosia sınırından çok uzak olmayan görkemli bir meşe korusunda kamp kurup ertesi sabah erkenden kalktılar. Hudut nöbetçileri onlar için saygıyla kenara kaçıldılar. Öğlen üzeri tepenin zirvesine çıkıp aşağı Pelosia şehri Paler7 a baktılar.
Uzun bir yamaçtan şehre doğru at binerlerken Kurik, "Düşün-

düğümden daha çabuk geldik," diye belirtti. "Şu senin haritanın doğru olduğundan emin misin, Sparhawk?"
"Hiçbir harita tamamen doğru değildir. En fazla, gerçeğe yakın tahmin olmasını beklersin."
"Bir zamanlar Thalesia'da bir haritacı tanırdım," dedi Ulath. "Emsat ve Husdal arasındaki arazinin haritasını çıkarmaya başladı. Önce her şeyi dikkatlice adımladı ama bir iki gün sonra kendine iyi bir at alıp tahminler yapmaya başladı. Haritası doğrunun yanma bile uğramıyordu ama herkes onu kullanıyor çünkü hiç kimse yenisini çizme belasını yüklenmek istemiyor."
Şehrin güney kapısındaki nöbetçiler kısacık suallerden sonra onları geçirdiler. Sparhawk içlerinden birinden saygın bir hanın ismini ve tarifini aldı. "Talen," dedi, "ne dersin, kendi başına hanın yolunu bulabilir misin?"
"Tabii ki. Herhangi bir şehirde her yeri bulabilirim."
"İyi. O zaman burada kal ve gözünü güneyden gelen yoldan ayırma. Bakalım Zemochlar hâlâ bizi merak ediyorlar mı."
"Sorun yok, Sparhawk." Talen atını kapının yanma bağladı. Sonra dışarı çıktı ve yolun kenarındaki otların üzerine oturdu.
Sparhawk ve diğerleri arkalarında takırdayarak gelen arabayla şehrin içine girdiler. Palefın kaldırım taşı sokakları kalabalıktı ama insanlar Kilise'nin Şövalyeleri'ne yol veriyordu; yaklaşık yarım saatte hana ulaştılar. Sparhawk atından inip içeri girdi.
Hancı Pelosia'ya has uzun, sivri bir şapka giyiyordu, hafif kibirli bir ifadesi vardı.
"Odan var mı?" diye sordu Sparhawk.
"Tabii ki. Burası han."
Sparhawk bekledi, ifadesi soğuktu.
"Sorununuz ne," diye sordu hancı.
"Cümleni bitirmeni bekliyorum. Sanırım bir şeyi unuttun."
Hancı kızardı. "Özür dilerim, Lordum," diye mırıldandı.
"Böylesi daha iyi," dedi Sparhawk. "Üç tane yaralı arkadaşım var. Buralarda bir doktor bulma şansımızı var mı?"
"Aşağıda, bu sokağın sonunda, Lordum. Dışarda tabelası var."
"İyi mi?"
"Gerçekten bir şey söyleyemeyeceğim. Son zamanlarda hasta olmadım."

"Sanırım denemek zorundayız. Ben arkadaşlarımı içeri getire-ceğim/ sen git doktoru getir."
"Geleceğini sanmam, Lordum. Yerinden ayrılmanın statüsüne yakışmadığını düşünüyor. Hasta ve yaralıları ayağına getirtir."
"Onu ikna ederim," dedi Sparhawk.
Hancı biraz gergin güldü. "Grubunuz kaç kişi, Lordum?"
"On kişiyiz. Yaralıların içeri girmesine yardım edelim, sonra şu kendini önemli sanan doktorla bir sohbet etmeye gideceğim."
Kalten, Tynian ve Bevier'e hana girip odalarına çıkmaları için yardım ettiler. Sonra Sparhawk aşağı inip kararlı bir şekilde sokağın sonuna doğru yürüdü, siyah pelerini arkasında uçuşuyordu.
Doktorun bulunduğu yer bir manavın üzerinde ikinci kattaydı, dışardan merdivenle giriliyordu. Sparhawk hngırdayarak basamaklardan çıkıp kapıyı çalmadan içeri girdi. Doktor üzerinden dökülen mavi bir cüppe giyen sivri suratlı, ufak bir adamdıx Davetsiz içeri giren siyah zırhlı sert ifadeli adamı görmek için kitabından başını . kaldırdığında gözleri hafifçe dışarı fırladı. "Pardon," diye itiraz etti.
Sparhawk buna aldırış etmedi. En iyi yolun olası tartışmaları kesmek olduğuna karar verdi. "Doktor sen misin?" diye sert bir sesle sordu.
"Benim," diye cevapladı adam.
"Benimle geleceksin." Bu bir rica değildi.
"Ama - "
"Ama yok. Senin ilgine ihtiyacı olan üç yaralı arkadaşım var."
"Onları getiremez misiniz? Prensip olarak yerimi terk etmem."

ilhanx

"Prensipler değişir. İhtiyacın olanları al ve peşime takıl. Sokağın yukarısmdaki handalar."
"Bu insafsızlık, Aziz Şövalye."
"Bu konuda tartışmayacağız değil mi, komşu?" Sparhawk'm sesi ölümcül derecede sakindi.
Doktor geri çekildi. "Ah - hayır. Sanmıyorum. Bu durumda bir istisna yapacağım."
"Böyle hissedeceğini umuyordum."
Doktor hızla ayağa kalktı. "Aletlerimi ve ilaçları alacağım. Ne tip yaralar?"
"Birinin kaburgaları kırık. Diğerinin içerde bir yerde kanaması var gibi gözüküyor. Üçüncüsü daha çok yorgunluktan kötüleşti."
162

"Yorgunluk kolayca tedavi olur. Arkadaşınızı birkaç gün yatakta bırakın yeter."
"Zamanı yok. Onu ayağa dikecek bir şeyler verin."
"Bu yaraları nasıl aldılar?"
"Kilise meselesi," dedi kısaca Sparhawk.
"Ben her zaman Kilise'ye hizmet etme arzusuyla doluyumdur."
"Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin."
Sparhawk isteksiz doktora sokağın yukarısındaki hana kadar yolu gösterdi. Doktor muayenesine başladığında Sephrenia'yı bir kenara çekti. "Sepiciyi ziyareti niye sabaha bırakmıyoruz? Aceleye gelmesini istemem. Bilmemiz gereken şeyleri unutabilir."
"Doğru," dedi Sephrenia. "Hem, bu doktorun ne yaptığını bildiğinden emin olmak istiyorum. Bana güvenilmez gözüküyor."
"Güvenilir olsa iyi olur. Daha şimdiden, eğer öyle olmazsa ne olacağı konusunda iyi bir fikir sahibi oldu."
"Oh, Sparhawk," dedi azarlarcasına Sephrenia.
"Bu gerçekten çok basit bir anlaşma, küçük ana. Ya onların iyileşeceğini ya da onun hastalanacağını tamamen anladı. Bu tip bir teşvik elinden gelenin en iyisini yapmasını sağlar."
Sparhawk'in fark ettiği gibi Pelosia yemekleri daha çok, haşlanmış lahana, pancar, şalgam üzerine dayalıydı ve sadece biraz tuzlanmış domuzla süslenmişti, ikincisi şüphesiz Sephrenia ve Flüt tarafından kabul edilemezdi. Bu yüzden ikisi çiğ sebze ve haşlanmış yumurtayla karınlarını doyurdular. Kalten ortadaki her şeyi yedi.
Talen hana vardığında karanlık olmuştu. "Hâlâ bizi takip ediyorlar, Sparhawk," diye rapor verdi, "artık daha fazlalar. Şehrin tam güneyindeki tepenin üzerinde kırk kişi saydım ve artık atlılar. Tepenin üstünde durup etrafa göz attılar. Sonra geriye ormanın içine çekildiler."
"Bu dört taneden çok daha ciddi, değil mi?" dedi Kalten.
"Gerçekten öyle," diye Sparhawk katıldı. "Herhangi bir fikrin var mı, Sephrenia?"
Sephrenia kaşlarını çattı. "Hızlı hareket etmiyorduk," dedi. "Eğer onlar at sırtmdalarsa fazla güçlük çekmeden bizi yakalayabilirlerdi. Sanırım sadece bizi takip ediyorlar. Azash bizim bilmediğimiz bir şeyi biliyor olabilir. Aylardır seni öldürmeye çalışıyor ama şimdi adamlarını sadece bizi takip etmeleri için yolluyor."
163

"Taktik değişiklik için herhangi bir neden düşünebilir misin?"
"Bir çok, ama hepsi tahmin."
"Şehirden ayrılırken uyanık olmalıyız," dedi Kalten.
"İki misli uyanık," diye ekledi Tynian. "Belki sadece bizi pusuya düşürebilecekleri uygun bir yere gelene dek vakit geçiriyorlardır."
"Bu keyifli bir düşünce," dedi acı acı Kalten. "Şey, sizleri bilmem ama ben yatağa gidiyorum."
Ertesi sabah güneş gene çok parlaktı ve gölden serinletici bir rüzgâr esiyordu. Sparhawk örme zırhını, sade tuniğini ve yün tozluklarını giydi. Sonra Sephrenia ile handan Paler'ın kuzey kapısına, Berd isimli adamın tabakhanesine doğru at bindiler. Sokaklardaki insanların çoğu çeşitli aletler taşıyan sıradan işçilermiş gibi gözüküyordu. Sade mavi iş giysileri, uzun sivri şapkalar giyiyorlardı.
"Acaba ne kadar salakça gözüktüklerini fark ediyorlar mı, diye merak ediyorum," diye mırıldandı Sparhawk.
"Hangi şeyler?" diye sordu Sephrenia.
"Şu şapkalar. Mankafa kepleri gibi."
"Cimmuralı saraylıların giydiği ponponlu şapkalardan daha salak gözükmüyor."
"Sanırım haklısın."
Tabakhane kuzey kapısından biraz uzaktaydı ve iğrenç kokuyordu. Yaklaşırlarken Sephrenia burnunu kıvırdı. "Bu hoş bir sabah olmayacak," dedi.

ilhanx

"Elimden geldiği kadar kısa kesmeye çalışacağım," diye söz verdi Sparhawk.
Sepici iri yapılı, üzerinde koyu kahverengi lekeler bulunan brandadan iş önlüğü giyen dazlak bir adamdı. Sparhawk ve Sephrenia atlarıyla içeri girdiklerinde uzun saplı bir kürekle bir kabı karıştırıyordu. "Hemen sizinle ilgileneceğim," dedi. Sesi sanki çatıya dökülen çakıl gibi çıkıyordu. Dikkatle kaba bakarak bir iki saniye daha karıştırdı. Sonra küreği bir kenara bırakıp elini önlüğüne silerek onlara doğru geldi. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.
Sparhawk atından indi, Sephrenia'ya beyaz kısrağından inmesi için yardım etti. "Aşağıda Lamorkand'da Wat isimli bir çiftçiyle konuşuyorduk," dedi sepiciye. "Yardım edebileceğinizi söyledi."
"Yaşlı Wat mı?" Sepici güldü. "O hâlâ hayatta mı?"
"Üç gün önce hayattaydı. Sen Bert'sin, değil mi?"

"O benim, Lordum, ihtiyacınız olan yardım nedir?"
"Etrafta dolaşıp yıllar önce buralarda olan büyük savaşla ilgili öyküler bilen insanlarla konuşuyoruz. Thalesia'da savaş sırasındaki kralla uzaktan akraba olan bazı dostlarımız var. Kemikleri vatanına geri götürmek için nerede gömülü olduğunu bulmak istiyorlar."
"Buradaki çarpışmalarda bulunan hiçbir kral duymadım," dedi Bert. "Bu olmadığı manasına gelmiyor. Kralların sıradan insanlara kendilerini takdim ederek etrafta dolaşmalarını hayal edemiyorum."
"O zaman daha yukarıda savaşlar oldu mu?" dedi Sparhawk.
"Onlara tam olarak savaş diyip diyemeyeceğimi bilmiyorum -daha çok çatışma diyebilirsiniz. Orada ordular alay ve taburlar halinde hatlarını düzenlemişlerdi. Bildiğiniz gibi, esas savaş aşağıda gölün güney ucunda oldu, Lordum. Burada olanlar daha çok küçük gruplardı - önceleri daha çok Pelosialılar daha sonra da Thale-sialılar yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladılar. Otha'nın Zemochla-rı kendi devriyelerini çıkardılar ve gruplar halinde küçük çarpışmalar oldu ama gerçekten savaş diyebileceğiniz bir şey yoktu. Burdan çok uzak olmayan birkaç çatışma vardı ama Thalesialıların karıştıkları sanmıyorum. Onların çarpışmalarının çoğu Venne Gölü etrafında ve hatta Ghasek kadar kuzeyde oldu." Birden parmaklarını şaklattı. "Gerçekten konuşmanız gereken kişi işte o," dedi. "Neden hemen hatırlayamadığımı bilemiyorum."
"Ne?"
"Tabii. Şu Ghasek Kontu, Cammoria'da bir üniversiteye gidip tarih ve o tip şeyler okudu. Her neyse, okuduğu bütün kitaplar savaş hakkındaydı, gölün güney ucunda olanlar üzerine odaklanmıştı. Her neyse, okumasını bitirdiğinde, evine geri döndü ve karşısına çıkan bütün eski öyküleri toplamaya başladı. Hepsini de yazdı. Yıllardır bunu yapıyor. Sanırım şimdiye kadar kuzey Pelo-sia'daki neredeyse bütün öyküleri toplamıştır. Buraya bile geldi, benimle konuştu, Ghasek'ten burası oldukça uzak mesafe. Bana oradaki üniversede öğretilenlerin içindeki çok büyük boşlukları doldurmaya çalıştığını söyledi. Evet, sör, Ghasek Kontu'yla konuşmaya gidin. Pelosia'da aradığınız kral hakkında bir şey bilen birisi varsa, kont onu bulmuş ve bir kenara yazmıştır."
"Dostum," dedi sıcakça Sparhawk, "sanırım problemimizi bi-

zim için çözdün. Bu Kontu nasıl bulacağız?"
"En iyisi Venne Gölü yolunu kullanmak. Venne şehri, gölün kuzey ucundadır. Sonra oradan da kuzeye gidersiniz. Gerçekten çok kötü bir yoldur ama geçilebilir - özellikle yılın bu zamanında. Ghasek gerçek bir şehir değildir. İşin gerçeği sadece Kontun arazisidir. Etrafında birkaç köy var - çoğu Kontun kendisine ait - ama oradaki herkes size evi gösterebilir - daha çok bir saray ya da belki bir kale. Ben birkaç sefer yanından geçtim. Kasvetli görülen bir yer ama hiç içine girmedim." Zayıf bir kahkahayla güldü. "Ben ve kont, biz tam olarak aynı ortamdan değiliz, anlarsınız."
"Çok iyi anladım," dedi Sparhawk. Birkaç madeni para çıkardı. "Çalıştığın yer çok sıcak, Bert."
"Kesinlikle öyle, Lordum."
"Akşam işin bitince niye gidip kendine içecek soğuk bir şeyler almıyorsun ki?" diyip sepiciye paralan Verdi.
"Şey, teşekkür ederim, Lordum. Çok cömertsiniz."
"Ben teşekkür ederim, Bert. Beni aylarca sürecek bir yolculuktan kurtardın." Sparhawk Sephrenia'ya atma binmesi için yardım etti, sonra o da atına atladı. Giderlerken sepiciye elveda niyetine, "Sana hayal edemeyeceğin kadar minnettarım, Bert," dedi.
O ve Sephrenia şehre doğru at binerlerken Sparhawk, "Şimdi işler iyileşti, değil mi?" dedi.
"Sana öyle olacağını söylemiştim," diye hatırlattı Sephrenia.
"Evet, işin doğrusu, söyledin. Bir an bile senden şüphe etmemem lazımdı, küçük ana."

ilhanx

"Şüphelerin doğal, Sparhawk. O zaman, Ghasek'e gidiyoruz."
"Tabii ki."
"Ama yarma kadar beklesek iyi olur. Şu doktor arkadaşlarımızın hiçbirinin tehlikede olmadığını söyledi ama bir günlük istirahat onlara daha iyi gelecek."
"At binebilecekler mi?"
"Yavaş yavaş ama ilerledikçe kuvvetleneceklerdir."
"Tamam. O zaman yarın sabah erkenden gidiyoruz."
Sparhawk Bert'in söylediklerini tekrarladığında diğerlerinin neşesi yerine geldi.
"Her şey olumlu gözükmeye başladı," diye homurdandı Ulath, "ve kolay şeyler beni gerginleştirir."

"Kötümser olma," dedi Tynian. "Olayları iyi taraflarından görmeye çalış."
"Ben daha çok en kötüsünü beklerim. Bu şekilde, eğer işler yolunda giderse zevkle şaşırırım."
"O zaman benden arabadan kurtulmamı isteyeceksin?" dedi Sparhawk'a Talen.
"Hayır. İyisi mi onu güvenlik için yanımıza alalım. Üçünden biri kötüleşirse işimize yarayabilir."
"Ben gerekli şeyleri kontrol etmeye gidiyorum, Sparhawk," dedi Kurik. "Pazarı olan bir şehre tekrar rastlamamız epey zaman alabilir. Paraya ihtiyacım var."
Bu bile Sparhawk'in neşesini bozmadı.
Günün kalanını sakince geçirip akşam erkenden yattılar.
Sparhawk yatağında karanlığa bakarak uzanıyordu. Her şey iyi gidecekti, artık bundan emindi. Ghasek uzaktaydı ama eğer Bert Kontun araştırmalarının titizliği konusunda haklıysa, kont onlara gereken cevabı verecekti. Sonra geriye kalan tek şey Sarak'm gömülü olduğu yere gitmek ve tacı geri almak olacaktı. Sonra Bhelli-omla beraber ümitle Cimmura'ya dönecekler ve -"
Kapı hafifçe vuruldu. Açmak için kalktı.
Gelen Sephrenia idi. Yüzü kül rengiydi ve göz yaşları çenesinden aşağı seller gibi akıyordu. "Lütfen, benimle gel, Sparhawk," dedi. "Artık onlarla tek başıma yüzleşemeyeceğim."
"Kimlerle yüzleşeceksin?"
"Sadece benimle gel. Hatalı olduğumu umuyorum ama korkarım değilim." Koridorda Sparhawk'in önünden ilerleyip Flüt ile paylaştıkları odanın kapısını açtı. Sparhawk bir kere daha bildik mezarlık kokusunu aldı. Flüt yatağın üzerinde oturmuştu, minik yüzü ciddiydi ama gözlerinde korku yoktu. Siyah zırhlı gölgemsi figüre bakıyordu. Sonra figür döndü ve Sparhawk yara izli yüzü gördü. "Olven," dedi sıkıntılı bir sesle.
Sör Olven'in hayaleti cevap vermedi ama sadece üzerindeki kılıcıyla kollarını uzattı.
Sephrenia kılıcı almak için ileri adım atarken açıkça ağlıyordu.
Hayalet, Sparhawk'a bakıp selamlar gibi bir elini kaldırdı.
Ve sonra kayboldu.

on ikinci bölüm
Me

ERTESİ SABAH şafaktan hemen önce atlarını eyerlerlerken çok kasvetli görünüyorlardı.
"İyi bir adam mıydı?" diye sordu Ulath, Kalten'in eyerini sarışın Pandion'un atına yüklerken.
"En iyilerden biri," diye cevapladı Sparhavvk. "Fazla konuşmazdı ama her zaman ona güveneceğini bilirdin. Onu özleyeceğim."
"Bizi takip eden Zemochlarla ilgili ne yapacaksın?" diye sordu Kalten.
"Sanırım yapabileceğimiz fazla bir şey yok," diye cevapladı Sparhawk. "Sen, Bevier ve Tynian iyileşene kadar biraz zorlanacağız. Arkamızdan izlemeyi sürdürdükleri sürece, sorun değiller."
"Sanırım arkamda düşman bırakmaktan hoşlanmadığımı söylemiştim," dedi Ulath.
"Önümüzde bir yerde saklanıp pusu kuracaklarına arkamdan takip etmelerini tercih ederim," dedi Sparhawk.
Kalten eyerinin kayışını sıkarken yüzünü acıyla buruşturup geri çekildi. Elini nazikçe bir tarafına dayayıp, "Bu kötüleşiyor," diye belirtti.
"iyileşeceksin," dedi Sparhawk. "Her zaman iyileşirsin." . "Tek sorun her seferinde daha uzun zaman alması. Gençleşmi-yoruz, Sparhawk. Bevier at binebilecek mi?"
"Onu zorlamadığımız müddetçe," diye cevapladı Sparhawk. "Tynian daha iyi ama ilk günlerde yavaş olacağız. Gidip Sephre-nia'yı arabaya yerleştireyim. Ne zaman şu kılıçlardan biri daha gelse, daha da güçsüzleşiyor. Söylediğinden daha fazlasını taşıyor."

ilhanx

Kurik atların geri kalanını avluya çıkardı. Geleneksel siyah deri yeleğini giyiyordu. "Sanırım Bevier'in zırhını geri vereceğim," dedi ümitle.
168

"Şimdilik sende kalsın," diye onaylamadı Sparhawk. "Kendini şimdiden cesur hissetmesini istemiyorum. Biraz dik kafalı, iyi olduğundan emin olana kadar teşvik etmesek iyi olur."
"Bu çok rahatsız, Sparhawk," dedi, Kurik.
"Geçen gün nedenleri sana açıkladım."
"Ben nedenlerden bahsetmiyorum. Bevier ve ben aynı kilodayız ama farklılıklar var. Her tarafım soyuldu."
"Birkaç gün daha."
"O zamana kadar sakatlanacağım."
Berit hanın kapısından çıkan Sephrenia'ya eşlik etti. Arabaya çıkmasına yardımcı oldu, sonra Flüt'ü onun yanma kaldırdı. Küçük Styric kadın bitik görünüyordu, Olven'in kılıcını bir bebek taşır gibi nazikçe kucaklamıştı.
"İyi misin?" diye sordu Sparhawk.
"Sadece biraz zamana ihtiyacım var, hepsi bu" diye cevapladı.
Talen atım ahırdan çıkardı.
"Onu hemen arabanın arkasına bağla," dedi Sparhawk. "Sen süreceksin."
"Nasıl istersen, Sparhawk," diye kabul etti Talen.
"Tartışma yok mu?" Sparhawk biraz şaşırmıştı.
"Niye tartışacakmışım ki? Bunun nedenini anlayabiliyorum. Hem arabanın oturma yeri eyerimden daha rahat - eğer tam anlamıyla incelersen çok daha rahat."
Tynian ve Bevier handan çıktılar. İkisi de örme zırh gömlekler giyiyor ve biraz yavaş yürüyorlardı.
"Zırh yok mu?" diye Tynian'a hafifçe sordu Ulath.
"Çok ağır," diye cevapladı Tynian. "Daha hazır olduğumu sanmıyorum."
"Arkamızda hiçbir şey bırakmadığımızdan emin misin?" diye Kurik'e sordu Sparhawk.
Kurik soğuk, düşmanca bir bakış attı.
"Sadece soruyordum," dedi yumuşakça Sparhawk. "Sabahın bu saatinde sinirlenme." Diğerlerine baktı. "Bugün zorlamayacağız," dedi. "Eğer becerebilirsek beş fersah beni tatmin edecek."
"Bir grup sakatla beraber at biniyorsun, Sparhawk," dedi Tynian. "Sen ve Ulath önden gitseydiniz daha iyi olmaz mıydı? Geri kalanımız sizi sonradan yakalayabilirdi."
169

"Hayır," diye karar verdi Sparhawk. "Etrafta dost olmayan insanlar başı boş dolaşıyorlar, sen ve diğerleri henüz kendinizi savunacak durumda değilsiniz." Hafifçe Sephrenia'ya gülümsedi. "Hem," diye ekledi, "on kişi olmamız gerekiyor. Genç Tanrıları gücendirmek istemem."
Kalten, Tynian ve Bevier'e atlarına binmeleri için yardım ettiler, sonra avludan yavaşça hâlâ karanlık ve neredeyse bomboş Paler sokaklarına doğru at bindiler. Kuzey kapısına ilerlediler. Nöbetçileri onlar için kapıyı çabucak açtılar.
Aralarından geçerlerken Kalten ağır bir tarzda, "Tanrı sizi kut-sasm, evlatlarım," dedi.
"Bunu yapman gerekiyor muydu?" diye sordu Sparhawk.
"Onlar para vermekten daha ucuz. Hem, kim bilir? Belki kutsamam gerçekten bir şeye yarayabilir."
"Sanırım iyileşiyor," dedi Kurik.
"Bunu yapmaya devam ederse, iyileşemeyecek," dedi Sparhawk.
Doğuda gökyüzü hafifçe ışımaya başlıyordu, hafif bir koşuyla Pale^dan kuzeybatıya Venne Gölü'ne giden yolda ilerlediler. İki göl arasındaki arazi inişli çıkışlıydı, çoğunluğu tahıl ekimine ayrılmıştı. Şehrin dışını büyük malikaneler kaplamıştı. Orada burada uzun kulübeli serf köyleri vardı. Serflik batı Eosia'da yüzyıllar evvel kaldırıldı ama Sparhawk'm gördüğü kadarıyla, Pelosia soylularının başka bir sistemin işlemesi için gerekli yöneticilik yeteneğinden yoksun oldukları için, burada hâlâ sürüyordu. Birkaç soylu gördüler, genelde parlak saten ceketler içinde çizgili gömlekli sertlerin çalışmalarını at sırtından yönetiyorlardı. Sparhawk'm serflik hakkında duyduğu bütün olumsuz şeylere rağmen tarlalarda çalışanlar kötü bir muamele görmüyorlardı.
Berit birkaç yüz metre geriden geliyor ve eyerinin üzerinde dönüp dönüp geriye bakıyordu.
"Eğer bunu yapmaya devam ederse zırhımı burkup tamamen eğecek," dedi Kalten.
"Her zaman bir demirci bulabiliriz ve tekrar diktirebiliriz," dedi Sparhawk. "Sen her fırsatta kendini yiyecekle doldurduğun için belki biraz bollaştırtabiliriz de."
"Bu sabah espirilerin berbat, Sparhawk."

ilhanx

"Aklımda bir çok şey var."
"Bazı insanlar yönetmeye uygun değillerdir," diye ağır bir yorum yaptı Kalten. "Benim çirkin arkadaşım onlardan biridir. Çok fazla canını sıkar."
"Bunu sen yapmak ister misin?" diye yavan bir şekilde sordu Sparhawk.
"Ben mi? Ciddi ol, Sparhawk. Bırak bir grup şövalyeyi yönetmeyi, ben kaz bile güdemem."
"O zaman susup işimi yapmama izin verir misin?" . Berit atını ileri sürdü, gözleri kısılmıştı, eli eyerinin askısındaki baltasının üzerinde aşağı yukarı kayıyordu. "Zemochlar gerideler, Sör Sparhawk," dedi. "gözüme çarpıp duruyorlar."
"Ne kadar gerideler?"
"Yarım mil kadar. Çoğu geride ama öncü çıkarıyorlar. Gözlerini bizden ayırmıyorlar."
"Eğer saldırırsak, dağılırlar," dedi Bevier. "Ve sonra tekrar peşimize takılırlar."
"Kesinlikle" diye onayladı Sparhawk. "İyi de, onları durdura-mam. Yeteri kadar adamım yok. Eğer bu onları mutlu edecekse bırakalım takip etsinler. Berit, gözlerini onlardan ayırma - ve kahramanlık yok."
"Tamamiyle anladım, Sör Sparhawk."
Öğlen olmadan hava iyice ısındı, Sparhawk zırhının içinde terlemeye başladı.
"Bir şeyden dolayı cezalandırılıyor muyum?" diye soran Kurik, seller gibi ter boşalan yüzünü bir kumaş parçasıyla siliyordu.
"Biliyorsun, böyle bir şey yapmam."
"O zaman niçin bu sobanın içine kilitlendim?"
"Özür dilerim. Bu gerekli."
Uzun, yeşil bir vadiyi geçerlerken bir düzine kadar parlak giysili genç adam yakındaki malikâneden yollarını kesmek üzere dörtnala kalktıklarında ikindi olmuştu. İçlerinden soluk, sivilceli, yeşil kadife ceket giyen, kendini önemli sanan ifadeli bir genç adam, elini amira-ne bir şekilde kaldırarak, "Daha ileri gitmeyin," dedi.
"Anlayamadım?" diye sordu Sparhawk.
"Babamın topraklarından niçin geçtiğinizi bilmek istiyorum." Genç adam kendinden memnunca bir ifadeyle etrafındaki bıyık al-

tından kıs kıs gülen arkadaşlarına bakındı.
"Bize burasının yol olduğunu söylediler," dedi Sparhawk.
"Sadece babam hoşgörürse." diye böbürlendi.
"Arkadaşlarına gösteriş yapıyor," diye mırıldandı Kurik. "Onları yolumuzdan kaldıralım. Taşıdıkları meçler pek tehlikeli değil."
"Önce anlaşmayı deneyelim," dedi Sparhawk. "Gerçekten arkamızda kızgın bir serf kalabalığını istemeyiz."
"Bu işi ben halledeceğim. Böyleleriyle daha önce de uğraştım." Kurik dikkatle atını ileri sürdü, Bevier'in zırhı öğlen güneşi altında parıldıyordu ve beyaz peleriniyle kolsuz zırh cübbesi göz kamaştırıcıydı. "Genç adam," dedi sert bir sesle, "kibarlıktan nasibini almamış gözüküyorsun. Bizi tanımamış olman mümkün mü?"
"Sizi daha önce hiç görmedim."
"Ben kim olduğumuzdan değil, ne olduğumuzdan bahsediyorum. Sanırım bu anlaşılabilir. Fazla dolaşmadığın ortada."
Genç adamın gözleri sinirden dışarı fırladı. "Öyle değil. Öyle değil," diye tiz bir sesle itiraz etti. "Venne şehrine en az iki defa gittim."
"Ya" dedi Kurik. "Oradayken, Kilise diye bir şey duydun mu?"
"Burada malikânemizde bizim kendi özel ibadethanemiz var." Genç adam dudak bükerek güldü. Bu onun normal ifadesi gibi gözüküyordu.
Siyah simli bir ceket giyen yaşlıca bir adam malikâneden öfkeyle atını sürerek geliyordu.
"Tahsilli biriyle konutmak her zaman sevindiricidir," dedi Kurik. "Hiç Kilise Şövalyeleri'ni duydun mu?"
Genç adam belirsizce baktı. Siyah ceketli bir adam grubun arkasından hızla yaklaşıyordu. Yüzü kızgınlıktan bembeyaz olmuş gibiydi.
"Sana kenara çekilmeni öğütlerim," dedi nazikçe Kurik. "Yaptığın ruhunu tehlikeye sokuyor - hayatından bahsetmiyorum bile."
"Beni tehdit edemezsin - özellikle babamın topraklarında."

ilhanx

"laken!" diye kükredi siyahlı adam, "aklını mı kaybettin?"
"Baba," diye kekeledi sivilceli genç adam, "sadece topraklarımıza izinsiz girenleri sorguya çekiyordum."
"Topraklara izinsiz girenler mi?" diye yaşlı adam şaşkınlıkla çabuk çabuk söylendi. "Burası kralın yolu, ahmak herif!"
172

"Ama -"
Siyah ceketli adam atını yaklaştırdı, üzengisi üzerinde ayağa kalktı ve sıkı bir yumrukla oğlunu eyerinden aşağı düşürdü. Sonra Kurik'e döndü. "Özür dilerim, Aziz Şövalye," dedi. "Benim yarım akıllı oğlum kiminle konuştuğunu bilmiyordu. Kilise'ye hürmet ederim ve şövalyelerine saygı gösteririm. Gücenmediğinizi umar ve gücenmemenizi rica ederim."
"Önemli değil, lordum," dedi rahatça Kurik. "Oğlunuz ve ben neredeyse bir karara varmak üzereydik."
Soylu adam irkildi. "O zaman Tanrıya şükür zamanında geldim. Bu salak, pek oğlan evlat yerine geçmez ama eğer kafasını kesmek zorunda kalsaydmız annesi üzülecekti."
"O kadar ileri gideceğinden şüpheliyim, Lordum."
Genç adam yerden şoke olmuş bir sesle, "Baba!" dedi. "Bana vurdun!" Burnundan kan boşalıyordu. "Anneme söyleyeceğim."
"İyi. Çok etkileneceğinden eminim." Soylu af dilercesine Kurik'e baktı. "Özür dilerim, Aziz Şövalye. Sanırım çoktan zamanı geçmiş bir disiplinin sırası geldi." Oğluna bir göz attı. "Eve dön, Jakeh," dedi soğukça. "Oraya gittiğinde bu asalak müsrifler takımının eşyalarını topla ve onları yolla. Güneş batmadan onların ar-zimden gitmelerini istiyorum."
"Ama onlar benim arkadaşlarım," diye oğlu feryat etti.
"Benim arkadaşlarım değil. Onları defet. Sen de toplanacaksın. Güzel kıyafetler almak için endişelenme çünkü bir manastıra gidiyorsun. Oradaki biraderler çok katıdırlar ve senin - benim ihmal ettiğim - eğitiminle ilgilenecekler."
"Annem bunu yapmana izin vermeyecek!" diye bağırdı oğlu, yüzü iyice solmuştu.
"Bu konuda söyleyecek hiçbir şeyi yok. Annen hiçbir zaman benim için küçük bir rahasızlıktan fazla bir şey olmadı."
"Ama - " Şımarık gencin yüzü darmadağın olmuş gözüktü.
"Beni hasta ettin, Jaken. Sen bir adama dert çektiren bir oğul olarak bugüne kadar en kötü mazerettin. Keşişlere dikkat et, Jaken. Senden çok daha değerli yeğenlerim var. Mirasın o kadar güvende değil, hayatının geri kalanında bir keşiş olarak kalabilirsin."
"Bunu yapamazsın."
"Evet, gerçekten yapabilirim."
173

"Annem seni cezalandıracak." -
Soylu tüyler ürpertici şekilde güldü. "Annen beni sıkmaya başladı, Jaken," dedi. "O şımarık, şirret, küçük bir aptaldan başka bir şey değil. Seni bakmak istemediğim bir şeye çevirdi. Hem, artık fazla çekici de değil. Sanırım hayatının geri kalanı için onu bir kadınlar manastırına göndereceğim. Dualarla oruç onu cennete daha çok yaklaştırabilir, seven bir koca olarak onun ruhunu arındırmak benim görevim, öğle değil mi?"
Jaken'in yüzündeki kibir silindi ve dünyanın başına yıkılmasıyla korkunç bir şekilde titremeye başladı.
"Şimdi, oğlum," diye tepeden bakarak devam etti soylu, "söylediğim gibi yapacak mısın yoksa fazlasıyla hak ettiğin köteği atması için bu Kilise Şövalyesi'ni serbest bırakayım mı?"
Kurik sinyali aldı ve Bevie/in kılıcını yavaşça çekti. Kılıç kınından çıkarken nahoş bir ses çıkardı.
Genç adam elleri ve dizleri üzerinde hızla geri kaçtı. "Benimle beraber bir düzine arkadaşım var," diye kulak tırmalayıcı bir sesle tehdit etti.
Kurik şımartılarak büyütülmüş çocuklara aşağıdan yukarı şöyle bir baktı, sonra alay edercesine tükürdü. Kalkanını kaldırıp, kılıç kolunun kaslarını kasarak, "Kafasını ister misiniz, Lordum?" diye soyluya nazikçe sordu, "yani bir hatıra olarak?"
"Bunu yapamayacaksın!" Jaken şimdi neredeyse yere yıkılmak üzereydi.
Kurik atını ileri sürdü, kılıcı güneş ışığında meşumca parlıyordu. "Haydi, dene beni," dedi, koca kayaları küçültecek kadar korkunç bir sesle.
Genç adamın gözleri korkudan dışarı fırladı ve hızla eyerine tırmandı, saten elbiseli dalkavuklar onunla beraber kaçıyorlardı.
"Aklınızdaki aşağı yukarı bu muydu, Lordum?" diye soyluya sordu Kurik.
*

ilhanx

"Mükemmeldi, Aziz Şövalye. Bunu yıllardır yapmak istiyordum." Sonra iç çekti. "Benimki planlanmış bir evlilikti, Aziz Şövalye," dedi açıklarcasına. "Karımın ailesinin soylu bir unvanı vardı ama çok borçtaydı. Benim ailemin parası ve arazileri vardı ama bizim unvanımız o kadar etkileyici değildi. Ebeveynlerimiz anlaşmanın iyi olacağını düşündüler; ama o ve ben birbirimizle hiç uy-
174

gun değildik. Mümkün olan her koşulda ondan uzak durdum. Kendimi diğer kadınlarla avuttum, bunu kabul etmekten utanç duyuyorum. Uygun olan bir çok genç bayan var - eğer paranız varsa. Karım şimdi gördüğünüz iğrenç şeyle kendini avuttu. Onun hayatımı elinden geldiği kadar mutsuz yapmak dışında sadece bir coşkusu var. Korkarım, görevlerimi ihmal ettim."
"Benim de oğullarım var, Lordum," dedi hep beraber ilerlerlerken Kurik. "Çoğu iyi çocuklar ama bir tanesi benim için büyük bir hayal kırıklığı."
Talen gözlerini gökyüzüne doğru çevirdi ama hiçbir şey söylemedi.
"Yolunuz uzak mı, Aziz Şövalye?" diye sordu, açıkça konuyu değiştirmek istiyordu soylu adam.
"Venne'ye doğru gidiyoruz," diye cevapladı Kurik.
"Uzun bir seyahat. Arazimin batı ucuna yakın yazlık bir evim var. Komforundan istifade etmenizi önerebilir miyim? Akşama oraya ulaşabiliriz, hizmetkârlar ihtiyaçlarınızı giderebilir." Yüzünü astı. "Sizi malikanemde ağırlamayı önerebilirdim ama korkarım bu akşam biraz gürültülü olabilir. Karımın tiz bir sesi var ve bu öğlen aldığım kararları anlayışla karşılamayacaktır."
"Çok naziksiniz, Lordum. Misafirperverliğinizi kabul etmekten mutlu olacağız."
"Bu en azından oğlumun davranışını telafi etmek için yapabileceğim küçücük bir şey. Keşke onu kurtarmak için daha uygun bir disiplin türü düşünebilseydim."
"Ben deri kemerimle her zaman iyi sonuçlar alırım, Lordum," diye önerdi Kurik.
Soylu adam acı acı güldü. "Bu kötü bir fikir olmayabilir, Aziz Şövalye," diye onayladı.
Nefis bir öğleden sonra boyunca at sürdüler, güneş tam batarken bir konaktan farksız gözüken 'yazlık ev'e ulaştılar. Soylu adam evin hizmetkârlarına emirler verip tekrar atma bindi. "Seve seve kalırdım Aziz Şövalye," dedi Kurik'e, "ama sanırım karım evdeki bütün tabak çanağı kırmadan dönsem iyi olacak. Onun için rahat bir kadınlar manastırı bulup hayatımı sonuna kadar huzur içerisinde geçireceğim."
"Çok iyi anladım, Lordum," dedi Kurik. "İyi şanslar."
175

"Hayırlı yolculuklar Aziz Şövalye." Soylu adam döndü ve atını geldikleri yoldan geri sürdü.
Evin mermer lobisine girdiklerinde Bevier, "Kurik," dedi, "orada zırhımı onurlandırdın. Ben olsam daha ikinci kelimesinden sonra kılıcımı genç adama saplardım."
Kurik sırıttı. "Böyle daha eğlenceli, Sör Bevier."
Pelosialı soylunun yazlık evi dışarıdan göründüğünden çok daha görkemliydi. Özenle oyulmuş nadir ahşap işlemeler duvarları süslüyordu, zemin ve şömineler tamamen mermerdi. Mobilyalar işlemeli çok ince ipekle kaplıydı. Hizmetçiler işlerinin ehliydi ve göze batmadan çalışıyorlardı, onların bütün ihtiyaçlarını gördüler.
Sparhawk ve arkadaşları büyük balo salonundan birazcık küçük olan yemek odasında enfes bir akşam yemeği yediler. "İşte ben buna yaşamak derim." Kalten mutlulukla iç çekti. "Sparhawk, myç bizim hayatımızda birazcık lüksümüz olamıyor?"
"Biz Kilise Şövalyeleriyiz," diye hatırlattı Sparhawk. "Yoksulluk bizi dayanıklı hale getirir."
"Bu kadar fazla olması gerekiyor mu?"
"Kendini nasıl hissediyorsun?" diye Bevier'e sordu Sephrenia.
"Çok daha iyi, teşekkürler," diye cevapladı Arcialı. "Bu sabahtan beri kan tükürmedim, sanırım yarından itibaren dörtnala çıkabilirim, Sparhawk. Bu telaşsız gezinti bize zaman kaybettiriyor."
"Bir gün daha zorlamadan gidelim," dedi Sparhawk. "Haritama göre Venne şehrinin ilerisindeki arazi biraz engebeli ve çok ıssız. Pusu için ideal ve takip ediliyoruz. Sen, Kalten ve Tynian'nın kendinizi savunacak duruma gelmenizi istiyorum."
"Berit," dedi Kurik.
"Evet?"
"Buradan ayrılmadan bana bir iyilik yapar mısın?"
"Tabii ki."
"Yarın sabah ilk iş, Talen'i avluya çıkar ve üstünü baştan aşağı ara. Buranın sahibi olan soylu çok misafirperverdi, onu gücendirmek istemem."
"Sana bir şey çalacağımı düşündüren de ne?" diye karşı çıktı Talen.
"Bu sadece bir önlem. Bu evde bir yığın ufak değerli şeyler var. Bazıları yanlışlıkla cebine düşebilir."

ilhanx

176

Evdeki yataklar kuş tüyü, kalın ve rahattı. Gün ağarırken uyanıp muhteşem bir kahvaltı yaptılar. Sonra hizmetkârlara teşekkür ettiler, atlarına binip yola çıktılar. Yükselen güneş altın rengiydi, çayır kuşları başlarının üzerinde dönüp, ötüyorlardı. Flüt, arabada oturmuş kavalıyla onlara eşlik ediyordu. Sephrenia, daha iyi gözüküyordu ama Sparhawk'in ısrarıyla hâlâ arabada yola devam ediyordu.
Daha öğlen olmamıştı ki, yaklaşık elli acımasız görünüşlü adam yanlarıdaki tepeden aşağı dörtnala geldiler. Deri elbise ve çizmeler giyiyorlardı, hepsinin kafası kazılıydı.
"Doğu sınırının göçebeleri," diye uyardı Pelosia'da daha önce bulunan Tynian. "Çok dikkatli ol, Sparhawk. Bunlar pervasız adamladır."
Göçebeler enfes bir binicilikle tepeden dümdüz aşağı indiler. Bellerinde ilkel görünüşlü süvari kılıçları vardı, kısa mızraklar taşıyorlardı ve sol kollarına yuvarlak tahta kalkanlar takmışlardı. Liderlerinin ters bir işaretiyle atlarını o kadar sert dizginlediler ki sağrıları otlar üzerinde yana doğru kaydı. Kısık gözlü, kafa derisi yâra izleriyle dolu, zayıf bir adam olan liderleri yanındaki beş ava-nesi ile ileri çıktı. Fiyakalı bir gösteriyle, ilerleyen göçebeler atlarını yan yana getirdiler, kurumlu atlar mükemmel bir uyumda tören adımıyla yürüyorlardı. Sonra, mızraklarını toprağa daldıran savaşçılar görkemli bir gösterişle ışıldayan süvari kılıçlarını çektiler.
Sparhawk ve diğerleri içgüdüsel olarak kılıçlarına uzandıklarında Tynian, "Hayır!" dedi sertçe. "Bu bir seromoni."
Kazınmış kafalı adamlar heybetli bir yürüyüşle öne ilerlediler, sonra belirsiz bir işaretle atlar bir tür saygı işareti olarak ön dizleri üzerine çökerken binicileri selamlamak için süvari kılıçlarını yüzlerine kaldırdılar.
"Tanrım!" diye soludu Kalten. "Daha önce bir atın böyle bir şey yaptığını hiç görmedim!"
Faran'm kulakları hafifçe titredi, Sparhawk onun sinirle seyir-diğini hissedebiliyordu.
"Kilise Şövalyeleri," diye tek düze bir sesle konuştu deri giyisili lider. "Sizi selamlarız ve hizmetinizdeyiz."
"Bunu ben idare edebilir miyim?" diye Sparhawk'a önerdi Tynian. "Bazı deneyimlerim var."
177

"Serbestsin," diye kabul eden Sparhawk tepedeki vahşi adamlara dikkatle bakıyordu.
Tynian ilerledi, ölçülü ve yavaş adım atsın diye atını sıkı tutuyordu. Deiralı resmi olarak yüksek sesle, "Polei'yi memnuniyetle selamlıyoruz," dedi. "Bu karşılaşmadan dolayı biz de mennunuz, çünkü kardeşler her zaman birbirlerini saygıyla selamlar."
"Bizim adetlerimizi biliyorsunuz, Aziz Şövalye," diye onayladı kafa derisi yara izli adam.
"Geçmişte doğu sınırlarında bulunmuştum, Domi," diye tastik etti Tynian.
"Domi ne demek?" diye fısıldadı Kalten.
"Eski bir Pelosia kelimesi," diye karşılık verdi Ulath. "Bir tür şef anlamına gelir."
"Bir tür mü?"
"Tercüme etmek uzun zaman alır."
"Benimle beraber tuz yiyecek misiniz, Aziz Şövalye?" diye sordu savaşçı.
"Memnuniyetle, Domi," diye cevaplayan Tynian, yavaşça eyerinden aşağı indi. "İyi kızarmış koyunla onu süsleyebilir miyiz?" diye önerdi.
"Harika bir öneri, Aziz ŞÖvalye."
"Getir," dedi Talen'e Sparhawk. "Yeşil çantanın içinde. Ve tartışma."
"Hay dilimi eşek arısı soksun," diyen Talen, çantayı karıştırdı.
Bacaklarını kavuşturarak gür çimenlerin üstüne oturan Domi sohbetde sık kullanıldığı gibi, "Sıcak bir gün, değil mi?" dedi.
"Bizde daha birkaç dakika önce aynı şeyi söylüyorduk," diye onayladı Tynian, o da oturuyordu.
"Adım Kring," diye kendini tanıttı yara izli adam, "bu takımın Domi'si."
"Adım Tynian," diye cevapladı Deiralı, "bir Arcione Şövalyesi."
"O kadarını tahmin ettim."
Talen kızarmış bir kuzu butunu taşıyarak, iki adamın oturduğu yere biraz tereddüt ederek gitti.
Kring kemerindeki deri tuz torbasını çıkararak, "İyi hazırlanmış bir et," diye belirtti. "Kilise Şövalyeleri iyi yiyorlar." Kızarmış
178

kuzuyu parmaklan ve dişleriyle ikiye böldü ve yarısını Tynian'a verdi. Sonra deri torbasını çıkardı. "Tuz, kardeşim?" diye sundu.
Tynian parmaklarını torbaya daldırdı, bir tutam çıkardı ve kuzunun üzerine döktü. Sonra parmaklarını dört rüzgâr yönünde silkeledi.

ilhanx

Domi hareketi tekrar ederken, "Adetlerimiz konusunda bilgilisin dost Tynian," diye onayladı. "Ve mükemmel genç adam belki senin oğlun?"
"Ah, hayır Domi," diye iç çekti Tynian. "O iyi bir çocuk ama hırsızlığa bağımlı."
"Ha - ha!" diye gülen Kring, Talen'in omuzuna hafifçe vurdu ama bu çocuğu yere yuvarladı. "Hırsızlık dünyada savaşmaktan sonraki en iyi ikinci onurlu meslektir. İyi misin bari oğlum?"
Talen hafifçe gülümsedi ve gözleri kısıldı. "Beni denemek ister misin, Domi?" diye meydan okuyup ayağa kalktı. "Koruyabildiğini koru, ben gerisini çalacağım."
Savaşçı başını geri atıp kahkahalarla güldü. Sparhawk Talen'in şimdiden parmaklarının hızla hareket ettiğini fark etti.
'Tamam, benim genç hırsızım," diye kıkır kıkır gülüp ellerini önünde iyice açtı Domi, "çalabileceğim çal."
"Çok teşekkürler, Domi," dedi nazik bir eğilmeyle Talen, "ama zaten çaldım. Sanırım sahip olduğun değerli olan her şeyi aldım."
Kring gözlerini kırpıştırdı ve orasını burasını dikkatlice yoklamaya başladı, gözlerinden dikkati okunuyordu.
Kurik homurdandı.
"Her şeye rağmen tam bir temizlik," diye ona mırıldandı Spar-hawk.
"İki broş," diye sıralayarak onları teslim etti Talen, "yedi yüzük
- biliyorsun, sol başparmağmdaki çok sıkıydı. Altın bir bilezik -kontrol ettir, sanırım içine bakır karıştırılmış. Yakut taşlı bir zincir
- umarım ona fazla para ödemedin. Biliyorsun, gerçekten adi bir taş. Sonra burada mücevherli harçerin ve kılıcının topuz taşı." Talen profesyonelce ellerim birbirine sürttü.
Domi kahkahalarla güldü. "Bu çocuğu satm alacağım, dostum Tynian," diye belirtti. "Onun için sana en güzel atlardan bir sürü vereceğim ve onu kendi oğlum gibi büyüteceğim. Böyle bir hırsızı daha önce hiç görmedim."

"Ah - özür dilerim, dostum Kring," dedi Tynian, "ama benim değil ki satayım."
Kring iç çekti. "Hiç at çaldın mı, oğlum?" diye istekle sordu.
"Bir atı cebine sokmak zordur, Domi," diye cevapladı Talen. "Ama genede bir şekilde halledebilirim."
"Bu genç bir dahi," dedi saygıyla savaşçı. "Babası çok talihli bir adam."
"Daha farkına varamadım," diye mırıldandı Kurik.
"Ah, genç hırsız," dedi Kring. "Bir tane kese kaybetmiş gibi gözüküyorum - hem de oldukça ağır bir tane."
"Oh, onu unuttum mu?" diyen Talen, alnına vurdu. "Kesinlikle aklımdan çıkmış." Tuniğinin altından şişkin bir deri kese çıkardı.
"Say, dostum Kring," diye uyardı Tynian.
"Çocuk ve ben artık dost olduğumuzdan dürüstlüğüne güveneceğim. '
Talen iç çekip çeşitli yerlerinden bir yığın gümüş para çıkardı. "Hep insanların bunu yapmamasını dilerim," diyip paraları verdi. "İşin bütün neşesini kaçırıyor."
"iki sürü at?" diye teklif etti Domi.
"Özür dilerim, dostum," dedi Tynian. "Haydi tuz yiyelim ve iş konuşalım."
Talen arabaya giderken ikisi oturup tuzlu kuzu yiyorlardı. "Atları alacaktı," diye Sparhavvk'a mırıldandı. "Nasıl olsa sıvışır kaçardım."
"Seni ağaca zincirlerdi," dedi Sparhawk.
"Bir dakika dolmadan hangi zincir olursa olsun kendimi kurtarırım. Sahip olduğu atların kaç para olduğu konusunda bir fikrin var mı, Sparhawk?"
"Bu çocuğu eğitmek tahminimizden de uzun sürecek," diye belirtti Kalten. ,
"Eşliğe ihtiyacınız var mı, dostum Tynian?" diye soruyordu Kring. "Minicik bir şeyden fazla olmayan bir eğlence ile meşgulüz ve kutsal Kilise Ana ile onun saygın Şövalyeleri için onu memnuniyetle bir kenara koyacağız."
"Teşekkür ederim, dostum Kring," diye belirtti Tynian, "ama görevimiz bizim halledemiyeceğimiz hiçbir şey içermiyor."
"Doğru. Kilise Şövalyeleri'nin kanıtları efsanevidir."

"Bu bahsettiğin eğlence de ne, Domi?" diye merakla sordu Tynian. "Peloileri bu kadar batıda çok nadir gördüm."

ilhanx

"Biz genelde doğu sınırlarına dolaşırız" diye kuzudan koca bir et parçasını dişiyle koparark kabul etti Kring, "ama son birkaç nesildir Zemochlar huduttan Pelosia'ya gizlice girmeye çalışıyor lar. Kral kulakları için yarım altın ödüyor. Bu kolay bir para kazan ma yolu."
"Kral iki kulağı da istiyor mu?"
"Hayır, sadece sağ kulakları. Ama yinede kılıçlarımızı kullanırken dikkatli olmamız gerekiyor. Yanlış bir darbeyle bütün ödülü kaybedebilirsin. Her neyse, dostlarım ve ben oldukça kalabalık bir Zemoch grubunu hudutta temizledik. Çoğunu hallettik ama gerisi kaçtı. Onları son gördüğümüzde bu tarafa geliyorlardı, bazıları yaralıydı. Kan iyi iz bırakıyor. Onları yoracağız ve kulaklarını - tabii ki parayı da - toplayacağız. Bu sadece zaman meselesi."
"Sanırım, seni bundan kurtarabilirim, dostum," dedi geniş bir tebessümle Tynian. "Son günlerde arkamızdan gelen oldukça kalabalık bir Zemoch grubu gördük. Aradığınız grup. olabilir. Ama her koşulda kulak kulaktır ve kralın altınları aynı tatlılıkla harcanır."
Kring memnunca güldü. "Tamamen öyle, dostum," diye onayladı. "Kim bilir, orada hazır bekleyen iki torba altın olabilir. Kaç kişi olduklarını söylemiştin?"
"Biz kırk kadar gördük. Güneyden gelen yoldalar."
"Daha fazla gelemeyecekler," diye söz veren Kring bir kurt gibi sırıtıyordu. "Bu kesinlikle talihli bir raslantı, Sör Tynian - en azından ben ve yoldaşlarım için. Ama niçin sen ve arkadaşların ödülü toplamadı?"
"Bizim ödülden haberimiz yok, Domi," diye itiraf etti Tynian, "ve acil olan bir Kilise işi üzerindeyiz." Surat astı. "Hem, ödülü alsak da, yeminimiz onu Kilise'ye vermemizi gerektiriyor. Bir yerdeki bir başrahip bizim çalışmalarımızın kazancını alacaktır. Hayatında hiçbir dürüst bir iş yapmamış birini zenginleştirmek için terlemek istemem. Daha çok bir dostu dürüst kazanca yöneltmeyi tercih ederim."

Domi yağlı parmaklarını deri pantalunun üstüne sildi. "Şey, sanırım artık yola çıksak, dostum Tynian," dedi. "Yavaş giden ödül kazanmaz." Duraksadı. "Bu çocuğu satmak istemediğinden emin misin?"
"O arkadaşlarımdan birinin oğlu," dedi Tynian. "Oğlandan kurtulmak umurumda değil ama arkadaşlık benim için önemli."
"Çok iyi anladım, dostum Tynian." Kring eğilerek selam verdi. "Bir dahaki sefere onunla konuştuğunda Tanrı'ya benden bahset." Ayağa kalkmasıyla eyerine atlaması bir oldu, daha o yerleşmeden atı koşuyordu.
Ulath, Tynian'a doğru ilerleyip elini sıkü. "Çok hızlısın," diye belirtti. "Kesinlikle harikaydı."
"Bu dürüst bir alışverişti," dedi alçakgönüllülükle Tynian. "Biz arkamızdaki Zemochlardan kurtuluyoruz, Kring de kulaklaanı alıyor. İki tarafta istediği bir şey almazsa dostlar arasında dürüst pazarlık olmaz."
"Çok, çok doğru," diye onayladı Ulath. "Ama daha önce kulak satıldığını hiç duymadım. Genellikle kafaları satılır."
"Kulaklar daha hafiftir," dedi profesyonelce Tynian, "ve her eyer torbası açışında sana bakmazlar."
"Beyler biraz dikkat ederler mi?" dedi ters ters Sephrenia. "Her şeyden önce, aramızda çocuklar var."
"Özür dilerim, küçük ana," diye af diledi Ulath. "Sadece işten bahsediyorduk."
Sephrenia mırıldanarak arabaya yürüdü. Sparhawk içinden söylediği bazı Styricçe kelimelerin kibar bir toplumda asla kullanılmadığından kesinlikle emindi.
Bevier hızla güneye doğru kaybolan savaşçılara bakarak, "Kimdi onlar?" diye sordu.
"Peloiler, göçebe at yetiştiricileridir," diye cevapladı Tynian. "Bu bölgedeki ilk Eleneler onlardı. Pelosia Kralığı onların ismini aldı."
"Gözüktükleri kadar acımasızlar mı?"
"Daha da acımasız. Sınırda onlar olduğu için Otha, Pelosia yerine Lamorkand'i istila etti. Aklı başında olan hiç kimse Peloilere saldırmaz."
Ertesi gün geç saatlerde Venne Gölü'ne ulaştılar. Bu yakındaki

bataklık, topraklarının devamlı kuruyarak suları bulanık ve yer yer çamurlu yaptığı geniş, sığ bir su kütlesiydi. Bataklığımsı kıyıdan biraz ötede kamp yaptıklarında Flüt tuhaf bir şekilde rahatsız olmuş gözüktü. Sephrenia'nm çadırı kurulur kurulmaz içeri daldı ve dışarı çıkmayı reddetti.
"Nesi var?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhawk, farkında olmadan sol elindeki yüzüğü oğuşturuyordu. Yüzük bir sebep yüzünden zonkluyormuş gibi gözüküyordu.

ilhanx

"Gerçekten bilmiyorum," diye kaşlarını çattı Sephrenia. "Sanki bir şeyden korkmuş gibi."
Yemekten sonra Sephrenia, Flüt'e yemeğini taşıdı. Sparhawk yaralı arkadaşlarıyla tek tek konuştu. Hepsi mükemmel durumda olduklarını iddia ettiler. Bu yalan olduğundan emin olduğu bir iddiaydı. "Tamam o zaman." Sonunda kabul etti. "Eskisi gibi yapacağız. Baylar zırhlarınızı geri alabilirsiniz, yarın hafif dörtnal deneyeceğiz. Dörtnal yok; koşuşturma yok ve eğer bir belayla karşılaşırsak işler çok ciddileşmediği müddetçe geride durmaya çalışın."
"Aynı yaşlı bir anaç tavuk gibi, değil mi?" diye Tynian'a seslendi Kalten.
"Eşeleyerek bir solucan çıkarırsa yiyeceksin," diye cevapladı Tynian.
"Çok teşekkürler, Tynian," diye geri çevirdi Kalten, "ama akşam yemeğimi daha yeni yedim."
Sparhawk yatmaya gitti.
Henüz gece yarısı olmuştu, çadırın dışındaki ay çok parlaktı. Sparhawk aşağıdan gelen iğreç bir kükremeyle sallanarak uyanıp, yıldırım gibi battaniyelerinin içinde doğruldu.
"Sparhawk!" diye çadırın dışından sertçe bağırdı Ulath. "Diğerlerini kaldır! Çabuk!"
Sparhawk Kalten'i sarsarak uyandırıp örme zırhını üzerine geçirdi. Kılıcım kapıp çadırdan dışarı fırladı. Çabucak etrafına baktı ve diğerlerini kaldırılmaya gerek olmadığını gördü. Onlarda örme zırhlarıyla boğuşup, silahlarını alıyorlardı. Ulath kampın kenarında durmuştu, yuvarlak kalkanı yerinde, baltası elindeydi. Dikkatle karanlığın içine bakıyordu.
Sparhawk "Bu ne?" diye sordu. "Bu sesi çıkaran nedir?"
"Troll," diye kısaca cevapladı Ulath.

"Burada mı? Pelosia'da? Ulath, bu imkânsız. Pelosia'da hiç Troll yoktur."
"Niye gidip bunu ona açıklamıyorsun?"
"Troll olduğundan emin misin?"
"Bu sesi karıştırmayacak kadar çok duydum. Onun bir Troll olduğundan şüphe yok ve kesinlikle bir şeye kızmış."
Diğerleri onlara katıldığında Sparhawk, "Belki ateş yaksak iyi olur," diye önerdi.
"İşe yaramaz," dedi Ulath. "Troll'ler ateşten korkmazlar."
"Onları dilini biliyorsun, değil mi?"
Ulath homurdandı.
"Niye seslenip ona zarar verme niyetinde olmadığımızı söylemiyorsun?"
"Sparhawk," dedi sıkıntılı bir bakışla Ulath, "bu durum söylediğinin tam tersi. Saldırırsa, ayaklarına vurmaya çalışın," diye hepsini uyardı. "Eğer gövdesine sallarsanız, silahlarınızı elinizden çekip alır ve size yedirir. Tamam, onunla konuşmaya çalışacağım." Kafasını kaldırdı ve kötü, gırtlaktan gelen bir lisanla böğürdü.
Karanlıklar içinden bir şey öfkeli ve ters biçimde, tükürür gibi söylenerek cevapladı.
"Ne dedi?" diye sordu Sparhawk.
"Küfrediyor. Bitirmesi bir saat kadar sürer. Troll'lerin dilinde küfür kelimeleri çoktur." Ulath kaşlarını çattı. "Kendinde değilmiş gibi gözüküyor," dedi şaşkın bir sesle.
"Belki sayımız onu tedbirli olmaya zorlamıştır," diye fikrini söyledi Bevier.
"O kelimenin ne anlama geldiğini bilmezler," dedi Ulath. "Tek bir Troll'ün surlu bir şehre saldırdığını gördüm."
Aşağıda karanlıklar içinden bir öfkeli, ters konuşma daha geldi, bu sefer daha da yakındandı.
"Şimdi, bıı da ne demek?" dedi aklı iyice karışmış bir halde Ulath.
"Ne?" diye sordu Sparhawk.
"Hırsızı ona vermemizi istiyor."
"Talen'i mi?
"Bilmiyorum. Talen, bir Troll'ün cebinden bir şey nasıl çalabilir ki? Onların cebi yoktur."

Sonra Sephrenia'nm çadırından gelen Flüt'ün kavalının sesini duydular. Melodisi sert ve tehdit ediciydi. Bir saniye sonra karanlıklar içindeki canavar - kısmen acı ve kısmen hüsran dolu bir sesle - uludu. Sonra uğultu uzaklarda kayboldu.
"Niye hepimiz Sephrenia'nm çadırına gidip şu küçük kızı yanaklarından öpmüyoruz?" diye önerdi Ulath.
"Ne oldu?" diye sordu Kalten.
"Bir şekilde onu kaçırdı. Bugüne kadar bir Troll'ün herhangi bir şeyden kaçtığını görmedim. Bir keresinde bir çığa saldıranını gördüm. Sanırım Sephrenia ile konuşsak iyi olacak. Burada anlamadığım bir şeyler oluyor."

ilhanx

Fakat Sephrenia da onlar gibi şaşırmıştı. Flüt'ü kollarında tutuyordu ve küçük kız ağlıyordu. "Lütfen, baylar," dedi yavaşça Styric kadın, "şimdi onu yalnız bırakın. Çok, ama çok üzgün."
"Ben seninle nöbet tutacağım, Ulath" dedi Tyniah çadırdan çıktıklarında. "Bu böğürtü kanımı dondurdu. Artık uyuyamam."
İki gün sonra Venne şehrine ulaştılar. Troll korkutulup kaçırıldıktan sonra ne onu gördüler ne de başka bir ses duydular. Venne çok çekici bir şehir değildi. Yerel vergiler, her evin zemin katının metrekaresi üzerine hesaplandığından, şehirliler çıkıntılı ikinci katlar inşa ederek kurnazlıkla yasanın üstesinden gelmişlerdi. Bir çok durumda, çıkıntılar o kadar aşırı olmuştu ki öğlen vakti bile sokaklar dar karanlık tüneller gibiydi. Buldukları en temiz hana yerleştiler. Sparhawk ye Kurik bilgi aramaya gittiler.
Bir nedenden dolayı Ghasek kelimesi Vennelileri çok tedirgin etti. Sparhawk ile Kurik'in aldığı cevaplar belirsiz ve çelişkiliydi, şehirliler hızla onlardan uzaklaştılar.
Kurik bir meyhanenin kapısından yalpalayarak çıkan birini göstererek, "İşte orada" dedi kısaca. "Kaçamayacak kadar sarhoş."
Sparhawk, yalpalayan adama dikkatli bir bakış fırlattı. "Konuşamayacak kadar da sarhoş görünüyor," diye ekledi.
Bununla beraber Kurik'in metodları doğrudandı. Sokağın karşısına geçti, sarhoşu ensesinden kaldırdı, sokağın sonuna kadar sürükledi ve kafasını oradaki çeşmenin içine soktu. "İşte şimdi," dedi nazikçe, "sanırım birbirimizi anladık. Sana bazı sorular soracağım ve sen de cevaplarını vereceksin - tabii ki solungaçların varsa vermeyebilirsin."

Adam tükürüp öksürüyordu. Kurik öksürük nöbeti geçene kadar arkasına vurdu.
"Tamam," dedi Kurik, "ilk soru, 'Ghasek nerede?'"
Sarhoş adamın rengi uçtu, gözleri korkudan dışarı fırladı.
Kurik kafasını tekrar suyun altına soktu. Çeşmeden çıkan kabarcıklara bakarak Sparhawk'la sohbet edercesine, "Bu beni çok sıkmaya başladı," dedi. Adamı saçlarından tutup dışarı çekti. "Bu daha eğlenceli bir hale gelmeyecek, dostum," diye uyardı. "Gerçekten işbirliği yapman gerektiğini düşünüyorum. Hadi bir daha deneyelim. Ghasek nerede?"
"Ku - kuzey," diye adam tıkanırken bütün sokağa su fışkırttı. Şimdi neredeyse ayılmış gözüküyordu.
"Onu biliyoruz. Hangi yoldan gideceğiz?"
"Kuzey kapısından çıkın. Şehirden ayrıldıktan bir mil kadar sonra yol ayrılır. Soldakini izleyin."
"İyi gidiyorsun. Gördün mü, kurumaya bile başladın. Ghasek ne kadar uzaklıkta?"
"Ya - yaklaşık kırk fersah." Adam Kurik'in çelik pençesinde kıvrandı.
"Son soru," diye söz verdi Kurik. "Niçin Venne'deki herkes Ghasek ismini duyduğunda altını ıslatıyor?"
"O - orası korkunç bir yer. Orada olanlar tarif edilemeyecek kadar iğrenç."
"Benim miğdem sağlamdır," diye temin etti Kurik. "Haydi devam et. Beni şaşırt."
"Orada kan içiyorlar - ve kanla yıkanıyorlar - ve hatta insan eti yiyorlar. Orası dünyadaki en korkunç yer. İsminden bile bahsetmek insanın başına lanet getirir." Adam titreyip ağlamaya başladı.
Kurik adamı bırakıp yavaşça omuzuna vururken, "Tamam, tamam" dedi. Adama bir madeni para verdi. "Sırılsıklam gözüküyorsun, dostum" diye ekledi. "Niye meyhaneye dönüp kurumayı denemiyorsun?"
Adam aceleyle gitti.
"Hoş bir yer gibi gözükmüyor, değil mi?" dedi Kurik.
"Hayır, gerçekten değil," diye kabul etti Sparhawk, "ama gene-de oraya gidiyoruz."

on üçüncü bölüm

JjL,

İZLEYECEKLERİ YOLUN iyi olmadığı söylendiği için arabayı hancıya bırakıp ertesi sabah meşalelerin aydınlattığı gölgeli sokaklarda at bindiler. Sparhawk bir gün önce Kurik'in sarhoş adamdan aldığı bilgiye göre ilerledi ve Venne'nin kuzey kapısından geçerlerken hepsi etrafa tedbirlice bakmdılar.
"Bunlar sadece yerel hurafeler," diye matrak geçti Kalten. "Daha önce bazı yerler hakkında korkunç hikâyeler duydum ve onların genellikle nesiller önceki şeyler hakkında olduğu sonradan ortaya çıktı."
"Gerçekten pek anlamlı değil," diye onayladı Sparhawk. "Pa-lefdeki sepici Ghasek Kontu'nun bir bilgin olduğu söylemişti. Böyle bir adamın garip eğlencelerle ilgilenmesi mantıklı gözükmüyor. Yine de tedbirli olalım. Evden çok uzaktayız ve yardım çağırmak zor olabilir."
"Ben biraz geride kalacağım," diye gönüllü oldu Berit. "Sanırım Zemochlarm hâlâ peşimizde olmadığından emin olduğumuzda hepimiz kendimizi daha iyi hissedeceğiz."
"Sanırım Domi'nin becerisine güvenebiliriz," dedi Tynian.

ilhanx

"Hâlâ - " dedi Berit.
"Haydi git, Berit," diye onayladı Sparhawk. "İşi şansa bırakmamak daha iyi olur."
Hafif bir dörtnalla ilerlediler; güneş yükselirken yol ayrımına geldiler. Tekerlek izli, dar ve kötü bakılmış sol tarafa saptılar. Bir müddet önce bölgeyi silip süpüren yağmur yolu çamurlu bir hale sokmuştu, iki yanında sık çalılar uzanıyordu.
"Yavaş bir yolculuk olacak," diye belirtti Ulath. "Daha kötü yollar da gördüm ve şu tepelere ulaştığımızda daha da kötüleşe-cek." Tam önlerinde uzanan ormanlarla kaplı dağlara doğru baktı.

"Yapabileceğimizin en iyisini yapacağız/' dedi Sparhawk, "ama haklısın. Kırk fersah iyi bir mesafe, kötü bir yol onu daha kısa göstermeyecektir."
Atları tırısa kaldırarak çamurlu yoldan yukarı çıkmaya başladılar. Ulath'ın önceden tahmin ettiği gibi yol gittikçe kötüleşti. Yaklaşık b;r saat sonra ormana girdiler. Ağaçlar yaprak dökmeyen türdendi, koyu gölgeler yapıyorlardı ama serin ve nemli hava zırhlı şövalyelerin neşeyle karşıladıkları bir rahatlamaydı. Öğlen ekmek ve peynirden oluşan bir yemek için kısa bir süre durdular sonra dağlara, daha yükseklere doğru tırmanmayı sürdürdüler.
Bölge meşum bir şekilde terk edilmişti, hatta kuşların çoğu susmuş gibiydi, sanki burada yaşayan tek canlı her ağacın tepesinde gaklıyormuş gibi gözüken siyah kuzgunlardı. Akşam kasvetli ormanın üzerine çökmeye başladığında geceyi geçirmek için kamp kurdular.
Kasvetli orman Kalten'i bile etkiledi, akşam yemeğini yerken hepsi çok sessizdi. Yemeklerini yedikten sonra yattılar.
Ulath, Sparhawk'i nöbeti devralması için uyandırdığında neredeyse gece yarısı olmuştu. "Etrafta bir yığın kurt var," dedi koca Genidian sessizce. "Sırtını bir ağaca vermen kötü bir fikir olmaz."
"Bir kurdun bir adama saldırdığını hiç duymadım," diye cevaplayan Sparhawk da diğerlerini uyandırmamak için yavaşça konuştu.
"Genelde saldırmazlar," diye Ulath onayladı, "kuduz değillerse."
"Bu neşelendirici bir fikir."
"Hoşlandığına sevindim. Ben yatıyorum. Uzun bir gündü."
Sparhawk ateşin ışığından uzaklaşıp gözleri karanlığa alışsın diye ormanın içinde ilerleyip yaklaşık elli metre ilerde durdu. Geride ağaçların arasından kurtların ulumasını duydu. Öykülerin çoğunun kaynağının Ghasek'in toplandığını düşündü. Bu loş orman, sadece hurafelere inanan insanların korkularını canlandırmaya yeterliydi. Her zaman kötülük işareti olan kuzgun sürüleri ve kurtların tüyler ürperten ulumaları eklendiğinde, öykülerin nasıl başladığını anlamak kolaydı. Sparhawk dikkatle kampın etrafını dolaştı, gözleri ve kulakları tetikteydi.
Kırk fersah. Yolun kötüleşen durumu göze alındığında günde

on fersahtan fazla yol almaları hayal olurdu. Sparhawk hızlarından dolayı sıkıldı ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Ghasek'e gitmeleri gerekiyordu. Aklına Kontun Kral Sarak'm mezarının nerede olduğunu bilen hiç kimseyi tanımadığı düşüncesi geldi. Bu bıktırıcı ve zahmetli yolculuk tamamen boşuna olabilirdi. Çabucak bu düşünceyi kafasından çıkardı.
Çevrelerindeki ağaçları izlerken boş boş Ehlana'yı iyileştirmeyi başanrlarsa hayatının nasıl olacağını merak etmeye başladı. Onu sadece bir çocuk olarak tanıyordu ama o artık küçük bir kız değildi. Onun yetişkin kişiliği hakkında birkaç ipucu almıştı ama hiçbir şey gerçekten bildiğini hissetmesini sağlayacak kadar kesin değildi. İyi bir Kraliçe olacağından emindi ama ne tip bir kadındı acaba?
Bir an gölgelerin arasında bir hareket gördü ve durdu, karanlığı araşnrırken eli kılıcına gitti. Sonra arkasındaki kamp ateşinden yansıyan ışıkta bir çift parlayan yeşil göz gördü. Bir kurttu. Hayvan uzun süre alevlere baktı, sonra sessizce ormana gerisin geri savuştu.
Sparhawk nefesini tuttuğunu fark etti ve patlarcasına geri verdi. Kimse bir kurtla karşılaşmaya gerçekten hazır olamaz, olsa dahi bunun mantıksız olduğunu bilirdi, içgüdüsel olarak tüyleri ürperdi.
Ay, karanlık ormanın üzerine soluk bir ışık yayarak yükseldi. Sparhawk başını kaldırdı, bulutların geldiğini gördü. Yavaş yavaş ayı örttüp karşı konulmaz bir şekilde çoğaldılar. "Oh, bu iyi işte," diye mırıldandı. "Tek ihtiyacımız buydu - daha çok yağmur." Kafasını salladı ve dolaşmaya devam etti, gözleri etrafındaki karanlığı araştırıyordu.
Biraz sonra, Tynian nöbeti devralınca çadırına geri döndü.
"Sparhawk." Bu Talen'di, iri Pandion'u uyandırmak için Spar-hawk'm omzunu hafifçe sarsıyordu.
"Evet." Sparhawk çocuğun sesindeki telaşlı tonu fark ederek doğruldu.

ilhanx

"Dışarda bir şey var."
"Biliyorum. Kurtlar."
"Bu kurt değildi - tabii arka ayakları üzerinde yürümeyi öğren-memişlerse."
"Ne gördün?"
"Arkada, şu ağaçların gölgeleri altındaydı. Onu çok iyi göremedim ama üzerinde bir tür cüppe varmış gibi gözüküyordu ve

üzerine iyi oturmuyordu.
"Arayıcı mı?"
"Nereden bileyim? Sadece öyle bir gözüme çarptı. Ağaçların kenarına geldi ve gerisin geri gölgelere daldı. Yüzünden gelen parlama olmasaydı onu göremeyecektim."
"Yeşil mi?"
Talen başını sallayarak onayladı.
Sparhawk küfretmeye başladı.
"Tıkanırsan bana haber ver/' diye önerdi Talen. "Küfretmekte oldukça iyiyimdir."
"Tynian'ı uyardın mı?"
"Evet."
"Yatağından uzaklarda ne yapıyordun?"
Talen iç çekti. "Büyü artık, Sparhawk," dedi yaşından çok büyük gösteren bir ifadeyle. "Hiçbir hırsız etrafı kontrol etmeden iki saatten fazla uyumaz."
"Bunu bilmiyordum."
"Bilmen gerekirdi. Bu gergin bir hayat ama çok eğlenceli."
Sparhawk genç adamın sırtını okşadı. "Günün birinde seni normal bir çocuk yapacağım," dedi.
"Niye canını sıkıyorsun ki? Ben çok uzun zaman önce büyüdüm. Koşup oynamak hoş olabilirdi - eğer koşullar farklı olsaydı -ama değildi ve bu çok daha eğlenceli. Uyumaya devam et, Sparhawk. Tynian ve ben işlere göz kulak oluruz. Ah, aklımdayken, yarın yağmur yağacak!"
Karanlık bulutların gökyüzünü kaplamış olmasına rağmen ertesi sabah yağmur yağmadı. Yaklaşık ikindiye doğru, Sparhawk Faran'ı dizginledi.
"Sorun ne?" diye sordu Kurik.
"Aşağıdaki şu küçük vadide bir köy var."
"Bu ormanların içinde ne yapıyor olabilirler ki? Bu ağaçların arasında çiftçilik yapamazsın."
"Onlara sorabiliriz. Zaten konuşmak istiyorum. Onlar Gha-sek'e Venne'dekilerden daha yakınlar, yeni bilgiler alabiliriz. Gözü kapalı gitmenin anlamı yok. Kalten," diye seslendi.
"Yine ne var?" diye sordu Kalten.
"Diğerlerini alıp yola devam et. Kurik ve ben birkaç soru sor-

nıak için aşağıdaki köye gidiyoruz. Size yetişeceğiz."
"Tamam." Kalten'in tonu ters ve aksiydi.
"Ne var?"
"Bu orman benim canımı sıkıyor."
"Onlar sadece ağaç, Kalten."
"Biliyorum ama bu kadar çok olmaları gerekiyor mu?"
"Gözlerini aç. Arayıcı buralarda bir yerde."
Kalten'in gözleri parladı. Kılıcını çekip kenarını başparmağıyla kontrol etti.
"Aklında ne var?" diye sordu Sparhawk.
"Bu, o şeyden tamamiyle kurtulmak için beklediğimiz an olabilir. Otha'nm böceği çok çelimsiz. İyi bir vuruş onu ikiye bölebilir. Sanırım biraz geride kalıp ona bir pusu kuracağım."
Sparhawk çabuk düşündü. "İyi bir plan," diye onaylıyormuş gibi gözüktü, "ama birisinin güvenlik için diğerlerinin başında olması lazım."
"Tynian bunu yapabilir."
"Belki ama Sephrenia'nın hayatını sadece altı aydır tanıdığımız ve yeni iyileşen birine bırakabileceğini sanıyor musun?"
Kalten ağız dolusu küfür etti.

ilhanx

"Görev, dostum," dedi sakince Sparhawk. "Görev. Onun katılığı bizi çeşitli eğlencelerden uzaklara çeker. Sadece söylediğim gibi yap, Kalten. Arayıcı ile sonra ilgileneceğiz."
Kalten küfretmeye devam etti. Sonra atını çevirip diğerlerine katılmak için sürdü.
"Tam bir kavganın eşiğindeydin," diye fikrini söyledi Kurik.,
"Fark ettim."
"Kalten savaşta iyi bir adam ama çok tezcanlı."
Sonra ikisi de atlarını çevirip tepeden aşağıya, köye doğru sürdüler.
Evler kütüklerden yapılmıştı ve tuğla çatıları vardı. Köylüler evlerinin yaklaşık yüz adım kadar gerisine yayılan tarlaları yaratmak için çok sayıda ağaç kesmişlerdi.
"Araziyi temizlemişler," diye gözlemledi Kurik, "ama bütün gördüğüm evde yenmek üzere sebze ve meyve yetiştirilen bahçe-' ler. Hâlâ burada ne yaptıklarını merak ediyorum."
Bu soru köye girmeleriyle beraber çözüldü. Bir grup köylü ka-

ba ayaklıklar üstündeki kütükleri keserek kereste yapıyordu. Evlerin kenarındaki yamn yumru yeşil kereste yığınları köyün gelir kaynağını açıklıyordu.
Adamlardan biri alnını kirli bir bezle kurlayıp, kesmeyi bıraktı. "Burada han yok/' dedi Sparhawk'a, dostça olmayan bir tonla.
"Biz han aramıyoruz, komşu," dedi Sparhavvk, "sadece biraz bilgi. Kont Ghasek'in evi ne kadar uzakta."
Köylünün suratı hafifçe soldu. "Beni memnun edecek kadar uzak değil, Lordum," diye cevapladı, siyah zırhlı iri adamı gergince süzüyordu.
"Sorun ne, dostum?" diye sordu Kurik.
"Aklı başında olan hiç kimse Ghasek'in yanma yaklaşmaz," diye cevapladı köylü. "Çoğu insari ondan bahsetmez bile."
"Biz de Venne'de o tip şeyler duyduk," dedi Sparhawk. "Peki, Kontun evinde neler oluyor?"
"Gerçekten söyleyemem, Lordum," dedi adam. "Oraya hiç gitmedim. Ama bazı hikâyeler duydum."
"Ya?"
"Orada insanlar kayboluyormuş. Asla tekrar gözükmüyorlar-mış, bu yüzden hiç kimse orada gerçekten ne olduğunu bilmiyor. Ama Kontun serfleri kaçıyorlarmış, o sert bir efendi olarak bilinmez. Onun evinde kötü bir şeyler dönüyor ve etrafta yaşayan halk korkuyor."
"Bundan kontun sorumlu olduğunu mu düşünüyorsun?"
"Pek olası değil. Kont son yıllarda evden uzaktaydı. Etrafta fazla dolaşır."
Sparhawk bir şey düşündü. "Söylesene, komşu, son zamanlarda hiç Styric gördün mü?"
"Styric mi? Hayır, bu ormana gelmezler. Buradaki insanlar onlardan hoşlanmaz, biz de bunun iyice bilinmesini sağlarız."
"Anladım. Kontun evi ne kadar uzak demiştin?"
"Bir şey demedim. Ama yaklaşık on beş fersah."
"Venne'de bir adam Ghasek'in oradan kırk fersah olduğunu söyledi," dedi Kurik.
Köylü alay edercesine mırıldandı. "Şehirliler bir fersahın ne kadar olduğunu bile bilmez. Venne'den Ghasek otuz fersahtan fazla olamaz."

"Dün gece ormanda birisini gördük," dedi sakin bir ses tonuyla Kurik. "Siyah bir cüppe giyiyordu ve kukuletasını örtmüştü. Komşularından biri olabilir mi?"
Bıçkıcının yüzü iyice soldu. "Buralarda hiç kimse öyle giyinmez," dedi kısaca.
"Emin misin?"
"Duydun. Bu bölgede kimsenin öyle giyinmediğini söyledim."
"O zaman bir yolcu olmalı."
"Öyle olmalı." Köylünün tonu dostane olmaktan çıkıp gözleri biraz vahşileşti.
Sparhawk köyü terk etmek için Faran'ı çevirirken, "Zamanını ayırdığın için teşekkür ederim, komşu," dedi.
Son evi geçerlerken Kurik "Söylediklerinden fazlasını biliyor," diye fikrini belirtti.
"Doğru," diye onayladı Sparhawk. "Arayıcı ona sahip değil ama çok, çok korkuyor. Hadi ilerleyelim. Karanlık olmadan diğerlerine yetişmek istiyorum."
Batıda, güneş kan kırmızısı rengini aldığında arkadaşlarına yetiştiler ve yoldan fazla uzak olmayan bir dağ gölü kıyısında kamp kurdular.
Akşam yemeğini yedikten sonra ateşin başında otururlarken Kalten, "Ne dersin yağmur yağacak mı?" diye sordu.

ilhanx

"Öyle deme," dedi Talen. "Lamorkand yağmurlarından daha yeni kumdum."
"Şüphesiz, bu her zaman olası," diye Kalten'in sorusunu cevapladı Kurik. "Yağmur mevsimi ama havada pek nem hissetmiyorum."
Berit, atları bıraktıkları yerden geri geldi. "Sör Sparhawk," dedi yavaşça, "gelen var."
Sparhawk ayağa kalktı. "Kaç kişi?"
"Ben sadece bir at duydum. Yoldan gelen her kimse bizim gittiğimiz yönden geliyor." Çömez duraksadı. "Atını çok zorluyor," diye ekledi.
"Yolun durumu ve karanlık düşünülürse bu pek akıllıca değil," diye homurdandı Ulath.
"Âteşi söndürecek miyiz?" diye sordu Bevier.
"Sanırım çoktan görmüştür, Sör Bevier," diye cevapladı Berit.
193

"Bakalım durmaya karar verecek mi?" dedi Sparhawk. "Tek başına bir adam büyük bir tehdit sayılmaz."
"Tabii ki, Arayıcı değilse," diyen Kurik, zincirli topuzunu silkeleyerek açtı. "Tamam, baylar," dedi sert eğitim çavuşu sesiyle, "yayılın ve hazır olun."
Şövalyeler hemen emrin tonuna uydular. Hepsi de Kurik'in yakın döğüş hakkında dört tarikatteki herkesten daha çok şey bildiğini içgüdüsel olarak fark etti. Sparhawk arkadaşından muazzam bir gurur duyarak kılıcını çekti.
Yolcu, kamplarından fazla uzak olmayan bir yerde atını dizginledi. Hepsi de atın soluk soluğa olduğunu duydular. "Yaklaşabilir miyim?" diye yalvardı karanlıktaki adam. Sesi tiz ve histeri eşiğine çok yakmmışcasma gidip geliyordu.
Kurik'e kısa bir göz attıktan sonra Kalten, "Gel, yabancı," diye cevapladı.
Karanlıktan çıkan adamın kıyafeti rengarenk, hatta aşırı süslüydü. Tüylü, geniş kenarlı bir şapka, kırmızı saten bir ceket, mavi bir tayt ve diz boyu deri çizmeler giyiyordu. Sırtında asılı bir lüt vardı; belindeki küçük hançer hariç silah taşımıyordu. Atı yorgunluktan sendeleyip, yalpalıyordu. Binicinin kendisi de neredeyse aynı durumda gözüküyordu. Adam ateşin etrafında duran zırhlı şövalyeleri gördüğünde, "Tanrıya şükür," dedi. Eyerinde sallandı ve eğer Bevier onu yaklamak için ileri atılmasaydı düşecekti.
"Zavallı adam, neredeyse işi bitmiş gibi gözüküyor," dedi Kalten. "Onu kovalayanın ne olduğunu merak ediyorum."
"Belki kurtlar," diye omuz silkti Tynian. "Nefes alır almaz bize söyleyeceğini umuyorum."
"Ona biraz su getir, Talen," diye talimat verdi Sephrenia.
"Peki, madam." Talen bir bakraç alıp göle gitti.
"Bir süre sadece yat, uzan," dedi yabancıya Bevier. "Artık güvendesin."
"Zaman yok," diye soludu adam. "Size hemen söylemem gereken bir şey var."
"İsmin ne dostum?" diye sordu Kalten.
"Arbele, işim ozanlık," diye cevapladı yabancı. "Şiirler yazar, şarkılar bestelerim, lordlar ve leydileri eğlendirmek için şarkı söylerim. Şu anda canavar Kont Ghasek'in evinden geliyorum."
194

"Bu çok umutlandırıcı gözükmüyor," diye mırıldandı Ulath.
Talen bakraçla suyu getirdi ve Arbele büyük bir hırsla içti.
"Atını göle götür," dedi çocuğa Sparhawk. "Fazla içmesine izin verme."
"Tamam," dedi Talen.
"Konta niçin canavar diyorsun?" diye sordu Sparhawk.
"Güzel bir genç kızı kuleye kapatan bir adama başka ne dersiniz?"
"Bu güzel kız kim?" diye sordu Bevier, sesi son derecede dikkatliydi.
"Kendi kız kardeşi!" Arbele'nin hiddetten nefesi kesildi. "Elinden kötü bir şey gelemeyecek bir leydi."
"Sana sebebini söyledi mi?" diye sordu Tynian.
"Onu kötülüklerle suçlayarak, bazı saçmalıklar geveledi. Dinlemeyi reddettim."
"Bundan emin misin?" Kalten'in tonu tüpheciydi. "Bu leydiyi hiç gördün mü?"
"Şey, hayır, tam değil ama Kontun hizmetkârı bahsetti. Onun çok, çok güzel olduğunu ve kont seyahatten döndüğünde kuleye kapattığını söylüyorlar. Beni ve bütün hizmetkârlarını kaleden gitmeye zorladı. Şimdi hayatının sonuna kadar kız kardeşini o kulede tutmaya niyetli.
"Canavarca!" diye bağırdı Bevier, gözleri kızgınlıktan parlıyordu.
Sephrenia ozanı çok yakından izliyordu. Ateşten uzaklaşmasını işaret ederek, "Sparhawk," dedi aceleyle. İkisi beraberce uzaklaştılar, Kurik onları takip etti.
"Ne var?" diye sordu Sparhawk, işitme mesafesinden çıktıklarında.
"Ona dokunma," diye cevapladı Sephrenia, "diğerlerini de uzak durmaları için uyar."

ilhanx

"Pek anlamıyorum."
"Onda ters bir şey var, Sparhawk," dedi Kurik. "Gözleri düzgün değil ve biraz fazla hızlı konuşuyor."
"Ona bir şey bulaşmış," dedi Sephrenia.
"Bir hastalık mı?" Sparhawk kelimeden dolayı ürperdi. Salgın hastalıkların yaygın olduğu bir dünyada, bu kelime insanın hayal
195

gücüne ölümün tokadı gibi çarpıyordu.
"Senin bahsettiğin anlamda değil," diye cevapladı Sephrenia. "Bu fiziki bir hastalık değil. Bir şey aklını bozmuş - kötü bir şey."
"Arayıcı mı?"
"Sanmam. Belirtiler aynı değil. Bulaşıcı olduğu konusunda sağlam hislerim var, bu yüzden herkesi ondan uzak tut."
"Konuşuyor," dedi Kurik, "ve duvar gibi bir yüzü yok. Sanırım sen haklısın, Sephrenia. Arayıcı olduğuna inanmıyorum. Bu başka bir şey."
"Tam şu anda çok tehlikeli," dedi Sephrenia.
"Fazla uzun sürmeyecek," dedi Kurik topuzuna uzanırken.
"Ah, Kurik," dedi sabırlı bir tonda Sephrenia, "kes şunu. Eğer Aslade zavalı yolculara saldırdığını duysa ne der?"
"Ona söylememiz gerekmiyor, Sephrenia."
"Siz Elenelerin silahlarınızla düşünmediğiniz gün ne zaman gelecek?" dedi öfkeyle. Sonra Styricçe Sparhawk'in fark edemediği bir şey söyledi.
"Anlayamadım?" dedi Sparhawk.
"Boş ver."
"Ama ortada bir sorun var," dedi Kurik. "Eğer ozan-taşıyıcıysa Bevier'e de bulaştı. Anndan düşerken ona dokundu."
"Bevier'e göz kulak olacağım," dedi Sephrenia. "Zırhı belki onu korumuştur. Biraz sonra daha iyi anlayacağım."
"Ya Talen?" diye sordu Sparhawk. "Ona bakraçla su getirirken ozana dokundu mu?"
"Sanmıyorum," dedi Sephrenia.
"Eğer yakalandıysa Bevier'i iyileştirebilir misin?" diye sordu Kurik.
"Şu anda ne olduğunu bile bilmiyorum. Bütün bildiğim bir şeyin bu ozanı kontrol altına aldığı. Haydi geri gidip diğerlerini ondan uzak tutmaya çalışalım."
"Sizi sorumlu tutuyorum, Kilise Şövalyeleri," diyordu tiz bir tonla ozan, "hemen hain kontun evine gidin. Zalimliği için onu cezalandırın ve güzel kız kardeşini hak etmediği cezadan kurtarın."
"Evet!" dedi ateşli bir şekilde Bevier.
Sparhawk hemen Sephrenia'ya baktı; o da başını sallayıp Bevier'e de bulaştığını belirtti. "Onunla kal, Bevier," dedi Alcialıya.
196

"Geri kalanınız, benimle gelin."
Ateşten biraz uzağa gittiler ve Sephrenia yavaşça açıkladı.
"Ve şimdi Bevier de onu kaptı mı?" diye sordu Kalten.
"Korkarım öyle. Şimdiden mantıksız davranmaya başladı."
"Talen," dedi Sparhawk, "suyu verirken ona dokundun mu?"
"Sanmıyorum," diye cevapladı Talen.
"içinde üzüntülü leydileri kurtarmak için etrafta koşturup durmakla ilgili dürtüler hissediyor musun?" diye sordu Kurik.
"Ben mi? Kurik, ciddi ol."
"Onun bir şeyi yok," dedi sesindeki bir rahatlamayla Sephrenia.
"Tamam," dedi Sparhawk, "ne yapacağız?"
"Elimizden geldiği kadar çabuk Ghasek'e gideceğiz," diye cevapladı Sephrenia. "Onu iyileştirebilmek için bulaşmaya neden olan şeyi bulmalıyım. Kesinlikle o kaleye girmeliyiz - zor kullanmak gerekse de."
"Bunu halledebiliriz," dedi Ulath, "ama bu ozanı ne yapacağız? Eğer sadece dokunarak diğerlerine bulaştırabiliyorsa, büyük ihtimalle bir ordunun başı olarak geri gelecektir."
Kalten elini kılıcının kabzasına koyarak, "Bunu halletmenin kolay bir yolu var," dedi.
"Hayır," dedi aniden Sephrenia, "Onu uyutacağım. Birkaç günlük istirahat ona iyi gelebilir." Sertçe Kalten'e baktı. "Niçin her soruna ilk cevabın bir kılıç oluyor?"

ilhanx

"Sanırım aşırı idmandan." Kalten omuz silkti.
Sephrenia büyülü sözleri söylemeye başladı, büyüyü parmaklarıyla dokuyup yavaşça bıraktı.
"Ya Bevier?" diye sordu Tynian. "Onu da uyutmak iyi bir fikir olmaz mı?"
Sephrenia başını salladı. "At binebilmesi lazım. Onu arkada bırakamayız. Sadece size dokunmasına izin verecek kadar yanma yaklaşmayın. Şimdiden yeteri kadar sorunum var zaten."
Geriye ateşin başına yürüdüler. *
"Zavallı adam uyudu," dedi Bevier. "Bu konuda ne yapacağız?"
"Yarın sabah, Ghasek'e at bineceğiz," diye cevapladı Sparhawk. "Ah, bir şey daha var, Bevier," diye ekledi. "Etkilendiğini biliyo-
197

rum ama oraya gittiğimizde hislerini kontrol altında tutmaya çalış. Elini kılıcından uzak tut ve dilini kontrol et. Harekete geçmeden önce yoklama yapalım."
"Bu iyi bir tedbir, sanırım," diye hınçla kabul etti Bevier. "Oraya vardığımızda hastaymışım gibi yapacağım. Bu canavar kontun suratına sık sık bakmak zorunda kalırsam kızgınlığımı engeleyebileceğimden emin değilim."
"İyi fikir," diye onayladı Sparhawk. "Şu arkadaşın üzerine bir batttaniye ört, sonra git yat. Yarın zor bir gün olacak."
Bevier çadırına gittikten sonra, Sparhawk şövalye arkadaşlarıyla konuştu. "Bu akşam Bevier'i nöbet için uyandırmayın," diye uyardı. "Gecenin yarısı tek başına çekip gitmek gibi fikirlerin aklına gelmesini istemem."
Hepsi başlarıyla onayladılar ve yatmaya gittiler.
Ertesi sabah hâlâ bulutluydu, gökyüzünü kaplayan yoğun, gri bulutlar kasvetli ormanı tatsız bir alacakaranlıkla doldurmuştu. Kahvaltıyı bitirdikten sonra, Kurik uyuyan ozan için sırıkların üzerine örtüden bir çadır yaptı. "Yağmur ihtimali için," dedi.
"O, iyi mi?" diye sordu Bevier.
"Sadece yorgun," diye kaçamak cevapladı Sephrenia. "Bırak uyusun."
Atlarına bindiler ve tekerlek izli dar yola geri döndüler. Sparhawk önce atları ısıtmak için tırıs başladı ve yaklaşık yarım saat sonra Faran'ı dörtnala kaldırdı. "Gözlerinizi yoldan ayırmayın," diye diğerlerine bağırdı. "Atların hiçbirini sakatlamayalım."
Kasvetli ormanın içinde, zaman zaman bineklerini dinlendirmek için yavaşlayarak, hızla yol aldılar. Gün ilerledikçe, batıdan gökgürlemeleri işitmeye başladılar ve eli kulağında olan fırtına 'Ghasek'deki evin şüpheli güvenliğine ulaşma arzularını arttırdı.
Kontun kalesine yaklaştıkça, harabeye dönmüş, terk edilmiş köylerden geçtiler. Fırtına bulutlan üzerlerinde azgınca dolaşıyordu ve uzaktaki gökgürlemeleri gittikçe yaklaştı.
Akşama doğru bir virajı döndüler ve sanki üstlerinden yiyecek-miş gibi bakan kasvetli yapmm korkusuyla bir araya yığılmış duran virane evlerin bulunduğu metruk bir tarlanın ucundaki sarp kayalığın üstüne kondurulmuş geniş kaleyi gördüler. Sparhawk Faran'ı dizginledi. "Oraya saldırır gibi gitmeyelim," dedi diğerlerine. "Ka-
198

ledeki insanların niyetimizi yanlış anlamasını istemeyiz." Tarlayı tırısta geçtiler. Köyü geçip sarp kayalık tepenin eteğine yaklaştılar.
Kayalığın yanından yukarı giden dar bir yol vardı, tek sıra halinde atlarını yukarı sürdüler.
Ulath kayalığın tepesinde kuluçkaya yatmış yapıya bakmak için boynunu kaldırıp, "İç karartıcı gözüküyor," dedi.
"Gerçekten ziyaret için coşku yaratmaya yardımcı olmuyor," diye onayladı Kalten.
Takip ettikleri dar yol onları sürgülü bir kapıya getirdi. Spar-hawk atını dizginledi, eyerinden eğildi ve kapıyı çelik kaplı yum-ruğuyla güm güm çaldı.
Beklediler ama hiçbir şey olmadı.
Sparhawk tekrar güm güm yumrukladı.
Bir müddet sonra, kapının ortasındaki küçük bir bölme kayarak açıldı. "Ne var?" diye kısaca sordu çınlayan bir ses.
"Biz yolcuyuz," diye cevapladı Sparhawk, "ve yaklaşan fırtınada sığınacak bir yer arıyoruz."
"Bu ev yabancılara kapalıdır."
"Kapıyı aç," dedi kararlı bir biçimde Sparhawk. "Biz Kilise Şövalyeleriyiz ve sığınak için yaptığımız mantıklı ricaya razı olmamak Tanrı'ya karşı bir saygısızlıktır."

ilhanx

Kapının diğer tarafındaki adam duraksadı. "Kontun iznini almalıyım," dedi, isteksiz, geveleyen, derinden gelen bir sesle.
"O zaman hemen al."
"Pek ümit verici bir başlangıç değil, değil mi?" dedi Kalten.
"Kapıcılar bazen kendilerini çok ciddiye alırlar," dedi Tynian. "Anahtarlar ve kilitler bazı insanların oran duygularına tuhaf şeyler yaparlar."
Yıldırım batıdaki mor gökyüzünde çakarken beklediler.
Uzunmuş gibi gelen bir süreden sonra, zincirlerin takırdamasını takiben demir sürgünün koca halkaların içinden çekilme sesini duydular. Kapı gönülsüzce, gacırdayarak açıldı.
İçerdeki adam çok iriydi. Manda gönü bir zırh giyiyordu ve gözleri kalın kaşlarının altında derine çökmüştü. Alt çenesi öne çıkıntılı, yüzü kasvetliydi.
Sparhawk onu tanıyordu. Daha önce bir kere görmüştü.

on dördüncü bölüm
ÖRÜMCEK AĞLARI, huysuz kapı nöbetçisinin önlerinden ilerlediği koridorda sarkıyor, demir halkalara yerleştirilmiş meşalelerin loş ışığı kasvetli bir aydınlık yaratıyordu. Sparhawk Sephre-nia'nm yanında kaldı. "Sen de tanıdın mı?" diye fısıldadı.
Sephrenia başıyla onayladı. "Burada bizim fark ettiğimizden çok daha fazlası dönüyor," diye fısıldayarak cevap verdi. "Dikkatli ol, Sparhawk. Bu tehlikeli."
"Tamam," diye homurdandı.
Örümcek ağlı koridorun diğer ucunda büyük, ağır bir kapı vardı. Sessiz refakatçileri onu çekip açtığında, paslı menteşeler itiraz edercesine gıcırdadı. Çok büyük bir odaya inen döner basamakların başına geldiler. Oda tonoz kemerliydi, duvarları beyaza boyanmıştı ve cilalı taş zemin gece kadar siyahtı. Kemerli bir şöminede kesik kesik yanan bir ateş vardı, ışık sadece ateşin önündeki masada bulunan tek bir mumdan geliyordu. Masada oturan adam soluk yüzlü ve gri sakallıydı, tamamen siyahlar giymişti. Kederli yüzü güneşe seyrek çıkan biri gibi uçuk benizliydi. Mumun ışığında kalın deri kaplı bir kitap okuyordu.
"Söylediğim insanlar, Efendim," dedi, öküz derisi zırhlı, çıkık çeneli adam hürmetkar bir şekilde, derinden gelen çınlayan sesiyle.
"Çok iyi, Occuda," diye bitkin bir sesle cevapladı masada oturan adam. "Odalarını hazırla. Fırtına yatışana kadar kalacaklar."
"Nasıl isterseniz öyle olacak, Efendim." İri hizmetkâr döndü ve. merdivenlerden yukarı çıktı.
"Krallığın bu bölgesine çok az insan yolculuk yapar," dedi siyahlı adam. "Bu bölge metruk ve iskân edilmemiştir. Ghasek Kontu'yum ve hava açana kadar evimin yetersiz barınağını size sunuyorum. Zamanla, kapımı bulmamış olmayı dileyebilirsiniz."

"ismim Sparhawk," dedi iri Pandion ve diğerlerini tanıştırdı.
Ghasek nazikçe hepsini birer birer başıyla selamladı. "Oturunuz," diye misafirlerini buyur etti. "Occuda kısa zamanda geri gelecek ve size yiyecek bir şeyler hazırlayacaktır."
"Çok naziksiniz, Lordum," diyen Sparhawk, miğferini ve zırh eldivenlerini çıkardı.
"Çok geçmeden aksini düşünmeye başlayabilirsiniz, Sör Sparhawk," dedi ketumca Ghasek.
"İkinci defadır duvarlarınız içindeki bir rahatsızlığı ima ediyorsunuz, Lordum," dedi Tynian.
"Ve bu sonuncu olmayabilir, Sör Tynian. Bununla beraber, 'rahatsızlık' kelimesi korkarım çok yumuşak kalır. Size karşı dürüst olmam gerekirse, eğer Kilise Şövalyeleri olmasaydınız kapılarım size kapalı kalacaktı. Burası mutsuz bir ey ve onun acılarını yabancılara yansıtmayı istemem."
"Birkaç gün önce Venne'den geçtik, Lordum," dedi Sparhawk. "Hakkınızda her türlü söylenti var."
"Hiç şaşırmadım," diye cevaplayan kont, titreyen elini yüzünde gezdirdi.
"Rahatsız mısınız, Lordum?" diye sordu Sephrenia.
"Belki ilerleyen yaş, bunun için sadece bir tek çare var."
"Evinizde başka hizmetkâr görmedik, Lordum," dedi Bevier, kelimelerini dikkatle seçtiği açıktı.
"Occuda ve ben, şu anda burada olan tek kişileriz, Sör Bevier."
"Ormanda bir ozanla karşılaştık, Kont Ghasek," dedi suçlarca-sma Bevier. "Bir kız kardeşiniz olduğundan bahsetti."
"Şu aptal Arbele'den bahsediyor olmalısınız," diye cevapladı kont. "Evet, gerçekten bir kız kardeşim var."
"Leydi bize katılacak mı?" Bevier'in ses tonu haşindi.

ilhanx

"Hayır," diye kısaca cevapladı kont. "Kız kardeşim rahatsız."
"Leydi Sephrenia iyileştirme sanatlarında oldukça yeteneklidir," diye zorladı Bevier.
"Kız kardeşimin derdi tedaviye uygun değil." Kont bunu kesin bir tonla söyledi.
Sparhawk emredici bir tonda genç Cyrinic'e, "Bu kadar yeter, Bevier," dedi.
Bevier kızardı ve odanın diğer ucuna gitmek için iskemlesin-

den kalktı.
"Genç adamın aklı başında değilmiş gibi gözüküyor," diye gözlemledi kont.
"Ozan Arbele ona sizin eviniz hakkında bir şeyler söyledi," dedi Tynian. "Bevier bir Arcian, onlar duygusal insanlardır."
"Anlıyorum," diye cevapladı kederli soylu. "Arbele'nin anlattığı çılgın hikâyeleri tahmin edebiliyorum. Çok şükür, çok az kişi ona inanıyor."
"Korkarım hatalısınız, Lordum," diye Sephrenia karşı çıktı. "Arbele'nin anlattığı hikâyeler onun mantığını kaplayan bir rahatsızlığın belirtisi ve bu rahatsızlık bulaşıcı. En azından bir süre için, karşılaştığı herkes söylediğini doğru olarak kabul edecektir."
"Kız kardeşimin kollarının uzadığını görüyorum."
Evde bir yerden korkunç bir çığlık geldi, onu çılgınca bir gülme sesi takip etti.
"Kız kardeşiniz mi?" diye nazikçe sordu Sephrenia.
Ghasek başıyla onaylarken Sparhawk gözlerine dolan yaşlan görebildi.
"Onun derdi fiziksel değil?"
"Hayır."
"Bırakın da bunu daha fazla sürdürmeyelim, baylar," dedi şövalyelere Sephrenia. "Konu, konta çok acı veriyor."
"Çok naziksiniz, Madam," dedi minnettarca Ghasek. İç çekti ve "Söyleyin Aziz Şövalyeler, sizi bu kederli orman getiren ne?" dedi.
"Özellikle sizi görmeye geldik, Lordum," dedi Sparhawk.
"Beni mi?" Kont şaşırmış gözüktü.
"Bir araştırma yapıyoruz, Kont Ghasek. Zemoch istilası sırasında ölen, Thalesia Kralı Sarak'ın son dinlenme yerini arıyoruz."
"Bu isim tanıdık geliyor."
"Öyle olacağını umuyoruz. Paler şehrindeki bir sepici - Berd isimli bir adam - "
"Evet. Onu tanıyorum."
"Her neyse, bize derlediğiniz tarihsel kayıtlardan bahsetti."
Kontun gözleri, odaya girdiklerinden beri yüzüne ilk defa hayat getirerek parıldadı. "Bir ömür boyu çalışmanın ürünü, Sör Sparhawk."
"Anlıyorum, Lordum. Berd, bize araştırmanızın oldukça ayrın-

till olduğunu söyledi."
"Berd bu konuda fazla yücegönüllü olabilir." Kont alçakgönüllüce gülümsedi. "Yine de, Kuzey Pelosia hatta Deira'nm bazı bölgelerindeki eski söylencelerin çoğunu topladım. Otha'nın istilası bilinenden çok daha geniş bir alana yayılıyordu."
"Evet, biz de keşfettik, iznimizle kayıtlarınızı, bizi Kral Sarak'ın gömüldüğü yere götürebilecek ipuçları için incelemek istiyoruz."
"Tabii ki, Sör Sparhawk, ben de size yardım ederim ama saat geç oluyor ve kayıtlarım da çok fazla." Kendini onaylamadığını belirten bir şekilde gülümsedi. "Bir başlarsak, gecenin çoğunu ayakta geçiririz. Bir kere o sayfalar arasında daldım mı, zamanın kontrolünü kaybederim. Sanırım başlamak için yarın sabahı bekle-sek iyi olur."
"Nasıl arzu ederseniz, Lordum."
Occuda koca bir tencere koyu yahni ve üst üste dizili tabaklar getirerek içeri girdi. "Onu besledim, Efendim," dedi yavaşça.
"Bir değişiklik var mı?" diye sordu Tcont.
"Hayır, Efendim. Korkarım yok."
Kont iç çekti, yüzü gene kederlendi.
Ocuda'nm mutfaktaki yeteneği sınırlı gibi gözüktü. Yahni pek güzel değildi ama kont çalışmalarına çok fazla dalmış olduğundan önüne konana aldırmaz gibi gözüktü.

ilhanx

Yemeklerini yedikten sonra kont iyi geceler diledi, Occuda onları merdivenlerden çıkarıp hazırladığı odalara giden uzun koridora indirdi. Odalarına yaklaşırlarken deli kadının çığlıklarını bir daha duydular. Bevier hıçkırığını bastırdı. "Acı çekiyor," dedi kederli bir sesle.
"Hayır, Aziz Şövalye," dedi Occuda. "Tamamen delirdi, onun durumundakiler koşullarını kavrayamazlar."
"Bir hizmetkârın akıl hastalığı konusunda nasıl uzman haline geldiğini bilmek isterim."
"Bu kadar yeter, Bevier," dedi tekrar Sparhawk.
"Hayır, Aziz Şövalye," dedi Occuda. "Arkadaşınızın sorusu yerinde." Bevier'e doğru döndü. "Gençliğimde bir keşiştim," dedi. "Benim tarikatım kendine bakamayanlarla ilgilenmeye adanmıştı. Manastırlarımızdan biri zihinsel dengesi bozulanlar için bir hastaneye çevrilmişti ve ben orada hizmet verdim. Deliren insanlarla

çok tecrübem var. Size Leydi Bellina ümitsizce çıldırdı dediğimde bana inanın."
Bevier kendinden daha az emin gözüktü ama yüzü tekrar sertleşti. "Size inanmıyorum," diye çabucak söylendi.
"Bu tamamen size kalmış, Aziz Şövalye," dedi Occuda. "Burası sizin odanız olacak." Bir kapı açtı. "İyi uykular."
Bevier odaya girip kapıyı arkasından vurarak kapattı.
"Biliyorsun değil mi, ev sakinleşir sakinleşmez Kontun kız kardeşini aramaya gidecek?" diye mırıldandı Sephrenia.
"Haklısın," diye onayladı Sparhawk. "Occuda, bu kapıyı kilitlemenin bir yolu var mı?"
İriyan Pelosialı başıyla onayladı. "Zincirleyebilirim, Lordum," dedi.
"Öyle yap. Gecenin bir yarısı Bevier'in koridorlarda dolaşmasını istemiyoruz." Sparhawk bir an düşündü. "Kapıya bir de nöbetçi koysak iyi olur," dedi diğerlerine. "Yanında Lochaber baltası var ve yeteri kadar gözü dönerse kapıyı parçalamaya çalışabilir."
"Bu biraz güç, Sparhawk," dedi Kalten. "Onu incitmek istemiyoruz ama o ürkütücü baltasıyla üzerimize yürümesini de istemiyoruz."
"Eğer dışarı çıkmaya çalışırsa, sadece daha fazla kuvvet kullanarak ona boyun eğdireceğiz," dedi Sparhawk.
Occuda diğerlerine odalarını gösterdi, son oda Sparhawk'mdı. "İyi mi, Aziz Şövalye," diye içeri girerlerken sordu hizmetkâr.
"Bir dakika kal, Occuda," dedi Sparhawk.
"Evet, Lordum."
"Biliyorsun, seni daha önce gördüm."
"Beni mi, Lordum?"
"Bir süre önce Cimmura'daydım, Sephrenia ile beraber, Styric-lere ait bir evi izliyorduk. Senin bir kadının yanında o eve girdiğini gördük. O Leydi Bellina mıydı?"
Occura iç çekti ve başıyla onayladı.
"Biliyorsun, o evde olanlar onu delirtti."
"O kadarını ben de biliyorum."
"Bana bütün hikâyeyi anlatabilir misin? Kontu acı veren sorularla rahatsız etmek istemiyorum ama Sör Beviei'i saplantısından kurtarmamız gerekiyor."

"Anladım, Lordum Ilk olarak Konta sadık olduğumu söylemek isterim ama ayrıntıları bilmeniz gerekecek. En azından bu yolla kendinizi deli kadından koruyabilirsiniz." Occuda oturdu, sert yüzü üzgündü. "Kont bir bilim adamıdır Aziz Şövalye ve yıllardır topladığı öyküleri takip etmek için sık sık uzun yolculuklara çıkar. Kız kardeşi Leydi Bellina, sade, oldukça tıknaz, orta yaşlarda koca bulmak konusunda çok şanssız bir kadındır - ya da kadındı. Burası ıssız ve tek başına bir ev. Bellina yalnızlık ve sıkıntıdan olumsuz etkilendi. Geçen kış, konttan Chyrellos'daki dostları ziyaret etmek için izin istedi, Kont benim eşlik etmem şartıyla kabul etti."
Sparhawk yatağın kenarına oturup, "Ben de oraya nasıl gittiğini merak ediyordum," de*di.
"Her neyse," diye devam etti Occuda, "Bellina'mn Chyrellos'daki dostları hoppa, amaçsız leydilerdi, onu bir Styric evinde büyüyle gençlik ve güzelliğin geri getirildiğiyle ilgili öykülerle doldurdular. Bellina o eve gitmek için çılgın bir arzuyla doldu. Kadınlar bazen acayip nedenlerden dolayı bir şeyler yaparlar."
"Gerçekten gençleşti mi?"

ilhanx

"Styric büyücünün bulunduğu odaya onunla girmeme izin verilmedi, bu yüzden orada ne olduğunu söyleyemem ama dışarı çıktığında onu güç bela tanıdım. On altı yaşının yüz ve bedenine sahipti ama gözleri ürkütücüydü. Arkadaşınıza söylediğim gibi, daha önce delilerle çalıştım, bu yüzden belirtileri fark ederim. Onu sarıp sarmaladım ve tedavi edebileceğimi umarak doğru bu eve getirdim. Kont yolculuklarından birinde ve uzaktaydı, bu yüzden onu eve getirdikten sonra olmaya başlayanları bilme şansı yoktu."
"Peki ne oldu?"
Occuda ürperdi. "Korkunçtu, Aziz Şövalye," dedi rahatsız bir sesle. "Her nasıl olduysa, diğer hizmetkârları tamamen idaresi altına almayı becerdi. Sanki emirleri karşısında aciz gibiydiler."
"Sen hariç hepsi mi?"
"Sanırım keşiş olmam beni korudu - ya da benim uğraşmaya değeceğimi düşünmedi/'
"Tam olarak ne yaptı?" d iye sordu Sparhawk.
"Chyrellos'daki evde karşılaştığı her neyse tamamen şeytaniydi Aziz Şövalye ve onu düpedüz ele geçirmişti. Köle haline gelen hizmetkârları geceleyin etraftaki köylere yollayıp saf köylüleri ka-

cırttı. Daha sonra bu evin mahzenindeki işkence odasını keşfettim. Kan ve ıstıraptan zevk alıyordu." Occuda'nm yüzü tiksintiden buruştu. "Aziz Şövalye, insan eti yiyor ve çıplak bedenini insan kanıyla yıkıyordu. Kendi gözlerimle gördüm."
Durdu ve devam etti. "Bir haftadan fazla olmamıştıki Kont kaleye döndü, hiç içki içmemesine rağmen beni bir şişe şarap için mahzene yolladı, indiğimde, çığlık gibi bir ses duydum. Araştırmaya başladım ve gizli odasının kapısını açtım. Tanrıdan hiç açmamış olmayı dilerim!" Yüzünü elleriyle kapattı ve acı dolu bir hıçkırık sesi çıktı. Kendini topladıktan sonra, "Bellina çırılçıplaktı," diye devam etti, "ve bir serf kızı masaya bağlamıştı. Aziz Şövalye, zavallı kızı canlıyken parça parça kesiyor ve kıpır kıpır kıpırdayan et parçalarını ağzına tıkıştırıyordu." Occuda öğürme sesi çıkardı, sonra dişlerini kenetledi.
Sparhawk onu soru sormaya zorlayan şeyin ne olduğunu asla bilemedi. "Orada tek başına mıydı?"
"Hayır, Lordum. Kölesi olan hizmetkârlar da oradaydı, ıslak taşlardan kanları yalıyorlardı. Ve -" Çıkık çeneli adam duraksadı.
"Devam et."
"Buna yemin edemem, Lordum. Kafam karışmıştı ama odanın arkasında tamamen siyahlar içinde kukuletalı biri varmış gibi geldi ve varlığı ruhumu dondurdu."
"Onunla ilgili herhangi bir ayrıntı verebilir misin?"
"Uzun, çok ince, tamamı siyah bir cüppenin içinde gizliydi."
Sparhawk bir sonra ne duyacağını bilerek, "Ve?" diye zorladı.
"Oda karanlıktı, Lordum," diye özür diledi Occuda, "Belli-na'nm işkence demirlerini ısıttığı ateşler hariç ama arka köşeden yeşil bir parlama görüyormuşum gibime geldi."
"Olabilir," dedi soğukça Sparhawk. "Devam et."
"Konta haber vermek için koştum. Önce bana inanmayı reddetti ama onu benimle beraber mahzene gelmeye zorladım. Onu öldürecek sandım. Tanrım keşke yapmış olsaydı! Kontu kapıda gördüğünde Bellina çığlık atmaya başlayıp serf kızın üzerinde kullandığı bıçakla ona saldırdı, ama elinden zorla aldım."
"Ondan sonra mı kuleye kapadınız?" Sparhawk korkunç hikâyeden dolayı sarsılmıştı.
"Doğrusu, bu benim fikrimdi," dedi Occuda. "Hizmet verdi-

ğim hastanede, azgın olanlar her zaman hapsedilirdi. Onu sürükleyerek kuleye götürdük ve kapıyı zincirledim. Eğer başarabilirsem hayatının geri kalanında orada kalacak."
"Diğer hizmetkârlara ne oldu?"
"Onu serbest bırakmaya kalktılar, çoğunu öldürmek zorunda kaldım. Sonra dün, Kont birkaç tanesinin o salak ozana çılgın bir hikâye anlattıklarını duydu. Bana hepsini kaleden kovmamı emretti. Kapının dışında bir müddet dolanıp durdular, sonra hepsi kaçıp gitti."
"Onlarda tuhaf olan bir şey var mıydı?"
"Hepsinin tamamiyle ifadesiz suratları vardı," diye cevapladı Occuda, "ve ses bile çıkarmadan öldüler."
"Bundan korkuyordum. Bununla daha önce de karşılaştık."
"Ona o evde ne oldu, Aziz Şövalye? Onu çıldırtan ne idi?"
"Bir keşiş olarak eğitim gördün, Occuda," dedi Sparhawk, "bu yüzden dini bilgilerin vardır. Azash ismi tanıdık geliyor mu?"
"Zemochlarm Tanrısı mı?"

ilhanx

"Chyrellos'daki Styric evi Zemochlarındı, Leydi Bellina'nın ruhuna sahip olan Azash. O kuleden çıkabilmesi için bir yol var mı?"
"Kesinlikle imkânsız, Lordum."
"Bir şekilde o ozana bulaştırmayı başarmış, o da Bevier'e bulaştırdı."
"Kuleden çıkmadı, Aziz Şövalye," dedi Occuda fikrinden caymadan.
"Sephrenia ile konuşmam gerekiyor," dedi Sparhawk. "Dürüst olduğun için teşekkür ederim, Occuda."
"Konta yardım edebileceğiniz umuduyla bunları anlattım." Occuda ayağa kalktı.
"Yapabileceğimizi yapacağız."
"Teşekkür ederim. Gidip arkadaşınızın odasını zincirleyeceğim." Kapıya doğru gitmeye başladı, sonra geri döndü. "Aziz Şövalye," dedi sıkıntılı bir tonda, "ne dersiniz onu öldürmem gerekecek mi? Bu daha iyi olmaz mı?"
"İş oraya kadar gelebilir, Occuda," dedi açıkyüreklilikle Sparhawk, "ve eğer öyle yaparsan, kafasını kesmen gerekecek. Yoksa, tekrar dirilir."
"Gerekirse, bunu yapabilirim. Bir baltam var, Kontu daha fazla

acı çekmekten kurtarmak için her şeyi yapacağım."
Sparhawk rahatlatırcasma elini hizmetkârın omuzuna koydu. "Sen iyi ve doğru bir adamsın, Occuda," dedi. "Hizmetinde olduğun için kont şanslı bir adam."
"Teşekkür ederim, Lordum."
Sparhawk zırhını çıkarıp Sephrenia'nın kapısına gitti.
"Evet?" diye kapı vurulmasına karşılık verdi Sephrenia.
"Benim, Sephrenia," dedi Sparhawk.
"İçeri gel, bir tanem," dedi.
Sparhawk odaya girdi. "Occuda'yla konuştum," dedi.
"Ya?"
"Bana burada ne olduğunu söyledi. Duymak isteyeceğinden emin değilim."
"Eğer Beviert iyileştireceksem, korkarım duymam gerekecek."
"Haklıymışsın. Chyrellos'daki Zemoch evinde gördüğümüz Pelosialı kadm Kontun kız kardeşiymiş."
"Bundan emindim. Başka?"
Sparhawk kısaca, Occuda'nm anlattıklarını, kanlı ayrıntıları örterek tekrarladı.
"Doğrudur," dedi kadın nesnel bir edayla. "Bu, Azash'a tapanların kurban etme biçimi."
"Dahası var," dedi Sparhawk. "Bodrumdaki odaya girdiğinde, dediğine göre köşelerden birinde, gölgeler içinde bir şekil görmüş. Cübbeli ve kukuletalı, yüzü yeşilimsi bir ışıkla parhyormuş."
Sephrenia derin bir nefes aldı.
"Azash'ın burada birden fazla Arayıcı'sı olabilir mi?"
"Yaşlı bir Tanrı ile her şey mümkündür."
"Aynısı olamaz. Hiçbir şey aynı anda iki yerde olamaz."
"Dediğim gibi bir tanem, Yaşlı bir Tanrıyla her şey mümkündür."
"Sephrenia," dedi sinirli bir sesle, "bunu söylemekten nefret ediyorum ama bütün bunlar beni korkutmaya başladı."
"Beni de, sevgili Sparhawk. Aldreas'm mızrağını yanında tut. Bhelliom'un gücü seni koruyabilir. Şimdi yatağa dön, düşünmem gerekiyor."
"Uymadan önce beni kutsar mısın, küçük ana," diye sorarken dizlerini üzerine çöktü. Sparhawk birden kendini küçük, çaresiz

bir çocuk gibi hissetti. Nâzikçe Sephrenia'nm avuç içlerini öptü.
Başını kollarının arasına alıp kendine çekerek, "Bütün kalbimle, bir tanem, diye cevapladı. "Sen, hepsinin en iyisisin, Sparhawk ve eğer sağlam olursan Cehennem'in kapılarını bile açabilirsin."
Sparhawk ayağa kalkarken, Flüt yatağından aşağı kayıp ona doğru gitti. Sparhawk birden kımıldayamadığını hissetti. Karşı koyamayacak kadar güçsüz olduğundan küçük kız onu nazikçe bileklerinden tuttu. Ellerini çevirdi ve her bir avcundan nazikçe öptü. Öpücükleri içini kutsal bir ateş gibi yaktı. Sparhawk sarsılmış bir halde başka bir kelime etmeden odayı terk etti.
Sık sık uyanarak ve yatakta dönerek huzursuz bir uyku uyudu. Gece bitmez tükenmez gibi gözüktü ve gök gürültüsünün gümbürtüsü kalenin temellerini sarstı. Fırtınanın getirdiği yağmur Sparhawk'm uyumaya çalıştığı odanın penceresini tırmalıyor, tuğla çatıdan aşağı avlunun taşlarına sel gibi akıyordu. Gece yarısını epey geçmişti ki sonunda vazgeçti. Battaniyesini atıp yatağının kenarına oturdu. Bevie/le

ilhanx

ne yapacaklardı? Arcian'ın inancının kuvvetli olduğunu biliyordu ama Cyrinic şövalye, Occuda'nm çelik gibi iradesine sahip değildi. Gençti, yetenekliydi ve bütün Arcialı-larm hepsinde olan tutkuya sahipti. Bellina bunu kendi lehine kullanabilirdi. Sephrenia, Beviert saplantılı dürtüsünden uzaklaştıra-bilse bile, Bellina'nm istediği herhangi bir zamanda ona tekrar musallat olmayacağını ne garanti edebilirdi ki? Bu fikirden ürkmüş olsa da Sparhawk Occuda'nm önerisinin ellerindeki tek çözüm yolu olduğunu kabul etmek için kendini zorladı.
Sonra, aniden, ürkünç bir hisle neredeyse bayılıyordu. Yakında dayanılmaz derecede körü bir şey vardı. Karanlıkta kılıcını arayarak yataktan doğruldu. Sonra kapıya gitti ve açtı.
Odanın dışındaki koridor tek bir meşaleyle aydınlanıyordu. Kurik Bevie/in odasının dışındaki bir iskemlede oturmuş uyukluyordu ama onun dışında koridor boştu. Sonra Sephrenia'nm kapısı açıldı ve tam arkasında Flüt ile Sephrenia hızla dışarı çıktı. "Onu sen de hissettin mi?"
"Evet. Yerini saptayabilir misin?"
Sephrenia, Bevier'in odasını gösterdi.-"Orada."
Sparhawk silahtarının omuzuna dokunarak, "Kurik," dedi.
Kurik'in gözleri anmda açıldı. "Sorun ne?" diye sordu.

"Orada Beviefin yanında bir şey var. Dikkatli ol." Sparhawk Occuda'nın zincirinin kancasını çözdü, mandalı çekti ve yavaşça itip kapıyı açtı.
Oda ürkütücü bir ışıkla dolmuştu. Bevier'i yatağında hızla hareket ettiriyor ve üzerinde çıplak bir kadının parlayan görüntüsü rahatsız edici bir şekilde dolaşıp duruyordu. Sephrenia sertçe nefes aldı. "Succubus," ^ diye fısıldadı. Sertçe Flüt'e işaret ederek hemen büyülü sözler söylemeye başladı. Küçük kız kavalını kaldırdı ve öylesine karışık bir melodi çalmaya başladı ki, Sparhawk takip bile edemedi.
Yatağın kenarındaki parıldayan ve tarifi olanaksız güzellikteki kadın üzerinden sular damlayan, uzun, sivri ve keskin dişlerini ortaya çıkarmak için dudaklarını gererek kapıya döndü. Kindarca onlara tısladı. Tıslama bir böceğin bedeninin parçalarını birbirine sürterek çıkardığı sese benziyordu ama parıldayan şekil kımılda-yamıyormuş gibi gözüktü. Büyü devam etti ve succubus çığlıklar atmaya başlayıp, kendi kafasını sıkıca tuttu. Flüt'ün şarkısı daha sertleşti, Sephrenia büyülü sözleri daha yüksek sesle söylüyordu. Succubus büyük acılar içindeymiş gibi kıvranmaya başlayıp, o kadar iğrenç çığlıklarla küfretti ki Sparhawk ürküp geri kaçtı. Sonra Sephrenia bir elini kaldırdı ve Styricçe yerine, şaşırtıcı olarak Elene dilinde konuştu. "Geldiğin yere geri dön!" diye emretti, "ve bu gece oradan ayrılmaya cesaret etme!"
Succubus arkasında pis bir çürüme ve bozulma kokusu bırakarak ipe sapa gelmez bir hüsran ulumasıyla ortadan kayboldu.
1- Succubus: Geceleri erkeklerin rüyasına girerek onlarla cinsel ilişkide bulunduğu var sayılan dişi şeytan, ç.n.

on beşinci bölüm

"KULEDEN DIŞARI nasıl çıktı?" diye sakinleşmiş bir sesle sor-u Sparhawk. "Orada sadece bir kapı var ve Occuda onu zincirleyip kapatmış."
"Dışarı çıkmadı," diye dalgın bir biçimde cevapladı Sephrenia, kaşları çatılmaktan buruşmuştu. "Bunun benzerini daha önce bir kere görmüştüm/' diye ekledi. Sonra acı acı gülümsedi. "Büyüyü hatırladığım için şanslıydık."
"Pek anlamlı konuşmuyorsun, Sephrenia," dedi Kurik. "O tam buradaydı."
"Hayır, gerçekten değildi. Succubus etten kemikten değildir. Onu yollayanın ruhudur. Bellina'nm gövdesi hâlâ kulede kapalı ama ruhu bu melankolik evin koridorlarında başıboş dolaşıp dokunduğunu etkiliyor."
"O zaman Bevier'i kaybettik, değil mi?" diye umutsuzca sordu Sparhawk.
"Hayır. Onu bir parça da olsa Bellina'nm etkisinden kurtardım. • Yeteri kadar çabuk olursak, kafasını tamamen temizleyebilirim. Kurik, git Occuda'yı bul. Ona bazı sorular sormam gerekiyor."
"Hemen gidiyorum," diye cevaplayan silahtar, odadan çıktı.
"Yarın akşam gene gelecek ve Bevier'i tekrar etkileyecek mi?" diye sordu Sparhawk.
"Bunu engellemenin bir yolu var ama emin olmak için Occuda'yı sorgulamalıyım. Fazla konuşma, Sparhawk. Düşünmem gerekiyor." Sephrenia fark etmeden elini Beviefin alnına koyarak yatağa oturdu. Bevier huzursuzca hareketlendi. "Oh, kes şunu," diye tersledi uyuyan adamı. Birkaç Styricçe kelime mırıldandı ve genç Arcian birden yastığının içine geri gömüldü.
Küçük kadın durumu düşünüp taşınırken Sparhawk gergince

ilhanx

bekledi. Birkaç dakika sonra Kurik, Occuda ile beraber döndü. Sephrenia ayağa kalktı. "Occuda," diye başladı ama sonra fikrini değiştirmiş gibi gözüktü. "Hayır," dedi, nerdeyse kendi kendine. "Daha hızlı bir yol var. Senden şunu istiyorum. Mahzendeki o kapıyı açtığın anı düşünmeni istiyorum - sadece açtığın o anı. Belli-na'nın ne yaptığına takılma."
"Pek anlayamadım, Leydim," dedi Occuda. ' "Anlaman gerekmiyor. Sadece yap. Fazla zamanımız yok." Kendi kendine mırıldandı ve sonra Occuda'nm kalın kaşlarına dokunmak için uzandı. Parmaklarının ucuna yükselmek zorunda kaldı. "Niye sizler bu kadar uzunsunuz?" diye şikâyet etti. Parmaklarını Occuda'nm alnında bir an tuttu ve hızlı bir nefes verdi. "Tam düşündüğüm gibi," dedi sevinçle. "Orada olması gerekiyordu. Occuda, Kont nerede?"
"Sanırım hâlâ orta odadadır, Leydi. Genelde gecenin çoğunu okuyarak geçirir."
"İyi." Yatağa baktı ve parmaklarını şaklattı. "Bevier, kalk."
Arcian kaskatı doğruldu, bakışları boştu.
"Kurik," dedi Sephrenia, "sen ve Occuda ona yardım ediyorsunuz. Dikkat edin düşmesin. Flüt, sen yatmaya git. Bunu görmeni istemem."
Küçük kız başıyla onayladı.
"Peşimden gelin baylar," dedi tereddütsüzce Sephrenia. "Fazla zamanımız kalmadı."
"Tam olarak ne yapıyorsun?" diye sordu Sparhawk koridorda onu izlerken. Küçük bir insan için çok hızlı hareket ediyordu.
"Açıklayacak zaman yok," dedi. "Mahzene inmek için Kontun iznine - ve korkarım orada olmasına - ihtiyacımız var."
"Mahzen mi?" Sparhawk'in aklı karıştı.
"Aptalca sorular sorma, Sparhawk." Sephrenia durdu ve eleşti-rircesine ona baktı. "Sana mızrağın elinin altında olmasını söyledim," diye onu haşladı. "Şimdi odana git ve getir."
Sparhawk çaresizce ellerini havaya açıp geri döndü.
"Koş, Sparhawk!" diye arkasından bağırdı Sephrenia.
Sparhawk onları kalenin ortasındaki odaya inen merdivenelere açılan kapının ağzında yakaladı. Kont Ghasek hâlâ pır pır yanan mumunun titreyen ışığında kitabının üzerine eğilmiş oturuyordu.

Ateş köz olmuştu ve dışardaki fırtınanın rüzgârı bacadan kesik kesik uğulduğuyordu.
"Gözlerinizi mahfedeceksiniz, Lordum," dedi Sephrenia. "Kitabı bir kenara koyun. Yapmamız gereken şeyler var."
Kont şaşkınlıkla ona baktı.
"Sizden bir iyilik isteyeceğim, Lordum."
"Bir iyilik mi? Tabii ki, Madam."
"O kadar çabuk kabul etmeyin, Kont Ghasek - ne istediğimi bilene kadar. Evinizin mahzeninde bir oda var. Sör Bevier ile onu ziyaret etmem gerekiyor ve bize eşlik etmeniz için size ihtiyacımız var. Eğer yeteri kadar hızlı hareket edersek Bevier'i iyileştirebilir ve bu evi lanetinden kurtarabilirim."
Ghasek, Sparhawk'a baktı, yüzünden aklının karışmış olduğu anlaşılıyordu.
"Söylediği gibi yapmanızı tavsiye ederim, Lordum," dedi Spar-hawk. "Zaten sonunda kabul edeceksiniz, güzellikle kabul etmeniz çok daha az sıkıntı verici olur."
"Hep böyle midir?" diye soran Kont, ayağa kalktı.
"Hep."
"Zaman geçiyor baylar," dedi Sephrenia, ayaklarını sabırsızca yere vurup duruyordu.
Kont teslim olarak, "O zaman, benimle gelin," dedi. Onları merdivenlerden çıkarıp örümcek ağlı koridora soktu. "Mahzenin girişi buradan." Aşağı inen dar bir yan koridoru gösterdi ve önden ilerledi. Yeleğinin cebinden büyük demir bir anahtar çıkarıp dar bir kapıyı açtı. "Işığa ihtiyacımız var," dedi.
Kurik, meşalelerin birini halkasından çıkarıp ona verdi.
Kont meşaleyi kaldırdı ve uzun dar taş basamaklardan aşağı baktı. Occuda ve Kurik aşağı inerlerken uyuyan Bevier düşmesin diye desteklediler. Basamakların sonunda Kont sola döndü. Geçerlerken her iki tarafta da gölgeler içinde belli belirsiz gözüken tahta raflarda duran şişe ve fıçıları işaret ederek, "Atalarımdan birisi iyi şaraplar konusunda uzmanmış," dedi. "Ben fazla şarap içmem, bu yüzden çok nadir buraya inerim. O akşam Occuda'yı buraya yollamam sadece tesadüftü ve o korkunç odayla karşılaştı."
"Bu sizin için hoş olmayacak, Lordum," diye onu uyardı Sephrenia. "Belki odanın dışında beklemek istersiniz."

ilhanx

"Hayır, Madam. Siz dayanabilirseniz, ben de dayanabilirim. Orası şimdi sadece bir oda. Orada olan her neyse geçmişteydi."
"Benim canlandıracağım o geçmiş, Lordum."
Kont ona sertçe baktı.
"Sephrenia gizler konusunda ustadır," diye cevapladı Spar-hawk. "Birçok şey yapabilir."
"Böyle insanlar olduğunu ben de duydum," diye kabul etti Kont, "ama Pelosia'da çok az Styric var, bu yüzden sanatlarının icrasını hiç görmedim."
"Hiç görmemiş olmayı dileyebilirsiniz, Lordum," diye kehanet ederecesine uyardı Sephrenia. "Bevier'i saplantısından kurtarmak için kız kardeşinizin sapkınlığının tamamını görmesi gerekiyor. Varlığınız ev sahibi olarak gerekiyor ama eğer kapının tam dışında durursanız o da yeterli olur."
"Hayır, madam, burada olanlara tanık olmak benim çözümümü pekiştirebilir. Eğer kız kardeşim kapatılmakla engellenemezse daha katı çözümler almayı gerekli bulabilirim."
"Umalım iş oraya kadar gelmesin."
"İşte, odanın kapısı," dedi Kont bir anahtar daha çıkarıp. Anahtarı çevirdi ve kapıyı açtı. Burunlarına mide kaldıran pis kan ve çürümüş et kokusu çarptı.
Meşalenin titreyen ışığında, Sparhawk bu odanın niçin böyle bir dehşet uyandırdığını gördü. Kan izleriyle dolu zeminin ortasında bir çengelli askı duruyordu ve acı verici kancalar duvarlardan çıkmıştı. Kancaların çoğuna yapışmış siyahlaşmış et parçalarını gördüğünde suratını buruşturdu. Duvarların birinde işkence sanatının tüyler ürpertici aletleri asılıydı, bıçaklar, sıkıştırıcılar, dağlama demirleri, iğne inceliğinde kancalar. İçerde başparmak sıkacağı, demir çizme ve çeşitli kırbaçlar da vardı.
"Bu biraz zaman alabilir," dedi Sephrenia, "ve bu işi sabah olmadan bitirmemiz gerekiyor. Kurik, meşaleyi al ve tutabileceğin kadar yüksekte tut. Sparhawk, mızrağını hazır tut. Bir şey engellemeye çalışabilir." Bevier'i kolundan tutup askıya doğru götürdü. "Tamam, Bevier," dedi, "uyan."
Bevier gözlerini kırpıştırdı ve şaşkınca etrafına bakındı. "Burası nedir?" dedi.
"Burada konuşmak için değil izlemek için bulunuyorsun," dedi

t kesin bir tavırla. Styricçe konuşmaya başladı, parmakları hızla havada hareket ediyordu. Sonra meşaleyi gösterdi ve büyüyü bıraktı.
Bir an hiçbir şey olmamış gibi gözüktü ama Sparhawk iğrenç askının yanında belli belirsiz bir hareket gördü. Şekil önce sönük ve bulanıktı ama sonra meşale parladı ve onu daha iyi görebildi. Bir kadın şekliydi, yüzünü tanıdı. Chyrellos'da Styric evinden çıktığını gördüğü kadındı. Yüzü bu akşam Bevier'in üzerindeki suc-cubusun yüzüydü. Çıplaktı ve yüzü sevinç doluydu. Bir elinde uzun, iğrenç bir bıçak tutuyordu, diğerinde bir kanca. Yavaş yavaş, askıda kayışlarla bağlı diğer bir şekil belirmeye başladı. İkinci şekil giysisinden anlaşıldığı üzere o serf kız olmalıydı. Yüzü akıl almayan bir dehşet ifadesiyle çarpılmıştı, boş yere çırpınıyordu.
Bıçaklı kadın askıya bağlı şekle yaklaştı ve kasıtlı bir yavaşlıkla kurbanının elbiselerini kesmeye başladı. Serf kız çıplak kaldığında, Kontun kız kardeşi, bir taraftan acayip bir Styric dialektinde mırıldanıp metodik olarak onun etini kesmeye başladı. Serf kız çığlıklar atıyordu, Leydi Bellina'nm yüzündeki zalim ve sevinçli bakış, iğrenç bir sırıtmaya kilitlendi. Sparhawk, tiksintiyle dişlerinin eğeyle sivriltilmiş olduğunu gördü. Daha fazla izlemeye dayanamayıp başını çevirdi ve Bevier'in yüzünü gördü. Bellina kızın etini yerken Arcian dehşete düşmüş bir halde izliyordu.
Bitirdiğinde kan Bellina'nm ağzının köşelerinden akıyordu, kanlar bedenine bulaşmıştı.
Sonra görüntü değişti. Bu kez Bellina'nm kurbanı bir erkekti ve Bellina gövdesinden yavaşça küçük parçalar kesip, zevkle yerden o duvardan fırlayan kancaların birinin üzerinde kıvrandı.
Kurbanlar alayı birbiri ardına devam etti. Bevier şimdi hıçkırı-yor ve yüzünü elleriyle örtmeye çalışıyordu.
Sephrenia ellerini aşağı çekip sertçe, "Hayır!" dedi. "Hepsini görmen gerekiyor."
Kurban üstüne kurban Bellina'nm bıçağının altına geldikçe dehşet devam etti. Sephrenia, Bevier'in yüzüne baktı. "Benim kim olduğumu biliyor musun, Aziz Şövalye?" diye sordu.
"Tabii ki," diye hıçkırdı Bevier. "Lütfen, Leydi Sephrenia," diye yalvardı, "daha fazla olmasm, size yalvarıyorum."
"Ya bu adam?" Sephrenia Sparhawk'i işaret etti.
"Pandion Tarikatinden Sör Sparhawk, birader şövalye."

ilhanx

"Ya o?"
"Kurik, Sparhawk'm silahtan."
"Ve bu bay?"
"Kont Ghasek, bu mutsuz evin sahibi."
"Ve o?" Occuda'yı gösterdi.
"O Kontun hizmetkârı, iyi ve dürüst bir adam."
"Hâlâ Kontun kız kardeşini serbest bırkmaya niyetli misin?"
"Onu serbest bırakmak mı? Siz deli misiniz? O iblis Cehen-nem'in en derin çukuruna ait."
"İşe yaradı," dedi Sparhawk'a, Sephrenia. "Arük onu öldürmemiz gerekmiyor." Sephrenia'nın sesinde büyük bir rahatlama vardı.
Sparhawk sesindeki gerçekçi tondan sindi.
"Lütfen Leydim," dedi Occuda titrek bir sesle, "şimdi bu korkunç yerden gidebilir miyiz?"
"Daha bitirmedik. Şimdi tehlikeli bölüme geldik. Kurik, meşaleyi odanın arkasına götür. Sen de onunla git, Sparhawk ve her hangi bir şeye karşı hazır ol." !
Omuz omuza yavaşça odanın arkasına yürüdüler. Ve sonra meşalenin titreyen ışığında arka duvardaki bir girintide küçük bir taş heykel gördüler. Çarpık çurpuktu ve tiksindirici bir yüzü vardı.
"Bu ne?" Sparhawk'm ağzı açık kaldı.
"O Azash'dır," diye cevapladı Sephrenia.
"Gerçekten buna mı benziyor?"
"Yaklaşık olarak. Onda hiçbir heykeltraşm yakalayamayacağı çok korkunç birtakım şeyler vardır."
Putun önündeki havada bir dalgalanma olmuş gibi gözüktü ve birden Sparhawk ile Azash arasında kukuletalı siyah bir cüppe giyen uzun, iskeletimsi bir figür belirdi. Kukuletanın içinden gelen yeşil parlama gittikçe daha parlaklaştı.
"Yüzüne bakmayın!" diye onları sertçe uyardı Sephrenia, "Sparhawk, sol elini ucuna gelene dek mızrağın gövdesinde kaydır."
Sparhawk belli belirsiz anladı ve eli ucun yuvasına eriştiğinde muazzam bir güç dalgası hissetti.
Arayıcı tiz bir çığlık atıp, ürkerek ondan uzaklaştı ve yüzündeki parlama titreyip silinmeye başladı. Mızrağın ucunu bir bıçak gibi tutarak kukuletalı yaratığa doğru ilerledi. Arayıcı tekrar tiz bir çığlık attı ve kayboldu.

"Putu parçala, Sparhawk," diye emretti Sephrenia.
Hâlâ mızrağı bir elinde tutarak uzandı ve putu girintiden aldı. Put çok ağır ve dokunulmayacak kadar sıcak gibiydi. Başının üzerine kaldırdı ve yere vurup yüzlerce parçaya ayırdı.
Evin yukarısından tarifi imkânsız bir çaresizlik çığlığı geldi.
"Oldu!" dedi Sephrenia. "Kız kardeşiniz şimdi gücünü kaybetti, Kont Ghasek. Tanrısının görüntüsünün parçalanması onu bütün doğaüstü yeteneklerinden yoksun etti, sanırım ona baktığınızda gene Chyrellos'daki Styric evine girmeden önceki gibi gözükecek."
"Size hiçbir zaman yeteri kadar teşekkür edemeyeceğim, Leydi Sephrenia," dedi şükranla.
"O bizi takip eden şey miydi?" diye sordu Kurik.
"Onun görüntüsü," diye cevapladı Sephrenia.. Putunun tehlikede olduğunu fark ettiğinde Azash onu çağırdı."
"Eğer sadece görüntüyse, o zaman gerçekten tehlikeli değildi, değil mi?"
"Bu hatayı bir daha asla yapma, Kurik. Azash'in görüntüsü bazen gerçek şeylerden çok daha tehlikeli şeyler barındırır." Tiksintiyle etrafına bakındı. "Haydi bu iğrenç yerden gidelim," diye önerdi. "Kapıyı yine kilitleyin, Kont Ghasek - en azından şimdilik. Daha sonra, girişe bir duvar ördürmek akıllıca olabilir."
"Bununla ilgileneceğim," diye söz verdi. . Dar basmaklardan çıktılar ve kemerli odaya, geri döndüler. Diğerleri çoktan orada toplanmıştı.
"Şu korkunç çığlık da neydi?" diye sordu Talen. Çocuğun yüzü soluktu.
"Ne yazık ki, kız kardeşim," diye cevapladı Kont Ghsaek.
Kalten, Bevier'e baktı. "Onun önünde Bellina'dan konuşmak güvenli mi?" diye yavaşça Sparhawk'a sordu.
"Artık- iyi," diye cevapladı Sparhawk, "ve Leydi Bellina'nın güçleri elinden alındı."
"Bu insanın içini rahatlatıyor. Onunla aynı çatı altında rahat uyuyamıyordum." Sephrenia'ya baktı. "Nasıl becerdin?" diye sordu. "Yani, Bevier^ nasıl iyileştirdin?"
"Leydi'nin diğerlerini nasıl etkisi altına aldığını bulduk," dedi Sephrenia. "Bu tip şeyleri geçici olarak engelleyen bir büyü var. Sonra mahzendeki odaya gittik ve tedaviyi tamamladık." Kaşlarını

ilhanx

çattı. "Ama hâlâ bir sorun var," dedi Konta. "Ozan hâlâ dışarıda. Ona ve sizin yolladığınız hizmetkârlara da bulaşmış durumda. Diğerlerine bulaştırabilir ve kalabalık bir grup insanla geri dönebilirler. Hepsini iyileştirmek için burada kalamam. Araştırmamız böyle bir gecikmeden çok ama çok daha önemli."
"Silahlı adamlar yollayacağım," diye belirtti Kont. "Bunun için yeterli kaynağım var ve bu kalenin kapılarını sımsıkı kapatacağım. Gerekirse, kaçmasını engellemek için kız kardeşimi öldüreceğim." Sparhawk mahzende Sephrenia'nm söylediği bir şeyi hatırlayarak, "O kadar ileri gitmenize gerek yok, Lordum," dedi. "Bir planınız mı var, Sor Sparhawk?" "İyisi mi kuleyi görene kadar fazla ümitlenmeyelim." Kont onları avluya çıkardı. Fırtınanın çoğu geçmişti. Yıldırım ufkun doğusunda çakıyor ve yağan yağmur avlunun parlak taşlarını dövüyordu. Kont kalenin güneydoğu köşesini göstererek, "İşte şu, Sör Sparhawk," dedi.
Sparhawk girişten bir meşale aldı, yağmurlu avluyu geçti ve kuleyi incelemeye başladı. Yaklaşık altı metre yüksekliğinde, dört buçuk metre çapında, yuvarlak, bodur bir yapıydı. Taş basamaklar tepede sağlamca sürgülenip zincirlenmiş kapıya doğru dönerek çıkıyordu. Pencereler dar aralıklardan başka bir şey değildi. Kulenin tabanında ikinci bir kapı daha vardı ve kilitli değildi. Sparhawk açtı ve içeri girdi. Bir depoya benziyordu. Torba ve kutular duvarlara istif edilmişti. Oda tozlu ve kullanılmamış gözüküyordu. Kulenin tersine oda yuvarlak değil yarım daire şeklindeydi. Duvarlardan çıkan payandalar yukardaki odanın taş zeminini tutuyordu. Sparhawk tatmin olarak başını salladı ve tekrar dışarı çıktı. "Deponun duvarının arkasında ne var, Lordum?" diye Konta sordu.
"Mutfaktan yukarı çıkan bir tahta merdiven var, Sör Sparhawk. Kulenin savunulması gerektiğinde, ahçılar oradaki adamlara yiyecek ve içecek götürebilirler. Occuda kız kardeşime yemek vermek için kullanıyor."
"Kovduğunuz hizmetçiler merdiveni biliyorlar mı?" "Sadece ahçılar biliyordu ama onlar Occuda'nın öldürdükleri arasındaydılar."
"Çok daha iyi. Basamakların tepesinde bir kapı var mı?" "Hayır. Sadece yemeği içeri itebilmek için dar bir aralık."

"iyi. Leydi biraz kötü davrandı ama hiçbirimizin onun açlıktan ölmesini isteyeceğini sanmıyorum." Etrafa diğerlerine baktı. "Beyler," dedi onlara, "yeni bir iş öğreneceğiz."
"Seni pek anlayamıyorum, Sparhawk," diye kabul etti Tynian.
"Duvarcı olacağız. Kurik, duvar örmeyi biliyor musun?"
"Tabii ki biliyorum, Sparhawk," dedi tiksinerek Kurik. "Bunu bilmen gerekirdi."
"İyi. O zaman bizim ustabaşımız olacaksın. Baylar, önereceğim sizi şok edebilir ama başka seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum." Sephrenia'ya baktı. "Bellina kuleden çıkarsa, Zemochları ya da Arayıcı'yi aramaya gidecektir. Güçlerini ona geri verebilirler mi?"
"Evet. Verebileceklerinden eminim."
"Buna izin veremeyiz. O mahzenin bir daha kullanılmasını istemiyorum."
"Ne öneriyorsunuz, Sör Sparhawk?" diye kont sordu.
"Bu basamakların üzerindeki kapıya duvar öreceğiz," diye cevapladı Sparhawk. "Sonra merdivenleri yıkıp çıkan taşları kulenin altındaki kapıya duvar örmek için kullanacağız. Sonra mutfaktan kulenin içindeki merdivenlere giden kapıyı gizleyeceğiz. Occuda hâlâ onu besleyebilecek ama şu ozan ya da hizmetkârlar kaleye girmeyi başarabüseler bile, asla oradaki odaya ulaşmayı becereme-•yecekler. Leydi Bellina hayatının geri kalanını şu anda bulunduğu yerde geçirecek."
"Bu oldukça korkunç bir şey, Sparhawk," dedi Tynian.
"Onu öldürmeyi mi tercih edersin?" diye açıkça sordu Sparhawk.
Tynian'ın beti benzi uçtu.
"O zaman tamam. Onu taşlarla örüp içeri kapatacağız."
Bevier'in gülümsemesi ürperticiydi. "Mükemmel, Sparhawk," dedi. Sonra Konta baktı. "Söyleyin, Lordum, duvarlarınızın içindeki hangi yapıyı harcayabilirsiniz?"
Kont şaşkın bir bakış attı.
"İnşa için taşa ihtiyacımız olacak," diye açıkladı Bevier. "Sanırım oldukça çok. Kapıyı örten duvarın iyi ve kaim olmasını istiyorum."

on altıncı bölüm

ilhanx

ZIRHLARINI ÇIKARDILAR ve Occuda'nm bulduğu iş önlüklerini giyip, çalışmaya başladılar. Kurik'in yönetiminde çalışarak ahırın arka duvarının bir bölümünü yıktılar. Occuda büyük bir tekne harç karıştırdı. Dönen merdivenlerden kulenin tepesindeki kapıya taş taşımaya başladılar.
"Beyler, başlamadan önce," dedi Sephrenia, "onu görmem gerekecek."
"Bundan emin misin?" diye sordu Kalten. "Biliyorsun, hâlâ tehlikeli olabilir."
"Ben de bunu öğrenmek istiyorum. Güçsüz olduğundan kuşkum yok ama iyisi mi emin olalım."
"Ben de son bir defa onun yüzünü görmek istiyorum," diye ekledi Kont Ghasek. "Bir zamanlar onu sevdim."
Basamakları çıktılar, Kurik kapıdaki koca zinciri çelik bir kolla kaldırdı. Sonra Kont başka bir anahtar çıkardı ve kilidi açtı.
Bevier kılıcını çekti.
"Bu gerçekten gerekli mi?" diye sordu Tynian.
"Belki," diye soğukça cevapladı Bevier.
"Tamam, Lordum," dedi Konta, Sephrenia, "kapıyı açın."
Leydi Bellina tam kenarda duruyordu. Müthiş bir şekilde çarpılmış olan yüzü buruş buruş, boynu kırış kırıştı. Birbirine dolanmış saçlarında beyazlar vardı ve çıplak vücudundan hoş olmayan kıvrımlar sarkmıştı. Gözleri çılgınca bakıyordu, nefret dolu bir hırıltıyla dudaklarım sivri dişlerinin üstünden geri çekti.
"Bellina," diye üzgün bir sesle başladı Kont, ama kadın ona tıslayıp parmaklarını pençe gibi uzatarak ileri atıldı.
Sephrenia parmağıyla işaret ederek tek bir kelime söyledi ve Bellina sıkı bir yumruk yemiş gibi geriye sendeledi. Düş kırıklığıy-

la uluyup tekrar saldırmaya çalıştı ama hiçbirinin göremediği bir duvarı pençeleyerek, birden durdu.
"Tekrar kapatın, Lordum," diye üzüntüyle talimat verdi Seph-renia. "Yeteri kadar gördüm."
"Ben de," diye cevapladı Kont, kapıyı kapatırken tıkanmış bir ses ve yaş dolu gözlerle. "Artık ümitsizce çıldırmış, değil mi?"
"Tamamen. Şüphesiz Chyrellos'daki evden ayrıldığından beri çıldırmış durumda ama artık tamamen gitti. Artık kendinden başka hiç kimse için tehlike değil." Sephrenia'nm sesi acıma doluydu. "O odada ayna yok değil mi?"
"Hayır. Tehlikeli mi?"
"Tam değil, ama en azından kendi görüntüsünden korunucak. Bu çok zalimce olabilir." Düşüncelice durdu. "Fark ettiğim kadarıyla burada sık rastlanan bazı yabani otlar var. Sakinleştirici etkileri vardır. Occuda ile konuşup yemeğine koyması için talimat vereceğim. Onu iyileştirmezler amâ kendini yaralamasını engellemeleri mümkün. Kapıyı kilitleyin, Lordum. Siz baylar yapılması gerekeni yaparken ben içeride olacağım. Bitirdiğinizde bana haber verin." Flüt ve Talen o kaleye dönerken arkasına takıldılar.
"Orada dur, genç adam," dedi oğluna Kurik.
""Yine ne var?" dedi Talen.
"Sen burada kalıyorsun."
"Kurik, tuğla örmek hakkında hiçbir şey bilmiyorum."
"Taş taşırken o kadar çok şey bilmen gerekmiyor."
"Ciddi olamazsın."
Kurik kemerine uzandı ve Talen hızla ahırın arkasındaki taş yığınına gitti.
"İyi bir çocuk," diye belirtti Ulath. "Gerçeği nerdeyse anında kapıyor."
Bevier çalışırken en ön sırada olmak için ısrar etti. Genç Cyrinic taşları neredeyse çılgınca örüyordu.
"Onları aynı seviyede tut," diye bağırdı Kurik. "Bu devamlı kalacak bir yapı, bu yüzden işi ustaya yakışır bir şekilde yapalım."
Sparhawk ona aldırmayarak güldü.
"Eğlenceli bir şey mi var, Lordum?" diye soğukça sordu Kurik.
"Hayır. Sadece bir şey hatırladım, hepsi bu."
"Onu bizimle paylaşman gerekecek. Orada öyle durma, Spar-

hawk. Talen'e taşları taşıması için yardım et."
Kule, kalenin tahkimatının bir parçası olduğundan kapının içine yerleştirildiği boşluk oldukça kalındı. Kontun kız kardeşi içerde delice çığlıklar atıp, kapatıkları kapıyı vahşice yumruklarken kapıya bitişik bir

ilhanx

duvar daha yaptılar. Sonra birincinin üzerine sıkıca dayanan bir duvar daha ördüler. Öğlene doğru Sparhawk, Sephre-nia'ya bittiğini söylemeye gitti.
"İyi," dedi Sephrenia. İkisi avluya geri geldiler. Yağmur kesilmiş gökyüzü açılmaya başlamıştı. Sparhawk bunu iyi bir işaret olarak aldı. Sephrenia'yi kulenin etrafını yarım dönerek çıkan merdi velere götürdü.
"Çok güzel, baylar," diye seslendi Sephrenia, inşa ettikleri duvarın üzerine son rötuşları yapan diğerlerine. "Şimdi buraya gelin. Yapmam gereken son bir şey daha var."
Hep beraber aşağı indiler ve küçük kadın yukarı çıktı. Styricçe konuşmaya başladı. Büyüyü bıraktığında yeni yapılmış duvar bir an için parıldamış gibi gözüktü. Sonra parıltı kayboldu. Sephrenia aşağı indi.
"Tamam," dedi, "şimdi basamakları yıkabilirsiniz."
"Ne yaptın?" diye merakla sordu Kalten.
Sephrenia gülümsedi. "Yaptığınız iş düşündüğünüzden daha iyi oldu, bir tanem," dedi. "İnşa ettiğiniz duvardan artık içeri asla girilemez. Şu ozan ya da hizmetkârlar yaşlanıp saçları beyazlayana kadar balyozlarla ona vursalar da bir parça bile zarar veremezler."
Basamaklardan yukarı çıkan Kurik yana eğildi ve aşağı baktı. "Harç tamamen kuru," diye bildirdi. "Bu genelde günler sürer."
Sephrenia kulenin zeminindeki kapıyı gösterdi. "Bunu bitirdiğinizde bana haber verin. Dışarısı biraz soğuk ve rutubetli. Sanırım içeri sıcağa gideceğim."
Kurik geçici işçi takımına nasıl çalışacaklarını öğretirken, kız kardeşinin diri diri gömülme zorunluluğuna daha da üzülen Kont ona eşlik etmeye çoktan hazırdı.
Artık duvar olan kapıdan aşağıya inen taş basamakları yıkmak ve alt kapıyı örmek günün geri kalanının çoğunu aldı. Sonra Sephrenia dışarı çıktı, büyüyü tekrar etti ve gerisin geri kaleye girdi.
Sparhawk ve diğerleri kulenin bulunduğu kanadın yanındaki mutfağa geçtiler.
Kurik iç merdivenlere açılan küçük kapıyı inceledi.

^
"Evet?" diye Sparhawk sordu.
"Aceleye getirme, Sparhawk."
"Geç oluyor, Kurik."
"Bunu sen yapmak ister misin?" * Sparhawk ağzını kapattı ve Talen sıvışırken bir kelime bile söylemeden izledi. Çocuk yorgun gözüküyordu ve Kurik sıkı bir iş dağıtımcısıydı. Sparhawk'da yeri geldiğinde öyleydi.
Kurik, Occuda'ya birkaç dakika danıştı, sonra harç lekeli grubuna baktı. "Yeni bir iş öğrenme zamanı geldi, baylar," dedi. "Şimdi marangoz olacaksınız. Bu kapıdan bir porselen dolabı yapacağız. Menteşeler hâlâ çalışacak ve ben gizli bir mandal yapabilirim. Kapı tamamen örtülecek." Yukarıdan gelen boğuk sesleri dinlemek için başmı kaldırıp bir an düşündü. "Sanınm biraz yorgana ihtiyacım olacak, Occuda," dedi düşüncelice. "Gürültü buradan duyulmasın diye onları kapının diğer tarafına çakacağım."
"İyi fikir," diye onayladı Occuda. "Başka hizmetkârlar olmadığından burada oldukça çok zaman geçireceğim ve çığlıklar sinirlerimi bozabilir."
"Bunu yapmamızın tek sebebi bu değil ama tamam. Çok iyi, baylar, haydi çalışmaya." Kurik sırıttı. "Daha sizi işe yarar adamlar haline sokmadım," dedi.
Bitirdiklerinde porselen dolabı güzel olmuştu. Kurik oldukça bol boyayla rengini koyulaştırdı sonra geri çekildi ve yeni mobilyayı eleştirircesine inceledi. "Boya kuruduktan sonra birkaç kez cilala," dedi Occuda'ya/ "ve sonra ötesini berisini zedele. Birkaç yerini çiziktirir, köşelere toz serpiştirirsen de iyi olur. Hiç kimse bir ya da birkaç yüzyıldır burada olmadığını anlamayacaktır."
"Çok iyi bir adamın var, Sparhawk," diye belirtti Ulath. "Onu satmayı düşünür müsün?"
"Karısı beni öldürür," diye cevapladı Sparhawk. "Hem, biz Ele-nia'da insanları satmayız."
"Elenia'da değiliz."
"Niye oturma odasına geri dönmüyoruz?"
"Daha değil, Aziz Şövalyeler," dedi sertçe Kurik. "Önce yerdeki talaşları temizleyecek sonra da aletleri yerlerine koyacaksınız."
Sparhawk iç çekti ve süpürge aramaya gitti.
Mutfağı temizledikten sonra üzerlerindeki harç ve talaşları te-

mizlediler. Tunik ve taytlarını giyip, Sephrenia ile Kontu derin sohbete dalmış buldukları kubbe tavanlı odaya geri döndüler. Flüt ve Talen yakınlarında oturuyorlardı. Talen, küçük kıza dama oynamayı öğretiyordu.

ilhanx

"Şimdi çok daha cici gözüküyorsunuz," dedi onaylarcasma Sephrenia. "Avluda gerçekten çok kirliydiniz."
"Üzerin çamurlanmadan taş veya tuğladan duvar öremezsin." Kurik omuz silkti.
"Galiba elim su topladı," dedi Kalten, avcuna bakarak.
"Bu şövalye olduğundan beri yaptığı ilk dürüst iş," dedi Konta Kurik. "Biraz eğitimle iyi bir marangoz olabilir ama korkarım geri kalanının alması gereken çok uzun bir yol var."
"Mutfaktaki kapıyı nasıl gizlediniz?" diye sordu Kont.
"Üzerine bir porselen dolabı yaptık, Lordum. Occuda eski gözükmesi için birkaç şey daha yapacak ve sonra içini kap kaçakla dolduracak. Arkasını kız kardeşinizin çığlıklarını boğmak için yorganla kapladık."
"Hâlâ yapıyor mu?" Kont iç çekti.
"Bu yıllar geçse de azalmayacak, Lordum," dedi Sephrenia. "Korkarım öleceği güne kadar çığlıklar atacak. Durduğunda, bu işin bittiğini anlayacaksınız."
"Occuda bize yiyecek bir şeyler ayarlıyor," dedi Konta Spar-hawk. "Bu biraz vakit alır, derlediğiniz kayıtlara bir göz atmak için kötü bir zaman olmasa gerek."
"Harika bir fikir, Sor Sparhawk," diyen Kont, iskemlesinden kalktı. "Bize izin verir misiniz, Madam?"
"Tabii ki."
"Belki bize katılmak istersiniz?"
Sephrenia güldü. "Ah, hayır, Lordum. Kütüphanede bir işe yaramam."
"Sephrenia okumaz," diye açıkladı Sparhawk. "Sanırım, diniyle ilgili bir şey."
"Hayır," dedi Sephrenia. "Bunun dille bir ilgisi var, bir tanem. Elene düşünme alışkanlığına kapılmak istemiyorum. Büyük bir hızla Styricçe düşünmem - ve konuşmam - gerektiğinde engelleyici olabilir."
"Bevier, Ulath, niye Kont ve benimle gelmiyorsunuz?" diye
224

önerdi Sparhawk. "Bize gereken öyküyü saptaması için bazı ayrıntılarda yardımcı olabilirsiniz."
Basamaklardan yukarı çıktılar ve odayı terk ettiler. Batı kanadında bir kapıya ulaşana kadar, Kontu kalenin tozlu koridorlarında takip ettiler. Kont kapıyı açtı ve onları karanlık bir odaya soktu. Geniş bir masayı el yordamıyla araştırdı, bir mum aldı ve onu yanan meşaleden yakmak için koridora çıktı.
Oda büyük değildi ve kitaplarla tıka basa doluydu. Yerden tavana kadar yükselen raflarda ve yığınlar halinde köşelerde duruyorlardı.
"İyi okuyorsunuz, Lordum," dedi Bevier.
"Bilginlerin yaptığı budur, Sör Bevier. Buradaki toprak fakir -ağaç yetiştirmek dışında - ve ağaç yetiştirmek medeni bir adam için tatmin edici bir faaliyet değil." Sevecen bir şekilde etrafına bakındı. "Bunlar benim arkadaşlarım," dedi. "Korkarım onların arkadaşlıklarına daha önce hiç olmadığı kadar çok ihtiyacım olacak. Bir daha bu evi terk edemeyeceğim. Kız kardeşime muhafızlık etmek için burada kalmam gerekecek."
"Delirenler genelde fazla yaşamazlar, Lordum/' diye onu temin etti Ulath. "Bir kere çıldırdılar mı, kendilerini ihmal etmeye başlarlar. Bir kış mevsiminde deliren bir kuzenim vardı. Bahara gitmişti."
"Sevdiğin birinin ölmesini ummak acı dolu bir şey, Sör Ulath ama Tanrım bana yardım et çünkü öyle umduğumu fark ettim." Kont elini masasının üzerinde yığılı otuz santim kadar kaim, ciltsiz kâğıdın üzerine koydu. "Hayatımın eseri, baylar." Oturdu. "Artık işe başlayalım. Tam olarak ne arıyorsunuz?"
"Thalesia kralı Sarak'm mezarını," dedi Ulath. "Lamorkand'da-ki savaş meydanına ulaşamadı bu yüzden burada Pelosi'da ya da Deira'da bir küçük çarpışmada öldüğünü var sayıyoruz - tabii ki gemisi denizde kaybolmadıysa."
Sparhawk bunu hiç düşünmemişti. Bhelliom'un Thalesia Boğa-zı'nda ya da Pelos Denizi'nin dibinde yattığı fikri tüylerini diken diken etti.
"Biraz daha ayrıntılara inebilir misiniz?" diye sordu Kont. "Kralın gideceği yer gölün hangi yakasıydı? Kayıtlarımı düzenleyebilmek için bölge bölge ayırdım."
"Büyük ihtimalle, Kral Sarak doğu yakasına gitmekteydi," diye
225

cevapladı Bevier. "Orası Thalesia ordusunun Zemochlarla karşılaştığı yerdi."
"Geminin nerede karaya yanaştığı hakkında bir ipucu var mı?"
"Benim bildiğim kadarıyla yok," diye kabul etti Ulath. "Birkaç tahmin yürüttüm ama yüz fersah kadar uzaklıkta olabilirler. Sarak kuzey yakasındaki bir limana gitmiş olabilir ama Thalesia gemileri bunu yapmazlar. Bizim bazı yerlerde korsan olarak ünümüz vardır, Sarak sıkıcı sorulardan uzak durmak isteyip pruvasını boş bir kumsala çevirmiştir."
"Bu işi biraz daha zorlaştırır," dedi Kont Ghasek. "Eğer nerede karaya çıktığını bilseydim hangi bölgeden geçebileceğini bilecektim. Thalesia efsanelerinde Kralı tanıtan bir açıklama var mı?"

ilhanx

"Çok ayrıntılı değil," diye Ulath cevapladı, "sadece iki metre on santim boyunda olduğunu biliyoruz."
"Bu biraz yardım eder. Yerel insanlar büyük ihtimalle ismini bilemeyeceklerdir ama o yapıda bir adam hatırlanacaktır." El yazmalarını karıştırmaya başladı. "Deira'nm kuzey sahilinde karaya çıkmış olma ihtimali var mı?"
"Mümkün ama beklenmez," dedi Ulath. "O zamanlar Thalesia ve Deira arasındaki ilişkiler gergindi. Sarak kendini yakalatacak bir konuma sokmak istemezdi."
"O zaman Apalia limanı etrafından başlayalım. Randera Gö-lü'nün doğu yakasına giden en kısa rota oranın güneyinden geçer." Önündeki sayfaları çevirmeye başladı. Kaşlarını çattı. "Burada işe yarar bir şey gözükmüyor," dedi. "Kralın grubu ne kadar kalabalıktı?"
"Çok büyük değil," diye Ulath geveledi. "Sarak, Emsat'ı aceleyle terk etti ve yanma sadece bir miktar hizmetkâr aldı."
"Apalia'da bulduğum bütün bilgiler kalabalık Thalesialı askerler hakkında. Şüphesiz, sizin dediğiniz gibi olabilir, Sör Ulath. Kral Sarak, Apalia'yi geçip boş bir kumsala çıkmış olabilir. Kumsallar ve terk edilmiş balıkçı köylerini taramadan önce bir de Nadera limanını deneyelim." Bir haritaya baktı, sonra el yazmalarının yarısını bir kenara ayırıp göz gezdirmeye başladı. "Sanırım bir şey bulduk!" diye bir bilgin coşkusuyla bağırdı. "Nadera yakınlarında bir köylü sefer sırasında gece erken saatlerde şehri geçen ve karaya çıkmadan nehirde birkaç fersah yukarı çıkan bir Thalesia gemisinden

bahsetti. Bir grup savaşçı çıktı, biri diğerlerinden bir baş daha uzun duruyordu. Sarak'm tacında sıradışı bir şey yar mıydı?"
"Tepesinde büyük mavi bir mücevher varmış," diyen Ulath'm yüzü dikkatliydi.
"O zaman bu o," dedi sevinçten uçarak Kont. "Hikâye özellikle o mücevherden bahsediyor. Bir insan yumruğu büyüklüğündey-miş diyorlar."
Sparhawk patlarcasına derin bir nefes verdi. "En azından Sarak'm gemisi denizde batmamış," dedi rahatlayarak.
Kont bir parça ip aldı ve haritanın üstünde çaprazca gerdi. Sonra kalemini mürekkep hokkasına batırdı ve birtakım notlar aldı. "O zaman, tamam" dedi duraksamadan. "Kral Sarak'ın Nadera'dan savaş meydanına giden en kısa yolu seçtiğini kabul edersek, bu listedeki bölgelerden geçmiş olması gerekiyor. Hepsinde araştırmalar yaptım. Yaklaşıyoruz, Aziz Şövalyeler. Şimdiden sizin kralın izini bulduk." Hızla sayfaları karıştırmaya başladı. "Burada ondan bahsedilmiyor," diye kendi kendine mırıldandı, "ama bu bölgede çatışma yoktu." Okumaya devam etti, dudakları büzülmüştü. "Burada!" dedi, yüzünde bir zafer gülümsemesi belirdi. "Venne Gö-lü'nün yirmi fersah kuzeyinde bir köyden bir grup Thalesialı geçti. Liderleri başında taç bulunan çok iri bir adamdı. Daraltıyoruz."
Sparhawk nefesini tutuğunu fark etti. Hayatında bir çok görev ve araştırmada bulunmuştu ama bu kâğıt üzerindeki iz takip etmenin garip bir heyecanı vardı. Bir insanın hayatını tam bir mutlulukla bilime nasıl adayabildiğini anlamaya başladı.
"Ve işte burada!" dedi coşkuyla Kont. "Onu bulduk."
"Nerede?" diye hevesle sordu Sparhawk.
"Size bütün parçayı okuyacağım," diye cevapladı Kont. "Şüphesiz, bunu bana anlatan adamdan çok daha nazik bir dile çevirdiğimi anladınız." Gülümsedi. "Serilerin dili çok renkli ama bilimsel bir esere zor uyuyor." Gözlerini kısarak sayfaya baktı. "Oh, evet. Şimdi hatırladım. Bu adam bir serfti. Efendisi bu adamın öyküler anlatmaktan hoşlandığını söyledi. Onu Venne Gölü'nün doğusunda bir tarlada çapayla bir toprak parçasını parçalarken buldum. Bana anlattığı işte bu:
" 'Seferin ilk zamanlarıydı, Otha emrindeki Zemochlar Lamor-kand'm doğu sınırından içeri girmişlerdi ve ilerledikçe arazileri

yakıp yıkıyorlardı. Batı Elenia Kralları toplayabildikleri bütün güçlerle onları karşılamaya koşuyorlardı. Batıdan büyük asker grupları geliyordu ama aslında onlar Venne Gölü'nden çok daha güneydelerdi. Kuzeyden gelen askerler daha çok Thalesialılardı. Thalesia ordusu karaya çıkmadan öncü bir grup Venne Gölü'nü geçip güneye indi.
" yOtha, hepimizin bildiği gibi, ana gücünün önünde ufak askeri birlikler ve devriyeler çıkarmıştı. O devriyelerden biri Dev'in Höyüğü denilen yerde biraz önce bahsedilen Thalesialıların yolunu kesti.'"
"O yer savaştan önce mi yoksa sonra mı isimlendirildi?" diye Ulath sordu.
"Sonrasında olmalı," diye cevapladı Kont. "Pelosialılar ölüler için höyük inşa etmezler. Bu bir Thalesia adeti, değil mi?"
"Doğru ve dev kelimesi Sarak'ı oldukça iyi tarif ediyor, ne dersiniz?"

ilhanx

"Tam benim düşündüğüm gibi. Hem, daha da var." Kont okumaya devam etti. " 'Thalesialı ve Zemochlar arasındaki karşılaşma kısa ve çok gaddarcaydı. Zemochlar kuzeyli savaşçılardan sayıca çok fazlaydılar ve kısa zamanda ezip geçtiler. Aralarında son ölen muazzam iri liderleriydi. Ama kötü yaralı hizmetkârlarından biri, ölen liderlerinin cesedinden bir şey aldı ve onunla batıya göle doğru kaçtı. Ne aldığı ve onunla ne yaptığı konusunda açık bir bilgi yok. Zemochlar hizmetkârı öfkeyle takip ettiler. O gölün kenarında yaralarından dolayı öldü. Bununla beraber bir grup Alcione Şö-valyesi'nin yolu, Rendor seferinde aldıkları yaraları iyileştirmek için Deira'daki ana karargâhlarına dönerlerken Randera Gölü'ne düştü ve Zemoch devriyesini son adamına kadar yok ettiler. Sadık hizmetkârı gömdüler ve esas çarpışma bölgesini şans eseri atlaya-rarak yollarına devam ettiler.
" 'Bunlar olurken büyük bir Thalesia gücü bir gün kadar geriden ilk grubu takip ediyormuş. Köylüler onlara olanları anlattıklarında, vatandaşlarını gömdüler ve mezarlarının üzerine höyük inşa ettiler. Bu ikinci Thalesia gücü Randera Gölü'ne asla ulaşamadı, çünkü iki gün sonra pusuya düşürülüp hepsi öldürüldü.' "
"İşte bu Sarak'm başına gelenleri niçin hiç kimsenin bilmediğini açıklıyor," dedi Ulath. "Bunu başkasına söyleyecek hiç kimse

hayatta kalmamış."
"Şu hizmetkâr," diye derin derin düşüncelere daldı Bevier, "aldığı kralın tacı olabilir mi?"
"Mümkün/' diye kabul etti Ulath. "Ama daha çok kılıcı olabilir. Thalesialılar kraliyet kılıçlarına çok değer verirler."
"Bunu anlamak çok zor olmayacak," dedi Sparhawk. "Dev'in Höyüğü'ne gideceğiz ve Tynian Sarak'm hayaletini uyandıracak. O kılıcına - ve tacına - ne olduğunu bize söyleyebilir."
"Burada tuhaf bir şey var," dedi Kont. "Yazmadığımı çok iyi hatırlıyorum çünkü savaştan sonra olmuştu. Serfler o zamandan günümüze yüzyıllardır Venne Gölü'nün etrafındaki bataklıklarda biçimsiz, canavarımsı bir şekil görüp duruyorlarmış."
"Bir bataklık yaratığı mı?" diye fikrini söyledi Bevier. "Belki de bir ayı?"
"Sanırım serfler bir ayıyı tanıyabilirler," dedi Kont.
"Belki bir mus geyiğidir," dedi Ulath. "İlk defa mus gördüğümde bir şeyin o kadar büyüyebileceğine inanamamıştım, musun sevimli bir suratı yoktur."
"Sertlerin o şeyin arka ayakları üzerinde yürüdüğünü söylediğini hatırlıyorum."
"Bir Troll olabilir mi?" diye sordu Sparhawk. "Hani şu gölün kenarında kampımızın yanında böğüren?"
"Serfler onu tüylü ve çok uzun diye tanımlıyorlar mı?" diye sordu Ulath.
"Yeteri kadar tüylü ama tıknaz, kollarıyla bacaklarının çarpık olduğunu söylüyorlar."
Ulath kaşlarını çattı. "Duyduğum hiçbir Troll'e benzemiyor -belki -" Gözleri birden faltaşı gibi açıldı. "Ghwerig!" diye bağırırken parmaklarını şaklattı. "Onun Ghwerig olması gerekiyor. İşte bu işi sağlam kazığa bağladı, Sparhawk. Ghwerig, Bhelliom'u arıyor ve tam nereye bakacağını biliyor."
"Venne Gölü'ne geri dönsek iyi olacak sanırım," dedi Sparhawk, "elimizden geldiği kadar hızlı. Ghwerig'in benden önce Bhelliom'u bulmasını istemiyorum. Bhelliom'u almak için onunla güreşmek istemiyorum."

on yedinci bölüm

"SONSUZA KADAR size borçluyum dostlarım," dedi Kont, ertesi sabah kalenin avlusunda gitmeye hazırlanırlarken.
"Biz de size, Lordum," diye onu temin etti Sparhawk. "Sizin . yardımınız olmadan, aradığımızı bulmamızın olanağı yoktu."
"O zaman, Tanrı yolunuzu açık etsin, Sör Sparhawk," dedi Ghasek, iri Pandion'un elini içtenlikle sıkarken.
Sparhawk kayalığın dibine inen dar patikaya doğru ilerledi. . "Ona ne olacağını merak ediyorum," dedi Talen, giderlerken oldukça üzgün bir biçimde.
"Başka seçeneği yok," dedi Sephrenia. "Kız kardeşi ölene kadar orada kalması gerekiyor. Bellina artık bir tehlike değil ama korunması ve ilgilenilmesi gerekiyor."
"Kontun hayatının kalanı çok yalnız geçecek." Kalten iç çekti.
"Kitapları ve kayıtları var," dedi Sparhawk. "Bir bilginin gerçekten ihtiyacı olan tek dost onlar."
Ulath içinden homurdandı.
"Sorun ne?" diye sorudu Tynian.

ilhanx

"Venne Gölü'ndeki Troll'ün neden orada olduğunu bilmem ge-rekirirdi. Araştırsaydım zaman kazanmamızı sağlayabilirdim."
"Görseydin Ghwerig'i tanıyabilecek miydin?"
Ulath başıyla onayladı. "O cüce ve etrafta fazla cüce Troll yoktur. Dişi TrollTer genelde deforme doğanları, doğar doğmaz yer."
"Bu canavarca bir davranış."
"Troll'ler nazik yaradılışlarıyla tanınmazlar. Çoğu zaman birbirleriyle bile iyi geçinmezler."
O sabah güneş parlıyor ve kuşlar Kont Ghasek'in kalesinin altındaki terk edilmiş köyün yanındaki çalılıklarda ötüyorlardı. Talen köye gitmek için döndü.

"Orada çalacak bir şey yok," diye arkasından seslendi Kurik.
"Sadece merak hepsi o kadar," diye seslendi Talen. "Birkaç dakika sonra sizi yakalarım." ,
"Gidip onu almamı ister misin?" diye sordu Berit.
"Bırak etrafa baksın," dedi Sparhavvk. "Eğer izin vermezsek bütün gün şikâyet edecek."
Sonra Talen dörtnala köyden geldi. Yüzü ölü gibi bembeyazdı, gözleri deli gibiydi. Onlara ulaştığında tepe taklak atından düştü ve yere yayılıp öğürdü, konuşamıyordu.
"Gidip bakalım," dedi Kalten'e Sparhawk. "Siz burada bekleyin."
İki şövalye mızrakları hazır, dikkatle terk edilmiş köye gittiler.
Kalten Talen'in atının izlerini mızrağının ucuyla göstererek, "Bu yoldan gitti," dedi yavaşça.
Sparhawk başıyla onaylayıp diğerlerinden büyük olan bir eve giden izleri takip etti. Atlarından inip kılıçlarını çekerek içeri girdiler.
Odalar tozluydu, hiç mobilya yoktu. "Burada hiçbir şey yok," dedi Kalten. "Onu korkutan şeyin ne olduğunu merak ediyorum.''
Sparhavvk evin arkasındaki odaya bakan bir kapıyı açtı. "İyisi mi git, Sephrenia'yı getir," dedi soğukça.
"O da ne?"
"Bir çocuk. Canlı değil, öleli çok uzun zaman olmuş."
"Emin misin?"
"Kendin bak."
Kalten odanın içine baktı ve kusacak gibi bir ses çıkardı. "Bunu görmesini istediğinden emin misin?" diye sordu. ' "Ne olduğunu bilmemiz gerekiyor."
"O zaman gidip onu alacağım."
Dışarı çıktılar. Sparhavvk evin kapısının yanında dururken Kalten atma bindi ve diğerlerinin beklediği yere sürdü. Birkaç dakika sonra sarışın şövalye yanında Sephrenia ile geri döndü.
"Ona Flüt'ü Kurik ile bırakmasını söyledim," dedi Kalten. "Burada olanları görmesini istemeyiz."
"Hayır," diye sıkıntıyla cevapladı Sparhavvk. "Küçük ana," diye Sephrenia'dan özür diledi, "bu hoş olmayacak."
"Bazı şeyler öyledir," dedi azimlice Sephrenia.
Onu evin arka odasına götürdüler.
Sephrenia hızla bir göz attı ve sonra kenara döndü. "Kalten,"

dedi, "git ve bir mezar kaz."
"Küreğim yok," diye itiraz etti.
"O zaman ellerini kullan!" Ses tonu sert, neredeyse yırtıcıydı.
"Peki, Sephrenia." Kalten onun bu kendine uymayan sertliğinden ürkmüş gözüktü. Çabucak evi terk etti.
"Vah zavallı şey," diye kederlendi Sephrenia, kurumuş küçük gövdenin üzerinde dikilerek.
Çocuğun gövdesi solmuş ve kurumuştu. Derisi griydi ve çökmüş gözleri açıktı.
"Gene Bellina mı?" diye sordu Sparhawk. Sesi kendine bile yüksek geldi.
"Hayır," dedi Sephrenia. "Arayıcı'nın işi. Böyle beslenir," diye çocuğun bedenindeki kurumuş küçük delik izlerini gösterdi. "Burada, burada ve burada. Bu Arayıcı'nın beslendiği yer. Beden sıvısını emer ve sadece kuru bir kabuk bırakır."
"Artık bırakmayacak," dedi Sparhawk, Aldreas'ın mızrağını tutan elini sıkarak. "İlk karşılaştığımızda ölecek."
"Bunu yapabilecek misin, bir tanem?"

ilhanx

"Yapamamaya dayanamam. Çocuğun intikamını alacağım -Arayıcı'yla ya da Azash'la hatta Cehennem'in kapıları fark etmez."
"Sen kızgınsın, Sparhawk."
"Evet. Öyle." Bu aptalcaydı, bir amacı yoktu ama Sparhawk kılıcını kınından çekti ve onunla bir duvarı yıktı. Bu bir işe yaramadı ama kendini biraz daha iyi hissetmesini sağladı.
Diğerleri sessizce köye ve Kalten'in çıplak elleriyle açmış olduğu mezarın başına geldiler. Sephrenia kollarında çocuğun kurumuş gövdesiyle evden dışarı çıktı. Flüt yanında biraz keten kumaşla ileri çıktı ve ikisi ölü çocuğu dikkatle sardılar. Sonra basit mezara yerleştirdiler.
"Bevier," dedi Sephrenia sertçe, "dua edecek misin? Bu bir Ele-ne çocuğu ve bu şövalyeler arasında en yürekten inanan sensin."
"Ben buna layık değilim." Bevier açıkça ağlıyordu.
"Kim layık, bir tanem?" diye sordu Sephrenia. "Bu meçhul çocuğu karanlıklar içine yalnız mı yollayacaksın?"
Bevier ona baktı sonra mezarın yanında diz üstü çöktü ve Ele-ne kilisesinin ölüler için olan çok eski duasını okumaya başladı.
Oldukça tuhaf bir biçimde Flüt diz çökmüş Arcialının yanına

geldi. Parmaklarını rahatlatıcı bir şekilde Bevie/in mavi siyah kıvırcık saçlarında dolaştırdı. Her nedense, Sparhawk bu tuhaf küçük kızın diğerlerinin fark ettiğinden çok daha yaşlı olabileceğini hissetmeye başladı. Sonra Flüt kavalını kaldırdı. İlahi çok eskiydi, neredeyse esası Elene inanandaydı ama içinde saklı küçük Styric izler vardı. Sparhawk, küçük kızın şarkısının sesinde inanılmaz olasılıklar algılamaya başladı.
Defin tamamlandığında, yollarına devam ettiler. Günün kalanında hepsi sessizdi, başıboş dolaşan ozanla karşılaştıkları küçük gölün yanındaki kamp yerinde akşam için durdular. Adam gitmişti.
"Ben de bundan korkuyordum," dedi Sparhawk. "Onun hâlâ burada olduğunu düşünmek çok büyük bir umuttu."
"Belki daha güneyde ona yetişiriz," diye fikrini söyledi Kalten. "Atı iyi durumda değildi."
"Yakalasak bile onunla ne yapabiliriz?" diye sordu Tynian. "Onu öldürmeyi planlamıyorsunuz, değil mi?"
"En son çare," diye cevapladı Kalten. "Sephrenia şimdi Belli-na'nm onu nasıl etkilediğini biliyor, onu iyi edebilir."
"Güvenin çok hoş, Kalten," dedi, "ama uygun olmayabilir."
"Ona yaptığı büyü yavaş yavaş geçer mi?" diye sordu Bevier.
"Bir dereceye kadar. Zamanla azgınlığı azalacak ama asla ondan tam kurtulamayacak. Önemli olan gittikçe daha az bulaştırıcı olması. Önümüzdeki haftaya dek çok fazla insanla karşılaşmadığı sürece ne o, ne de hizmetkârlar, Kont için fazla tehlike olmayacaklar."
"Bu da bir şey," dedi genç Cyrinic. Hafifçe kaşlarını çattı. "Bana bulaşmış olmasına rağmen yaratık o gece niçin bana geldi? Bu sadece boşa zaman harcamak değil mi?" Bevier ölü çocuğun cenazesinden hâlâ çok sarsılmış gözüküyordu.
"O kuvvetlendirmeydi Bevier" dedi Sephrenia. "Rahatsız olmuştun ama arkadaşlarına saldıracak kadar ileri gitmezdin. Onu kulesinden kurtarmak için her şeyi yapacağına emin olması gerekiyordu."
Akşam için kamplarını kurarlarken, Sparhawk'm aklına bir şey geldi. Elinde çay fincamyla ateşin yanında oturan Sephrenia'nm yanma gitti. "Sephrenia. Azash neyin peşinde? Niye Eleneleri ayartmak için uğraşıyor? Bunu daha önce hiç yapmamıştı, değil mi?"
"Kral Aldreas'ın hayaletinin sana dediğini hatırlıyor musun? Bhelliom'un tekrar görüneceği zamanın geldiği hakkında?"

"Evet."
"Azash da bunu biliyor ve azıyor. Zemochlarınm güvenilir olmadıklarını anladı sanırım. Emirlere itaat ediyorlar ama çok akıllı değiller. Şimdiye kadar yüzyıllardır o savaş meydanını kazıyorlar ama sadece aynı yeri alt üst edip duruyorlar. Son birkaç hafta içerisinde Bhelliom'un yeri hakkında onların son beş yüz yıldır bulduklarından daha fazlasını bulduk."
"Şanslıydık."
"Bu tamamen doğru değil, Sparhawk. Seni bazen Elene mantığı hakkında kızdırdığımı biliyorum ama bizi Bhelliom'a yaklaştıran oydu. Bir Zemoch mantık yürütemez. Bu Azash'm zayıf tarafı. Bir Zemoch düşünmez, çünkü bunu yapması gerekmiyor. Bütün düşünme işini onun yerine Azash yapar. İşte bu yüzden Azash, çılgınca Eleneleri saptırmaya çalışıyor. Onların tapınmasına ihtiyacı yok; onların

ilhanx

beyinlerine ihtiyacı var. Bütün batı krallıklarında eski öyküleri toplayan Zemochları var - aynı bizim yaptığımız gibi. Sanırım bir tanesinin doğru öyküye rastlayacağını ve sonra Elene döneklerinin parçaları bir araya getirebileceklerine inanıyor."
"Uzun bir yol, değil mi?"
"Azash'm zamanı var. Bizim gibi acil baskı altında değil."
O akşam geç vakitlerde, Sparhawk nöbette ateşten biraz uzakta durmuş, ay ışığında ışıl ışıl parlayan küçük göle bakıyordu. Gene, gerideki kasvetli ormandan kurtların uluması yankılandı ama ses o kadar uğursuz gözükmedi. Bu ormana sık sık uğrayan korkunç ruh ebediyen kilitlenmişti ve artık kurtlar kötülüğün habercisi değil sadece kurttular. Şüphesiz Arayıcı tamamen farklı bir konuydu. Sparhawk bir dahaki sefer karşılaştıklarında Aldreas'm mızrağını iğrenç yaratığa saplayacağına kendi kendine söz verdi.
"Sparhawk, neredesin?" Talen'di. Ateşin yanında durmuş dikkatle karanlığa bakıyordu.
"Buradayım."
Çocuk yerdeki engellerden kaçınmak için adımlarını dikkatli atarak ona doğru geldi.
"Sorun ne?" diye sordu Sparhawk.
"Uyuyamadım. Eşlik etmemden hoşlanabileceğini düşündüm."
"Bunu takdir ediyorum Talen. Nöbet beklemek yalnız bir iştir."
"Kesinlikle o kaleden uzak olmaktan memnunum," dedi Talen.

"Hayatımda hiç o kadar korkmamıştım."
"Ben de biraz gergindim," diye kabul etti Sparhawk.
"Biliyor musun? Ghasek'in kalesinde bir yığın hoş şey vardı ve bir tanesini bile çalmayı düşünmedim. Tuhaf değil mi?"
"Belki büyüyorsun?"
"Çok yaşlı hırsızlar tanıyorum," diye ona katılmadı Talen. Sonra umutsuz bir kederle iç çekti.
"Bu kadar keder niçin, Talen?"
"Kimseye söylemeyecektim, Sparhawk ama o iş eskiden olduğu gibi eğlenceli değil. Şimdi, artık herkesten istediğim her şeyi alabileceğimi biliyorum, işin heyecanı bir şekilde kalmadı."
"Belki başka bir iş arayabilirsin."
"Başka hangi işe uygunum ki?"
"Bunu düşüneceğim."
Talen birden, güldü.
"Komik olan ne?" diye sordu Sparhawk.
"Bonservis almakta biraz zorlanabilirim," diyen çocuk hâlâ gülüyordu. "Müşterilerim genelde onlarla iş yaptığımı bilmezler."
Sparhawk sırıttı. "Bu bir sorun olabilir," diye onayladı. "Bu konuda bir şey yaparız."
Çocuk tekrar iç çekti. "Bu iş neredeyse tamam değil mi, Sparhawk? Şimdi kralın nerede gömülü olduğunu biliyoruz. Tek yapacağımız tacını kazıp çıkarmak ve sonra Cimmura'ya geri dönmek. Sen saraya geri döneceksin ve ben de sokaklara geri döneceğim."
"Sanmam. Belki sokaklara karşı bir seçenek bulabiliriz."
"Belki ama sıkıcı olduğu an yine kaçarım. Biliyor musun, bunların hepsini özleyeceğim? Nerdeyse altımı ıslatacak kadar korktuğum anlar oldu, iyi zamanlar da vardı. Hatırlayacaklarım onlar."
"En azından sana bir şeyler verdik." Sparhawk elini Talen'in omuzuna koydu. "Yatağına dön, Talen. Yarın erken kalkacağız."
"Sen nasıl istersen, Sparhawk."
Ertesi gün şafak sökerken atlar yaralanmasın diye tekerlek izleriyle dolu yolda dikkatli giderek yola koyuldular. Oduncuların köyünü durmadan geçip, vakit geçirmeden ilerlediler.
Kalten öğlene doğru, "Ne kadar daha gideceğimizi hesapladın?" diye sordu.
"Üç, belki dört gün - en fazla beş" diye cevapladı Sparhawk.

"Ormandan bir çıktık mı, yollar düzeliyor, daha çabuk gideceğiz."
"Sonra bütün yapacağımız, Dev Höyüğü'nü bulmak."
"Bu fazla sorun olmayacak. Ghasek'in söylediğine göre köylüler onu kerteriz noktası olarak kullanıyorlarmış. Etrafa sorarız."
"Sonra kazmaya başlarız."
"Bu senin yerine başkasının yapmasını istemeyeceğin bir iş."

ilhanx

"Sephrenia'nın Lamorkand'da Alstrom'un kalesinde söylediği şeyi hatırlıyor musun?" diye sordu Kalten. "Bhelliom'un tekrar ortaya çıkmasının bütün dünyayı çın çın çınlatacağı hakkındakiler."
"Belli belirsiz," diye cevapladı Sparhawk.
"Onu ortaya çıkardığımızda, Azash bunu bilecek ve Cimmu-ra'ya giden yolun iki tarafında Zemochlar sıralanacaklar. Çok gergin bir"yolculuk olabilir."
Ulath tam arkalarından at biniyordu. "Tam değil," diye ona katılmadı. "Yüzükler zaten Sparhawk'ta. Ona Troll dilinde birkaç kelime öğretebilirim. Bir kere Bhelliom'u eline aldı mı, yapamayacağı hiçbir şey yok. Bir alay Zemochu yıkabilecektir."
"Gerçekten o kadar güçlü mü?"
"Kalten, bu konuda hiç fikrin yok. Öykülerin yarısı doğruysa, Bhelliom her şeyi yapar. Sparhawk, isterse güneşi bile durdurabilir."
Sparhawk omzunun üstünden geriye Ulath'a baktı. "Bhelliom'u kullanmak için Troll dilini bilmen gerekiyor mu?" diye sordu.
"Emin değilim," diye cevapladı Ulath, "ama Troll Tanrıları'nın gücüyle dolduğunu söylüyorlar. Elene veya Styric dilinde konuşulan kelimelere cevap vermeyebilirler. Bir daha ki sefere bir Troll Tanrısıyla konuştuğumda soracağım."
O gece tekrar ormanda kamp kurdular. Akşam yemeğinden sonra, Sparhawk biraz düşünmek için yürüyerek ateşten uzaklaştı. Bevier sessizce ona katıldı. "Venne'ye ulaştığımızda duracak mıyız?" diye sordu Cyrinic.
"Çok büyük ihtimalle," diye cevapladı Sparhawk. "Yarın çok fazla gideceğimizden şüpheliyim."
"İyi. Bir kilise bulmam gerekecek."
"Ya?"
"Bana kötülük bulaştı. Bir müddet dua etmem lazım."
"Senin suçun değildi, Bevier. İçimizden birine olabilirdi."
"Ama o bendim, Sparhawk," Bevier iç çekti. "Cadı beni denedi

çünkü kolay etki altında kalanın ben olduğumu biliyordu."
"Saçma, Bevier. Sen, benim karşılaştığım en dindar adamsın."
"Hayır," diye ona katılmadı Bevier. "Ben kendi zayıflığımı biliyorum. Karşı cinsin üyeleri beni çok güçlü çeker."
"Sen genç bir adamsın, dostum. Hissettiğin şeyler doğaldır. Zamanla azalacak - ya da bana öyle söylediler."
"Sen de hâlâ bu dürtüleri hissediyor musun? Umarım senin yaşına ulaştığımda bunlar benim için artık sorun olmayacaklar."
"Bu işler tam olarak öyle yürümez, Bevier. Güzel bir yüz gördüğünde bakan çok yaşlı adamlar biliyorum. Sanırım bu insan olmanın bir parçası. Tanrı öyle hissetmemizi istemeseydi, buna izin vermezdi. Bir zamanlar bununla ilgili sorunlarım olduğunda Başpiskopos Dolmant bana açıklamıştı. Ona tamamen inandığıma emin değilim ama en azından kendimi daha az suçlu hissetmemi sağladı."
Bevier kıkırdadı. "Sen mi? Bu senin hiç görmediğim bir tarafın. Senin tamamen görev aşkıyla yanıp tutuştuğunu düşünürüm."
"Tamamen değil, Bevier. Hâlâ diğer şeylere de zamanım var. LilliasTa tanışma fırsatın olmadığına üzüldüm."
"Lillias mı?"
"Bir Rendor kadını. Sürgündeyken onunla beraber yaşadım."
"Sparhazok!" diye nefes nefese söylendi Bevier.
"Bu tebdili kıyafetin bir parçasıydı."
"Ama gerçekten yapmadın - " Bevier sustu. Sparhawk genç adamın öfkeyle kızardığından emindi ama karanlık bunu gizledi.
"Şey, evet," diye arkadaşını temin etti. "Öyle olmasa Lilias beni terk ederdi. Çok iştahlı bir kadındı. Kimliğimi saklamak için ona ihtiyacım vardı, bu yüzden az veya çok mutlu etmeye çalıştım."
"Beni şaşırttın Sparhawk, gerçekten çok şaşırdım."
"Pandionlar, Cyriniclerden daha pragmatik bir tarikattır. Biz işi bitirmek için ne gerekirse yaparız. Merak etme dostum, ruhun zarar görmedi - en azından fazla değil."
"Hâlâ kilisede biraz zaman geçirmem gerekiyor."
"Niçin? Tanrı her yerdedir, değil mi?"
"Şüphesiz."
"O zaman onunla burada konuş."

ilhanx

"Aynı şey olmaz."
"Sen neyi doğru hissediyorsan öyle olmalı, sanırım."
237

İlk ışıklarla tekrar yola koyuldular. Alçak sıralı ağaçlı tepeler bittiğinde, yol aşağı doğru inmeye başladı. Zaman zaman, bir kıvrımı döndüklerinde ya da bir tepenin zirvesine çıktıklarında uzakta Venne Gölü'nün bahar güneşi altında pırıl pırıl parladığını görebiliyorlardı. İkindiye doğru, yoldaki ayrıma ulaştılar. Ana yol geldiklerinden çok daha iyiydi ve daha gün batımı batıdaki gökyüzünü kızıllığıyla doldurmadan Venne'nin kuzey kapısına ulaştılar.
Bir kere daha dar sokaklarda çıkıntılı evlerin verdiği erken karanlığın içinde ilerlediler ve daha önce kaldıkları hanın arkasına geldiler. Neşeli ve şişman bir Pelosialı olan hancı onları karşılayıp yatak odalarının bulunduğu ikinci kata çıkardı. "Evet, Lordlarım," dedi, "şu uğursuz ormanlardaki yaşamınız nasıldı?"
"Oldukça başarılı, komşu," dedi Sparhawk, "ve Ghasek'in çevresinin artık korkulacak bir yer olmadığı haberini etrafa yaymaya başlayabilirsin. Soruna neden olan şeyi bulup çaresine baktık."
"Tanrı'ya Kilise Şövalyeleri için teşekkürler!" diye coşkuyla bağırdı hancı. "Etrafta dolaşan öyküler burada Venne'deki işler için çok kötüydü. İnsanlar o ormanlardan geçmek istemediklerinden başka yollar seçiyorlardı."
"Artık her şey halloldu," diye onu temin etti Sparhawk.
"Bir tür canavar mıydı?"
"Bir anlamda öyle," diye cevapladı Kalten.
"Onu öldürdünüz mü?"
"Onu mezara koyduk." Kalten zırhını çıkarmaya başlayıp omuz silkti.
"İyi yapmışsınız, Lordum."
"Aklımdayken," dedi Sparhawk, "Dev Höyüğü denen bir yeri bulmamız gerekiyor. Nereden başlayacağımızı biliyor musun?"
"O sanırım gölün doğu yakasında," diye cevapladı hancı. "Orada bazı köyler var. Onlar turba1 yatakları yüzünden göl kenarından gerideler." Güldü. "Bu köyleri bulmak zor olmayacak. Oradaki köylüler ocaklarında turbaları yakarlar. Oldukça kötü bir koku yayar, bu yüzden tek yapacağınız burnunuzu takip etmek." ,
"Akşam yemekte ne sunmayı planlıyorsun?" diye sordu Kalten.
"Her zaman bütün düşündüğün bumu?" dedi Sparhawk.
1- Az çok kömürleşmiş durumda bitki kalıntılarından oluşan, yakacak olarak kullanılan, siyaha yakın renkte ve süngerimsi taşıl kömür. ç.n.
238

"Uzun bir yolculuktu, Sparhawk. Gerçek bir yemeğe ihtiyacım var. Siz iyi yol arkadaşlarısınız ama alıcılığınız iştah açıcı değil."
"Bu sabahdan beri şişte kızaran öküz budum var, Lordum," dedi hancı. "Şimdiye kadar pişmiştir."
Kalten sevinçle gülümsedi.
Bevier sözünde durarak geceyi yakındaki kilisede geçirdi ve sabah onlara katıldı. Sparhawk, ruh durumunu düşünerek ona soru sormamayı tercih etti.
Venne'den çıktılar ve gölün güneyinden giden yolu takip ettiler. Şehre geldiklerinden çok daha hızlı yol aldılar. Randera Gölü'nün kuzey ucundaki mezardan çıkan canavarla karşılaşmalarından beri toparlanan Kalten, Bevier ve Tynian tamamen iyileşmişti ve dörtnala gidebiliyorlardı.
Akşama doğru Kurik, Sparhawk'm yanma yaklaştı. "Havada turba kokusu aldım," diye belirtti. "Buralarda bir yerde köy var."
"Kalten," diye seslendi Sparhawk.
"Evet?"
"Yakınlarda bir köy var. Kurik ve ben gidip bir bakacağız. Kamp kurun ve iyi bir ateş yakın. Geri gelmemiz karanlıktan sonrayı bulabilir, bize yön gösterecek bir şeye ihtiyacımız olacak."
"Ne yapacağımı biliyorum, Sparhawk."
"Tamam. Yap o zaman." Sparhawk ve silahtarı döndüler ve atlarını doğuda bir mil kadar uzaktaki alçak ağaç grubuna doğru dörtnala sürdüler.
Yanan turba kokusu arttı - bu tuhaf bir şekilde insanın içini ısıtan bir kokuydu. Sparhawk bir şekilde kendini huzurlu hissederek eyerinin üzerinde geriye yaslandı.
"Çok fazla kendine güvenme," diye uyardı Kurik. "Duman kafalarına tuhaf şeyler yapar. Turba yakanlar her zaman çok güvenilir değillerdir. Bazı yönlerden de Lamorklardan daha kötüdürler."

ilhanx

"Bütün bunları nereden öğrendin, Kurik?"
"Yolları var, Sparhawk. Kilise ve soylular bilgilerini belge ve raporlardan alırlar. Sıradan insanlar konuların kalbine giderler."
"Bunu hatırlayacağım. İşte köy."
"Oraya gittiğimizde konuşmanın çoğunu bana bıraksan iyi olur," dedi Kurik. "Ne kadar çok uğraşırsan uğraş sıradan bir insan gibi konuşamıyorsun."
239

Burası küçük bir köydü. Toplama taşlardan yapılmış, saz damlı, yüzeysel, geniş evler tek sokağın iki yanma dizilmişlerdi. İri gövdeli bir köylü etrafı açık bir sundurmanın altında bir tabureye oturmuş, kahverengi bir ineği sağıyordu.
"Selam, arkadaşım," diye seslendi, atından aşağı kayan Kurik.
Köylü ona döndü ve sarkık dudaklı aptal ifadeyle ona baktı.
"Dev Höyüğü denen bir yer biliyor musun?" diye sordu Kurik.
Adam cevap vermeden şaşkın şaşkın bakmaya devam etti.
Sonra yakındaki evden zayıf sağlam yapılı, şaşı gözlü bir adam çıktı. "Onunla konuşmanız işinize yaramaz," dedi. "Küçükken bir at kafasına çifte attı ve o zamandan beri tam değil."
"Ya," dedi Kurik. "Bunu duyduğumuza üzüldük. Belki sen bize yardım edebilirsin. Dev Höyüğü denen bir yeri arıyoruz."
"Gece gece oraya gitmeyi düşünmüyorsunuz, değil mi?"
"Hayır, gün ışıyana kadar beklemeyi düşündük."
"Bu daha iyi. Biliyorsun orası ruhların sık gözüktüğü bir yer."
"Hayır, bunu bilmiyordum. Yeri nerede?"
"Güneydoğuya doğru uzanan dar yolu görüyor musunuz?"
Kurik başıyla onayladı.
"Güneş doğduğunda gel, onu takip et. Tam höyükten geçer -buradan dört, belki beş mil uzakta."
"Etrafını karıştıran birilerini gördün mü? Kazı yapan birileri?"
"Öyle bir şeyden bahsedildiğini hiç duymadım. Aklı başında olan insanlar ruhların sık sık uğradığı yerleri karıştırmazlar."
"Bu bölgede bir Troll'ünüz olduğunu duyduk."
"Troll nedir?"
"Kıllarla kaplı, iri, çirkin bir yabani. Çok kötü deforme olmuş."
"Ha, o şey. Turba yataklarının içinde bir yerde yuvası var. Sadece geceleri dışarı çıkar. Göl kıyısında aşağı yukarı dolaşır. Bir müddet iğrenç sesler çıkarır sonra sanki bir şeye deli olmuş gibi ön pençeleriyle yeri yumruklar. Turba çıkarırken birkaç kez onu gördüm. Çok çabuk öfkeleniyormuş gibi gözüküyor."
"Bu iyi bir tavsiye gibi. Buralarda hiç Styric gördün mü?"
"Hayır. Buralara gelmezler. Bu bölgedeki insanlar putperestleri pek tutmazlar. Çok soru soruyorsun, arkadaşım." - ?*—"
Kurik omuz silkti. "Bir şeyler öğrenmenin en iyi yolu soru sormaktır," dedi rahatça.
240

"iyi, git başka birine sor. Yapacak işlerim var." Adamın ifadesi soğuklaştı. Sundurmanın altındaki aptal adama surat astı. "Süt sağmayı bitirdin mi?" diye sordu.
Sarkık dudaklı salak başını korku içinde salladı.
"Bitir o zaman. Bitirmeden sana akşam yemeği yok."
Kurik tekrar atma binerken, "Zamanını ayırdığın için teşekkürler, arkadaşım," dedi.
Adam homurdandı ve evine girdi.
Batan güneşin yakut rengi ışığında atlarını köyden dışarı sürerlerken "Bu iyi" dedi Sparhawk. "En azından etrafta Zemoch yok."
"O kadar emin değilim, Sparhawk," diye katılmadı Kurik. "Bu adamın dünyadaki en iyi bilgi kaynağı olduğuna inanmıyorum. Etrafında olup bitenle pek fazla ilgileniyormuş gibi gözükmüyor. Hem, Zemochlar bizim endişe etmemiz gereken tek şey değiller. Şu Arayıcı denen şey üzerimize hemen herkesi salabilir, üstelik şu Troll'ü de gözden kaçırmamamız gerekiyor. Eğer Sephrenia mücevherin herkesi ortaya çıktığından haberdar edeceği konusunda haklı ise, Troll ilk bileceklerden biri olacak, değil mi?"
"Bilmiyorum. Ona sormamız lazım."
"Bence şimdiden bileceğini kabullensek daha iyi olacak. Eğer tacı kazıp çıkarırsak ondan bir ziyaret bekleyeceğiz."

ilhanx

"Bu neşelendirici bir fikir. En azından höyüğün nerede olduğunu bulduk. Haydi gidip karanlık olmadan kampı bulalım."
Kalten kıyıdan bir mil kadar uzakta kayın ağaçlarından bir korucuğa yerleşmişti ve ağaçlığın kenarına kocaman bir ateş yakmıştı. Sparhawk ve Kurik geldiklerinde ateşin yanında ayakta duruyordu. "Eee?" diye sordu.
Atından aşağı inen Sparhawk, "Höyüğün yerini öğrendik," diye cevapladı. "Çok uzak değil. Hadi gidip Tynian ile konuşalım."
Ağır zırhlı Alcione ateşin başında UlathTa konuşuyordu.
Sparhawk, Kurik'in köylüden aldığı bilgiyi nakletti, sonra Tyni-an'a baktı. "Kendini nasıl hissediyorsun?" diye doğrudan sordu.
"iyiyim. Niçin sordun? İyi gözükmüyor muyum?"
"Sadece tekrar nekromensi yapacak kadar sağlıklı hissedip hissetmediğini merak ettim."
"Yeteri kadar sağlıklıyım, Sparhawk," diye onu temin etti Tynian, "tabii ki bütün bir alayı uyandırmamı istemediğin sürece."

"Hayır, sadece bir tane. Kazıp çıkarmadan önce Kral Sarak ile konuşmamız lazım. Büyük ihtimalle tacına ne olduğunu bilecektir ve Thalesia'ya geri götürülmeye itirazı olmayacağından emin olmak istiyorum. Arkamızdan gelen kızgın bir hayalet istemem."
"Doğru," diye hararetle onayladı Tynian.
Ertesi sabah şafak vaktinden önce kalktılar ve doğudaki ufukta gün ışığının ilk izlerini sabırsızca beklediler. Işıma başladığında hazırdılar ve hâlâ karanlık olan tarlaları geçmeye başladılar.
"Biraz daha aydınlanmasını bekleseydik, Sparhawk," diye söylendi Kalten. "Olduğumuz yerde daireler çizmemiz mümkün."
"Doğuya gidiyoruz, Kalten. Orası güneşin yükseldiği yer. Tek yapacağımız gökyüzünün daha aydınlık tarafına at sürmek."
Kalten kendi kendine bir şeyler mırıldandı.
"Bunu pek anlayamadım," dedi Sparhawk.
"Seninle konuşmuyordum."
"Ah. Özür dilerim."
Soluk şafak ışığı yavaş yavaş arttı ve Sparhawk kerteriz almak için etrafına bakındı. "Şu köy," dedi, işaret ederek. "Takip etmek istediğimiz dar yol onun diğer ucunda."
"Acele etmesek iyi olur," diye uyardı Sephrenia, beyaz cüppesini Flüt'ün üzerine çekerek. "Höyüğe ulaştığımızda güneşin yükselmiş olmasını istiyorum. Ruhların sık sık uğraması sadece bir hurafe olabilir ama iyisi mi işi şansa bırakmayalım."
Sparhawk sabırsızlığını zorlukla kontrol altına aldı.
Sessiz köyün içinden yürüyerek geçtiler ve ters köylünün gösterdiği dar yola girdiler. Sparhawk, Faran'ı tırısa kaldırdı. "O kadar hızlı değil, Sephrenia," dedi onaylamayan ifadesine karşılık olarak. "Orada olduğumuzda güneş yeteri kadar yükselmiş olacak."
Dar yol, iki yanında alçak taşlardan duvarlarla çevrilmişti ve bütün köy yolları gibi kıvrıla kıvrıla gidiyordu. Çiftçiler genel olarak düz yollarla ilgilenmez, çoğunlukla daha az engelli yolları izlerlerdi. Sparhawk'm sabırsızlığı her geçen milde daha da arttı.
"İşte orada," dedi Ulath. "Thalesia'da yüzlercesini gördüm."
Tynian yükselen güneşe gözlerini kısıp bakarak, "Güneş biraz daha yükselene kadar beklesek iyi olur," dedi. "Bu işi yaparken etrafta gölge istemiyorum. Kralın gömülü olduğu yer neresi?"
"Merkezde," diye cevapladı Ulath, "ayakları batıyı gösterir.

[Hizmetkârları yanında sıralar halinde dizilmişlerdir."
"Bunu bilmek işe yarar."
"Haydi etrafını dolaşalım," dedi Sparhawk. "Civarda kimse olmadığından emin olmak istiyorum. Bu çok fazla gizlilik isteyeceğimiz türden bir şey." Hafif dörtnalla höyüğün etrafını dolaştılar. Höyük oldukça yüksekti, yaklaşık otuz metre uzunluğunda altı metre genişliğindeydi. Kenarları otlarla örtülüydü ve tam simetrikti. Etrafta hiçbir kazı izi yoktu.
"Tepeye çıkıyorum," dedi yola geri döndüklerinde Kurik. "Buradaki en yüksek nokta orası. Etrafta birileri varsa oradan görebilirim."
"Gerçekten bir mezarın üzerinde yürüyecek misin?" Beviertn sesi şok olmuş gibiydi.

ilhanx

"Hepimiz onun üzerinde yürüyeceğiz, Bevier," dedi Tynian. "Hayaletini uyandırmak için Kral Sarak'm gömülü olduğu yere çok yakın olmam gerekecek."
Kurik höyüğün bir tarafından yukarı tırmandı ve tepede durup etrafa bakındı. "Hiç kimse görmüyorum," diye aşağı seslendi, "ama güneyde bazı ağaçlar var. Başlamadan önce oraya bakmanın zararı olmaz."
Sparhawk dişlerini gıcırdattı ama silahtarının haklı olduğunu kendi kendine kabul etmek zorundaydı.
Kurik höyüğün otlu tarafından aşağı kaydı ve atma bindi.
"Sephrenia/' dedi Sparhawk, "niye burada çocuklarla kalmıyorsun?"
"Hayır, Sparhawk," diye karşı çıktı. "Eğer o ağaçların arasında saklı insanlar varsa bu höyükle özellikle ilgilendiğimizi onlara göstermememiz gerekiyor."
"İyi bir fikir," diye kabul etti. "Haydi sanki güneye gitme niye-tindeymisiz gibi o ağaçlara doğru ilerleyelim."
Tarlaları geçip kıvrılarak ilerleyen dar yolu takip ederek harekete geçtiler. Ağaçların kenarına yaklaşırlarken Sephrenia, "Sparhawk," dedi, "bu ağaçların içinde insanlar var ve dost değiller."
"Kaç kişiler?"
"Bir düzine kadar."
"Talen ve Flüt ile biraz geride dur," dedi ona. "Tamam, beyler," dedi diğerlerine, "ne yapacağınızı biliyorsunuz."
Ama onlar daha ağaçlığa girmeden bir grup yetersiz silahlan-

mış köylü ağaçların arasından dışarı fırladı. Onları tanıtan boş bakışları vardı. Sparhawk mızrağını alçalttı ve iki yanındaki gürle-yen arkadaşlarıyla birlikte şiddetle saldırdı.
Çarpışma uzun sürmedi. Köylüleri silah kullanmakta beceriksiz ve yayaydılar. Her şey birkaç dakikada bitmişti.
"Çok iyi becerdiniss, Asiss Şşövalyeler," dedi ağaçların arkasındaki gölgelerden alay edercesine gelen, insanın kanını donduran metalik bir ses. Sonra cüppeli ve kukuletalı Arayıcı atını sabah güneşin ışığına doğru sürdü, "ama önemli değil," diye devam etti. "Şşimdi nerede olduğunusu biliyorum."
Sparhawk mızrağını Kurik'e verdi ve eyerinin eteğinden Aldre-as'm mızrağını çekti. "Ve bizde senin nerede olduğunu biliyoruz, Arayıcı," dedi sakin bir sesle.
"Aptal olmayın Ssör Ssparhawk," diye tısladı. "Denk değilsiniz."
"Niçin bunu öğrenmiyoruz?"
Kukuletalı figürün yüzü yeşil yeşil parlamaya başladı. Sonra ışık titredi ve kayboldu. "Yüssükler sssizde!" diye tısladı, şimdi kendinden daha az emin gözüküyordu.
"Bunu bildiğini düşünüyordum."
Sonra Sephrenia onlara katıldı.
"Çok uzun zaman oldu, Sssephrenia," dedi tıslayan sesiyle.
"Bana yetecek kadar uzun zaman olmadı," diye soğukça cevapladı Sephrenia.
"Eğer eğilir ve bana taparssan hayatını bağışşlayacağım."
"Hayır, Azash. Asla. Tanrıçama sadık kalmayı sürdüreceğim."
Sparhawk, Sephrenia'ya ve Arayıcı'ya hayretler içinde baktı.
"Hayatının bir amaca hissmet etmediğine karar verdiğimde Aphrael'in ssseni koruyamayacağını düşşündün mü?"
"Buna daha önce karar vermiştin. Aphrael'e hizmet edeceğim."
"Sssen nasssıl uygun görürsssen, Sssephreina."
Sparhawk yüzüklü elini mızrağın gövdesinde metal ucuna gelene kadar kaydırıp Faran'ı ileri doğru yürüttü. Bir kere daha muazzam güç dalgasını hissetti.
"Oyun neredeyssse bitti ve neticesssi baştan belli. Bir kere daha ve ssson kez olmak üzere karşşşılaşacağız, Sssephrenia." Sonra kukuletalı şey atını çevirdi ve Sparhawk'm göz korkutucu yaklaşışm-dan uzaklara kaçtı.

üçüncü kısım troll mağarası

^7

on sekizinci bölüm
?MP

ilhanx

"GERÇEKTEN AZASH mıydı?" diye huşu içinde sordu Kalten.
"Sesiydi," diye cevapladı Sephrenia.
"Gerçekten böyle mi konuşur? Hep böyle tıslayarak mı?"
"Tam değil. Arayıcı'nm ağzı kelimeleri çarpıtır."
"Anladığım kadarıyla onunla daha önce karşılaşmışsın," dedi Tynian koca zırhının omuz levhalarını kaldırarak.
"Bir kere," dedi kısaca Sephrenia, "çok uzun zaman önce." Sparhawk kadının gerçekten bu konuda konuşmak istemediğini açıkça gördü. "İyisi mi höyüğe geri gidelim," diye ekledi Sephrenia. "Uğruna geldiğimiz şeyi alalım ve Arayıcı yeni kuvvetlerle gelmeden ayrılalım."
Atlarını çevirip kıvrılan dar yoldan geri döndüler. Güneş tamamen yükselmişti, buna rağmen Sparhawk ürperdi. Yaşlı Tanrı ile karşılaşma vekâleten bile olsa kanını dondurmuş, sanki güneşi ya-vanlaştırmıştı.
Höyüğe ulaştıklarında, Tynian ip yumağını aldı ve önlerindeki dik taraftan yukarı çıktı. Tekrar o özel şekli yere yaydı.
"Yanlışlıkla kralın hizmetkârlarından birini uyandırmayacağından emin misin?" diye sordu Kalten.
Tynian başını salladı. "Sarak'ı ismi ile çağıracağım." Büyülü sözleri söylemeye başladı ve ellerini şaklatarak tamamladı.
Önce hiçbir şey olmamış gibi gözüktü, sonra yıllar önce ölen Kral Sarak'm hayaleti höyükten yükseldi. Zincir zırhı çok eski modaydı, üzerinde kılıç ve balta yarıkları gözüküyordu. Kalkanı fena halde hasara uğramıştı, eski kılıcının üzerinde çentikler ve kesikler vardı. Kocamandı ama taç giymiyordu. "Kimsiniz?" diye yankılanan bir sesle sordu hayalet.
"Ben Tynian'ım, majesteleri, Deira'dan bir Alcione Şövalye'si."

Kral Sarak boş gözlerle ona baktı. "Bu yakışık almaz, Sör Tyni-an. Kızmamam için beni bir an önce uyuduğum yere geri yollayın."
"Lütfen beni affedin, Majesteleri," diye özür diledi Tynian. "Çok acil bir konu olmasaydı istirahatinizi bozmayacaktık."
"Hiçbir şey bir ölüyü ilgilendirmeye yetecek kadar önemli olmaz."
. Sparhawk ileri çıktı. "Benim ismim Sparhawk, Majesteleri," dedi.
"Zırhından anladığım kadarıyla bir Pandionsun."
"Evet, Majesteleri. Elenia Kraliçesi ağır hasta ve sadece Bhelli-om onu iyileştirebilir. Buraya sizden o mücevheri kullanıp onu iyileştirebilmek için bize izin vermenizi rica etmek için geldik. Görevimizi bitirdiğimizde onu mezarınıza geri getireceğiz."
"Geri getirin ya da alıkoyun, Sör Sparhawk," dedi.umursamazca hayalet. "Ama onu benim mezarımda bulamayacaksınız."
Sparhawk kendini karın boşluğuna sert bit yumruk yemiş gibi hissetti.
"Bu Elenia Kraliçesi'nin sadece Bhelliom'un iyileştirebileceği ne gibi bir illeti var?" Hayaletin sesinde sadece çok ufak bir merak izi vardı.
"Zehirlendi, Majesteleri, tahtını gaspedenler tarafından."
Sarak'ın ilgisiz olan ifadesi birden kızgınlaştı. "Haince bir davranış, Sör Sparhawk," dedi sertçe hayalet. "Bu işi yapanları biliyor musunuz?"
"Biliyorum."
"Ve onları cezalandırdınız mı?"
"Daha değil. Majesteleri."
"Kafaları hâlâ duruyor mu? Pandionlar yüzyıllar sonra güçsüz kimseler mi oldular?"
"Biz Kraliçe'yi sağlığına kavuşturmanın, böylece başlarına gelecek felaketin zevkini onun yaşamasının en iyisi olacağını düşündük, majesteleri."
Sarak bununla ilgilenmiş gözüktü. "Uygun," diye sonunda onayladı. "İyi o zaman, Sör Sparhawk, size yardım edeceğim. Bhelliom'un burada benim yattığım yerde olmamasından umutsuzluğa kapılmayın, çünkü size onun yattığı yeri tarif edeceğim. Bu meydanda öldüğümde, akrabam Heid Kontu tacımı kaptı ve

» düşmanların eline geçmesin diye kaçtı. Ciddi yaralıydı ve çok sı-| kıstırıldı. İlerdeki gölün kıyısına ulaşıp orada öldü, Ölüler Evi'nde pbana ölmeden önce tacı çamurlu sulara attığına ve düşmanların I onu bulamadığına yemin etti. Bhelliom hiç şüphesiz hâlâ daha r orada yatıyor."
"Teşekkür ederim, Majesteleri," diye içten bir minnet duygusuyla cevapladı Sparhawk.

ilhanx

Sonra Ulath ileri çıktı. "Ben Thalesialı Ulath," diye belirtti, "ve I sizinle uzaktan akrabayım, Kralım. Son istirahat yerinizin yabancı I topraklarda olması yakışık almaz. Tanrı'nm bana verdiği kuvvetle size yemin ederim ki, eğer izin verirseniz kemiklerinizi anavata-' nımıza geri götüreceğim ve Emsat'daki kraliyet mezarlığına istirahata yatıracağım."
Sarak saçları örülü Genidian'a bir tür onayla baktı. "O zaman S öyle olsun akrabam, uykum bu basit yerde rahat değildi."
"Burada biraz daha uyu, Kralım, görev tamamlanır tamamlanmaz buraya geri gelecek ve seni eve götüreceğim." Ulath'm Buz mavisi gözlerinde yaşlar vardı. "Bırak dinlensin, Tynian," dedi. "Son yolculuğu uzun olacak."
Tynian başını sallayarak onayladı ve Krak Sarak'in yeniden toprağa gömülmesine izin verdi.
"İşte bu kadar, değil mi?" dedi hevesle Kalten. "Venne Gölü'ne gidecek ve yüzeceğiz."
"Bu kazmaktan daha kolay," dedi ona Kurik. "Bütün endişemiz Arayıcı ve Troll olacak." Hafifçe kaşlarını çattı. "Sör Ulath," dedi, "eğer Ghwerig, Bhelliom'un nerede olduğunu biliyorsa, niçin bu kadar yıldır onu tekrar ele geçiremedi?"
"Anladığım kadarıyla Ghwerig yüzemiyor," diye cevapladı Ulath. "Vücudu çok çarpık. Ama hâlâ onunla savaşmamız gereke-, cek. Biz Bhelliom'u gölden çıkarır çıkarmaz bize saldıracak."
Sparhawk yeni yükselmiş güneşin ışığının gölün suları üzerinde parıldadığı doğuya doğru baktı. Höyüğün yanındaki uzun, yaz yeşili otlar sabah meltemiyle büyük dalgalar halinde kımıldandılar. Gölün yanındaki bataklık otları ve grimsi saz tarlalar turba yataklarını örtüyordu. "Ghwerig'i gördüğümüz zaman endişeleniriz," dedi. "Haydi gidip şu göle yakından bakalım."
Hepsi höyüğün ot bürümüş kısmından aşağı kaydılar ve eyer-

lerine tırmandılar. "Bhelliom'un kıyıdan çok fazla uzak olmaması gerek," dedi göle doğru at binerlerken Ulath. "Taçlar altından yapılır ve altın ağırdır. Ölmek üzere olan bir adam böyle bir şeyi o kadar uzağa atamaz." Çenesini kaşıdı. "Daha önce su altında bir şeyler aradım," dedi. "Bu konuda çok metodik olmanız gerekir. Sadece suda debelenmekle pek bir şey başarılmaz."
"Oraya gittiğimizde bize nasıl yapıldığını göster," diye karşılık verdi Sparhawk.
"Tamam. Göle ulaşana kadar batıya gidelim. Eğer Heid Kontu ölmek üzereyse yanından dolaşmamıştır."
At bindiler. Sparhawk'in sevinci birtakım endişeler yüzünden gölgeleniyordu. Arayıcı'nm arkasında duygusuz ifadeli adamlar gruhuyla ne zaman geri geleceğini bilmenin hiçbir yolu yoktu. O ve arkadaşlarının gölün derinliklerinde araştırma yaparken zırh giyemeyeceklerini biliyordu. Savunmasız olacaklardı. Sadece bu kadar da değildi, Azash'ın ruhu onları gölde görünce, tam olarak ne yaptıklarını anlayacaktı. Ghwerig de.
Hafif meltem onlar batıya doğru ilerlerken hâlâ esiyordu, şişkin beyaz bulutlar koyu mavi gökyüzü boyunca heybetle ilerlemeye başladı.
"İlerde bir sedir korusu var," dedi Kurik, bir mil kadar uzaktaki alçak, koyu yeşil bitki parçasını gösterek. "Göle ulaştığımızda sal yapmamız gerekecek. Benimle gel, Berit. Kesmeye başlıyalım." Yanındaki çömezle beraber yük atlarını alıp koruya doğru ilerledi.
Sparhawk ile arkadaşları öğleye doğru göle ulaştılar ve meltemle hafifçe dalgalanan sulara dikkatle baktılar. Kalten turba lekeli, karanlık orta bölümleri işaret ederek, "Dipte bir şey aramayı çok zorlaştıracak," dedi.
"Heid Kontu'nun gölün neresine geldiği hakkında herhangi bir fikrin var mı?" diye Ulath'a, Sparhawk.
"Kont Ghasek'in öyküsü bazı Alcione Şövalyeleri'nin gelip onu gömdüğünü söylüyor," diye cevapladı Genidian. "Aceleleri vardı bu yüzden cesedini öldüğü yerden çok uzağa götürmemişlerdir. Etrafta bir mezar arayalım."
"Beş yüz yıl sonra mı?" dedi kuşkuyla Kalten. "Onu belirtecek pek fazla bir şey yoktur, Ulath."
"Sanırım yanıldm Kalten," diye ona katılmadı Tynian. "Deiralı-

r
lar birisini gömdüklerinde mezarlar üzerine kurgan inşa ederler. Mezarın üzerindeki toprak gitmiştir ama kayalar daha kalıcıdır."
"Tamam," dedi Sparhawk, "dağılalım ve bir kaya yığını aramaya başlayalım."
Yüz yıllardır birikmiş çamurlu alivyonla kaplı kahverengi lekeli taşlardan oluşan alçak höyük mezarı bulan Talen'di. Tynian fla-»jnah mızrağının arkasını mezarın ucundaki çamura batırıp yerini işaretledi.
"Başlayacak mıyız?" diye sordu Kalt'en.

ilhanx

"Kurik ve Berit'i bekleyelim," dedi Sparhawk. "Gölün dibi ne yazık ki suyun içinde yürünmeyecek kadar berbat."
Yaklaşık yarım saat sonraydı ki silahtar ve çömez de onlara katıldı. Yük atları büyük bir çabayla bir düzine sedir kütük çekiyordu.
Kütükleri kaba bir sal şeklinde birbirlerine bağlamayı bitirdiklerinde ikindi olmuştu. Şövalyeler zırhlarını çıkarmışlar güneşin altında terleyerek çalışıyorlardı.
"Güneşte kötü yanıyorsun?" dedi Kalten, soluk derili Ulath'a.
"Her zaman öyle olur," diye cevapladı Ulath. "Thalesialılar çok iyi bronzlaşmazlar." Salın bir kenarını birbirine bağlayan düğümü atmasıyla doğruldu. "Tamam, haydi atalım ve bakalım yüzüyor mu," diye önerdi.
Salı, kaygan çamur sahilden suya doğru ittiler. Ulath dikkatle baktı. "Bu şeyin üzerinde deniz yolculuğu yapmak istemezdim," dedi, "ama buradaki amacımız için yeterli. Berit, şuradaki söğüt ağaçlığına git ve kendine birkaç fidan kes."
Çömez başıyla onayladı, birkaç dakika sonra iki uzun, esnek sopayla geri geldi.
Ulath mezara gitti ve yumruğundan daha büyük iki taş aldı. ikisini de birer elinde birkaç kez tarttı, sonra birini Sparhawk'a attı. "Ne dersin?" diye sordu. "Altın bir taçla aynı ağırlıkta gözüküyor mu?"
"Nereden bileyim?" diye söylendi Sparhawk. "Daha önce hiç taç giymedim."
"Tahmin et, Sparhawk. Gün ilerliyor ve sivrisinekler çok geçmeden ortaya çıkacak."
"Tamam, aşağı yukarı bir altın taç ağırlığında."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Tamam, Berit, fidanlarını al ve salı it. Arama yapacağımız bölgeyi işaretleyeceğiz."
Berit biraz şaşırmış gözüktü ama ona söyleneni yaptı.
Ulath kayalarından birini tarttı. "O kadar yeter, Berit," diye seslendi. Omuzunun hizasında kayayı eğreti sala doğru attı. "Orayı işaretle!" diye kükredi.
Berit kayanın sıçrattığı suyu yüzünden sildi. Salı gölün yüzeyinde genişleyen dairelere doğru iterek, "Tamam, Sör Ulath," dedi. Sonra söğüt fidanlarından birini aldı ve bir ucunu çamurlu dibe sapladı.
"Şimdi salı sola it," diye bağırdı Ulath. "İkinci kayayı senin ilerine fırlatacağım."
"Sizin solunuz mu yoksa benim mi, Sör Ulath?" diye nazikçe sordu Berit.
"Sen seç. Ben sadece beynini patlatmak istemiyorum." Ulath kayayı bir elinden diğerine atıyor ve gözlerini kısarak gölün kahve rengi lekeli sularına bakıyordu.
Berit salı kenara itti ve Ulath kayasını büyük bir güçle fırlattı.
"Tanrım!" dedi Kalten. "Ölmek üzere olan hiçbir adam herhangi bir şeyi o kadar uzağa fırlatamaz."
"Esas fikir de bu," dedi alçakgönüllülükle Ulath. "Bu arayacağımız bölgenin en dış sınırı. Berit!" diye şaşırtıcı bir sesle kükredi, "o noktayı işaretle ve sonra aşağı dal. Ne kadar dibe dalacağımızı ve ne tip bir zeminde çalışacağımızı bilmem gerekiyor."
Berit ikinci kayanın suya düştüğü yeri işaretledikten sonra tereddüt etti. "Lütfen, Leydi Sephrenia'ya arkasını dönmesini söyler misiniz?" diye sızlanan bir sesle sordu, birden yüzü kızardı.
"Eğer içinizden birisi gülerse, hayatının geri kalanını bir kurbağa olarak geçirecek," diye tehdit eden Sephrenia, meraklı küçük Flüt'ü de aynı anda yanına çekerek arkasını göle döndü.
Berit soyundu ve bir su samuru gibi, salın kenarına gidip daldı. Bir dakika kadar sonra tekrar göründü. Sparhawk kıyıdaki herkesin çevik çömez aşağıdayken nefesini tuttuğunu fark etti. Berit er-tafa su sıçratarak patlarcasına nefes verdi. Salın bir ucuna sımsıkı sarılarak, "Yaklaşık iki buçuk metre, Sör Ulath," diye bildirdi, "ama dip çamurlu - en az altmış santim - ve çok kirli. Su koyu kahverengi. Elinizi göremiyorsunuz."

"Ben de bundan korkuyordum," diye mırıldandı Ulath.
"Su nasıl?" diye gölgeki genç adama seslendi Kalten.
"Çok, çok soğuk," diye dişerini takırdatarak cevap verdi Berit.
"Ben de bundan korkuyordum," dedi kasvetlice Kalten.
"Evet, beyler," dedi Ulath, "ıslanma zamanı geldi."
Günün geri kalanı açıkça tatsızdı. Su, Berit'in belirttiği gibi soğuk ve pisti. Yumuşak dipdeki kaim çamur tabakası da yakındaki turba yataklarından geliyordu. "Elinizle etrafı kazmaya çalışmayın," diye talimat verdi Ulath. "Ayaklarınızla araştırın."
Hiçbir şey bulamadılar. Güneş batarken hepsi çok yorulmuş ve soğuktan morarmıştı.

ilhanx

"Almamız gereken bir karar var," dedi Sparhawk ciddice, kendilerini kurutup, üzerlerine tuniklerini ve örme zırhlarını giydikten sonra. "Burada kalmamız bizim için ne kadar güvenli olur? Arayıcı tam olarak nerede olduğumuzu biliyor ve kokumuz onu üzerimize getirecektir. Bizi gölde görür görmez Azash, Bhelli-om'un nerede olduğunu anlayacak. Bu da onun öğrenmesine izin veremeyeceğimiz bir şey."
"Haklısın, Sparhawk," diye onayladı Sephrenia. "Arayıcı'nın güçlerini toplaması biraz zaman alacaktır. Onları buraya getirmesi ise biraz daha uzun zaman alacaktır; burada kalacağımız zaman sınırını belirlememiz gerekecek sanırım."
"Ama çok yaklaştık," diye itiraz etti Kalten.
"Bhelliom'u bulup Azash'a vermek bir işimize yaramaz," diye belirtti Sephrenia. "Eğer buradan gidersek, Arayıcı'yi bu noktadan uzaklaştıracağız. Artık Bhelliom'un nerede olduğunu biliyoruz. Güvenli olduğunda her zaman geri gelebiliriz."
"Yarın öğlen?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhawk.
"Daha fazla kalabileceğimizi sanmıyorum."
"Öyle olsun," dedi Sparhawk. "Öğlen toparlanıp Venne şehrine geri döneceğiz. Arayıcı'nın adamlarını kente sokamayacağmı hissediyorum. Etrafta şapşal şapşal yürümeleri çok fazla göze batar."
"Bir tekne," dedi Ulath, yüzü ateşin ışığında al aldı.
"Nerede?" diye sordu Kalten üstüne gece çökmüş göle bakarak.
"Hayır. Söylemek istediğim, niçin Venne'ye at binip bir tekne kiralamıyoruz ki? Arayıcı Venne'ye kadar izimizi sürecektir ama suyun üzerinde izimizi takip edemez, değil mi? Dışarı çıkmamızı

beklemek için Venne'nin dışında kamp kuracak ama biz o zamana kadar çoktan burada olacağız. Bulana kadar Bhelliom'u armakta özgür olacağız."
"Bu iyi bir fikir, Sparhawk," dedi Kalten.
"Haklı mı?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhavvk. "Suda yolculuk etmek Arayıcı'nın izimizi takip etmesini engeller mi?"
"Edeceğine inanıyorum," diye cevapladı.
"İyi. O zaman bunu deneyeceğiz."
Yemeklerini yiyip yataklarına yattılar.
Ertesi sabah güneşin doğusuyla kalkıp hızlı bir kahvaltı ettiler ve salı bir gün önce işaretledikleri yere çektiler. Sah demirleyip ayaklarıyla çamurlu dibi araştırmak için buz gibi suya bir daha daldılar.
Neredeyse öğle olmak üzereydi ki, Berit Sparhawk'm durduğu yere yakın bir yerden yüzeye çıktı. Çömez, nefes almak için soluk soluğa konuşarak, "Sanırım bir şey buldum," dedi. Sonra ters döndü ve baş aşağı daldı. Can sıkacak kadar uzun bir dakika sonunda tekrar yukarı çıktı. Elinde tuttuğu taç değil ama kahverengi lekeli bir insan kafatasıydı. Sala doğru yüzdü ve kafatasını kütüklerin üzerine koydu. Sparhawk gözlerini kısarak güneşe baktı ve küfretti. Sonra sala doğru Berit'i takip etti. Kendini kütüklerin üstüne çekti. Kafası tam o anda sudan dışarı fırlayan Kalten'e, "Bu kadar yeter," diye seslendi. "Burada daha fazla kalamayız. Diğerlerini topla, kıyıya geri dönelim."
Kıyıya geri döndüklerinde güneş yanığı Ulath merakla kafatasını inceledi. "Son derece uzun ve dar gözüküyor," dedi.
"Çünkü o bir Zemoch," dedi Sephrenia.
"Boğulmuş mu?" diye sordu Berit.
Ulath kafatasmdanki çamurların bir kısmını sıyırıp bir parmağını sol şakaktaki yarığa soktu. "Kafasının yanındaki bu delikle boğulamaz." Göl kıyısına gitti ve etrafında yüzyıllardır birikmiş çamurları akıtmak için kafatasını suda çalkaladı. Sonra geri getirip salladı. Bir şey içerde tıkırdadı. İri Thalesialı onu Heid Kontu'nun mezarının yığılı taşlarının üzerine koydu, bir kaya aldı ve sanki bir ceviz kınyormuş gibi dikkatle kafatasını kırdı. Kırıntılar arasından bir şey aldı. "Tahmin ettiğim gibi," dedi. "Kıyıdan kafasına bir ok atılmış." Paslı ok ucunu Tynian'a verdi. "Bunu tanıyor musun?"

Tynian inceledikten sonra, "Deira yapımı," dedi.
Sparhawk bir an düşündü. "Ghasek'in yazıları Deira'dan Alci-one Şövalyeleri'nin geldiklerini ve Heid Kontu'nu kovalayan Ze-mochları temizlediklerini söylüyordu. Zemochların kontun tacı göle attığını gördüklerini kesinlikle söyleyebiliriz. Arkasından gitmiş olmalılar, değil mi? Ve tam onun suya düştüğü noktaya. Bunu kafasında bir Deira okuyla bulduk. Berit, kafatasını bulduğun noktayı saptayabilir misin?"
"Yaklaşık bir metre içinde, Sor Sparhawk. Kıyıdan kerteriz almıştım. Oradaki mat çıkıntıdan göle doğru dümdüz, yaklaşık on metre."

ilhanx

"O zaman işte orası," dedi sevinçle Sparhawk. "Zemochlar tacın arkasından dalıyorlarken Alcioneler geldiler ve kıyıdan oklarla onları öldürdüler. Bu kafatası büyük ihtimalle Bhelliom'dan birkaç metre uzakta yatıyordu."
"Artık onun nerede olduğunu biliyoruz," dedi Sephrenia. "Daha sonra onun için geri geleceğiz."
"Ama - "
"Hemen buradan ayrılmamız gerekiyor Sparhawk, Arayıcı tam arkamızdayken Bhelliom'u ele geçirmemiz çok daha tehlikeli olacaktır."
Sparhawk gönülsüzce Sephrenia'nm haklı olduğunu kabul etti. "Tamam, o zaman," dedi hayal kırıklığıyla dolu bir sesle, "hadi kampı toplayalım ve buradan gidelim. Tam zırh yerine örme zırh giyelim, böylece daha az dikkat çekici oluruz. Ulath, şu salı görün arkalarına doğru it. Burada olduğumuzu gösteren bütün izleri silip doğru Venne'ye gideceğiz."
Bu iş yaklaşık yarım saatlerini aldı; sonra yola çıktılar. Atlarını dörtnala gölün kuzeyi boyunca sürdüler. Her zamanki gibi Berit, geride kalıp arkadan gelen var mı diye bakıyordu.
Sparhawk üzgündü. Her nedense, haftalardır akıntıya karşı kürek çekiyor gibiydi. Kraliçesini kurtaracak dünyadaki tek şeye ne kadar yakın olsa da, her zaman bir şey araya girip onu amacından uzaklaştırıyormuş gibi gözüküyordu. Karanlık boş inançlar hissetmeye başladı. O en azından sözde Elene dinine ve Kilise'nin "putperestlik" deyip kesinlikle reddettiği olayla ilişkili bir şeye bağlıydı. Sparhawk bu dünyada uzun zamandır dolaşıyordu ve
255

Kilisesi'nin ileri sürdüğü şeylerin çok dışında bir yığın şey görmüştü. Bir çok yönden katı inanç ile kuşkuculuk arasında ortada kaldığını fark etti. Onu Bhelliom'dan uzak tutmak için bir şey bir yerde gözü dönmüşcesine uğraşıyordu ve kesinlikle onun kim olduğunu biliyordu - Azash niçin Elenia'nın genç Kraliçesine bu kadar büyük bir düşmanlık besliyordu? Sparhawk keyifsizce orduları ve istilaları düşünmeye başladı. Eğer Ehlana ölürse, Zemochları yok etmeye ve Azash'ı ona tapacak bir kişi bile olmadan harabeler içinde ağlatmaya kendi kendine ant içti.
Ertesi gün ikindiden sonra Venne şehrine ulaştılar ve sıkıcı sokaklardan artık tanış olan hana döndüler. Kalten avludan atlarından inerlerken, "Niye burayı satın almıyoruz ki?" diye önerdi. "Bütün hayatımı burada geçirmiş gibi hissetmeye başladım."
"Haydi git ve düzenlemeyi yap," dedi Sparhawk. "Kurik, göl kıyısına gidip güneş batmadan bir tekne bulabilecek miyiz bakalım."
Şövalye ve silahtarı hanın avlusundan çıkıp göle giden kaldırım taşı sokaklardan aşağı yürüdüler. "Bu şehir onu tanıdıkça gü-zelleşmiyor," diye yorum yaptı Kurik.
"Biz burada manzara için bulunmuyoruz," diye homurdandı Sparhawk.
"Sorun ne, Sparhawk?" diye sordu Kurik. "Son bir haftadır keyfin çok kötü."
"Zaman, Kurik." Sparhawk iç çekti. "Zaman. Bazen neredeyse parmaklarımın içinden akıp gidiyormuş gibi hissediyorum. Bhelliom'dan bir metreden fazla uzakta değildik, sonra toplanıp oradan ayrıldık. Kraliçem santim santim ölüyor ve yoluma zorluklar çıkıp duruyor. Birilerinin canını yakmak için çok kuvvetli bir istek hissetmeye başladım."
"Bana bakma."
Sparhawk hafifçe gülümsedi. "Sanırım sen güvendesin, dostum," dedi elini sevgiyle Kurik'in omuzuna koyarak. "Başka hiç bir şey kalmayıp da senin ve benim sonunda gerçekten ciddi bir uyuşmazlığa düşeceğimiz üzerine iddiaya girmekten nefret ederim."
"Bu da var", diye onayladı Kurik. Sonra işaret etti. "İşte orada."
"Orada ne var?"
"Meyhane. Tekneli insanlar oraya gidiyorlar."
"Bunu nereden anladın."
256

"Birisinin içeri girdiğini gördüm. Teknelerde sızıntı var galiba, sahipleri çatlakları katranla kalafatlamaya çalışıyorlar. Elbisesinde katran olan bir adam gördüğünde onun teknelerle bir işi olduğundan kesinlikle emin olabilirsin."
"Sen tam bir bilgi deposusun, Kurik."
"Bu dünyada oldukça uzun zamandır varım, Sparhawk. Eğer birisi gözlerini açık tutarsa oldukça çok şey öğrenebilir. İçeri girdiğimizde bırak da konuşmayı ben yapayım. Daha çabuk olacaktır." Kurik birden farklı bir havaya girdi ve gereksiz bir kuvvetle meyhanenin kapısını çarparak açtı. "Selam, dostlar," diye sert bir sesle söylendi. "Şansımıza su üzerinde çalışmaya alışmış adamların toplandıkları bir yere mi geldik?"

ilhanx

"Doğru yere geldin arkadaşım," dedi barmen.
"Tanrıya şükürler olsun," dedi Kurik. "Kara adamlarıyla içmekten nefret ederim. Onlarla tek konuşabileceğim hava ve ekinleridir. Hava bulutlu ve şalgamlar büyüyor dediğimde bütün sohbet olasılıklarını tüketmiş olursun."
Meyhanedeki adamlar onaylarcasma güldüler.
"İşine karışıyormuş gibi gözüküyorsam beni affet," diye barmen özür diledi, "ama konuşmandan tuzlu su adamı olduğun anlaşılıyor."
"Tam üzerine bastın," dedi Kurik, "ne yazıkki deniz suyunun kokusunu ve yanağıma serpilen nazik öpüşünü özledim."
"Tuzlu sudan çok uzaktasın, dostum," dedi köşedeki masada oturan katran lekeli adamlardan biri sesinde garip saygın bir ifadeyle.
Kurik derinden bir iç çekti. "Teknemi özledim, dostum," dedi. "Thalesia Yosut'tan aşağı inip Apaîia'da limana yanaştık, ben şehre çıktım ve romun kederine yakalandım. Kaptan geride kalanı bekleyecek biri değildi, bu yüzden sabah medle beraber yelken açtı ve beni kıyıya vurmuş bıraktı. Şansım yardım etti de bu adamla karşılaştım," Sparhawk'm omzuna samimice vurdu, "bana iş verdi. Venne'de bir tekneye ve onu gölün dibine yollamayacağmdan emin olacak kadar teknelerden anlayan birine ihtiyacı olduğunu söylüyor."
"Şey, dostum," dedi köşedeki katranlı adam, "şimdi, senin iş verenin bir tekne kiralamak için ne kadar ödemeye niyetli?"
257

"Birkaç gün için olacak," dedi Kurik. Sparhawk'a baktı. "Ne diyorsun, Kaptan? Yarım altın keseni zorlar mı?"
"Yarım altın verebilirim," diye cevapladı Sparhawk, Kurik'deki ani değişikliğe şaşırmasını gizlemeye çalışarak.
"İki gün mü dedin?" diye sordu köşedeki adam.
"Havaya ve rüzgâra bağlı, dostum, ama hava buralarda hep böyle değil mi?"
"Doğru. Öyle olduğu için burada iş yapabiliyoruz. Benim yeterli büyüklükte bir balıkçı teknemve balıkçılık son günlerde iyi değil. Teknemi size kiralayabilir ve iki günümü ağlarımı tamir ederek geçirebilirim."
"Niye hemen su kıyısına gidip şu senin tekneye bakmıyoruz?" diye önerdi Kurik. "Hemen bir anlaşmaya varabiliriz."
Katran lekeli adam kupasını dikip bitirdi ve ayağa kalktı. "O zaman benimle gelin," diyip kapıya doğru ilerledi.
Sparhawk sıkılmış bir tonda yavaşça, "Kurik," dedi, "bana böyle sürprizler yapma. Sinirlerim eskisi gibi iyi değil."
"Çeşitlilik hayatı ilginç tutmaya yarar, Kaptan." Kurik balıkçının dümen suyunda meyhaneyi terk ederlerken sırıttı.
Tekne yaklaşık on metre uzunluğunda ve suya fazla batmıştı.
"Bir iki çatlağı var gibi gözüküyor," diye belirten Kurik, teknedeki otuz santim kadar suyu gösterdi.
"Biz de tam onu kapatıyorduk," diye özür diledi balıkçı. "Su altındaki bir kütüğe çarptım ve ek yeri açıldı. Benim için çalışan adamlar işi bitirip onu boşaltmadan önce yiyecek bir şeyler almamı istediler."
Teknenin merdivenini sevecence okşadı. "O, iyi ve yaşlı bir teknedir," dedi mütevazice. "Dümene iyi cevap verir ve bu gölün karşısına çıkarabileceği her tür havaya gelir."
"Ve sabaha onu yamatacaksın?"N
"Sorun olmayacak, dostum."
"Ne düşünüyorsun, Kaptan?" diye Sparhawk'a sordu Kurik.
"Tamam gözüküyor," diye cevapladı Sparhawk, "ama ben uzman değilim. Seni bunun için işe aldım."
"Tamam, o zaman, onu deneyeceğiz, dostum," dedi balıkçıya Kurik. "Yarın güneş yükselirken geri gelip hesabı göreceğiz. Eline tükürdü ve balıkçıyla avuçlarını birbirlerine vurdular. "Gel gidelim, Kaptan," dedi Lorduna Kurik. "Kendimize önce rom ve ak-
258

şam yemeği sonra da yatak bulalım. Yarın uzun bir gün olacak." Ve sonra kasıntı yürüyüşüyle göl kıyısından uzaklaştı.
Teknenin sahibinden uzaklaştıklarında Sparhawk, "Bütün bunları bana açıklayacak mısın?" diye sordu.
"Çok zor değil, Sparhawk," dedi Kurik: "Göllerde yelken açan adamlar her zaman tuzlu su gemicilerine büyük saygı duyarlar ve yardımcı olmak için yollarını bile değiştirirler."

ilhanx

"Öyle olduğunu gördüm, ama böyle konuşmayı nasıl öğrendin?"
"On altı yaşındayken denize açıldım. Bunu sana daha önce söylemiştim."
"Hatırladığım kadarıyla söylemedin."
"Söylemiş olmam lazım."
"Belki aklımdan çıkmıştır. Denize açılmana neden olan şey neydi?"
"Aslade." Kurik güldü. "O zamanlar on dört yaşındaydı ve yeni açılıyordu. Gözünde evlilik bakışı olan bir türdendi. Bense hazır değildim, bu yüzden denize kaçtım. Hayatımda yaptığım en büyük hataydı. Eosia'nın batısındaki en delik kovaya güverte tayfası olarak girdim. Altı ayı karinadan dışarı su atarak geçirdim. Kıyıya çıktığımda bir daha asla bir gemiye adım atmamaya yemin ettim. Aslade beni tekrar görmekten çok mutluydu, zaten o hep duygusal biri olmuştur."
"Ne zaman evlenmeye karar verdin?"
"Kısa bir süre sonra. Geri geldiğimde, beni babasının samanlığına götürdü ve oldukça ciddi ikna metodları kullandı. Aslade aklına bir şey koyarsa çok ama çok ikna edici olabilir."
"Kurik!" Sparhawk gerçekten şaşırdı.
"Büyü artık, Sparhawk. Aslade bir köylü kızı ve köylü kızlarının çoğu evlendiklerinde çoktan şişmeye başlamışlardır. Bu oldukça doğrudan yapılan bir kurdur ama bunun kendine has bedelleri vardır."
"Samanlıkta mı?"
Kurik gülümsedi. "Bazen doğaçlamalısm, Sparhawk."

on dokuzuncu bölüm

SPARHAWK, KALTEN ile paylaştığı odada arkadaşı horlarken oturmuş haritasına kitlenmişti. Ulath'ın tekne fikri iyiydi. Sephre-nia'nm açıklamasına göre bu yolla Arayıcı'in onları izlemesinden de kurtulmaları da rahatlatıcıydı. Heid Kontu'nun uyuduğu tenha, çamurlu kıyıya geri dönebilir ve arkalarında yeri koklayan kukuletalı bir şekil görme endişesi taşımadan aramalarını sürdürebilirlerdi. Berit'in karanlık dipte bulduğu Zemoch kafatası Bhelli-om'un yerini belirtiyordu. Sadece biraz şansla, yarım gün içinde onu bulabilirlerdi. Her durumda atlar için Venne'ye geri dönmeleri gerekiyordu ve bu bir sorundu. Tahmin ettikleri gibi, Arayıcı'nm boş kafalı avaneleri büyük olasılıkla şehrin etrafındaki orman ve tarlalarda pusuya yatmış bekliyorlardı. Yollarını açmak için savaşmaları gerekecekti. Normal koşullar altında savaşmak Sparhawk'i düşündürmezdi; bütün bir hayat boyu bunun için eğitim görmüştü. Ama Bhelliom onun elinde olursa, riske atacağı sadece onunki değil Ehlana'mn hayatı da olacaktı ve bu kabul edilemezdi. Üstelik, Azash Bhelliom'un tekrar ortaya çıktığını algılar algılamaz, Arayıcı mücevheri ele geçirmek için gözü dönmüş bir şekilde bütün orduları onların üstüne saldırtacaktı.
Çözüm basitti. Yapmaları gereken atları gölün batısına götürecek bir yol bulmaktı. Sonra Arayıcı, Sparhawk ve arkadaşlarını rahatsız etmeden yaşlanıp ölene kadar Venne'nin civarında dolaşıp durabilirdi. Ama Kurik'le beraber kiraladıkları tekne iki attan fazlasını taşıyabilecek durumda değildi. Gölün batısındaki boş bir sahile atları götürmek için gölün yarısını sekiz dokuz sefer geçmek fikri Sparhawk'i neredeyse tahammülsüzlükten çığlıklar atmayı isteyecek hale getirdi. Birkaç tekne kiralama fikri bir seçenekti ama çok iyi bir fikir değildi. Tek bir tekne dikkat çekemeyecekti; ama bir filo çekerdi.

Belki de atları batı sahiline götürebilecek güvenilir birisini bulabilirlerdi. Sparhawk'm emin olmadığı tek şey Arayıcı'ran binicileri tanıdığı gibi atlarında kokusunu tanıyıp tanımayacağıydı. Parmağı anlayamadığı bir neden yüzünden karıncalanıp, sızlıyordu.
Kapıda hafif bir tıklama oldu.
"Meşgulüm," dedi sinirli bir şekilde.
"Sparhawk." Ses hafif ve ahenkliydi. Konuşanın Styric olduğunu belli eden bir kıvraklığı vardı. Sparhawk kaşlarını çattı. Sesi tanıyamadı.
"Sparhawk, seninle konuşmam gerekiyor."
Ayağa kalkıp kapıya gitti. Gelenin Flüt olması onu hayretler içinde bıraktı. Flüt odanın içine kaydı ve arkasından kapıyı kapattı.
"Sen konuşabiliyorsun demek?" diye şaşkınlıkla sordu.
"Tabii ki konuşabiliyorum." I "O zaman niçin konuşmadın?"
"Daha önce gerekmedi. Siz Eleneler çok fazla gevezelik ediyorsunuz." Sesi küçük bir kız sesi olmasına rağmen, kelimeleri ve tonlaması yetişkin birine ait gibiydi. "Beni dinle, Sparhawk. Bu çok önemli. Hepimiz hemen gitmeliyiz."
"Şu an gecenin tam yarısı, Flüt," diye itiraz etti.

ilhanx

Karanlık pencereye doğru bakarak, "Ne kadar yavaş algılıyorsun," dedi kız. "Şimdi sakin ol ve dinle. Ghıverig, Bhelliom'u tekrar ele geçirdi! Kuzey kıyısına ulaşıp, Thalesia'ya giden bir gemiye gizlice girmeden onu durdurmalıyız. Eğer bizden kaçarsa, Thalesia dağlarındaki mağarasına kadar onu takip etmemiz gerekecek, bu I da oldukça zaman alacaktır."
"Ulath'a göre kimse mağaranın nerede olduğunu bilmiyormuş."
"Ben biliyorum. Daha önce orada bulundum."
"Sen ne?"
"Sparhawk, boşuna zaman kaybediyorsun. Bu şehirden çıkmam I gerekiyor. Burada zihnimi karıştıran çok fazla şey var. Neler olduğunu hissedemiyorum. Demir elbiseni giy ve gidelim." Tonu ters, hatta emrediciydi. Ona baktı, iri kara gözleri ciddiydi. "Tamamen odun gibi olup Bhelliom'un dünya üzerinde hareket ettiğini hisset-. memen mümkün mü? Şu yüzük sana bir şey söylemiyor mu?"
Sparhawk irkildi, sol elindeki yakut yüzüğe baktı. Parmağı hâlâ sızlıyor gibiydi. Önünde duran küçük çocuk çok şey brliyor gibi

gözüktü. "Sephrenia bütün bunları biliyor mu?"
"Tabii ki. Eşyalarımızı topluyor."
"Haydi gidip onunla konuşalım."
"Beni kızdırmaya başladın, Sparhawk." Kara gözleri parladı ve yay benzeri pembe ağzının kenarları aşağıya kıvrıldı.
"Özür dilerim, Flüt ama Sephrenia ile konuşmam gerekiyor."
Flüt, gözlerim yukarı kaldırdı. Neredeyse Sparhawk'i güldürecek kadar Sephrenia'ya benzer bir tonda, "Eleneler," dedi. Spar-hawk onun elini tuttu ve odadan koridora çıkardı.
Sephrenia odasındaki yatağın üzerinde duran branda torbaya eşyaları yerleştirmekle meşguldü. Sparhawk'in kapıda durmasıy-la, "Hemen içeri gel," dedi. "Seni bekliyordum."
"Ne oluyor, Sephrenia?" diye kafası karışmış bir tonda sordu.
"Ona söylemedin mi?" diye Flüt'e sordu.
"Söyledim ama bana inanmış gözükmüyor. Bu inatçı insanlara nasıl dayanabiliyorsun?"
"Özel bir çekicilikleri var. Ona inan, Sparhawk. Neden bahsettiğini biliyor. Bhelliom gölden çıktı. Ben de hissettim, şimdi Ghwe-rig'de. Flüt ve benim nereye gittiğini hissedebilmemiz için açık alana çıkmamız gerekiyor. Git diğerlerini kaldır; Berit atları eyerlesin."
"Bu konuda eminsin değil mi?"
"Evet. Acele et Sparhawk yoksa Ghwerig kaçacak."
Sparhawk çabucak döndü ve tekrar koridora daldı. Bütün bunlar o kadar çabuk gelişiyorduki düşünmeye zamanı olmadı. Diğerlerini uyandırıp, hepsinin Sephrenia'nın odasında toplanmalarını söyledi. Berit'i atları eyerlemesi için ahıra gönderdi ve son olarak Kalten'i uyandırdı.
"Sorun ne?" diye sordu, doğrulup uykulu gözlerini oğuşturan sarışın Pandion.
"Beklenmedik bir şey oldu," dedi Sparhawk. "Gidiyoruz."
"Gecenin yarısında mı?"
"Evet. Giyin, ben de eşyalarımızı toplayacağım."
"Ne oluyor, Sparhawk?" Kalten ayaklarını yatağın kenarından aşağı attı.
"Sephrenia- açıklayacak. Çabuk ol, Kalten."
Sparhawk odalarına çıkardıkları torbaya yedek giyeceklerini tıkıştırırken, Kalten homurdanarak giyinmeye başladı. Sonra ikisi

beraber koridora çıktılar. Sparhawk, Sephrenia' ran kapısını çaldı.
"Oh, gelin, Sparhawk. Merasim için zamanımız yok."
"Bu da kim?" diye sordu Kalten.
"Flüt," diye cevaplayan Sparhawk, kapıyı açtı.
"Flüt mü? O konuşabiliyor mu?"
Diğerleri çoktan odada toplanmış ve hepsi dilsiz diye düşündükleri küçük kıza şaşkınlıkla bakıyorlardı.
"Zaman kazanmak için," dedi, "evet, konuşabiliyorum ve hayır, daha önce istemedim. Bu bütün sıkıcı sorularınınıza cevap veriyor mu? Şimdi dikkatle dinleyin. Cüce Troll Ghwerig, Bhelliom'u tekrar eline geçirdi ve onu Thalesia dağlarındaki mağarasına götürmeye çalışıyor. Eğer acele etmezsek, bizden kaçacak."
"Daha önce yapamazken nasıl oldu da onu gölden çıkardı?" diye sordu Bevier.

ilhanx

"Yardım aldı." Etrafına bakındı ve Styricçe açık saçık bir kelime mırıldandı. "İyisi mi onlara göster, Sephrenia. Yoksa bütün gece salakça sorular sorarak burada dikilip duracaklar."
Sephrenia' ran odasındaki bir duvarda büyük bir ayna vardı -daha doğrusu parlatılmış pirinç bir levha. Aynanın yanma giden Sephrenia, "Lütfen, hepiniz buraya gelir misiniz?" dedi.
Aynanın etrafında toplandılar ve Sephrenia, Sparhawk'm daha önce duymadığı büyülü sözler söylemeye başladı. Sonra da el hareketi yaptı. Ayna bir anda bulutlandı. Açıldığında, bir göle bakıyor gibiydiler.
"İşte sal orada," dedi şaşkınlıkla Kalten, "ve yüzeye çıkan Sparhawk. Anlamıyorum, Sephrenia."
"Dün öğleden hemen önce olan şeylere bakıyoruz," dedi ona Sephrenia.
"Zaten ne olduğunu biliyoruz."
"Biz ne yaptığımızı biliyoruz," diye düzeltti. "Ama orada başkaları da vardı."
"Başka birini görmedim."
"Onlar görmeni istemediler. Sadece izlemeye devam et."
Aynadaki perspektif, gölden turba yataklarının üzerindeki sıkça büyümüş sazlara doğru uzaklaşarak değişiyor gibiydi. Kukuletalı bir şekil bataklık otlarının arasında çömelerek saklanmıştı.
"Arayıcı!" diye haykırdı Bevier. "Bizi izliyordu!"

"Sadece o değil," dedi Sephrenia.
Perspektif gölün kenarından kuzeye birkaç yüz metre, cılız bir ağaç kümesine kayarak tekrar değişti.
"Ve bu da Ghwerig," dedi Flüt.
"Bu cüce mi?" diye haykırdı Kalten. "En az Ulath kadar iri. Normali ne kadar oluyor?"
"Yaklaşık Ghvverig'in iki misli kadar." Ulath omuz silkti. "Og-reler daha da büyüktür."
Sephrenia hızla Styricçe konuşurken ayna tekrar bulutlandı. "Bir müddet önemli bir şey olmadı, bu yüzden bu bölümü geçiyoruz," diye açıkladı.
Ayna tekrar açıldı. "İşte atlarımıza binmiş gölden uzaklaşıyoruz," dedi Kalten.
Sonra Arayıcı ve onunla beraber Pelosia sertine benzeyen yaklaşık on odun suratlı adam bataklık otlarının arasından doğruldular. Sertler hissiz bir biçimde göl kıyısına doğru şapşal şapşal yürüyüp suya daldılar.
"Biz de bundan korkuyorduk," dedi Tynian.
Ayna tekrar bulutlandı. "Aramaya dün ve bugün durmadan devam ettiler," dedi Sephrenia. "Sonra, tam bir saat önce, içlerinden biri Bhelliom'u buldu. Görmek biraz zor olabilir, çünkü karanlıktı. Görüntüyü sizin için aydınlatabileceğim kadar aydınlatacağım."
Çıkarmak biraz güçtü ama sertlerden biri elinde çamurla kaplı bir nesneyle gölden çıkıyor gibi gözüktü."
Kral Sarak'm tacı," diye nesneyi tanımladı Sephrenia.
Siyah cüppeli Arayıcı göl kıyısına koştu, akrep gibi kıskaçları çıkmış, heveslice fıkırdıyordu ama Ghwerig serfe Azash'm yaratığından önce ulaştı. Çarpık çurpuk yumruğuyîa serfin kafasının bir tarafını ezdi ve tacı yakaladı. Döndü ve Arayıcı yandaşlarını göl- , den çağıramadan kaçtı. Ghvverig'in koşusu iki uzun bacağı ve haddinden fazla uzun koluyla sıçrar gibi uzun adımlarla özel bir yürüyüş gibiydi. Bir adam daha hızlı koşabilirdi ama çok fazla değil. Görüntü kayboldu.
"Sonra ne oldu?" diye sordu Kurik.
"Ghwerig sertlerden biri ona yetişmeye başladığında durdu," diye cevapladı Sephrenia. "Bilerek yavaşhyormuş gibi gözüktü. Onları birer birer öldürdü."

"Ghwerig şimdi nerede?" diye sordu Tynian.
"Bilemiyoruz," dedi Flüt. Bir Troll'ü karanlıkta takip etmek çok
zor. İşte bu yüzden açıklığa çıkmamız gerekiyor. Sephrenia ve ben
Bhelliom'u hissedebiliyoruz ama sadece bu şehirlilerden uzaklaşa-
•bilirsek." . «
Tynian bunu düşündü. "Arayıcı artık sorun değil/' dedi. "Ghwerig/in peşine düşebilmesi için daha çok adam toplaması gerekiyor."
"Bu rahatlatıcı bir düşünce," dedi Kalten. "İkisiyle aynı anda karşılaşmak istemezdim."
"Harekete geçsek iyi olur," dedi Sparhawk. "Zırhlarınızı giyin, baylar. Ghwerig'le karşılaştığımızda ona ihtiyacımız olabilir."
Eşyalarını toplamak ve çeliklerini giymek için odalarına geri döndüler. Sparhawk boş meyhanedeki kapıya dayanmış duran, uykulu gözleriyle esneyen şişman hancıyla hesabı görmek için şıkır şıkır basamaklardan aşağı indi.
"Biz şimdi gidiyoruz/' dedi Sparhawk.

ilhanx

"Dışarısı hâlâ karanlık, Aziz Şövalye."
"Biliyorum ama beklenmedik bir şey oldu."
"Anladığım kadarıyla siz de haberi duydunuz."
"Bu ne haberiymiş?" diye merakla sordu Sparhawk.
"Aşağıda Arcium'da tehlikeli bir durum var. Tam olarak öğrenemedim ama bir tür savaş olduğu hakkında söylentiler bile var."
Sparhawk kaşlarını çattı. "Bu pçk anlamlı değil, komşu. Arci-um, Lamorkand gibi değildir. Arcia soyluları nesiller önce kralın emriyle kan davalarını bırakmaya yemin ettiler."
"Ben sadece duyduğumu tekrar ediyorum, Aziz Şövalye. Duyduğum kadarıyla batı Eosia'nm bütün krallıkları seferberlik ilan ettiler. Bu akşam erken saatlerde bazı adamlar aceleyle Venne'den geldiler - yabancıların savaşında çarpışmakla pek ilgilenmeyen adamlar - ve gölün batısında önlerine çıkan her adamı askere alan dev bir ordu toplanıyor dediler."
"Batı krallıkları Arcium'daki iç savaş için seferberlik ilan etmezler," dedi Sparhawk. "Bu tip şeyler iç işleridir."
"Beni de şaşırtan bu," diye onayladı hancı, "ama beni daha da şaşırtan bu ürkek adamların ordunun büyük bir bölümünün Tha-lesialılardan kurulu olduğunu söylemesi."
265

"Bu yanlış olmalı," dedi Sparhawk. "Kral Wargun çok içer ama dost bir krallığı işgale kalkışmayacaktır. Eğer bahsettiğin bu adamlar askere alınmamaya çalışıyorlarsa, büyük ihtimalle onları kovalayan adamları incelemek için durmamışlardır, zaten örme zırh içindeki bir adam diğerinin aynıdır." "Çok doğru, Aziz Şövalye."
Sparhawk akşam kalma ücretini ödedi. Diğerleri merdivenlerden aşağı inmeye başladığında, "Verdiğin bilgi için teşekkür ederim, komşu," dedi hancıya. Döndü ve avluya çıktı.
"Neler oluyor, Sör Sparhawk?" diye sordu Berit, Faran'm dizginlerini Sparhawk'a verirken.
"Göldeyken Arayıcı bizi izliyordu," diye cevapladı Sparhawk. "Onun adamlarından biri Bhelliom'u buldu ama Troll Ghwerig ondan aldı. Şimdi Ghwerig'i bulmaya gitmemiz gerekiyor." "Bu zor olabilir, Sör Sparhawk. Göle sis çöküyor." "Umarım Ghwerig fazla kuzeye kaçmadan kalkar." Diğerleri de handan dışarı çıktılar. "Haydi hep beraber at binelim," dedi Sparhawk. "Nereden gidiyoruz, Flüt?"
Kurik onu Sephrenia'ya doğru kaldırırken "Şimdilik kuzey," dedi.
Berit gözlerini kırpıştırdı. "Nasıl konuşulacağını biliyor!" diye haykırdı.
"Lütfen, Berit," dedi, "tekrar edip durma. Haydi gidelim, Sparhawk. Buradan çıkana kadar Bhelliom'un yerini saptayamam."
Avludan çıktılar ve sisli sokağa daldılar. Sis yoğun bir çisentinin tam yanında duruyor ve yanında gölü çevrelen turba yataklarının asitimsi pis kokusunu taşıyordu.
"Bir Troll ile karşılaşmak için iyi bir akşam değil," dedi Ulath Sparhawk'in yanına gelerek.
"Bu akşam Ghwerig ile karşılaşacağımızdan çok şüpheliyim," dedi Sparhawk. "O yaya ve Bhelliom'u bulduğu yer buradan çok uzakta - tabii ki bu yöne gittiğini kabul edersek."
"Öyle yapmak zorunda, Sparhawk," dedi Genidian. "Thale-sia'ya gitmek istiyor ve bu kuzey kıyısında bir limana gitmesi gerektiği anlamına geliyor."
"Sephrenia ve Flüt'ü şehirden çıkardığımızda ne tarafa gittiğini daha iyi bileceğiz."
266 - ;

"Bence Nadera olacak," dedi Ulath. "Apalia'dan daha büyük bir liman, orada daha çok gemi var. Ghwerig gizlice birisine girecek. Yolculuk için yer ayırtması mümkün değil. Kaptanların çoğunun bir Troll ile yolculuk yapma konusunda batıl inançları vardır."
"Ghwerig kulak kabartıp hangi geminin Thalesia'ya gittiğini anlayacak kadar dilimizi biliyor mu?"
Ulath başını sallayarak onayladı. "TrollTerin çoğunun çat pat Elene, hatta Styricçeleri vardır. Genelde kendilerinki hariç hiçbir dil konuşamazlar ama bizimkilerden birkaç kelime anlayabilirler."
Şehir kapısından çıkıp gün ağarmadan biraz önce Venne'nin kuzeyindeki yol ayrımına geldiler. Önce kuşkuyla dağlardan Gha-sek'e doğru giden tekerlek izleriyle dolu yola, sonra da Apalia'da-ki limana giden yola baktılar. "Umarım o yoldan gitmeye karar vermez," dedi titreyerek beyaz pelerinli Bevier. "Gerçekten Gha-sek'e geri gitmek istemiyorum."
"Hiç hareket ediyor mu?" diye Flüt'e sordu Sparhawk.
"Evet," diye cevapladı. "Göl kıyısından kuzeye doğru geliyor."
"Bunu anlayamıyorum," dedi küçük kıza Talen. "Eğer Bhelli-om'u hissedebiliyorsan niye yaklaşana kadar handa kalmadık?"

ilhanx

"Çünkü Venne'de çok insan var," dedi Sephrenia. "Bütün bu duygu ve düşünce karmaşasının tam ortasında Bhelliom'un yerini net alamayız."
"Öyle mi," dedi Talen, "bu anlamlı - sanırım."
"Göl kenarına gidip onu karşılayalım," diye önerdi Kalten. "Bize çok zaman kazandırır."
"Siste olmaz," dedi sertçe Ulath. "Onun geldiğini görebilmeliyim. Bir Troll tarafından gafil avlanmak istemem."
"Buradan geçmesi gerekiyor," dedi Tynian, "veya buraya çok yakın bir yerden, tabii ki kuzey sahiline gidiyorsa. Ne Venne'ye gidebilir ne de gölü yüzerek geçebilir. Bana anlatıldığı kadarıyla Troll'ler oldukça kolay gözükürlermiş. Yaklaştığında onu pusuya düşürebiliriz."
"Bu olabilir, Sparhawk," dedi Kalten. "Eğer olası rotasını belir-lersek, burada onu şaşırtıp yakalayabiliriz. Onu öldürür ve kimsenin haberi olmadan elimizde Bhelliom ile Cimmura yolunun yarısında olabiliriz."
"Ah, Kalten," diye iç çekti Sephrenia.
267

"Öldürmek bizim işimiz, küçük ana," dedi. "Eğer istemiyorsan izlemen gerekmez. Dünyada bir Troll'ün az ya da fazla olması o kadar çok şey fark ettirmeyecektir."
"Ama bir sorun var," dedi Flüt'e Tynian. "Arayıcı yeteri kadar adam toplar toplamaz Ghwerig'in peşinde düşecektir, büyük ihtimalle sen ve Sephrenia gibi o da Bhelliom'u hissedebilir, değil mi?" ? "Evet," diye kabul etti Sephrenia.
"O zaman Ghwerig'den kurtulur kurtulmaz onunla karşılaşmamız gerektiğini unutuyorsunuz, değil mi?"
"O zaman Bhelliom'un elimizde olacağını ve Sparhawk'm yüzüklere sahip olduğunu da unutuyoruz."
"Bhelliom Arayıcı'yı yok edebilir mi?"
"Kolayca."
"Haydi geriye şu ağaçlarını içine «çekilelim," diye önerdi Spar-hawk. "Ghwerig'in buraya gelmesinin ne kadar süreceğini bilmiyorum ve biz yolun ortasında durmuş havadan sudan konuşurken çıkıp gelmesini istemem."
Ağaçların gölgesine çekilip atlarından indiler.
"Sephrenia," dedi şaşkın bir ses tonuyla Bevier, "eğer Bhelliom Arayıcı'yı büyüyle yok edebiliyorsa, sen de aynı şeyi yapmak için normal Styric büyüsü kullanamaz miydin?"
"Bevier," dedi sabırla, "bunu yapabilseydim, çok daha uzun zaman önce yapmaz mıydım?"
"Oh," dedi, biraz mahcup bir şekilde, "sanırım, bunu düşünne-medim."
Güneş o sabah kızarmış gözlerle yükseldi. Gölden yayılan sis ve kuzeydeki ormandan çıkan yoğun pus ortalığı yarı yarıya örtmüştü, bununla beraber gökyüzü yukarıda açıktı. Nöbetçiler koyup malzemeleri gözden geçirdiler. Ondan sonra, sık sık nöbet değiştirerek, bunaltıcı sıcakta uyukladılar. Boğucu havada az uyuyan insan her zaman dikkatli olamazdı.
ikindiden sonraydı ki, Talen Sparhawk'i uyandırdı. "Flüt seninle konuşmak istiyor," dedi.
"Onun uyuduğunu sanıyordum."
"Ben hiçbir zaman gerçekten uyuduğunu sanmıyorum," dedi Talen. "Gözleri açılmadan yanma gidemezsin."
"Belki bir gün ona bunu soracağız." Sparhawk battaniyesini üs-
268

"

tünden attı, ayağa kalktı ve yakındaki kaynaktan yüzünü yıkadı. Sonra Sephrenia'ya sarılmış kucağında rahatça uyuyan Flüt'ün yanma gitti.
Küçük kızın gözleri hemen açıldı. "Nerede kaldın?"
"Tamamen uyanmam biraz zaman aldı."
"Tetikte ol, Sparhawk," dedi. "Arayıcı geliyor."
Sparhawk küfretti ve kılıcına uzandı.
"Oh, öyle yapma," dedi iğrenerek. "Hâlâ bir mil kadar uzakta."
"Nasıl oldu da bu kadar hızlı geldi."
"Düşündüğümüz gibi adam toplamak için durmadı. Tek başına ve atını öldüresiye sürüyor. Zavallı hayvan şu anda ölmek üzere."
"Ve Ghwerig hâlâ uzakta." .
"Evet, Bhelliom hâlâ Venne şehrinin güneyinde. Arayıcı'nın düşüncelerinden kırıntılar yakalıyorum." Flüt irkildi. "Tiksindirici ama bizimle aynı fikirde. Pusu kurmak için Ghwerig'in önüne geçmeye çalışıyor. Bu işi yapmaları için buradakilerden adam toplayabilir. Sanırım onunla savaşmamız gerekiyor."

ilhanx

"Bhelliom'suz mu?"
"Korkarım öyle, Sparhawk. Yardım edecek adamı olmayacak, bu onun işini görmemizi kolaylaştırabilir."
"Onu normal silahlarla öldürebilir miyiz?"
"Sanmam. Ama işe yarayabilecek bir şey var. Daha önce hiç de-denemedim ama ablam nasıl yapılacağını bana anlattı."
. "Ailen olduğunu bilmiyordum."
"Ah, Sparhawk!" Güldü. "Ailem hayal edebileceğinden çok daha büyüktür. Diğerlerini hazırla. Arayıcı birkaç dakikaya kadar şu yoldan yukarı geliyor olacak. Onu karşıla, ben Sephrenia'yı getireceğim. Arayıcı düşünmeyecek - daha doğrusunu söylemek gerekirse, gerçek beyni Azash olduğu için Azash düşünmeyecek. Ama Azash Sephrenia'ya sataşmak şansını kaçırmayacak kadar kendini beğenmiştir ve işte ben o anda Arayıcı'ya vuracağım."
"Onu öldürecek misin?"
"Tabii ki hayır. Biz öldürmeyiz, Sparhawk. Bırakırız doğa bunu yapsın. Daha fazla zamanımız yok."
"Anlamıyorum."
"Anlaman gerekmiyor. Git, diğerlerini al."
Yol ayrımında mızraklarını hazırlayıp yerleştiler.
269

"Gerçekten ne yaptığını biliyor mu?" diye şüpheyle sordu Tynian.
"Öyle olduğunu umarım," diye mırıldandı Sparhawk.
Ve sonra yorgunluktan nerdeyse ölmek üzere olan bir atın zar zor nefes alışını, sendeleyen toynakların düzensiz tok seslerini, bir kamçının acımasız ıslığını ve şaklamasını duydular. Siyah cüppeli ve atın üzerinde kamburu çıkan Arayıcı, ölmek üzere olan atını insafsızca kırbaçlayarak köşeden çıktı.
"Orada dur, Cehennem köpeği!" diye çınlayan bir sesle seslendi Bevier, "pervasız gidişin burada sona eriyor!"
"Bir gün bu çocukla konuşmamız gerekiyor," diye Sparhavvk'a mırıldandı Ulath.
Arayıcı dikkatlice atını dizginledi.
Sonra Sephrenia yanında Flüt'le beraber ağaçların arasından çıktı. Küçük Styric kadının yüzü her zamankinden daha da soluktu. Çok tuhaftır ki, Sparhawk hiç öğretmeninin ne kadar ufak tefek olduğunu fark etmemişti - Flüt'den birazcık daha uzun. Tavın o kadar emrediciydiki bıraktığı izlenimle Ulath'dan da daha uzun gözüküyordu. "Bu söz vermiş olduğun karşılaşma mı, Azash?" diye küçük gören bir tonla sordu Sephrenia. "Öyleyse, hazırım."
"Sssephrenia," dedi nefret dolu sesi, "tekrar karşşşılaştık ve beklenmedik bir anda. Bu hayatının ssson günü olabilir."
"Ya da senin, Azash," diye oldukça sakin bir sesle cevapladı.
"Beni yok edemesssin." Gülmesi iğrençti.
"Bhelliom yapabilir," dedi, "ve seni Bhelliom'dan mahrum edip, kendi amaçlarımız için kullanacağız. Kaç Azash, eğer canını seviyorsan. Genç Tanrıların gazabından kurtulmak için bu dünyanın kayalarını başının üzerine yığıp saklan."
"Sephrenia biraz fazla zorlamıyor mu?" diye boğazı sıkılmış gibi bir sesle sordu Talen.
"Bir şey peşinde," diye mırıldandı Sparhawk. "Sephrenia ve Flüt o şeyi aceleyle bir şey yapması için tahrik ediyorlar.
"Ben nefes aldıkça olmaz!" diye bağırdı Bevier, mızrağını belirterek coşkuyla.
"Yerinde kal, Bevier!" diye hırladı Kurik. "Ne yaptıklarını biliyorlar! Tanrı bilirki diğer hiçbirimiz bilmiyoruz."
"Hâlâ bu ssağlıksız Elene çocuklarıyla fingirdeşşmeye devam
270

ediyor musun?" dedi Azash'ın sesi. "Eğer işştahın çok fazlayssa, bana gel, sseni fazlasıyla doyurayım."
"Artık senin gücün buna yetmez Azash, yoksa erkekliğinin gittiğini unuttun mu? Bütün Tannlar'm gözünde bir tiksintisin. Seni bu yüzden sürdüler, iğdiş edip ebedi pişmanlık ve ızdırap yerine hapsettiler."
Yorgunluktan bitip tükenmiş atın üzerindeki şey öfkeyle tısladı ve Sephrenia sakince başını Flüt'e salladı. Küçük kız kavalını dudaklarına götürüp çalmaya başladı. Melodisi, bir seri çok hızlı ahenksiz nota geçişiydi ve Arayıcı sinmiş gibi gözüktü. "Onun ssana faydassı yok, Sssephrenia," diye Azash tiz bir sesle belirtti. "Hâlâ zzzaman var."
"Öyle mi düşünüyorsun, kudretli Azash?" dedi alay eder bir sesle Sephrenia. "O zaman senin yüzlerce yıllık bitmeyen hapsin erkekliğin kadar aklını da yitirtmiş."

ilhanx

Arayıcı'nmki hiddetten kontroldan çıkmış bir çığlıktı.
"Güçsüz tanrıcık," diye tahrikine devam etti Sephrenia, "pis Zemochlarına dön ve ruhunu şimdi ebediyen seni yadsıyan zevklerin pişmanlığıyla kemirerek yok et."
Azash uludu; Flüt'ün şarkısı daha da hızlandı.
Arayıcı'ya bir şey oluyordu. Bedeni siyah cüppesinin altında kıvranıyor gibi gözüküyor ve kukuletasının altından berbat, anlaşılmaz sesler geliyordu. Korkunç bir irkilme hareketiyle ölen atının üzerinden güçlükle aşağı indi. Yan sendeliyerek ilerledi, akrep kıskaçları ortaya çıktı.
Kilise Şövalyeleri, içgüdüsel olarak Sephrenia ve küçük kızı korumak için harekete geçtiler.
"Geride kalın!" diye bağırdı Sephrenia. "Şu anda olanı-durdu-ramaz."
Arayıcı siyah cüppesini yırtarak yola düşmüş kıvranıyordu. Sparhawk çok güçlü kusma isteğini batırdı. Arayıcı'ran uzun gövdesi bir arı benzeri bir bel yapısına sahipti ve irine benzer grimsi bir sümükle parlıyordu. Eğri kol ve bacakları bir çok yerinden eklemliydi. İki çıkık göz ve bir sıra sivri uçlu, uzun, keskin diş gibi uzantıyla çevrili aralık ağzı hariç gerçekten yüz denebilecek bir şeyi yoktu.
Azash, Flüt'e acı acı bir şey bağırdı. Sparhawk, Styricçe çekim

ekini fark etti ama kelimelerin hiçbirini tanımadı - ve bu durumdan dolayı sonsuza dek minnetkar kaldı.
Sonra Arayıcı iğrenç bir yırtılma sesiyle çatlamaya başladı. İçinde bir şey vardı, kurtulmaya çalışarak kıvranan, kıpır kıpır kıpırdayan bir şey. Arayıcının gövdesindeki çatlak büyüdü ve içindeki şey dışarı çıkmaya başladı. Parlak siyah ve ıslaktı. Omuzlarında yarı saydam kanatlar asılı duruyordu. Titreyip debelenerek Arayıcımın kabuğundan kendini dışarı çekti. Tamamen çıktıktan sonra kurutmak için hızla kanatlarını çırparak yoldaki toprağa çömeldi. Kanatlar kuruduğunda kırmızıya dönüştü ve artık net gözükmeyecek bir hızla hareket ederek pır pır ses çıkarmaya başladılar. Gözlerinin önünde çok iğrenç bir şekilde doğan yaratık havaya yükseldi ve doğuya doğru uçtu.
"Onu durdur!" diye Bevier bağırdı. "Gitmesine izin verme!"
"O artık zararsız," dedi kavalını indiren Flüt sakince.
"Ne yaptın?" diye huşuyla sordu Bevier.
"Büyü sadece olgunlaşmasını hızlandırdı," diye cevapladı. "Kız kardeşim bana bu büyüyü öğrettiğinde haklıymış. Artık o bir yetişkin ve bütün içgüdüleriyle çoğalmayı aklına koymuş durumda. Şimdi Azash bile ona gözü dönmüş şekilde bir eş arayışının dışında bir şey yaptırtamaz."
"Hakaretleşmenin amacı neydi?" diye Sephrenia'ya sordu Kalten.
"Flüt'ün büyüsünün işe yaraması için Azash'm çok öfkelenip yaratığın kontrolünü kaybetmesi gerekiyordu. Bunun için yüzüne hoş olmayan gerçekleri vurdum."
"Bu çok tehlikeli değil miydi?"
"Çok," diye kabul etti.
"Yetişkin, bir eş bulacak mı?" diye Tynian huşuyla Flüt'e sordu. "Bu dünyayı Arayıcılarla kaplı görmekten nefret ederim."
"Bir eş bulamayacak," dedi Flüt. "O türünün tek örneği. Artık bir ağzı yok, bu yüzden beslenemez. Bir hafta kadar gözü dönmüş arayışı için etrafta uçup duracak."
"Ya sonra?"
"Ya sonra mı? Sonra ölecek." Flüt bunu tüyler ürperten kayıtsız bir sesle söyledi.

yirminci bölüm
ARAYICI'NIN KABUĞUNU yoldan çekip Ghvverig'i beklemek için ağaçların arasına geri döndüler. "Şu anda nerede?" diye Flüt'e sordu Sparhawk.
"Gölün kuzey ucundan çok uzakta değil," diye cevapladı. "Şu anda hareket etmiyor. Tahminime göre sis kalktı ve sertler tarlalara gittiler. Etrafta çok fazla insan olmalı ki saklanması gerekiyor."
"Buraya gün battıktan sonra gelecek demektir, değil mi?"
"Bu mümkün, evet."
"Bir Troll ile karanlıkta karşılaşmak bana çok çekici gelmedi."
"Işık yapabilirim, Sparhawk - amacımıza yetecek kadar."
"Bunu takdir ederim." Sparhawk kaşlarını çattı. "Eğer bunu Arayıcı'ya yapabiliyorsan niçin bu kadar bekledin?"
"Zaman yoktu. Hep aniden karşımıza çıktı. Bu büyü için hazırlanmak biraz zaman alır. Bu kadar çok konuşman gerekiyor mu, Sparhawk? Bhelliom üzerine konsantre olmak istiyorum."
"Özür dilerim. Gidip Ulath ile konuşacağım. Bir Troll'e nasıl saldırılacağı konusunu çözmem gerekiyor."

ilhanx

Koca Genidian'ı bir ağacın altında uyuklarken buldu. Mavi gözlerinden biri açılan Ulath, "Neler oluyor?" diye sordu.
"Flüt şu anda Ghwerig'in saklandığını söylüyor. Herhalde hareket etmiyor. Büyük ihtimalle buradan bu akşam geçecek."
Ulath başıyla onayladı. "Troll'ler karanlıkta dolaşmayı sever," dedi. "Onların avlanma zamanıdır."
"Onunla başa çıkmanın en iyi yolu ne?"
"Mızraklar işs yarayabilir - eğer hepimiz aynı anda saldırırsak. içimizden biri şanslı vuruşu yapabilir."
"Bu şansa güvenmek için biraz fazla ciddi bir iş."
"Denemeye değer - en azından başlangıç için. Her durumda

nm
kılıç ve baltalarımıza başvurmamız gerekecek. Ama çok dikkatli olmamız gerek. Bir Troll'ün kollarına dikkat etmen gerekir. Çok uzundurlar ve Troll'ler gözüktüklerinden çok daha çeviktirler."
"Onlar hakkında çok şey biliyorsun? Bir Troll'le çarpıştın mı?"
"Evet, birkaç kez. Bu alışkanlık haline getirmek istemeyeceğin bir şey. Berit'in yayı hâlâ yanında mı?"
"Sanırım."
"İyi. Bu genelde bir Troll ile uğraşmaya başlamanın en iyi yoludur - birkaç okla onu yavaşlatır ve işini bitirmek için saldırırsın."
"Silahı olacak mı?"
"Belki bir tahta lobut. Troll'ler demir ya da çelik işçiliğinde pek becerikli değiller."
"Dillerini nasıl öğrendin?"
"Heid'deki genel toplantı binamızda bir yavru Troll'ümüz vardı. Daha bir yavruyken bulundu ama Troll'ler dilerini konuşur durumda doğarlar.,Sevecen küçük bir kerataydı - en azından önceleri. Ama daha sonra huysuzlaştı. Lisanı ondan öğrendim."
"Huysuzlaştı dedin?"
"Onun hatası değildi, Sparhawk. Troll büyüyünce arzuları artmaya başlar, bir dişi avlamaya vaktimiz olmadı. Ve iştahı kontrolden çıkmaya başladı. Her hafta bir çift öküz ve bir at yiyordu."
"Sonunda ne oldu?"
"Biraderlerimizden biri onu beslemeye gittiğinde ona saldırdı. Biraderlerimiz bunu kaldıramazdı, onu öldürmeye karar verdik. Bu işi beş kişi hallettik, çoğumuzun bir hafta yatakta kalması gerekti."
"Ulath," dedi kuşkuyla Sparhawk, "beni işletiyor musun?"
"Öyle bir şey yapar mıyım? Troll'ler gerçekten o kadar kötü değildir - tabii ki etrafında bir sürü silahlı adam olduğu müddetçe. Karnına isabet eden bir ok onu ihtiyatlı olmak zorunda bıraktırır. Asıl dikkat etmen gereken Ogreler. İhtiyatlı olmayı düşünecek kadar beyinreri yoktur." Çenesini kaşıdı. "Bir zamanlar Heid'deki biraderlerimizden birine mantıksız bir tutku gösteren dişi bir Ogre vardı," dedi. "Çok kötü görünüşlü değildi - bir dişi Ogre olarak. Boynuzlarım parlak, kürkünü de oldukça temiz tutardı. Hatta sivri dişlerini cilalardı. Biliyorsun bunu yapmak için granit çiğnerler. Söylediğim gibi, bu Heid'deki şövalyeye çılgınca âşıktı. Ormanlarda gizlice dolaşır ve onun için şarkılar söylerdi - bu duyabileceğin en

I
korkunç sesti. Yüz adımdan bir çam ağacının bütün iğnelerini vızıl-datırdı. Şövalye daha fazla dayanamadı ve bir manastıra kapandı. Ogre de bundan hemen sonra yavaşça sağlığını yitirip, eriyip bitti."
"Ulath, şimdi beni işlettiğini biliyorum."
"Niçin, Sparhawk," diye tatlıca itiraz etti Ulath.
"Ghwerig'i haklamanın en iyi yolu onu oklarla doldurmak mı?"
"Başlangıç için. Ama yakınma gitmemiz gerekecek. Troll'lerin sert derileri ve kalın kürkleri vardır. Oklar çok derine girmez ve bunu karanlıkta yapmak çok güç olacak."
"Flüt bizim için yeteri kadar ışık yapabileceğim söylüyor."
"Bir Styric için bile çok tuhaf birisi, değı mi?"
"Öyle, dostum."
"Gerçekte kaç yaşında dersin?"
"Hiçbir fikrim yok. Sephrenia bir ip ucu bile vermez. Gözüktüğünden çok daha yaşlı ve hiçbirimizin tahmin edemeyeceği kadar bilge olduğunu biliyorum."
"Arayıcı'dan kurtulmayı sağlama yöntemini gördüm ve söylediği gibi hareket etmenin zararımıza olacağını düşünmüyorum."

ilhanx

"Buna ben de katılıyorum," dedi Sparhawk.
"Sparhawk," dedi sertçe küçük kız, "buraya gel."
"Sadece çok emredici olmamasını diliyorum," diye mırıldanan Sparhawk, çağrıya cevap vermek için döndü.
"Ghwerig anlamadığım bir şey yapıyor," dedi.
"Ne yapıyor?"
"Göle doğru hareket ediyor."
"Bir tekne bulmuş olmalı," dedi Sparhawk. "Ulath onun yüze-meyeceğini söyledi. Ne tarafa gidiyor."
Flüt konsantre olmak için gözlerini kapadı. "Kuzeybatıya. Ven-ne şehrini geçip gölün batı sahiline çıkacak. Yolunu kesmek istiyorsak oraya gitmemiz gerekiyor."
"Ben diğerlerine haber vereyim. Ne kadar hızlı ilerliyor?"
"Şu anda çok yavaş. Kürek çekmeyi bildiğini sanmıyorum."
"Bu oraya ondan önce gitmemiz için biraz zaman verebilir."
Küçük kamplarını topladılar, alacakaranlık batı Pelosia üzerine çökerken Venne Gölü'nün batı kıyısına doğru at bindiler.
"Bhelliom'dan hissettiklerinle karaya çıkacağı yeri yaklaşık olarak belirleyebilecek misin?" diye sordu Sparhawk, Sephrenia'nm

kollarına giden Flüt'e.
"Yaklaşık yarım mil içinde," diye cevapladı. "Kıyıya yaklaştıkça daha belirginleşiyor. Akıntı ve rüzgâr gibi şeyler var, anlarsın."
"Hâlâ yavaş mı ilerliyor?"
"Daha da yavaş. Ghvverig'in omuz ve kalçalarıyla ilgili bazı sorunları var. Bunlar kürek çekmeyi onun için çok zorlaştırıyorlar."
"Gölün batı kıyısına ne zaman ulaşacağı hakkında bir tahmin yürütebilir misin?"
"Şu andaki durumuna göre, yarın gün ağarmadan olmaz. Şu anda balık avlıyor. Yemek yemeğe ihtiyacı var."
"Elleriyle mi?"
"Troll'ler ellerini çok hızlı kullanırlar. Gölün yüzü onu şaşırtıyor. Çoğu zaman hangi yöne gittiğinden emin değil. Troll'lerin yön duygusu çok zayıftır - kuzey hariç. Toprağın üzerinde kutup-' ların çekimini hissedebilirler. Ama suda, neredeyse acizdirler."
"O zaman onu yakaladık."
"Savaşı kazanmadan zaferi kutlama, Sparhawk," dedi iğneleyici bir biçimde.
"Sen çok huysuz küçük bir kızsın, Flüt. Bunu biliyor musun?"
"Ama beni seviyorsun, değil mi?" dedi, insanın elini kolunu bağlayan bir masumlukla.
"Ne yapabilirsinki?" dedi Sparhawk Sephrenia'ya. "İnanılmaz biri."
"Sorusuna cevap ver, Sparhawk," diye öğretmeni önerdi. "Bu senin fark edemeyeceğin kadar önemli."
"Evet, Tanrım ne olur bana yardım et," dedi Flüt'e, "seviyorum. Pataklamak istediğim zamanlar oluyor ama seni seviyorum."
"Önemli olan da bu." Flüt iç çekti. Sonra Sephrenia'nm^öruyu-cu cüppesine sokuldu ve hemen uyudu.
Gölün üzerine yayılan karanlığa dikkatle bakarak Venne Gölü'nün uzun batı sahili boyunca devriye gezdiler. Flüt, uzun gece boyunca kademeli olarak, onları birbirlerine yaklaştırıp dolaştıkları bölgeyi daralttı.
"Nasıl anlıyorsun?" diye sordu Kalten.
"Anlar mı?" diye Sephrenia'ya sordu Flüt.
"Kalten' mi? Büyük ihtimalle anlamaz ama istersen açıklamaya çalış." Sephrenia gülümsedi. "Hepimizin hayatta zaman zaman

düş kırıklıklarına ihtiyacı olur."
"Bhelliom sana doğru gelmeyip, diyagonal şekilde ilerlediğinde farklı hissedersin," diye denedi Flüt.
"Ya," dedi kuşkuyla Kalten, "bu anlamlı sanırım."
"Gördün mü," dedi Sephrenia'ya zafer dolu bir biçimde Flüt, "onun anlayacağını biliyordum."
"Sadece bir soru," diye ekledi Kalten. "Diyagonal ne demek?"
Yüzünü Sephrenia'ya hayal kırıklığı ifadesiyle yaslayan Flüt, "Hayır olamaz," dedi.
"Evet, ne demek?" diye arkadaşlarından yardım istedi Kalten.
"Biraz güneye dönelim Kalten ve göle göz kulak olalım," dedi Tynian. "Giderken sana açıklayacağım."

ilhanx

Sephrenia yüzünde hafif bir gülümseme olan Ulath'a, "Sen!" dedi. "Bir kelime bile yok."
"Ben bir şey söylemedim ki."
Sparhawk Faran'ı döndürüp karanlık sulara bakarak yavaşça kuzeye doğru sürdü.
Ay o gece geç yükseldi ve gölün yüzeyi boyunca uzun, parıldayan bir yol oluşturdu. Sparhawk artık biraz rahatlamıştı. Karanlıkta bir Troll aramak çok gergin bir işti. Şimdi çok daha kolaylaşmış gibi gözüküyordu. Tek yapması gereken Ghwerig'in göl kıyısına ulaşmasını beklemekti. Bhelliom'u aramaya başladıklarından beri atlattıkları bütün güçlükler ve engellerden sonra ayağına getirilmesi için oturup beklemek fikri Sparhawk'i biraz gerginleştirdi. Bir şeyin ters gideceği konusunda içinde uğursuz bir şüphe vardı. Eğer Lamor-kand ve Pelosia'daki bütün olanlar bir şeyin işaretiyse, bir şey ters gitmek zorundaydı. Cimmura'daki genel toplantı binasından ayrıldıkları andan itibaren bir sürü felaket atlatmışlardı ve Sparhawk bu durumun daha farklı olacağını ummak için bir neden görmedi.
Güneş bir kere daha rengi solmuş gökyüzünde yükseldi, bakı-rımsı bir küre gölün kahverengi lekeli suları üzerinde asılı duruyordu. Sparhawk atını, nöbet bekledikleri ağaçlığın içinde Sephrenia ve çocukların beklediği yere bitkince sürdü. "Şu anda ne kadar uzakta?" diye Flüt'e sordu.
"Yaklaşık bir mil kadar uzakta," dedi kız. "Tekrar durdu."
"Niye duruyor?" Sparhawk, Troll'ün gölü geçişindeki bu düzenli duraklamalarından giderek artan bir şekilde rahatsız oluyordu.

"Bir tahmin duymak ister misin?" diye sordu Talen.
"Devam et."
"Bir tekne çalmıştım çünkü Cimmura Nehri'ni geçmem geeki-yordu. Tekne delikti. Her beş dakikada bir durup su boşaltmam gerekiyordu. Ghwerig her yarım saatte bir duruyor. Belki teknesi benimki kadar delik değildir."
Sparhawk bir an çocuğa bakakaldı, sonra gülmeye başladı. "Teşekkürler, Talen," dedi, kendini daha iyi hissediyordu.
"Para istemez," diye yüzsüzce.cevapladı çocuk. "Görüyorsun, Sparhawk, en basit cevap genelde doğru olandır."
"Su alan bir teknede bir Troll'üm var ve onu suyun tamamını boşaltana kadar burada beklemem gerekiyor."
"Bu oldukça iyi bir özet, evet."
Tynian atını hafif bir dörtnalla sürerek geldi. "Sparhawk," dedi yavaşça, "batıdan gelen atlılar var."
"Kaç kişi?"
"Sayılamayacak kadar çok."
"Gidip bir bakalım." İkisi beraber Kalten, Ulath ve Bevie/in atlarında oturup, batıya baktıkları yere döndüler. "Onları izleyip duruyorum, Sparhawk," dedi Ulath. "Sanırım Thalesialılar."
"Thalesialılar burada ne yapıyorlar?"
"Venne'deki hancının söylediklerini hatırladın mı?" dedi Kalten, "Arcium'daki savaş hakkında olanı? Batı krallıklarının seferberlik ilan ettiklerini söylememiş miydi?"
"Bunu unutmuştum?" diye kabul etti Sparhawk. "İyi, bu bizi ilgilendirmez - en azından şimdilik."
Kurik ve Berit geldiler. "Sanırım onu gördük, Sparhawk," diye rapor verdi Kurik. "En azından Berit gördü."
Sparhawk çabucak çömeze baktı.
?"Ağaca tırmandım, Sor Sparhawk," dedi Berit. "Kıyıdan biraz açıkta küçük bir tekne vardı. Ayrıntıları çıkaramadım ama sadece sürükleniyor ve etrafta sular sıçrayıp duruyormuş gibi gözüküyor."
Sparhawk acı acı güldü. "Sanırım Talen haklıydı," dedi.
"Pek anlayamıyorum, Sör Sparhawk."
"Ghwerig'in delik bir tekne çaldığını ve sık sık durup su boşaltması gerektiğini söyledi."
"Yani Ghwerig tekneden su atarken biz bütün gece bekledik mi

demek istiyorsun?" diye sordu Kalten.
"Öyle gözüküyor," dedi Sparhawk.
"Yaklaşıyorlar, Sparhawk," dedi Tynian batıyı göstererek.
"Ve kesinlikle Thalesialılar," diye ekledi Ulath.
Sparhawk küfretti ve ağaçların kenarına gitti. Yaklaşan adamlar kol düzenindeydiler; kolun başında pembe pelerinli ve örme zırhlı iri bir adam at biniyordu. Sparhawk onu tanıdı. Bu Thalesia Kralı

ilhanx

VVargun'du ve adamakıllı sarhoş gözüküyordu. Yanında aşırı süslü ama zarif bir zırh içinde soluk, narin bir adam geliyordu.
"Wargun'un yanındaki Pelosia Kralı Soros," dedi sessizce Tynian. "Bir tehlike oluşturacağını sanmam. Zamanının çoğunu dua ederek ve oruç tutarak geçirir."
"Ama bir sorunumuz var, Sparhawk," dedi ciddice Ulath. "Ghwerig kısa zamanda kıyıda olacak ve Thalesia kraliyet tacı onda. Wargun onu geri almak için ruhunu verir. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Ghwerig göl kıyısına ulaşmadan onu buradan uzaklaştırmamız lazım."
Sparhawk hayal kırıklığıyla küfretmeye başladı. Önceki geceki kuşkuları tamamen doğru çıkmıştı.
"Her şey yoluna girecek, Sparhawk," dedi Bevier. "Flüt, Bhelli-om'u izleyebilir. Kral Wargun'u biraz uzağa çekecek ve sonra izin alıp ondan ayrılacağız. Sonra geri gelir ve Troll'ü kovalarız."
"Fazla seçeneğimiz yok gibi," diye kabul etti Sparhawk. "Gidip Sephrenia ile çocukları alıp Wargun'u buradan uzaklaştıralım."
Çabucak atlarına bindiler, Sephrenia, Talen ve Flüt'ün beklediği yere geri döndüler. "Buradan ayrılmalıyız,' dedi Sparhawk. "Yaklaşan Thalesialılar var ve Kral Wargun onlarla beraber. Ulath, eğer Wargun niçin burada olduğumuzu anlarsa elimize geçer geçmez tacı bizden almaya çalışacaktır diyor. Haydi gidelim."
Gölün kıyısındaki ağaçlıktan dörtnala ayrılıp kuzeye yollandılar. Bekledikleri gibi Thalesia askerlerinin bir kolu kovalamak için harekete geçti. "En azından birkaç mile ihtiyacımız var," diye diğerlerine seslendi Sparhawk. "Ghwerig'e kaçması için fırsat tanımalıyız."
Kuzeydoğuya Venne şehrine doğru ilerleyen yola ulaştılar ve oldukça fiyakalı bir biçimde kovalayan Thalesianlara dönüp bakmadan dörtnala devam ettiler.
Belli etmeden omzunun üzerinden geriye bakan Talen, Spar-

J
hawk'a "Hızla geliyorlar," diye seslendi.
"Onları Ghwerig'den biraz daha uzaklaştırmak istiyorum," dedi Sparhawk, "ama sanırım bu gidebileceğimiz en uzak nokta."
"Ghwerig bir Troll, Sparhawk," dedi Ulath. "Nasıl saklanılacağını bilir."
"Tamam," dedi Sparhawk. Omzundan arkaya bakarak bir çalım attı ve elini kaldırıp durma işareti verdi. Atlarını dizginlediler ve yaklaşan Thalesialılan karşılamak için atlarını döndürdüler.
Thalesialılar da durdu ve içlerinden biri ileri çıktı. "Thalesia Kralı Wargun sizinle konuşacak, Aziz Şövalyeler," dedi saygılıca. "Kendisi birazdan bize katılacak."
"Çok iyi,"'? dedi kısaca Sparhawk.
"Wargun sarhoş," diye arkadaşına mırıldandı Ulath. "Diplomatik olmaya çalış, Sparhawk."
Kral Wargun ve Kral Soros yetişip atlarını dizginlediler. Eyerinde sallanan Wargun, "Ho-ho, Soros!" diye bağıra bağıra söylendi. "Kilise Şövalyeleri'nden bir sürüyü tuzağa düşürmüşüz gibi gözüküyor." Gözlerini kırpıştırdı ve şövalyelere dikkatle baktı. "Bunu tanıyorum," dedi. "Ulath, burada Pelosia'da ne yapıyorsun?"
"Kilise meselesi, Majesteleri," diye yumuşakça cevapladı.
"Ve şu kırık burunlu Pandion, Sparhawk," diye Kral Soros'a söyledi Wargun. "Niçin bu kadar hızlı kaçıyordunuz, Sparhawk?"
"Görevimizin aciliyeti var, Majesteleri," dedi Sparhawk.
"Peki bu ne göreviymiş?"
"Bunu söylemeye iznimiz yok, Majesteleri. Biliyorsunuz, *her zamanki Kilise yöntemi."
"O zaman politika," diye homurdandı Wargun. "Keşke Kilise burnunu politikaya sokmasaydı."
"Bizimle beraber bir süre at binecek misiniz, Majesteleri?" diye nazikçe sordu Bevier.
"Hayır, sanırım tam tersi olacak, Aziz Şövalye." Wargun hepsine baktı. "Arcium'da ne olduğunu biliyor musunuz?"
"Birkaç söylenti duyduk, Majesteleri," dedi Tynian, "ama dikkate değer bir şey yoktu."
"Tamam," dedi Wargun. "Size sağlam bir haber vereceğim. Rendorlar Arcium'u işgal ettiler."
"Bu imkânsız!" diye bağırdı Sparhawk.

"Git Coombe'de yaşayan insanlara bunun imkânsızlığını anlat. Rendorlar kenti yağmaladılar ve yaktılar. Şimdi kuzeye, Lari-um'daki başkente ilerliyorlar. Kral Dregos ortak savunma antlaşmalarını yürürlüğe koydu. Soros ve ben elimize geçen vücudu düzgün her adamı topluyoruz. Güneye gideceğiz, Rendor hastalığını bir kerede kökünden kazıyacağız."

ilhanx

"Keşke size katılabilseydik, Majesteleri, ama başka bir sorumluluğumuz var. Belki işimizi bitirdiğimizde size katılabiliriz."
"Şimdiden katıldınız, Sparhawk," dedi açık açık Wargun.
"Benim daha acil bir sorumluluğum var, Majesteleri," diye tekrar etti Sparhawk.
"Kilise ölümsüzdür Sparhawk ve çok sabırlıdır. Diğer sorumluluğunuzun beklemesi gerekiyor."
İşte bu yetti. Sinirleri uzun zamandır gergin olan Sparhawk, Thalesia hükümdarının gözlerinin içine baktı. Öfkesi küfür ve bağ-rışmalardan yok olan diğer insanların tersine Sparhawk buz gibi sakinleşti. "Biz Kilise Şövalyeleri'yiz, Majesteleri," diye tonsuz düz bir sesle konuştu. "Dünyevi krallara bağlı değiliz. Bizim sorumluluğumuz Tanrı'ya ve Kilise Anamız'adır. Biz onun emirlerine itaat edeceğiz, sizinkilere değil."
"Arkamda bin kargılı adam var," diye tehdit savurdu Wargun.
"Peki kaç tanesini kaybetmeye niyetlisiniz?" diye ölümcül sakinlikteki bir sesle sordu Sparhawk. Eyerinin üzerinde doğruldu ve yavaşça siperliğini indirdi. Sağ eldivenini çıkararak, "İyisi mi biz zaman kazanalım Thalesialı Wargun," dedi. "Senin davranışını uygunsuz, hatta din karşıtı buldum ve bu beni rahatsız ediyor." Rahat bir hareketle eldivenini Thalesia kralının önüne fırlattı.
"Diplomasiden anladığı bu mu?" diye kaygıyla Kal ten'e mırıldandı Ulath.
Kalten kılıcını kınından çıkararak, "Bu ulaşabildiği en yakın mesafe," dedi. "Sen de durma, baltanı çek Ulath. Bu ilginç bir sabah olacağa benziyor. Sephrenia, çocukları arkaya al."
"Sen deli misin, Kalten?" diye patladı Ulath. "Baltamı kendi kralıma mı çekmemi istiyorsun?"
"Tabii ki hayır," diye sırıttı Kalten, "sadece onun cenaze kortejine. Eğer Wargun Sparhawk'a karşı gelirse, ilk geçişten sonra cennette kevser şarabı içiyor olacak."

"O zaman Sparhawk'la çarpışmam gerekecek," dedi Ulath.
"Bunu sana kalmış, dostum," dedi Kalten, "ama tavsiye etmem. Sparhavvk'ı geçsen bile hâlâ benimle karşılaşman gerekecek ve ben çok hile yaparım."
"Buna izin vermeyeceğim!" diye gürledi kalın bir ses. Etrafı çeviren Thalesialıların arasından atını omuzlayarak geçen adam dev gibiydi, hatta Ulath'dan bile daha iriydi. Örme zırh ile Ogre boynuzlu bir miğfer giyiyor, kocaman bir balta taşıyordu. Boynundaki geniş siyah kurdele onun bir din adamı olduğunu gösteriyordu. "Eldiveninizi alın Sör Sparhawk ve düello davetinizi geri çekin. Bu anamızın, Kilise'nin emridir!"
"Bu da kim?" diye Ulath'a sordu Kalten.
"Bergsten, Emsat Başpiskopos'u," diye cevapladı Ulath.
"Bir başpiskopos mu? Böyle giyinen?"
"Bergsten sizin sıradan din adamlarınızdan değildir."
"Ekselansları," diye kem küm etti Kral Wargun. "Ben - "
"Kılıcını yerine sok, Wargun," diye gürler gibi bağırdı Bergsten, "yoksa benimle teke tek karşılaşacaksınız?"
Wargun neredeyse sohbet edercesine Sparhawk'a, "Ben karşılaşmam," dedi. "Ya sen?"
Sparhawk Emsat Başpiskopos'una kıymet biçercesine baktı. "Yapabilseydim de yapamam. Nasıl oldu da bu kadar büyüdü?"
"O tek çocuktu," dedi Wargun. "Her akşam yemek için dokuz kardeşiyle kavga etmesi gerekmiyordu. "Bu ateşkes anlaşması konusunda ne düşünüyorsun, Sparhawk?"
"Bu bana akıllı bir neden gibi gözüküyor, Majesteleri. Ama bizim yapmamız gereken gerçekten çok önemli bir şey var."
"Onu daha sonra konuşacağız - Bergsten dua ederken."
"Bu Kilise'nin emri!" diye gürledi Emsat Başpiskopos'u. "Bu kutsal görevde Kilise Şövalyeleri bize katılacaklar. Eshandist sapkınlık Tanrı'ya bir saldırıdır. O, Arcium'un kayalık ovalarında ölecektir. Tanrı'nm bize verdiği kuvvetle çocuklarım, başlayacağımız bu büyük işi bitirelim." Atını güneye döndürdü. "Eldiveninizi unutmayın, Sör Sparhawk," dedi omuzunun üstünden. "Arcium'a geldiğimizde ona ihtiyacınız olabilir."
"Evet, Başpiskopos," diye birbirine geçmiş dişlerinin arasından cevapladı Sparhawk.

yirmi birinci bölüm

ÖĞLEN OLUNCA, Pelosia Kralı Soros durma emri verdi. Hizmetkârlarına büyük çadırını kurmalarını emretti ve özel papazı ile öğlen duası için içeri çekildi.

ilhanx

"Kilise korosunda ilahi okuyan çocuk," diye içinden homurdandı Wargun. "Bergsten!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı.
"Burada, Majesteleri," dedi savaşçı başpiskopos, kralın arkasından yumuşakça.
"Öfken yatıştı mı?"
"Öfkeli değildim, Majesteleri. Sadece hayat kurtarmaya çalışıyordum - sizinki de buna dahil."
"Bu ne demek oluyor?"
"Sor Sparhawk'm meydan okumasını kabul edecek kadar aptal olsaydınız, bu akşam Cennet'te bir ziyafette - ya da Tanrısal Adalete bağlı olarak, Cehennem'de akşam yemeğinde olacaktınız."
"Bu çok açık."
"Sör Sparhawk'm ünü onu geçmiş durumda, Majesteleri ve ona denk değilsiniz. Şimdi, kafanızda ne var?"
"Lamorkand buradan ne kadar uzakta?"
"Gölün güney ucu, Lordum - yaklaşık iki gün."
"Ya en yakın Lamork şehri?"
"Agnak olmalı, Majesteleri. Tam sınırı geçince, biraz doğuda."
"Tamam. O zaman oraya gidiyoruz. Soros'u kendi ülkesinden çıkarmak ve bütün bu dini türbelerden uzaklaştırmak istiyorum. Eğer dua etmek için bir daha dururşa, boğazını sıkacağım. Bugün geç saatlerde ordunun büyük kısmına yetişeceğiz. Onlar şimdiden güneye yola çıktılar. Soros'u, aşağı Lamork baronlarını seferber etmeye göndereceğim. Sen de onunla gidiyorsun ve eğer günde bir

defadan fazla dua etmeye kalkarsa beynini dağıtman için benden izin aldın."
"Bunun bazı ilginç politik sonuçlan olabilir, Majesteleri," diye belirtti Bergsten.
"Yalan söyle," diye bağıra bağıra homurdandı Wargun. "Bir kaza olduğunu söyle."
"Birisinin beynini kazaen nasıl dağıtırsınız?"
"Bir şeyler düşün. Şimdi beni dinle, Bregsten. Bu Lamorklara ihtiyacım var. Soros'un dini ziyaretler için etraftaki başka yollara girmesine izin verme. Yolda oyalanmamasını sağla. Eğer gerekirse onu dini cümlelerle ikna et. Eline geçirdiğin bütün Lamorkları topla ve sonra Elenia'ya dön. Seninle Arcian sınırında buluşacağım. Deira'da Acie'ye gitmem gerekiyor. Obler bir savaş meclisi çağrısı yaptı." Etrafına bakındı. "Sparhawk," dedi itici bir şekilde, "başka bir yere git ve dua et. Bir Kilise Şövalyesi kulak misafiri olamayacak kadar gururludur."
"Peki, Majesteleri," diye cevapladı Sparhawk.
"Biliyor musun, çok çirkin bir atın var?" dedi Wargun, Faran'a dikkatlice bakarak.
"Biz birbirimize uygun bir çiftiz, Majesteleri."
O ve Sparhawk arkadaşlarının atlarından indiği yere gitmeye başladıklarında Kalten omuzunun üzerinden, "Ben olsaydım dikkat ederdim, Majesteleri," diye tavsiyede bulundu. "Isırır."
"Hangisi? Sparhawk mı, yoksa atı mı?"
"Siz seçin, Majesteleri?"
Atlarından aşağı atladılar ve arkadaşlarına katıldılar. "Ghwerig ne yapıyor?" diye Flüt'e sordu Sparhawk.
"Hâlâ saklanıyor," diye cevapladı küçük kız. "En azından öyle yaptığını sanıyorum. Bhelliorn hareket etmiyor. Büyük ihtimalle karanlık olmasını bekleyecek."
Sparhawk homurdandı.
Kalten, Ulath'a baktı. "Bergsten'in hikâyesi ne?" diye sordu. "Daha önce hiç zırh giyen bir din adamı görmedim."
"Bir Genidian Şövalyesiydi," diye cevapladı Ulath. "Eğer rahipliğe katılmasaydı şimdi eğitmendi."
Kalten başını sallayarak onayladı. "O baltayı nasıl kullanacağını bilen biriymiş gibi taşıyor. Askeri tarikatlerden birinin o elbiseyi

giymesi biraz sıradışı değil mi?"
"O kadar sıradışı değil, Kalten/' dedi Bevier. "Arcium'da yüksek seviyedeki din adamlarının bir çoğu Cyrinik'ti. Bir gün ben de tarikatımızdan ayrılıp Tanrı'ya daha doğrudan hizmet edebilirim."
"Bu oğlan için güzel, yardım etmeye gönüllü bir kız bulmamız gerekecek, Sparhawk," diye mırıldandı Ulath. "Onu ciddi bir günaha sokalımda bu fikirden vazgeçsin. Rahip cüppesi içine sokulup harcanamayacak kadar iyi bir adam."
"Naween'e ne dersiniz?" diye önerdi Talen.
"Naween de kim?" diye sordu Ulath.
Talen omuz silkti. "Cimmura'daki en iyi fahişe. Mesleği konusunda coşkulu. Sparhawk onunla tanıştı."

ilhanx

"Gerçekten mi?" diyen Ulath, bir kaşını kaldırarak Sparhawk'a bakıyordu.
"İşle ilgiliydi," diye kısaca cevapladı Sparhawk.
"Şüphesiz - seninki mi yoksa onunki mi?"
"Bu konuda konuşmasak olur mu?" Sparhawk boğazını temizledi ve Wargun'un askerlerinden hiçbirinin duyamayacağı mesafede olduğundan emin olmak için etrafına bakındı. "Ghwerig, bizden çok uzaklaşmadan önce bu yığından ayrılmamız gerekiyor,"" dedi.
"Bu akşam," diye önerdi Tynian. "Her akşam Wargun'un sızana kadar içtiği söyleniyor. Fazla sorun olmadan sıvışabiliriz."
"Emsat Başpiskoposu'nun doğrudan emrine itaatsizlik edemeyiz," dedi şok olmuş bir tonla Bevier.
"Tabii ki edemeyiz, Bevier," dedi kolayca Kalten. "Biz sadece sıvışacağız ve yaptığımız işe dönme emiri verdirmek için bir köy papazı ya da bir manastır başrahibi bulacağız."
"Bu ahlaksızca," Bevier'in sesi kesildi.
"Biliyorum." Kalten aptalca gülümsedi. "İğrenç, değil mi?"
"Ama teknik olarak doğru, Bevier," diye genç Cyrinic'i temin etti Tynian. "Pek dürüstçe değil, kabul ediyorum ama hâlâ yasal. Rahip sınıfının kutsanmış üyelerinin emirlerini yerine getirmeye yemin ettik. Bir köy papazının ya da başrahibin emri Başpiskopos Bergsten'inkinin yerine geçip değiştirebilir, değil mi?" Tynian'm gözleri açık ve masumdu.
Bevier çaresizlik içinde ona baktı ve sonra gülmeye başladı.
"Sanırım tamam, Sparhawk," dedi Ulath, "ama dostun Nawe-

en'i yedekte tut - ne olur ne olmaz."
"Naween de kim?" diye şaşkınca sordu Bevier.
"Benim bir tanıdığım," diye ilgisizce cevapladı Sparhawk. "Bir-gün seninle tanıştırabilirim."
"Onur duyarım," dedi samimice Bevier.
Talen biraz uzağa gitti ve durduramadığı kahkahalarından yere yığıldı.
Akşama doğru zorla askere alınmış Pelosialı kalabalığına yetiştiler. Sparhawk'in korktuğu gibi kamp yaptıkları yerin çevresi iyice silahlanmış Wargun'un ağır silahlı eşkiyalan tarafından devriye geziliyordu.
Askerler güneş batarken onlar için büyük bir çadır kurdular. Sparhawk zırhını çıkarıp örme zırhını giydi.
"Geri kalanınız burada bekleyin," dedi. "Hava iyice kararmadan etrafa göz atmak istiyorum." Kılıç kemerini takıp çadırdan dışarı çıktı.
Dışarda kötü görünüşlü iki Thalesialı vardı. "Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" diye sordu biri.
Sparhawk ona buz gibi, hiç dostane olmayan bir bakış attı ve bekledi.
"Lordum," diye hınçla ilave etti adam.
"Atlarımızı kontrol etmek istiyorum," dedi Sparhawk.
"Bunu yapacak nalbantlarımız var, Aziz Şövalye."
"Bu konuda tartışacak değiliz, değil mi, komşu?"
"Ah - hayır, sanmam, Aziz Şövalye."
"İyi. Atlarımız için seçilen yer neresi?"
"Size göstereceğim, Sör Sparhawk."
"Buna gerek yok. Söyle yeter."
"Size eşlik etmem gerekiyor, Aziz Şövalye. Kralın emri böyle."
"Anladım. O zaman yolu göster."
Yola çıkmalarıyla beraber, Sparhawk birden şamatacı bir ses duydu. "Selam, Aziz Şövalye!" Etrafına bakındı.
"Sizi ve arkadaşlarınızı da yakaladıklarını gördüm." Bu Kring'di, Peloi çapulcu çetesinin Domi'si.
"Merhaba, dostum," diye kazınmış kafalı adamı selamladı Sparhawk. "O Zemochlara yetiştiniz mi?"
Kring güldü. "Tam bir torba dolusu kulağım var," dedi. "Karşı koymaya çalıştılar. Bu Zemochlar aptal insanlar. Ama sonra Kral

Soros bu baldırıçıplak ordusuyla uğraşmak zorunda kaldı ve biz de ödülü almak için takip etmek zorunda kaldık." Kazınmış kafasını kaşıdı. "Ama bu da iyi. Zaten evde yapmamız gereken acil bir şeyimiz yok, bu zamanlar kısrakların hepsi gebe. Söylesene, hâlâ şu genç hırsız sizinle beraber mi?"
"Son baktığımda hâlâ etraftaydı. Şüphesiz, birkaç şey çalmış ve sonra kaçmıştır. Zamanı geldiğinde çok iyi kaçar."
"Eminim ki öyle yapar, Aziz Şövalye. Eminim. Dostum Tynian nasıl? Buraya gelirken hepinizi gördüm, şimdi onu ziyaret etmeye gidiyordum."

ilhanx

"O iyi."
"Buna sevindim." Sonra Domi ciddi bir ifadeyle Sparhawk'a baktı. "Belki askeri görgü kuralları hakkında bazı bilgiler verebilirsiniz, Aziz Şövalye. Daha önce resmi bir orduda hiç bulunmadım. Yağma konusundaki genel kurallar nelerdir?"
"Hiç kimsenin ilgileneceğini sanmam," diye cevapladı Spar-hawk, "tabii ki sınırınızı düşman ölülerini talan etmekle çizdiğiniz müddetçe. Kendi askerlerimizi yağmalamak kötü bir hareket olarak düşünülür."
"Bu aptalca bir kural," Kring iç çekti. "Ölü bir adam malını ne yapsın? Ya tecavüz?"
"Bu onaylanmaz. Arcium'da olacağız, orası dost bir ülke. Arci-anlar kadınları hakkında çok hassastırlar. Eğer bu dürtüler sizi sıkıyorsa, Wargun oldukça çok asker destekçisi topladı."
"Asker destekçileri her zaman çok sıkıcı davranırlar. Bana her seferinde bir genç bakire verin. Biliyorsun, bu sefer gün geçtikçe daha az eğlenceli oluyor. Ya kundakçılık? İyi bir yangına bayılırım."
"Bunu kesinlikle tavsiye etmem. Söylediğim gibi, Arcium'da olacağız ve bütün şehirler, evler orada yaşayan insanlara ait. Karşı çıkacaklarından eminim."
"Medeni savaş bir çok şeyi özletir, değil mi, Aziz Şövalye?"
"Ne diyebilirim, Domi?" diye çaresizce elllerini açarak özür diledi Sparhawk.
"Eğer söylememden rahatsız olmazsanız, sanırım bunun nedeni zırh. Siz insanlar çelikle o kadar sarılmışsınız ki esas şeyleri göremiyorsunuz - yağma, kadın, atlar. Bu bir hata, Aziz Şövalye."
"Bu bir hata, Domi," diye hakkını verdi Sparhawk. "Anlarsın,

yüzyılların geleneği."
"Gelenekle ilgili bir sorun yok - önemli şeylerden uzaklaşmadığı sürece."
"Bunu aklımda tutacağım, Domi. Bizim çadırlarımız şurada. Tynian seni gördüğüne sevinecek." Sparhawk Thalesialı nöbetçiyi izledi. Faran'm toynaklarını kontrol ediyormuş gibi yaparak alacakaranlıkta kampın çevresine dikkatle baktı. Daha önce de fark ettiği gibi düzinelerce adam dışarda at biniyorlardı. "Niçin bu kadar çok devriye var?" diye Thalesialıya sordu.
"Pelosialı zoraki askerler bu sefere hevesli değiller, Aziz Şövalye-/' diye cevapladı savaşçı. "Bu kadar belaya gecenin bir yarısında kaçsınlar diye katlanmadık."
"Anlıyorum," dedi Sparhawk. "Şimdi geri dönebilir miyiz?"
"Evet, Lordum."
Onların çadırının dışındaki iki nöbetçinin varlığını saymasakta, Wargun'un devriyeleri işleri karıştırıyordu. Ghwerig Bhelliom ile beraber gittikçe daha uzaklaşıyordu ve bu konuda Sparhawk'm yapabileceği çok az şey varmış gibi gözüküyordu. Kendi başına, gizlice ve biraz güç kullanarak kamptan kaçabilirdi ama bu neye yarardı ki? Flüt olmadan kaçan Troll'ü kovalama şansı çok azdı ve ona muhafızlık yapması için yardım edecek diğerleri olmadan yanma almak, onu kabul edilemeyecek bir tehlikeye atmak olacaktı. Başka bir fikir bulması gerekiyordu.
Ona yol gösteren Thalesialı savaşçı, Pelosialı zorunlu askerlerinin bulunduğu bir çadırı geçerken tanıdık bir yüz gördü. "Occu-da?" dedi kuşkuluca? "Bu sen misin?"
Öküz derisi zırhlı, çıkık çeneli adam ayağa kalktı, kasvetli yüzü bu karşılaşmadan dolayı özel bir sevinç göstermiyordu. "Korkarım öyle, Aziz Şövalye," dedi.
"Ne oldu? Seni Kont Ghasek'i terk etmeye zorlayan ne?"
Occuda çadırı onunla paylaşan adamlara' kısaca baktı. "Bunu özel olarak konuşabilir miyiz, Sör Sparhawk?"
"Tabii ki, Occuda."
"Şurada, Lordum."
"Açıkta olacağım," dedi eşlikçisine Sparhawk. Sparhawk ve Occuda beraberce çadırdan uzaklaştılar ve aralarında çadır kurulamayacak kadar birbirine yakın duran köknar fidanlarından bir

ağaçlığın yanında durdular.
"Kont hastalandı, Lordum," dedi Occuda.
"Ve sen onu deli kadınla bırakıp gittin? Beni hayal kırıklığın uğrattın, Occuda."
"Koşullar değişti, Lordum."
"Ya?"
"Leydi Bellina artık ölü."
"Ona ne oldu?"
"Ben öldürdüm," dedi hissiz bir sesle Occuda. "Bitmeyen çığlıklarına daha fazla katlanamadım. Önceleri Leydi Sephrenia'nm tavsiye ettiği bitkiler Bellina'yi sakinleştirdi ama kısa bir süre sonra etkileri kalkmış

ilhanx

gözüktü. Dozajı arttırmaya çalıştım ama işe yaramadı. Sonra bir akşam yemeğini kule duvarındaki delikten iterken onu gördüm. Kuduz bir köpek gibi anlamsızca çığlıklar atıyor ve ağzından köpükler çıkıyordu. Açıkça "acı çekiyordu. İşte o zaman onu istirahata kavuşturmaya karar verdim."
"Hepimiz bu noktaya geleceğini biliyorduk," dedi kasvetlice Sparhawk.
"Belki de. Bitkiler artık onu sakinleştiremedi. Ama it üzümü sakinleştirdi. Ona verdikten kısa bir süre sonra çığlık atmayı kesti." Occuda'nm gözlerinde yaşlar vardı. "Balyozumu aldım ve kule duvarında bir delik açtım. Sonra baltamla bana söylediğiniz gibi yaptım. Hayatımda hiç bu kadar zor bir şey yapmamıştım. Vücudunu bir brandaya sarıp kalenin dışına çıkardım. Orada yaktım. Yaptıklarımdan sonra kontla yüz yüze gelemezdim. Ona suçumu itiraf eden bir not bıraktım ve kaleden uzak olmayan oduncular köyüne gittim. Oradan konta bakacak hizmetkârlar tuttum. Artık kalede bir tehlike yok dememe rağmen kabul ettirmek için çift ? misli ücret ödedim. Sonra oradan ayrıldım ve bu orduya katıldım. Umarım savaş yakında başlar. Yaşamımdaki her şey bitti. Şimdi tek isteğim ölmek."
"Sen yapman gerekeni yaptın, Occuda."
"Belki ama bu benim suçumu bağışlatmıyor."
Sparhawk o anda bir karar verdi. "Benimle gel," dedi.
"Nereye gidiyoruz, Lordum?" • "Emsat Başpiskoposu'nu görmeye."
"Ellerimde Leydi Bellina'nm kanıyla bir din adamının huzuru-

na çıkamam."
"Başpiskopos Bergsten bir Thalesialı. Midesi hemen bulanan birisi olduğunu sanmam. Emsat Başpiskoposu'nu görmemiz gerekiyor/' dedi Thalesialı refakatçisine. "Bizi onun çadırına götür."
"Peki, Lordum."
Nöbetçi onları kampın içinden Başpiskopos Bergsten'in çadırına götürdü. Bergsten'in kaba saba yüzü mum ışığında tam bir Thalesialı gibi gözüküyordu. Kaşlarının üzerinde kalın kemik bir çizgi vardı ve elmacık kemikleriyle çenesi çıkıktı. Hâlâ örme zırhını giyiyordu, Ogre boynuzlu miğferini çıkarmıştı ve baltası köşede duruyordu.
"Ekselansları," dedi eğilerek Sparhawk, "buradaki dostumun manevi bir sorunu var. Acaba ona yardım edebilir misiniz?"
"Bu benim mesleğim, Sör Sparhawk," diye cevapladı başpiskopos.
"Teşekkür ederim, Ekselansları. Occuda bir zamanlar keşişti. Sonra kuzey Pelosia'da bir kontun hizmetine girdi. Kontun kız kardeşi kötü bir tarikata katıldı ve ona ciddi boyutta güçler kazandıran insan kurban etme ayinleri yapmaya başladı."
Bergsten'in gözleri açıldı.
"Her neyse," diye devam etti Sparhawk, "sonunda güçleri elinden alındığında kontun kız kardeşi çıldırdı ve abisi onu hapsetmek zorunda kaldı. Occuda acılarına dayanamayana kadar ona baktı. Sonra, acıyarak onu zehirledi."
"Bu korkunç bir hikâye, Sör Sparhawk," dedi derinden gelen bir sesle Bergsten.
"Bu bir korkunç olaylar serisi," diye onayladı Sparhawk. "Occuda şimdi suçluluk hissi duyuyor ve ruhunun kaybolduğuna inanmış. Hayatının geri kalanını yaşayabilemesi için bu günahını bağışlayabilir misiniz?"
Başpiskopos Bergsten düşüncelice Occuda'nm acı çeken yüzüne baktı, gözleri bir ara kurnazlık ve merhametle parladı. Konuyu bir müddet düşünür gibi gözüktü, sonra doğruldu ve ifadesi sertleşti. "Hayır, Sör Sparhawk, bağışlayamam," dedi yavan bir biçimde.
Sparhawk itiraz etmek üzereydi ki, başpiskopos koca ellerinden birini kaldırdı. İnsan azmanı Pelosian'a baktı. "Occuda," dedi sertçe, "Bir zamanlar keşiştin, değil mi?"

"Öyleydim, Ekselansları."
"İyi. O zaman bu senin kefaretin olacak. Keşişliğine yeniden başlayacaksın Occuda Birader ve benim hizmetime gireceksin. Günahını ödediğine karar yerdiğimde günahını bağışlayacağım."
"E-ekselansları," diye hıçkırarak dizlerinin üzerine çöktü Occuda, "size nasıl teşekkür edeceğim?"
Bergsten gülümsedi. "Zamanla fikrini değiştirebilirsin, Occuda Birader. Benim sert bir efendi olduğumu göreceksin. Ruhun temizlenmeden önce günahını bir çok kez ödeyeceksin. Şimdi, eşyalarını topla. Buraya yanıma taşınıyorsun."
"Peki, Ekselansları." Occuda ayağa kalktı ve çadırı terk etti.
"Eğer söylememe kızmazsanız, Ekselansları," dedi Sparhawk, "çok şeytani bir adamsınız."

ilhanx

"Hayır, tam değil, Sör Sparhawk." Dev din adamı gülümsedi. "Bu sadece insan ruhunun çok karşık bir şey olduğunu bilecek kadar deneyimim olmasından kaynaklanıyor. Arkadaşın günahlarını ödemek için acı çekmesinin gerektiğini hissediyor ve eğer onu günahlarını basitçe affetseydim, tamamen temizlendiği konusunda her zaman şüphesi olacaktı. Acı çekmesi gerektiğine inanıyor, bu yüzden ben de onun acı çekeceğinden emin olmasını sağlıyorum -şüphesiz ılımlıca. Her şeyden önce ben bir canavar değilim."
"Yaptığı gerçekten bir günah mıydı?"
"Tabii ki değildi. Merhamet duygusuyla hareket etti. Çok iyi bir keşiş olacak ve yeteri kadar acı çektiğine inandıktan sonra, bir yerde güzel bir manastır bulup onu başrahip yapacağım. Kara kara düşünmeye zamanı olmayacak ve Kilise iyi, sadık bir başrahip sahibi olacak. Bu kadar yıl onu bedava çalıştıracağımdan da bahsetmeye değmez."
"Siz gerçekten çok iyi bir adam değilsiniz, Ekselansları."
"Hiçbir zaman öyle olmaya kalkışmadım oğlum. Hepsi bu, Sör Sparhawk. Dualarımla git." Başpiskopos muzipçe göz kırptı.
"Teşekkür ederim, Ekselansları," dedi Sparhawk.
Nöbetçiyle beraber kampı geçerlerken kendinden bir şekilde memnun olduğunu hissetti. Kendi sorunlarını çözemiyordu ama başkalarmmkini çözebiliyormuş gibi gözüküyordu.
Sparhawk'm tekrar çadıra girmesiyle Tynian, "Kring bize kampın dışında devriye gezildiğini söylüyordu," dedi. "Kaçmak daha

da zor olacak, değil mi?"
"Çok, çok daha fazla," diye ona katıldı Sparhawk.
"Ya," diye ekledi Tynian. "Flüt mesafeler hakkında bazı sorular soruyor. Kurik çantalara baktı ama haritam bulamadı."
"Eyer çantamda."
"Bunu düşünmeliydim," dedi Kurik.
"Bilmek istediğin ne?" diye küçük kıza sordu eyer çantasını açan Sparhawk.
"Bu Agnak, Acie'den ne kadar uzakta?"
Sparhawk çadırın ortasındaki masaya haritasını yaydı.
"Bu çok cici bir resim ama hâlâ soruma cevap vermiyor," dedi.
Sparhawk ölçtü. "Yaklaşık üç yüz fersah," diye cevapladı.
"Bu hâlâ soruma cevap vermiyor, Sparhawk. Ne kadar süreceğini bilmem gerekiyor."
Sparhawk bunu hesapladı. "Yaklaşık yirmi gün."
Flüt kaşlarını çattı. "Belki bunu biraz kısaltabilirim," dedi.
"Neden bahsediyoruz?" diye sordu.
"Acie kıyıda değil mi?"
"Evet."
"Thalesia'ya geçmek için bir tekneye ihtiyacımız olacak. Ghwe-rig, Bhelliom'u oranın dağlardaki mağarasına götürüyor."
"Bu nöbetçileri yenecek kadar kalabalığız," dedi Kalten, "ve gecenin bir yarısı bir devriyeyle uğraşmak o kadar zor değildir. Hâlâ onu yakalayamayacak kadar Ghwerig'den uzak değiliz."
"Acie'de bir şey yapmamız gerekiyor," dedi Flüt. "En azından benim yapmam gerekiyor - ve onun Bhelliom'un arkasından gitmeden yapılması gerekiyor. Ghwerig'in nereye gittiğini biliyoruz, bu yüzden onu bulmak zor olamayacak. Ulath, git Wargun'a Acie'ye kadar ona eşlik edeceğimizi söyle. Akla uygun bir neden bul."
"Peki, leydi," dedi yüzünde çok hafif bir gülümseme iziyle.
"Bunu yapmayı tamamen bırakmanı dilerdim," diye şikâyet etti. "Oh, aklımdayken, Wargun'un çadırına giderken, birisine bize akşam yemeği getirmesini söyle."
"Ne istersiniz?"
"Keçi iyi olur ama domuz olmadığı sürece her şey olabilir."
Ertesi gün tam güneş battıktan sonra Agnak'a ulaştılar ve kocaman kamplarını kurdular. Yerel halk hemen şehir kapılarını kapat-

ti. Wargun, Sparhawk ve diğer Kilise Şövalyeleri'nin bir ateşkes bayrağı altında kuzey kapısında ona eşlik etmelerini istedi. "Ben Thalesialı Wargun'um," diye şehir surlarına doğru kükredi. "Yanımda Pelosia Kralı Soros - ve Kilise Şövalyeleri - var. Arcium Krallığı Rendorlar tarafından işgal edildi ve Tanrı'ya

ilhanx

inanan her sağlam adamı, Eshandist sapkınlığı yok etmek için bize katılmaya çağırıyorum. Size hiçbir şekilde zahmet vermek istemiyorum, dostlarım ama güneş batana kadar kapılar açılmazsa, duvarlarınızı bir moloz yığınına dönüştüreceğim ve hepinizi şehrinizin küllere dönüştüğünü izleyebileceğiniz kırlara süreceğim."
"Ne dersin onu duydular mı?" diye sordu Kalten.
"Büyük ihtimalle onu Chyrellos'dan bile duydular," diye cevapladı Tynian. "Kralınızın çok fazla içe işleyen bir sesi var, Sör Ulath."
"Thalesia'da bir dağın zirvesinden diğerine çok mesafe vardır," diye omuz silkti Ulath. "Duyulmak istiyorsan çok yüksek sesle konuşman gerekir."
Kral Wargun sahtekârca sırıttı. "Güneş ilerdeki tepenin arkasında kaybolmadan kapıların açılıp açılmayacağına iddiaya giren var mı?" diye sordu.
"Biz Kilise Şövalyeleri'yiz, Majesteleri," diye sofuca cevapladı Bevier. "Yoksulluk üzerine and içtik, bu yüzden gerçek spor müsabakaları üzerine kumar oynayabilecek pozisyonda değiliz."
Wargun kahkahayla güldü.
Şehir kapısı hiç tereddütsüz açıldı.
"Benim tarzımı anlayacaklarını biliyordum," dedi Wargun, şehre giden yolda önden ilerlerken.
"Başyargıcı nerede bulacağım?" diye titreyen kapı nöbetçilerinden birine sordu.
"S-sanırım meclis binasında, Majesteleri," diye kekeledi nöbetçi. "Büyük ihtimalle mahzende saklanıyor."
"İyi bir adam ol ve onu bana getir."
"Hemen, Majesteleri." Nöbetçi kargısını attı ve koşarak sokakta uzaklaştı.
"Lamorkları seviyorum," dedi Wargun. "Her zaman iyilik yapmaya arzulular."
Başyargıç bodur bir adamdı. Yüzü solmuştu ve kapı nöbetçisi onu Wargun'un huzuruna çekerken yüzünden terler boşalıyordu.
"Kral Soros, kendim ve mahiyetimiz için uygun yer talep ede-

ceğim, Ekselansları/' diye bildirdi Wargun. "Bu vatandaşlarınıza fazla zahmet vermeyecek çünkü onlar zaten bütün gece uzun bir askeri sefer için hazırlık yapacaklar."
"Majesteleri nasıl emrederse," diye gıcırtılı bir sesle cevapladı yargıç.
"Lamorklar hakkında ne demek istediğimi anladınız mı?" dedi Wargun. "Soros buraya pürüzsüzce inecek. Bütün krallığı bir haftada süpürüp temizleyecek - eğer dua etmek için sık sık durmazsa. Ekselansları bizim için bir düzine kadar evi boşaltırken niye gidip içecek bir şeyler almıyoruz?"
Ertesi sabah Kral Soros ve Başpiskopos Bergsten'le müzakere yaptıktan sonra Wargun yanma bir bölük Thalesialı süvari aldı, yanında at binen Sparhawk'la beraber batıya doğru ilerledi. Güzel bir sabahtı. Güneş gölün üzerinde parıldıyor, batıdan hafif bir meltem esiyordu.
"Sanırım hâlâ Pelosia'da ne yaptığınızı söylemeyeceksin?" dedi Sparhawk'a Wargun. Thalesia Kralı bu sabah nispeten ayık gözüküyordu, bu yüzden Sparhawk bu ruh halini riske etmeye karar verdi.
"Kraliçe Ehlana'nm hastalığını şüphesiz biliyorsunuz," diye başladı.
"Bunu bütün dünya biliyor. Piç kuzeni bu yüzden gücü ele geçirmeye çalışıyor."
"Bundan daha da fazlası var, Majesteleri. Sonunda hastalığın nedenini bulduk. Piskopos Annias, kraliçenin hazinesini kullanmak istiyor, bu yüzden onu zehirlemiş."
"Ne yapmış?"
Sparhawk başını sallayarak onayladı. "Annias'm vicdanı yoktur; Patrikliğe ulaşmak için her şeyi yapacaktır."
"O aşağılık bir adam," diye homurdandı Wargun.
"Her neyse, Ehlana için olası tedaviyi keşfettik. Bu büyü kullanımını gerektiriyor ve bu iş için bellirli bir tılsıma ihtiyacımız var. Bu tılsımın Venne Gölü'nde olduğunu bulduk."
"Bu tılsım nedir?" diye sordu Wargun, gözleri kısıldı.
"Bir tür ziynet," diye kaçamak cevapladı Sparhawk.
"Gerçekten büyü saçmalığına bu kadar değer veriyor musun?"
"Birkaç kez işe yaradığını gördüm, Majesteleri. Neyse, bu yüzden sizin ısrarınıza bu kadar karşı çıktık. Saygısız olmaya çalışmı-

yorduk. Ehlana bir büyüyle hayata kalmayı sürdürüyor ve bu kısa bir süre daha işe yarayacak. Eğer ölürse Lycheas tahta geçecek."
"Engelleyebilirsem, geçmeyecek. Eosia'daki hiçbir tahtın babasını bile bilmeyen bir adam tarafından işgal edilmesini istemem."

ilhanx

"Bu fikir bana da cazip gelmiyor ama sanırım Lycheas gerçekte babasının kim olduğunu biliyor."
"Ya? Kimmiş? Sen biliyor musun?"
"Piskopos Annias."
Wargun'un gözleri faltaşı gibi açıldı. "Bundan emin misin?"
Sparhawk başını sallayarak onayladı. "En sağlam yetkiliden öğrendim. Kral Aldreas'm hayaleti bana söyledi. Kız kardeşi biraz edepsizdi."
Wargun bir nazar hareketi yaptı, bu saltanat süren bir hükümdardan gelen tuhaf bir köylü hareketiydi. "Bir hayalet mi dedin? Bir hayaletin sözleri mahkemede işe yaramaz, Sparhawk."
Sparhawk elini kılıcının kabzasına koyarak sertçe, "Onu mahkemeye getirmeyi planlamıyordum, Majesteleri," dedi. "İlk fırsatta failler daha yüksek bir mahkemenin önüne çıkacaklar."
"Hayırlı adam," diye onayladı Wargun. "Ama bir din adamının Arissa'ya kapılacağını düşünemezdim."
"Arissa bazen çok ikna edici olabilir. Her neyse, sizin bu seferiniz Annias'm bir başka gizli planına yönelik. Rendor istilasının Martel isimli bir adam tarafından yönetildiği konusunda çok büyük şüphem var. Martel, Annias için çalışır; seçim sırasında Kilise Şövalyeleri'ni Chyrellos'dan çekmek için yeterli belayı çıkartmaya çalışıyor. Eğitmenlerimiz Annias'ı Patriklik tahtından uzak tutabilirler, bu yüzden onları yolundan çekmesi lazım."
"Bu adam gerçek bir yılan, değil mi?"
"Bu oldukça yumuşak bir tanımlama."
"Bu sabah bana düşenecek çok şey verdin, Sparhawk. Bu konuyu iyice düşüneceğim ve bu konuda sonra daha fazla konuşacağız."
Sparhawk'in gözlerine aniden bir parıltı geldi.
"Ama fazla umutlanma. Hâlâ Arcium'a geldiğimizde size ihtiyacım olacağını düşünüyorum. Üstelik askeri tarikatler şimdiden güneye hareket etti. Sen Vanion'ın sağ kolusun, eğer uzakta olsaydın seni özlerdi."
Onlar batıya doğru ilerledikçe zaman ve mesafe bitmez tüken-

mez gibi uzuyordu sanki. Yeniden Pelosia'yı geçmeye başladılar ve parlak yaz güneşi altında sonu gelmeyen düzlüklerde at bindiler.
Deira sınırından hâlâ uzakta oldukları bir gece, Kalten kendini kötü hissediyordu. "Bu yolculuğu hızlandıracağını söylediğini hatırlıyorum," dedi suçlarcasma Flüt'e.
"Hızlandırdım," diye cevapladı. • "Gerçekten mi?" dedi alaycı bir tonda. "Bir haftadır yoldayız, daha Deira'ya bile ulaşamadık."
' "Doğrusu, Kalten, biz sadece iki gündür yoldayız. Bunu uzun-muş gibi göstermeliyim ki Wargun kuşkulanmasın."
Kalten inanmazca baktı.
"Sana başka bir sorum var, Flüt," dedi Tynian. "Göldeyken Ghwerig'i yakalamaya ve Bhelliom'u ondan almaya hevesliydin. Sonra birden fikrini değiştirdin ye Acie'ye gitmemiz gerektiğini söyledin. Ne oldu?"
"Ailemden haber aldım," dedi. "Bhelliom peşinden gitmeden önce Acie'de bitirmem gereken bir iş olduğunu söylediler." Yüzünü çarpıttı. "Bunu benim düşünmem gerekirdi."
"Öbür konuya geri dönelim," dedi sabırsızca Kalten. "Zamanı nasıl sıkıştırdın?"
"Bunun yolları var," dedi kaçamak bir şekilde.
"Ben olsaydım zorlamazdım, Kalten," diye öğüt verdi Sephre-nia. "Onun ne yaptığını zaten anlamayacaksın, niçin canını sıkıyorsun? Hem, soru sormaya devam edersen, sana cevap vermeye karar verebilir ve bu cevaplar neşeni çok fazla kaçırabilir."

«

r-

yîtmi ikinci bölüm
Jib'
UZUN, DAR Acie Körfezi'ne yukarıdan bakan aşınmış dik bir kayalığın üzerine kondurulmuş olan Deira'mn çirkin, kasvetli başkenti, Acie'ye ulaşmaları iki hafta daha almış gibi gözüktü. Bununla beraber, Flüt o akşam Lamorkand'daki Agnak şehrinden ayrıldıklarından beri beş günden fazla geçmediğini söyledi. Çoğu söylediğini olduğu gibi kabullendiler ama bilimsel ve azimli bir Elene kafa yapısına sahip olan Sor Bevier bu mucizenin nasıl gerçekleştiğini sorguladı. Flüt'ün açıklamaları sabırlı olmasına rağmen anlaşılması son derecede güçtü. Bevier sonunda izin istedi, yıldızlara bakmak ve her zaman sabit ve sonsuz olarak düşündüğü şeylerle ilişkilerini tekrar düzenlemek için çadırdan dışarı çıktı.

ilhanx

"Söylediklerinden bir şey anladın mı?" diye sordu çadıra döndüğünde Tynian.
"Biraz," diye oturarak cevap verdi. "Sadece kıyısından köşesinden." Korkulu gözlerle Flüt'e baktı. "Sanırım Başpiskopos Ortzel haklıydı. Styriclerle hiç ilişkimiz olmaması gerekiyordu. Onlar için kutsal olan hiçbir şey yok."
Flüt çimen lekeli küçük ayaklarıyla çadırı boydan boya geçti ve Beviefin yanağına yatıştırıcı bir şekilde elini yasladı. "Çok ciddi ve yürekten inanan, Sevgili Bevier," dedi tatlıca. "Çok çabuk Thale-sia'ya gitmemiz gerekiyor - Acie'de yapmam gerekeni bitirir bitirmez. Basitçe söylemem gerekirse kıtanın yarısını normal adımlarla geçecek kadar zamanımız yoktu. Bu yüzden diğer şekilde yaptım."
"Nedeni anladım," dedi, "ama -"
"Biliyorsun, seni asla incitmeyeceğim ve başkasınında incitmesine izin vermeyeceğim ama o kadar katı olmamaya çalış. Bu olanları anlamanı güçleştiriyor."
"Hissedilir derecede değil."

Flüt ayak parmaklarının ucunda yükseldi ve onu öptü. "Her şey tekrar yolunda değil mi?"dedi neşelice.
Bevier vazgeçti. "Nasıl istersen öyle yap, Flüt," dedi nazik ve neredeyse utangaç gülümsemesiyle. "Senin fikirlerini ve öpücüklerini aynı anda çürütemem."
"O çok cici bir çocuk," dedi küçük kız diğerlerine iyice tatmin olmuş bir şekilde.
"Biz de öyle düşünüyoruz," dedi nazikçe Ulath, "ve onun için bazı planlarımız var."
"Ama, sen," dedi, eleştirircesine Genidian Şövalye'ye, "kesinlikle cici bir çocuk değilsin."
"Biliyorum," diye sakince kabullendi, "annemi - zaman zaman da bir yığın leydiyi - ne kadar çok hayal kırıklığına uğrattığımı tahmin bile edemezsin."
Flüt ona kötü bir bakış atıp kendi kendine Styricce bir şeyler mırıldanarak uzaklaştı. Sparhawk birkaç kelimeyi anladı, Flüt'ün gerçekten onların manasını bilip bilmediğini merak etti.
Wargun ertesi sabah, artık adeti olduğu üzere, Sparhawk'dan Deira dağlarının eteğindeki kayalık yamaçtan kıyıya inerlerken yanında at binmesini istedi. "Gerçekten daha sık dışarı çıkmalıyım," diye içini açtı Thalesia Kralı. "Agnak'tan geleli neredeyse üç hafta oldu, atımdan aşağı düşmek üzere olmam gerekiyor ama sanki birkaç gündür yoldaymışız gibi hissediyorum."
"Dağlardan dolayıdır," diye dikkatlice fikrini belirtti Sparhawk. "Dağ havası her zaman dinçleştirir."
"Belki öyledir," diye ona katıldı Wargun.
"Bir müddet önce yaptığımız konuşma ile ilgili düşündünüz mü, Majesteleri?" diye sordu Sparhawk.
"Kafamda oldukça çok şey var, Sparhawk. Kraliçe Ehlana ile ilgili kişisel ilgini biliyorum ama politik bir bakış açısından şu anda önemli olan şey Rendorish istilasını ezmek. Sonra askeri tarikatların eğitmenleri Chyrellos'a geri dönebilecek ve Cimmura Piskopo-su'nu engelleyecekler. Eğer Annias, Patrik seçilmezse piç Lyche-as'm Elenia tahtına çıkma şansı hiç kalmayacaktır. Bunun zor bir tercih olduğunu biliyorum ama politika zor bir oyundur."
Bir süre sonra, Wargun askerlerinin kumandanıyla görüşürken, Sparhawk sohbetlerinin özetini arkadaşlarına aktardı.

"Ayık olduğunda daha mantıklı değil, değil mi?" dedi Kalten.
"Ama kendi bakış açısından haklı," diye yorum yaptı Tynian. "Bu durum Cluvonus ölmeden önce bütün eğitmenleri Chyrellos'a geri götürebilmek için bütün her şeyi yapmamız gerektiğini bize söylüyor. Ehlana'yı şu ya da bu şekilde umursadığından şüpheliyim. Ama bir olasılık daha var. Şu anda Deira'dayız ve burada Kral Obler. Yaşlı ve bilge bir adamdır. Durumu ona açıklarsak, Wargun'u ikna edebilir."
"Ehlana'nın hayatını ufak bir olasılığa bırakacağımı sanmam," dedi Sparhawk. Wargun'a katılmak için döndü.
Flüt'ün yolculuklarında harcanan gerçek zamanı içeren güvencesine rağmen, Sparhawk hâlâ sabırsızdı. Açıkça gözüken yavaş ilerleyiş onu rahatsız ediyordu. Beyni Flüt'ün dediğini kabul ederken, duygusal olarak rahatlayamıyordu. Yirmi gün yirmi gündü ve Sparhawk'm hisleri tam şu anda ip gibi gerilmişti. Aklına kötü fikirler gelmeye başladı. Sonucundan emin olamadığı Ghwerig ile bir sonraki karşılaşmayı düşünmeye başladı.
Öğlene doğru Deira'nm başkenti Acie'ye ulaştılar. Deira ordusu şehrin etrafında kamp kurmuştu. Kamp güneye ilerleme hazırlıkları içinde telaşlı faaliyetlerle koşuşturma içindeydi.
Wargun, gene içmeye başlamıştı ama tatmin olmuşça etrafına bakındı. "İyi," dedi, "Nerdeyse hazırlar. Benimle gel Sparhawk, arkadaşlarını da getir. Gidip Obler'le konuşalım."

ilhanx

Acie'nin dar kaldırım taşlı sokaklarından ilerlerken Talen atını Sparhawk'm yanma çekti. "Geride kalıp kaybolacağım," dedi yavaşça. "Etrafa bakmak istiyorum. Kırlarda kaçmak çok zordu. Ama şehirlerde her zaman saklanacak yerler vardır. Kral Wargun beni özlemeyecek. Yanınızda olduğumu da bilmiyor sayılır. Eğer bizim için saklanacak bir yer bulabilirsem, belki ordu gidene kadar orada kalabiliriz. Sonra da hızla Thalesia'ya gideriz."
"Çok dikkatli ol."
"Tabii ki."
Birkaç sokak sonra Sephrenia beyaz kısrağını sertçe dizginledi ve yolun kenarına çekti. O ve Flüt hızla atlarında indiler. Uzun kar rengi sakallı, bembeyaz bir cüppe giyen yaşlı bir Styric'i selamlamak için dar bir aralık girişine gittiler. Üçünün arasında bir tür ayinsel seremoni geçti ama Sparhawk ayrıntıları pek çıkaramadı.

Sephrenia ve Flüt yaşlı adamla bir müddet konuştu, sonra adam eğilerek selam verdi ve aralığa geri girdi.
"Bütün bunlar da ne demek oluyor?" diye şüpheyle sordu War-gun, Sephrenia ve küçük kız onlara tekrar katıldıklarında.
"Eski bir dost, Majesteleri," diye cevapladı Sephrenia. "Bütün batı Styricum'daki en bilge ve hürmet gören adam."
"Bir kral mı, demek istedin?"
"Bu Styricum'da karşılığı olmayan bir kelimedir, Majesteleri."
"Bir kralınız yoksa nasıl bir hükümetiniz olabilir ki?"
"Başka yollar da var, Majesteleri, hem Styricler hükümet ihtiyacının ötesine geçtiler."
"Bu saçma."
"Birçok şey öyle gözükür - başlangıçta. Zamanla siz Eleneler de geçebilirsiniz."
"Bu bazen çok çileden çıkarıcı bir kadın olabiliyor, Sparhawk," homurdandı Wargun atım tekrar kolun önüne doğru zorlayarak.
"Sparhawk," dedi yavaşça Flüt.
"Evet?"
"Acie'deki görev tamamlandı. Artık Thalesia'ya gidebiliriz."
"Bunu nasıl başarmayı düşünüyorsun?"
"Daha sonra söyleyeceğim. Git, Wargun'a arkadaşlık et. Sensiz kendini yalnız hissediyor."
Saray azametli bir yapı değildi. Gösteriş ve teşhirden çok bir idari ofisler topluluğuna benziyordu. Wargun, eyerinde sallanırken küçümseyerek, "Obler'in bu barakada nasıl yaşadığını bilmiyorum," dedi.
"Sen oradaki," diye ana kapıda nöbet bekliyen muhafızlardan birine bağırdı, "git Obler'e Thalesialı Wargun geldi de. Birkaç şey hakkında görüşmemiz gerekiyor."
"Hemen, Majesteleri." Muhafız selam durdu ve içeri gitti.
Wargun atandan inip eyerinin kenarında asılı şarap tulumunun çengelinden çıkardı. Tapasını açıp büyük bir yudum aldı. "Umarım Obler'in buz gibi birası vardır. Şarap midemi ekşitmeye başladı."
Muhafız geri döndü. "Kral Obler sizi kabul edecek, Majesteleri," dedi. "Lütfen beni takip edin."
"Yolu biliyorum," diye cevapladı Wargun. "Daha önce de burada bulundum. Atlara bakması için birisini bul." Kanlanmış gözlerini Sparhawk'a kırptı. "Benimle gelin," diye emretti. Talen'in

yokluğunu fark etmemiş gözüktü.
Kral Obler'in sarayının sade koridorlarından ilerlediler. De-ira'nın yaşlı kralını harita ve kağıtlarla darmadağınık geniş bir masanın arkasında buldular.
"Geç kaldığım için özür dilerim, Obler" dedi Wargun, mor pelerinini çözüp yere bırakarak. "Soros'u ve orduyu toplamak için Pelosia'da bir tur attım." Bir iskemleye yayılarak oturdu. "Olanlardan habersizim. Neler oluyor?"
"Rendorlar Larium'u kuşattılar," diye cevapladı beyaz saçlı De-ira Kralı. "Alcioneler, Genidianlar ve Cyrinicler şehri tutuyor, Pandi-onlar ise dışarıda, akın yapan Rendorish gruplarıyla uğraşıyorlar."
"Tahmin ettiğim gibi," diye homurdandı Wargun. "Bana biraz bira yollatabilir misin, Obler? Son birkaç gündür midem sinirlerimi bozuyor. Sparhawk'i hatırlıyorsun, değil mi?"
"Tabii ki. Arcium'da Kont Radun'u kurtaran adam."
"Ve bu Kalten. İri olan Ulath. Esmer derili Bevier, Tynian'ı tanıdığından eminim. Styric kadma Sephrenia diyorlar - onun gerçek ismi olduğundan emin değilim. Zaten ikimizin de telaffuz edemi-yeceğinden eminim. Pandionlara büyü öğretiyor ve şuradaki çekici çocuk onun küçük kızı. Diğer ikisi Sparhawk için

ilhanx

çalışıyorlar. Hiçbiri canını sıkmayacak." Kanlı gözlerle etrafına bakındı. "Sizinle beraber olan oğlana ne oldu?" diye Sparhawk'a sûrdu.
"Keşif yapıyor," diye kibarca cevapladı Sparhawk. "Politik tartışmalar onu sıkıyor."
"Bazen beni de sıkıyor," dedi Wargun. Tekrar Kral Obler'e baktı. "Eleneler seferber oldu mu?"
"Ajanlarım bu konuda hiçbir ipucu bulmadılar."
Wargun küfretmeye başladı. "Sanırım güneye giderken Cim-mura'da durup şu genç piç Lycheas'ı asacağım."
"Size bir ip veririm, Majesteleri," dedi Kalten.
Wargun güldü. "Chyrellos'da neler oluyor, Obler?"
"Cluvonus hezeyan geçiriyor," diye cevapladı Obler. "Korka-rımki daha çok yaşamaz. Büyük din adamlarının çoğu şimdiden halefinin seçimi için hazırlanıyorlar."
"Cimmura Piskoposu," diye tersçe homurdandı Wargun. Bir hizmetkârdan bir maşrapa bira aldı. "Tamam, oğlum," dedi. "Fıçı-cığı burada bırak." Sözcükleri geveliyordu. "Ben şöyle düşünüyo-

rum Obler. Elimizden geldiği kadar çabuk Larium'a gitsek iyi olur. Rendorlan denize süreceğiz, böylece askeri tarikatlar Chyrellos'a geri dönebilir ve Annias'ı Patriklikten uzak tutabilirler. Eğer patrik olursa, savaş ilan etmemiz gerekecek"
"Kilise'ye mi?" Obler şaşırmış gibi gözüktü.
"Patrikler daha önce de azledildi, Obler. Annias kafası olmazsa patrik başlığını kullanamaz. Sparhawk şimdiden bıçağını kullanmak için gönüllü oldu."
"Sen bir iç savaş başlatacaksın, Wargun. Hiç kimse yüzyıllardır Kilise'ye doğrudan karşı gelmedi."
"Belki de zamanı geldi. Başka bir şey var mı?"
"Lenda Kontu ve Eğitmen Vanion bir saat kadar önce geldiler," dedi Obler. "Temizlenmek istediler. Sizin geldiğinizi duyar duymaz onları çağırttım. Biraz sonra bize katılacaklar."
"İyi. Burada birkaç şeyi halledebiliriz. Bugün günlerden ne?"
Kral Obler ona söyledi.
"Takvimin yanlış olmalı, Obler," dedi Wargun, günleri parmaklarıyla sayarak.
"Soros'la ne yaptın?" diye sordu Obler.
"Onu nerdeyse öldürüyordum," diye kükredi Wargun. "Yapılacak işler varken bu kadar çok dua eden başka birini görmedim. Onu baronları toplasın diye Lamorkand'a gönderdim. Ordunun başı olarak gidiyor ama esas sorumlu olan Bergsten. Bergsten çok iyi bir Patrik olacak, eğer zırhı üzerinden çıkarabilirsek." Güldü. "Örme zırhlı, boynuzlu miğferli ve baltalı bir Patriğe karşı Hiyerarşi'nin davranışını hayaf edebiliyor musun?"
"Bu Kilise'yi biraz neşelendirebilir, Wargun," diye hafif bir gülümsemeyle kabul etti Obler.
"Tanrı bilir ki buna ihtiyacı var," dedi Wargun. "Cluvonus hastalandığından beri yaşlı ve firijit bir kadın gibi davranıyor."
"Majesteleri izin verirler mi?" diye saygılıca sordu Sparhawk. "Vanion'a bakmak istiyorum. Uzun zamandır birbirimizi görmedik, ona bildirmem gereken şeyler var."
"Bitmez tükenmez Kilise meseleleri mi?" diye sordu Wargun.
"Nasıl olduğunu biliyosunuz, Majesteleri."
"Hayır, Tanrı'ya şükür bilmiyorum. Git, Kilise Şövalyesi. Başpapazınla konuş ama onu fazla tutma. Burada önemli işlerimiz var."

"Peki, Majesteleri." Sparhawk iki krala eğilerek selam verdi ve sessizce odayı terk etti.
Sparhawk odaya girdiğinde Vanion zırhının içine girmeye çalışıyordu. Astına biraz şaşkınca bakakaldı. "Burada ne yapıyorsun, Sparhawk? Senin Lamorkand'da olduğunu sanıyordum."
"Sadece geçiyordum, Vanion," diye cevapladı Sparhawk. "Bazı şeyler değişti. Sana özetini anlatacağım, Kral Wargun yatağa girdikten sonra ayrıntıları doldurabiliriz." Eğitmenine dikkatlice baktı. "Yorgun gözüküyorsun, dostum."
"Yaşlılık," dedi yerinerek Vanion, "kılıçlar her gün daha da ağırlaşıyor. Olven'in öldüğünü biliyorsun?"
"Evet. Hayaleti kılıcını Sephrenia'ya getirdi."
"Ben de bundan korkuyordum. Kılıcı ondan alacağım."
Sparhawk Vanion'm göğüs zırhına parmak boğumuyla vurdu. "Biliyorsun, bunu giymen gerekmiyor. Obler hiç resmi değildir, Wargun da resmi kelimesinin ne manaya geldiğini bile bilmez."

ilhanx

"Görüntü, dostum," dedi Vanion, "ve Kilise'nin onuru. Kabul ediyorum, bazen sıkıcı, ama -" Omuz silkti. "Bu zamazingonun içine girmeme yardım et, Sparhawk. Kayışları bağlayıp tokaları takarken konuşabilirsin."
"PekiJ Lordum." Sparhawk zırhına girmesi için yardım ederken kısaca Lamorkand ve Pelosia'da olan olayları özetledi.
"Troll'ü niye kovalamadınız?" diye sordu Vanion.
"Beklenmedik bir şeyler oldu," dedi Vanion'm siyah pelerinini omuz zırhlarına takarken. "Birincisi Wargun'du. Onunla savaşmayı bile teklif ettim ama Başpiskopos Bergsten araya girdi."
"Bir krala meydan mı okudun?" Vanion'm aklı başından gitmiş gibi gözüktü.
"O an uygun gibi gözüktü, Vanion."
"Oh, dostum." Vanion iç çekti.
"Gitsek iyi olacak," dedi Sparhawk. "Sana anlatılacak çok şey var ama Wargun sabırsızlanıyor." Sparhawk Vanion'm zırhına gözlerini kısarak baktı. "Dik dur," dedi. "Yana yatmışsın." Sonra iki yumruğunu birden Vanion'm omuz zırhlarına indirdi. "İşte," dedi. "Böyle daha iyi oldu."
"Teşekkürler" dedi soğukça Vanion, dizleri hafifçe bükülüyordu.
"Tarikatın onuru, Lordum. Ucuz tenekeler giyiyormuş gibi gö-

zükmenizi istemem."
Vanion buna cevap vermemeye karar verdi.
Sparhawk ve Vanion içeri girdiklerinde Lenda Kontu odadaydı.
"işte geldin, Vanion," dedi Kral Wargun. "Şimdi başlayabiliriz. Arcium'da neler oluyor?"
"Durum fazla değişmedi, Majesteleri. Rendorlar hâlâ Larium'u kuşatıyorlar ama Genidianlar, Cyrinicler ve Alcioneler Arcian ordusunun büyük bir bölümüyle beraber surların içinde."
"Şehir gerçek bir tehlikeyle karşı karşıya mı?"
"Çok zor. Bir dağ gibi inşa edilmiş. Arcianlarm taş işlemeciliğine düşkünlüklerini bilirsiniz. En az yirmi yıl dayanabilir." Vanion Sparhavvk'a baktı. "Orada senin eski bir arkadaşını gördüm," dedi. "Martel, Rendor ordusunun başındaymış gibi gözüküyor."
"Bunu tahmin etmiştim. Onun ayağını Rendo/da yere çivilediğimi sanıyordum ama Arasham'ı ikna etmeyi başarmış."
"Bunu yapması gerekmedi," dedi Kral Obler. "Arasham bir ay önce öldü - çok şüpheli bir şekilde."
"Martel eline gene zehir kavanozonu almış," dedi Kalten.
"O zaman Rendorlarm yeni ruhani lideri kim?" diye sordu Sparhawk.
"Ulesim isimli bir adam," diye cevapladı Kral Obler. nAnladığım kadarıyla Arasham'm havarilerinden biri."
Sparhawk güldü. "Arasham onu varlığını bile bilmiyordu. Ulesim ile karşılaştım. Adam tam bir salak. Altı ay yaşamaz."
"Her neyse," diye devam etti Vanion, "Pandion birliğini dışar-da yiyecek arayan Rendorish gruplarla uğraşmaları için dışarı çıkardım. Çok sürmeden Martel acıkmaya başlayacak. Hepsi bu kadar, Majesteleri," diye bitirdi.
"Güzel ve uygun. Teşekkürler Vanion. Lenda, Cimmura'da neler oluyor?"
"Her şey aynı, Majesteleri -Annias'm Chyrellos'a gitmesi hariç."
"Patriğin yatağının baş ucuna bir akbaba gibi tünemiştir," diye tahminde bulundu Wargun.
"Şaşırmam, Majesteleri," diye katıldı Lenda. "Yetkiyi Lycheas'a bıraktı. Sarayda benim için çalışan adamlarım var; içlerinden biri Annias'm Lycheas'a verdiği son talimatları duymayı başardı. Lycheas'a Elenia ordusunu Rendor seferine çıkartmamasını emret-

ti. Cluvonus ölür ölmez, ordunun - ve Cimmura'daki Kilise askerlerinin - Chyrellos'a yürümesi tasarlandı. Annias Hiyerarşi'nin bağımsız üyelerinin gözünü korkutmak için Kutsal Şehri kendi adamlarıyla doldurmak istiyor."
"O zaman Elenia ordusu seferber edildi?"
"Tamamiyle, Majesteleri. Cimmura'nın yaklaşık on fersah güneyinde karrip kurdular."
"Büyük ihtimalle onlarla savaşmamız gerekecek, Majesteleri," dedi Kalten. "Annias eski generallerin çoğunu dağıtıp kendine sadık adamlar aldı."
Wargun küfretmeye başladı.

ilhanx

"Gözüktüğü kadar ciddi olmayabilir, Majesteleri," dedi Lenda Kontu. "Ben kanunları derinlemesine inceledim. Dini kriz zamanında, askeri tarikatler Batı Eosia'daki bütün güçlerin kumandasını alma yetkisine sahiptir. Eshandist sapkınlığın bir dini kriz olduğunu söyleyemez misiniz?"
"Tanrım, haklısın, Lenda. Bu bir Elenia kanun mu?"
"Hayır, Majesteleri. Kilise kanunu."
Wargun birden kahkahalarla gülmeye başladı. "Oh, bu çok nadir bir şey!" diye bağırıp koca yumruğuyla iskemlenin koluna vurdu. "Annias Kilise'nin başı olmaya çalışıyor ve biz onu engellemek için Kilise kanununu kullanıyoruz. Lenda, sen bir dahisin."
"Sadece küçük bir katkı, Majesteleri," diye alçakgönüllülükle cevapladı Lenda. "Eğitmen Vanion'ın generaller grubunu ikna edebileceğini tahmin ediyorum - özellikle, böyle bir koşulda otoritesini rededecek her hangi bir subaya karşı Kilise kanunun ona aşırı ölçüde yetki verdiği gerçeğini göz önünde bulundurursak."
"Birkaç kafa kesilmesinin generaller için oldukça eğitici olabileceğini hayal edebiliyorum," dedi Ulath. "Dört ya da beş generali kısaltırsak, geri kalanı hemen hizaya gelecektir."
"Çabucak," diye sırıtarak ekledi Kalten.
"O zaman baltanı sağlam ve keskin tut, Ulath," dedi Wargun.
"Peki, Majesteleri."
"Kalan sorunumuz Lycheas'a ne yapacağımız," dedi Lenda Kontu.
"Ona zaten karar verdim," dedi Wargun. "Cimmura'ya varır vamaz onu asacağım."

"Harika bir düşünce," dedi rahatça Lenda, "ama bunu biraz daha düşünmemiz gerektiğini sanıyorum. Annias'm Naip Prens'in babası olduğunu biliyorsunuz, değil mi?"
"Sparhawk söyledi ama babasının kim olduğu beni ilgilendirmiyor; her durumda onu asacağım."
"Annias'ın oğluna ne kadar düşkün olduğunu bilmiyorum ama onu Elenia tahtına oturtmak için büyük çabalar harcıyor. Askeri tarikatler Chyrellos'a ulaştıklarında onu bir avantaj olarak kullanabilirler. Ona işkence etmek önerisi Annias'ı seçimin müdahale olamadan yapılabilmesi için askerlerini Chyrellos'dan çıkartmaya ikna edebilir."
"İşin bütün eğlencesini yok ediyorsun, Lenda," diye şikâyet etti Wargun. "Ama haklısın. Tamam, Cimmura'ya gittiğimizde onu -yanındaki bütün dalkavuklarıyla beraber - zindana atacağız. Sarayın sorumluğunu almaya hazır mısın?"
"Eğer Majesteleri arzu ederlerse," Lenda iç çekti. "Ama Spar-hawk ya da Vanion daha iyi bir seçim olmaz mı?"
"Belki ama Arcium'a ulaştığımda onlara ihtiyacım olacak. Sen ne düşünüyorsun, Obler?"
"Lenda Kontu'na tamamiyle güveniyorum," dedi Kral Obler.
"Elimden geleni yapacağım, Majesteleri," dedi Lenda, "ama çok yaşlandığımı aklınızda tutun."
"Benim kadar yaşlı değilsin, dostum," diye haürlattı Kral Obler, "kimse bana sorumluluklarımı bırakıp kaçmam için izin vermedi."
"Tamam, o zaman karar verildi," dedi Wargun. "Şimdi meselelere geri dönelim. Cimmura'ya gideceğiz, Lycheas'ı hapsedeceğiz ve Elenialı general grubunu ordularıyla bize katılmaya zorlayacağız. Kilise askerlerini de alabiliriz. Sonra Arcian sınırında Soros ve Bergsten'e katılacağız. Güneye, Larium'a ilerleyeceğiz, Rendorlan çevireceğiz ve çoğunu yok edeceğiz."
"Bu biraz aşırı değil mi, Majesteleri?" diye itiraz etti Lenda.
"Hayır, hatta hiç değil. Eshandist sapkınlığın bir daha başkaldırmadan önce en az on nesil geçmesini istiyorum." Namussuzca Sparhawk'a sırıttı. "Eğer iyi ve sadakatle hizmet edersen, Martel'i öldürmene bile izin verebilirim."
"Bunu takdir ederim, Majesteleri," dedi nazikçe Sparhawk.
"Oh, canım," Sephrenia iç çekti.

"Bunun yapılması gerekiyor, küçük leydi," dedi Wargun. "Ob-ler, ordun hareket etmeye hazır mı?"
"Sadece emirleri bekliyorlar, Wargun."
"İyi. Planladığın başka bir şey yoksa niçin yarın Elenia'ya hareket etmiyoruz?"
"Edebiliriz." Obler omuz silkti.
Wargun ayağa kalktı ve gerinip iyice esnedi. O zaman hepimiz gidip uyuyalım," dedi. "Yarın erken yola çıkacağız."
Daha sonra, Sparhawk ile arkadaşları Lamorkand ve Pelosia'da olanları daha ayrıntılarıyla anlatmak için Vanion'm odasında toplandılar.

ilhanx

Bitirdiklerinde, Vanion merakla Flüt'e baktı. "Bütün bunların içinde senin yerin tam olarak ne?" diye sordu.
"Ben yardım için yollandım," diye omuz silkerek cevapladı.
"Styricum tarafından mı?"
"Bir şekilde öyle."
"Peki burada, Acie'de tamamlaman gereken görev ne idi?"
"Onu çoktan hallettim, Vanion. Sephrenia ve benim burada özel bir Styric ile konuşmamız gerekiyordu. Saraya gelirken onu yolda gördük ve bunu hallettik."
"Ona Bhelliom'u almaktan önemli olan ne söyledin?"
"Styricum'u olacaklara hazırlamamız gerekiyordu."
"Rendor istilasına mı, demek istedin?"
"Oh, o hiçbir şey değil, Vanion. Bu çok, çok önemli."
Vanion, Sparhawk'a baktı. "O zaman Thalesia'ya gidiyorsunuz?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Oraya gitmek için suyun yüzünde yürümem gerekse bile."
"Tamam. Sizi şehirden çıkarmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Ama beni düşündüren bir tek şey var. Hepiniz birden ay-rılırsanız, Wargun gittiğinizi fark edecek. Sparhawk ve bir ya da iki kişi daha Wargun'a fark ettirmeden gidebilir ama hepsi bu."
Flüt odanın ortasına yürüdü ve onlara baktı. "Sparhawk," dedi işaret ederek, "ve Kurik. Sephrenia ve ben - ve Talen."
"Bu saçma!" diye patladı Bevier. "Eğer Ghwerig ile karşılaşması gerekiyorsa Sparhawk'm şövalyelere ihtiyacı olacak."
"Sparhawk ve Kurik onun işini görebilir," dedi kayıtsızca.

"Flüt'ü yanınıza almak tehlikeli değil mi?" diye Sparhawk'a sordu Vanion.
"Belki öyle ama Ghwerig'in mağarasına giden yolu bilen tek kişi o."
"Niçin Talen?" diye Flüt'e sordu Kurik.
"Emsat'ta yapması gereken bir şey var," diye cevapladı kız.
"Özür dilerim dostlarım," dedi diğer şövalyelere Sparhawk, "ama işleri onun istediği şekilde yapıyoruz."
"Şimdi gidiyor musunuz?" dedi Vanion.
"Hayır, Talen'i baklememiz gerekiyor."
"İyi. Sephrenia git Olven'in kılıcını getir."
"Ama-"
"Sadece söylediğimi yap, Sephrenia. Lütfen benimle tartışma."
"Peki, bir tanem." Sephrenia iç çekti.
Olven'in kılıcını ona verdikten sonra Vanion o kadar güçsüzleş-miştiki zor bela ayakta duruyordu.
"Bunu yaparak kendini öldüreceksin, biliyorsun," dedi kadın.
"Herkes bir şeyden ölür. Şimdi, baylar," dedi şövalyelere, "yanımda bir bölük Pandion var. Arkada kalanlar giderken onların arasına karışın. Lenda ve Obler oldukça yaşlılar. Wargun'a onları bir arabaya koymasını ve onlarla beraber gitmesini tavsiye edeceğim. Bu onu kafaları saymaktan alıkoyabilir. Onu meşgul etmeye çalışacağım." Sparhawk'a baktı. "Bir ya da iki gün, sizin için ayar-layabileceğimin tamamı bu kadar," diye özür diledi.
"Bu yeterli olacaktır," dedi Sparhawk. "Wargun büyük ihtimalle Venne Gölü'ne geri gittiğimi düşünebilir. Takipçileri o yöne yollayacaktır."
"Şimdi tek sorun sizi sarayın dışına çıkarmak," dedi Vanion.
"Ben bunu hallederim," dedi Flüt.
"Nasıl?"
"Bü - yü," dedi kelimeyi komikçe söyleyip parmaklarını ona doğru kıpırdatarak.
Vanion güldü. "Seninle nasıl geçineceğiz?"
Flüt burnunu kıvırdı. "Zor, sanırım."
Yaklaşık bir saat sonraydı ki Talen odaya daldı.
"Sorun var mı?" diye sordu Kurik.
"Hayır." Talen omuz silkti. "Birkaç bağlantı yaptım ve saklana-

cak bir yer buldum."
"Bağlantılar mı?" diye sordu Vanion. "Kiminle?"

ilhanx

"Birkaç hırsız, bir grup dilenci ve bir çift katil. Beni Acie'nin yeraltını kontrol eden adama gönderdiler. Platime'a birkaç kıyak borçlu, bu yüzden ben Platime'ın isminden bahsedince, çok yardımcı oldu."
"Sen garip bir dünyada yaşıyorsun, Talen," dedi Vanion.
"Sizin yaşadığınızdan daha garip değil, Lordum," dedi Talen, abartılı bir şekilde eğilerek selamlarken.
"Bu doğru olabilir, Sparhawk," dedi Vanion. "Derinlemesine bakıldığında belki hepimiz hırsız ve eşkiyalanz. Tamam," dedi Talen'e, "bu saklanma yeri nerede?"
"Söylememeyi tercih ederim," diye kaçamak bir tavırla cevapladı Talen. "Siz resmi bir kişisiniz ve ben söz verdim."
"Sizin meslekte onur var mı?"
"Ah, evet, Lordum. Ama şövalyelik anlayışı üzerine kurulmamıştır. Boğazınızın kesilmemesi üzerine kuruludur."
"Çok bilge bir oğlun-var, Kurik," dedi Kalten.
"Durmayıp bunu söylemen gerekiyordu, değil mi, Kalten?" diye ekşimiş bir suratla yanıtladı Kurik.
"Benden utanıyor musun, Baba?" diye hafif bir sesle sordu Talen, yüzü yere doğru bakıyordu.
Kurik ona baktı. "Hayır Talen, doğrusu utanmıyorum." Yapılı kolunu çocuğun omuzuna koydu. "Bu benim oğlum, Talen," dedi küstahça, "ve birisi bu konuda mesele çıkarmak isterse, onu tatmin etmekten mutlu olacağım. Soylular ve sıradan insanların birbirleriyle kavga etmesine izin verilmez saçmalığını bir kenara atabiliriz."
"Saçmalama, Kurik," dedi koca bir sırıtışla Tynian. "ikinizi de tebrik ederim."
Diğer şövalyeler de, omuzlarına vurarak ve Tynian'in tebriklerine kendilerininkini ekleyerek iri yarı silahtar ve hırsız oğlunun etrafında toplandılar.
Talen onlara baktı, gözleri birden iyice açıldı ve yaşlarla doldu. Sonra Sephrenia'ya doğru kaçtı, dizleri üzerine çöktü, yüzünü kucağına gömdü ve ağladı.
Flüt gülümsedi/

yirmi üçüncü bölüm

FLÜT'ÜN VARDENAİS limanı ve Cimmura genel toplantı merkezinin dışında çaldığı uyutucu melodinin aynısıydı.
"Şimdi ne yapıyor?" diye fısıldadı Talen, Sparhawk'a, hepsi de Kral Obler'in sarayının önündeki geniş sundurmanın arkasında eğilmişlerdi.
"Wargun'un nöbetçilerini uyutuyor," diye cevapladı Sparhawk. Açıklamaları uzatmanın anlamı yoktu. "Yanlarından geçerken bizi umursamayacaklar." Sparhawk örme zırhını ve gezgin pelerinini giyiyordu.
"Bundan emin misin?" Talen şüpheli gözüktü.
"Birkaç sefer işe yaradığını gördüm.
Flüt ayağa kalkıp avluya inen geniş basamaklardan aşağı yürüdü. Kavalı bir elinde tutuyordu, diğerleri takip etsin diye işaret etti.
Sparhawk ayağa kalkarak, "Haydi gidelim," dedi.
"Sparhawk," diye uyardı Talen, "açıktasın ve görülebilirsin."
"Her şey yolunda, Talen. Bizimle ilgilenmeyecekler."
"Yani onlar bizi göremiyor mu demek istiyorsun?"
"Bizi görebiliyorlar," dedi Talen'e, Sephrenia, "en azından gözleriyle ama varlığımız onlar için bir anlam taşımıyor."
Sparhawk basamaklardan aşağı ilerledi ve Flüt'ü avluya doğru takip etti.
Thalesialı askerlerden biri basamakların altında dikiliyordu, onlar geçerken bir göz atmaktan başka bir şey yapmadı, gözleri boş ve ilgisizdi.
"Biliyor musun, bu benim sinirlerim için hiç kolay değil," diye fısıldadı Talen.
"Fısıldaman gerekmiyor," dedi Sephrenia.
"Bizi duyamıyorlar mı?"

"Duyabiliyorlar ama seslerimiz onlara bir şey hatırlatmıyor."
"Her durumda koşmaya hazır olursam kızmazsınız, değil mi?"
"Bu gerekli değil."
"Ben gene de öyle yapacağım."
"Rahatla Talen," dedi Sephrenia. "Flüt için işi zorlaştırıyorsun."

ilhanx

Ahıra gittiler, atlarını eyerlediler ve Flüt kavalını çalmaya devam ederken onları avluya çıkardılar. Sonra kapıda Kral Obler'in ilgisiz nöbetçilerinin ve sarayın dışındaki sokaklardaki Wargunun devriyelerinin arasından geçtiler.
"Nereden?" diye oğluna sordu Kurik.
"Sokağın aşağısmdaki şu aralık."
"Çok uzak mı?"
"Biraz. Meland buradaki sokaklarda çok devriye gezdiği için saraya çok yakın olmak istemiyor."
"Meland mı?"
"Ev sahibimiz. Acie'deki hırsız ve dilencileri o kontrol ediyor."
"Güvenilebilir mi?
"Şüphesiz güvenilmez, Kurik. O bir hırsız. Ama bize ihanet edemez. Ben hırsız sığınması istedim. Bizi almak ve arayacak her hangi birinden saklamak zorunda. Eğer kabul etmeseydi, Chyrel-los'daki gelecek hırsızlar meclisindeki toplantıda Platime'a cevap vermek zorunda kalacaktı."
"Dışarda bizim hakkında hiçbir şey bilmediğimiz koca bir dünya var," dedi Sparhawk'a Kurik.
"Farkındayım," diye cevapladı Sparhawk.
Talen onları Acie'nin kıvrılan sokaklarından kapılardan uzak olmayan eski püskü bir bölüme götürdü. Köhne gözüken bir meyhaneye geldiklerinde, "Burada kalın," dedi. İçeri girdi ve bir dakika sonra sansara benzer biriyle dışarı çıktı. "Atlarımızla ilgilenecek."
"Buna dikkat et, komşu," diye uyardı Sparhawk, Faran'm dizginlerini adama verirken. "Şakacıdır. Faran hareketlerine dikkat et."
Sparhawk eyerinin altından Aldreas'm mızrağını dikkatle çekerken Faran kulaklarını sinirlice titretti.
Talen onları meyhaneye soktu, içerisi duman tüten don yağı mumlarla aydınlatılmıştı ve uzun, hasarlı masalar döküntü görünüşlü sıralarla çevriliydi. Masalarda bir grup sert bakışlı adam oturuyordu. Hiçbiri Sparhawk ve arkadaşlarına özel bir ilgi gös-

termedi ama gözleri meşguldü. Talen arkadaki merdivenlere gitti. Basamakların üstünü göstererek, "Yukarıda," dedi.
Basamakların yukarısındakj tavan arası çok genişti; burası Sparhawk'a tuhaf bir şekilde tjanıdık geldi. Dağınık döşenmişti, yerde duvarlar boyunca* yayılmış saman şilteler vardı. Platime'ın Cimmura'daki mahzenine çok benziyordu.
Meland sol yanağında kötü görünüşlü bir yara izi olan ince bir adamdı. Önünde kâğıt ve mürekkep hokkasıyla bir masanın arkasında oturuyordu. Sol elinin yanında büyük bir yığın mücevher vardı, parçaların katalogunu çıkarıyormuş gibi gözüküyordu.
"Meland," dedi, Talen masaya yaklaşırken "bunlar sana söylediğim dostlar."
"Bana on kişi olduklarını söylemiştin." Meland'ın hoş olmayan genizden gelen bir sesi vardı.
"Planlar değişti. Bu Sparhawk. Aşağı yukarı sorumluluk onda."
Meland homurdandı. "Burada ne kadar kalmayı planladınız?" diye kısaca Sparhawk'a sordu.
"Eğer bir gemi bulabilirsem, sadece yarın sabaha kadar."
"Bir gemi bulmanızın sorun olacağını sanmıyorum. Limanda bütün batı Eosia'dan gemiler var, Thalesia, Elenia, Arcia ve hatta birkaç tane Cammoria'dan."
"Gece şehir kapıları açık mı?"
"Genelde değil ama surların dışında şu ordu kamp yapü. Asker şehre girip çıkıyor, bu yüzden kapılar açık." Meland dikkatle şövalyeye baktı. "Eğer limana gidiyorsanız o zırhı - ya da kılıcı -takmasanız iyi olur. Talen sizin göze batmamayı tercih ettiğinizi söyledi. Oradaki insanlar sizin gibi giyinen birini hatırlayabilirler. Şuradaki askılarda asılı giysiler var. Uyan bir şeyler bulun." Meland'ın tonu sertti.
"Limana inmenin en iyi yolu hangisi?"
"Kuzey kapısından çıkın. Orada suya inen bir araba yolu var. Şehirden çıktıktan yaklaşık yarım mil sonra ana yoldan ayrılır."
"Teşekkür ederiija, komşu," dedi Sparhawk. *
Meland homurdandı ve kataloguna geri döndü.
"Kurik ve ben limana bir gemi bakmak için gidiyoruz," dedi Sephrenia'ya. "Senin burada çocuklarla kalman daha iyi olur."

"Nasıl istersen," dedi Sephrenia.
Sparhawk askıların birinde ona uyabilecek hırpani görünüşlü mavi bir ceket buldu. Örme zırhını ve kılıcını çıkarıp onu giydi. Sonra pelerini tekrar sarındı.

ilhanx

Talen, "Adamların nerede?" diye Meland'a soruyordu.
"Gece oldu," diye cevapladı Meland. "Çalışıyorlar - ya da çalışsalar iyi olur."
"Oh, bunu düşünmemiştim."
Sparhawk ve Kurik merdivenlerden meyhaneye indiler.
"Atları getirmemi ister misin?" diye sordu Kurik.
"Yürüyelim. İnsanlar atlı adamlara daha fazla dikkat ederler."
"Tamam."
Şehir kapısından çıktılar ve ana yoldan Meland'm bahsettiği araba yoluna geldiler. Sonra aşağı limana doğru yürüdüler.
Limanı çevreleyen binalara bakan Sparhawk, "Döküntü görünüşlü bir yer, değil mi?" diye belirtti.
"Deniz kenarları genelde böyledir," dedi Kurik. "Haydi birkaç soru soralım." Yoldan geçen denizciye benzeyen bir adama yaklaşıp, Venne'de kullandığı denizci lisanına dönerek, "Thalesia'ya giden bir gemi anyoruz," dedi. "Söyle dostum, buralarda gemi kaptanlarının toplandığı meyhaneyi bize gösterebilir misin?"
"Çan ve Çıpa'yı dene," diye cevapladı denizci. "Şu yoldan birkaç sokak ötede - tam deniz kenarında."
"Teşekkürler, dostum."
Sparhawk ve Kurik, Acie Körfezi'nin koyu, çöpler yayılmış sularına çıkıntı yapan uzun iskelelere doğru yürüdüler. Kurik birden durdu. "Sparhawk," dedi, "bu iskelenin sonundaki gemi sana tanıdık geliyor mu?"
"Yelken direklerinin eğimi tanıdık gibi, değil mi?" diye onayladı. "Haydi gidip yakından bakalım."
İskelenin üzerinde ilerlediler. "Cammorialı," diye bilgi verdi Kurik.
"Nereden anladın?"
"Donanımı ve yelken direklerinin eğiminden."
"Sanmıyorum - " Sonra Sparhawk geminin kıçında yazılı ismine inanamayarak baktı. "Şey, hadi ya," dedi, "Bu Kaptan Sorgi'nin gemisi. Burada ne arıyor?"

"Niye ona sormuyoruz ki? O gerçekten Sorgi'nin gemisiyse ve birisi ondan gemiyi satın almadıysa, bu sorunumuzu çözebilir."
"Hadi gidip şu Çan ve Çıpa'yı bulalım."
"Sorgi'ye anlattığın hikâyenin ayrıntılarını hatırlıyor musun?"
"idare edecek kadarını."
Çan ve Çıpa, gemi kaptanlarının müdavimliğine yakışır şekilde derli toplu, sakin bir meyhaneydi. Normal denizcilerin uğramaya meyilli oldukları meyhaneler daha gürültülü patırtılı olur, genellikle kötü kullanılma izleri gösterirdi. Sparhavvk ve Kurik içeri girdiler, kapı girişinde durup etrafa bakmdılar. Kurik köşedeki bir masa etrafında sağlam görünüşlü bir grup adamla beraber içen kıvırcık saçlı iri yarı bir adamı işaret ederek, "İşte orada," dedi. "Sorgi'nin kendisi."
Sparhawk, onları Cammoria'daki Madel'den Rendofdaki Cippria'ya götüren adama baktı ve başıyla onayladı. "O tarafa doğru ileriiyelim," dedi. "İlk o görürse daha iyi olur." Ellerinden geldiği kadar etrafa dikkat ediyormuş gibi görünmemeye çalışarak salonun öbür tarafına yürüdüler.
"Hey, bu Üstat Cluff değilse gözüm çıksın!" diye bağırdı Sorgi. "Burada Deira'da ne yapıyorsunuz? Şu kuzenler sizi aramaktan bıkıp usanıncaya kadar Rendor'da kalacağınızı sanıyordum."
"Şey, ben de öyle olduğuna inanıyordum, Kaptan Sorgi," dedi Sparhawk, Kurik'i şaşırtan bir taklitle.
"Bize katılın, Üstat Cluff," diye onları bonkörce davet etti Sorgi. "Adamınızı da getirin."
"Çok naziksiniz Kaptan," diye mırıldandı Sparhawk denizcilerin masasına bir iskemle çekerek.
"Size ne oldu, dostum?" diye sordu Sorgi.
Sparhawk kederli bir ifade takındı. "Kuzenler izimi buldular. Cippria'da bir sokakta birine rastladım, beni fark etmeden sıvıştığım için yeteri kadar şanslıydım. O zamandan beri kaçmaktayım."
Sorgi güldü. "Üstat Cluff m bir sorunu var," dedi yanındakilere. "Yüzüne bakmadan büyük servete konacak diye bir kadına kur yapmak gibi bir hataya düştü. Leydi o kadar çirkin çıkmış ve çığlıklar atarak ondan kaçmış."
"Şey, doğrusu çığlık atmadım, Kaptan," dedi Sparhawk. "Ama saçlarım bir hafta boyunca diken gibi dimdik kaldı."

"Her neyse," diye iyice sırıtarak devam etti Sorgi, "leydinin bir yığın kuzeni olduğu ortaya çıkmış ve aylardır Üstat Cluff ı kovalayıp duruyorlar. Eğer yakalarlarsa onu geri getirecek ve leydiyle evlenmeye zorlayacaklar."

ilhanx

"Daha önce kendimi öldürmeyi tercih ederim," dedi kederli bir tonla Sparhawk. "Ama bu kadar kuzeyde ne yapıyorsunuz, Kaptan? Ben sizin Arcian Boğazı ve İç Deniz arasında düzenli seferler yaptığınızı düşünüyordum."
"Cammoria'nm güney kıyısındaki Zenga limanına gitmiştim," dedi Sorgi, "orada saten ve brokar kargo bulma fırsatıyla karşılaştım. Rendofda bu tip mallar için pazar yok. Biliyorsun onların hepsi o çirkin siyah cüppeleri giyiyorlar. Cammoria ürünleri için en iyi pazar Thalesia'dadır. İklimi hesaplayarak öyle olmadığını sanırsınız ama Thalesian leydiler saten ve brokar için yanıp tutuşurlar."
Sparhawk birden sevinçle doldu. "O zaman Thalesia'ya gidiyorsunuz?" dedi. "Yolcu için yeriniz var mı?"
"Thalesia'ya mı gitmek istiyorsunuz, Üstat Cluff?" diye şaşkınlıkla sordu Sorgi.
"Nereye olursa gitmek isterim, Kaptan Sorgi," diye umutsuz bir ses tonuyla yanıtladı Sparhawk. "Arkamda iki günden az bir mesafede o kuzenlerden bir grup var. Eğer Thalesia'ya varabilirsem belki çıkıp dağlarda saklanabilirim."
"Ben olsaydım dikkatli olurdum dostum," diye uyardı kaptanlardan biri. "Thalesia dağlarında haydutlar var - Troll'lerden bahsetmiyorum bile."
"Haydutlardan daha hızlı koşabilirim ve Troll'ler gündemde olan leydiden daha çirkin olamazlar," diyen Sparhawk, yalandan titrer gibi yaptı. "Ne diyorsun, Kaptan Sorgi?" diye rica etti. "Bu zor durumumda bana gene yardım edecek misin?"
"Aynı fiat?" diye kurnazca sordu Sorgi.
"Ne istersen," dedi açık bir çaresizlik içinde Sparhawk.
"Tamam o zaman, Üstat Cluff. Gemim üçüncü iskelenin sonunda. Sabah suların yükselmesiyle Emsat'a yelken açacağız."
"Orada olacağım, Kaptan Sorgi," diye söz verdi Sparhawk. "Şimdi, eğer bize izin verirseniz, ben ve adamımın gidip toplaması gereken birkaç şey var." Ayağa kalktı ve elini denizciye uzattı. "Gene beni kurtardınız, Kaptan," dedi gerçek bir minnettarlıkla.
315

Sonra o ve Kurik meyheneyi terk ettiler.
Sokağa çıktıklarında Kurik kaşlarını çatıyordu. "Birisinin birtakım şeyleri kurcaladığını hissediyor musun?" diye sordu.
"Ne demek istiyorsun?"
"Tekrar Sorgi ile - bize yardım edebileceğini hesaba katabileceğimiz bir adamla - karşılaşmamız biraz tuhaf değil mi? Ve birden bire Thalesia'ya - gitmek istediğimiz tek yere - gitmesi daha da tuhaf değil mi?"
"Sanırım hayal gücün, Kurik. Onu duydun. Burada olması çok mantıklı."
"Ama ya tam bize uygun zaman da onunla karşılaşmamız?"
Bu bir şekilde kuşku yaratan bir soruydu. "Şehre geri döndüğümüzde Flüt'e bunu sorabiliriz," dedi.
"Onun sorumlu olabileceğini mi düşünüyorsun?"
'Tam değil ama tanıdıklarım içinde böyle bir şeyi ayarlayabilecek tek kişi - yine de onun bu işi becerebileceğinden şüpheliyim."
Köhne meyhanenin tavan arasına döndüklerinde Flüt ile konuşma şansları olmadı, çünkü tanıdık bir görüntü Meland'm masasının karşısında oturuyordu. Geniş ve çirkin sakallı, sıradan bir cüppe giyen Platime pazarlık etmekle meşguldü. "Sparhawk!" diye kükreyerek selam verdi koca adam.
Sparhawk şaşkınlıkla ona bakakaldı. "Burada Acie'de ne yapıyorsun, Platime?"
"Doğrusu birçok şey," dedi Platime. "Mel'and ve ben her zaman mücevher ticareti yaparız. O benim Cimmura'da çaldıklarımı satar, ben de onun buralarda çaldıklarını Cimmura'ya götürürüm. İnsanlar kendi mücevherlerini tanıyabilir, çaldıklarını çaldığın yerde satmak her zaman emniyetli değildir."
Meland mücevher kaplı bir bileziği kaldırarak, "Bu parça istediğin fiyat etmez, Platime," dedi kararlı bir biçimde.
"Tamam, sen bir fiyat söyle," diye önerdi Platime.
"Başka bir tesadüf, Sparhawk?" diye şüphelice sordu Kurik.
"Göreceğiz," dedi Sparhawk.
"Lenda Kontu'da burada, Sparhawk," dedi Platime. "Kraliyet meclisinde dürüstlüğe en yakın olan kişi, sarayda bir tür konferansa katılıyor. Bir şeyler hazırlanıyor ve bunu bilmek istiyorum. Sürprizleri sevmem."
316

"Neler olduğunu söyleyebilirim," dedi Sparhawk.
"Söyliyebilir misin?" Platime biraz şaşırmış gözüktü.

ilhanx

"Eğer fiyat uygun olursa." Sparhawk sırıttı.
"Paramı?"
"Hayır, biraz daha fazla. Bahsettiğin konferansta ben de bulundum. Arcium'daki savaşı biliyorsun, şüphesiz?"
"Doğal olarak."
"Ve sana anlatacağımı başka kimse bilmeyecek."
Platime Meland'a masadan uzaklaşmasını işaret etti, sonra Sparhawk'a dikkatle baktı ve sırıttı. "Sadece iş, dostum."
Bu yatıştırıcı bir cevap değildi. "Sen geçmişte bir miktar vatanseverlik duyguların olduğunu itiraf etmiştin," dedi dikkatlice.
"Zaman zaman böyle hislerim olur," diye isteksizce kabul etti Platime. "Dürüst bir kazancı önlemedikleri sürece."
"Tamam, senin işbirliğine ihtiyacım var."
"Aklında ne var?" diye şüpheyle sordu Platime.
"Arkadaşlarım ve ben Kraliçe Ehlana'yı iyileştirip tahtına çıkarmaya çalışıyoruz."
"Bununla oldukça uzun zamandır uğraşıyorsunuz, Sparhawk ama bu küçük solgun kız bir krallığı yönetmeyi becerebilir mi?"
"Becerebilir ve ben onun tam arkasında olacağım."
"Bu ona bariz bir üstünlük verir. Piç Lycheas'ı ne yapacaksın?"
"Kral Wargun onu asmak istiyor."
"Adam asmayı normalde onaylamam ama Lycheas'ın durumunda bir istisna yapacağım. Ne dersin Ehlana'nm yanında bir mevkiye ulaşabilir miyim ?"
"Bu konuda hiçbir bahse girmem."
Platime sırıttı. "Denemeye değerdi," dedi. "Kraliçeme sadece onun en sadık himetkân olduğumu söyle. O ve ben ayrıntıları sonradan çözeriz."
"Sen kötü bir adamsın, Platime."
"Asla başka bir şeymişim gibi görünmeye çalışmadım. Tamam, Sparhawk, neye ihtiyacın var? Seninleyim - sonuna kadar."
"Her şeyden çok bilgiye ihtiyacım var. Kalten'i biliyorsun?"
"Arkadaşın mı? Tabii ki."
"O şu anda sarayda. Üzerine kendini biraz daha saygın gösterecek bir şey giy. Oraya git ve onu gör. Bilgi aktarmak için onunla

ayarlamalar yap. Bilinen dünyadaki dönen şeylerin çoğu hakkında ayrıntılar toplayacak yolların olduğunu biliyorum?"
"Şu anda Tamul İmparatorluğu'nda ne olduğunu bilmek ister misin?"
"Pek değil. Şu anda Eosia'da yeteri kadar sorunum var. Daresi-an kıtasıyla zamanı geldiği zaman ilgileneceğiz."
"Sen hırslısın, dostum."
"Pek değil. Şu anda sadece Kraliçemizi tekrar tahtına çıkarmak istiyorum."
"Buna razı olurum," dedi Platime. "Lycheas ve Annias'dan kurtulmak için her ne olursa yaparım."
"O zaman hepimiz aynı yönde çalışıyoruz. Kalten'le konuş. Ona bilgi vermen için yollar ayarlayabilir."
"Beni bir casusa çeviriyorsun, Sparhawk," dedi acılı bir sesle Platime.
"Bu da en az hırsızlık kadar onurlu bir meslektir."
"Biliyorum. Ama tek sorun ne kadar iyi kazandırdığını bilmemem. Buradan nereye gidiyorsunuz?"
"Thalesia'ya gitmemiz gerekiyor."
"Wargun'un kendi krallığına mı? Tam ondan kaçtıktan sonra? Sparhawk, düşündüğümden ya daha cesur ya da daha aptalsın."
"O zaman sen bizim saraydan kaçtığımızı biliyorsun?"
"Talen söyledi." Platime bir an düşündü. "Büyük ihtimalle Em-sat'ta gemiden ineceksiniz. Değil mi?"
"Kaptanımız öyle söylüyor."
"Talen, buraya gel," diye seslendi Platime.
"Niçin?" diye yavan bir şekilde cevapladı Talen.
"Bu alışkanlığından onu vazgeçiremedin mi, Sparhawk?" diye aksi aksi sordu Platime.
"Bu sadece eski günlerin hatırına, Platime." Talen sırıttı.

ilhanx

"Dikkatle dinle," dedi Talen'e Platime. "Emsat'a gittiğinizde, Stragen ismindeki bir adamı arayıp bul. Oradaki işleri o yürütüyor - aynı benim Cimmura'da ve Meland'm da burada Acie'de yaptığı gibi. Size ihtiyacınız olan bütün yardımı yapabilir."
"Tamam," dedi Talen.
"Her şeyi düşünüyorsun, değil mi, Platime?" dedi Sparhawk.
"Benim mesleğimde öyle yapman gerekir. İşleri iyi ayarlayama-

yan kötü şekilde yuvarlanır."
Ertesi sabah güneş doğduktan çok kısa bir zaman sonra limana ulaştılar ve atların yüklenmesini izledikten sonra gemiye bindiler.
Kaptan Sorgi Talen'i gördüğünde Sparhawk'a, "Bir uşak daha tutmuş gibi gözüküyorsunuz, Üstat Cluff," dedi.
"Adamımın en genç oğlu," diye dürüstçe açıkladı Sparhawk.
"Sadece size karşı hissettiğim dostluğun bir işareti olarak, Üstat Cluff, çocuk için fazladan para istemeyeceğim. Bu arada niye yola çıkmadan bu konuyu halletmiyoruz ki?"
Sparhawk iç çekti ve kesesine uzandı.
Acie Körfezi'nden çıkarken kuzeye uzanan burunun civarında arkalarından esen güzel bir rüzgâr vardı. Sonra Thalesia boğazına girdiler ve karayı arkalarında bıraktılar. Sparhawk güvertede durmuş Sorgi ile konuşuyordu. "Emsat'a ulaşmamız ne kadar sürecek?" diye kıvırcık saçlı denizciye sordu.
"Eğer rüzgâr devam ederse, yarın öğlen limana yanaşırız," diye cevapladı Sorgi. "Bu akşam yelkenleri saracağız ve demir atacağız. Bu suları İç Deniz ya da Arcian Boğazı gibi tanımıyorum, bu yüzden işi şansa bırakmamayı tercih ederim."
"Yolculuk yaptığım geminin kaptanının tedbirli olmasından hoşlanırım," dedi Sparhawk. "Şey, tedbirli olmaktan bahsederken, Emsat'a ulaşmadan tenha bir küçük koy ya da girinti bulabilir miyiz, ne dersiniz? Şehirler beni çok gerginleştiriyor."
Sorgi güldü. "Bu kuzenleri her köşe başında görüyorsunuz, değil mi, Üstat Cluff? Bundan dolayı mı silahlısınız?" Sorgi anlamlıca Sparhawk'in örme zırhı ve kılıcına baktı.
"Benim koşullarımda bir adam çok dikkatli olmalı."
"Tenha bir koy bulacağız, Üstat Cluff. Thalesia kıyısı uzun tenha bir koydur. Size sakin bir plaj bulacağız ve sizi kıyıya çıkaracağız ki kuyruğunuzdan ayrılmayan kuzenlerin sıkıntısı olmadan Troll'leri ziyaret etmek için kuzeye gizlice sokulabilesiniz."
"Bunun için size teşekkür ederim, Kaptan Sorgi."
"Hey, sen yukardaki!" diye yelkenlerin üzerindeki bir denizciye bağırdı Sorgi, "kendine gel! Ayakta uyumak için değil çalışmak için oradasın!"
Sparhawk güvertede biraz yürüdü ve öğlen güneşinde parıldayan güçlü büyük mavi dalgaları aylak aylak izleyerek küpeşteye

dayandı. Kurik'in sorusu onu hâlâ rahatsız ediyordu. Sorgi ve Pla-time ile karşılaşmaları gerçekten bir tesadüf müydü? Niçin ikisi de tam Sparhawk ve arkadaşları saraydan kaçtıkları anda Acie'deydi-ler? Eğer Flüt zamanla oynayabiliyorsa, çok büyük mesaflere ulaşıp tam doğru zamanda ihtiyaçları olan insanları çekebilir miydi? Flüt ne kadar güçlüydü acaba?
Sanki düşüncesi onu çağırmış gibi Flüt kamaralardan güverteye çıkan merdivenlerde belirdi. Sparhawk onun yanına gitmek için güverteyi geçti. "Sana bir iki sorum var," dedi.
"Tahmin etmiştim."
"Platime ve Sorgi'yi Acie'ye getirmek için bir şey yaptın mı?"
"Kişisel olarak hayır."
"Ama onların orada olacağını biliyordun?"
"Seni tanıyan insanlarla iş yapmak zamandan kazandırır, Sparhawk. Ben bazı taleplerde bulundum ve ailemin bazı üyeleri ayrıntıları ayarladılar."
"Ailenden bahsedip duruyorsun. Tam olarak - "
Flüt, "Bunlar burada ne yapıyorlar?" diye bağırıp, sancak tarafının ilerisini işaret etti.
Sparhawk baktı. Dev bir kabartı tam yüzeyin altındaydı ve sonra kocaman düz bir kuyruk pat diye sudan çıkıp büyük bir serpinti bulutu çıkararak hızla suya çarptı. "Bir balina, sanırım," dedi.
"Balıklar gerçekten bu kadar büyür mü?"
"Onların gerçekten balık olduklarını sanmıyorum - en azından öyle duydum."
Flüt sevinçle ellerini çırparak, "Şarkı söylüyor!" dedi.

ilhanx

"Ben hiçbir şey duymuyorum."
"Sen dinlemiyorsun, Sparhawk." Flüt ileri koştu ve geminin pruvasından aşağı sarktı.
"Flüt!" diye bağırdı Sparhawk. "Dikkat et!" Güverteden pruvaya doğru koştu ve onu yakaladı.
"Kes şunu," dedi Flüt. Kavalını dudaklarına götürdü ama geminin ani bir yalpasıyla kaval elinden kaydı ve denize düştü. "Tüh be," dedi. Sonra yüzünü astı. "Peki, zaten yakında fark edecektin." Sonra minik yüzünü kaldırdı. Boğazından gelen ses kaba çoban kavalından gelenin aynısıydı. Sparhawk taş kesildi. Kaval sadece gösteri içindi. O zamana kadar duyduklarının hepsi
320

Flüt'ün kendi sesiydi. Şarkısı dalgalar üzerinde süzüldü.
Balina tekrar yükseldi ve hafifçe bir tarafa yattı, muzazzam gözü merakla bakıyordu. Flüt ona doğru, sesini titreterek söylüyordu. Devasa yaratık daha yakma yüzdü ve yelkenlerin tepesindeki denizcilerden biri bağırarak alarm verdi. "Burada balina var, Kaptan Sorgi!"
Ve arkasından sanki küçük kızın şarkısına cevap verir gibi diğer balinalar da dipten yükseliyorlardı. Kafalarının üstündeki koca burun deliklerinden çıkardıkları dev su zerreciklerinden bulutlarla küpeştenin etrafında toplanmalarıyla kabaran dalgayla gemi sallandı ve yalpaladı.
Denizcilerden biri elinde bir sandal kanacasıyla ileri koştu, gözlerinden panik okunuyordu.
"Oh, saçmalama," dedi ona Flüt. "Sadece oyun oynuyorlar."
"Uf - Flüt," dedi huşu dolu bir sesle Sparhawk, "evlerine gitmelerini söylemeyi düşünmüyor musun?" Bunu söyler söyler söylemez ne kadar aptalca konuştuğunu fark etti. Balinalar evlerin-deydiler.
"Ama ben onlardan hoşlanıyorum," diye itiraz etti Flüt. "Çok güzeller."
"Evet, biliyorum ama balinalar beslenecek hayvan değillerdir. Thaîesia'ya gider gitmez sana onlar yerine yavru bir kedi alacağım. Lütfen, Flüt, balinalara hoşça kal de ve onları yolla. Bizi yavaşlatıyorlar."
"Oh." Flüt'ün yüzü hayal kırıklığıyla doldu. "Tamam, sanırım." Sesini gene o özel titrek pişmanlık tonuyla yükseltti. Balinalar açıldılar ve sonra koca kuyruklarını denizin yüzeyine vurup köpüklü parçalara bölerek sesler çıkardılar.
Sparhawk etrafına bakındı. Gemiciler ağızları açık küçük kıza bakıyorlardı. Bu durumda açılama yapmak çok zor olacaktı. "Niye .kamaramıza gidip yemek yemiyoruz?" diye önerdi.
"Tamam," diye kabul etti Flüt. Sonra kollarını ona uzattı. "Eğer istersen beni taşıyabilirsin."
Bu onu Sorgi'nin huşu dolu bakışlı mürettabatmdan kurtarmanın en hızlı yoluydu, onu kucağına aldı ve kamaraya götürdü.
Flüt minik parmaklarının biriyle örme zırhını tutarak, "Bunu giymemeni dilerdim," dedi. "Biliyorsun, korkunç kokuyor."
321

. "Bu benim işimde gerekli. Anlarsın, korunmak için."
"Kendini korumanın başka yolları da var, Sparhawk ve onlar bu kadar rahatsız edici değil."
Kabine geldiklerinde, Sephrenia'yı solgun yüzlü, sarsılmış, kucağında bir merasim kılıcıyla oturur buldular. Başında dikilip duran Kurik çıldırmış gibi bakıyordu. "Sör Gared'di, Sparhawk," dedi yavaşça. "Sanki orada yokmuş gibi kapıdan içeri girdi ve kılıcını Sephrenia'ya verdi."
Sparhawk içinde keskin bir acı duydu. Gared bir dosttu. Sonra doğruldu ve iç çekti. Eğer her şey yolunda giderse bu Sephre-nia'nın taşımak zorunda olduğu son kılıç olacaktı. "Flüt," dedi, "uyuması için ona yardım edebilir misin?"
Küçük kız başını sallayarak onayladı, ciddi bir ifadesi vardı.
Sparhawk, Sephrenia'yı kollarına alıp kaldırdı. Hiçbir ağırlığı yokmuş gibi gözüküyordu. Onu ranzasına taşıdı ve nazikçe yatırdı. Flüt ranzaya gelip şarkı söylemeye başladı. Bir çocuğa söylenen ninni gibiydi. Sephrenia iç çekti ve gözlerini kapattı.
"Dinlenmeye ihtiyacı var," dedi Flüt'e, Sparhawk. "Ghwerig'in mağarasına daha uzun bir yol var. Biz Thalesia sahiline yanaşana kadar onu uyut."
"Tabii, bir tanem."
Ertesi gün öğlene doğru Thalesia sahiline ulaştılar ve Kaptan Sorgi liman şehri Emsat'm batısında küçük bir koya girdi.
Sparhawk ve diğerleri karaya çıkmaya hazırlanırken Sorgi'ye, "Yardımınızı ne kadar çok takdir ettiğimi hayal bile edemezsiniz, Kaptan Sorgi," dedi.
"Benim için bir zevk, Üstat Cluff," dedi Sorgi. "Biz bekârlar bu işlerde birbirimize destek olmalıyız."
Sparhawk ona sırıttı.
Küçük grup uzun iskeleden atlarını çıkarıp sahile indiler. Denizciler dikkatli bir manevrayla gemiyi koydan çıkarırlarken atlarına bindiler.

ilhanx

"Benimle Emsat'a gitmek ister misin?" diye sordu Talen. "Stra-gen ile konuşmam gerekiyor."
"Gitmesem daha iyi olur," dedi Sparhawk. "Wargun Emsat'a şimdiye kadar haber ulaştırmıştır ve beni tanımlamak çok kolay."
"Ben onunla gideceğim," diye gönüllü oldu Kurik. "Zaten mal-
322

f
zemeye ihtiyacımız olacak."
"Tamam. Ama önce ormanda gece için kamp kuralım."
Ormanda küçük bir boşluğa kamp kurdular; Kurik ile Talen ikindiye doğru atlarına binip gitttiler.
Sephrenia bitikti, kucağında Sör Gared'in kılıcıyla ateşin başında otururken yüzü süzülümüş gözüküyordu.
"Korkarım bu senin için kolay olmayacak," dedi üzülerek Spar-hawk. "Eğer o kapatmadan Ghvverig'in mağarasına ulaşmak istiyorsak hızlı gitmemiz gerekecek. Gared'in kılıcını bana vermenin bir yolu var mı?"
Sephrenia başını olumsuzca salladı. "Hayır, bir tanem. Sen taht odasında bulunmamıştın. Sadece orada bulunanlardan biri Gared'in kılıcını alacak büyüyü yapabilir."
"Ben de bundan korkuyordum. Akşam yemeğini hazırlasam iyi olacak."
Kurik ve Talen döndüklerinde gece yarısı olmuştu.
"Sorun var mı?" diye sordu Sparhawk.
"Söylemeye deyecek bir şey yok." Talen omuz silkti. "Plati-me'm ismi her tür kapıyı açıyor. Stragen Emsat'm kuzeyindeki ıssız bölgelerin soyguncularla dolu oldğunu söyledi. Bize silahlı refakatçiler ve yedek atlar sağlayacak - atlar babamın fikriydi."
"Her saat başı at değiştirirsek daha hızlı gideriz," diye açıkladı Kurik. "Stragen bizimle gelecek adamlarla beraber gerekli malzemeleri de yollayacak."
"Dostların olmasının ne kadar önemli olduğunu görüyor musun, Sparhawk?" diye küstahça sordu Talen.
Sparhawk bunu umursamadı. "Stragen'in adamları buraya mı gelecekler?" diye sordu.
"Hayır," diye cevapladı Talen. "Gün doğmadan önce Emsat'tan kuzeye giden yolda, bir mil kadar ilerde onlarla buluşacağız." Etrafına bakındı. "Akşam yemeğinde ne var? Açlıktan ölüyorum?"
323

yirmi dördüncü bölüm
İLK IŞIKLARLA Emsat'm kuzeyindeki ormanın etrafından dolaşarak yola çıktılar, kuzey yolundan uzak olmayan bir yerde durdular. "Umarım Stragen sözünü tutar," diye Talen'e mırıldandı Kurik. "Daha önce hiç Thalesia'da bulunmadım ve etrafta ne olduğunu bilmeden düşman bir bölgeye gitmekten hoşlanmam."
"Stragen e güvenebiliriz, Baba" diye emin bir şekilde cevapladı Talen. "Thalesialı hırsızların özel bir onur anlayışı vardır. Esas dikkat edilmesi gerekenler Cammorialılar. Eğer bunda bir kâr görürlerse kendi kendilerini bile kazıklarlar."
"Aziz Şövalye." Ağaçların arasından yumuşak bir ses geldi.
Sparhawk'm eli hemen kılıcına gitti.
"Buna gerek yok, Lordum," dedi ses. "Bizi Stragen yolladı. İlerde dağların eteklerinde soyguncular var, bize sizi oradan zarar görmeden geçirmemizi söyledi."
"Gölgelerin arasından çık, buraya- gel komşu," dedi Sparhawk.
"Komşu." Adam güldü. "Bunu sevdim. Çok geniş bir mahalleniz var, komşu."
"Neredeyse dünyanın çoğu," diye kabul etti Sparhawk.
"O zaman Thalesia'ya hoş geldiniz komşu." Gölgelerin arasından atını dışarı süren adamın açık sarı saçları vardı. Düzgün tıraşlı/ kaba giysiliydi, vahşi görünüşlü bir kargı taşıyordu ve eyerinde bir balta asılıydı. "Stragen kuzeye gitmek istediğinizi söyledi. Size Heid'e kadar eşlik edeceğiz."
"Bu işe yarar mı?" diye Flüt'e sordu Sparhawk.
"Mükemmel," diye cevapladı Flüt. "Oradan bir mil kadar sonra yoldan ayrılacağız."
"Emirleri çocuktan mı alıyorsunuz?" dedi soluk san saçlı adam.
"Gittiğimiz yerin yolunu o biliyor." Sparhawk omuz silkti. "As-
324

la rehberinle tartışma."
"Bu çok doğru Sör Sparhawk. Benim ismim Tel - eğer bu bir şey fark ettirecekse. Bir düzine adamım ve yedek atlarım - beraberlerinde de adamınız Kurik'in istediği malzemeler - var." Bir eliyle yüzünü ovdu.

ilhanx

"Bu beni biraz şaşırtıyor, Aziz Şövalye," diye kabul etti. "Stragen'in bir yabancıya yardım etmek için bu kadar hevesli olduğuna hiç rastlamadım."
"Hiç Platime'ı duydun mu?" diye sordu Talen.
Tel çocuğa sertçe baktı. "Cimmura'daki reis mi?" diye sordu.
"O," dedi Talen. "Stragen, Platime'a bazı iyilikler borçlu ve ben Platime için çalışıyorum."
"Sanırım bu her şeyi açıklıyor," diye kabullendi Tel. "Gün ilerliyor Aziz Şövalye," dedi Sparhawk'a. "Niye Heid'e yollanmıyoruz?"
"Niye yollanmayalım ki?" diye kabul etti Sparhawk.
Tel'in adamlarının hepsi koşullara uygun Thalesia köylü giysileri giymişler ve hepsi silahlıydı. Bir örnekcesine sarışındılar ve kasvetli suratları vardı.
Güneş yükseldiğinde hızlarını arttırdılar. Sparhawk, Tel ve katillerinin yanlarında olmasının onları oldukça yavaşlatacağını biliyordu ama Sephrenia ile Flüt için sağlanan ek güvenlik için memnundu. Dağlardaki bir pusuda zarar görebileceklerinden korkuyordu.
Çiftlik arazilerinden kısa sürede geçtiler, yol boyunca orada burada duran güzel çiftlik binaları vardı. Kalabalık bir bölgede saldırı olması pek olası değildi. Tehlike dağlara ulaştıklarında ortaya çıkacaktı. O gün atlarını sıkı sürdüler ve oldukça uzun mesafe aldılar. Yoldan biraz uzakta kamp kurup ertesi gün erkenden yola çıktılar.
"Kendimi biraz eyer yorgunu hissediyorum," dedi Kurik ilk ışıklarla yola koyulduklarında.
"Şimdiye kadar alıştığını sanıyordum," dedi Sparhawk.
"Sparhawk, biz yaklaşık son altı aydır hiç durmadan at sürüyoruz. Sanırım eyerimi altımla eskitip yıpratmaya başladım."
"Sana yeni bir tane alacağım."
"Böylece ona alışma zevkinin bütün eğlencesini alabileyim diye mi? Hayır teşekkürler."
Arazi daha engebeli bir hal aldı, artık kuzeydeki koyu yeşil
dağları net olarak görebiliyorlardı. "Bir şey önerebilir miyim, Spar-
'hawk," dedi Tel, "niye tepelere gelmeden kamp yapmıyoruz? Ora-

da soyguncular var, bir gece saldırısı bizim için sakıncalı olabilir. Ama bu ovaya geleceklerini sanmam."
Sparhawk gecikmeden dolayı sıkılsa da, Tel'in haklı olduğunu kabul etti. Sephrenia ve Flüt'ün güvenliği herhangi bir zaman sınırlamasından çok daha önemliydi.
Güneş batmadan durdular ve derin olmayan, ortası çimenlik, yamaçları ağaçlıklı küçük bh vadiye sığındılar. Sparhawk Tel'in adamlarının gizlenme konusunda çok iyi olduklarını fark etti.
Ertesi sabah yola çıkmadan önce gün ışığını beklediler. Tel tırısla yola koyulduklarında, "Tamam," dedi. "Dağlarda saklanan adamların bazılarını tanıyorum, pusu için uygun birtakım yerleri vardır. Bu yerlere yaklaşmaya başladığımızda size haber vereceğim. Buralardan geçmenin en iyi yolu atları dörtnala sürmek. Bu pusuda yatanları şaşırtır, atlarına binmeleri genelde bir iki dakika sürer. Daha peşimize takılmadan onları ekebiliriz."
"Genelde kaç kişi olurlar?" diye sordu Sparhawk.
"Otuz ya da kırk. Ama bölünürler. Birden fazla yerleri vardır ve büyük ihtimalle hepsini tutmak isteyeceklerdir."
"Planın kötü değil, Tel," dedi Sparhawk, "ama sanırım benim daha iyi bir planım var. Pusuyu aynı senin söylediğin gibi dörtnala geçeceğiz ta ki onlar arkamızdan gelmeye başlayana kadar. Sonra dönüp biz onlara saldıracağız. Yol üzerinde diğerleriyle birleşmeleri için onlara izin vermenin bir anlamı yok."
"Sen canavar ruhlusun, değil mi, Sparhawk?"
"Bana arkanda hiç canlı düşman bırakma diyip duran Thalesialı bir dostum var."
"Bu söylediği anlamlı olabilir."
"Yukarıdaki adamlar hakkında bu kadar şeyi nasıl öğrendin?"
"Bir zamanlar onlardan biriydim ama kötü havalarda dışarda yatmaktan sıkıldım. Ondan sonra Emsat'a gittim ve Stragen için çalışmaya başladım."
"Heid buradan ne kadar uzakta?"
"Yaklaşık elli fersah daha. Eğer acele edersek haftanın sonunda orada oluruz."
"İyi. Gidelim o zaman."
Yolun etrafındaki ağaçlara ve çalılara dikkat ederek, tırısla dağlara çıkmaya başladılar.

"Tam ilerde," dedi yavaşça Tel. "Yerlerinden biri. Yol orada bir boğazdan geçer."

ilhanx

"O zaman atları sürelim," dedi Sparhawk. Boğaza doğru Önden ilerledi. Yolun sol tarafındaki sarp kayalığın üzerinden şaşkın bir bağırtı duydular. Orada duran tek bir adam vardı.
Tel omuzunun üzerinden geri bakıp, "Tek başına," diye bağırdı. "Yoldan gelenleri izler ve ilerisi için ateş yakarak sinyal verir."
Tel'in adamlarından biri arkasından yayını çıkarıp, "Bu sefer veremeyecek," diye homurdandı. Atını durdurdu ve sarp kayalığın tepesindeki gözcüye dümdüz bir ok attı. Gözcü ok karnına saplanınca iki büklüm oldu ve kayalıktan aşağı devrilip tozlu yolda hareketsiz yattı.
"İyi atış," dedi Kurik.
"Pek kötü değil," dedi alçakgönüllülükle okçu.
"Ne dersin bağırmasını duyan birisi olmuş mudur?" diye Tel'e sordu Sparhawk.
"Ne kadar yakın olduklarına bağlı. Büyük ihtimalle ne olduğunu anlamamışlardır ama bakmak için birkaçı buraya gelebilir."
"Bırak gelsinler," dedi acımasızca yaylı adam.
"Burada biraz yavaş gitsek iyi olur," diye tavsiye etti Tel. "Bir köşeyi dönüp onlarla yüz yüze gelmek işe yaramaz."
"Bu konuda çok iyisin, Tel," dedi Sparhawk.
"Deneyim ve bu yeri biliyorum, Sparhawk. Burada beş yıldan fazla yaşadım. Bu yüzden Stragen beni yolladı. İlerdeki dönemeci dönmeden bir baksam iyi olur." Atından aşağı kaydı ve kargısını aldı. Çömelerek ileri koştu; köşeye gelmeden dikkatlice çalıların içine daldı ve gözden kayboldu. Bir dakika sonra tekrar ortaya çıkıp birkaç belirsiz işaret yaptı.
"Üç kişi," diye yaylı adam kısık bir sesle tercüme etti. "Tırısa kalkmış geliyorlar." Yayma bir ok yerleştirdi ve kaldırdı.
Sparhawk kılıcını çekti. "Sephrenia'yı koru," dedi Kurik'e.
Dönemeci ilk dönen boynunda bir okla eyerinden aşağı devrildi. Sparhawk dizginleri salladı ve Faran ileri fırladı.
Diğer iki adam ölen arkadaşlarına anlamsız bir şaşkınlıkla baktılar. Sparhawk birini kesip eyerinden düşürdü, diğeri kaçmak için döndü. O anda Tel çalıların arasından çıkıp kargısını yukarı doğru adamın gövdesine sapladı. Adam gurultulu bir ses çıkardı ve atın-

dan aşağı düştü.
"Atları yakalayın!" diye adamlarına "bağırdı Tel. "Diğer eşkiya-larm saklandığı yere gitmelerine izin vermeyin!"
Adamlar kaçan atların peşinden dörtnala gittiler ve birkaç dakika sonra onları geri getirdiler.
Tel kargısını yerde yatan cesetten çıkarırken, "İyi bir iş," dedi. "Bağırtı çağırtı yok ve hiçbiri kaçmadı." Ayağıyla ceseti çevirdi. "Bunu tanıyorum, diğer ikisi yeni olmalılar. Yol soygunculuğunda hayat beklentileri gerçekten iyi değildir, Dorga'nın kısa zaman yeni adamlar bulması gerekecek."
Sparhawk atından inerken, "Dorga mı?" diye sordu.
"Çete başı. Onu asla umursamadım. Kendine çok önem verir."
"Bunları çalıların içine çekelim," dedi Sparhawk. "Küçük kızın onları görmemesini tercih ederim."
"Tamam."
Cesetler saklandıktan sonra, Sparhawk dönemeci döndü ve Sephrenia ile Kurik'e ilerlemeleri için işaret verdi.
Dikkatlice atlarını sürdüler.
"Belki düşündüğümden daha kolay olacak," dedi Tel. "Sanırım yolun daha çoğunu izleyebilmek için çok küçük gruplara bölünmüşler. Tam ileride yoldan sola, biraz ormana doğru gireceğiz. Sağ tarafta dik bir kayalık var, Dorga genelde orada birkaç okçu bulundurur. Onları geçince birkaç adamı işlerini bitirmek için geri yollayacağım."
"Bu gerçekten gerekli mi?" diye Sephrenia sordu.
"Sör Sparhawk'm tavsiyelerine uyuyorum leydi," dedi Tel. "Arkanızda düşman bırakmayın - özellikle de elinde ok olanları. Gerçekten ne benim ne de sizin sırtımızda bir oka ihtiyacımız var."
Dik kayalığa gelmeden ormana daldılar ve çok dikkatlice ilerlemeye devam ettiler. Tel'in adamlarından biri ağaçların kenarına doğru sürünerek gitti ve birkaç dakika sonra tekrar onlara katıldı. "İki kişiler," diye kısaca haber verdi. "Yaklaşık elli adım kadar kayalığın yukarısındalar."
"Yanma iki adam al," diye emretti Tel. "Yaklaşık iki yüz adım ilerde gizlenecek bir yer var. Oradan yolun karşısına geçebilirsiniz. Yavaş yavaş kayalığın kenarından ilerleyin ve onlara arkalarından saldırın. Gürültü çıkarmalarına izin vermeden işinizi halledin."

ilhanx

Hafif sakallı sarışın katil sırıttı, iki arkadaşına işaret verip ilerledi.
"Bunun ne kadar eğlenceli olduğunu unutmuşum/' dedi Tel. "Eh azından iyi havada. Ama kışın sefilliktir."
Kayalığı yaklaşık yarım mil kadar geçmişlerdi ki, üç haydut onlara yetişti.
"Sorun var mı?" diye sordu Tel.
"Yarı uykululardı." Adamlardan birisi kıkırdadı. "Artık hep uyuyacaklar."
"İyi." Tel etrafına bakındı. "Şimdi bir müddet dörtnala gidebiliriz, Sparhawk. Önümüzdeki birkaç mil yol kenarları pusu kurmak için çok fazla açık."
Neredeyse öğlene kadar dörtnala gittiler, bir sırtın tepesine ulaştıklarında Tel durmaları için işaret verdi. "Bundan sonraki bölüm güç olabilir," dedi Sparhawk'a. "Yol, derin yamaçlı bir vadiden aşağı iniyor ve arkasından dolaşabileceğimiz bir yol yok. Bu yer Dorga'nın en sevdiği yerlerden biridir, bu yüzden kalabalık bir grup adamla buradadır. Ben derim ki, bunu halletmenin en iyi yolu ölümüne koşturarak buradan geçmek. Bir okçu yokuş aşağı hareket eden bir hedefe ok atmakta zorluk çeker - en azından ben her zaman çektim."
"O yamaca gelmemiz ne kadar sürer?"
"Yaklaşık yarım mil."
"Ve bütün yol boyunca açıkta olacağız değil mi?"
"Aşağı yukarı evet." • "O zaman fazla bir seçeneğimiz yok, değil mi?"
"Havanın kararmasın beklemek istemiyorsan yok ve bu da He-id'e giden yolun geri kalanını iki misli tehlikeli hala sokar."
"Tamam," dedi Sparhawk. "Sen araziyi biliyorsun bu yüzden önden git." Kalkanını eyerinin askısından çıkarıp koluna yerleştirdi. "Sephrenia sen benim yanımdan gideceksin. Seni ve Flüt'ü kalkanımla koruyabilirim. Önden fırla, Tel."
Yamaçtan aşağı ansızın dalmaları saklanan haydutları gafil avladı. Sparhawk yamacın üzerinden birkaç şaşkın bağırtı duydu ve tek bir ok oldukça arkalarına düştü.
"Dağılm!" diye bağırdı Tel. "Küme halinde yan yana gitmeyin!"
Hızla ilerlemeye devam ettiler. Yamaçtan ıslık çalarak gelen oklar artık aralarına düşüyordu. Bir ok Sparhawk'm Sephrenia ve
329

Flüt'ü korumak için üzerlerine tuttuğu kalkanda parçalandı. Boğuk bir çığlık duydu ve geriye baktı. Tel'in adamlarından biri eyerinim üstünde sallanıyordu, gözleri acı doluydu. Sonra kendini koyuverdi ve sertçe yere düştü.
"Durmadan devam edin!" dedi Tel. "Neredeyse uzaklaştık!"
Yamaçtan inen yol önlerindeki bir ağaçlık uzantıdan geçiyor, sonra dik yamaçlı bir vadiye basamak basamak inen bir yar boyunca kıvrılıyordu.
Yamacın üstünden birkaç ok daha geldi ama çok arkaya düştü.
Ağaçlık uzantının ve yarın kenarından dörtnala gitmeye devam ettiler. "Devam edin!" diye emretti Tel. "Onları hiç durmadan gideceğiz diye düşündürelim."
Yarın kenarı boyunca dörtnala gitmeye devam ettiler. Yarın kenarı sona erdiği noktada yolun üzerine yapıldığı geniş düz kayalık içeri doğru keskin bir dönüş yaptı ve yol tekrar dik olarak ormandan aşağı devam etti. Tel soluk soluğa kalan atını dizginledi. "Burası iyi bir yere benziyor," dedi. "Yol geride biraz daralıyor bu yüzden bir seferde sadece birkaç tanesi üzerimize gelebilecek."
"Gerçekten bizi takip etmeyi deneyeceklerini düşünüyor musun?" diye sordu Kurik.
"Dorga'yı bilirim. Bizim kim olduğumuzu bilemiyebilir ama kesinlikle Heid'deki yetkililere gitmemizi istemez. Dorga şerifin adamlarının büyük bir grupla dağları silip süpürmesi konusunda çok endişelidir. Heid'de çok sağlam darağaçları var."
"Aşağıdaki şu orman güvenli mi?" diye sordu Sparhawk yolüh aşağısını göstererek.
Tel başıyla onayladı. "Çalılar pusu kurmaya uygun olmayacak kadar sıklar. Yamaç dağların bu tarafındaki gerçekten tehlikeli olan son düz arazi parçasıydı."
"Sephrenia," dedi Sparhawk, "oraya gidin. Kurik, onunla git."
Kurik'in itiraz edecekmiş gibi gözüktü ama bir şey söylemedi. Sephrenia ve çocukların önünden aşağıdaki ormana doğru ilerledi.
"Hızlı gelecekler," dedi Tel. "Onları ölümüne koşturarak geçtik, bizi yakalamaya çalışacaklar." Uzun yaylı hayduta baktı. "O şeyle ne kadar hızlı atış yapabilirsin?" diye sordu.
"Aynı anda üç ok atabilirim." Adam omuz silkti.
"Dört dene. Atları vurman önemli değil. Yarın kenarından düşe-

ilhanx

cek ve binicilerini yanlarında götürecekler. Becerebildiğin kadarını hakla, sonra geri kalanımız saldıracak. Uygun mu, Sparhawk?"
"İşe yarar," diye onayladı Sparhawk. Kalkanını sol koluna geçirdi ve kılıcını çekti.
Keskin dönemecin diğer tarafındanki düz kayalıktan hızla gelen atların nal seslerini duydular.' Tel'in okçusu atından indi ve ok dolu sadağını elinin altında olabileceği yol kenarındaki bodur bir ağaca astı. Sadağından bir ok çekip yayma yerleştirirken, "Bunların tanesi sana çeyrek altına patlayacak, Tel," dedi sakince. "İyi oklar pahalıdır."
"Faturanı Stragen'e götür," diye önerdi Tel.
"Stragen çok yavaş öder. Senden tahsil etmeyi ve onunla senin tartışmanı tercih ederim."
"Tamam." Tel'in tonu biraz küskündü.
Katillerden biri bariz bir heyecan göstermeden, "geliyorlar," dedi.
Köşeyi dönen ilk iki haydut onları görmedi bile. Tel'in az konuşan okçusu iddia ettiği kadar iyiydi. İki adam eyerlerinden aşağı düştüler, biri yolun kenarına yuvarlandı, diğeri yarda kayboldu. Atları birkaç metre daha koştular ve Tel'in adamlarının yolu kestiğini gördüklerinde durdular.
Okçu keskin dönemeçten çıkan diğer ikilinin birini ıskaladı. "Eğildi," dedi. "Bundan nasıl kaçacak bakalım." Yayını gerdi, tekrar okunu attı ve oku adamı alnından vurdu. Adam geriye tepe taklak düştü ve yolda debelenmeye başladı.
Ondan sonra dönemeçten gelen haydutlar bir grup halindeydiler. Okçu ortalarına bir yığın ok gönderdi. "Şimdi gitseniz iyi olur, Tel," dedi. "Biraz fazla hızlı geliyorlar."
Tel zırhlı şövalyelerin kullandığı bir tarzı şüphelice hatırlatan bir şekilde kargısını kolunun altına yerleştirerek, "gidelim!" diye bağırdı. Tel'in adamlarında tuhaf bir şekilde her türden silah vardı ama onları profesyonel b>ir tavırla tutuyorlardı.
Faran ellerindeki en güçlü ve en hızlı at olduğundan, Sparhawk yolun aradaki bölümünde onları elli adım kadar geçti. Şaşkın adamların ortasına sağa ve sola omuz hizasından geniş vuruşlar yaparak daldı. Saldırdığı adamların onları koruyacak zırhları yoktu ve bu yüzden Sparhavvk'm kılıcı derin yaralar açmaya başladı. Içle-

rinden ikisi onun acımasız vuruşlarını paslı kılıçlarıyla zayıfça engellemeye çalıştılar ama Sparhawk etrafı çevrilmiş olsada hedefini değiştirebilecek eğitimli bir kılıç ustasıydı ve ikisi de kayıp kılıç tutan ellerinin geri kalanını kavrayıp, feryatlar içinde yere düştüler.
Pusudakilerin arkasından kızıl sakallı bir adam geliyordu. Kaçmak için döndü ama Tel ileri atılıp Sparhawk'i geçti, uzun sarı saçları havada uçuyordu, kargısı aşağı indi ve ikisi dönemecin arkasında kayboldular.
Tel'in adamları Sparhawk'm arkasından gelip, acımasız bir hızla etrafı temizlediler.
Sparhawk Faran'ı dönemecin arkasına doğru tırısa kaldırdı. Tel, kızıl sakallı adamı kargısıyla eyerinden düşürmüş, adam sırtında kargıyla yolda yatmış debeleniyordu. Tel atından indi ve adamın yanma gitti. "Sonun da işler iyi gitmedi, değil mi, Dorga?" dedi neredeyse arkadaşça bir tonla. "Sana uzun zaman önce yolcuları pusuya düşürmenin riskli bir iş olduğunu söylemiştim." Sonra kargısını eski reisinin sırtından çekti ve sakince tekmeleyip uçurumdan aşağı attı. Dorga'nm umutsuz çığlığı vadinin içinde yavaşça kayboldu.
"Tamam," dedi Sparhawk'a Tel, "sanırım bu her şeyi halleder. Haydi aşağı gidelim. Heid'e hâlâ uzun bir yol var."
Tel'in adamları ölü ve yaralı haydutları vadiye atarak cesetlerden kurtuluyorlardı.
"Artık emniyetteyiz. Birkaçınız burada kaim ve bu adamların atlarını toplayın. İyi para etmeleri lazım. Diğerleri bizimle gelsin. Geliyor musun, Sparhawk?" önden aşağı doğru ilerledi.
Orta Thalesia'm ıssız dağlarında ilerlerlerken günler hızla geçiyormuş gibi gözüküyordu. Bir yerde Sparhawk, Faran'ı Sephrenia ve Flüt'ün yanında gitmek için dizginledi. "Bana en az beş gündür bu yoldaymışız gibi geliyor," dedi küçük kıza. "Gerçekte kaç gün?"
Flüt gülümsedi ve iki parmağını kaldırdı.
"Gene zamanla oynuyorsUn, değil mi?" diye şikâyet etti.
"Tabii ki oynayacağım," dedi Flüt. "Bana söz verdiğin yavru kediyi almadın, bu yüzden bir şeyle oynamam gerekiyordu."
Bu durumda Sparhawk teslim oldu. Dünyada güneşin doğuşu ve batışından daha sabit bir şey yoktu ama Flüt istediği zaman bunu değiştirebiliyor gibi gözüküyordu.

ilhanx

Günler sonra gözüken bir güneş batışında - ki Sparhawk bu duruma yemin etmeyecekti - açık sarı saçlı Tel atını Faran'm yanma çekti. "Şuradaki duman Heid'in bacalarından geliyor," dedi. "Ben ve adamlarım dönüyoruz. Sanırım hâlâ Heid'de başıma ödül var. Şüphesiz, hepsi yanlış anlaşılmadan ama açıklaması çok uzun sürer - özellikle bir merdivenin üzerinde boynunda ilmekle duruyorsan."
"Flüt," dedi omuzunun üzerinden geriye Sparhawk, "Talen burada yapması gerekeni yaptı mı?"
"Evet."
"Ben de öyle düşünmüştüm. Tel, bana bir iyilik yapıp, bu oğlanı Stragen'e geri götürür müsün? Geri dönerken onu alacağız. Onu sıkıca bağlayın ve ayak bileklerinden atının karnına bir ip geçirip düğümleyin. Arkasından üzerine atlayın ve dikkatli olun, kemerinde bir bıçak var."
"Sanırım bunun geçerli bir nedeni var," dedi Tel.
Sparhawk başını sallayarak onayladı. "Gittiğimiz yer çok tehlikeli. Oğlanın babası ve ben onu güvende bırakmayı tercih ederiz."
"Ya küçük kız?"
"O kendini koruyabilir - hatta geri kalanımızdan daha da iyi."
"Biliyor nuısun, Sparhawk," dedi kuşkuluca Tel, "küçük bir ço-.cukken hep bir Kilise Şövalye'si olmak isterdim. Şimdi olmadığıma memnunum. Yaptıklarınızdan hiçbir anlam çıkaramıyorum."
"Bu dua etmek yüzünden," dedi Sparhawk. "Adamı biraz anlaşılmaz yapmaya yöneltiyor."
"İyi şanslar, Sparhawk," dedi kısaca Tel. Sonra o ve iki adamı aniden Talen'i atından aşağı çektiler, silahını aldılar ve atının arkasına bağladılar. Talen'in onu yakalayanlarla Sparhawk'a uygun gördüğü isimler çok fazlaydı ve çoğu gurur okşayıcı değildi.
Sparhawk Flüt'e bakıp Sephrenia'ya, "Gerçekten bütün bu kelimeleri anlamıyor, değil mi? "diye sordu.
"Burada değilmişirri gibi konuşmayı keser misin?" dedi küçük kız. "Evet, işin doğrusu bu kelimelerin ne manaya geldiğini biliyorum ama Elene küfür etmek için zayıf bir dil. Styricçe daha tatminkâr ama gerçekten küfretmek istiyorsanız Troll dilini deneyin."
"Sen Troll dili biliyor musun?" Sparhawk şaşırmıştı.
"Tabii ki. Herkes bilmiyor mu? Heid'e gitmenin bir anlamı yok. Bütün o çamur, çürüyen kütükler ve küflü çatılarıyla sıkıcı bir yer.

Batıdan dolaşırsak, takip etmek istediğimiz vadiyi bulacağız."
Heid'e uğramadan geçip dik dağlara doğru ilerlediler. Flüt dikkatle etrafı inceledi ve sonunda parmağıyla gösterdi. "İşte," dedi. "Oradan sola döneceğiz."
Vadinin girişinde durdular ve Flüt'ün onları yönlendirdiği yola biraz endişeyle bir göz attılar. Bir yoldan çok bir patikaydı.
"Çok ümit verici değil ve yıllardır kimse geçmemiş gibi gözüküyor." dedi Sparhawk.
"insanlar onu kullanmazlar," dedi Flüt. "Bir oyun yolu - bir tür"
"Ne tür bir oyun?"
"Şuraya bak." Flüt eliyle gösterdi.
Gösterdiği bir tarafı düz bir kaya parçasıydı ve üzerine kabaca yontulmuş bir şekil vardı. Şekil çok eski ve iğrenç gözüküyordu.
"Bu da ne?" diye sordu Sparhawk.
"Bu bir uyarı," diye sakince cevapladı Flüt. "Bir Troll resmi."
"Bizi Troll ülkesine mi sokuyorsun?" diye telaşla sordu.
"Sparhawk, Ghwerig bir Troll. Başka nerede yaşadığını düşünüyordun?"
"Mağarasına gitmenin başka bir yolu yok mu?"
"Hayır, yok. Karşılaşacağımız bir Troll'ü korkutabilirim, Ogreler de gündüz dışarı çıkmazlar, bu yüzden hiçbir sorun olmayacak."
"Ogreler de mi?"
"Şüphesiz. Her zaman Troll'lerle aynı yerlerde yaşarlar. Herkes bunu bilir."
? "Ben bilmiyordum."
"İyi, şimdi artık biliyorsun. Zaman kaybediyoruz, Sparhawk."
"Tek sıra halinde ilerlemeliyiz," dedi Kurik ve Sephrenia'ya. "Elinizden geldiği kadar bana yakın gitmeye çalışın." Elinde Al-dreas'm mızrağıyla tırısa kalkıp patikadan ilerledi.
Flüt'ün onları soktuğu vadi dar ve kasvetliydi. Sarp yamaçlar uzun çamlarla öyle kasvetliydi ki neredeyse siyah gözüküyordu. Vadinin kenarları öyle yüksekti ki güneş bu kasvetli yerde nadiren parlıyordu. Bu dar yarığın ortasında bir dağ nehri gürleyip köpüre-rek akıyordu. "Ghasek'e giden yoldan daha da kötü," diye nehirin gürültüsünü bastırmaya çalışarak, yüksek bir sesle bağırdı Kurik.

ilhanx

"Ona sessiz olmasını söyle," dedi Sparhawk'a Flüt. "Troll'lerin çok hassas kulakları vardır."
334

Sparhawk eyerinde geriye döndü ve bir parmağını dudağına dayadı. Kurik başını sallayarak onayladı.
İki taraftaki dik yamaçlarda uzanan karanlık orman haddinden fazla beyaz kurumuş ağaçlarla kaplıymış gibi gözüküyordu. Spar-hawk ileri uzandı ve dudaklarını Flüt'ün kulağına yaklaştırdı. "Bu ağaçları öldüren ne?" diye sordu.
"Ogreler gece dışarı çıkar ve ağaç kabuklarını kemirir," dedi. "Sonunda da ağaç ölür."
"Ben Ogrelerin et yediğini sanıyordum."
"Ogreler her şeyi yerler. Daha hızlı gidebilir misin?"
"Gidemem. Burası çok kötü bir yol. İlerde iyileşiyor mu?"
"Vadiden çıktıktan sonra, dağlardaki bir düzlüğe geleceğiz."
"Bir plato mu?"
"Ne istersen öyle de. Orada birkaç tepe var ama etraflarından dolaşabiliriz. Tamamiyle otlarla kaplıdır."
"Orada daha hızlı gidebiliriz. Plato, Ghwerig'in mağarasına kadar uzanıyor mu?"
"Tam değil. Şunu geçtikten sonra kayalardan yukarı çıkmamız gerekecek."
"Seni buralara kim çıkardı? Daha önce burada olduğunu söylemiştin."
"Tek başıma geldim. Yolu bilen birisi mağaraya nasıl ulaşacağımı bana söyledi."
"Niçin oraya gitmek istemiştin?"
"Orada yapmam gereken bir şey vardı. Gerçekten bu kadar çok konuşman gerekiyor mu? Troll'leri dinliyorum."
"Özür dilerim."
"Sus Sparhawk." Flüt parmağını Sparhawk'm dudağına koydu.
Bir gün sonra platoya ulaştılar. Flüt'ün onlara söylediği gibi etrafındaki ufukta uzanan kar kaplı doruklarla çevrili, uçsuz bucaksız, tatlı eğilimlerle alçalan, otlarla örtülü bir araziydi.
"Burayı geçmemiz ne kadar sürecek?" diye sordu Sparhawk.
"Emin değilim," diye cevapladı Flüt. "Buraya son gelişimde yayaydım. Atlar daha hızlı gidebileceklerdir."
"Burada, etrafın Troll ve Ogrelerle çevriliyken yaya mıydm?" diye kuşkuluca sordu.
"Onların hiçbirini görmedim. Ama beni birkaç gün takip eden
335

genç bir ayı vardı. Sadece merak ettiğini sanıyorum ama arkamdan gelmesinden sıkıldım ve onu kovaladım."
Sparhawk ona başka soru sormamaya karar verdi. Cevaplar çok daha rahatsız ediciydi.
Yüksek otlak bitmez tükenmez gibi gözüküyordu. Saatlerce at binmelerine rağmen gökyüzündeki dağların kesiti değişmedi. Güneş karlı zirvelerini üzerinde battı ve bodur çamlardan küçük bir ağaçlıkta kamplarını kurdular.
"Burası büyük bir ülke," dedi etrafına bakarak Kurik. Pelerinini iyice örtündü. "Güneş battıktan sonra da soğuk. Şimdi Thalesi-ahların çoğunun niçin kürk giydiğini anlıyorum."
Atlar dağılmasmlar diye iki bacaklarını bağlayıp ateş yaktılar.
"Bu çayırda önemli bir tehlike yok," diye onları temin etti Flüt. Troll ve Ogreler orman içinde kalmayı severler. Ağaçların arkasına saklandıklarında avlanmak onlar için daha kolaydır."
Ertesi sabah şafak söktüğünde hava bulutluydu ve insanın içini donduran bir rüzgâr dağların zirvelerinden uzun otları geniş dalgalarla eğerek yayılıyordu. O gün adamakıllı gittiler, akşam olurken önlerinde yükselen zirvelerin eteklerine ulaşmışlardı. "Bu akşam ateş yakamayız," dedi Flüt. "Ghwerig, izliyor olabilir."
"O kadar yakm mıyız?" diye sordu Sparhawk.
"İlerideki derin vadiyi görüyor musun?"
"Evet."
"Ghwerig'in mağarası onun en tepesinde."
"Niçin doğru oraya gitmedik, o zaman?"'
"Bu iyi bir fikir olmazdı. Gece gizlice bir Troll'e yaklaşamazsm. Yarın harekete geçmek için güneş iyice yükselene kadar bekleyeceğiz. TrollTer genelde gündüzleri uyuklarlar. Doğrusu tamamen uyumazlar ama güneş çıktığında biraz daha az tetikte olurlar."
"Onlar hakkında çok şey biliyorsun."
"Bir şeyler öğrenmek o kadar da zor değil - eğer soracak doğru kişileri biliyorsan. Sephrenia için çay ve sıcak çorba yap. Yarın onun için çok zor bir gün. Bütün gücüne ihtiyacı olacak."
"Ateş olmadan sıcak çorba yapmak biraz zordur."

ilhanx

"Oh, Sparhawk, bunu biliyorum. Küçüğüm ama aptal değilim. Çadırın önüne öbek öbek kaya yığ. Geri kalanını ben hallederim."
Sparhawk kendi kendine söylenerek onun söylediği gibi yaptı.
336

"Geri çekil/' dedi Flüt. "Seni yakmak istemiyorum."
"Yakmak mı? Nasıl?"
Flüt yavaşça şarkı söylemeye başladı ve sonra kısa bir hareket yaptı. Sparhawk kaya yığınından gelen sıcaklığı hissetti.
"Bu işe yarar bir büyü," dedi hayrancasma.
"Yemek yapmaya başla, Sparhawk. Bu kayaları bütün gece boyunca sıcak tutamam."
Sparhawk, Sephrenia'mn çaydanlığını ısınmış kayalardan birinin üzerine koyduğunda çok tuhaf diye düşündü. Her nedense geçen son birkaç haftada, nerdeyse Flüt'ü bir çocuk olarak düşünmeyi bırakmıştı. Flüt'ün tonu ve davranışları bir yetişkin gibiydi. Ona bir uşak gibi emirler veriyordu. İşin en şaşırtan tarafı da onun otomatik olarak itaat etmesiydi. Sephrenia haklıydı diye karar verdi. Bu küçük kız büyük ihtimalle bütün Styricum'daki en güçlü büyücülerden biriydi. Aklına rahatsız edici bir soru geldi. Flüt acaba kaç yaşındaydı? Styric büyücüler yaşı kontrol edebilir yada değiştirebilirler miydi? Ne Flüt'ün ne de Sephrenia'mn bu soruya cevap vermeyeceğini bildiğinden kendisini yemek pişirmekle meşgul edip bunu düşünmemeye çalıştı.
Şafakla beraber uyandılar ama Flüt derin vadiye çıkmaya başlamadan günün iyice ağarmasını beklemelerinde ısrar etti. Kayaların üstündeki nal sesleri mağaranın içinde gizlenen hassas kulaklı Trol-l'ü uyarabileceğinden atları kamp yerinde bırakmalarını tembih etti.
Derin vadi etrafındaki dik yamaçlarıyla dardı ve koyu gölgelerle doluydu. Dördü kayalık zeminde boştaki taşları yerinden oynatmamak için adımlarını dikkatli atarak yavaşça ilerlediler. Çok nadiren ve fısıltılar halinde konuştular. Sparhawk tarihi mızrağını taşıyordu. Bu her nedense ona doğruymuş gibi gözüktü.
Tırmanma dikleşti ve artık yukarı çıkmaya devam etmek için kaya kitlelerinin etrafından daire çizmek zorunda kaldılar. Zirveye yaklaşırken, Flüt durmaları için işaret verdi, emekleyerek birkaç metre ileri gitti. Sonra geri geldi. "İçerde," diye fısıldadı, "ve şimdiden büyü yapmaya başlamış."
"Mağaranın ağzı kapalı mı?" diye fısıldadı Sparhawk.
"Evet. Oraya ulaştığımızda göremeyeceksin. Mağaranın ağzının uçurumun bir parçası gibi gözükmesi için bir yanılsama yaratmış. Yanılsama içinden yürüyüp geçemeyeceğimiz kadar katı. Onu
337

bozmak için mızrağını kullanman gerekecek." Bir dakika kadar Sephrenia'ya bir şeyler fısıldadı ve küçük kadın başıyla onayladı. "Tamam o zaman," dedi derin bir nefes alarak Flüt, "gidelim."
Son birkaç metreyi tırmandılar, böğürtlen çalıları ve beyaz ölü ağaçlarla tıkanmış kasvetli, sağlıksız görünüşlü bir çöküntüye girdiler. Çöküntünün bir yanında üzerinde hiçbir giriş gözükmeyen dik bir uçurum vardı.
"İşte orası," diye fısıldadı Flüt.
"Burasının doğru yer olduğundan emin misin?" diye mırıldandı Kurik. "Saf kaya gibi gözüküyor."
"Burası," dedi Flüt. "Ghwerig girişi gizliyor." Uçuruma giden patikadan ilerledi. Küçük ellerinden birisini kayanın üzerine koyup, "İşte tam burada," dedi yavaşça. "Yapacağımız şu. Sephrenia ve ben bir büyü yapacağız. Onu serbest bıraktığımızda, büyü senin içine akacak, Sparhawk. Bir an için kendini çok garip hissedecek ve ardından gücün içinde artmaya başladığını fark edeceksin. Tam zamanı geldiğinde ne yapacağını sana söyleyeceğim." Çok yavaş şarkı söylemeye başladı, Sephrenia'da fısıltıyla Styricçe konuştu. Sonra uyum içinde ikisi de Sparhawk'a işaret ettiler.
Sparhawk'm gözleri birden bulanıklaştı, neredeyse yere yığılıyordu. Kendini çok güçsüz hissetti, sol elinde tuttuğu mızrağı neredeyse taşıyamayacağı kadar ağır hissetti. Sonra, aynı çabuklukla, mızrağın hiçbir ağırlığı yokmuş gibi gözüktü. Büyünün gücüyle omuzlarının genişlediğini hissetti.
"Şimdi," dedi Flüt. "Mızrağını uçurumun yüzüne çevir."
Ona söylediği gibi kolunu kaldırdı.
"Mızrak dokunana kadar duvara doğru ilerle."
İki adım attı ve mızrağın ucunun sert kayaya değdiğini hissetti.
"Gücü serbest bırak - mızrağın içinden."
İçinde biriken gücü toplayarak konsantre oldu. Sol elindeki yüzük hızlı hızlı atıyor gibiydi. Sonra gücü mızrağın gövdesinden geniş ucuna gönderdi.
Önündeki duvar dalgalandı; sonra çarpık biçimli bir giriş bırakarak kayboldu.
"Ve işte," dedi sevinç dolu bir fısıldamayla Flüt, "Ghwerig'in mağarası. Haydi şimdi gidip onu bulalım."

ilhanx

338

yirmi beşinci bölüm

MAĞARADA ISLAK toprak ve kayaların küf kokusu vardı. Karanlıkta bir yerlerden hiç durmadan damlayan bir su sesi geliyordu. "Nerede olabilir?" diye Flüt'e fısıldadı Sparhawk.

"Hazine odasından başlayacağız," dedi. "Gizli definesine bakmaktan hoşlanır. Şurada aşağıda." Bir geçidin girişini işaret etti.

"Orası tamamen karanlık," dedi kuşkuluca Sparhawk.

"Ben bunu hallederim," dedi Sephrenia.

"Ama sessizce," diye uyardı Flüt. "Ghwerig'in tam olarak nerede olduğunu bilmiyoruz. Duyabilir ve büyüyü hissedebilir." Yakından Sephrenia'ya baktı. "Sen iyi misin?" diye sordu.

Sephrenia, Sor Gared'in kılıcını sağ eline geçirerek, "O kadar kötü değil," diye cevapladı.

"İyi. Burada hiçbir şey yapabilecek durumda olamayacağım. Ghwerig sesimi tanıyacaktır. Her şeyi sizin yapmanız gerekecek."

"Ben halledebilirim," dedi Sephrenia ama sesi güçsüz çıktı'. Kılıcı kaldırdı. "Bunu taşıdığım müddetçe kullanabilirim de." Kısaca bir şeyler mırıldandı ve sol eliyle küçük bir hareket yaptı. Kılıcın ucu, akkor minik bir kıvılcım gibi parlamaya başladı. "Bu pek ışık sayılmaz," dedi eleştirircesine, "ama bunu kulllanmamız gerekecek. Eğer daha parlatırsam Ghwerig görecektir." Kılıcı kaldırdı ve dehlize doğru önden ilerledi. Kılıcın parlayan ucu bunaltıcı karanlık içinde bir ateşböceği gibiydi ama izledikleri geçidin kaba zeminindeki engellere takılmamalarma ve yollarını bulmalarına yetecek kadar ışık saçıyordu.

Dehliz düzenli olarak sağa ve aşağı doğru dönüyordu. Birkaç yüz adım ilerlediklerinde Sparhawk bunun doğal bir dehliz olmayıp kayaya oyulduğunu ve aşağı doğru dönerek ilerlediğini fark etti. "Ghwerig, burayı fiasıl yaptı?" diye Flüt'e fısıldadı.

339

"Bhelliom'u kulandı. Eski dehliz daha uzun ve çok dikti. Ghwerig çok fazla deforme olduğundan mağaraya tırmanmak günlerini alırdı."

Ellerinden geldiği kadar sessiz yürümeye çalışarak devam ettiler. Bir yerde dehliz tavanında sürekli su damlayan kireçtaşı sarkıtlarının bulunduğu geniş ve derin bir mağaradan geçti. Sonra dehliz kayaların içine girip devam etti. Zaman zaman soluk ışık tavanda asılı yarasa kolonilerini rahatsız etti ve yaratıklar kocaman, karanlık bulutlar olarak kanatlarını telaşla çırparak kaçarlarken kulak tırmalayıcı tiz bir ses çıkardılar.

"Yarasalardan nefret ederim," dedi küfrederek Kurik.

"Sana zarar vermezler," diye fısıldadı Flüt. "Bir yarasa asla sana çarpmaz, tamamen karanlıkta olsa bile."

"Gözleri iyi midir?"

"Hayır ama kulakları iyidir." .

"Her şeyi bilir misin?" Kurik'in fısıldısı biraz tersti.

"Daha değil," dedi sessizce Flüt, "ama bu konuda uğraşıyorum. Yiyecek bir şeyiniz var mı? Nedense biraz açım."

"Biraz kurutulmuş et," diye cevapladı. Siyah deri fanilasını saran tuniğinin içine uzandı. "Ama çok tuzlu."

"Bu mağarada çok miktarda su var." Flüt kösele gibi sertleşmiş et parçasını aldı ve ısırdı. Zorla yutarak, "Biraz tuzlu, değil mi?" diye onayladı.

Yola devam ettiler. Sonra ilerde bir yerden gelen, önce soluk ama dönerek inen dehlizde ilerledikçe daha kuvvetli parlayan bir ışık gördüler. "Hazine mağarası tam ilerde," diye Flüt fısıldadı. "Gidip bir bakayım." Saklana saklana ilerledi ve sonra geri döndü. "Orada," dedi, yüzü gülümsüyordu.

"Bu ışığı o mu yapıyor?" diye fısıldadı Kurik.

"Hayır. Bu ışık yüzeyden geliyor. Mağaraya akan bir dere var. Günün belli zamanlarında güneş ışığını yansıtır." Şimdi artık normal tonuyla konuşuyordu. "Şelalenin sesi bizim seslerimizi boğacaktır. Ama hâlâ dikkatli olmalıyız. Gözleri her hareketi yakalayacaktır." Sephrenia ile kısaca konuştu ve küçük Styric kadını başını sallayarak onayladı. Uzandı ve kılıcın ucundaki kıvılcımı iki parmağının arasında söndürdü. Sonra bir büyü yapmaya başladı.

"Ne yapıyor?" diye Flüt'e sordu Sparhawk.

340

"Ghwerig kendi kendine konuşuyor," diye cevapladı, "ve şu anda söyledikleri işimize yarıyabilir. Troll dilinde konuşuyor, bu yüzden Sephrenia hepimizin onu anlamasını mümkün hale getiriyor."

"Yani onu Elene dilinde konuşur hale mi getirecek?"

ilhanx

"Hayır. Büyü ona yönelik değil." O küçük şeytan ifadesiyle gülümsedi. "Bir çok şey öğreniyorsun, Sparhawk. Şimdi de, TrollTe-rin dilini anlayacaksın - en azından bir süre."
Sephrenia büyüyü serbest bıraktı ve birden Sparhawk dönerek inen dehlizde çok daha iyi duyabilmeye başladı. İlerdeki mağaraya hızla dökülen şelalenin sesi nerdeyse bir gürültü gibiydi ve Ghwerig gıcırtılı sesi onun arasından net bir şekilde geldi.
"Burada bir süre bekleyeceğiz," dedi Flüt. "Ghwerig bir toplum dışı, bu yüzden çoğu zaman kendi kendine konuşur ve aklına ne gelirse söyler. Kulak misafiri olarak bir yığın şey öğrenebiliriz. Şey, aklımdayken, Sarak'm tacı onda ve Bhelliom hâlâ ona takılı."
Sparhawk birden müthiş bir heyecan hissetti. Uzun zamandır aradığı şey birkaç yüz adımdan daha uzakta değildi. "Ne yapıyor?" diye Flüt'e sordu.
"Şelalenin kayalardan oyduğu uçurumun kenarında oturuyor. Bütün hazinesi etrafına yığılmış. Bhelliom'un turba lekelerini diliyle temizliyor. Bu yüzden şu an onu anlayamayız. Biraz daha yaklaşalım ama dehlizin ağzından geride durun."
Işığa doğru gizlice ilerlediler ve girişten birkaç metre geride durdular. Şelaleden yansıyan ışık titrekçe parıldadı ve su gibi dalgalanmış gözüktü. Tuhaf bir gökkuşağı gibiydi.
"Soyguncular! Hırsızlar!" Ses bir Styric veya Elene'nin çıkaracağından çok daha kulak tırmalalayıcıydı. "Pis. Tamamen pislenmiş." Cüce Troll hazinesini yaladıkça mağaradaki şapırtı sesi arttı. "Soyguncular ölü hepsi, şimdi," diye iğrenç bir şekilde kıkırdadı. "Ölü hepsi. Ghwerig ölü değil ve sonunda gülü eve döndü."
"Deliymiş gibi konuşuyor," diye mırıldandı Kurik.
"Hep öyleydi," dedi ona Flüt. "Kafası da vücudu gibi çarpık."
"Konuş Ghwerig ile mavi gül!" diye emretti gözükmeyen ucube. Sonra Styric Tanrıçası Aphrael'e yönelik iğrenç bir küfür savurdu. "Yüzükleri geri getir! Yüzükleri geri getir! Bhelliom Ghwerig ile konuşmaz, Ghwerig yüzükleri olmayınca!" Bir zırıltı duyuldu ve Sparhawk şaşkınlıkla yaratığın ağladığını fark etti. "Yalnız," di-

ye iç çekti Troll. "Ghwerig çok yalnız!"
Sparhawk şekilsiz cüce için neredeyse katlanılamayacak bir iç burukluğu hissetti.
"Bunu yapma," dedi sertçe Flüt. "Onunla karşılaştığın zaman bu seni zayıflatacaktır. Şimdi tek umut sensin Sparhawk ve kalhjn taş gibi olmak zorunda."
Sonra Ghwerig bir müddet Elene dilinde karşılığı olmayan kötü terimlerle konuştu.
"Troll Tanrılarıma yakarıyor," diye açıkladı Flüt. Kafasını uzattı. "Dinleyin," dedi sertçe. "Troll Tanrıları ona cevap veriyorlar."
Şelalenin kısık gürültüsü, daha derinden ve daha uğulduyarak gelerek, ton değiştimiş gibi gözüktü.
"Onu kısa süre sonra öldürmek zorunda kalacağız," dedi iç ürperten gerçekçi bir tonla küçük kız. "Atölyesinde hâlâ orjinal safirden kalan parçalar var. Troll Tanrıları ona yeni yüzükler yapmasını söylediler. Sonra onlara Bhelliom'un kuvvetini açığa çıkaracak gücü yükleyecekler. O an bizi yok edebilecek duruma gelebilecek."
Sonra Ghwerig iğrenç bir şekilde kıkırdadı. "Ghwerig yendi seni, Azash. Azash bir Tanrı ama Ghwerig yendi onu. Azash, Bhelliom'u göremeyecek şimdi."
"Azash'm onu duyması mümkün mü?" diye sordu Sparhawk.
"Büyük ihtimalle," dedi sakince Sephrenia. "Azash kendi adının tınısını bilir. Birisi ona bir şey söylediği zaman dinler."
"İnsan-şeyler gölde Bhelliom'u bulmak için yüzer," diye ipsiz sapsız konuştu Ghwerig. "Azash'm böcek-şeyi çalıların arasından izler ve onları görür. Böcek-şey akılsız insan-şeyleri getirir. İnsan-şeyler suda yüzer. Çoğu boğulur. Bir insan-şey Bhelliom'u bulur. Ghwerig, insan-şeyi öldürür ve mavi gülü alır. Azash, Bhelliom'u ister mi? Azash, gel Ghwerig'i bul. Azash, Troll Tanrı ateşinde pişer. Ghwerig, asla Tanrı eti yemedi önce. Ghwerig merak ediyor Tanrı eti nasıl?"
Toprağın derinliklerinden bir gümbürdeme sesi geldi ve mağa-nın zemini titredi.
"Azash kesinlikle onu duydu," dedi Sephrenia. "Oradaki şu çarpık yaratığa neredeyse özeneceğim. Yaşlı Tanrılar'dan birinin yüzüne daha önce kimse böyle bir hakeret etmemişti."
"Azash, Ghwerig'e köpürdü?" diyordu Troll. "Ya da Azash bel-

kr korkudan titriyor. Ghwerig şimdi Bhelliom'a sahip. Yapar yüzükleri yakında. Troll Tanrıları'na ihtiyacı yok o zaman. Azash'ı Bhelliom ateşinde pişirir. Yavaş pişirir, yağı yanmasın diye. Azash Ghvverig'in karnındayken kim tapar Azash'a?"

ilhanx

Bu seferki gümbürdemeye yerin derinliklerindeki keskin çatlama sesi eşlik etti.
"Kellesini tehlikeye atıyor, değil mi, ne dersiniz?" dedi sinirli bir sesle Kurik. "Azash, oyun oynanabilecek bir tip değil."
"Troll Tanrıları Ghwerig'i koruyorlar," diye cevapladı Sephre-nia. "Azash bile onlarla karşılaşma riskini alamaz."
"Soyguncular! Hepsi soyguncu!" diye uludu Troll. "Aphrael çaldı yüzükleri! Thalesialı Adian çaldı Bhelliom'u! Şimdi Azash ve Eleniah Sparhavvk onu gene Ghwerig'den çalmaya çalışır! Konuş Ghwerig ile mavi gül! Ghwerig yalnız!"
"Beni nasıl öğrendi?" Sparhawk Cüce Troll'ün bilgisinin genişliğinde dolayı şaşırdı.
"Tr^ll Tanrıları çok yaşlı ve bilgeler," diye cevapladı Sephrenia. "Dünyada onların bilmediği çok az şey olur ve bunları onlara hizmet edenlere verirler - bir ücret karşılığında."
"Ne tür bir ücret bir Tanrıyı tatmin eder ki?"
"Dua etki asla öğrenmek zorunda kalmayasm, bir tanem," dedi omuz silkerek.
"Mavi gül, buradaki bir taç yaprağını oymak on yılını aldı Ghwerig'in. Ghwerig mavi gülü seviyor. Niye o Ghwerig ile konuşmaz?" Bir süre duyulamayacak kadar hafif homurdandı. "Yüzükler. Ghwerig yüzükler yapıyor ki Bhelliom konuşsun tekrar. Yan Azash, Bhelliom ateşinde. Yan Sparhawk, Bhelliom ateşinde. Yan Aphrael, Bhelliom ateşinde. Hepiniz yanın. Hepiniz yanın. Sonra Ghwerig yesin."
"Sanırım onu alma zamanımız geldi," dedi Sparhawk. "Kesinlikle onun atölyesine gitmesini istemiyorum.". Kılıcına uzandı.
"Mızrağı kullan," dedi Flüt. "Kılıcını tutup elinden alabilir ama mızrağın onu uzak tutacak kadar gücü var. Lütfen, benim soylu babacığım, sağ kalmaya çalış. Size ihtiyacım var."
"Elimden gelenin en iyisini yapıyorum" dedi ona.
"Baba?" diye şaşkın bir tonla sordu Kurik.
"Bu bir Styric hitap şekli," dedi çabucak Sephrenia, Flüt'e bir

bakış atarak. "Saygı - ve sevgiyle ilgili bir kelime."
O an Sparhawk çok nadir yaptığı bir şey yaptı. Ellerini göğsünde kavuşturdu ve bu tuhaf Styric çocuğa eğilerek selam verdi.
Flüt neşeyle ellerini çırptı sonra kendini onun kollarına atıp goncagül benzeri küçük dudaklarıyla onu seslice öptü. "Baba," dedi. Her nedense, Sparhawk oldukça utandığını hissetti. Flüt'ünki küçük bir kız öpücüğü değildi.
Küçük kızın yaşından çok fazla gözüken açık sevecenlik gösterisinden en az Sparhawk kadar açıkça rahatsız olan Kurik, "Bir Toll kafası ne kadar serttir?" diye Flüt'e tersçe sordu. Zincirli vahşi gürzünü sallıyordu.
"Çok, çok sert," dedi Flüt.
"Onun deforme olduğunu duyduk," diye devam etti Kurik. "Bacakları ne kadar iyi?"
"Zayıf. Tek yapabildiği ayakta durmak."
"Tamam o zaman, Sparhawk," dedi profesyonel bir tonla Kurik. "Yanma dolaşıp bununla dizlerine, kalçalarına ve bileklerine vuracağım." Gürzünü havada ıslık çalarak döndürdü. "Yere yîkabilir-sem mızrağını karnına sok, sonra ben onun beynini dağıtayım."
"Bu kadar ayrıntıya girmek zorunda mısın, Kurik?" diye rahatsız bir sesle karşı çıktı Sephrenia.
"Bu bir iş, küçük ana," dedi Sparhawk. "Tam olarak ne yapacağımızı bilmemiz gerekiyor. Tamam Kurik, haydi gidelim." Dikkatle dehlizin ağzına doğru ilerledi ve kendini gizlemeye çalışmadan mağaraya adımını attı.
Mağara inanılmaz bir yerdi. Tavanı mor bir gölge içinde kaybolmuştu. Köpüren şelale, düşen suyunun yankısının boşluğundan gürlediği hayal edilemeyecek derinlikteki yarığa parıldayan, altın bir sis içinde şarıltıyla dökülüyordu. Duvarlar göz alabildiğine uzanıyordu.
Çarpık Cüce Troll yarığın kenarında, kıllarla kaplı bedeniyle gülünç bir şekilde yerleşmişti. Etrafını koca yığınlar halinde saf altın topaklar ve her türden değerli taşlar çevrelemişti. Ghwerig sağ elinde Kral Sarak'm lekeli altın tacını tutuyordu ve safir gül Bhelli-om, tacın üzerindeydi. Mücevher hızla dökülen sularla gelen ışığı alıp yansıtıyormuş gibi parlıyordu. Sparhawk dünyadaki en kıymetli şeye ilk defa baktı ve o anda bir merak içini sardı. Sonra eski

savaş mızrağını sol eliyle aşağıda tutarak ilerledi. Sephrenia'nm büyüsünün garip ve komik Troll'ün onu anlamasını sağlıyacağma emin değildi ama içinde konuşmak için özel bir suçluluk duygusu hissetti. Deforme olmuş bu canavarı bir kelime bile etmeden öldürmek Sparhawk'a göre değildi. "Bhelliom için

ilhanx

geldim," dedi. "Ben Thalesia Kralı Adian değilim, bu yüzden seni kandırmaya çalışmayacağım. Senden istediğimi kaba güçle alacağım. Savuna-biliyorsan kendini savun." Bu koşullar altında Sparhawk ancak bu kadar resmi bir düello daveti yapabilirdi.
Ghwerig ayağa kalktı, çarpık vücudu iğrençti ve düz dudakları bir nefret hırıltısıyla sivri, sarı dişlerini ortaya çıkardı. "Sen Ghvve-rig'in Bhelliom'unu ondan alamaz Elenia'lı Sparhawk. Ghwerig önce öldürür. Sen burada ölür ve Ghwerig yer - soluk Eiene Tanrısı bile Sparhawk'i kurtaramaz şimdi."
"Buna karar verilmedi," diye serinkanlılıkla cevapladı Sparhawk. "Bhelliom'u bir süre kullanmam lazım sonra da Azash'm eline geçmesin diye onu yok edeceğim. Ya onu ver ya da öl."
Ghwerig'in kahkahası iğrençti. "Ghwerig ölür? Ghwerig ölümsüz, Elenialı Sparhawk. Insan-şey öldüremez."
"Buna da daha karar verilmedi." Sparhawk mızrağı iki eliyle tuttu ve Cüce Troll'ün üzerine yürüdü. Kurik sağ yumruğundan sallanan çivili gürzüyle dehlizin ağzından çıktı ve lordunun etrafından dolaşıp Troll'e yandan yaklaştı.
"İki?" dedi Ghwerig. "Sparhawk yüz kişi getirmeliydi." Eğildi ve bir değerli taş yığmının içinden demir kaplı taş bir lobut çıkardı. "Sen Ghwerig'in Bhelliom'unu ondan alamaz, Elenialı Sparhawk. Ghwerig önce öldürür. Sen burada ölür ve Ghwerig yer. Aphrael bile kurtaramaz şimdi Sparhawk'i. Küçük insan-şeylerin sonu geldi. Ghwerig bu akşam ziyafet çekecek. Kızarmış insan-şeyler yağlı olur." Ağzını şapırdattı. Doğruldu, kaba kürklü omuzları uğursuz bir haber verircesine dikkat çekiyordu. Bir Troll'e 'cüce' teriminin yakıştırılmasmm aşırı derecede yanıltıcı olduğunu Sparhawk gördü. Ghwerig, deforme bedenine rağmen en az onun kadar uzundu ve Troll'ün yaşlı ağaç gövdesi gibi kıvrılmış kolları, dizlerinden aşağı uzanıyordu. Yüzü sakaldan çok kürklerle kaplıydı; yeşil gözleri haince parlıyor gibiydi. Şapşal şapşal ileri yürüdü, koca lobutu sağ elinde sallanıyordu. Pırıl pırıl parlayan Bhelli-

om'lu Sarak'm tacını hâlâ sol eliyle sımsıkı tutuyordu.
Kurik yaklaşıp ıslık sesi çıkaran zincirli gürzünü canavarın dizlerine savurdu ama Ghwerig küçümsercesine darbesini lobutuyla kesti. "Kaç, cılız insan-şey," dedi, sesi korkunç derecede kulak tırmalayıcıydı. "Her eti yerim." O an korkunç lobutunu savurdu, anormal uzun kolları onu iki misli tehlikeli hale soktu. Demir kaplı taş lobut ıslık çalarak yüzünün yanından geçerken Kurik geriye atladı.
Sparhawk mızrakla Troll'ün göğsüne saldırdı ama Ghwerig gene darbeyi savuşturdu. Çok yavaş, Elenialı Sparhawk." Güldü.
Sonra Kurik'in gürzü onun sağ kalçasının üstüne vurdu. Ghwerig geri düştü ama lobutunu kedi çevikiliğiyle pırıldayan değerli taşlar yığınına vurup onları ok gibi etrafa saçtı. Kurik gözlerini kırptı ve boştaki eliyle alnından gözlerine doğru akan kanları sildi.
Sparhawk tekrar mızrağıyla hamle yapıp, dengesini kaybetmiş Troll'ün göğsünü çaprazlamasına hafifçe kesti. Ghwerig acı ve hiddetle kükredi sonra tökezleyerek lobutuyla havada kocaman bir daire çizerek ilerledi. Sparhawk sakince bir açık bekleyerek geriye sıçradı. Troll'ün hiç korkusu olmadığını gördü. Ölümcül olmayan her tür yara o şeyin kaçmasını sağlamayacaktı. Artık Ghwerig'in ağzından köpükler çıkıyordu ve yeşil gözleri delicesine parlıyordu. İğrenç belalar okuyup kaba lobutunu savurarak tekrar ileri atıldı.
"Onu kenardan uzak tut!" diye Kurik'e seslendi Sparhawk. "Eğer aşağı düşerse tacı asla bulamayız!" Sonra oldukça açık bir şekilde çözümü bulduğunu fark etti. Bir şekilde deforme Troll'ün tacı düşürmesini sağlamaları gerekiyordu. Artık ikisinin bile bu uzun kollu ve gözleri çılgın bir öfkeden kıvılcımlar saçan, tüylü yaratığı yenemeyecekleri açıktı. Sadece dikkatinin başka yöne çekilmesi saldırma ve ölümcül yarayı verme fırsatını sağlayabilirdi. Kurik'in dikkatini çekmek için sağ elini salladı sonra uzandı ve eliyle sol dirseğine vurdu. Kurik'in gözleri bir an açıldı ama sonra kısıldı ve başını sallayarak onayladı. Ghwerig'in soluna doğru yanından dolaştı, gürzü hazırdı. Sparhawk iki eliyle mızrağı tekrar sıkıca tuttu ve vuracak gibi yaptı. Ghwerig lobutunu uzun silaha doğru savurdu ama Sparhawk onu geri çekti.
"Ghwerig'in yüzükleri!" diye zaferle haykırdı Troll. "Elenialı Sparhawk Ghwerig'in yüzüklerini geri getirir. Ghwerig onların varlıklarını hisseder!" Lobutuyla havayı yararak iğrenç bir kükre-

meyle ileri atıldı.
Kurik çivili zincir gürzüyle vurarak Troll'ün dev sağ kolundan büyük bir parça et yırttı. Buna rağmen Ghwerig yaraya çok az önem verip atağına devam etti, lobutu Sparhawk'a doğru inerken ıslık çalıyordu. Sol eli hâlâ sıkıca taca kenetlenmişti.
Sparhawk gönülsüzce geri çekildi. Tacı tuttuğu müddetçe Troll'ü yarığın kenarından uzak tutmalıydı.

ilhanx

Kurik gürzünü tekrar savurdu ama Ghwerig hızla uzağa fırladı ve darbe tüylü kolunu sıyırdı. İlk vuruşun Troll'de gözüktüğünden daha etkileyici olduğu ortadaydı. Sparhawk bir anlık çekilmenin avantajından faydalandı ve* hızla mızrağını saplayıp Ghwerig'in sağ omuzunda bir yara açtı. Ghwerig acıdan çok öfkeyle uludu ve hemen lobutu savurdu.
Sonra Sparhawk arkasından şelalenin kısılmış gümbürdemesi-nin üstünde Flüt'ün net ve sağlam sesinin yükseldiğini duydu. Ghwerig'in gözleri faltaşı gibi açıldı ve hayvansı ağzı açık kaldı. "Sen!" diye tiz bir çığlık attı. "Ghwerig şimdi, geri ödeyecek, kız-çocük! Kız-çocuğun şarkısı burada sona erer!"
Flüt şarkı söylemeye devam etti ve Sparhawk omzunun üzerinde çabucak geriye bakma riskini aldı. Küçük kız, arkasında dikilen Sephrenia ile dehlizin ağzında duruyordu. Sparhawk şarkının büyüden çok canavarın boşluğunu yakalayabilmeleri için cücenin dikkatini dağıtmaya yönelik olduğunu hissetti. Ghwerig Spar-hawk'i yolundan çekilmeye zorlamak için lobutunu sallayıp topallayarak tekrar ilerledi. Troll'ün gözleri Flüt'ün üzerine kilitlenmişti ve nefesi sıkıca birbirine kenetlenmiş sivri dişleri arasından tıslayarak çıkıyordu. Kurik gürzünü canavarın sırtına geçirdi ama Ghwerig Styric çocuğun üzerine doğru ilerlerken darbeyi hissettiğini gösteren bir belirti göstermedi. Sonra Sparhawk kendi fırsatını gördü. Troll onu geçerken, taş lobutunu geniş bir daire çizerek sallaması kıllı sol tarafını açık bıraktı. Sparhawk bütün gücüyle eski mızrağın geniş ucunu Ghwerig'in vücuduna tam kaburgalarının altından sapladı. Cüce Troll jilet gibi keskin ucun kösele gibi sert derisinden girmesiyle feryat etti. Lobutunu sallamaya çalıştı ama Sparhawk mızrağı gövdeden çekerek geri sıçradı. Sonra Kurik zincir gürzünü Ghwerig'in sağ dizinin çarpık tarafına patlattı ve Sparhawk kırılan kemiğin rahatsız edici sesini duydu. Ghwerig

elinden lobutunu düşürerek devrildi. Sparhawk mızrağı aşağıya çevirdi ve Troll'ün karnına sapladı.
Sparhawk keskin ucunu ileri geri sokup çıkararak Troll'ün iç organlarını keserken Ghwerig çığlık atıp sağ eliyle mızrağını yakalamaya çalıştı. Bununla beraber taç hâlâ çarpık sol elinde sımsıkı duruyordu. Sparhawk sadece ölümün bu demir gibi pençeyi açacağını anladı.
Troll kendini daha korkunç bir derinlikte yaralama bahasına mızraktan yuvarlanarak kurtuldu. Kurik gürzünü suratına geçirip gözlerinden birini patlattı. Canavar iğrenç bir çığlıkla yığılı mücevherleri dağıtarak yarığın kenarına doğru yuvarlandı. Sonra bir zafer çığlığıyla elinde Sarak'm tacıyla yarıktan aşağı devrildi!
Sparhawk düş kırıklığıyla uçurumun kenarına koşup endişeyle aşağı bakakaldı. Çok aşağılarda çarpık bedenin koyu karanlığa doğru daldığını görebildi. Sonra mağaranın taş zemininde çıplak ayakların pıtış pıtış hafifçe koşusunu duydu; Flüt yanından hızla geçti, parlak saçları uçuşuyordu. Dehşet içinde küçük kızın ne duraksa-yarak ne de tereddüt ederek düşen Troll'ün arkasından aşağı atladığını gördü. Umutsuzca ona uzanırken, "Aman Tanrım!" diye nefesi kesildi, o anda Kurik şok olmuş bir durumda arkasından geldi.
Ve sonra Sephrenia elinde Sor Gared'in kılıcıyla orada belirdi.
"Bir şeyler yap, Sephrenia," diye yalvardı Kurik.
"Gerek yok Kurik," dedi Sephrenia. "Ona hiçbir şey olamaz."
"Ama -"
"Şşşt Kurik, dinlemeye çalışıyorum."
Parlak şelaleden gelen ışık sanki yukarılarında bir tulut güneşin önünden geçercesine donuklaşmış gözüktü. Dökülen suyun sesi şimdi alaycı gibiydi, ve Sparhawk yanaklarından yaşların süzül-düğünü fark etti.
Sonra hayal bile edilemeyecek derinlikteki uçurumun koyu karanlıklarından bir kıvılcım belirdiğini gördü. Giderek parlaklaşıp yükseliyor ya da bu korkunç yarıktan öyle gözüküyordu. Yükseldikçe daha net görebildi. Bu saf beyaz ışıktan göz kamaştıran bir sapın üzerinde güçlü mavi bir kıvılcım olarak gözüktü.
Bhelliom, Flüt'ün parıldayan küçük ellerinin içinde durarak de-v rinliklerden yükseliyordu. Sparhawk onun içinden öbür tarafı görebildiğini fark ettiğinde şaşkınlıktan nefesi kesildi. Aşağıdaki ka-

ranlıktan parlayarak yükselen şey bir sis gibi cisimsizdi. Bir eliyle safir gülü başının üzerinde tutan Flüt'ün minicik yüzü sakin ve soğukkanlıydı. Diğer elini Sephrenia'ya uzattı. Sparhawk korkudan dehşete düşerken sevgili öğretmeni uçuruma doğru bir adım attı.
Ama düşmedi.
Sanki toprakta yürüyormuş gibi sakince dipsiz hava boşluğunda Bhelliom'u Flüt'ün elinden almak için ağır ağır yürüdü. Sonra döndü ve tuhaf eski bir dille konuştu. "Açm döndürerek mızrağınızı, Sör Sparhawk ve koyun Kraliçenizin yüzüğünü sağ elinize ki Bhelli-om verdiğimde sizi yok etmesin." Yanında Flüt sevinçten uçan bir şarkıyla kafasını kaldırdı, şarkı içinde bir yığın ses çınlıyordu.

ilhanx

Sephrenia sonsuz bir sevgi ifadesiyle cisimsiz minik yüze dokunmak için bir elini uzattı. Sonra iki elinin avuçları arasında hafifçe duran Bhelliom ile beraber boşlukta geri yürüdü. "Burada araştırmanız sona erdi, Sör Sparhawk," dedi ciddice. "Ben ve Çocuk-Tanrıçam Aphrael'den Bhelliom'u almak için ellerinizi uzatın."
•Birden her şey oldukça netleşti. Sparhawk yanında Kurik ile beraber dizlerinin üzerine çöktü. Şövalye safir gülü Sephrenia'nm elinden aldı. Sephrenia, Flüt dedikleri kişinin parıldayan yüzüne hayranlıkla bakarlarken ikisinin arasına diz çöktü
Ebedi Çocuk-Tanrıça Aphrael onlara gülümsedi, hâlâ bütün mağarayı titreyen parıltılarla dolduran bir koro şarkısı söylüyordu. Sisli görüntüsünü dolduran ışık gittikçe daha parladı, parladı ve yukarı doğru en hızlı oktan daha hızlı fırladı.
Ve yok oldu.
Yakut Şövalye burada bitiyor,
Üçüncü kitap Safir Gül'de
şaşırtıcı sonu bekleyin.
349

altıkırkbeş yayın 'fantasy' dizisi: bilgi yoksa, kurgu da mı yoktur
oxford üniversitesi'nde bir profesörün, kendisine ve çocuklarına ait bir dünya yaratıp, elfler, hobbitler ve ejderler üzerine kitaplar yazmasını yazın ortamı küçümseyerek karşılamıştı vaktiyle. biz, o dönemleri görmemiş genç insanlar olarak, fikir yürütebiliyoruz sadece, geçmişi, tarih kitaplarından değil, 'düşleyerek öğrenmemiz gerektiğini' söylemezdi hiç büyüklerimiz.
evet, söylemediğimiz gibi, hobbit - oradaydık ve şimdi bıırada-yız'm dilimizde okunmasından bu yana uzun yıllar geçti, ülkemizde esen tolkien fırtınasını, bir ölçüde başlatan yayınevi olmanın gerginliğini yaşıyoruz, o zamanki hobbitlerden biri olan küpüşoğ-lu, şimdi evli ve kovuğundan çıkmayı reddediyor, zaman içinde üzerinde oluşan psikolojik baskılar yüzünden kovuğundan bir kez daha çıkmayı ve yıl içinde kolunun altında bir tolkien öyküsüyle geri dönmeyi planlıyor.
herkes 'fantasy' kavramıyla oynuyordu, çim sahalardan sokak aralarına kadar, top toplayıcı çocuklar bile düşlerinde ejderler görüyorsa eğer 'bilgi yoksa, kurgu da mı yoktur' cümlesini artık fısıldayabiliriz.
şimdi ALTIKIRKBEŞ YAYIN, "fantasy" dizisinde çıkanları ve çıkacak olanları kısaca özetlersek:
3.] hissedebildiğiniz gibi j. r. r. tolkien dizisi, sarsak adımlarla bile olsa ilerliyor.
• hobbit - oradaydık ve şimdi buradayız
• masallar
•
• peri masalları üzerine •
• silmarillion.
hobbit'le başlayıp yüzüklerin efendisi ile gelişen maceraya son noktayı koyuyoruz. Güzün yapraklan sarartmasıyla birlikte.
D) fantasy'nin bir başka ustası david eddings'in dilimize kazandırılması işlemini de sessizce gerçekleştirdik. Tüm dünyada çok satan listelerinin zirvesine oturmuş olan elenium üçlemesinde türünün en iyi kahramanı seçilen şövalye sparhawk'm macerası sürmekte.
• üçlemenin ilk kitabı elmas taht çıktı.
• ikinci kitap yakut şövalye şu anda elinizde görünüyor.
• üçüncü kitap safir gül ise güz sonunu bile bulmaz.
C) ve fantasy dizimizin yeni sürprizi olarak, - eskiden beri yanımızda gezdiğimiz rock'n'roll sevgisine küçük bir gülümseme göndererek - michael moorcock'u ve onun fantazi alemine kazandırdığı en önemli karakterlerden biri olan melnibone'nun büyücü imparatoru elric'i ülkemiz vitrinlerine atıyoruz:
• elric destanı birinci kitap: melnibone'lu elric.
• elric destanı ikinci kitap: kader denizlerindeki denizci.
OL) yaz sürekli geri geliyor.
'haydi gidelim, yolumuz uzun!' dedi gülümseyerek Sparhawk "gidip gırtlağımızı ıslatalım." tepkisiz, sıkkın ve sıcakların geri geleceğinin bilincinde olarak suskunduk, içtik, galiba inanmak zorundayız, yaz, sürekli olarak geri gelecek.
kovuktakilere selam, altıkırkbeş

Elenium Üçlemesi -2. Kitap. "Dünyasını kaybedenler yeni bir dünya kurmak zorundadır."
Elenia Kraliçesi Ehlana zehirlenmişti ve her ay bir şövalyenin ölümüyle
ayakta duran büyülü kristal onu yaşamda tutuyordu. Ve kraliçenin
şampiyonu Sör Sparhawk, onun tamamen iyileşmesi için gereken şeyin,

ilhanx

beş yüzyıl önce kaybolan Bhelliom adlı sihirli güçleri olan bir mücevher
olduğunu öğrendi. Sparhawk ve dostları, kayıp mücevheri bulmak için
unutulmuş bir savaşın izini sürmeye başladılar.
Hırsızlar, dilenciler, krallar, büyücüler, tanrıçalar, savaşçılar, şeytani yaratıklar, kötü tanrılarla dolu bir labirentin içinde uzayıp
giden ölümcül bir yolculuk.
Unutmayın hikâyeler ikiye ayrılır, gerçek olanlar ve gerçek olması gerekenler, karar sizin.
Elenium Üçlemesi I. kitap: Elmas Taht

David Eddings (Ellenium) Cilt2 Yakut Şovalye
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki
tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com

ilhanx

Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.
Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Ellenium) Cilt2 Yakut Şovalye
David Eddings (Ellenium) Cilt3 Safir Gül
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki
tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.

ilhanx

Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Ellenium) Cilt3 Safir Gül
ALTIKIRKBEŞ YAYIN 80
Fantastik Kurgu - 7
David Eddings - The Sapphire Rose [Book Three of The Elenium], 1991
Türkçesi: Ferhan Ertürk
1. baskı: Ekim-1999
Yayın Yönetmenleri K. Çaydandı / Ç. Şan / F. Onkol
Kapak Tasarımı
2 Tasarım
Mehmet Ulusel /Erol Egemen
Dizgi
RE.
Lojistik Destek M. Küpüşoğlu
Baskı
Umut Matbaacılık
(0-212)63709 34-0411
Bu çevirinin tüm yayın haklarını sahiplendik.
Tanıtım alıntıları dışında - makul boyutlarda- izinsiz çoğaltılması
ahlak kurallarına ve yasalarımıza göre suç sayılmaktadır.
Böyle bir harekete kalkışmak istediğinizde önce
bize sorarsanız uygar dünya adına seviniriz.
P.S.: Tüm fotokopi fanzinler, yukardaki açıklamadan bağımsızdırlar.
Onlar istedikleri ALTIKIRKBEŞ kitabını veya metnini çoğaltabilir,
bozup yeniden yaratabilirler. Okurlarımızı yasal dergileri değil
"fotokopi fanzinleri" izlemeye çağırıyoruz. Onlar sizi uçurumdan
aşağı itecek güce sahiptirler ve uçmayı öğrenmenin zamanı geldi.
Yaşasın FOTOKOPİ, Yaşasın KAOS.
ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Klübü tribidir.
Yazışma Adresû P.K. 114 Acıbadem, İstanbul
Konuşma Adresi: (0-216) 330 86 37-8
Fax : (0-216) 330 28 24

David Eddings,
1931 yılında Spokane, Washington'da doğdu. Seattle'in kuzeyinde, Puget Sound bölgesinde büyüdü. 1954 yılında Portland, Ore-gon'da, Reed College'de edebiyat eğitimi gören Eddings, 1961 yılında Washington Üniversitesi'nde master'mı tamamladı. Orduya katıldı. Market tezgâhtarlığı, İngilizce öğretmenliği gibi çeşitli işler yaparak Amerika Birleşik Devletleri'nin pekçok yerinde yaşadı. 1973 yılında yaymlanan ilk romanı High Hunt, çağdaş bir macera romanıydı. Fantasy alanı her zaman onun ilgisini çekmişti ve The Belgariad beşlemesiyle 'fantasy' edebiyata yöneldi. Ardından gelen The Malloreon beşlemesiyle adını iyice duyuran Eddings, artık güneybatı'da karısı Leigh ile yaşamaktadır.
Türkçe'de David Eddings:
Altıkırkbeş Yayın : Elenium Üçlemesi : Elmas Taht (1998); Yakut Şövalye
(1999); Safir Gül (1999)

kişisel toplantı notları...
1./
"eskiden, kasada birtakım ciro hareketleri olurdu." bodrum'daki çardaklı kahvede, kumral bir kadın / kişisel duyum
kadıköy kuralları: yorgunluk kalıcı bir durum haline gelirse, geçici olmayan hasarlar bırakabilir, bu hasarların yarattığı organik bileşimin, kanatlardan arka direğe yaptığı ortaların1 sonucuna göre hayatın bütünü saptanır.
1- her sabah aynı yoldan geçmek zorundaydı, mahalle börekçisinden aldığı ve uygun boyutlarda kesilmiş saman kâğıdına sarılı iki yağlı poğaçayı hiçbir tat hissetmeyen ağzında çiğneyerek gününe başlardı, üstelik, poğaçanın yanında verilen, yenen nesnenin felsefi yaşamıyla hiçbir bağlantısı olmayan,

ilhanx

anlamsız bir uygarlaşma belirtisi belki, kâğıt peçeteyi avucunda buruşturup cebine koymayı ihmal etmezdi, peçete girdiği bu yeni konumdan genellikle çamaşır makinesinde yıkanıp sertleşmiş bir şekilde çöpe atıldığında kurtulabiliyordu. peçete için bile olsa, garip bir yaşam çemberiydi bu. her zaman poğaçanın son lokmasıyla bir tren istasyonu büfesinin önüne konan tek masada, cam bardakta çayını içer, camel tüketimine başlardı, spor sayfasını - takımının alışılmış bol gollü maçlarının ardından - daha eğlenceli ve yanlı bulduğu için o gün posta'yı aldı. okumaya başladı, bir süre sonra büfe yöneticisi çocuk ile aynı gazetenin aynı sayfasına baktığını görünce, belleğinin artık unuttuğu 'zamansız çakışmalar" bölümünde 'saçma' sinyali yandı, evrensel koruma yasalarına göre, başka birinin yaşamına girmişti, yasaklanmış, hatta lanetlenmiş bir şanssızlık, gözlerinin kısıldığını, bilinç kontrolünü kaybettiğini hissetti ama hazırlıksızdı, yasalara göre yeni bilinç devreye girdi, cebindeki peçeteye hazırım scotty, işlemi başlatabilirsin diye yazdı ve tren yolu köprüsüne girerken bir kum tanesinin kristalleşmesi gibi, soluk bir ışık parlamasıy Ta yok oldu.
Ç-
şehir hayatı tuhaftır
11./
Yakın bir dostumun henüz yayınlanmamış romanının başlangıç cümlesinde yazdığı gibi; "her yolculuk, başlayacak olana dair endişenin bittiği yerde biter" Bu doğru olabilir, ama hiç roman yazmamış yakın başka bir arkadaşımın biraz önce söylediği cümle de -"her yolculuk, başlayacak olana dair endişenin bittiği yerde başlar"- çok doğru olabilir. Bu normal. Hayat da böyle zaten.
Günlerdir yağan yağmura esir olmuş bir şehrin karanlık ve soğuk gecesinde, gittikçe uzayan, tıpkı yağmur gibi uzayan uykusuzluğun sınırında, 'evde yiyecek bir şey kalmamış' diye düşünürken, hep aynı tonda konuşan birinin sesi, hatta kendi sesiniz bile dayanılmaz olabilir. Bu da normal.
Tüm bu sıkıcı şeylerin ışığında; "Çıkıp yiyecek bir şeyler alsam mı?" diye düşünürken, mekânda serbestçe dolaşan cümleler hatırladığım kadarıyla, - sırf bilginiz olsun diye - kabaca şöyleydi:
K. — Kürenin üzerinde uzanan tüm yollar bükülür, zamanın içinde.
K. — Kürenin üstündeki tüm yolculuklar bükülür, aynı şekilde.
K. — Sigara dumanı ve acur tarlası arasında ölen bir arkadaşımın, ölmeden çok önce, sıcak ve aysız bir gecede, birer çupra ve kaçınılmaz olarak birer ufak tüketirken söylediği gibi "çupra bir insanlık mirasıdır".
K. — Yolun, yolculuğun ve kadının bükülmemesi için; ya da biraz önce (K.)'nın söylediğine paralel olarak yolun, yolculuğun ve kadının uzaklaşmaya başladığı her an zaten başlamış olana yaklaşmaması için 'doğru kavramı hakkında tuhaf, yanlış kavramı hakkında da 'yanlış' bir düşünceye sahip olmayı başarmak lazım, sanırım..."
Ç. — Çay var mı?
K.
j^ Sine qua non

david eddings safir gül
elenium'un üçüncü kitabı
türkçesi: ferhan ertürk
altıkırkbeş yayın istanbul, 1999

Yazarın notu:
Eşim bana bu kitap için bir ithaf yazmayı istediğini söyledi. Bu çalışma üzerinde büyük sorumluluğu olduğu için, önerisi tamamen haklı gözüküyor.
Uzandın ve gökyüzünden aşağı çektin ateşi.
Sevgiler.
Ben.

ilhanx

giriş

Otha ve Azash

Zemochların Üstünkörü Tarihi'nden alıntı. Borrata Üniversitesi Tarih Bölümü tarafından derlenmiştir.

ORTA DARESIA'NIN DOĞUYA yayılan steplerinden gelen Ele-nece konuşan insanların istilasının peşinden Eteneler, Eoisa kıtasına küçük topluluklar halinde yerleşmiş Styricleri yerlerinden ederek ağır ağır batıya doğru göç ettiler. Zemoch'ta kalan kabileler geç kalanlardı ve batıdaki kuzenlerinden çok daha geriydiler. Ekonomileri ve sosyal organizasyonları basitti. Kasabaları batıda ortaya çıkan krallıklarda doğan şehirlerle karşılaştırıldığında kaba kalıyordu. Bunun dışında Zemoch iklimi yaşamaya pek uygun değildi. Orada var olan hayat kıt kanaat geçinilebilecek seviyedeydi. Kilise bu fakir ve sevimsiz bölgeye çok az ilgi gösterdi. Bu yüzden Zemoch'un kaba kiliselerinde pek rahip kalmadı ve basit cemaatlerine göz kulak olunmadı. Böylece Zemochlar dini dürtülerini başka yerden karşılamak zorunda kaldılar. Bölgelerindeki Kilise'de putperest Styriclerle beraberliği yasaklamayı zorlayacak sadece birkaç Etene rahip olduğu için, Styriclerle dostça ilişkiler yaygınlaştı. Sıradan Etene köylüsünün, Styric komşusunun gizli sanatları kullanarak önemli yararlar sağlayabildiğini fark etmesi, belki de din değiştirmenin hızla yayılmasının tek doğal nedeniydi. Zemoch'taki tüm Etene köyleri Styric panteizmine^ döndüler. Çeşitli yerel Tanrılar adına açıkça tapınaklar inşa edildi, karanlık Styric kültlerinin yıldızı parladı. Etene ve Styricler arasındaki evlilikler sıradanlaştı. İlk bin yıllık dönemin sonunda, Zemochlar artık hiçbir şekilde gerçek Etene ulusu olarak kabul edilmiyorlardı. Yüzyıllar ve Styriclerle olan yakın ilişki, Zemoch'taki Etene dilini öylesine bozmuştu ki ba-

1- Panteizm: Bir bütün olarak kavranan evrenin Tanrı ile özdeş olduğu ve evrende açığa çıkan bileşik töz, güçler ve yasalar dışında Tanrı olmadığı öğretisi. Çok çeşitli biçimleri vardır. Batı felsefesinin yakın dönemlerinde panteizm düşüncesini en yetkin şekilde dile getiren Spinoza'dır. Ona göre Tanrı ve doğa aynı gerçekliğe verilen iki ayrı addan başka bir şey değildir. Daha geniş bilgi için bkz. ansiklopediler, ç.n.

tıdaki Eleneler tarafından çok zor anlaşılabiliyordu.

Onbirinci yüzyılın sonlarına doğru, orta Zemoch'taki Ganda adlı bir dağ köyünde yaşayan genç bir keçi çobanının başından tuhaf ve sonunda dünyayı sarsacak bir deneyim geçti. Otha isimli genç, kaçan bir keçiyi tepelerde ararken, sayısız Styric kültlerinden birinin yıllar evvel diktiği, artık sarmaşıklarla kaplanmış, gizli küçük bir tapmakla karşılaştı. Tapmakta bir zamanlar grotesk bir şekilde bozulmuş, insanı garip bir baskı altında bırakan ve havanın etkisiyle silikleşmiş bir put vardı. Otha tırmanışın güçlüğü yüzünden dinlenirken, Styric dilinde ona seslenen ve yankılanan bir ses duydu. "Sen kimsin, evladım?" diye sordu ses.

"Benim ismim Otha," diye duraklayarak cevapladı genç, Styricçesini hatırlamaya çalışırken.

"Buraya yere kapanıp bana saygını göstermeye ve tapınmaya mı geldin?"

"Hayır," diye karakterine hiç uymayan bir doğrulukla cevapladı Otha. "Doğrusu burada keçilerimden birini bulmaya çalışıyorum."

Uzun bir sessizlik oldu. Sonra yankılanan, tüyler ürpertici ses devam etti. "Bana saygı göstermen ve tapınman için sana ne vermeliyim. Tapmağıma, beş bin yıldır senin türünden kimse girmedi ve ben tapınmaya - ve ruhlara açım."

Otha, bu sesin çoban arkadaşlarının muziplik yapmak için hazırladıkları bir oyun olduğundan emindi ve şakayı uzatmaya karar verdi. "Ya," dedi bir çırpıda, "ben dünyanın kralı olmak istiyorum, sonsuza kadar yaşamak, onlara ne istersem yapmama istekli bin körpe genç kız ve dağ gibi altın - ve de keçimi geri istiyorum."

"Peki bunlara karşılık olarak ruhunu bana verecek misin?"

Otha bunu düşündü. Bir ruhu olduğu gerçeğinin sadece birazcık farkındaydı. Bu yüzden kaybı onu pek bir sıkıntıya sokmazdı. Üstelik mantık da kurdu; eğer bu, aslında bir keçi çobanı muzipliği değilse ve teklif ciddiyse, imkânsız taleplerinden birini yerine getirememek anlaşmayı geçersiz kılacaktı. "Tamam," diye umursamaz bir omuz silkmeyle kabul etti. "Ama önce keçimi görmek istiyorum - sadece iyi niyetinin bir işareti olarak."

"O zaman arkanı dön, Otha," diye emretti ses, "ve işte kaybolan karşında."

Otha döndü. Doğruydu, kayıp keçisi orada aylak aylak bir çalı-

yi çiğneyip merakla ona bakarak duruyordu. Otha onu hızla çalılığa bağladı.

ilhanx

Otha aslında çok gaddar bir genç değildi. Çaresiz yaratıklara acı çektirmekten hoşlanırdı. Gaddar eşek şakalarına düşkünlüğü vardı; ufak tefek hırsızlıkları, yalnız kadın çobanları baştan çıkartması dışında güvenilebilirdi. Paragöz ve pasaklıydı. Kendisinin çok uyanık olduğunu düşünüyordu.
Keçiyi çalıya bağlarken kafası hızla çalıştı. Bu bilinmeyen Styric ilah, istek üzerine kayıp bir keçiyi getirebiliyorsa, neler yapabilirdi? Otha, bunun hayatının fırsatı olabileceğine karar verdi. "Tamam," dedi sahte bir saflıkta, "keçiye karşılık bir dua - şimdilik. Ruhlar, imparatorluklar, servet, ölümsüzlük ve kadınlar hakkında sonra konuşabiliriz. Kendim göster. Boşluğa eğilmeyeceğim. Aklımdayken, ismin ne? Doğru dürüst dua etmek için ismini bilmem gerekiyor."
"Ben Azash'ım, Yaşlı Tanrıla/ın en güçlüsü ve sen benim hizmetkârım olacaksın, diğerlerine bana tapmaları için liderlik edeceksin. Sana istediklerinden çok daha fazlasını bağışlayacağım. En güzel bakireler senin olacak. Sonu gelmeyen bir hayatın ve ruhlar dünyasında daha önce hiçbir insanın sahip olamadığı kadar gücün olacak. Karşılık olarak istediğim tek şey, Otha, senin ve bana getireceklerinin ruhları. İhtiyacım ve yalnızlığım çok büyük, sana vereceğim mükâfatlar da eş büyüklükte olacak. Şimdi yüzüme bak ve önümde titre."
Kabaca yapılmış putun etrafında titreşen bir parıltı oluştu ve Otha kaba oyulmuş putun üzerinde havada duran gerçek Azash'ı gördü. Önünde birden beliren korkunç varlık karşısında korkuya kapıldı ve yere yuvarlandı, kendini onun önünde daha da küçülttü. Bu tepki çok daha derinlere iniyordu. Otha aslında bir korkaktı ama cisimleşen Azash'a karşı gösterilecek en mantıklı tepkinin - ki bu hemen kaçmaktı - iğrenç Tanrıyı ona kötü şeyler yapmaya teşvik edebileceğinden korktu; Otha canına aşırı kıymet verirdi.
"Dua et, Otha," diye zevkle konuştu put. "Kulaklarım senin tapınmana aç."
"Ey, güçlü - şey - Azash'tı, değil mi? Tanrıların Tanrısı, Dün-ya'nm Efendisi, duamı duy ve küçük inancımı kabul et. Önünde bir toz parçasından başka bir şey değilim ve sen önümde bir dağ gibi yükseliyorsun. Sana inanıyor ve sana tapıyorum. Eve dönün-
13

ce başını alıp gittiği için eşek sudan gelinceye kadar döveceğim bu sefil keçiyi bana geri verdiğin için kalbimin derinliklerinden sana teşekkür ederim." Otha, titreyerek bu duanın Azash'ı tatmin edeceğini - veya ona bir kaçma fırsatı yaratacak kadar dikkatini başka yöne çekeceğini - umdu.
"Duan ancak yetecek kadar, Otha. Kıtı kıtına. Zamanla, tapınman daha da ustalaşacak. Şimdi yoluna git. Senin bu kaba duanın tadını çıkaracağım. Yarın yeniden gel. Aklımdakileri sana daha çok açacağım."
Otha keçisiyle ağır ağır eve doğru yürürken bir daha asla geri gelmemeye yemin etti ama o gece, yaşadığı pis kulübesindeki kaba ot şilteye serildiğinde kafası, deli gibi arzuladığı bir durum olan, körü körüne itaat eden genç kadınlar ve zenginlik görüntüleriyle yanıyordu. Şafak zorlu gecenin sonunu belirtirken, "Bakalım nereye kadar gidecek," diye kendi kendine mırıldandı. "Gerekirse, her zaman için kaçabilirim."
Ve böylece basit bir Zemoch keçi çobanının, Styric komşularının bile korkularının büyüklüğü yüzünden adını ağızlarına almadıkları bir Yaşlı Tanrı'ya, Azash'a müritliği başladı. Sonraki yüzyıllarda, Otha köleliğinin ne kadar büyük olduğunu anladı. Azash sabırla onu basit tapınmalardan sapkın ayinlere ve ruhsal nefret diyarlarına kadar yönlendirdi. Korkunç put, beyniyle ruhunu oburca yedikçe bir zamanların toy ve sadece biraz iğrenç olan keçi çobanı, huysuz ve sıkıntılı bir hale geldi. Yarım düzine veya daha fazla ömür yaşamasına rağmen kol ve bacakları kurudu, göbeği ve kafası şişti, kelleşti, güneşten nefretinin bir sonucu olarak teni soluk beyaz bir renge döndü. Çok zenginleşti ama servetinden bir parça bile zevk almadı. Sevişmeye hevesli cariyeleri vardı ama o cazibelerine aldırmazdı. Binlerce hayalet*, küçük şeytan2 ve sonsuz karanlığın yaratıkları en küçük kaprisini dahi karşılamaya hazırdı ama onlara hükmetmek için yetecek ilgiyi bile toplayamadı. Tek neşesi, dalkavuktan onu eğlendirmek için zalimce, zayıf ve çaresizlerin korkudan titreyen bedenlerinden hayatlarını söküp alırken acı ve ölümde tefekküre dalmaktı. İş bu konuya gelince Otha hiç değişmemişti.
1- Wraith: Rüyada veya hayalde görülünce sahibinin ölümüne işaret olduğu varsayılan hayalet, tayf. ç. n.
2- Imp: Küçük şeytan, küçük kötü ruh. ç. n.
14

Üçüncü binyılm başlarında, sümüklüböceğe benzeyen Otha dokuz yüz yaşını geçtikten sonra, cehennemden gelen yardımcılarına kaba Azash türbesini kuzeydoğudaki dağlık bölgede bir Ze-moch kentine taşımalarını emretti. Korkunç Tanrı'nın devasa bir heykeli ibadethaneye eklenmek için yapıldı, etrafına geniş bir tapınak inşa edildi. Bu tapınağın yanında, ona bir yığın karışık geçitlerle bağlanmış, dövülmüş saf altınla kaplı, inci, somaki taşlı, akik kakmalı, karmakarışık yontulmuş, yakut ve zümrüt

ilhanx

başlıkları olan sütunlarla çevrili, kendi sarayını dikti. Orada kayıtsız bir şekilde kendini bütün Zemoch'un İmparatoru ilan etti. Bu, tapmaktan gök gürlemesi gibi ama bir taraftan da alaycı bir şekilde yankılanarak gürleyen Azash'm sesi ve izdiham halinde uluyan iblislerin alkış tutarak destekledikleri bir bildiriydi.
Böylece Zemoch'ta dehşetli bir terör devri başladı. Tüm karşıt inançların kökü acımasızca kazındı. Kurban edilen yeni doğmuş bebek ve bakirelerin sayısı binlerle sayılıyordu. Elene ve Styricler ayırt edilmeksizin, kılıç zoruyla Azash'a tapınmaya zorlandı. Otha ve yandaşlarının, köleleştirdikleri nesnelerden ahlak izlerinin tamamını silmeleri yaklaşık bir asır sürdü. Kana susamışlık ve aşırı gaddarlık sıradanlaştı, Azash için dikilen sunak ve tapınaklardaki ayinler uç derecede yozlaşıp müstehcenleşti.
Yirmibeşinci yüzyılda Otha, sapık Tanrısının asıl hedefine yönelmek için her şeyin hazır olduğuna hükmetti. İnsan ordularını ve karanlık destekçilerini Zemoch'un batı sınırına yığdı. Onun ve Azash'm güç topladığı kısa bir aradan sonra, birliklerini Pelosia, Lamorkand ve Cammoria'ya yollayarak saldırıya geçirdi. Bu istilanın dehşeti kesinlikle tarif edilemezdi. Basit gaddarlıklar Zemoch güruhlarının vahşete susamışlığmı dindirmeye yeterli değildi. İstila ordusuna eşlik eden insandışı yaratıkların zalimliklerinin iğrençliği bahsedilemeyecek kadar tiksindiriciydi. İnsan kafalarından dağlar yükseldi, esirler canlı canlı pişirilip yendi, üzerleri dolu çarmıhlar, darağaçları, kazıklar yollara dikildi. Gök, akbaba ve kuzgun sürülerinden karardı, havayı yanmış ve çürümüş et kokusu kapladı.
Otha'mn orduları kendilerine güvenerek savaş meydanına doğru ilerlediler, cehennemden gelen müttefiklerinin her türlü karşı koyusun hakkından kolayca geleceklerine tamamen inanıyorlardı ve Kilise Şövalyeleri'nin gücü olmasaydı hesapları doğru
15

çıkacaktı. Büyük savaş Lamorkand'da Randera Gölü'nün tam güneyindeki ovalarda oldu. Fiziksel çarpışma tek başına yeteri kadar büyüktü ama ovadaki doğaüstü savaş, çok ama çok daha muazzamdı. Düşünülebilecek her tür ruh kavgaya katıldı. Koyu karanlık ve karmaşık ışık dalgalan meydanı süpürdü. Gökten ateş ve yıldırım yağdı. Taburlar toprak tarafından yutuldu, aniden çıkan alevlerle kül oldu. İnsanı şaşkına uğratan gök gürültüleri bir ufuktan diğerine aralıksız devam etti. Toprak, depremler ve ilerleyen alayları yutmak için yamaçlardan aşağı dökülen erimiş, yanan kaya patlamalarıyla yırtıldı. Ordular günlerce o kanlı meydandaki korkunç savaşta kilitlenip kaldılar, ta ki Zemochlar adım adım geri çekilmeye zorlanana dek. Kilise Şövalyeleri'nin birleşik gücü Ot-ha'm kavgaya savurduğu dehşet verici şeylerin hakkından birer birer geldi, Zemochlar ilk kez yenilgiyi tattı. İsteksiz ve yavaşça geri çekilişleri hızlandı, morali bozulan güruhun dağılıp sınırın şüphe götürür güvenliğine doğru kaçışıyla bir bozguna dönüştü.
Elenelerin zaferi kesindi ama çok korkunç bir bedel ödenmişti. Şövalyelerin yarısı savaş meydanında ölü yatıyordu. Elene kralları ölülerini binlik gruplar halinde saydı. Zafer onlarındı ama sınırı geçmek için kaçan Zemochları kovalayamayacak kadar azalmış ve yorulmuşlardı.
Kurumuş kol ve bacakları artık ağırlığını taşıyamaz hale gelen, şişmiş Otha'yı, Azash'ın gazabıyla yüzleşmesi için Zemoch'taki tapınağın labirentinden sedyeyle geçirdiler. Tanrısının putunun önünde zırlayıp, merhamet dileyerek yere kapandı.
Bir süre sonra Azash konuştu. "Son bir kez daha, Otha," dedi korkunç sakin bir sesle Tanrı. "Sadece bir kez merhamet göstereceğim. Bhelliom'a sahip olacağım ve sen onu benim için ele geçirip buraya bana getireceksin, bunu yapmazsan sana karşı olan cömertliğim yok olacak. Eğer hediyeler boyun eğmeni sağlayamıyor-sa, azap sağlar. Git, Otha. Benim için Bhelliom'u bulup buraya getir ki zincirlerimden kurtulayım, erkekliğimi eski haline getireyim. Beni düş kırıklığına uğratırsan kesinlikle öleceksin ve ölümün milyonlarca yıl sürecek.
Otha kaçtı. Böylece yenilgisinin harabe ve paçavraları arasından batının Elene krallıkları üzerine son saldırısı doğdu. Bu dünyayı genel bir felaketin eşiğine getirmek üzere olan bir saldırı.
16

birinci kısım bazilika

CHYRELLOS

birinci bolum
YARIKTAKİ SONSUZLUĞA DÖKÜLEN şelale Ghwerig'e sahip olmuştu ve aşağı düşüşünün yankısı mağarayı büyük bir çanın titreme sonrası gibi derinden gelen tınılı bir sesle doldurdu. Sparhawk elinde

ilhanx

sıkı sıkı tuttuğu Bhelliom ile dipsiz uçurumun kenarına diz çöktü. Kafasındaki amaç silinmiş, sadece yarığın kenarında diz çökebiliyordu, yukarıdaki yüzeyden aşağıdaki derinliklere dökülen ve güneş ışıklarının dokunduğu su sütununun ışımasından gözleri kamaşmıştı, kulakları onun sesinden başka bir şey duymuyordu.
Mağara rutubet kokuyordu. Şelaleden gelen sis gibi bir çisenti kayaların üstünü damlacıklarla ıslatmıştı. Islak taşlar birbirine karışan akıntının değişken ışığı ve Aphrael'in akkor halinde yukarı çıkışının kaybolan son titrek izleriyle parladı.
Sparhawk elinde tuttuğu mücevhere bakmak için yavaşça gözlerini aşağıya indirdi. Narin, hatta kırılgan görünüşüne rağmen safir gülün kesinlikle yok edilemez olduğunu hissetti. Gök mavisi kalbinin derinliklerinden gelen, taç yaprakların uçlarında koyu mavi ve mücevherin ortasına doğru hafifçe parlayan gece yarısı gibi koyulaşan, bir tür düzenli parlama vardı. Gücü elini ağrıttı. Bhelliom'un içine bakarken beyninin derinliklerinde bir şey ona tiz uyarı çığlıkları attı. İçi titredi, gözlerim baştan çıkarıcı parlamadan uzaklaştırdı.
Kaya gibi sert Pandion Şövalyesi, Çocuk-Tanrıça Aphrael, bir şekilde uzun zamandır ele geçirmeye uğraştığı ve artık garip bir şekilde korktuğu mücevherden onu koruyabilecekmiş gibi, Cüce Troll'ün mağarasmdaki taşlarda ağır ağır kaybolan ışık parçalarına, mantıksızca sımsıkı tutunmaya çalışarak etrafına bakındı. Ama iş bu kadar basit değildi. Sparhawk düşüncelerinin içinde bir yer-

de, o soluk ışığı, minicik garip fikirli ilaheyi kişisel olarak olmasa da ruhen saklamak için ebediyen tutmak istedi.
Sephrenia iç çekip yavaşça ayağa kalktı. Yüzü bitkin ama coşku doluydu. Thalesia dağlarındaki bu rutubetli mağaraya ulaşmak için çok uğraşmıştı ama Tanrıçası'nın yüzüne baktığında kutsal ziyaretinin bir anlık mutluluğuyla mükâfatlandırılmıştı. "Şimdi burayı terk etmeliyiz, bir tanelerim," dedi üzgünce.
"Birkaç dakika daha kalabilir miyiz?" diye sordu Kurik, sesinde karakterine hiç uymayan bir arzuyla. Kurik dünyadaki insanlar içinde en sıradanıydı - genelde.
"Kalmasak daha iyi olur. Eğer kalırsak, daha fazla kalmak için bahaneler bulmaya başlayacağız. Zamanla ayrılmak istemeyeceğiz." Küçük, beyaz cüppeli Styric, Bhelliom'a tiksintiyle baktı. "Lütfen onu ortadan kaldır Sparhavvk ve sakin durmasını emret. Varlığı hepimize bulaşabilir." Sör Gared'in hayaletinin Kaptan Sor-gi'nin gemisinde ona getirdiği kılıcını kaldırdı. Bir an Styric dilinde mırıldandı ve ardından yüzeye çıkarlarken yollarını aydınlatacak parıltıyı kılıcın ucunda yakmak için büyüyü bıraktı.
Sparhavvk çiçektaşı ceketinin içine sokuşturdu ve Kral Aldre-as'm mızrağını almak için eğildi. Tam o anda zincir zırhının kötü kokusunu duydu ve derisi onun temasıyla büzüldü. Ondan kurtulmayı diledi.
Kurik durdu ve korkunç bir şekilde çarpılmış Cüce Troll'un yarığa ölümcül düşüşünden önce, onlara karşı kullandığı demir kaplı taş lobutu kaldırdı. Vahşi silahı birkaç kez tarttı ve sonra kayıtsızca sahibinin arkasından dipsiz uçuruma fırlatıp attı.
Sephrenia parlayan kılıcı başının üzerine kaldırdı ve üçü Ghwerig'in zemini kıymetli taşlarla kaplı mağarasından dönerek yüzeye çıkan dehlize doğru ilerlediler.
"Ne dersin onu yeniden görecek miyiz?" diye sordu Kurik dehlize girdiklerinde.
"Aphrael'i mi? Bunu söylemek zor. Ne yapacağı önceden hiç bilinmez." Sephrenia'nm sesi kısıktı.
Yavaşça sola dönen dehlizde bir süre sessizce tırmandılar. Tırmanırlarken Sparhawk içinde tuhaf bir boşluk hissetti. İçeri girdiklerinde dört kişiydiler; şimdiyse sadece üç. Bununla beraber, Çocuk-Tan-rıça geride bırakılmış değildi, onu kalplerinde taşıyorlardı. Ama ra-

hatsız eden başka bir şey vardı. "Dışarı çıktığımızda bu mağarayı tamamen kapatmanın bir yolu var mı?" diye eğitmenine sordu.
Sephrenia ona baktı, gözleri dikkatliydi. "İstiyorsan kapatabiliriz bir tanem, ama niçin kapatmak istiyorsun?"
"Sözlere dökmek biraz zor."
"Buraya geliş nedenimizi aldık, Sparhawk. Domuz kafalının biri bu mağarada tökezleyerek dolaşır diye niye endişeleniyorsun?"
"Tam olarak emin değilim." Nedenini bulmak için kaşlarını çattı. "Bir Thalesialı köylü buraya gelirse sonunda Ghwerig'in hazinesini bulacaktır, değil mi?"
"Yeteri kadar ararsa, evet."
"Ve onun ardından çok geçmeden mağara diğer Thalesialılarla dolup taşacaktır."
"Bu seni neden rahatsız ediyor? Ghwerig'in hazinesini kendin için mi istiyorsun?"
"Hiç değil. Açgözlü olan Martel, ben değilim."

ilhanx

"O zaman niye bılkadar ilgilendin. Thalesialılar buralarda dolaşmaya başlarlarsa ne olur ki?"
"Burası çok özel bir yer, Sephrenia."
"Hangi konuda?"
"Kutsal," diye kısaca cevapladı. Kadının onu yoklayarak zorlaması Sparhawk'm canını sıkmaya başlamıştı. "Burada bir Tanrıça kendini bize gösterdi. Mağarayı sarhoş ve açgözlü hazine avcılarından oluşan kalabalığın saygısızca kullanmasını istemem. Elene Kilise'sine saygısızlık yapan biri içinde aynı şekilde hissederim."
"Sevgili Sparhawk," dedi, düşünmeden onu kucaklayan Sephrenia, "gerçekten Aphrael'in ilaheliğini kabul etmek sana o kadar pahalıya mı patladı?"
"Tanrıçan çok ikna edici, Sephrenia," diye hoşlanmadığım belirten bir şekilde cevapladı. "Elene Kilise Hiyerarşisi'nin kesinliğini de sarsacaktır. Bunu yapabilir miyiz? Yani mağarayı mühürlemeyi demek istiyorum?"
Sephrenia tam bir şey söyleyecekti ama sonra kaşlarını çatarak durdu. "Burada bekleyin," dedi onlara. Sör Gared'in kılıcını ucu dehlizin yukarısına gelecek şekilde duvara dayadı ve biraz geriye yürüyüp kılıcın ucundan gelen ışığın ulaştığı son noktada derin düşüncelere dalarak durdu. Bir süre sonra geri döndü.
21

"Sana tehlikeli olacak bir şey soracağım, Sparhawk," dedi ciddiyetle. "Ama güvende olacağını sanıyorum. Aphrael'in anısı hâlâ düşüncelerinde kuvvetli ve bu seni koruyacaktır."
"Benden ne yapmamı istiyorsun?"
"Mağarayı mühürlemek için Bhelliom'u kullanacağız. Bunu yapabileceğimiz başka yollar var ama mücevherin otoriteni kabul edeceğinden emin olmamız gerekiyor. Sanırım edecektir ama ke-sinleştirsek daha iyi olur. Güçlü olman gerekiyor, Sparhawk. Bhel-üom istediğini yapmak istemeyecek, bu yüzden onu mecbur etmen gerekli."
"Daha önce de inatçı şeylerle uğraştım." Omuz silkti.
"Bunu hafife alma, Sparhawk. Benim daha önce yaptığım her şeyden çok daha güçlü bir şey. Haydi gidelim."
Arkalannda Ghwerig'in hazine mağarasının şelalesinden gelen boğuk gürültü giderek azalırken sarmal geçitten yukarıya ilerlemeye devam ettiler. Ses, sanki duyma mesafesinden çıkmışlarcasına, tek bir sonsuz notada parçalanıp tek tondan çok karışık bir akorda dönmüş gibiydi - bu mağarada değişen yankılarm oynadığı bir oyun olabilirdi. Sesin değişimiyle Sparhawk'm ruh hali de değişti. Uzun zamandır peşinde koşulan bir amaca sonunda ulaşmanm bir tür yorgun tatmini, Çocuk-Tanrıça'nın açığa çıkmasının huşu uyandıran hissiyle birleşmişti. Bununla beraber, şimdi, karanlık, küf kokulu mağara bir şekilde uğursuz ve tehdit edici gözüküyordu. Sparhawk küçüklüğünden beri hissetmediği bir şey hissetti. Birden karanlıktan korktu. Parıldayan küıcm ucundan gelen ışık çemberinin uzağmdaki gölgelerde bir şeyler pusuya yatmış gibiydi, acımasız, kötülük dolu, suratsız şeyler. Sinirlice omzunun üzerinden baktı. Çok gerilerde, ışığın ötesinde, bir şey hareket etmiş gibi geldi. Kısa, derin, koyu karanlıkta minik bir titremeden başka bir şey değildi. Ona doğru bakmaya çalıştığı zaman artık göremediğini ama başka bir tarafa baktığında orada olduğunu fark etti - belirsiz, şekilsiz ve görüşünün sınırında havada duruyordu. Onu isimlendiremediği bir korkuyla doldurdu. "Aptallık," diye mırıldanıp önlerindeki ışığa ulaşma arzusuyla ilerledi.
Yüzeye çıktıklarında ikindi olmuştu, karanlık mağaradan sonra güneş çok parlak gözüktü. Sparhawk derin bir nefes alıp ceketinin içine uzandı.
22

"Daha değil, Sparhawk," dedi Sephrenia. "Mağaranın tavanını çökertmek istiyoruz ama üzerimizdeki uçurumu başımıza geçirmek istemiyoruz. Atları bıraktığımız yere gidecek ve bu işi oradan yapacağız."
"Bana büyüyü öğretmen gerekecek," dedi, üçü mağara ağzının önündeki böğürtlen çalısı kaplı çöküntüyü geçerlerken.
"Hiçbir büyü yok. Mücevher ve yüzükler sende. Tek yapacağın emri vermek. Aşağı indiğimizde sana göstereceğim."
Kayalık, dik yamaçlı vadiden otlarla dolu platoya inerek bir önceki akşamın kamp yerine gittiler. Çadırlara ulaştıklarında güneş neredeyse batmak üzereydi, atlan aldılar. Sparhawk ona yaklaşırken Faran kulaklarını geri yatırıp dişlerini gösterdi.
"Sorunun ne?" diye kötü huylu savaş atma sordu Sparhawk.
"Bhelliom'u hissediyor," diye açıkladı Sephrenia. "Ondan hoşlanmıyor. Bir süre ondan uzak dur." Biraz önce indikleri gediğe dikkatle baktı. "Burası yeteri kadar güvenli," diye karar verdi. "Bhelliom'u çıkar ve iki elinle tut ki yüzükler ona değsin."

ilhanx

"Mağaraya dönmem gerekiyor mu?"
"Hayır. Bhelliom yapmasını söylediğin şeyi bilecek. Şimdi, mağaranın içini hatırla - görünüşünü, hissini ve hatta kokusunu. Sonra tavanın çöküşünü hayal et. Kayalar aşağı yuvarlanacak, birbirine çarpıp zıplayacak ve birbirlerinin üzerine yığılacaklar. Çok fazla gürültü olacak. Büyük bir rüzgâr ve toz yığını mağaranın ağzından dışarı fırlayacak. Mağaranın tavanı yıkılırken mağaranın üzerindeki dağ sırtı çökecek ve büyük ihtimalle çığlar olacak. Bunların hiçbirinin dikkatini başka yöne çekmesine izin verme. Bu görüntüleri sıkıca kafanda tut."
"Sıradan büyüden biraz daha karışık, değil mi?"
"Evet. Ama bu tam konuşarak yapılan bir büyü değil. Doğal bir büyü. Yoğunlaş, Sparhawk. Hayalini ne kadar ayrıntılı kurarsan, Bhelliom o kadar güçlü karşılık verecektir. Aklında tamamen oluşturduğunda, mücevhere yapmasını söyle."
"Bunu Ghwerig'in lisanında söylemem gerekiyor mu?"
"Emin değilim. Önce Elene dilini dene. İşe yaramazsa, Troll dilini kullanacağız."
Sparhawk mağaranın ağzını hatırladı, tam içerdeki ön odayı ve Ghwerig'in hazine odasına dönerek inen dehlizi. "O şelalenin üs-

tünü de yıkacak mıyım?" diye sordu.
"Bence yıkma. Akıntı bir yerden tekrar yüzeye çıkıyor olabilir. Önünü kapatırsan, birisi artık akmadığını fark edip araştırmaya başlayabilir. Hem, o mağaranın büyük bir özelliği var değil mi?"
"Evet, öyle."
"İyisi mi onu kapatalım ve sonsuza kadar koruyalım."
Sparhawk tavanın dev, paramparça eden bir gürültüyle çökmesini ve dalga dalga yayılan bir kaya tozu bulutunu hayal etti. "Ne diyorum," diye sordu.
"Ona 'Mavi Gül' de. Ghwerig öyle diyordu. İsmi tanıyabilir." "Mavi Gül" dedi emreden bir tonla Sparhawk, "mağarayı çökert."
Safir gül birden aşırı karardı, içinin ta derinliklerinde kızgın kırmızı parlamalar belirdi.
"Seninle savaşıyor," dedi Sephrenia. "Bu uyardığım şey. Mağara onun doğduğu yer, onu yok etmek istemiyor. Zorla onu."
"Bunu yap, Mavi Gül!" diye bağırdı Sparhawk, ellerinin içindeki mücevhere iradesinin bütün gücüyle yüklenerek. Sonra inanılmaz bir güç akışı hissetti, safir ellerinin içinde hızlı hızlı atıyormuş gibiydi. Taşın gücünü bırakmasıyla aniden vahşi bir coşku hissetti. Bu saf bir tatminden çok öteydi; neredeyse fiziki bir coşkunun sınırındaydı.
Yerin derinliklerinden hafif, kasvetli bir gürleme geldi, toprak titredi. Sarsıntı yeraltı kayalarını katman katman parçalarken altlarındaki kayalar yerlerinden fırlamaya ve çatlamaya başladı. Dik yamaçlı vadinin yukarılarında, Ghwerig'in mağarasının ağzının üzerinde korkutucu bir şekilde duran kayalık dışarı doğru yuvarlanmaya başladı. Sonra tabanı altında dışarı doğru parçalanırken çalılarla dolu çukurluğa düştü. Çöken uçurumun sesi bu mesafeden bile çok yüksekti. Molozların arasından kocaman bir toz bulutu yükseldi ve sonra her zamanki dağları tarayan rüzgârla beraber kuzeydoğuya doğru uzaklaştı. Ardından, daha önce mağarada olduğu gibi, bir şey Sparhawk'm görüş açısının kıyısında titreşti - karanlık ve kötü bir merakla dolu bir şey.
"Kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu Sephrenia, bakışları dikkatliydi.

"Biraz tuhaf," diye kabullendi adam. "Her nedense çok güçlü."

"Bunu kafadan uzak tut. Onun yerine Aphrael'e yoğunlaş. Bu duygu geçene dek Bhelliom'u düşünme bile. Ortadan kaldır. Ona bakma."
Sparhawk safiri tekrar ceketinin içine sokuşturdu.
Kurik dik yamaçlı vadinin yukarısında, Ghwerig'in mağarasının ağzındaki çukurluğu dolduran koca moloz yığınına doğru baktı. "Her şey bitmiş gibi gözüküyor," dedi üzülerek.
"Öyle," dedi Sephrenia. "Mağara şimdi emniyette. Artık kafamızı başka şeylere takalım baylar. Biraz önce yaptığımıza takılıp kalmayın yoksa onu tekrar düzeltmeye kalkabiliriz."
Kurik koca omuzlarını gerip etrafa bakındı. "Ateş yakacağım," dedi. Sparhawk, yemek gereçleri ve akşam yemeğine uygun "-bir şeyler aramak için torbaları alt üst ederken, o da ateş için odun toplamaya vadinin ağzına doğru gitti. Yemekten sonra, ateşin etrafında oturdular, ifadeleri sakindi.
"Nasıl bir şeydi, Sparhawk?" diye sordu Kurik. "Yani, Bhelliom'u kullanmak?" Sephrenia'ya bir göz attı. "Şimdi bunu konuşmanın bir sakıncası var mı?"

ilhanx

"Göreceğiz. Haydi, Sparhawk. Anlat ona."
"Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu," diye cevapladı iri şövalye. "Birden kendimi otuz metre boyunda ve dünyada yapamayacağım hiçbir şey yokmuş gibi hissettim. Hatta etrafta bu iş için kullanacak başka bir şey aradığımı fark ettim - belki parçalayacak bir dağ."
"Sparhawk, dur!" dedi sertçe Sephrenia. "Bhelliom düşüncelerini ayartmaya çalışıyor. Onu tekrar kullanmak için aklını çelmeye çalışıyor. Bunu her yapışında, seni daha çok etkisine alacak. Başka bir şey düşün."
"Aphrael gibi mi?" dedi Kurik. "Yoksa o da mı tehlikeli?"
Sephrenia gülümsedi. "Ah, evet, çok tehlikeli. O ruhunu Bhelli-om'dan daha çabuk ele geçirecektir."
"Geç kalmış bir uyarı, Sephrenia. Sanırım ele geçirdi bile. Biliyorsun, onu özledim."
"Özlemen gerekmiyor. O bizimle beraber."
Adam etrafına bakındı. "Nerede?"
"Ruhen, Kurik."
"Bu tam olarak aynı şey değil."
25

"Haydi şimdi Bhelliom ile ilgili bir şey yapalım," dedi düşüncelice. "Pençesi hayal ettiğimden çok daha kuvvetli." Sephrenia ayağa kalkıp kişisel eşyalarının olduğu küçük torbaya doğru gitti. Torbayı alt üst ederek branda bir kese, büyük bir iğne ve bir çile kırmızı iplik çıkardı. Keseyi aldı ve üzerine koyu kırmızı, tuhaf, asimetrik bir şekil işlemeye başladı. Yüzü yakutumsu ateş ışığında dikkatliydi ve çalışırken dudakları durmadan oynuyordu.
"Uymuyor, küçük ana," diye belirtti Sparhawk. "Bu yüz diğerinden farklı."
"Öyle olması gerekiyor. Lütfen benimle konuşma, Sparhawk. Yoğunlaşmaya çalışıyorum." Dikişine bir süre daha devam etti, sonra iğneyi elbisesinin koluna geçirdi ve keseyi ateşe doğru uzattı. Dikkatle Styricçe konuştu, ateş sözleriyle uyumlu bir şekilde dans ederek alçalıp yükseldi. Sonra alevler sanki keseyi doldurmaya çalışıyorlarmış gibi birden dalga dalga yükseldi. Keseyi açık tutarak, "Şimdi, Sparhawk," dedi. "Bhelliom'u buraya koy. Çok sert ol. Büyük ihtimalle tekrar seninle savaşmaya çalışacaktır."
Sparhawk şaşırdı ama ceketinin içine uzanıp taşı alarak kesenin içine koymaya çalıştı. Tiz bir itiraz çığlığı kulaklarını dolduruyor-muş gibiydi, mücevher gerçekten elinde ısırtmaya başladı. O şeyi sert bir kayanın içine itmeye çalışıyormuş gibi hissetti. Yapmaya çalıştığı olanaksız bir şeymiş gibi kafası çığlıklarla karıştı. Dişlerini sıktı daha sert itti. Safir gül neredeyse duyulabilir bir iniltiyle kayarca-sma keseye girdi ve Sephrenia büzgü ipini sıkıca çekti. Uçlarını karmakarışık düğümledi, sonra iğnesini aldı ve kırmızı ipliği o düğümün içinden geçirdi. İpliği ısırarak, "İşte," dedi, "bu işe yarayacak."
"Ne yaptın?" diye sordu Kurik.
"Bir tür dua. Aphrael, Bhelliom'un gücünü azaltamaz ama bizi etkilememesi veya başkalarına ulaşamaması için sınırlayabilir. Mükemmel değil ama kısa zamanda yapabileceğimizin en iyisi. Daha sonra daha kalıcı bir şey yapacağız. Onu gözden uzaklaştır, Sparhawk. Zincir zırhı keseyle teninin arasında tutmaya çalış. Aphrael bir zamanlar Bhelliom'un çeliğin temasına dayanamadığını söylemişti."
"Biraz fazla tedbirli olmuyor musun, Sephrenia?"
"Bilmiyorum, Sparhawk. Daha önce Bhelliom gibi bir şeyle uğraşmadım ama onun gücünü hayal etmeye bile başlayamıyorum.
2.6

Ama herhangi bir şeyi - hatta Elene Tanrısı veya Styricum'un Genç Tanrıları'm - yozlaştırabileceği kadarını biliyorum."
"Aphrael hariç hepsi," diye düzeltti Kurik.
Sephrenia başını olumsuzca salladı. "Aphrael bile, onu dipsiz uçurumdan bize getirirken Bhelliom tarafından ayartılıyordu."
"O zaman niçin onu kendine almadı?"
"Sevgi. Tanrıçam hepimizi seviyor ve bu sevgi için isteyerek Bhelliom'dan vazgeçti. Bhelliom sevgiyi anlamayamaz. Sonunda ona karşı tek savunmamız bu olabilir."
O gece Sparhawk'm uykusu rahatsızdı, battaniyesi içinde huzursuzca dönüp durdu. Kurik ateşinn kenarında nöbetteydi, böylece Sparhawk kâbuslarıyla boğuşmak için tek başına kaldı. Safir gülü önünde, havada asılı duruyormuş gibi görüyordu, koyu mavi parlaması baştan çıkancıydı. Parlamanın merkezinden dışarı bir ses yükseldi - varlığının tamamını çeken bir şarkı. Etrafında neredeyse omuzlarına dokunarak dolaşıp duran gölgeler vardı - kesinlikle birden fazla ama ondan azdı ya da Öyle gözüktü. Gölgeler çekici değildi. Çok büyük bir bozgundan doğan bir nefretle dolmuş gibiydiler.

ilhanx

Panldayan Bhelliom'un ötesinde Ghasek'de parçaladığı Azash'm müstehcen garip çamur putu duruyordu, Bellina'nın ruhunu isteyen put. Putun yüzü en basit ama güçlü tutkuları ifade ederek iğrenç bir şekilde ezilip büzüldü. Bu tutkular şehvet, hırs, nefret ve onun sınırsız gücünün kesinliğinde doğmuş gözüken aşırı küçük görmeydi.
Sparhawk, rüyasında bir o tarafa bir bu tarafa dönüp durdu. Bhelliom onu kendine çekti; Azash çekti; iğrenç gölgeler bile kendilerine çektiler. Her birinin gücü reddedilemeyecek kadar çekiciydi, kafası ve bedeni, çatışan bu dev güçlerle neredeyse parçalanı-yormuş gibiydi.
Çığlık atmaya çalıştı. Ve sonra uyandı. Doğruldu, su gibi terlediğini fark etti. Bitkindi ama kâbuslarla dolu bir rüya aşırı yorgunluğuna çare değildi. Rüyasız bir kayıtsızlık umarak kararlıca gerisin geriye uzandı.
Ama tekrar başladılar. Uykusunda bir daha Bhelliom, Azash ve arkasında pusuya yatan iğrenç gölgelerle boğuştu.
"Sparhawk," dedi kulağına minik, tanıdık bir ses, "seni korkutmalarına izin verme. Biliyorsun, sana zarar veremezler. Tek yapa-

bilecekleri seni korkutmaya çalışmak."
"Bunu niçin yapıyorlar?"
"Çünkü senden korkuyorlar."
"Bu anlamsız, Aphrael. Ben sıradan bir adamım."
Aphrael'in kahkahası küçük, gümüş bir çanın sesi gibiydi. "Bazen çok masum oluyorsun, baba. Sen bugüne dek yaşamış hiçbir adama benzemiyorsun. Oldukça özel bir neden yüzünden Tanrıların kendilerinden bile daha güçlüsün. Şimdi uyu. Sana zarar vermelerine izin vermeyeceğim."
Sparhawk, yanağında hafif bir öpücük hissetti, bir çift minik kol başını bir anaya özgü yumuşaklıkla bağrına basıyormuş gibiydi. Kâbusların berbat görüntüleri titreşti. Ve sonra kayboldular.
Kurik'in çadıra girip, sarsarak uyandırması saatler sonra olmalıydı. "Saat kaç?" diye silahtarına sordu Sparhawk.
"Yaklaşık gece yarısı. Pelerinini al. Dışarısı soğuk."
Sparhawk kalktı, örme zırhını ve ceketini giydi, kılıç kemerini beline geçirdi. Ardından keseyi ceketin altına tıktı. Gezgin pelerinini kaptı. "İyi uykular," dedi arkadaşına ve çadırdan çıktı.
Yıldızlar çok parlaktı, hilal şeklindeki ay doğudaki tepelerin sivri uçlu hatları üzerinden daha yeni yükselmişti. Sparhawk, karanlığa alıştırmak için gözünü kamp ateşinin korlarından ayırdı. Soğuk dağ havasında nefesinden hafifçe buhar yayarak ayakta durdu.
Rüyası hâlâ kafasını karıştırıyordu ama artık uzaklaşmaya başlamıştı. Tüm olanlardan hafızasında kalan tek şey, Aphrael'in dudaklarının yanağına hafif dokunuşunun yavaşça kaybolan hissiydi. Kâbuslarını sakladığı odanın kapısını sıkıca kapadı, başka şeyler düşündü.
Küçük Tanrıça ve onun zamanla oynama yeteneği olmadan, kıyıya ulaşmaları yaklaşık bir 'hafta sürecekti. Oradan da Thalesia Boğazı'nm Deiran kıyısına geçirecek bir gemi bulmaları gerekecekti. Kral Wargun, şüphesiz şimdiye dek Elene krallıklarındaki tüm ulusları onların kaçışları yüzünden uyarmıştı. Yakalanmamak için çok dikkatli hareket etmeleri ama her durumda Emsat'a gitmeleri gerekiyordu. Hem Talen'i almaları lazımdı, hem de ıssız sahillere gemilerin uğraması çok zordu.
Bu dağlarda yazın bile geceleri hava soğuktu. Pelerinini sıkıca omuzlarına örttü. Sıkıntılı, rahatsız bir ruh hali vardı. Günün olay-

lan insanı uzun düşüncelere iten türdendi. Sparhavvk'ın dini inançları gerçekten o kadar derin değildi. Bağlılığı her zaman Ele-ne dininden daha çok Pandion Tarikatı'na olmuştu. Kilise Şövalyeleri daha çok, diğer soylu Elenelerin ve din adamlarının Tanrı'yı memnun etmek için gerekli olduğunu düşündükleri törenlerini yapmaları için güvenliği sağlarlardı. Sparhawk, nadiren Tanrıyla ilgilenirdi. Bununlar beraber, bugün oldukça derin ruhani olaylarla karşılaşmıştı. Pişmanlıkla kendi kendine, pragmatik kafalı bir adamın asla gerçekten bugün onun başına gelen türden dini deneyimlere hazır olmadığını kabul etti. Sonra, sanki eli neredeyse ken- , di iradesiyle hareket ediyormuşçasına ceketinin boyuna doğru git- / ti. Sparhawk kararlıca kılıcını çekip ucunu çimenliğe sapladı ve iki eliyle de sıkıcı kabzasından tuttu. Düşüncelerini din ve doğadışı olaylardan uzaklaştırdı.
Artık neredeyse sonuna gelmişlerdi. Kraliçesinin hayatta kalabilmesi için kristalin içinde kapalı kalmak zorunda kalacağı zaman haftalar ve aylar yerine artık günlerle sayılabilecekti. Sparhawk ve arkadaşları onu iyileştirebilecek tek şeyi bulmak için bütün Eosia kıtasını dolaşmışlardı; şimdi bu şey ceketinin

ilhanx

içindeki branda kesede duruyordu. Bhelliom ondaydı ve hiçbir şey onu durduramazdı. Gerekirse koca orduları safir gülle yok edebilirdi. Bu düşünceyi sertçe kafasından uzaklaştırdı.
Yorgun yüzü karamsarlaşmaya başladı. Kraliçesi iyileştikten sonra, Martel, Piskopos Annias ve onlara ihanetlerinde yardımcı olanlara şöyle ya da böyle kalıcı bir şeyler yapacaktı. Kafasında cevap vermesi gereken insanların listesini yapmaya başladı. Bu gece saatlerini geçirmek için hoş bir yöntemdi; hem kafasını meşgul ediyor, hem de haylazlıktan uzak tutuyordu.
ALTI GÜN SONRA, akşamın alacakaranlığında, bir tepeyi çıkıp aşağıya Thalesia'nm başkentinin mum ve isli meşale ışıklı pencerelerine baktılar. "Siz burada bekleşeniz daha iyi olur," dedi Ku-rik, Sephrenia ve Sparhawk'a. "Wargun şimdiye kadar Eosia'daki tüm kentlere tariflerinizi yollamıştır. Ben şehre gidip Talen'i bulacağım. Bir gemiye binmek için nasıl bir yol bulabiliriz bakacağız."
"Sen ne olacaksın?" diye sordu Sephrenia. "Biliyorsun, Wargun senin tarifini de yollamış olabilir."
29

"Kral Wargun bir soylu," diye homurdandı Kurik. "Soylular uşaklara çok az dikkat ederler."
"Sen uşak değilsin," diye itiraz etti Sparhawk.
"Ben öyle tanımlanıyorum Sparhawk ve Wargun beni öyle görüyor - bir şey görebilecek kadar ayık olduğunda. Bir yolcunun yolunu kesip giysilerini çalacağım. Bu, Emsat'a girmemi sağlayacaktır. Bana biraz para ver, birilerine rüşvet vermem gerekebilir."
"Eleneler," diye iç çekti Sephrenia, Kurik yavaş yavaş şehre ilerleyip, Sparhawk onu yoldan biraz geriye götürürken. "Nasıl oldu da bu ahlaksız insanlara bulaştım?"
Alacakaranlık yavaşça kayboldu; etraflarındaki uzun, reçineli köknar ağaçları birden insanı korkutacak gölgelere büründü. Sparhawk, Faran'ı, yük atını ve Sephrenia'nm küçük beyaz bineği Ch'iel'i bağladı. Sephrenia otursun diye yosunlu bir tümseğin üstüne pelerinini yaydı.
"Canını sıkan nedir, Sparhawk?" diye sordu Sephrenia.
"Yorgunluk, belki." İlgisiz gözükmeye çalıştı. "Her zaman bir işi bitirdikten sonra bir tür hayal kırıklığı olur."
"Ama dahası da var, değil mi?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Mağarada olana gerçekten hazır değildim. Her nedense hepsi çok ani ve kişiselmiş gibi gözüktü."
Sephrenia onayladı. "Kırıcı olmak istemiyorum Sparhawk ama Elene dini kurumsallaştı ve bir kurumda sevmek çok zordur. Styri-cum Tanrıları'ran kendilerine bağlı olanlarla daha kişisel ilişkileri vardır."
"Sanırım bir Elene olmayı tercih ederim. Bu daha kolay. Tanrılarla kişisel ilişkiler çok rahatsız edici."

"Ama Aphrael'i sevmiyor musun - birazcık da olsa?"
"Şüphesiz seviyorum. Flüt'ken onunla beraber çok daha rahattım ama hâlâ onu seviyorum." Yüzünü astı. "Beni dönmeye yönlendiriyorsun, küçük ana," diye suçladı.
"Tam değil. Aphrael'in şimdilik istediği tek şey sevgin. Senden tapınmanı istemedi - henüz."
"İşte beni düşündüren de o 'henüz'. Ama şu an ve burası dini tartışma yeri değil, değil mi?"
O sırada yoldan at sesleri geldi ve gözükmeyen atlılar Spar-hawk'la Sephrenia'dan uzak olmayan bir yerde atlarını dizginledi.
30

Sparhawk hızla ayağa kalktı, eli kılıcının kabzasına gidiyordu.
"Buralarda bir yerlerde olmalılar," diye sert bir ses belirtti. "Biraz önce şehre giren onun adamıydı."
"ikinizi bilmem," dedi diğer ses, "ama kendi adıma onu bulmaya o kadar da hevesli değilim."
"Biz üç kişiyiz," diye hırçınca belirtti ilk ses.
"Bunun gerçekten bir şey fark ettireceğini mi sanıyorsun? O bir Kilise Şövalyesi. Büyük ihtimalle bir damla ter bile dökmeden üçümüzü de kesebilir. Hepimiz ölü olursak o parayı harcayamayız."
"Bu konuda haklı," diye onayladı üçüncü ses. "Sanırım şimdi- , lik en iyi fikir sadece yerini tespit etmek. Bir kere nerede olduğumr ve hangi yoldan gideceğini öğrendik mi, ona pusu kurabiliriz. Kilise Şövalyesi veya değil, sırtına yiyeceği bir ok onu uysallaştıra-caktır. Aramaya devam edelim. Kadın beyaz bir at sürüyor. Bu yerlerini tespit etmemizi kolaylaştıracak."
Gözükmeyen atlılar uzaklaştı ve Sparhawk yarı çekilmiş kılıcını kınına geri soktu.
"Wargun'un adamları mıydı?" diye fısıldadı Sephrenia.
"Sanmam," diye mırıldandı Sparhawk. "Wargun ne yapacağı belli olmayan biridir ama kiralık katil yollayacak bir tip değil. Bana bağırmak ve belki bir süre zindanına atmak ister. Oldürtecek kadar kızgın olduğunu sanmıyorum - en azından öyle olmadığını umarım."
"O zaman başka birisi?"

ilhanx

"Büyük ihtimalle." Sparhawk kaşlarını çattı. "Ama son zamanlarda Thalesia'da kimsenin canım sıktığımı hatırlamıyorum."
"Annias'm kollan uzundur bir tanem," diye hatırlattı Sephrenia.
"Olabilir, küçük ana. Kurik gelene dek oturalım ve kulaklarımızı açalım."
Yaklaşık bir saat sonra Emsat'tan gelen ve tekerlek izleriyle dolu yoldan yaklaşan başka bir atın zahmetli yürüyüş sesini duydular. At tepenin üstünde durdu. "Sparhawk?" Kısık ses herkese tanıdık geldi.
Sparhawk hemen elini kılıcının kabzasına koydu, Sephrenia ile hızla bakıştılar.
"Buralarda bir yerde olduğunu biliyorum, Sparhawk. Benim, Tel, bu yüzden heyecanlanma. Adamın Emsat'a gitmek istediğini
31

söyledi. Stragen seni alıp getirmek için beni yolladı."
"Buradayız," diye cevapladı Sparhawk. "Bekle. Ortaya çıkıyoruz." O ve Sephrenia, Ghwerig'in mağarasına yaptıkları yolculukta, Heid kentine dek eşlik eden açık san saçlı haydutla buluşmak için atlarını yola çıkardılar. "Bizi şehre sokabilecek misin?" diye sordu Sparhawk.
"Daha kolay bir şey yok." Tel omuz silkti.
"Kapıdaki nöbetçileri nasıl geçeceğiz?"
"Atlarımızı sürerek. Kapı nöbetçileri Stragen için çalışır. Bu işleri çok daha kolay hale sokar. Gidiyor muyuz?"
Emsat bir kuzey şehriydi. Evlerin ziftli dik çatıları kışın yoğun karma göre yapılmıştı. Sokaklar dar ve eğri büğrüydü, ortalarda sadece birkaç kişi vardı. Yine de Sparhawk şehrin dışındaki katilleri hatırlayarak etrafa dikkatli bakıyordu.
"Stragen'e karşı dikkatli ol, Sparhawk," diye uyardı Tel, sahile yakın yoksul semtte ilerlerken. "Bir kontun piç oğludur ve kökeni hakkında hassastır. Kendisine 'Milord' dedirtmekten hoşlanır. Bu aptalca ama iyi bir lider, bu yüzden onun istediği gibi oynuyoruz." Çöp atılmış bir sokağı işaret etti. "Bu yoldan gideceğiz."
"Talen nasıl?"
"Artık yatıştı ama buraya ilk geldiğinde sana cidden canı sıkılmıştı. Sana daha önce hiç duymadığım bazı isimler veriyordu."
"Tahmin edebiliyorum." Sparhawk hayduda sır vermeye karar verdi. Tel'i tanıyordu, ona güvenebileceğinden, en azından biraz da olsa emindi. "Sen gelmeden saklandığımız yerin yanından birileri geçti. Bizi arıyorlardı. Sizin adamlardan birileri olabilir mi?"
"Hayır," diye cevapladı Tel. "Tek başıma geldim."
"Ben de öyle olduğunu düşündüm. Adamlar beni oklarla doldurmaktan bahsediyordu. Stragen bir şekilde bulaşmış olabilir mi?" "Lafı bile olmaz, Sparhawk," dedi Tel oldukça sertçe. "Sen ve arkadaşlarının hırsız sığınması var. Stragen asla bunu bozmaz. Bununla ilgili StragenTe konuşacağım. Bu gezgin okçuların saçının telinden uzak durmalarını sağlayacaktır." Tüyler ürpertici bir küçük kahkahayla güldü. "Ama büyük ihtimalle seni tehdit etmelerinden çok kendi başlarına işe girmelerine bozulacak. Emsat'ta kimse Stra-gen'in izni olmadan ne bir boğaz kesebilir ne de bir kuruş çalabilir. Bu konuda çok hassastır." Sarışın haydut onları sokağın sonundaki
32

ahşap bir depoya görürdü. Arkasına geçip atlanndan indiler ve kapıda nöbet tutan bir çift iri yan katil tarafından içeri alındılar.
Deponun içi kötü görünümlü dişini yalanlıyordu. Bir saraydan sadece biraz daha az süslüydü. Koyu kırmızı perdeler, tahta peıy-cereleri örtüyordu. Gıcırtılı döşemelerde koyu mavi halılar vardi İşlemeli örtüler kaba kalas duvarları gizliyor; yarı döner cilalı tahta merdivenler, kıvrılarak ikinci kata çıkıyor ve kristal bir avize girişin üzerinde yumuşak, parlak bir ışık yayıyordu.
"Bana bir dakika izin verir misiniz?" dedi Tel. Yandaki bir odaya gitti ve biraz sonra krem rengi bir yelekle mavi bir tayt giymiş olarak çıktı. Yanında bir de uzun meç vardı.
"Şık," diye gözlemledi Sparhavvk.
"Stragen'in aptalca fikirlerinden biri daha," diye homurdandı Tel. "Ben elbise askısı değil bir işçiyim. Haydi yukarı çıkalım ve sizi Milord'a takdim edeyim."
Yukarı kat aşağıdakinden çok daha şatafatlı döşenmişti. Zemin karmaşık parke bir döşemeyle, duvarlarsa aşırı cilalı lambrilerle kaplanmıştı. Geniş koridorlar evin arkasına doğru gidiyor, işlemeli şamdanlar ve avizeler, geniş holü altın rengi bir ışıkla dolduruyor-du. Salonda bir tür balo varmış gibiydi. Kayıtsız yetenekli müzisyenlerden oluşan bir dörtlü, bir kenarda enstrümanlannı testereyle

ilhanx

kesiyormuş gibi ellerini ileri geri hareket ettiriyor, parlak şekilde giyinmiş hırsızlar ve fahişeler bir daire oluşturup en son dansın adım-lannı kıntarak atıyorlardı. Giysiler şık olmasına rağmen adamlar tıraşsız, kadınlar da dolaşık saçlı ve kirli yüzlüydü. Zıtlık tüm manzaraya, kaba ve kulak tırmalayan gülmelerin artmasıyla birlikte neredeyse kâbusumsu bir kalite veriyordu.
Tüm odanın odağı beyaz renkli, sert ve kırmalı yuvarlak yakasının üzerinden dökülen özenle hazırlanmış lüle lüle saçlanyla zayıf bir adamdı. Beyaz satenler giymişti, odanın diğer ucunda oturuyordu; koltuk tam bir taht değildi - ama çok yakındı. İfadesi küçümseyiciydi ve onlara bakan çökük gözlerinde açık bir alay vardı.
Tel, merdivenlerin başında durdu, şık bir kırmızı uşak üniforması giymiş, elinde uzun bir asa tutan yaşlı bir yankesiciyle bir süre konuştu. Beyaz saçlı üçkâğıtçı dönüp asasını yere vurdu ve gürle-yen bir 'sesle, "Milord," dedi, "Marki Tel, Kilise Şövalyesi ve Elenia Kraliçesi'nin Şampiyonu Sör Sparhawk'i sunmak için izin ister."

Zayıf adam ayağa kalktı ve sertçe ellerini çırptı. Müzisyenler kesme işini bıraktılar. "Önemli konuklarımız var, sevgili arkadaşlarım," dedi dans edenlere. "Kutsal Kilise Anamızı ellerinde kudretle koruyan yenilmez Sor Sparhawk'a saygımızı gösterelim. Lütfen yaklaşın Sör Sparhawk, ki sizi karşılayıp selamlayabilelim."
"Hoş bir konuşma," diye mırıldandı Sephrenia.
"Öyle olması gerekiyor," diye huysuzca homurdanarak karşılık verdi Tel. "Büyük ihtimalle son bir saatini onu hazırlayarak geçirdi." Açık sarı saçlı haydut onları, yanlarından geçerlerken eğilerek selam veren veya sarsakça reverans yapan dans eden güruhun arasından geçirdi.
Beyaz satenli adamın yanma geldiklerinde Tel eğilerek selam verdi. "Milord, Pandion Sör Sparhawk'i sunmaktan onur duyarım. Sör Sparhawk, Milord Strâgen."
"Hırsız," diye acı acı ekledi Stragen. Sonra şık bir şekilde eğilerek selamladı. "Fakir evime onur verdiniz, Aziz Şövalye," dedi.
Sparhawk da eğilerek selamladı. "Asıl onur duyan benim, Milord." Bu aleni züppelik atmosferine gülmemeye dikkat etti.
"Ve sonunda karşılaştık, Aziz Şövalye. Arkadaşınız Talen, yiğitliklerinizi övgü dolu bir biçimde anlattı."
"Talen, bazen olayları abartma heveslidir, Milord."
"Ve leydi.. ?"
"Sephrenia, benim gizler eğitmenim."
"Sevgili kız kardeşim," dedi kusursuz bir Styricçeyle Stragen, "sizi selamlamama izin verecek misiniz?"
Sephrenia, bu tuhaf adamın lisanını bu kadar iyi bilmesine şaşırmış olsa da hiç belli etmedi. Ellerini uzattı, Stragen avuç içlerini öptü. "Bu vahşi Elenelerin arasında, medeni bir insana rastlamak şaşırtıcı, Milord."
Adam güldü. "Bizim lekesiz Styriclerimizin bile küçük önyargıları olduğunu keşfetmek eğlendirici, değil mi, Sparhawk?" Sarışın sahte aristokrat, salonda etrafına bakındı. "Ama bu büyük baloyu bölüyoruz. İş arkadaşlarım bu ufak tefek saçmalıktan çok zevk alıyorlar. İyisi mi biz çekilelim, böylece neşeleri kısıtlanmayabilir." Şık suçlular güruhuna doğru çınlayan sesini hafifçe yükseltti. "Sevgili dostlarım, kusurumuza bakmayınız. Görüşmelerimiz için ayrılacağız. Bu gece eğlencenizi bir daha kesmeyeceğiz." Dur-

du, sonra daha çok onu belirtircesine büyüleyici koyu saçlı bir kıza baktı. "Son baloyu takip eden görüşmemizi hatırlayacağınıza güveniyorum, Kontes," dedi sertçe. "Vahşi iş güdülerinizin karşısında huşu duydum, bazı görüşmelerimizin finali dans pisti yerine özel bir ortamda devam etmeli. Bu çok eğlendirici - hatta eğiticiydi - ama bir şekilde dansı bozdu."
"Bu sadece farklı bir dans biçimi, Stragen," diye kaba, genizden gelen daha çok domuz çığlığı gibi bir sesle cevapladı kız.
"Ah, evet, Kontes ama bugünlerde dikey dans moda. Yatay dans moda çevrelerine henüz girmedi ve biz, modayı izlemek istiyoruz, değil mi?" Tel'e döndü. "Bu akşamki hizmetiniz hayret edecek ölçüde muhteşem ve iyiydi, Marki," dedi sarışın adama. "Bunun karşılığını size eşit olarak ödeyebileceğimden emin değilim." Parfümlü mendilini burun deliğine doğru baygınca kaldırdı.
"Size hizmet edebilmiş olmam yeterli karşılıktır, Milord," diye hafif bir eğilmeyle cevapladı Tel.
"Çok iyi, Tel," diye onayladı Stragen. "Sana bir kontluk ihsan ettim." Döndü ve SparhawkTa Sephrenia'yı balo salonundan çıkardı. Koridora çıktıklarında tavrı beklenmedik şekilde değişti. Sıkılmış kibar görünüşünü attı, gözleri sertleşip, uyanıklaştı. Bunlar çok tehlikeli bir adamın gözleriydi. "Küçük

ilhanx

saçmalığımız seni şaşırttı mı, Sparhawk? Belki bizim de Cimmura'daki Platime'ın mahzeni veya Acie'deki Meland'ın tavan arası gibi yerlerde olacağımızı düşünüyordun?"
"Bu çok daha sıradan, Milord," dedi dikkatle Sparhawk.
" 'Milord'u bir kenara bırakabiliriz, Sparhawk. Bu - en azından biraz - özenti. Ama bunların, kişisel tuhaflığımı tatmin etmekten çok daha ciddi bir amacı var. Kibar takımının servet kazanma yolu sıradan insanlardan daha fazla, bu yüzden iş arkadaşlarımı zavallı fakirler yerine zengin ve aylak avlamak için eğitiyorum. Bu uzun vadede çok daha kârlı. Ama korkarım şu andaki grubun gidecek çok yolu var. Tel oldukça iyi gidiyor ama kontesten bir leydi yaratmaktan umudumu kestim. Onda bir fahişenin ruhu var ve sesi -" Ürperip titredi. "Neyse, adamlarımı çok daha ciddi işlere hazırlamak için düzmece unvanları varmış gibi ve birbirleriyle biraz daha medeni konuşmaya eğitiyorum. Şüphesiz hepimiz, hâlâ hırsız, fahişe ve katiliz ama daha üst sınıftan müşterilerle ilgileniyoruz."
35

Geniş ve iyi aydınlatılmış bir odaya girip, Kurik ve Talen'i geniş bir divanda oturur buldular. "İyi bir yolculuk yaptınız mı, Lordum?" diye içinde hafif bir kırgınlık bulunan bir sesle sordu Talen. Çocuk düzgün bir yelek ve tayt giymişti. Sparhawk onunla tanıştığından beri ilk kez saçları taralıydı. Ayağa kalkıp zarif bir biçimde Sephrenia'ya doğru eğildi, "Küçük ana," diye selamladı.
"Bizim inatçı oğlanı kurcaladığını görüyorum, Stragen" diye yorumladı Sephrenia.
"Ekselansları ilk geldiğinde birkaç pürüzlü yanı vardı, sevgili leydi," dedi şık haydut. "Biraz cilalama hakkını kendimde gördüm."
"Ekselansları mı?" diye sordu Sparhawk.
"Bazı kesin avantajlarım var, Sparhawk." Stragen güldü. "Doğa - veya kör talih - bir unvan bahşederse, alıcının karakterini hesaba katmasının ve seçkinliğinin o adamla uyumunu hesaplamasının hiç yolu yoktur. Diğer taraftan ben, bu konunun içeriğinde olan insanın gerçek doğasını inceleyebilir ve o mertebeye uygun işi seçebilirim. Genç Talen'in olağanüstü bir genç olduğunu gördüm, böylece ona bir düklük bahşettim. Bana üç ay daha verin ve onu saraya sunayım." Geniş, rahat bir koltuğa oturdu. "Lütfen, dostlar, oturacak bir yer bulun ve size daha fazla nasıl hizmet edebileceğimi söyleyebilirsiniz."
Sparhawk, Sephrenia için bir koltuk çekip ev sahibinden uzak olmayan bir yere oturdu. "Şu anda gerçekten ihtiyacımız olan şey, komşu, bizi Deira'nm kuzey sahiline taşıyacak bir gemi."
"İşte ben de sizinle bunu tartışmak istiyordum, Sparhawk. Buradaki bizim genç hırsızımız, esas hedefinizin Cimmura olduğunu ve kuzey krallıklarında sizi bekleyebilecek bazı tatsız şeyler olduğunu söylüyor. Bizim çakırkeyf hükümdarımız pek kara gün dostu değildir ve terk edilmeye çok fazla kızar. Anladığım kadarıyla, şu anda senden pek hoşnut değil. Batı Eosia'da her tür tatsız tarifler dolaşıp duruyor. Doğrudan Cardos'a ve oradan Cimmura'ya gitmek daha hızlı - ve emniyetli - olmaz mı?"
Sparhawk bunu düşündü. "Deira'da boş bir kumsala çıkıp dağlardan güneye gitmeyi düşünüyordum."
"Yolculuk etmek için sıkıcı bir yol, Sparhawk ve kaçan bir adam için çok tehlikeli. Her kıyıda boş kumsallar vardır, Cardos
36

yakınlarında da bir tane bulabileceğimizden eminim."
"Biz mi?"
"Sanırım ben de geliyorum. Daha yeni tanıştık ama senden hoşlandım, Sparhawk. Hem, Platime'la bazı işler konuşmam gerekli." Sonra ayağa kalktı. "Şafak vakti limanda bekleyen bir gemi olacak. Şimdi sizden ayrılıyorum. Yolculuğunuzdan sonra yorgun ve aç olduğunuza eminim. Hem bizim aşırı ateşli kontes balo salonunun zemininin tam ortasına dükkânını yeniden açmadan baloya dönsem iyi olur." Sephrenia'ya eğildi. "Size iyi geceler dilerim, sevgili kardeşim," dedi Styricçe. "İyi uykular." Sparhawk'a başıyla hafifçe selam verip sessizce odayı terk etti.
Kurik ayağa kalkıp kapıya gitti ve dinledi. "Bu adamın aklının başında olduğunu sanmıyorum, Sparhawk," dedi kısık bir sesle.
"Yok, o yeteri kadar akıllı," diye yoruma katılmadı Talen. "Tuhaf fikirleri var ama bazıları işe yarayabilir."
Sparhawk'm yanma geldi. "Tamam, haydi görmeme izin ver."
"Neyi görmene?"
"Bhelliom. Onu çalmaya yardım etmek için hayatımı bir kereden fazla tehlikeye attım ve sonra son anda beraber gitmeye davet edilmedim. Sanırım en azından ona bir kez bakmaya hakkım var."
"Bu güvenli mi?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhawk.
"Gerçekten bilmiyorum, Sparhawk. Yüzükler onu kontrol eder - en azından kısmen. Sadece kısa bir bakış, Talen. Çok tehlikeli."

ilhanx

"Mücevher, mücevherdir." Talen omuz silkti. "Hepsi tehlikeli. Bir adamın istediği, diğerinin büyük ihtimalle çalmaya çalışacağı ve böylece öldürmeye kadar gidecek bir şeydir. Her zaman altın isterim. Hepsi birbirinin aynıdır ve her yerde harcayabilirsin. Mücevherleri paraya çevirmek zordur ve insanlar zamanlarının çoğunu onu korumaya çalışmakla geçirir - bu da gerçekten zahmetlidir. Haydi onu görelim, Sparhawk,"
Sparhawk keseyi çıkarıp düğümü çözdü. Sonra keseyi sallayıp parlayan mavi gülü sağ elinin avcuna döktü. Bir kez daha kısa bir titreme görüşünün kenarını kararttı, ürperdi. Her nedense, gölgenin titremesi hemen kâbusunun anısını geri getirdi, neredeyse bir hafta önce uykusunda onu sık sık ziyaret eden belirsiz tehdit edici şekillerin üzerinde dolaşan varlığını hissedebildi.
'Tanrım!" diye bağırdı Talen. "Bu inanılmaz bir şey." Bir ?-

mücevhere bakakaldı sonra ürperdi. "Onu kaldır, Sparhawk. Daha fazla bakmak istemiyorum."
Sparhawk, Bhelliom'u tekrar kesesine koydu.
"Gerçekte kan kırmızısı olması gerekiyordu," dedi huysuzca Talen. "Onun için ölen onca insanı bir düşün." Sephrenia'ya baktı. "Flüt gerçekten bir Tanrıça mıydı?"
"Anladığım kadarıyla Kurik sana anlattı. Evet, Styricum'un Genç Tanrıları'ndan biriydi - ve biri."
"Ondan hoşlanmıştım," diye kabul etti Talen, "tabii ki benimle alay etmediği zamanlar. Ama o bir Tanrı - ya da Tanrıça - ise istediği yaşta olabilir, değil mi?"
"Şüphesiz."
"O zaman niçin bir çocuktu?"
"İnsanlar çocuklar karşı gerçekleri daha rahat söyler."
"Buna daha önce hiç dikkat etmemiştim."
"Aphrael senden çok daha fazla sevilebilir biri, Talen." Kadın gülümsedi. "Belki de bu şekli seçmesinin arkasındaki gerçek neden de bu. Onun sevgiye ihtiyacı var - bütün Tanrıların da, hatta Azash'm bile. insanlar küçük kızları alıp öpmeye eğilimlidir. Aphrael öpülmekten hoşlanır."
"Kimse beni o kadar öpmedi."
"Zamanla olabilir, Talen - eğer davranışlarına dikkat edersen."

ikinci bölüm

J

THALESİA YARIMADASINDAKİ'HAVA diğer kuzey krallıkları gibi asla tam düzelmezdi ve ertesi sabah üst üste kocaman karanlık bulutlar Thalesia Boğazı'ndan Deiran Denizi'ne doğu akarken bir yandan da yağmur çiseliyordu.
Sparhawk'la birlikte ahşap pencereden yağmurun ıslattığı sokağa bakarken Stragen, "Yolculuk için muhteşem bir gün," diye tatsız yorumda bir bulundu. "Yağmurdan nefret ederim. Rendor'da bir kariyer şansı bulup bulamayacağımı merak ediyorum."
"Tavsiye etmem," dedi Sparhawk, Jiroch'un güneşten kavrulmuş bir sokağını hatırlayarak.
"Atlarımız çoktan gemiye yüklendi," dedi Stragen. "Sephrenia ve diğerleri hazır olur olmaz gidebiliriz." Durdu. "Senin kırçıl at, her sabah böyle kıpır kıpır mıdır?" diye merakla sordu. "Adamlarım iskeleye giderken içlerinden üçünü ısırdığını söyledi."
"Uyarmam gerekirdi. Faran, dünyadaki en iyi huylu at değildir."
"Peki o zaman onu niçin tutuyorsun?"
"Çünkü bugüne dek sahip olduğum en güvenilir binek. Bunun için birkaç kaprisine katlanacağım. Hem ondan hoşlanıyorum."
Stragen, Sparhawk'm zincir zırhına baktı. "Biliyorsun, bunu giymen gerekmiyor."
"Alışkanlık." Sparhawk omuz silkti. "Ve bir yığın dost canlısı olmayan insan şu anda beni arıyor."
"Biliyorsun iğrenç kokuyor."
"Buna alışırsın."
"Bu sabah iyi gözükmüyorsun, Sparhawk. Ters bir şey mi var?"
"Uzun zamandır yoldayım ve gerçekten kabul etmeye hazır olmadığım bazı şeylerle karşılaştım. Onları kafamda sınıflandırmaya çalışıyorum."

ilhanx

"Belki bir gün birbirimizi tanıdığımızda bana anlatabilirsin." Stragen bir şey düşünüyormuş gibi gözüktü. "Aklıma gelmişken, Tel dün akşam seni arayan üç alçaktan bahsetti. Artık aramıyorlar."
"Teşekkür ederim."
"Bu gerçekten bir çeşit iç sorundu. Seni aramaya gitmeden önce bana sormadıkları için temel kurallardan birini ihlal ettiler. Bu tip örnek oluşturan insanlara dayanamam. Korkarım, onlardan fazla bir şey öğrenemedik. Ama Thalesia dışından birinin emrine göre hareket ediyorlarmış - hâlâ nefes alabilen birinden sadece bu kadarını öğrenebildik. Niye gidip Sephrenia hazır mı diye bakmıyoruz?"
Yaklaşık on beş dakika sonra deponun arka kapısında şık bir at arabası bekliyordu. İçine bindiler ve sürücüsü dar aralıkta atları manevra yaptırarak sokağa çıktı.
Limana ulaştıklarında araba iskelede gürültüyle ilerleyerek normalde sahil ticaretinde kullanılan türden gibi gözüken bir geminin yanında durdu. Yarı sarılı yelkeni yamalıydı ve büyük küpeşte parmaklıklarında birkaç defa kırılıp tamir olduğuna dair izler vardı. Kenarları katranlanmış, pruvasında isim yoktu.
"Bir korsan gemisi, değil mi?" diye Stragen'e sordu Kurik, arabadan inerlerken.
"Evet, işin doğrusu öyle," diye cevapladı Stragen. "Bu işte çalışan oldukça çok teknem var ama nasıl anladın?"
"Hız için inşa edilmiş, Milord. Yük kapasitesi çok dar, direklerin destekleri çok fazla yelken taşımak için inşa edildiğini söylüyor. Diğer gemileri yakalamak için tasarlanmış."
"Ya da onlardan kaçmak için, Kurik. Korsanların hayatı gergindir. Dünyada korsanları sadece genel prensipler yüzünden asmaya hevesli insanlar var." Stragen çisenti içindeki limanda etrafa bakındı. "Gemiye gidelim," diye önerdi. "Burada yağmur altmda durup deniz yaşamının iyi yanlarını tartışmanın pek anlamı yok."
Güverte iskelesinden yukarı çıktılar ve Stragen onları güvertenin altındaki kamaralarına götürdü. Gemiciler palamarları çözdü ve gemi yağmurlu limandan görkemli bir hızla çıktı. Burnu geçip açık denize çıktıklarında, mürettebat yelkenleri arttırdı ve tam olarak ne olduğu şüpheli tekne devrilecekmiş gibi yana yatıp Thalesia Boğa-zı'run Deira kıyısına doğru büyük bir hızla yol almaya başladı.
Sparhawk öğlene doğru güverteye çıktığında Stragen'i pruva-

nın yanındaki parmaklıklara yaslanmış, gri, yağmur lekeli denize sıkıntıyla bakar buldu. Kalın kahverengi bir pelerin giyiyor, şapkasının kenarından arkasına su damlıyordu.
"Yağmuru sevmediğini düşünmüştüm," dedi Sparhavvk.
"Aşağıdaki kamara çok rutubetli," diye cevapladı haydut. "Biraz havaya ihtiyacım vardı. Geldiğine sevindim, Sparhawk. Korsanlar pek hoş sohbet adamlar değil."
Bir süre gemi donanımının ve tahtaların çatırdamasını, denize dökülen yağmurun melankolik fısıltısını dinlediler.
"Kurik, nasıl oluyor da gemiler hakkında bu kadar çok şey bilebiliyor?" diye sordu Stragen.
"Gençken bir süre denizlere açılmış."
"Sanırım bu açıklıyor. Thalesia'da ne yaptığın hakkında konuşmak isteyeceğini sanmam, değil mi?"
"Pek sayılmaz. Anlarsın, Kilise meselesi."
Stragen gülümsedi. "Oh, evet. Suskun Kutsal Kilise Anamız. Bazen onun sadece eğlence olsun diye sır sakladığını düşünürüm."
"Biz bir şekilde onun ne yaptığını bildiğine inanarak, olduğu gibi kabul ederiz."
"Senin öyle yapman gerekiyor, Sparhavvk, çünkü bir Kilise Şö-valyesisin. Ben, böyle bir ant içmedim, bu yüzden kesin bir şüphecilikle bakmakta tamamen özgürüm. Gençken rahipliğe katılmayı düşünmüştüm."
"Çok başarılı olabilirdin. Rahiplik ve ordu her zaman soyluların yetenekli genç oğullarıyla ilgilenirler."
"Bundan çok hoşlandım." Stragen gülümsedi. " 'Genç oğul' kulağa 'piç'ten daha hoş geliyor, değil mi? Ama bu benim için gerçekten önemli değil. Dünyadaki yolumu çizmek için mertebeye veya meşru olmaya ihtiyacım yok. Korkarım, Kilise ve ben çok iyi anlaşamazdık. Onun için gereken alçakgönüllülük bende yok, yıkanmamış koltuk altları pis pis kokan bir cemaat daha baştan yeminimden vazgeçmeme neden olacaktı." Yeniden yağmurlu denize baktı, "işin aslına bakarsak, hayat bana fazla seçenek bırakmadı. Kilise'ye yetecek kadar mütevazı değilim, ordu için yeteri kadar itaatkâr değilim ve ticaret için gereken orta sınıfın düşünce yapısına sahip değilim. Ama, hükümetin yasal ya da değil her zaman iyi yöneticilere ihtiyacı olduğu için bir süre sarayda takıldım ama ikimizin de istediği bir

mevki için bir dükün anlayışı kıt oğluyla karşı karşıya kaldım, kaba-laştı. Tabii ki onu düelloya davet ettim, o da randevumuzda zincir zırh giyip, geniş kılıçla boy gösterecek kadar salaktı. Üzerine alınma,

ilhanx

Sparhawk ama zincir zırhın iyi sivriltilmiş bir meçe karşı iyi bir savunma olamayacak kadar çok minik delikleri var. Rakibim tartışmanın epey çok başlarında bunu keşfetti. Onu birkaç defa deldikten sonra işle ilgili bütün ilgisini kaybetti. Onu orada ölü bıraktım - tahmin edilebileceği gibi - ve kendimi sessizce hükümet işlerinden azlettim. Şişlediğim ahmak, Kral Wargun'a uzaktan akraba çıktı ve bizim sarhoş hükümdarımızın espri anlayışı kıttır."
"Bunu fark ettim."
"Nasıl oldu da onunla ters düştün?"
Sparhawk omuz silkti. "Arcium'da süren savaşa katılmamı istedi ama benim Thalesia'da acil bir işim vardı. Aklımdayken savaş nasıl gidiyor? Biraz uzak kaldım."
"Aldığımız bütün bilgiler söylenti. Bazıları Rendorlarm, diğerleri Wargun'un yok edildiğini; Rendorlarm yanabilen her şeyi yakarak kuzeye ilerlediğini söylüyor. Sanırım hangi söylentiye inanacağın dünya görüşüne bağlı." Stragen sertçe teknenin kıçına baktı.
"Sorun mu var?" diye sordu Sparhawk.
"Şu gerideki gemi." Stragen işaret etti. "Ticaret gemisine benziyor ama biraz fazla hızlı yol alıyor."
"Başka bir korsan mı?"
"Onu tanımıyorum - inan bana, benim türüm bir işte olsaydı tanırdım." Kıça göz attı, yüzü gerilmişti. Sonra rahatladı. "Yön değiştiriyor, şimdi." Bir an güldü. "Biraz fazla şüpheci olduğum için özür dilerim Sparhawk, ama şüpheci olmayan korsanların sonu genelde bir iskele kenarında darağacı süslemektir. Nerede kalmıştık?"
Stragen biraz fazla soru soruyordu. Bu ilgisini başka yöne çevirmek için iyi bir zamandı. "Wargun'un sarayını terk edip nasıl kendine ait bir tane kurduğunu anlatmak üzereydin," dedi Sparhawk.
"Bu biraz zaman aldı," diye kabullendi Stragen, "ama oldukça alışılmamış bir şekildg suç hayatına uydum. Babam ve iki üvey kardeşimi öldürdüğüm günden beri, bir kez bile midem bulanmadı."
Sparhawk buna biraz şaşırdı.
"Babamı öldürmek bir hata olabilir," diye kabullendi Stragen. "Gerçekte kötü biri değildi, eğitimimi karşıladı ama anneme karşı

davranışından alındım. Hasta yatan karısına eşlik etsin diye babamın malikânesine yerleştirilmiş ve tanınmış bir aileden gelen sevimli, genç bir kadındı. Her zamanki şeyler oldu ve sonuç benim. Saraydaki rezaletimden sonra, babam beni kendinden uzak tutmaya karar verdi, annemi ailesine yolladı. Çok geçmeden annem öldü. Sanırım baba katili olmamı haklı göstermek için kırık kalpli ölmesini iddia edebilirdim ama işin gerçeği boğazına takılan bir balık kılçığı yüzünden öldü. Neyse, babamın evine kısa bir ziyaret yaptım ve unvanı şu anda boş. İki üvey kardeşim de ona katılacak kadar salaktı, şimdi üçü de aynı mezarı paylaşıyor. Babamın kılıç derslerime harcadığı o kadar paraya pişman olduğunu hayal edebiliyorum. Ölürken yüz ifadesi bir şeye pişman olduğunu gösterir gibiydi." Sarışın adam omuz silkti. "O zamanlar daha gençtim. Şimdi olsaydı belki farklı davranırdım. Akrabalarını köpek maması yapmanın kârlı bir tarafı yok, değil mi?"
"Bu kârı nasıl tanımladığını bağlı."
Stragen sırıttı. "Neyse, sokağa düşer düşmez hemen yankesiciyle baron veya fahişeyle düşes arasında fazla fark olmadığını anladım. Bunu selefime açıklamaya çalıştım ama aptal beni dinlemedi. Bana kılıç çekti ve onu makamından indirdim. Sonra Emsat'taki hırsızları ve fahişeleri eğitmeye başladım. Onları hayali unvanlarla, çalıntı şık giysilerle ve asil bir görünüş vermek için ince bir tabaka iyi tavırla süslüyorum. Sonra aristokrasi içine salıyorum. İşler çok çok iyi ve eski sınıfıma binlerce hakaret edip onlan küçümseyebiliyorum." Bir an ara verdi. "Bu hoşnutsuz yergi yetmedi mi, Sparhawk? Kibarlığının ve hoşgörünün neredeyse insanüstü olduğunu söylemeliyim. Zaten yağmur altında kalmaktan sıkıldım. Kamaramda bir düzine Arcian kırmızısı testisi var. İkimiz de biraz çakırkeyif olabilir ve uygar bir sohbete başlayabiliriz."
Sparhawk aşağı doğru onu izlerken bu karmaşık adamı düşündü. Stragen'in sebepleri şüphesiz çok netti. Kırgınlığı ve önde gelen intikam açlığı anlaşılabilirdi. Normal olmayan kendine hiç acıma-masıydı. Sparhawk, bu adamdan hoşlandığım fark etti. Tabii ki ona güvenmiyordu - bu aptallık olur - ama yine de hoşlandı.
Sparhawk'm, o akşam kamaralarında, Stragen'in hikâyesini kısaca anlatıp adamdan hoşlandığını itiraf etmesinden sonra, "Ben de," diye onayladı Talen. "Ama bu, çok doğal. Stragen ve benim

ortak bir çok şeyimiz var."
"Gene o şeyi benim başıma atacak mısın?" diye sordu Kurik.

ilhanx

"Sana taş atmıyorum, baba. Böyle şeyler olur ve bu konuda Stragen'den çok daha az hassasım." Sonra sırıttı. "Ama ben Em-sat'ta iken benzer geçmişimizin bazı avantajlarını kullanabildim. Sanırım benden hoşlandı ve çok ilginç teklifler yaptı. Gelip onunla çalışmamı istiyor."
"Önünde çok şey vaat eden bir gelecek var Talen," dedi acı acı Kurik. "Platime veya Stragen'in konumu sana miras kalacak - tabii ki daha önceden yakalanıp aşılmadığını varsayarsak."
"Ben daha büyük düşünmeye başladım," dedi görkemlice Talen. "Stragen'le Emsat'tayken bu konu hakkında konuştuk. Artık hırsızlar meclisi bir hükümet olmaya çok yaklaştı. Gereken tek şey bir lider - bir kral belki veya hatta bir imparator. Hırsızlar İmparatoru'nun babası olmaktan gurur duymaz mısın, Kurik?"
"Pek değil."
"Sen ne dersin, Sparhawk?" diye sordu çocuk, gözlerinden şeytanlık okunuyordu. "Politikaya atılabilir miyim?"
"Bence yapabileceğin çok daha uygun bir şey bulabiliriz, Talen."
"Belki ama o kadar kârlı - veya o kadar eğlenceli olacak mı?"
BİR HAFTA SONRA Cardos'un bir fersah kadar kuzeyinde Ele-nia kıyılarına ulaştılar, öğlene doğru denizden uzak olan kısmı koyu köknar ağaçlarıyla çevrilmiş ıssız bir kumsala çıktılar.
Faran ve Kurik'in iğdiş atını eyerlerlerken Kurik, Sparhawk'a "Cargos yolundan mı?" diye sordu.
"Ben bir öneri yapabilir miyim?" diye sordu Stragen.
"Tabii ki."
"Kral Wargun sarhoş olduğunda aptalcasına hüzünlü bir adamdır - ki çoğu zaman öyledir. Senin ayrılışın belki onu her akşam birasının içine ağlatıyordun Thalesia ve Deira'da yakalanman için oldukça büyük bir ödül koydu. Aynı ödülü burada da koymuştur. Seni Elenia'da tanırlar ve Cimmura buradan yaklaşık yetmiş fersah - sıkı bir yolculukla en azından bir hafta. Bu şartlar altında o kadar zamanı gerçekten kalabalık bir yolda geçirmek ister misin? Özellikle durum böyleyken biri, seni Wargun'a teslim edeceğine, oklarla delik deşik etmeyi tercih eder, değil mi?"

"Tabii ki hayır. Önerebileceğin başka bir yol var mı?"
"İşin doğrusu evet, var. Platime bir keresinde bana farklı bir yol gösterdi ama bu yolumuzu bir gün kadar uzatır. Biraz bozuk ama çok az insan kullanır."
Sparhawk, sarışın zayıf adama oldukça şüpheli bir biçimde baktı. "Sana güvenebilir miyim, Stragen?" diye açık açık sordu.
Stragen boyun eğercesine başım eğdi. "Talen, ona hırsız sığınmasının ne olduğunu hiç açıklamadın mı?"
"Denedim ama Sparhawk bazen ahlaki kavramları anlamakta zorlanıyor. Bu şöyle bir şey, Sparhawk. Stragen, onun koruması altındayken bize bir şey olmasına izin verirse, Platime'a hesap vermek zorunda kalacaktır."
"Doğrusu yanınızda gelmemin nedeni de bu. Sizinle olduğum sürece, korumam altında oluyorsunuz. Senden hoşlanıyorum Sparhawk ve kazayla asılırsam Tanrıyla aracılık etmesi için bir Kilise Şövalyesi'nin yanımda olmasının sakıncası olmaz." Alaycı ifadesi tekrar geri geldi. "Sadece bu değil, sizlere dikkat etmem belki iğrenç günahlarımın bazılarının kefaretini ödememi sağlayabilir."
"Gerçekten o kadar çok günahınız var mı, Stragen?" diye nazikçe sordu Sephrenia.
"Hatırlayabildiğimden daha çok, sevgili kız kardeşim," diye Styricçe cevapladı Stragen, "çoğu huzurunda tanımlanamayacak kadar iğrenç."
Sparhawk Talen'e baktı, çocuk ciddice başıyla onayladı. "Özür dilerim, Stragen," dedi Sparhawk. "Seni yanlış değerlendirmişim."
"Kesinlikle sorun yok, eski toprak." Stragen sırıttı. "Ve kesinlikle anlaşılır. Öyle günler olur ki bazen ben bile kendime güvenmem."
"Cimmura'ya giden diğer yol nerede?"
Stragen etrafına bakındı. "Biliyor musunuz, işin doğrusu tam bu kumsalın ilerisinde başlıyor. Ne tesadüf değil mi?"
"Geldiğimiz senin gemindi değil mi?"
"Ben ortağıyım, evet."
"Ve bu kumsalın bizi bırakmaları için iyi bir yer olacağını kaptana sen önerdin, değil mi?"
"Böyle bir konuşmayı hatırlıyor gibiyim, evet."
"Muhteşem bir tesadüf, evet," dedi alaycı bir biçimde.
Stragen denize bakarak durdu. "Tuhaf," dedi geçen gemiyi

ilhanx

göstererek. "Boğazda gördüğümüz ticaret gemisi. Bomboş gidiyor olmalı, yoksa bu kadar çabuk gelemezdi." Omuz silkti. "Şey, tamam. Haydi, Cimmura'ya gidiyor muyuz?"
Takip ettikleri 'alternatif yol' Cimmura nehrinden sulanan çiftliklerin oluşturduğu geniş bir bölgeyle sahil arasında uzanan dağlar silsilesinden kıvrılarak geçen bir orman patikasından biraz daha büyüktü. Patika dağlardan inerken, tarlaların içinden yavaş yavaş, kıvrıla kıvnla uzanan bir dizi suya batmış köy yolunda fark edilmeden karışıp kayboldu.
Bir sabah erken saatlerde, çiftlik arazilerinin ortalarında bir yerdeyken, kirli görünüşlü bir adam arka dizleri şişmiş bir katırın sırtında dikkatle kamplarına yaklaştı. Bir ok atımı mesafeden, "Stragen isimli biriyle konuşmam gerekiyor," diye seslendi.
"İlerle," diye seslendi Stragen.
Adam katırdan inmeye tenezzül etmedi. "Platime'dan geliyorum," diye kendini Thalesialıya tanıttı. "Sizi uyarmamı söyledi. Cardos'dan Cimmura'ya giden yolda sizi arayan adamlar var."
"Nerede?"
"Bizle karşılaştıktan sonra kendilerini tanıtamadılar. Artık hiçbir şey aramıyorlar zaten."
"Ya."
"Onların yolunu kesmeden önce sorular soruyorlardı. Sen ve yol arkadaşlannı bir grup köylüye tanımlıyorlardı. Size havadan sudan konuşmak için yetişmek istediklerini sanmıyorum, Milord."
"Elenialı mıydılar?" diye dikkatle sordu Stragen.
"Birkaç tanesi. Diğerleri Thalesialı denizcilere benziyordu. Birisi sen ve arkadaşlarının peşinde, Stragen. Sanırım sizi öldürmeye niyetliydiler. Ben olsam elimden geldiğince çabuk, Cimmura'ya Platime'm mahzenine giderdim."
"Teşekkür ederim, dostum," dedi Stragen.
Haydut omuz silkti. "Bana bunun için para ödüyorlar. Teşekkür kesemi şişirmez." Katırını çevirdi ve gitti.
"Dönüp o gemiyi batırmam gerektiğini biliyordum," diye belirtti Stragen. "Yumuşuyor olmalıyım. Yola çıkıp ilerlesek iyi olur, Sparhawk. Burada korkunç bir biçimde korunmasızız."
Üç gün sonra Cimmura'ya ulaştılar ve aşağıya, vadinin kuzey kenarında duman ve sisler içindeki şehre bakmak için durdular.

"Açıkça çekiciliği olmayan bir şehir, Sparhawk," dedi eleştirircesi-ne Stragen.
"Fazla bir özelliği yok," diye hakkını verdi Sparhawk, "ama ona memleketimiz demekten hoşlanırız."
"Sizden burada ayrılacağım," dedi Stragen. "Sizin meşgul olacağınız şeyleriniz var. Benim de. Hepimizin daha önce tanıştığımızı unutmasını önerebilir miyim? Siz politikayla ben de çalmayla uğraşıyorum. Hangi işin daha dürüst olduğu kararını Tanrı'ya bırakıyorum. İyi şanslar Sparhawk, gözlerini açık tut." Eyerinin üstünden hafifçe Sephrenia'ya eğilerek selam verdi, atını döndürerek aşağıdaki kirli şehre doğru sürdü.
"Neredeyse bu adamdan hoşlanmaya başlayacaktım," dedi Sephrenia. "Şimdi nereye, Sparhawk?"
"Genel toplantı binasına," diye iri Pandion karar verdi, "çok uzun süredir uzağız, saraya gitmeden işlerin ne durumda olduğunu bilmek isterim." Öğle güneşi altında Cimmura'nın üzerinde her yana yayılan, gözleri yorup sulandıran pusa gözlerini kısarak baktı. "Şehri kontrol edenin kim olduğunu anlayana dek gözden uzak duralım."
Ağaçların içinden ilerleyip Cimmura'yı kuzeyinden dolaştılar. Kurik bir noktada iğdiş atından inip etrafa bir göz atmak için gizlice çalıların kenarına gitti. Döndüğünde ifadesi ciddiydi. "Surlara kilise askerleri yerleştirilmiş," diye bilgi verdi.
Sparhawk küfretti. "Emin misin?"
"Oradaki adamlar kırmızı giyiyor."
"Neyse, gidelim. Genel toplantı binasına girmemiz gerekiyor."
Bir düzine kadar işçi görüntülü adam hâlâ Pandion Şövalyeleri'nin kalesinin dışına kaldırım taşı döşüyordu.
"Neredeyse bir yıldır bunu yapıyorlar," diye mırıldandı Kurik, "ve hâlâ bitiremediler. Karanlığa kadar bekliyor muyuz?
"Bunun işe yarayacağını sanmam. Hâlâ bekliyor olacaklar, Cimmura'ya döndüğümüzü herkesin bilmesini istemem."
"Sephrenia," dedi Talen, "şehir duvarlarının tam içinde kapının yanından çıkan bir duman sütunu yapabilir misin?"
"Evet," diye cevapladı.
"İyi. O zaman bu tuğlacıları uzaklaştıracağız." Çocuk çabucak planını açıkladı.

ilhanx

"Bu gerçekten kötü değil, Sparhawk," dedi Kurik oldukça gururlu bir şekilde. "Ne diyorsun?"
"Denemeye değer. Haydi yapalım, bakalım ne olacak."
Sephrenia'nın Kurik için yarattığı kırmızı üniforma o kadar sahici gözükmedi ama eklediği kir ve is lekeleri uyuşmazlıkların çoğunu örttü. Önemli olan şeyler onu subay olarak gösteren altın işlemeli apoletlerdi. İri yan silahtar atını çalılann arasından şehir kapısına yakın bir noktaya sürdü.
Sonra Sephrenia Styricçe mırıldanırken parmaklarıyla hareketler yapmaya başladı.
Duvarların içinden yükselen duman sütunu çok inandırıcıydı: kalın, yağlı siyah ve korkunç bir yoğunluktaydı.
Eyerinden aşağı kayan Talen, "Atımı tut," dedi Sparhawk'a. Çalıların kenarına koştu ve, "Yangın!" diye ciğerlerinin tüm gücüyle çığlık atmaya başladı.
Sözde işçiler bir an salakça ona bakakaldılar, sonra şehre dikkatle bakmak için döndüler.
Talen geri döndüğünde, "Her zaman 'yangm' diye bağırman gerekir," dedi. "Bu insanların doğru yönde düşünmesini sağlar."
Sonra Kurik genel toplantı binasının kapısının dışındaki casuslara doğru dörtnala geldi. "Hey, siz," diye bağırdı, Keçi Sokağı'n-da bir ev yanıyor. Oraya gidin ve bütün şehir yanmadan yangını söndürmeye yardım edin."
"Ama Sör," diye itiraz etti işçilerden biri, "bize burada kalmamız ve Pandionlara göz kulak olmamız emredildi."
"Şehir duvarları içinde değerli olan bir şeyin var mı?" diye sert ve kabaca sordu. "Yangın kontrolden çıkarsa, burada durabilir ve ona göz kulak olabilirsin. Şimdi kımıldayın, hepiniz! Şu kaleye gidip Pandionları yardım etmeye ikna edebilecek miyim, bakalım."
İşçiler ona baktılar, sonra aletlerini bırakıp Kurik genel toplantı binasının açılır kapanır köprüsüne doğru atını sürerken hayali büyük yangına doğru koştular.
"Kurnazca," diye Talen'e iltifat etti Sparhawk.
"Hırsızlar her zaman bunu yaparlar." Çocuk omuz silkti. "Ama bizim gerçek yangın kullanmamız gerekir. İnsanlar önce yangına aptal aptal bakmak için dışarı koşarlar. Bu evlerinin içindeki değerli şeylere bakmak için muhteşem bir olanak sağlar." Şehir kapı-

sına doğru baktı. "Dostlarımız gözden kaybolmuş gibi gözüküyorlar. Niye onlar geri gelmeden gitmiyoruz?"
Açılır kapanır köprüye geldiklerinde iki siyah zırhlı Pandion Şövalyesi onlan karşılamak için atlarını dışan sürdü. "Şehirde yangın mı var, Sparhawk?" diye endişeyle sordu biri.
"Aslında yok. Sephrenia kilise askerlerini eğlendiriyor."
Diğer şövalye Sephrenia'ya sırıttı. Sonra ciddileşti. "Sen kim oluyorsun da Tanrı'nm Askerlerinin evine girmek için rica ediyorsun?" diye törene başladı.
"Buna zamanımız yok, biraderim," dedi Sparhawk. "Bir daha ki sefere iki kez yaparız. Şu anda komuta kimde?"
"Lord Vanion."
Bu şaşırtıcıydı. Eğitmen Vanion, Sparhawk ondan en son haber aldığında Arcium'daki sefere katılmış durumdaydı. "Onu nerede bulabileceğim konusunda bir fikrin var mı?"
"Kulesinde, Sparhawk," dedi ikinci şövalye.
Sparhawk homurdandı. "Burada şu anda kaç şövalye var?"
"Yaklaşık yüz."
"İyi. Onlara ihtiyacım olabilir." Sparhawk topuklarıyla Faran'ı dürttü. İri kırçıl şaşkınca sahibine bakmak için kafasını çevirdi. "Meşgulüz, Faran," diye atına açıkladı Sparhawk. "Töreni başka bir zaman yapacağız."
Açılır kapanır köprüyü geçerken Faran'm onaylamayan bir ifadesi vardı.
"Sör Sparhawk!" diye çınlayan bir ses ahır kapısından geldi. Bu sağlam yapılı, kemikli, yüzü bir sırıtışla ikiye bölünmüş genç bir adam olan çömez Berit'ti.
"Biraz daha güçlü bağır, Berit," dedi azarlayarak Kurik. "Belki seni Chyrellos'dan duyabilirler."
"Özür dilerim, Kurik," dedi mahcup bir şekilde Berit.
"Diğer çömezleri atlarımıza bakmaları için çağır ve bizimle gel," dedi genç adama Sparhawk. "Yapmamız gereken şeyler var ve Vanion'la konuşacağız."
"Peki, Sör Sparhawk." Berit gerisin geri ahıra koştu.
"Çok cici bir çocuk." Sephrenia gülümsedi.
"İşe yarayabilir," dedi isteksizce Kurik.

ilhanx

Genel toplantı binasının içine açılan kemerli kapıdan girerler-
49

ken kukuletalı bir Pandion "Sparhmok?" dedi, şaşkın bir şekilde. Şövalye kukuletasını geri itti. Bu Dabour'da sığır tüccarı rolü yapan, Sör Perraine idi. Perraine hafif bir aksanla konuşurdu.
"Cimmura'da ne işin var?" diye sordu Sparhawk şövalyenin elini sıkarken. "Hepimiz Dabour'da kök saldığını düşünüyorduk."
Perraine'in şaşkınlığı geçmiş gibi gözüktü. "Şey," diye başladı, "Arasham öldükten sonra, Dabour'da kalmam için bir neden kalmadı. Sen ne yapıyorsun? Kral Wargun'un bütün batı Eosia'da seni kovaladığını duyduk."
"Kovalamak, yakalamak değildir Perraine." Sparhawk sırıttı. "Daha sonra konuşabiliriz. Şu anda ben ve arkadaşlarımın Vani-on'la konuşmamız gerekiyor."
"Elbette." Perraine hafifçe Sephrenia'ya doğru eğilerek selam verdi ve dışarı avluya doğru yürüdü.
Vanion'm çalışma odasının olduğu güney kulesinin merdivenlerinden yukarı çıktılar. Pandion Tarikatı'nın Eğitmeni beyaz bir Styric cüppesi giyiyordu ve yüzü Sparhawk onu son gördüğünden beri geçen kısa sürede daha da yaşlanmıştı. Diğerleri de oradaydı, Ulath, Tynian, Bevier ve Kalten. Orada bulunmaları odayı küçülmüş gibi gösteriyordu. Bunlar fizikleri yanında ünleriyle çok büyük adamlardı. Oda bir şekilde koca omuzlarla dolmuş gibi gözüküyordu. Kilise Şövalyeleri arasında âdet olduğu üzere hepsi örme zırhlarının üzerine keşiş cüppeleri giymişti.
"En nihayet!" diye patladı Kalten. "Sparhawk, niye bize nasıl olduğunu bildirmedin?"
"Troll ülkesinde haberci bulmak biraz zor, Kalten."
"Şansınız var mıydı?" diye merakla sordu Ulath. Ulath dev gibi, örgülü sarı saçlı bir Thalesialıydı. Blıelliom'un onun için özel bir anlamı vardı.
Sparhawk çabucak Sephrenia'ya baktı, sessizce izin istiyordu.
"Tamam," dedi Sephrenia, "ama sadece bir dakika."
Sparhawk ceketinin içine uzanıp Bhelliom'u taşıdığı branda keseyi çıkardı. Büzgü iplerini çözdü, dünyadaki en kıymetli nesneyi dışarı çıkarıp Vanion'm yazı yazmak için kullandığı masanın üzerine koydu. Bunu yaparken gene belli belirsiz karanlık silik bir titreşim geldi. Kâbuslarının Thalesia dağlarında gözünün önüne getirdiği karanlıkların av köpeği hâlâ onu takip ediyordu. Sanki
50

Bhelliom'u her ortaya çıkarışında büyüklüğü ve kara kara düşündüren tehdidi bir şekilde artıyormuş, gölge şimdi daha büyük ve karanlıkmış gibiydi.
"Yaprakların derinliklerine bakmayın beyler," diye uyardı kadın. "Uzun süre bakarsanız Bhelliom ruhunuzu ele geçirebilir."
"Tanrım," diye soludu Kalten. "Şuna bak!"
Safir gülün parlayan her bir yaprağı o kadar mükemmeldi ki, insan neredeyse ona yapışık çiğ tanesini görebilirdi. Mücevherin derinliklerinden gelen mavi ışıktan sanki çok güçlü bir bakma ve mükemmelliğini izleme emri yayılıyordu.
"Aman Tanrım, diye coşkuluca dua etti Bevier, "bizi bu taşın baştan çıkarıcılığma karşı koru." Bevier bir Arcian ve Cyrinic Şö-valyesiydi. Sparhawk bazen onun haddinden fazla dindar olduğunu düşünüyordu. Bununla beraber, bu o anlardan biri değildi. Şu ana kadar hissettiklerinin yarısı bile doğruysa, Sparhawk, Bevi-efin Bhelliom'dan korkusunun yerinde olduğunu biliyordu.
Ulath, dev Thalesialı, Troll dilinde mırıldanıyordu. "Öldürme, Bhelliom Mavi Gül. Kilise Şövalyeleri Bhelliom'a düşman değil. Kilise Şövalyeleri Bhelliom'u Azash'tan korur. Yanlış olanı düzeltmeye yardım et, Mavi Gül. Ben Thalesialı Ulath. Bhelliom'un öfkesi varsa, öfkeyi Ulath'a gönder."
Sparhawk doğruldu. "Hayır," dedi sertçe korkunç Troll dilinde. "Ben Elenialı Sparhawk. Cüce Troll Ghwerig'i öldüren benim. Bhelliom Mavi Gül'ü buraya kraliçemi iyileştirmeye getiren benim. Bhelliom Mavi Gül bunu yaparsa ve hâlâ öfkesi varsa, öfkeyi Elenialı Sparhawk'a gönder, Thalesialı Ulath'a değil."
"Seni aptal!" diye Ulath patladı. "Bu şeyin sana ne yapabileceği konusunda hiçbir fikrin var mı?"
"Sana da aynı şeyleri yapmayacak mı?"
"Baylar, lütfen," dedi bıkkınca Sephrenia. "Bu saçmalığı bir an önce durdurun." Masanın üzerinde parıldayan güle baktı. Troll dilinde bile konuşmaya tenezzül etmeden, "Beni dinle, Bhelliom Mavi Gül," dedi sertçe. "Yüzükler Elenialı Sparkawk'ta. Bhelliom onun otoritesini kabul edip, itaat etmeli."
Mücevher bir an kararıp ardından koyu mavi renk geri döndü.
"İyi," dedi Sephrenia. "Yapılması gereken için Bhelliom Mavi Gül'e yol göstereceğim, Elenialı Sparhawk ona emredecek. Mavi
51

ilhanx

Gül itaat etmeli."
Mücevher titreşti ve sonra ışık eski haline geldi.
"Şimdi onu gözden uzaklaştır, Sparhawk."
Sparhawk gülü kesenin içine koyup ceketinin altına yerleştirdi.
Bevier etrafına bakmarak, "Flüt nerede?" diye sordu.
"Bu, genç dostum, çok, çok uzun bir hikâye," dedi Sparhawk.
"Ölmedi değil mi?" diye şok olmuş bir tonla sordu Tynian.
"Hayır," dedi Sparhawk. "Bu imkânsız. Flüt ölümsüz."
"Hiçbir insan ölümsüz değildir, Sparhawk" diye şok olmuş bir sesle itiraz etti Bevier.
"Kesinlikle," diye cevapladı Sparhawk. "Flüt insan değil. O Styric Çocuk-Tanrıça Aphrael."
"Sapkınlık!" diye soludu Bevier.
"Ghwerig'in mağarasında olsaydınız böyle düşünmezdiniz, Sör Bevier," dedi Kurik. "Onu dipsiz bir uçurumdan yukarı yükselirken kendi gözlerimle gördüm."
"Belki bir büyüdür?" Ama artık Bevier kendinden o kadar emin gözükmüyordu.
"Hayır, Bevier," dedi Sephrenia. "Mağarada yaptığını hiçbir büyü beceremezdi. O Aphrael'di - ve hâlâ Aphrael."
"Burada ilahiyat tartışmasına girmeden önce bazı bilgilere ihtiyacım var," dedi Sparhawk. "Nasıl oldu da hepiniz Wargun'dan kaçabildiniz ve şehirde ne oluyor?"
"Wargun sorun değildi," dedi Vanion. "Güneye inerken Cimmu-ra'dan geçtik ve işler Acie'de planladığımız gibi gitti. Lycheas'ı zindana atıp idareyi Lenda Kontu'na verdik; ordu ve Cimmura'daki kilise askerlerini bizimle güneye gelmeye ikna ettik."
"Bunu nasıl başardınız?" diye biraz şaşkınca sordu Sparhawk.
"Vanion'm çok etkileyici bir ikna yeteneği var." Kalten sırıttı. "Generallerin çoğu Annias'a sadıktı ama itiraz etmeye kalktıklarında Vanion, Lenda Kontu'nun Acie'de bahsettiği Kilise kanununu yürürlüğe koyup ordunun komutasını aldı. Avluda onları uygun adım yürütene dek generaller itiraz ettiler. Ulath birkaç tanesinin kafasını kesince kalanların çoğu taraf değiştirmeye karar verdi."
"Ah, Vanion," dedi Sephrenia, içten bir hayal kırıklığıyla.
"Biraz zamana sıkışmıştım, küçük ana," diye özür diledi adam. "Wargun harekete geçmek için acele ediyordu. Bütün Elenia su-

baylarının hepsini toplu olarak kesmek istedi ama bunu yapmaması için onu ikna ettim. Neyse, sınırda Pelosia Kralı Soros'a katılıp Arcium'a doğru ilerledik. Rendorlar geldiğimizi görünce gerisin geri dönerek kaçtılar. VVargun onların izini sürmeye niyetli ama bu sadece kendini eğlendirmek için. Diğer eğitmenler ve ben onu, yeni patrik seçiminde Chyrellos'ta bulunmamızın çok gerekli olduğuna ikna etmeyi başardık, böylece her birimizin yüz şövalye almasına izin verdi."
"Çok cömertmiş," dedi alay edercesine Sparhawk. "Diğer tarikatların şövalyeleri nerede?"
"Demos'un dışında kamp kurdular. Dolmant durum pekişene dek Chyrellos'a gitmemizi istemiyor."
"İdare Lenda'daysa kilise askerleri niye surlarda duruyor?"
"Tabii ki, Annias burada ne yaptığımızı duydu. Ona sadık olan Hiyerarşi üyeleri ve hepsinin kendi askerleri var. Bu adamlardan bazılarını ödünç aldı ve buraya yolladı. Lycheas'ı serbest bıraktılar ve Lenda'yı tutukladılar. Şu anda şehri kontrol ediyorlar."
"Bu konuda bir şeyler yapmamız gerekiyor."
Vanion başını sallayarak onayladı. "Burada ne olduğunu fark ettiğimizde diğer tarikatlarla beraber Demos yolundaydık. Diğer tarikatlar Chyrellos'a hareket etmek için Demos'ta yerleştiler, biz de Cimmura'ya geldik. Daha dün gece geç saatlerde buraya ulaştık. Şövalyeler buraya gelir gelmez şehre gitmeye hevesliydi ama zorlu bir seferdeydik ve hepsi yorgundu. Surların içindekileri düzeltmeden önce biraz daha dinlenmiş olmalarını istedim."
"Herhangi bir sorun var mı?"
"Sanmam. Kilise askerleri Annias'ın adamları değil. Diğer başpiskoposlardan ödünç alındılar ve sadakatleri kısa sürelidir. Sanırım teslim olmalarını sağlayacak tek şey bir güç gösterisidir."
'Taht odasındaki büyüye katılanlardan geri kalan altı şövalye yüz kişinin arasında mı?" diye sordu Sephrenia.
"Evet," dedi bitkince Vanion. "Hepimiz buradayız." Kadının taşıdığı Pandion kılıcına baktı. "Onu bana vermek ister misin?"
"Hayır," diye sertçe cevapladı Sephrenia. "Zaten yeterince taşıyorsun. Hem daha fazla sürmeyecek."

ilhanx

"Büyüyü bozacak mısın?" diye sorda Tynian. "Yani, kraliçeyi iyileştirmek için Bhelliom'u kullanmadan önce, demek istedim?"
53

"Öyle yapmamız gerekiyor, iyileştirmek için Bhelliom'un ona temas etmesi gerekiyor."
Kalten pencereye gitti. "İkindiye geliyor. Bugün yapacaksak, hemen başlasak iyi olur."
"Yarın sabaha dek bekleyelim/' diye karar verdi Vanion. "Askerler karşı koymaya kalkarlarsa onları bastırmak zaman alabilir ve destek güçleri getirecek zaman bulana dek bu adamlardan herhangi birinin karanlıkta sıvışıp Annias'ı uyarmasını istemem."
"Sarayda kaç asker var?" diye sordu Sparhawk.
"Casuslarım birkaç yüz kişi olduklarını rapor etti," diye cevapladı Vanion, "bize sorun çıkaracak kadar değiller."
"Nehirden gelen ve kırmızı ceketler giyen bir yardım kolu görmek istemiyorsak birkaç gün için şehrin kapılarını kapatacak bir yol bulmamız gerekecek," dedi Ulath.
"Bunu halledebilirim" dedi Talen. "Hava kararmadan şehre gizlice girer, Platime'la konuşurum. Bizim için kapılan kapalı tutacaktır."
"Ona güvenilebilir mi?" diye sordu Vanion.
"Platime'a mı? Tabii ki hayır ama bizim için bu kadarını yapacaktır. Annias'tan nefret eder."
"O zaman, iş tamam," dedi neşeyle Kalten. "Şafakla harekete geçeriz, öğle yemeğine kadar her şeye çeki düzen verilir."
"Masaya piç Lycheas için bir iskemle koymaya kalkmayın" dedi Ulath, başparmağıyla baltasının kenarını deneyerek. "Fazla iştahı olacağını sanmıyorum." ,
54

üçüncü bölüm
JjjL
ERTESİ SABAH KURİK erkenden Sparhawk'i uyandırıp resmi siyah zırhını giymesi için yardım etti. Sonra Sparhawk kılıç kemeriyle sorguçlu miğferini taşıyarak, şafağın doğmasını ve diğerlerinin gelmesini beklemek için Vanion'm odasına gitti. Gün gelmişti. Bugün için altı aydan daha uzun zamandır mücadele ediyordu. Bugün kraliçesinin gözlerinin içine bakacak, onu selamlayacak ve bağlılık yemini edecekti. İçinde şiddetli bir sabırsızlık hissi kabardı. Durmak istemedi ve yavaş yükselişi yüzünden miskin güneşe küfretti. "Ve sonra, Annias," diye mırıldandı, "sen ve Martel tarihte birer dipnottan fazla bir şey olamayacaksınız."
"Ghwerig ile döğüşürken kafana bir darbe aldın mı?" Bu, resmi siyah zırhı ve kolunun altında miğferiyle içeri giren Kalten'di.
"Hayır," diye cevapladı Sparhawk. "Niçin sordun?"
"Kendi kendine konuşuyordun. Biliyorsun, insanların çoğu bunu yapmaz."
"Hayır, Kalten. Hemen herkes yapar. Ama çoğu zaman geçmiş sohbetleri canlandırmak için yapılır - ya da geleceği planlamayı."
"Şu anda hangisini yapıyordun?"
"İkisini de değil. Annias ve Martel'i başlarına geleceklere karşı uyarıyordum."
"Biliyorsun, seni duyamazlar."
"Belki duymazlar ama onları uyarmak şövalyesel bir davranıştır. Duymasalar bile en azından ben söylediğimi biliyorum."
"Adus'un peşine takıldığımda bunu yapmadığım için canımı sıkacağımı sanmam." Kalten sırıttı. "Adus'a bir şeyi döve döve anlatmak ne kadar sürer bir fikrin var mı? Aklımdayken, Kragefi öldürme işini kim alacak?"
"Onu bizim için güzel şeyler yapan birine verelim."
55

"Bu adilce." Kalten durdu ve yüzü ciddileşti, "işe yarayacak mı, Sparhawk? Bhelliom gerçekten Ehlana'yı iyileştirecek mi, yoksa sadece kendimizi mi kandırıyorduk?"
"Sanırım işe yarayacak. Yarayacağına inanmamız gerekiyor. Bhelliom çok, çok güçlü."
"Onu hiç kullandın mı?"
"Bir kez. Onunla Thalesia'da bir dağ sırtını çökerttim."
"Niçin?"
"Yapılması gerekiyordu. Bhelliom'u düşünme, Kalten. Bunu yapmak çok tehlikeli."

ilhanx

Kalten şüphelice baktı. "Saraya gittiğimizde Ulath'ın Lycheas'ı biraz kısaltmasına izin verecek misin? Ulath bunu yapmaktan gerçekten hoşlanıyor - veya istersen piçi ben asabilirim."
"Bilmiyorum," dedi Sparhawk. "Beklesek ve kararı Ehlana'ya bıraksak iyi olur."
"Neden onu bununla sıkalım ki? Bütün bunlardan sonra biraz bitkin olacak ve şampiyonu olarak onu çaba harcamaktan uzak tutmalısın." Gözlerini kısarak Sparhawk'a baktı. "Yanlış anlama ama her şeyden önce Ehlana bir kadın, kadınların yumuşak kalpli oluşu herkes tarafmdan bilinir. Bunu ona bırakırsak, öldürmemize izin vermeyebilir. Lycheas'ın Ehlana uyanmadan güvenlice ölmesini tercih ederim. Şüphesiz kraliçeden özür dileyeceğiz ama ne kadar üzgün olursan ol, ölü birini öldürmüş olmamak çok zor."
"Sen bir barbarsın, Kalten."
"Ben mi? Aklımdayken, Vanion, biraderlerimize zırhlarını giy-dirtiyor. Güneş doğduğunda hazır olacağız ve şehrin içindeki insanlar kapıları açacaklar." Kalten kaşlarını çattı. "Ama bu sorun yaratabilir. Kapılarda kilise askerleri olacak, geldiğimizi görünce yüzümüze kapamaya çalışabilirler."
"Koç başları bunun için yapılmıştır." Sparhawk omuz silkti.
"Kraliçe, başkentinin kapılarının kırıldığını fark ederse sana kızabilir."
"Kilise askerlerine onları tamir ettiririz."
"Bu dürüst bir iş ve kilise askerlerinin çok az bildikleri bir şey. Ama son kararı vermeden bizim kapıların önüne döşedikleri kaldırım taşlarına dikkatle bakmanı öneririm. Kilise askerlerinin elleri alet kullanmaya pek yatkın değil." İri sarışın adam bir iskemleye

çöktü, zırhı takırdıyordu. "Uzun zamanımızı aldı Sparhawk, ama neredeyse bitti, değil mi?"
"Neredeyse bitti," diye onayladı Sparhawk, "ve Ehlana iyileşti mi, Martel'i aramaya gidebiliriz."
Kalten gözleri parıldadı. "Ve Annias," diye ekledi. "Bence onu Chyrellos'un ana kapısının kemerine aşmalıyız."
"O bir Kilise piskoposu, Kalten," dedi acılı bir sesle Sparhawk. "Bunu yapamazsın."
"Sonra ondan özür dileriz."
"Bunu nasıl yapacaksın?"
"Bir şey bulurum," diye kaba bir tavırla cevapladı Kalten. "Belki buna bir hata ya da başka bir şey deriz."
Avluda toplandıklarında güneş yükselmişti. Solgun gözüken Vanion merdivenlerden aşağı geniş bir sandıkla canını dişine takarak iniyordu. "Kılıçlar," diye kısaca Sparhawk'a açıkladı. "Sephre-nia taht odasına gittiğimizde onların gerekeceğini söylüyor."
"Başka biri senin yerine taşıyamaz mı?" dedi Kalten.
"Hayır. Onlar benim sorumluluğumda. Sephrenia iner inmez harekete geçeceğiz."
Küçük Styric kadın elinde Sör Gared'in kılıcı ve hemen arkasında Talen'le genel toplantı binasından çıktığında çok sakin hatta mesafeliydi.
"İyi misin?" diye sordu Sparhawk.
"Kendimi taht odasındaki ayine hazırlıyorum," diye cevapladı.
"Çarpışmalar olabilir," dedi Kurik. "Talen'i de bizimle götürmek gerçekten iyi bir fikir mi?"
"Onu koruyabilirim," dedi Sephrenia, "ve onun orada bulunması gerekli. Bunun nedenleri var ama anlayacağınızı sanmam."
"Haydi atlara binelim ve gidelim," dedi Vanion.
Siyah zırhlı yüz Pandion Şövalyesi eyerlerine binerlerken oldukça çok şakırtı oldu. Sparhawk hemen arkasında Kalten, Tynian, Bevier ve Ulath'la Vanion'm yanında yerini aldı. Pandion kolu geride sıraya dizilmişti. Tırısla açılır kapanır köprüyü geçerek kapının dışındaki şaşkın kilise askerlerinin üzerine yürüdüler. Vanion'm işaretiyle yirmi Pandion koldan çıkıp sözde işçileri sardı. "Geri ka-larfımız şehir kapılarını alana kadar onları tutun," diye emir verdi Vanion. "Sonra onları şehrin içine getirip bize katılın."

"Peki, Lordum," diye cevapladı Sör Perraine.
"Tamam, beyler," dedi Vanion, "dörtnal sırası geldi. Kilise askerlerine bizi karşılamak için fazla zaman tanımasak iyi olur."
Genel toplantı binası ve Cimmura'nm doğu kapısı arasındaki kısa mesafeyi gök gürültüsü gibi ses çıkararak geçtiler. Kalten'in kapıların kapatılma olasılığı endişesinin tersine, oradaki askerler zamanında harekete geçemeyecek kadar şaşırmışlardı.

ilhanx

"Aziz Şövalyeler!" diye tiz bir çığlıkla itiraz etti bir subay. "Naip Prensin izni olmadan şehre giremezsiniz!"
"İzninizle, Lord Vanion," dedi nazikçe Tynian.
"Buyurun, Sör Tynian," diye izin verdi. "Yapmamız gereken acil işlerimiz var ve gerçekten boş lakırdı için zamanımız yok."
Tynian atını ileri sürdü. Deiralı şövalyenin aldatıcı biçimde yumuşak, yuvarlak bir suratı vardı. Zırhı aşırı gelişmiş gövdesini, kollarını ve omuzlarını gizliyordu. Kılıcını çekti. "Dostum," dedi nazikçe subaya, "iyi biri olup kenara çekilecek misin, ki ilerleyebilelim? Hiçbirimizin burada nahoş bir şey istemediğine eminim." Ses tonu kibar, neredeyse sohbet edercesineydi.
Kilise askerlerinin çoğu uzun zamandır Cimmura'da istedikleri gibi davrandıkları için otoritelerini sorgulayacak birileriyle karşılaşmaya gerçekten hazır değillerdi. Bu askerlerden biri olmak subayın kötü şansıydı. "Naip Prens'ten özel emir olmadan şehre girmenizi yasaklarım," diye inatçı bir şekilde belirtti.
"O zaman, son sözün bu mu?" diye pişman bir tonla sordu.
"Öyle."
"Bu senin kararın, dostum," dedi Tynian. Sonra üzengilerinin üzerinde kalktı ve kılıcıyla omuz üstünden geniş bir kavis çizdi.
Subay gerçekten kimsenin ona karşı geleceğine inanamadığı için kendini korumak için hiçbir hareket yapmadı. Tynian'in ağır, geniş yüzlü kılıcı boynunla omzunun kesiştiği noktadan girip çaprazlamasına bedenini bölerken ifadesi şaşkındı. Kan korkunç yaradan fışkırdı. Birden gevşeyen Tynian'in kılıcı da subayın çelik göğüs zırhının büyük yangının içeri ezilmiş kenarlarında asılı kaldı. Tynian eyerinde geri yaslandı, ayağını üzengisinden çıkarıp kılıcının üzerindeki gövdeye bir tekme attı. "Yolumuzdan çekilmesini söyledim, Lord Vanion. Öyle yapmayı tercih etmediği için şu anda olan tamamen onun sorumluluğundadır, değil mi?"

"Kesinlikle, Sor Tynian," diye onayladı Vanion. "Bu konuda size yüklenebilecek bir suç görmüyorum. Siz çok naziktiniz."
"O zaman gidelim," dedi Ulath. Savaş baltasını eyerinin kenarındaki askısından çekti. "Tamam," dedi gözleri faltaşı gibi açılmış kilise askerlerine, "sıra kim de?"
Askerler kaçtılar.
İşçilere muhafızlık eden şövalyeler, önlerinde bir araya toplanmış tutuklularla beraber tırısa kalkmış geldiler. Vanion on tanesini kapıları tutmaları için bıraktı ve kol şehre doğru hareket etti. Cim-mura halkı saraydaki durumdan tamamen haberdardı ve kasvetli ifadeli, meşum siyah zırhlanyla kaldırım taşı sokaklarda at süren Pandion Şövalyeleri'ni gördüklerinde çatışmanın eli kulağında olduğunu hemen anladılar. Sokaklardaki kapılar çat diye kapatıldı, kepenkler aceleyle içerden örtüldü.
Şövalyeler artık terk edilmiş sokaklarda at sürüyorlardı.
Arkalarından sinir bozucu ani bir vızıltı ve sert bir tmk sesi duyuldu. Sparhawk, Faran'ı yarı döndürdü.
"Gerçekten arkanı kollamalısın, Sparhawk," dedi Kalten. "Bu bir arbalet oku ve seni tam kürek kemiklerinin arasından vuracaktı. Bana kalkanımı tekrar tamir etme parasını borçlusun."
"Sana bundan fazlasını borçluyum, Kalten," dedi Sparhawk.
"Tuhaf," dedi Tynian. "Arbalet bir Lamork silahıdır. Kilise askerlerinin çoğu bunu taşımaz."
"Belki bu kişisel bir iştir," diye homurdandı Ulath. "Son zamanlarda herhangi bir Lamorku gücendirdin mi, Sparhawk?"
"Bildiğim kadarıyla hayır."
"Saraya gittiğimizde geniş bir sohbet için fazla zaman olmaya-cak,"dedi Vanion. "Oraya vardığımızda askerlere silahlarını atmalarım emredeceğim."
"Ne dersin atacaklar mı?" diye sordu Kalten.
Vanion neşeyle sırıttı. "Büyük ihtimalle - birkaç itiraz dersi olmadan - hayır. Oraya ulaştığımızda Sparhawk, buradaki arkadaşlarını alıp saraya giden kapıyı korumanı istiyorum. Kilise askerlerini koridorlarda kovalamak isteyeceğimizi sanmıyorum."
"Doğru," diye onayladı Sparhawk.
Şehir kapılarından kaçanların uyardığı kilise askerleri sarayın avlusunda sıraya girmişlerdi ve aşırı süslü saray kapıları kapalıydı.

"Koçbaşmı getirin," diye seslendi Vanion.
Bir düzine Pandion eyerlerine bağlı ip askılarda taşıdıkları ağır bir kütükle atlarını ileri sürdüler. Kapıları parçalamalan yaklaşık on beş dakika aldı. Sonra Pandion şövalyeleri avluya daldılar.

ilhanx

"Silahlannızı atın!" Avludaki şaşkın askerlere bağırdı Vanion.
Sparhawk arkadaşlarını avlunun çevresinden saraya giriş yapan geniş kapılara dolaştırdı. Atlarından inerek kapının önündeki askerlerle karşı karşıya kalmak için merdivenlerden tırmandılar. Görevdeki subay kılıcını çekti. "Kimse giremez!" diye bağırdı.
"Yolumdan çekil, komşu," dedi Sparhawkölümcül sakinlikte.
"Pandionlardan emir al -" diye başladı subay. Sonra bir kavunun taş bir zemine düşerken çıkardığına benzer ani bir sesle, Ku-rik zincirli çivili gürzüyle beynini ustaca dağıtınca, gözleri cansız-laştı. Subay kasılmalarla yer yığıldı.
"Bu yeni bir şey," dedi Sör Ulath'a Sör Tynian, "daha önce birinin beyninin kulaklarından çıktığını görmemiştim."
"Kurik gürzü iyi kullanıyor," diye onayladı Ulath.
"Sorusu olan var mı?" diye diğer askerlere meşumca sordu Sparhawk.
Ona bakakaldılar.
"Hatırladığım kadarıyla, silahlarınızı atmanız söylendi," dedi Kalten.
Hızla silahlarını attılar.
"Burada nöbeti devralıyoruz," dedi Sparhawk. "Avludaki arkadaşlarınıza katılabilirsiniz."
Hızla merdivenlerden aşağı indiler.
Atlı Pandionlar avludaki kilise askerlerine yavaş yavaş yaklaşıyorlardı. Askerlerin en fanatik olanlarında bazı direnişler oldu, Pandion Şövalyeleri eğitmenlerinin bahsettiği 'itiraz dersleri'nden oldukça çok verdiler. Avlunun ortası kısa zamanda kan gölüne döndü. Sahipsiz başlar, kollar ve birkaç bacak etrafa dağılmıştı. Askerler çarpışmanın gidişini gördükçe, silahlarını attılar ve teslim olmak için ellerini kaldırdılar. Sadece küçük bir direniş vardı ama şövalyeler boğuşan askerleri bir duvara kıstırıp kestiler.
Vanion avluda etrafına bakındı. "Sağ kalanları toplu olarak ahırlara götürün ve birkaç nöbetçi bırakın." Sonra atından inip kı-nlmış kapıya geri gitti. "Her şey bitti, küçük ana," diye Talen ve
60

Berit'le dışarıda bekleyen Sephrenia'ya seslendi. "Artık güvenle içeri gelebilirsiniz."
Sephrenia bir eliyle gözlerini kapatarak beyaz kısrağını avluya soktu. Ama, Talen parlak, kötü parıltılı gözlerle etrafa bakındı.
Ulath ölü subayın omuzlarını tutmak için eğilirken Kurik'e, "Haydi bundan kurtulalım," dedi. Cesedi bir kenara taşıdılar ve Tynian düşünceli bir şekilde üst basamaktaki beyin artıklarını ayağıyla temizledi.
Talen atından inip Sephrenia'ya inmesi için yardım etmeye giderken Sparhawk'a, "düşmanlarınızı hep böyle parçalar mısınız?" diye sordu.
Sparhawk omuz silkti. "Vanion askerlere daha fazla direnirlerse ne olacağını göstermek istedi. Genelde kesip parçalamak oldukça ikna edicidir."
"Böyle yapmanız gerekiyor muydu?" Sephrenia ürperdi.
"Biz önden gitsek iyi olur, küçük ana," dedi Sparhawk, Vanion yanında yirmi şövalyeyle onlara katıldığında. "Saklanan askerler olabilir."
Tahmin edildiği gibi birkaç tane vardı ama Vanion'm şövalyeleri onları saklandıkları yerden çıkardılar ve ana kapıdan çıkarıp ahırdaki yoldaşlarına katılmalarıyla ilgili kesin emirler verdiler.
Meclis salonunun kapısında nöbetçi yoktu, Sparhawk kapıyı açıp Vanion için tuttu.
Lycheas dudakları sarkmış, titreyerek konsül masasındaki kırmızılı şişman bir adamın arkasına sinmişti. Baron Harparin mutsuzca çan kordonlarından birini çekiyordu. "Buraya giremezsiniz!" dedi Vanion'a yüksek perdeden tiz efemine sesiyle. "Kral Lycheas'm yetkisiyle bir an önce gitmenizi emrediyorum.
Vanion soğukça baktı. Sparhawk, Vanion'm bu iğrenç oğlancıyı küçük gördüğünü biliyordu. "Bu adam sinirime dokunuyor," dedi tatsız bir sesle, Harparin'i işaret ederek. "Biri onunla ilgili bir şey yapar mı?"
Ulath masanın etrafından döndü, savaş baltası elindeydi.
"Bunu yapmaya cesaret edemezsiniz!"diye cıyakladı Harparin, geriye sinip hâlâ çan kordonunu boşuna çekerek. "Kraliyet meclisi üyesiyim. Bana bir şey yapmaya cesaret edemezsiniz."
İşin doğrusu, Ulath cesaret etti. Harparin'in kafası bir top gibi
61

zıpladı ve sonra halının üzerinde pencerenin kenarında durana dek yuvarlandı. Ağzı ardına kadar açıktı, gözleri dehşetten dışarı fırlamıştı. "Aklınızda olan aşağı yukarı bu muydu, Lord Vanion?" diye nazikçe sordu iri yarı Thalesialı.
"Yaklaşık olarak, evet. Teşekkür ederim, Sör Ulath."
"Ya bu ikisine ne demeli?" Ulath baltasını Lycheas ve şişman adama çevirdi.

ilhanx

"Şey - hayır, şimdi değil, Sör Ulath." Pandion eğitmeni ölen şövalyelerin kılıçlarının bulunduğu sandığı taşıyarak meclis masasına yaklaştı. "Şimdi, Lycheas, Lenda Kontu nerede?" diye sordu.
Lycheas ağzı açık donakalmıştı.
"Sör Ulath," dedi buz gibi bir sesle Vanion.
Ulath kan lekeli baltasını acımasızca kaldırdı.
"Hayır!" diye çığlık attı Lycheas. "Lenda aşağıda mahzene hapis. Ona zarar vermedik, Lord Vanion. Yemin ederim ki onun -"
"Lycheas ve diğerini aşağıya zindana götürün," diye bir çift şövalyeye emretti Vanion. "Lenda Kontu'nu serbest bırakın ve onun hücresine bunları koyun. Sonra Lenda'yı buraya getirin."
"İzin verir misiniz, Lordum?" diye sordu Sparhawk.
"Tabii ki."
"Piç Lycheas," dedi resmice Sparhawk, "Kraliçe'nin Şampiyonu olarak, seni devlete ihanetten tutuklamak benim için bir zevk. Cezası oldukça iyi bilinir. Durum uygun olur olmaz bununla ilgileneceğiz. Bunu düşünmek sana hapsedildiğin süre içinde geçen uzun, sıkıcı saatlerde meşgul olacak bir şey verebilir."
Ulath tekrar baltasını tartıp, "Seni zaman Ve para harcamaktan kurtarabilirim, Sparhawk," diye teklif etti.
Sparhawk bunu düşünüyormuş gibi yaptı. "Hayır," dedi kararsız bir ifadeyle. "Lycheas, Cimmura halkını hiçe sayarak yönetti. Sanırım halk güzel ve kalabalık bir halka açık idamı hak etti."
Sör Perraine ve diğer şövalye onu Baron Harparin'in gözleri açık kalmış kafasının yanından çekip salondan çıkarırlarken Lycheas dehşetten açıkça zırlıyordu.
"Sert ve insafsız birisin, Sparhawk," diye belirtti Bevier.
"Biliyorum." Sparhawk Vanion'a baktı. "Lenda'yı beklememiz gerekecek. Taht odasının anahtarı onda. Ehlana'nm uyanıp kapısını kırılmış bulmasını istemiyorum."

Vanion başıyla onayladı. "Benim de bir şey için ona ihtiyacım var," dedi. Kılıç sandığını meclis masasına koyup iskemlelerden birine oturdu. "Aklımdayken, Sephrenia gelmeden Harparin'i ört. Bu tip şeyler onu üzer." Bu, Sparhawk'a Vanion'm Sephrenia ile âdet olandan çok daha fazla ilgilendiğim düşündüren bir başka ipucuydu.
Ulath pencereye gidip örtülerden birini hızla çekti ve Harpa-rin'in başını gövdesinin yanma yollamak amacıyla tekme atmak için geri döndü, sonra kalanları örttü.
"Harparin artık bizimle olmadığı için bütün bir nesil küçük oğlan çocukları güvenle uyuyacak," diye kaygısızca yorumladı Kal-ten, "ve her akşam dualarında Ulath'ı anacaklar."
"Alabileceğim bütün hayır duaları alacağım." Ulath omuz silkti.
Sephrenia, arkasında Talen ve Berit'le içeri girdi. Etrafına bakındı. "Şaşırdığıma memnunum," diye belirtti. "Bir katliam daha bekliyordum." Sonra gözleri kısıldı. Duvarın yanında örtülü yatan gövdeyi gösterdi. "O da ne?" diye sordu.
"Eski Baron Harparin" dedi Kalten. "Birden aramızdan ayrıldı."
"Bunu sen mi yaptın, Sparhawk?" diye suçladı.
"Ben mi?"
"Seni çok iyi tanıyorum, Sparhawk."
"Doğrusu bendim, Sephrenia," diye ağır ağır konuştu Ulath. "Seni rahatsız ettiyse çok özür dilerim ama ben Thalesialıyım. Biz herkes tarafından barbar olarak tanınırız." Omuz silkti. "Bir tane az veya çok ama gene de anavatanın ününü destekler, değil mi?"
Kadın cevap vermeyi reddetti. Odadaki diğer Pandionlarm yüzlerine baktı. "İyi. Hepimiz buradayız. Sandığı aç, Vanion."
Vanion kılıç sandığını açtı.
"Aziz Şövalyeler," dedi Sephrenia, Sör Gared'in kılıcını masada sandığın yanma koyarken. "Aylar önce, on ikiniz Kraliçe Ehlana'yı hayatta tutmak için gerekli büyülemeyi yapmak için bana katıldınız. Cesur arkadaşlarınızdan altısı o zamandan beri Ölüler Evi'ne gitti. Bununla beraber, kraliçeyi iyileştirmek için büyüyü bozarken kılıçlarının orada olması gerekiyor. Bu yüzden, orada olan her birinizin yanında birer tane de ölen biraderlerinizin kılıcını taşımanız gerekiyor. Bu kılıçları almanızı sağlayacak büyüyü ben yapacağım. Sonra ölenlerin kılıçlarının sizden alınacağı taht odasına gideceğiz."

Vanion şaşırmıştı. "Alınacak mı? Kimler tarafından?"
"Gerçek sahipleri tarafından."

ilhanx

"Taht odasına hayaletleri mi çağıracaksın?" dedi hayretle.
"Onlar çağnlmadan gelecekler. Yeminleri bunu garanti ediyor. Daha önce olduğu gibi, kılıçlarınızı uzatarak tahtı çevreleyeceksiniz. Büyüyü bozacağım ve kristal yok olacak. Gerisi Sparhawk -ve Bhelliom'a - kalıyor."
"Benim tam olarak ne yapmam gerekiyor?" dedi Sparhawk.
"Zamanı geldiğinde sana söyleyeceğim/' diye cevapladı kadın. "Aceleyle yanlış bir şey yapmanı istemiyorum."
Sör Perraine, yaşlı Lenda Kontu'na meclis salonuna girmesi için eşlik etti.
"Zindan nasıldı, Lordum?" diye yumuşakça sordu Vanion.
"Rutubetli, Lord Vanion. Üstelik karanlık ve çok kötü kokuyor. Zindanların nasıl olduğunu bilirsiniz."
"Hayır." Vanion güldü. "Bilmiyorum. Bu denemekten vazgeçtiğim bir tecrübe." Yaşlı saraylının kırışmış yüzüne baktı. "İyi misin, Lenda? Çok yorgun gözüküyorsun."
"Yaşlı adamlar hep çok yorgun gözükürler, Vanion." Lenda nazikçe gülümsedi. "Ve çoğundan daha yaşlıyım." İnce, yaşlı omuzlarını doğrultu. "Bazen zindana atılmak bu amme hizmetinin mesleki bir riskidir. Alışıyorsun. Daha kötüsünü gördüm."
"Lycheas ve şişman adamın zindandan hoşlanacağından eminim, Lordum," dedi yavaşça Kalten.
"Bu konuda şüpheliyim, Sör Kalten."
"Hapislerinin sonunda öteki dünyaya gidecekleri gerçeğinden onları haberdar ettik. Zindanı tercih edeceklerinden eminim. Sıçanlar o kadar da kötü değillerdir."
"Baron Harparin'i görmedim," dedi Lenda. "Kaçtı mı?"
"Bir şekilde Lordum," dedi Kalten. "Çok kırıcıydı. Harparin'in nasıl olduğunu bilirsiniz. Sör Ulath nezaket dersi verdi - baltasıyla."
"Bugün neşeli sürprizlerle dolu," diye kıkırdadı Lenda.
"Lord Lenda," dedi oldukça resmi bir şekilde Vanion, "şimdi kraliçeyi iyileştirmek için taht odasına gidiyoruz. Daha sonra doğabilecek şüphelere karşı onun kimliğini ispat için yeniden canlandırmaya tanık olmanızı istiyorum. Halk hurafelere fazla inanır; etrafta onun gözüktüğü gibi olmadığı şeklinde, Ehlana'yı etkileye-

cek söylentiler çıkarmak isteyebilecekler var."
"Çok iyi, Lord Vanion," diye onayladı Lenda, "ama onu nasıl iyileştirmeyi planlıyorsunuz?"
"Göreceksiniz." Sephrenia gülümsedi. Elini kılıçların üzerine uzatıp bir süre Styricçe konuştu. Büyüyü bırakmasıyla kılıçlar parladı ve Kraliçe Ehlana'nın kristale kapatılmasında bulunan şövalyeler masaya ilerlediler. Sephrenia onlarla alçak sesle konuştu ve her biri kılıçlardan birini aldı. "Çok iyi," dedi kadın, "şimdi taht odasına gidelim."
"Bütün bunlar çok esrarengiz," dedi Sparhawk'a Lenda, koridordan taht odasına doğru yürürlerken.
"Hiç gerçek büyü yapılırken gördünüz mü, Lordum?"
"Büyüye inanmam, Sparhawk."
"Bu kısa zamanda değişebilir, Lenda." Sparhawk gülümsedi.
Yaşlı saraylı cebinden anahtarı çıkarıp taht odasının kapısını açtı. Sonra içeri doğru Sephrenia'yı izlediler. Oda karanlıktı. Lenda hapiste olduğu sırada mumlarla ilgilemlmemişti. Sparhawk hâlâ karanlıkta yankılanan Kraliçe'nin düzenli kalp atışlarını duyabiliyordu. Kurik çıkıp bir meşale getirdi.
"Yeni mumlar gerekiyor mu?" diye Sephrenia'ya sordu.
"Kesinlikle," dedi Sephrenia. "Ehlana'yı karanlık bir odada uyandırmayalım."
Kurik ve Berit erimiş mumları yenileriyle değiştirdiler. Sonra Berit ciaha önce hiç görmeden sadıkça hizmet ettiği genç kraliçesine merakla baktı. Bakışı tamamen uygun hürmeti taşıyordu ama Sparhawk bunda basit saygıdan biraz fazlası olduğunu düşündü. Berit Ehlana ile aynı yaştaydı ve her şeyden önce kraliçe çok güzeldi.
"Böyle daha iyi," dedi Sephrenia mumla aydınlatılmış odada etrafına bakmarak. "Sparhawk, benimle gel." Onu, tahtın üzerinde durduğu kaideye götürdü.
Ehlana aylardır durduğu gibi oturuyordu. Soluk, san saçlarının üzerinde tacı vardı ve tören cüppesini giyiyordu. Gözleri kapalı, ifadesi sakindi.
"Sadece birkaç dakika daha, Kraliçem," diye mırıldandı Sparhawk. Tuhaf bir şekilde gözleri yaşlarla doldu, kalbi bedeninden fırlayacak gibiydi.
"Zırh eldivenlerini çıkar, Sparhawk. Kullanacağın zaman yü-

züklerin Bhelliom'a değmesi gerekiyor."

ilhanx

Sparhawk örme zırh eldivenlerini çıkardı, ceketinin içine uzanıp, branda keseyi çıkardı ve büzgü iplerini çözdü.
"Tamam, beyler," dedi Sephrenia, sağ kalan şövalyelere, "yerlerinizi alın."
Vanion ve diğer beş şövalye tahtın etrafına yerleşti, her biri hem kendi kılıcını hem de ölen bir biraderinin kılıcını tutuyordu.
Sephrenia Sparhawk'm yanında durup Styricçe büyüyü oluşturmaya başladı, parmakları eşlik ediyordu. Mumlar neredeyse sesli büyüyle aynı zamanda kararıp titreyerek yanmaya başladılar. Sephrenia büyüyü yaparken oda yavaş yavaş o tanıdık ölüm kokusuyla doldu. Sparhawk etraftaki şövalyelere bakmak için gözlerini bir an Ehlana'mn yüzünden ayırdı. Daha önceki altı kişi, şimdi on ikiydi. Önceki aylarda birer birer ölenlerin saydamsı görüntüleri son bir kez daha kılıçlarını almak için çağrılmadan gelmişlerdi.
Sephrenia ölü ve de canlıları ayırt etmeksizin, "Şimdi, Aziz Şövalyeler," diye talimat verdi, "kılıçlarınızı tahta doğru uzatın." Ve farklı bir büyü söylemeye başladı. Her kılıcın ucu parlamaya başladı ve tahtı saf bir ışık halkasıyla çevirene kadar uçların parlamaları artmaya devam etti. Sephrenia kolunu kaldırdı, bir tek kelime söyledi, sonra hızla kolunu aşağı indirdi. Tahtı saran kristal örtü su gibi dalgalanıp yok oldu.
Ehlana'mn başı öne düştü ve bedeni korkunç şekilde titremeye başladı. Nefes alışı zorlaştı ve odada hâlâ yankılanan kalp atışları tekledi. Sparhawk ona yardım etmek için kaidenin üzerine fırladı.
"Daha değil!" dedi sertçe Sephrenia.
"Ama -"
"Dediğim gibi yap!"
Sparhawk çaresizce hasta kraliçesinin başında ona bir saat gibi gelen bir dakika boyunca durdu. Sonra Sephrenia ilerleyip Ehlana'mn çenesini iki eliyle kaldırdı. Kraliçe'nin gözleri iyice açık ve boştu. Yüzü garip bir şekilde çarpılmıştı.
"Şimdi, Sparhawk," dedi Sephrenia, "Bhelliom'u al ve onu kraliçenin kalbine dokundur. Yüzüklerin ona dokunduğundan emin ol. Aynı zamanda, ona Kraliçe'yi iyileştirmesini emret."
Sparhawk safir gülü iki eliyle kaldırdı, sonra çiçek-taşı nazikçe Ehlana'mn göğsüne dokundurdu. "Kraliçemi iyileştir, Bhelliom

Mavi Gül!" diye yüksek sesle emretti.
Ellerinin arasındaki mücevherden gelen aşırı güç Sparhawk'i dizlerinin üzerine çökertti. Sanki odadan karanlık bir gölge geçmiş gibi mumlar titreyip donuklaştı. Acaba bir şey mi kaçıyordu? Yoksa bu belki de bütün rüyalarına sık sık giren ve onu izleyen korkunç şeyin gölgesi miydi? Ehlana kaskatı kesildi, narin bedeni tahtının arkasına şiddetle çarptı. Kısık kısık hırıldadı. Sonra faltaşı gibi açılmış gözleri birden anlamlılaşıp şaşkınlık içinde Sparhawk'a baktı.
"Oldu!" dedi titreyen bir sesle Sephrenia ve yorgun bir şekilde kaidenin üzerine yığıldı.
Ehlana derin, iç titreten bir nefes aldı. "Şövalyem!" diye önünde diz çökmüş siyah zırhlı Pandion'a kollarım uzatarak dermansızca seslendi. Sesi zayıf olmasına rağmen, artık Sparhawk'm hatırladığı çocuğumsu değil, dolgun ve derin bir kadın sesiydi. "Ah, Sparhawk'im, sonunda bana döndün." Titreyen kollarını zırhlı omuzlara sardı, yüzünü Sparhawk'm kalkmış siperliğinin içine soktu ve uzun uzun öptü.
"Şimdilik bu kadar yeter, çocuklar," dedi Sephrenia. "Spar-hawk, onu odasına taşı."
Sparhawk çok rahatsız oldu. Ehlana'nm öpücükleri hiç çocukça değildi. Bhelliom'u yerine koyup miğferini çıkardı ve Kalten'e attı. Sonra nazikçe kraliçesini kaldırdı. Ehlana soluk kollarını Spar-.hawk'in omuzlarına atıp yanağını yanağına dayadı. "Seni buldum," diye soludu, "ve seni seviyorum. Seni asla bırakmayacağım."
Sparhawk, Ehlana'nın yaptığı bu alıntıyı fark etti. Bu hiç de yakışık almıyordu. Daha da rahatsız oldu. Burada bir yerde ciddi bir hata vardı.

dördüncü bölüm
JMLf

EHLANA SORUN OLACAKTI, Sparhawk, ertesi gün kraliçenin huzuruna çıktıktan sonra zırhını çıkarırken buna karar verdi. Sürgünü sırasında Ehlana aklından asla çıkmamasına rağmen, şimdi bir sürü tehlikeli ayarlama yapmak zorunda olduğunu fark etti. Ayrıldığında, ilişkileri açık ve netti. O yetişkin; Ehlana da bir çocuk. Şimdi bu durum değişmiş ve her ikisi de hükümdar, tebaa ilişkisine uzak bir düzlemde davranıyorlardı. Kurik ve diğerleri ona, neredeyse bebeklikten büyüttüğü kızın, Annias zehirlemeden önceki birkaç ay boyunca fevkalade bir mücadele azmi gösterdiğini söylemişlerdi. Bunu duymak bir şeydi; yaşamak başka bir şey. Bu, Ehlana ona karşı sert ya da emredici tavır alıyor anlamına

ilhanx

gelmiyordu, çünkü öyle değildi. Sparhawk, Ehlana'nm ona karşı içten bir ilgi duyduğunu hissetti, düşündü - ve umdu. Dileklerini kabul etmesini uman bir izlenim vermek için Sparhawk'a doğrudan emir vermedi. İşlevlerini ortada bir yerde sürdürüyorlardı ve burada ciddi yanlış adımlar atmak için her türlü olanak vardı.
Son birkaç olay bunun en güzel örnekleriydi. İlk olarak, Sparhawk, Ehlana'nm onun yan odasında yatmak istemesi karşısında kendini oldukça uygunsuz, hatta biraz rezilce hissetti. Bunu belirtmeye kalktığında, Ehlana onun korkularına güldü. Zırhının dedikodulara karşı küçük bir güvenlik sağlayacağım düşündü. Her şeyden önce zaman kötüydü ve Kraliçe Ehlana'nm korunmaya ihtiyacı vardı. Şampiyonu olarak ona muhafızlık yapmak Spar-hawk'm görevi - hatta hakkıydı. Bununla beraber, bir sonraki sabah huzuruna zırhıyla çıktığında, Ehlana burnunu kıvırıp hemen giysisini değiştirmesini önerdi. Bunun çok ciddi bir hata olacağını biliyordu. Zırhının içinde Kraliçe'nin Şampiyon'u olmak bir şeydi ve sağlığını mantıklı bir şekilde düşünen herkesin Sparhawk'm

kraliyet üyesine yakınlığı konusunda söylenti çıkarma olasılığı yoktu. Ama yelek ve tayt giyerse bu çok başka bir şey olacaktı. Hizmetkârlar konuşmayı severdi. Saray hizmetkârlarının dedikoduları bir şekilde bütün şehre yayılırdı.
Sparhawk kuşkuyla aynaya baktı. Yeleği gümüş süslü siyah kadifeydi. Taytı ise griydi. Giysi hafifçe üniformaya benziyordu. Seçtiği yarım siyah çizmelerin son zamanlarda sarayda moda olan sivri burunlu ayakkabılardan çok daha askeri görünüşü vardı. Uzun meçi sinirlenerek reddetti, ağır geniş kılıcım kemerine bağladı. Etkisi biraz gülünçtü ama koca silahın varlığı Sparhawk'm Kraliçe' nin bölümünde olmasının iş icabı olduğunu açıkça ortaya koyuyordu.
Sparhawk, Ehlana'nm dizlerinde mavi saten yatak örtüsüyle, yastıklara dayanarak bir divana uzandığı odasına döndüğünde, Kraliçe, "Bu kesinlikle saçma, Sparhawk," diye güldü.
"Kraliçem?" dedi sakince.
"Geniş kılıç, Sparhawk. Giysine hiç uymuyor. Lütfen bir an önce onu çıkar ve senin için bulunmasını emrettiğim meçi tak."
"Görünüşüm sizi rahatsız ettiyse, Majesteleri, çekileceğim. Ama kılıç bulunduğu yerde kalıyor. Sizi bir örgü şişiyle koruyamam."
Ehlana'nın gri gözleri parladı. "Sen -" diye ateşlice başladı.
"Bu benim kararım Ehlana," diye onun itirazını kesti. "Senin güvenliğinden ben sorumluyum ve bunun için yaptıklarım tartışmaya açık değildir."
Uzun, sert bakışlarla birbirlerini süzdüler. Sparhawk isteklerinin son kez çatışmadığından emindi.
Ehlana'nın bakışları yumuşadı. "Şampiyonum çok sert ve eğilmezdir," dedi.
"Majesteleri'nin güvenliği söz konusu olunca, evet." Bunu sertçe söyledi. Bunun başlangıçta anlaşılmasını sağlamak en iyisiydi.
"Ama niçin tartışıyoruz ki, şövalyem?" Göz kapaklarını kırpıştırarak kaprislice gülümsedi.
"Bunu yapma, Ehlana," dedi otomatik olarak, o daha küçük bir kızken kullandığı öğretmen tavrını takınarak. "Sen kraliçesin, istediğini yaptırmaya çalışan cilveli bir oda hizmetçisi değil. Ne sor ne de etkileyici olmaya çalış. Emret."
"Sana emredersem kılıcını çıkaracak mısın, Sparhawk?"
"Hayır, ama genel kurallar bana uygulanmaz."

"Buna kim karar verdi?"
"Ben verdim. İstersen Lenda Kontu'nu çağırtabiliriz. Yasaları çok iyi bilir ve bu konuda bize kendi fikrini söyleyebilir."
"Aleyhinde karar verirse onu umursamayacaksın, değil mi?"
"Evet."
"Bu dürüstçe değil, Sparhawk."
"Dürüst olmaya çalışmıyorum, Kraliçem."
"Sparhawk, yalnız olduğumuzda, şu 'Kraliçeleri' ve 'Majestele-ri'ni bir kenara bırakabilir miyiz, ne dersin? Her şeyden önce, benim bir ismim var ve çocukken onu kullanmaya korkmazdın."
"Nasıl isterseniz." Sparhawk omuz silkti.
"Söyle, Sparhawk. 'Ehlana' de. Zor bir isim değil, eminim ki söylerken boğazında düğümlenmeyecek."
Sparhawk gülümsedi. "Tamam, Ehlana," diye teslim oldu. Kılıç konusundaki yenilgiden sonra, Ehlana'nın saygınlığını korumak için bir zafere ihtiyacı vardı.

ilhanx

"Gülümsediğinde çok daha yakışıklısın, Şampiyonum. Daha sık denemelisin." Yastıklarına geri yaslandı, düşünceliydi. Açık sarı saçları bu sabah dikkatle taranmıştı, az ama oldukça pahalı mücevherler takıyordu. Beyaz tenine oldukça zıt olarak yanakları hoş pembelikteydi. "Salak Aldreas seni sürgüne gönderdiğinde Ren-do/da ne yaptın?"
"Baban hakkında böyle konuşmak hiç uygun değil, Ehlana."
"Pek baba sayılmazdı, Sparhawk. Zekâsı da zeki diyebileceğin bir seviyede değildi. Kız kardeşini eğlendirmek için harcadığı çabalar beynini yumuşatmış olmalı."
"Ehlana!"
"Sparhawk, erdem taslayıcılığı yapma. Bütün saray - hatta bütün şehir - biliyor."
Sparhawk kraliçesi için koca bulma zamanının geldiğine karar verdi. "Prenses Arissa hakkında bu kadar çok şeyi nasıl öğrendin? O, sen daha doğmadan Demos yakınındaki manastıra yollandı."
"Dedikodular çok yavaş kaybolur, Sparhawk. Ve Arissa hiç de ağzı sıkı biri değildi."
Sparhawk konuyu değiştirmek için bir yol aradı. Ama Ehlana söylediklerinin, basit imalarının farkmdaymış gibi gözüktü, onun bu kadar gerçekçi olabileceği fikrim kabul edemedi. Kafasmm bir

bölümü inatla onun açıkça gözüken olgunluğunun altındaki geçmesi takılmıştı, o hâlâ on yıl önce bıraktığı saf çocuktu. "Sol elini uzat. Sana bir şey vereceğim."
İlişkilerinin konumu hâlâ belirsizdi. İkisi de bunu bir şekilde biliyorlardı ve bu onları rahatsız ediyordu. Sparhawk, katı, resmi ve haşin, neredeyse askeri komut veren bir tavır arasında ileri geri oynuyordu. Ehlana ise dengesizdi, bir an eğittiği ve karakterini biçimlendirdiği kıpır kıpır, yuvarlak dizli bir kız, bir an tamamen olgunlaşmış bir kraliçeydi. 'Olgunlaşmak/ denen süreç Elenia Kraliçesinde çok önemli değişimler yapmıştı. Sparhawk bu değişimler oluşurken burada değildi ve şimdi onlar önüne tamamen gelişmiş bir şekilde çıkmıştı. Ona incitmeden bakabilmek için elinden geleni yapmaya çalıştı. Ehlana kendi adına, son zamanlarda kazandığı niteliklerinin bilincindeymiş gibiydi. Onları göstermek - hatta onlarla gösteriş yapmak - arzusu ile herhangi bir şeyin arkasında saklamak için duyduğu sıkıntılı isteğin arasında bocalıyormuş gibi gözüküyordu. Bu ikisi için de zor bir zamandı.
Ehlana'nm neredeyse üstün gelen dişiliği, kraliçesel tavrı ve şaşırtıcı açıksözlülüğü Sparhawk'i afallatmıştı. Yüzükler o kadar birbirlerine benziyorlardıki yanlışlıkla kendisininkini çıkartması affedilebilirdi. Sparhawk sonraki etkisini düşünmeden onu Ehlana'nm parmağına geçirdi.
İki yüzüğün benzerliğine rağmen, aralarında ufacık farklar vardı. Kadınlar bunun gibi minnacık farklılıkları ayırt etmekteki becerileriyle çok ünlüdür. Ehlana'nm Sparhawk'm parmağına o anda taktığı yüzüğe bakışı üstünkörü gözüktü, sonra bir mutluluk çığh-ğıyla kollarını Sparhawk'm boynuna dolayıp neredeyse dengesini bozdu ve dudaklarını onunkine yapıştırdı.
Vanion ve Lenda Kontu'nun odaya o anda girmeleri belki şansızlıktı. Yaşlı kont nazikçe öksürdü, Sparhawk saçlarının diplerine kadar kızararak nazik ama sertçe kraliçenin kollarını boynundan çözdü.
Lenda Kontu anlayışla gülümsüyordu ama Vanion'm kaşlarından biri merakla kalktı. "Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz, Kraliçem," dedi diplomatikçe Lenda, "çok hızlı iyileştiğiniz için Lord Vanion ve ben günün bazı önemli devlet meselelerini huzurunuza getirmek için uygun bir zaman olduğunu düşündük."

"Haklısın, Lenda," diye cevaplayarak odaya girdiklerinde Spar-hawk ile ne yaptıklarını ima eden soruyu bir kenara itti.
"Dışarıda bazı dostlar var, Majesteleri/' dedi Vanion. "Bazı olaylar hakkında Lenda ve benden çok daha ayrıntılı bir özet verebilecekler."
"Hay hay, onları içeri alın."
Sparhawk büfeye gidip kendine bir bardak su doldurdu; ağzı neiense çok kurumuştu.
Vanion dışarı çıkıp Sparhawk'm arkadaşlarıyla geri döndü. "Sanırım, Sephrenia, Kurik ve Sör Kalten'i tanıyorsunuz, Majesteleri," dedi. Sonra Talen'in mesleki eylemlerini uygun göndermelerle atlayarak diğerlerini takdim etti.
"Hepinizle tanıştığıma memnun oldum," dedi şirince Ehlana. "Şimdi, başlamadan önce, bir şey açıklamak istiyorum. Sör Spar-hawk burada bana biraz önce evlenme teklif etti. Ne kadar hoş değil mi?"
Bardak o anda Sparhawk'm dudaklarmdaydı ve kuvvetli bir şekilde öksürmeye başladı.
"Ne var, tatlım?" diye masumca sordu Ehlana.
Sparhawk boğuluyormuş gibi sesler çıkarıp, boğazını gösterdi.
Sparhawk bir şekilde sükunetini ve nefesini topladığında, Lenda Kontu kraliçesine baktı. "Anladığım kadarıyla Majesteleri, şampiyonunun teklifini kabul etmiş?"

ilhanx

"Elbette. Siz geldiğinizde yaptığımda buydu."
"Ya," dedi yaşlı adam. "Anlıyorum." Lenda usta bir politikacıydı ve bunun gibi durumları gülümsemeden atlatabiliyordu.
Kurik, Sparhawk'm elini sımsıkı yakalayıp kuvvetle sıkarak "Tebrikler, Lordum," dedi boğukça.
Kalten, Ehlana'ya bakakalmıştı. "Sparhawk mı?" diye inanmaz-casma sordu.
"En yakın arkadaşlarının senin büyüklüğünü tam olarak anlamamaları tuhaf değil mi, Sparhawk?" dedi Ehlana. "Sör Kalten, sizin çocukluk arkadaşınız dünyanın en üstün şövalyesidir. Bütün kadınlar onun eşi olmaktan gurur duyacaklardır." Kendinden hoşnutça gülümsedi. "Bununla beraber, onu alan benim. Tamam dostlar, oturun ve ben hastayken krallığımda olan bitenleri anlatın. Kısa keseceğinize güveniyorum. Nişanlım ve benim yapmamız gere-

ken planlarımız var."
Vanion ayakta kaldı. Etrafındakilere baktı. "Bir şey atlarsam beni düzeltmekte tereddüt etmeyin." Tavana baktı. "Nereden başlamalı?" diye düşüncelere daldı.
"Beni bu kadar hasta eden şeyi söyleyerek başlayabilirsiniz, Lord Vanion," diye önerdi Ehlana.
"Sizi zehirlediler, Majesteleri."
"Ne?"
"Rendor'dan gelen çok nadir bir zehirle - babanızı öldürenin aynısı."
"Bundan sorumlu olan kim?"
"Babanızı kız kardeşi. Siziyse Piskopos Annias. Chyrellos'daki patrik tahtında gözü olduğunu biliyordunuz, değil mi?"
"Tabii ki. Yoluna çıkmak için elimden geleni yapıyordum. Sanırım o tahta ulaşırsa, Eshadizm'e döneceğim - ya da Styric bile olabilirim. Tanrın beni kabul eder mi, Sephrenia?"
"Tanrıçam, Majesteleri," diye düzeltti Sephrenia. "Bir Tanrıçaya hizmet ediyorum."
"Ne kadar olağanüstü gerçekçi bir inanç. Saçımı kesmem ve ona birkaç Elene çocuğu kurban etmem gerekecek mi?"
"Saçmalama, Ehlana."
"Sadece takılıyorum, Sephrenia." Ehlana güldü. "Ama sıradan Eleneler, Styricler hakkında böyle demiyor mu? Zehirlenme olayını nasıl keşfettiniz, Lord Vanion?"
Vanion çabucak Sparhawk'm Kral Aldreas ile karşılaşmasını ve şu anda Şampiyonu'nun elini - yanlışlıkla - süsleyen yüzüğü alışını anlattı. Sonra Annias'ın bilfiil yönetimi ve kraliçenin kuzeninin Naip Prensliğe yükselişini kapsayarak devam etti.
"Lycheas mı?" diye hiddetle söylendi Ehlana. "Saçma. Kendi başına giyinemez bile." Kaşlarını çattı. "Zehirlendiysem ve bu babamı öldüren zehirin aymsıysa nasıl oldu da hâlâ hayattayım?"
"Sizi hayatta tutmak için büyü kullandık, Kraliçe Ehlana," dedi Sephrenia.
Vanion, Sparhawk'm Rendor'dan dönüşü ve Annias'ın patrikliğe ulaşmak için gereken parayı sağlamak için Ehlana'nm hazinesine girebilmek amacıyla onu zehirlediği konusundaki artan şüphelerinden bahsetti.

O noktadan itibaren Sparhawk hikâyeyi aldı ve son olarak Kilise Şövalyeleriyle yol arkadaşlarının Chyrellos'a, oradan Borrata'ya en sonunda da Rendor'a yolculuklarında onları ağlarına düşürmek isteyeni genç leydiye anlattı.
"Flüt kim?" diye bir ara konuşmayı kesti Ehlana.
"Buluntu bir Styric çocuk," diye cevapladı Sparhawk. "En azından biz öyle düşündük. Yaklaşık altı yaşlarında gözüküyordu ama çok daha yaşlı çıktı." Hikâyesine Rendor'daki takip ettikleri yol ve sonunda hasta kraliçelerini sadece büyünün kurtarabileceğini söyleyen Dabour'daki doktorla karşılaşmalarıyla devam etti. Sonra Martel'le karşılaşmalarını anlattı.
Ehlana yüzünü asıp, "Ondan asla hoşlanmamıştım," dedi.
"Şu anda Annias için çalışıyor," dedi Sparhawk, "ve bizle aynı anda Rendor'daydı. Orada yaşlı çılgın dini bir fanatik vardı -Arasham - ve krallığın dini lideriydi. Martel, yeni patrik seçiminde Annias rahatça hareket edebilsin diye oyalama amacıyla Elene krallıklarını istila etmesi için onu ikna etmeye çalışıyordu. Sephre-nia ile Arasham'm çadırına gittiğimizde Martel de oradaydı."
"Onu öldürdün mü?" diye hiddetle sordu Ehlana.
Sparhawk gözlerini kırptı. Bu Ehlana'nm daha önce hiç görmediği bir tarafıydı-. "Tam olarak doğru zaman değildi, Kraliçem," diye özür diledi. "Bunun yerine Arasham'ı benden haber alana dek istilaya

ilhanx

başlamamaya ikan etmeyi başardım. Martel çıldırdı ama bu konuda bir şey yapamadı. Daha sonra onunla hoş bir sohbet yaptık ve bana zehri bulup Annias'a verenin o olduğunu söyledi."
"Bu bir mahkemede kanıt kabul edilir mi, Lordum?" diye Len-da Kontu'na sordu Ehlana.
"Bu yargıca bağlı, Majesteleri," diye cevapladı.
"Bu konuda merak edecek bir şeyimiz yok, Lenda," dedi acımasızca, "çünkü yargıç da ben olacağım, jüri de."
"Bu yasalara hiç uymaz, Majesteleri," diye mırıldandı.
"Babama ve bana yaptıkları da yasalara uymaz. Hikâyeye devam et, Sparhawk."
"Buraya, Cimmura'ya döndük ve genel toplantı binasına gittik. Katedralin altındaki kraliyet mezarlığında babanızın hayaletiyle karşılaşmak için çağrı aldım. Bana bir çok şey söyledi - ilk olarak onu zehirleyenin halanız ve sizi zehirleyenin Annias olduğunu.
74

Lycheas'm Annias ve Arissa arasındaki ilişkinin neticesi olduğunu da söyledi."
"Tanrıya şükür," diye bağırdı Ehlana. "Ben de onun babamın piçi olmasından korkuyordum. Onu kardeşim değil de kuzenim olarak kabul etmek yeteri kadar kötü değil mi? Kabul edilemez."
"Babanızın hayaleti hayatını kurtarabilecek tek şeyin Bhelliom olduğunu söyledi."
"Bhelliom nedir?"
Sparhawk yeleğinin içine elini uzatıp branda keseyi aldı. Açtı ve safir gülü çıkardı. "Bu Bhelliom, Majesteleri," dedi. Bir kere daha görüntüsünün tam kenarına giren can sıkıcı pırıldamayı gördüğünü hissetti. Mücevheri tutarken bu duygu yüzünden titredi.
"Ne kadar güzel," diye bağırıp uzandı Ehlana.
"Hayır!" dedi sertçe Sephrenia. "Dokunma, Ehlana! Seni yok edebilir!"
Ehlana geri çekildi, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. "Ama Spar-hawk dokunuyor," diye itiraz etti.
"Bhelliom onu tanıyor. Seni de tanıyor olabilir ama işi şansa bı-rakmasak iyi olur. Seni iyileştirmek için harcadığımız o kadar zaman ve uğraşı şu anda kaybetmek için harcamadık."
Sparhawk mücevheri tekrar keseye koyup ortadan kaldırdı.
"Bilmen gereken bir şey daha var, Ehlana," diye devam etti Sephrenia. "Bhelliom dünyadaki en güçlü ve kıymetli şey, Azash gözü dönmüş bir şekilde onu istiyor. Beş yüzyıl önce Otha'nm batıyı istilasının arkasında bu yatıyordu. Otha'nm burada batıda onu bulmaya çalışan Zemochları -ve diğerleri - var. Ne pahasına olursa olsun onu Azash'a vermemeliyiz."
"Onu şimdi yok edecek miyiz?" diye kasvetle sordu Sparhawk. Bu soruyu sormak nedense ona çok fazla güç harcatmıştı.
"Yok etmek mi?" diye bağırdı Ehlana. "Ama çok güzel!"
"Hem de kötü," dedi Sephrenia. Durdu. "Ama belki de kötü doğru kelime değil. İyi ve kötü arasında bir anlayışı yok. Hayır, Sparhawk, iyisi mi onu Ehlana' mn hastalığının yeniden nüksetme tehlikesine karşı bir süre daha tutalım. Hikâyeye devam et. Kısa tutmaya çalış. Kraliçen hâlâ çok zayıf."
"O zaman kısa kesiyorum," dedi. Kraliçesine Randera Gö-lü'ndeki savaş meydanında arayışlarını, sonunda Ghasek Kon-
75

tu'nu nasıl bulabildiklerini anlattı. Sparhawk, Venne Gölü'ndeki olayları anlatırken Kraliçe neredeyse nefesini tutar gibi dikkatle dinledi. Sparhawk, Kral Wargun'un işe burnunu sokusunu - ama tam bu kelimeyi kullanmadan - sonunda da Ghwerig'in mağara-smdaki korkunç çatışmayı ve Flüt'ün gerçek kimliğinin ortaya çıkışını çabucak kaba taslak açıkladı. "Ve işte son durum böyle, Kraliçem," diye tamamladı. "Kral Wargun, aşağıda, Arcium'da Ren-dorlarla savaşıyor; Annias Chyrellos'da Patrik Cluvonus'un ölümünü bekliyor ve siz ait olduğunuz tahtınıza geri döndünüz."
"Ve yeni nişanlandım," diye hatırlattı Ehlana. Bunu unutturmayacağı açıktı. Ehlana bir an düşündü. "Peki Lycheas'ı ne yaptınız?"
"Ait olduğu zindanda, Majesteleri."
"Ya Harparin ve diğeri?"
"Şişko olan hâlâ Lycheas ile beraber zindanda. Harparin oldukça ani bir şekilde bizi terk etti."
"Kaçmasına izin mi verdiniz?"
Kalten kafasını salladı. "Hayır, Majesteleri. Bağırmaya başlayıp meclis salonundan çıkmamızı emretmeye kalktı. Vanion bütün bu gürültüden sıkıldı ve Ulath'm kafasını kesmesine izin verdi."
"Ne kadar yerinde bir davranış. Lycheas'ı görmek istiyorum."
"Dinlenmeyecek misiniz?" diye sordu Sparhawk.
"Kuzenimle birkaç kelime etmeden olmaz."

ilhanx

"Onu ben getiririm," dedi Ulath ve odayı terk etti.
"Lord Lenda," dedi arkasından Ehlana, "kraliyet meclisime başkanlık edecek misiniz?"
"Majesteleri nasıl isterse," dedi aşırı bir reveransla Lenda.
"Ve Lord Vanion, siz de katılır mısınız - diğer işlerinizden boş kalan zamanlarınızda?"
"Onur duyarım, Majesteleri."
"Sparhawk'm da, eşim ve şampiyonum olarak meslis masasında yeri olacak - ve sanırım Sephrenia da."
"Ben Styricim, Ehlana. Elene halkının ırkım hakkındaki hislerini düşünerek bir Styrici meclisine sokmak akıllıca olur mu?"
"Bu saçmalığa bir daha tekrarlanmamak üzere son vereceğim," dedi sertçe Ehlana. "Sparhawk, aklına mecliste faydalı olabilecek başka birileri geliyor mu?"
Sparhawk, düşündü ve birden aklına bir fikir geldi. "Soylu ol-

mayan ama Cimmura'nm sizin var olduğunu bile bilmediğiniz bir yönü hakkında bilgisi olan, çok zeki bir adam tanıyorum."
"Kimdir bu adam?"
"İsmi Platime."
Talen kahkahalarla gülmeye başladı. "Aklını mı kaçırdın, Spar-hawk? Platime'm hazine ve kraliyet mücevherlerinin bulunduğu binaya girmesine izin mi vereceksin?"
Ehlana biraz şaşırmış bir ifadeyle baktı. "Bu adamınla bir sorun mu var?" diye sordu.
"Platime, Cimmura'daki en büyük hırsız," dedi Talen. "Bunu biliyorum çünkü bir zamanlar onun için çalışırdım. Şehirdeki her hırsızı ve dilenciyi - hatta dolandırıcıyı, katili ve fahişeyi - yönetir."
"Kullandığın dile dikkat et, genç adam!" diye bağırdı Kurik.
"Bu kelimeyi daha önce duydum, Kurik," dedi sakince Ehlana. "Ne anlama geldiğini biliyorum. Söyle, Sparhawk, bu önerinin arkasındaki amacın ne?"
"Söylediğim gibi, Platime çok zekidir - hatta bazı açılardan neredeyse hayranlık uyandıracak kadar, biraz tuhaf gelecek ama bir vatanseverdir. Cimmura'daki hayat hakkında çok geniş bilgisi, tahmin bile edemeyeceğim bilgi elde etme yolları var. Cimmura'da - ya da bu konuda dünyanın geri kalanının çoğunda - olan bilmediği hiçbir şey yoktur."
"Onunla görüşeceğim," diye söz verdi Ehlana.
Sonra Ulath ve Sör Perraine çeke çeke Lycheas'ı odaya soktular. Lycheas kuzenine bakakaldı, ağzı açıldı ve gözleri şaşkınlıktan dışarı fırladı. "Nasıl -" diye başladı, sonra dudaklarım ısırarak kesti.
"Beni canlı görmeyi ummuyordun değil mi, Lycheas?" diye ölümcül bir tonlamayla sordu Ehlana.
"Sanırım kraliçenizin huzurunda diz çökmek âdettir, Lycheas," diye kükreyen Ulath, tekmeleyerek piçin ayaklarını yerden kesti. Lycheas düştü ve korkudan yere kapandı.
Lenda Kontu boğazını temizledi. "Majesteleri, hastalığınız döneminde, Prens Lycheas kendisine 'Majesteleri' denilmesinde ısrar etti. Yasalara bakmam gerekecek ama bunun 'vatana ihanet' olduğuna inanıyorum."
"Ben de onu - en azından - bunun için tutukladım," diye ekledi Sparhawk.

"Bu kadarı benim için yeterli," diyen Ulath baltasını kaldırdı. 'Tek bir söz söyleyin, Elenia Kraliçesi ki biz de onun kellesini sarayın kapısındaki bir sırığın ucuna birkaç dakikada yerleştirebilelim."
Lycheas korkuyla gözleri faltaşı gibi açılmış onlara bakakaldı sonra kuzeni düşünür gibi yaparken, hayatım bağışlaması için yal-vararak ağlamaya başladı. Sparhawk en azından Ehlana'nın numara yaptığını umdu. "Burada olmaz, Sör Ulath," dedi biraz pişmanca. "Farkındasınız yerde halılar var."
"Kral Wargun onu asmak istedi," dedi Kalten. Yukarı baktı. "Tavanınız yüksek ve güzel, Majesteleri, kalın kirişleri de var. Bir ip bulmam bir dakika bile sürmez. Kaşla göz arasında onu sallan-dırabiliriz, asma kafa kesme kadar etrafı kirletmez."
Ehlana Sparhawk'a baktı. "Sen ne düşünüyorsun, tatlım? Kuzenimi asalım mı?"
Sparhawk bunu gözünü bile kıpmadan söylemesine şaşırdı.
"Şey - bize faydalı olabilecek çok fazla bilgisi var, Kraliçem".
"Bu doğru olabilir: Söyle bana Lycheas, ben bu işi düşünürken bizimle paylaşmak isteyeceğin bir şeyler var mı?"
"Ne istersen söylerim, Ehlana," diye zırıldadı.
Ulath elinin içiyle Lycheas'ın kafasının arkasına bir şaplak attı. "Majesteleri," diye hatırlattı.
"Ne?"
"Kraliçene 'Majesteleri' denir," diyen Ulath bir şaplak daha attı.

ilhanx

"Ma-Majesteleri," diye kekeledi Lycheas.
"Bir şey daha var, Kraliçem," diye devam etti Sparhawk. "Lycheas hatırlayacağınız gibi Annias'ın oğlu."
"Bunu nasıl öğrendin?" diye bağırdı Lycheas.
Ulath gene bir şaplak attı. "Seninle konuşmuyor. Seninle konuşulduğu zaman konuş."
"Söylediğim gibi," diye devam etti Sparhawk, "Lycheas, Annias'ın oğlu ve Annias'ı patriklik tahtından uzak tutmak için Chyrel-los'a gittiğimizde işe yarar bir pazarlık aracı olabilir."
"Ya," dedi huysuzca Ehlana, "tamam - sanırım - ama onunla işin biter bitmez Sör Ulath ve Sör Kalten'e teslim et. Hangisinin onu yolculuğa çıkaracağı konusunda karara varmak için uygun bir yol bulacaklarından eminim."
"Çöp çekelim mi?" diye Ulath'a sordu Kalten.
78

"Ya da zar atabiliriz," diye karşılık verdi Ulath.
"Lord Lend a," dedi arkasından Ehlana, "niye siz ve Lord Vani-on bu alçağı bir kenara çekip sorgulamıyorsunuz. Onun yüzünü görmekten hasta oldum. Yanınıza Sör Kalten, Sör Perraine ve Sör Ulath'ı alın. Onların varlığı daha yardımsever olması konusunda onu cesaretlendirebilir."
Lenda gülümseyişini gizleyerek, "Peki, Majesteleri," dedi.
Lycheas odadan çıkarıldıktan sonra, Sephrenia dikkatle genç kraliçesinin yüzüne baktı. "Gerçekten bunu düşünmüyordun, değil mi, Ehlana?" diye sordu.
"Oh, tabii ki düşünmüyordum - şey, yani ciddi olarak demek istemiştim. Sadece Lycheas'ı biraz terletmek istedim. Sanırım bu kadarını ona borçluyum." Bitkince iç çekti. "Sanırım şimdi dinlenmek istiyorum. Bir tatlılık yap ve beni yatağıma taşı."
"Bu hiç uygun değil, Ehlana," dedi sertçe Sparhawk.
"Oh, uygunluğun canı çıksın. Zaten, beni ve yatağı aynı zamanda düşünmeye alışman gerekiyor."
"Ehlana!"
Ehlana güldü ve kollarını ona uzattı.
Sparhawk kraliçesini kollarının arasında taşımak için eğildiğinden Berit'in yüzünde kısa bir bakış yakaladı. Genç çömez gizlenmemiş bir nefretle bakıyordu. Sparhawk burada bir sorun olacağını fark etti. Fırsat çıkar çıkmaz hemen Berit'le uzun bir konuşma yapmaya karar verdi.
Ehlana'yı diğer odaya taşıdı ve çok geniş bir yatağın üstüne yerleştirdi. "Çok değişmişsiniz, Kraliçem. On yıl önce bırakıp gittiğim kişi değilsiniz." Bunu ortaya getirmenin zamanı gelmişti böylece ikisi de etrafında dönüp durmaktan vaz geçebileceklerdi.
"Farkına vardın demek," dedi cilveli bir edayla.
"Bu da onun bir bölümü," dedi Sparhawk eğitmen tonlamasına dönerek. "Hâlâ on sekiz yaşındasın, Ehlana. Otuz beş yaşında bir kadın tavrıyla dünyaya bakmak sana uymuyor. İnsanlar içinde kesinlikle çok daha masum bir poz takınmam tavsiye ederim."
Ehlana başı ayak ucunda, karın üstü uzanana dek yatakta döndü. Başını ellerinin arasına koydu, gözleri açık ve saftı. Kirpiklerini kırpıp bir ayağıyla neşeyle yastığı tekmeliyordu. "Böyle mi?"
"Kes şunu."
79

"Sadece seni mutlu etmeye çalışıyordum, nişanlım. Benimle ilgili değiştirmek istediğin başka bir şey var mı?"
"Çok kötü büyümüşsün, ufaklık."
"Şimdi bir şeyi değiştirme sıran geldi. Bundan sonra asla 'ufaklık,' deme, Sparhawk. Aldreas seni Rendor'a gönderdiği günden itibaren bir ufaklık olmayı bıraktım. Burada olduğun ve beni koruduğun sürece çocuk olabilirdim ama sen gittikten sonra ufaklık olmaya dayanamadım." Bağdaş kurup oturdu. "Babamın sarayı benim için çok düşmanca bir yerdi, Sparhawk. Giydirilip kuşatılıp saray toplantılarında Annias'm aptalca gülümsemesini izleyebildiğim yerde teşhir ediliyordum. Sahip olduğum arkadaşlar hemen uzaklaştırılıyor - veya öldürülüyordu. Bu yüzden kendimi boş kafalı oda hizmetçilerinin dedikodularına kulak misafiri ederek eğlendirmeye zorladım. Grup olarak oda hizmetçileri ahlaksızlığa fazla eğilimliydiler. Bir keresinde kendime bir çizelge yaptım - bana metotlu olmamı öğretmiştin, hatırlarsın. Alt katlarda neler döndüğüne inanamazsın. Çizelgem saldırgan küçük bir haspanın neredeyse Arissa'nm rekorunu geçtiğini gösterdi. Bazen 'dünyevi' -bu senin kullandığın bir kelime değil miydi? - gözüküyorsam bunun suçunu sen gittikten sonra eğitimimi üstlenen öğretmenlerime atabilirsin. Birkaç yıl sonra - saraydaki lord ve leydilere gösterdiğim arkadaşlık onların sürülmelerine veya daha kötü sonuçlara neden olduğu için - hizmetkârlara bel bağlamak zorunda kaldım. Hizmetkârlar emir vermeni bekler, ben de emirler verdim. Artık bu bir alışkanlık. Ama benim oldukça

ilhanx

işime yaradı. Sarayda olup da hizmetkârların bilmediği hiçbir şey olmaz. Çok geçmeden her şeyi bana anlatıyorlardı. Bu bilgileri düşmanlarımdan korunmak için kullanabiliyordum. Lenda hariç saraydaki herkes düşmamm-dı. Bu pek çocukhık sayılmazdı, Sparhawk ama bu beni çember çevirip ya da kumaş bebeklerle ev hayvanlarını seveceğim boş saatlerden çok daha iyi yetiştirdi. Kötü gözüküyorsam bunun nedeni düşman bölgesinde büyümüş olmam. Bu sert köşeleri yumuşatman yıllar alabilir ama bu konudaki çabandan zevk alacağımdan eminim." Neşeli bir şekilde gülümsedi ama gri gözlerinde hâlâ bir tür acı dolu savunma hazırlığı vardı.
"Zavallı Ehlanam," dedi Sparhawk, dokunsalar ağlayacaktı.
"Hiç de zavallı değil, Sparhawk. Şimdi sana sahibim ve bu beni
SO

r
dünyadaki en kuvvetli kadın yapıyor."
"Bir sorunumuz var, Ehlana," dedi ciddice.
"Ben hiçbir sorun görmüyorum. Şu anda yok."
"Yanlışlıkla yüzüğümü sana verdiğimde yanlış anladın sanırım." Anında pişman oldu. Sanki yüzüne tokat yemişçesine Ehla-na'nm gözleri açıldı. "Lütfen söylediğimi yanlış anlama," diye atıldı. "Senin için çok yaşlıyım, hepsi bu kadar."
"Kaç yaşında olduğun umurumda değil," dedi meydan okurcasına. "Sen benimsin, Sparhawk ve asla seni bırakmayacağım." Ehlana'nm sesi o kadar sertti ki Sparhawk neredeyse ondan ürktü.
"Bir şekilde bunu yapmak zorundaydım," diyerek geri adım attı. O korkunç kırılma anının geçmesi için onu rahatlatması gerekiyordu. "Bu görevim, onu yapmam gerekiyordu, anlarsın."
Ehlana azimle bunun üzerine gitti. "Tamam, artık yapman gerekeni yaptın, bir daha asla bundan bahsetmeyeceğiz. Düğünü ne zaman yapacağız dersin - sen ve Vanion Annias'ı öldürmek için Chyrellos'a gitmeden mi yoksa gittikten sonra mı? Kendi adıma hemen yapılmasını istiyorum. Karı koca yalnızlarken aralarında olanlar hakkındaki her şeyi duydum ve gerçekten çok ama çok merak ediyorum."
Sparhawk kıpkırmızı oldu.
81

beşinci bölüm
SPARHAWK, EHLANANIN YATAK odasından çıkarken, "Uyuyor mu?" diye sordu Vanion.
Sparhawk başını salladı. "Lycheas işe yarar şeyler söyledi mi?"
"Bir çok şey - tahmin ettiğimiz şeyleri doğruladı," diye cevapladı Vanion. Eğitmenin yüzü sıkıntılıydı. Ölen şövalyelerin kılıçlarını taşımanın yükü hâlâ üzerinde gibiydi, ama artık daha dinçti. "Lord Lenda, burası, Kraliçe'nin bölümü güvenli mi? Lycheas'ın bize söylediği şeylerin herkes tarafından bilinmemesini tercih ederim."
"Odalar oldukça güvenlidir, Lordum," diye temin etti Lenda, "şövalyelerinin varlığı merakla yananların cesaretini kıracaktır."
Kalten ve Ulath içeri girdiler. İkisinin de yüzünde acımasız sırıtışlar vardı. "Lycheas çok kötü bir gün geçiriyor." Kalten bir halt karıştırmış gibi sırıtıyordu. "Ulath ve ben hücresine eşlik ederken geçmişte gördüğümüz birtakım çarpıcı idamları konuşuyorduk. Özellikle kazığa bağlanarak yakılma fikrini sıkıntı verici buldu."
"Ölene kadar işkence etme olasılığını ortaya attığımızda neredeyse bayıldı." Ulath kıkırdadı. "Aklımdayken, buraya geri gelirken saray kapısında durduk. Yakaladığımız kilise askerleri onu tamir ediyorlardı." İriyarı Genidian Şövalyesi baltasını köşeye koydu. "Pandionlarmızm bazıları sokaklarda, Lord Vanion. Cimmura ahalisinin pek çoğu kaybolmuş gibi gözüküyor."
Vanion ona şaşkın bir bakış attı.
"Nedense biraz gergin gözüküyorlar," diye Kalten açıkladı. "Annias çok uzun süredir şehri kontrol ediyordu, soylular ve sıradan halktan bazılarının gözleri her zaman esaslı bir değişiklik için açıktır. İyi piskoposumuza uyum sağlamak için çizgilerini değiştirmişlerdi. Ama komşuları onların kim olduklarını biliyor, anladığım kadarıyla birkaç olay olmuş. Ani bir güç değişimi olduğunda, bir
82

çok insan yeni rejime bağlılıklarını göstermek ister. Gözüktüğü kadarıyla bir çok yargısız idam yapılmış, oldukça fazla ev ateşe verilmiş. Ulath ve ben şövalyelere bunu en azından biraz durdurmalarını önerdik. Bildiğiniz gibi alevler yayılmaya meyillidir."
"Politikaya bayılıyorum, siz ne dersiniz?" Tynian sırıttı.

ilhanx

"Başıbozuk güruh her zaman bastırılmalıdır," dedi eleştirircesi-ne Kont Lenda. "Güruh her tür yönetimin düşmanıdır."
"Aklımdayken," dedi Kalten, Sparhawk'a merakla, "gerçekten kraliçeye evlenme teklif ettin mi?"
"Bir yanlış anlamaydı."
"Öyle olduğundan kesinlikle eminim. Bana evlenecek cinsten biri gibi gözükmedin. Gene de seni bırakmayacak, değil mi?"
"Bunun üzerinde çalışıyorum."
"Dünyadaki bütün şansın senin olmasını isterim ama doğrusunu söylemek gerekirse, senin için fazla ümidim yok. Küçük bir kızken sana attığı bakışları gördüm. Sanırım, ilginç deneyimlerin olacak." Kalten sırıtıyordu.
"İnsanın dostları olması çok güzel."
"Zaten artık durulma zamanın gelmişti, Sparhawk. Dünyayı dolaşıp insanlarla kapışmak için çok yaşlısın."
"Sen de en az benim kadar yaşlısın, Kalten."
"Biliyorum ama bu farklı."
"Ulath ile beraber Lycheas'm işini kimin bitireceğine karar verdiniz mi?" diye sordu Tynian.
"Hâlâ tartışıyoruz." Kalten, iri Thalesialıya kuşkulu bir bakış attı. "Ulath ısrarla zar atmayı kabul ettirmeye çalışıyor."
"Israrla mı?" diye yumuşakça itiraz etti Ulath.
"Zarlardan birini gördüm dostum, üzerinde dört tane altı var."
"Oldukça fazla," diye belirtti Tynian.
"Tamamen öyle." Kalten iç çekti. "Size karşı dürüst olmak gerekirse, Ehlana'nın Lycheas'ı öldürmemize izin vereceğini sanmıyorum. Lycheas o kadar beş para etmez biri ki, Ehlana'nm yüreğinin buna dayanabileceğini sanmıyorum. Şey, hem Annias da var."
"Ve Martel," diye hatırlattı Sparhawk.
"Oh, evet. Martel her zaman mevcut."
"Wargun onu Larium'dan kovaladıktan sonra nereye kaçtı?" diye sordu Sparhawk. "Her zaman Martel'in izini takip etmek iste-

rim. Başını belaya sokmasını istemem."
Tynian ağır Deira zırhının içinde omuzlarını kaldırarak, "Onu son gördüğümüzde doğuya gidiyordu," dedi.
"Doğuya mı?"
Tynian başıyla onayladı. "Güneye Umanthum'a gideceğini düşündük ama Coombe'nin yakılışmdan sonra - büyük ihtimalle Wargun'un gemileri Arcium Boğazı'nda devriye gezdiği için - donanmasını Sarinium'a gönderdiğini fark ettik. Çok büyük ihtimalle şimdiden Rendor'a geri dönmüştür."
Sparhawk homurdandı. Kılıç kemerini açıp masanın üzerine yatırdı ve oturdu. "Lycheas size ne dedi?" diye Vanion'a sordu.
"Oldukça çok şey. Annias'm yaptığı bütün her şeyi bilmemesi doğal ama çok fazla bilgi toplamayı becermesi şaşırtıcı. Gözüktüğünden akıllı."
"Öyle olması gerekiyordu," dedi Kurik. "Talen, bunu yapma."
"Sadece bakıyordum, Baba," diye itiraz etti çocuk.
"Bakma. Baştan çıkabilirsin."
"Lycheas bize Annias ve annesinin yıllardır sevgili olduklarını söyledi," dedi Vanion, "ağabeyini baştan çıkarmasını öneren Annias'mış. Aralarındaki bir evliliğe izin vermesi için oldukça belirsiz bir Kilise ilkesi öne sürmüş gibi gözüküyor."
"Kilise asla böyle bir edepsizliğe izin vermeyecektir," diye kesin bir tonla belirtti Sör Bevier.
"Kilise tarihte zamanımızın ahlak anlayışına uymayan bir çok şey yaptı, Bevier," dedi Vanion. "Bir zamanlar Cammoria'da çok zayıftı ve kraliyet ailesi içinde evlilikler âdet haline gelmişti. Kilise varlığını sürdürmek için tavizler verdi. Her neyse, Annias Aldre-as'm zayıf bir kral olduğunu düşündü, Arissa onunla evlenebil-seydi Elenia'mn gerçek hakimi olacaktı. Arissa'yı da az çok kontrol eden Annias olduğu için kararlan veren o olacaktı. Bu başlangıçta ona yeterliydi ama sonra hırsını kontrol altına alamadı. Chyrellos'daki patriklik tahtına göz koymaya başladı. Tahmin ettiğim kadarıyla bu yirmi yıl önceydi."
"Lycheas bunu nasıl anlamış?" diye sordu Sparhawk.
"Demos'daki manastırda annesini ziyaret edermiş," diye cevapladı Vanion. "Anladığım kadarıyla, Arissa'nm hatıratı oldukça genişti ve oğluna karşı çok dürüsttü."

ilhanx

"Bu iğrenç," dedi rahatsız bir sesle Bevier.
"Prenses Arissa'nm özel bir ahlak anlayışı var," dedi genç Arci-alıya Kalten.
"Herhalde, Sparhawk'm babası tam o anda işe karıştı. Onu çok iyi tanırdım ve onun ahlak anlayışı çok daha gelenekseldi. Aldreas ve Arissa'nm yaptığından çok rahatsız oldu. Aldreas ondan korktuğu için Derialı bir prensesle evlenmesini önerdiğinde Aldreas gönülsüz bir biçimde kabul etti. Gerisini her kez biliyor. Arissa çok hiddetlenip nehrin kenarındaki o geneleve kaçtı - bunun için özür dilerim, Sephrenia."
"Daha önce de duymuştum Vanion," diye cevapladı. "Styricler bu dünyadan, siz Elenelerin inandıkları kadar uzak değiller."
"Arissa o genelevde birkaç hafta kaldı, sonunda yakalandığında Aldreas'm onu manastıra kapatmaktan başka çaresi kalmadı."
"Bu ortaya bir soru çıkarıyor," dedi Tynian. "Genelevde geçirdiği zaman ve müşterilerinin sayısı düşünülürse, Lycheas'm babasının kim olduğundan nasıl emin olunabilinir ki?"
"Ben de buna geliyordum," diye cevapladı Vanion. "Ziyaretlerinden birinde Lycheas'ı, geneleve gitmeden önce Annias'dan hamile olduğuna ikna etmiş. Aldreas, Deiralı prensesle evlendi ve o da Kraliçe Ehlana'yı doğururken öldü. O zaman Lycheas altı haftalıktı. Annias, Aldreas onu meşrulaştırıp varisi yapsın diye elinden geleni yaptı. Ama bu Aldreas için bile fazlaydı, kesin bir şekilde reddetti. İşte o günlerde Sparhawk'm babası öldü ve Kralın Şampiyonluğu Sparhavvk'a geçti. Sparhawk, Ehlana'nm eğitimini ele aldıktan sonraki gelişmesinden dolayı Annias telaşa düşmeye başladı. Sekiz yaşma geldiğinde, Sparhawk, Ehlana'yı Annias'm kontrol edemeyeceği kadar kuvvetli hale getirmeden Şampiyonu'nu ondan uzaklaştırmaya karar verdi. İşte o zaman Aldreas'ı Sparhawk'i Rendor'a sürgüne göndermeye ikna etti. Sonra da Ehlana'nm eğitimini tamamlamak üzere geri gelmesi olasılığı önlemek için Mar-tel'i Cippria'ya Sparhawk'i öldürmeye yolladı."
"Ama çok geç kalmıştı, değil mi?" Sparhawk gülümsedi. "Ehla-na çoktan yeteri kadar güçlenmişti."
"Bunu nasıl basardın, Sparhawk?" diye sordu Kalten. "Gerçekten hiçbir zaman iyi bir öğretmen diyebileceğimiz biri değildin."
"Sevgi, Kalten," dedi oldukça yumuşak bir sesle Sephrenia.

"Ehlana küçüklüğünden beri Sparhawk'i sevdi ve işleri onun yapmasını istediği şekilde yapmaya çalıştı."
Tynian güldü. "O zaman, bunu sen kendi kendine yaptın, Spar-hawk," dedi.
"Ne yaptım?"
"Çelikten bir kadın yarattın ve şimdi seni onunla evlenmen için zorlayacak - ve bu konuda başarılı olacak kadar güçlü."
"Tynian," dedi öfkeyle Sparhawk, "çok konuşuyorsun." İri Pandion birden sinirlendi - işin doğrusu Tynian'm haklı olduğunu kendi de kabul etmişti.
"Ama buradaki parmak basılacak nokta bunların hiçbirinin gerçekten yeni ve şaşırtıcı olmaması," diye belirtti Kurik. "Bu kesinlikle Lycheas'ın başını omuzlarının üzerinde tutmaya yetmeyecek."
"Bu daha sonra," dedi Vanion. "Ehlana, ilk saçma sapan sözleri geveleyip onu çabucak idam ettirmek üzere gözüktüğünde Lyche-as'ı çok korkuttu. Annias, Aldreas'ı Sparhawk'i sürgüne yollaması için zorladıktan sonra, kral değişmeye başladı. Gerçekten bazı kararlılıklar göstermeye başladı. İnsanların bazen niçin böyle şeyler yaptığını anlamak zordur."
"Tamamen değil, Vanion," diye itiraz etti Sephrenia. "Aldreas piskoposun parmağında oynuyordu ama içinden yaptığının yanlış olduğunu biliyordu. Belki de Şampiyonu'nun ruhunu kurtarabileceğini hissetti ama Sparhawk gittikten sonra Aldreas tamamen yalnız olduğunu fark etmeye başladı. Ruhu kurtarılacaksa bunu kendisinin yapması gerekiyordu."
"Biliyorsun, Sephrenia haklı olabilir," diye şaşırttı Bevier. "Belki Styricum ahlak kurallarını biraz öğrenmem gerekecek. Elene ve Styric ahlakından bir sentez çok ilginç olabilir."
"Sapkınlık." Ulath pat diye fikrini söyledi.
"Anlamadım?"
"Diğer ahlaklarda herhangi bir doğruluk olasılığını düşünmememiz gerekiyor, Bevier. Bunun biraz dargörüşlülük olduğunu kabul ediyorum ama Kilisemiz bazen böyledir."
Bevier ayağa kalktı, yüzü kızarmıştı. "Kutsal Anamız'a yönelmiş hakaretleri dinlemeyeceğim," diye belirtti.
"Otur aşağı, Bevier," dedi Tynian. "Ulath, sadece sana takılıyor. Genidian biraderlerimiz teoloji konusunda onlara güvendiğimiz-

ilhanx

den çok daha derin bilgilere sahiptirler."
"İklim yüzünden," diye açıkladı Ulath. "Thalesia'da kışın yapacak fazla bir şey yoktur - yağan karı izlemekten başka. Meditas-yon ve araştırma için oldukça fazla zamanımız olur."
"Nedeni her neyse Aldreas, Annias'm tatsız para taleplerinden bazıları geri çevirmeye başladı," diye devam etti Vanion, "ve An-nias'ın gözü dönmeye başladı. İşte o zaman Arissa ile kralı öldürmeye karar verdiler. Martel zehiri buldu ve Annias, Arissa'mn manastırdan gizlice çıkması için gerekenleri sağladı. Büyük ihtimalle Aldreas'ı o zehirleyecekti ama ağabeyini kendi öldürmek istediği için Arissa bu işi yapmasına izin vermesi için ona yalvardı."
"Gerçekten bu aileye girmek istiyor musun, Sparhawk?" diye sordu Ulath.
"Bu durumda başka bir tercihim var mı?"
"Her zaman kaçabilirsin. Daresia kıtasındaki Tamvıl İmparator-luğu'nda iş bulabileceğinden eminim."
"Ulath," dedi Sephrenia, "sus."
"Peki, hanfendi," diye cevapladı.
"Devam et, Vanion," diye emretti Sephrenia.
"Peki, hanfendi." Vanion, Ulath'm tonlamasını mükemmel bir şekilde taklit etti. "Arissa, Aldreas'ı öldürdükten sonra, Ehlana tahta çıktı. Ardından Sparhawk'm iyi bir öğrencisi olduğunu gösterdi. Annias'ın hazinesine girmesini tamamen reddetti, onu bir manastıra yollamak üzereydi. İşte tam o sırada Annias onu zehirledi."
"Özür dilerim, Lord Vanion," dedi Tynian. "Lord Lenda, kraliçeyi öldürme teşebbüsü ölüm cezasını gerektirir, değil mi?"
"Medeni dünyanın her tarafında, Sör Tynian."
"Ben de öyle olduğunu düşünmüştüm. Kalten, niye bir rulo ip talebinde bulunmuyorsun? Ve Ulath, Thalesia'ya birkaç yedek balta ısmarlasan iyi olur."
"Bu da ne?" diye sordu Kalten.
"Artık, Annias, Lycheas ve Arissa'mn - bir yığm diğer suç ortağıyla - devlete ihanet ettiklerinin kanıtları elimizde."
"Bunu daha önce de biliyorduk," dedi Kalten.
Tynian gülümsedi. "Şimdi ispatlayabiliriz. Bir şahidimiz var."
"Uygun ödüllerle benim ilgileneceğimi umuyordum," dedi Sparhawk.

"Bu tip şeyleri her zaman yasal olarak yapmak daha iyidir/' dedi Lenda. "Bu sonraki tartışmaları engeller."
"Bunları benimle sonradan tartışacak birini etrafta bırakmayı planlamıyordum, Lordum."
"Sparhawk'm zincirini kısaltsanız iyi olacak, Lord Vanion," diye hafif bir gülümsemeyle önerdi Lenda. "Dişleri uzuyor gibi."
"Bunu fark ettim/' diye onayladı Vanion. Devam etti. "Sephre-nia, Ehlana'mn babası gibi ölmesini engelleyince Annias'm planları biraz bozuldu ama gene de devam edip aciz kraliçeyi ölüymüş gibi kabul ettirerek Lycheas'ı naip prens gösterdi. Elenia hazinesini kişisel kontrolüne alıp başpiskoposları satın almaya başladı. İşte o zaman patrikliği kazanma kampanyası hız kazandı ve niyeti ortaya çıktı. Lycheas'ın hikâyesinin tam o noktasında, Lenda Lordu şu ana kadar söylediği hiçbir şeyin onu Ulath'm cellat kütüğünden kurtarmaya vermeyeceğini oldukça sert bir şekilde söyledi."
"Ya da benim ilmiğimden," diye acımasızca ekledi Kalten.
Vanion gülümsedi. "Lenda'nm önerisi Lycheas'da arzu edilen etkiyi gösterdi. Naip prens o andan itibaren altın bir bilgi madenine dönüştü. Bunu gerçekten ispat edemeyeceğini ama Annias'm Otha ile bağlantısı olduğuna ve onun yardımını istediğine dair bazı kuvvetli ipuçları bulduğunu söyledi. Piskopos daima Styriclere karşı önyargılıymış gibi davranırdı ama bu gerçek hislerini saklamak için bir oyun olabilirdi."
"Belki de değil," diye katılmadı Sephrenia. "Batı Styricleriyîe Zemochlar arasında dünya kadar fark var. Batı Styricum'un imhası Otha'nm herhangi bir yardım karşısındaki ilk isteği olacaktır."
"Bu belki de doğrudur," diye kabul etti Vanion.
"Lycheas'ın şüphelerini temellendirdiği sağlam bir zemin var mıydı?"
"Pek fazla değil," dedi Ulath. "Bütün gördüğü saraydaki birkaç karşılaşma. Şimdilik savaş ilan etmek için yeterli değil."
"Savaş mı?" diye bağırdı Bevier.
"Doğal olarak." Ulath omuz silkti. "Otha kendini batı Elene krallıklarının iç işlerine sokuyorsa, bu batının doğuya gidip savaş açması için yeterli bir neden."
"Bu duygulu anlatımı hep sevmişimdir," dedi Kalten. "'Savaş'. Devamlılık - ve karışıklık - çağrıştırıyor."

ilhanx

"Zemoch'u gerçekten yok etmek istiyorsan neden gerekmiyor, Ulath/' dedi Tynian.
"Gerekmiyor mu?"
"Beş yüz yıl önceki Zemoch istilasından sonra kimse barış antlaşması yapmak için zaman bulamadı. Teknik olarak hâlâ Otha ile savaş halindeyiz - değil mi, Lord Lenda?"
"Büyük ihtimalle ama beş yüz yıllık bir ateşkesten sonra düşmanlığı yeniden başlatmak için gerçekçi bir neden değil."
"Sadece dinleniyorduk, Lordum." Tynian omuz silkti. "Diğer beyleri bilmem ama ben artık yeterince dinlenmiş durumdayım."
"Aman Tanrım," diye iç çekti Sephrenia.
"Burada önemli olan," diye devam etti Vanion, "bir çok durumda Annias'm aynı Styrici gizlice kabul ettiğini görmesi. Bir keresinde konuştuklarının bir kısmını duyabilmiş. Styricin Zemoch aksanı varmış - ya da Lycheas öyle sanıyor."
"İşte bu Lycheas," diye fikrini söyledi Kurik. "Onda sinsi ve gizlice dinleyen birinin suratı var."
"Bu konuda hemfikirim," dedi Vanion. "Muhteşem Naip Prensimiz tüm konuşmayı duymamış ama Styric Annias'a Otha'nm bir mücevheri eline geçirmesi gerektiğini yoksa Zemoch Tanrısı'nın desteğini keseceğini söylüyormuş. Sanırım hepimiz hangi mücevherden konuştukları konusunda doğru tahminler yapabiliriz."
Kalten'in yüzü kederlendi. "Eğlenceyi bozacaksın, değil mi, Sparhawk?" diye dövündü.
"Nasıl?"
"Sanırım bundan Kraliçe'ye bahsedeceksin, sonra o da bu bilginin Lycheas'm kafasını boynunun üstünde tutmak veya ayaklarını yerden kesmemek için yeterince önemli olduğuna karar verecek."
"Ona tavsiyelerde bulunmaya zorunluyum, Kalten."
"Seni biraz beklemeye ikna edemeyiz sanırım, edebilir miyiz?"
"Beklemek mi? Ne kadar?"
"Piçin cenaze merasimine kadar."
Sparhawk arkadaşına sırıttı. "Korkarım olmaz, Kalten. Gerçekten sana iyilik yapmak isterim ama düşünmem gereken bir postum var. Bir şeyler saklamaya başlarsam kraliçem bana kızabilir."
"Lycheas'm bütün bildikleri işte bu kadar," dedi Vanion. "Şimdi, bir karar vermemiz gerekiyor. Cluvonus neredeyse ölmek üze-

re ve o ölür ölmez diğer birliklerle Chyrellos'ya gitmek için De-mos'da buluşmamız gerekecek. Bu da Kraliçe'yi tamamen savunmasız bırakacak. Dolmant'm bize ne zaman yürüyüş emri yollayacağını, Elenia ordusunun Arcium'dan dönmesinin ne kadar süreceğini bilmiyoruz. Kraliçe'yi ne yapacağız?"
"Yanımıza alırız." Ulath omuz silkti.
"Bu durumda büyük bir itirazla karşılaşabilirsin, sanırım," dedi Sparhavvk. "Daha yeni tahta çıktı ve sorumluluklarını çok ciddiye alan bir tip. Ona bu durumda başkentini bırakmasını önerirsen kesinlikle kabul etmeyecektir."
"Onu sarhoş edelim," dedi Kalten.
"Ne yapalım?"
"Hafifçe kafasına vurmak istemezsin, değil mi? Çakırkeyif yap, battaniyeye sar ve bir eyerin üzerine bağla."
"Aklını mı kaybettin? O bir kraliçe, Kalten, senin pasaklı garson kızlarından değil."
"Sonra özür dileyebilirsin. Önemli olan şey onun güvenliği."
"Bunların hiçbirine gerek olmayabilir," dedi Vanion. "Cluvo-nus biraz daha dayanabilir. Aylardır ölmesine ramak kalmış durumda ama hâlâ yaşıyor. Belki Annias'dan bile uzun yaşayabilir."
"Bu onun için çok zor olmaz," dedi kasvetle Ulath. "Şu anda Annias'm hayattan bekleyeceği fazla bir şey yok."
"Eğer siz bayları kan davası hırsınızı kontrol altına almaya ikna edebilirsem," diye araya girdi Lenda Kontu, "sanırım şu anda önemli olan birini Kral Wargun'a yollamak ve Elenia ordusunu -buraya geldiklerinde kurmay heyetini düzene sokacak kadar Pan-dion'u - bırakması için ikna ettirmek. Ona çok güçlü sözlerle Elenia ordusunun olabildiği kadar çabuk Cimmura'ya gelmesi gerektiğini bildiren bir mektup yazacağım."
"Askeri birlikleri de bırakmasını söyleseniz iyi olur, Lordum," diye önerdi Vanion. "Chyrellos'da onlara ihtiyacımız olacak."
"Kral Obler'e de bir mektup yollayabilirsiniz, " diye ekledi Tyni-an, "Başpiskopos Bergsten'e de. Aralarında Wargun'u rahatlıkla razı edebilirler. Thalesia Kralı çok fazla içer ve savaştan hoşlanır ama

ilhanx

siyasi olarak hâlâ su katılmadık bir hayvandır. Cimmura'mn korunmasının ve Chyrellos'un hemen kontrol altına alınmasının gerekliliğini anlayacaktır - eğer biri bunu ona açıklarsa."
90

Lenda başını sallayarak onayını belirtti.
"Ama bütün bunlar hâlâ sorunumuzu çözmüyor, beyler," dedi Bevier. "Patriğin ölüm haberi bize ulaştığında Wargun'a gidecek habercimiz yola çıkalı daha bir gün bile olmamış olabilir. Bu bizi yine aynı konuma getirir. Sparhawk ortada görünür bir tehlike olamamasına rağmen isteksiz bir kraliçeyi başkentini terk etmeye ikna etmek zorunda kalacaktır."
"Kulağına üfle," dedi Ulath.
"O da ne?" diye sordu Sparhawk.
"Genelde işe yarar, en azından Thalesia'da yarıyor. Bir keresinde Emsat'da bir kızm kulağına üfledim, günlerce beni izledi."
"Bu iğrenç!" dedi kızgınca Sephrenia.
"Şey, bilmem," dedi yumuşak bir biçimde Ulath. "Hoşuna gidiyormuş gibi gözüküyordu."
"Sanki küçük bir köpek yavrusuymuş gibi kafasını okşayıp, çenesinin altını da kaşıdın mı?"
"Bunu hiç düşünmedim," diye kabul etti Ulath. "Ne dersin işe yarıyabilir mi?"
Sephrenia Styricçe küfretmeye başladı.
"Biraz farklı bir alana doğru gidiyoruz," dedi Vanion. "Krali-çe'yi Cimmura'dan ayrılmaya zorlayamayız ve biz çağrılmadan surları tutabilecek kadar büyük bir gücün şehre ulaşabileceğinden emin olmanın hiçbir yolu yok."
"Sanırım o güç zaten burada, Lord Vanion," dedi Talen. Stra-gen'in ona Emsat'ta verdiği şık yelekle taytı giyiyordu ve genç bir soylu gibi gözüküyordu.
"Sözü kesme, Talen," dedi Kurik. "Bu ciddi bir iş. Çocuksu şapkalara vaktimiz yok."
"Bırak konuşsun, Kurik," dedi kararlıca Lenda. "İyi fikirler bazen en alışılmamış yerlerden çıkarlar. Bahsettiğin tam olarak nedir, genç adam?"
"Halk," diye basitçe cevapladı Talen.
"Bu saçma, Talen," dedi Kurik. "Eğitimli değiller."
"Kuşatma yapan bir ordunun kafasından aşağı kaynar zift dökmek için gerçekten eğitime gerek var mı?" Talen omuz silkti.
"Bu oldukça ilginç bir fikir, genç adam," dedi Lenda. "Aslını ararsanız, Ehlana'nm taç giymesinden sonra halkın içini döktüğü
91

bir sevgi seli oluştu. Cimmura - ve etraftaki köylerle kasabaların -halkı isteyerek yardımına gelebilir. Sorun liderlerinin olmaması. Başlarında onları yönetecek biri olmadan sokaklarda dolaşan bir güruh güçlü bir savunma sayılmayacaktır."
"Etrafta liderler var, Lordum."
"Kim?" diye çocuğa sordu Vanion.
"Platime onlardan biri," diye önerdi Talen, "ve Stragen de hâlâ burada, bu konuda oldukça deneyimli."
"Platime bir tür aşağılık herif değil mi?" dedi şüpheyle Bevier.
"Sör Bevier," dedi Lenda, "Eleina kraliyet meclisinde yıllarca hizmet ettim; bırakın sadece başkenti, bütün krallık uzun yıllardır aşağılık heriflerin elinde."
"Ama -" diye itiraz etmeye başladı Bevier.
"Platime ve Stragen'in resmi aşağılık herifler olması mı sizi rahatsız ediyor, Sör Bevier?" diye yavaşça sordu Talen.
"Ne dersin, Sparhawk?" diye sordu Lenda. "Bu Platime denen adam askeri bir operasyonu gerçekten yönetebilir mi?"
Sparhawk bunu düşündü. "Yönetebilir, özellikle de Stragen ona yardım etmek için burada olursa."
"Stragen mi?"
"Emsat'daki hırsızlar arasında Platime'a benzer bir konumda. Stragen garip biri ama çok zeki ve mükemmel bir eğitimi var."
"Eski borçlarını da istiyebilirler," dedi Talen. "Platime, Vardeni-as, Demos, Cardos ve Lenda'nın kasabalarından adam getirtebilir - köylerde çalışan soyguncu çetelerinden bahsetmiyorum bile."
"Zaten şehri uzun bir süre tutmayacaklar," diye derin derin düşüncelere daldı Tynian, "Elene ordusu buraya dönene dek. Yapacakları şeyin büyük bölümü tamamen göz korkutma olacak. Piskopos Annias'm binden fazla kilise askerini Chyrellos'dan buraya yollayabümesi olası değil ve şehir surlarının

ilhanx

üstünde daha üstün bir güç diziliyse, askerler saldırıya gönüllü olmayacaklardır. Sparhawk, sanırım çocuk olağanüstü bir plan öne sürdü."
"Güveniniz karşısında ezildim, Sör Tynian," dedi Talen yerlere kadar eğilerek selam verirken.
"Cimmura'da eski askerler de var," diye ekledi Kurik, "ordunun eski adamları, işçilere ve köylülere şehrin savunmasında yardımcı olabilirler."
92

"Şüphesiz ki, bunların hepsi berbat bir biçimde olağandışı," dedi alay edercesine Lenda Kontu. "Hükümetin bütün amacı her zaman sıradan insanları kontrol altında ve tamamen politikadan uzak tutmak olmuştur. Sıradan insanların varlığının tek nedeni işleri yapmak ve vergileri ödemektir. Burada bütün hayatımız boyunca pişman olabileceğimiz bir şey yapıyor olabiliriz."
"Gerçekten başka seçeneğimiz var mı, Lenda?" dedi Vanion.
"Hayır, Vanion, olduğunu sanmıyorum."
"O zaman başlayalım. Lenda, Lordum, sanırım yapmanız gereken bazı yazışmalar var. Talen, niye gidip şu Platime denen adamı görmüyorsun?"
"Berit'i de yanıma alabilir miyim, Lordum?" diye soran çocuk genç çömeze bakıyordu.
"Sanırım alabilirsin ama niçin?"
"Ben bir şekilde bir hükümetten diğerine giden resmi bir elçiyim. Daha önemli gözükmek için yanımda refakatçi bulundurmalıyım. Bu tip şeyler Platime'ı etkiler."
"Bir hükümetten diğerine mi?" diye sordu Kalten. "Gerçekten Platime'ı bir devlet başkanı olarak düşünebiliyor musun?"
"Şey, değil mi yani?"
Sparhavvk'm arkadaşları sırayla dışarı çıkarlarken Sparhawk hafifçe Sephrenia'nın koluna dokundu. "Seninle konuşmam gerekiyor," dedi yavaşça.
"Tamam."
Sparhawk gidip kapıyı kapattı. "Bundan sana daha önce bahsetmem gerekirdi, küçük ana, ama başlangıçta zararsız gibi gözüküyordu ..." Omuz silkti.
"Sparhawk, bunu çok iyi biliyorsun. Bana her şeyi söylemelisin. Neyin zararsız neyin zararlı olduğuna ben karar vereceğim."
"Tamam. Sanırım takip edildim."
Sephrenia'ın gözleri kısıldı.
"Ghwerig'in mağarasında Bhelliom'u aldıktan hemen sonra bir kâbus gördüm. İçine Azash ve de Bhelliom karışmıştı. Başka bir Şey daha vardı - isimlendiremediğim bir şey."
"Tarif edebilir misin?"
"Sephrenia, onu göremiyorum. Bir gölgeye benzeyen - görüş alanımın tam kenarındaki karanlık bir şey - bir kenardaki titreme
93

gibi ve biraz arkamda. Benden çok hoşlanmadığını hissediyorum."
"Bu şey sana sadece rüyanda mı gözüküyor?"
"Hayır. Onu şimdi ve uyanıkken de gördüm. Sanki Bhelliom'u kesesinden çıkardığım zamanlar görünüyormuş gibi. Başka zamanlarda da oluyor ama neredeyse keseyi her açışımda onu gördüğümü söyleyebilirim."
"Haydi şimdi yap, bir tanem," diye emretti Sephrenia. "Bakalım ben de görebilecek miyim?"
Sparhawk yeleğinin içine uzanıp keseyi aldı ve açtı. Safir gülü çıkardı ve elinde tuttu. Karanlık titreme hemen orada belirdi. "Görebiliyor musun?" diye sordu.
Sephrenia dikkatle odada etrafına bakındı. "Hayır," diye kabul etti. "Gölgeden gelen bir şey hissedebiliyor musun?"
"Benden hoşlanmadığını söyleyebilirim." Bhelliom'u keseye geri koydu. "Bir fikrin var mı?"
"Bhelliom'un kendisiyle bağlantılı bir şey olabilir," diye biraz şüpheli fikrini söyledi. "Sana karşı tamamen dürüst olmam gerekirse, Bhelliom hakkında gerçekten fazla bir şey bilmiyorum. Aph-rael onun hakkında konuşmaktan hoşlanmaz. Sanırım Tanrılar ondan korkuyor. Sadece kullanılışı hakkında bir şeyler biliyorum ama hepsi o kadar."
"Bir bağlantı olup olmadığını bilmiyorum," diye düşüncelere daldı Sparhawk, "ama biri kesinlikle defterimi dürmeye uğraşıyor. Emsat'ın dışındaki yolda olan adamlar, Stragen'in bizi izleyebileceğini düşündüğü gemi, Cardos yolunda bizi arayan haydutlar."
"Saraya gelirken yolda seni sırtından arbaletle vurmaya çalışanı saymadın," diye ekledi.
"Ne dersin başka bir Arayıcı olabilir mi?" diye sordu.

ilhanx

"Belki öyle bir şey. Arayıcı birini kontrol altına aldı mı, adam düşünmeyen bir alet haline gelir. Senin hayatına karşı yapılan bu saldırılar biraz daha akla uygun şeyler."
"Azash'm bunu becerebilecek başka yaratıkları olabilir mi?"
"Azash'm ne tür yaratıklar uyandırabileceğini kim bilebilir ki? Yaklaşık bir düzine çeşidini biliyorum ama büyük ihtimalle başkaları da var."
"Eğer mantık yürütmeye çalışırsam canın sıkılır mı?"
"Sanırım sıkabilirsin - öyle yapman gerektiğini hissediyorsan,"
94

Sephrenia ona gülümsedi.
"Tamam. İlk olarak, Azash'm uzun zamandan beri ölümümü istediğini' biliyoruz."
"Tamam."
"Ama artık büyük ihtimalle bu daha da önemli bir hale geldi, çünkü Bhelliom bende ve onu kullanmasını biliyorum."
"Sen ortada olanı anlatıyorsun, Sparhawk."
"Biliyorum. Mantık bazen böyledir. Ama beni öldürme girişimleri çoğunlukla, ben Bhelliom'u aldıktan ve gölgenin gözüme çarpmasından sonra başladı."
"Bir tür bağlantı mı olduğunu düşünüyorsun?"
"Mümkün, değil mi?"
"Her şey mümkündür, Sparhawk."
"Peki. Gölge, Damork ya da Arayıcı gibi bir şeyse büyük ihtimalle Azash tarafından geliyordur. Bu 'büyük ihtimalle' mantığı biraz sallantılı hale sokuyor ama düşünülmesi gereken bir şey?"
"Bu koşullar altında sana katılmam gerekecek."
"O zaman, ne yapacağız? Bu bir geçici hipotez ve bir rastlantı olasılığını önemsemez ama bazı bağlantılar olabileceğini göz önüne alıp birkaç adım atmayacak mıyız?"
"Atmamazlık edemeyiz, Sparhawk. Sanırım yapman gereken Bhelliom'u kesesinde tutman. Kesinlikle gerekmedikçe çıkarma."
"Bu anlamlı."
"Eğer çıkarman gerekirse, hayatına karşı girişilecek bir saldırı için hazırlıklı ol."
"Bunu - her zaman - kendiliğimden yapıyorum. Ben gergin bir meslek türünde çalışıyorum."
"Ve bunu kendimize saklasak daha iyi olur. Gölge Azash'tan geliyorsa, dostlarımızı bize karşı çevirebilir. İçlerinden biri her an aniden sana saldırabilir. Onlara neden şüphelendiğimizi söylersek, gölge - ya da her neyse o - onların düşüncelerindekilerin ne olduğunu bilecektir. İyisi mi Azash'ı ne yaptığını bildiğimiz konusunda uyarmayalım."
Sparhawk bunu söylemek için kendini sertleştirdi ve bunu yaptığında çok fazla isteksizdi. "Şimdi, şurada bulunduğumuz yerde, Bhelliom'u yok ederek her şeyi çözemez miyiz?" diye sordu.
Sephrenia başını olumsuzca salladı. "Hayır, bir tanem. Ona ih-
95

tiyacımız olabilir."
"Ama bu çok kolay bir çözüm."
"Hiç de değil, Sparhawk." Gülümsemesi kasvetliydi. "Bhelli-om'un imhasında ortaya ne tip bir şey çıkacağından emin olamıyoruz. Çok önemli bir şeyi kaybedebiliriz."
"Ne gibi?"
"Cimmura kenti - ya da tüm Eosia kıtası, bildiğim kadarıyla."
96 .

altıncı bölüm
SPARHAWK, KRALİÇESİNİN YATAK odasının kapısını sessizce açıp ona bakarken akşam karanlığı çöküyordu. Yüzünü çevreleyen açık san saçları yastığın üzerine yelpaze gibi açılmış, yatağın kenarındaki konsolun üstündeki tek mumun altın rengi ışığıyla parlıyordu. Gözleri kapalı, yüzü sakindi. Son günlerde, Piskopos Annias'ın yönettiği yozlaşmış sarayda geçen ergenliğin Ehlana'nm yüzüne bir tür savunmacı tedbirlilik ve acımasız bir kararlılığın izlerini yerleştirdiğini keşfetmişti. Oysa, uyuduğundaki ifadesi, o daha çocukken Sparhawk'm kalbinde hissettiği aynı yumuşak, ışıldayan tatlılığa sahipti. Kendine, bu solgun kız çocuğunu sevdiğini itiraf etti ama gene de içinde kabul edemeyeceği bir şey vardı. Eh-lana artık bir çocuk değil, tam bir kadındı. Sparhawk, bir tür vicdan azabıyla, kendi kendine ona uygun olmadığını kabul etti. Onun genç kızsı çılgınca aşkından yararlanmak için dayanılmaz bir istek duyuyordu ama bunu yapmak sadece ahlaken yanlış olmakla kalmayacak, gelecekte Ehlana'nm

ilhanx

daha fazla acı çekmesine de neden olacaktı. Hiçbir koşul altında sevdiği kadına yaşlı halinin çelimsizliğini yüklememeye karar verdi.
"Orada olduğunu biliyorum, Sparhawk." Gözleri açılmadan hafif bir gülümseme dudaklarında belirdi. "Biliyor musun, çocukken bundan çok hoşlanırdım. Bazen, özellikle bana teoloji konusunda ders vermeye başladığında, uyuklardım - veya öyle görünmeye çalışırdım. Sen bir süre daha anlatır, sonra oraya oturup beni izlerdin. Bu, her zaman, kendimi çok sıcak, güvenli ve tamamen emniyette hissetmemi sağlardı. Onlar belki de hayatımın en mutlu anlarıydı. Düşün, evlendikten sonra her akşam kollarında uyumamı izleyeceksin ve ben dünyada hiçbir şeyin beni asla incitemeye-ceğini bileceğim." Sakin gri gözlerini açtı. Kollarım uzatarak, "Bu-
97

raya gel ve beni öp, Sparhawk," dedi. I
"Bu doğru değil, Ehlana. Giyinik değilsin ve yataktasın."
"Biz nişanlandık, Sparhawk. Bu tip konularda belli bir özgürlüğümüz var. Hem, ben kraliçeyim. Neyin doğru olup neyin doğru olmadığına ben karar vereceğim."
Sparhawk teslim oldu ve öptü. Daha önce fark ettiği gibi Ehlana artık çocuk değildi. "Senin için çok yaşlıyım, Ehlana," diye bir kez daha nazikçe hatırlattı. Bunu ikisinin de önünde açıkça belirtmek istiyordu. "Haklı olduğumu biliyorsun, değil mi?"
"Saçma." Ehlana kollarım Sparhawk'm boynundan çekmemişti. "Sana yaşlanmanı yasaklıyorum. Bu konuyu hallediyor mu?"
"Saçmalıyorsun. Suların yükselmesine bile dur diyebilirsin."
"Daha denemedim Sparhawk ve deneyene dek işe yarayıp yaramayacağını bilemeyiz, değil mi?"
"Teslim oldum," diye güldü.
"İyi. Yenmeye bayılıyorum. Bana söyleyeceğin başka önemli bir şey var mı, yoksa sadece gözlerini bana dikmek için mi geldin?"
"Rahatsız oluyor musun?"
"Gözlerini dikip bakmandan mı? Tabii ki hayır. Kalbini mutlu etmek için gözlerini dik, aşkım. Başka ne görmek istersin?"
"Ehlana!"
Kızın gülüşü güzel bir çağlayan sesi gibiydi.
"Tamam, haydi daha ciddi işlere bakalım."
"Ben ciddiydim, Sparhawk - hem de çok ciddi."
"Korkarım, ben de dahil olmak üzere, Pandion Şövalyeleri çok geçmeden Cimmura'dan ayrılacaklar. Muhterem Cluvonus gücünü kaybediyor ve o ölür ölmez, Annias patriklik tahtını ele geçirmeyi deneyecek. Chyrellos sokaklarını ona sadık askerlerle doldurdu, onu durduracak askeri birlikler olmazsa tahtı ele geçirecektir."
Kızın yüzü gene o acımasız ifadesini aldı. "Niye o dev Thalesialı Sör Ulath'ı alıp Chyrellos'a giderek Annias'm kellesini uçurmuyor-sun? Sonra hemen geri gel. Bana yalnız kalacak zaman bırakma."
"İlginç bir fikir, Ehlana. Ulath'm önünde teklif etmediğin için memnunum. Şimdiye dek çoktan ahırlara gitmiş, atını eyerliyordu. Belirtmeye çalıştığım nokta, biz gittiğimizde burada savunmasız kalacağın. Bizimle gelmeyi düşünür müsün?"
Kız düşündü. "İsterdim Sparhawk, ama şu anda bunu nasıl ya-
98

pabilirim gerçekten bilmiyorum. Oldukça uzun süredir hastaydım ve ben uyurken Annias'ın yaptığı zararları tamir etmek için Cim-mura'da kalmam gerekiyor. Sorumluluklarım var, aşkım."
"Olaya böyle bakacağından emindik, bu yüzden güvenliğini sağlamak için başka bir plan yaptık."
"Büyü yapıp, beni saraya mı kapatacaksınız?" Dalga geçerken Ehlana'nın gözleri cin gibiydi.
"Bu düşünmemiştik. Büyük ihtimalle işe yaramayazdı. Annias ne yaptığımızı öğrenir öğrenmez, muhtemelen askerlerini şehri geri almak için yollayacak. Astları krallığı saray duvarlarının dışından da yönetebilir, onları durdurmak için fazla bir şey yapamazsın. Yapacağımız, ordun Arcium'dan dönene dek seni - ve şehri -korumak için bir tür ordu oluşturmak."
" 'Bir tür ordu' biraz tereddütlü bir deyim, Sparhawk. O kadar adamı nereden bulacaksın?"
"Sokaklardan, çiftliklerden ve köylerden."
"Oh, bu çok iyi, Sparhawk. Harika." Ses tonu alaycıydı. "Hendek kazan ve saban güden çocuklar tarafından korunacağım."
"Bir de hırsızlar ve katiller var, Kraliçem."
"Sen bunlar hakkında gerçekten ciddisin, değil mi?"

ilhanx

"Hem de çok. Ama hemen karar verme. Ayrıntıları dinleyene dek bekle - buraya seninle tanışmak için gelen iki aşağılık herif var. Onlarla konuşana dek bir karar verme."
"Sanırım tamamen delirdin, Sparhawk. Seni hâlâ seviyorum ama kafan yavaş çalışıyormuş gibi gözüküyor. İnşaat işçileri ve hödüklerden bir ordu kuramazsın."
"Gerçekten mi? Ordundaki askerlerin nereden geldiğini sanıyorsun? Sokaklardan ve çiftliklerden askere alınmıyorlar mı?"
Kız kaşlarmı çattı. "Sanırım bunu düşünmemiştim, biliyorsun, generaller olmadan iyi bir ordum olmayacak."
"İşte sana biraz önce sizinle konuşmak için geldiklerini söylediğim adamlar da onlar, Majesteleri."
"Niye sen 'Majesteleri' dediğinde bu kadar soğuk ve uzak gözüküyor, Sparhawk?"
"Konuyu değiştirme. Onlarla konuşmayı kabul ediyor musun?"
"Eğer gerekli diyorsan, ama hâlâ biraz şüphedeyim. Keşke burada kalabilseydin."
99

"Bende isterim ama ..." Çaresizce kollarını açtı. "Ne zaman sadece ikimizin baş başa kalacağı dönem gelecek?" "Çok uzun sürmeyecek Ehlana ama Annias'ı yenmemiz gerekiyor. Bunu anladın, değil mi?" Kız içini çekti. "Sanırım."
TALEN VE BERIT çok geçmeden arkalarında Platime ve Stra-gen ile döndüler. Ehlana, kadınların daima 'eli yüzü düzgün' bii hale getirmekle ilgili ayrıntılarla uğraşırken, Sparhawk onları oturma odasında karşıladı.
Stragen her zamanki gibi şıktı, ama badi badi yürüyen, kara sakallı Platime, dilencilerin, hırsızların, katillerin ve fahişelerin başı, açıkça çevreye uygun gözükmüyordu. "Hey, Sparhawk!" diye bağırdı şişko adam. Ona iyi uymayan mavi kadife bir yelek giyip üstü yemek lekeli turuncu yeleğini bırakmıştı.
"Platime," diye cevapladı Sparhawk. "Bu akşam oldukça zarif görünüyorsun."
"Beğendin mi?" Platime yüzünde memnun bir ifadeyle yeleğinin önünü sertçe çekti. Yarım daire çizerek etrafında döndü. Sparhawk hırsızın gösterişli giysisinin arkasında bir çok bıçak deliği olduğunu fark etti.
"Aylardır bunda gözüm vardı. Sonunda eski sahibini ondan ayrılmaya ikna ettim."
"Milord." Sparhawk, eğilerek Stragen'i selamladı.
"Aziz Şövalye," diye o da eğilerek karşılık verdi.
"Tamam, bütün bunlar ne demek oluyor Sparhawk?" diye sordu Platime. "Talen bir tür sivil savunma örgütü oluşturmak gibi anlamsız sözler söylüyordu."
"Sivil savunma örgütü. Güzel bir deyim," diye onayladı Sparhawk. "Lenda Kontu birkaç dakikaya kadar burada olacak ve Majesteleri şuradaki - büyük ihtimalle şu anda kapısından dinlediği -odadan girişini yapacak."
Yatak odasından kızgınca yere vurulan bir ayağın sesi geldi.
"İşler nasıl?" diye Cimmura'nm yeraltmın şişko liderine sordu Sparhawk.
"Doğrusu oldukça iyi." Şişko adam mutlu bir biçimde gülümsedi. "Piskoposun piç Lycheas'ı desteklemek için yolladığı yabancı kilise askerleri çok saflar. Onları gözü kapalı soyuyoruz."
100

"İyi. Dostlarımın başarılı olduğunu görmekten hoşlanırım." Kapı açıldı ve yaşlı Lenda Kontu ayaklarını sürüyerek odaya girdi. "Geç kaldığım için özür dilerim, Sparhawk. Artık koşturamı-
yorum."
"Önemli değil, Lordum. Baylar, Majesteleri'nin danışmanlar meclisi başı Lenda Kontu'nu takdim etmekten onur duyarım. Lordum, bunlar sivil savunma örgütünüze liderlik yapacak iki adam. Platime ve Emsat'dan Milord Stragen."
Hepsi eğilerek selam verdiler - Platime en azından eğilmeye çalıştı. "Milord mu?" diye merakla Stragen'e sordu Lenda.
"Bir özenti, Lordum," diye alaycı bir biçimde gülümsedi Stragen. "Boşa harcanan bir gençliğin etkisi."
"Stragen en iyilerden biridir," diye Platime araya girdi. "Bazı tuhaf fikirleri var ama işini iyi görür - bazen benden daha iyi."
"Çok naziksin Platime," diye eğilerek mırıldandı Stragen.
Sparhawk odanın diğer yanma, yatak odasının kapısına gitti. "Hepimiz toplandık, Kraliçem," diye seslendi kapının arasından.
Bir sessizliğin ardından soluk mavi, saten bir tuvaletle dikkatli seçilmiş pırlanta bir taç giyen Ehlana içeri girdi. Kraliçemsi bir tavırla etrafa bakındı. "Majesteleri," dedi resmi bir tonla Sparhawk, "size generalleriniz, Platime ve Stragen'i takdim edebilir miyim?"
"Beyler," dedi Ehlana başını hafifçe eğerek.

ilhanx

Platime tekrar kötü bir şekilde eğilmeye çalıştı ama Stragen bunu fazlasıyla telafi etti.
"Hoş küçük bir şey, değil mi?" diye sarışın arkadaşına fikrini söyledi Platime.
Stragen irkildi.
Ehlana da biraz şaşırmıştı. Durumu kurtarmak için odada etrafına bakındı. "Diğer dostlarımız nerede?" diye sordu.
"Genel toplantı binasına geri döndüler, Kraliçem," diye bilgi verdi Sparhawk. "Yapmaları gereken hazırlıklar var. Sephrenia çabucak gelmeye söz verdi." Kollarını uzatıp pencerenin yanındaki oldukça süslü bir koltuğa kadar ona eşlik etti. Kız oturdu ve tuvaletinin kıvrımlarını dikkatle düzeltti.
"izin verir misiniz?" dedi Sparhawk'a, Stragen.
Sparhawk şaşırdı.
Stragen pencereye doğru gitti yanından geçerken başıyla Ehla-

na'ya selam verdi ve büyük perdeleri çekti. Ehlana bakakalmıştı. "Arbaletlerin bulunduğu bir dünyada açık pencerenin önünde oturmak çok büyük düşüncesizlik Majesteleri," diye yeni bir eğilişle açıkladı. "Biliyorsunuz ki, bir çok düşmanınız var."
"Saray tamamen güvenlidir, Milord Stragen," itiraz etti Lenda.
"Ona söylemek ister misin?" diye bıkkınca Platime'a sordu Stragen.
"Lordum," dedi nazikçe şişman adam, "sarayın içine on dakikada otuz adam sokabilirim. Sanırım, şövalyelerin hepsi savaş ala-* nmda çok iyidir ama miğfer giyerken yukarı bakmak zordur. Gençliğimde, ev soyma sanatı üzerine eğitim gördüm. İyi bir ev soyguncusu çatıda tıpkı sokaktaymış gibi rahattır." İç çekti. "Ne günlerdi," diye geçmiş günleri andı. "Ev hırsızlığı gibi insanın içini kıpır kıpır yapan hiçbir şey yoktur."
"Yirmi bir taş ağırlığındaki biri için biraz zor olabilir," diye ekledi Stragen. "Kayağan taşından bir çatı bile o ağırlığı taşıyamaz."
"Gerçekten o kadar şişman mıyım, Stragen?"
"Tabii ki değilsin."
Ehlana gerçekten endişelenmişti. "Bana ne yapıyorsun, Spar-hawk?"
"Sizi koruyorum, Kraliçem. Annias sizin ölmenizi istiyor. Bunu çoktan ispatladı. İyileştiğinizi öğrenir öğrenmez bunu tekrar deneyecektir. Sizi öldürmek için yollayacağı adamlar beyefendiler olmayacak. Geldiklerinde kapıdaki uşağa kartlarını bırakmayacaklar. Platime ve Milord Stragen saraya görülmeden girme yollarının hepsini biliyorlar ve uygun önlemleri alabilecekler."
"Canlı kimsenin bizi geçemeyeceğini Majestelerine garanti ederiz," diye derinden gelen güzel sesiyle Ehlana'yı temin etti Stragen. "Sizi rahatsız etmemeye çalışacağız ama korkarım hareket serbestliğinizde bazı kısıtlamalar olacaktır."
"Açık bir pencerenin önüne oturmamak gibi mi?"
"Kesinlikle. Önerilerimizi bir liste yapıp Lenda Kontu ile size yollayacağız. Platime ve ben iş adamlarıyız. Majesteleri varlığımızı ıstırap verici bulabilir. Olabildiğince geri planda kalacağız."
"İnceliğiniz mükemmel, Milord, ama dürüst adamların varlığından o kadar ızdırap duymam."
"Dürüst mü?" Platime kabaca güldü. "Sanırım şimdi bize haka-

ret edildi, Stragen."
"Dürüst bir katil dürüst olmayan saraylıdan iyidir," dedi Ehla-na. "Gerçekten bu işi yapar mısınız? Yani boğaz kestiniz mi?"
"Zamanında birkaç tane kestim, Majesteleri," diye omuz silke-rek kabul etti. "Bu bir adamın cüzdamndakilerin ne olduğunu sessizce öğrenmenin tek yoludur ve daima bu konuda meraklı olmuşumdur. Bundan bahsederken, ona söylesen iyi olur, Talen."
"Bu da ne?" diye sordu Sparhawk.
"İşin içinde küçük bir ücret var," dedi Talen.
"Ya?"
"Stragen bu işe gönüllü," diye açıkladı çocuk.
"Sadece deneyim için, Sparhawk," dedi kuzeyli sarışın. "Kral Wargun'un sarayı biraz zarafetten yoksun. Elenia sarayı mükemmel bir kibarlık örneği ve tamamen ahlaksızlığıyla ünlü. Çalışkan bir adam her zaman eğitimini geliştirmek için bu fırsatları arar. Platime o kadar çalışkan değildir. O, daha çok elle tutulabilir bir şey ister."
"Mesela?" diye açık açık şişman adama sordu Sparhawk.

ilhanx

"Emekliliği düşünmeye başladım Sparhawk, - bir yığın ahlaksız genç kadınla eğlenebilmem için kırlarda bir malikâne - ve Majesteleri'nden af istiyorum. İnsan yaşlılık yıllarında arkasında bir yığın idam suçu gizlenmiş beklerken gerçekten eğlenemez. Kalbinde geçmiş patavatsızlıklarımı tamamen affedecek bir yer bula-bilirse hayatım pahasına kraliçeyi koruyacağım."
"Burada konuştuğumuz ne tür patavatsızlıklar, Üstat Platime," diye sordu Ehlana.
"Şey, gerçekten bahsedilecek bir şey yok, Majesteleri," diye söyleneni beğenmeyerek cevapladı. "Birkaç kazaen cinayet, birkaç hırsızlık, soygun, gasp, ev soyma, kundakçılık, kaçakçılık, yol kesme, kalelerden sığır ve at çalma, birkaç manastır talanı, belgesiz genelev işletme - bu tip şeyler."
"Oldukça meşgulmuşsun, değil mi Platime?" dedi hayranlıkla Stragen.
"Zaman geçirmenin bir yolu. Sanırım genel bir af yapsak daha iyi olur, Majesteleri. Şurada burada birkaç suç unutmuş olabilirim."
"İşlemediğin bir suç türü var mı, Üstat Platime?" diye sertçe sordu kız.

"Sanırım, baratarya1, Majesteleri. Ne*anlama geldiğinden emin değilim, bu yüzden tamamen kesin konuşamıyorum."?
"Bu yükünü çalmak için kaptanın gemisini kazaya uğratması-dır," diye yardım etti Stragen.
"Hayır, böyle bir şeyi asla yapmadım. Asla hayvansı cinsel meraklarım olmadı, büyücülük yapmadım, ülkeme ihanet etmedim."
"Bunlar gerçekten ciddi olanlar, sanırım," dedi Ehlana, ciddi bir ifadeyle. "Ben de aptal, genç bir koyunun ahlaki değerleri hakkında canımı sıkıyorum."
Platime birden kahkahalarla güldü. "Ben de, Majesteleri. Bütün gecelerimi bu yüzden yatakta dönüp durarak geçiriyorum."
"Sizin ülkenize ihanet etmenizi engelleyen neydi, Üstat Platime?" diye merakla sordu Lenda Kontu.
"Büyük ihtimalle, fırsat çıkmamış olması Lordum, bununla beraber bu tip bir şeye kalkışacağımdan şüpheliyim. Dengesiz hükümetler genel halk kitlesini gergin ve tedbirli hale sokarlar, insanlar kıymetli şeylerini korumaya başlar ve bu hırsızlar için hayatı çok zorlaştırır. Majesteleri, anlaştık mı?"
"Hizmetlerine karşılık genel bir af. Ama onlara ihtiyacım olduğu sürece, tamam mı?" diye karşılık verdi Ehlana.
"Son bölüm ne anlama geliyor?" diye şüpheyle sordu.
"Şey, hiçbir şey değil, Üstat Platime," dedi masumca kız, "size en fazla ihtiyacım olduğunda sıkılıp beni terk etmemenizi istiyorum. Eşliğiniz olmadan perişan olurum, değil mi?"
"Tanrının izniyle, tamam!" diye gürledi. Eline tükürüp Ehla-na'ya doğru uzattı.
Ehlana Sparhawk'a baktı, yüzünde şaşırmış bir ifade vardı.
"Bu bir âdettir, Majesteleri. Siz de elinize tükürecek ve Platime ile avuç içlerinizi hızla birbirinizinkine vuracaksınız. Bu pazarlığı bağlar."
Kızın canı biraz sıkıldı ama Sparhavvk'm söylediği gibi yaptı. "Tamam," dedi belirsizce.
"Ve işte oldu," dedi Platime aşırı bir neşeyle. "Artık benim kü-
1- Baratarya: Kaptan veya mürettebat tarafından gemiye veya eşyaya kasten verilen zarar veya kaza; sık sık kavga veya hukuki ihtilaflara sebebiyet verme suçu, dava veya kavgaları teşvik itiyadı; kilise veya devlet dairelerinde bir mevkiyi satma veya satın alma. y.h.n.

1
çük kız kardeşim gibisin, Ehlana. Sana hakaret eden biri olursa, ya da tehdit eden, senin için onun karnını deşerim, sonra da sen minik ellerinle açılan midesine yanan kömürler dökebilirsin."
"Çok ama çok naziksin, Platime," dedi cılız bir sesle.
"Ne yaptın, Platime." Talen gülmekten kırıldı.
"Ne diyorsun sen?" Platime'm yüzü karardı.
"Biraz önce yaşam boyu hükümetin hizmetinde çalışmaya gönüllü oldun, farkında mısın?"
"Bu saçma."
"Biliyorum ama gene de oldun. Seni istediği sürece Kraliçe'ye hizmet etmeyi kabul ettin ve karşılığında itiraz bile etmedin. Seni ölene dek sarayda tutabilir."
Platime'm suratı bembeyaz olmuştu. "Bunu yapmazsın, değil mi, Ehlana?" diye boğuk bir sesle sordu.
Ehlana uzanıp sakallı yanaklarını okşadı. "Göreceğiz, Platime. Göreceğiz."
Stragen sessiz kahkahalardan iki büklüm olmuştu. Kendini topladığında, "Bu sivil savunma örgütü de ne, Sparhawk?" dedi.

ilhanx

"Şehri korumak için halkı silah altına alacağız. Kurik gelir gelmez, ayrıntıları hallederiz. Eski askerleri toplayıp onbaşı ve çavuş olarak silah altına almamızı önerdi. Elenia ordusu dönüp sizden şehri devralana kadar, Platime'm adamları astsubay, sen ve Platime da Lenda Kontu'nun altında generallerimiz olacaksınız."
Stragen bunu düşündü. "İşe yarar bir plan. Bir şehri savunmak şehre saldırmak kadar eğitim gerektirmez." Süngüsü düşmüş, koca arkadaşına baktı. "Bu iş tamamsa, Majesteleri," dedi Ehlana'ya, "koruyucunuzu bir yere götürüp, içine biraz bira dökeceğim. Nedense yarı delirmiş gibi."
"Nasıl isterseniz, Milord." Ehlana gülümsedi. "Krallığımda işleyip affetmemi istediğiniz suçlarınız var mı - aynı koşullarla?"

tıktan sonra o kadar kötü olmayacak gibi." /
"Çok ama çok kumazcaydı, Majesteleri," dedi onlar gittikten sonra Talen. "Daha önce kimse Platime'ı bu şekilde kafeslememişti."
"Gerçekten beğendin mi?" Kız kendinden memnun gibiydi.
"Çok zekiceydi, Kraliçem. Şimdi, Annias'm sizi niçin zehirlediğini anlayabiliyorum. Siz çok tehlikeli birisiniz."
Kız Sparhawk'a baktı. "Benimle gurur duyuyor musun, tatlım?"
"Sanırım krallığın güvende, Ehlana. Sadece diğer hükümdarların da tedbirli olmalarını umuyorum, hepsi o kadar."
"Bana bir dakika izin verecek misiniz?" diye hâlâ ıslak olan av-cuna bakarak sordu. "Ellerimi yıkamak istiyorum."
Çok geçmeden Vanion, diğerlerinin önünde kraliçenin odasına girdi. Eğitmen Ehlana'ya doğru üstünkörü eğildi. "Platime ile konuştunuz mu?" diye Sparhawk'a sordu.
"Her şey ayarlandı," dedi Sparhawk.
"İyi. Yarın sabah Demos'a gitmemiz gerekiyor. Dolmant, Patrik Cluvonus'un ölüm döşeğinde olduğunu bildiren haberi yolladı. Bu haftayı çıkaramayacak."
Sparhawk iç çekti. "Bunun olacağını biliyorduk. Tanrıya şükür buradaki işleri yoluna koyacak zaman bulduk. Platime ve Stragen sarayda bir yerde - büyük ihtimalle içiyorlar. Kurik, gidip onlara katılarak organizasyon planını tasarlasanız iyi olur."
"Tamam," dedi silahtar.
"Bir dakika, Üstat Kurik," dedi Lenda Kontu. "Kendinizi nasıl hissediyorsunuz, Majesteleri?" diye Ehlana'ya sordu.
"Ben iyiyim, Lordum."
"Ne dersiniz, halkın önüne çıkabilir misiniz?"
"Tabii ki, Lenda. Tam anlamıyla mükemmelim."
"İyi. Generallerimiz ve Üstat Kurik sivil savunma örgütünü topladıklarında sizin birkaç kısa konuşmanız onları ateşlendirmek için oldukça işe yarayabilir - vatanseverliklerini belirten, kilise askerlerini suçlayan, Piskopos Annias'm ihanetinden örtülü şekilde söz eden, bu tip şeyler."
"Elbette Lenda. Zaten konuşma yapmayı severim."
"İşler yoluna girene kadar burada kalman gerekiyor," dedi Kurik'e Sparhawk. "Cimmura emniyete alındıktan sonra Chyrel-los'da bize katılabilirsin.

Kurik başını sallayarak onayladı ve sessizce gitti.
"O çok iyi bir adam, Sparhawk," dedi Ehlana.
"Evet."
Sephrenia dikkatle pembe yanaklı kraliçeye bakıyordu. "Ehlana," dedi.
"Evet?"
"Biliyorsunki, pembeleşmesi için yanaklarım çimdiklememen lazım. Cildini morartacaksın. Sen açık tenlisin ve cildin narin."
Ehlana kızardı. Sonra pişmanca güldü. "Nafile, değil mi?"
"Sen kraliçesin, Ehlana, inek sağan bir kadın değil. Açık ten kraliçelere daha çok yakışır."
"Onunla konuşurken niye her zaman kendimi çocuk gibi hissediyorum ki?" diye ortaya sordu Ehlana.
"Hepimiz öyle hissediyoruz, Majesteleri," dedi Vanion.
"Şu anda Chyrellos'da ne oluyor?" diye arkadaşına sordu Spar-hawk. "Dolmant ayrıntıları bildirdi mi?"
"Annias sokakları kontrol ediyor," diye cevapladı Vanion. "Daha hiçbir şey yapmamış ama kilise askerleri kendilerini ortalıkta gösteriyor. Dolmant, onun Cluvonus daha soğumadan seçim çağrısı

ilhanx

yaptırmaya çalışacağını düşünüyor. Dolmant'm dostları var ve biz oraya ulaşana dek işleri durdurmaya çalışacaklar ama yapabilecekleri şeyler çok değil. Hız şu anda çok önemli. Orada diğerlerine katıldığımızda dört yüz kişi olacağız. Sayıca bizden kalabalıklar ama varlığımız hissedilecek. Bir şey daha. Otha, Lamorkand'da sınırı geçti. Şimdilik ilerlemiyor ama ültimatomlar veriyor. Bhelli-om'un geri verilmesini emrediyor."
"Geri verilmesini mi? Bhelliom hiç onun olmadı ki?"
'Tipik diplomatik üçkâğıt, Sparhawk," diye açıkladı Lenda Kontu. "Durumun zayıf oldukça, söylediğin yalan büyür." Yaşlı adam düşünceli dudaklarını büzdü. "Otha ve Annias arasındaki ittifakı biliyoruz - en azından öyle olduğunu var sayıyoruz, değil mi?"
"Evet," diye onayladı Vanion.
"Annias bizim karşı taktiklerimizin zaman kazanmak için olduğunu biliyor - veya bilecek. Otha'nm bu durumda harekete geçmesi seçime bir ivedilik kazandırıyor. Annias, Kilise'nin tehlike karşısında birleşmesini ileri sürerek kazanmaya çalışabilir. Otha'nm sınırda bulunması Hiyerarşi'nin ürkek üyelerini dehşete
107

düşürecek ve hemen Annias'ı onaylayacaklardır. Sonra o ve Otha istediklerini alacak. Doğrusu oldukça, zekice."
"Otha, Bhelliom'u ismen söyleyebilecek kadar ileri gitti mi?" diye sordu Sparhavvk.
Vanion başını olumsuzca salladı. "Seni Zemoch'un ulusal hazinelerinden birini çalmakla suçlamış, hepsi o. Bunu oldukça dikkatli düşünüp üstü kapalı bırakmış. Bir çok insan Bhelliom'un anlamını biliyor. Doğrudan ismini söyleyemez."
"Artık taşlar yerine oturuyor," dedi Lenda. "Annias, Otha'm geri çekilmesinin yolunu sadece kendisinin sağlayabileceğini ilan edecek. Hiyerarşi'yi onu seçmeleri için ürkütüp paniğe sokacak. Sparkawk'tan zorla Bhelliom'u alacak ve pazarlığın bir parçası olarak Otha'ya verecek."
"Bunun oldukça 'zorla' olması gerekecek," dedi kasvetle Kal-ten. "Askeri tarikatlar Sparhawk'm arkasında dizileceklerdir."
"Annias da bunu yapacağınızı hesaplıyor," dedi Lenda. "Böylece askeri tarikatları dağıtmak için her türlü nedene sahip olacak. Kilise Şövalyeleri'nin çoğu patriğin emirlerine itaat edecektir. Diğerleri de kanun kaçakları olacak ve Annias, halka Otha'yı onlardan uzak tutacak olan tek şeyin sizde olduğunu söyleyecek. Söylediğim gibi, çok zekice."
"Sparhawk," dedi çınlayan bir sesle Ehlana, "Chyrellos'a gittiğinizde, Annias'ı devlete ihanet suçundan tutuklamam istiyorum. Onun zincirler içinde bana getirilmesini istiyorum. Arissa ve Lycheas'ı da getir."
"Lycheas zaten burada, Kraliçem."
"Bunu biliyorum. Onu yanında Demos'a götür ve annesiyle beraber hapset. Son durumu Arissa'ya açıklaması için yeterli zamanı olmasını istiyorum."
"İşe yarayabilir bir fikir, Majesteleri," dedi Vanion, "ama Chyrellos'da Annias'ı hemen tutuklayacak kadar gücümüz yok."
"Biliyorum Lord Vanion, ama tutuklama emri ve suçlamaların ayrıntıları Dolmant'a verilirse, seçimi ertelemesine yardımcı olabilir. Suçlamalar için Kilise araştırması isteyebilir ve böyle şeyler zaman alır."
Lenda ayağa kalktı ve eğilerek Sparhawk'a selam verdi. "Evladım, nasıl yaptın bilmiyorum ama en muhteşem şaheserin tahtta
108

oturuyor. Seninle gurur duyuyorum, Sparhawk."
"Harekete geçsek iyi olur sanırım," dedi Vanion. "Yapmamız gereken oldukça çok hazırlık var."
"Gece yansından sonraki üçüncü saate dek piskoposun tutuklama emrinin kopyalarını, diğerlerininkilerle beraber elinize ulaştıracağım Lord Vanion," diye söz verdi Lenda. "Krallığı temizlemek için mükemmel bir fırsatımız var. Bunu boşa harcamayalım."
"Berit," dedi Sparhawk. "Zırhım şuradaki odada. Onu genel toplantı binasına götürür müsün, lütfen. Sararım ihtiyacım olacak."
"Tabii, Sör Sparhawk." Bununla beraber Berit'in bakışları hâlâ cansızdı ve gözleri hiç dostane bakmıyordu.
Hepsi dışarı çıkmaya başlamışlardı ki Ehlana, "Bir dakika kal, Sparhawk," dedi. Diğerlerinin arkasında kaldı ve kapı kapanana kadar bekledi.
"Evet, Kraliçem."
"Çok ama çok dikkatli olmalısın, aşkım," dedi dokunsan ağlayacak bir durumda. "Eğer seni kaybedersem ölürüm." Konuşmadan kollarını ona doğru uzattı.

ilhanx

Sparhawk onun oturduğu yere geldi ve onu kucakladı. Ehla-na'nm öpücüğü şiddetliydi. "Çabuk git, Sparhawk," dedi neredeyse ağlamaklı bir sesle. "Beni ağlarken görmeni istemiyorum."

yedinci bölüm I

ERTESİ SABAH GÜNEŞ doğduktan az sonra, Demos'a doğru, arkalarında at süren yüz Pandion'un sıraya dizilmiş, uçları bayraklı mızraklarından oluşan ormanın tıngırtılı tırısıyla doğuya ilerlediler.
Vanion güneş ışıklarının parıldattığı tarlalara bakarak, "Yola çıkmak için iyi bir gün," dedi. "İsterdim ki, sadece ... oh, şey."
"Kendini nasıl hissediyorsun, Vanion?" • diye yaşlı arkadaşına sordu Sparhawk.
"Çok daha iyi. Sana karşı dürüst olacağım, Sparhawk. Şu kılıçlar çok ama çok ağırdı. Yaşlanmanın nasıl olduğu hakkında bana oldukça sağlam ip uçları verdiler."
"Sen ebediyen yaşayacaksın, dostum." Sparhawk gülümsedi.
"O kılıçları taşıdığım zamanki gibi şeyler hissedeceksem umarım yaşamam."
Bir süre sessizce at sürdüler.
"Bu uzun zamandır planlanmış, Vanion," dedi sıkıntıyla Sparhawk. "Chyrellos'da sayıları bizden çok fazla; Otha, Lamorkand'ı geçmeye başlarsa, o ve Wargun arasında sıkı bir yarış olacak. Chyrellos'a kim önce gelirse o kazanacak."
"Sanırım, inanç yasalarından birinin yanma çok yaklaştık, Sparhawk. Bu konuda Tanrı'ya güvenmemiz gerekecek. Eminim ki Annias'ı patriklik tahtında istemiyor, çok daha eminim ki Otha'yı da Chyrellos sokaklarında istemiyor."
"Öyle olduğunu umalım."
Berit ve Talen biraz geriden at biniyorlardı. Geçen aylar içinde çömez ve genç hırsız arasında bariz bir dostluk gelişmişti. Bu dostluk bir bakıma ikisinin de büyükleri yanında biraz rahatsız olmaları üzerine kuruluydu.
"Bu seçim nasıl bir şey, Berit? Anlamak istediğim nasıl yapıldı-

ğı. Bu tip şeylerde biraz zayıfım."
Berit eğerinin üstünde doğruldu. "Tamam, Talen, yaşlı patrik öldüğünde Hiyerarşi'deki başpiskoposlar Bazilika'da toplanır. Diğer yüksek rütbeli din adamları ve Eosia kralları da genelde orada bulunur. Başlangıçta her kral kısa bir konuşma yapar ama başka kimsenin Hiyerarşi müzakerelerinde konuşmasına izin verilmez -sadece başpiskoposlar. Oy verenler de sadece onlardır."
"Yani eğitmenler oylayamazlar mı, demek istiyorsun?"
"Eğitmenler başpiskopostur, genç adam," dedi tam arkalarından Perraine.
"Bunu bilmiyordum. Niye herkes Kilise Şövalyeleri'nin önünden çekilir diye merak ederdim. Peki nasıl oluyor da Annias, Cim-mura'daki Kilise'yi idare ediyor? Başpiskopos nerede?"
"Başpiskopos Udale doksan üç yaşında, Talen," diye açıkladı Berit. "Hayatta ama kendi isminden büe emin değil. Demos'daki ana karargâhta bakılıyor."
"Bu Annias'ın işini zorlaştırır, değil mi? Piskopos olarak konuşamaz - ya da oy veremez, eğer ana karargâhtaysa Udale'yi de ze-hirleyemez - en azından bunu aleni yapmadıkça."
"İşte bu yüzden paraya ihtiyacı var. Onun adına konuşacak -oy verecek - insanları satın alması gerekiyor."
"Bir dakika Annias sadece piskopos değil mi?"
"Doğru."
Talen kaşlarım çattı. "Sadece bir piskopossa ve diğerleri başpis-koposlarsa nasıl olurda seçimde şansı olabileceğini düşür?"
"Bir din adamının Kilise'nin tahtına geçebilmesi için başpiskopos olması gerekmez. Bir kez basit bir köy papazı patrik olmuştu."
"Biraz karışık, değil mi? Bir orduyla oraya girip istediğimiz adamı tahta geçirsek bizim için daha kolay olmaz mı?"
"Bu geçmişte denendi. Asla işe yaramadı. Tanrı'nm uygun bulacağını sanmam."
"Annias kazanırsa çok daha az şeyi onaylayacaktır, değil mi?"
"Söylediklerinde bazı anlamlar olabilir, Talen."
Tynian atını ileri sürdü, Geniş yüzünde kocaman bir sırıtış vardı. "Kalten ve Ulath, Lycheas'ı korkutarak kendilerini eğlendiriyorlar. Ulath baltasiyla körpe fidanları buduyor. Kalten de ilmik yaptı. Sarkan büyük ağaç dallarını devamlı Lycheas'a gösteriyor.

ilhanx

Lycheas da bayılıp duruyor. Eyerinden düşmesin diye ellerini eye
rine zincirlemek zorunda kaldık." /
"Kalten ve Ulath basit insanlar," diye fikrini söyledi Sparhawk. "Onları eğlendirmek için fazla şey gerekmiyor. Lycheas, Demos'a gittiğimizde annesine çok fazla şey anlatacak."
Öğlene doğru kestirmeden gitmek için güneydoğuya döndüler. Hava hâlâ açıktı. Hızlı yol aldılar ve ertesi gün geç saatlerde Demos'a ulaştılar. Diğer üç tarikat şövalyelerinin kampına doğru dönmeden, Sparhawk, Kalten ve Ulath Lycheas'ı kentin kuzey ucundaki Prenses Arissa'nm kapatıldığı manastıra götürdüler. Manastırın sarı kumtaşından duvarları vardı ve akşam güneşinde kuşların dallarında şakıdığı ağaçlık dar bir vadinin içindeydi.
Sparhawk'la arkadaşları kapıda atlarından indiler ve zincirli Lycheas'ı sertçe eyerinden aşağı çekip aldılar.
Sparhawk kapıyı açan ufak tefek nazik rahibeye, "Başrahibeyle görüşmemiz gerekiyor," dedi. "Prenses Arissa hâlâ zamanının çoğunu güney duvarının yanındaki küçük bahçede mi geçiriyor?"
"Evet, Lordum."
"Lütfen başrahibeye bize orada katılmasını söyleyiniz. Aris-sa'nın oğlunu ona teslim ediyoruz." Lycheas'ı ense kökünden tuttu ve Arissa'nm uzun hapis saatlerini geçirdiği duvarlarla çevrili bahçeye doğru avlunun içinden çekerek götürdü. Sparhawk'm bir yığın neden yüzünden kaba bir öfkesi vardı.
Lycheas onu gördüğünde, "Anne!" diye bir çığlık attı. Spar-kawk'tan kurtulup ona doğru tökezledi, yalvarırcasına uzanan ellerini zincirleri engelledi.
Prenses Arissa ayağa fırladı, yüzünde sarsılmış bir ifade vardı. Gözlerinin altındaki halka ufaldı ve bakışlarındaki somurtkan hoşnutsuzluk yavaş yavaş yok olup yerini kendinden memnun bekleyişe bıraktı. Korkudan sinmiş oğlunu kucaklayıp, "Bu da ne demek oluyor?" diye sordu.
"Beni zindana attılar, Anne," diye zırladı Lycheas, "tehdit edip duruyorlar."
"Nasıl olur da Naip Prensi tehdit etmeye kalkıyorsun, Sparhawk?"
"Durum çok değişti, Prenses," diye bilgi verdi Sparhawk. "Oğlunuz artık naip prens değil."

"Kimsenin onu azletme yetkisi yok. Bunu hayatınla ödeyeceksin, Sparhawk."
"Bundan şüpheliyim, Arissa," diye koca bir sırıtışla cevapladı Kalten. "Yeğeninin iyileştiğini duyunca sevineceğine eminim."
"Ehlana mı? Bu imkânsız!"
"İşin doğrusu, değil. Kilise'nin sadık bir evladı olduğunu, onun bu mucizevi müdahalesi için Tann'ya şükretmek için bize katılacağını biliyorum. Baron Harparin o kadar mutlu oldu ki kafasını tamamen kaybetti."
"Ama kimse dar-" Arissa dudaklarını ısırdı.
"Darestimden kurtulamamış değil mi?" diye onun yerine cümleyi tamamladı Sparhawk.
"Nasıl oluyor da sen -"
"Gerçekten o kadar zor değil, Arissa. Bütün entrikalarınız çözülüyor, Prenses. Kraliçem, siz ve oğlunuzdan hiç hoşnut değil -tabii ki Piskopos Annias'tan da. Bize üçünüzü de göz altına almamızı emretti. Şu andan itibaren kendinizi tutuklu sayabilirsiniz."
"Hangi suçtan?" diye bağırdı Arissa.
"Devlete ihanet, değil mi, Kalten?"
"Sanırım Kraliçemin kullandığı sözler bunlardı. Bir yanlış anlama olduğuna eminim, Haşmetmeap." Sarışın adam Kraliçemin halasına keyiflice gülümsedi. "Siz, oğlunuz ve aziz piskopos davanız sırasında olanları açıklamakta hiç güçlük çekmeyeceksiniz."
"Dava mı?" Arissa'nm beti benzi soldu.
"Sanırım alışılmış yöntem bu, Prenses. Biz alışılmış yöntemle sizi ve oğlunuzu asacaktık ama ikinizin de krallıkta özel bir ünü var bu yüzden sıradan formaliteler uygulanıyor."
"Bu saçma! Ben bir prensesim. Böyle bir suçla yargılanamam."
"Bunu Ehlana'ya açıklamayı deneyebilirsiniz," dedi Kalten. "Hükme varmadan kanıtlarınızı dikkatle dinleyeceğine eminim."
"Aynı zamanda ağabeyinizi öldürmekten de yargılanacaksınız," diye ekledi Sparhawk. "Prenses olsanız da olmasanız da bu bile asılmanız için yeterli olacaktır. Ama zamanımız kısıtlı. Oğlunuzun bunları ayrıntılarıyla size açıklayabileceğinden eminim."
Yaşlı bir rahibe bahçeye girdi, yüzünde duvarların içinde erkek olmasını onaylamayan bir ifade vardı.
"Rahibe Ana," diye eğilerek selamladı Sparhawk. "Kraliyet adı-

ilhanx

na, mahkeme önüne çıkana dek bu iki suçluyu tutukluyorum. Du
varlarınızın içinde tövbekar hücresi var mı?" ,
"Özür dilerim, Aziz Şövalye," dedi sertçe başrahibe, "tarikatıj-mızın kuralları insanları kendi istekleri dışında hücreye kapatmayı yasaklar."
"Tamam, Rahibe Ana." Ulath gülümsedi. "Bunu hallederiz. Ki-lise'nin leydilerini gücehdirmektense ölürüz daha iyi. Prenses ve oğlunun hücrelerinden ayrılmak istemeyeceklerine sizi temin edebilirim - anladığınız gibi, ikisi de çok pişmanl. Haydi işe başlayalım, bana iki uzun zincir, bir miktar sağlam ucu küt vida, bir çekiç, bir de örs lazım. Hücrelerini hemen kapatacağım, böylece siz ve diğer iyi rahibeler kendinizi politikaya karıştırmak zorunda kalmayacaksınız." Durakladı ve Sparhawk'a baktı. "Yoksa onları duvara zincirlememi mi istiyorsun?"
Garip görülebilir ama Sparhawk bunu düşündü. "Hayır," dedi sonunda, "böyle olmaz. Onlar hâlâ kraliyet ailesinin üyeleri ve biraz saygı gerekiyor."
"İsteklerinizi kabul etmekten başka seçeneğim yok, Aziz Şövalyeler," dedi başrahibe. Durdu. "Kraliçe'nin iyileştiği hakkında bazı söylentiler yayılıyor. Bu doğru olabilir mi?"
"Evet, Rahibe Ana," dedi Sparhawk. "Kraliçe iyi ve Elenianın kontrolü tekrar onun elinde."
"Tanrıya şükür," diye duygularını ifade etti yaşlı rahibe. "İstenmeyen misafirlerimizi duvarlarımızın arasından kısa sürede çıkaracak mısınız?"
"Çok yakında, Ana. Çok yakında."
"O zaman Prenses'in kirlettiği odayı temizleyeceğiz - ve şüphesiz ruhu için dua edeceğiz."
"Tabii ki öyle."
"Ne kadar dokunaklı," dedi kendine gelmiş gibi gözüken Aris-sa. "Biraz daha sürerse, sanırım kusacağım."
"Sinirlerime dokunmaya başladın, Arissa," dedi soğukça Sparhawk. "Bunu tavsiye etmem. Kraliçe'nin emri altında olmasaydım, hemen kafanı keserdim. Tanrıyla aranı düzeltmeye bak, çok geçmeden yüz yüze geleceğinden oldukça eminim." Aşırı bir tiksintiyle baktı. "Bunu gözümün önünden götürün," dedi Kalten ve Ulath'a.
On beş dakika sonra Kalten ve Ulath manastırdan döndüler.

"Her şeyi sağlama bağladınız mı?" diye sordu Sparhawk.
"Hücre kapılarını açmak için bir demircinin bir saat uğraşması gerekir," diye cevapladı Kalten. "Şimdi gidiyor muyuz?"
Daha yarım mil bile gitmemişlerdiki Ulath birden bağırdı, "Dikkat, Sparhawk" ve sertçe iri Pandion'u eyerinden itti.
Bir arbalet oku birkaç salise önce Sparhawk'm bulunduğu yerden ıslık çalarak geçip yol kıyısındaki ağaca tüylerine dek saplandı.
Kalten kılıcını hızla kınından çekti ve okun geldiği yere doğru atını mahmuzladı.
Sparhawk'm ayağa kalmasına yardım etmek için atından inen Ulath, "İyi misin?" diye sordu.
"Birkaç sıyrık hepsi o kadar. Çok sert itiyorsun, dostum."
"Özür dilerim, Sparhawk. Heyecanlandım."
"Önemli değil, Ulath. Böyle şeyler olurken itebildiğin kadar it. Okun geldiğini nasıl gördün?"
"Tamamen şans. Şu tarafa bakıyordum ve çalıların kımıldadığını gördüm."
Kalten geri dönerken küfrediyordu. "Kaçtı," dedi.
"Bu adamdan çok sıkılmaya başladım," dedi Sparhawk, eyere binerken.
"Cimmura'da sana ok atan aynı adam mı?" diye sordu Kalten.
"Burası Lamorkand değil, Kalten. Krallığın her mutfağının bir köşesinde bir arbalet durmaz." Bir an düşündü. "Vanion'u gördüğümüzde bundan bahsetmeyelim. Ben halledebilirim. Onun kafasında zaten yeteri kadar şey var."
"Bunun bir hata olduğunu düşünüyorum, Sparhawk," dedi Kalten, "ama bu senin derin ve bu yüzden istediğin gibi olsun."
Dört tarikatın şövalyeleri Demos'un bir fersah güneyinde iyice gizlenmiş kamp yerinde bekliyorlardı. Sparhawk ve arkadaşları, diğer arkadaşlarının Cyrinic Şövalyeleri'nin Eğitmeni Abriel, Ge-nidian Şövalyeleri'nin Eğitmeni Komier ve Alcione Şövalyeleri'nin Eğitmeni Darellon ile konuştukları çadıra yollandılar. "Prenses Arissa haberleri nasıl karşıladı?" diye sordu Vanion.
"Hepsinden orta kararda tedirgin oldu." Kalten keyifli keyifli gülümsedi. "Bir söylev vermek istedi ama bütün söylemek istediği "Bunu yapamazsınız," olduğu için onu kestik."
"Ne yaptınız?" diye hirdenbire telaşlandı Vanion.

ilhanx

"Hayır öyle değil, Lord Vanion," diye özür diledi Kalten. "Sanırım yanlış kelime seçimi."
"Ne demek istiyorsan söyle, Kalten. Şu an yanlış anlamak için uygun zaman değil."
"Doğrusu prensesin kafasını kesmedim, Lord Vanion."
"Ben kesecektim," diye mırıldandı Ulath.
"Bhelliom'u görebilir miyiz?" diye Sparhawk'a sordu Komier.
Sparhawk Sephrenia'ya baktı ve o da başını sallayarak onayladı ama sanki biraz kuşkuluydu.
Sparhawk zırh cüppesinin içine uzanıp branda keseyi çıkardı. Bağları açtı, sonra sallayıp safir gülü eline düşürdü. Gölgemsi, isimsiz korku kaynağının sancısını hissetmeyeli günler olmuştu ama mücevherin yapraklarına bakar bakmaz, o gene geri döndü. Bu sefer şekilsiz gölge artık daha da koyu ve büyük bir şekilde görüş alanının kenarında titriyordu.
"Tanrım," Eğitmen Abriel'in nefesi kesildi.
"Bu kadar yeter, tamam," diye homurdandı Thalesialı Komier. "Ortadan kaldır, Sparhawk."
"Ama -" diye itiraz etti Eğitmen Darellon.
"Ruhunun sende kalmasını istiyor musun, Darellon?" diye açıkça sordu Komier. "İstiyorsan, o şeye bir saniyeden fazla bakma."
"Kaldır onu Sparhawk," dedi Sephrenia.
Sparhawk, Bhelliom'u kesesine koyarken Kalten, "Otha'nm ne yaptığı konusunda haber var mı?" diye sordu.
"Sınırda hazır duruyor gibi," dedi Abriel. "Vanion piç Lyche-as'm itiraflarını anlattı. Otha'dan sınırda durup tehdit edici gürültüler çıkarmasını isteyenin Annias olması çok büyük ihtimal. Böylece Cimmura Piskoposu Zemochları durdurmak için bir yol bildiğini iddia edebilir. Bu da birkaç oyu ona doğru etkileyecektir."
"Ne dersiniz, Otha Bhelliom'un Sparkawk'ta olduğunu biliyor mudur?" diye sordu Ulath.
"Azash biliyor," dedi Sephrenia, "ve Otha da biliyor anlamına gelir. Haberin Annias'a ulaşıp ulaşmadığını herkes tahmin edebilir."
"Chyrellos'da neler oluyor?" diye Vanion'a sordu Sparhawk.
"En son aldığımız haber Patrik Cluvonus'un dayandığını söylüyor. Geldiğimizi saklayabilmemizin yolu yok, bu yüzden tüm gücümüzü kullanarak Chyrellos'a gidiyoruz. Otha'nm harekete

geçmesinden sonra planlarımızda bir değişiklik oldu. Cluvonus ölmeden önce Chyrellos'a ulaşmak istiyoruz. Annias'ın mümkün olduğu kadar çabuk seçim yapılmasını deneyeceği ortada. O duruma kadar emir vermeye başlayamaz. Cluvonus öldüğünde Anni-as'm kontrolündeki başpiskoposlar oylama isteğine başlayabilir. Büyük ihtimalle ilk isteyecekleri oylama da şehrin kapatılması olacaktır. Bu önemli bir şey olmayacağı için Annias bunun gerçekleşmesini sağlayacak kadar gerekli oya sahiptir."
"Dolmant oyların şu anki dağılımı hakkında bir tahmin yapabilir mi?" diye sordu Sparhawk.
"Çok yakınlar, Sör Sparhawk," dedi Eğitmen Abriel. Abriel, Arci-um'daki Cyrinic Şövalyeleri'nin lideriydi. Altmışlarında, beyaz saçlı ve yüzünde dünya niyetlerinden çekilmiş birinin sade ifadesi olan sağlam yapılı biri. "Başpiskoposların çoğu Chyrellos'da değiller."
"Annias'm suikastçılarının verimine saygılar," dedi soğukça Thalesialı Komier.
"Büyük olasılıkla," diye onayladı Abriel. "Herhalde, şu anda Chyrellos'da yüz otuz iki başpiskopos var."
"Toplamı kaç tane?" diye sordu Kalten.
"Yüz altmış sekiz."
"Niçin bu kadar tuhaf bir sayı," diye merakla sordu Talen.
"Öyle düzenlenmiş, genç adam," diye açıkladı Abriel. "Sayı belli olduğundan yeni patriği seçmek için yüz oy gerekecek."
"Yüz altmış yedi daha doğru olur," dedi bir saniye sonra Talen.
"Niçin?" diye sordu Kalten.
"Yüz oya. Bak, yüz oy yüzde atmış -" Talen Kalten'in yüzündeki anlamayan ifadeye baktı. "Ah - boş ver, Kalten. Daha sonra açıklayacağım."
"Bu hesabı kafadan mı yapıyorsun, evladım," diye şaşkınca sordu Komier. "Biz hesaplama yaparken bir sürü kâğıt harcadık."
"Bu bir üçkâğıt, Lordum," dedi alçakgönüllüce Talen. "Benim işimde bazen sayılarla çok hızlı uğraşmanız gerekir. Şu anda Annias'm kaç oyu olduğunu sorabilir miyim?"
"Değişmez olan altmış beş," diye cevapladı Abriel.
"Ya biz?"

ilhanx

"Elli sekiz."
"O zaman kimse kazanamaz. Onun otuz beş ve bizim kırk iki
117

oya ihtiyacımız var."
"Korkarım o kadar basit değil." Abrieİ iç çekti. "Kilise büyükleri tarafından yapılan yöntem yeni bir patrik seçmek veya önemli bir konuda karar vermek için yüz oy - veya orada bulunan ve oy kullananların benzer bir oranında oy - gerektiğini söyler."
"Bunun için bir yığm kağıt kullandık," dedi huysuzca Komier. "Tamam," dedi Talen bir dakika düşündükten sonra, "o zaman Annias'ın seksen oya ihtiyacı var ama hâlâ on beş eksik." Kaşlarını çattı. "Bir dakika. Sayınız ipe sapa gelmiyor. Sadece yüz yirmi üç oy saydınız ve Chyrellos'da yüz otuz iki başpiskopos olduğunu söylediniz."
"Başpiskoposların dokuzu karar vermedi," dedi Abrieİ. "Dol-mant daha çok rüşvet almak için beklediklerinden şüpheleniyor. Bu durumda, kazanmak için çoğunluk yetecek. Bu dokuz bazen Annias için oy verecek bazen de vermeyecekler. Kendi güçlerini gösteriyorlar. Korkarım, avantajlarına göre oy kullanacaklar."
"Onlar hep Annias'ın lehine oy verseler bile fark oluşturmayacaklar," dedi Talen. "Dokuz oyu ne kadar çekersen çek, onları on beşe çıkaramazsın."
"On beşe ihtiyacı yok," dedi bıkkınca Eğitmen Darellon. "Çünkü suikastlar ve Chyrellos sokaklarındaki kilise askerleri yüzünden Annias'a karşı olan on yedi başpiskopos Kutsal Şehir" de bir yerlere saklandı. Orada bulunamayacak ve oy kullanamayacaklar. Bu da sayıları değiştiriyor."
"Bu benim başımı ağrıtmaya başladı," dedi Ulath'a, Kalten.
Talen başını sallıyordu. "Sanırım başımız dertte, Lordlarım, toplama eklenecek bu on yedi olmazsa, kazanacak sayı altmış dokuzdur. Annias'ın sadece dört oya daha ihtiyacı var."
"Dokuz dayananın dördünü satın alacak para bulur bulmaz, kazanacaktır," dedi Sör Bevier. "Çocuk haklı, Lordlarım. Başımız dertte."
"O zaman sayıları değiştirmemiz gerekir," dedi Sparhawk.
"Sayıları nasıl değiştirirsin?" diye sordu Kalten. "Sayı sayıdır. Onu değiştiremezsin."
"Eklersen değiştirirsin. Chyrellos'ya gittiğimde yapacağımız şey, saklanan on vedi başpiskoposu bulmak ve oylama için güvenlice Bazilika'ya götürmek. Bu da Annias'ın kazanması için gereken
118

sayıyı tekrar seksene çıkaracak ve o da bu sayıya ulaşamaz."
"Ama biz de ulaşamayız," diye belirtti Tynian. "Onları geri ge-tirsek de, bizim hâlâ elli sekiz oyumuz olacak."
"Doğrusu altmış iki, Sör Tynian," diye saygıyla düzeltti Bevier. "Dört tarikatın eğitmenleri de başpiskopos ve hiçbirinin Annias'ın lehine oy kullanacaklarını sanmıyorum, değil mi, Lordlarım?"
"Bu sayıyı gene değiştirir," dedi Talen. "On yedi ve dört eklenirse toplam yüz otuz altı olur. Bu da kazanmak için gerekli sayıyı seksen ikiye - doğrusu seksen bir ve küçük bir miktara - yükseltir."
"İki tarafında ulaşamayacağı bir sayı," dedi kasvetli bir sesle Komier. "Hiçbir şekilde kazanamayız."
"Oylamayı kazanmamız gerekmiyor," dedi Vanion. "Biz birisini seçmeye çalışmıyoruz. Yapmaya çalıştığımız, Annias'ı tahttan uzak tutmak. Açmazda biz kazanırız." Sparhawk'm arkadaşı ayağa kalktı ve çadırda aşağı yukarı dolaşmaya başladı. "Chyrellos'a ulaşır ulaşmaz, Dolmant'a Arcium'daki Wargun'a Kutsal Şehifde dini bir kriz olduğunu bildiren bir mesaj yollatmalıyız. Bu Wargun'u bizim emrimize sokacaktır. Arcium'daki harekatı ertelemesi ve bütün hızıyla Chyrellos'a gelmesi gerektiğini söyleyen, dördümüzün de imzaladığı bir de emir ekleyeceğiz. Otha harekete geçerse zaten ona ihtiyacımız olacak."
"Böyle bir bildiri için nasıl olacak da yeterli oyu alacağız," diye sordu Eğitmen Darellon.
"Bunu oylamaya koymayı planlamıyordum, dostum." Vanion hafifçe gülümsedi. "Dormant'in adı Başpiskopos Bergsten'i bildirgenin resmi olduğuna ikna edecektir. Bergsten de Wargun'a Chyrellos'a yürümesini emredebilir. Daha sonra yanlış anlaşılma için özür dileyebiliriz. Ardından, Wargun batının birleşmiş ordularıyla Chyrellos'da olacaktır."
"Elenia ordusu hariç," diye diretti Sparhawk. "Kraliçem Cim-mura'da, yanında onu koruyacak sadece iki hırsızla oturuyor."
"Canını sıkmak istemem ama durum çok kritik" dedi Darellon.
"Ben o kadar emin değilim, Darellon," diye katılmadı Vanion. "Şu anda Annias'ın umutsuzca paraya ihtiyacı var. Sadece kalan dokuz oyu kandırmanın yanında elindeki oyları da tutmak için Elenia

ilhanx

hazinesine girmesi gerek. Tahtı onun ulaşamayacağı bir yere getirmek için bir çok kişinin karşı tarafa geçmesi yetmeyecek.
119

Ehlana - ve hazinesini - korumak, şimdi çok daha önemli."
"Belki haklısın Vanion," dedi Darellon. "Bunu düşünmemiştim."
"İyi, o zaman," diye analizine devam etti Vanion, f'VVargun güçleriyle Chyrellos'a vardığında, Kutsal Şehir'deki güç dengesi değişir. Annias'm taraftarlarının üzerindeki denetimi çok az olduğu için, tahminime göre bir çoğu daha çok askerlerinin sokakları kontrolüne bağh. Bu değişir değişmez, destekçilerinin büyük bir bölümü ayrılmaya başlayacaklardır. Anladığım kararıyla, beyler, işimiz Cluvonus ölmeden Chyrellos'a varmak, Wargun'a haber yollamak ve sonra da oylamaya katılmaları için saklanan başpiskoposları toplamaya başlamak." Talen'e baktı. "Annias'm kazanmasını engellemek için bize gereken en az sayı kaç?"
"Bir şekilde şu dokuzu alırsa, yetmiş dört oyu olacak, Lordum. Saklananların altısını bulursak, toplam oy sayısı yüz yirmi beş olacak. Bunun yüzde altmışı yetmiş beştir. Bu durumda kaybeder."
"Çok güzel, Talen," dedi Vanion. "O zaman, baylar. Chyrellos'a gidip, şehri didik didik edip, Annias'm aleyhinde oy kullanmaya niyetli altı başpiskoposu bulacağız. Birisini - kim olursa - seçim için aday gösterecek, Wargun gelene dek oylamaya devam edeceğiz."
"Bu kazanmakla aynı şey sayılmaz, Vanion," dedi Komier.
"Yapabileceğimizin en iyisi," diye cevapladı Vanion.
O gece Sparhawk'm uykusu huzursuzdu. Karanlık, belirsiz çığlıklar, inlemeler ve isimlendiremediği bir dehşet duygusuyla dolmuş gibiydi. Sonunda yatağından kalktı, keşiş cüppesini üzerine attı ve Sephrenia'yı aramaya gitti.
Beklediği gibi onu çadırının kapısının önünde elinde çay bardağıyla buldu. "Sen uyumaz mısın?" diye biraz kızgınca sordu.
"Rüyaların beni uyutmuyor, bir tanem."
"Rüyamda ne gördüğümü biliyor musun?" Sparhawk hayretler içinde kaldı.
"Ayrıntıları değil, rahatsız eden bir şey olduğunu biliyorum."
"Vanion ve diğer eğitmenlere Bhelliom'u gösterdiğimde o gölgeyi gene gördüm."
"Seni rahatsız eden bu mu?"
"Biraz. Kalten, Ulath ve ben Arissa'nın kapatıldığı manastırdan buraya gelirken biri bana arbaletle ateş etti."
"Ama bu Bhelliom'u keseden çıkarmadan önceydi. Belki olaylar
120

bağlantılı değildir."
"Belki onları biriktiren o gölge - ya da gelecekte olanları görüyor. Belki de gölgenin birini beni öldürmeye göndermesi için Bhel-liom'a dokunmam gerekmiyor."
"Elene mantığı hep bir yığın belki mi içerir?"
"Hayır, içermez ve bu biraz canımı sıkıyor. Üstelik bu hipotezi ıskartaya çıkaracak kadar canımı sıkıyor. Azash uzun zamandır beni öldürmek için bir şeyler yolluyor, küçük ana. Hepsinin de bir şekilde doğaüstü özellikleri vardı. Kıpırdayışmı yakaladığım şu gölge de açıkça doğal değil yoksa onu sende görebilirdin."
"Bu doğru, sanırım."
"O zaman bu gölgeyi Azash'm gönderdiğini ispatlayamadığvn için tedbiri elden bırakmam salaklık olur, değil mi?"
"Büyük olasılıkla, evet."
"Tamamen ispatlayamasam da, Bhelliom ve o gözümün kenarındaki pırıltı arasında bir bağlantı olduğunu biliyorum. Bu bağlantının ne olduğunu bilmiyorum ve bu yüzden rastgele olan olaylar sorunu örtüyormuş gibi gözüküyor. Güvenlikte olmak için, en kötüsünü - gölgenin Azash'a ait olduğunu ve Bhelliom'u takip edip beni öldürmek için insanlar yolladığını - kabul edeceğim."
"Bu anlamlı."
"Onayladığın için sevindim."
"Kafanda zaten oluşturmuşsun, Sparhawk, bana neden geldin?"
"Beni dinlemene ihtiyacım vardı."
"Anladım."
"Hem, senin arkadaşlığından da hoşlanıyorum."

ilhanx

Sephrenia sevecen bir biçimde gülümsedi. "Çok iyi bir çocuksun, Sparhawk. Şimdi, niçin Vanion'a anlatmadığından bahsetmiyoruz?"
Sparhawk iç çekti. "Anladığım kadarıyla onaylamıyorsun."
"Hayır, hatta hiç onaylamıyorum."
"Beni kalkanlarını üzerime kaldıran bir kol şövalyenin ortasına koymasını istemiyorum. Bana neyin geldiğini görebilmem gerek, Sephrenia. Göremezsem, kendimi parçalamaya başlayacağım."
"Ah, tatlım," diye iç çekti Sephrenia.
FARANTN KEYFİ YOKTU. Bir buçuk günlük zorlu yolculuk

huyunu kesinlikle en kötü hale getirmişti. Chyrellos'a on beş fersah kala, eğitmenler kolu durdurdular ve şövalyelere atlarından inip onları bir süre yürütmelerini emrettiler. İri şövalye şyerine binmeye çalışırken Faran üç defa ısırmaya çalıştı. Isırmalar ciddi bir yara ya da zarar girişiminden çok onaylamama göstergesiydi. Faran çok önceleri, Sparhawk tamtakım zırh giyerken, sahibini ısırmanın dişlerini acıtacağını öğrenmişti. Bununla beraber, koca kırçıl dönüp sertçe kalçasından çiftelediğinde Sparhawk harekete geçme zamanının geldiğim hissetti. Kalten'in yardımıyla doğruldu, siperliğini geri itti ve çirkin savaş atının tam yüzüne bakmak için kendini dizginlerden yukarı çekti. "Kes şunu," diye söylendi.
Faran nefret dolu gözlerle bakışlarına karşılık verdi.
Sparhawk hızla elini uzatıp zırh eldivenli eliyle kırçılın sol kulağını yakaladı. Acımasızca bükmeye başladı.
Faran dişlerini gıcırdattı. Gözlerinde yaşlar belirdi. "Birbirimizi anlıyor muyuz?" dedi tiz bir sesle.
Faran bir toynağıyla onu dizinden çifteledi.
"Sen bilirsin, Faran. Ama bu kulak olmadan komik gözükeceksin." At acıdan isteksizce tiz bir ses çıkarana dek sertçe büktü.
"Seninle konuşmak her zaman güzeldir, Faran," dedi Sparhawk kulağı bırakıp. Sonra sırılsıklam terlemiş boynunu okşadı. "Seni koca yaşlı aptal," dedi nazikçe. "İyi misin?"
Faran kulaklarını - daha doğrusu sağ kulağını - fiyakalı bir aldırmazlık gösterisiyle titretti.
"Bu gerçekten gerekli, Faran. Seni bu kadar sıkı sürmemin nedeni eğlence değil. Az kaldı. Şimdi sana güvenebilir miyim?"
Faran iç çekti ve ön ayaklarından biriyle yere vurdu.
"İyi. Haydi, biraz yürüyelim."
"Gerçekten esrarengiz," dedi Vanion'a Abriel. "Daha önce bir atla bir adamm böyle birbirine bağlı olduğunu görmemiştim."
"Bu Sparhawk'in avantajlarından biri, dostum. Tek başına yeteri kadar kötüdür ama o atın üzerine bindirdiğinde doğal bir felakete dönüşür."
Bir mil kadar yürüdüler, sonra atlarına binip öğlen güneşi altında Kutsal Şehre doğru yollarına devam ettiler.
Arruk Nehri üzerindeki geniş köprüyü geçip Chyrellos'un batı kapılarından birine yaklaştıklarında neredeyse gece yarısı olmuş-

tu. Kapı elbette kilise askerleri tarafından korunuyordu. "Güneş doğana kadar geçişinize izin veremem, Lordlarım," dedi sertçe muhafız birliğinin komutanı olan yüzbaşı. "Hiyerarşi'nin emirlerine göre, karanlıkta kimse silahla Chyrellos'a giremez."
Eğitmen Komier baltasına uzandı.
"Bir dakika, dostum," diye yumuşakça uyardı Eğitmen Abriel. "Sanırım bu zorluğu nahoş bir durum yaratmadan çözme yolu var, Yüzbaşı," diye kırmızı ceketli askere hitap etti.
"Evet, Lordum?" Yüzbaşının sesi aşağılarcasına gururluydu.
"Bu bahsettiğiniz emir, Hiyerarşi'nin üyelerinin kendilerine de uygulanıyor mu?"
"Lordum?" Yüzbaşı şaşırmış gözüktü.
"Bu basit bir soru, Yüzbaşı. Evet ya da hayır yeterli olacaktır. Bu emir Kilise'nin başpiskoposlarına da uygulanıyor mu?"
"Kimse bir Kilise başpiskoposunu engellemeye kalkamaz, Lordum," diye biraz bocaladı yüzbaşı.
"Ekselansları," diye düzeltti Abriel.
Yüzbaşı aptalca gözlerini kırpıştırdı.
"Bir başpiskoposla konuşurken ona hitap etme şekli 'Ekselansları'dır, Yüzbaşı. İşin doğrusu, Kilise kanununa göre ben ve üç arkadaşım Kilise'nin başpiskoposlarıyız. Adamlarını hizaya sok, Yüzbaşı. Onlar teftiş edeceğiz."

ilhanx

Yüzbaşı duraksadı.
"Kilise adına konuşuyorum, Teğmen. Ona karşı mı geliyorsun?"
"Şey - ben yüzbaşıyım, Ekselansları," diye mırıldandı adam.
"Yüzbaşıydın, Teğmen ama artık değilsin. Şimdi, tekrar çavuş olmak ister misin? Eğer istemiyorsan hemen söylediğimi yap."
"Hemen, Ekselansları," diye cevapladı perişan olmuş adam. "Hey, siz! Hepiniz! Teftiş için sıraya girin."
Kapıdaki birliğin görünüşü, Eğitmen - ya da Başpiskopos diyebilirsiniz - Darellon'un belirttiği kadarıyla rezildi. Şiddetli azar can yakıcı sözlerle rahatça bölüştürüldü ve sonra kol başka bir engelleme olmadan Kutsal Şehre girdi. Zırhlı adamlar kapılardan duyulmayacak mesafeye gelene dek tek bir kahkaha bile atılmadı - hatta ufacık gülümseme bile olmadı. Kilise Şövalyeleri'nin disiplini bilinen dünyanın bir harikasıydı.
Saatin geç olmasına rağmen, kilise askerleri Chyrellos sokakla-

rmda kalabalık devriyelerle yoğun bir şekilde dolaşıyorlardı. Spar-hawk bu adamları tanıyor ve sadakatlerinin satılık olduğunu biliyordu. Çoğu kez sadece para için hizmet ederlerdi. K|itsal Şe-rüYdeki sayılarının çokluğu yüzünden bariz bir kendini beğenmişlikle kaba davranmaya alışmışlardı. Sparhawk, gecenin meşum bir yarısında dört yüz zırhlı Kilise Şövalyesi'nin sokaklarda belirmesinin en azından askerler arasında alçakgönüllü olmaya yol açtığını hissetti. Subayların gerçeği kavraması biraz uzun sürdü. Her nedense hep böyle olurdu. Sevimsiz genç bir adam belgelerini kontrol etmek istediğini söyleyerek, yollarını kesti. Kendini bir şey sanıyordu ve arkasına bakmayı unuttu. Arkasındaki askerlerinin başka bir yere kaçtıkları gerçeğinden habersizdi. Tiz bir sesle şunu bunu yapın diye kaba emirler vermeye devam etti, ta ki Sparhawk Faran'ın dizginlerini bırakıp, hızla üzerine yürütene dek. Faran çelik kaplı toynaklarıyla subayın gövdesinin üzerindeki birtakım nazik yerleri ezerek özel izler bıraktı.
"Şimdi kendini daha iyi hissediyor musun?" diye atma sordu Sparhawk.
Faran muzip bir şekilde hafifçe kişnedi.
"Kalten," dedi Vanion, "haydi başlayalım. Kolu on kişilik gruplara ayır. Şehre dağılın ve Kilise Şövalyeleri'nin Bazilika'daki oylamaya katılmak isteyen tüm başpiskoposlara koruma sağlayacağını herkesin bilmesini sağlayın."
"Peki, Lordum. Gidip Kutsal Şehri uyandıracağım. Herkesin getirdiğim haberi duymak için nefes nefese beklediğine eminim."
"Ne dersin bir gün büyüyeceğinden ümitli misin?" diye sordu Sparhawk.
"Daha çok büyümeyeceğini umarım," dedi nazikçe Vanion. "Geri kalanımız ne kadar yaşlanırsa yaşlansın, içimizde her zaman ebedi bir çocuk var. Bu gerçekten insanın içini rahatlatıyor."
Sparhawk, arkadaşları ve Sör Perraihe'nin komutası altındaki yirmi adamın izlediği eğitmenler geniş cadde boyunca ilerlediler.
Dolmant'm mütevazı evi bir müfreze asker tarafından korunuyordu. Sparhawk, Demos Başpiskopos'unun sadık subaylarını tanıdı. Şövalyeler Dolmant'm kapısının Önünde atlarından inerlerken genç subay, "Tanrı'ya şükür!" diye sevinç çığlığı attı.
"Buralardaydık ve geçerken durup bir nezaket ziyareti yapma-

yi düşündük," dedi alaycı bir gülümsemeyle Vanion. "Umarım, Ekselansları iyidir?"
"Siz ve arkadaşlarınızın burada olduğu için artık çok daha iyi olacaktır, Lordum. Burası biraz gergin."
"Tahmin edebilirim. Ekselansları uyanık mı?"
Subay başını sallayarak onayladı. "Ucera Başpiskopos'u Emban ile görüşüyor. Belki tanıyorsunuzdur, Lordum?"
"Şişman - neşeli bir adam değil mi?"
"Evet, o, Lordum. Ekselanslarına geldiğinizi haber vereyim."
Demos Başpiskoposu Dolmant her zamanki gibi ince yapılı ve haşindi ama Kilise Şövalyeleri'nin çalışma odasını doldurmalarıyla yüzündeki kendini dünya nimetlerinden çekmiş ifadesi koca bir sırıtmaya dönüştü. "Tam zamanında geldiniz, baylar. Şüphesiz hepiniz Emban'ı tanıyorsunuz." Vücutça iri arkadaşını gösterdi.
Emban kesinlikle şişmandan daha iriydi. "Çalışma odan dökümhaneye benzemeye başladı, Dolmant." Etrafındaki zırhlı şövalyelere bakıp kıkırdadı. "Yıllardır bu kadar çeliği bir arada görmedim."
"Ama rahatlatıcı, değil mi?" dedi Dolmant.
"Oh, kesinlikle evet."

ilhanx

"Cimmura'da işler nasıl, Vanion?" diye sordu Dolmant.
"Kraliçe Ehlana'nm iyileştiğini ve devletini sıkıca elinde tuttuğunu bildirdiğim için mutluyum," diye cevapladı Vanion.
"Tanrı'ya şükür!" diye bağırdı Emban. "Annias şimdi iflas etti."
"O zaman, Bhelliom'u bulmayı başardınız demek?" diye Spar-hawk'a sordu Dolmant.
Sparhawk başıyla onayladı. "Görmek ister misiniz, Ekselansları?"
"Sanmıyorum, Sparhawk. Gücünü kabul ediyormuş gibi gözükmemem gerekiyor ama bazı söylentiler duydum. Hiç şüphesiz ki, halk hikâyeleri - ama iyisi mi işi şansa bırakmayalım."
Sparhawk içinden derin bir nefes aldı. Titreşen gölgeyle karşılaşmak ya da günlerce birisinin ona arbaletle nişan alıyor olabileceği hissinin beklentisiyle etrafta dolaşmaktan hoşlanmıyordu.
"Kraliçe'nin iyileştiği haberinin Annias'a daha ulaşmadığı açık," diye fikrini söyledi Dolmant. "En azından şimdiye dek, daha hiçbir hayal kırıklığı belirtisi göstermedi."
"Duysaydı şaşırırdım, Ekselansları," diye homurdandı Komier.

?
J
"Vanion, Cimmuralıları içerde tutmak için şehri kapattı. Anladı
ğım kadarıyla ayrılmak isteyenler çok sert bir biçimde geri döndü
rüldü." '
"Pandionları orada bırakmadın, değil mi, Vanion?"
"Hayır, Ekselansları. Başka yerden yardım aldık. Patrik nasıl?"
"Ölüyor," diye cevapladı Emban. "Şüphesiz, yıllardır ölüyor ama bu sefer biraz daha ciddi."
"Otha yeni bir hareket yaptı mı, Ekselansları," dedi Darellon.
Dolmant olumsuzca başını salladı. "Lamorkand sınırının tam kenarında ordugâh kurmuş durumda. Şu esrarengiz Zemoch hazinesini ona geri vermemizi isteyerek her türlü tehdidi yapıyor."
"Bu o kadar esrarengiz değil, Dolmant," dedi Sephrenia. "Bhel-liom'u istiyor ve Sparhawk'in ona sahip olduğunu biliyor."
"Birisi bir istilayı önlemek için Sparhavvk'a onu Otha'ya teslim etmesini önermek zorunda," diye fikrini söyledi Emban.
"Bu asla olmayacak, Ekselansları," dedi sertçe Sephrenia. "Onu yok edeceğiz."
"Saklanan başpiskoposlardan ortaya çıkan oldu mu?" diye sordu Eğitmen Abriel.
"Biri bile çıkmadı," diye homurdandı Emban. "Bulabildikleri en derin fare deliğindedirler. Birkaç gün önce ikisinin başına ölümcül kazalar geldi, geri kalanı gizlenip ortadan kayboldu."
"Şövalyelerimiz yirmilik guruplar halinde şehirde onları arıyor," diye bildirdi Eğitmen Darellon. "En ürkek tavşanlar bile Kilise Şövalyeleri tarafından korunurlarsa biraz cesaret kazanabilirler."
"Darellon," diye azarladı Dolmant.
"Özür dilerim Ekselansları," dedi baştan savma şekilde Darelon.
"Bu sayıları değiştirecek mi?" diye Talen'e sordu Komier. "Yani ölen ikisi?"
"Hayır, Lordum," dedi Talen. "Zaten onları saymıyorduk."
Dolmant şaşırmış gözüktü.
"Ufaklığın rakamlar konusunda özel bir yeteneği var," diye açıkladı Komier. "Hesaplan benim kalemle yapabileceğimden daha hızlı yapabiliyor."
"Beni hayretler içinde bırakıyorsun, Talen," dedi Dolmant. "Ki-lise'deki işlerden birinin ilgini çekmesini umabilir miyim?"
"Müminlerin bağışlarını saymak mı, Ekselansları?" diye heves-

le sordu Talen.
"Ah - hayır, öyle olacağını sanmam, Talen."
"Oylarda bir değişiklik var mı, Ekselansları?" dedi Abriel.
Dolmant başını olumsuzca salladı. "Annias az da olsa hâlâ salt çoğunluğa sahip. Dalkavukları öne sürülen her şeyde oylama istiyor. Bunun birincil nedeni aralıksız sayım istemesi, ikincisi de oylama hepimizin izleyici salonunda kapalı kalmamızı sağlıyor."
"Sayılar değişmek üzere, Ekselansları," dedi Komier. "Dostlarım ve ben de katılmaya karar verdik."
"İşte bu alışılmamış," dedi Başpiskopos Emban. "Askeri tarikatların eğitmenleri iki yüz yıldır Hiyerarşi oylamasına katılmadı."
"Hâlâ memnuniyetle kabul ediliyoruz, değil mi, Ekselansları?"

ilhanx

"Bana göre kabul ediliyorsunuz, Ekselansları. Annias bundan çok hoşlanmayabilir."
"Onun için ne büyük bir talihsizlik. Bu sayıları nasıl etkiliyor, Talen?"
"Altmış dokuz oy sadece yetmiş bir buçuğa yükseldi, Lordum. Bu Annias'in kazanması için gereken yüzde altmış."
"Ya salt çoğunluk?"
"Hâlâ onda. Sadece altmış bire ihtiyacı var."
"Tarafsızların herhangi birinin Annias fiyatlarını kabul edene dek onun tarafına geçeceklerini sanmıyorum," dedi Dolmant. "Büyük ihtimalle kendilerini tutacaklar ve Annias'm ihtiyacı -" Zorlanarak düşünürken kaşlarını çattı.
"Altmış altı oy, Ekselansları," dedi Talen. "Bir oy eksiği var."
"Akıllı oğlan," diye mırıldandı Dolmant. "O zaman izleyeceğimiz en iyi metot her şeyi oylamak - mumlan yakmak için bile oylama yapmak."
"Bunu nasıl yapacağız?" diye sordu Komier. "Yöntemler konusunda biraz paslandım."
Genidian hafifçe gülümsedi. "İçimizden birisi ayağa kalkar ve seçim der."
"Peki o zaman oylama ile kaybetmez miyiz?"
Emban kıkırdadı. "Hayır, benim sevgili Komier'im," dedi. "Bir seçim oylama isteğinin kendisi bir seçim değildir. Sanırım onu yakaladık, Dolmant. O sahip olamadığı bir oy onu patriklik tahtından uzak tutacak."

"Ta ki eline daha fazla para gelene kadar," dedi Dolmant, "ya
da başpiskoposlardan biri ölmezse. Kazanmak için kaçımızı öldür
mek zorunda, Talen?" /
"Bütün hepiniz işine yarayabilirsiniz." Talen sırıttı.
"Tavırlarına dikkat et," diye bağırdı Berit.
"Özür dilerim. 'Ekselansları'nı eklemem gerekiyordu, sanırım. Annias'm ihtiyacı olan yüzde altmışa ulaşmak için toplam oy sayısını en az iki indirmesi gerekiyor, Ekselansları."
"O zaman şövalyeleri sadık başpiskoposları korumak için görevlendirmemiz gerekiyor," dedi Abriel, "ve bu şehirdeki kayıp üyelerin yerini saptamaya çalışanların sayısını azaltacaktır. Bu iş sokakların kontrolünü elde tutmaya dayanmaya başladı. War-gun'a çok ihtiyacımız var."
Emban şaşkınca ona baktı.
"Bu biz Demos'da iken ele alman bir şey, Ekselansları," diye açıkladı Abriel. "Chyrellos kilise askerleriyle dolup taştığı için An-nias başpiskoposların gözünü korkutuyor. Bir başpiskopos - siz ya da Dolmant - dini kriz ilan eder ve Wargun'a Arcium'daki harekatı geçici olarak durdurup, Ordularını Chyrelîos'a getirmesini emrederse, bütün görüntü değişir. Bu durumda göz korkutma ters yönde işlemeye başlar."
"Abriel," dedi kırılmış bir sesle Dolmant, "biz patriği göz korkutarak seçmeyiz."
"Biz gerçek dünyada yaşıyoruz, Ekselansları," dedi Abriel. "Bu oyunun kurallarını değiştiren Annias, bu yüzden biz de onun tarzında oynamak zorundayız - tabii ki başka bir zarınız yoksa.".
"Hem," diye ekledi Talen, "bu bize en az bir oy daha verir."
"Ya?" diye Dolmant.
"Başpiskopos Bergsten'de Wargun'un ordusuyla beraber. Onu da oylamaya katılmaya ikna edebiliriz, değil mi?"
"Niye kafalarımızı birleştirip, Thalesia Kralı'na bir mektup yazmıyoruz, Dolmant?" Emban sırıttı.
"Bunu önermek üzereydim, Emban. Belki bunu diğerlerine söylemeyi unutacağız. Diğer başpiskoposlardan gelecek zıt emirler Wargun'u şaşırtacaktır. O zaten tek başına yeteri kadar şaşkın."

sekizinci bölüm

SPARHAWK YORGUNDU AMA çok az uyudu. Kafası sayılarla dolmuş gibiydi. Altmış dokuz önce yetmiş bire, sonra seksene, sonra yine altmış dokuza dönüştü; bu arada dokuz ve on yedi -hayır on beş - geri planda uğursuzca uçuşuyorlardı. Rakamların ne anlama geldiğini anlamayı bıraktı. Onlar da tam önünde ellerinde silah, üzerlerinde zırhlarla kendilerini sayılardan oluşan tehdit edici bir orduya dönüştürdüler. Ve artık neredeyse her uyuduğunda olduğu gibi gÖlgemsi şey yine rüyasma girdi. Hiçbir şey yapmayıp sadece izledi - ve bekledi.
Sparhawk'm mizacı gerçekten politikaya uygun değildi. Bir çok şey kendilerim kafasındaki hayali savaş alanına indirgedi ve güç, eğitim ve kişisel cesaret biçimine dönüştü. Ama politikada en zayıf en güçlüye eşitti. Oy vermek için titreyerek kalkan felçli bir elin zırhlı bir yumruğa denk gücü vardı. İçgüdüleri ona

ilhanx

sorunun çözümünün kınında dinlendiğini söyledi ama Cimmura Piskoposu'nu öldürmek, Otha doğu sınırlarında silahlanmış hazır beklerken batıyı en azından bir süre parçalayacaktı.
Sonunda vazgeçip Kalten'i uyandırmadan sessizce yatağından sıyrıldı. Hafif keşiş cüppesini üstüne geçirip gecenin kararttığı koridorlardan Dolmant'm çalışma odasına doğru yürüdü.
Sephrenia oradaydı, ortada çatırdayan ateşin önüne oturmuştu. Elinde çay fincanı, gözlerindeyse esrarengiz bir ifade vardı. "Rahatsızsın değil mi, bir tanem?" diye yavaşça sordu.
"Sen değil misin?" Sparhawk iç çekti ve uzun bacaklarını öne doğru uzatarak bir iskemleye çöktü. "Biz buna uygun değiliz, küçük ana, hiçbirimiz değiliz. Bir sayı değiştiği için zevkten titremeye hazır değilim. Senin de sayıların ne anlama geldiğini anladığım "ile sanmıyorum. Styricler okumayı bilmedikleri için, içinizde el
129

ve ayak parmaklarınızın toplamından daha büyük bir sayıya anla
yabilecek hiç kimse var mı?" • \
"Hakaret etmeye mi çalışıyorsun, Sparhawk?"
"Hayır, küçük ana, bunu asla yapamam - özellikle sana. Özür dilerim. Bu sabah biraz aksiyim. Anlamadığım türden bir savaşta çarpışıyorum. Niye Aphrael'e dua edip, Hiyerarşi'nin beli başlı üyelerinin fikirlerini değiştirmesini istemiyoruz? Bu daha güzel, basit ve büyük ihtimalle hiç kan dökmeden olabilir."
"Aphrael bunu yapmaz, Sparhawk."
"Bunu söyleyeceğinden korkuyordum. O zaman bu bize başka birinin nahoş oyununu oynamaktan başka seçenek bırakmaz, değil mi? Kuralları biraz daha anlasaydım bu kadar umursamazdım. Doğrusunu söylemek gerekirse, daha çok kılıç ve kan denizlerini tercih ederim." Durdu. "Haydi durma, söyle, Sephrenia."
"Neyi söyleyeyim."
"İç çek, gözlerini göğe kaldır, en umutsuz tonunla 'Eleneler,' de."
Kadının bakışları sertleşti. "Bu kötüydü, Sparhawk."
"Sadece seni kızdırmaya çalışıyordum." Sparhawk gülümsedi. "Bunu sevdiklerimizi gücendirmeden yapabiliriz, değil mi?"
Başpiskopos Dolmant içeri girdi, sıkıntılı gözüküyordu. "Bu akşam kimse uyumuyor mu?" diye sordu.
"Yarın önümüzde büyük bir gün var, Ekselansları," diye cevapladı Sparhawk. "Siz de onun için mi kalktınız?"
Dolmant olumsuzca kafasını salladı. "Hizmetkârlarımdan birisi hastalandı, bir aşçı. Diğer hizmetkârların beni niye çağırdıklarını anlamıyorum. Ben doktor değilim ki."
"Sanırım, bunu nedeni güven, Ekselansları." Sephrenia gülümsedi. "Elene Tanrısı ile özel bir bağlantınız olduğu kabul ediliyor. Zavallı adam nasıl - yani aşçı demek istemiştim?"
"Oldukça ciddi gözüküyor. Pek iyi ahçı değildi ama ölmemesini tercih ederim. Şimdi, anlat Sparhawk, gerçekten Cimmura'da neler oldu?"
Sparhawk çabucak taht odasında olanları ve Lycheas'ın itirafının önemli noktalarını özetledi.
"Otha mı?" diye haykırdı Dolmant. "Annias gerçekten o kadar ileri gitti mi?"
"Bunu ispat edemeyiz, Ekselansları. Yine de, bu bilgiyi Anni-
130

as'ın huzurunda ortaya atmak yararlı olabilir. Dengesini bozabilir. Her neyse, Ehlana'nın emriyle Lycheas ve Arissa'yı Demos yakınlarındaki o manastıra hapsettik. Devlete ihanetten suçlanan çeşitli insanları tutuklamak için bir yığm yazılı emir taşıyorum. Anni-as'm ismi bu emirlerin birinde oldukça açık bir şekilde yer alıyor." Durdu. "Bir fikir var. Şövalyeleri Bazilikaya sokup, Annias'ı yakalar, zincirler içinde Cimmura'ya geri götürebiliriz. Ehlana biz ayrılırken ciddi bir şekilde asmak ve kafa kesmekten bahsediyordu."
"Annias'ı Bazilika'dan alamazsın, Sparhawk," dedi Dolmant. "Orası bir kilisedir ve kilise tüm sivil suçlar için sığınma yeridir."
"Yazık," diye mırıldandı Sparhawk. "Annias'm Bazilika'daki dalkavuklarının başında kim var?"
"Makova, Coombe Başpiskopos'u. Geçen sene işleri idare eden oydu. Makova tam bir rüşvetçi eşektir ama Kilise kanunları konusunda uzman ve yüzlerce teknik ayrıntılı kaçamak bilir."
"Annias toplantılara katılıyor mu?"
"Çoğu zaman, evet. Oyların hesabını anı anına yapmaktan hoşlanıyor. Geri kalan zamanını da tarafsız başpiskoposlara teklifler yaparak geçiriyor. Şu dokuz adam da çok kurnaz. Asla açıkça ortaya çıkmayı

ilhanx

kabul etmezler. Oylarıyla cevaplarını verirler. Bizi oynarken seyretmek ister misin, küçük ana?" Dolmant bunu sesinde hafif bir alayla söyledi.
"Çok teşekkürler, Dolmant, ama Bazilika'ya bir Styric girerse kubbenin üstüne çökeceğine kesinlikle ikna olmuş bir yığm Elene var. Üzerime tükürülmesinden hoşlanmam, bu yüzden sanırım burada kalacağım."
"Toplantılar ne zaman başlıyor?" dedi Sparhawk.
"Değişir," diye cevapladı Dolmant. "Makova başkanlığı götürüyor - bu bir salt çoğunluk oylaması. Otoriteyle oynayıp duruyor. Kapris üzerine toplantıya çağırıyor ve her nedense biz Anni-as'a karşıt olanlara gelen bu çağrıları taşıyan haberciler her zaman yollarını kaybediyormuş gibi. Sanırım, Makova asıl oylamayı kazanmak için geri kalanımız hâlâ yataktayken harekete geçecek."
"Ya gecenin yarısında bir oylamaya çağırırsa, Dolmant?" diye sordu Sephrenia.
"Çağıramaz," diye açıkladı Dolmant. "Çok çok eskiden, yapacak daha iyi bir şey bulamayan bir başpiskopos Hiyerarşi toplantı-

larmı ilgilendiren kuralları düzene sokmuş. Tarih onuri anlamsız ayrıntılara saplantılı yaşlı, sıkıcı bir geveze olduğunu söyler. Oylama konularındaki yüz oy - ya da yüzde altmış - gerektiğini söyleyen saçma kuraldan sorumlu olan o. Hiyerarşi'nin sadece gün ışığında müzakere edebilece kuralını da o koydu - büyük ihtimalle sadece kapristen. Kurallarının çoğu saçmalık ama tam altı hafta boyunca konuşmuş ve sonunda biraderleri onu susturmak için kurallarını kabul etme yönünde oy kullanmışlar." Dolmant düşüncelice çenesine donundu. "Bütün bunlar sona erdiğinde, o salak eşeği azizliğe aday göstereceğim. Onun bu önemsiz, saçma sapan kuralları şu anda Annias'ı tahttan uzak tutan tek şey olabilir. Her durumda, sadece güvende olmak için, hepimiz gün doğarken yerimizde olmaya alıştık. Doğrusu, bu oldukça basit bir misilleme yöntemi. Makova erken kalkmaya alışkın olanlardan değil ama son birkaç haftadır geri kalanımız gibi güneşi selamlayıp duruyor. Orada olmazsa, yeni bir başkan seçebilir ve o olmadan devam edebiliriz. Her tür münasebetsiz oylama yapılabilir."
"Peki oylamaları geçersiz kılabilir mi?" diye sordu Sephrenia.
Dolmant açıkça keyifli keyifli gülümsedi. "O kadar oyu yok."
Kapı saygılı bir şekilde vuruldu ve Dolmant gidip baktı. Bir hizmetkâr bir.şeyler söyledi.
Dolmant şaşırmış bir sesle Sparhawk ve Sephrenia'ya, "Aşçı biraz önce ölmüş/'dedi. "Burada beni bekleyin. Doktor benimle konuşmak istiyor."
"Tuhaf," diye mırıldandı Sparhawk.
"İnsanlar doğal nedenlerden ölürler, Sparhawk," dedi kadın.
"Benim mesleğimde değil - en azından sık sık değil."
"Belki yaşlıydı."
Dolmant döndüğünde yüzü aşırı solmuştu. "Zehirlenmiş!"
"Ne?" diye sordu Sparhawk.
"Aşçım zehirlenmiş ve doktor zehirin adamın sabah için hazırladığı yulaf lapasında olduğunu söylüyor. O yulaf lapası evdeki herkesi öldürebilirdi."
"Belki Annias'ı tutuklama fikrini tekrar düşünmek istersiniz, Ekselansları," dedi haşince Sparhawk.
"Gerçekten buna inan -" Dolmant kesti, gözleri büyümüştü.
"O zaten Aldreas ve Ehlana'yı zehirlemeye bulaşmış durumda,

Ekselansları," dedi Sparhawk. "Birkaç başpiskopos ve yirmi kadar Kilise Şövalyesi'nin arkasından çok üzüleceğinden şüpheliyim."
"Bu adam bir canavar!" Sonra teolojik seminerlerden çok kışlalarda rastlanan küfürleri savurmaya başladı.
"Emban'a bize sadık olan başpiskoposlara bu haberi yaymasını söylesen iyi olur, Dolmant," diye önerdi Sephrenia. "Annias seçimi ucuz yolla kazanmaya niyetliymiş gibi gözüküyor."
"Diğerlerini uyandırmaya başlasam iyi olacak," dedi Sparhawk ayağa kalkarak. "Onlara anlatmak istiyorum, hem tamtakım zırh giyinmek epey zaman alır."
Dört tarikatın her birinden on beş zırhlı şövalye ile Bazilika'ya giderlerken hava hâlâ karanlıktı. Kararlaştırılan altmış Kilise Şö-valye'si çok az kişinin yoluna çıkmaya kalkışacağı bir güçtü.
Coğrafi konumu kadar ruhu ve düşüncesiyle de Kutsal Şehrin merkezinde yer alan büyük kubbeli kiliseye geldiklerinde gökyüzünde doğudan gelen gün ışığının ilk soluk lekeleri gözükmeye başlamıştı. Pandion, Genidian, Alcione ve Cyrinic Şövalyeleri'nin önceki gece şehre gelişi fark edilmişti. Bazilika'mn önündeki geniş avluya açılan meşale ışıklarıyla aydınlatılmış bronz kapı, Mako-va'nm emriyle Sparhawk ve arkadaşlarının Pandion genel toplantı binasından Borrata'ya gitmek için ayrılmalarını engellemeye

ilhanx

kalkan yüzbaşının emrindeki yüz elli kırmızı ceketli kilise askerleri tarafından korunuyordu. "Durun!" diye, neredeyse hakaret edici bir tonda emretti.
"Kilise'nin Başpiskoposlarının girişini engellemeye mi kalkışıyorsun, Yüzbaşı?" diye sağduyulu bir tonda sordu Abriel, "hem de ruhunu bu yüzden tehlikeye sokacağını bilerek?"
"Boynunu da," diye Tynian'a mırıldandı Ulath.
"Başpiskopos Dolmant ve Başpiskopos Emban serbestçe girebilir, Lordum. Kilise'nin hiçbir gerçek evladı onları geri çeviremez"
"Ama ya diğer başpiskoposlar, Yüzbaşı?" diye sordu Dolmant.
"Ben başka başpiskopos görmüyorum, Ekselansları." Yüzbaşımın tonunda bir hakaret havası vardı.
"Sen bakmıyorsun, Yüzbaşı," dedi Emban. "Kilise yasalarına göre, askeri tarikatların eğitmenleri de başpiskopostur. Kenara çe-&l bırak geçelim."
"Ben öyle bir Kilise yasası duymadım."
133

"Bana yalana mı diyorsun, Yüzbaşı?" Emban'ın gerielde güleç olan yüzü birden .çelik gibi sertleşti.
"Kesinlikle hayır, Ekselansları. Üstlerime danışabilir miyim?"
"Danışamazsm. Kenara çekil."
Yüzbaşı terlemeye başladı. "Hatamı düzelttiği için Ekselansları'na teşekkür ederim," diye bocaladı. "Eğitmenlerin dini rütbelere sahip olduğundan haberim yoktu. Tüm başpiskoposlar serbestçe girebilir.- Korkarım, geri kalanın dışarıda beklemesi gerekiyor."
"Bu konuda ısrar ederse işte o zaman korksun," diye kulak tırmalayan bir sesle konuştu Ulath.
"Yüzbaşı," dedi Eğitmen Komier, "başpiskoposların belli miktarda danışman memurlara sahip olma yetkisi vardır, değil mi?"
"Tabii ki, Lordum - ah, Ekselansları."
"Bu şövalyeler benim memurlarım. Sekreter ve benzeri şeyler, anlarsın. Onların girişini kabul etmezsen, beş dakika içinde diğer başpiskoposların Bazilika'yı dolduran siyah cüppeli astlarının uzun bir listesini görmeyi umacağım."
"Bunu yapamam, Ekselansları," dedi inatla yüzbaşı.
"Ulath," diye kükrercesine seslendi Komier.
"Ben ilgilenebilir miyim, Ekselansları," diye araya girdi Bevier. Sparhawk, Bevier'in Lochaber baltasını sağ elinde gevşekçe tuttuğunu fark etti. "Yüzbaşı ve ben daha önce karşılaştık. Belki onu ikna edebilirim." Genç Cyrinic Şövalye'si atını ileri sürdü. "İlişkimiz içten olmasa da Yüzbaşı, Kutsal Anamız Kilise'ye meydan okuyarak ruhunuzu riske atmamanız için size yalvarırım. Bu aklmızday-ken, Kilise böyle yapmanızı emrederken kendi isteğinizle kenara çekilmeyecek misiniz?"
"Çekilmeyeceğim, Aziz Şövalye."
Bevier iç çekti. Sonra, ürkünç baltasını neredeyse kayıtsız bir şekilde sallayarak yüzbaşının kafasını uçurdu. Sparhawk Bevier'in bunu fırsat düştükçe yaptığını fark etti. Katı bir dini temel üzerinde olduğundan emin olur olmaz, genç Ardan şaşırtıcı bir şekilde doğrudan eyleme geçmeye alışmıştı. Şu anda bile, birkaç saniye hâlâ ayakta dikili duran yüzbaşının kafasız gövdesini izlerken yüz ifadesi sakin ve sorunsuzdu, sonra gövde yıkılırken iç çekti.
Kilise askerleri korku ve telaştan nefes nefese çığlıklar atarlarken aniden geri çekilip silahlarına uzandılar.
134

"Her şey berbat oldu," dedi Tynian. "Haydi başlıyoruz." Kılıcına uzandı.
"Sevgili dostlarım," diye nazik ama emreden bir sesle askerlere hitap etti Bevier, "biraz önce üzücü ve olağandışı bir olaya tanık oldunuz. Kilise'nin askerlerinden biri Anamızın yasal emrini kasten lekeledi. Şimdi hep beraber Her Zaman Bağışlayıcı Tanrımız'm korkunç günahı yüzünden onu affetmesi için coşkuyla dua edelim. Diz çökün, sevgili dostlarım ve dua edin." Bevier baltasının üzerindeki kanları sallayıp, yöntem gereği askerlerin üzerine saçtı.
Önce birkaçı, sonra biraz daha fazlası, en sonunda da bütün askerler dizleri üzerine çöktüler.
"Oh, Tanrım," diye onları duaya başlattı Bevier, "daha yeni aramızdan ayrılan sevgili biraderimizin ruhunu kabul etmen ve onun feci günahından dolayı affetmen için sana yalvarıyoruz." Etrafına bakındı. "Dua etmeye devam edin, dostlarım," diye diz çökmüş askerleri yönlendirdi. "Sadece eski yüzbaşınız için değil, kendiniz için de dua edin, günah işlemeyin, dürüst olmayan, şeytani şeyler onunkine sızdığı gibi sizin kalplerinize de girmesin. Temizliğinizi ve alçakgönüllülüğünüzü bütün gücünüzle koruyun, yoksa yüzbaşınızın akıbetini paylaşırsınız." Sonra tamamı pırıl pırıl parlayan zırh, bembeyaz zırh cüppesi

ilhanx

ve peleriniyle Cyrinic Şövalye, diz çökmüş asker sıralarının arasından sıyrılıp geçerken, bir eliyle takdis edip diğeriyle lochaber baltasını tutarak, atını ilerletti.
Grup sırıtan Bevier'i izlerken Ulath Tynian'a, "Onun iyi bir çocuk olduğunu sana söylemiştim," dedi.
"Bundan bir an bile şüphem olmadı, dostum," dedi Tynian.
"Lord Abriel," diye seslendi Başpiskopos Dolmant, çoğu gerçekten ağlayan diz çökmüş askerlerin arasından atını geçirirken, "Sör Bevier'i son zamanlarda inançlarının gerçekten sağlam olup olmadığı hakkında sorguladmız mı? Yanılmış olabilirim ama Kutsal Anamızın gerçek öğretilerinden sapmalar hissettim gibi."
"Bu konuda onu en aşırı biçimde sorgulayacağım, Ekselansları - fırsat bulur bulmaz."
"O kadar aceleye gerek yok, Lordum," dedi müşfikçe Dolmant. "Ruhunun herhangi bir acil tehlike içinde olduğunu sanmıyorum. Bununla beraber, o taşıdığı gerçekten çirkin bir silah."
"Evet, Ekselansları," diye onayladı Abriel. "Gerçekten öyle."
135

Kapıdaki yüzbaşının ani vefat haberi etrafa oldukça çabuk yayıldı. Bazilika'nın koca kapılarında kilise askerlerinden hiçbir engelleme olmadı - hatta etrafta kilise askeri yokmuş gibiydi. Ağır zırhlar içindeki şövalyeler atlarından indiler, askeri bir kol oluşturup, kilisenin geniş orta koridorundan eğitmen ve başpiskoposlarını izlediler. Grup sunağın önünde kısa bir süre diz çökerken gürültülü bir şıkırtı oldu. Sonra ayağa kalkıp, idari bürolar ve patriğin izleyici salonuna doğru mum ışığıyla aydınlatılmış koridordan uygun adım ilerlediler.
Salona açılan kapıda nöbet bekleyenler kilise askerleri değildi. Patriğin kişisel muhafızlarıydı. Bağlılıkları makarnaydı ve kesinlikle rüşvet yemezlerdi. Onlar salonda oturan bir çok başpiskopostan daha iyi bildikleri kilise kanunlarının her sözüne uyarlardı. Dört tarikatın eğitmenlerinin dini seçkinliklerini hemen onayladılar. Bununla beraber, mahiyetin geri kalanının gelme nedeninin kabulü biraz zaman aldı. Bir başpiskoposun davetini alan bir din adamının serbestçe kabul edilmesi gerektiği belirten - şişko, muzip, Kilise kanunları ve âdetleri hakkında ansiklopedik bilgiye sahip olan - Başpiskopos Emban'dı. Muhafızlar bunu onayladıklarında, Emban nazikçe Kilise Şövalyeleri'nin teknik olarak manastıra kapanmış birlik üyeleri gibi din adamları olduklarını belirtti. Muhafızlar düşünüp taşındılar, Emban'm belirttiği şeyi kabul ettiler ve dev kapıları resmi bir kibarlıkta açtılar. Sparhawk, arkadaşlarıyla içeri girerlerken bir yığın pek gizlenememiş gülümseme fark etti. Muhafızların rüşvet yemez ve tamamen tarafsız oldukları kesindi. Ama bu onların kişisel görüşleri olmasını engel olmazdı.
İzleyici salonu bir taht odası kadar genişti. Arkası mor kumaştan, yüksek bir kaidenin üzerinde duran, saf altından yapılmış, süs-lemeli koca bir taht salonun bir uçundaydı. Diğer tarafta üst üste dizili yüksek arkalıklı koltuklar duruyordu. İlk dört sıra başpiskoposlara ayrıldığını gösteren koyu kırmızı minderlerle kaplıydı. Bu oturma yerlerinin üzerinde koyu mor kadife iplerle ayrılan izleyici bölümünde ise tahtadan oturacak yerler vardı. Tahtın önünde bir kürsü vardı ve kürsüde monoton bir sesle, abartmalı dini sözlerle dolu bir konuşma yapan Arcium'un Coombe Başpiskopos'u Mako-va duruyordu. Dev kapıların açılması ve şövalyelerin büyük salona doğru Demos ile Ucera başpiskoposunu izleyerek girmeleriyle Ma-
136

kova çiçek bozuğu kaplı, uykulu olduğu açıkça görülen, zayıf yüzünü, sinirle çevirdi.
"Bu da ne demek oluyor?" diye kırıcı bir tonda sordu Makova.
"Sıradışı bir şey değil, Makova," diye cevapladı Emban. "Dol-mant ve ben sadece bazı başpiskoposlarımıza müzakerelerimize katılmaları için eşlik ediyoruz."
"Ortada başpiskopos görmüyorum," diye patladı Makova.
"Can sıkıcı olma, Makova. Bütün dünya bilir ki, askeri tarikat eğitmenlerinin kariyerleri bizimkilere eşittir ve bu yüzden Hiye-rarşi'nin üyesidirler."
Makova çabucak, önünde koca kitaplar ve tarihi parşömenler yığılı bir masada oturan çelimsiz keşişe göz attı. "Topluluk bu konuda yasa katibinin sözlerini duyacak mı?"
Bir onay gürültüsü oldu, başpiskoposların bazılarının şaşkın ifadeleri cevabı bildiklerini gösteriyordu. Çelimsiz keşiş birkaç büyük kitabı inceleyip boğazını temizledi, zayıf bir sesle konuştu. "Ekselansları Ucera Başpiskopos'u yasayı doğru olarak belirtti. Askeri tarikat eğitmenleri tam olarak Hiyerarşi üyeleridir, bu makamları son olarak işgal edenlerin isimleri usulüne uygun olarak bu kurulun resmi isim listesine girmiştir. Eğitmenler son iki yüzyıldır müzakerelere katılmamayı seçmişler ama bu mevkiye sahipler."
"Kullanılmayan yetki artık var olamaz," diye patladı Makova.

ilhanx

"Korkarım bu doğru değil, Ekselansları," diye özür diledi keşiş. "Şu anda devam eden katılımın bir çok tarihi örnekleri var. Bir zamanlar, Arcium krallığının başpiskoposları uygun resmi elbise üzerine yapılan kızgın bir tartışma sonrası Hiyerarşi'nin müzakerelerine katılmayı sekiz yüz yıl kadar reddettiler ve -"
"Tamam. Tamam," dedi kızgınca Makova, "ama zırhlı suikast-çilerin burada olmaya hakları yok." Şövalyelere şöyle bir göz attı.
"Gene yanlış, Maskova," dedi kendinden hoşnut bir tavırla Emban. "Kilise Şövalyeleri resmen dini tarikatların üyeleri olarak kabul edilir. Yeminleri en az bizimki kadar bağlayıcı ve yasaldır. Bu yüzden onlar din adamları ve izleyici olabilirler - hâlâ geçerliliği olan bir başpiskopos tarafından davet edildiklerinde." Döndü. Aziz Şövalyeler, toplantımıza tanık olmak için kişisel davetimi kabul etme inceliğini gösterir misiniz?"
Makova hızla keşişe baktı, çelimsiz adam başıyla onayladı.

"Sözün kısası, Makova," dedi kin izleri taşıyan tatsız ama nazik bir tonla Emban, "Kilise Şövalyeleri'nin kuzey bölümünde hak edilmemiş ihtişamla oturan - fark ettiğim kadarıyla endişeden dudaklarını ısıran - yılan Annias kadar burada bulunmaya hakları var."
"Çok ileri gidiyorsun, Emban!"
"Ben öyle olduğunu sanmam, ahbap. Bir konuda oylama yapıp, desteğinin ne kadar eridiğini bulacak mıyız, Makova?" Emban etrafına bakındı. "Ama toplantıyı kesiyoruz. Birader başpiskoposlar ve sevgili misafirler sizden yerlerinize oturmanızı rica ediyorum, böylece Hiyerarşi boş müzakerelerine devam edebilir."
"Boş mu?" diye soluk soluğa konuştu Makova.
"Tamamen boş, ahbap. Cluvonus ölene dek burada karar vereceğimiz hiçbir şeyin bir anlamı olmayacak. Sadece kendimizi eğlendiriyoruz - ve tabii ki maaşımızı kazanıyoruz."
"Çok saldırgan bir adam," diye Ulath'a mırıldandı Tynian.
"Ama iyi." Dev Genidian Şövalyesi sırıttı.
Sparhawk tam olarak nereye gittiğini biliyordu. "Sen," diye içeri yanlışlıkla kabul edilen Talen'e mırıldandı, "benimle gel."
"Nereye gidiyoruz?"
"Eski bir dostu sinirlendirmeye." Sparhawk neşesizce sırıttı. Çocuğu merdivenlerden, sıska Cimmura Piskoposu'nun önünde bir yazı masası ve her iki tarafında bir yığın siyah cüppeli dalkavukla beraber oturduğu yukarı bölüme götürdü. Sparhawk ve Ta-len Annias'm arkasındaki sıraya gittiler. Sparhawk, Ulath, Berit ve Tynian'm onları takip ettiklerini gördü. Dolmant ile Emban zırhlı eğitmelere aşağıdaki minderli koltuklara doğru eşlik ederlerken o da uyarırcasma gelmemeleri için elini salladı.
Sparhawk, Annias'm şaşırdığında bir şeyler yumurtladığım biliyordu ve düşmanının o sabah Dolmant'm evindeki kitle zehirlemesi girişimiyle bağlantısı olup olmadığını bulmak istedi. "Hey, bunun Cimmura Piskoposu olma ihtimali var mı?" dedi sahte bir şaşkınlıkla. "Memleketten bu kadar uzakta ne işler çeviriyorsan, Annias?"
Annias bakmak için döndü. "Neyin peşindesin, Sparhawk?"
Sparhawk miğferini çıkardı ve eldivenlerini içine koyup, "İzliyorum, hepsi o kadar," diye cevapladı. Kalkanının tokalarını açtı ve kılıç kemerini çıkardı. Onları Annias'm koltuğunun arkasına yasladı. "Bunlar yolunu engeller mi, komşu?" diye hafifçe sordu.

"Bilirsin ki, iş aletleriyle rahat oturmak biraz zor." Oturdu. "Ne durumdansın, Annias? Seni aylardır görmedim." Durdu. "Biraz zayıflamış ve solgun gözüküyorsun, ahbap. Gerçekten temiz hava alman ve antrenman yapman lazım."
"Sessiz ol, Sparhawk," diye soluk soluğa konuştu Annias. "Dinlemeye çalışıyorum."
"Oh, tabii. Daha sonra güzel bir sohbet yapabiliriz - birbirimizin bitirdiği işler konusunda arayı kapatırız."
Annias'm davranışlarında sıra dışı hiçbir şey yoktu. Sparhawk bu adamın suçlu olduğundan şüphe etmeye başladı.
"İzin verirseniz, biraderlerim," diyordu Dolmant, "son günlerde meydana gelen bir yığın olay var ve kendimi bunları Hiyerar-şi'ye bildirmek için zorunlu hissediyorum. Esas görevimiz zaman içinde hiç değişmemesine rağmen, dünyada yaşıyoruz ve son olayları günü gününe izlememiz gerekiyor."
Makova soru sorar gibi Annias'a baktı. Piskopos bir tüy kalem ve kâğıt parçası aldı. Sparhawk kolunu düşmanının koltuğunun arkasına koydu ve kısa emrini yazarken adamın omzunun üzerinden baktı. "Bırak konuşsun."

ilhanx

"Sıkıcı, değil mi, Annias?" dedi nazik bir tonda. "Kendi konuşmanı yapabilseydin çok daha ikna edici olabilirdi, değil mi?"
Annias notu Makova'ya götürmesi için genç bir keşişe verirken kulak tırmalayan bir sesle, "Susmanı söyledim, Sparhawk," dedi,
"Bizimkinin bugün neşesi yok," diye yorum yaptı Sparhawk. "Dün gece iyi uyumadın mı, Annias?"
Annias eziyetçisine bakmak için döndü. "Bu da kim?" diye Ta-len'i gösterip sordu.
"Uşağım," diye cevapladı. "Bu şövalyelik mertebesinin engellerinden biri. Silahtarım başka şeyle meşgulken arayı dolduruyor."
Makova nota baktı. "Bilge Demos Başpiskoposu'nun sözlerini her zaman saygıyla karşılarız," diye kibirli bir şekilde sözcüklerine basa basa konuştu, "ama lütfen kısa olsun, Ekselansları. Burada ilgilendiğimiz önemli işler var." Kürsüden uzaklaştı.
"Şüphesiz, Makova," diye cevapladı Dolmant boşalan yere doğru giderek. "O zaman, kısaca," diye başladı, "Kraliçe Ehla-na'nm tamamen iyileşmesinin bir sonucu olarak Elenia krallığm-daki politik durum kökten değişti ve -"
139

Hayret nidaları salonda yankılandı. Bir çok kişinin aynı anda ve hep beraber konuşmasından doğan bir ses karmaşası oluştu. Hâlâ piskoposun arkasına dayanan Sparhawk, yarı ayağa fırlamış durumdaki Annias'm yüzünün kâğıt gibi bembeyaz olduğunu görmekten mutlu oldu. Din adamı, 'İmkânsız!" diye soludu.
"Şaşırtıcı, değil mi, Annias?" dedi Sparhawk, "tamamen beklenmedik bir şey. Kraliçe'nin sana en iyi dileklerini yolladığını bilmekten mutlu olacağını biliyorum."
"Bunu açıkla, Dolmant!" dedi Makova neredeyse bağırarak.
"Sadece kısa kesmeye çalışıyordum - aynen rica ettiğin gibi, Makova. Bir hafta kadar önce, Kraliçe Ehlana, esrarengiz hastalığından iyileşti. Bir çok kişi bunu mucize olarak kabul etti. İyileşmesi üzerine, bazı şeyler açığa çıktı ve sabık Naip Prens - ve sanırım annesi - şu anda devlete ihanetten tutuklandılar."
Annias neredeyse bayılmak üzere koltuğuna geri düştü.
"Çok muhterem Lenda Kontu şu anda kraliyet meclisinin başı ve kraliçeye karşı düzenlenen iğrenç entrikaya eşlik eden bir yığın kişinin tutuklanma emrini imzaladı. Kraliçe'nin şampiyonu şu anda bu vicdansızları arıyor ve onların hepsini - insan veya tanrı fark etmez - şüphesiz adalet önüne getirecektir."
"Elenia Kraliyet Meclisi'nin başkanlığı için sırada olan Baron Harparin'di," diye itiraz etti Makova.
"Baron Harparin şu anda, En Yüksek Adalet'in önünde duruyor, Makova," dedi ölümcül bir tonla Dolmant. "O İlahi Adalet'le karşı karşıya. Korkarım, suçsuz bulunması için az bir umut var -ama yine de tersi olması için dua edebiliriz."
"Ona ne oldu?" dedi soludu Makova.
"Bana Cimmura'daki idarenin değişimi sırasında kazayla kafasının kesildiği söylendi. Üzücü, ama bazenböyle şeyler olur."
"Harparin mi?" diye korkuyla soludu Annias.
"Eğitmen Vanion'ın canını sıkarak bir hata yaptı," diye kulağına mırıldandı Sparhawk. "Sen de Vanion'ın bazen kendine hakim olamadığını bilirsin. Şüphesiz arkasından çok üzüldü ama Harparin artık iki ayrı parça olarak uzanıyordu. Meclis salonu halılarını mahvetti - o kadar kanla bunun doğal olduğunu kabul edersin."
"Başka kimin peşindesin, Sparhawk?" diye sordu Annias.
"Liste şu anda yanımda yok Annias, ama üzerinde - tanıyaca-
140

ğma emin olduğum - bir yığın ünlü kişi var."
Kapıda bir hareket oldu. İki korkak bakışlı başpiskopos salona süzülerek girdi ve aceleyle kırmızı yastıklı koltukların bulunduğu yerlere gittiler. Kalten bir an kapıda sırıtarak durdu, sonra gitti.
"Evet?" diye fısıldadı Talen'e Sparhawk.
"İkisi toplam sayıyı yüz on dokuza çıkardılar," diye fısıldadı Talen. "Bizim kırk beşimiz ve Annias'm altmış altısı var. Şimdi yetmiş bir yerine yetmiş ikiye ihtiyacı var. Yaklaşıyoruz, Sparhawk."
Cimmura Pikoposu'nun sekreterinin hesaplamasını yapması biraz daha uzun sürdü. Annias Makova'ya bir not yazdı. Piskoposu omzunun üstünden izleyen Sparhawk tek kelimeyi okudu "oy."
Makova'mn oylamaya koyduğu konu tam bir saçmalıktı. Bunu herkes biliyordu. Oylamartm yapılması tek bir soruya cevap bulmak içindi; kapının yanında kümelemiş - korku içindeki dokuz tarafsız hangi

ilhanx

tarafta yer alacaklardı. Oyların toplanmasından sonra, Makova sonucu endişeli bir tonla ilan etti. Dokuzu Cimmura Pis-koposu'nun aleyhinde oy kullanmışlardı.
Dev kapı tekrar açıldı ve üç siyah cüppeli keşiş içeri girdi. Kukuletaları kalkıktı. Adımları ayindeymiş gibi yavaştı. Kaideye ulaştıklarında, içlerinden biri cüppesinin içinden katlanmış siyah bir örtü çıkardı ve üçü görkemli bir biçimde Patrik Cluvonus'un öldüğünü ilan etmek için onu tahtın üzerine yaydılar.

dokuzuncu bölüm
m,
ÖĞLEN BAŞPİSKOPOSUN ÇALIŞMA odasında toplandıklarında Tynian, Dolmant'a, "Şehir ne kadar yas tutacak?" diye sordu.
"Bir hafta," diye cevapladı Dolmant. "Sonra cenaze olacak."
"Bu süre içinde hiçbir şey olmayacak mı?" diye sordu mavi pelerinli Alcione Şövalyesi. "Hiyerarşi toplantıları ya da başka."
"Bu bir soluk alma zamanı/' dedi Vanion, "üstelik Wargun'a buraya gelecek zamanı sağlayacak." Kaşlarını çattı. "Ama bir sorunumuz var. Annias'm artık parası yok, bu elindeki çoğunluk her gün biraz daha zayıflıyor demektir. Umutsuzluğa kapılmaya başlamıştır, umutsuz insanlar budalaca cesur şeyler yapar."
"Haklı," dedi Komier. "Bu durumda Annias'm sokakları alacağını umuyorum. Oylarım terörle koruyacak ve bizim tarafırruzdaki başpiskoposları yeterli çoğunluğa indirene dek yok etmeye çalışacaktır. Sanırım karargâh kurma zamanı geldi, baylar. Arkadaşlarımızı koruyabileceğimiz sağlam duvarlar arkasında toplasak iyi olur."
"Kesinlikle katılıyorum," diye onayladı Abriel. "Şu andaki pozisyonumuz çok zayıf."
"Bazilika'ya en yakın olan genel toplantı binası hangisi?" diye sordu Başpiskopos Emban. "Dostlarımız müzakerelere katılmak için sokaklarda yürüyecek. Onları şu ankinden daha fazla tehlike ile karşı karşıya bırakmayalım."
"Bizimki" dedi Vanion, "kendi kuyusu da var. Bu sabah olanlardan sonra Annias'm içme suyumuza yaklaşmasını istemem."
"Ya erzaklar?" diye sordu Darellon.
"Daima altı aylık bir kuşatmaya yetecek kadarını el altında tutarız," diye cevapladı Vanion. "Korkarım, 'askef tayını, Ekselansları," diye etli butlu Emban'dan özür diledi.
Emban iç çekti. "Şey, peki, zaten kilo vermek niyetindeydim."

"Bu iyi bir plan," dedi beyaz pelerinli eğitmen Abriel, "ama bir eksiği var. Hepimiz bir tek genel toplantı binası içinde olursak, kilise askerleri bizi kuşatabilirler. Bazilika'ya gidemeyecek şekilde içerde kapalı kalmış olacağız."
"O zaman biz de içlerinden yolumuzu açarız," dedi Komier Ogre boynuzlu miğferini sinirle kafasına sokarken.
Abriel başını salladı. "Çarpışmalarda insanlar ölür, Komier. Oylama çok yakın. Bu durumda bir tek başpiskoposu bile kaybetmeye dayanamayız."
"Diğer taraftan kazanamayız da," dedi Tynian.
"Ben o kadar emin değilim," dedi Kalten.
"Bundan kurtulmak için bir yol bulabilir misin?"
"Sanırım." Kalten Dolmant'a baktı. "Bunun için izninize ihtiyacım olacak, Ekselansları."
"Dinliyorum. Planın nedir?"
"Annias kaba kuvvet kullanmaya karar verirse, bu hukuğun devreden çıktığı anlamına geliyor, değil mi?"
"Aşağı yukarı öyle."
"Peki o kurallara uymuyorsa, biz niye uyacağız? Pandion genel toplantı binasını kuşatan kilise askerlerinin sayısını azaltmak istiyorsak, onlara daha önemli bir şey vermeliyiz."
"Gene şehri yakalım mı?" diye önerdi Talen.
"Bu aşırı olabilir," dedi Kalten. "Ama bu fikri bir kenarda tutabiliriz. Şu anda, Annias'm hayatındaki en önemli şeyler sahip olduğu oylar. Onları birer birer halletmeye başlarsak, elinde kalanları korumak için ne olursa yapacaktır, değil mi?"
"Başpiskoposları kesmeye "başlamana izin verememem, Kalten," dedi şok olmuş bir sesle Dolmant.
"Kimseyi öldürmemiz gerekmiyor, Ekselansları. Tek yapacağımız birkaçını hapsetmek. Annias çok zekidir. Bir süre sonra espriyi anlayacaktır."

ilhanx

"Bir çeşit suçlamaya ihtiyacınız var, Sör Kalten," dedi Abriel. "Kilise'nin bir başpiskoposunu nedensiz - koşullan göz önüne almadan - tutuklayamazsmız."
"Suçlamalarımız var, Lordum - her tür suçlamalar - ama Ele-nia tacına karşı olan suçlar en iyileri, ne dersiniz?"
"Zeki gözükmeye çalışmasından nefret ediyorum," diye Tyni-

an'a mırıldandı Sparhawk.
"Bunu seveceksin Sparhawk," dedi Kalten. Çekilmez derecede kendinden memnun ifadeyle pelerinini geri attı. "Cimmura'da Lenda'nm imzaladığı tutuklama emirlerinden kaçı yanında?"
"Sekiz ya da on, niye?"
"Bu insanların içinde bundan sonraki birkaç hafta boyunca sana eşlik etmemeleri yüzünden üzüleceğin kimse var mı?"
"Büyük ihtimalle çoğu olmadan da yaşayabilirim." Sparhawk arkadaşının ne yönde ilerlediğini anladığını sandı.
"O zaman yapacağımız birkaç ismi değiştirmek. Evraklar resmi, bu yüzden yasal gözükecektir - biraz. Satın alınıp parası ödenmiş başpiskoposlarından birkaçını toplayıp - şehrin diğer tarafındaki - Alcione genel toplantı binasına götürdüğümüz takdirde An-nias onları geri almak için elindeki güçle her şeyi yapmayacak mı? Bu durumda, Pandion genel toplantı binasının etrafında toplanan askerlerin kesinlikle azalacağını umuyorum."
"İnanılmaz," dedi Ulath. "Kalten işe yarar bir fikir ileri sürdü."
"Bunda hatalı gördüğüm tek şey isimlerin değiştirilmesi işi," dedi Vanion. "Bir ismi kazıyıp yerine başkasını yazamazsınız -özellikle de resmi bir evrakta."
Kalten alçakgönüllülükle, "isimlerin kazmmasıyla ilgili bir şey söylemedim, Lordum," dedi. "Bir zamanlar, biz çömezken, Sparhawk ve bana birkaç günlüğüne eve gitmemize izin vermiş ve kapıdan geçmemiz için not yazmıştınız. O notu sakladık. Yazı odalarındaki yazıcılarda mürekkebi çıkaran bir şey var. Hata yaptıklarında kullanırlar. Notunuzun tarihi esrarengiz bir şekilde değişip durdu. Buna neredeyse mucize diyebilirsiniz, değil mi?" Omuz silkti. "Ama sonra Tanrı her zaman benden hoşnut olmuştur."
"İşe yaradı mı?" diye açıkça Sparhawk'a sordu Komier.
"Çömezken yaradı, Lordum," diye onu temin etti Sparhawk.
"Gerçekten bunları şövalye yaptın mı, Vanion?" dedi Abriel.
"Kötü bir haftadaydık işler yavaştı."
Artık odadaki sırıtışlar iyice artmıştı.
"Çok ama çok kötü, Kalten," dedi Dolmant. "Bunu kesinlikle yasaklardım - eğer bu konuda biraz ciddi olduğunuzu düşünseydim. Sadece fikir yürütüyordun, değil mi, evladım?"
"Ah, kesinlikle, Ekselansları."

"Durumun böyle olduğundan emindim." Dolmant müşfikçe, hatta sofuca gülümsedi ve sonra göz kırptı.
"Aman, Tanrım," diye iç çekti Sephrenia. "Dünya'da tek bir dürüst Elene yok mu? Sen de mi, Dolmant?"
"Hiçbir şeyi onaylamadım, .küçük ana," dedi abartılı masum bir sesle Dolmant. "Sadece fikir yürütüyorduk, değil mi, Sör Kalten?"
"Kesinlikle, Ekselansları. Sadece fikir yürütüyoruz. Hiçbirimiz asla bu kadar kötü bir şeyi ciddice düşünemez."
"Aynı fikirdeyim," dedi Dolmant. "Sephrenia, bu kafanı rahatlattı mı?"
"Bir Pandion çömeziyken çok daha iyi bir çocuktun, Dolmant," diye azarladı Sephrenia.
Herkes Demos Başpiskopos'una bakakaldığında şaşırtıcı bir sessizlik oldu.
"Şey," dedi yavaşça Sephrenia, gözleri etrafa bakmırken, ağzının kenarında hafif bir gülümseme dolaşıyordu. "Sanırım bunu söylememeliydim değil mi, Dolmant?"
"Bunu gerçekten yapman gerekiyor muydu, küçük ana?" diye neredeyse acılı bir tonla sordu Dolmant.
"Evet, bir tanem, sanırım gerekiyordu. Kendi kurnazlığından fazla etkilenmeye başlamıştın. Öğretmenin - ve dostun - olarak bunu mümkün olduğunca engellemek benim sorumluluğum."
Dolmant önündeki masaya bir parmağıyla vurdu. "Hepinizin bu konuda ağzı sıkı olacağına güveniyorum, baylar."
"Vahşi atlar bile bunu bizden zorla öğrenemezler, Dolmant." Emban sırıttı. "Bunu duymadım bile - ve bu senden bir iyilik isteyene kadar da doğru olacak."
"Bari iyi miydiniz, Ekselansları?" diye saygılıca sordu Kalten. "Yani Pandion olarak, demek istedim?"

ilhanx

"En iyisiydi, Kalten," diye gururlu bir sesle Sephrenia. "Spar-hawk'm babasına bile denkti. Kilise onun için başka işler bulduğunda hepimiz çok üzüldük. Tanrısal talimatları aldığında çok iyi bir Pandion kaybettik."
Dolmant hâlâ etrafındaki dostlarına bakıyordu, ifadesi şüpheciydi. "Bunu tamamen gömdüğümü düşürmüştüm," diye iç çekti. "Sırlarımı ağzından kaçıracağını hiç düşünmedim, Sephrenia."
"Bu öyle utanılacak bir şey değil, Ekselansları," dedi Vanion.

"Politik bir sakınca olarak ortaya konabilir," dedi Dolmant. "En azından sen dilini kontrol edebilirsin, biraderim."
"Merak etme, Dolmant," dedi samimice Emban. "Gözümü buradaki dostlar üzerinde tutacağım ve içlerinden birinin dilini kontrol etmekte zorlanmaya başladığından şüphelendiğimde, ona Cammoria, Zemba'daki bütün biraderlerimizin sessizlik yemini ettikleri manastıra gitmesini emredeceğim."
"Tamam o zaman," dedi Vanion, "harekete geçelim, baylar. Toplamamız gereken bir yığın dost başpiskopos var. Kalten senin taklit çalışmalarına başlamanı istiyorum. Şu tutuklama emirlerine yazacağın isimlerin Lenda Kontu'nun el yazısıyla olması gerekiyor." Sarışın astına düşüncelice bakarak durdu. "Sparhawk'i da yanına alsan iyi olur," diye ekledi.
"Ben becerebilirim, Lordum."
Vanion başını olumsuzca salladı. "Hayır, Kalten. Sanmam. Daha önce yazı girişimlerini gördüm."
"Kötü mü?" diye sordu Darellon.
"Berbat, dostum. Bir keresinde altı harflik bir kelime yazdı ve tek bir harfi bile doğru değildi.
"Bazı kelimeleri yazmak zordur, Vanion."
"Kendi ismini de mi?"
* * *
BİRKAÇ GÜN SONRA Sparhawk ve Kalten tarafından evinden zorla çıkarırlarken Cardos Başpiskopos'u, "bunu yapamazsınız!" diye tiz bir sesle itiraz etti. "Hiyerarşi oturumdayken Kilise'nin bir başpiskoposunu hiçbir şey için tutuklayamazsmız."
"Şu anda Hiyerarşi oturumda değil, Ekselansları," diye belirtti Sparhawk. "Resmi yas süresi sırasında ara vardır."
"Ben halk mahkemesinde yargılanamam. Size bu aldatıcı suçlamaları kilise mahkemesine sunmanızı emrediyorum."
"Onu dışarı çıkar," diye Sör Perraine'e emretti Sparhawk.
Cardos Başpiskopos'u sürüklenerek dışarı çıkarıldı.
"Gecikmenin nedeni ne?" diye sordu Kalten.
"İki şey. Tutuklumuz gerçekten bütün bu suçlamalara şaşırmış gözükmedi, değil mi?"
"Bunu şimdi sen söyleyince fark ettim, hayır."

"Sanırım listeyi yaparken Lenda birkaç isim kaçırmış."
"Bu her zaman mümkündür. Diğer şey neydi."
"Annias'a bir mesaj yollayalım. Bazilika'da kaldığı sürece ona dokunamayacağımızı biliyor, değil mi?"
"Evet."
"O zaman, onu oraya kapatalım ve hareket etme özgürlüğünü - başka hiçbir şey olmasa da onu kızdırmak için - kısıtlayalım. Zehirlenen aşçı için, ona bu kadarını borçluyuz."
"Bunu nasıl yapmayı planladın?"
"Bak - ve beni izle."
"Her zaman öyle yapmıyor muyum?"
Sparhawk'm, Elenia vatandaşlarının verdiği vergilerden gelen paralarla yapıldığına emin olduğu, başpiskoposun lüks evinin avlusuna çıktılar. İri Pandion mahkûmlarına, "Meslektaşım ve ben sizin kiliseye dert anlatabilme isteğinizi düşündük, Ekselansları," dedi. "Tartışmanızı haklı bulduk." Tutuklama emirlerini yaprak yaprak karıştırmaya başladı.
"O zaman duruşmam için beni Bazilika'ya götürüyor musunuz?" diye sordu başpiskopos.
Sparhawk hâlâ okumaya devam ederek dalgınca, "Hım?" dedi.
"Beni Bazilika'ya götürüp, bu saçma suçlamaları oraya sunacak mısınız, dedim?"
"Sanmıyorum, Ekselansları. Bu uygun olmaz." Sparhawk Cim-mura Piskoposu'nun tutuklama emrini çıkarıp Kalten'e gösterdi.
"Tamam, o," dedi Kalten. "İstediğimiz adam o."

ilhanx

Sparhawk emri rulo yaptı ve çenesine vurdu. "Burada yapacağımız şu, Ekselansları. Sizi Alcione genel toplantı binasına götürüp oraya kapatacağız. Suçlamalar Elenia krallığından çıktı ve herhangi bir dini işlemin o krallığın Kilisesinin başı tarafından yönetilmesi gerekiyor. Ekselansları'mn güçsüzlüğü yüzünden Cimmura Başpis-koposu'nun yerine Piskopos Annias vekalet ettiği için bu davaya bakacak kişi o. İşlerin böyle çözülmesi tuhaf, değil mi? Bu konudaki tek otorite Piskopos Annias olduğu için, sizi ona teslim edeceğiz. Tek yapması gereken Bazilika'dan çıkıp Alcione genel toplantı binasına gitmesi ve sizi teslim etmemizi bize emretmesi." Kasvetli bakışlı Sör Perraine'nin sağında bekleyen kırmızı ceketli yüzbaşıya bir göz attı. "Buradaki muhafızlarınızın yüzbaşısı mükemmel bir

haberci olacak. Niçin konuşup durumu açıklamıyorsunuz? Onu Annias'a durumu anlatması için Bazilika'ya yollarız. Piskoposa gelip bizi ziyaret etmesinin gerektiğini iletin. Onu tarafsız ortamda görmekten memnun olacağız, değil mi, Kalten?"
"Oh, kesinlikle," diye coşkuyla cevapladı Kalten.
Cardos Başpiskopos'u şüpheli bir bakış atıp çabucak muhafız müfrezesinin yüzbaşısıyla konuştu. Konuşurken de Sparhawk'm elindeki rulo yapılmış tutuklama emrine bakıp durdu.
"Ne dersin işi çaktı mı?" diye mırıldandı Kalten.
"Öyle olduğunu umarım. Kafasına onunla vurmak dışında her şeyi yaptım."
Cardos Başpiskopos'u döndü, yüzü öfkeden kaskatı kesilmişti.
Sparhawk gitmeye hazırlanan kilise askerine, "bir şey daha var, Yüzbaşı," dedi. "Bir iyilik yapıp Cimmura Piskoposu'na kişisel mesaj götür müsünüz? Pandion tarikatından Sor Sparhawk'in onu Bazilika'nm kubbesinin altından çıkıp - bazı ufak tefek kısıtlamaların eğlenmemizi engellemeyeceği - sokaklarda oynamaya davet ettiğini söyleyiniz."
Kurik o akşam geldi. Kir pas içindeydi ve bitkin gözüküyordu. Berit Dolmant'm çalışma odasına kadar eşlik etti ve orada bir iskemleye çöktü. "Daha önce gelmiş olacaktım," diye özür diledi, "ama Aslade ve oğlanları görmek için Demos'da durdum. Şehirden geçip de uğramadığımda huysuzlaşır."
"Aslade nasıl?" diye sordu Başpiskopos Dolmant.
"Daha da şişman." Kvırik gülümsedi. "Sanırım yıllar geçtikçe biraz salaklaşıyor. Eskileri özlemiş, beni samanlığa çıkardı." Hafifçe çenesini sıktı. "Sonra oğlanlarla samanlıkta büyümelerine izin verdikleri devedikenleri hakkında uzun bir konuşma yaptım."
"Neden bahsettiği hakkında bir fikrin var mı, Sparhawk?" diye şaşkınca sordu Dolmant.
"Evet, Ekselansları."
"Ama bana açıklamayacaksın, değil mi?"
"Hayır, Ekselansları. Ehlana nasıl?" diye silahtarına sordu.
"Zor," diye homurdandı Kurik. "Prensipsiz. Tırmalayıcı. Arzulu. Zorba. Dikkat gerektiren. Sinsi. Acımasız. Tam tamına senin sıradan genç kraliçen. Ama ondan hoşlanıyorum. Bana Flüt'ü hatırlatıyor."
"Ben bir tanım sormuyordum, Kurik. Onun sağlık durumunu

Öğrenmek istiyordum."
"Bana iyiymiş gibi geldi. Bir şeyi olsaydı öyle hızlı koşamazdı."
"Koşmak mı?"
"Uyurken bir yığın şeyi kaçırdığını düşünüyor gibi, bu yüzden de onları yakalamaya çalışıyor. Şu anda saraydaki her köşeye burnunu sokuyor. Lenda cidden intihar etmeyi düşünüyor, sanırım. Oda hizmetçilerinin hepsi umutsuzluğa düşmüş durumda. Bir toz zerresini bile ondan saklayamazsm. İşini bitirdiğinde dünyanın en iyi krallığına sahip olmayabilir ama kesinlikle en düzenlisine sahip olacak." Uzun deri yeleğinin içine uzandı. Oldukça kaim bir parşömen paketini çıkararak, "İşte. Sana bir mektup yazdı. Hızlı okumayın, Lordum. Yazması iki gün aldı."
"Sivil savunma örgütü işi nasıl gidiyor?" diye sordu Kalten.
"Doğrusu oldukça iyi. Ben ayrılmadan bir tabur kilise askeri şehrin dışına geldi. Taburun kumandanı içeri girmek için izin isterken kapıya çok yakın durmak gibi bir hata yaptı. Bir çift vatandaş üzerine bir şeyler boşalttılar."
"Yanan zift mi?" diye tahmin yürüttü Tynian.
"Hayır, Sör Tynian." Kurik sırıttı. "O iki adam hayatlarını fosseptik boşaltıp, temizleyerek kazanıyor. Subay onların çalışmalarının günlük ürününü aldı - koca bir fıçı dolusu. Albay - ya da bütün o şeylerin altındaki her neyse - aklını kaçırıp kapıya taarruz emri verdi. İşte o zaman yanan ziftler ve kayalar devreye girdi. Askerler durumu tekrar düşünmek için doğu surlarından çok uzak olmayan bir yere kamp kurdular. O gece Platime'ın bir düzine katili iplerle surlardan aşağı inip kamplarını ziyaret etti. Ertesi

ilhanx

sabah askerlerin başlarında fazla subay kalmamıştı. Bir süre ortalarda dolaştılar ve gittiler. Sanırım Kraliçen oldukça emniyette, Spar-hawk. Askerler toplu olarak pek yaratıcı değildir ye geleneksel olmayan taktikler onları şaşırtabilir. Platime ve Stragen hayatlarının en güzel zamanlarını yaşıyorlar. Sıradan insanlar şehirlerinden bariz bir gurur duymaya başladılar. Sabah kontrollerinin birinde Eh-lana dışarı çıkabilir diye sokakları bile süpürüyorlar." __.
"Bu salaklar saraydan dışarı çıkmasına izin vermiyorlar, değil mi?" diye kızgınca bağırdı Sparhawk.
"Onu kim durduracak ki? O emniyette, Sparhawk. Platime hayatımda gördüğüm en iri kadım ona muhafız yaptı..Kadın en az
149

Ulath kadar iri ve bir müfrezeden daha çok silah taşıyor."
"Bu dişi dev Mirtai olmalı/' dedi Talen. "Kraliçe Ehlana tamamen güvende, Sparhawk. Mirtai tek başına bir ordudur."
"Bir kadın mı?" diye kuşkuyla sordu Kalten.
"Onun yüzüne bunu söylemeni tavsiye etmem, Kalten," dedi çocuk. "Kendini savaşçı olarak görüyor ve aklı başında kimse bunu onunla tartışmaz. Bacaklarından hoşlanacak adamların musallat olmalarını istemediği için çoğunlukla erkek giysileri giyer. En umulmadık yerlerine tutturulmuş bıçaklan var. Ayakkabılarının tabanı için bile bir çift yaptırtrmş. O iki bıçağın çoğu ayak parmaklanndan fazla ileri çıkmaz ama o kadan yeterlidir. Bazı nazik yerlerini tekmelemesini gerçekten istemezsin, değil mi?"
"Platime böyle bir kadınla nerede karşılaşmış?" dedi Kalten.
"Satın almış. O zamanlar yaklaşık on beşinde ve tam gelişme-mişmiş. Söylendiğine göre bir kelime bile Elene konuşmuyormuş. Platime onu genelevde işe koymaya çalıştı ama Mirtai müşterilerden bir düzinesini sakatlayıp öldürdünce fikrini değiştirdi."
"Herkes Elene dilinde konuşur," diye itiraz etti Kalten.
"Bildiğim kadarıyla Tamul İmparatorluğu'nda değil. Mirtai bir Tamul. O yüzden tuhaf bir ismi var. Ondan korkarım ve bunu diğer insanlara söylemem."
"Sadece dişi dev değil, Sparhawk," diye devam etti Kurik. "Halk komşularını tanır ve güvenilir olmayan politik fikirli herkesi bilir. İnsanlar şu anda kraliçeye fanatik bir şekilde sadık ve herkes komşusuna gözkulak olmayı kişisel işi olarak kabul ediyor. Platime şehirde biraz şüpheli gözüken herkesi enseledi."
"Annias'm Cimmura'da bir yığın yardakçısı var," diye söylendi Sparhawk.
"Vardı, Lordum," diye düzeltti Kurik. "Orada bir yığın kanlı dersler verildi. Cimmura'da hâlâ Kraliçe'yi sevmeyen birisi varsa, bu gerçeği kendinde gizli tutmaya çok dikkat ediyordur. Bir şeyler yiyebilir miyim? Karnım zil çalıyor."
PATRİK CLUVONUS'UN CENAZESİ olması gerektiği gibi muazzamdı. Çanlar günlerce çaldı. Bazilika'nm içindeki hava tütsü, dinsel şarkılar ve sadece birkaç kişinin anlayabileceği eski Elenece söylenen ilahilerle bozuldu. Rahiplerin çoğu sadece siyah giyer
150

ama bunun gibi ciddi durumlarda değişir. Rahipler parlak renkli tören giysilerinden bir gökkuşağı meydana getiriyordu. Başpiskoposların hepsi koyu kırmızı, piskoposlar da kendi bağlı oldukları krallıkların renklerinden cüppeler giyiyorlardı. On dokuz keşiş ve rahibe tarikatının her birinin kendi özel rengi, her bir renginde özel anlamı vardı. Bazilikanın orta koridoru sık sık birbirine zıt renklerden oluşan bir kargaşaydı, ciddi davranılan bir cenazeden çok bir Cammoria panayır alanım andırıyordu.
Çok eskilerden kalma anlaşılması güç minik ayinler ve batıl itikatlar dini olarak düzenlenmişti. Kimsenin onların anlamı ve önemi hakkında en küçük bir fikri bile yoktu. Hayatlarındaki tek görevi bu ayinleri ve antik seremonileri yapmak olan papaz ve keşişlerin büyük bölümü, hayatlarında ilk kez, kısa bir süre için insan içinde gözüktüler. Hayatındaki tek işi patriğin tabut tezkeresinin etrafım, üzerinde çökmüş ve kararmış bir tuzluk bulunan siyah kadife yastığı taşıyarak üç defa dönmek olan yaşlı keşiş o kadar heyecanlandı ki kalbi tekleyip öldü. Yerine geçecek orada atanmalıydı. Atanan sivilceli ve bunu pek hak etmeyen, sorgulanabilir bir dindarlığı olan genç çömez artık hayattaki yerinin tamamen güvende olduğunun farkına varmasıyla minnettarlıktan ağladı. Çalışmasına her nesilde sadece bir kez gerek duyulacaktı.
Sıkıcılığı yüzünden sonsuza dek bitmeyecekmiş gibi gözüken cenaze, dua ve ilahilerle ikide bir kesilerek devam edip durdu. Belirlenmiş noktalarda cemaat ayakta durdu; başkalarında diz çöktü; bir diğerinde de tekrar yerlerine oturdular. Her şeyin tamamı çok görkemliydi, çok azı gerçekten anlam taşıyordu.
Piskopos Annias geniş salonun kuzey bölümünde başpiskoposları seyircilerden ayıran kadife kordona cüret edebildiği kadar yakın oturmuştu. Yağcılar ve dalkavuklar tarafından etrafı sarılıydı. Ona yaklaşamadığı için, Sparhawk etrafında arkadaşlarıyla, gri suratlı din adamının suratının ortasına

ilhanx

bakabileceği tam karşıdaki güney bölümüne oturdu. Annias'a karşı olan başpiskoposları Pandion genel toplantı binasının duvarları içinde toplamak plana göre sürüyordu. Piskoposa - veya parasına - sadık altı başpiskoposun tutuklanıp hapsedilmesi pürüzsüzce başarılmıştı. Suraündaki hüsran açıkça gözüken Annias, kendini çeşitli genç vale gruplarının üyelerinin taşıdığı notları Coombe Başpiskoposuna yazmakla meşgul
151

ediyordu. Annias'ın Makova'ya yolladığı her not için Sparkawk da Dolmant'a bir tane yolladı. Sparhawk'm bunda bariz bir avantajı vardı. Annias'm notları gerçekten yazması gerekiyordu. Sparhawk ise katlanmış boş kağıtları yolluyordu. Bu Dolmanf m şaşırtıcı bir şekilde kabul ettiği bir üçkâğıttı.
Kalten, Tynian'ın diğer tarafındaki iskemleye oturdu, kendi notunu yazdı ve onu Sparhawk'a geçirdi.
İyi şanslar. Yarım sat önce kaıp baspiskposlarm besi geni toplantı binanın arka kapısıda belirdler. Dostarımısı korduğumusu duymuş ve hemn koşup gemisler. Kader, deil rni?
Sparhawk hafifçe yüzünü buruşturdu. Kalten'in Elene yazısı Vanion'm söylediğinden de kötüydü. Notu Talen'e gösterdi. "Bu durumu nasıl etkileyecek?" diye fısıldadı.
Talen gözlerini kısarak baktı. "Denge sadece bir oy değişti," diye fısıldayarak cevapladı. "Annias'm altı oyunu kilitledik ve kendimize beş daha ekledik. Şimdi bizim elli ikimiz var. Onun elli dokuzu. Hâlâ dokuz tarafsız bulunuyor. Bu da toplam olarak yüz yirmi eder. Kazanmak için yetmiş iki gerekiyor ama artık dokuz oy da kazanmak için ona yetmeyecek. Onlar Annias'ı hâlâ dört oy eksik olduğu altmış sekize çıkaracak."
"Notu bana ver," dedi Sparhawk. Sayıları Kalten'in mesajının altına yazdı ve sonra iki cümle ekledi, "Bu durumda tarafsızlarla olan tüm pazarlıklarımızı askıya almamızı öneririm. Artık onlara ihtiyacımız yok." Notu Talen'e verdi. "Bunu Dolmant'a götür," dedi, "ve giderken biraz sırıtman çok mükemmel olur."
"Pis bir sırıtış mı, Sparhawk? Yoksa keyifli bir gülümseme mi?"
"Elinden gelenin en iyisini yap." Sparhawk başka bir kâğıt parçası aldı, haberi yazıp zırhlı arkadaşlarının arasında dolaştırdı.
Piskopos Annias birden Bazilika koridorunun karşısından ona gülümseyerek bakan bir grup Kilise Şövalyesiyle yüz yüze geldi. Suratı karardı ve sinirle tırnaklarını kemirmeye başladı.
Uzun bir süre sonra cenaze töreni sonuna yaklaştı. Koridordaki kalabalık Bazilika'nın zeminin altında, mahzendeki istirahat yerine götürülen Cluvonus'un naaşınm arkasından sırayla gitmek için
152

doğruldular. Sparhawk Talen'i aldı ve Kalten'le konuşmak için geri kaldı. "Yazı yazmayı nerede öğrendin?" diye sordu.
"Yazı yazmak bir centilmenin kendi kendine öğrenmesi gereken bir şey değil, Sparhawk," diye mağrurca cevapladı Kalten. Duyulmayacağından emin olmak için dikkatle etrafına bakındı. "Wargun nerede?"
"Hiç fikrim yok," diye fısıldadı Sparhawk. "Belki ayıltmaya ça-lışıyorlardır. İçtiğinde Wargun'un yön duygusu pek iyi değildir."
"Başka bir plan daha yapsak iyi olur, Sparhawk. Cluvonus gömülür gömülmez Hiyerarşi hemen oturuma başlayacak."
"Annias'ı geciktirecek kadar oyumuz var."
"Bunun ispatlanması iki gizli oylamaya patlayacaktır, dostum. O durumda düşüncesizce hareketlere başlayacak ve burada sayıca bizden üstünler." Kalten mahzene inen basamakları kaplayan tahta kalaslara baktı. "Bazilika'yı ateşe verebilirim."
"Aklını mı kaçırdın?"
"Bu işleri geciktirebilir ve şu anda gecikmeye ihtiyacımız var."
"O kadar ileri gitmemiz gerekeceğini sanmam. Beş başpiskoposu gizlemeye devam edelim. Talen, beş oy olmadan ne durumdayız?"
"Yüz on beş oy. Kazanmak için altmış dokuz gerektirir."
"Bu onu bir oy eksik durumda bırakıyor - tarafsızları alsa bile. Kendini o kadar yakın hissederse büyük ihtimalle her türlü karşılaşmayı durdurur. Kalten, yanma Perraine'i alıp genel toplantı binasına git ve beş başpiskoposu al. Kim olduklarını gizlemek için zırh içine sok ve onları buraya getirmek için elli kadar şövalye topla. Ön odaya getir. Onlara ne zaman ihtiyaç olacağına Dolmant karar verecek."
"Tamam." Kalten muzipçe sırıttı. "Her şeye rağmen Annias'f yendik, değil mi, Sparhawk?"
"Öyle gözüküyor ama tahtta başkası oturana dek kutlamaya başlamayalım. Şimdi haydi kımıldan."
Hâlâ kızıl cüppeler giyen Hiyerarşi üyeleri müzakerelerine başlarken konuşmalar yapılıyordu. Konuşmalar çoğunlukla kilise salonunda normal ayinlere katılan önemsiz başpiskoposların verdiği

ilhanx

methiyelerdi. Özellikle de Lamorkandlı Baron Alstrom'un kardeşi Kadach Başpiskopos'u Ortzel bıktırıcıydı. Oturum erken dağıldı ve ertesi sabah yine başladı. Annias'a karşı olan başpiskoposlar
153

akşam toplanmış ve Ortzel'i önder seçmişlerdi. Sparhawk'm Ort-zel hakkında ciddi şüpheleri vardı ama bunları kendine sakladı.
Dolmant yakın geçmişte saflarına katılan beş başpiskoposu yedekte tuttu. Üzerlerine uymayan zırhlarla izleyici salonundan uzak olmayan bir ekip odasında bir müfreze Kilise Şövalyesiyle beraber oturuyorlardı.
Hiyerarşi sessizleştikten sonra, Başpiskopos Makova ayağa kalkıp Piskopos Annias'ı patriklik için aday gösterdi; Adaylık konuşması neredeyse bir saat sürdü, kutlama alkışı aşırı değildi. Sonra Dolmant ayağa kalkıp Ortzel'i aday gösterdi. Dolmant'ın konuşması çok daha yerindeydi, çok daha coşkulu bir alkış izledi.
"Şimdi oylama yapacaklar mı?" diye fısıldadı Talen.
"Bilmiyorum," dedi Sparhawk. "Makova'ya bağlı. Şu anda o başkanlık yapıyor."
"Gerçekten bir oylama görmek isterim," dedi ısrarlıca Talen.
"Sayılardan emin değil misin?" dedi Sparhawk endişeyle.
"Tabii eminim ama sayı sayıdır. İnsanların dahil olduğu şeylerde bir çok şey olabilir. Örnek olarak şunu al." Kalten dokuz tarafsız başpiskopostan Dolmant'a bir not taşıyan valeyi işaret etti. "Şimdi neler karıştırıyorlar?"
"Büyük ihtimalle Dolmant'ın onlara para vermeyi niçin kestiğini bilmek istiyorlar. Oyları bu durumda değer taşımıyor ama büyük ihtimalle bunu tam olarak anlamadılar."
"Şimdi ne yapacaklarını sanıyorsun?"
"Kim bilir?" Sparhawk omuz silkti. "Ve kimin umurunda?"
Makova kürsüde durmuş not yığınlarına göz atıyordu. Sonra başını kaldırdı ve boğazını temizledi. "İlk oylamamıza geçmeden önce, biraderlerim, biraz önce çok acil bir konu dikkatime sunuldu. Bazılarınızın haberi olabileceği gibi Zemochlar Lamorkand'm doğu sınırında savaş niyetiyle yığılıyorlardı. Büyük bir ihtimalle Otha'nm batıyı işgal edeceğine inanıyorum - hem de birkaç gün içinde. Bu yüzden, müzakerelerinin mümkün olan en büyük hızla neticelenmesi çok önemli. Yeni patriğimiz seçiminin hemen arkasından, Kilisemiz ve onun sadık oğullarının karşısına çıkan son beş yüzyılın en dehşetli kriziyle yüz yüze gelecektir."
"Ne yapıyor?" diye Sparhawk'a fısıldadı Sör Bevier. "Herkes Otha'nm Lamorkand'm doğusunda olduğunu biliyor."
154

"Zaman kazanmaya çalışıyor/' dedi Sparhawk kaşlarını çatarak, "ama zaman kazanmaya çalışmak için bir nedeni yok ki."
Tynian izleyici salonunun karşısında kendinden memnun bir şekilde gülümseyerek oturan Cimmura Piskoposu'na göz atarak, "Annias neyin peşinde?" diye sordu.
"Bir şey olmasını bekliyor?" diye cevapladı Sparhawk.
"Ne?"
"Hiçbir fikrim yok ama olana dek Makova konuşmaya devam edecek."
Sonra Berit sessizce izleyici salonuna girdi, yüzü solgun gözleri öfkeliydi. Basamaklardan tökezlenerek çıktı ve sıra boyunca kendine yol açarak Sparhawk'in oturduğu yere doğru geldi. "Sor Sparhawk!" diye patladı.
"Sesini alçalt, Berit!" diye şiddetli bir fısıltıyla söylendi Sparhawk. "Otur ve kendini toparla!"
Berit oturdu ve derin bir nefes aldı.
"Tamam. Yavaşça konuş ve neler olduğunu bize anlat*."
"Chyrellos'a iki ordu yaklaşıyor, Lordum," dedi kısaca çömez. "İki mi?" dedi Ulath biraz şaşkınca. Sonra ellerini açtı. "Belki Wargun bir neden yüzünden güçlerini ayırdı."
"Bu Kral Wargun'un ordusu değil, Sör Ulath. Onların geldiğini görür görmez, Kilise Şövalyeleri'nin bazıları gelenlerin kim olduğunu anlamak için dışarı at bindiler. Kuzeyden gelenler Lamorkla-ra benziyor."
"Lamorklar mı?" Tynian şaşkınca sordu. "Burada ne yapıyorlar? Sınırda Otha'nm karşısında olmaları gerekiyordu."
"Bu Lamorklarm Otha ile ilgilendiklerini sanmam, Lordum. Dışarı at binen şövalyelerden bazıları Pandion'du ve Lamork ordusunun liderlerinin Adus ile Krager olduklarını teşhis ettiler."
"Ne!" diye bağırdı Kalten.

ilhanx

"Sessiz ol, Kalten!" dedi Sparhawk sinir bozucu gıcırtılı bir sesle. "Ya diğer ordu, Berit?" diye sordu ama cevabı biliyordu.
"Çoğunluğu Rendorlar, Lordum ama aralarında hatırı sayılır Çoklukta Cammorialı da var."
"Ya liderleri?"
"Martel, Lordum."

r

IH
c
•r-<

-M
OH

k

2. Aşama
CHYRELLOS SAVAŞI
1. Aşama : Martel'in Orduları
2. Aşama : Martel'in Orduları
3. Aşama : Wargun'un Güçleri
Ci^UO/A C*l*t*«wy 13*1

onuncu bölüm
Mu
SABAH GÜNEŞİNİN IŞIĞI patrik tahtam arkasındaki geniş yuvarlak bir pencere vitrayının kristal üçgen camlarından izleyici salonuna doğru süzülürken Başpiskopos Makova'nm konuşması tekdüze bir tonda devam edip durdu. Toz zerreleri, esintisiz sakin havada her üçgenin uzayan hatlarını izleyerek süzülen sabahın ışığında altın parıltıları saçarak uçuştular. Makova beş yüz yıl önceki Zemoch savaşının dehşeti hakkında uzun uzun konuştu ve karışıklık dönemi sırasındaki Kilise politikalarının başarısızlığının ayrıntılı analizine geçti.
Sparhawk, Dolmant, Emban ve eğitmenlere Kutsal Şehre yaklaşan orduları bildiren bir not yazdı.
"Kilise askerleri Chyrellos'u savunacaklar mı?" diye fısıldadı Bevier.
"Sanırım en fazla âdet yerini bulsun diye yapılacak bir direnme," diye cevapladı Sparhawk.
"Wargun'u engelleyen ne?" diye Ulath'a sordu Kalten.
"Tahmin bile edemiyorum."
"Özür dileyip sessizce gitmek için iyi bir zaman değil mi?" diye önerdi Tynian. "Makova bilmediğimiz hiçbir şey söylemiyor."
"Önce Dolmant'm ne diyeceğini görelim," dedi Sparhawk. "Ne yapacağımız konusunda Annias'a bir ipucu vermek istemiyorum. Şu anda niçin zaman kazanmaya çalıştığını biliyoruz ama bakalım sonraki hareketi ne olacak. Zaten güçlerini yerleştirmek Martel'in zamanını alacak. Bu zamanımız var demektir."
"Çok fazla değil," diye mırıldandı Tynian.
"Bu gibi durumlarda genel hareket tarzı köprüleri tahrip etmektir," diye önerdi Bevier. "Yaklaşan orduları geciktirir."
Sparhawk kafasını olumsuzca salladı. "Bu iki nehri geçen on

farklı köprü var, Bevier, bizim ise sadece dört yüz şövalyemiz. Birkaç saatlik geciktirme için o kadar adamı riske atmaya değeceğini sanmıyorum."
"Kuzeyden gelen Lamorklarm geçecek köprüleri olmadığını da unutmayın," diye ekledi Tynian.

ilhanx

Şatafatlı dinleyici salonun kapısı açıldı. Heyecanlı bir keşiş hızla kürsüye doğru ilerledi. Sandaletleri mermer zemine şapadak şapadak vuruyor, yürürken ağzından çıkan nefes güneşli üçgenlerde havada asılı durup ışıldayan toz zerrelerini anaforlar halinde dans ettiriyordu. Keşiş yerlere kadar eğildi ve Makova'ya katlanmış bir kağıt parçası verdi.
Makova mesajı hızla okudu ve çopur yüzünde hafif bir zafer gülümsemesi dolaştı."Şu anda çok önemli bir bilgi aldım, kardeşlerim. Oldukça büyük iki hacı grubu Chyrellos'a yaklaşıyor. Çoğumuzun günlük olaylardan soyut ve uzak olduğunu bilmeme rağmen, hali hazırda Eosia'da var olan gerginlik bir sır değildir. Durumu daha iyi saplayabilmek için bu bölgeden gelen hacılarla konuşarak daha fazla bilgi toplamak üzere şimdilik dağılmamız daha bilgece olmaz mı?" Etrafına bakındı. "İtiraz yok, bu yüzden kabul edildi. Hiyerarşi yarın sabaha kadar ara vermiştir."
"Hacılar," diye homurdandı Ulath, ayağa kalkarken.
Bu arada Sparhawk, salonun öbür tarafında yüzünde hafif bir gülümsemeyle ona bakan Cimmura Piskoposuma gözlerini dikmiş sert sert bakıyordu.
Vanion diğer başpiskoposlarla beraber ayağa kalktı ve hemen Sparhawk'a baktı. Eliyle kısa bir hareket yapıp kapıya ilerledi.
"Buradan defolup gidelim," diye arkadaşlarına mırıldandı Sparhawk, salondaki heyecanlı konuşmaların gürültüsü arasında. Siyah cüppeli başpiskoposlar kapıya doğru sırayla ilerliyorlardı ama ilerleyiş konuyu konuşmak için durup küme oluşturan biraderler tarafından engelleniyordu. Sparhawk arkadaşlarını merdivenlerden çıkarıp izleyici salonunun mermer zeminine indirdi. İri Pandion ilerlerken ayrı ayrı kümelere ayrılmış din adamlarını sabırsızca itme arzusunu engelledi.
Kapının yanında Annias ile karşılaştı. Cimmura'nm zayıf, gri suratlı Piskoposu yüzünde pis bir gülümsemeyle, "Ah, işte buradasın, Sparhawk. Müminler güruhunun yaklaşmasına şahit olmak

için şehir surlarına gitmeyi planlıyor musun?"
Sparhawk büyük bir güçle sinirlerine hakim oldu. "İlginç bir fikir, komşu," diye hakarete yakın bir tonda konuştu, "ama onun yerine gidip öğlen yemeği yiyebilirim. Bana katılmak ister misin, Annias? Sanırım, Sephrenia bir keçi kızartıyor. Bildiğim kadarıyla, kızarmış keçi kan yaparmış, son zamanlarda biraz çökmüş gözüküyorsun."
"Beni davet etmen çok büyük bir incelik, Sparhawk ama başka bir yerde acil bir buluşmam var. Kilise meselesi, anlarsın."
'Tabii ki. Şey, aklımdayken, Martel'le konuştuğunda saygılarımı ilet. Dabour'da başladığımız sohbete devam etmeye çok hevesli olduğumu söyle."
"Kesinlikle söyleyeceğim, Aziz Şövalye. Şimdi, izin verir misiniz?" Dönüp, geniş kapıdan çıkarken piskoposun suratında sıkıntılı bakış vardı.
"Bütün bunlar ne demek oluyor?" diye sordu Tynian.
"Sparhawk'i daha iyi tanıman lazım," dedi Kalten. "Burada An-nias'ı biraz tatmin edeceğine ölür. Burnunu kırdığımda gözünü bile kırpmadı. Bana dostça bir gülücük verip mideme bir tekme attı."
"Sen gözünü kırptın mı?"
"Hayır, işin doğrusu, kesilen nefesimi geri almakla meşguldüm. Ne yapıyoruz, Sparhawk?"
"Vanion bizimle konuşmak istiyor."
Askeri birliklerin eğitmenleri dev kapının bir kenarında sinirli sinirli konuşuyorlardı. Ucera Başpiskopos'u Emban da onlarla beraberdi. "Sanırım bu konumda bizim için en önemli şey şehir kapıları," diyordu Eğitmen Abriel. Abriel'in cilalı zırhı, parıldayan beyaz zırh cüppesi ve pelerini ona aldatıcı bir aziz görüntüsü veriyordu ama şu an yüzünde azizliği andıran bir ifade yoktu.
"Ne dersiniz kilise askerlerini de hesaba katabilir miyiz?" diye sordu mavi pelerinli Eğitmen Darelon. Fidan gibi ince uzun bir adamdı ve ağır Deria zırhını taşıyacak kadar güçlü gözükmüyordu. "En azından köprüleri yıkabilirler."
"Bunu tavsiye etmem," dedi Emban. "Onlar emirleri Anni-as'dan alıyorlar. Annias'm da Martel denen adamın yoluna herhangi bir engel çıkarması mümkün değil. Sparhawk, dışarıda tam olarak neyle karşı karşıyayız."

Sparhawk iri kemikli çömeze, "Anlat ona, Berit," dedi. "Onları gören sensin."
"Peki, Lordum. Karşımızda kuzeyden gelen Lamorklar ve güneyden gelen Rendorlularla Cammorialılar var. İki ordu da büyük değil ama ikisinin birleşimi Kutsal Şehri tehdit edecek kadar ciddi."
"Güneyden gelen ordu," dedi Emban, "nasıl tertiplenmiş?"
"Cammorialılar önde ve kanatları tutuyorlar, Ekselansları. Ren-dorlular ortada ve arkalarda bulunuyor."

ilhanx

"Şu geleneksel Rendor tarzı siyah cüppeleri giyiyorlar mı?" diye zorladı Emban, bakışları dikkatliydi.
"Bu konuda bir şey söyleyemem, Ekselansları. Nehrin ötesin-deler ve orası toz toprak içindeydi. Ama Cammorialılardan farklı giyiniyorlarmış gibi gözüküyordu. Doğrusu bütün söyleyebileceğim bu kadar."
"Anladım. Vanion, bu genç adam iyi midir?"
"Çok iyidir, Ekselansları," diye eğitmeni yerine cevapladı Spar-hawk. "Ondan çok büyük beklentilerimiz var."
"İyi. Onu ödünç alabilir miyim? Silahtarını da isteyeceğim. Bir şeye ihtiyacım var, benim için onu almaya gitmelerini isteyeceğim."
"Tabii ki Ekselansları," diye kabul etti Sparhawk. "Onunla git, Berit. Kurik genel toplantı binasında. Onu oradan alabilirsiniz."
Emban hemen arkasındaki Berit ile beraber badi badi yürüyerek çıkıp gitti.
"Burada ayrılırsak iyi olur sanırım, Lordlarım," dedi Eğitmen Komier. "Gidip şu kapılara bir göz atalım. Ulath, benimle gel."
"Peki, Lordum."
"Sparhawk," dedi Vanion, "sen de benimle gel. Kalten, senin Başpiskopos Dolmant'm yanında kalmanı istiyorum. Annias karışıklıktan yararlanmaya kalkabilir. Onun canını en fazla sıkan Dol-mant. Ekselanslarını Bazilika'nm içinde tutmak için elinden geleni yap. Burası biraz daha güvenli." Vanion sorguçlu miğferini taktı ve simsiyah pelerinini havada uçurarak döndü.
Bazilika'dan çıkıp, geniş avluya inen basamaklardan inmeye başladıklarında Sparhawk, "Nereye gidiyoruz, Lordum?" dedi.
"Güney kapısına gideceğiz," dedi haşince Vanion. "Martel'e bir göz atmak istiyorum."
"Tamam," diye onayladı Sparhawk. "Dünyada 'Sana bunu de-

mistim/ diyecek son adamım Vanion, ama biliyorsun ki söyledim. Daha işin başında Martel'i öldürmek istemiştim."
"Bu işi üsteleme, Sparhawk," diye söylendi Vanion kendini eyerinin üstüne çekerken. Yüzü iyice keyifsizleşmişti. "Ama durum değişti. Şimdi sana izin veriyorum."
"Biraz geç oldu," diye mırıldandı Sparhawk Faran'a binerken.
"Ne dedin?"
"Hiçbir şey, Lordum."
Chyrellos şehrinin güney kapısı iki yüz yıldır kapanmamıştı. Durumu acı verici bir şekilde ortadaydı. Kalasların çoğu çürümüş, onu açıp kapayan dev zincirler paslanmıştı. Vanion bir bakış attı ve ürperdi. "Savunulmayacak kadar kötü," diye kükredi. "Ben bile tek başıma tekmeleyerek parçalayabilirim. Surların üstüne çıkalım, Sparhawk. Şu orduları görmek istiyorum."
Şehir surlarının üstü vatandaşlar, sanatçılar, tacirler ve sıradan işçilerle kaynıyordu. Yaklaşan orduya göz atmak için surların üstünü dolduran rengarenk elbiseli güruh ortama bir tatil havası veriyordu.
"Kimi ittiğine dikkat et," dedi işçinin biri Sparhawk'a saldırganca. "Senin kadar bizim de bakmaya hakkımız^vâr." Ucuz bira kokuyordu.
"Başka bir yere git ve oradan bak, komşu," dedi Sparhawk.
"Bana emir veremezsin. Benim haklarım var."
"Bakmak mı istiyorsun, hepsi bu kadar mı?"
"Onun için buradayım."
Sparhawk onu branda iş önlüğünün önünden yakaladı, surların kenarına kadar kaldırdı ve aşağı bıraktı. Sur o noktada yaklaşık beş metre yükseklikteydi. Sarhoş işçinin ciğerleri yere çarpmasıyla ağzına geldi. Sparhawk surların kenarından sarkıp, güneyi göstererek nazikçe, "Yaklaşan ordu o tarafta, komşu," dedi. "Niye o tarafa bir gezintiye çıkıp yakından bakmıyorsun - sadece haklarına idman yaptırmak için?"
"Aklına koyduğunda çok fazla çekilmez olabiliyorsun, Sparhawk," diye arkadaşını azarladı Vanion.
'Tavrından hoşlanmadım," diye homurdandı Sparhawk. Sonra etraflarındaki kalabalığa, "Komşular," dedi, "içinizde başka haklarını savunmak isteyen var mı?" Surlardan aşağı baktı. Sarhoş işçi

ipe sapa gelmez laflar ederek topallaya topallaya şehrin tartışılabilir güvenliğine doğru hızla ilerledi.
Hemen surların üzerinde iki Pandion için yer açıldı.
Vanion yaklaşan Rendorlu ve Cammorialılardan oluşan orduya baktı. "Tahmin ettiğim gibi," dedi Sparhawk'a. "Martel'in güçlerinin esas kısmı hâlâ geride. Köprülerin üstüne yığılmışlar." Birkaç mil güneyde yükselen geniş toz bulutunu gösterdi. "Hava kararana dek o adamlan buraya getiremeyecek.

ilhanx

Ordusunun tahkimatını yann öğleden önce tamamlayabileceğini sanmam. Bu da bize biraz zaman kazandınr. Haydi aşağı inelim."
Sparhawk eğitmenini izlemek için döndü ama sonra durup tekrar geri döndü. Kenarlarında açıkça göze çarpan Kilise amblemi kabartması olan süslü bir araba güney kapısından çıktı. Arabayı kullanan keşişin dikkat çekecek kadar tanıdık bir omuz yapısı vardı. Daha tam batıya dönmeden, piskopos cüppesi giyen sakallı biri arabanın penceresinden dışarı bir göz attı. Araba otuz yardadan uzak değildi ve Sparhawk içerdeki papazı rahatça tanımlayabildi.
Bu Kurik'ti.
Sparhawk küfretmeye başladı.
"Ne oldu?" diye sordu Vanion.
"Başpiskopos Emban ile uzun bir konuşma yapacağım," dedi sinir bozucu bir sesle. "Kurik ve Berit, şu arabanın içindeler."
"Emin misin?"
"Karanlık bir gecede bile Kurik'i yüz yardadan tanırım. Em-ban'm onu tehlikeye atmaya hakkı yok."
"Şu anda bir şey yapmak için çok geç. Arkamdan gel, Sparhawk. Martel ile konuşmak istiyorum."
"Martel mi?"
"Belki şaşkınlıkla ağzından bir iki cevap alırız. Ne dersin - sadece şu konumdaki avantajını göstermek için - beyaz bayrağa saygı gösterecek kadar kendini beğenmiş midir?
Sparhawk yavaşça başını sallayarak onayladı. "Martel'in egosunun kocaman bir yarası var. Şerefli olduğunu göstermek için ateşte yürünmesi gerekse bile kabul edecektir."
"Aynı fikirdeyim. Gidip bakalım haklı mıyız ama gözlerim kapatacak kadar sinirlenme, Sparhawk. Esas yapmak istediğimiz ordusuna yakından bakmak. Sadece köy panayırları ve yol kenarı

hanlarından topladığı adamlar mı yoksa çok daha ciddi bir şey mi olduğunu bilmem gerekiyor."
El konan bir yatak çarşafı - Sparhawk yukarı kattaki bir odanın yatağından çıkarırken Vanion korkmuş hancıya parasını ödemeyi teklif etmişti - beyaz bayrak görevini gördü. İki siyah zırhlı şövalye güney kapısından yaklaşan orduya doğru yıldırım gibi fırladıklarında çarşaf Sparhawk'm mızrağının ucunda dalgalanıyordu. Tepenin üstüne kadar gidip durdular. Sparhawk sert rüzgâr doğaçlama bayraklarını yakalasın ve herkesin görebileceği şekilde dalgalandırsın diye Faran'ı hafifçe çevirdi. Martel'in ordusunun ön saflarından uzak olmalarına rağmen, Sparhawk uzaktan gelen bağırmaları ve emirleri duydu. Ordu dalgalanarak yavaşça durdu. Çok geçmeden Martel bir askerin eşliğinde birliklerinin arasından atını sürerek çıktı. Martel bir Cyrinic Şövalyesi'ni hatırlatan, uçuşan, beyaz bir zırh pelerini giymişti ve bir mızrak taşıyordu. Sparhawk gözlerini kısarak baktı. "Merak ediyorum," diye derin derin düşüncelere daldı. "Bhelliom Ehlana'yı ölümün eşiğinden geri getirdi. Acaba Martel için de onu kullanabilir miyim?"
"Bunu niçin yapmak istiyorsun?"
"Böylece onu yine öldürebilirim, Lordum. Biraz destek görürsem Martel'i tekrar tekrar öldürmeyi hayatımın tek işi haline getirebilirim.
Vanion ona sertçe bir bakış attı ama bir şey söylemedi.
Martel çok pahalı bir zırh giyiyordu. Omuz ve göğüs parçaları altın, gümüş ve parlatılmış çelikten kabartmalarla süslenmişti. De-ria yapısı gibi gözüküyordu. Kilise Şövalyeleri'nin kullanışlı zırhlarından çok daha şıktı. Sparhawk ve Vanion ile arasında birkaç metre kaldığında mızrağının dipçiğini yere dayayıp, beyaz sorguç-lu, şatafatlı miğferini çıkardı. Beyaz saçları sert rüzgârla arkasına doğru uçuştu. Başını Vanion'a doğru eğerek, abartılı bir kibarlıkla, "Lordum," dedi.
Vanion'in yüzü buz gibiydi. Pandion tarikatından sürdüğü şövalyeyle konuşmadı ve Sparhawk'a ileri çıkmasını işaret etti.
Martel samimi bir pişmanlık olabilecek bir tonla, "Ah," dedi, senden daha iyisini beklerdim, Vanion. İyi, ben de senin yerine Sparhawk ile konuşurum. Dinlemekte serbestsin."
Sparhawk da mızrağının arkasını toprağa saplayıp Faran'ı ileri

sürerken miğferini çıkardı.
"İyi gözüküyorsun, ahbap," dedi Martel.
"Sen de öyle gözüküyorsun - şu zırhı saymazsak."
"Son günlerde biraz düşünmeye zamanım oldu," diye cevapladı Martel. "Son yıllarda oldukça para kazandım ama keyfini çıkartmadığımı fark ettim. Yeni oyuncaklar almaya karar verdim."
"At da yeni, değil mi?" Sparhawk, Martel'in iri siyah atma baktı.

ilhanx

"Beğendin mi? İstersen aynı ahırdan bir tane de sana alabilirim."
"Faran'la devam edeceğim."
"Şu çirkin hayvanı adam etmeyecek misin?"
"Ondan bu yüzden hoşlanıyorum. Amacın ne, Martel?"
"Bu açık değil mi, ahbap? Kutsal Şehri ele geçireceğim. Herkesin içinde konuşuyor olsaydık, bunu daha iyi bir şekilde süsler ve 'özgürlüğüne kavuşturmak' sözünü kullanırdım ama çok eski arkadaş olduğumuz için açıkyüreklilikle konuşabilirim. Basitçe söylemek gerekirse, Sparhawk, Kutsal Şehrin üzerine yürüyecek ve söylendiği gibi isteklerimin önünde yola getireceğim."
"Yani öyle yapmayı deneyeceğim diyorsun, Martel."
"Beni kim durduracak?"
"Umarım, senin kendi mantığın. Biraz kafadan çatlaktın ama hiçbir zaman salak olmadın."
Martel alay edercesine eğilerek selam verdi.
"Hiç fark ettirmeden bütün bu askerleri nereden buldun?"
"Hiç fark ettirmeden mi?" Martel güldü. "Olaylara fazla dikkat etmiyorsun değil mi, Sparhavvk? Korkarım Jiroch'ta fazla zaman geçirmişsin. O kadar güneş." Ürperdi. "Aklımdayken son günlerde tatlı Lillias'dan haber aldın mı?" Eski biraderini rahatsız etme umuduyla Sparhawk'm son yıllardaki yaptıklarını bildiğini açıkça göstermek için hızla bunu ortaya attı.
"Son duyduğuma göre iyiydi." Sparhavvk şaşırdığına dair hiçbir açık vermedi.
"Bunlar bittikten sonra onu alabilirim. Onun önemli bir kadm olduğunu fark ettim. Eski metresinle oyalanmak beni eğlendirebilir."
"Geri kalanı senin olsun, Martel. Gerçekten, Lillias'a yetecek kadar sabrın olduğunu sanmıyorum. Soruma cevap vermedin."
166

"Düşünürsen cevabı kendin bulabilirsin, ahbap, şimdi hafızanı hafifçe kurcalıyorum. Lamorkları Baron Alstrom ve Kont Gerrich'in aralarını bozmaya çalışırken topladım. Cammorialı paralı askerler her zaman hazırdır. Tek yapmam gereken haber yollamak. Onlar da koşarak geldiler. Arasham'dan kurtulduktan sonra Rendorlular da zor olmadı. Aklıma gelmişken, ölürken 'Koçun boynuzu' diye viyaklayıp durdu. Senin uydurduğun gizli bir söz olabilir mi? Çok sıradan, Sparhavvk. Hiç yaratıcı değil. Rendorlularm yeni ruhani lideri çok daha kolay idare edilebilecek bir adam."
"Onunla tanıştım," dedi kısaca Sparhawk. "Arkadaşlığından zevk almanı dilerim."
"Hayır, Ulesim o kadar kötü değil - onun tarafında bulunduğun sürece. Neyse, Arcium'a çıkıp Coombe'yi yağmalayıp yaktım sonra da Larium'a yürüdüm. Wargun'un oraya gitmekle güzel zamanım harcadığını söylemeliyim. O geldiğinde oradan ayrıldım ve ona Arcium'da daireler çizdirdim. Bu Muhterem Peder Cluvo-nus'un ölüm haberi gelen dek kendimi eğlendirme yolumdu. Aklımdayken, ona iyi bir cenaze töreni yaptınız mı?"
"Oldukça alışıldıktı."
"Kaçırdığıma üzüldüm."
"Üzüleceğin başka bir şey daha var, Martel. Annias paranı ödeyemeyecek. Ehlana iyileşti ve onun hazineyle bağlantısını kesti."
"Evet, bunu duydum - Prenses Arissa ve oğlundan. Cimmura Piskoposu'na bir iyilik yapmak için onları manastırdan kurtardım. Ama onları kurtarırken hafif bir yanlış anlama oldu ve manastırdaki bütün rahibeler birden öldü. Belki üzücü ama biliyorsunki sizin gibi din adamlarının gerçekten politikaya karışmamaları gerekiyor. Oradan uzaklaşırken askerlerim manastırı yaktılar. Askerlerime tekrar katıldığımda en iyi dileklerini Arissa'ya ileteceğim. Demos'dan ayrıldığımızdan beri çadırımda kalıyor. Kapatılmasının dehşeti sinirlerini oldukça bozmuş. Elimden geldiği kada^onu avutmaya çalışıyorum."
"Bana bir borcun daha var, Martel," dedi sinir bozucu bir sesle Sparhawk.
"Bir ne?"
"Şu rahibeler, seni öldürmem için bir diğer sebep."
"Ne zaman istersen denemekten çekinme, ahbap. Nasıl oldu da
167

Ehlana'yı iyileştirdin? Rendor'da tedavisi olmadığı konusunda temin edilmiştim."
'İspiyoncuların hatalıymış. Tedavi metodunu Dabour'da bulduk. Sephrenia ile oraya gitme nedenimiz buydu. Arasham'm çadırında planlarını bozmamıza bir çeşit tatlı sürpriz diyebilirsin."
"Biliyorsun bunun için neredeyse gözünü oymak üzereydim."
"Askerlerine paralarım nasıl ödeyeceksin?"

ilhanx

"Sparhawk," dedi bıkkınca Martel, "dünyanın en zengin şehrini ele geçirmek üzereyim. Chyrellos'un surları içinde bekleyen ne kadar ganimet olduğu hakkında bir fikrin var mı? Askerlerim bana isteyerek katıldılar - ücretsiz - sadece etrafa şöyle bir bakma fırsatı yakalamak için."
"Umarım uzun süreli bir kuşatmaya hazırdırlar, o zaman."
"İçeri girmem o kadar uzun sürmeyecek, Sparhawk. Annias benim için kapıları açacak."
"Annias'm Hiyerarşi'de bunu yapacak kadar oyu yok."
"Buradaki varlığımın oyları bir şekilde değiştireceğini umuyorum."
"Bu işi hemen şimdi çözmek ister misin? Sadece sen ve ben?" diye önerdi Sparhawk.
"Avantaj bendeyken niçin yapayım ki ahbap?"
"Tamam. O zaman Chyrellos'a girmeyi dene. Belki o çok hoşuna giden ara sokaklardan birini bulabiliriz."
"O gün için can atıyorum, sevgili biraderim." Martel gülümsedi. "Eee, Vanion, terbiye edilmiş maymunun benden sana yetecek kadar cevap sızdırmadı mı, yoksa devam edecek miyiz?"
"Geri dönelim," dedi kabaca Sparhawk'a Vanion.
"Seninle konuşmak benim için her zaman bir zevktir, Vanion," diye arkalarından alay edercesine seslendi Martel.
Şehre doğru giderlerken Vanion Sparhawk'a, "Gerçekten Bhel-liom Martel'i mezarından geri getirebilir mi, ne dersin?" diye sordu. "Ben de onu bir iki sefer öldürsem hiç fena olmaz."
"Sephrenia'ya sorabiliriz."
Genel toplantı binasındaki tombul Pandion Sör Nashan'ın kırmızı perdelerle çevrili çalışma odasında bir daha toplandılar. Genel toplantı binası, aynı diğerleri gibi, eski iç şehrin surlarının hemen içindeydi. Her bir eğitmen şehrin bir kapısıyla ilgili rapor

verdi. Raporların hiçbiri cesaret verici değildi. Kıdemli eğitmen olarak Abriel ayağa kalktı. "Ne düşünüyorsunuz, baylar? Şehri koruyabilmemizin bir yolu var mı?"
"Kesinlikle olanaksız, Abriel," dedi açıkça Komier. "Kapılar bir koyun sürüsünü bile tutamaz. Kilise askerlerini hesaba katsak bile dışarıda toplanmış gücü tutabilecek kadar adamımız yok."
"Nahoş bir kanı ortaya koyuyorsun, Komier," dedi Darellon.
"Biliyorum ama başka bir yol görmüyorum, ya sen?"
"Ben de."
"Özür dilerim, Lordlarım," dedi cüretkarca Sör Nashan, "ama gizleri pek anlayamıyorum."
"İç şehrin surlarının içine çekilmemiz gerekiyor, Nashan," dedi Vanion.
"Geri kalanı terk mi edeceğiz?" diye hayretini ifade etti Sör Nashan. "Lordlarım, biz dünyanın en büyük - en zengin - şehrinden bahsediyoruz."
"Başka şansımız yok, Sör Nashan," diye açıkladı Abriel. "İç şehrin surları eskiden inşa edildiler. Chyrellos'un geri kalanım çevreleyen süslü surlardan çok daha yüksek ve sağlamlar. İç şehri savunabiliriz - en azından bir süre için - ama bütün şehri tutmamızın hiçbir olanağı yok."
"Burada çok sert ve hoş olmayan kararlar vermemiz gerekiyor," dedi Eğitmen Darellon. "İç surlara çekilirsek, halka kapıları kapatmamız gerekecek. Eski şehirde o kadar insana yetecek kadar erzağımız olmayacak."
"Kilise askerlerini emrimiz altına alana dek tek bir şey bile yapamayız," dedi Vanion. "Dört yüzümüz Martel'in ordusuna karşı duramayız."
"Bu durumda size yardımcı olabilirim," dedi Başpiskopos Em-ban. Emban geniş bir koltuğa yayılmıştı, tombul elleri şişko göbe-ğindeydi. "Ama bu, kibirli Makova'nın yarın sabah kendini nasıl N hissettiğine bağlı." Emban, Sparhawk, Kurik ve Berit'i nereye gönderdiğini sorduğunda kaçamak davranmıştı.
"Kesin bir taktik avantajımız olacak," dedi düşünceli bir Şekilde Komier. "Martel'in birlikleri paralı askerler. Dış şehre girer girmez yağmaya girişeceklerdir. Bu da bize daha fazla zaman kazandırır."

Emban kıkırdadı. "Bu Hiyerarşi'nin büyük bir bölümünün dikkatini başka bir yöne çekecektir." Sırıttı. "Dostum olan bir çok başpiskoposun müsrif evleri iç surların dışında. Dış şehrin yağmasını bariz bir kederle seyredeceklerini hayal edebiliyorum. Bu sadece Cimmura Piskoposu'nun adaylığına olan heveslerini azaltabilir. Benim evim iç surların içinde. Ben oldukça net olarak düşünebileceğim - sen de öyle, değil mi Dolmant?"
"Sen kötü bir adamsın, Emban," dedi Dolmant.
"Ama Tanrı çabalarımı sinsice ve el altından da olsa takdir ediyor. Hepimiz sadece ona hizmet etmek için yaşıyoruz - herkes kendi tarzında tabii ki." Durup, hafifçe kaşlarını çattı. "Ortzel adayımız. Büyük

ilhanx

ihtimalle başka birisini seçerdim. Ama şu anda Kili-se'de tutuculuk akımı var ve Ortzel o kadar tutucu ki ateşe bile inanmıyor. Onun üzerinde biraz çalışmamız gerekecek, Dolmant. Tam olarak sevilebilir diyebileceğin biri değil."
"Bu bizim sorunumuz, Emban - senin ve benim," diye belirtti Dolmant. "Bu durumda askeri konularla ilgilenmemiz gerekiyor."
"Sanırım bir sonraki adımımız geri çekiliş yollarının haritasını çıkarmak olmalıdır," dedi Abriel. "Ucera Başpiskopos'u kilise askerlerinin komutasını bize devretmekte başarılı olursa, halk ne yaptığımızın farkına varmadan askerleri hızla iç surların içine kaydırmamız lazım. Yoksa, yanımızda mülteci güruhları olacaktır."
"Bu zalimce, Lordlarım," diye azarladı Sephrenia. "Masum insanları bir vahşiler ordusunun insafına bırakıyorsunuz. Martel'in adamları sadece yağmayla tatmin olmayacaklardır. Bazı vahşi olaylar da olacaktır."
Dolmant iç çekti. "Savaş hiçbir zaman uygarlaşmamıştır, küçük ana. Bir diğer şey. Yarından itibaren, her gün bizimle Bazilika'y3 geleceksin. Seni koruyabileceğimiz bir yerde olmanı istiyorum."
"Nasıl istersen, bir tanem," diye cevapladı.
Talen'in yüzü kederliydi. "Kapıları kapamadan önce iç surlardan dışarı süzülmeme izin verecek kadar önünü görebildiğini sanmıyorum, göremiyorsun değil mi?" diye Sparhawk'a sordu.
"Hayır," dedi Sparhawk, "niçin oraya gitmek istiyorsun."
"Doğal olarak yağmadan payıma düşene göz kulak olmak için. Bu insanın hayatında bir defa yakalayabileceği bir fırsat."
"Evlerin yağmalanmasına katılacağına inanmıyorum, katılacak
17ü

mısın, Talen?" diye şok olmuş bir sesle sordu Bevier.
"Tabii ki katılmayacağım, Sör Bevier. Bu işi Martel'in askerlerine bırakacağım. Kollan çaldıklarıyla dolu olarak sokaklara çıktıklarında Chyrellos'un hırsızları harekete geçecek ve onları ayıklayacaklar. Martel'in önümüzdeki günlerde bir yığın adamını kaybedeceğini görebiliyorum. Tüm bunlar sona ermeden saflarında bir bıçak yarası salgınının patlak vereceğini garanti ederim. Dışarıda bir daha asla dilenmeyecek dilenciler var." Çocuk iç çekti. "Çocukluğumun bütün eğlencesini zorla elimden alıyorsun, Sparhawk," diye suçladı.
"ORTADA BİR TEHLİKE yok, kardeşlerim," diye alay etti Ma-kova, ertesi sabah Hiyerarşi tekrar bir araya geldiğinde. "Özel muhafızlarımın komutam, Yüzbaşı Gorta -" Bir an askeri birliklerin eğitmenlerine sert bir bakış atmak için durdu. Birliklerinin eski yüzbaşısının ani vefatının acısı açıkça hâlâ sürüyordu. "Yüzbaşı Erden, demek istemiştim - yaklaşan hacılara yakından bakmak için kendini büyük bir tehlikeye atıp yanlarına gitti; Kilise'nin sadık çocuklarından oluşan hacılar oldukları ve yeni patrik kutsal tahta geçtiğinde yapılacak olan şükran duasında, Kutsal Şehirdeki diğer seslere katılmak için hacca geldikleri konusunda ikna edici bilgiler getirdi."
"Bu gerçekten hayretler uyandırıcı, Makova," diye sözcüklerin üzerine basarak konuştu Başpiskopos Emban. "Ben de kendi gözlemcilerimi şehirden dışarı yolladım ve tamamen farklı bir rapor getirdiler. Bu farkları nasıl bağdaştıracağımızı düşünüyorsun?"
Makova'nm gülümseyişi kısa, hatta buz gibiydi. "Ucera Başpis-kopos'u şaka yolu konuşmalarıyla çok iyi tanınır," dedi. "O kesinlikle alışılmadık ve neşeli bir adamdır. Muziplikleri sık sık sıkıntılı anlarımızda gerginliğimizi azaltır ama şu an gerçekten doğru bir an mı, sevgili Emban?"
"Ben gülüyor muyum, Makova?" Emban'm tonu böbreklere saplanmış bir hançerin acısına yakındı. Homurdanarak ayağa kalktı. "Adamlarımın raporuna göre, sevgili kardeşlerim, kapılarımızda-ki bu hacı denen güruhun niyeti dostluk dışında her şeyi taşıyor."
"Saçma," diye patladı Makova.
"Belki," dedi Emban, "şu 'hacılardan birini daha yakından sor-
171

gulayalım diye Bazilika'ya getirme inisiyatifimi kullandım. Fazla konuşmak istemeyebilir ama bir adamın tavrı, aslı - hatta kıyafetleri - gözlenerek çok şey öğrenilebilir." Emban daha Makova itiraz edip, otoritesini ortaya koymadan sertçe ellerini çırptı.
Salonun kapısı açıldı ve Kurik ile Berit içeri girdiler. İkisi de sorguya çekilmek için getirdikleri siyah cüppeli bir adamın ayak bileklerinden tutuyorlardı. Beyaz mermer zemin üzerinde uzun bir kırmızı kan izi bırakaran hareketsiz gövdeyi çekerek getirdiler.
"Ne yapıyorsunuz?" diye feryadı bastı Makova.

ilhanx

"Sadece delili gösteriyoruz, Makova. Bir delili iyice incelemeden hiçbir mantıki karar verilemez, değil mi?" Emban kürsüden fazla uzak olamayan bir noktayı işaret etti. "Tanığı oraya koyun, dostlarım," diye Kurik ve Berit'e emretti.
"Bunun yapılmasını men ediyorum," diye uludu Makova.
"Boş ver, ahbap." Emban omuz silkti. "Artık çok geç. Salondaki herkes bu adamı gördü ve hepimiz onun ne olduğunu biliyoruz, değil mi?" Emban mermer zeminde kolları ve bacakları açık yatan cesede doğru badi badi yürüdü. "Hatlarından bu adamın hangi ırktan olduğunu hepimiz bilebiliriz ve siyah giysisi bunu doğrular. Kardeşlerim, elimizde olan açıkça bir Rendorludur."
"Ucera Başpiskopos Emban," dedi umutsuzca Makova, "sizi adam öldürmek suçundan tutukluyorum."
"Salaklaşma, Makova," dedi Emban. "Hiyerarşi toplantıdayken beni tutuklayamazsın. Hem, Bazüika'nın içindeyiz ve sığınma isterim." Kurik'e baktı. "Onu öldürmen gerekiyor muydu?"
"Evet, Ekselansları," diye cevapladı iri yarı silahtar. "Durum bunu gerektirdi - ama arkasından kısa bir dua ettik."
"Örnek alınacak bir hareket, evladım," dedi Emban. "Sen ve genç arkadaşının bu sefil sapkını Tanrı'nm sonsuz merhametine yollamadaki payınızdan doğan bütün günahlarını affediyorum." Şişko adam etrafına bakındı. "Şimdi, bu 'hacı'ya geri dönelim. Burada bir Rendorlumuz var - fark ettiğiniz gibi bir kılıcı var. Hali hazırda Eosia kıtasının bu taraflarındaki Rendorlular Eshandist olduklarından, bu 'hacı'nında bir Eshandist olduğunu kabul etmek zorundayız. Eshandist sapkınların Kutsal Şehre yeni patriğin seçimini kutlamak için geldiklerini kabul edecek miyiz? Sevgili kardeşimiz Makova, her nasılsa, mucizevi bir şekilde güneyli sapkınları

gerçek Tanrı'ya ibadet etmek için döndürüp, kutsal Kilise Anamı-zln bünyesine mi kattı? Saygın Coombe Başpiskoposu'nun cevabı için ara veriyorum." Beklentiyle Makova'ya bakmaya başladı.
"Bizim tarafımızda olduğu için kesinlikle çok memnunum," diye Tynian'a mırıldandı Ulath.
"Kesinlikle öyle."
Makova çaresizce ona bakarken Emban, "Ah," dedi. "Sanırım bu kadarı umulamaz. Kutsal Anamızın gövdesinde açılan yarayı kapatmak için karşımıza çıkan bu fırsatı değerlendiremediğimiz için hepimizin Tanrı'dan af dilemesi gerekiyor. Bununla beraber, hayal kırıklığı yüzünden olan pişmanlığımız ve acı gözyaşlarımız gerçeğin acımasızlığını görmemizi engellemesin. Kapılanmızdaki 'hacı'lar gözüktükleri gibi değiller. Korkarım, sevgili kardeşimiz Makova acımasız bir şekilde aldatılmış. Chyrellos'un kapılarının önünde duranlar bir imanlılar topluluğu değil tam tersine gerçek inancın merkezinin kutsallığını bozup onu yok etme amacında olan, en nefret ettiğimiz düşmanlarımızın yağma ordusu. Kardeşlerim, şu anda kaderimizle karşı karşıyayız ama size Tanrıya bütün gücünüzle inanmanızı tavsiye ediyorum. Üst seviyedeki din adamlarının üzerine yüklenen Eshandist sapkınların korkusu tekrar etmeyi gerektirecek kadar iyi büinir. Ben kendim tamamen alevlere atılmaya razıyım." Durdu sonra sırıttı. Ellerini koca göbe-ğine.vurdu. "Ama koca bir ateş yakacağım."
Gergin bir kıkırdama salonda hafifçe dalgalandı.
"Kardeşlerim, bizim kendi kaderimiz önemli değil," diye devam etti Emban. "Önemli olan Kutsal Şehrin ve Kilise'nin kaderi. Acımasız ama basit bir çözümle karşı karşıyayız. Anamızı sapkınlara teslim edecek miyiz yoksa savaşacak mıyız?"
"Savaşacağız!" diye bağırdı ayağa fırlayan bir başpiskopos. "Savaşacağız!"
Çığlık çabucak özümsendi. Çok geçmeden bütün Hiyerarşi ayakta o kelimeyi kükrüyordu. "Savaşacağız!"
Emban teatral bir şekilde ellerini arkasında kavuşturdu ve başını eğdi. Yüzünü kaldırdığında yaşlar seller gibi yüzünden aşağı akıyordu. Dinleme salonundaki herkese bu yaşları yeterli derecede görebilme fırsatı vererek yavaşça döndü. "Ne yazık ki kardeşlerim," dedi kırgın bir sesle. "Yeminimiz bize rahip cüppelerimizi

bir kenara bırakıp elimize kılıç almamızı yasaklar. Bu korkunç krizde elimiz kolumuz bağlı kalıyoruz. Kötü bir yazgıyla karşı karşıyayız, kardeşlerim, Kutsal Kilise Anamız da bizimle beraber kötü bir yazgıyla karşı karşıya. Ne yazık ki bu berbat güne tanık olacak kadar çok yaşadım. Kimi çağırabiliriz, kardeşlerim. Kim bizim yardımımıza gelir ki? Bu karanlık saatlerde bizi koruyacak güç kimde var? Koca dünyada bu korkunç, ölümcül kavgada bizi savunacak ne çeşit bir insandır?"
Salonda nefes bile alınmayan bir sessizlik oldu.
"Kilise Şövalyeleri!" diye kırmızı yastıklı koltukların birinden zayıf bir ses hırıltıyla çıktı. "Kilise'nin Şövalyeleri'ni çağıralım. Ce-hennem'in güçleri bile onları yenemez!"

ilhanx

"Kilise Şövalyeleri!" diye Hiyerarşi tek bir sesle çınladı.
174

on birinci bölüm

BÜYÜK SALONDAKİ COŞKULU kargaşa, Ucera Başpisko-pos'u Emban uzun mermer zeminin ortasında ayakta dikilirken bir süre daha devam etti. Emban sanki kendini boş tahtın arkasındaki yuvarlak pencereden aşağı uzayarak akan ışık çemberinin tam ortasına yerleştirmiş gibiydi. Uğultu yavaşça azalırken, Emban tombul elini kaldırdı. "Tabii ki biraderlerim," diye ciddi bir tonla devam etti, "yenilmez Kilise Şövalyeleri Chyrellos'u rahatça savunabilirlerdi ama şövalyeler şu anda kendilerini Arcium'un savunmasına vermiş durumdalar. Eğitmenler, burada, aramızdaki yerlerini, şüphesiz onlara ait olan, almış durumdalar ama her birinin küçük bir kuvveti var; yazık ki bizi çevreleyen kötülüğün güçleriyle savaşmaya yetecek sayıda değiller. Askeri tarikatların bütün gücünü bir göz kırpışıyla Arcium'un taşlı ovalarından alıp Kutsal Şehre ge-tiremeyiz. Yapabilsek bile, şiddetli bir şekilde kuşatma altında olan Arcium krallık ordusunun komutanlarını bizim ihtiyacımızın daha büyük olduğuna, bu yüzden şövalyeleri yardımımıza gelmeleri için serbest bırakmalarına nasıl ikna edebiliriz?"

Kadach Başpiskopos'u Ortzel ayağa kalktı, sert yüzü soluk gri saçlarıyla çevriliydi. "Konuşabilir miyim, Emban?" dedi. Kadach Başpiskopos'u Annias'a karşı olan grubun ortak adayıydı. Bunun verdiği sorumlulukla konuştu.

"Tabii ki," dedi Emban. "Lamorkandlı saygın kardeşimin hikmetini merakla bekliyorum."

"Kilise'nin en önemli görevi hayatta kalmak; ki işine devam edebilsin," dedi kulak tırmalayıcı sesiyle. "Bu durumda diğer her Şey ikinci planda kalmalıdır. Bu noktada hemfikir miyiz?"

Bir onaylama mırıltısı oldu.

"Fedakârlık yapılması gereken zamanlar vardır," diye devam et-
175

ti. "Bir adamın bacağı suların yükseldiği bir çukurun dibindeki kayalarına arasında sıkışmış ve sular çenesine kadar yükselmişse, hayatını kurtarmak için ayağını feda etmelidir, değil mi? Biz de bu durumdayız. Hayatımızı - bu Kutsal Kilise Anamız demektir - kurtarmak için gerekiyorsa, üzülerek de olsa Arcium'u feda etmeliyiz. Burada karşılaştığımız şey bir krizdir, kardeşlerim. Geçmişte, Hiyerarşi bu çok özel durumun sert ve katı gereklerini isteksizlikle de olsa kabul ederdi. Karşımızdaki şüphesiz beş yüz yıl önceki Zemoch istilasından beri Kutsal Anamız'm karşılaştığı en ölümcül durum. Tanrı bizi izliyor, kardeşlerim. Kesinlikle bizi sevgili Kilise'sine karşı sorumluluklarımızı ne kadar yerine getirdiğimiz konusunda yargılayacaktır. Bunun için yasalara göre acil bir oylama yapılmasını istiyorum. Yapacağımız oylamanın konusu çok basit. Chyrellos'daki son durum İnanç Krizi midir? Evet mi, hayır mı?"

Makova'nm gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açıldı. "Kesinlikle," diye patladı, "kesinlikle durum o kadar vahim değil! Daha kapıları-mızdaki ordularla görüşmeyi bile denemedik ve -"

"Başpiskopos usule aykırı davranıyor," dedi aniden Ortzel. "Bir İnanç Krizi oylaması tartışmaya açık değildir."

"Yasaya bakın!" diye bağırdı Makova.

Ortzel hemen yasa katibi olan çelimsiz keşişe baktı.

"Yasayı söyle!" diye emretti.

Keşiş korkunç derecede titriyordu ve ümitsiz bir şekilde kitaplarını karıştırmaya başladı.

"Burada ne oluyor?" diye sordu Talen, şaşkındı. "Anlamadım."

"İnanç Krizi daha önce hiç oylanmadı," dedi Bevier, "batı Eosia kralları çok sert bir şekilde karşı çıktıkları için. İnanç Krizi sırasında, Kilise her şeyin - hükümetler, ordular, kaynaklar, para - kontrolünü eline alır."

"Peki İnanç Krizi için oy birliği gerekmez mi?" dedi Kalten.

"Sanmam," dedi Bevier. "Bakalım yasa katibi ne söyleyecek."

"Zaten bu durumda gereksiz değil mi?" dedi Tynian. "Biz War-gun'a Kilise krizi olduğunu bildiren bir haber yollamadık mı?"

"Birisi Ortzel'e söylemeyi ihmal etmiş," diye cevapladı Ulath. "Her şeyin yasal olması konusunda çok titiz bir kişidir. Onun bu hassaslığına dokunmanın bir anlamı yok, değil mi?"

Çelimsiz keşiş, suratı bembeyaz bir şekilde ayağa kalktı ve bo-
176

gazını temizledi. Başladığında sesi korkudan tiz çıkıyordu. "Ka-dach Başpiskopos'u yasayı doğru olarak söyledi," diye bildirdi. "İnanç Krizi meselesi acilen gizli oylamaya konmalıdır."

"Gizli mi?" diye bağırdı Makova.

ilhanx

"Yasa böyle Ekselansları ve oylamanın sonucu salt çoğunlukla belirlenecek."
"Ama -"
"Coombe Başpiskopos'un daha fazla tartışması usule aykırıdır." Ortzel'in sesi kamçı gibi sakladı. "Oylamaya çağırıyorum." Etrafına bakmdı. "Sen," diye gözleri dışarı fırlamış Annias'ın yanında duran din adamlarından birine uyarıda bulundu, "gidip oylama malzemelerini getir. Hatırladığım kadarıyla, patriğin tahtının sağ tarafındaki sandığın içinde."
Din adamı korkuyla Annias'a bakıp tereddüt etti.
"Haydi be adam!" diye kükredi Ortzel.
Rahip ayağa fırladı ve örtülü tahta doğru koştu.
"Birisi bunu bana biraz daha açıklamalı," dedi şaşkın Talen.
"Sonra, Talen," dedi yavaşça Sephrenia. Kiliseye uygun gözüken kaim, siyah bir cüppe giyip, yüzünü ve cinsiyetini saklayarak, Şövalyelerin arasında, zırhlı kitlenin içinde gizlenmişti. "Önümüzde düzenlenen zarif dansı izlesek daha iyi olur."
"Sephrenia," diye çıkıştı Sparhawk.
"Özür dilerim," dedi Sephrenia. "Kilisenizle değil, Sparhawk, sadece bu kıvrak manevrayla dalga geçiyorum."
Oylama malzemeleri oldukça büyük, oldukça tozlu, hiçbir süsü olmayan bir kutudan ve kurşun mühürlerle sağlamca kapalı iki sade deri torbadan ibaretti.
"Coombe Başpiskopos'u," dedi kısa bir şekilde Ortzel. "Şu anda siz başkanlık ediyorsunuz. Mühürleri kırmak ve oy pusulalarını dağıtmak sizin göreviniz."
Makova yasa katibine baktı. Keşiş başıyla onayladı. Makova iki deri torbayı alıp kurşun mühürleri kanırtarak açtı ve her birinden bir şey çıkardı. Çıkan şeyler sıradan bir madeni para büyüklüğün-deydi. Biri siyah, diğeri beyaz. Fişleri kaldırarak başpiskopos arkadaşlarına, "Oylamayı bunlarla yapacağız," diye bildirdi. "Siyahın hayır, beyazın evet olduğunu kabul ediyor musunuz?"
Ortada bir onay mırıltısı dolaştı.

"O zaman fişleri dağıtın," diye bir çift genç valeye emir verdi. "Hiyerarşi'nin her üyesi bir siyah bir beyaz fiş alacak." Boğazını temizledi. "Tanrının verdiği bilgelikle ve vicdanınızla oy kullanın, kardeşlerim." Makova'mn yüzüne biraz renk izi geldi.
"Oyları sayıyor," dedi Kalten. "Onun elli dokuzu var, bizim sadece kırk yedi olduğumuzu düşünüyor. Küçük odada saklanan beş başpiskoposu bilmiyor. Bu beş oyun onu oldukça şaşırtacağını haya? edebiliyorum. Ama yine de kazanacak."
"Tarafsız olanları unutuyorsun, Kalten," diye hatırlattı Bevier.
"Onlar çekimser kalacaklar, değil mi? Hâlâ rüşvet bekliyorlar. İki tarafı da kırmak istemeyeceklerdir."
"Çekimser kalamazlar, Kalten, bu oylamada olmaz. Kilise yasası bu meselede bir tarafa yüklenmek zorunda olduklarını söyler."
"Bu kadar çok şeyi nereden öğrendin, Bevier?"
"Sana askeri tarihi incelediğimi söylemiştim."
"Bunun askeri tarihle ne alakası var?"
"Zemoch istilası sırasında İnanç Krizi ilan edildi. Çalışmamın bir parçası olarak ona baktım."
"Ya."
İki vale fişleri dağıtırlarken, Dolmant ayağa kalkıp dev kapılara doğru yürüdü. Dışarıda duran patriğin muhafızlarıyla kısaca konuşup yerine döndü. İki genç fişleri dağıtarak kırmızı minderli sıraların dördüncüsünün sonuna gelmek üzereyken kapı açıldı ve saklanan beş gergin başpiskopos sırayla içeri girdiler.
"Bu da ne demek oluyor?" Makova'mn gözleri dışarı fırlamıştı.
"Coombe Başpiskopos'u usule aykırı davranıyorsunuz," diye hatırlattı Ortzel. Ortzel bunu Makova'ya söylemekten hoşlanıyor gibiydi. "Biraderlerim," diye beşine hitap etti, "oylama yaptığımız -"
"Biraderlerime bu konuda bilgi vermek benim sorumluluğum," dedi coşkuluca Makova.
"Coombe Başpiskopos'u hatalı," dedi hızla Ortzel. "Bu meseleyi Hiyerarşi önüne koyan benim ve bu yüzden sorumluluk benim." Çabucak beş başpiskoposa açıkladı. Makova'mn kesinlikle yapmayacağı bir şekilde durumun ciddiyetini onlara vurguladı.
Makova kendini tekrar topladı.
"Tekrar oyları sayıyor," diye mırıldandı Kalten. "Hâlâ bizden çok oyu var. Şimdi her şey tarafsızlara bağlı."

ilhanx

Siyah kutu Makova'nın kürsüsünün önündeki masaya yerleştirildi. Başpiskoposlar kutunun üstündeki delikten fişlerinden birini atarak sırayla geçtiler. Bazılarının hangi fişi attığı oldukça açıktı.
"Sayımı ben yapacağım," diye belirtti Makova.
"Hayır/' dedi kararlı bir sesle Ortzel, "tek başına olmaz. Hiyerarşinin önüne bu meseleyi getiren benim ve size eşlik edeceğim."
"Ortzel'den gittikçe daha çok hoşlanmaya başladım," dedi Ulath'a Tynian.
"Evet," dedi Ulath. "Belki onu yanlış değerlendirdik."
O ve Ortzel oyları saydıkça Makova'nın yüzü sarardı. Sayım bittiğinde neredeyse nefes alınmayan bir sessizlik oldu.
"Ve bitti," dedi tersçe Ortzel. "Toplamı açıkla, Makova."
Makova özür düercesine Annias'a bir bakış attı. "Altmış dört evet ve elli altı hayır," diye duyulmaz bir şekilde mırıldandı.
"Tekrar söyle, Makova," dedi Ortzel. "Bazılarımız duyamadı."
Makova ona nefret dolu bir bakış atıp daha yüksek bir sesle toplamı tekrarladı.
"Tarafsızları biz aldık," diye sevinçten havaya uçtu Talen, "ve Annias'm oylarından da üç tane çaldık."
"İyi o zaman," dedi yumuşakça Emban, "bu işin çözümlendiğine memnunum. Düşünmemiz gereken daha çok şey var, kardeşlerim ve çok az zamammız. Hiyerarşi'nin arzusunun acilen Kilise Şövalyeleri - ve batı Eosia'nm ordularına - ellerinden geldiği kadar çabuk bizi savunmaya gelmeleri için haber göndermek olduğunu varsaymakta haklı mıyım?"
"Arcium krallığını tamamen savunmasız mı bırakacaksın, Emban?" diye sordu Makova.
"Şu anda Arcium'u tehdit eden ne var, Makova? Bütün Eshan-
distler bizim kapımızın önünde kamp kurmuş durumda. Bir oyla
ma daha mı istiyorsun?"ı
Makova yüzde altmış çoğunlukta ısrar ederek yavan bir biçimde, "oy birliği," dedi.
"Yasaya bakın," diye cevapladı Emban. Şişman yüzünde neredeyse azizsel bir ifade vardı. Yasa katibine baktı. "Bu koşullar altında seçim kuralları hakkındaki yasa nedir?" diye sordu.
"Patrik seçimi hariç, İnanç Krizi zamanlarında oy birliği gerekmez," diye cevapladı keşiş.

"Ben de öyle olacağını düşünmüştüm." Emban gülümsedi. "Evet, Makova, oylama yapıyor muyuz, yapmıyor muyuz?"
"Oy birliği meselesini geri alıyorum," diye gönülsüzce kabul etti Makova, "ama kuşatma altındaki bir şehirden dışarı haberci yollamayı nasıl planlıyorsunuz?"
Ortzel tekrar ayağa kalktı. "Kardeşlerimin bildiği gibi Lamor-kandlıyım. Lamorkand'da kuşatmalara çok alışkınız. Dün akşam adamlarından yirmisini kılık değiştirip şehrin varoşlarına ve ilerilere yolladım. Şu anda Bazilika'nm kubbesinden yükselecek kırmızı duman işaretini bekliyorlar. Onların şimdiden Arcium'a doğru bütün hızlarıyla at sürdüklerini tahmin ederim - en azından öyle yapsalar iyi olur kendi iyilikleri için."
"Bu adamdan hoşlanacağım." Kalten sırıttı.
"Bunu Hiyerarşi'den yetki almadan mı yapmaya kalktın, Ortzel?" diye Makova'mn ağzı açık kaldı.
"Oylama sonucu hakkında herhangi bir şüphe var mı, Makova?"
"Burada kuvvetli bir çatışma kokusu almaya başladım," dedi yavaşça Sephrenia.
"Kardeşlerim," dedi Emban, "karşılaştığımız kriz askeridir ve çoğumuz asker değiliz. Dünyevi olmayan, askeri bir eğitim almamış din adamlarının, onlara yakın olmayan karmaşalar arasında debele-nirlerken kaçınılmaz bir şekilde neden olacakları hatalar, karışıklık ve gecikmelerden nasıl kaçınabiliriz? Coombe Başpiskopos'unki örnek verilecek bir liderliktir. Hep beraber ona yürekten şükran duygularımızı dile getirdiğimizden eminim ama Coombe Başpisko-pos'u açıkça itiraf edeceğim gibi askeri bilimde benden fazla bilgili değildir, kardeşlerim ki ben bir kılıcın iki ucu arasmdaki farkı bile bilemem." Açıkça gülümsedi. "Ortadadır ki eğitimim savaştan çok yemek aletleri üzerine olmuştur. Bu alandaki her türlü meydan okumayı kabul etmekten mutlu olacağım. Rakibim ve ben iyi pişmiş bir öküz üzerine ölümüne düello edebiliriz."
Hiyerarşi güldü. Gerginlik kahkahalarla bir şekilde rahatladı.
"Bir askere ihtiyacımız var, kardeşlerim," diye devam etti Emban. "Bir başkandan çok bir generale ihtiyacımız var. Aralarımızda böyle dört general var. Bunlar şüphesiz, dört tarikatın eğitmenleri."
içerde heyecanlı bir kımıldanma oldu, Emban elini kaldırdı. "Ama," diye devam etti, "bu büyük askeri dehalardan birini bile

ilhanx

Chyrellos'u savunma gibi önemli bir görevden uzaklaştırmaya cesaret edebilir miyiz? Sanırım hayır. O zaman nereye bakacağız?" Durdu. "Kardeşlerimizden birine verdiğim ciddi bir sözü bozmak zorundayım," diye itiraf etti. "Tanrı'mn ve onun beni affedebilme-leri için dua ediyorum. Doğrusu aramızda askeri eğitim almış birisi var, sevgili kardeşlerim. Alçakgönüllülükle bu gerçeği gizledi ama böylesi bir kriz anında bizi onun yeteneğinden yoksun eden bir alçakgönüllülük erdem değildir." Geniş yuvarlak yüzü samimi bir pişmanlık ifadesi aldı. "Beni affet Dormant, ama seçeneğim yok. Ki-îise'ye olan görevim bir arkadaşa olan yeminimden bile önce gelir."
Dolmant'ın bakışları dondu.
Emban iç çekti. "Bu toplantının sonunda Demoslu sevgili kardeşim beni iyice pataklayacak ama bedenimi saran yağlarla korunuyorum ve çürükler o kadar gözükmeyecektir - umarım. Gençliğinde, Demos Başpiskopos'u Pandion tarikatında bir şövalye adayıydı ve -"
Salonda ani bir şaşkınlık gürültüsü oldu.
Emban sesini yükseltti. "Kendisi de o dönemde bir çömez olan, aynı birlikten Eğitmen Vanion, azizliğe yakışan Demoslu kardeşimizin mükemmel bir savaşçı olduğunu ve eğer Kutsal Anamız onun geniş yeteneklerine başka bir kullanım bulmasaydı rahatlıkla eğitmenlik mertebesine yükselebileceği konusunda beni temin etti." Tekrar durdu. "Tanrı'ya şükür ki biz asla bu kararla karşı karşıya kalmadık. Vanion ve Dolmant arasından birini seçmek hepimizin ortak bilgeliğinin ötesine bir görev olacaktı." Bir süre daha Dolmant'ın değerini göklere çıkararak konuştu. Sonra etrafına bakındı. "Kararımız nedir, kardeşlerim? Bu büyük tehlike karşısında Demoslu kardeşimizden bize yol göstermesini rica edecek miyiz?"
Makova gözlerini ona dikti. Ağzı birkaç kez konuşmaya başlayacakmış gibi açıldı ama her seferinde sıkıca kapattı.
Sparhawk ellerini önündeki sıranın arkasına koydu, ileri doğru eğilip önünde oturan yaşlı keşişle sessizce konuştu. "Başpiskopos Makova'nm birden dili mi tutuldu, komşu? Sinirden duvarlara tırmanması gerekirdi."
"Kelimenin tam anlamıyla Coombe Başpiskoposu'nun dili tutuldu, Aziz Şövalye," dedi keşiş. "Hiyerarşi'de uzun süredir âdet -hatta kural - olduğu üzere bir başpiskopos kendini hiçbir durum-

da aday gösteremez. Bu kendini beğenmişlik olarak kabul edilir."
"Bu oldukça duyarlı bir adetmiş," dedi Sparhawk.
"Aynı şekilde düşünüyorum, Aziz Şövalye." Keşiş gülümsedi. "Makova nedense beni istemeye istemeye öldürmeye eğilimli."
Sparhawk sırıttı. "Beni de," dedi. "Sanırım bugünlerde her ikimizin de daha büyük sabır için dua etmemiz gerekecek - işte o günlerden birine geldik."
Makova çaresizce etrafa bakındı ama arkadaşları arasında onu aday göstermeye niyetli birini göremedi. Bunun nedeni ya onu övmek için söyleyecek şeyleri olmaması ya da oylamanın neticesinin ne olacağını görmeleriydi. Somurtkan bir yüzle, "Oylama," dedi.
"İyi fikir, Makova." Emban gülümsedi. "Hemen başlayalım. Biz konuşurken zaman akıp gidiyor."
Bu seferki oylamanın spnucu Dolmant'm başkanlığını kabul eden altmış beşe karşı elli beşti. Cimmura Piskoposu'nun taraftarlarından biri daha karşı tarafa geçmişti.
Sayım yapılıp ilan edildikten sonra Emban Dolmant'a, "De-moslu kardeşim," dedi, "lütfen gelip başkanlığı devralır mısınız?"
Makova kızgınca kâğıtlarını toplayıp kürsüden azametle ayrılırken Dormant ileri çıktı.
"Minnettarlığımı yansıtamayacağım kadar yeteneğimin ötesinde beni onurlandırdınız, kardeşlerim," dedi Dolmant. "Şimdilik, bırakın da sadece size teşekkür edeyim, böylece karşımızdaki krizle çok daha çabuk uğraşmaya başlayabiliriz. En acil ihtiyacımız olan şey Kilise Şövalyeleri'nin komutası altında yer alacak daha büyük bir güç. Böyle bir ihtiyacı nasıl karşılabiliriz?"
Emban oturmaya kalkışmamıştı bile. "Saygın başkanımızın bahsettiği güç elimizin altında kardeşlerim," dedi topluluğa. "Her birimizin kendi emrinde bağımsız kilise askerlerinden birlikler var. Şu anda oluşan kriz düşünüldüğünde, bu askerlerin kontrolünü hemen askeri birliklere vermeyi öneririm."
"Tek korunmamızı alıp bizi cascavlak mı bırakacak, Emban?" diye itiraz etti Makova.
"Kutsal Şehrin korunması çok daha önemli, Makova," dedi Emban. "Tarih bizden, o kadar korkaktılar ki Kutsal Anamız'a ihtiyacı olduğu anda yardım etmeyi reddeden ve kendi paçalarını kurtarmayı düşünen ödlekler olarak mı bahsedecek? Tanrıya çok şükür

ilhanx

aramızda varlığıyla bizi kirleten böyle bir tabansız yok. Hiyerarşi ne diyor? Kilise adma böyle önemsiz bir fedakârlığı yapacak mı?"
Bu sefer onay gürültüsü nedense biraz daha alçaktı.
"Bir başpiskopos bu konuda oylama istiyor mu?" diye yerinde sakin bir tavırla sordu Dolmant. Artık sessizleşen sıralara bakındı. "Yazıcı Ucera Başpiskoposu'nun önerisinin genel olarak kabul edildiğini kayıtlara geçirsin. Yazıcılar daha sonra, şehrin savunması için özel kilise askerlerinin komutasının askeri tarikatlara geçirildiğini belirten, Hiyerarşi üyelerinin her birinin imzalayacağı belgeleri düzenleyecekler. Birisi lütfen patriğin özel muhafız kumandanını Hiyerarşi önüne çıkması için çağırır mı?"
Bir rahip hızla kapıya gitti. Çok geçmeden adaleli, kızıl saçlı, parlatılmış bir göğüs zırhı giyen, antik kısa bir kılıç ve kabartmalarla süslü kalkanı olan bir subay içeri girdi. İfadesi şehir kapılarındaki ordudan haberi olduğunu gösteriyordu.
"Bir soru, Albay. Kardeşlerim toplantılarını yönetmemi istediler. Patrik olmadığına göre onun yerine konuşabilir miyim?"
Albay bunu bir süre düşündü, "Konuşabilirsiniz, Ekselansları," diye memnun bir şekilde kabul etti.
"Bu hiç duyulmamış bir şey," diye itiraz etti Makova, açıkça kendi başkanlığı süresince bu belirsiz rolün avantajlarına sahip olmadığı için biraz öfkelenmişti.
"Ama durum böyle, Makova. İnanç Krizi, Kilise tarihinde sadece beş kez ilan edildi. Daha önce ki krizlerde, yazık ki önümüzde boş duran bu tahtı güçlü bir patrik işgal ediyordu. İlk kez oluşan koşullarla karşılaştığımızda pratik olmalıyız. Yapacağımız şu, Albay. Başpiskoposlar kişisel askerlerinin komutasını Kilise Şövalyeleri'ne veren birer belge imzalayacak. Gereksiz tartışmaları engelleyip zaman kazanmak için, belgeler imzalandığında, siz ve adamlarınız her başpiskoposa, yazdıkları emirleri kişisel olarak onaylayacakları, özel birliklerinin bulunduğu kışlalara kadar eşlik edeceksiniz." Eğitmenlere bakmak için döndü. "Lord Abriel, siz ve arkadaşlarınız serbest bırakıldığında askerlerin kumandasını alıp seçtiğiniz yerde onları toplamak için şövalyelerinizi yollayacak mısınız? Askerlerin yerleştirilmesi çabuk ve duraksamadan olmalıdır."
Abriel ayağa kalktı. "Yollayacağız, Ekselansları," diye belirtti, "hem de memnunlukla."

"Teşekkür ederim, Lord Abriel," dedi Dolmant. Önünde yükselen Hiyerarşi saflarına baktı. "Yapabileceğimizi yaptık, kardeşlerim. Şu anda en önemli şey askerlerimizin yönetimini Kilise Şövalyeleri'ne vermek. Sonra belki her birimiz kendimizi Tanrı'ya başvurmaya tahsis edebiliriz. Belki o sonsuz bilgeliğiyle sevgili Kilise'sini savunmak için atabileceğimiz başka adımlar önerecektir. İtiraz yoksa Hiyerarşi bu kriz geçene kadar ara vermiştir."
"Fevkalade," diye söylendi Bevier. "Bir seri ustaca manevrayla Hiyerarşi'nin kontrolünü Annias'tan aldılar, bütün askerlerini de ve burada olmadığımız anlarda durduramayacağımız oylamaların yapılmasını engellediler."
"Bu kadar çabuk dağılmaları çok ayıp," dedi Talen. "Yeni patriği seçmek için sadece bir oy daha gerekiyordu."
Arkadaşlarıyla salonun kapısındaki izdihama katıldığında Sparhavvk sevinçliydi. Martel, Kutsal Şehir için bir tehdit olmasına rağmen Hiyerarşi'nin kontrolünü Annias'm elinden almayı başarmışlardı. Cimmura Piskoposu oy kaybetmiş, satın alıp parasını ödediği başpiskoposlardan dördü karşı tarafa geçmişti. Salondan çıkmak için harekete geçtiğinde, o güçlü korkunun tamdık varlığını hissetti. Yarı döndü. Bu sefer, kısmen gördü. Gölge, tahtın tam arkasında, loşluğun içinde hafifçe dalgalanıyordu. Eli Bhelliom'un bulunduğu yerden emin olmak için zırh cüppesinin önüne gitti. Mücevherin güvende olduğundan ve kesenin ağzını kapatan ipin sıkıca düğümlendiğinden emindi. Bu yürüttüğü mantığın kusurlu olduğu gösteriyordu. Gölge, Bhelliom'dan bağımsız ortaya çıkabi-liyordu. Hatta Elene dininin en kutsal binasının içindeydi. Başka yerde olamasa bile burada ondan kurtulacağını düşünmüştü ama olmadı. Rahatsız bir şekilde artık karanlık ve soğuk gözüken salondan çıkan arkadaşlarını izledi.
SPARHAWKTN HAYATINA YAPILAN saldırı gölgeyi görmesinden hemen sonra oldu. Kapıdaki kalabalıktan biri, kukuletalı bir keşiş aniden dönüp küçük bir hançeri iri Pandion'un siperliği kalkık yüzüne salladı. Sparhawk'i kurtaran eğitilmiş refleksleriydi. Hiç düşünmeden, hançer vuruşunu zırhlı koluyla karşılayıp keşişi yakaladı. Keşiş çaresiz bir çığlıkla, küçük hançerini kendine sapladı. Birden kasıldı ve Sparhawk elinde tuttuğu adamın vücudunda-

jji şiddetli titremeyi hissetti. Sonra keşişin gözleri boş boş bakmaya başladı ve külçe gibi yere çöktü.
"Kalten!" diye fısıldadı Sparhawk. "Yardım et! Onu ayakta tut."
Kalten hızla keşişin cesedinin öbür tarafına geçip kolunu tuttu.

ilhanx

Cesedi taşıyarak kapıdan çıkarırlarken başka bir keşiş, "Kardeşimiz iyi değil mi?" diye sordu.
"Bayıldı," diye bir çırpıda cevapladı Kalten. "Bazı insanlar kalabalığa dayanamazlar. Ben ve arkadaşım rahatça nefes alabilmesi için onu yan odaya alacağız."
"Akıllıca," diye çabuk bir iltifat mırıldandı Sparhawk.
"Görüyorsun, Sparhawk, yürürken bile düşünebiliyorum." Kalten yakındaki bir odanın kapısından kafasını uzattı. "Buraya sokalım ve ona bir göz atalım."
Cesedi odaya çekip kapıyı kapattılar. Kalten hançeri keşişin cesedinden çıkardr. "Pek iyi bir silah sayılmaz," dedi küçümseyerek.
"O kadarı yeterli," diye homurdandı Sparhawk. "Hançerin ufacık bir çiziği onu kalas gibi kaskatı yaptı."
"Zehir mi?" diye tahmin yürüttü Kalten.
"Büyük ihtimalle - eğer kendi kanını görmek onun hakkından gelmediyse. Bir bakalım." Sparhawk keşişin cüppesini yırtarak açtı.
Keşiş bir Rendorluydu.
"İlginç değil mi?" dedi Kalten. "Seni öldürmeye çalışan albaret-li adam katil kiralamaya başlamış gibi."
"Belki arbaletli adam buydu."
"Hayır olmaz, Sparhawk. Arbaletli adam halkın arasında saklanıyordu. Beyni yarım biri bile bir Rendorluyu tanır. Kalabalığın arasına öylesine karışamazdı."
"Haklısın. Hançeri bana ver. Sephrenia'ya göstersem iyi olur."
"Martel gerçekten seninle karşılaşmak istemiyor, değil mi?"
"Bunun arkasında Martel'in olduğunu düşündüren ne?"
"Olmadığım düşündüren ne? Ya buna ne olacak?" Kalten yerde yatan cesedi gösterdi.
"Bırak orada kalsın. Bazilika'daki hademeler onu bulup atacaklardır."
KİLİSE ASKERLERİNİN ÇOĞU, Kilise Şövalyeleri'nin emri altına girdiklerini fark ettiklerinde istifalarını sundular. İstifa, erler
185

için olası bir seçenek değildi, istifaları kabul edilmedi ve Kilise Şövalyeleri bu koşullar altında kuvvetlerine kumanda etme yetkisi ellerinden alman çeşitli albay, yüzbaşı ve teğmenlerin hislerine duyarsız değillerdi. Bu subayların rütbelerini nazikçe indirildi ve er yapıldı. Sonra kırmızı tunikli askerler, surlar ve iç şehrin kapılanna yerleştirilmek üzere Bazilika'nm önündeki dev alana götürüldü.
İkisi de kalabalık bir asker müfrezesinin başında karşılaştıklarında Ulath, Tynian'a, "Hiç sorun çıktı mı?" diye sordu.
"Hepsi hepsi birkaç istifa." Tynian omuz silkti. "Bu partide bir yığın yeni subayım var."
"Benim de," dedi Ulath. "Bir yığın eski çavuş şimdi komutan."
İkisi beraberce iç şehrin ana kapısına doğru atlarını sürerlerken, "Biraz geride Bevier'e rastladım," dedi Tynian. "Hiçbir sorunu yokmuş gibi gözüküyordu."
"Neden oldukça açık, Tynian." Ulath sırıttı. "Bizi Bazilika'ya sokmamaya çalışan subaya yaptıkları etrafa yayılmış olmalı." Ulath, Ogre boynuzlu miğferini çıkarıp kafasını kaşıdı. "Sanırım herkesin kanını donduran edilen duaydı. Tartışmanın heyecanıyla birinin kafasını kesmek bir şey ama ardından ruhu için dua etmenin çoğu insan üzerinde çok tedirgin edici etkisi var."
"Büyük ihtimalle ondandır," diye onayladı Tynian. Dönüp savaşın olacağı yere doğru umutsuz bir keder içinde düzensizce yürüyen askerlere baktı. Kilise askerlerinin çoğu askere savaşmak için yazılmamıştı. Eli kulağında olan tatsız olaya tamamen isteksiz bir bakış açıları vardı. "Beyler, beyler," diye azarladı Tynian, "olmuyor. En azından asker gibi gözükmelisiniz. Lütfen unutmayın korumamız gereken az da olsa bir ünümüz var." Bir an durdu. "Bir marşa ne dersiniz, beyler? İnsanlar, daima askerler savaşa giderken marş söylediklerinde cesaretlenir. Unutulmamalıdır ki, bu kahramanlık gösterisidir. Bu ölüm ve kesilip parçalanan organlara karşı erkekçe bir küçümseme ifade eder."
Saflardan yükselen marş zayıftı. Tynian tekrar başlamalarını istedi - hem de bir çok kez - kol avazı çıktığı kadar bağırarak onu tatmin edene kadar.
"Sen zalim bir adamsın, Tynian," diye belirtti Ulath.
"Biliyorum," diye onayladı Tynian.
186

KILIK DEĞİŞTİRMİŞ RENDORLUNUN başarısız saldırısına Sephrenia'nm tepkisi kayıtsızdı. "Gölgeyi tam saldırıdan önce patriğin tahtının arkasında gördüğüne emin misin?" dedi Sparhawk'a.
O da başını sallayarak onayladı.

ilhanx

"O zaman hipotezimiz hâlâ çok geçerli gözüküyor." Bunu kendinden memnun bir şekilde söyledi. Aralanndaki masanın üzerinde duran küçük, zehir sürülmüş hançere baktı. "Zırhlı bir adama karşı kullanmak istemeyeceğin türden bir şey/' diye görüşünü belirtti.
"Bir çizik faka bastıracaktı, küçük ana."
"Çelikler içinde iken seni nasıl çizebilirdi ki?"
"Beni yüzümden bıçaklamak istedi, Sephrenia."
"O zaman siperliğini kapalı tut."
"Biraz garip gözükmez mi?"
"Neyi tercih edersin? Garip gözükmemeyi mi yoksa ölü olmayı mı? Arkadaşlarından bu saldırıyı gören oldu mu?"
"Kalten gördü - ya da en azmdan olduğunu biliyor."
Sephrenia kaşlarını çattı. "Çok kötü. En azmdan ne olduğunu anlayana dek, bunu aramızda tutacağımızı umduğunu biliyorum."
"Kalten birinin beni öldürmeye çalıştığını biliyor - hatta hepsi bu konuyu biliyorlar. Ama sadece Martel ve onun her zaman ki dalavereleri olduğunu sanıyorlar."
"O zaman bırakalım öyle sansınlar, tamam mı?"
GRUP BAZİLİKANIN BASAMAKLARINDA toplandığında Kalten, Vanion'a, "Bazı firarlar var, Lordum," dedi.
"Bunun tahmin edilmesi gerekiyordu," dedi Vanion. "Hiç kimse dış surlardan Martel'in ne yaptığına baktı mı?"
"Berit onları izliyor, Lordum," dedi Kalten. "Çocuk çok iyi bir Pandion olacak. Başarabilirsek hayatta kalmasını sağlamalıyız. Neyse, Martel'in birliklerini yerleştirmeyi neredeyse tamamladığını bildirdi. Her an şehre yürüme emri verebilir. Şu ana kadar yapmadığına gerçekten şaşırıyorum. Annias'm dalkavuklarının bazılarının ona sabah Bazilika'da olanları yetiştirdiklerinden eminim. Harekete geçmediği her dakika bize hazırlanmak için daha fazla zaman vermekten başka bir işe yaramaz."
"Açgözlülük, Kalten," dedi Sparhawk. "Martel çok açgözlü ve açgözlülüğünün evrensel olmadığına inanamaz. Bizim tüm Chyrel-

los'u savunmaya çalışacağımızı düşünüyor. İyice yayılıp zayıflamamız için bize zaman vermek istiyor böylece uğraşmadan bizi ezip geçebilecek. Dış şehri terk edeceğimize ve dikkatimizi iç surları savunmaya yönelteceğimize kendini asla inandıramayacaktır."
"Bir çok başpiskopos arkadaşımın da aynı şekilde düşüneceği kanısındayım," dedi Emban. "Dış şehirde sarayı olanlar onları Mar-tel'e terk edeceğimizi bilselerdi oylama çok daha zorlu olacaktı."
Komier ve Ulath, mermer basamaklardan çıkıp onlara katıldılar. "Surların tam dışındaki binaları yıkmamız gerekiyor/' dedi Komier. "Şehrin kuzeyindekiler Lamork ve onlar arbalet kullanır. Dışarıda bize ok atılacak hiçbir çatı istemiyoruz." Genidian Eğitmen durdu. "Ben kuşatmalar konusunda deneyimli değilim. Mar-tel bize karşı ne tip silahlar getirmiş?"
"Koçbaşları," dedi Abriel, "mancınıklar, saldırı kuleleri."
"Saldırı kulesi mi?"
"Bir tür yüksek yapı. İterek getirir, surlarla aynı seviyede olana dek yükseltirler. Sonra askerler içinden çıkıp tam ortamıza dökülür. Tırmanma merdivenleriyle uğrayacakları kayıplardan kurtulmak için."
"İterek mi?" diye sordu Komier.
"Kulelerin tekerlekleri var."
Komier homurdandı. "O zaman yıktığımız binaların molozlarını sokaklarda bırakacağız. Tekerlekler bina yıkıntıları üzerinden geçemez."
Berit dörtnala geniş meydana geldi ve Bazilika'nm önünde yığılı kilise askerlerinin safları arasından bir yol açtı. Eyerden atlayıp basamaklardan yukarı koştu. "Lordlanm," dedi nefes nefese. "Martel'in adamları kuşatma makinelerini monte etmeye başladı."
"Birisi bunu bana açıklayacak mı?" diye sordu Komier.
"Makineler parça parça taşınır, Komier," dedi Abriel. "Savaşacağın yere geldiğinde onları birleştirmen gerekir."
"Bunun tamamlanması ne kadar sürer. Siz Arcialılar kaleler ve kuşatmalar konusunda uzmansınız."
"Oldukça uzun, Komier. Mangoneller daha uzun sürer. Onları burada yapmak zorundalar."
"Mangonel nedir?"
"Çok büyük mancınık. Parçalasan bile taşınamayacak kadar

ilhanx

büyüktürler. Yapımında ağaçlar bütün olarak kullanılır."
"Ne kadar büyük kayalar atabilirler?"
"Yarım ton kadar."
"Surlar bunlara çok dayanmaz."
"Amaç da bu zaten. Önce küçük mancınıkları kullanacaktır. Ivlangonelleri inşa etmek en azından bir hafta sürer."
"Sanırım o zamana dek mancınıklar, koçbaşları ve kuşatma kuleleri bizi meşgul edecektir," dedi acı acı Komier. "Kuşatmalardan nefret ederim." Sonra omuz silkti. "Başlasak iyi olur. Küçümseyerek kilise askerlerine baktı. "Bu hevesli gönüllüleri evleri yıkma ve sokakları karman çorman etme işine salalım."
HAVA KARARDIKTAN SONRA bir ara, Martel'in öncüleri Chyrellos'un dış surlarının korunmasız olduğunu keşfetti. Böylece öncüler yağmanın da öncüleri olduklarını ispatladılar. Gece yansından bir saat kadar önce Berit askerlerin dış şehre girdiklerini bildirmek için Sparhawk ve Kalten'i uyandırdı. Sonra gitmek için tekrar döndü.
"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Sparhawk.
"Tekrar oraya, Sör Sparhawk."
"Hayır, gitmiyorsun. Artık iç surların içinde kalıyorsun. Kendini öldürtmeni istemem."
"Birinin izlemesi gerekiyor, Sör Sparhawk," diye itiraz etti Berit.
"Bazilika'mn kubbesinin tepesinde küçük bir kubbecik var. Git Kurik'i al ve oraya çıkın."
"Peki, Sör Sparhawk." Berit'in ses tonu biraz küskündü.
Kalten örme zırhını giyerken, "Berit," dedi.
"Evet, Sör Kalten?"
"Biliyorsun beğenmen gerekmiyor. Sadece yapman gerekiyor."
Sparhawk ve arkadaşları iç şehrin tarihi dar sokaklarına çıkıp r surlara tırmandılar. Dış şehrin sokakları Martel'in komutası altındaki paralı askerler tarafından yağmalanırken aşağı yukarı oynayan meşalelerle dolmuştu. Ara sıra duyulan kadın çığlıkları akılla-nndaki tek şeyin yağma olmadığını açıkça gösteriyordu. Paniğe kapılmış ağlaşan vatandaşlar kapalı olan iç şehir kapılarının önün-e yığılıp içeri girmek için yalvarıyordu, ama kapılar kapalı kaldı.
Gözlerinin altında sarkık torbacıklarla, duyarlı bir başpiskopos

basamaklardan surların tepesine koşarak çıktı. "Ne yapıyorsun?" diye Dolmant'a çığlığı bastı. "Niye askerler çıkıp şehri savunmuyor?"
"Askeri bir karar, Cholda," diye sakince cevapladı Dolmant. "Bütün Chyrellos'u savunacak kadar adamımız yok. Eski şehrin surlarının içine çekilmek zorundayız."
"Sen deli misin? Benim evim dışarıda!"
"Özür dilerim, Cholda ama yapabileceğim hiçbir şey yok."
"Ama sana oy verdim."
"Bunu takdir ediyorum."
"Evim! Eşyalarım! Hazinelerim!" Mirishum Başpiskopos'u Cholda ellerini sıkarak duruyordu. "Güzel evim! Bütün mobilyalarım! Altınlarım!"
"Git Bazilika'ya sığın, Cholda," dedi soğukça Dolmant. "Dua et ki feda ettiklerin Tanrı'nm teveccühünü kazansın."
Mirishum Başpiskopos'u dönüp acı acı ağlayarak ve ayağını sürüyerek basamaklardan aşağı yürüdü.
"Sanırım bir oy kaybettin, Dolmant," dedi Emban.
"Oylama bitti, Emban ve o oy olmadan da yaşayabilirim."
"O kadar emin değilim, Dolmant," dedi Emban. "Hâlâ bir oy pusulasına daha ihtiyacımız var. Cholda'ya çok fazla gerekli olabilir."
"Başladılar," dedi üzgünce Tynian.
"Ne başladı?" diye sordu Kalten.
"Yangınlar," diye cevaplayan Tynian, siyah duman ve altın sarısı alev sütunu bir evin çatısından yükselirken, şehri gösterdi. "Askerler gece yağma yaparken meşalelerine dikkat etmezler."
"Orada yapabileceğimiz bir şey var mı?" diye sordu Bevier.
"Korkarım, tek bir şey bile yok," dedi Tynian, "yağmur için dua etmek dışında."
"Uygun mevsimde değiliz," dedi Ulath.
"Biliyorum." Tynian iç çekti.

on ikinci bölüm

ilhanx

DIŞ ŞEHRİN YAĞMASI gece boyunca devam etti. Kontrol edebilecek kimse olmadığı için yangınlar hızla yayıldı ve şehir kısa sürede kaim bir duman örtüsüyle kaplandı. Sparhawk ve arkadaşları omuzlarının üstünde rastgele çuvallar taşıyarak gözü dönmüş bir şekilde sokaklarda koşturan paralı askerleri görebiliyorlardı. Martel'in paralı askerleri gözükmeye başlayınca iç şehrin kapılarının önünde içeri girmek için toplanmış kalabalık yavaş yavaş ortadan kayboldu.
Şüphesiz adam öldürmeler oluyordu - ki bazıları açıkça ortadaydı - ve diğer rezillikler. Tıraşsız bir Cammorialı genç bir kadını saçından çekerek bir evden çıkardı ve ara sokağın birinde onunla beraber kayboldu. Çığlıkları izleyenlere oldukça açık bir şekilde onun başına gelenleri söylüyordu.
Sparhawk'm yanında surların üzerinde duran kırmızı tunikli genç bir kilise askeri açıkça ağlamaya başladı. Sonra, utanmaz Cammorialı ara sokaktan çıkarken asker yayını gerdi, nişan aldı ve oku attı - hepsi bir anda. Cammorialı iki büklüm, olup tüylerine kadar karmna giren okun üzerine katlandı.
"Aferin," dedi kısaca genç adama Sparhawk.
"O, benim kız kardeşim olabilirdi, Aziz Şövalye," dedi asker, gözlerindeki yaşları silerek.
İkisi de biraz sonra olacaklar için hazır değildi. Saçı başı birbirine karışmış, ağlar bir şekilde ara sokaktan çıkan kadın kendine saldıranı moloz dolu sokakta iki büklüm kıvranır gördü. Sendeleyerek adamın yattığı yere gitti ve yüzüne sertçe bir tekme attı. Sonra, kendini savunamaz durumda olduğunu görünce kemerinden hançerini çıkardı. Ona ne yaptığını söylememek en iyisi belki de. Yine de, adamın çığlıkları oldukça uzun süre sokaklarda yankı-

landı. Sesi kesildiğinde, kız kanlı bıçağı attı, adamın taşıdığı çuvalı açtı ve içine baktı. Sonra gözlerini elbisesinin yenine sildi, çuvalın ağzını sıkıca kapayıp evinin içine geri çekti.
Ok atan asker korkunç bir şekilde kusmaya başladı.
Sparhawk güven verici bir şekilde elini omzuna koyarak, "Bu koşullar altında kimse uygar olamaz, komşu, biraz önce yaptığı için hanım kesinlikle haklı."
"Çok acıtmış olmalı," dedi titreyen bir sesle asker.
"Sanırım kadının aklında olan buydu, komşu. Git su iç ve yüzünü yıka. Bunu düşünmemeye çalış."
"Teşekkür ederim, Aziz Şövalye," dedi genç adam zorlukla yutkunarak.
"Belki de bütün kilise askerleri o kadar kötü değildir," diye uzun zamandır önyargı haline gelen bir fikri değiştirerek kendi kendine mırıldandı Sparhawk.
Güneş batarken, Sör Tynian ve Sör Ulath'm 'yüksek komuta' demeye başladıkları - şaka yollu - eğitmenler, üç başpiskopos, Sparhawk ve arkadaşlarının bulunduğu Sör Natan'm Pandion genel toplantı binasındaki kırmızı perdeli çalışma odasında toplandılar. Kurik, Berit ve Talen orada değillerdi.
Sör Nashan yan kapıda, ürkerek dikilmiş duruyordu. Nashan becerikli bir idareciydi ama odasındaki otoritenin varlığı yüzünden biraz rahatsızdı. "Başka bir isteğiniz yoksa, sizi müzakereleriniz için yalnız bırakıyorum, Lordlarım," dedi.
"Kal, Nashan," dedi Vanion. Eğitmen gülümsedi. "Kesinlikle elinden yetkini almak istemiyoruz, şehir hakkındaki bilgin bize çok yararlı olabilir."
"Teşekkür ederim, Lord Vanion," diyen şişman şövalye, bir iskemleye ilişti
"Sanırım dostun Martel'den bir saldırı çaldık Vanion," dedi Eğitmen Abriel.
"Son zamanlarda surların üzerinden baktın mı, Abriel?" diye alaycı bir tavırla sordu Vanion.
"Baktım," dedi Abriel, "tam olarak bundan bahsediyorum. Sör Sparhawk'in dün bize söylediği gibi, Martel dış şehri savaşmadan terk edeceğimize inanamayacaktı, bu yüzden planını yaparken bunu hesaplamadı. Öncülerini şehirden uzak tutmak için bir girişim-

de bulunmadı ve bu öncüler yağmacıların esas bölümünün habercileriydi. Öncüler şehrin savunmasız olduğunu fark eder etmez, evleri yağmalamaya koştular ve ordunun çoğu onları izledi. Şu anda Martel güçlerinin kontrolünü kaybetmiş durumda ve dış şehir temizlenene kadar kontrolü tekrar kazanamaz. Bu kadarla da kalmıyor, askerler taşıyabilecekleri kadarını toplar toplamaz, firar etmeye başlayacaklar."
"Hırsızlığı özendiremem," dedi sert bir şekilde Başpiskopos Ortzel, "ama bu koşullar altında ..." Hafif, neredeyse kurnazca bir gülümseme ince dudaklarına dolaştı.
"Servetin bazen yeniden paylaşılması gerekir, Ortzel/' diye ahkam kesti Emban. "Çok parası olan insanların işlenecek günahlar bulmak için çok zamanları vardır. Belki de bu Tanrı'nın günahkâr zengini yararlı bir yoksul konumuna getirme yoludur."
"Yağmalanan senin evin olsaydı aynı şekilde hissedip hissetmeyeceğini merak ediyorum."
"Bu fikrimi değiştirebilirdi," diye isteksizce onayladı Emban.

ilhanx

"Tanrı'nın metotları esrarengizdir," dedi inançla Bevier. "Dış şehri terk etmekten başka bir yolumuz yoktu; bizi kurtarabilecek tek şey bu."
"Martel'in saflarından içimizi rahatlatacak kadar firar olacağına bel bağlayabileceğimizi sanmıyorum," dedi Vanion. "Askerlerin deli gibi sağa sola koşuşturması bize zaman kazandıracaktır, kabul ediyorum." Etrafındaki eğitmenlere baktı. "Bir hafta olabilir mi?" diye sordu.
"En fazla," dedi Komier. "Dışarıda oldukça çok adam var ve çok meşguller. Şehri soyup soğana çevirmek o kadar uzun zamanlarını almayacaktır."
"Ve işte o zaman cinayetler başlayacak/' dedi Kalten. "Söylediğiniz gibi, Lord Komier, orada çok adam var ve hepsinin şehre girmediğinden eminim. Dışarıda olanlar buraya ilk girenler kadar açgözlü. Sanırım bir süre karışıklık olacak ve Martel'in kontrolü alması biraz uzun sürecek."
"Haklı," diye homurdandı Komier. "Her durumda biraz zamanımız var. Buradaki iç şehrin dört kapısı var. Çoğu dış surlardaki-lerden daha iyi değil. Bir kapıyı savunmak dördünü savunmaktan daha kolay, niye öyle yapmıyoruz?"
193

"Kapıları sihirle mi yok edeceksin, Komier?" diye sordu Errt-ban. "Kilise Şövalyeleri'nin bir çok sıradışı konuda eğitim gördüğünü biliyorum ama her şeyden önce burası Kutsal Şehir. Tanrı kendi kapısının eşiğindeki bu tip şeyleri onaylayacak mıdır?"
"Sihri düşünmedim bile," diye kabullendi Komier. "Arkasına iki üç ev yıkılırsa bir kapıyı koçbaşıyla yıkmak çok zor olmaz mı?"
"Neredeyse imkânsızdır," diye onayladı Abriel.
Emban sırıttı. "Makova'nm evi iç şehrin doğu kapısına çok yakın değil mi?"
"Doğru söylediniz, Ekselansları" diye cevapladı Sor Nashan.
"Oldukça dikkat çekici bir ev değil mi?" dedi Komier.
"Nasıl ödediği düşünülürse, kesinlikle öyle olması gerekiyor," dedi Emban.
"Elenialı vergi mükelleflerinin ödediği parayla Ekselansları," diye düzeltti Sparhavvk.
"Ah, evet. Bunu unutmuştum. Elenia vergi mükellefleri Kili-se'nin savunması için şu çok pahalı evi bağışlamakta istekli olacaklar mı?"
"Bundan çok mutlu olacaklardır, Ekselansları."
"Yıkmamız gerekenleri seçerken Coombe Başpiskopos'nun evine çok dikkatle bakacağız," diye söz verdi Komier.
"Şu andaki tek sorun Kral Wargun nerelerde olduğu?" dedi Dolmant. "Martel'in falsosu bize biraz zaman kazandırdı ama sonsuza kadar iç şehri tutamayız. Habercilerin yollarını şaşırmış olmaları mümkün mü, Ortzel?"
"Onlar iyi, sağlam adamlar," dedi Ortzel, "ve Wargun'unki büyüklüğünde bir orduyu bulmak o kadar güç olmasa gerek. Hem senin ve Emban'm daha önce yolladığı habercilerin çok daha önce ona ulaşmış olmaları gerekiyor, değil mi?"
"Cimmura'dan Lenda Kontu'nun gönderdiklerini saymıyoruz bile," diye ekledi Sparhawk.
"Thalesia Kralı'nın yokluğu bir giz," dedi Emban, "ve gittikçe daha fazla rahatsız edici oluyor."
Kapı açıldı ve Berit içeri girdi. "Özür dilerim, Lordlarım," dedi, "şehirde sıra dışı bir şey olduğunda bildirilmesini istemiştiniz."
"Ne gördün, Berit?" diye sordu Vanion.
"Bazilika'nın kubbesinin üstündeki o minik evdeydim, Lor-
194

dum -"
"Kümbet," diye düzeltti Vanion.
"O kelimeyi asla hatırlayamam," diye itiraf etti Berit. "Neyse, oradan tüm şehri görebilirsiniz. Sıradan insanlar Chyrellos'dan kaçıyor. Dış surlardaki kapılardan seller gibi dışarı boşalıyorlar."
"Martel onların ayak altında olmasını istemiyor," dedi Kalten.
"Ve kadınların şehirden gitmesini istiyor," diye soğukça ekledi Sparhawk.
"Bunu pek anlayamadım, Sparhawk" dedi Bevier.
Sparhawk Sephrenia'ya bir göz atarak, "Bunu sonra açıklarım," dedi.
Kapı çalınıp bir Pandion Şövalyesi içeri girdi. Kolunun altında Talen'i tutuyordu. Cimmura sokaklarının çocuğunun yüzünde tatsız bir ifade ve elinde oldukça büyük bir çuval vardı. "Bu genç adamı görmek istiyorsunuz değil mi, Sör Sparhawk?" dedi Pandion.
"Evet," diye cevapladı Sparhawk. "Teşekkür ederim, Aziz Şövalye." Oldukça sert bir ifadeyle Talen'e baktı. "Nerelerdeydin?" diye sordu.

ilhanx

Talen'in ifadesi kaçamaklaştı. "Şey - orada burada, Lordum," diye cevapladı.
"Bunun işe yaramayacağını biliyorsun, Talen," dedi bıkkınca Sparhawk. "Cevabı her durumda öğreneceğim, niye saklamaya çalışıyorsun?"
"Antrenman olsun diye, sanırım." Talen omuz silkti. "Sana söyleyene kadar kolumu bükeceksin değil mi, Sparhawk?"
"Umarım ki iş o duruma varmasın."
"Tamam." Talen iç çekti. "İç şehrin sokaklarında hırsızlar, surların dışında da bir yığın ilginç olay var. Oraya sıvışmak için bir yol bulmayı başardım. Bu bilgiyi satıyorum."
"İşler nasıl?" diye sordu Başpiskopos Emban. Emban'm gözleri parlıyordu.
"Doğrusu hiç kötü değil," dedi profesyonelce Talen. "Burada surların içinde olan hırsızların çoğunun alışveriş edebileceği fazla bir şeyleri yok. Satın aldığınız şeylerin üzerine yatarak kâr edemezsiniz ama benim için yapacak iş fark etmez. Ben sadece surların dışındaki askerlerden çalabildiklerinden yüzde alıyorum."
"Çuvalı aç, Talen," diye emretti Sparhawk.

"Gerçekten beni çok şaşırtıyorsun, Sparhawk," dedi Talen. "Bu odadakiler din adamları. Onlara bunları - yani şey bildiklerini -açıklamak yakışık alır mı?"
"Çuvalı aç, Talen."
Çocuk iç çekti, çuvalı Sör Nathan'm masasının üzerine yatırdı ve açtı. İçinde bir yığın aşırı süslü parça vardı - metal kupalar, küçük heykeller, kaim zincirler, çeşitli yemek malzemeleri ve akşam yemeği tabağı büyüklüğünde oldukça karışık oymalı bir tepsi. Bütün bu nesnelerin hepsi saf altından yapılmış gibi gözüküyordu.
"Bütün bunları bilgi satarak mı aldın?" diye inanamayarak sordu Tynian.
"Bilgi dünyadaki en kıymetli şeydir, Sör Tynian," diye kibirle cevapladı Talen, "ahlaksız veya kanunsuz bir şey yapmıyorum. Vicdanım tamamen temiz. Bu kadarla da kalmıyor, şehrin savunması için katkıda da bulunuyorum."
"Bunun mantığını pek anlayamadım," dedi Sör Nashan.
"Dışarıdaki askerler çaldıklarından vazgeçmeye istekli değiller, Aziz Şövalye." Talen keyifli keyifli gülümsedi. "Hırsızlar onların böyle düşündüğünü biliyor, bu yüzden istemeye yeltenmiyorlar bile. Güneş battığından beri Martel askerlerinin büyük bir bölümünü kaybetti."
"Çok kötü, genç adam," dedi paylayarak Ortzel.
"Ellerim tamamen temiz, Ekselansları," diye masumca cevapladı Talen. "Bir tek askeri bile arkasından bıçaklamadım. Sokaklardaki kötü adamların yaptıkları benim sorumluluğum değil, değil mi?" Çocuğun gözleri masumca pırıl pırıl parladı.
"Vazgeç, Ortzel." Emban kıkırdadı. "Hiçbirimiz bu genç adamla tartışacak kadar dünyevi değiliz." Durdu. "Dolmant, kilise vergisi iyice oturmuş bir uygulamadır, değil mi?"
"Tabii ki," dedi Demos Başpiskoposu.
"Öyle olduğundan emindim. Buradaki olağandışı koşullar göz önüne alındığında, genç adamın kârının dörtte birini Kilise'ye bağışlaması gerektiğini söyleyebilirim, ne dersin?"
"Bana uygun gözüküyor," diye onayladı Dolmant.
"Dörtte biri mi?" diye bağırdı Talen. "Bu yol kesip adam soymak."
"Doğrusu biz yolda değiliz, evladım." Emban gülümsedi. "Her seferinden sonra hesap görmek ister misin? Yoksa bütün kazancım

toplayana kadar bekleyip hepsini bir seferde halletmeyi mi tercih edersin?"
"Başpiskopos Emban ile hesaplarmı bitirdikten sonra, Talen," dedi Vanion, "dış şehre gitmek için bulduğun gizli yol konusunda meraktan yanıp tutuşuyorum."
"Bu o kadar gizli bir şey değil, Lord Vanion," dedi Talen. "Bütün hepsi surların üzerindeki bir kulede gece nöbeti tutan girişimci kilise askerlerinden bir manganın isimlerini bilmekten ibaret. Üzerinde rahatça tırmanmayı sağlayacak düğümler olan güzel bir halatları var. Halatı kiralamaya hevesliler. Ben de isimlerini ve nöbet tuttukları kulenin ismini kiralamaya hevesliyim. Herkes iyi kazanıyor."
"Kilise'de dahil olmak üzere," diye hatırlattı Emban.
"Bunu unuttuğunuzu umuyordum, Ekselansları."
"Umut esas erdemlerden biridir, evladım," dedi dindarca Emban, "yanlış yerde olsa da."
Kurik elinde bir Lamork arbaletiyle geldi. "Sanırım şanslıyız, Lordlarım," dedi. "Tesadüfen Bazilika'da patriğin özel muhafızlarının silahlığına bakıyordum. Orası raf raf bunlarla dolu ve fıçılarla ok var."

ilhanx

"Mükemmel bir silah," diye onayladı Ortzel. Ortzel her şeyden önce bir Lamorktu.
"Bunların kullanımı uzun yaylardan daha yavaştır, Ekselansları," diye belirtti Kurik, "ama olağanüstü bir menzili vardır. Sanırım, iç şehre yapılan saldırıları daha fazla hız kazanmadan bozmakta çok etkili olacaklardır."
"Nasıl kullanacağını biliyor musun, Kurik?" dedi Vanion.
"Evet, Lordum."
"Kilise askerlerini eğitmeye başla, o zaman."
"Peki, Lordum."
"Bir çok şey bizim lehimize işliyor, dostlarım," dedi Vanion. "Savunabileceğimiz bir konumumuz ve yeterince silahımız var, Martel'in gecikme bariz bir şekilde işimize yarıyor."
"VVargun burada olsaydı çok daha mutlu olurdum," dedi Ko-mier.
"Ben de," diye katıldı Vanion, "ama korkarım o gelene dek elimizde olanla idare etmemiz gerekiyor."
197

"İlgilenmemiz gereken birkaç şey daha var, baylar," dedi ciddice Emban. "Her şeyin yolunda gittiğini varsayalım, Martel defedilir edilmez Hiyerarşi oturuma başlayacaktır. Dış şehri terk etmiş olmamız çok sayıda başpiskoposu soğutacaktır. Bir adamın evini yağmanlamaya bırakırsanız, sizden hoşnut olmaz ve size oy vermek istemeyecektir. Martel ve Annias arasındaki bağlantıyı ortaya çıkaracak bir yol bulmamız gerekiyor. Bulamazsak, bütün bunları sadece antrenman olsun diye yaptığımızı düşünebiliriz. Gerektiği kadar hızlı konuşabilirim ama mucizeler yaratamam. İşleyip geliştirmem gereken bir şeye ihtiyacım var."
Sparhawk eski şehrin güney kapısının yakınlarındaki surlara çıkan basamaklardan tırmanırken saat gece yarısına geliyordu. Bu kapı tıkanmamaya karar verilmişti, dördünün arasında savunmaya en uygun olanıydı. Chyrellos artık ciddi ciddi yanıyordu. Yağmacılar bir eve girip boş bulunca kızgın bir hayalkırıklığına düşüyor ve duygularını orayı ateşe vererek dışa vuruyorlardı. Bu tip davranışlar önceden kestirilebilirdi ve hiç kuşkusuz, oldukça doğaldı. Yağmalanmamış evlerin sayısı azalırken, gözleri daha da dönen yağmacılar silahlarını ve meşalelerini sallayarak evden eve koşuyorlardı. Kurik, arbaletle çalıştırdığı kilise askerlerini surlara dizmişti. Yağmacılar bu adamlara talim yapmak için hareketli hedef görevi görüyorlardı. Hedefi vuran fazla kimse yoktu ama askerlerde ilerlemeler görülüyordu.
Sonra, arbaîet menzilinin dışındaki yıkık evlerin bitiminde, dar bir sokaktan oldukça kalabalık sağlam zırhlar giymiş bir grup atlı çıktı. Başlarındaki adam simsiyah bir ata biniyordu. Üzerinde kabartmalı bir Deira zırh vardı. Miğferini çıkardı. Martel. Tam arkasında hayvan Adus ve gelincik suratlı Krager vardı.
Kurik, Sparhawk ve sarışın arkadaşına katıldı. "İstersen askerlere atış yaptırabilirim," dedi Sparhawk'a silahtarı. "Şansı yaver giden birisi olabilir."
Sparhawk çenesini kaşıdı. "Hayır, sanmam, Kxirik," dedi.
"Çok büyük bir fırsatı kaçırıyorsun, Sparhawk," dedi Kalten. "Martel gözüne bir ok yerse, oradaki bütün ordu dağılacaktır."
"Daha değil. Bakalım onu biraz sinirlendirebilecek miyiz? Martel kızdırıldığmda ağzından bir şeyler kaçırır."
"Bağırmak için oldukça uzun bir mesafe var," dedi Kalten.
198

"Bağırmam gerekmiyor." Sparhawk gülümsedi.
"Keşke bunu yapmasan," diye şikâyet etti Kalten. "Bu her zaman kendimi çok yetersiz hissetmeme neden oluyor."
"Bir çömezken derslerine dikkat edecektin." Sparhawk dikkatini beyaz saçlı adama yoğunlaştırıp Styric büyüsü yaptı. "İşlerin biraz karıştı, değil mi, Martel?" diye sohbet eden bir tonla sordu.
"Sen misin, Sparhawk?" Martel'in tonu da onunki gibi sohbet ederceydi. ikisinin daha çömezlerken öğrenmiş oldukları büyüden yararlanmıştı. "Sesini tekrar duymak çok güzel, ahbap. Ama yorumunu pek anlayamadım. Oturduğum yerden her şey oldukça çok iyi gözüküyor."
"Şu anda askerlerinden kaçının surlara saldırmakla ilgileneceğini düşünüyorsun? Ne kadar kalmak istersen kal, ahbap, ben hiçbir yere gitmiyorum."
"Şehri terk etmek akıllıcaydı, Sparhawk. Beklemiyordum."
"Biz de beğendik. Ama bütün yağmanın elinden gittiğini fark etmek sana büyük acılar veriyor olmalı."
"Elimden gittiğini söyleyen de kim? Adamlarımla birkaç konuşma yaptım. Ordunun çoğu hâlâ kontrol altında - şu nehirlerin diğer tarafındaki otlaklardalar. Yağmalama işinin tamamını girişimci tiplere bırakmanın çok daha kolay olduğunu onlara açıkladım. Sonra dışarı çıktıklarında yağmayı onlardan toplayıp, hepsini ortaya yığacağız. Herkes eşit şekilde paylaşacak."

ilhanx

"Sen de mi?"
"Oh, Tanrım! Hayır, Sparhawk," diye güldü Martel. "General benim. Kendi payımı ilk önce alırım."
"Aslan payı?"
"Unutulmamalıdır ki aslan benim. Bazilika'nın altındaki hazine dairelerine girdiğimizde hepimiz çok ama çok zengin olacağız."
"Bu senin için bile biraz fazla, Martel."
"İş iştir, Sparhawk. Sen ve Vanion onurumu elimden aldınız, bu yüzden artık kendimi teselli etmemin tek yolu para - ve hiç şüphesiz, kendimi tatmin. Sanırım bütün bunlar bittiğinde kelleni mızrağın ucuna dikeceğim dostum."
"İşte tam burada, Martel. Tek yapacağın buraya gelmek ve onu istemek. Askerlerinin şehri yağmalaması uzun sürecek ve harcayacak o kadar zamanın yok."

"O kadar uzun sürmez, Sparhawk. Biliyorsun ki çok hızlılar. Kendi adına çalıştığını düşünen bir adam her zaman daha gayretlidir."
"Bu yağmacıların ilk dalgası. Bunlar altına yoğunlaşanlar. İkinci dalga gümüş aramaya gelecek. Sonra üçüncü dalga insanların kıymetli şeylerini sakladıkları yerleri arayarak evleri yıkacaklar. Tahminime göre Chyrellos'daki her şeyi - son pirinç şamdana kadar - çalmaları bir aydan daha az sürmez. Wargun arkasında Eo-sia'nın yarısı kadar insan gücüyle etrafta dolaşırken bir ay zamanın yok, ahbap."
"Ah, evet, Wargun, şu Thalesia'nın sarhoş kralı. Onu unutmuştum. Ona ne olduğunu sanıyorsun? Bu kadar yavaş olmak hiç de ona uymuyor."
Sparhawk büyüyü bozdu. "Askerlerine söyle onu oklayabilir-ler, Kurik," dedi soğukça.
"Sorun ne, Sparhawk?" diye sordu Kurik.
"Martel, VVargun'u Chyrellos'dan uzak tutacak bir yol bulmuş. Gidip eğitmenlere söylesek iyi olur. Korkarım yalnız kaldık."

on üçüncü bölüm
?Mf
"TAM OLARAK BUNU söylemedi, Vanion," dedi Sparhawk.
"Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun ama sesinde bir şey bildiğini ima eden keyifli bir gülümseme vardı, ikimizde ne demek istediğini anlayacak kadar Martel'i tanıyoruz."
"Tekrar söyler misin, tam olarak ne söyledi, Sparhawk?" diye sordu Dolmant.
"VVargun'dan bahsediyorduk, Ekselansları ve dedi ki 'Ona ne olduğunu sanıyorsun? Bu kadar yavaş olmak ona hiç uymuyor." Sparhawk Martel'in tonlamasını taklit edebilmek için elinden geleni yaptı.
"Sanki bir şey biliyormuş gibi bir etki var, değil mi?" diye katıldı Dolmant. "Siz ikiniz kadar Martel'i tanımıyorum ama bu kendinden çok emin bir adamın sesi."
"Sparhawk haklı," dedi Sephrenia. "Martel, Wargun'u uzak tutmanın bir yolunu bulmuş. Sorun nasıl olduğu."
"Nasıl olduğu önemli değil, küçük ana," dedi Vanion. Dördü Sör Nashan'm çalışma odasının bitişiğindeki küçük bir odada oturuyorlardı. "Önemli olan bu bilgiyi askerlerin duymamasını sağlamak. Kilise Şövalyeleri en umutsuz koşulları kabul etmek üzere eğitilirler. Askerler öyle değil. Şu anda bütün bekledikleri War-gun'un ordusunu Arruk Nehri'nin batısındaki otlaklarda görmek. Daha iç şehir gerçekten sarılmadı ve yağmacılar diğer insanlara hiç dikkat etmiyorlar. Bu haber içeri yayılırsa firarlarımız olabilir. Bunu sakin - ve gizlice - Kilise Şövalyeleri'ne haber ver."
"Ben de Emban ve Ortzel'e söyleyeceğim," dedi Dolmant.
Yapacak bir çok şey olmasma rağmen hafta çok ağır geçmiş gibiydi. Evler yıkılıp molozları Komier'in iyi savunulamaz diye karar verdiği üç kapıyı ükamak için kullanıldı. Kurik seçilmiş kilise asker-

lerini arbalet kullanmada eğitmeye devam etti. Berit bir grup genç keşişi toplayıp Bazilika'nın tepesindeki nöbeti bölüştüler. Emban Bazilika'nın içinde koşturup, elindeki oyları korumaya çalışsa da, bu gittikçe zorlaştı. Şehri savunanların hiçbirinin başpiskoposların surlara çıkıp şehre bakma hakkını reddedecek yüzsüzlüğü yoktu ve surlardan gözüken manzara ise cesaret verici değildi. Başpiskoposların çoğu, ki büyük bir kısmı Cimmura Piskoposu'nu tahttan uzak tutma savaşının en önlerindeydiler, yangın evlerinin bulunduğu bölgelere yaklaştıkça acılar içinde matem tuttular. Çoğu Em-ban'a gelecekte bütün destekleri unutabileceğim söylediler. Emban süzüldü ve desteğin gözleri önünde eridiğini gözlerken midesinde-ki ağrılardan şikâyet etmeye başladı.

ilhanx

Annias hiçbir şey yapmadı. Sadece bekledi.
Ve Chyrellos yanmaya devam etti.
SPARHAWK BİR AKŞAMÜSTÜ erken saatlerde surların üzerinde durmuş yanan şehre bakıyordu. Arkasında hafif bir şıngırtı duydu ve hemen döndü.
Gelen Sor Bevier'di. Genç Arcialı'da Chyrellos'a bakarak, "Pek ümit verici değil, değil mi?" dedi.
"Doğru," diye onayladı Sparhawk. Genç arkadaşının yüzüne baktı. "Bir mangonele karşı surlar ne kadar dayanır dersin, Bevier?"
"Korkarın çok sürmez. Surlar çok eskiden inşa edilmiş. Modern kuşatma makinelerine göre yapılmamış. Belki de Martel mangonel kurmaya kalkmaz. Yapılmaları çok uzun sürer ve çalışanların bu işin ustası olması gerekir. Kötü yapılmış bir mangonel düşmandan çok mürettebatını öldürür. Üstelik doldurmak da çok streslidir."
"Umarım öyle olur. Bence bu surlar sıradan mancınıklara dayanacaklar ama yarım tonluk kayalar üzerimize kavis çizerek gelmeye başlarsa .. ." Sparhawk ürperdi.
"Sparhawk." Bu Talen'di. Çocuk hızla basamaklardan yukarı geliyordu. "Sephrenia genel toplantı binasında seni görmek istiyor. Acil olduğunu söyledi."
"Git, Sparhawk," dedi Bevier. "Ben burada nöbet tutarım."
Sparhawk başını sallayarak onayladı ve merdivenlerden aşağıdaki dar sokağa indi.
Sephrenia onu alt salonda karşıladı. Yüzü her zamankinden

çok daha soluktu.
"Ne var?" diye sordu Sparhawk.
"Perraine, bir tanem," dedi sakin bir sesle. "Ölmek üzere."
"Ölmek üzere mi? Daha hiçbir saldırı olmadı ki. Ona ne oldu?"
"Kendi kendini öldürdü, Sparhawk."
"Permine mi?"
"Bir tür zehir almış, ne olduğunu söylemeyi reddediyor."
"Hiçbir yolu yok mu ..."
Sephrenia başını olumsuzca salladı. "Seninle konuşmak istiyor. Acele etsen iyi olur. Çok zaman kaldığını sanmıyorum."
Sör Perraine hücre benzeri bir odada dar bir kanpette yatıyordu. Suratı ölümcül derecede soluktu ve şakır şakır terliyordu. "Geç kaldın, Sparhawk," dedi zayıf bir sesle.
"Bütün bunlar ne demek oluyor, Perraine?"
"Bu yerinde bir şey. Bununla zaman kaybetmeyelim. Ben gitmeden bilmen gereken bazı şeyler var."
"Sephrenia panzehiri verdikten sonra bu konuda konuşabiliriz."
"Panzehir olmayacak. Sakin ol ve beni dinle." Perraine derin bir iç çekti. "Sana ihanet ettim, Sparhawk."
"Bunu yapmaya muktedir değilsin, Perraine."
"Herkes muktedir, dostum. Gereken bir neden. Benim var, inan bana. Dinle. Fazla zamanım kalmadı." Gözleri bir an kapandı. "Son zamanlarda seni öldürmeye çalışan birini fark ettin, değil mi?"
"Evet, ama ne -"
"O bendim, Sparhawk - ya da kiraladığım adamlar."
"Sen mi?"
"Tanrıya şükür ki başaramadım."
"Niçin, Perraine? Seni küçük mü düşürdüm?"
"Aptallaşma. Martel'in emirleriyle hareket ediyordum."
"Niye Martel'den emir alıyordun ki?"
"Çünkü beni tehdit ediyordu. Beni hayatımdan daha önemli birisiyle tehdit ediyordu."
Sparhawk dondu kaldı. Konuşmaya başladı ama Perraine elini kaldırdı. "Konuşma, Sparhawk. Dinle. Fazla zaman yok. Arasham ölmeden hemen önce Martel, Dabour'da bana geldi. Tabii ki kılıcıma uzandım ama sadece güldü bana. Ydra ile ilgileniyorsam kılıcımı yerine koymamı söyledi."

"Yrda?"
"Kuzey Pelosialı bir kadın. Babasının baronluğu babamınkine bitişik. Ydra ve ben çocukluğumuzdan beri birbirimizi seviyoruz. Onun için bir an bile düşünmeden ölürdüm. Martel bunu öğrenmiş ve eğer onun için ölürsem, onun için öldürebileceğimi de biliyor. Onun ruhunu Azash'a verdiğini söyledi. Ona inanmadım. Gerçekten bunu yapabilecçğini düşünmedim."
Sparhawk Ghasek Kontu'nun kız kardeşi Belilina'yı hatırladı. "Yapılabilir, Perraine," dedi soğukça.

ilhanx

"Ben de bunu keşfettim. Martel ile Pelosia'ya gittik. Ydra'yı Azash'm görüntüsünün önünde açık saçık bir ayin yaparken gösterdi." Yaşlar açıkça Perraine'in gözlerini doldurmuştu. "Korkunçtu, Sparhawk, korkunç." Bir hıçkırıktan nefesi kesildi. "Martel istediği şeyi yapmazsam ruhu tamamen yok olana dek ahlaksızlığının artacağını söyledi. Yapabileceğinden emin değildim ama bu riski göze alamadım."
"Yapabilirdi, " diye temin etti Sparhawk. "Gördüm."
"Yrda'yı öldürecektim," diye daha da zayıflayan bir sesle devam etti Perraine, "ama yapamadım. Martel, kendimle çatışmamı izledi ve bütün yaptığı bana gülmek oldu. Umarım onu en kısa sürede öldürürsün."
"Sana bunun için yemin ediyorum, Perraine."
Perraine tekrar iç çekti. Yüzü daha soluklaştı. "Mükemmel bir zehir," diye belirtti. "Martel kalbimi avcuna aldı. Bana Arcium'a gidip Vanion ve diğer Pandionlara katılmamı söyledi. İlk fırsatta Cimmura'daki genel toplantı binasma gitmeye çalışacaktım. Senin Thalesia'ya gittiğini biliyordu, Emsat'tan geri gelecektin. Para verdi ve katiller tutmamı emretti. Yapmamı istediği her şeyi yapmam gerekiyordu . . . çoğu zaman sana saldıranlar benim suikastçıla-rımdı ama bir kez, Demos'dan buraya gelirken, arbaletle ben ateş ettim. Bilerek ıskaladığımı söylemek isterdim ama bu yalan olur Gerçekten seni öldürmeye çalışıyordum, Sparhawk."
"Ya Dolmant'm evindeki zehir?"
"Evet. Umutsuzluğa kapılmıştım. Garip bir şansın var, dostum. Her şeyi denedim ama seni öldüremedim."
"Ya Bazilika'da bana zehirli bıçağı saplamaya çalışan Rendor?"
Perraine biraz şaşırmış gözüktü. "Onunla ilgim yok, Sparhawk.

Yemin ederim, ikimizde Rendor'da bulunduk ve onlann ne kadar güvenilmez olduklarını biliriz. Başka biri yollamış olmalı - Mar-tel'in kendisi bile olabilir."
"Fikrini değiştirmene neden olan ne, Perraine?" diye üzgünce sordu Sparhawk.
"Martel beni tehdit edemiyor. Ydra öldü."
"Üzgünüm."
"Ben değilim. Neler olduğunu fark etmiş. Babasının malikâne-sindeki küçük kiliseye gitmiş ve bütün gece dua etmiş. Sonra, tam güneş doğarken, kalbine bir hançer saplamış. Olan her şeyi açıklayan bir mektupla kapı uşaklarından birini bana yolladı. Adam Martel'in ordusu şehri sarmadan biraz önce geldi. Ydra artık özgür ve ruhu güvende."
"Peki sen niye zehir içtin?"
"Onu izleyeceğim, Sparhawk. Martel onurumu çaldı ama asla aşkımı çalamaz." Perraine dar kampetinde kasıldı. Bir anlık bir ıstırapla kıvrandı. "Evet," diye soludu, "mükemmel bir zehir. İsmini tavsiye edebilirdim ama küçük anamıza o kadar güvenmiyorum. Biraz şans verilse sanırım taşı bile diriltebilir." Öğretmenlerine gülümsedi. "Beni kalben affedebilecek misin, Sparhawk?"
Sparhawk arkadaşının elini tutarak, "Affedecek bir şey yok, Perraine," dedi boğuk bir sesle.
Perraine iç çekti. "İsmimi Pandion listesinden çıkaracaklarından eminim ve küçümsenerek hatırlanacağım."
"Engelleyebilirsem yapmayacaklar. Senin onurunu koruyacağım, dostum." Perraine'nin elini edilmemiş bir yeminle sıktı.
Sephrenia yatağa uzanıp ölmekte olan adamın diğer elini tuttu.
"Neredeyse bitti," dedi zayıf bir fısıltıyla Perraine. "Keşke -" Ve sesi kesildi.
Sephrenia'nın üzüntüden inlemesi, canı yanmış bir çocuk gibiydi. Perraine'nin gevşek vücudunu kendine çekti.
"Bunun için zamanımız yok!" dedi sertçe Sparhawk. "Bir süre burada kalabilecek misin? Gidip Kurik'i almam gerekiyor."
Sephrenia şaşkınca bakakaldı.
"Perraine'ye zırh giydirmemiz gerekiyor," diye açıkladı. "Sonra Kurik ve ben onu surların içindeki sokaklardan birine götürebiliriz. Göğsüne bir arbalet oku atıp sokağın ortasına bırakacağız.

Böylece herkes Martel'in paralı askerlerinden birinin onu vurup surlardan düşürdüğünü düşünür."
"Ama niye, Sparhawk?"
"Perraine dostumdu ve onurunu korumaya söz verdim."
"Ama o seni öldürmeye çalıştı, bir tanem."
"Hayır, küçük ana, beni Martel öldürmeye çalıştı. Perraine'i o zorladı. Suç tamamen Martel'in ve bugünlerde, çok geçmeden, ona bunun hesabını soracağım." Durdu. "Bizim hipotezimizi düşünmeye

ilhanx

başlayabilirsin," diye ekledi. "Bu onun içinde oldukça büyük bir delik açmış gibi gözüküyor." Sonra Rendorlunun zehirli bıçağını hatırladı. "Öyle ya da böyle etrafta endişelenecek bir suikastçı daha var."
İLK YOKLAYICI ATAKLAR yağmalama başladıktan sonraki beşinci gün oldu. Güçlü - ve zayıf - noktalan bulmak üzere düzenlenen deneme saldırılarıydı. Burada savunma yapanların bariz bir avantajı vardı. Martel eğitimini Vanion'dan almıştı. Bu yüzden Va-nion beyaz saçlı Pandionun ne yapacağım tam olarak tahmin edebildi. Daha da fazlası güçlerini aldatıcı bir şekilde yerleştirdi. Yok-layıcı ataklar gittikçe güçlendi. Bazen gün ağarırken, bazen gün ortasında, bazen de gece yarısı karanlık, dumanlı şehri örttüğünde geldi. Kilise Şövalyeleri her zaman tetikteydi. Asla zırhlarını çıkarmadılar. Ne zaman fırsat bulsalar oldukları yerde uyudular.
Ancak dış şehir tamamen harabeye döndüğü zaman Martel, kuşatma makinelerini iç şehri düzenli olarak dövmeye başlayacağı yere getirdi. Koca kayalar vatandaş veya asker fark etmeden ezerek gökten yağdı. Martel'in mancınıklarının bazılarının üzerinde koca sepetler vardı. Kilolarla arbalet oku eski şehrin üzerine gelişi güzel düşsün diye havaya dikiliyordu. Sonra ateş geldi. Yanan zift ve neft topaklan çatıları tutuşturmak ve sokakları dağılan büyük ateşin parçalarıyla doldurmak için surların üzerinden uçarak geldiler. Şimdilik yanm tonluk kayalar yoktu.
Savunanlar dayandı. Yapabilecekleri başka hiçbir şey yoktu.
Abriel karşılık vermek için kendi makinelerini yapmaya başladı ama Martel'e atmak için yıkılan evlerin molozlarından başka bir şey yoktu.
Her bir taş, her bir ateştopu ve sadece kuşatmacılara olan nef-

retleri arttıran, ölümcül bir yağmur gibi gökten yağan oklar karşısında dayandılar.
İlk ciddi saldın yağmanın başlamasmdan sekiz gün sonra, gece yansını biraz geçe geldi. Başıboş bir fanatik Rendor güruhu, o mahallenin eski surlanmn köşesindeki iğreti tarete saldırmayı akıllarına koymuş bir şekilde güneybatının karanlık, dumanlı sokaklarından naralar atarak çıktılar. Savunmadakiler o noktaya koştular. Dalga dalga oklar siyah cüppeli Rendorluların saflan arasına yağıp, onları yeni biçilmiş buğday gibi yerlere serdi. O anda savaşlar var olduğundan beri naralar ıstırap çığlıklanna dönüştü. Yine de Rendorlular durmaksızın gelmeye devam ettiler. Adamlar dini çılgınlığa o kadar vahşice yakalanmışlardı ki korkunç kayıplarına aldırış etmediler. Hatta bazılan ölümcül yaralar almalanna rağmen kendilerim surlara doğru sürükledi.
"Zift!" diye bağırdı Sparhawk, askerler aşağıdaki saldırganlar yığınına hırsla ateşli oklar atarken. Tırmanma merdivenleri aşağıdan havanın yıprattığı mazgallı siperlere dayanmaya çalışılırken, kaynayan zift kazanları da surların kenarına çekildi. Rendorlular savaş naraları ve dini sloganlar atarak merdivenlerden tırmanmaya başladılar. Ama bu sadece zift dalgaları onları yakıp dağlayarak yutarken uluyup aşağı düşmek ve merdivenlerde acılar içinde kıvranmak için oklu.
"Meşaleler!" diye emretti Sparhawk.
Elli meşale aşağıdaki zift ve neft birikintilerini yakmak için sur-lann üzerinden uçtu. Büyük bir alev dalgası surlan yalamak ve ateşe atılan odundaki kanncalar gibi merdivenlere yapışmış cızırda-yan, kavrulup büzülmüş Rendorlulan yakmak için yukan doğru parladı. Yanan adamlar çığlıklar atarak, nereye gittiğini görmeden yuvarlanarak ve koştukça kuyrukluyıldız gibi arkalannda ateş dalgalarından izler bırakarak kaçtılar.
Rendorlular hâlâ geliyordu. Tırmanma merdivenleri safların arasından hantalca yükseliyor, arkadan yüzlerce elle itilerek gittikçe yukarı yaylanıyor, sonra bir an dik olarak kalıyor ve yavaşça surların üzerine dayanıyordu. Ağızları köpüren, gözleri dönmüş fanatikler daha merdivenler yerine oturmadan çılgınca tırmanmaya başlıyorlardı. Savunanlar surlann üstündeki merdivenleri uzun sırıklarla ittiler. Merdivenlerin yükselmesi tersine döndü, düşecekmiş gibi

geri gidip bir anlık hareketsizliğe ulaştı, sonra üstündeki adamları aşağıdaki ölümlerine götürerek devrildiler. Yüzlerce Rendorlu yukardan gelen oklardan sakınmak için surlann dibinde birikti ve merdivenlerden surlann üstüne çıkmak için atıldılar.
"Kurşun!" diye emretti Sparhawk. Kurşun, Bevier'in fikriydi. Ba-zilika'nm alandaki mahzende bulunan her lahitin üstüne sahibinin kurşundan figürü yerleştirilmişti. Lahitler artık süssüzdü; figürler eritilmişti. Fokurdayan kazanlar surlann tepelerinde aralıklı olarak duruyordu, Sparhawk'm emriyle itilip, surlann dibinde kümelenmiş Rendorlularm üzerine kocaman bir gümüşi çarşaf gibi dökülmek üzere devrildiler. Bu sefer çığlıklar fazla uzun sürmedi. Kimse sıvı kurşunla kaplandıktan sonra kaçmayı başaramaz.
Önce birkaçı, sonra daha fazlası surların üstüne ulaştı. Kilise askerleri ümitsizlikten doğan bir cesaretle onlan karşıladılar ve Şövalyeler yardımlarına gelene dek fanatikleri tuttular. Sparhawk birbirine iyice

ilhanx

sokulmuş siyah zırhlı bir Pandionlar grubunun başında ileri atıldı. Ağır, geniş kılıcını sabit bir ritimde sallıyordu. Geniş kılıç fazla incelik gerektirmeyen bir silahtı ve iri Pandion feryatlar atan Rendorlular arasında geniş bir yol açarken fazla zorlanmadı. Kılıç organları bedenden ayırma işi yapan bir aletti ve vuruşlanyla eller, kollar fırıl fini dönerek merdivenlerden çıkan saldırganların yüzlerine yağmur gibi yağıyordu. Yaralılardan kurtularak onu izleyen Şövalyeler kanlar içinde yürüyorlardı. Oldukça zayıf ve paslı bir süvari kılıcı sallayan bir Rendor siyah zırhlı adamın önünde uluyarak durup heybetlice üzerine geldi. Sparhawk darbesini değiştirip adamı neredeyse belinden ikiye böldü. Rendor darbenin etkisiyle mazgallara savruldu ve kesilmemiş parça gövdesinin üst kısmının dışarı düşmesiyle yırtıldı. Adamın alt yarısı mazgallara takılmıştı, bacakları çılgınca çırpmıyordu. Rendorun üst bölümü tam olarak yere ulaşmadı, serin akşam havasında üzerinden dumanlar çıkan, uzun mor bir bağırsak parçasıyla baş aşağı asılı kaldı. Üst bölüm ileri geri sallanıp bağırsaklarının düğümleri ağır ağır açıldıkça aşağı doğru sarsılarak hafif hafif iniyordu.
Sparhawk'm kolu yorulmaya başladığında Kalten, "Sparhawk!" diye bağırdı. "Bir nefes al! Ben devralacağım!"
Ve surlann üstü güvene alınıp tüm tırmanma merdivenleri itilene kadar devam ettiler. Rendorlular aşağıda dolanıp surlardan

gelen oklara ve koca kayalara hedef oluyorlardı.
Sonra dağıldılar ve kaçtılar.
Kalten soluk soluğa, kılıcını temizleyerek geri geldi. "İyi bir savaştı/' dedi sırıtarak.
"Orta karar," diye onayladı Sparhawk, "ama Rendorlular çok iyi savaşçı değiller."
"Bunlar en iyileri." Kalten güldü. Bir ayağını zayıf Rendorlu-nun gövdesini tekmeyle aşağı atmak için geri çekti.
"Bırak orada kalsın. Bir sonraki saldırgan dalgasına dışarıdaki alanı geçerken bakacak bir şeyler bırakalım. Surların içini temizleyenlere buldukları bütün kesik kafaları bir kenara koymalarını söyle. Onları mazgalların üzerindeki kazıklara yerleştireceğiz."
"Ders olsun diye mi?"
"Niye olmasın ki? Bir sura saldıran adamın başına ne geleceğini bilmesi lazım, değil mi?"
Bevier kanlar içindeki surlardan geldi. "Ulath yaralandı," diye birkaç metre ileriden bağırdı. Onları yaralı arkadaşlarına götürmek için döndü ve kilise askerleri hızla önlerinden çekildiler. Bevier belki de bilinçsizce, Lochaber baltasını hâlâ havada sallayıp duruyordu.
Ulath sırt üstü yatıyordu. Gözleri geriye kaymış, kulaklarından kan boşanıyordu.
"Ne oldu?" diye Tynian'a sordu Sparhawk.
"Bir Rendorlu arkasından geldi ve kafasına bir baltayla vurdu."
Sparhawk'm içi gitti.
Tynian nazikçe Ulath'm boynuzlu miğferini çıkardı ve çekine çekine Genidian Şövalye'nin sarı saçlarını yokladı. "Kafası kırılmamış sanırım," diye bildirdi.
"Belki Rendor yeteri kadar sert vurmamıştır," diye tahminde bulundu Kalten.
"Vuruşu gördüm. Rendor bütün gücüyle vurdu. O vuruşun Ulath'm kafasını bir kavun gibi yarması gerekiyordu." Tynian boynuzun arkadaşının konik miğferinin iki tarafından çıkan iki kıvrık uca girdiği tümsek bağlantı yerine hafif hafif vurarak kaşlarını çattı. Sonra miğferi yakından kontrol etti. "Bir çizik bile yok," diye hayretler içinde kaldı. Hançerini çıkardı ve boynuzu kazıdı ama parlak yüzeyini bile bozmayı başaramadı. Sonunda meraktan

Ulath'm yerdeki savaş baltasını aldı ve kesecek şekilde boynuza birçok kez bir çentik bile açamadan vurdu. "İnamlmaz/' dedi. "Bu hayatımda gördüğüm en sert şey."
"Ulath'm beyninin hâlâ kafasının içinde kalmasının nedeni de bu," dedi Kalten. "Ama iyi gözükmüyor. Hadi onu Sephrenia'ya götürelim."
Sparhawk, "Siz önden gidin," dedi. "Vanion'la konuşmam gerekiyor."
Dört eğitmen saldırıyı izledikleri yerde hep beraber duruyorlardı.
"Sor Ulath yaralandı, Lordum," dedi Komier" e Sparhawk.
"Kötü mü?" diye sordu Vanion.
"İyi yaralanma diye bir şey yoktur, Vanion," dedi Komier. "Ona ne oldu, Sparhawk?"
"Bir Rendorlu kafasına baltayla vurmuş, Lordum."
"Kafasına mı dedin? iyileşecek." Uzanıp ogre boynuzlu miğferinin boğumlarına vurdu. "Bu yüzden bunları giyiyoruz."

ilhanx

"Pek iyi gözükmüyordu," dedi Sparhawk. "Tynian, Kalten ve Bevier onu Sephrenia'ya götürüyorlar."
"İyileşecek," diye ısrar etti Komier.
Sparhawk Ulath'in yaralanmasını ikinci plana itti. "Sanırım Martel'in stratejisini çözdüm. Rendorlulara bir angarya yüklemiş. Rendorlular modern savaş sanatında gerçekten iyi değiller. Koruyucu bir zırh - hatta miğfer - bile giymiyorlar, kılıç kullanma konusunda zavallı derecede yetersizler. Onları surları tepesinden bir ekin tarlasını biçer gibi temizleriz. Bütün sahip oldukları şiddetli bir fanatiklik ve üstesinden gelinemeyecek saldırganlıkları. Martel bizi yorup sayımızı azaltana dek onları üzerimize yollamaya devam edecektir. Sonra, bizi zayıflatıp, yorgunluktan bitik düşürdükten sonra Lamork ve Cammorialı paralı askerlerini üzerimize yollayacak. Rendorluları surlardan uzak tutmak için bir yol bulmamız gerekiyor. Gidip Kurik ile konuşacağım. Belki iyi fikirler öne sürebilir."
Kurik'in gerçekten de iyi bir fikri vardı. Yılların deneyimi ve zaman zaman tanıştığı saçlarına ak düşmüş, yaşlı eski askerlerin anıları ona bir yığın aşırı nahoş fikir bulmasını sağlardı. Onun demir diken dediği, oldukça basit ve ne kadar uzağa fırlatılırsa fırlatılsın

ner zaman sivri ucu yukarı bakar şekilde düşen, dört sivri uçlu çelik nesneler vardı. Rendorlular çizme yerine yumuşak deriden sandaletler giyerlerdi. Sivri uçlara sürülecek bol miktarda zehir, demir dikenleri sadece rahatsız edici olmaktan çıkarıp ölümcül hale sokacaktı. Üzerine kirpi dikeni gibi çıkıntı yapan zehir sürülmüş çiviler çakılmış üç metre boyundaki kalaslar, surların önüne bol miktarda yuvarlanılırsa geçilmesi oldukça zor engeller oluştururlardı. Mazgallardan aşağı surlara paralel sallanan uzun bir kütük tırmanma merdivenlerini örümcek ağları gibi temizleyecekti. "Bunlardan hiçbirisi ciddi bir saldırıyı gerçekten engelleyemez, Sparhawk," dedi Kurik, "ama onları okçular ve arbaletçilerin haklayabileceği kadar yavaşlatabilir. Saldıranların çok azı surlara erişecektir."
"Benim de aklımda böyle bir şey vardı," dedi Sparhawk. "Tüm yurttaşları hizmete alıp bu fikir üzerine çalıştırmaya başlayalım. Chyrellos ahalisi şu anda oturmuş bedavadan yemek yiyor. Onlara nafakalarının karşılığını ödemek için bir şans verelim."
Kurik'in engellerinin inşası birkaç gün sürdü; bu arada birkaç Rendor saldırısı daha oldu. Sonra Eğitmen Abriel'in mancınıkları surların önündeki demir dikenleri her yöne bol bol saçtı. Dikenli uzun kalaslar da surlardan yaklaşık yirmi metre kadar uzağa. Bunlardan sonra çok az Rendorlu surlara erişebildi ve bunu başaranlar sura paralel sallanan kütükler yüzünden rahatça hareket edemediler. Naralar atıp, kılıçlarıyla surlara çentikler açarak, okçular onları öldürene kadar etrafta dolaşıp durdular. Bu başarısız saldırıların birkaçından sonra, Martel stratejisini yeniden düşünmek için bir gün kadar geri çekildi. Mevsim hâlâ yazdı. Surların dışındaki Rendor ölüleri güneşin altında şişmeye başladı. Çürüyen et kokusu iç şehri dayanılmaz bir hale getirdi.
Sparhawk ve arkadaşları aradan faydalanıp uzun süredir uzak kaldıkları banyo ve sıcak yemek için genel toplantı binasına geri döndüler. Önce Sör Ulath'ı ziyarete gittiler. Koca Genidian Şövalye yatakta yatıyordu. Gözleri hâlâ boş bakıyordu ve yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Yatmaktan sıkıldım, kardeşlerim," dedi sıkkm bir sesle, "burası sıcak. Niye gidip bir Troll avlamıyoruz? Karda sıkı bir yürüyüş kaynayan kanımızı biraz serinletir."
"Kendini Heid'deki Genidian genel toplantı binasında sanıyor," dedi yavaşça Sephrenia. "Devamlı Troll avına gitmeyi istiyor. Beni

hizmetçi kız sanıp her türlü uygunsuz teklifte bulunuyor."
Bevier'in ağzı açık kaldı.
"Ve bazen ağlıyor," diye ekledi Sephrenia.
"Ulath mı?" dedi şaşkınlıkla Tynian.
"Ama bu bir hile olabilir. İlk yapışında onu teselli etmeye çalıştım ve bu bir tür güreş müsabakasına döndü. Hâlâ çok güçlü."
"İyileşecek mi?" dedi Kalten. "Yani bilincini kazanacak mı?"
"Bunu söyleyebilmek çok zor Kalten. O darbe beynini zedelemiş galiba, sonucu asla bilemezsiniz. Şimdi gidin, bir tanelerim. Onu rahatsız etmeyelim."
Ulath, Troll dilinde uzun ve abuk sabuk bir konuşma yapmaya başladı. Sparhawk bu dili hâlâ anladığını fark edince şaşırdı. Seph-renia'nm Ghwerig'in mağarasında yaptığı büyünün etkisi sürüyor gibiydi.
Sparhawk banyo ve tıraştan sonra, üzerine keşiş cüppesi giyip yemeğin uzun bir masaya yerleştirildiği ve tamamen terk edilmiş yemekhanede diğerlerine katıldı.
"Martel'in bundan sonra yapacağı şey ne?" diye soruyordu Eğitmen Komier, Abriel'e.

ilhanx

"Büyük ihtimalle standart kuşatma taktiklerine geri dönecek," dedi Abriel. "Duracak ve kuşatma makinelerinin bizi dövmesine izin verecektir. Bu fanatikler onun çabuk bir zafer için tek şansıydı. Bu biraz daha uzun sürebilir."
Hepsi de şehre düşen koca kayaların tekdüze gümbürtülerini dinleyip sessizce oturdular.
Sonra Talen koşarak odaya daldı. Yüzüne bir şeyler bulaşmıştı, elbiseleri kirliydi. "Biraz önce Martel'i gördüm," dedi heyecanla.
Kalten iskemlesine iyice yayılıp, "Hepimiz gördük," dedi. "Arada sırada etrafa bakmak için surlann dışında atıyla dolaşıyor."
"Surların dışında değildim Kalten. Bazilika'ran altındaki mahzendeydi."
"Sen ne diyorsun, evladım?" diye sordu Dolmant.
Talen derin bir nefes aldı. "Ne - hım - şey, Chyrellos hırsızlarını iç şehirden nasıl çıkardığıfnı size söylediğimde size karşı tamamen dürüst değildim, beyler," diye itiraf etti. Bir elini kaldırdı. "Hırsızlar ve surların üzerindeki ipli kilise askerleri arasındaki buluşmayı ben ayarladım. Bu bölüm tamamen doğruydu. Size söylemediğim

tek şey, bir yol daha bulmuş olmam. Sizi sadece bir yığın ayrıntıyla sıkmak istememiştim. Buraya geldiğimiz ilk günlerden birinde tesadüfen Bazilika'nm en alt mahzenine indim ve orada bir geçit buldum. Ne için kullanıldığını bilmiyorum ama kuzeye doğru gidiyor. Yusyuvarlak. Duvar ve zemin taşlan düz. Geçidi izledim, beni şehrin dışına çıkardı."
"Geçit olarak kullanıldığını gösteren bir iz var mı?" diye sordu Başpiskopos Emban.
"İlk geçişimde yoktu, Ekselansları. Örümcek ağları ip gibi sağlamdı."
"Evet," dedi Sör Nashan. "Orasını duymuştum ama araştırmak için hiç gitmedim. Eski işkence odaları o mahzenin altındadır. Orası çoğu insanın uzak durmak istediği bir yer."
"Geçit, Nashan," dedi Vanion. "Ne için yapılmış?"
"Eski bir su kemeri, Lordum. Bazilika'nm ilk halinin bir parçası. İç şehre su. getirmek için Kydu Nehri'ne kadar uzanır. Herkes bana onun asırlar önce yıkıldığını söyledi."
"Tamamı değil, Aziz Şövalye," dedi Talen. "İşe yarayacak kadarı ana şehre uzanıyor. Kısaca, etrafa bakmıyordum ve onu - o geçide ne demiştiniz?"
"Bir su kemeri," diye yardımcı oldu Nashan.
"Bu özel bir kelime. Her neyse, onu buldum ve izledim. Şehirde, birkaç sokak ilerde bir ambarın mahzenine açıldı. Ama oradan daha uzağa gitmiyordu zaten gitmesi de gerekmezdi. Mahzenden ara sokağa açılan bir kapı var. Chyrellos hırsızlarına sattığım bilgi buydu. Bu öğlen tam o mahzendeydim ki Martel'in geçitten gizli gizli çıktığını gördüm. Saklandım, beni görmeden geçip gitti. Yalnızdı, bu yüzden onu izledim. Bir tür depoya gitti. Orada onu An-nias bekliyordu. Ne konuştuklarını duyamadım ama çok ciddi plan yapan insanlar gibi kafa kafaya vermişlerdi. Bir süre daha konuşup depoyu terk ettiler. Martel Annias'a her zamanki işareti beklemesini sonra yine onunla burada buluşmasını söyledi. Dedi ki "Çatışma başladığında güvenli bir yerde olmanı istiyorum." Sonra Annias Wargun'un ortaya çıkabilme olasılığından endişelendiğini söyledi ama Martel güldü ve dedi ki "Wargun'u merak etme, dostum. Burada olanlardan haberi yok." Sonra gittiler. Bir süre daha bekleyip doğru buraya geldim."

"Martel nasıl oldu da su kemerini buldu?" diye sordu Kalten.
"Bence adamları hırsızlardan birini kovaladı ve buldu." Talen omuz silkti. "İş hırsız kovalamaya gelince herkesin yurttaşlık damarları kabarır. Bazen yabancılar tarafından kovalandığım oldu."
"Bu Wargun'un yokluğunu açıklıyor," dedi Komier. "Herhalde bütün habercilerimiz pusuya düşürüldü."
"Ve Ehlana, Stragen ve Platime ile Cimmura'da," dedi endişeli bir tonda Sparhawk. "Mahzene gidip Martel'i bekleyeceğim. Eninde sonunda oraya gelecek, onu pusuya düşürebilirim."
"Kesinlikle hayır!" dedi sertçe Emban.
"Ekselansları," diye itiraz etti Sparhawk, "sararan Martel ölürse kuşatmanın onunla beraber yok olacağı gerçeğini gözden kaçırıyorsunuz."
"Sanırım sen buradaki esas hedefinin Annias'ı yenmek olduğu gerçeğini gözden kaçırıyorsun. Buradaki konumumuz çok inceliyor, baylar. Etraftaki yangınlar yeni bir mahalleye sıçradıkça birkaç oy daha kaybediyoruz."
"Talen'in Annias ve Martel arasındaki görüşmeyi bildirmesi Hiyerarşi'yi şüphede bırakmaz mı, Ekselansları?" dedi Kalten.

ilhanx

"Hiyerarşi'nin, çoğu Martel'in kim olduğunu bilmiyor bile," diye cevapladı Emban, "ve çocuk güvenilir bir tanık değil. Chyrel-los'tan birisi onun hırsız olduğunu bilebilir. Bizim tamamen çürü-tülemez ve güvenilir bir tanık bulmamız gerekiyor. Tarafsızlığı asla sorgulanamayacak biri."
"Patriğin özel muhafız komutanına ne dersiniz?" diye önerdi Ortzel.
"Tam adamı," diye parmaklarını şaklatarak onayladı Emban. "Onu Martel ve Annias'm konuşmasını duyabileceği bir yere götü-rebilirsek, bu Hiyerarşi'nin önünde sunulacak bir şey olabilir."
"Martel su kemerinden gelirse yanında küçük bir ordu da getireceği gerçeğini gözden kaçırmıyor musunuz, Ekselanslan?" diye sordu Vanion. "Çarpışma başlamadan Annias'in güvenliğini istediğiyle ilgili bir şeyler söyledi. Bu Bazilika'ya yapılacak sürpriz bir saldırıya komutanlık etmeyi planladığını gösteriyor. Bütün başpiskoposlar kaçarsa tanığın bir tane bile dinleyici bulamayacaktır."
"Beni ayrıntılarla uğraştırma, Vanion," dedi hafife alarak Emban. "Sadece aşağı adam yolla."

"Memnuniyetle ama bu adamları nereden bulacağım."
"Surdaki adamlardan bazılarını al. Zaten bir şey yapmıyorlar."
Vanion'm yüzü kızanp alnında kaim bir damar atmaya başladı.
"Bırak da ben açıklayayım, Vanion," diye önerdi Komier. "Felç geçirmeni istemiyoruz." Rahat bir şekilde minik şişko başpiskoposa döndü. "Ekselansları," dedi yumuşakça, "sürpriz bir saldırı planladığınızda, genelde düşmanınızın dikkatini başka yöne çekmek istersiniz. Bunun sizin için bir anlamı var mı?"
"Evet -" dedi kuşkuluca Emban.
"En azından ben öyle yapardım. Martel çok iyi eğitim görmüş biri. Bir şekilde Martel'in şu mangoeler yapılıncaya kadar bekleyeceğinden şüpheleniyorum -"
"Mangoneller," diye düzeltti Eğitmen Abriel.
"Her neyse." Komier omuz silkti. "Sonra surlarımıza vurmaya başlayacak. Sonra da bulabildiği bütün adamlarla surlara saldıracak. İnanın bana, Ekselansları, surların - veya surlardan kalanlar -onlann üzerindeki adamlar çok ama çok meşgul olacaklar, işte o zaman Martel mahzene gelecek ve bizim onunla karşılaşacak hiç yedek adamımız olmayacak."
"Bu kadar uyanık olman gerekiyor mu, Komier?" diye çabucak konuştu Emban.
"O zaman ne yapacağız?" diye sordu Dolmant.
"Başka bir seçeneğimiz yok, Ekselansları," diye cevapladı Vanion. "Su kemerini yıkacağız ki Martel oradan geçemesin."
"Ama bunu yaparsak, Annias ve Martel arasındaki buluşmanın haberini veremeyeceğiz," diye yakınarak itiraz etti Emban.
"Olaya bir bütün olarak bak, Emban," dedi sabırlıca Dolmant. "Yeni bir patrik seçerken Martel'e ihtiyacımız olacak mı?"

on dördüncü bölüm

"ONLAR MERASİM ASKERLERİ, Ekselansları," diye itiraz etti Vanion. "Bu ne merasim geçidi ne de resmi bir nöbet değiştirme." Dördü, Vanion, Dolmant, Sparhawk ve Sephrenia Sor Nashan'm çalışma odasında toplanmışlardı.
"Kışlaların dışındaki avluda eğitimlerini gördüm Vanion," dedi sabırla Dolmant. "Profesyonelleri gördüğümde tanıyacak kadar kendi eğitimimi hatırlıyorum."
"Kaç kişiler, Ekselansları?" diye sordu Sparhawk.
"Üç yüz. Patriğin özel muhafızları olarak, kendilerini Bazilika'yı savunmaya adamışlardır." Dolmant parmak uçlarını birbirlerine vurarak iskemlesine yaslandı. "Fazla tercihimiz olduğunu sanmıyorum, Vanion." Zayıf, dindar yüzü mum ışığı altında neredeyse pa-nldıyormuş gibi gözüküyordu. "Emban haklı. Oylar için yaptığımız mücadele artık pencereden uçmuş durumda. Hiyerarşi'deki kardeşlerim evlerine çok bağlıdır." Yüzünü ekşitti. "Bu, Kilise'nin yüksek mevkideki üyelerinin en önem verdiği şeylerden biri, sadece papaz cüppesi giymek bazılarına yetmez. Evlenmediğimiz için eşlerimizin güzelliğiyle gururlanamayız. Kendimizi barışa adadığımız için gücümüzü savaş meydanında ortaya koyamayız. Bize kalan tek şey saraylarımız. İç şehre çekilip, kardeşlerimin saraylarını Martel'in yağmacılarına bıraktığımızda en az yirmi oy kaybettik. Kesinlikle Martel ve Annias arasındaki danışıklı dövüşün kanıtlarını bulmamız gerekiyor. Bunu yapabilirsek, işi tersine çevirebiliriz. Bu durumda sarayların yanışı bizim değil Annias'm hatası olur." Sonra Sephrenia'ya baktı. "Senden bir şey yapmam istemeliyim, küçük ana," dedi.
"Tabii, Dolmant." Sephrenia sevecence gülümsedi.
"Bunu senden resmen isteyemem," dedi gülümseyerek "artık

ilhanx

inanmadığım kabul edilen şeylerle ilgisi var."
"O zaman eski bir Pandion olarak iste, bir tanem," diye önerdi Sephrenia. "Bu şekilde ikimizde kötü arkadaşlar arasında olduğun gerçeğine akhrmayabiliriz."
"Teşekkür ederim," dedi tatsızca Dolmant. "Orada olmadan mahzeni çökertmenin bir yolu var mı?"
"Bunu halledebilirim, Ekselansları," diye atıldı Sparhawk. "Bhelliom'u kullanabilirim."
"Hayır, kullanamazsın," diye hatırlattı Sephrenia. "Yüzüklerin ikisi de sende değil." Tekrar Dolmant'a baktı. "İstediğini yapabilirim, ama Sparhawk'm mahzende olması gerekiyor. Büyüyü onun vasıtasıyla yönlendirebilirim."
"Doğrusu bu daha iyi. Vanion, bakalım bu konuda ne düşüneceksin. Seninle patriğin muhafız komutanı Delada ile konuşacağız. Güvenilebilir birinin emri altında muhafızları mahzene yerleştirebiliriz."
"Kurik?" diye önerdi Sparhawk.
"Tam adamı," diye onayladı Dolmant. "Kurik bana bir şey em-retse hemen uyacağımdan korkuyorum." Dolmant bir an durdu. "Niye onu şövalye yapmadın, Vanion?"
"Onun sınıf önyargıları yüzünden, Dolmant." Vanion güldü. "Kurik şövalyelerin uçan, boş kafalı adamlar olduğuna inanır. Bazen onun haklı olduğunu düşünürüm."
"Tamam o zaman," diye devam etti Dolmant. "Kurik ve muhafızları Sephrenia'yı beklemeleri için mahzene koyacağız - tabii ki iyice gizleyerek. Martel'in ana saldırısının başlamasının ilk işaretleri ne olabilir?"
"Koca kayaların gökten yağması derim, sence öyle değil mi, Sparhawk? Bu mangonellerin hazır olduğunun işareti olacaktır. Onların düzgün çalıştığından emin olmadan başlamayacaktır."
"Ve bu da onu su kemerinden geçmesi için en uygun zaman olacaktır, değil mi?"
Vanion başını sallayarak onayladı. "Daha önce mahzene girip fark edilirlerse bu çok büyük bir şans olur."
"Birbirine çok daha iyi oturuyor." Dolmant kendinden memnun gözüktü. "Sparhawk ve Albay Delada'yı kayalar yağana dek surda tutacağız. Yağmaya başlayınca, ikisi de Annias ve Martel arasındaki

konuşmaya kulak misafiri olmak için mahzene inecekler. Patriğin muhafızları su kemerinin girişini tutamazlarsa, Sephrenia tüneli çökertir. Gizli saldırıyı durdurup Annias'a karşı delil buluyoruz. Ve Annias ile Martel'i yakalayabiliriz de. Ne diyorsun, Vanion?"
"Bu mükemmel bir plan, Ekselansları," dedi ciddi bir suratla Vanion. Ama Sparhawk bir yığın açık görmüştü. Yıllar Vanion'm strateji hissini köreltmiş gibiydi. "Ben sadece bir tek pürüz görebiliyorum," dedi Vanion.
"Ya?"
"Şu makineler surları yıkmaya başladığında büyük ihtimalle aramızda, iç şehirde, paralı asker sürüleri olacak."
"Bu biraz güçlük yaratacak, değil mi?" diye hafif bir kaş çatısıyla kabul etti Dolmant. "Her neyse, gidip Albay Delada ile konuşalım. Ortaya bir şey çıkacağından eminim."
Vanion iç çekip odadan çıkan Demos Başpiskopos'unu izledi.
"Her zaman böyle miydi?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhawk.
"Kim?"
"Dolmant. Sanırım iyimserliği götürebileceği kadar ileri götürmek için elinden geleni yapıyor."
"Bu sizin Elene düıi, bir tanem." Gülümsedi. "Dolmant Tanrı'nm inayeti kavramına profesyonelce kendini adamış. Styricler buna kaderciliğin en kötü tarafı diye bakar. Canını sıkan nedir, bir tanem?"
"Mükemmel derecede mantıklı bir yapı üzerime yıkıldı, Sephrenia. Artık Perraine'yi biliyoruz, bu yüzden o gölge ile Azash arasında hiçbir bağlantı kalmadığı anlaşıldı."
"Niye kanıtlar konusunda bu kadar saplantılısın, Sparhawk?"
"Anlamadım?"
"Mantıklı bir bağlantı elde edemedin diye bütün teoriyi atmaya hazırsın. Zaten kurduğun mantık oldukça zayıftı. Bütün yaptığın mantığın hislerine uysun diye olayları çarpıtmaktı - bir tür inanç sıçrayışını haklı çıkarmak. Gölgenin Azash'tan geldiğini hissettin -inandın. Bu benim için yeterli. Zaten senin mantığından çok hislerine güvenmeni daha doğru buluyorum."
"Nazik ol," diye çıkıştı Sparhawk.
Kadın gülümsedi. "Mantığı atıp şu sıçrayışa güvenmeye başlama zamanı geldi, Sparhawk. Sör Perraine'nin itirafı şu gölge ve sana yapılan saldırıların arasındaki bağlantıları siliyor, değil mi?"

ilhanx

"Korkarım ki öyle," diye kabul etti, "ve işleri daha da zorlaştırıyor, son zamanlarda gölgeyi görmedim bile."
"Görmemen onun orada olmadığı anlamına gelmiyor. Onu her görüşünde ne hissettiğini tam olarak anlatır mısın."
"Bir iç ürpermesi ve o şey her neyse, onun aşın derecede benden nefret etme hissi vardı," diye cevapladı. Daha önce de benden nefret edenler olmuştu Sephrenia, ama böyle değil. Bu gayri insani."
"Tamam, bu bir şeyi açıklıyor. Bu doğaüstü bir şey. Başka?"
"Ondan korkuyordum." Bunu açıkça kabul etti.
"Sen mi? Ben o sözün anlamını bilmediğini düşünüyordum."
"Biliyorum, tamam."
Sephrenia bunu düşündü, minik, mükemmel yüzü kırıştı. "Te-orinpek gerçekçi değil, Sparhawk. Azash'ın seni öldürmek için bir haydut bulması ve sonra Bhelliom'u ele geçirmek için onun peşine takılmak zorunda kalması pek anlamlı olmaz değil mi?"
"Sanırım biraz kullanışsız ve dolambaçlı bir teori."
"Tamamen öyle. Haydi, olma olasılığını inceleyelim."
"Bunu yapmam beklenemez küçük ana. Anlarsın, ilahi takdir."
"Kes şunu."
"Peki, hanfendi."
"Diyelim ki, Martel Perraine'yi - Annias'a danışmadan - ihanete zorladı, böyle olması Otha ile anlaşanın Annias olduğunu, Martel olmadığı varsayıyor."
"Martel'in Otha ile kişisel olarak anlaşacak kadar ileri gideceğini sanmam."
"Ben o kadar emin olmazdım, Sparhawk. Ama seni öldürme kararının Otha'mn değil, Martel'in fikri - veya Azash'ın hazırladığı bir tür karmaşık plan - olduğunu kabul edelim. Bu mantığmda-ki gediği kapatacaktır. Gölge Azash ile bağlantılı olabilir ve kesinlikle sana yapılan saldırılarla herhangi bir bağlantısı yoktur."
"O zaman o ne yapıyor?"
"Büyük olasılıkla izliyor. Azash senin ve Bhelliom'un kesinlikle nerede olduğunu bilmek istiyor. Bu mücevheri keseden her çıkarışında o gölgeyi neden gördüğünü açıklayabilir."
"Bu iş başımı ağrıtmaya başladı küçük ana. Her şey Dolmant'ın planladığı gibi giderse, çok geçmeden Martel'i ve Annias'ı hapsedeceğiz. Onlardan - baş ağrımı geçirecek kadar - cevap alabiliriz."
219

PATRİĞİN ÖZEL MUHAFIZLARININ komutanı Albay Delada tıknaz, sağlam yapılı, kısa kesilmiş kızıl saçlarıyla kırışık yüzlü bir adamdı. Resmi konumuna rağmen, bir savaşçı gibi davranıyordu. Cilalı göğüs zırhı, kabartmalı, yuvarlak bir kalkanı vardı ve birliğinin geleneksel kısa kılıcını takmıştı. Diz boyu pelerini kırmızı renkliydi. Siperliksiz miğferinin at kılından bir sorgucu vardı. İkisi iç şehir surlarına bitişik bir evin düz çatısından duman tüten yıkıntılara bakarlarken, "Gerçekten o kadar büyükler mi, Sor Spar-hawk?" sordu.
"Gerçekten bilmiyorum, Albay Delada," diye cevapladı Spar-hawk. "Daha önce hiç görmedim. Bevier görmüş ve bana en az büyük bir ev kadar olduklarını söyledi'
"Gerçekten bir öküz büyüklüğünde kayalar atabiliyorlar mı?"
"Bana öyle söylediler."
"Dünya nereye gidiyor?"
"İlerleme deniyor, dostum," dedi ekşi bir ifadeyle Sparhawk.
"Bütün bilim adamlarını ve mühendisleri asarsak dünya daha iyi bir yer olacaktır, Sör Sparhawk."
"Ve avukatları da."
"Oh, evet, kesinlikle avukatları da. Herkes bütün avukatları asmak ister." Gözleri kısıldı. "Niye bana karşı bu kadar ketum davranıyorsunuz, Sparhawk?" diye duyarlılıkla sordu. Delada kızıl saçlı insanların kalıplarına aynen uyarmış gibi gözüküyordu.
"Senin tarafsızlığını korumamız lazım, Delada. Bir şey göreceğini - ve duyacağını umuyoruz - bu çok önemli. Daha sonra, bu konuda tanıklık etmek için çağrılacaksın. Orada tanıklığına şüphe düşürmeye çalışacak insanlar olacaktır."
"Çalışmasalar daha iyi olur," dedi ateşlice albay.
Sparhawk gülümsedi. "Göreceğin ve duyacağın şeyler hakkmda önceden bir şey bilmezsen, kimse tarafsızlığm hakkmda ortaya bir soru atamaz."
"Aptal değilim ve gözlerim var. Seçimle ilgisi var, değil mi?"
"Şu anda Chyrellos'daki her şeyin - belki şu dışarıdaki kuşatma hariç - seçimle ilgisi var, Delada."

ilhanx

"Ben olsaydım kuşatmanın buna dahil olmadığı üzerine önemli miktarda parayla bahis oynamazdım."
220

"Bu konuşmamamız gereken alanlardan biri, Albay."
Delada zafer kazanmışçasma, "Ya!" dedi. "Düşündüğüm gibi."
Sparhawk surların üstünden baktı. Önemli olan Martel ve Annias arasındaki danışıklı dövüşü şüpheye yer bırakmadan ispatlamaktı. Sparhawk bu konuda endişeliydi. Cimmura Piskoposu ve dönek Pandion arasındaki kjonuşma Martel'in kimliğini ortaya çıkarmazsa, Delada'nm yapabileceği tek şey Annias ve isimsiz bir yabancı arasındaki şüpheli bir konuşmayı Hiyerarşi'ye rapor etmek olacaktı. Bununla beraber, Emban, Dolmant ve Ortzel fikirlerinden caymıyordu. Delada'ya kesinlikle tanıklığının saflığını bozacak türde bir bilgi verilmeyecekti. Sparhawk bu yüzden, özellikle Başpiskopos Emban'dan hayal kırıklığına uğratmıştı. Şişko din adamı diğer bütün konularda dalevereci ve düzenbazdı. Niye birden bu can alıcı noktada ahlaki kurallara uymaya başlamıştı ki?"
"Başlıyor Sparhawk" diye meşalelerin aydınlattığı surlardan seslendi Kalten. "Rendorlular engellerimizin içinden ortaya çıkıyorlar."
Çatı surlardan daha yüksekti ve Sparhawk rahatça duvarların ilerisini görebildi. Rendorlular daha evvelki gibi uluyarak fırladılar. Kütükleri uçarına zehir sürülmüş sivri kazıklarına aldırmadan yoldan çektiler. Hatta çılgınca dini bir coşkuya kapılan bir çoğu işi kendilerini zehirli kazıkların üzerine atacak kadar ileri götürdü. Geniş sokaklar kısa zamanda temizlendi ve saldırı kuleleri yavaşça surlara doğru harekete geçip duman tüten şehrin içinde ağır ağır ilerledi. Sparhawk saldın kulelerinin, üzerlerinden derecikler akacak kadar ıslatılmış inek postuyla örtülü kalın kalaslardan yapılmış olduğunu gördü. Ne bir arbalet oku ne de bir cirit kalasları delip geçemezdi. Yanan zift ya da neft ıslak derileri ateşe veremeyecekti. Martel birer birer savunmalarını çözüyordu.
"Gerçekten Bazilika'nm içinde bir çarpışma olacağını umuyor musun, Sparhawk?" diye sordu Delada.
"Umalım olmasın, Albay," diye cevapladı Sparhawk. "Ama hazır olmak en iyisi. Muhafızlan mahzene yerleştirdiğin için gerçekten teşekkür ederim - özellikle onlara niye ihtiyacımız olduğunu söylemememe rağmen. Yoksa surlardan adam çekmemiz gerekecekti."
"Biliyorsun ki ne yaptığını biliyormuş gibi gözükmem gerekiyor, Sparhawk," dedi yerinerek Delada. "Bütün birliği senin silahtarının emrine vermek yardımcımın canını biraz sıkar."
221

"Taktik bir karar, Albay. Mahzen çok fazla yankı yapıyor. Adamların bağırdan emirleri anlamayabilirler. Kurik ile çok uzun zamandır beraberiz ve bu durumlar için metotlar geliştirdik."
Delada surlarm önündeki boş alanda lambur lumbur geçen saldırı kulelerine baktı. "Büyükler, değil mi?" dedi. "Bunlardan birinin içine kaç adam sıkışabilir?"
Sparhawk çatıya yağmaya başlayan oklardan vücudunu korumak için kalkanını kaldırırken, "Bu adamlarına ne kadar düşkün olduğuna bağlı," dedi, "birkaç yüz."
"Kuşatma taktiklerinden pek anlamam," diye kabul etti Delada. "Şimdi ne oluyor?"
"Surlara sökün ederek savunmada kilere saldıracaklar. Savunma-dakiler de kuleleri iteklemeye çalışacaklar. Bir çok kişi yaralanacak."
"Şu mangoneller ne zaman devreye girecekler?"
"Kulelerin birkaçını surlara sıkıca yerleştiklerinde."
"Kendi adamlarının üzerine kaya mı atacaklar?"
"Kulelerdeki adamlar pek önemli değil. Çoğu Rendorlu - engelleri temizlemeye çalışırken ölenler gibi. Bu ordunun başındaki adam hümanist sayılamayacak biri."
"Onu tamyor musun?"
"Oh, evet, hem de çok iyi."
"Onu öldürmek istiyorsun?" diye kurnazca sordu Delada.
"Bu fikir birkaç kez aklıma geldi."
Kulelerden biri artık surlara çok yakındı. Savunucular yağmur gibi ok yağdırıp, yaklaşan yapının çatısına uzun halatlara bağlı demir kancalar attılar. Sonra halatları çekmeye başladılar. Kule, yalpaladı, öne arkaya sallandı ve sonunda yankılanan bir gürültüyle tepe taklak devrildi. İçindeki adamların bazısı acıdan bazısı korkudan çığlıklar atmaya başladı. Bir sonra neyin geleceğini biliyorlardı. Kulenin devrilişi kalasları kırmıştı ve kale kırık bir yumurta gibi açıldı. Kazanlar dolusu zift ve neft, yıkıntının ve dağılan adamlarm üzerine döküldü. Meşaleler fokur fokur kaynayan sıvıyı tutuşturdu.
Yanan adamların ümitsiz çığlıkları surların dibinden müthiş bir şekilde yukarıya gelirken Delada zorlukla yutkundu. "Bu sık sık olur mu?" diye rahatsız bir sesle sordu.

ilhanx

"Öyle olacağını umalım," dedi kasvetle Sparhawk. "Dışarıda ne kadar çok öldürürsek surların içine giren o kadar az olur." Spar-
222

hawk çabuk bir büyü yaptı ve genel toplantı binasında oturan Sephrenia ile konuştu. "Şu anda burada düşmanla kapışmak üzereyiz küçük ana," diye bildirdi. "Martel'den bir haber var mı?"
"Hiçbir şey yok, bir tanem." Sephrenia'nın sesi neredeyse bir fısıltı gibi geldi kulağına. "Dikkatli ol, Sparhawk. Kendini öldürtür-sen Aphrael sana çok kızar."
"Söyle ona isterse gelip yardım edebilir."
"Sparhawk!" Sephrenia'nın ses tonu yarı şaşkın yan neşeliydi.
"Kimle konuşuyorsunuz, Sör Sparhawk?" Delada'mn sesi şaşkındı ve yakında kimse var mı diye etrafına bakıyordu.
"Oldukça dindarsınız, değil mi, Albay?"
"Ben Kilise'nin bir evladıyım, Sparhawk."
"Söylersem sizi rahatsız edebilir. Askeri tarikat üyelerinin normal Elene üyelerinin yapmasına izin verilen şeylerden daha fazlasını yapmasına izin verilir. Niye bu konuyu kesmiyoruz ki?"
Savunucuların bütün güçlerini kullanmalarına rağmen saldırı kulelerinin birkaçı surlara ulaşıp tepelerindeki açılır kapanır köprüler mazgalların üstüne indi. Kulelerden biri kapının yanındaki duvar yanaştı. Sparhawk'in arkadaşları hazırdılar. Açılır kapanır köprüye dalıp kulenin içine atıldıkları saldırıyı Tynian yönetti. Arkadaşları canlarını dişlerine takıp kulenin içinde gözden kaybolurlarken Sparhawk nefesini tuttu, içerden gelen sesler çarpışmanın vahşetini gösteriyordu. Silah şakırtısı, çığlıklar ve inlemeler vardı. Tynian ve Kalten dışarı çıktı. Kalın kalaslı açılır kapanır köprüyü koşarak geçtiler. Zırhlı elleriyle zift ve neft kaynayan bir kazanı kaldırdılar. Onunla beraber yalpalayarak köprüden geriye döndüler ve tekrar içerde kayboldular. Ziftin kulenin iç merdivenlerdeki adamların yüzlerine boşaltılmasıyla içerdeki çığlıklar arttı.
Şövalyeler kuleden çıktılar. Surlara ulaştıklarında Kalten bir meşale aldı ve savsak gözüken bir atışla yapının içine fırlattı. Kule bir baca gibi yandı. Siyah duman, açılır kapanır köprünün kapamış olduğu kapı aralığından kocaman bir bulut gibi çıktı ve ardından koyu portakal rengi alevler çatıdan fışkırdı. Kulenin içinden gelen çığlıklar arttı ve sonra tamamen kesildi.
Şövalyelerin sur boyunca yaptıkları karşı saldırılar saldırganların ilk dalgasmı durdurmaya yeterliydi. Mazgalların savunması bir çok hayata mal olmuştu. Oklar dolu gibi surların üzerine yağmış ve
223

bir çok kilise askerleriyle şövalyelerin çoğu onlara hedef olmuştu.
"Tekrar gelecekler mi?" diye sıkıntılı bir şekilde sordu.
"Hiç şüphesiz," diye kısaca cevapladı Sparhawk. "Şimdi kuşatma makineleri surları bir süre dövecek ve sonra daha fazla kule açık bölgeyi geçecek."
"Daha ne kadar dayanabiliriz?"
"Bu ataklardan dört ya da beş tanesine. Sonra mangoneller duvarları yıkmaya başlayacaklar. İşte o zaman çarpışmalar şehrin içinde başlayacak."
"Kazanamayız, değil mi, Sparhawk?"
"Büyük ihtimalle hayır."
"O zaman Chyrellos'un sonu geldi?"
"Chyrellos'un sonu daha iki ordu ortaya çıktığında gelmişti, Delada. Şehre yapılan saldırının arkasındaki strateji eksiksiz - hatta görkemli bile diyebilirsin."
"Bu koşullar altında sergilediğin çok tuhaf bir tavır, Sparhawk."
"Buna profesyonellik denir. İnsan kendi hasmının dehasını takdir etmesi gerekir. Şüphesiz ki bu yapmacık bir tavırdır ama bariz bir soyutlanmayı oluşturmaya yardımcı olur. Son direnmeler çok umutsuz ve coşkuyu devam ettirmek için bir şeye ihtiyacın var."
Berit, Sparhawk ve Delada'nm durduğu damın kapağından güçlükle tırmanarak çıktı. Çömezin gözleri faltaşı gibi açıktı ve net bakmıyormuş gibiydi. Başı tik gibi sallanıyordu. "Sör Sparhawk!" diye bağırdı, sesi gereksiz derecede yüksekti.
"Evet, Berit?"
"Ne dediniz?"
Sparhawk ona yakından baktı. "Ne var, Berit?" diye sordu.
"Özür dilerim, Sör Sparhawk. Duyamıyorum. Saldırı başlayınca Bazilika'da çanları çaldılar. Bütün çanlar kubbenin üzerindeki kümbetin içindeydi. Hayatınızda asla o kadar gürültü duymamış-smızdır." Berit utanıp avucunu başının yanma sertçe vurdu.

ilhanx

Sparhawk omuzlarından yakalayıp doğrudan yüzüne baktı. "Ne oluyor?" dedi, dudaklarını abartılı şekilde oynatarak.
"Özür dilerim, Sör Sparhawk. Çanlar beni biraz şaşırttı. Arruk Nehri'nin diğer tarafındaki çayırlarda yaklaşan binlerce meşale var. Bilmeniz gerektiğini düşündüm."
"Takviye mi?" dedi ümitlice Delada.
224

"Öyle olduklarından eminim," diye cevapladı Sparhawk, "ama hangi ordu için?"
Arkalarında büyük bir çarpmanın patlaması oldu ve üzerine düşen koca kayayla oldukça büyük bir ev kendi üzerine çöktü.
"Tanrım!" diye bağırdı Delada. "O kaya inanılmaz derecede büyüktü. Bu surlar öyle darbelere asla dayanamayacaklar."
"Evet. Mahzene inme zamanımız geldi, Albay."
"Büyük kayaları senin düşündüğünden daha önce atmaya başladılar, Sparhawk," diye belirtti albay. "Bu iyiye işaret değil mi?"
"Bunu pek anlayamadım."
"Batıdaki ordunun bize gelen yardım kolu olduğu anlamına gelebilir mi?"
"Surlarımızın dışındakiler paralı asker, Albay. Nehrin diğer tarafındaki arkadaşlanyla yağmayı paylaşmamak için surlarımızı hızla aşmaya uğraşıyor olabilirler."
BAZİLİKANIN EN ALT mahzeni devasa taşlarm büyük çabalarla yontulup kocaman payandalarla desteklenen alçak, uzun silindir biçiminde tonozlara yerleştirilmesiyle inşa edilmişti. Yukarıda yükselen binanın bütün ağırlığı bu güçlü kemerlere biniyordu. Öleli çok olmuş din adamlarının karanlık bir sessizlik içinde çürü-yüp giden kemiklerinin bulunduğu yeraltı mezarlığının da altında yatan bu mahzenler loş, serin ve oldukça rutubetliydi.
"Kurik!" diye fısıldayarak seslendi Sparhawk, Delada ile beraber silahtan ve adamlarının beklediği mahzenin diğer tarafını ayıran parmaklıklı kapıya geldiğinde.
Kurik sessizce parmaklıklara geldi.
"Mangoneller başladı," dedi Sparhawk, "batıdan gelen büyük bir ordu var."
"Bir yığın iyi haberle dolusunuz, değil mi, Lordum?" Kurik durdu. "Burası gerçekten pek iyi bir yer değil, Sparhawk. Duvarlarda asılı zincirler ve prangalar var. Geride öyle bir yer var ki Bel-lina'nm içini ısıtabilir."
Sparhawk kısaca Delada'ya baktı.
Delada öksürdü. "Uzun zamandır kullanılmıyor," dedi kısaca. 'Bir zamanlar Kilise sapkınlığı durdurmak için her çareye başvururdu. Bu Kutsal Anamızın tarihindeki parlak bölümlerden biri değil."
225

"Bununla ilgili bazı hikâyeler duymuştum," diye belirtti Spar-hawk. "Burada muhafızlarla bekle, Kurik. Albay ve ben ziyaretçilerimizin ikisi de gelmeden yerlerimize yerleşmeliyiz. Islık çaldığımda hiç bekleme çünkü o anda sana gerçekten ihtiyacım olacak."
"Seni hiç yüz üstü bıraktım mı, Sparhawk?"
"Hayır, işin doğrusu bırakmadın. Bundan bahsettiğim için özür dilerim." Albayı labirentimsi mahzenin diplerine doğru götürdü. "Oldukça büyük bir odaya giriyoruz, Albay," diye açıkladı. "Duvarlar çatlak ve yarıklarla dolu. Burayı bulan genç adam bana etrafı gösterdi. İlgilendiğimiz iki adamın büyük ihtimalle burada buluşacaklarını söyledi. En azından birini tanıyabileceksin. Umarım konuşmaları diğerini de tanıtacaktır. Lütfen, onların söylediklerine dikkat et. Konuşma biter bitmez doğru odana gitmeni ve kapıyı kilitlemeni istiyorum. Ben, Lord Vanion veya Başpiskopos Emban hariç kimseye açma. Bu seni rahatlatacaksa, bir süre için Chyrellos'daki en önemli adam olacaksın ve seni korumak için ordular dikeceğiz."
"Bütün bunlar çok esrarengiz, Sparhawk"
"Şimdilik öyle olması gerekiyor, dostum. Konuşmayı duyduğunda niçin öyle olduğunu anlayacağını umarım. İşte kapı." Sparhawk dikkatle çürümüş kapıyı itti ve her tarafı örümcek ağlarıyla süslenmiş geniş, karanlık bir odaya girdiler. Kapının yanma kaba bir masa ve iki sandalye yerleştirilmişti; masanın ortasındaki kırık tabağın içinde tek bir kaim mum vardı. Sparhawk odanın gerisinde bir girintiye doğru önden ilerledi. "Miğferini çıkart," diye fısıldadı, "pelerinini göğüs zırhına sar. Bir yansıma ihtimaliyle burada olduğumuzu bildirmek istemeyiz."
Delada başını sallayarak onayladı.
"Şimdi mumu söndüreceğim, kesinlikle sessiz olmamız gerekiyor. Konuşmamız gerekirse birbirimizin kulağına yavaşça fısıldamamız lazım." Mumu söndürdü, eğilip yere koydu.

ilhanx

Beklediler. Karanlıkların içinde uzakta bir yerden yavaşça su damlıyordu. Her kanal ne kadar iyi düzenlenmiş gözükse de, her zaman bir sızıntı vardır ve su duman gibi her zaman yolunu bulur.
Boğuk çıtırtı uçsuz bucaksız mahzenin ta öbür ucundan geldiğinde beş dakika - ya da bir saat - hatta bir yüz yıl geçmiş olabilirdi. "Askerler," diye Del'ada'ya fısıldadı Sparhawk. "Başlarındaki

adamın hepsini buraya getirmeyeceğini umalım."
"Kesinlikle öyle," diye fısıldayarak karşılık verdi Delada.
Sonra koyu renk cüppeli ve kukuletalı bir adam elini bir muma siper ederek süzüldü. Masanın üzerindeki mumu yaktı, kendinin-kini söndürdü ve kukuletasını geriye attı.
"Bilmeliydim" diye fısıldadı Delada. "Cimmura Piskoposu."
"Kesinlikle öyle, dostum. Kesinlikle öyle."
Askerler yaklaştılar. Malzemelerinin çıtırtılarını boğmak için çaba sarf ediyorlardı ama askerler grup halinde sessiz hareket etme konusunda asla başarılı olmamışlardır. "Burası yeteri kadar uzak," diye tanıdık bir ses emir verdi. "Çekilin. Gerekirse seslenirim."
Bir duraklama oldu ve Martel içeri girdi. Miğferini elinde taşıyordu, beyaz saçları piskoposun önündeki masada titrek alevlerle yanan tek mumun ışığıyla parladı. "Evet, Annias," diye sözcüklerini yaya yaya konuştu, "iyi bir deneme yaptık ama oyun bitti."
"Sen neden bahsediyorsun, Martel?" diye söylendi Annias. "Her şey bizim istediğimiz yönde gidiyor."
"Yaklaşık bir saat önce yön değişti."
"Üstü kapalı konuşmayı kes, Martel. Anlat neler oluyor?"
"Batıdan yaklaşan bir ordu var, Annias."
"Bana bahsettiğin diğer Cammorialı paralı askerler mi?"
"O paralı askerlerin çoktan köpek maması olduğundan şüpheliyim, Annias." Martel kılıç kemerini çözdü. "Seni bozmaktan nefret ediyorum ama batıdaki Wargun. Göz alabildiğine yayılmışlar."
Sparhawk sevinçten uçtu.
"Wargun mu?" diye çığlık attı Annias. "Onu Chyrellos'dan uzak tutmayı başardığını söylüyordun."
"öyle düşünüyordum ahbap, ama biri ona ulaşmış."
"Ordusu seninkinden büyük mü?"
Martel bıkkınca iskemleye çöktü. "Tanrım, yorgunum," diye itiraf etti. "İki gündür uyumadım. Ne diyordun?"
"Wargun'un adamları seninkinden fazla mı?"
"Ne yazık ki evet. Beni birkaç saat içinde yer bitirir. Onu beklememiz gerektiğini düşünmüyorum. Canımı sıkan tek şey Spar-hawk'in beni ne zaman öldüreceği. Yüzündeki ifadeye rağmen Sparhawk nazik bir adamdır. Benim işimi çabuk bitireceğinden eminim. Perraine beni hayal kırıklığına uğrattı. Eski biraderim ile

ilgili kalıcı bir şey yapabileceğini düşünmüştüm. Oh, evet. Sanırım, Ydra başarısızlığının cezasını öder. Söylediğim gibi, Spar-hawk bunu benim için iki dakikada halleder. Benden çok daha iyi kılıç kullanır. Ama senin endişelenmen gereken çok daha fazla şey var. Lycheas bana Ehlana'nın senin başını bir tepsi üzerinde istediğini söyledi. Babasının ölümünün hemen arkasından, sen onu zehirlemeden önce, Cimmura'da şöyle bir gördüm. Sparhawk naziktir ama Ehlana taştan yapılmış ve senden nefret ediyor. Kafanı kendisi kesmeye bile karar verebilir. O narin bir kız. Çentik çentik boynunu kesmesi yarım gününü alabilir."
"Ama çok yakındık," diye ıstıraplı bir düş kırıklığıyla itiraz etti Annias. "Patriklik tahtı neredeyse avcumun içindeydi."
"O zaman avcunu açıp bıraksan iyi olur. Ölümden kaçarken taşıması ağır olabilir. Arrisa ve Lycheas çadırımda eşyaları topluyorlar ama senin zamanın olmayacak, korkarım. Buradan - benimle -beraber ayrılıyorsun. Bir şeyi açıkça anla, Annias. Seni beklemeyeceğim - asla. Geride kalmaya başlarsan, seni bırakır giderim."
"Almam gereken şeyler var, Martel."
"Olduğundan eminim. Ben bile ha diyince birkaç tane düşünebilirim - kafan bir tanesi - ve Lycheas Sparhawk ile takılan sarışın maymunun insanları asmak gibi sağlıksız bir tutku geliştirdiğini söylüyor. Ne kadar sakar olduğunu bilecek kadar Kalten'i tanırım. İşi yüzüne gözüne bulaştıracağından eminim; ve berbat olmuş bir idamda onur misafir olmak bir öğleden sonrayı hoş bir şekilde geçirmek için iyi bir fikir değil."
"Bu mahzene kaç adam getirdin?" Annias'm sesi korkuluydu.

ilhanx

"Hepsi hepsi yüz kişi."
"Deli misin? Kilise Şövalyeleri ordugâhının tam ortasmdayız."
"Korkaklığın gözükmeye başladı, Annias." Martel'in sesi küçük görmekten kısıktı. "Bu su kemeri çok geniş. Kaçma zamanı geldiğinde iyi silahlı bir paralı askerin üzerinden güçlükle tırmanmayı gerçekten ister miydin?"
"Kaçmak mı? Nereye? Nereye gitme olasılığımız var?"
"Başka nereye ki? Zemoch'a gidiyoruz. Otha bizi koruyacak."
Albay Delada sert bir solumayla nefes aldı.
"Sakin ol, be adam," diye mırıldandı Sparhawk.
Martel ayağa kalktı ve aşağı yukarı volta atmaya başladı, yüzü
228

mum ışığında kıpkırmızıydı. "Söylediklerimi izlemeye çalış, Annias. Ehlana'ya darestimi sen verdin, darestim her zaman ölümcüldür. Tedavisi yok ve sıradan büyü etkileri yok edemez. Bunu biliyorum çünkü büyü konusunda Sephrenia'dan eğitim gördüm."
"Styric cadı!" dedi birbirine geçmiş dişlerinin arasından Annias.
Martel onu cüppesinin önünden yakaladı ve iskemlesinden kaldırıp yarı ayağa dikti. "Ne dediğine çok dikkat et, Annias," dedi dişlerinin arasından Martel. "Küçük anama hakaret etme yoksa senin yakalayanın Sparhawk olmasını dileyebilirsin. Söylediğim gibi, o aslında nazik bir kişidir, ben değilim. Sana Sparhawk'in asla hayal edemeyeceği şeyler yapabilirim."
"Hâlâ ona karşı saygı beslediğine inanamıyorum."
"Bu beni ilgilendirir, Annias. Kraliçeyi sadece büyü iyileştirebi-liyor ve sıradan büyü işe yaramayacaksa, geriye ne kalıyor?"
Annias Martel'in cüppesinin önünde yumruğuyla yaptığı kırışıklıkları eliyle düzeltirken, "Bhelliom mu?" diye tahmin yürüttü.
"Kesinlikle. Sparhawk onu ele geçirmeyi başarmış. Ehlana'yı iyileştirmek için kullandı ve çok büyük olasılıkla hâlâ Sparhawk'da. O etrafa öylesine bırakılacak bir şey değil. Arruk üzerindeki köprüleri yıkmaları için Rendorlulan yollayacağım. Bu Wargun'u biraz geciktirebilir ve bize kaçmak için daha çok zaman sağlar. Bir süre kuzeye gitsek ve doğuya, Zemoch'a dönmeden önce savaş bölgesinden çık-sak iyi olur." Neşesizce sırıttı. "Zaten Wargun her zaman Rendorlulan yok etmek istemişti. Onları köprüleri imha etmek için yollar-sam, bu şanı elde eder. Tanrı bilir ki onları fazla özlemeyeceğim. Askerlerimin geri kalamna nehrin doğu kıyısında Wargun'a direnmelerini söyleyeceğim. Onunla görkemli şekilde mücadele ettikleri bir savaş olacak - çoğunu kesip biçmesinin sadece birkaç saat alacağı. Bu sen, ben ve dostlarımızın buradan tüymek için sahip olacağı bütün süre. Sparhawk'm tam arkamızda olacağını hesaba katabiliriz ve yanma Bhelliom'u alacağına emin olabiliriz."
"Bunu nereden bileceğiz ki? Tahmin yürütüyorsun, Martel."
"Yani bu kadar yıldır onun çevresindesin ve doğru dürüst tanıyamadığını mı söylüyorsun? Hakaret etmek istemem ama tam bir salaksın, biliyor muydun? Otha ordularını doğu Lamorkand'a yığdı. Batı Eosia'ya yürümesi gün meselesi. Önüne çıkan her şeyi öldürecek - erkekleri, kadınları, çocukları, sığırları, köpekleri, vahşi
229

hayvanları hatta balıklan. Bunu engellemek Kilise Şövalyeleri'nin görevi. Dört tarikatı kurduklarında akıllarında Sparhawk vardı. Onda görev aşkı, onur ve azaltılamayan kararlılık var. Sparhawk gibi biri olmak için ruhumu veririm. Otha'yı kesinlikle donduracak tek şey onun iyeliği altında. Dünyada yanında Bhelliom'u getirmesini engelleyecek bir şey var mı? Kafanı kullan, Annias."
"Peki Sparhawk'm elinde Bhelliom'la arkamızdan geldiğini bilerek kaçmamızın ne yararı olacak? Otha'yı ve bizi de yok edecek."
"Mümkünü yok. Sparhawk çok güçlü biri ama bir Tanrı değil. Oysa Azash bir Tanrı. Azash zamanın başından beri Bhelliom'u istiyor. Sparhawk bizi kovalayacak ve Azash onu bekliyor olacak. Azash, Bhelliom'u almak için onu yok edecek. Sonra da Otha istila edecek. Ona böylesine büyük bir hizmet yaptığımız için, bizi mükafatlandıracak - bonkörce. Seni patriklik tahtına geçirecek ve bana da seçtiğim herhangi bir Elenia krallığının - hatta belki hepsinin - tacını verecek. Otha son bin yıldır güce karşı olan isteğini yitirdi. İstersen Lycheas'ı Elenia'ya naip - hatta kral - yapacağım - gerçi bunu istemen için bir tek neden bile düşünemiyorum. Oğlun sümüklü bir gerzek. Görüntüsü midemi bulandırıyor. Niye boğazını sıktırmıyorsun, sonra sen ve Arissa tekrar deneyebilirsiniz? İkiniz de konsantre olursanız, bir bok böceği yerine gerçek bir insan bile yapabilirsiniz."

ilhanx

Sparhawk ani bir ürperti hissetti. Etrafına bakındı. Görememesine rağmen Ghwerig'in mağarasmdaki gölge izleyicinin bu odada bir yerde olduğunu anladı. Sadece Bhelliom'un ismini söylemek bile onu çağırmaya yetiyor olabilir miydi?
"Ama Sparhawk'm bizi izleyeceğini nasıl biliyorsun? Otha ile anlaşmamızı bile bilmiyor, bu yüzden nereye gittiğimiz konusunda ufacık bir fikri bile olmayacaktır."
"Sen safsın, değil mi, Annias?" Martel güldü. "Sephrenia en az beş mil uzaktan bir konuşmayı dinleyebilir ve aynı odadaki herkesinde bunu dinlemesini ayarlayabilir. Sadece bu kadar da değil, şu mahzende bu konuşmaya kulak misafiri olabilecek yüzlerce yer var. Şöyle veya böyle, inan bana, Annias, Sparhawk şu anda bizi dinliyor." Durdu. "Dinlemiyor musun, Sparhawk?" diye ekledi.

on beşinci bölüm
MARTEL'İN SORUSU KÜF kokulu loşlukta asılı kaldı. "Burada kal," diye Delada'ya soğukça fısıldadı Sparhawk. Kılıcına uzandı.
"Kesinlikle olmaz!" diye cevapladı albay, ses tonu çok kararlıydı. O da kılıcını çekti.
Burası tartışmanın ne zamanı ne de yeriydi. "Tamam, dikkatli ol. Ben Martel'i alacağım. Sen Annias'ı yakala."
İkisi de saklandıkları yerden çıkıp masanın üzerinde titreyerek yanan muma doğru yürüdüler.
"Bu sevgili biraderim Sparhawk değil mi," diye ağır ağır konuştu Martel. "Seni tekrar görmek çok iyi bir şey, ahbap."
"Hızlı bak Martel. Çok geçmeden fazla bir şey göremeyeceksin."
"Sana bir iyilik yapmak isterdim Sparhawk, ama korkarım bunu yine ertelemek zorundayız. Acil işlerimiz var, anlarsm." Martel Annias'ı omzundan tutup kapıya doğru itti. "Kımıldan!" dedi çabucak. Sparhawk ve Delada ellerinde kılıçlarla onlara doğru hızla ilerlerken ikisi çabucak dışarı çıktılar.
"Dur!" dedi yanmdakine Sparhawk.
"Kaçıyorlar Sparhawk!" diye itiraz etti Delada.
"Çoktan kaçtılar." Sparhawk bunu büyük bir hayal kırıklığıyla söyledi. "Martel'in koridorlarda yüz adamı var. Sen bize canlı lazımsın, Albay." Sparhawk dışarıdaki koridorda koşturan adamların ayak seslerini duymasıyla kulak tırmalayan bir ıslık çaldı. "Ku-rik ve muhafızlar buraya gelene dek kapıyı tutmamız gerekiyor."
Çürüyen kapıya gidip her biri bir tarafta olmak üzere yerlerini aldılar. Sparhawk taş duvardaki kemerli girişten bir metre gerideki açıklığa çıktı. Pozisyonu kılıcını kullanabilmesine izin veriyordu ama girişten koşarak geçmeye çalışan askerlerin vuruşlan kemerli geçidin üstü ve kenarlarındaki kayalar yüzünden engellendi.

Martel'in paralı askerleri çok geçmeden kızgın Sparhawk'a saldırmanın kötü bir fikir olduğunu keşfettiler; Sparhawk o anda çok kızgındı. Vahşi öfkesini kılıksız görünüşlü askerlere boşalttıkça ölüler üst üste yığılmaya başladı.
Kurik Delada'nın muhafızlarıyla oraya geldiğinde paralı askerler Martel ile Annias'm biraz önce kaçtıkları su kemerinin girişine açılan geçidi savunarak geri çekildiler. Girişten bakan Kurik, "İyi misiniz?" diye çabucak sordu.
"Evet/' diye cevapladı Sparhawk. Sonra uzandı ve albay onu geçmek için zorlarken, Delada'nın kolunu yakaladı.
"Bırak gideyim, Sparhawk," dedi gerilmiş dudaklarının arasından Delada.
"Hayır, Albay. Biraz önce bir süre için Chyrellos'daki en önemli adam olduğunuz hakkındaki söylediklerimi hatırlıyor musunuz?"
"Evet." Delada'nın tonu neşesizdi.
"Büyük ünün daha birkaç dakika önce başladı ve sadece bir anlık kavga isteğin için kendini öldürmene izin vermeyeceğim. Seni odana götürüp kapının dışına bir adam dikeceğim."
Delada şiddetle kılıcını kınına soktu. "Haklısın. Bu sadece - "
"Biliyorum Delada. Ben de aynı şekilde hissediyorum."
Albayın güvenliğini sağladıktan sonra Sparhawk mahzene geri döndü. Kurik'in komutası altındaki muhafızlar saklanmaya çalışan paralı askerlerinin geri kalanlarını temizleme işini ele almışlardı. Kurik meşalelerin aydınlattığı karanlıktan geri geldi. "Korkarım ki Martel ve Annias kaçıp gittiler, Sparhawk," diye bildirdi.
"Bizi bekliyordu Kurik," dedi asık suratla Sparhawk. "Bir şekilde burada olacağımızı veya Sephrenia'nm onu duyabileceğimiz bir büyü ayarlayacağını biliyordu. İşime yarayacak çok şey söyledi."

ilhanx

"Ya?"
"Batıdan gelen ordu Wargun'un ki."
"Tam zamanında geldi." Kurik birden sırıttı.
"Martel nereye gideceğini de söyledi. Onu izlememizi istiyor."
"Ona iyilik yapmaktan sevinç duyacağım. İstediğimizi aldık mı?"
Sparhawk başını sallayarak onayladı. "Delada raporunu sunduğunda Annias tek bir oy bile alamayacak."
"En azından bu da bir şeydir."

"Bu adamların başına bir yüzbaşı koy ve Vanion'u bulalım."
Dört tarikatın eğitmenleri kapıların yanındaki surların üzerinde durmuş artık çekilmeye başlayan paralı askerlere şaşkınca bakıyorlardı. Sparhawk ve Kurik onlara katıldığında Vanion, "Hiçbir neden olmadan saldırıyı kestiler," dedi.
"Yeteri kadar nedenleri var," dedi Sparhawk. "Nehrin öteki tarafındaki Wargun."
"Tanrıya şükür!" diye haykırdı Vanion. "Sonunda haber ulaşmış olmalı. Mahzendeki işler nasıl gitti?"
"Albay Delada çok ilginç bir konuşma duydu. Ama Martel ve Annias kaçtılar. Otha'dan koruma istemek için hızla Zemoch'a gidiyorlar. Martel paralı askerlerin geri kalanını yerleştirmek için Rendorluları köprüleri imha etmeye yolluyor. Onların Wargun'u rahatsız etmekten daha fazla bir şey yapabileceği konusunda pek ümidi yok. Tek umduğu kaçmak için yeterli zamanı kazanacak kadar oyalamak."
"Sanırım Dolmant ile konuşsak iyi olur," dedi Eğitmen Darel-lon. "Durum biraz değişti. Niye arkadaşlarınızı toplamıyorsunuz, Sör Sparhawk? Genel toplantı binasına geri dönüyoruz."
"Haberi yay, Kurik," dedi silahtarına Sparhawk. "Bütün dostlarımız Kral Wargun'un bizi kurtarmaya geldiğini duysunlar."
Kurik başını sallayarak onayladı.
Başpiskoposlar Kral Wargun'un yaklaşma haberini duymaktan rahatladılar. Annias'ın kendini suçladığını duymaktan daha da çok rahatladılar. "Albay, Annias ve Martel'in Otha ile yaptıkları anlaşma konusunda bile tanıklık edebilir," dedi Sparhawk. "Bu işin şanssız tarafı Annias ve Martel'in kaçmalarıydı."
"Haberlerin Otha'ya ulaşması ne kadar sürer?" diye sordu Başpiskopos Emban.
"Sanırım, durum değişir değişmez Otha'nın öğreneceğini kabullenmemiz gerekecek, Ekselansları," dedi Eğitmen Abriel.
Emban beğenmemiş bir bakışla başını salladı. "Sanırım, büyü işlerinden biraz daha."
"Wargun'un yeniden toparlanması ve Zemochlarla karşılaşmak için Lamorkand'a yürümeye başlaması oldukça zaman alacak, değil mi?" dedi Dolmant.
"Bir hafta veya on gün, Ekselansları," dedi Vanion, "yani ucu

ucuna, iki ordunun da öncüleri daha hızlı hareket edebilir ama ana güçler bir haftadan önce harekete geçemeyecektir."
"Bir ordu bir günde ne kadar yol gidebilir?" diye sordu Emban.
"En fazla on mil, Ekselansları," diye cevapladı Vanion.
"Bu saçma, Vanion. Ben bile on mili dört saatte yürüyebilirim ve ben hızlı yürümem."
"Tek başınıza yürüdüğünüzde öyledir, Ekselansları." Vanion gülümsedi. "Gezintiye çıkmış bir adamın kolun gerisinin dağılıp dağılmadığını merak etmesi gerekmez ve gece için yatma zamanı geldiğinde pelerinini bir çalının altına serebilir. Bir ordunun kamp kurması biraz daha uzun sürer."
Emban homurdandı, zahmetlice kalkıp Sör Nashan'm çalışma odasının duvarında asılı Eosia haritasına doğru badi badi yürüdü. Bazı mesafeleri ölçtü. Parmağını haritanın üzerindeki bir noktaya vurarak, "O zaman, yaklaşık olarak burada karşılaşacaklar. Cam-moria Gölü'nün kuzeyindeki ovada. Ortzel, burada arazi nasıldır?"
"Oldukça düz," diye cevapladı Lamork Başpiskopos. "Çoğunlukla çiftlik arazileri, orada burada yayılmış orman parçacıkları."
"Emban," dedi nazikçe Dolmant, "niye stratejiyi Kral VVargun'a bırakmıyoruz? Biliyorsun ilgilenmemiz gereken kendi işimiz var."
Emban utangaçça güldü. "Sanırım işgüzar biri olarak doğmuşum. Hiçbir işi burnumu sokmadan bırakmam." Ellerini düşüncelice arkasında kavuşturdu. "Wargun gelir gelmez Chyrellos'daki her şeyi kontrol altına alacağız. Albay Delada'nm tanıklığı Cim-mura Piskoposu'nun adaylığını tamamen ortadan kaldıracak, bu yüzden niye bu seçim davasını hemen - Hiyerarşi toplu olarak derin bir nefes almadan - temizlemiyoruz? Başpiskoposlar politik hayvanlardır, akıllarını başlarına toplama vakitleri olur olmaz, şu anki ortamda olan her tür fırsatı görmeye başlayacaklar. Tam şu anda, işleri zorlaştıracak, bir yığın

ilhanx

beklenmedik adaya gerçekten ihtiyacımız yok. Elimizden gelirken bu işi basitçe çözelim. Sadece bu kadar da değil, şehrin yanmasına izin verdiğimizde çok sayıda başpiskoposu soğuttuk. Onlar daha kayıp evleri ve diğer şeyler hakkında derin derin düşünmeye başlamadan önce şükran ve minnettarlık etkisi altındaki Hiyerarşi'yi yakalayıp Bazilika'daki boş koltuğu dolduralım. Şimdi üstünlük bizde. Desteklerimiz parçalanmaya başlamadan onu kullanalım."
234

"Tek düşündüğün bu değil mi, Emban?" dedi Dolmant.
"Birisinin bunu düşünmesi gerekiyor, dostum."
"Anna önce Wargun'u şehre soksak iyi olur," dedi Vanion. "Onlara yardım etmek için yapabileceğimiz bir şey var mı?"
"Martel'in generalleri onun ordusuyla karşılaşmak için geriye döndüklerinde iç şehirden çıkabiliriz," diye önerdi Komier. "Arkadan saldırır ve bizi surların içine geri kovalayana kadar canlarını acıtabiliriz. Sonra bizi sıkıştırmaya yeterli askeri geri döndürmek zorunda kalacaklar. Bu Wargun'la karşılaşacak gücü azaltabilir."
"Benim esas çözmeye çalıştığım Arruk üzerindeki şu köprüleri savunmak," dedi Abriel. "Onları tekrar yapmak Wargun'a uzun zaman - ve hayat - harcatacaktır."
"Bu konuda yapabilecek fazla şeyimiz olduğunu sanmıyorum," dedi Darelon. "Rendorluları nehir kıyısından uzak tutacak kadar adamımız yok."
"Ama şehrin içindekileri rahatsız edecek kadarı var," diye belirtti Komier. "Niye surlara dönüp durumu değerlendirmiyoruz ki? Bu kuşatmanın tadını ağzımdan atacak bir şeye ihtiyacım var."
Sona eren yaz ve Chyrellos'da birleşen iki nehrin karanlık yüzeylerinden gecenin serinliğinde çıkan gri, ince buhar yüzünden yaklaşan şafak vaktinde sis oluşmuştu; sisin uzantıları turuncu meşale ışığında dalgalanıyordu. Sis uzaktaki evleri örtmüş ve sonunda kalın yapışkan bir pus tabakası nehir boyunca şehri kaplamıştı.
Saflar arasında harekete geçmek için bir coşku vardı. Şüphesiz taktik nedenler vardı ama taktik generaller içindir; askerler daha çok intikamla ilgilenir. Onlar kuşatma makinelerinin darbelerine dayanmışlar; tırmanma merdivenlerinden gelen fanatiklerle savaşmış ve saldırı kulelerine karşı koymuşlardı. Şu ana dek ku-şatmacılarm fırlattıkları her şeye dayanmak zorunda kalmışlardı. Bu, dayak atanlara biraz dayak atma fırsatıydı ve yüzlerinde acımasız bir bekleyiş ifadesiyle iç şehirden dışarı saldırdılar.
Paralı askerlerinin çoğu Martel'e, yağma, çapul ve yetersiz surlara kolayca saldırma beklentisinin doğurduğu bir coşkuyla katılmışlardı. Ama bu coşku kendilerinden çok daha büyük bir güçle açık arazide karşılaşma fikri karşısında zayıfladı. O anda barışçıl adamlara dönüştüler ve yeni ortaya çıkan savaş karşıtı görüşlerinin saldırıya uğramayacağı yerler aramak için sisli sokaklarda ses-
235

sizce dolaştılar. İç şehirden yapılan huruç harekatı saldırganlar arasında büyük bir şaşkınlık ve büyük hayal kırıklığı yarattı.
Hiç şüphesiz sisin büyük yardımı oldu. İç şehrin savunucuları Kilise Şövalyeleri'nin zırhlarını ya da kilise askerlerinin kırmızı tuniklerini giymeyen herkese saldırdılar. Taşıdıkları meşaleler onlan Kurik'in artık profesyonelleşmiş arbaletçileri için kolay hedefler haline soktu.
Atlı adamlar çok ses yaptığı için, şövalyeler sokaklarda yaya olarak ilerlediler. Bir süre sonra, Sparhawk Vanion'a katıldı. "Burada yapacağımız şey kaçakları toplamak olmalı," diye fikir verdi.
'Tam olarak değil, Sparhawk," diye fikrine katılmadı Vanion. "Kilise askerleri kuşatma altındaydı, bu tip şeyler insanın ruhunu yıpratır. Bizim şüpheli müttefiklerimize, onları başpiskoposlara geri vermeden küçük bir intikam şansı verelim."
Sparhawk başını sallayarak onayladı sonra o, Kalten ve Kurik başa geçmek için ilerlediler.
Balta taşıyan gölgemsi bir figür meşale ışığıyla aydınlanan bir kavşakta belirdi. Hatları ne zırh ne kilise askeri tuniği giydiğini göstermiyordu. Kurik arbaletini kaldırıp nişan aldı. Son anda, silahını yukarı kaldırdı ve ok şafak öncesi karanlığmdaki gökyüzüne doğru vın diye gitti. Kurik hızla küfretmeye başladı.
"Ne oldu?" diye fısıldadı Kalten.
"Berit," dedi kilitlenmiş dişlerinin arasından Kurik. "Yürürken omuzlarını hep öyle sallar."
"Sör Sparhawk?" diye karanlığın içinden seslendi çömez, "orada mısınız?"
"Evet."
"Tanrıya şükür. Sizi bulmak için Chyrellos'un bütün ara sokaklarının hepsim aradığımı düşündüm."
Kurik yumruklarından birini bir duvara geçirdi.

ilhanx

"Onunla bu konuda sonra konuş," dedi Sparhawk. "Tamam, Berit, beni buldun. Hayatını tehlikeye atacak kadar önemli şey ne?"
Berit onlara katılmak için sokaktan aşağı geldi. "Rendorlular batı kapısının yanında toplanıyorlar, Sör Sparhawk. Binlerce."
"Ne yapıyorlar?"
"Sanırım dua ediyorlar. Bir tür tören yapıyorlar. Moloz yığının üzerinde onlara vaaz veren zayıf, sakallı bir adam var."

"Herhangi bir şey duyabildin mi?"
"Pek bir şey duyamadım, Sör Sparhawk ama bir kelimeyi sık sık söylüyor. Diğerleri o kelime her söylediğinde avazları çıktığı kadar bağırarak tekrarlıyorlar."
"Kelime ne?" diye sordu Kurik.
"Sanırım, Koçun boynuzu, Kurik."
"Bu tanıdık bir tını, Sparhawk," dedi Kurik.
Sparhawk başıyla onayladı. "Anladığım kadarıyla Martel, Ren-dorluları sırada tutmak için Ulesim'i yanında getirmiş."
Berit şaşkınca ona baktı. "Ulesim de kim, Sör Sparhawk?"
"Rendorluların son ruhani lideri. Mevkisinin nişanı olarak yamuk bir koyun boynuzu var." Biraz düşündü. "Rendorlular etrafında oturmuş, vaaz dinlemekten başka bir şey yapmıyorlar değil mi?"
"Eğer o uğultuya öyle diyorsanız, evet."
"Niye geri gidip Vanion ile konuşmuyoruz?" diye önerdi Sparhawk. "Bu işe yarayabilir."
Eğitmen ve arkadaşları çok geride değillerdi. "Sanırım şanslıyız, Lordlarım," dedi Sparhawk. "Berit sokaklarda dolaşıyormuş. Bütün Rendorluların batı kapısının yanında toplandıklarını ve liderlerinin onları galeyana getirmek için zorladığını söylüyor."
"Gerçekten bir çömezi tek başına oraya mı yolladımz, Sör Sparhawk?" diye onaylamadığını belirterek sordu Abriel.
"Kurik, bu konu hakkında daha sonra onunla konuşacak, Lordum."
"Liderlerinin ismi neydi?" diye düşüncelice sordu Vanion.
"Ulesim, Lordum. Onunla karşılaştım. Tam bir salak."
"Eğer ona bir şey olursa Rendorlular ne yaparlar?"
"Dağılacaklar, Lordum. Martel köprüleri yıkmalarım emredeceğini söyledi. Açıkça gözüküyor ki başlamamışlar. Rendorluların bir şeye başlamadan önce oldukça cesaretlendirilmeye ve yönlendirilmeye ihtiyaçları vardır. Dini liderlerini yan tanrıymış gibi görürler. Onun açık emri olmadan hiçbir şey yapmayacaklardır."
"Köprüleri kurtarma şansımız olabilir, Abriel," dedi Vanion. "Ulesim'e bir şey olursa, Rendorlular ne yapmaları gerektiğini unutacak. Niye güçlerimizi toplayıp onlara saygılarımızı sunmuyoruz?"
"Kötü bir fikir," dedi Kurik. "Özür dilerim, Lord Vanion ama gerçekten öyle. Rendorluların üzerine saldırırsak kutsal adamları-

m savunmak için ölümüne savaşacaklar. Gereksiz yere bir yığın adamın ölmesinden başka hiçbir şey elde edemeyiz."
"Başka bir fikrin var mı?"
Kurik arbaletini okşadı. "Evet, Lordum," dedi kendinden emince. "Berit Ulesim'in adamlarına nutuk çektiğini söylüyor. Kalabalığa konuşan adam genellikle bir şeyin üzerinde ayakta durur. İki yüz adım kadar yaklaşabilirsem ..." Kurik cümleyi orada bıraktı.
"Sparhawk," diye karar verdi Vanion, "arkadaşlarını al ve Ku-rik'i koru. Onu ve arbaletini Ulesim'i temizleyeceği yakınlıkta bir yere götürene kadar gizlice şehrin içinden geçirmeye çalış. Ren-dorlu fanatikler kaçar ve köprüleri yok etmezlerse, Wargun diğer paralı askerler hazır olmadan önce nehri geçebilecektir. Paralı askerler dünyadaki en sağduyulu askerlerdir. Umutsuz savaşlar konusunda pek hevesli değillerdir."
"Ne dersin, teslim olurlar mı?" diye sordu Darellon.
"Denemeye değer," dedi Vanion. "Buradaki türden barışçıl bir çözüm iki tarafında çok fazla adam kaybetmesini engelleyecektir. Sanırım Otha ile karşılaştığımızda elimizin altındaki her adama ihtiyacımız olacak - Rendorlulara bile."
Abriel birden güldü. "Tanrı'nın, Kilise'sini Eshandist sapkınların savunması konusunda ne hissedeceğini merak ediyorum?"

ilhanx

"Tanrı hoşgörülüdür." Komier sırıttı. "Hatta onları - biraz - affedebilir bile."
Dört şövalye, Berit ve Kurik, Chyrellos sokaklarından gizlice batı kapısına doğru ilerlediler. Hafifçe esen meltem sisi hızla dağılıyordu. Batı kapısının yanındaki yanmış geniş bölgeye geldiler ve üst üste yığılı, iyice silahlanmış binlerce Rendorluyu hafifleyen sisin içinde büyük moloz yığının etrafında toplanmış buldular. Molozların tepesinde tanıdık bir figür duruyordu.
Tümüyle tahrip olmuş bir evden arta kalanlara saklanmak için ilerlerken Sparhawk arkadaşlarına, "Bu, o" diye fısıldadı. "Bütün azametiyle duruyor - Ulesim, kutsal Arasham'ın en sevdiği havarisi."
"Bunun anlamı ne?" diye sordu Kalten.
"Rendor'da kendini öyle tanıtıyordu. Kendi kendine bahşettiği bir unvan. Arasham'ı birini seçme derdinden kurtarmak istedi."
Ulesim neredeyse galeyana gelmek üzereydi. Konuşması

anlattıklarını çekici kılmaya yönelikti. Sıska kemikli kollarından birini yukarı kaldırmıştı ve bir şeyi sıkıca tutuyordu. Yaklaşık her on beş kelimesinden sonra elindeki objeyi şiddetle sallıyor ve "Koçun Boynuzu!" diye böğürüyordu. Yandaşları arkasından, "Koçun Boynuzu!" diye bağırarak karşılık verdiler.
Yarı yıkılmış bir duvarın arkasından hep beraber bakarlarken Sparhawk, "Ne dersin, Kurik?" diye fısıldadı.
"Sanırım deli."
"Tabii ki deli de, peki menzilde mi?"
Kurik, heyecanla, kızgın laflar eden fanatik kalabalığının üstüne gözlerini kısarak baktı. "Oldukça uzak," dedi kuşkuluca.
"Gene de dene," dedi Kalten. "Kısa düşer - ya da üstünden geçerse - Rendor ırkından birinin onu senin için yakalayacağı kesin."
Kurik arbaletini titremesin diye yıkık duvarın üstüne yerleştirdi ve dikkatle nişan aldı.
"Onu bana Tanrı gösterdi!" Ulesim yandaşlarına acı acı bağırıyordu. "Kötülüğün eseri olan köprüleri yok etmemiz gerekiyor! Nehrin ilerisindeki karanlığın güçleri size saldıracak ama Koçun Boynuzu sizi koruyacak! Bu tılsımı doğaüstü bir kuvvetle doldurmak için Kutsal Eshand'ın gücü Kutsal Arasham'mkiyle birleşti! Koçun Boynuzu size zaferi kazandıracaktır!"
Kurik arbaletin tetiğini yavaşça çekti. Ok hızla hedefine doğru yol alırken kalın yay sert bir tıng sesi çıkardı.
"Siz yenilmezsiniz!" Ulesim acı acı bağırıyordu. "Siz -"
Bu neyse onu asla öğrenemediler. Arbalet okunun tüyleri birden Ulesim'in alnında, tam kaşlarının üstünden dışarı fırladı. Ulesim kasıldı, gözleri büyüdü ve ağzı birden faraş gibi açıldı. Sonra moloz yığının üstüne yığıldı.
"İyi atıştı, Kurik," diye onu kutladı Tynian.
"İşin doğrusu, karnından vurmaya çalışıyordum," diye itiraf etti Kurik.
"Bu da tamam, Kurik." Derialı güldü. "Böylesi daha çarpıcı."
Büyük bir şok ve korku iniltisi Rendor kalabalığında dolaştı.
"Arbalet" kelimesi kalabalık içinde hızla dolaşmaya başladı. Oldukça çok sayıda talihsiz kişi şöyle ya da böyle Lamorklardan bu tip silahlan elde etmişlerdi. Bulundukları yerlerde cinnet geçirenler yurttaşları tarafından parçalandı. Güneyden gelen siyah cüppeli

adamların büyük bir çoğunluğu uluyup elbiselerim yırtarak sokaklara daldı. Diğerleri çaresizlikten ağlayarak çöktü. Biraz önce Ule-sim'in vaaz verdiği yere inanmayarak donakalmış bir şekilde bakanlar da vardı. Sparhawk olay yerinde yeni hesapların yapıldığım fark etti. Kalabalığın içinde biraz önce boşanan mevkide hak iddia etmesi gerektiğini hissedenler vardı ve gücün hayatta kalamn ellerinde daha güvenlikte olacağmı düşünerek en yüksek makama terfi-lerini garantilemek için adım atmaya başladılar. Olaya bu adayların taraftarları da katıldı ve koca kalabalık kısa zamanda genel bir ayaklanma denebilecek bir kavgaya girdi.
"Politik kararlar Rendorlular arasında oldukça hızlı almıyor, değil mi?" diye sakince fikrini söyledi Tynian.
"Bunu fark ettim," diye katıldı Sparhawk. "Gidip eğitmenlere Ulesim'in basma gelen kazayı söyleyelim."
Koyun boynuzu ya da eli kulağında olan savaş yüzünden Rendorlular artık köprüler için çarpışmaya hevesli değillerdi, Mar-tel'in kumandanları nehrin diğer tarafındaki insan denizine karşı hiç şansları olmadıklarını gördüler. Paralı askerler bütün askerler arasında en gerçekçi olanlardır. Kısa süre sonra subaylardan oluşan kalabalık müfreze beyaz bayrak altında köprülerden birini geçti. Gün ağarmadan önce geri geldiler. Paralı askerlerin kumandanları birkaç dakika görüş alışverişinde bulundu. Sonra

ilhanx

düzgün sıralar oluşturup kargaşa içindeki Rendorluları önlerinden iterek Chyrellos'dan dışarı çıktılar ve silahlarını bırakarak teslim oldular.
Batı Eosia'nın kralları resmi bir şekilde köprüyü geçerek Kutsal Şehre girerken Sparhawk ve arkadaşlan şehrin açık batı kapısının yanındaki surların üzerinde toplandı. Kral Wargun, yanındaki örme zırhlı Başpiskopos Bergsten, Arcium Kralı Dregos, Pelosia Kralı Soros ve Deria'nm yaşlı Kralı Obler ile kolun başında ilerliyordu. Arkalarında üstü açık süslü bir at arabası geliyordu. İçinde oturan dört kişi vardı. Cüppeli ve kukuletalıydılar ama içlerinden zayıf bedenli olanı Sparhawk'm içini ürpertti. Kesinlikle onlar olmamalıydı - anlaşıldığı kadarıyla içlerinden zayıf olanın emriyle dördü de kukuletalarını geri itti. Şişko olanı Platime'dı. İkincisi Stragen. Üçüncüsü Sparhawk'm tanıyamadığı bir kadm ve dördüncüsü de ince, uzun, sarışın, çok güzel bir kadm olan Elenia Kraliçesi Ehlana'ydı.

on altıncı bölüm

WARGUN'UN CHYRELLOS'A GİRİŞİ, pek zafer kazanmış gibi değildi. Kutsal Şehrin sakinleri son olaylardan haberdar değildi ve bir ordu diğerinden çok farklı gözükmüyordu. Büyük bir kısmı Eosia kralları Bazilika'ya giderlerken gizlendiler.
Herkes Bazilika'ya vardığında Sparhawk kraliçesiyle konuşmak için çok az vakit bulabildi. Şüphesiz söyleyeceği şeyler vardı ama bunlar herkesin içinde söylemek istediği türden değildi. Kral Wargun generallere sert emirler verdi ve bu tip durumlarda bir araya geldiklerinde olduğu gibi Demos Başpiskoposu'nu içeri doğru izlediler.
Biraz sonra elinde bir maşrapa birayla sandalyesinde geriye yaslanan Thalesia Kralı, "Kabul etmeliyim ki, şu Martel'iniz çok akıllı," diye belirtti. Bazilika'nm geniş süslü toplantı odasmdaydı-lar. Odada uzun, cilalı bir masa, mermer bir zemin ve pencerelerde kaim koyu kırmızı perdeler vardı. Dört birliğin eğitmenleri, başpiskoposlardan Emban, Dolmant, Ortzel, Bergsten, Sparhawk ve zaman zaman istediklerini anlaşılır bir şekilde dile getiremediğini ortaya koyan ama iyileşiyormuş gibi gözüken Ulath'm dışında, hükümdarlar da oradaydı. Sparhawk'm masanın öbür tarafındaki gelin adayına bakan suratı buz gibiydi. Ehlana'ya söylemek istediği çok şey vardı. Platime ve Stragen'e de birkaç tane ayırmıştı. Kendini zor tutuyordu.
"Coombe'nin yanışından sonra," diye devam etti Wargun, "Mar-tel yalçın kayalıkların tepesine tünemiş zayıf bir kaleyi aldı. Savunmayı güçlendirip, oldukça büyük bir garnizonu oraya bırakıp Lari-um'u kuşatmaya gitti. Biz arkasından geldiğimizde doğuya kaçtı. Sonra güneye döndü en sonunda tekrar batıya Coombe'ye doğru gitti. Onu kovalayarak haftalar harcadım. Bütün ordusunu o kaleye

sokmuş gibiydi ve onu açlıktan öldürmek için orada yerleştim. Bilmediğim, ilerlerken ordusunun bütün alaylarını kırlarda saklamak için ayırmasıydı ve böylece çok küçük bir güçle o kaleye ulaştı. O gücü kalenin surları içine yollayıp kapılan kapattı. Sonra beni zapt edilemez bir kalenin kuşatmasında bırakıp, Chyrellos'a yürümek üzere oradan uzaklaştı."
"Size bir sürü mesaj yolladık, Majesteleri," dedi Başpiskopos Dolmant.
"Yolladığınızdan eminim, Ekselansları," dedi acı acı Wargun, "ama sadece bir tanesi ulaştı. Martel Arcium'un çoğuna pusuya yatan küçük çeteler dağıtmış. Sanırım habercilerinizin çoğu oradaki Tanrı'nm kaya bahçesinin hendeklerinde yatıyorlar. Özür dilerim, Dregos," dedi Arcium Kralına.
"Tamam, Wargun," diye affetti Kral Dregos. "Tanrı'nm o kadar kayayı Arcium'a koymasının bir nedeni vardır. Yolları kaldırım taşıyla kaplamak, surlar ve kaleler yapmak insanlarıma birbirleriyle savaşmak yerine yapacak başka işler veriyor."
"Orada çeteler varsa nasıl oldu da biri size ulaşmayı başardı, Majesteleri?" diye sordu Dolmant.
Wargun saçları karışmış kafasını kaşıyarak, "Bu da işin tuhaf tarafı, Dolmant," dedi. "Gerçekten tam olarak anlayamadım. Gelen Lamorkandlıydı ve kimse ona aldırış etmeden bütün Arcium'u boydan boya geçmiş gibi gözüküyordu. Ya yaşayan en şanslı adam ya da Tanrı onu çoğundan daha çok seviyor - ve bana hiç o kadar sevilebilecek biri gibi gözükmüyor."
"O adam yakında mı, Majesteleri?" diye Thalesia Kralı'na sordu Sephrenia, gözlerinde garip bir merak vardı.
"Sanırım, küçük leydi." Wargun geğirdi. "Kadach Başpisko-posu'na bildirmek istediği bir şeyler olduğunu söyledi. Büyük ihtimalle dışarıda koridorda bir yerlerde."
"Ona birkaç soru sorabilir miyiz?"
"Gerçekten o kadar önemli mi, Sephrenia?" dedi Dolmant.
"Evet, Ekselansları," diye cevapladı, "öyle olabileceğini sanıyorum. Doğrulamak istediğim bir şey var."

ilhanx

"Sen," diye kapıda duran askerlerden birine seslendi Wargun, "bak bakalım arkamızdan bizi izleyen kılıksız Lamorku bulabilecek misin. Ona buraya gelmesini söyle."
242

"Hemen, Majesteleri."
"Tabii ki 'hemen', bir emir verdim, değil mi? Bütün emirlerime hemen itaat edilir." Kral VVargun daha şimdiden dördüncü maşrapa birasmdaydı ve terbiyeyle arasındaki bağlantı kopmaya başlamıştı- "Her neyse," diye devam etti, "o adam kuşattığım kaleye iki hafta kadar önce geldi. Mesajını okuduktan sonra orduyu topladım ve hep beraber buraya geldik."
Odaya getirilen adam Wargun'un söylediği gibi kılıksız görünüşlüydü. Açıkça ne din adamı ne de savaşçı. İnce, bir deri bir kemik, kirli kahverengimsi gri saçlı ve koca burunluydu.
"Ah, Eck," dedi Başpiskopos Ortzel, hizmetkârlarından birini tanıyarak. "Ulaşanın sen olduğunu tahmin etmem gerekirdi. Dostlarım, bu hizmetkârlarımdan biri - ismi Eck - çok sinsi biridir. Gizlilik gerektiğinde çok işe yarar."
"Bu sefer pek gizlilik gerekmedi, Ekselansları," diye kabul etti Eck. Yüzüyle uyumlu gözüken, genizden gelen bir sesi vardı. "İşaretinizi görür görmez, atlarımızın bütün hızıyla güneye doğru yola çıktık. Ama daha Arcium'a varmadan pusularla karşılaşmaya başladık. İşte o zaman dağılmaya karar verdik. En azından birimizin oraya ulaşabileceğini düşündük. Kişisel olarak, o kadar umudum yoktu. Her ağacın arkasında elinde uzun yay olan biri varmış gibi gözüküyordu. Durumu bir daha düşünmek için Darra yakınlarındaki bir kale harabesinde saklandım. Aklıma mesajı ulaştıracak hiçbir yol gelmedi. Kral Wargun'un nerede olduğunu bilmiyordum ve arkadaşlarımı öldürenlerden olabilir diye yolculardan hiçbirine sormaya cesaret edemedim."
"Riskli bir durum," dedi Darellon.
"Ben de öyle olduğunu düşündüm, Lordum. O harabede iki gün saklandım, bir sabah çok tuhaf bir ses duydum. Bir tür müziğe benziyordu. Çoban olabileceğini düşündüm ama yanında birkaç keçi olan küçük bir kız çıktı. Müziği çobanların taşıdıkları tür bir kavaldan çıkarıyordu. Küçük kız yaklaşık altı yaşlarında gözüküyordu. Görür görmez bir Styric olduğunu anladım. Styriclerle ilgili herhangi bir şeyin etrafta olmasının kötü şans getireceğini herkes bilir, bu yüzden harabelerde saklanmaya devam ettim. Yerimi kesinlikle beni arayanlardan birine bildirmesini istemiyordum. Ama nerede olduğumu biliyormuşçasına önüme geldi ve onu izlememi söyledi."
243

Durdu, yüzünden kafasmın karıştığı gözüküyordu. "Ben yetişkin bir adamım Ekselanslan ve çocuklardan emir almam - özellikle Styric çocuklardan - ama küçük kızda tuhaf bir şey vardı. Bana bir şey yapmamı söylediğinde düşünemeden hemen yaptım. Garip değil mi? Kısacası, beni harabelerden çıkardı. Etraf beni arayan adamlarla doluydu ama sanki bizi göremiyormuşçasma hareket ediyorlardı. O küçük kızla Arcium'u bir baştan bir başa geçtik. Çok uzun bir yol ama bizim için sadece üç gün sürdü - doğrusu dişi keçilerinden birinin bir çift yavru doğurması için durduğumuz günü de sayarsak dört - ufaklıklar çok şirindi. Tekrar hareket ettiğimizde küçük kız onları atımda taşımam için ısrar bile etti. Evet, efendim, Kral Wargun'un Rendorlulan kuşattığı kaleye geldik ve orada küçük kız benden ayrıldı. Bu işin en tuhaf tarafı. Styriclerden hoşlanmam ama o giderken gerçekten ağladım. Gitmeden önce minik bir öpücük verdi ve hâlâ yanağımda hissedebiliyorum. O zamandan beri çok düşündüm ve Styriclerin o kadar kötü olmadıklarına karar verdim."
"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Sephrenia.
"Evet, efendim," dedi Eck, "orduya gidip Kral Wargun'a Hiye-rarşi'den bir mesaj olduğunu söyledim. Askerler beni Majesteleri'ne götürdüler ve ona belgeyi verdim. Okuduktan sonra ordusunu toplayıp hızla buraya getirdi. Bütün olanlar bu kadar, Lordlarım."
Kurik nazikçe gülümsüyordu. "Evet, evet," dedi Sephrenia'ya, "anlaşıldığı kadarıyla Flüt hâlâ ortalıkta - üstelik sadece ruhen değil - değil mi?"
"Öyle gözüküyor," dedi Sephrenia, o da gülümsüyordu.
"Belge mi?" dedi Başpiskopos Ortzel'e Başpiskopos Emban. "Hiyerarşi adına konuşmaya karar verdim," diye itiraf etti Ortzel. "Habercilerimin hepsine Kral Wargun için birer kopya verdim. O koşullar altında doğru olduğu düşündüm."
"Bana göre oldukça uygun," dedi Emban. "Ama Makova bundan pek hoşlanmayabilir."
"Bir gün ondan özür dilerim - eğer aklıma gelirse. Diğer habercilerden birinin Kral Wargun'a ulaşıp ulaşmadığından emin değildim, bu yüzden aşağı yukarı her şeyi kısaca anlattım."
Söylediklerinin Kral Wargun tarafından fark edilmesi birkaç saniye aldı. "Yani ordumu bir tek başpiskoposun - hem de Thalesialı bile olmayan - emriyle mi harekete geçirdiğimi söylüyorsunuz?"

ilhanx

diye kükredi.
"Hayır, Wargun," dedi sertçe dev Başpiskopos Bergsten. "Ka-dach Başpiskopos'nun hareketini tamamen onaylıyorum, bu yüzden ordunu benim emrimle harekete geçirdin. Bunu benimle tartışmak ister misin?"
"Oh," dedi pişmanlıkla Wargun, "o zaman durum farklı." Bers-ten tartışılacak türden biri değildi. Wargun devam etti. "Belgeyi birkaç kez okuyup Chyrellos'a seferin uygun olacağına karar verdim. Dregos ve Oblefi ordunun ana bölümüyle önden yollayıp, başkentlerini savunabilsinler diye Elenia ordusunu geri götürdüm. Oraya ulaştığımızda, inanabilirseniz, sıradan ahali tarafından savunulduğunu gördük ve içeri girmek istediğimde şuradaki şişko onaylayana dek kapıları açmadılar. Size karşı dürüst olmam gerekirse, Cimmura'nm gerçekten o kadar tehlikede olduğunu sanmıyorum. Bütün dünyaya o surların üzerindeki esnaf ve işçilerin çok profesyonelce durduklarını söyleyeceğim. Her neyse, Lenda Kon-
. tu ve tacı giyen bu tatlı leydiyle görüşmek için saraya gittim. İşte o zaman bu namussuzu orada gördüm." Stragen'i işaret etti. "Em-sat'ta dördüncü kuzenimi meçiyle delik delik deşti. Başına ödül koymuştum - kuzenime olan nişlerimden değil, aile durumu yüzünden, çünkü o adama bakmak beni hasta ediyordu. Milletin içinde burnunu karıştırma huyu vardı ve bunu iğrenç buluyordum. Artık bunu yapamayacak zaten. Stragen onu adamakıllı şiş-
. ledi. Neyse, bu serseriyi astıracaktım ama Ehlana beni caydırdı." Büyük bir yudum aldı. "Daha doğrusu -" Geğirdi. "eğer bu fikirden vazgeçmezsem bana savaş açmakla tehdit etti. Onun çok da-laşkan bir leydi olduğunu keşfettim." Birden Sparhawk'a sırıttı. "Tebrik etmek usuldendir dostum ama sanırım ben olsam, onu daha iyi tanıyana kadar zırhımı üzerimden çıkarmazdım."
"Birbirimizi çok iyi tanıyoruz, Wargun," dedi aşırı bir ciddiyetle Ehlana. "Sparhawk beni bebeklikten beri yetiştirdi, birkaç ters tarafım varsa, bu yüzden ona teşekkür etmelisin."
"Büyük ihtimalle bundan şüphelenmem gerekirdi." Wargun diğerlerine güldü. "Ehlana'ya Chyrellos'da olanları söylediğimde, ordusunu savaşa yardım için beraberinde getirme konusunda ısrar etti- Bunu kesinlikle yasakladım. Bunun karşısında bütün yaptığı uzanıp bıyıklarımı çekmek ve "Peki Wargun, o zaman seninle Chyrel-

los'a kadar yarışacağım," demek oldu. Artık kimsenin bıyıklarımı çekmesine izin vermiyordum, kraliçe olsun olmasın tam orada dizime yatırıp poposuna poposuna vuracaktım ama oradaki kocaman kadın müdahale etti." Sparhawk, Mirtai sandığı kadına, dişi dev Ta-mul'a baktı ve ürperdi. "O kadar hızlı hareket edebildiğine inanamadım. Daha gözümü bile kırpamadan boğazıma bir bıçak dayamıştı. Ehlana'ya Chyrellos'u rahat rahat alacak kadar adamım olduğunu açıklamaya çalıştım ama o koruması gereken bir yatırımı olduğu gibi bir şeyden bahsetti. Hep beraber Cimmura'dan çıktık ve Dregos ile Obler7 e katılıp buraya, Kutsal Şehre geldik. Şimdi, biri bana burada neler olduğunu açılayabilir mi?"
"Her zaman ki Kilise politikası," dedi soğuk bir tavırla Başpiskopos Emban. "Anamız'm entrikalara ne kadar bayıldığını bilirsin. Hiyerarşi toplantılarını geciktirmek için savaşıyor, oyları kendi amacımıza uygun bir şekilde etkiliyor, başpiskoposları kaçırıyördük - bu tip şeyler. Cimmura Piskoposunu tahtan zor bela uzak tutabildik, işte o zaman Martel ortaya çıkıp Kutsal Şehri kuşattı. Şehri savunabilmek için iç şehrin surlarının arkasına çekildik. Dün akşam geldiğinizde işler ciddileşmeye başlamıştı."
"Annias yakalandı mı?" diye sordu Kral Obler.
"Korkarım ki hayır, Majesteleri," diye cevapladı Dolmant. "Şafak sökmeden önce Martel onu şehirden kaçırmayı başardı."
"Ne büyük bir talihsizlik." Obler iç çekti. "Geri gelebilir ve patriklik için ciddi bir fiyat teklif edebilir, değil mi?"
"Onu görmekten fazlasıyla memnun olacağız, Majesteleri," dedi suratı asık bir gülümsemeyle Dolmant. "Annias ile Martel arasındaki bağlantıyı duyduğunuzdan eminim; bizim onlarla Otha arasında bazı anlaşmalar olduğu hakkında şüphelerimiz var. Şans eseri, patriğin özel muhafız kumandanının Annias ve Martel arasındaki konuşmaya kulak misafiri olabileceği bir yere götürmeyi başarabildik. Albay tamamen tarafsızdır; bunu herkes bilir. Duyduklarını Hiyerarşi'ye rapor ettiğinde, Annias Kilise'den atılacaktır - en azından." Durdu. "Şimdi, o zaman," diye devam etti, "Ze-mochlar Annias ve Otha arasındaki anlaşmanın bir parçası olarak doğru Lamorkand'da yığıldılar. Otha planlarının Chyrellos'da tasarlandığı gibi gitmediğini öğrenir öğrenmez, batıya yürümeye başlayacak. Bu konuda bir şey yapmamızı öneririm."

ilhanx

"Annias'm hangi yolu izlediği konusunda bir fikrimiz var mı?" diye sordu Ehlana, gözleri ışıl ışıl parlıyordu.
"O ve Martel, Prenses Arissa ile kuzeniniz Lycheas'ı yanlarına aldılar. Korunmak için Otha'ya kaçıyorlar, Kraliçem," dedi Sparhawk.
"Onların durdurmamızın bir yolu var mı?" dedi kızgınca.
"Deneyebiliriz Majesteleri." Omuz silkti. "Fazla umut veremem."
"Onu istiyorum, Sparhawk," dedi kızgınca Ehlana.
"Özür dilerim, Majesteleri," diye araya girdi Başpiskopos Dol-rnant, "ama Annias Kilise'ye karşı suç işledi. Önce ben alacağım."
"Ömrünün sonuna kadar dua edip ilahiler söyletmek için bir manastıra kapatabilesiniz diye, öyle mi?" diye küçümseyerek sordu. "Onun için çok daha ilginç planlarım var, Ekselansları. İnanın önce ben ulaşırsam, Kilise'ye teslim etmeyeceğim - en azından işimi bitirene kadar. Sonra kalanı alabilirsiniz."
"Bu kadar yeter," dedi sertçe Dolmant. "Kilise'ye itaatsizliğin sınırına geldin. Bunu fazla zorlama. Ama aslını ararsan, Annias'ı bekleyen bir manastır değil. Kilise'ye karşı işlediği suçların karşılığı direğe bağlanıp yakılmaktır."
Gözler birbirlerine kilitlendi, Sparhawk içinden inim inim inledi.
Sonra Ehlana biraz mahcupça güldü. "Affedin, Ekselansları," diye özür diledi. "Telaşlı konuştum. Yakılma dediniz, değil mi?"
"En azından, Ehlana," diye cevapladı.
"Tabii ki Kutsal Anamız'm görüşlerini kabul ederim. İtaatkâr gözükmemektense hemen öleyim daha iyi."
"Kilise itaatini takdir ediyor, kızım," dedi yumuşakça Dolmant.
Ehlana dindarca ellerini birleştirdi ve tamamen yapmacık küçük bir pişmanlık gülücüğü attı.
Dolmant kendine uymayacak bir şekilde güldü. "Sen yaramaz bir kızsın, Ehlana," diye onu azarladı. '
"Evet, Ekselansları," diye kabul etti Ehlana. "Sanırım öyleyim."
"Çok tehlikeli bir kadın, dostlarım," dedi diğer hükümdarlara Wargun. "Hepimiz onun yoluna çıkmamaya özen göstermeliyiz. Tamam, şimdi ne var?"
Emban iskemlesinde daha da aşağı kaydı ve şişman parmaklarının uçlarını birbirlerine vurarak oturdu. "Patriklik meselesini bir an önce halletmemiz gerektiğine karar verdik, Majesteleri. Bu siz şehre girmeden önceydi. Güçlerinizi orta Lamorkand'a doğru yola

çıkarmak için hazırlamanız biraz zaman alacak değil mi?"
"En azından bir hafta," diye somurtkanca cevapladı Wargun, "büyük ihtimalle iki. Arcium'un yarısına kadar yolda sıraya dizilmiş birliklerim var - çoğu geride kalanlar ve erzak arabaları. Onları düzenlemek biraz zaman alacak; askerlerin şu köprüleri geçmek için gerçekten tıkış tıkış olmaları gerekecek."
"Size en fazla on gün verebiliriz," dedi Dolmant. "Yığmaklarınızı ve düzenlemelerinizi giderken yapın."
"Bu yolda yapılamaz, Ekselansları," diye itiraz etti Wargun.
"Bu kez öyle, Majesteleri. Sefere çıkan askerler yürümekten çok oturarak zaman harcar. Bu kez onları daha iyi bir işte kullanalım."
"Askerlerini Chyrellos dışında tutmak isteyeceksin," diye ekledi Başpiskopos Ortzel. "Ahalinin çoğu kaçtı, bu yüzden şehir ıssız. Adamların sahipsiz evlere bakarak akılları başlarından giderse, yürüyüş zamanı gelince onları toplamak biraz zor olacaktır."
"Dolmant," dedi Emban, "şu anda Hiyerarşi'ye başkanlık ediyorsun. Yarın sabah ilk iş meclisi toplayacağız. Bugün kardeşlerimizi dış şehirden uzak tutalım - kendi güvenlikleri için, çünkü harabeler arasında saklanan Martel'in paralı askerlerinden birkaç kişi olabilir. Ama aslında, resmi toplantılara başlamadan önce onlara evlerindeki zararları çok yakından inceleme şansı vermek istemiyoruz. Birçok başpiskoposu soğuttuk; Annias'm prestijini yitirmesine rağmen beklenmedik bir koalisyonun işleri karıştırmasını istemiyoruz. Sanırım toplantıya girmeden önce kilisede bir tür ayin yapmalıyız. Huşu yaratan ve Tanrı'ya şükranlarımızı sunmakla ilgili bir şey olmalı. Ortzel, bu resmi görevi alacak mısın? Sen adayımız olacaksın, bu yüzden herkese sana bakmaya alışması için bir şans verelim. Ve Ortzel arada sırada gülümsemeye çalış. Merak etme, yüzün kırılmaz."
"Çok mu sertim, Emban?" diye hafif yarı bir gülümsemeyle cevapladı Ortzel.
"Mükemmel," dedi Emban. "Bu gülümsemeyi aynada çalış. Müşfik, sevecen bir baba olacağını hatırla - en azından onların böyle düşünmelerini istiyoruz. Tahta geçtikten sonra yapacakların sen ve Tanrı arasındadır. Tamam. Ayin, kardeşlerimize onların önce din adamı ve sonra da mülk sahibi olduklarını hatırlatacak. Ko-robaşıyla konuşacağım, Bazilika'da durmadan ilahiler yankılana-

ilhanx

cak - kardeşlerimizi uygun ruh haline getirecek bir şeyler. Dolmant bizi sessizliğe davet edecek ve en son bilgilerle başlayacağız - bırakın herkes ayrıntıları öğrensin. Özellikle kuşatma başlayalı beri mahzenlerde saklanan başpiskoposlar. Bu koşullar tanıkları çağırmak için çok uygun. Onları kesinlikle etkili konuşanlardan seçeceğim. Şehrimizin son ziyaretçilerinin davranışları yüzünden kesin bir kınama ortamı için bir yığm çarpıcı ırza geçme, kundakçılık ve yağma tasviri istiyoruz. Tanıklarımızın resmi geçidi Albay Delada ile sona erecek. O, Annias ve Martel arasındaki konuşmayı bildirecek. Onlara tüm bunları düşünüp taşınmaları için zaman bırakalım. Kardeşlerimizden bazılarıyla konuşacak ve onlara Cim-mura Piskoposu'na duyulan ateşli öfke ve suçlamalarla dolu konuşmalar hazırlatacağım. Sonra Dolmant bu konuyu araştırması için bir komite atayacak. Hiyerarşi'nin bir kenara itilmesini istemiyoruz."
Ufak tefek şişko başpiskopos yine düşündü. "O durumda öğlen yemeği için bir ara ve Annias'm hıyaneti kendi kendilerine kurmaları için birkaç saat verelim. Sonra tekrar toplanırız. Bergs-ten hızlı davranmanın gerekliliği konusunda bir konuşma yapacak. Bergsten, acil olan şeyleri sunma, ama onlara İnanç Krizi içinde olduğumuzu hatırlat. Doğrudan oylamaya geçmek için sıkıştır. Zırhını giy, baltanı taşı. Savaş zamanında olduğumuz havasını verelim. Sonra Eosia krallarının geleneksel konuşmalarını alacağız. Onları heyecanlandırın, Majesteleri. Acımasız savaş, Otha ve Azash'ın iğrenç planlarından bol bol bahsedin. Kardeşlerimizi korkutmak istiyoruz, böylece koridorlarda politika yapıp birbirleriyle pazarlık edeceklerine vicdanlarıyla oy kullanacaklardır. Gözlerini benden ayırma, Dolmant. Politik bir dalavere için arzu duyan başpiskoposları dikkatli ve ısrarlı bir araştırmayla bulup çıkaracağım ve onları sana göstereceğim. Ve hiçbir koşul altında asla ara teklifini kabul etme. Kimsenin artan tempoyu bozmasına izin verme. O anda hemen adaylara gir. Daha kardeşlerimiz muziplik düşünmeye başlamak için zaman bulamadan oylamaya geçsek iyi olur. Hızla oylamaya başla. Güneş batmadan Ortzel'i tahtta istiyoruz. Ve sen Ortzel, toplantılar sırasında ağzını kapalı tut. Bazı fikirlerin tartışmalı. Onları milletin içinde dile getirme - en azından yarm."
"Kendimi bebek gibi hissediyorum," dedi Kral Oblefe ekşi bir ifadeyle Kral Dregos. "Politikadan biraz anlarım sanıyordum ama

bu sanatın bu kadar acımasız ortaya konduğunu hiç görmedim."
"Şu anda büyük bir şehirdesiniz, Majesteleri." Emban ona sırıttı. "Ve biz burada böyle oynarız."
Aşırı dindar ve neredeyse çocuksu derecede hürmetkar biri olan Pelosia Kralı Soros, Başpiskopos Emban Hiyerarşi'yi kendi amacına uygun kullanmak için soğukkanlılıkla kumpaslar kurarken bir çok sefer nerdeyse bayılıyordu. Sonunda yol gösterilmesi için dua etmek gibi bir şeyler istediğini mırıldanarak hızla çıkıp gitti.
"Yarın Soros'a göz kulak olun, Ekselansları," diye Emban'a tavsiyede bulundu Wargun. "O bir din delisi. Konuşmasını yaparken bizi açığa vurmaya karar verebilir. Soros zamanının çoğunu Tanrı ile konuşarak geçiriyor. Bu bazen insanın kafasını karıştırır. Konuşmalar sırasında onu atlamamızın bir yolu var mı?"
"Yasal olarak yok," dedi Emban.
"Onunla konuşacağız Wargun," dedi Kral Obler. "Belki yarın ki toplantıya katılamayacak kadar hasta olduğuna ikna edebiliriz."
"Tamam, onu hasta edeceğim," diye mırıldandı Wargun.
Emban ayağa kalktı. "Baylar ve bayanlar hepimizin yapması gereken işler var, bu yüzden hani denir ya, haydi kirişi kıralım."
Sparhawk ayağa kalktı. "Elenia konsolosluğu kuşatmada zarar gördü, Kraliçem," dedi doğal bir tonda. "Size onu yerine Pandion genel toplantı binasının çok az olan konforunu sunabilir miyim?"
"Bana kızgınsın, değil mi, Sparhawk?" diye sordu.
"Bunu özel olarak tartışırsak daha uygun olur, Kraliçem."
"Ah," diye iç çekti. "İyi, önden çıkalım ve genel toplantı binanıza gidelim ki beni haşlayabilesin. Sonra hemen öpüşüp yeniden dost olalım. Benim gerçekten ilgilendiğim bölüm bu. En azından beni dizine oturtup dövemeyeceksin - Mirtai bana muhafızlık yaparken. Aklımdayken, Mirtai ile tanıştın mı?"
"Hayır, Kraliçem." Sparhawk Ehlana'nın iskemlesinin yanında sessizce duran Tamuî kadına baktı. Mirtai'in teninde özel bir egzotik bronz renk vardı, örülmüş saçları parlak siyahtı. Hatları güzel sayılırdı, koyu renk gözleri insanın aklını başından alan bir şekilde köşelerinden hafifçe yukarı kıvrıktı. Bununla beraber, boyu normal değildi. Sparhawk'dan bir karış daha uzundu. Uzun kollu beyaz saten bir bluz ve gömlekten çok diz boyu kısa bir eteğe benzeyen belinden kemerli bir elbise giyiyordu. Ayağında siyah deri çizmeler

ilhanx

ve belinde de bir kılıç vardı. Omuzları geniş, kalçaları ince ve esnekti. Cüssesine rağmen mükemmel gözüküyordu. Ama ifadesiz bakışlarında uğursuz bir şey vardı. Normalde bir kadının bir erkeğe baktığı gibi Sparhawk'a bakmadı. Tedirgin edici türden biriydi.
Sparhawk hafifçe doğruldu, çelik kaplı kolunu kraliçesine sundu ve salondan dışarı, oradan da Bazilika'nın mermer merdivenlerinden aşağı ona eşlik etti. Basamakların üzerindeki geniş açıklığa çıktıklarında zırhlı sırtı fıkırdadı. Sparhawk etrafına bakındı. Mirtai parmağının boğumuyla zırhma hafifçe vurmuştu. Kolundan katlanmış bir pelerin alıp açtı ve Ehlana'ya uzattı.
"Oh, o kadar soğuk değil, Mirtai," diye itiraz etti Ehlana.
Mirtai'nin yüzü merhametsizce sertleşti ve pelerini bir daha emredercesine silkeledi.
Ehlana iç çekti ve dişi devin pelerini omuzlarına örtmesine izin verdi. Sparhawk bronz kadının yüzüne bakıyordu, bu yüzden bir an sonra ne olabileceği konusunda hiçbir şey söylenemezdi. Mirtai, ifadesini değiştirmeden ona hafifçe göz kırptı. Her nedense bu, Sparhawk'm kendini iyi hissetmesini sağladı. Mirtai ile arasının oldukça iyi olacağına karar verdi.
Vanion meşgul olduğundan Sparhawk tartışmaları için Ehlana, Sephrenia, Stragen, Platime, ve Mirtai'ye Sör Nashan'm çalışma odasına kadar eşlik etti. Sabahı neredeyse devlete ihanetin tam eşiğinde olabilecek bir yığm kırıcı sözü hazırlayıp abartarak geçirmişti.
Bununla beraber, Ehlana çocukluğundan beri politikayla uğraştığı için birisinin pozisyonu kuvvetli değilse, onun çabuk -- hatta beklenmedik kadar ani - olması gerektiğini biliyordu. "Bizim yüzümüzden rahatsızsın," diye daha Sparhawk kapıyı kapatmadan başladı. "Burada hiçbir işim olmadığını ve buradaki arkadaşlarımın kendimi tehlikeye atmama izin verdiklerini düşünüyorsun. Aşağı yukarı hepsi bu kadar, değil mi, Sparhawk?"
"Yaklaşık olarak, evet." Ses tonu buz gibiydi.
"O zaman işleri basitleştirelim," diye hızla devam etti. "İşin doğrusu, Platime, Stragen ve Mirtai şiddetle karşı çıktılar ama ben kraliçeyim, onları reddettim. Bu konuda otoritem olduğumu kabul ediyor muyuz?" Sesinde hafif kafa tutma tonu vardı.
"Gerçekten öyle yaptı, Sparhawk," dedi uzlaşmacı bir tonla Platime. "Stragen ve ben bir saat kadar bağırdık sonra bizi zindana at-

makla tehdit etti. Hatta affımı iptal etmekle bile tehdit etti."
"Majesteleri çok etkileyici bir zorba," diye onun fikrini paylaştı Stragen. "Sana gülümsese bile asla güvenme. İşte o en tehlikeli olduğu an. Zamanı geldiğinde otoritesini bir sopa gibi kullanıyor. Odasına kapatacak kadar ileri gittik ama Mirtai'ye kapıyı kırdırdı."
Sparhawk şaşırdı. "O çok kaim bir kapıydı," dedi.
"Öyleydi. Mirtai iki tekme attı ve ortadan ikiye ayrıldı."
Sparhawk bronz kadına şaşkınca baktı.
"Zor değildi," dedi Mirtai. Yumuşak ve müzikal bir sesi vardı. Sadece egzotik bir aksanın hafif izlerini taşıyordu. "Ev içindeki kapılar kurumuştur, tam ortalarına vurursan kolayca parçalanırlar. Ehlana parçaları kışın şömine odunu olarak kullanabilir." Sade bir ağırbaşlılıkla konuşuyordu.
"Mirtai beni çok iyi koruyor, Sparhawk. O etrafta olduğunda kendimi güvenlikte hissediyorum, bana Tamul lisanını öğretiyor."
"Elene kaba ve çirkin bir lisan," diye fikrini söyledi Mirtai.
"Bunu ben de fark ettim." Sephrenia gülümsedi.
"Ehlana'ya Tamul dilini öğretiyorum ki sahibim bana bir tavuk gibi gıdakladığmdan dolayı utanç duymayayım."
"Artık sahibin değilim, Mirtai," diye ısrar etti Ehlana. "Seni aldıktan hemen sonra özgürlüğünü verdim."
Sephrenia'mn gözlerinden kızgınlık okunuyordu. "Sahip mi!" diye bağırdı.
"Bu Mirtai'nin halkında bir âdet, kız kardeşim," dedi Stragen. "O bir Atan. Savaşçı bir ırk ve genelde yönlendirilmeye ihtiyaçları olduğu bilinir. Tamullar duygusal olarak özgürlüğe hazır olmadıklarını düşünüyorlar. Bu bir çok kazaya neden oluyor."
"Ehlana bunu öneriyi yapmakla bile cahillik etti," dedi sakince Mirtai.
"Mirtai!" diye bağırdı Ehlana.
"Sen sahibim olduğundan beri sizin insanlarınızdan düzineler-cesi bana hakaret etti," dedi sertçe Tamul kadın. "Özgür olsaydım onlar çoktan ölmüşlerdi. Şu yaşlı olan - Lenda - bir kere gölgesinin bana dokunmasına izin verdi. Ondan hoşlandığını biliyorum, bu yüzden maalesef onu öldürmedim." Her şeyi olduğu gibi kabul edercesine iç çekti. "Özgürlük benim türüm için çok tehlikeli. Onun sorumluluğunu taşımamayı tercih ederim."

ilhanx

"Bunu başka zaman konuşabiliriz, Mirtai. Şu anda şampiyonumu sakinleştirmemiz gerekiyor. Platime, Stragen ya da Mirtai'ye kızmanın hiçbir anlamı yok, aşkım. Beni Cimmura'da tutmak için ellerinden geleni yaptılar. Kavgan sadece benimle ve tek başıma. Niye baş başa birbirimize bağırmak için onlara izin vermiyoruz ki?" • "Ben de onlarla gideceğim," dedi Sephrenia. "Yalnız olursanız çok daha rahat konuşacağınıza eminim." Kapıdan çıkan iki hırsızla bronz dişi devi takip etti. Kapıda durdu. "Son bir şey daha, çocuklar. İstediğiniz kadar bağırabilirsiniz ama vurmak yok - bu iş bitene kadar herhangi birinizin dışarı çıkmasını istemiyorum." Dışarı çıktı ve arkasından kapıyı kapattı.
"Evet," dedi Ehlana.
"Çok inatçısın," dedi yavan bir biçimde Sparhawk.
"Buna iradeli denir, Sparhawk. Kral ve kraliçelerin niteliği olarak kabul edilir."
"Kuşatma altındaki bir şehre gelmen için kafanı hangi şeytan karıştırdı?"
"Bir şeyi unuttun, Sparhawk. Ben tam bir kadın değilim."
Ehlana öfkeden kıpkırmızı olana kadar Sparhawk ona baştan aşağı baktı - bunu ona borçlu olduğunu biliyordu. "Ya?" Ne olursa olsun bu kavgayı kaybedeceğini biliyordu.
"Kes şunu. Ben kraliçeyim - saltanat süren bir hükümdar. Bu bazen sıradan kadınların yapmasına izin verilmeyen şeyleri yapmam gerektiği anlamına gelir. Kadın olduğum için zaten avantajsızım. Kendi giysilerimin arkasına saklanırsam diğer krallardan hiçbiri beni ciddiye almayacaktır ve ciddiye almazlarsa Elenia'yı da ciddiye almazlar. Gelmeliydim, Sparhawk. Anlıyorsun, değil mi?"
Sparhawk iç çekti. "Bundan hoşlanmıyorum, Ehlana ama mantığınla tartışamam."
"Hem" dedi yumuşakça "sensiz kendimi yalnız hissediyordum."
"Sen kazandın." Sparhawk güldü.
"Hey, çok iyi," diye ellerini sevinçle birbirine vurarak bağırdı. "Kazanmaya bayılıyorum. Şimdi, niye öpüşüp dost olma safhasına geçmiyoruz?"
Bunu bir süre yaptılar. "Seni özledim, benim sert ifadeli şampiyonum." Ehlana iç çekti. Sonra parmak boğumlarını göğüs zırhına vurdu. "Ama bunları özlemedim," diye ekledi. Ona tuhaf bir bakış

attı. "Şu Ick denen adam - "
"Eck," diye düzeltti Sparhawk.
"Özür dilerim - ona Wargun'a kadar Arcium'da yol gösteren küçük kızdan bahsederken yüzünde niçin o tuhaf ifade oluştu?"
"Çünkü o küçük kız Aphrael idi."
"Tanrıça mı? Gerçekten sıradan insanlara gözükür mü? Emin misin?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Kesinlikle. Eck'i görünmez yaptı, on günlük yolu üç güne indirdi. Aynı şeyi bizim için birçok kez yaptı."
"Ne kadar olağanüstü." Ehlana orada durmuş boş boş parmak uçlarıyla zırhında tempo tutuyordu.
"Lütfen şunu yapma, Ehlana. Kendimi ayaklı bir çanmış gibi hissetmeme neden oluyor."
"Özür dilerim, Sparhawk, gerçekten Başpiskopos Ortzel'i tahtta istediğimize emin miyiz? Son derecede soğuk ve sert değil mi?"
"Ortzel, yeteri kadar katı ve onun patrikliği askeri tarikatlara bazı zorluklar çıkaracak. Başta büyü kullanımına şiddetle karşı."
"Kilise Şövalyesi büyü kullanamazsa bu dünyada neye yarar ki?"
"Başka olanaklarımız da var, Ehlana. Ortzel'in ilk tercihim olmadığını kabul edeceğim ama Kilise'nin öğretilerine tamamen bağlı. Ortzel işin başına geçerse Annias gibilerinin otorite sahibi olabilme şansları olmayacak. Katı ama Kilise'nin doktrinini son harfine kadar uygular."
"Başka birini bulamaz mıydık - biraz daha beğendiğimiz biri?"
"Bir patriği sadece ondan hoşlanıyoruz diye seçmeyiz, Ehlana" diye azarladı. "Hiyerarşi, Kilise için en iyi adamı seçmeye çalışır."
"Şey, tabii ki öyle yapar, Sparhawk. Bunu herkes bilir." Ehlana sertçe döndü. "İşte orada," dedi hiddetle.
"Orada ne var?" diye sordu Sparhawk.
"Onu görmeyebilirsin, aşkım," dedi Ehlana. "Benden başka hiç kimse onu göremiyor. Başta etrafımdaki herkesin kör olmaya başladığını düşündüm. Bir tür gölge gibi bir şey. Tam olarak onu göremiyorum - yani net olarak - ama arkamda anlık bir şekilde yakalayabildiğim minik parlamalar halinde dolaşıp duruyor gibi."
İçi titreyen Sparhawk, normal gözükmeye çalışarak yarım döndü. Gölge görüşünün kenarında olduğundan daha büyük ve koyu

ilhanx

bir şekilde dolaşıyordu. Kötülüğü daha şiddetli hissediliyordu. Niçin Ehlana'yı takip ediyordu ki? O Bhelliom'a bile dokunma-mıştı. Onu telaşa düşürmek istemeden dikkatle, "Zamanla gidecektir," dedi. "Unutma ki Annias sana çok nadir ve kuvvetli bir zehir verdi. Yavaş yavaş geçen bazı etkileri olabilir."
"Sanırım bu o yüzden."
Sonra Sparhawk anladı. Hiç şüphesiz, Ehlana'nm yüzüğü içindi. Sparhawk sessizce bu olasılığı daha önce düşünmediği için kendine kızdı. Gölgenin arkasındaki her neyse kesinlikle iki yüzüğe de göz kulak olmak istiyordu.
"Dost olduğumuzu sanıyordum," dedi Ehlana.
"Dostuz."
"O zaman niye öpüşmüyoruz?"
Sparhawk tam bunu yapmaya kalkıyordu ki Kalten içeri girdi.
"Kapı çalmasını hiç öğrenemeyecek misin?" diye tersçe sordu Sparhawk.
, "Özür dilerim. Vanion'm burada olduğunu sandım. Bakayım başka bir yerde bulabilecek miyim? Şey, aklımdayken, gününü biraz daha neşelendirecek bir şey var - tabii ki gününün buna gerçekten ihtiyacı varsa. Tynian ve ben dışarıda Wargun'un askerleriyle beraber kaçakları evlerden çıkarıyorduk. Eski bir dostu bir şarap dükkânının mahzeninde saklanırken bulduk."
"Ya?"
"Her nedense Martel, Kragefi arkada bırakmış. Onunla hoş bir sohbet yapmak için hep beraber toplanacağız - tabii ki ayılır ayıl-maz ve de siz burada ne yapıyorsanız onu bitirir bitirmez." Durdu. "Kapıyı sizin için kilitlememi ister misiniz?" diye sordu. "Ya da dışarıda sizin için nöbet tutmamı?"
"Defol git, Kalten." Emri veren Sparhawk değildi.

on yedinci bölüm

O AKŞAMÜSTÜ ERKEN saatlerde Tynian ve Kalten onu Sör Nashan'm çalışma odasına taşıyarak getirirlerken Krager pek iyi bir durumda değildi. Zayıf saçları darmadağındı, tıraş olmamıştı ve miyop gözleri kan çanağına dönmüştü. Elleri şiddetli bir şekilde titriyordu, bedbaht bir ifadesi vardı; yakalanmasıyla ilgisi olmayan bir bedbahtlık. İki şövalye Martel'in astını odanm ortasındaki sade bir iskemlenin yanma çekip üzerine oturttular. Krager yüzünü titreyen ellerinin içine gömdü.
"Bu durumdayken ondan fazla bir şey öğreneceğimizi sanmıyorum," diye homurdandı Kral Wargun. "Ben de bazen böyle olduğum için biliyorum. Ona biraz şarap verin. Ellerinin titremesi durunca çok daha mantıklı olacaktır."
Kalten, Sör Nashan'a baktı. Tombul Pandion köşedeki süslü dolabı işaret etti. "Sadece tıbbi amaçlı, Lord Vanion," diye çabucak açıkladı Nashan.
"Hiç şüphesiz," dedi Vanion.
Kalten dolabı açıp bir kristal sürahi Arcian kırmızısı çıkardı. Büyük bir kadeh doldurdu ve onu Krager'e verdi. Acılar içindeki adam yarısını döktü ama geri kalanını içmeyi başardı. Kalten bir tane daha doldurdu. Ve bir tane daha. Kragefin elleri daha az titremeye başladı. Gözlerini kırparak etrafına bakındı. "Gördüğüm kadarıyla düşmanlarımın eline düşmüşüm," dedi yıllardır içmekten zayıflamış sesiyle. "Peki." Omuz silkti. "Savaşın kaderi sanırım."
"Burada gıpta edilecek bir durumun yok," dedi kötü bir haber verircesine Lord Abriel.
Ulath bir biley taşı aldı ve baltasını bilemeye başladı. Çok rahatsız edici bir ses çıkarıyordu.
"Lütfen," dedi bıkkınca Krager. "Kendimi iyi hissetmiyorum.

f}ana melodramik gözdağlan vermeyin. Ben hayatta kalma uğraşı veren biriyim baylar. Buradaki durumu tamamen anlıyorum. Hayatıma karşılık sizinle işbirliği yapacağım."
"Ne kadar aşağılık değil mi?" diye hor gördü Bevier.
"Tabii ki öyle, Aziz Şövalye," diye ağır ağır konuştu Krager, "ben aşağılık bir adamım - yoksa farkına varmadınız mı? Doğrusu, kendimi kasten beni yakalayabileceğiniz bir konuma getirdim. Mar-tel'in planı çok güzeldi - gittiği kadar - ama bozulmaya başladığında, çöktüğünde talihini paylaşmak istemediğime karar verdim. Boşuna zaman harcamayalım, baylar. Hepimiz öldürülmeyecek kadar değerli olduğumu biliyoruz. Çok şey biliyorum. Hayatım, özgürlüğüm ve on bin altın karşılığı bildiğim her şeyi size söyleyeceğim."
"Ya sadakatin?" diye sertçe sordu Ortzel.

ilhanx

"Sadakat mi, Ekselansları?" Güldü. "Martel'e? Saçmalamayın. Martel için çalıştım çünkü iyi para ödedi. İkimizde bunu biliyorduk. Şimdi siz çok daha fazla ödeyecek konumdasınız. Anlaştık mı?"
"Darağacında biraz zaman geçirmen fiyatını indirebilir," dedi Wargun.
"Güçlü kuvvetli bir adam değilim, Kral Wargun," diye belirtti Krager, "ve sağlığım hiçbir zaman sizin iyi dediğiniz seviyede olmadı. Gerçekten işkencecilerinizin yardımı altında ölmem üzerine kumar oynamak istiyor musunuz?"
"Bırak öyle kalsın," dedi Dolmant. "İstediğini verin."
"Ekselansları çok bilge ve merhametli biri." Krager birden güldü. "Kelime oyunu için çok özür dilerim, Başpiskopos Dolmant. Bunu bilerek olmadığı konusunda sizi temin ederim."
"Ama bir şartımız var," dedi Dolmant. "Bu koşullar altında, eski patronun tutuklanana kadar seni serbest bırakmamız zor olabilir. Kendi itirafına göre pek güvenilmeyecek bir adamsın. Hem bize söylediklerini doğrulamamız gerekecek."
"Çok akıllıca, Ekselansları," diye onayladı Krager. "Ama zindan yok. Akciğerlerim güçlü değil ve gerçekten rutubetli yerlerden uzak durmam gerekiyor."
"O zaman bir manastır?" diye karşılık verdi Dolmant.
"Tamamen kabul edilebilir, Ekselansları - Sparhawk'in oranın on mil yakınma gelmesine izin verilememesi koşuluyla. Sparhawk bazen mantıksız davranır ve yıllardır beni öldürmek istiyor - değil

mi, Sparhawk?"
"Oh, evet," diye kabul etti Sparhawk. "Sana ne söyleyeceğim Krager biliyor musun? Martel ölene dek sana dokunmayacağıma kendi kendime ant içeceğim."
"Yeteri kadar dürüstçe Sparhawk, peşimden gelmeden önce bir haftalık süre tanımak için yemin edersen. Anlaştık mı, baylar?"
"Tynian," dedi Eğitmen Darellon, "biz tartışırken onu çıkar."
Krager sallanarak ayağa kalktı. "Benimle gelin, Aziz Şövalye," dedi Tynian'a. "Sen de Kalten, şarabı getirmeyi de unutma."
Sıkı bir şekilde korunan tutuklu odadan çıktıktan sonra Kral Wargun, "Evet?" diye sordu.
"Krager'in kendisi önemsiz, Majesteleri," dedi Vanion, "ama bildiklerinin önemi konusunda haklı. Koşullarını kabul etmenizi tavsiye edeceğim."
"Ona o kada- altını vermek hiç hoşuma gitmiyor," diye kaprislice homurdandı Wargun.
"Krager için bu bir hediye olmayacak," dedi yavaşça Sephre-nia. "Krager'e o kadar para verirseniz, içkiden altı ayda ölecektir."
"Bu bana iyi bir ceza gibi gelmiyor."
"İçkinin sonradan ortaya çıkan etkileri yüzünden ölen birini gördün mü, Wargun?" diye sordu Sephrenia.
"Gördüğümü söyleyemem."
"Bir akıl hastanesinde dur ve izle. Çok eğitici bulabilirsin."
"O zaman anlaştık mı?" dedi etrafa bakmarak Dolmant. "Lağım faresine istediğini veriyor ve Martel'e dikkate değer bir şey bildiremeyeceğinden emin olana dek bir manastıra kapıyoruz?"
"Tamam," dedi isteksizce Wargun. "Getirin ve devam edelim."
Sparhawk kapıya gidip açtı. Yaralı yüzlü ve kafası kazınmış bir adam Tynian ile hızlı hızlı konuşuyordu.
Sparhawk Pelosia'nın doğu sınır bölgesinin çapulcu atlı çetesinin Domi'sini tanıyıp, "Kring?" diye şaşkınca sordu. "Sen misin?"
"Evet, Sparhawk," dedi Kring. "Seni tekrar gördüğüme sevindim. Biraz önce dost Tynian'a haberler getirdim. Zemochlarm doğu Lamorkand'da toplandıklarını biliyor muydun?" . "Bunu duyduk. Bu konuda bir şeyler yapmayı planlıyoruz."
"İyi. Thalesia kralının ordusuyla beraberdim ve memleketten gelen adamlarımdan biri beni burada buldu. Söylediğin şeyleri

yapmak için yola çıktığınızda Lamorkand üzerine fazla düşünmeyin. Zemochlar doğu Pelosia'da da yağmacılık yapıyorlarmış. Aşiretimin adamları çuvalla kulak topluyor. Kilise Şövalyeleri'nin bunu bilmeleri gerektiğini düşündüm."
"Sana borçluyuz, Domi. Niye dost Tynian'a nerede kamp yaptığını göstermiyorsun? Şu anda Eosia krallarıyla meşgulüz ama serbest kalır kalmaz seni ziyaret edeceğiz."

ilhanx

"O zaman ben de hazırlıkları yapacağım, Aziz Şövalye," diye söz verdi Kring. "Beraber tuz yiyecek ve iş konuşacağız."
"Tamamen öyle, dostum," diye söz verdi Sparhawk.
Tynian koridorda giden Kring'i takip etti. Sparhawk ve Kalten Kragefi tekrar Nashan'm çalışma odasına soktular.
"Öyle olsun, Krager," dedi sertçe Dolmant. "Koşullarını kabul ediyoruz - seni serbest bırakmamız güvenli olana kadar manastırda kapalı kalmayı kabul edersen."
"Tabii ki Ekselansları," diye çabucak kabul etti Krager. "Zaten dinlenmeye ihtiyacım var. Martel beni bir yıldır kıtanın bir o yanına bir bu yanma koşturuyordu. İlk olarak ne öğrenmek istersiniz?"
"Cimmura Piskoposu ve Otha arasındaki bağlantı nasıl başladı?"
Krager bacaklarını üst üste atıp şarap kadehini düşüncelice çevirerek iskemlesinde geriye yaslandı. "Anladığım kadarıyla, bu Cimmura Başpiskoposu'nun hastalanıp Annias'm onun sorumluluklarını almasından kısa bir süre sonra başladı. O ana dek, piskoposun amacı daha çok politik gibi gözüküyordu. Metresini ağabeyiyle evlendirmek istiyordu, böylece Elenia krallığını yönetebilecekti. Kilise'nin bir insanın eline verebileceği gücü tattıktan sonra ufuklan genişlemeye başladı. Annias gerçekçidir ve genel olarak sevilmediğininde farkındadır."
"Bu belki de yüzyılın beyanı olabilir," diye mırıldandı Komier.
"Bunu fark ettiniz, Lordum," dedi alaycı bir biçimde Krager. "Martel bile onu küçük görür ve hayatım boyunca Arissa'mn onunla aynı yatağa nasıl girebildiğini anlayamadım. Neyse, Annias patrik tahtına ulaşmak için yardıma ihtiyacı olduğunu biliyordu. Martel onun aklmdakinin kokusunu aldı ve kılık değiştirip onunla konuşmak için gizlice Cimmura'ya gitti. Tam olarak nasıl olduğunu bilmiyorum ama Martel geçmişte bir ara Otha ile bağlantı kurmuş. Bu konu hakkında konuşmak istemedi ama Pandion tarika-

tından kovulması ile bağlantılı olduğunu bir şekilde anladım."
Sparhawk ve Vanion birbirlerine baktılar. "Öyleydi," dedi Vani-on. "Devam et."
"Annias başta bu fikri kabul etmedi ama Martel istediğinde çok ikna edici olabilir ve sonunda piskopos en azından görüşmeye razı oldu. Toplumundan kovulmuş kötü şöhretli bir Styric buldular ve onunla uzun uzun konuştular. Otha ile aralarında-gizli elçi olmayı kabul etti ve uygun zamanda pazarlık yapıldı."
"Peki pazarlık neydi?" diye Arcium Kralı Dregos sordu.
"Ona birazdan geleceğim, Majesteleri," diye söz verdi Krager. "Buna atlarsam ayrıntıları unutabilirim." Durdu ve etrafına bakındı. "Umarım hepiniz burada ne kadar işbirlikçi olduğumu fark ediyorsunuzdur. Otha adamlarından bazılarını Annias'a yardımcı olmaları için Elenia'ya yolladı. Yardımın en büyük bölümü altındı. Otha'da ondan tonlarca var."
"Ne!" diye bağırdı Ehlana. "Ben Annias'm beni ve babamı patriklik kampanyasına finans sağlamak amacıyla Elenia hazinesini kullanmak için zehirlediğini düşünmüştüm."
"Kırıcı olmak istemem Majesteleri, ama Elenia hazinesi Annias'm basma açtığı işin masraflarının başlangıcını büe karşılamaya yetmez. Sermayesinin gerçek kaynağını saklamak için onu kontrol etti. Zimmete para geçirmek bir şey ama Otha ile düşüp kalkmak bambaşka bir şey. Doğrusu siz ve babanız sadece Annias'a Otha'dan gelen sınırsız altm kaynağını saklamak için zehirlendiniz. İşler aşağı yukarı planlandığı gibi devam etti. Otha parayı ve Annias'a geçici hedeflerinde yardım etmesi için bazı Styric büyülerini sağladı. Her şey Sparhawk Rendor'dan gelene dek oldukça iyi gidiyordu. Sen işleri karmakarışık hale getiren türden bir insansın, Sparhawk."
"Teşekkür ederim," diye cevapladı Sparhawk.
"Geri kalan ayrıntıların çoğunu bildiğinizden eminim, Lordla-nm," diye devam etti Krager. "En sonunda, hepimiz gözümüzü Chyrellos'da açtık ve geri kalanı söylendiği gibi masal. Şimdi, sizin sorunuza geri geliyorum, Kral Dregos. Otha'nm pazarlığı çok sıkıydı ve yardımı karşılığında Annias'dan çok büyük bir fiyat istedi."
"Annias'm ona verecek neyi vardı ki?" diye sordu koca Thale-sialı din adamı, Başpiskopos Bergsten.
"Ruhu Ekselansları," diye titreyerek cevapladı Krager. "Otha

para ya da büyü yardımı sağlamadan önce Annias'tan Azash'a tapması konusunda ısrar etti. Martel törene tanık oldu ve bunu bana söyledi. Aklıma gelmişken, bu görevlerimden biriydi. Martel zaman zaman kendisini yalmz hisseder ve konuşmak için birine ihtiyaç duyar. Martel başkaları gibi midesi bulanan bir tip değil ama o bile Annias'ın dönme ayininden tiksinmiş."

ilhanx

"Martel de döndü mü?" diye dikkatle sordu Sparhawk.
"Bu konuda şüpheliyim, Sparhawk. Martel'in gerçekten hiç dini inancı yoktur. O politika, güç ve paraya inanır, Tanrılara değil."
"İşi yöneten hangisi?" diye sordu Sephrenia. "Hangisi lider hangisi takipçi?"
"Annias emirleri verenin kendi olduğunu sanıyor, açık söylemek gerekirse, bundan çok şüpheliyim. Otha ile bütün bağlantıları Martel aracılığıyla oldu ama Martel, Annias'ın bilmediği, kendi bağlantılarını da yaptı. Yemin edemem ama Martel ve Otha arasında ayrı bir anlaşma var. Bu Martel'in yapabileceği türden bir şey."
"Bütün bunların arkasında çok daha fazla şeyler var, değil mi?" diye kurnazca sordu Başpiskopos Emban. "Otha'nın - ve Azash'm - sadece Cimmura Piskoposu'nun kötü bir şekilde parlaklığını yitirmiş ruhu uğruna bu kadar para ve enerjiyi harcamaları gerçekten pek olası değil, değil mi?"
"Tabii ki değil, Ekselansları," diye onayladı Krager. "Plan hiç şüphesiz, Annias ve Martel'in şimdiden ortaya koydukları planı takiben istediklerini almaya kalkışmalarıydı. Cimmura Piskoposu patrikliğe giden yolu rüşvetle elde etseydi, bütün istediklerini savaşa başvurmaksızın başarabilecekti. Savaşlar risklidir."
"Peki istedikleri nelerdi?" diye sordu Kral Obler.
"Annias patrik olmayı aklına koymuştu. Martel bunu ona bırakmaya isteküydi. Her şey planlandığı gibi gitseydi bunun anlamı olmayacaktı. Martel'in istediği güç, zenginlik ve meşrulaşmak. Otha tüm Eosia kıtasına hükmetmek istiyor. Azash, Bhelliom'u - ve dünyadaki herkesin ruhunu - istiyor. Annias ebediyen yaşayacak - veya ona yakın - bundan sonraki birkaç yüzyıl boyunca patrik olarak gücünü kullanarak Eleneleri kademe kademe Azash'a taptıracaktı."
"Bu canavarca!" diye bağırdı Ortzel.
"Neredeyse, Ekselansları," dedi Krager. "Martel, Otha'dan biraz daha alt seviyede bir imparatorluk tacı alacak. Bütün batı Eo-

sia'yı yönetecek. Böylece dördünü de - Otha ve Martel imparator, Annias'ı Kilise'nin başrahibi ve Azash'ı da Tanrı olarak görecektiniz. Sonra dikkatlerini Rendorlulara ve Daresia'daki Tamul İmparatorluğuna çevirebileceklerdi."
"Bhelliom'u almak için yaptıkları plan ne?" diye soğukça sordu Sparhawk.
"Hile, dalavere, açıkça pazarlık yada gerekirse, kaba güçle. Beni dinle, Sparhawk." Krager'in yüzü birden ciddileşti. "Martel seni bir süre kuzeye ve sonra da Otha'ya katılmak için doğu Lamor-kand'a gideceğine inandırmaya çalışıyor. Tamam Otha'ya gidiyor ama Otha, Lamorkand'da değil. Generalleri savaşmakta çok daha iyiler. O hâlâ başkenti Zemoch'da. Martel ve Annias'ın gittikleri yer orası. Onları takip etmeni istiyorlar." Durdu. "Şüphesiz, sana bunu söylemem istendi," diye kabul etti. "Martel onu Zemoch'a kadar izlemeni ve yanında Bhelliom'u getirmeni istiyor. Martel seninle doğrudan yüzleşmek istemiyor; bu onun tarzı değil. Senin Zemoch'a gitmeni istiyorlar böylece Azash senin icabına bakabilir." Krager'in yüzü ani bir acı ve korkuyla çarpıldı. "Gitme, Sparhawk," diye yalvardı. "Tanrı aşkına ne olur, gitme! Azash, Bhelliom'u senden alırsa dünyanın sonu gelir."
BAZİLİKANIN GENİŞ SALONU ertesi sabah erkenden dolup taşıyordu. Kral Wargun'un askerleri Martel'in paralı askerlerinin geri kalanlarını toplar toplamaz Chyrelloslu vatandaşlar ürkerek geri dönmeye başlamışlardı. Kutsal Şehrin insanları büyük ihtimalle diğer Elenelerden daha sofu değillerdi ama Başpiskopos Emban tam bir insanlık örneği gösterdi. Şükür ayini biter bitmez Kilise depolarının halka açılacağı haberinin şehirde yayılmasını sağladı. Chyrellos'da yiyecek bulunan başka bir yer olmadığı için vatandaşlar karşılık verdiler. Emban toplanan binlerce kişinin diğer başpiskoposların durumun ciddiyetini kavramalarında toplanan kalabalığın etkili olacağını düşünerek böyle bir hareket yapmıştı. Emban, bir taraftan da samimi bir duyguyla davranmıştı. Kendi cüssesi açlık ıstırabı konusunda onu özellikle hassaslaştırdı.
Başpiskopos Ortzel şükran ayinini yönetti. Sparhawk, sert din adamının topluluğa hitap ederken tamamen faklı bir tonda konuştuğunu fark etti. Sesi nazikti ve bazen tam bir sevecenliğe yaklaştı.

Kadach Başpiskoposu kitleyi son duaya geçirirken Talen, Spar-hawk'a, "Altı defa," diye fısıldadı.
"Ne?"
"Ayini sırasında altı defa gülümsedi. Saydım. Ama gülümseyiş yüzünde doğal durmuyor. Dün Krager'in anlattıklarıyla ilgili ne yapmaya karar verdik? Ben uyuya kaldım."
"Bunu fark ettik. Albay Delada, Martel ve Annias arasındaki konuşmayı rapor eder etmez Kragefe Hiyerarşi önünde bize söylediklerinin hepsini tekrar ettireceğiz."
"Ona inanacaklar mı?"

ilhanx

"Sanırım. Delada güvenilir bir tanıktır. Krager sadece onaylayıp ayrıntıları dolduracak. Bir kez, Delada'nın tanıklığını kabul etmeye zorlandılar mı, Krager'in söylemesi gerekenler sırasında nefes almakta fazla zorlanmayacaklar."
"Akıllıca," dedi beğenerek Talen. "Biliyor musun, Sparhawk? Hırsızlar imparatoru olma fikrinden vazgeçtim. Sanırım Kilise'ye gireceğim."
"Tanrı dini korusun," diye dua etti Sparhawk.
"Koruyacağından eminim, oğlum." Talen müşfikçe gülümsedi.
Kutlamanın bitmesi ve koronun coşkulu bir şarkıya başlamasıyla, valeler başpiskoposların sıraları arasında Hiyerarşi'nin hemen müzakerelere devam edeceğini bildiren duyurular dağıtarak dolaştılar. Kayıp altı din adamı dış şehrin çeşitli yerlerinde bulundu. İki tanesi Bazilika'nın içinde saklandıkları yerlerden çıktılar. Geri kalanı hâlâ hesapta yoktu. Kilise başpiskoposları ciddi ciddi salondan çıkıp izleyici salonuna giderlerken, bir yığın kişiyle konuşmak için geride kalan Emban, üfleyip püfleyip terler içinde Sparhawk ve Ta-len'in yanından hızla geçti. "Az daha unutuyordum," dedi yanlarından geçerken. "Dolmant'ın Kilise depolarını açma emrini vermesi gerekiyor. Yoksa, bir ayaklanmayla karşılaşacağız."
"Kilise'deki işleri yönetmek istiyorsam onun gibi şişmanlamam gerekecek mi?" diye fısıldadı Talen. "İşler kötüye gittiğinde şişkolar kaçamaz ve sonunda bazı şeylerin Emban için kötü gideceği açık."
Albay Delada izleyici salonunun kapısının yanında duruyordu. Göğüs zırhı ve miğferi ışıl ışıl parlıyordu. Kırmızı pelerini tertemizdi. Sparhawk salona giren Kilise Şövalyeleri ve din adamları sırasının arasından çıkıp, onunla kısaca konuştu. "Sinirli misiniz?"

"Pek değil, Sör Sparhavvk. Ama, bunu dört gözle de beklemediğimi kabul edeceğim. Ne dersiniz bana soru soracaklar mı?"
"Sorabilirler. Seni tedirgin etmelerine izin verme. Acele etme ve mahzende duyduklannı tam olarak bildir. Namm seninle beraber konuşacaktır, bu yüzden kimse bir kelimenden bile şüphelenemez."
"Ben sadece burada bir kargaşa başlatmış olmaktan korkuyorum," dedi ekşi bir yüz ifadesiyle Delada.
"Merak etme. Kargaşa senden sonra gelen tanığı duyduklarında başlayacak."
"O ne anlatacak, Sparhavvk?"
"Bunu söylemeye yetkim yok - en azından raporunu verene kadar. Bu durumda tarafsızlığını bozacak herhangi bir şey yapma iznim yok. İyi şanslar."
Kilise başpiskoposları salonda küçük kümeler halinde toplanmış kısık seslerle konuşuyorlardı. Emban'm dikkatle düzenlediği şükran ayini sabaha ciddi bir hava vermişti ve kimse bunu bozmak istemiyordu. Sparhawk ve Talen arkadaşlarıyla beraber her zaman oturdukları bölüme çıktılar. Bevier korurcasına Sephre-nia'nın önünde dikilip durmuştu, yüzü kaygısını gösteriyordu. Sephrenia pırıl pırıl parlayan beyaz cüppesiyle sakin sakin oturuyordu. Sparhawk onlara katıldığında Bevier, "Mantıklı düşünmüyor," dedi. "Platime, Stragen ve hatta Tamul kadını din adamı kılığında buraya sokmayı başardık ama Sephrenia kesinlikle o Styric cüppesini giymekte ısrar etti. Hiyerarşi'nin müzakerelerinin krallar ve ruhbanlar dışında kimseye açık olmadığını defalarca açıklamaya çalıştım ama beni dinlemedi."
"Ben de ruhbanlardan biriyim, sevgili Bevier," dedi basitçe kadın. "Aphrael'in rahibesiyim - hatta daha doğrusu başrahibesi-yim. Diyelimki burada bütün dünyadaki dinlerin birleşmesi için deneme niteliğinde bir hareketi gözlemlemek için bulunuyorum."
"Ben olsaydım seçim bitene dek bundan bahsetmezdim, küçük ana," diye tavsiyede bulundu Stragen. "Yüzlerce yıl devam edecek dini bir tartışmayı başlatacaksın ve bizim şu anda zamanımız yok."
"Karşıda oturan dostumuzu özledim," dedi Kalten, Annias'ın oturduğu bölümü işaret ediyordu. "Bu sabahın olayları açıklanırken yüzünün çöküşünü görmek için çok şey verirdim."
Dolmant içeri girdi. Emban, Ortzel ve Bergsten ile kısa bir gö-

rüşme yaptıktan sonra kürsüdeki yerini aldı. Orada bulunması salona sessizlik getirdi. "Biraderlerim ve dostlarım," diye başladı, "son toplanmamızdan beri çok önemli olaylar gördük. Müzakerelerimize başlamadan önce buradaki duruma hepimizin yakmlaşabil-mesi için bir grup tamk çağırmayı kendimce uygun gördüm. İlk olarak Chyrellos'un şu andaki durumundan bahsetmek istiyorum. Kuşatma yapan ordu şehri yiyeceksiz bıraktı. İnsanlar umutsuz derecede aç ve sefiller. Hiyerarşi'den Kilise depolarını açmak için izin istiyorum böylece onların acılarım hafifletebiliriz. Kilise temsilcileri olarak, yardımseverlik bizim ilk görevlerimizden biridir." Etrafına bakındı. "Karşı çıkan kimse var mı?"
Etrafta tam bir sessizlik vardı.
"O zaman izin verilmiştir. Şimdi daha fazla gecikmeden batı Eosia'nın saltanat süren hükümdarlarını en onurlu gözlemciler olarak karşılayalım."

ilhanx

Salondaki insanlar saygıyla ayağa kalktılar.
Salonun ön tarafından pirinç trompetlerden tören boruları çalındı ve geniş bronz kapı kıtanın hükümdarlarını kabul etmek için yavaşça açıldı. Hepsi resmi kıyafetlerini giymiş, taçlarını takmışlardı. Sparhawk, Wargun ve diğer krallara doğru dürüst bakmadı bile, çünkü gözleri nişanlısının mükemmel yüzüne odaklanmıştı. Ehla-na etrafa ışık saçıyordu. Sparhawk on yıllık Rendor sürgünü boyunca kraliçesine gösterilen ilginin çok sönük olduğunu ve sadece saray görevleriyle törenlerinin ona bir tür önem verdiğini fark etti. Bu yüzden, Ehlana tören fırsatlarını diğer kraliyet ailelerinin üyelerinden daha fazla seviyordu. Ehlana diğer hükümdarlarla beraber ağır ağır patriğin altın tahtının yanında yarım daire şeklinde sıralanan tahtlara doğru yürüdü. Kolu uzaktan akrabası Deira Kralı Objemin kolunun üzerinde hafifçe duruyordu. Şansa - ya da tamamen şansa bağlı değildi - tahtların arkasındaki koca yuvarlak pencereden gelen tayfta ayrışmış ışık dairesi Elenia tahtının üzerine düşüyordu ve Ehlana altın güneş ışığından pırıldayan bir halenin çevrelediği yerine oturdu. Bu, Sparhawk'a çok makul gözüktü.
Hükümdarlar oturduktan sonra salondakiler yerlerini aldılar. Dolmant, sırayla hükümdarları selamladı ve hatta orada bulunmayan, aklında sınırının tam kenarında kamp kuran Otha bulunan Lamorkand Kralı'ndan da kısaca bahsetti. Sonra Demos Başpisko-

poşu son olayların çabuk bir özetini içeren işlere nazikçe geçti. Özet çok uzundu, son birkaç haftasını ayda geçiren insanlara yönelikmiş gibi gözüküyordu. Emban'ın tanıkları Martel'in paralı askerlerinin dış şehri yıkmaları ve gaddarlıkları üzerinde uzun uzun konuştular. Şüphesiz herkes dehşeti biliyordu ama çarpıcı ayrıntıları açıklamak Emban'ın umduğu gibi Hiyerarşi'yi çabuk hareket etme konusunda etkiledi ve belirgin bir intikam açlığı ortaya çıkardı. En çarpıcı olay yarım düzine kadar tanığın saldıran orduya kumanda eden adamın ismini açıklamalarıydı. Martel'in ismi önce üç tanığın anlatımlarında göze çarpar bir şekilde yer aldı. Dolmant, Delada'yı çağırmadan, kısaca dönek Pandionun geçmişinden bir paralı asker olarak bahsedip Cimmura Piskoposu ile bağlantısını atladı. Sonra bu kendini adamış insanların efsanevi tarafsızlığını da belirterek patriğin özel muhafız kumandanım tanıklığa çağırdı.
Delada'nm hafızasının fevkalade olduğu ispatlandı. Buluşmanın yerini öğrendiği kaynağı '"Kilise Şövalyeleri'nin mükemmel askeri haber alma faaliyetlerine" bağlayarak sakladı. Mahzeni ve Bazilika'ya tehlikeli bir giriş sağlayan unutulmuş su kemerini tarif etti. Sonra Martel ve Annias arasındaki konuşmayı neredeyse harfi harfine tekrar etti. Tamamen duygusuz bir tonla uzun uzadığa anlatması raporuna aşırı bir ağırlık verdi. Konudaki kişisel hislerine rağmen Delada tarafsızlığından hiç ayrılmadı. Konuşması sık sık Hiyerarşi ve orada bulunan izleyicilerin şaşkınlık çığlıklarıyla, hayretten donakalmalarıyla kesildi.
Başpiskopos Makova'nm çiçek bozuğu yüzü solgundu ve kekeleyerek albaya soru sormak için doğruldu. "O karanlık mahzende duyduğunuz sesler konuştukları kabul edilen kişilerin sesi olmaması - yani bu Cimmura Piskoposu'nun itibarını zedelemek için düzenlenmiş ayrıntılı bir dolap olması - mümkün mü?"
"Hayır, Ekselansları," diye setçe cevapladı Delada. "Bunun hiçbir olasılığı yok. Oradaki adam kesinlikle Piskopos Annias'di ve diğer adama Martel diyordu."
Makova terlemeye başladı. Başka bir yol denedi. "Size mahzene kadar eşlik eden kimdi, Albay?"
"Pandion Birliğinden Sör Sparhawk, Ekselansları."
Makova etrafındaki Hiyerarşi'nin diğer üyelerine keyifli keyifli gülümseyerek, "Şimdi, tamam," dedi zafer kazanmışçasına, "işte

bulduk, o zaman. Sör Sparhawk'm Piskopos Annias ile uzun zamandır süren kişisel bir düşmanlığı var. Oldukça açık bir şekilde bu tanığın aklını çelmiş."
Delada ayağa fırladı, yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. "Bana yalancı mı diyorsunuz?" diye sordu, eli kılıcının kabzasına gidiyordu.
Makova korkuyla geri çekildi, gözleri faltaşı gibi açılmıştı.
"Sör Sparhawk önceden bana hiçbir şey söylemedi, Başpiskopos Makova," dedi birbirine geçmiş dişlerinin arasından Delada. "Bana mahzendeki adamlardan herhangi birisinin de kim olduğunu söylemedi. Annias'ı ben kendi kendime Martel'i de Annias'm kendi ağzından tanıdım. Ve size bir şey daha söyleyeceğim. Spar-hawk, Elenia kraliçesi'nin şampiyonu. Eğer ben o konumda olsaydım Cimmura Piskoposu'nun kellesi tam şu anda Bazilika'nın önünde bir mızrağın ucunu süslüyor olacaktı."
"Buna nasıl cesaret edersiniz?" diye araya girdi Makova.
"Patriklik tahtına çıkarmaya hevesli olduğunuz adam Sparhawk'm kraliçesini zehirledi ve tam şu anda Sparhawk'm öfkesinden onu koruması için Zemoch'a Otha'ya yalvarmaya kaçıyor. Oy verecek başkasını bulsanız iyi olur Ekselansları, çünkü Hiyerarşi Cimmuralı Annias'ı patrik olarak seçme yanlışlığını yapsa

ilhanx

bile, o asla tahta geçecek kadar yaşayamayacak, Sparhawk onu öldür-mezse - ben öldüreceğim!" Delada'nın bakışları heyecandan alev alevdi ve kılıcı yarı çekilmişti.
Makova geriye büzüldü.
"Ah -" dedi yumuşakça Dolmant. "Sakinleşmek için biraz zaman ister misiniz?" diye önerdi.
"Sakinim, Ekselansları," diye cevabı yapıştıran Delada kılıcını kınına hızla soktu. "Birkaç saat önceki kadar bile kızgın değilim. Coombe Başpiskoposu'nun onurunu bir defa bile sorgulamadım."
"Ateşli değil mi?" diye Ulath'a fısıldadı Tynian.
"Kızıl saçlı insanlar böyledir," dedi bilgece Ulath.
"Albaya başka soru sormak istiyor musun, Makova?" diye masum bir ifadeyle sordu Dolmant.
Makova cevap vermeyi reddederek gururla iskemlesine çöktü.
"Akıllıca bir karar," diye duyulabilecek bir tonda mırıldandı Emban.
Gergin bir kahkaha Hiyerarşi arasında dolaştı.
267

Şehre yapılan saldırının arkasında Annias'ın olduğu haberi Hiyerarşi'yi o kadar şaşırtıp rencide etmedi - hepsi yüksek seviyede din adamıydı ve hırsın bir insanı ne hallere sokabileceğini arılayabiliyorlardı. Bununla beraber, Annias'ın metotları aşırı ve çok kötüydü. Hiyerarşi nedenlerini anlayabilir ve hatta amacına ulaşmak için bu kadar abartmaya istekli bir adama gizlice hayranlık bile duyabilirdi. Ama Otha ile anlaşması bardağı taşırdı. Oylarını Annias'a satmaya oldukça istekli başpiskoposların çoğu kendilerini müttefik ettikleri adamın ahlaksızlığın bütün boyutların fark ettiklerinde rahatsızca kıvrandılar.
Dolmant, son olarak Krager'i çağırdı. Demos Başpiskopos'u hiçbir şekilde Kragefin karakterini ve güvenilir bir kişi olmadığını saklamaya kalkmadı.
Krager kendine biraz çeki düzen vermişti, konumunun göstergesi olarak ayak ve el bileklerinde zincirler vardı. Sonunda ortaya mükemmel bir tanık çıktı. Bahaneler bulmak için asla çaba sarf etmedi onun yerine bir yığın kusuru konusunda açıkça, hatta acımasızca dürüsttü. Kellesini koruyan anlaşmaların ayrıntısına kadar gitti. Kusursuz dürüstlük için sağlam nedenleri olmasının olası etkisi Hiyerarşi'de kaybolup gitmedi. Yüzler sarardı. Başpiskoposların çoğu duyulabilir seslerle dua ettiler. Krager başarıya çok yaklaşan canavarca komplonun ayrıntısını gerçekçi bir tonda açıklarken dehşet ve kızgınlık çığlıkları yükseldi. Ama Bhelliom'dan bahsetmedi. Atlama çok önceden planlanmıştı. "Her şey yolunda gidebilirdi," diye pişmanca bir tonla sona erdirdi Krager. "Batı krallıklarının orduları Chyrellos'a gelmeden bir günümüz daha olsaydı, Cimmura Piskoposu şu tahtta oturuyor olacaktı. Yapacağı ilk iş askeri tarikatları dağıtmak olacaktı, ikincisi de Elene hükümdarlarına kendi krallıklarına dönmeleri ve ordularını dağıtmaları emrini vermek. Sonra Otha hiçbir karşı koyuş olmadan ilerleyecekti. Daha nesiller geçmeden hepimiz Azash'm önünde eğilecektik. Bu oldukça güzel bir plandı." Krager iç çekti. "Ve beni dünyanın en zengin insanlarından biri yapacaktı." Tekrar iç çekti. "Ne yazık ki böyle," diye bitirdi.
Başpiskopos Emban, Hiyerarşi'nin ruh halini dikkatle saptayarak yerinde iyice yayılıyordu. Ayağa kalktı. "Bu tanık için herhangi bir soru var mı?" diye doğrudan Makova'ya bakarak sordu.
268

Makova cevap vermedi. Hatta bakmadı bile.
"Belki, kardeşlerim," diye devam etti Emban, "bu, öğle yemeği arası vermek için uygun zamandır." Yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı, ellerini midesine vurdu. "Önerinin benden gelmesi kimseyi şaşırtmadı, değil mi?" diye onlara sordu.
Herkes güldü; bu gerginliğin bittiğini gösteriyordu. "Bu sabah bize üstünde düşünmemiz gereken bir çok şey verdi, kardeşlerim," diye ciddice devam etti küçük şişko adam, "ne yazık ki düşünmek için çok az zamanımız var. Batı Lamorkand'da kamp kuran Otha ile düşüncelere dalmamız için fazla zamanımız yok."
Dolmant Hiyerarşi'yi paydos etti ve bir saat içinde tekrar bir araya geleceklerini bildirdi.
Ehlana'nm isteği üzerine, Sparhawk ve Mirtai hafif bir öğlen yemeği için Bazilika'daki küçük salonda ona katıldılar. Genç kraliçenin aklı başından gitmiş gibiydi ve yemeğine çok az dokundu, onun yerine oturup bir parça kâğıda hızla bir şeyler çiziktirdi.
"Ehlana," dedi sertçe Mirtai. "Ye. Yemezsen eriyip biteceksin."
"Lütfen, Mirtai," dedi kraliçe, "bir konuşma hazırlamaya çalışıyorum. Bu öğleden sonra Hiyerarşi'ye hitap edeceğim."
"O kadar çok şey söylemen gerekmiyor," dedi Sparhawk. "Onlara sadece müzakerelerini izlemene izin verdikleri için ne kadar onur duyduğunu söyle, Annias hakkında kötüleyici birkaç şey söyle ve toplantı kayıtlan için Tanrı'dan inayet dile."
"Bu ilk defa bir kraliçenin onlara hitabı olacak, Sparhawk," dedi tersçe Ehlana.

ilhanx

"Daha önce de kraliçeler vardı."
"Evet, ama hiçbiri bir seçim sırasında tahta oturmadı. Bunu iyice araştırdım. Bu tarihte ilk defa- olacak; kendimi herkese maskara etmek istemiyorum."
Mirtai kraliçenin tabağını önüne iterek, "Bayılmak da istemezsin," dedi. Sparhawk onda bir zorba ruhu olduğunu fark etti.
Kapıda hafif bir tıklama oldu ve Talen muzipçe sırıtarak içeri gidi. "Size öğleden sonra Kral Soros'un Hiyerarşi'ye hitap edemeyeceğini söylemeye geldim," dedi Sparhawk'a, "böylece aşağılık bir herif olarak kamuya açıklanmaktan endişe etmeniz gerekmeyecek."
"Ya?"
"Majesteleri soğuk almış olmalı^ boğazı çok kötü. Fısıltıdan faz-

la konuşamıyor."
Ehlana kaşlarını çattı. "Ne kadar garip. Son zamanlarda o kadar soğuk olmadı. Pelosia Krah'na kötü şans dilemek istemem ama şu anda karşılaştığımız olay bir tür şans değil mi?"
"Bunun şansla ilgisi çok az, Majesteleri." Talen sırıttı. "Sephrenia neredeyse çenesini yerinden çıkardı, büyüyü birleştirebilmek için parmaklarını örmek üzereydi. Özür dilerim. Gidip Emban ve Dol-mant'a söylemem gerekiyor. Sonra da Wargun'a bildireceğim, böylece sessiz tutmak için Soros'un basma vurması gerekmeyecek."
Öğlen yemeklerini bitirdikten sonra, Sparhawk iki leydiye izleyici salonuna kadar eşlik etti. İçeri girmeden önce Ehlana, "Spar-hawk," dedi, "Demos Başpiskopos'u Dolmant'tan hoşlanıyor musun?"
"Evet," dedi Sparhawk. "En eski arkadaşlarımdan biri - bu yalnızca eski bir Pandion olması yüzünden değil."
Ehlana gülümsedi. "Ben de ondan hoşlanıyorum." Bunu sanki o anda bir karar vermiş gibi söyledi.
Dolmant, Hiyerarşi'yi tekrar topladı ve krallardan teker teker toplanmış başpiskoposlara hitap etmelerini istedi. Sparhawk'm daha önce Ehlana'ya önerdiği gibi, hükümdarlar birer birer ayağa kalktılar, Hiyerarşi'ye orada bulunmasına izin verdiği için teşekkür ettiler, Annias, Otha ve Azash'tan birkaç kez bahsettiler sonra da Tanrı'dan müzakereler için ihsan dilediler.
"Kardeşlerim ve dostlarım, şimdi," dedi Dolmant, "nadir bir durumla karşı karşıyayız. Tarihte ilk defa bir kraliçe bize hitap edecek." Çok hafif gülümsedi. "Batı Eosia'nm krallarını hiçbir şekilde gücendirmek istemem ama samimiyetle söylemeliyim ki Ele-ina Kraliçesi Ehlana onlardan çok daha sevimli ve sanınm güzel olduğu kadar bilge olduğunu da keşfetmekten şaşırabiliriz."
Ehlana alımlı bir şekilde kızardı. Sparhawk hayatının geri kalanında onun istediği anda kızarmayı nasıl becerdiğini asla keşfedemedi. Ehlana bunu birkaç defa açıklamaya çalıştı ama Sparhawk'm anlayışının oldukça ötesindeydi.
Elenia Kraliçesi ayağa kalktı ve sanki Dolmant'm hoş bir şekilde yönelttiği iltifattan şaşırmışçasına bir an yüzü yere bakarak durdu. Kafasını kaldırırken, "Size teşekkür ederim, Ekselansları," dedi net, çınlayan bir sesle. Bütün kızarma izleri gitmişti ve Ehla-

na'nm yüzünde çok kararlı bir ifade vardı.
Sparhawk'in kalbi hızla armaya başladı. "Sıkı tutunun, baylar," diye arkadaşlarını uyardı. "Bu bakışı biliyorum. Sanırım bizim için sakladığı bazı sürprizler var."
"Benim de, burada bulunmama izin verdiği için Hiyerarşi'ye minnettarlığımı ifade etmem gerekiyor ve dualarıma kardeş hü-kümdarlarımınkileri, Tanrı'dan buradaki Kilise'nin bilgeliğinin soylularının müzakerelerinde ihsan isteyeceğimi ekleyeceğim. Bu koşullar altında Hiyerarşi'ye hitap eden ilk kadm olduğum için burada toplanan başpiskoposlardan onlara ek birkaç şey daha söylemek için yüz bulabilir miyim? Sözlerim uçarı gözükürse, siz bilge başpiskoposların affedeceğinizden eminim. Bir kadınım ve pek yaşlı değilim. Ve hepimiz genç kadınların heyecanlandıklarında bazen aptallaştıklarını biliriz." Durdu. "Heyecanlanmak dedim, değil mi?" diye devam etti, sesi gümüş bir boru gibiydi. "Hayır, baylar, onun yerine öfkelendim demek daha doğru olur! Bu canavar, bu soğuk, kansız hayvan - bu Annias benim sevgili babamı öldürdü. Bütün batı Eosia'nm en bilge ve en, centilmen hükümdarını yok etti."
"Aldreas mı?" diye kuşkuyla fısıldadı Kalten.
"Ve sonra," diye o çınlayan sesiyle devam etti, "sadece kalbimi kırmakla yetinmedi, bu gözü dönmüş vahşi hayatımı da istedi! Kilisemize artık leke sürüldü, baylar, bu kötü adam kutsal tarikatlara alındığı için lekelendi. Ben buraya adalet niyaz eden, rica da bulunan biri olarak geldim ama öz babamı öldüren adamdan kendi adaletimi zorla alacağım. Zayıf bir kadınım ama bir şampiyonum var, baylar, emrimdeki bu adam arayacak ve bu canavar Annias bir hayvan olup kendini Cehennem'in derinliklerinde saklasa

ilhanx

bile onu bulacaktır. Annias benimle yüzleşecek. Size bunun için yemin ediyorum, baylar, daha doğmamış nesiller onun başına gelenlerin anısıyla titreyecekler. Kutsal Kilise Anamız'm bu alçağın adaletle buluşmasıyla ilgilenmesi gerekmiyor. Kilise nazik ve merhametlidir, ama baylar ben değilim." Kraliçesinin açık istemi Kilise'nin emirlerine göre çok fazla diye düşündü Sparhawk.
Ehlana tekrar durdu, genç yüzü intikama bir bir kararla yukarı kalktı. "Ama bu ödül de ne?" diye örtülü tahta bakarak gösteriyor-muşçasına dönüp sordu. "Dünyayı kanla boğmak isteyen Annias

yerine bu koltuğu kime bağışlayacaksınız? Bu süslü mobilya parçası kime kalacak? Yanlış anlamayın dostlar, bu sadece ağır, kaba ve pek rahat olmadığından emin olduğum bir mobilya. Bu koltuğa yakışan, bu korkunç ilgi ve sorumluluk yükünü taşımaya kimi mahkûm edeceksiniz, ki Kutsal Anamız'm hayatının en karanlık saatlerinde onu taşımak zorunda kalacak? Şüphesiz bilge olmalı, bunu söylemek bile gerekmez ama Kilise'nin tüm başpiskoposları bilgedir. Cesur olmalı ama hepiniz aslanlar gibi cesur değil misiniz? Kurnaz olmalı, hata yapmamalı. Bilgelik ve kurnazlık arasında büyük bir fark var. Akıllı olmalı çünkü düzenbazlık üstadıyla karşılaşacak - yeteri kadar düzenbaz olmasına rağmen bu Annias değil, kendi pis safahatına dalmış Otha da değil; Azash'm ta kendisi. O cehennem tohumunun iradesi, şeytanlığı ve gücüne denk olacak olan hanginiz?"
"Ne yapıyor?" diye şaşkınlıktan donmuş bir sesle sordu Bevier.
"Açık değil mi, Aziz Şövalye?" diye kibarca mırıldandı Stra-gen. "Yeni patriği seçiyor."
"Saçma!" diye soludu Bevier. "Patriği Hiyerarşi seçer!"
"Sör Bevier, şu anda o küçük pembe parmağıyla sizi gösterse sizi seçerler. Bakın. Hiyerarşi'yi avcunun içine almış durumda."
"Aranızda savaşçılar var, sayın başpiskoposlar," diyordu Ehla-na, çelik gibi kahraman adamlar ama zırhlı bir patrik, Azash'm hi-lekârlığıyla başa çıkabilir mi? Aramzda ilahiyatçılar var, Kilise'nin Lordlan, aşırı zekâsı ile Tanrı'nın aklını ve amacını algılayabilecek adamlar ama İlahi Doğruluğun sesine ayarlı böyle bir adam Yalanlar Üstadı ile karşılaşmaya hazır olabilir mi? Kilise kanunlarım çok iyi bilenler ve Kilise politikasında üstatlar var. Nazik olanlar var, merhametliler var. Bütün Hiyerarşi'yi bizi yönetmesi için seçebil-seydik yenilmez olurduk ve Cehennem'in kapılan bize dayanamazdı!" Ehlana titreyen elini yüzüne doğru kaldırarak sallandı. "Beni affedin, baylar," dedi zayıf bir sesle. "Yılan Annias'm hayatımı çalmak için aradığı zehrin etkileri hâlâ kolay kolay geçmedi."
Sparhawk ayağa kalkmaya başladı.
"Oh, otur, Sparhawk," dedi Stragen. "Tmgırdayarak aşağı inersen gösterisini rezil edeceksin. Ehlana mükemmel durumda, inan."
"Kutsal Anamız'm bir şampiyona ihtiyacı var, Kilise'nin Lordlan," diye yorgun bir sesle devam etti, "Hiyerarşi'nin kendisinin damıtılmış özü olan bir adam ve sanırım kalplerinizde bu adamın

}dm olduğunu biliyorsunuz. Tanrı size bilgelik vermeli, aydınlatma, aranızda oturan biri için, gerçek bir alçakgönüllülük içinde gizlenen ama soylu eliyle size rehberlik edecek birini, belki kendisi de bilmiyor, bu kendini gizleyen patrik belki de Tanrının sesiyle konuştuğu bilmiyor. Onu kalbinizde arayın, Lordlarım ve şampiyonumuz olabileceği için bu yükü onun omuzlarına yükleyin!" Tekrar sallandı ve dizleri bükülmeye başladı. Sonra bir çiçek gibi soldu. Yüzü huşu içinde ve gözleri yaşlarla dolu olan Kral Wargun ayağa fırlayıp daha düşmeden onu yakaladı.
"Mükemmel bir yetenek," dedi hayrancasma Stragen. Sırıttı. "Zavallı, Sparhawk," dedi. "Biliyorsun ki tek bir şansın bile yok."
"Stragen, sesini keser misin?"
"Bütün bunlar da ne oluyor?" diye şaşkınca sordu Kalten.
"Ehlana biraz önce patriği atadı, Sör Kalten," dedi Stragen.
"Kim? Bir tek isim bile söylemedi."
"Bu hâlâ senin için açık değil mi? Ehlana çok dikkatle bütün diğer yarışmacıları eledi. Sadece tek bir olasılık kaldı. Bütün diğer başpiskoposlar kim olduğunu biliyorlar ve onu seçecekler - sadece biri onun isminden bahsetme cüretim gösterir göstermez. Ben sana söylerdim ama bunu senin için rezil etmek istemem."
Kral Wargun açıkça baygın olan Ehlana'yı kollarına almış ve onu salonun yanındaki bronz kapıya doğru taşıyordu.
"Yanma git," dedi Mirtai'ye Sephrenia. "Onu sakinleştirmeye çalış. Şu an çok coşkulu - ve Kral Wargun'un buraya geri gelmesine izin verme. Ağzından bir şey kaçırıp her şeyi berbat edebilir."
Mirtai başıyla onayladı ve hızla aşağı doğru indi.

ilhanx

Salon heyecanlı bir konuşmayla canlanmıştı. Ehlana'nın ateşi ve tutkusu hepsini yakıp tutuşturmuştu. Başpiskopos Emban şaşkınlıktan gözleri faltaşı gibi donakalmış oturuyordu. Sonra sırıttı ve ağzını bir eliyle kapatıp gülmeye başladı.
"- açıkça Tanrı'nm Kutsal Eli'nin etkisi altındaydı," diye yanındaki keşişlerden biri heyecanla diğerine söylüyordu. "Ama bir kadın? Niye Tanrı bize bir kadının sesinden konuşsun ki?"
"Onun yolları esrarengizdir," dedi huşu dolu bir sesle diğer keşiş, "ve insanın aklı ermez."
Başpiskopos Dolmant'm sessizliği sağlaması biraz zor oldu. "Kardeşlerim ve dostlarım," dedi. "Tabii ki duygusal patlaması

için Elenia Kraliçesi'ni affetmemiz lazım. Onu çocukluğundan beri tanırım ve sizi normalde kendine hakim bir genç kadın olduğu konusunda temin ederim. Zehrin kalan son izleri hâlâ sürüyor ve onu bazen mantıksız hale sokuyor."
"Oh, bu olamaz." Stragen, Sephrenia'ya güldü. "Bilmiyor bile."
"Stragen," dedi azarlarcasma Sephrenia, "sus."
"Peki, küçük ana."
Örme zırhlı, korkunç ogre boynuzlu miğferiyle Başpiskopos Bergsten ayağa kalktı ve savaş baltasının sapıyla mermer zemine vurdu. "Konuşabilir miyim?" Doğrusu izin istemedi.
"Tabii ki Bergsten," dedi Dolmant.
"Burada Elenia Kraliçesi'nin ani rahatsızlığını konuşmak için bulunmuyoruz," diye belirtti dev Emsat Başpiskopos'u. "Burada patriği seçmek için bulunuyoruz. Bu işe geçmemizi öneriyorum. Bu durumda aday olarak Demos Başpiskopos'u Dolmant'ı gösteriyorum. Bu adaylıkta sesini benimkine kim katacak?"
"Hayır!" diye korkulu bir umutsuzlukla bağırdı Dolmant.
Ortzel ayağa fırlayıp, "Demos Başpiskopos'u konuşamaz," diye belirtti. "Âdet ve yasalara göre aday olan, gündeme karar verilene dek başka bir şey söyleyemez. Kardeşlerimin rızasıyla, saygın Ucera Başpiskoposu'ndan başkanlığı almasını istiyorum." Etrafına bakındı. Kabul etmeyen yok gibi gözüküyordu.
Hâlâ açıkça sırıtan Emban kürsüye doğru badi badi yürüdü ve tombiş ellerinden birini sallayarak laubalice Dolmant'ı kovaladı. "Kadach Başpiskopos'u söylemini tamamladı mı?"
"Hayır," dedi Ortzel, "tamamlamadım." Ortzel'in ifadesi hâlâ katı ve soğuktu. Sonra, içindeki acıyı hiçbir şekilde belli etmeden, sertçe konuştu. "Sesimi Emsatlı kardeşiminkine katıyorum. Başpiskopos Dolmant patriklik için olası tek seçenektir."
Makova ayağa kalktı. Suratı ölü beyazıydı, çenesi kenetlenmişti. "Bu rezalet için Tanrı sizi cezalandıracaktır!" diye başpiskopos arkadaşlarına bağırdı. "Bu saçmalığın içinde yerim yok!" Topukları üzerinde döndü ve hızla salondan dışarı çıktı.
"En azından dürüst!" diye fikrini söyledi Talen.
"Dürüst mü?" diye patladı Berit. "Makova mı?"
"Tabii ki sayın öğretmenim." Çocuk sırıttı. "Biri Makova'yı satın alırsa, o satın alınmış vaziyette kalır - olayların sonucu ne olur-

sa olsun."
Başpiskoposlar art arda Dolmant'm adaylığı için ayağa kalktı. Cammorialı güçsüz bir adam olan son başpiskopos, "Dolmant" ismini gıcırtılı bir sesle mırıldanmak için yardımla ayağa kalkarken Emban'm kurnaz ifadesi arttı.
"Evet, Dolmant," dedi yapma bir hayretle, sadece sen ve ben kaldık gibi gözüküyor. Adaylığım koymak istediğin birisi var mı?"
"Size yalvarırım, kardeşlerim," rica etti Dolmant, "bunu yapmayın." Açıkça ağlıyordu.
"Demos Başpiskopos'u konuşamaz," dedi nazikçe Ortzel. "Ya bir ismi aday göstermeli veya sessiz kalmalı."
"Özür dilerim, Dolmant." Emban sırıttı. "Ama ne dediğini duydun. Aklımdayken, ben de sesimle diğerlerinin seni aday göstermelerine katılıyorum." Başka birini aday göstermek istemediğinden emin misini" Bekledi. "İyi o zaman. Demos Başpiskoposunu aday gösteren yüz yirmi altı, bir kaçak ve bir de çekimser var. Hayret verici, değil mi? Oylayacak mıyız, kardeşlerim, yoksa vakitten tasarruf edip, hemen Başpiskopos Dolmant'm patrikliğini alkışlayarak ilan edecek miyiz? Cevabınız için duruyorum."
Bu aşağıda önlerden gelen tek bir kalın sesle başladı. "Dolmant!" ses yükseldi. "Dolmant!"
Kısa zamanda herkes tarafından kapıldı. "Dolmant!" diye kük-rediler, "Dolmant!" Bu oldukça uzun bir süre devam etti.

ilhanx

Sonra Emban sessizlik için elini kaldırdı. "Bunu sana söyleyen ben olduğum için çok özür dilerim, ahbap," dedi Dolmant'a sözcükleri yaya yaya, "ama artık bir başpiskopos gibi gözükmüyorsun. Niye sen ve birkaç biraderimiz giyinme odasına çekilmiyorsunuz, böylece yeni elbiselerini denemen için sana yardım edebilirler?"

on sekizinci bölüm

İZLEYİCİ SALONU HÂLÂ heyecanlı konuşmalarla doluydu. Yüzleri coşkulu başpiskoposlar mermer zemin üzerinde kaynaşıp duruyorlardı. Sparhawk kalabalıkta yolunu açarken, "Tanrı'dan vahiy almış," ibaresini huşu dolu tonlarla üste üste duydu. Din adamları geleneksel olarak çok tutucudur. Bir kadının herhangi bir imasının Hiyerarşi'nin kararma gerçekten yol gösterebilmesini tasavvur bile edilemez olarak kabul ettiler. İlahi ilham fikri uygun bir çıkış yoluydu. Konuşan Ehlana değil, açıkça Tann'nm kendisiydi. O anda Sparhawk ilahiyatla ilgilenmiyordu. İlgilendiği kraliçesinin durumuydu. Stragen'in açıklaması hiç şüphesiz doğru ve akla yakın gözüküyordu ama Stragen'in hakkında konuştuğu. Sparhawk'm kraliçesi - ve nişanlısıydı. Sparhawk onun iyi olduğunu kendisi de görmek istedi.

Sparhawk, Kral Wargun'un onu taşıdığı odanın kapısını açtığında Ehlana sadece iyi değil son derece sağlıklı gözüktü. Kapalı kapıya yarı eğilip kulağını dayamış duruşuyla biraz komik bile gözüküyordu.

"Salondaki yerinizden çok daha iyi duyabilirsiniz, Kraliçem," dedi biraz haşince.

"Sakin ol, Sparhawk" diye tersledi Ehlana, "gir ve kapıyı kapa."

Sparhawk kapıdan içeri girdi.

Kral Warguh sırtını duvara vermiş ve gözleri biraz dönmüş vaziyetteydi, Mirtai de önünde temkinlice duruyordu. "Bu dişi ejderi benden uzaklaştır, Sparhawk," diye yalvardı Wargun.

"Kraliçemin gösterisini açıklamamaya karar verdiniz mi, Majesteleri?" diye nazikçe sordu Sparhawk.

"Beni aptal yerine koyduğunu kabul mu edeceğim? Saçmalama, Sparhawk. Oraya koşup, milletin içinde ahmak olduğumu.

ilan etmeseydim, belki. Tek yapmak istediğim kraliçenin iyi olduğunu he'rkese söylemekti ama bu dev gibi kadın yüzünden kapıya İcadar bile gidemedim. Beni tehdit etti, Sparhawk! Hem de beni. Oradaki iskemleyi görüyor musun?"

Sparhawk baktı. İskemlenin üzeri kumaşla kaplıydı, at kılından koca tomarlar arkasındaki uzun kesikten dışarı fırlıyordu.

"Sadece bir uyarıydı, Sparhawk," dedi yumuşakça Mirtai. "Yanlış bir karar verirse Wargun'un neler olabileceğini anlamasını istedim. Artık tamam. Wargun ve ben dost sayılırız." Sparhawk, Mirtai'nin asla unvan kullanmadığını fark etmişti.

"Bir krala bıçak çekmek yakışık almaz, Mirtai," dedi onaylamayan bir sesle Sparhawk.

"Bıçak çekmedi. Diziyle yaptı." Wargun'un tüyleri ürperdi.

Sparhawk, Tamul kadına baktı, şaşırdı.

Mirtai keşiş cüppesini açıp mütevazice eteğini biraz kaldırdı. Talen'in söylediği gibi, uyluklarının içine bağlı kıvrık bıçakları vardı. Bıçaklar baldırlarının içinde yaklaşık on santim kadar uzanıyorlar ve çok keskin gözüküyorlardı. O arada Mirtai'nin iki dizinin de gamzeli olduğunu fark etti. "Bu bir kadm için oldukça pratik," diye açıkladı kadm. "Erkekler bazı uygunsuz zamanlarda oyunbaz olurlar. Bıçaklar onları başka birisiyle oynamaya gitmeleri için ikna eder."

"Bu yasak değil mi?" diye sordu Wargun.

"Onu tutuklamak ister misiniz, Majesteleri?"

"Şu gevezeliği kesecek misiniz?" dedi sertçe Ehlana. "Bir saksağan sürüsü gibi ses çıkarıyorsunuz. Yapacağınız şu. Birkaç dakika sonra, dışarıda durum sakinleşmeye başlayacak. Sonra Wargun içeri gitmem için bana eşlik edecek ve Mirtai ile Sparhawk arkadan takip edecek. Wargun'un koluna yaslanıp, zayıf ve titrer gözükeceğim. Unutulmamalıdır ki; ya sadece bayıldım ya da ilahi bir vahiy aldım - bu etrafta dönen söylentilerden hangisine inanmak isteyeceğinize bağlı. Hepimiz patrik tahtına geçmeden yerlerimizde olmak istiyoruz."

"Konuşmayı onlara nasıl açıklayacaksın, Ehlana?" dedi Wargun.

"Açıklamayacağım. Konuşmamla ilgili hiçbir şey hatırlamayacağım. Neye inanmak isterlerse ona inanacak ve kimse bana yalancı demeye cesaret edemeyecek çünkü ederlerse ya Sparhawk ya da

Mirtai onlara meydan okuyacak." Arkasından gülümsedi. "Seçtiğim adam senin de aklında olan mıydı, canım?"

ilhanx

"Evet, oydu," dedi Sparhawk.
"O zaman bana uygun şekilde teşekkür edebilirsin - yalnız kaldığımızda. Haydi, içeri dönelim."
Salona tekrar girdiklerinde hepsi son derece ciddi gözüküyorlardı. Ehlana, Wargun'un koluna iyice yaslanmıştı, yüzü hasta ve yorgun gözüküyordu. İki hükümdar yerlerini alırlarken ani, huşu uyandıran bir sessizlik oldu.
Başpiskopos Emban badi badi ileri çıktı, yüzü endişeli gözüküyordu. "İyi mi?" diye sordu.
"Daha iyi gözüküyor," dedi Sparhawk. Bu tam bir yalan değildi. "Hiyerarşi'ye hitap ederken söylediklerini hiçbir şekilde hatırlamadığını söylüyor. Bu konuda onu zorlamasak daha iyi olabilir, Ekselansları."
Emban, Ehlana'ya cin gibi bir bakış attı. "Çok iyi anladım, Sparhawk. Hiyerarşi'ye uygun bir şeyler söyleyeceğim." Ehlana'ya gülümsedi. "Kendinizi daha iyi hissettiğinizi görmekten memnunum, Majesteleri," dedi.
"Teşekkür ederim, Ekselansları," dedi titreyen bir sesle Ehlana.
Sparhawk ve Mirtai arkadaşlarının bulunduğu bölüme çıkarlarken Emban'da kürsüye geri döndü. "Kardeşlerim. Kraliçe Ehlana'nın iyileştiğini duymaktan memnun olacağınızdan eminim. Görüşlerini söylerken bahsetmiş olabileceği herhangi bir şey için özür dilediğini söylememi istedi. Korkarım, Kraliçenin sağlığı hâlâ iyi değil, Chyrellos'a büyük bir riske girerek geldi, müzakerelerimiz sırasında bulunmak kararı konusunda çok katıydı."
Böyle bir dindarlığa hayranlıklarını mırıldandılar.
"Sanırım," dedi Emban, "Majestelerinin görüşlerini yalandan sorgulamazsak iyi olacak. Konuşmayı hatırlamıyor gözüküyor. Bu da güçsüz durumunu daha iyi açıklayabilir. Belki başka bir açıklama da var ama bilgelik ve Majestelerinin sağlığı bize bunu fazla sorgulamamamızı söyler." Efsaneler böyle şeylerle oluşur.
Sonra tiz tören boruları duyuldu ve tahtın solundaki kapı açıldı. Dolmant yanında Ortzel ve Bergsten ile içeri girdi. Yeni patrik sade beyaz bir rahip cüppesi giyiyordu, yüzü artık sakindi. Spar-hawk'm aklı garip bir fikre takıldı. Dolmant'm beyaz rahip cüppe'

w'

siyle Sephrenia'nın beyaz cüppesi arasında belirgin bir benzerlik vardı. Bu fikir onu sapkınlığa gidebilecek bir spekülasyonun yakınına götürdü.
Biri Lamorkand'dan diğer Thalesia'dan, iki başpiskopos onlar yokken örtüsü kaldırılan tahta kadar Dolmant'a eşlik ettiler ve patrik yerine oturdu.
"Sarathi bize hitap edecek mi?" dedi Emban kürsünün arkasından öne çıkıp diz çökerek.
"Sarathi mi?" diye fısüdadı Berir'e Talen.
"Çok eski bir isim," dedi sessizce Berit. "Yaklaşık üç bin yıl önce Kilise en sonunda birleştiğinde ilk patriğin ismi Sarathi'ydi. Patriklere böyle hitap edilerek onun adı anılır - ve saygı gösterilir."
Dolmant altın tahtında ciddice oturdu. "Bu zirveyi ben aramadım kardeşlerim ve bunu bana yüklemeye uygun görmeseydiniz çok daha mutlu olacaktım. Sadece bunun tamamen Tanrı'nın isteği olduğunu umabiliriz - hem de hepimiz." Yüzünü hafifçe kaldırdı. "Şimdi, yapılması gereken çok şey var. Çoğunuzu bana yardım etmeniz için çağıracağım ve her zaman olduğu gibi Bazilika'da değişiklikler olacak. Kardeşlerim, bu tahta her yeni patrik gelişinde olduğu gibi Kilise memuriyetleri yeniden atandığında ne olur, sıkılmayın ve üzülmeyin. Kutsal Anamız son beş yüz yılm en ciddi meydan okumasıyla karşı karşıya. Bu yüzden, ilk hareketim İnanç Krizi durumunu onaylamak olmalı. Bu durumun meydan okumayla karşılaşılıp galip gelene kadar devam edeceğini ilan ediyorum. Kardeşlerim ve dostlarım, şimdi dua edelim sonra da buradan ayrılıp farklı farklı işlerimizin başına gidelim."
"Güzel ve kısa," dedi Ulath. "Sarathi iyi başlangıç yaptı."
"O konuşmayı yaparken kraliçe gerçekten isteri geçirdi mi?" diye Sparhawk'a sordu Kalten.
"Tabii ki geçirmedi," diye hırıldandı Sparhawk. "Her anında ne yaptığını tam olarak biliyordu."
"Ben de öyle olabileceğim düşündüm. Sanırım evliliğin sürprizlerle dolu olacak Sparhawk, ama bu da iyi. Beklenmedik şeyler adamı tetikte tutar."
Bazilika'dan ayrılırlarken Sparhawk, Sephrenia ile konuşmak için geri kaldı. Onu birkaç metre gerideki bir yan geçitte keşiş cüppesi giyen biriyle derin bir konuşmaya dalmış buldu. Adam döndü-

ilhanx

günde onun bir Elene değil de gri sakallı bir Styric olduğunu gördü. Adam yaklaşan şövalyeye eğilerek selam verdi. "Şimdi senden ayrılıyorum, sevgili kız kardeşim," dedi Sephrenia'ya Styricçe. Sesi kalın ve yaşını yalancı çıkaracak kadar gürdü.
"Hayır Zalasta kal," dedi Sephrenia, elini onun koluna koyarak.
"Kilise Şövalyeleri'ni varlığımla kutsal yerlerinde gücendirmeyeceğim, kız kardeşim."
"Sparhawk sıradan bir Kilise Şövalyesi'nden daha zor gücendirilir, sevgili dostum." Sephrenia gülümsedi.
"Bu efsanevi Sör Sparhawk mı?" dedi biraz şaşkınca Styric. "Onur duydum, Aziz Şövalye." Kötü aksanlı bir Elene ile konuştu.
"Sparhawk," dedi Sephrenia, "bu en eski ve en çok sevdiğim dostum, Zalasta. Çocukluğumuz aynı köyde geçti."
"Onur duydum sioanda," dedi Styricçe Sparhawk, o da eğildi. Sioanda Styricçe "dostumun dostu" anlamına gelen bir kelimeydi.
"Yaşlılık gözlerimi karartmış gözüküyor," diye belirtti Zalasta. "Şimdi yüzüne yakından bakıyorum, onun Sör Sparhawk olduğunu gördüm. Amacının ışığı bütün etrafını ışıldatıyor."
"Zalasta bize yardım etmeyi teklif etti, Sparhawk" dedi Sephrenia. "Kendisi bilgedir, gizler konusunda çok derin bilgisi var."
"Bundan onur duyarız, bilge kişi," dedi Sparhawk.
Zarasta gülümsedi. "Araştırmanızda biraz yardımım olabilir, Sör Sparhawk," dedi kendini küçümseyen bir şekilde. "Beni çelikle kaplamanız gerekecek mi, bir çiçek gibi kuruyacağımdan eminim."
Sparhawk göğüs zırhına vurdu. "Bu bir Elene merakı, bilge kişi, sivri şapkalar ve işlemeli taytlar gibi. Günün birinde çelik elbiselerin de modasının geçeceğini umabiliriz."
"Her zaman Elenelerin espri anlayışı olmayan bir ırk olduğunu düşünürdüm, siz alışılmadık birisiniz, Sör Sparhawk. Yolculuğunuzda çok az işinize yarayacağım ama ilerde bir gün başka önemli bir konuda size yardımcı olabilirim."
"Yolculuk mu?" diye sordu Sparhawk.
"Siz ve kız kardeşimin gideceği yeri bilmiyorum, Aziz Şövalye ama bir çok fersahın ikinizin önünde uzandığını algılıyorum. Uzak durulan bir tavsiye bazen hakkından gelinebilecek bir tehlikeye tercih edilebilir." Zalasta etrafa bakındı. "Ve sanınm burada bulunmam kaçmılabilecek tehlikelerden biri. Siz geniş görüşlüsü-

nüz Sör Sparhawk, ama yoldaşlarınızdan biri çok daha az olgun olabilir." Eğilerek Sparhawk' a selam verdi, Sephrenia'nm avuç içlerini öptü ve sonra sessizce yan geçidin gölgelerine daldı.
"Onu bir yüzyıldan uzun süredir görmedim," dedi Sephrenia. "Değişmiş - biraz."
"O kadar uzun zamanda çoğumuz değişirdik, küçük ana." Sparhawk gülümsedi. "Sen hariç."
"Çok cici bir çocuksun, Sparhawk." Sephrenia iç çekti. "Zalasta bir çocukken bile çok ciddiydi. O zaman bile inanılmayacak kadar bilgeydi. Gizleri çok derinden kavrar."
"Bahsettiği şu yolculukta nesi?"
"Yani onu hissedemediğini mi söylüyorsun? Önünde uzanan mesafeyi hissedemiyor musun?"
"Dikkati çekecek biçimde değil."
"Eleneler." Sephrenia iç çekti. "Bazen mevsimin değiştiğini hissedebildiğinize şaşırıyorum."
Sparhawk bunu umursamadı. "Nereye gidiyoruz?"
"Bilmiyorum. Zalasta bile bunu algılayamaz. Önümüz karanlık, Sparhawk. Böyle olacağını bilmem lazımdı ama benim yolum tamamen onun içinden geçtiğini düşünmedim. Niçin Ehlana ile beraber değilsin?"
"Bütün krallar endişeli. Onun yanma ulaşamam." Durdu. "Sephrenia, o da görebiliyor - yani o gölgeyi demek istedim. Sanırım yüzüklerden birini taktığı için."
"Şüphesiz doğru. Bhelliom yüzükler olmadan işe yaramaz."
"Bu onu herhangi bir tehlikeye sokar mı?" "Elbette Sparhawk ama Ehlana doğduğu günden beri tehlikede."
"Bu biraz kadercilik olmuyor mu?"
"Belki. Keşke sizin şu gölgenizi bir de ben görebilsem. Biraz daha kesin olarak tanımlayabilirim."
"Ehlana'nm yüzüğünü ödünç alırım ve ikisini birden sana veririm," diye önerdi. "Sonra Bhelliom'u keseden çıkarabilirsin. Tam o anda gölgeyi göreceğini garanti edebilirim."
"Bunu önerme bile, Sparhawk." Sephrenia ürperdi. "Ortadan yok olursam - tamamen - sana bir faydam olmaz."

ilhanx

"Sephrenia," dedi eleştirircesine, "bir tür deneyim miyim? Herkesi Bhelliom'a dokunmaması için uyarıp duruyorsun ama bana
281

Ghwerig'in peşinden koşup onu almamı söylerken kılın bile kıpırdamadı. Bbir tehlike içinde değil miydim? Sadece onu elime alır almaz patlayıp patlamayacağımı görmek için mi bekledin?"
"Salaklaşma, Sparhawk. Herkes Bhelliom'u kullanmanın yazgın olduğunu biliyor."
"Ben bilmiyordum."
"Uzatmayalım, bir tanem. Yeterince sorunumuz var. Sadece sen Bhelliom'un birbirinize bağlı olduğunuz gerçeğini kabul et. Sanırım şu anda merak etmemiz gereken şu gölge. Nedir ve ne yapıyor?"
"Bhelliom'u - ve yüzükleri - izliyor. Perraine'nin yapmaya çalıştığı şeylere aldırmayabilir miyiz? Bu Martel'in fikri değil miydi?"
"Sanırım bunun bana baş ağrısı veren tartışmaların bir diğeri olacağını hissediyorum."
"Sadece önlem al, bir tanem. Tedbiri elden bırakma. Bakalım Ehlana'ya yetişebilecek miyiz? İlgi göstermezsen bozulacaktır."
O AKŞAM TOPLANDIKLARINDA hepsi sakindiler. Bu sefer Pandipn genel toplantı binası yerine patriğin özel bölümüne bitişik aşırı süslü, geniş salonların birinde toplandılar. Bu salon genelde Kilise'nin en yüksek meclisinin toplantıları için inşa edilmişti ve Sa-rathi'nin kişisel isteği üzerine burada toplanmışlardı. Sparhawk, Tynian'm orada olmadığını fark etti. Odanın duvarlan lambrilerle kaplıydı. Mavi perdeler ve halılarla süslenmişti. Çok büyük bir fresk tavanı süslüyordu. Talen yukarı bakıp küçümsercesine burun kıvırdı. "Sol elimle daha iyisini yaparım," dedi.
"Al işte bir fikir," dedi Kurik. "Sanırım Dolmant'a Bazilika'nm girişindeki ana salonunun tavanının dekorasyonunu yaptırmak isteyip istemeyeceğini soracağım."
"Kurik," dedi şok olmuş bir sesle Talen, "o tavan bir inek otlağından daha büyük. Onu kaplayacak resmi yapmak kırk yıl alır."
"Sen daha gençsin." Kurik omuz silkti. "Düzenli çalışma başını beladan uzak tutabilir."
Kapı açılıp Dolmant içeri girdi. Hepsi oturdukları yerlerden ayağa kalkıp diz çöktüler.
"Lütfen," dedi bıkkınca Dolmant, "bana acıyın. Aşırı zeki Ele-nia Kraliçesi bu hiç istemediğim koltuğu başıma sardığından beri herkes böyle davranıyor."
282

"Niye, Sarathi," diye itiraz etti Ehlana, "bu söylenir mi?"
"Tartışmamız ve almamız gereken kararlar var, dostlarım," dedi Dolmant. Odanın ortasındaki büyük konferans masasının başındaki yerini aldı. "Lütfen oturun ve işe başlayalım."
"Taç giyme törenini ne zaman yapmamızı istiyorsunuz, Sarathi?" diye sordu Emban.
"Bekleyebilir. Önce Otha'yı kapımızın eşiğinden uzaklaştıralım. Onun katılmamasını umursayacağımı sanmam. Nasıl başlıyoruz?"
Kral Wargun etrafına bakındı. "Ortaya fikirler atalım ve geri kalanın nasıl karşılıklar öne süreceklerine bakalım," dedi. "Bakış açıma göre, iki seçeneğimiz var. Zemochlarla karşılaşana kadar doğuya gider ve sonra onlarla meydan savaşı yaparız veya uygun bir arazi bulana kadar ilerler, sonra durup onları bekleriz. İlk seçenek Otha'yı Chyrellos'dan uzak tutar, ikincisi ise bize açık arazide tahkimat kurma zamanı verir. Her iki yaklaşımın da avantajları ve dezavantajları var." Etrafına bakındı. "Ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.
"Ne tip bir güç karşısında olduğumuzu bilmemiz gerekir, sanırım," dedi Kral Dregos.
"Zemoch'da insan çok," dedi yaşlı Kral Obler. >
"Tanrı bilir ki doğru." Wargun surat astı. "Tavşan gibi ürüyor-lar."
"O zaman sayıca üstün olmalarını bekleyebiliriz," diye devam etti Obler. "Askeri stratejiyi doğru hatırlıyorsam, bu bizi savunma durumu almaya zorlar. Saldırıya geçmeden önce Otha'mn güçlerini azaltmak zorundayız."
"Bir kuşatma daha," diye homurdandı Komier. "Kuşatmalardan nefret ederim."
"Her zaman istediğimizi elde edemeyiz, Komier," dedi Abriel. "Üçüncü bir seçenek daha var. Lamorkand'da bir sürü kale ve tahkimat var. Gidip o tahkimatları güçlendirip, tutarız. Otha onları almadan geçemez çünkü geçerse, içerdeki birlikler dışan çıkabilir ve yedeklerinin büyük kısmını öldürüp erzak konvoylarını yok edebilir."
"Lord Abriel," dedi Wargun, "bu taktik bizi tüm Lamorkand'a yayacaktır."
"Eksik noktaları olduğunu kabul ediyorum," diye hakkını ver-
283

ilhanx

di Abriel," ama Otha'mn son istilasında Randera Gölü'nde göğüs göğüse savaştık ve Eosia'nın tekrar kendine gelmesi yüzyıllar aldı. Bunu tekrar etmek istemediğimizden eminim."
"Kazandık, değil mi?" dedi dobra dobra Wargun.
"Gerçekten savaşı o şekilde kazanmak istiyor muyuz?"
"Belki başka bir şık olabilir," dedi sakince Sparhawk.
"Duymaktan kesinlikle mutlu olacağım," dedi Eğitmen Darel-lon. "Şu ana dek duyduğum fikirlerin hiçbirinden mutlu değilim."
"Sephrenia," dedi Sparhawk, "bu Bhelliom gerçekten ne kadar güçlü?"
"Dünyadaki en güçlü obje olduğunu söyledim, bir tanem."
"İşte bir fikir," dedi Wargun. "Sparhawk, Otha'nın güruhunun büyük bölümünü yok etmek için Bhelliom'u kullanabilir. Aklıma gelmişken, Sparhawk, onunla olan işini bitirdikten sonra Bhelli-om'u Thalesia kraliyet sarayına geri vereceksin, değil mi?"
"Tartışabiliriz, Majesteleri ama pek işe yaramaz. Yüzükler olmadan bir şey yapamaz ve kendimi benimkini verecek gibi hissetmiyorum. İsterseniz, kraliçeme bu konuda ne hissettiğini sorabilirsiniz?"
"Yüzüğüm bulunduğu yerde kalıyor," dedi açıkça Ehlana.
Sparhawk, Sephrenia ile yaptığı konuşmayı düşünüp taşınıyordu. Eli kulağında olan karşılaşmanın, beş yüz yıl önce olduğu gibi koca orduların Lamorkand'da savaşa girmesiyle çözümlenmeyeceğinden gittikçe daha emin oluyordu. Bunu Elene mantığından daha çok Styric doğasının bazı sezgileriyle yakaladığından bu kesinliği haklı çıkarmanın hiçbir yolu yoktu. Bir şekilde bir ordunun içine dalmanın yanlış olacağını biliyordu. Bu sadece onu yapması gereken bir şeyde geciktirmeyecek aynı zamanda tehlikeli de olacaktı. Sör Perraine'nin ihaneti Martel'in kendi basma karar verdiği bir hareket değildiyse, o zaman kendini ve arkadaşlarının hepsini kimliği belirlenemeyen, dişten tırnağa silahlı binlerce potansiyel düşmanın önünde açıkta korumasız bırakacaktı. Bir kez daha kesinlikle Elene ordusundan uzak kalması gerekiyordu. Bu zorunluluktan dolayı aklına gelen fikir işe yarayacak diğer ciddi önerilerden çok daha fazla güç kazandı. "Bhelliom'da Azash'ı yok edecek kadar güç var mı?" diye Sephrenia'ya sordu. Şüphesiz cevabı biliyordu ama Seph-renia'nın onu diğerlerinin önünde onaylamasını istedi.
"Sen ne diyorsun, Sparhawk?" diye derin bir şaşkınlıkla sordu

Sephrenia. "Bir Tanrıyı yok etmekten bahsediyorsun. Böyle bir öneri karşısında bütün dünya titrer."
"Ben bir din tartışması başlatmak için o soruyu sormadım/' dedi. "Bhelliom bunu yapabilecek güçte mi?"
"Bilmiyorum. Kimse bunu sorma küstahlığa sahip olmadı."
"Azash'm en zayıf olduğu yer neresi?" diye sordu.
"Sadece kapatıldığı yer. Styricum'un Genç Tanrıları onu Ot-ha'nm yüzyıllar önce bulduğu kil putun içine zincirlediler. Umutsuzca Bhelliom'u aramasının nedenlerinden biri bu. Sadece safir gül onu özgürlüğüne kavuşturabilir."
"Ya o put yok edilirse?"
"Azash da onunla beraber yok olacaktır."
"Peki ben Zemoch şehrine gider, Azash'in Bhelliom ile yok olamayacağını keşfedip mücevheri parçalarsam ne olur?"
"O şehir, tüm çevresiyle beraber tamamen ortadan kalkar," dedi sıkıntılı bir tonla.
"O zaman kaybetmem değil mi? Azash'in varlığı sona erer. Kragertn bize söyledikleri doğruysa Otha Martel, Annias ve diğerleriyle beraber Zemoch'ta. Hepsini birden halledebilirim. Aza"sh ve Otha ortadan kalktı mı, Zemoch istilası dağılacaktır, değil mi?"
"Hayatını ortaya atmaktan bahsediyorsun, Sparhawk," dedi Vanion.
"Milyonlarcası yerine bir hayat daha iyi."
"Buna kesinlikle izin vermiyorum!" diye bağırdı Ehlana.
"Beni affedin, Kraliçem," dedi Sparhawk, "ama bana Annias ve diğerlerinin işini bitirmemi emrettiniz. Bu emri iptal edemezsiniz - en azından bana."
Kapı nazikçe vuruldu ve Tynian yanında Domi Kring ile içeri girdi. "Geç kaldığım için özür dilerim," dedi Derialı Şövalye. "Domi ve ben bazı haritalar üzerinde çalıştık. Zemochlar nedense La-mork sınırındaki ana kamp yerlerinden kuzeye bazı güçler yollamışlar. Doğu Pelosia'yı kaplamışlar."
Kring'in gözleri Kral Saros'u görünce parladı. "İşte buradasınız, Kralım. Her yerde sizi arıyorum. Size satmak istediğim cins cins Zemoch kulağım var."
Kral Soros bir şeyler fısıldadı. Hâlâ boğazı ağrıyormuş gibiydi.
"Taşlar yerine oturmaya başladı," dedi Sparhawk. "Krager, Mar-

ilhanx

tel'in Annias'ı Zemoch şehrine Otha'dan sığınma istemek için götürdüğünü söyledi." İskemlesine yaslandı. "Son beş yüzyıldır uğraştığımız sorunun çözümü Lamorkand ovalarında değil Zemoch şehrinde bulunuyor. Düşmanımız, Martel, Annias, Otha ve onun Zemochlan değil Azash. Şu anda Azash'ı tamamen yok etme fırsatı elimizde. Kullanmamamız salaklık olmaz mı? Onunla Zemoch piyadelerini yok ederek Bhelliom'un taç yapraklarının etkilerini yavaşça azaltabilirim, böylece hepimiz Cammoria Gölü'nün kuzeyindeki bir savaş alanında saçlarımızı beyazlatıp yaşlanırız. Sorunun temeline gitmek - Azash'm kendine - daha iyi olmaz mı? Ki her beş yüzyılda bir ortaya çıkıp durmasın."
"Stratejik olarak anlamsız, Sparhawk," dedi açıkça Vanion.
"Özür dilerim dostum ama savaş alanında açmaza girmenin ne anlamı var? Batı ile Zemochlar arasındaki son savaştan sonra toparlanmak yüz yıldan fazlasını aldı. Bu yolla bunu bir defada sona erdirme şansımız var. İşe yaramaz gözükürse, Bhelliom'u yok edeceğim. Böylece Azash'm tekrar batıya gelmek için hiçbir nedeni kalmayacak. Onun yerine Tamullara ya da başka bir yere musallat olacak."
"Oraya asla ulaşamazsın, Sparhawk," dedi Abriel. "Peloi'nin dediğini duydun. Doğu Lamorkand'da olduğu gibi doğu Pelo-sia'da da Zemochlar var. Tek başına aralarına dalmayı mı planlıyorsun?"
"Sanırım benim için kenara çekilecekler, Lordum. Martel kuzeye gidiyor - en azından söylediği bu. Palefe kadar kuzeye çıkabilir veya çıkmaz. Bu gerçekten önemli değil, çünkü nereye giderse gitsin izleyeceğim. Onu izlememi istiyor. Bunu mahzende açıkça belli etti ve onu duyduğumdan emin olmak için elinden geleni yaptı, çünkü beni Azash'a teslim etmek istiyor. Yoluma hiçbir şey çıkmayacağı konusunda ona güvenebilirim. Biliyorum biraz tuhaf gözüküyor ama sanırım bu sefer Martel'e gerçekten güvenebiliriz. Gerekirse kılıcım çıkarıp yolu benim için temizleyecektir." Kasvetlice gülümsedi. "Biraderimin sağlığıma bu kadar yakından dikkat etmesi bana dokundu." Sephrenia'ya baktı. "Bir Tann'nın yok edilmesini önermek bile düşünülemez dedin, değil mi? Bhelliom'u yok etme fikri hakkındaki genel yaklaşım ne olacak?"
"Bu hiç düşünülemez, Sparhawk."

"O zaman düşündüğüm fikir onlann aklına gelmez, değil mi?"
Sephrenia başını sessizce iki yana salladı gözleri Sparhawk'a bakarken tuhaf biçimde korkmuş gözüküyordu.
"Bu avantajımız, Lordlanm," dedi Sparhawk. "Kimsenin yapacağıma inanamayacağı bir şeyi yapabilirim. Bhelliom'u yok edebilir - ya da yok etmekle tehdit edebilirim. İçimde, insanların - ve Tanrıların - bunu yaparsam yolumdan çekilecekleri hissi var."
Eğitmen Abriel inatla başını sallıyordu. "Doğu Pelosia ve sınır boyunca ilkel Zemochlarm arasmdan ite kaka yolunu açmaya çalışacaksın, Sparhawk. Otha bile o vahşileri kontrol etmez."
"Konuşabilir miyim, Sarathi?" diye son derece saygılı bir tonla sordu Kring.
"Tabii ki oğlum." Dolmant biraz şaşırmış gözüktü. Bu vahşi adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.
"Seni doğu Pelosia'dan Zemoch içine geçirebilirim, dostum Sparhawk. Zemochlar dağılmışlarsa benim atlılarım onların içlerinden geçebilir. Paler'den Zemoch sınırına dek beş mil genişliğinde ölülerden bir şerit bırakırız - tabii ki hepsi sağ kulaksız olmak üzere." Kring'in gülümsemesi kurt gibiydi. Kendinden memnunca etrafına bakındı. Sonra Ehlana'nın yanında sessizce oturan Mir-tai'yi gördü. Gözleri döndü, önce soluklaştı sonra kıpkırmızı oldu. Sonra da şehvetle iç çekti.
"Yerinde olsam yapmam," diye uyardı Sparhawk.
"Ne?"
"Sonra açıklarım."
"Kabul etmekten nefret ediyorum," dedi Bevier, "ama bu plan gittikçe daha iyi gözüküyor. Bizim Otha'nm başşehrine gitmemiz gerçekten fazla sorun olmayacak."
"Biz mi?" diye sordu Kalten.
"Biz devam ediyoruz, değil mi, Kalten?"
"Bunların işe yarama şansı var mı, küçük ana?" dedi Vahion.
"Hayır, Lord Vanion, yok!" diye araya girdi Ehlana. "Sparhawk Zemoch'a gidip Azash'ı öldürmek için Bhelliom'u kullanamaz çünkü iki yüzük de onda değil. Biri bende ve onu almak için önce beni öldürmesi gerekir."
Sparhawk bunu düşünmemişti. "Kraliçem -" diye başladı.
"Size konuşma izni vermedim, Sör Sparhawk!" dedi Ehlana.

ilhanx

"Bu boş ve gereksiz projeyi devam ettirmeyeceksiniz! Hayatını boşa harcayamazsınız! Hayatın artık benim, Sparhawk. Benim! Onu bizden almak için benim iznimi almadın!"
"Bu yeteri kadar açık," dedi Wargun, "ve bizi tam başladığımız yere geri götürüyor."
"Pek değil," dedi yavaşça Dolmant. Ayağa kalktı. "Kraliçe Eh-lana, Kutsal Anamız, Kilise'nin isteğine itaat etmiyor musunuz?"
Ehlana meydan okurcasına ona baktı.
"İtaat etmeyecek misiniz?"
"Kilise'nin güvenilir kızlarından biriyim," dedi somurtkanca.
"Bunu duyduğuma sevindim, yavrum. Kilise'nin emri bu cici yüzüğü işlerine yardımcı olması için kısa bir süre için onun ellerine teslim etmen."
"Bu haksızlık, Dolmant," diye suçladı Ehlana.
"Kilise'ye karşı mı geliyorsun, Ehlana?"
"Ben - ben karşı gelememl" diye inledi.
"O zaman yüzüğü bana ver." Dolmant elini uzattı.
Ehlana'nm gözlerinden yaşlar boşandı. Kollarını sıkıca kavradı ve yüzünü cüppesine gömdü.
"Yüzüğü bana ver, Ehlana," diye tekrar etti.
Cüretkâr ellerinden biriyle gözlerinden boşalan yaşları silerken kafasını kaldırıp ona baktı.
"Sadece bir şartla, Sarathi," diye karşılık verdi.
"Kutsal Ana ile pazarlık mı ediyorsun?"
"Hayır, Sarathi, sadece ilk emirlerinden birine itaat ediyorum. Müminler cemaatını büyütebilmemiz için bize evlenmemiz bildirildi. Yüzüğü Sör Sparhawk ve beni evlendirdiğiniz gün vereceğim. Onu elde etmek için şu anda benden kaçmasına izin vermeyecek kadar çok uğraştım. Kutsal Anamız bunu uygun görecek mi?"
"Bana göre uygun," dedi Dolmant, bir taraftan bir sığır parçası gibi pazarlanırken şaşkınlıktan ağzı açık bir şekilde ikisine bakan Sparhawk'a müşfikçe gülümsedi.
Ehlana'nın çok iyi bir hafızası vardı. Platime'm ona öğrettiği gibi, eline tükürdü. "Tamam, o zaman," dedi.
Yeteri kadar hayatın içinde olan Dolmant bu hareketi tanıdı. O da avcuna tükürdü. "Tamam!" dedi ve ikisi Sparhawk'in kaderini mühürleyerek avuç içlerini şap diye birbirlerine vurdular.

üçüncü kısım zemoch

ondokuncu bölüm
M*
ODA SERİNDİ. GÜNEŞ batarken çöldeki sıcaklık uçup gitti, sabahları her zaman kuru soğuk olurdu. Kadife gece gökyüzünde kanarken ve sokaktaki gölgeler köşelere, kapı eşiklerine çekilip ışıksız karanlıkta soluk griliğe dönüşürken, Sparhawk pencerede duruyordu.
Sonra onların ilki omzunda dengede duran kil testisiyle gölgeler içindeki ara sokaktan çıktı. Kukuletalı ve siyah cüppeliydi. Siyah bir peçe yüzünün alt tarafını kapatıyordu. Soluk ışık altında o ka-. dar zarifti ki Sparhawk'in içi cız etti. Diğerleri geldiler. Birer birer, hepsi omuzlarında bir kil testiyle, her biri artık içgüdüye dönüşmüş bir âdeti izleyerek sessiz tören alayına katılmak için kapılardan ve ara sokaklardan çıktılar. Erkeklerin günü daha önce başlamıştı ve kadmlarınki ise kuyuya giderek başlıyordu.
Lilias kıpırdandı. "Mahkra," dedi geveliyen uykulu bir sesle, "yatağa dön."
ETRAFLARINDAKİ AVLULARDA DURMADAN böğüren yarı vahşi sığırların ilerisinde, uzaklardan gelen çanları duyabildi. Bu krallığın dini, çanlara engel olmaya çalışırdı, bu yüzden Sparhawk sesin kendi inancından insanların toplandığı bir yerden geldiğini biliyordu. Gidecek başka bir yer yoktu, bu yüzden çan seslerine doğru sendeleyerek yürüdü. Kılıcının kabzası kandan kayganlaş-mıştı, silah artık ona çok ağırmış gibi geliyordu. Bu ağırlıktan kurtulmak istedi, gübre kokan karanlıklar içinde kaybolması için parmaklarının arasından kaymasına izin vermek çok kolay olacaktı. Gerçek bir şövalye kılıcını sadece öldüğünde bırakırdı; Sparhawk kılıcının kabzasını sertçe kavrayıp çanları izleyerek sendeliye sen-deüye ilerledi. Buz gibiydi ve yaralarından akan kanlar çok sıcak

hatta rahatlatıcıymış gibiydiler. Onu ısıtarak akan kanlarla gecenin serinliğinde sendeleyerek yürüdü.

ilhanx

"Sparhawk." Kurik'in sesi ve bir el sertçe omuzunu sallıyordu. "Sparhawk, uyan. Gene kâbus görüyorsun."
Sparhawk gözlerini açtı. Şakır şakır terliyordu.
"Aynısı mı?" diye sordu Kurik.
Sparhawk başını sallayarak onayladı.
"Martel'i öldürürsen, belki bundan kurtulacaksın."
Sparhawk yatağın ortasına oturdu.
Kurik'in yüzü kocaman bir sırıtışla kırış kırıştı. "Bunun farklı olacağını sanmıştım. Her şeyden önce, bu senin nikah günün. Damatlar her zaman nikahtan önceki gece kötü rüyalar görür. Bu eski bir âdettir."
"Aslade ile evlenmeden önceki gece senin uykun da huzursuz muydu?"
"Oh, evet." Kurik güldü. "Beni bir şey kovalıyor, kaçabilmek için bir gemi bulmaya, deniz kenarına gitmem gerekiyordu. Tek sorun denizin devamlı uzaklaşıp durmasıydı. Kahvaltını şimdi mi istiyorsun, yoksa yıkanıp seni tıraş etmemi mi beklemek istersin?"
"Kendim tıraş olabilirim."
"Bu, özellikle bugün iyi bir fikir değil. Elini uzat."
Sparhawk sağ elini uzattı. Eli açıkça titriyordu.
"Bugün kesinlikle tıraş olmaya kalkışmayacaksınız, Lordum. Buna benim evlilik hediyem diyelim. Evlilik gecesinde onun yatağına yüzünüz lime lime gitmenize izin vermem."
"Saat kaç?"
"Günün ağarmasına bir saat var. Kalk, Sparhawk. Önünde koca bir gün var. Aklımdayken, Ehlana saha bir hediye yolladı. Dün akşam sen uyuduktan sonra geldi."
"Beni uyandırman gerekirdi."
"Niye? Onu yatakta giyemezsin ki."
"O da ne?"
"Tacınız, Lordum."
"Neyim?"
"Taç. Bir tür şapka. Ama havadan pek fazla korumaz."
"Ehlana'nm aklından neler geçiyor?"
"Uygun olan bu, Lordum. Siz Naip Prenssiniz - ya da bu ak-

şam olacaksınız. Bir taç olarak o kadar kötü değil. Altın, mücevher o tip şeyler var."
"Onu nereden buldu?"
"Buraya gelmek için Cimmura'dan ayrıldığınız akşamın hemen ertesinde sizin için yaptırdı. Yanmda getirdi - tıpkı bir balıkçının her zaman cebinde bir rulo misine ve iğne taşıması gibi. Anladığım kadarıyla, senin gelin fırsatı bulursa hazırlıksız yakalanmak istemedi. Bu akşamki seromonide onu kadife bir yastık üzerinde taşımamı istiyor. Evlendiğinizde onu başına koyacak."
Sparhawk bacaklarını yataktan çıkarıp, "Aptallık," diye homurdandı.
"Belki, ama zamanla kadınların dünyaya bizden farklı baktıklarını öğreneceksin. Hayatı ilginç yapan şeylerden biri de bu. Şimdi, hangisi olacak? Kahvaltın mı yoksa banyo mu?"
BAZİLİKADA İŞLER KARMAŞA içinde olduğu için o sabah genel toplantı binasında toplandılar. Dolmant'm yaptığı ilk değişiklik etrafı temizlemekti. Ruhban sınıfı, yuvadan çıkıp her şeyi karıştırıp araştıran karıncalar gibi itişip kakışıyordu. Hâlâ örme zırhını ve ogre miğferini giyen dev Başpiskopos Bersten, Sör Nas-han'm çalışma odasına girip elinde savaş baltasıyla dikildiğinde sırıtıyordu.
"Emban ve Ortzel nerede?" diye sordu Kral Wargun.
"İnsanlara yol vermekle meşguller. Sarathi, Bazilika'yı baştan aşağı temizletiyor. Emban politik-olarak güvenilemeyeceklerin listesini çıkardı, bir sürü manastırın nüfusu bariz bir biçimde artıyor."
"Makova?" diye sordu Tynian.
"O ilk gidenler arasında."
"Birinci yardımcısı kim?" diye sordu Kral Dregos.
"Kim olabilir? Elbette Emban ve Ortzel de yüksek ilahiyat okullarının yeni başkanı. Ona en çok uyan da bu."
"Ya sen?" diye sordu Wargun.
"Sarathi bana oldukça uzmanlık isteyen bir konum verdi," diye cevapladı Bergsten. "Daha bir isim bulamadık." Sertçe Kilise Şöva-lyeleri'nin eğitmenlerine baktı. "Askeri birlikler arasında uzun zamandır süren bir anlaşmazlık var. Sarathi benden bunu durdurmamı istedi." Uzun kaim kaşlarını meşumca çattı. "Sanırım birbi-

ilhanx

rimizi anladık, beyler."
Eğitmenler gergince birbirlerine baktılar.
"Şimdi," dedi Bergsten, "bir karara vardık mı?"
"Hâlâ tartışıyoruz, Ekselansları," dedi Vanion. Yüzü bu sabah soluktu ve kesinlikle iyi gözükmüyordu. Sparhawk bazen Vanion'ın gözüktüğünden daha yaşlı olduğunu unutuyordu. "Sparhawk hâlâ intihara kararlı ve inandırıcı bir çözüm bulmayı başaramadık. Kilise Şövalyeleri'nin kalanı Lamorkand'daki çeşitli kaleleri doldurmak için yarın harekete geçecek. Orduysa düzenlenmesi biter bitmez onları izleyecek."
Bergsten başım sallayarak onayladı. "Tam olarak ne yapacaksın, Sparhawk?"
"Gidip Azash'ı, Martel'i, Otha'yı ve Annias'ı öldürüp sonra eve dönmeyi düşünüyorum, Ekselansları."
"Çok komik," dedi alay ederce Bergsen. "Ayrıntılar, be adam. Ayrıntılar. Sarathi'ye rapor vereceğim. O, ayrıntılardan hoşlanır."
"Peki, Ekselansları. Hepimiz Martel ve grubunu Zemoch'a geçmeden yakalamak için fazla şansımız olmadığını kabul ettik. Bugünü de sayarsak bizden üç gün öndeler. Martel atları fazla düşünmez. Bizden önde olmak için de yeterli sebebi var."
"Onu mu izleyeceksiniz, yoksa doğrudan Zemoch sınırına mı gideceksiniz?"
Sparhawk iskemlesinde arkaya yaslandı. "Bunun bizim için fazla önemi yok, Ekselansları," dedi Sparhawk. "Martel'i kesinlikle yakalamak isterim ama bunun beni yolumdan saptırmasına izin vermeyeceğim. Esas amaç, savaş orta Lamorkand'da başlamadan Zemoch şehrine ulaşmak. Krager'le konuşmam gerekiyor. O, Mar-tel'in kuzeye gitmeyi ve sonra da Pelosia'nm yukarılarında bir yerden Zemoch'a geçmeyi planladığı söylüyor. Ben de aynı şeyi yapmayı istiyorum, bu yüzden onu izleyeceğim - ama sadece oraya kadar. Bütün kuzey Pelosia boyunca Martel'i kovalamakla zaman kaybetmeyeceğim. Kovalamayı bırakıp doğrudan Zemoch'a gideceğim. Rendor'dan geldiğimden beri Martel'in oyununu oynuyorum. Artık bu oyunu daha fazla oynamak istediğimi sanmıyorum."
"Peki doğu Pelosia'daki o kadar Zemochu ne yapacaksın?"
"Orada ben ortaya çıkıyorum, Ekselansları," dedi Kring. "Ze-moch'un içine giden bir geçit var. Nedense Zemochlar onu bilmi-

yor gibi gözüküyorlar. Atlılarım ve ben yıllardır - kulakların sınırda azaldığı zamanlarda - kullanıyoruz." Durdu ve biraz şaşkınca Kral Soros'a baktı. Pelosia kralı dua etmekle meşguldü ve Do-mi'nin şaşırıtıcı açıklamasını duymamış gibi gibi gözüktü.
"Hepsi bu kadar, Ekselansları," diye bitirdi Sparhawk. "Kimse Zemoch'ta gerçekten ne olduğunu bilmiyor, bu yüzden oraya ulaştığımızda doğaçlama yapacağız."
"Kaç kişisiniz?" diye sordu Bergsten.
"Her zamanki grup. Beş şövalye, Kurik, Berit ve Sephrenia."
"Ya ben?" diye itiraz etti Talen.
"Cimmura'ya geri döneceksin, genç adam," dedi Sephrenia. "Eh-lana sana göz kulak olabilir. Biz dönene dek sarayda kalacaksın."
"Bu haksızlık!"
"Hayat haksızlıklarla doludur, Talen. Sparhawk ve babanın senin için planları var. Planlarını gerçekleştirme fırsatın olmadan kendini öldürmene izin vermeye niyetli değiller."
"Kilise'ye sığınma hakkı için başvurabilir miyim, Ekselansları?" diye çabucak Bergsten'e sordu Talen.
"Hayır, sanmam," diye cevapladı zırhlı başpiskopos.
"Kutsal Anamız'm beni nasıl hayal kırıklığına uğrattığını bilemezsiniz, Ekselansları," diye surat astı Talen. "Sadece bu yüzden artık Kilise'ye katılacağımı sanmıyorum."
"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı Bergsten.
"Amin," diye iç çekti Abriel.
"Bana izin verir misiniz?" diye dargın bir tonda sordu Talen.
"Hayır." Bunu söyleyen kollarını kavuşturmuş kapının kenarında oturup bir ayağını uzatarak kapı girişini engelleyen Berit'ti.
Talen kırılmış gözükerek tekrar oturdu.
Tartışmanın geri kalanı birliklerin orta Lamorkand'daki çeşitli kalelere yerleştirilmesiyle geçti. Sparhawk ve arkadaşları buna katılmayacaklardı bu yüzden damadın dikkati başka yerlere kaçtı. Doğrusu tam olarak tutarlı bir şey düşünmüyor, sadece gözlerini dikmiş yere bakıyordu.
Toplantı yaklaşık olarak öğle üzeri dağıldı ve sırayla dışarı çıkmaya başladılar. Yapılacak bir yığın hazırlık ve gerekli işler vardı.

ilhanx

"Dostum, Sparhawk," dedi Nashan'm çalışma odasından çıkarlarken Kring, "seninle biraz konuşabilir miyim?"
295

"Tabii ki Domi."
"Özel."
Sparhawk başını sallayarak onayladı ve Peloilerin façalı şefini yakındaki küçük bir kiliseye götürdü. İkisi de sunağın önünde diz çöküp kilisenin önündeki cilalı bir banka oturdular. "Konu nedir?" diye sordu Sparhawk.
"Basit bir adamım, dostum Sparhawk," diye başladı Kring, "bu yüzden doğrudan konuya gireceğim. Elenia Kraliçesi'ne muhafızlık yapan uzun güzel kadından çok etkilendim."
"Sanırım bunu fark ettim."
"Ona karşı şansım olabilir mi?" Bakışları arzu doluydu.
"Emin değilim, Domi. Mirtai'yi yeni tanıyorum."
"İsmi bu mu? Bunu öğrenecek şansım olmamıştı. Mirtai - çok hoş bir tınısı var, değil mi? Her şeyi mükemmel. Bunu sormam gerekiyor. Evli mi?"
"Sanmam."
"İyi. Kocasını öldürdüğün bir kadına kur yapmak her zaman güç olur. Bu, nedense kötü bir başlangıç gibi gözükür."
"Mirtai'nin Elene olmadığını bilmen gerekir, Kring. O bir Ta-mul. Kültürü - ve dini - bizden fanklı. Niyetin ciddi mi?"
"Elbette. Onu hakaret edecek kadar çok düşünüyorum."
"Bu da bir tür ilk adım, en azından. Ona başka bir şekilde yaklaşırsan, büyük ihtimalle seni öldürecektir."
"Öldürecek mi?" Kring şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı.
"O savaşçı, Kring. Daha önce karşılaştığın kadınlardan değil."
"Kadınlar savaşçı olamazlar."
"Elene kadınları tabii ki olmazlar. Söylediğim gibi Mirtai bir Atan Tamul. Onlar dünyaya bizim açımızdan bakmıyorlar. Bildiğim kadarıyla şimdiye kadar on adam öldürmüş."
"On mu?" diye nefesi kesilen Kring zorlukla yutkundu. "Bu sorun olacak, Sparhawk." Kring omuzlarını kastı. "Önemli değil. Evlenirsem daha uygun davranması için eğitebilirim."
"Bunun üzerine bahse girmem, dostum. Biri eğitim alacaksa sanırım sonunda bu sen olacaksın. Gerçekten bu fikirden tamamen vazgeçmeni tavsiye ederim, Kring. Senden hoşlanıyorum, kendini öldürtmeni görmekterj hiç hoşlanmıyacağım."
"Bunu düşünmem gerek, Sparhawk," dedi rahatsız olmuş bir
296

tonla Kring. "Burada doğal olamayan bir durum var."
"Evet."
"Yine de, benim oma'm olmanı isteyebilir miyim?"
"O kelimeyi anlamadım."
"Dost demek. Kadma - babasma ve erkek kardeşlerine - giden kişi. Ona benim ne kadar etkilendiğimi söyleyerek başlarsın ve ne kadar iyi bir adam olduğumu söylersin - her zamanki şeyler - ne kadar büyük bir lider olduğum, ne kadar ata sahip olduğum, kaç kulak kestiğim ve büyük bir savaşçı olduğum gibi."
"Son söylediğin onu etkileyebilir."
"Bu sadece basit bir gerçek, Sparhawk. Zaten en iyisiyim. Ze-moch'a giderken bunu tekrar tekrar düşünmek için çok zamanım olacak. Ama biz daha gitmeden bundan ona bahsetmen gerekiyor - sadece ona düşünecek bir şeyler sağla. Neredeyse unutuyordum. Ona bir şair olduğumu da söyle. Bu kadınları her zaman etkiler."
"Elimden geleni yapacağım, Domi," diye söz verdi Sparhawk.
O gün Sparhawk konuyu açtığında Mirtai'nin tavrı hiç umutlandırın değildi. "Şu çarpık bacaklı küçük adam mı?" dedi inana-mazcasma. "Yüzünde yara izleri olan?" Sonra gülmekten kontolü-nü kaybederek bir iskemleye çöktü.
Sparhawk yanından ayrılırken, "İyi," diye filozofça mırıldandı "denedim."
Bu geleneklere uymayan bir düğün oluyordu. Birincisi, Chyrel-los'da Ehlana ile ilgilenecek Elenialı soylu kadınlar yoktu. Burada ona yakm olan iki leydi Sephrenia ve Mirtai idi. Ehlana onların düğünde olması

ilhanx

konusunda ısrar etti ve bu bazı kaşları kaldırdı. Hatta Dolmant'ın bile bunu duyunca nefesi kesildi. "Dini bir merasim sırasında iki kâfiri Bazikilika'nm ön salonuna getiremezsin, Ehlana."
"Bu benim düğünüm, Dolmant. İstediğim her şeyi yapabilirim. Sephrenia ve Mirtai'yi refakatçi olarak alacağım."
"Bunu yasaklıyorum."
"İyi." Bakışları gaddarlaştı. "Refakatçi olmazsa, düğün olmaz -ve düğün olmazsa, yüzüğüm bulunduğu yerde kalır."
"Bu çekilmez bir genç kadın, Sparhawk," diye öfkelendi Patrik, Ehlana'nm hazırlıklarını yaptığı odadan sinirle fırlayıp giderken.
"Biz 'ateşli' deyimini tercih ederiz, Sarathi," dedi sakince Spar-

hawk. Üstü gümüş süslü siyah kadifeler giyiyordu. Ehlana zırhlı evlenmek fikrini derhal reddetmişti. "Seni soymak için yatak odamızda bir demirci olmasını istemem. Gerekirse bunu yaparım - ama bunun için bütün tırnaklarımı kırmak istemiyorum."
Batı Eosia ordularında soylular tonla, Bazilika'daki din adamları ise alay alaydı ve bu yüzden o akşam geniş, mum ışığıyla aydınlatılmış ön salon saygın Cluvonus'un cenazesinde olduğu gibi kalabalıktı. Düğün misafirleri içeri dolarken koro neşeli ilahiler söylüyor ve ateşlerden havaya güzel kokular yükseliyordu.
Sparhawk kilisenin giyinme odasında ona eşlik edeceklerle beraber gergin bir şekilde bekliyordu. Bütün dostları oradaydı - Kal-ten, Tynian, Bevier, Ulath, Domi, ek olarak Kurik, Berit ve dört tarikatın eğitmenleri. Ehlana'nın refakatçileri de oradaydı. Sephrenia ile Mirtai'nin dışında, Batı Eosia'nm kralları ve yeteri kadar tuhaf olarak Platime, Stragen ile Talen de. Kraliçe bu seçim için herhangi bir neden göstermemişti. Büyük ihtimalle hiçbir neden de yoktu.
"Öyle yapma, Sparhawk," dedi lorduna Kurik.
"Ne yapmayım?"
"Yakanı öyle çekip durma. Yırtacaksın."
"Terzi çok dar dikmiş. Tayt gibi sıkıyor."
Kurik cevap vermek yerine Sparhawk'a eğlenen bir bakış attı.
Kapı açılıp Emban terli yüzünü odaya soktu. "Hazır mıyız?"
"Acele edelim," dedi kabaca Sparhawk.
"Gördüğüm kadarıyla damadımız sabırsız. Ah, tekrar genç olmak vardı. Koro geleneksel düğün ilahisini söyleyecek, içinizden bazılarının onu tanıdığından eminim. Son akora geldiklerinde, kapıyı açacağım ve siz baylar, kurban edilecek kuzuya sunağa kadar eşlik edeceksiniz. Kaçmasına izin vermeyin. Bu daima töreninin düzenini bozar." Muzipçe kıkırdadıve tekrar kapıyı kapattı.
"Bu çok kötü bir küçük adam," dedi tiz bir sesle Sparhawk.
"Biliyorum," dedi Kalten. "Ondan çok hoşlanıyorum."
Düğün ilahisi Elene dininin kutsal müziğinin en önemli örneklerinden biriydi. Neşeyle dolu bir şarkıydı. Gelinler geleneksel olarak ona çok dikkat ederlerdi. Diğer taraftan, damatlar genelde hemen hemen hiç duymamışlardı.
Son notaların kesilmesiyle Başpiskopos Emban elini sallayarak kapıyı açtı. Salona kadar eşlik etmek için arkadaşları Sparhawk'm

etrafında toplandılar. Bu durumun ölüm cezasına çarptırılmış bir mahkûma darağacma giderken eşlik eden görevliler kafilesiyle benzerliğinin üzerinde durmak belki hiç uygun olmayacak.
Salonunun önünü geçip üstü altın süslü bembeyaz cüppesiyle Dolmant'm beklediği sunağa ilerlediler. Dolmant silik bir gülümsemeyle, "Ah, oğlum," dedi "ne iyi yaptın da aramıza katıldın."
Sparhawk buna cevap verecek kadar kendine güvenemedi. Bununla beraber, bütün dostlarının duruma abartı bir espri kapasitesiyle baktıkları gerçeğini oldukça acı bir şekilde yansıttı.
Sonra, bütün düğün misafirleri ayağa kalkıp, susup salonun arkasına bakmak için boyunlarını uzatmaları sırasındaki uygun bir aranın ardından koro tören ilahisine geçti ve gelin grubu girişin diğer tarafından içeri girdi. İlk olarak ikisi de birer tarafta olmak üzere Sephrenia ve Mirtai. Bu iki kadının cüsse uyumsuzluğu izleyiciler tarafından ilk anda fark edilmedi. Fark edilen ve kalabalıktan bir şok nidası yükselten ikisinin de açıkça kâfir olması gerçeğiydi. Sephrenia'nm beyaz cüppesi kesinlikle Styric'ti. Çiçeklerden yapılmış bir çelenk alnını çevreliyordu, ifadesi sakindi. Mirtai'nin uzun elbisesi Elenia'da bilinmeyen bir stildi. Şahane bir koyu mavi rengi vardı ve dikişsiz gözüküyordu. Her bir omuzdan mücevherli bir klipsle tutturulmuştu. Uzun, altm bir zincir göğüslerin altından tutmuş, Tamul kadının

ilhanx

arkasından dolanıp, belini çevreleyip püskül uçları yere değecek kadar karışık bir düğümle önden bağlanıp kalçalarını sarmıştı. Kaslı ama mükemmel pürüzsüzlükteki altın rengi kolları omuzlarına dek çıplaktı. Altın sandaletler giyiyor ve örülmemiş, pırıl pırıl siyah saçları arkasından dümdüz aşağı sarkarak uyluklarının yarısına kadar geliyordu. Başında sade gümüş bir bant vardı. Bileklerine bilezik yerine altın kabartmalarla süslü parlak çelik kelepçeler takıyordu. Elene hassasiyetine taviz olarak görünür bir şekilde silahlı değildi.
Yanında Sephrenia ile içeri girip koridordan sunağa doğru yavaş yavaş yürürlerken Domi Kring şehvetle iç çekti.
Tekrar âdet üzere ara oldu ve sonra gelin sol elini hafifçe yaşlı Kral Obler'in kolu üzerine koyarak, orada bulunanların hepsi onu
- sadece bir kadın olarak değil aynı zamanda bir sanat eseri olarak
- görebilsin diye durmak için girişten çıktı. Tuvaleti beyaz satendendi, zaten gelinler her zaman beyaz saten giyerlerdi. Bu özel tu-

valet altm astarlıydı ve uzun yenleri bu zıtlığı ortaya çıkarmak için ters çevrilmişti. Kolların arkasından uzun kesilen yenler neredeyse yere kadar uzanıyorlardı. Ehlana örme altından, üzerinde değerli taşlar olan beli genişliğinde bir kemer takıyordu. Işıl ışıl, muhteşem bir altm pelerin yerde sürünen saten eteğinin çarpıcılığını arttırmak için arkasından yere kadar sarkıyordu. Açık sarı saçlarının üstüne bir taç yerleştirilmişti - bu Elenia'nm geleneksel tacı değil onun yerine aralarına inciler serpiştirilmiş, parlak ufak taşları dikkat çeken altm, dantel dantel örme bir eserdi. Taç duvağını tutuyordu. Önden beline gelen, arkadan omuzlarını örten duvak o kadar zarif ve inceydiki neredeyse bir sis gibi duruyordu. Elinde tek bir beyaz çiçek vardı ve genç, soluk yüzü mutluluk saçıyordu.
"Bu kadar kısa zamanda bu elbiseleri nerden buldular?" diye Kurik'e fısıldadı Berit.
"Sanırım, Sephrenia parmaklarını kımıldattı."
Dolmant sert bir bakış attı ve fısıldamayı kestiler.
Kraliçe Ehlana'dan sonra hükümdarlar ve babasının yerine geçen Lamorkand'ın Naip Prensi geldi. Onları krallığının temsilcisi olarak Cammoria büyükelçisi takip etti. Rendor Krallığı temsil edilmiyordu, kimse Otha'yı davet etmeyi düşünmemişti bile.
Tören alayı koridordan sunak ve bekleyen damara doğru yavaş adımlarla ilerlemeye başladı. Platime ve Stragen her biri üzerinde bir çift yakut yüzük duran beyaz kadife bir yastık taşıyan Talen'in birer yanında arkadan geliyorlardı. Geçerlerken Stragen'in ve Platime'in gözlerini genç hırsızdan ayırrrfadıkları fark edilebildi.
Sparhawk, yaklaşırken kıpkırmızı olmuş bir yüzle gelinini düşündü. Hâlâ tutarlı düşünebildiği son birkaç saniyesi içinde en azından kendi kendine asla kabul etmediği bir şey fark etti. Ehlana yıllar önce sorumluluğuna bırakıldığında, bu ona sıkıcı bir iş gibi gelmişti - sadece sıkıcı bir iş değil aynı zamanda aşağılayıcı. Onun da kendisi gibi babasının kaprisinin bir kurbanı olduğunu fark eder etmez ona kendi adına kişisel bir kırgınlık beslemedi. İlk yılda biraz fazla uğraştı. Artık ona sevgiyle yaklaşan o ufak kız çocuğu önceleri ürkekti ve sadece tek arkadaşı olan küçük, saçı başı dağınık içi doldurulmuş hayvan oyuncağı, Rollo ile konuşuyordu. Zamanla Sparhawk'in çarpuk çurpuk suratı ve katı tavırlarına alışmaya başladı. Bir gün kendini beğenmiş bir saraylı Prenses Ehla-

na'ya terbiyesizlik yapıp, onun şövalye eğitmeni tarafından sertçe haşlandığında çok ince bir dostluğun temeli atıldı. Hiç şüphesiz bu Ehlana için ilk kez birisinin kan akıtmasıydı - saraylının burnu şakır şakır kanıyordu - ve küçük- soluk prenses için tamamen yeni bir dünya açıldı. O andan itibaren, bütün sırlarım şövalyesine anlatmaya başladı - anlatmamayı tercih edeceği şeyleri bile. Ondan gizli hiçbir şeyi yoktu ve Sparhawk dünyada kimseyi tanıyamaya-cağı kadar yakından tamdı onu. Ve tabii ki bu şüphesiz onu diğer kadınlardan uzak tuttu. Küçük prensesin yaşadığı sorunlar, onu Sparhawk'a aynlamaz bir şekilde sarılmasına yol açmıştı ve işte zaman içinde bu noktaya kadar gelinmişti.
İlahi bitti. Yaşlı Kral Obler akrabasını şövalyeye teslim etti. Gelin ve damat yüzlerini patrik Dolmant'a döndüler. "Size bir süre vaaz vereceğim," dedi yavaşça Dolmant. "Bu bir gelenek ve insanlar bunu yapmamı bekliyor. Gerçekten dinlemeniz gerekmiyor ama eğer becerebilirseniz suratıma esnememeye çalışın."
"Bunu hayal bile edemeyiz, Sarathi," diye temin etti Ehlana.
Dolmant evliliğin görkemi hakkında konuştu - uzun bir süre. Sonra evlenecek çifte tören bittiğinde doğal isteklerini takip etmelerinin en doğrusu olacağı konusunda nasihat etti - tabii ki bu sadece doğru değil aynı zamanda teşvik ediciydi. Birbirlerine sadık olmalarını üzerine basa basa önerdi ve

ilhanx

beraberlikten olacak çocuklarını Elene inancında büyütmeleri gerektiğini hatırlattı. Sonra 'kabul ediyor musunlar' geldi, onlara sırayla evlenmeyi kabul ediyorlarsa, bütün dünyevi varlıklarını birbirlerine verip vermeyeceklerini, birbirlerini sevmeye, saygı duymaya, itaat etmeye ve benzeri şeylere söz verip vermeyeceklerini sordu. Sonra, her şey çok iyi gittiği için Talen'in bile herhangi birini çalmayı başaramadığı yüzükleri değiştirmeye geçti.
İşte tam o anda Sparhawk kubbede yankılamyormuş gibi gözüken tanıdık, hafif sesi duydu. Bu kavalların sevgi dolu, belli belirsiz titrek ve neşeli sesiydi. Sparhawk, Sephrenia'ya bir göz attı. Onun parıldayan gülümsemesi her şeyi söylüyordu. Bir an için Aphrael'in Elene Tanrısı'na orada bulunma ve gözüktüğü kadarıyla da Kendi kutsaması için izin başvurusunu yaptığında ne tip bir protokol yapıldığını mantıksızca merak etti.
Ehlana dudakları oynamadan, "Bu müzik ne?" diye fısıldadı.

:

"Sonra açıklarım," diye mırıldandı Sparhawk.
Aphrael'in şarkısı mumlarla aydınlatılmış salonda fark edilmeden devam ediyormuş gibi gözüktü. Bununla beraber, Dolmant'm gözleri hafifçe açıldı, yüzü biraz soluklaştı. Kendini topladı, sonunda Sparhawk ile Ehlana'yı vazgeçilemez bir şekilde sonsuza kadar karı koca ilan etti. Küçük bir final duasıyla onları takdis etti ve en sonunda Sparhawk'a gelini öpmesi için izin verdi.
Sparhawk nazikçe Ehlana'nm duvağını kaldırıp dudaklarını onunkine dokundurdu. Doğrusu kimse başka birini ulu orta öpe-mez ama çift bu işi çok sakar gözükmeden başarmayı becerdi.
Düğün törenini Sparhawk'm Veliaht Prens olarak taç giymesi izledi. Kurik'in salona mor kadife bir yastık üzerinde taşıdığı tacı başına - diğer şeylerle beraber - ona itaat edeceğine biraz önce söz veren ama şimdi onun kraliçesi olduğunu gösteren otoritesini takınan genç kadının yerleştirmesi için eğildi. Ehlana emrederse kayaları hareket etmeye itaat ettirmesi şaşırtıcı olmayan bir sesle güzel bir konuşma yaptı. Konuşmasında onunla ilgili, çoğu gurur okşayıcı bir çok şey söyleyip tacı sağlamca başına takarak bitirdi. Sonra, Sparhawk dizlerinin üzerinde olduğu için ve yukarı bakan yüzü uygun durumda olduğundan onu öptü. Sparhawk onun bu işi deneyim kazandıkça çok ama çok daha iyi becerdiğini fark etti. Onunkine değen dudaklarının arasından, "Artık benimsin, Sparhawk," diye mırıldandı. Yaşlılıktan çok uzak olmasına rağmen ayağa kalkması için Sparhawk'a yardım etti. Mirtai ve Kalten kraliyet çiftinin omuzlarma ermin süslü cüppeleri örtmek için ileri çıktılar. Sonra ikisi salondaki kalabalığın alkışlarını almak için döndüler.
* * *
TÖRENİN ARKASINDAN DÜĞÜN yemeği verildi. Sparhawk yemekte ne verildiği ve bir şey yiyip yemediğini hatırlayamadı. Bütün hatırladığı asırlar sürmüş gibi gözükmesiydi. En sonunda o ve geline kilisenin bölümlerini kapsayan doğu kanadındaki binalardan birine kadar eşlik edildi. O ve Ehlana içeri girdiler. Kapıyı kapatıp arkalarından kilitlediler.
Odada - iskemleler, masalar, kanepeler ve benzeri - mobilyalar vardı ama Sparhawk'm gördüğü tek şey yatağın katı gerçeği oldu.

Kaldırılmış bir platformun üzerinde yüksek bir yataktı. Her köşesinde sağlam birer direk vardı.
"Sonunda," dedi rahatlayarak Ehlana. "Bütün bunların sonsuza kadar devam edeceğini düşündüm."
"Evet," diye ona katıldı Sparhawk.
"Sparhawk," dedi arkasından, sesi bir kraliçe tonunda değildi, "beni gerçekten seviyor musun? Seni buna zorladığımı biliyorum - önce Cimmura'da, sonra burada. Benimle gerçekten sevdiğin için mi yoksa sadece kraliçe olduğum için kararıma razı olarak mı evlendin?" sesi titriyordu ve bakışlarından çok kolayca incinebileceği gözüküyordu.
"Aptalca sorular soruyorsun, Ehlana," dedi nazikçe. "İlk olarak beni şaşırttığını kabul edeceğim - senin böyle hissetiğin konusunda hiçbir fikrim yoktu. Pek tavlanmış sayılmam ama seni seviyorum. Asla başka kimseyi sevmedim ve sevmeyeceğim. Kalbim biraz hırpalanmıştır ama tamamen senindir." Sonra onu öptü. Ehlana onun içinde eriyormuş gibiydi.
Öpüşme oldukça uzun sürdü. Bir süre sonra küçük bir elin tacı çıkarmak için arkasından dikkatle uzandığını hissetti. Başını geri çekti ve Ehlana'nın parlak gözlerine baktı. Nazikçe onun tacını çıkardı ve duvağının kayıp yere düşmesine aldırmadı. İkisi de ciddice diğerinin ermin cüppesini çıkarıp yere düşmesine izin verdiler.

ilhanx

Pencere açıktı ve gecenin serin meltemi tül perdeleri dalgaladı-rıp Chyrellos gecesinin seslerini çok aşağılardan taşıdı. Sparhawk ve Ehlana serin meltemi hissetmediler. Duydukları tek ses kalplerinin atışıydı.
MUMLAR ARTIK SÖNMÜŞTÜ ama oda karanlık değildi. Ay yükselmiş; dolunay geceyi soluk, gümüşi bir şekilde aydınlatıyordu. Ayışığı pencerede hafifçe dalgalanan tül perdelere yansıyor gibiydi. Bu perdelerin parıltısı bir mumdan çok daha mükemmel ve zarif bir ışık sağlıyordu.
Çok geçti - daha doğrusu çok erken. Sparhawk biraz uyukladı ama soluk, ayışığıyla sırılsıklam olmuş eşi onu sallayıp uyandırdı. "Bu olmaz. Sadece bu akşamımız var, onu uyuyarak harcamayacaksın."
"Özür dilerim. Çok yoğun bir gün geçirdim."

"Yoğun bir gece de," diye cilveli minik bir gülümsemeyle ekledi. "Gök gürültüsü gibi horladığını biliyor muydun?"
"Kırık burnum yüzünden olmalı."
"Bu zaman içinde sorunlar yaratabilir, aşkım. Uykum hafiftir." Ehlana onun kollannın arasına kıvrıldı ve mutluca iç çekti. "Oh, bu çok hoş. Yıllar önce evlenmemiz gerekirdi."
"Baban itiraz edebilirdi - o etmezse, Rollo kesinlikle ederdi."
"Babam seni sürgüne yolladığından sonra içindekilerin hepsi döküldü. Onu yıkadım, katladım ve dolabımın en üst rafına koydum. İlk bebeğimiz olduktan sonra onu tekrar doldurtacağım. Zavallı Rollo. Sen yollandıktan sonra biraz kötü kullanıldı. Onun üzerine çok ağladım. Aylar boyunca küçük sırılsıklam bir hayvandı."
"Gerçekten beni o kadar çok özledin mi?"
"Seni özlemek mi? Öleceğim sandım. Doğrusu ölmek istedim."
Sparhawk kollarıyla onu iyice sardı.
"Şimdi, iyi," dedi, "niye bu konuda konuşmuyoruz ki?"
Adam güldü. "Aklına gelen her şeyi söylemen gerekiyor mu?"
"Tek başımıza olduğumuzda, evet. Senden saklım yok, kocacığım." Bir şey hatırladı. "Törende duyduğumuz müziği söyleyecektin?"
"Aphrael. Sephrenia'dan onaylatmam lazım ama birden fazla dinde evlendiğimiz konusunda çok güçlü şüphelerim var."
"İyi. Bu bana seni elde tutmak için bir neden daha verir."
"Gerçekten daha fazlasına ihtiyacın yok. Yaklaşık altı yaşından beri beni kendine köle yaptın."
"Bu güzel," dedi yanaşırken. "Tanrı bunun için ne kadar uğraştığımı bilir." Durdu. "Ama söylemem gerekir ki şu senin küstah küçük Styric Tanrıça'ndan birazcık canım sıkılıyor. Her zaman et-rafımızdaymış gibi. Bütün bildiğimiz, tam şu anda bir köşede gözükmeden havada durduğu." Birden durdu ve yatakta doğruldu. "Ne dersin olabilir mi?" diye büyük bir korkuyla sordu.
"Buna şaşırmazdım." Sparhawk kasıtlıca onu kızdırıyordu.
"Sparhawk!" Ayın soluk ışığı bunu kesinlikle bilmeyi imkânsız-laştırıyordu ama Sparhawk karısının öfkeden kıpkırmızı olduğundan emindi.
"Kafanı takma, aşkım." Güldü. "Aphrael çok naziktir. Asla karışmayı düşünmez."

"Ama emin olamayız, değil mi? Ondan hoşlandığımdan emin değilim. Bende sana çok fazla bağlanmış gibi bir hissi uyandırıyor. Ölümsüzlerle yarışma fikriyle de pek ilgilenmiyorum."
"Saçmalama.-O bir çocuk."
"Seni ilk gördüğümde yaklaşık beş yaşlarmdaydım, Sparhawk ve odaya girdiğin andan itibaren seninle evlenmeye karar verdim." Kayarak yataktan çıktı, parıldayan pencereye gitti ve tül perdeleri araladı. Soluk ayışığı onun mermer bir heykel gibi gözükmesini sağladı.
"Üzerine bir cüppe giymeyecek misin?" diye sordu Sparhawk. "Kendini halka teşhir ediyorsun."
"Chyrellos'daki herkes saatlerdir uyuyor. Hem sokaktan altı kat yukarıdayız. Aya bakmak istiyorum. Ay ve ben çok yakınız. Onun benim ne kadar mutlu olduğumu bilmesini istiyorum."
"Putperest." Sparhawk gülümsedi.
"Sanırım bu konuda öyleyim, ama kadınlar aya özel bir yakınlık hissederler. Bizi bir erkeğin asla anlayamayacağı bir şekilde etkiler."
Sparhawk yataktan kalktı ve pencereye gitti. Ay çok soluk ve çok parlaktı ama soluk ışığı Martel'in Kutsal Şehri kuşatmasının yol açtığı harabelerin rengini biraz temizlese de yangın kokusu hâlâ çok

ilhanx

fazlaydı. Yıldızlar gökyüzünde pırıl pırıl parlıyordu. Bunda hiçbir özellik yoktu ama bütün gecelerin içinde özellikle bu gece şahane gözüküyordu.
Ehlana kollarını ona dolayıp iç çekti. "Mirtai'nin kapımın dışında uyuyup uyumadığını merak ediyorum. Bunu yapıyor, biliyorsun. Bu akşam büyüleyici değil miydi?"
"Oh, evet. Sana bunu söyleme fırsatım olmadı ama Kring tamamen onun etkisi altına girdi. Daha önce hiçbir adamın aşk için bu kadar şaşkına döndüğünü görmedim."
"En azından açık ve bu konuda dürüst. Senden sevecen kelimeleri zorla çekip almam gerekti."
"Biliyorsun seni seviyorum, Ehlana. Her zamanda sevdim."
"Bu tam olarak doğru değil. Ben Rollo'yu etrafta dolaştırırken benden sadece biraz hoşlanıyordun."
"Bundan çok daha fazla."
"Ya, öyle mi? Çocukça ve aptalca bir şey yaptığımda bana kırılmışça bakıtığmı gördüm, benim soylu Veliaht Prensim." Kaşlarını

çattı. "Bu çok biçimsiz bir unvan. Cimmura'ya geri döndüğümde sanırım Lenda ile konuşmam gerekecek. Bana boş bir dukalık varmış gibi geliyor - eğer yoksa bir tane boşaltırım. Annias'ın birkaç sadık destekleyicisinin malını mülkünü elinden alacağım. Bir dük olmaya ne dersiniz, Ekselansları?"
"Teşekkürler, Majesteleri ama sanırım ek unvanların yükünden vazgeçebilirim."
"Ama sana unvanlar vermek istiyorum."
"Ben kişisel olarak "koca"yı aldım."
"Herkes bir koca olabilir."
"Ama seninki sadece benim."
"Çok hoş. Biraz çalış, Sparhawk, bir centilmen bile olabilirsin."
Ehlana titredi.
"Üşüdün," diye suçladı Sparhawk. "Cüppeni giymeni söylemiştim."
"Elimin altında hoş sıcak kocam varken bir cüppeye niye ihtiyacım olsun ki?"
Sparhawk eğildi, onu kollarına aldı ve yatağa geri taşıdı. "Bunu hayal etmiştim," dedi Ehlana, onu nazikçe yatağa koyup, yanma girip örtüleri üzerlerine çekerken. "Bunu biliyor musun, Sparhawk?" Sokuldu. "Bu akşamdan dolayı kaygılanırdım. Çok gergin ve utangaç olacağımı düşünürdüm ama değilim - niçin olduğunu biliyor musun?"
"Hayır, sanmam."
"Bence biz sana göz koyduğum andan bu ana kadar evliydik. Tek yaptığımız işleri resmileştirmek için büyümemi beklemekti." Onu uzun uzun öptü. "Saat kaç dersin?"
"Günün doğmasına birkaç saat var."
"İyi. Bu bize yeterince zaman verir. Zemoch'da dikkatli olacaksın, değil mi?"
"Elimden gelenin en iyisini yapacağım."
"Lütfen, beni etkilemek için kahramanlıklar yapma, Sparhawk. Zaten yeteri kadar etkilendim."
"Dikkatli olacağım," diye söz verdi.
"Konu açılmışken - yüzüğümü şimdi istiyor musun?"
"Niye onu bana herkesin içinde vermiyorsun? Bırak da Sarathi pazarlığın bizim tarafımıza düşenini yaptığımızı görsün."

"Hakikaten ona kötü mü davrandım?"
"Onu biraz şaşırttın. Sarathi senin gibi kadınlarla uğraşmaya alışık değil. Sanırım onun cesaretini kırdın, aşkım." "Senin de cesaretini kırıyor muyum, Sparhawk?" "Pek değil. Her şeyden önce seni ben büyüttüm. Senin küçük tuhaflıklarına alışığım."
"Biliyorsun ki gerçekten şanslısın. Çok az insanın kendi karısını yetiştirme şansı olmuştur. Bu sana Zemoch'a giderken düşünecek bir şeyler sağlar." Arkasından sesi titredi ve ağzından ani bir hıçkırık kaçtı. "Bunu yapmayacağıma yemin ettim," diye inildedi. "Beni sulugöz olarak hatırlamanı istemiyorum."
"Tamam, Ehlana. Ben de aynı şekilde hissediyorum." "Niye gecenin bu kadar hızlı geçmesi gerekiyor? Şu senin Aph-rael eğer istersek güneşin doğuşunu durdurabilir mi? Ya da bunu Bhelliom ile yapabilirsin."
"Dünyada hiçbir gücün bunu yapabileceğini sanmam, Ehlana." "O zaman ne işe yararlar ki?" Ehlana ağlamaya başladı ve Sparhawk onu kollarına alıp ağlama seli geçene kadar sıkıca tuttu. Sonra nazikçe onu öptü. Bir öpücük çok öpücüğe dönüştü ve gecenin geri kalanı gözyaşı olmadan geçti.

ilhanx

yirminci bölüm
mu
"NİYE HERKESİN İÇİNDE olması gerekiyor ki?" dedi Spar-hawk zırhı yerine otursun diye tmgırdayarak odada dolaşırken.
"Öyle olması bekleniyor, canım," dedi sakince Ehlana. "Şimdi kraliyet ailesinin bir üyesisin ve zamanı geldiğinde halk içine çıkmak zorundasın. Bir süre sonra buna alışırsın." Ehlana kürk süslü mavi kadife bir cüppe giymiş, tuvalet masasında oturuyordu.
"Bir turnuvadan daha kötü değil, Lordum," dedi Kurik. "O da halkın içinde. Şimdi etrafı adımlamayı kesecek misin, ben de kılıç kemerini düzelteyim?" Kurik, Sephrenia ve Mirtai güneşle beraber düğün odasına geldiler. Kurik, Sparhawk'm zırhını taşıyordu, Sephrenia kraliçe için çiçekler ve Mirtai de kahvaltı. Emban da onlarla geldi. Resmi vedanm Bazilika'nın basamaklarında olacağı haberini getirdi.
"Halka ve Wargun'un askerlerine fazla ayrıntı vermedik, Spar-hawk," diye din adamı devam etti, "bu yüzden nutuk çekmeye kalkarsanız çok açık olmanız gerekmeyecek. Sizi galeyana getirerek yolcu edecek ve dünyayı tek başına kurtaracağın gerçeğini ima edeceğiz. Biz yalan söylediğimizde inandırıcı bile olabiliriz. Şüphesiz tüm bunlar çok salakça ama işbirliğini takdir edeceğiz. Vatandaşların ve de özellikle Wargun'un askerlerinin morali şu anda çok önemli." Yuvarlak yüzü hayal kırıklığına uğramış gibi görünüş aldı. "İşleri başarı ile tamamlamak için sihir ile görkemli bir şey yapmayı önerdim ama Sarathi dayattı."
"Teatral olaylara eğilimin bazen kontroldan çıkıyor, Emban," dedi Sephrenia. Ufak tefek Styric kadın tarak ve fırçayla denemeler yaparak Ehlana'nm saçlarıyla oynuyordu.
"Ben halk adamıyım, Sephrenia," dedi Emban. "Babam meyhaneciydi ve kitlenin nasıl memnun edileceğini bilirim. İnsanlar iyi

gösteriyi severler ve benim de onlar vermek istediğim bu."
Sephrenia Ehlana'nm saçlarını kraliçenin başının üstünde yığın halinde kaldırdı. "Ne dersin, Mirtai?" diye sordu.
"Ben önceki halini beğeniyorum," diye cevapladı dişi dev.
"Artık evli. Daha önceki saç şekli genç kız şekliydi. Onun artık evli bir kadın olduğunu gösterecek bir şey yapmalıyız."
"Damgala onu." Mirtai omuz silkti. "Halkım öyle yapar."
"Ne yapın?" diye bağırdı Ehlana.
"Halkım arasında bir kadın evlendiğinde kocasının mühürüyle damgalanır - genellikle omuzdan."
"Onun mülkiyeti olduğunu göstermek için mi?" diye aşağılayıcı bir şekilde sordu kraliçe. "Kocanın ne tip bir mühürü vardır?"
"O da karısının mühürünü taşır. Evlilik halkım arasında hafife alman bir şey değildir."
"Niye olduğunu anlayabiliyorum," dedi bariz bir huşuyla Kurik.
"Soğumadan kahvaltını et, Ehlana," diye emretti Mirtai.
"Kızarmış ciğer pek umurumda değil, Mirtai."
"Bu senin için değil. Halkım düğün gecesine çok önem verir. Çoğu gelin o gece hamile kalır - ya da öyle derler. Ama bu törenden önceki antremanlar sonucu da olabilir."
Ehlana kızararak, "Mirtai!" diye hızla konuştu.
"Yani yapmadın mı demek istiyorsun? Beni hayal kırıklığına uğrattın."
"Bunu düşünmemiştim" diye itiraf etti Ehlana. "Niye sen bir şey söylemedin, Sparhawk?"
Emban nedense kıpkırmızı oldu. "Niye gitmiyorum ki?" İlgilenmem gereken milyonlarca şey var." Ve hızla odadan çıktı.
"Benim söylediğim bir şey için mi?" dedi masumca Mirtai. "Emban bir din adamı, tatlım," derken Sephrenia gülmesini engellemeye çalışıyordu. "Din adamları böyle şeyleri bilmemeyi tercih ederler."
"Aptallık. Ye, Ehlana."
Bazilika'nın basamaklarında toplanma bir törenden daha çok halk eğlensin diye âdeten yapılan resmi olamayan resmilikteki olaylardan biriydi. Dolmant olaya ciddiyet vermek için oradaydı. Krallar, taçları ve cüppeleriyle resmi bir hava vermek için, askeri tarikatların eğitmenleriyse savaşçı bir duygu vermek için orada

bulunuyorlardı. Dormant işe bir dua ile başladı. Onu kralların kısa yorumları izledi ve sonra eğitmenlerden biraz daha uzun olanlar geldi. Sonra Sparhawk ve dostları patriğin takdisini almak için

ilhanx

diz çöktüler. Bütün bu olay Ehlana ve Naip Prens arasındaki veda ile sona erdi. Elenia Kraliçesi bir kez daha süslü büslü konuşup, fedaisine gidip düşmanı yenmesini emretti. Parmağmdaki yüzüğü çıkarıp, bir özel onay işareti olarak Sparhawk'a hediye ederek tamamladı. Sparhavvk'da onun eline üzerinde kalp şeklinde bir elmas bulunan bir yüzük takarak karşılık verdi.
"Şimdi, Şampiyonum," diye belki biraz dramatikçe konuşmasını tamamladı Ehlana, "cesur arkadaşlarınla git ve umutlarımız, dualarımız ve bütün inancımızın seninle beraber yol aldığını bil. Kılıcını çıkart, kocacığım ve şampiyonum, beni, inancımızı ve yuvalarımızı dinsiz Zemochlara karşı savun." Sonra ona sarıldı ve dudaklarına bir küçük öpücük kondurdu.
"Güzel bir nutuktu aşkım," diye mırıldandı Sparhawk.
"Emban yazdı," diye itiraf etti. "Onda başkalarının işine karışan birinin ruhu var. Arada sırada bana haber ulaştırmaya çalış, kocacığım ve Tanrı adına ne olur dikkatli ol."
Sparhawk onu nazikçe alnından öptü. Sonra arkadaşlarıyla beraber Bazilika'nın çanları onlara güle güle derken kararlı uzun adımlarla mermer merdivenlerin dibinde onları bekleyen atlarına doğru gittiler. Onlarla birlikte bir süre at binecek olan askeri tarikatların eğimenleri de onları izledi. Kring ve atlı Peloileri onları sokakta bekliyorlardı. Daha onlar yola çıkmadan Kring atını Mir-tai"nin durduğu yere sürdü ve atı Tamul kadının önünde törensel diz çöküşünü sergiledi. İkisi de konuşmadı ama Mirtai biraz etkilenmiş gözüktü.
"Tamam, Faran," dedi eyerine atlarken Sparhawk, "sen de canının istediğini yapabilirsin."
İri, çirkin, kırçılın kulakları hevesle dikildi ve grup doğu kapısına doğru giderken beklenmedik bir tören yürüyüşüne geçti.
Kapıyı geçtiklerinde Vanion Sephrenia'nın yanından ayrıldı ve atını Faran'm yanma sürdü. "Tetikte ol, dostum," dedi. "Acele etmen gerekirse Bhelliom rahatça ulaşabileceğin bir yerde mi?"
"Zırh cüppemin içinde," dedi Sparhawk. Arkadaşına dikkatle baktı. "Yanlış anlama ama bu sabah çok keyifsiz gözüküyorsun."

"Çok yorgunum, Sparhawk. Wargun, Arcium'da bizi oldukça sıkı koşturdu. Kendine dikkat et, dostum. Ayrılmadan Sephrenia ile konuşmak istiyorum."
Vanion kol boyunca nesillerdir Pandionlara Styricum gizlerini öğreten küçük, güzel kadına katılmak için atını sürerken Spar-hawk iç çekti. Sephrenia ile Vanion asla bir şey söylememişlerdi, hatta birbirlerine bile ama Sparhawk aralarındaki durumu ve de konumlarının ne kadar imkânsız olduğunu biliyordu.
Kalten yanma yaklaştı. "Şey, gerdek gecesi nasıl geçti?" diye sordu, gözleri pırıl pırıldı.
Sparhawk ona tatsızca uzun uzun baktı.
"Anladığım kadarıyla bu konuyu konuşmak istemiyorsun."
"Bu özel."
"Biz çocukluktan beri dostuz, Sparhawk. Birbirimizden asla gizlimiz saklımız olmadı."
"Şimdi var. Kadach yaklaşık yetmiş fersah değil mi?"
"Oldukça yakın. Eğer zorlarsak, beş günde varabiliriz. Mahzende Annias ile konuşurken Martel endişeli gözüktü mü? Demek istediğim, onu izlememiz konusunda yeteri kadar endişe ediyor muydu, ne dersin?"
"Kesinlikle Chyrellos'tan ayrılmak istedi."
"O zaman atlarını zorluyordur, değil mi?"
"Bu sağlam bir iddia."
"Zorlarsa atları yorulacak, böylece birkaç gün sonra onları yakalama şansımız olabilir. Onun hakkında neler hissettiğini bilmiyorum ama ben kesinlikle Adus'u yakalamak isterim."
"Tamam, bu düşünülecek bir şey. Kadach ile Moterra arasında arazi nasıl?"
"Düz. Çoğunlukla tarla. Orada burada kaleler, köyler var. Doğu Elenia'ya çok benziyor." Kalten güldü. "Bu sabah Berit'e bir göz attın mı? Zırhına alışmakta biraz güçlük çekiyor. O kadar da iyi oturmamış." İri kemikli çömez, askeri tarikatlar arasında çok nadir kullanılan bir rütbeye yükseltilmişti. Artık bir çömez değil, çırak şövalye idi. Bu resmen kendi zırhını giymesini sağlıyordu ama daha "Sör," unvanını almamıştı.
"Alışacak. Akşam durduğumuzda, onu bir kenara çek ve derisi soyulan yerlere nasıl tampon yapacağını göster. Zırhının eklem yer-

lerinden kanamaya başlamasını istemeyiz. Ama bu konuda tedbirli ol. Doğru hatırlıyorsam gençler ilk zırh giydiklerinde çok mağrur ve alıngan olurlar. İlk su toplayan yer patlayınca bu da geçer."

ilhanx

Chyrellos'dan birkaç mil ilerdeki tepelere gelindiğinde eğitmenler geri döndüler. Öğüt ve uyarılar verilmişti. Böylece el sıkıp iyi niyet dilemekten başka yapacak çok az şey kalmıştı. Sparhawk ve arkadaşları liderleri Kutsal Şehir'e geri dönerken oldukça düşünceli bir şekilde onları izlediler.
"Evet," dedi Tynian, "şimdi yanlızız -"
"Önce biraz konuşalım," dedi Sparhawk. Sesini yükseltti. "Do-mi," diye seslendi, "lütfen biraz bize katılır mısın?"
Kring yüzünde soru soran bir ifadeyle atını tepeye sürdü.
"Şimdi," diye başladı Sparhawk, "Martel, Azash'm bizi istediğini düşünüyor ama yanılıyor olabilir. Azash'm bir çok hizmetkârı var ve onları rahatça üzerimize salabilir. O, Bhelliom'u istiyor, kişisel bir karşılaşmanın tatminini değil. Kring, sanırım, öncüler çıkar-san iyi olur. Gafil avlanmayalım."
"Çıkaracağım, dostum Sparhawk," diye söz verdi Domi.
"Azash'ın hizmetkârlarından biriyle karşılaşırsak, hepinizin geri çekilmesini ve onlarla benim uğraşmama izin vermenizi istiyorum. Bhelliom bende ve ihtiyacım olan tüm avantaj bu. Kalten Martel'i yakalayabileceğimiz fikrini ortaya attı. Yakalarsak, Martel ve Annias'ı canlı ele geçirmeye çalışın. Kilise onların mahkemeye çıkmalarını istiyor. Arissa ve Lycheas'm da çok fazla karşı koyacaklarını sanmıyorum, bu yüzden onları da canlı yakalayın."
"Ya Adus?" diye hevesle sordu Kalten.
"Adus güç bela konuşabiliyor, bu yüzden mahkemede pek değer taşımaz. Onu sen alabilirsin - benden kişisel bir hediye."
Bir mil daha gitmişlerdi ki Stragen'i bir ağacın altında oturmuş halde buldular. "Neredeyse kaybolduğunuzu düşünecektim," diye ayağa kalkarak ağır ağır konuştu ince, zarif hırsız.
"Ben burada bir gönüllü varmış gibi mi hissediyorum?" diye fikrini söyledi Tynian.
"Hiç de değil, ahpap," dedi Stragen. "Daha önce hiç Zemoch'u ziyaret şansım olmamıştı ve öyle devam etmesini istiyorum. Doğrusu, ben burada kraliçenin habercisi ve kişisel elçisi olarak bulunuyorum. Sizinle Zemoch sınırına kadar geleceğim, gelebilirsem

ve sonra Cimmura'ya dönüp ona raporumu vereceğim." "Kendi işlerinden çok uzak kalmıyor musun?" dedi Kurik. "Emsat'taki işim kendi kendine yürüyor. Tel oradaki adamlarımla ilgileniyor. Zaten bir tatile ihtiyacım vardı." Ceketinin çeşitli yerlerine eliyle vurdu. "Hah, evet, burada." Katlanmış bir parşömen parçası çıkardı. "Gelinden bir mektup, Sparhawk. Emirlere göre sana vermem gereken birkaç tanenin birincisi."
Sparhawk, Faran'ı diğerlerinden, uzaklaştırdı ve Ehlana'nın notunun üzerindeki mühürü kırdı.
Aşkım, Gideli sadece birkaç saat oldu ama şimdiden seni çok özledim. Stragen senin için başka mesajlar taşıyor - bunlar işler yolunda gitmediğinde sana moral verecek mesajlar. Onlar aynı zamanda sonsuz aşkımı ve inancımı sana iletecek. Seni seviyorum, Sparhawk'im.
Ehlana.
Sparhawk onlara katılırken Kalten, Stragen'e, "Nasıl oldu da önümüze geçebildin?" diye soruyordu.
"Siz zırh giyiyorsunuz, Sör Kalten, ben giymiyorum. Bütün o fazla demirin yükünü taşımayan bir atm ne kadar hızlı koşabileceğini fark ettiğinizde şaşıracaksınız."
"Evet?" dedi Sparhawk'a Ulath, "onu Chyrellos'a geri yolluyor muyuz?"
Sparhawk olumsuzca başını salladı. "Kraliçenin emriyle hareket ediyor. Burada beni içine alan imalı bir emir var. Bizle geliyor."
"Bana asla kraliyet şampiyonu olmamamı hatırlat," dedi Genidi-an Şövalye. "Bu her tür politika ve sorunları içerir gibi gözüküyor."
Kadach yolunda kuzeydoğuya ilerlerlerken hava bulutlandı ama burada son bulunduklanndaki gibi yağmadı. Lamorkand ülkesinin güneydoğru sının Lamork'tan çok Pelosialı bir yapıya sahipti ve etraftaki tepelerin üzerinde birkaç kale vardı. Bununla beraber, Chyrellos'a yakınlığı yüzünden arazi manastırlarla, küçük kiliselerle doluydu ve çanlar tarlalar boyunca kederle yankılanıyordu.
' Chyrellos'tan sonraki ikinci sabah atlan eyerlerken Kurik, "Bulutlar ters yönde ilerliyor," dedi. "Güzün ortasında doğu rüzgân kö-

tu bir haberdir. Korkarım çok sıkı bir kış geçireceğiz ve bu orta La-morkand ovalarında sefere çıkan askerler için hiç hoş olmayacak."
Atlarına bindiler ve kuzeydoğuya doğru yollarına devam ettiler. Öğlene doğru, Kring ve Stragen kolun önüdeki Sparhawk'a katılmak için atalarını ileri sürdüler. "Dostum Stragen şu Tamul kadın, Mirtai

ilhanx

hakkında bir şeyler söyleyip duruyor," dedi Kring. "Onunla hiç benimle ilgili konuşma şansı bulabildin mi?"
"Bu konuda havayı yumuşatamadım," dedi Sparhawk.
"Ben de bundan korkuyordum. Stragen'in söylediği bazı şeyler bütün bu konu hakkında bazı ikincil düşünceler veriyor."
"Ya?"
"Diz ve dirseklerine bağlı bıçaklar olduğunu biliyor muydun?"
"Evet."
"Anladığım kadarıyla ne zaman kolunu ya da bacağını kıvırsa dışarı çıkıyorlar."
"Sanırım onun da amacı bu, evet."
"Stragen bana o daha küçükken üç haydutun ona saldırdığını söyledi. Dirseğini kıvırıp birincinin boğazını kesmiş, dizini ikincinin apış arasına geçirmiş, üçüncüyü bir yumrukta devirmiş ve kalbinden bıçaklamış. Böyle bir kadını eş olarak isteyeceğimden tamamen emin değilim. Ne dedi? Yani ona benden bahsettiğinde?"
"Korkarım ki güldü."
"Güldü mü?" Kring şok olmuş gibi gözüktü.
"Anladığım kadarıyla beğenisine tam olarak uymuyorsun."
"Güldü mü? Bana mı?"
"Ama sanırım kararın bilgece, dostum Kring," dedi Sparhawk. "Çok iyi anlaşacağınızı sanmam."
Bununla beraber Kring'in gözleri dışarı fırlamıştı. "Bana güldü demek?" dedi öfkeyle. "İyi, bu konuyu halledeceğiz!" Ve atını döndürüp adamlarına katılmak için geri sürdü.
"Güldüğünü söylemeseydin işe yarayabilirdi," diye fikrini söyledi Stragen. "Şimdi, zıvanadan çıkıp onun peşinden koşacak. Ondan hoşlanıyorum ve çok ısrarcı olursa Mirtai'nin ona yapacağı şeyleri düşünmekten nefret ediyorum."
"Belki konuşarak bu konuyu halledebiliriz," dedi Sparhawk.
"Ben olsam buna bel bağlamam."
"Gerçekten burada ne yapıyorsun, Stragen?" diye sarışın ada-

ma sordu Sparhawk. "Güney krallıklarında demek istiyorum?"
Stragen yakındaki manastıra doğru baktı, bakışları uzaklardaydı. "Gerçeği mi istersin, Sparhawk? Yoksa sana bir hikâye yazmam için bana bir iki saniye vermeyi mi?"
"Niye gerçekle başlamıyoruz? Beğenmezsem bir şeyler uydur."
Stragen sırıttı. "Tamam," diye kabul etti. "Thalesia'da, sahte bir aristokratım. Buradaysa gerçek bir şeyim - ya da ona çok yakın. Kral ve kraliçelerle arkadaşlık ediyorum. Soyluluk ve Kilise'nin yüksek din adamları aşağı yukarı eşit ilişkide." Bir elini kaldırdı. "Kendimi kandırmıyorum, dostum, bu yüzden aklım konusunda merak etme. Ne olduğumu - piç bir hırsız - ve buradaki kibar tabakaya yakınlığımın geçici olduğunu ve bunun tamamen işe yaramama bağlı olduğunu da biliyorum. Hoş görülüyorum ama kabul edilmiyorum. Bununla beraber, egom büyük."
"Bunu fark ettim," dedi Sparhawk nazik bir gülümsemeyle.
"Kibar ol, Sparhawk. Neyse, bu geçici ve yüzeysel eşitliği kabul edeceğim - sadece uygar birkaç sohbet şansı için. Fahişeler ve hırsızlar pek insanı canlandırıcı arkadaşlar değiller, bunu anlıyorsun, sohbet olarak ortaya koyabilecekleri iş konuşmalarıdır. Hiç, bir grup fahişenin oturup iş konuştuğunu duydun mu?"
"Duyduğumu söyleyemem."
Stragen ürperdi. "Kesinlikle iğrençtir. Erkekler - ve kadınlar -hakkında gerçekten bilmek istemeyeceğin şeyler öğrenirsin."
"Bu sonsuza kadar sürmeyecek. Bunu biliyorsun, değil mi, Stragen? İşlerin normale döneceği bir zaman gelecek ve insanlar tekrar kapılarını sana kapatmaya başlayacaklar."
"Haklısın ama biraz daha böyle gözükmek eğlenceli. Her şey bittiğinde, siz kokuşmuş aristokratları küçük görmek için çok daha fazla nedenim olacak." Stragen ara verdi. "Ama senden hoşlanıyorum, Sparhawk - en azından şimdilik."
Kuzeydoğuya doğru giderlerken silahlı adamlardan oluşan gruplara rastlamaya başladılar. Zaten Lamorklar asla seferberlikten uzak değillerdi ve krallarının seferberlik çağrısına çabuk cevap verebiliyorlardı. Beş yüzyıl önceki olayların melankolik ünü yüzünden bütün batı Eosia krallıklarından adamlar Lamorkand'daki savaş alanına akm akın gidiyorlardı. Sparhawk ve Ulath Troll dilinde konuşarak zaman geçiriyorlardı. Bir Troll ile konuşabilme

ilhanx

fırsatı bulacağından emin değildi ama bu dili öğrendiği için - sihirle olsa bile - kaybolup gitmesine izin vermek ayıp olacakmış gibi gözüküyordu.
Güneşin batıda koyu bulutların arasında, uzaktaki bir orman yangını gibi turuncu bir parlaklıkla battığı kasvetli bir günün sonunda Kadach'a ulaştılar. Doğudan esen rüzgâr sertti ve yaklaşan kışın ilk hafif soğuğunu taşıyordu. Kadach sert, gri ve değişmesi kolay olmayan sevimsizlikte surlarla çevrili bir şehirdi. Âdet olduğu üzere, Kring onlara iyi geceler diledi ve adamlarım şehri geçip, ilerdeki çayırlarda kamp yapmaları için doğu kapısından çıkardı. Peloiler şehirlerde surlar, odalar ve çatılar gibi kentsel saçmalıkları içinde kapalı kaldıklarında rahatsız oluyorlardı. Sparhawk ve arkadaşlarının geri kalanı şehrin merkezine yakın bir han buldular. Banyolarını yapıp giysilerini değiştirip haşlanmış domuz jambonuyla karışık sebzelerden oluşan akşam yemekleri için salonda toplandılar. Sephrenia her zamanki gibi domuz yemeği reddeti.
"Bu insanların mükemmel güzellikte bir domuz jambonunu niçin haşladıklarını asla anlamadım," diye beğenmeyerek fikrini belirtti Bevier.
"Lamorklar saklarlarken domuz jambonlarını aşırı tuzlarlar," diye açıkladı Kurik. "Lamork janbonunu yenilebilir hale getirmeden önce oldukça uzun süre kaynatman gerekir. Bunlar tuhaf insanlardır. Her şeyi bir cesaret gösterisi haline getirmeye çalışırlar -yemeği bile."
"Yürüyüşe çıkalım mı, Sparhawk?" dedi yemekten sonra Kurik.
"Sanırım bugünlük yeteri kadar egzersiz yaptım."
"Martel'in nereden gittiğini bilmek istiyorsun, değil mi?"
"Tamam, Kurik. Gidip etrafı biraz kolaçan edelim."
Sokağa çıktıklarında Sparhawk etrafına baktı. "Bu yarım günümüzü alacak," dedi.
"Hiç de değil," dedi Kurik. "Önce doğu kapısına gidecek ve orada hiçbir şey bulamazsak kuzeyi deneyeceğiz."
"Sokaktaki insanlara sormakla başlayabiliriz."
Kurik iç çekti. "Kafanı kullan, Sparhawk. insanlar seyahatteyken, genelde sabah erken yola çıkarlar - o saatlerde de diğer insanlar işe gidiyorlardır. işçilerin çoğu kahvaltılarında içer, bu yüzden birçok meyhane açıktır. Bir meyhaneci günün ilk müşterisini bek.-

lerken sokağı iyice gözler. İnan bana, Sparhawk, Martel son üç günde Kadach'dan ayrüdıysa en az yarım düzine meyhaneci onu görmüştür.
"Sen olağanüstü akıllı bir adamsın, Kurik."
"Grupta birinin öyle olması gerekiyor, Lordum. Şövalyeler grup halindeyken zamanların çoğunu düşünerek geçirmezler."
"Sınıf önyargıların ortaya çıkıyor, Kurik."
"Sanırım, hepimizin küçük kusurları vardır."
Kadach sokakları terk edilmiş gibi boştu. Dışardaki birkaç vatandaş sert rüzgârda ayak bileklerine çarpan pelerinleriyle çabuk çabuk yürüyorlardı. Duvarların kesiştikleri yerlere konan meşaleler rüzgâr onları parçalamaya çalışırken ani alevler çıkarak uçuşup, kaldırım taşlarında dans eden gölge dalgaları yayıyordu.
Denedikleri ilk meyhanecinin en iyi müşterisi kendisiymiş gibi gözüktü ve işe başlamak için günün hangi saatinde kapılarını açtığından bile haberi yoktu - hatta şu anda günün hangi saati olduğundan da. İkinci meyhaneci sadece homurtularla konuşan dostça davranmayan türden biriydi. Bununla beraber, üçüncüsü sohbetten çok hoşlanan çenebaz yaşlı bir adam olduğunu ispat etti. "Şimdi, şey," dedi başını kaşıyarak, "Bakalım hatırlayakmıyım. Son üç gün dedin di mi?"
"Evet, yaklaşık o kadar," dedi Kurik. "Arkadaşımız burada buluşacağımızı söyledi ama geç kaldık ve bizi almadan gitmiş gibi."
"Onu gine tarif etsene?"
"Oldukça iri biri. Zırh giyiyor olabilir ama buna yemin edemem. Kafası açıksa onu fark etmiş olmalısınız. Beyaz saçları var."
"Böyle birini hatırladığımı sanmıyom. Diğer kapılardan gitmiş olabilir."
"Bu mümkün, sanırım ama doğuya gideceğinden oldukça eminiz. Belki de şehri sen daha dükkânı açmadan terk etti."
"İşte bu hiç mümkün değil. Ben kapıları nöbetçiler kapıyı açtığında açarım. Burda çalışan adamların çoğu ilerdeki çiftliklerde yaşar ve genelde sabahları oldukça iyi iş yaparım. Arkadaşınız tek başına mı seyahat ediyordu?"

ilhanx

"Hayır," diye cevapladı Kurik. "Yanında bir din adamı ve aristokrat görünüşlü bir leydi var. Bir de odun gibi salak gözüken mıymıntı genç bir adamla goril yüzlü, iri, kapı gibi bir adam var."
317

"Ha, o takım. Bana baştan o maymun suratlıyı söyleyecektin. Dün sabah buradan geçtiler. Bahsettiğiniz goril atından inip bira içmek için buraya geldi. Doğru dürüst konuşamıyor, di mi?"
"Biri ona merhaba dediğinde cevap vermek için yaklaşık yarım gün düşünmesi gerekir."
Meyhaneci kesik kesik şikâyetçi sesler çıkardı. "O zaman, tamam. İyi de kokmaz, di mi?"
Kurik sırıttı ve tezgahın üzerinde bir para fırlattı. "Şey, bilemeyeceğim," dedi. "Açık lağım çukurundan daha kötü değil. Bilgi için teşekkürler, dostum."
"Onları yakalayabilir misiniz?"
"Oh, tamam, biz onları yakalarız," diye hararetle cevapladı, "er ya da geç. Yanlarında başka kimse var mıydı?"
"Hayır. Sadece beşi. Goril hariç diğerleri pelerinlerim kafalarına çekmişlerdi. Belki beyaz saçlıyı göremememin nedeni buydu. Ama atlarım çok hızlı sürüyorlardı, bu yüzden onları yaklamak istiyorsanız atlarınızı biraz zorlamanız gerekecek."
"Bunu yapabiliriz, dostum. Tekrar teşekkürler." Kurik ve Spar-hawk tekrar sokağa çıktılar. "Bilmek istediğiniz aşağı yukarı bu muydu, Lordum?" diye sordu Kurik.
"O yaşlı adam bir altm madeni, Kurik. Martel'in karşısında biraz zaman kazandık. Yanında askeri olmadığını ve Moterra'ya gittiğini biliyoruz."
"Bir şey daha biliyoruz, Sparhawk."
"Ya? O" da ne?"
"Adus'un hâlâ banyoya ihtiyacı var."
Sparhawk güldü. "Adus'un hep banyoya ihtiyacı vardır. Onu gömmeden önce üzerine koca bir fıçı su dökmemiz gerekecek. Yoksa toprak yarılıp onu dışarı tükürür. Hana geri dönelim."
Sparhawk ve Kurik alçak tavanlı salona girdiklerinde gruplarının biraz genişlediğini gördüler. Bir masada ona bakan sert yüzlerin karşısında masum bakışlı Talen oturuyordu.
318

yirmi birinci bölüm
SPARHAWK VE KURİK masaya yaklaşırlarken çocuk, "Ben kraliyet habercisiyim," dedi hızla, "bu yüzden ikiniz de kemerlerinize uzanmaya kalkışmayın."
"Sen kraliyet nesisin?" diye sordu Sparhawk.
"Kraliçeden haber getiriyorum, Sparhawk."
"Şu mesajı görelim."
"Onu ezberledim. Böyle mesajların dost olmayan ellere düşmesini istemeyiz, değil mi?"
"Tamam. O zaman duyalım."
"Bu özel, Sparhawk."
"Merak etme. Dostlar arasmdayız."
"Niye böyle davrandığını anlamıyorum. Sadece kraliçenin emirlerine uyuyorum, hepsi bu kadar."
"Haber, Talen."
"Şey, Cimmura'ya gitmek için hazır."
"Bu güzel." Sparhawk'm ses tonu yavandı.
"Ve seni çok merak ediyor."
"Duygulandım."
"Ama kendini iyi hissediyor." Talen'in ilaveleri gittikçe daha az inandırıcı bir yol izliyordu.
"Bunu bilmek iyi."
"O - ah - seni sevdiğini söylüyor."
"Ve?"
"Şey - gerçekten, hepsi bu kadar."
"Bu garip bir şekilde karmaşık hale gelmiş bir mesaj, Talen. Sanırım, bir şey unuttun. Niye tekrarlamıyorsun?"
"Şey -ah - Mirtai ve Platime ile konuşuyordu - tabii ki benle de. Ne yaptığını ve tam olarak ne hissettiğini sana bildirmenin bir
319

yolu olmasını dilediğini söyledi."
"Bunu sana mı söyledi?"

ilhanx

"Şey bunu söylediğinde odadaydım."
"O zaman gerçekten sana buraya gelmeni emrettiğini söyleyemeyiz, değil mi?"
"Harfi harfine değil ama onun dileklerini önceden kestirip gerekeni yapmamız gerekmiyor mu? Her şeyden önce o kraliçe."
"Müsade eder misiniz?" diye sordu Sephrenia.
"Tabii ki" dedi Sparhawk. "Bilmek istediğimi zaten buldum."
"Belki, belki de bulmadın." Çocuğa döndü. "Talen?"
"Evet, Sephrenia."
"Bu senden duyduğum en zayıf, en berbat ve açıkça düzmece bir hikâye. Zaten Stragen'i aynı iş için gönderdiği için hiçbir anlam ifade etmiyor. Bu gerçekten elinden gelebileceklerin en iyisi miydi?"
Talen utanmış gözükmeyi bile başardı. "Bu bir yalan değil," dedi. "Kraliçe size söylediklerimin tamamını aynen söyledi."
"Söylediğinden eminim ama dörtnala arkamızdan gelip birkaç boş yorumu tekrar etmene sebep olan ne?"
Talen biraz şaşırmış gözüktü.
"Oh, tatlım," diye iç çekti Sephrenia. Styricçe uzun uzun Aph-rael'i azarlamaya başladı.
"Sanırım bir şey kaçırdım." Kalten afallamış gözüktü.
"Bir dakika sonra açıklayacağım, Kalten. Talen, senin anında cevap vermek konusunda muhteşem bir yeteneğin var. Buna ne oldu? En azından daha akla yakın bir yalan uyduramadm mı?"
Talen rahatsızca kıvrandı. "Bu hiç de doğru olurmuş gibi gözükmedi," dedi somurtkanca.
"Dostlarına gerçekten yalan söylemek istemedin, bu öyle bir şey değil mi?"
"Sanırım, öyle bir şey."
"Tanrı'ya şükür!" dedi hayretler içindeki bir coşkuyla Bevier.
"Şükran duaları etmeye başlamakta bu kadar acele etme, Bevier. Talen'in şu anki konuşması gözüktüğü gibi değil. Aphrael işin içine karışmış durumda ve o çok kötü bir yalancıdır. Onun kanıları araya girip duruyor."
"Flüt mü?" dedi Kurik. "Gene mi? Niye Talen'i burada bize ka-

tılması için yolladı ki?"
"Kim bilir?" Sephrenia güldü. "Belki ondan hoşlanıyor. Belki de onun simetriye saplantısının bir parçasıdır. Belki de başka bir şeydir - onunla yapmak istediği bir şey."
"O zaman bu benim hatam değil, değil mi?" dedi Talen.
"Büyük ihtimalle değil." Sephrenia gülümsedi.
"Bu kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor. Arkanızdan gelmemden hoşlanmayacağınızı biliyordum ve bu gerçek yüzünden boğuluyordum. Fırsatını bulduğunda onun poposuna şaplağı geçirmen lazım, Sparhawk."
"Neden bahsettikleri hakkında fikrin var mı?" diye Tynian'a sordu Stragen.
"Oh, evet," diye cevapladı Tynian. "Bir gün açıklarım. Bana inanmayacaksın ama gene de açıklayacağım."
"Martel ile ilgili herhangi bir şey buldunuz mu?" diye Spar-havvk'a sordu Kalten.
"Dün sabah erkenden doğu kapısından çıkmış."
"O zaman bir gün kazandık. Yanında hiç asker var mıymış?"
"Sadece Adus," diye cevapladı Kurik.
"Sanırım onlara anlatmanın zamanı geldi, Sparhawk," dedi ciddice Sephrenia.
"Haklısın." Derin bir nefes aldı. "Korkarım size karşı tamamen dürüst olmadım, dostlarım."
"Bunda yeni ve farklı olan ne var?" diye sordu Kalten.
Sparhawk onu umursamadı. "Thalesia'daki Ghwerig'in mağarasından beri izleniyorum."
"Şu arbaletçi mi?" diye fikrini söyledi Ulath.
"O da işin içinde olabilir ama tam emin olmayız. Arbaletçi - ve de onun için çalışan insanlar - büyük ihtimalle Martel'in bulduğu bir şey. Bunun hâlâ bir sorun olup olmadığından emin olamam. Bunlardan sorumlu olan biri artık ölü."
"O kimdi?" diye sordu Tynian.
"Bu önemli değil." Sparhawk bir süre önce Perraine'nin bu işe kanştığı gerçeğini gizli tutmaya karar vermişti. "Martel'in insanları istediklerini yapmaya zorlama yolları var. Ordunun ana bölümünden uzak durmamızın nedenlerinden biri bu. Zamanımızın çoğunu güvendiğimizi düşündüğümüz inşalardan gelecek saldırı-

ilhanx

lara karşı arkamızı savunmaya çalışarak geçirirsek çok etkili olamayız."
"Arbaletçi değilse seni izleyen kim?" diye ısrar etti Ulath.
Sparhawk aylardır ona sık sık gözüken gölgemsi şekli anlattı.
"Azash olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Tynian.
"Bu bir şekilde uyuyor, değil mi?"
"Azash, Ghwerig'in mağarasının nerede olduğunu nasıl bilecekti ki?" diye sordu Sör Bevier. "O gölge mağarayı terk ettiğinden beri seni izliyorsa Azash'm da orayı bilmesi gerekirdi, değil mi?"
"Ghwerig, Sparhawk onu öldürmeden Azash'a oldukça büyük hakaretler yağdırıyordu," dedi Sephrenia. "Azash'ın onu duyduğuna dair kesin kanıtlar var."
"Ne tip hakaretler?" diye merakla sordu Ulath.
"Ghwerig, Azash'ı, pişirip yemekle tehdit etti," dedi Kurik.
"Bu - bir Troll için bile - gözüpeklik," diye fikrini belirtti Stra-gen.
"Ben o kadar emin değilim," diye katılmadı Ulath. "Sanırım Ghwerig mağarasında tamamen emniyetteydi - en azından Azash'a karşı. Ama gelişen olaylara göre onu Sparhawk'dan koruyacak çok fazla şeyi yoktu.'
"İçinizden biri bunu daha iyi açılayabilir mi?" diye sordu Tynian. "Troll'ler konusunda uzman olan siz, Thalesialılarsmız."
"Konuya aydınlatabileceğimizden emin değilim," dedi Stragen. "Troll'ler hakkında diğer Elenelerden daha çok şey biliyoruz ama o kadar da çok değil." Güldü. "Atalarımız Thalesia'ya geldiklerinde Troll'leri, Ogre ve ayılardan ayıramazmış. Biz de bildiklerimizin çoğunu Styriclerden öğrendik. Gözüktüğü kadarıyla Styricler Thalesia'ya ilk geldiklerinde genç Styric Tanrıları ve Troll Tanrıları arasında birkaç karşılaşma olmuş. Troll Tanrıları onlarla boy ölçüşe-meyeceklerini çok önceden fark etmişler. Efsaneler Ghwerig, Bhel-liom ve yüzüklerin saklanmasının bu durumla ilgisi olduğunu söyler. Ghwerig'in mağarasında bir yerlerde olduklarına ve Bhelli-om'un bir şekilde onları Styric Tanrıları'ndan koruduğuna inanılır." Ulath'a baktı. "Senin de söylemek istediğin buydu değil mi?"
Ulath başını sallayarak onayladı. "Bhelliom ve Troll Tanrılan'nı birleştirdiğinde Azash'ın bile dikkatle adım atacağı bir güçten ko-nuşuyorsundur. İşte bu yüzden Ghwerig bu tip tehditler edebildi."

"Kaç tane Troll Tanrısı var?" diye sordu Kalten.
"Beş tane, değil mi, Ulath?" dedi Stragen.
Ulath başıyla onayladı. "Yemek Tanrısı," diye yardım etti, "Ölüm Tanrısı, Düz-" Durdu ve Sephrenia'ya biraz utanmış bir bakış attı. "Ah - biz Döl Tanrısı diyelim," diye aksayarak devam etti, "Sonra Buz Tanrısı var - sanırım bütün havaların - ve de Ateş Tanrısı. Trollerin dünyaya bakışı oldukça basittir."
"O zaman Sparhawk mağaradan elinde Bhelliom ve yüzüklerle çıktığında Azash bunu bilecektir," dedi Tynian, "ve izleyecektir."
"Dostça olmayan niyetlerle," diye ekledi Talen.
"Bunu daha önce de yaptı." Kurik omuz silkti. "Bütün Rendor boyunca Sparhawk'i takip etmesi için Damork'u ve Lamorkand'da bizim peşimize düşüp enselemesi için Arayıcı'yı yolladı. En azından onun ne yapacağı önceden kestirilebilir."
Bevier kaşlarını çattı. "Sanırım burada bir şeyi görmezden geliyoruz," dedi.
"Ne gibi," diye sordu Kalten.
"Tam olarak çıkaramıyorum," diye kabul etti Bevier, "ama bunun çok önemli olduğunu hissedebiliyorum."
ERTESİ SABAH ŞAFAKLA beraber Kadach'dan ayrılıp doğuya, hâlâ bulutlu ve gri gökyüzünün altında Motera şehrine doğru at bindiler. Önceki gecenin sohbetiyle birleşen kasvetli gökyüzü hepsini sıkıntılı ve kederli yapmıştı. Bu yüzden çoğunlukla sessizce ilerlediler. Henüz öğlen olmuştuki Sephrenia durmayı önerdi. "Baylar," dedi sertçe, "bunun cenaze alayı olmadığım biliyorsunuz."
"Yanılıyor olabilirsin, küçük ana," dedi Kalten. "Dün akşamki konuşmada içimi neşelendirecek fazla bir şey bulamadım."
"Sanırım, hepimiz düşünecek neşeli şeyler aramaya başlasak iyi olur. Oldukça büyük bir tehlikeye doğru ilerliyoruz. Bunun üzerine sıkıntı ve kasveti yığarak onu daha da kötü bir hale sokmayalım. Kaybedeceğini düşünen insanlar genelde kaybederler."
"Bunda doğruluk payı var," diye onayladı Ulath. "Heid'deki birader Şövalyelerden biri dünyadaki tüm zarların ondan nefret ettiğine inanmıştı. Onun kazandığını hiç görmedim - bir kez bile."
"Eğer senin zarlarınla oynuyorsa, sebebini anlayabiliyorum," diye suçladı Kalten.

ilhanx

"Kırıldım," dedi kendim açındırarak Ulath.
"Zarları atacak kadar mı?"
"Şey, hayır, o kadar değil. Konuşacak neşeli şeyler bulalım."
"Bir yol kenarı meyhanesi bulup sarhoş olabiliriz, sanırım," dedi umutla Kalten.
"Hayır," diye başını salladı Ulath. "Biranın insanın kötü ruh durumunu daha da kötü yaptığını keşfettim. Birkaç saat içtikten sonra büyük ihtimalle maşrapalarımızın içine ağlıyor olacağız."
"İlahiler söyleyebiliriz," diye mutluca önerdi Bevier.
Kalten ve Tynian uzun uzun bakıştılar, sonra da iç çektiler.
"Cammoria'da olduğum zamanı ve yüksek bir mertebedeki bir leydinin bana tutuluşunu size anlatmış mıydım," dedi Tynian.
"Hatırladığım kadarıyla hayır," diye çok çabuk bir şekilde cevap verdi Kalten.
"İyi, hatırladığım kadarıyla..." diye başladı Tynian ve sonra onlara uzun, eğlendirici, birazcık açık saçık ve tamamı uydurma bir aşk hikâyesi, anlattı. Ulath dişi Ogre'nin kalbinde şehvet uyandıran şanssız Genedian Şövalyesi'nin hikâyesini anlatarak onu izledi. Aşk hastalığına tutulmuş dişinin şarkılarının tasviri herkesi gülmekten kırdı geçirdi. Ayrıntı ve espirilerle zenginleştirilmiş hikâyeler tasalarını giderdi. Güneş batarken durduklarında hepsi kendini çok daha iyi hissediyordu.
Sık sık at değiştirmelerine rağmen, Geras Nehri'nin batı parçasında uzanan bataklık ovanın üstündeki sevimsiz şehir, Moter-ra'ya ulaşmaları on iki günlerini aldı. Şehre öğlen ulaştılar. Grubun geri kalanı kuzeye Paler1 a doğru gitmeye hazırlamak için atlarını dinlendirirken Sparhawk ve Kurik bilgi aradılar. Önlerinde hâlâ aydınlık saatler olduğu için, geceyi Moterra'da geçirmek için bir neden görmediler.
Kalten, iri Pandion ve silahtan gruba tekrar katıldıklarında, "Evet?" diye sordu.
"Martel kuzeye gitmiş," diye cevapladı.
"Hâlâ arkasındayız," dedi Tynian. "Zaman kazanmış mıyız?"
"Hayır," diye cevapladı Kurik. "Hâlâ iki gün önde."
"İyi ~" diye omuz silkti Tynian. "Zaten o yoldan gidececeği-mizden -"
"Paler ne kadar uzakta?" diye sordu Stragen.

"Yüz elli fersah," dedi Kalten. "En azından on beş gün."
"Mevsime girmek üzereyiz," dedi Kurik. "Zemoch dağlarında karla karşılaşacağımız muhakkak."
"Bu sevindirici bir düşünce," dedi Kalten.
"Ne olacağını önceden bilmek her zaman iyidir."
Hava serin ve kuru olmasına rağmen gökyüzü kasvetli olmaya devam etti. Yolculuklarının yarısına doğru Randera Gölü'ndeki tarihi savaş meydanını çirkin bir araziye çeviren, her tarafı kaplayan kazılarla karşılaşmaya başladılar. Hazine avcılarından birkaçına rastladılar ama bir olay olmadan onları geçtiler.
Belki bir şey onu değiştirmişti, belki de mum ışığınla aydınlanan bir oda yerine dışarıdaydı ama bu kez Sparhawk karanlığın silik ışıltısı ve baş belası gölgeyi görüşünün tam kenarında yakaladığında, orada gerçekten bir şey vardı. Sıkıntılı bir günün öğle sonla-rındaydılar, üzerinde hiçbir bitki türü olmayan ve kazılmış toprak yığınlarının sağa sola serpiştiği çıplak bir arazi boyunca at biniyorlardı. Sparhawk o tanıdık titrek ışıltı ve yanında getirdiği iç ürpertisini yakaladığında eyerinde yarım dönüp uzun zamandır onu sık sık ziyaret eden gölgeye doğru dürüst baktı. Faran'ı dizginledi. "Sephrenia," dedi oldukça sakince.
"Evet?"
"Onu görmek istemiştin. Sanırım çok yavaş bir şekilde arkanı dönersen, ona istediğin kadar bakabileceksin. Tam şu geniş çamurlu su göletinin ötesinde."
Sephrenia bakmak için döndü.
"Görebiliyor musun?" diye sordu Sparhawk.
"Oldukça net bir şekilde, bir tanem."
"Baylar," dedi diğerlerine Sparhawk, "gölgemsi dostumuz saklandığı yerden çıkmış gibi. Yaklaşık yüz elli metre gerimizde."
Bakmak için geri döndüler.
"Neredeyse bir tür bulut gibi, değil mi?" diye fikrini söyledi Kalten.
"Daha önce hiç böyle bir bulut görmedim." Talen ürperdi. "Koyu, değil mi?"
"Niçin ortaya çıkmaya karar verdi?" diye mırıldandı Ulath.
Hepsi bir açıklama bekler gibi Sepherina'ya bakarak döndüler.
"Bana sormayın, beyler," dedi acizce. "Ama bir şey değişmiş."

ilhanx

"İyi, en azından bu sefer sadece Sparhavvk'ın böyle şeyler görmediğini biliyoruz/' dedi Kalten. "Onu ne yapacağız."
"Onu ne yapabiliriz?" diye ona sordu Ulath. "Gölge ve bulutlara karşı kılıç ve baltanın pek bir şansı olmaz."
"Peki? O zaman ne tavsiye ediyorsun?"
"Umursamaym." Ulath omuz silkti. "Burası kralın yolu, bu yüzden bizi izlemek istiyorsa bunu kimse engelleyemez, sanırım."
Ertesi sabah bulut ortalarda gözükmüyordu.
Bir kez daha tanıdık şehir Paler'a girdiklerinde sonbaharın sonları gelmişti. Âdet olduğu üzere Domi ve adamları şehir surlannm dışında kamp kurdular. Sparhawk ve diğerleri de daha önce kaldıkları hana gittiler.
"Sizi tekrar gördüğüme sevindim, Aziz Şövalye," diye Spar-hawk' ı selamladı hancı, siyah zırhlı Pandion merdivenden inerken.
"Burada olmak güzel," dedi Sparhawk, bunu gerçekten kastetmeden. "Doğu kapısı buradan ne kadar uzakta?" diye sordu. Tekrar Martel hakkında sorular sormaya başlama zamanı gelmişti.
"Yaklaşık üç sokak yukarda, Lordum," diye cevapladı hancı.
"Düşündüğümden yakınmış." Birden Sparhawk'm içine bir şey doğdu. "İki gün önce Paler'dan geçen arkadaşım hakkında bilgi almak için gitmek üzereydim. Belki zaman kazandırabilirsin, komşu."
"Elimden geleni yaparım, Aziz Şövalye."
"Beyaz saçları var, yanında başkaları ve oldukça çekici bir leydi de var. Burada hanında kalmış olabilir mi?"
"Evet, Lordum. Doğrusu, burada kaldı. Vileta yolu hakkında sorular soruyorlardı - özellikle böyle bir zamanda aklı başında birinin Zemoch'a niçin gitmeyi isteyeceğini hiçbir şekilde anlayamıyorum."
"Orada göz kulak olması gereken bir şey var. O, her zaman sabırsız ve gözüpek bir adamdır. Doğru mu söyledim? İki gün önce mi durdular?"
"Tam iki gün önce, Lordum. Atların durumundan anladığım kadarıyla hızlı sürüyorlardı."
"Odasının hangisi olduğunu hatırlıyor musun?"
"Sizin gruptaki leydinin kaldığı, Lordum."
"Teşekkürler, komşu. Kesinlikle dostumuzun bizden kaçmasını istemiyoruz."

"Arkadaşınız yeteri kadar iyiydi ama onunla olan iri adamı tutmadım. Onu iyice tanıdıktan sonra hakkındaki fikrim değişir mi?"
"Hayır, sanmıyorum. Teşekkürler, dostum." Sparhawk merdivenlerden çıkıp Sephrenia'nm kapısı vurdu.
"Gel, Sparhawk," diye cevapladı Sephrenia.
"Keşke bunu yapmasaydın," dedi içeri girerken.
"Neyi?"
"Daha beni görmeden ismimi söylemeyi. En azından kapıyı çalanın kim olduğunu bilmiyormuş gibi davranamaz mısın?"
Sephrenia güldü.
"Martel iki gün önce buradan geçmiş, Sephrenia. Bu odada kalmış. Bunun bize bir faydası olabilir mi?"
Bunu biraz düşündü. "Olabilir, Sparhawk. Aklında ne var?"
"Bir şekilde planlarını bilmek isterim. Hemen arkasında olduğumuzu biliyor; bizi geciktirmeye çalışacaktır. Bizim için hazırlayacağı tuzaklar hakkında birkaç şey bilmek isterim. Onu görmemi sağlayabilir misin? Ya da en azından onu duymamı?"
Sepherina başını olumsuzca salladı. "Çok uzakta."
"Şey, şansımız yokmuş."
"Belki de değil." Sephrenia bir an düşündü. "Sanırım, Bhelli-om'u biraz daha iyi tanıma zamanın geldi, Sparhawk."
"Bunu açmak ister misin?"
"Bhelliom, Troll Tanrıları ve yüzükler arasında bir tür bağlantı var. Haydi bunu araştıralım."
"Niçin Troll Tanrıları'nı da içeriyor, Sephrenia? Bhelliom'u kullanmak için bir yol varsa, niye sadece bunu yapıp Troll Tanrıları'm işin dışında bırakmıyoruz?"
"Bhelliom'un bizi anlayacağından emin değilim Sparhawk, an-ladıysa bile bize itaat etmek için ne yapacağımızı bildiğimden emin değilim."
"Mağarayı yıktı, değil mi?"

ilhanx

"O çok basitti. Bu daha karışık. Sanırım Troll Tanrıları ile konuşmak çok daha kolay olacaktır. Başarabilirsem Bhelliom'un onlarla ne kadar yakından bağlantılı olduğunu - ve Bhelliom'u kullanarak onları ne kadar kontrol edebileceğini - anlamak istiyorum."
"Diğer bir anlamda deneme istiyorsun."
"Öyle de diyebilirsin ama ortada can alıcı bir tehlike yokken
327

denemek daha sonra hayatımızın sona ermek üzere olabileceği bir anda denemekten daha güvenli olabilir. Kapıyı kilitle. Diğerlerini, en azından şimdilik, bununla karşı karşıya bırakmayalım."
Sparhawk kapıya gitti ve demir çubuğu yerine itti.
"Troll Tanrıları ile konuşurken düşünmeye zamanm olmayacak bir tanem, bu yüzden başlamadan her şeyi aklında topla. Emir vermekten başka hiçbir şey yapmayacaksın^ Onlara soru sorma ve açıklama isteme. Sadece istediklerini söyle ve itaat edip etmeyecekleri konusunda endişe etme. İki uyku önce buradaki adamı görmek ve duymak istiyoruz. Onlara onun görüntüsünü -" Odada etrafına bakındı, sonra ateşi işaret etti. "- oraya köymalarmı söyle. Bhelliom'a Troll Tanrıları'ndan biriyle konuşacağını söyle - büyük ihtimalle Ateş Tanrısı, Khwaj. Alev ve dumanla uğraşma konusunda en uygun olan o."
Sephrenia'nın Troll Tanrıları hakkında onlara söylediğinden daha fazlasını bildiği açıkça gözüküyordu.
"Khwaj," diye tekrar etti Sparhawk. Sonra birden aklına bir fikir geldi. "Troll Yemek Tanrısı'nm adı ne?" diye sordu.
"Ghnomb," diye cevapladı. "Niçin sordun?"
"Bu hâlâ üzerinde çalıştığım bir şey. Birleştirebilirsem, deneyebilir ve işe yarayıp yaramadığını görebilirim."
"Hazırlıksız konuşma, Sparhawk. Sürprizler konusunda neler hissettiğimi biliyorsun. Önce eldivenlerini, sonra Bhelliom'u kesesinden çıkart. Sıkıca tut ve yüzüklerin devamlı ona değdiğinden emin ol. Troll dilini hatırlıyor musun?"
"Evet. Ulath ve ben pratik yapıp duruyorduk."
"İyi. Bhelliom ile Elene dilinde konuşabilirsin ama Khwaj ile onun dilinde konuşmalısın. Bugün neler yaptığını bana söyle -Troll dilinde."
Kelimeler önce tutukluk yapıyordu ama birkaç dakika sonra akıcüaştılar. Elene dilinden Troll diline geçmek düşündüğünden daha çok değişim gerektirdi. Dile Troll karakteri de yansımıştı. Bu da hoş bir karakter değildi ve Elene düşüncesine tamamen yabancı - özellikle en derinde ve en ilkel düzeyde - kavramları içeriyordu.
"Tamam," dedi Sephrenia, "ateşin yanma gel, başlayalım. Demir gibi ol. Ne kararsızlık göster ne açıklama yap. Sadece emir ver."
Sparhawk başını sallayarak onayladı ve zırh eldivenlerini çıkardı. Her iki elindeki birer kan kırmızısı yüzük ateşin ışığında
328

parladı. Zırh cübbesinin içine uzandı ve keseyi çıkardı. Sonra öğretmeniyle şöminenin önünde durdular ve çatırdayan alevlerin içine baktılar. "Keseyi aç," dedi Sephreina.
Sparhawk düğümleri çözdü.
"Şimdi, Bhelliom'u dışarı çıkart. Sana Khwaj'i getirmesini emret. Sonra Khwaj'a istediğin şeyi söyle. Çok açık olman gerekmiyor. Khwaj düşüncelerini anlayacak. Dua et ki sen onunkileri anlama."
Sparhawk derin bir nefes aldı ve keseyi şöminenin önüne koy
du. "İşte başlıyorum," dedi. Keseyi açtı ve Bhelliom'u dışarı çıkar
dı. Safir gül ona dokunduğunda buz gibi soğuktu. Huşu hissini
aklından iyice uzaklaştırmaya çalışarak onu kaldırdı. Mücevheri
iki eliyle tutarak, "Mavi Gül!" diye çabucak konuştu. "Bana
Khwaj'm sesini getir!" •
Mücevherin içinde garip bir değişim hissetti. Gök mavisi taç yapraklarının derinliklerinde tek bir parlak kırmızı benek belirdi. Bhelliom birden ısınmaya başladı.
"Khwaj!" diye Troll dilinde bağırdı Sparhawk, "Ben Elenialı Sparhawk'im. Yüzükler bende. Khwaj emrettiğimi yapmak zorunda." Bhelliom ellerinin içinde titredi.
"Elenialı Martel'i arıyorum," diye devam etti. "Elenialı Martel iki uyku önce burada kaldı. Khwaj, Elenialı Sparhawk'a görmek istediğini ateşin içinde gösterecek. Khwaj bunu yapacak ki Elenialı Sparhawk duymak istediğini duyabilsin. Khwaj itaat edecek! Şimdi!"
Çok uzaklardaki belli belirsiz yankılar dolan boş bir yere benzer bir öfke uluması geldi, dev bir ateşi kaplayan çatırtılar gibi bir uluma. Alevler şöminede hafif bir ışıltı çıkararak yanan meşe kütükleri

ilhanx

üzerinde dans ediyorlardı. Sonra birden parlak sarıya dönüşüp yükseldi ve bütün şöminenin boşluğunu akkor alevden bir örtüyle doldu. Sonra dondu, artık ne titreyerek yanıyor ne de dans ediyordu. Sadece dümdüz ve dalgalanmayan hareketsiz sarı bir örtü vardı. Şömineden gelen ısı sanki önüne kalın bir cam konmuş gibi birden kesildi.
Sparhawk kendini bir çadıra bakar buldu. Süzgün ve yorgun gözüken Martel, kaba bir masada ondan daha da kötü gözüken Annias'm karşısında oturuyordu.
"Onların nerede olduğunu niye bulamıyorsun?" diye soruyordu Cimmura Piskoposu.
329

"Bilmiyorum, Annias," diye kulak tırmalayıcı bir ses çıkardı Martel. "Otha'nm bana verdiği her yaratığı çağırdım ve hiçbiri hiçbir şey bulamadı."
"Ah, güçlü Pandion," diye küçümsedi Annias. "Belki tarikatında Sephrenia'ya sana evde çocuk eğlendirecek numaralardan fazlasını öğretecek kadar kalmalıydın."
"İşime yaramanın sınırındaki noktaya çok yaklaştın, Annias," dedi kehanet edercesine Martel. "Otha ve ben istediğimiz din adamını patriklik tahtına geçirip istediğimizi başarabiliriz. Gerçekten benim için vazgeçilmez değilsin, bunu biliyorsun." Ve bu kimin kimden emir aldığı sorusunu açıkça cevaplıyordu.
Çadırın kapısı açıldı ve Adus maymun gibi kamburunu çıkararak içeri girdi. Zırhı yarım düzine faklı kültürün paslı çelik parçalarının birbirine uymayan birleşimiydi. Sparhawk bir kez daha Adus'un alnı olmadığını fark etti. Saçları kaim kaşlarının hemen üstünden başlıyordu. "Öldü," diye yarı hırıltılı bir sesle bildirdi.
"Seni yürütmem lazım, salak herif," dedi Martel.
"Zayıf bir attı." Adus omuz silkti.
"Onu öldüresiye mahmuzlayana dek mükemmel bir attı. Git başka bir tane çal."
Adus sırıttı. "Bir çiftlik atı mı?"
"Ne bulabilirsen. Ama bütün geceyi çiftçiyi öldürerek - ya da kadınlarla eğlenerek - geçirme. Çiftlik binalarını da yakma. Gökyüzünü aydınlatıp yerimizi bildirmeyelim."
Adus güldü - en azından gülmeye benziyordu. Çadırdan çıktı.
"Bu yabaniye nasıl dayanıyorsun?" Annias ürperdi.
"Adus mu? O kadar kötü değildir. Onu yürüyen bir savaş baltası gibi düşün. Onu insanları öldürmek için kullanırım; onunla yatmam. Bu arada, Arissa ve sen sorununuzu çözdünüz mü?"
"O fahişe!" dedi Annias kesin bir küçümsemeyle.
"Onunla arkadaşlık ederken ne olduğunu biliyordun, Annias. Seni ona çekenin ahlaksızlığı olduğunu düşündüm." Martel geriye yaslandı. "Bu Bhelliom olmalı," diye derin düşüncelere daldı.
"Ne olmalı?"
"Yaratıklarımı Sparhawk'tan tızak tutan Bhelliom olmalı."
"Azash'm kendisi bulamıyor mu?"
"Ben Azash'a emir vermem, Annias. Benim bir şeyi bilmemi is-
330

terse, bana söyler. Bu Bhelliom'un ondan güçlü olmasından kaynaklanıyor olabilir. Merak ediyorsan tapmağına gittiğimizde ona sorabilirsin. Bu soru onu gücendirebilir ama bu tamamen sana kalmış."
"Bugün ne kadar yol aldık?"
"Yedi fersahtan kadar. Adus atının bağırsaklarını mahmuzla-nyla parçaladıktan sonra hızımız fark edilir derecede azaldı."
"Zemoch sınırı ne kadar uzakta?"
Martel bir harita açtı ve baktı. "Yaklaşık elli fersah daha olduğunu hesapladım - beş gün kadar. Sparhawk üç günden fazla gerimizde olamaz, bu yüzden hızımızı korumamız lazım."
"Yorgunluktan bittim, Martel. Böyle gitmeye devam edemem."
"Ne kadar yorgun olduğunu kara kara düşünmeye başladığında sadece Sparhawk'in kılıcının bağarsaklarını deştiğini hayal et -ya da Ehlana'nm bir çift dikiş makasıyla - veya ekmek bıçağıyla -kafanı kesişini."
"Bazen seninle hiç karşılaşmamış olmayı isterdim, Martel."
"Bu his tamamen ortak, ahbap. Zemoch sınırını bir geçtik mi, Sparhawk'i biraz yavaşlatabileceğiz. Yoldaki birkaç pusu onu biraz daha dikkatli yapabilir."
"Bize onu öldürmememiz emredildi," diye itiraz etti Annias.
"Salaklaşma, Annias. Bhelliom onda olduğu sürece hiçbir insanın onu öldürmesi mümkün değil. Bize onu öldürmememiz emredildi - öldürebilsek de - ama Azash diğerleriyle ilgili hiçbir şey söylemedi. Arkadaşlarının birkaçının kaybı bizim yenilmez düşmanımızı allak bullak edebilir. Öyle gözükmemesine

ilhanx

rağmen Sparhawk kalben duygusal biridir. Gidip biraz uyusan iyi olur. Adus gelir gelmez tekrar yola çıkacağız."
"Karanlıkta mı?" Annias şüpheli gözüktü.
"Ne var, Annias? Karanlıktan mı korkuyorsun? Karnındaki kılıcı ya da boyun kemiğini kesen ekmek bıçağının sesini düşün. Bu seni cesurlaştıracaktır."
"Khwaj!" dedi sertçe Sparhawk. "Yeter! Git şimdi!"
Ateş normale döndü.
"Mavi Gül!" dedi arkasından Sparhawk. "Ghnomb'un sesini bana getir!"
"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı Sephrenia ama Bhelliom çoktan

karşılık veriyordu. Parlayan mavi taç yaprakların içindeki ışığm odak noktası sarı ve yeşilin soluk bir karışımıydı. Sparhavvk birden ağzında iğrenç bir tat hissetti, bu daha çok yarı bozulmuş bir et kokusunun tadı gibiydi.
Sparhawk o sert sesle, "Ghnomb!" dedi. "Ben Elenialı Spar-hawk'im ve yüzükler bende. Ghnomb emrettiğim gibi yapmalı. Ghnomb bana avlanmak için yardım edecek. Avım olan insan-şe-yin iki uyku arkasındayım. Ghnomb öyle yapacak ki ben ve avcılarım aradığımız insan-şeyi yakalayabilelim. Elenialı Sparhawk Ghnomb'a ne zaman olduğunu söyleyecek ve Ghnomb da avımızda yardım edecek. Ghnomb, itaat edecek!"
O yankılanan öfkeli uluma, tekrar duyuldu. Uluma bu kez bir ağzından salyalar akarak kemirme ve şapırdayan ıslak dudak sesleriyle doluydu.
"Ghnomb! Git şimdi!" diye emretti Sparhawk. "Ghnomb, Elenialı Sparhawk'm emrettiği an geri gelecek!"
Yeşilimsi sarı nokta kayboldu ve Sparhawk Bhelliom'u kesenin içine geri soktu.
"Sen delirdin mil" diye bağırdı Sephrenia.
"Hayır, sanmam. Martel'in çok yakınında olmak istiyorum böylece pusu kuracak zamanı olmayacak." Kaşlannı çattı. "Beni öldürmeye kalkışmaları Martel'in kendi fikriymiş gibi gözüküyor. Şimdiyse farklı emirleri almış gibi. Bu durumu biraz aydınlatıyor ama artık seni ve diğerlerini nasıl koruyacağım konusunda endişelenmeye başlamam gerekiyor." Somurttu. "Her zaman bir şey çıkıyor, değil mi?"

yirmi ikinci bölüm
"SPARHAWK." BU KURİK'Tİ. Lordunu uyandırmaya çalışıyordu. "Günün ağarmasına bir saat var. Kaldırmamı istemiştin."
"Sen hiç uyumaz mısın?" Sparhavvk esneyerek yatağında doğruldu. Sonra ayağını yataktan atıp yere koydu.
"Ben iyi uyudum." Kurik dikkatle arkadaşına baktı. "Yeteri kadar yemek yemiyorsun," diye suçladı. "Kemiklerin dışarı fırlamış. Giyin. Gidip diğerlerini uyandıracak ve dönüp zırhını giymene yardımcı olacağım."
Sparhavvk doğruldu. Pas lekeli, pamuk ve yünle desteklenmiş iç giysilerini üzerine çekti.
"Çok şık," diye kapının girişinden fikrini alaylıca söyledi Stra-gen. "Şövalyelik kurallarının bu çamaşırların yıkanmasını engelleyen gizli bir bölümü var mı?"
"Kurumaları bir hafta alır."
"Gerçekten gerekliler mi?"
"Hiç zırh giydin mi, Stragen?"
"Tanrı korusun."
"Bir dene. Vatkalar zırhm olağan dışı yerlerini aşındırmasını engeller."
"Ah, şık olmak için bir şeylere katlanmak zorundayız."
"Gerçekten Zemoch sınırında geri dönmeyi planlıyor musun?"
"Kraliçe'nin emirleri, ahbap. Hem, sadece sizi engellerim. Bir Tanrı ile karşı karşıya gelmeye hiç uygun değilim. Açıkçası, sen delisin - tabii ki hakaret etmek istemedim."
"Cimmura'dan sonra Emsat'a geri mi döneceksin?"
"Eşin gitmeme izin verirse. Geri dönmem lazım - sadece defterleri kontrol etmek için. Tel oldukça güvenilebilir biri ama her şeyden önce bir hırsız."

ilhanx

"Ya sonra?"
"Kim bilir?" Stragen omuz silkti. "Ben dünyanın güdük noktasındayım, Sparhawk. Kendine has bir özgürlüğüm var. İstediğim her şeyi yapmam gerekmez. Oh, neredeyse unutmuştum. Bu sabah seninle neyin özgürlük neyin özgürlük olmadığını tartışmak için gelmedim." Ceketinin içine uzandı. "Size bir mektup var, Lordum," dedi sahte bir eğilmeyle. "Sanırım, eşinizden."
"Bunlardan kaç tane var?" diye sordu Sparhawk katlı kâğıdı alırken. Stragen, Ehlana'nm kocasına yazdığı ateşli mektuplarından bir tanesini Kadach'da bir tanesini de Moterra'da vermişti.
"Bu devlet sırrıdır, dostum."
"Bir listen var mı? Yoksa onları canının istediği gibi mi dağıtıyorsun?"
"Her ikisinden de biraz, ahbap. Şüphesiz, bir liste var ama bu konularda kendi takdirimi kullanırım. Seni üzgün ya da huysuz olarak görürsem, gününü neşelendirmem gerekir. Şimdi seni okuman için yanlız bırakıyorum." Bir adımda koridora geri çıktı ve hanın aşağı katma inen merdivenlere doğru ilerledi.
Sparhawk mühürü kırdı ve Ehlana'nın mektubunu açtı.
Aşkım, Eğer her şey yolunda gidiyorsa, şu anda Paler'desin - bunun yakışık almadığını biliyorsun. Ben geleceği görmeye çalışıyorum ve gözlerim bunun için yeteri derecede güçlü değil. Seninle haftalarca önceden konuşuyorum ve sana ne olduğu konusunda ufacık bir fikrim bile yok. İçimi sana dökmeye, bu doğal olmayan ayrılıktaki acılarımı veya yalnızlığımı sana anlatmamaya cesaret ediyorum, senin kararına karşı zayıfım ve bu seni tehlikeye atabilir. Seni seviyorum, Sparhawk. Bir erkek olup, gerekirse hayatımı senin için feda ederek tehlikeyi seninle paylaşabilmek dileğiyle, kadın olduğum gerçeği ve kendimi senin kollarında kaybedebilmenin gururu arasında bölündüm.
Burada Sparhawk'm genç kraliçesi düğün gecesinin tekrar edilemeyecek kadar çok kişisel ve özel olan ayrıntılı anılarına atladı.
Bulutlu gökyüzünün doğusunda söken şafakta atlarını eyerlerken Stragen, "Kraliçe'nin mektubu nasıldı?" diye sordu.

"Edebi," diye kısaca cevapladı Sparhawk.
"Bu sıradışı bir tanımlama."
"Bazen kraliyet üniformasının altında yatan gerçek kişiliği görmeyiz, Stragen. Ehlana'nm bir kraliçe olduğu doğru ama o aynı zamanda çok fazla yanlış kitap okumuş gibi gözüken on sekiz yaşında genç bir kız."
"Yeni bir damattan böylesine duygusuz bir açıklamayı kabul etmemek gerekir."
"Şu anda aklımda çok şey var." Sparhawk eyer kolanını sıktı. Faran homurdandı, midesinin havayla doldurdu ve kasten sahibinin ayağının üstüne bastı. Pandion neredeyse dalgın bir biçimde atının karnına bir diz geçirdi. "Bugün gözlerini açık tur, Stragen," diye tavsiyede bulundu. "Bazı garip şeyler olma ihtimali var."
"Ne gibi?"
"Emin değilim. Eğer her şey yolunda giderse, bugün her zamankinden çok daha uzun yol alacağız. Domi ve onun Poleileriyle birlikte ol. Onlar duygusal insanlar ve bazen normalin dışındaki olaylar onları sinirlendirebilir. Sürekli olarak her şeyin yolunda olduğu konusunda onları temin et."
"Öyle mi?"
"Hiçbir şey bilmiyorum, ahbap. Yine de, bu konuda iyimser olmak için çok çalışıyorum."
O sabah bulutlar doğuyu geceden kapladığı için gün yavaş ağardı. Kring ve Peloileri onlara Randera Gölü'nün kurşun grisi örtüsünün kuzey ucuna giden uzun yokuşun tepesinde katıldılar. 'Tekrar Pelosia'da olmak güzel şey, dostum Sparhawk," dedi Kring, yara izi dolu yüzünde koca, keyifli bir sırıtış vardı, "hatta krallığın bu darmadağın ve alt üst edilmiş bölümüne rağmen."
"Zemoch s'ınırı kaç gün uzaklıkta, Domi?" diye sordu Tynian.
"Beş ya da altı, dostum Tynian," diye cevapladı Domi.
"Birkaç dakika sonra yola çıkıyoruz," dedi arkadaşlarına Sparhawk. "Sephrenia ve benim yapmamız gereken bir şey var." Öğretmenine işaret etti. Beraberce çayırlık tepenin üzerinde atlarında oturan gruptan biraz öteye gittiler.
"Gerçekten bunu yapman gerekiyor mu, bir tanem?"
"Sanırım, evet. Zemoch sınırına ulaştığımızda seni ve diğerlerini pusulardan korumak için düşünebildiğim tek yol bu." Zırh cüp-

peşinin içine uzanıp keseyi aldı ve eldivenlerini çıkardı. Ellerindeki Bhelliom yine çok soğuktu, neredeyse buza dokunuyormuş gibi. "Mavi Gül!" diye emretti, "bana Ghnomb'un sesini getir!"

ilhanx

Elindeki mücevher birden ısındı. Sonra derinliklerinde yeşilimsi san nokta belirirken Sparhawk'm ağzına çürümüş et tadını da yanında getirdi. "Ghnomb!" dedi, "ben Elenialı Sparhawk'im ve yüzükler bende. Şimdi ava çıktım. Ghnomb emrettiğim gibi avımda bana yardım edecek! Şimdi!"
Gergince bekledi ama hiçbir şey olmadı. İç çekti. "Ghnomb!" dedi. "Şimdi git!" Safir gülü kesesine geri koydu, iplerini bağladı ve keseyi zırh cüppesinin içine soktu. "Evet," dedi pişmanlıkla, "bu iş bu kadar. Yardım edemezse söyler demiştin. Böylece söylemiş oldu. Ama olayların aşamalarının böyle olduğunu keşfetmek insanı güç durumda bırakıyor."
"Hemen vazgeçme, Sparhawk," dedi Sephrenia.
"Hiçbir şey olmadı, küçük ana."
"O kadar emin olma."
"İyi, haydi geri gidelim. Bunu kendi başımıza yapmamız gere-kecekmiş gibi."
Grup doğu ufkundaki bulutların arkasında duran yeni yükselmiş güneşin soluk yuvarlağıyla tepenin diğer tarafından aşağı canlı bir tırısla yola çıktı. Paler'ın doğusundaki tarlalar haşatın son aşamasmdaydı. Yoldan hareketsiz, küçük, mat ya da mavi oyuncak figürler gibi gözüken sertler çoktan tarlalara inmişlerdi.
"Serfler çalışmaya pek hevesli gözükmüyorlar," diye eleştirirce-sine gözlemledi Kurik. "Şu insanlar hiç hareket etmiyormuş gibi."
"Bir serf olsaydım, kendimi zorlayacağımı sanmıyorum," dedi Kalten.
Hafif dörtnala kalkarak geniş bir vadiyi geçtiler, alçak bir tepe zincirine tırmandılar. Burada bulutlar biraz daha incelmişti. Ufkun üzerindeki güneş daha da belirgindi. Kring gözcüleri yolladı ve yollarına devam ettiler.
Bir sorun vardı ama Sparhawk tam olarak ne olduğunu belirle-yemiyordu. Hava süt limandı. Atların nal sesleri oldukça gürültülüydü ve yoldaki yumuşak toprak alışılmamış bir şekilde kuruydu. Sparhawk etrafına bakındı ve arkadaşlarının ifadelerinin tedirgin gözüktüğünü gördü.

Bir sonraki vadinin ortasındaydılar ki Kurik atını dizginledi. "İşte bu tamam," dedi.
"Sorun ne?" diye sordu Sparhawk.
"Ne kadardır yolda olduğumuzu söyler misin?"
"Yaklaşık bir saat kadar. Niye?"
"Güneşe bak, Sparhawk."
Sparhawk doğudaki ufkunda, tepelerin yumuşak bir eğimle oluşturduğu yuvarlak hattın üzerinde duran bulanık diske baktı. "Her zamanki gibi gözüküyor, Kurik. Onu kimse kımıldatmadı."
"İşin püf noktası da bu, Sparhawk. Hareket etmiyor. Yola çıktığımızdan beri bir santim bile hareket etmedi. Yükselip durdu."
Hepsi doğuya doğru baktılar.
"Bu oldukça sıradan, Kurik," dedi Tynian. "Tepeleri inip çıkıyoruz. Bu güneşi farklı bir konuma getirir. Bulunduğu yer senin bulunduğun tepenin ne kadar yüksek - ya da alçak - olduğuna bağlıdır.
"Ben de öyle düşündüm, Sör Tynian - ilk başta - ama Palefın doğusundaki tepeyi terk ettiğimizden beri güneşin kımıldamadığına yemin ederim."
"Ciddi ol, Kurik," diye alay etti Kalten. "Güneş hareket etmeli."
"Gözüktüğü kadarıyla bu sabah değil. Burada neler oluyor?"
"Sör Sparhawk!" Berit'in sesi neredeyse delilik eşiğindeymişce-sine tizdi. "Bakın!"
Sparhawk başmı çırak şövalyenin titreyen eliyle gösterdiği yöne çevirdi.
Bir kuş - tamamen sıradan görünüşlü bir kuş, bir tür tarla kuşu diye karar verdi Sparhawk. Hiçbir şeyi olağan üstü değildi - sadece eğer onun havada bir iğneyle tutturulmuş gibi gözüktüğü gerçeği görmezden gelinirse.
Hepsi çılgın bakışlarla etraflarına bakmdılar. Sonra Sephrenia gülmeye başladı.
"Bunda komik bir şey görmüyorum, Sephrenia," dedi Kurik.
"Her şey yolunda, baylar," dedi Sephrenia.
"Yolunda?" dedi Tynian. "Güneşe ve o salak kuşa ne oluyor?"
"Sparhawk güneşi - ve kuşu - durdurdu."
"Güneşi durdurdu mu!" diye bağırdı Bevier. "Bu imkânsız!"
"Göründüğü kadarıyla değil. Sparhawk dün gece Troll Tannla-

•rı'ndan biriyle konuştu. Bizim avda olduğumuzu, avımızın da önümüzde olduğunu söyledi. Ghnomb'a onu yakalamamız için yardım etmesini söyledi ve Ghnomb bunu yapıyor gibi."

ilhanx

"Seni anlayamıyorum," dedi Kalten. "Avlanmakla güneşin ne ilgisi var?"
"O kadar da karışık değil, Kalten," dedi sakince Sephrenia. "Ghnomb zamanı durdurdu, hepsi bu."
"Hepsi bu mu? Zamanı nasıl durdurabilirsin ki?"
"Hiçbir fikrim yok." Sephrenia kaşlarını çattı. "Belki 'zamanı durdurmak' tam olarak doğru değil. Şu anda olan şey, bizim zamanın dışında hareket ediyor olmamız. İki göz kırpışı arasında geçen zamanın içindeyiz."
"Havadaki kuşa ne oluyor, Leydi Sephrenia?" dedi Bevier.
"Büyük ihtimalle son kanat çırpışı. Dünyanın geri kalanı oldukça normal bir şekilde hayata devam ediyor. Dışardaki insanlar bizim buradan geçtiğimizin farkında bile değil. Tanrılar onlardan yapmaları istenen şeyler olduğunda, bunları beklediğimiz şekilde yapmazlar. Sparhawk, Ghnomb'a Martel'i yakalamak istediğini söylediğinde, aradaki uzaklıktan çok zamanı düşünüyordu, bu yüzden Ghnomb bizi mesafe yerine zaman içinde ilerletiyor. İstediğimiz sürece zamanı kontrol edecek. Geçeceğimiz mesafe bize kalmış."
Sonra dörtnala Stragen geldi. "Sparhawk!" diye bağırdı. "Tanrı aşkına ne yaptın?"
Sparhawk kısaca açıkladı. "Hemen git ve Peloileri yatıştır. Onlara bunun büyü olduğunu söyle. Onlara dünyanın donduğunu söyle. İstediğimiz yere gidene dek hiçbir şey hareket etmeyecek."
"Bu doğru mu?"
"Aşağı yukarı evet."
"Onların bana inanacağını mı düşünüyorsun?"
"Benim açıklamamdan hoşlanmazlarsa, kendi açıklamalarını dinlemem için onları buraya davet et."
"Daha sonra her şeyin donmasını çözebilirsin, değil mi?"
"Şüphesiz - en azından umarım."
"Ah - Sephrenia?" dedi duraksayarak Talen. "Dünyanın geri kalanı şu anda ölü gibi kımıldamadan duruyor, değil mi?"
"Şey, durum bize öyle gözüküyor. Ama başka hiç kimse böyle algılamaz."

"O zaman diğerleri bizi göremezler bile, değil mi?"
"Bizim burada olduğumuzu bile bilmiyorlar."
Küçük çocuğun dudaklarında neredeyse saygılı bir gülümseme belirdi. "Bu iyi," dedi. "Çok, çok iyi."
Stragen'in gözleri de birden parladı. "Haklısınız, Ekselansları," diye ona katıldı.
"Siz ikiniz, bunu unutun," dedi sertçe Sephrenia.
"Stragen," dedi aklı başına sonradan gelen Sparhawk, "Kring'e acele etmemiz gerekmediğini söyle. Atları idareli kullanabiliriz. Kimse gitmek istediğimiz yere gidene kadar başka bir yere gitmeyecek ve bir şey yapmayacak."
Hiç değişmeyen kasvetli gündoğumunda hafif dörtnala gidiş ürkütücüydü. Hava ne soğuk, ne sıcak, ne rutubetli, ne de kuruydu. Etraflarındaki dünya tamamen sessizdi. Kımıldamayan kuşlar havayı beneklerle kaplamışlardı. Serfler tarlalarda heykeller gibi duruyorlardı. Troll Tanrısı Ghnomb zamanı durdurmadan önce rüzgârın yalayıp geçtiği beyaz yüksek bir kayın ağacının yanından geçtiler. Altm rengi yapraklardan hareketsiz bir bulut rüzgârın estiği doğrultuda havada duruyordu.
Birkaç fersah gittikten sonra Kalten, "Saat kaç dersin?" dedi.
Ulath gözlerini kısarak gökyüzüne baktı. "Sanırım gün doğuyor," diye cevapladı.
"Oh, çok komik," dedi alay ederek Kalten. "Geri kalanınızı bilmem ama ben acıkmaya başladım."
"Sen aç doğmuşsun," dedi Sparhawk.
Yolculuk tayınlarını yediler ve tekrar harekete geçtiler. Acele etmelerine gerek yoktu ama Chyrellos'dan ayrıldıklarından beri hepsinin hissettiği ivedilik hissi onları rahatsız edip durdu; kısa bir süre sonra gene hafif dörtnala çıkmışlardı. Rahat bir hızda ilerlemek doğal gözükmeyecekti.
Bir saat kadar sonra - ki bunu gerçekten söyleyebilmek imkânsızdı - Kring arkadan geldi. "Arkamızda bir şey var, dostum Sparhawk," dedi. Kring'in ses tonunda saygılı bir huşu vardı. Her gün, güneşi durduran bir adamla görüşmek herkese nasip olmazdı.
Sparhawk sertçe ona baktı. "Emin misin?" diye sordu.
"Tam değil," diye kabul etti Kring. "Bu daha çok bir his. Güneyde yere çok yakın kara bir bulut var. Oldukça uzakta, bu yüz-

den emin olmak zor ama bizi izliyor gibi."

ilhanx

Sparhawk güneye doğru baktı. Gene aynı buluttu, bu sefer daha büyük, daha koyu ve çok daha büyük bir kötülük habercisi gibiydi. Göründüğü kadarıyla gölge onu burada da takip edebiliyordu. "Onu kımıldarken gördün mü?" diye Kring'e sordu.
"Hayır ama yemek için durduğumuzdan beri oldukça yol aldık ve o yola koyulduğumuzdaki gibi omuzumun üstünde duruyor."
"Ona göz kulak ol," dedi kısaca Sparhawk. "Bak bakalım kımıldadığını görebilecek misin?"
Normal bir günde katedecekleri kadar bir mesafe aldıktan sonra 'gece' için kamp kurdular. Atlar şaşkındı ve Faran Sparhawk'i şüpheli bakışlarla izleyip durdu.
Sparhawk iri kırçılın eyerini çıkarırken, "Bu benim suçum değil, Faran," dedi..
"Zavallı hayvana nasıl yalan söyleyebiliyorsun, Sparhawk?" dedi Kalten. "Hiç utanman yok mu? Bu senin hatan."
Sparhawk çok az uyudu. Değişmeyen ışık hep orada duruyordu. Becerebildiği kadar uyudu ve sonra kalktı. Diğerleri de kımıldanıyorlardı.
"Günaydın, Sparhawk," dedi alay ederce Sephrenia. ifadesi sıkıntılıydı.
"Sorun ne?"
"Sabah çayımı özledim. Su kaynatmak için taşlardan bazılarını ısıtmaya çalıştım ama işe yaramadı. Hiçbir şey olmuyor, Sparhawk - ne büyü, ne sihir, hiçbir şey. Sen ve Ghnomb'un yarattığı bu mükemmel düşler diyarında tamamen savunmasız olduğumuzu biliyor musun?"
"Bize ne saldırabilir ki küçük ana? Biz zamanın dışındayız. Hiçbir şeyin bize ulaşamayacağı bir yerdeyiz."
Bu düşüncenin ne kadar yanlış olduğunu keşfettiklerinde yaklaşık 'öğlen' olmuştu.
"O hareket ediyor, Sparhawk!" diye bağırdı Talen, hareketsiz bir köye yaklaşırlarken. "Şu bulut! Hareket ediyor!"
Kring'in bir gün önce fark ettiği bulut şimdi kesinlikle hareket ediyordu. Mürekkep siyahıydı. Gölgeli bir vadide yığılmış saz damlı serf kulübelerinden küçük bir kümeye doğru kayarcasma gitti ve Ghnomb onları zamanın içine kitlediğinden beri duyduk-

lan ilk ses, derin kasvetli bir gök gürlemesiyle önlenemeyen ilerleyişini destekledi. Arkasındaki ağaçlar ve otların hepsi, sanki karanlığın bir anlık dokunuşu onları anında kurutmuş gibi ölüp yok oluyorlardı. Bulut köyü içine alıp ortadan kaldırdı. Köy sanki daha önce hiç yokmuşçasına ortadan kaybolmuştu.
Bulut yaklaştıkça Sparhawk ritmik bir ses duydu. Bu düzinelerce çıplak ayağın yere vurmasından çıkan bir çeşit tok gümbürtü ve buna eşlik eden eşit aralıklarla kısık, gırtlaktan gelen hırlamalar çıkaran bir yığın canavarın yapabileceği hayvansı bir homurtuydu.
"Sparhawk!" diye ısrarla bağırdı Sephrenia. "Bhelliom'u kullan! Bulutu parçala! Khwaj'i çağır!"
Sparhawk keseyi el yordamıyla aradı, sonra zırh eldivenlerini yere fırlattı ve çıplak elleriyle keseyi yırtıp açtı. Safir gülü iki eliyle kaldırdı. "Mavi Gül!" diye biraz bağırdı. "Khwaj'i getir!" Bhelliom ellerinin içinde ısındı ve taç yaprakları içinde o tek kırmızı kıvılcım belirdi.
"Khwaj!" diye bağırdı Sparhawk. Ben Elenialı Sparhawk'im! Khwaj şu gelen karanlığı yakıp kül edecek! Khwaj öyle yapacak ki Elenialı Sparhawk o bulutun içinde ne olduğunu görecek! Yap, Khwaj! Şimdi!"
Troll Tanrısı isteğine itaat etmek zorunda kalırken gene hüsran ve öfke uluması duyuldu. Sonra, gelen siyah bulutun önünde birden gürleyen, yüksek, uzun bir ateş dalgası yükseldi. Alevler gittikçe daha parladı. Sparhawk ateş duvarından onlara doğru gelen güçlü sıcak dalgalarını hissedebiliyordu.
"Mavi Gül!" diye Troll dilinde homurdandı Sparhawk. "Khwaj'a yardım et! Mavi Gül kendi gücünü ve diğer tüm Troll Tannları'nm güçlerini Khwaj'a yardıma yollayacak! Haydi yap! Şimdü"
Cevap olarak fırlayan güç patlaması neredeyse Sparhawk'i eyerinden yere düşürdü. Faran kulaklarını dümdüz yatırıp, dişlerini gösterip hırlayarak geri geri gitti.
Sonra bulut durdu. İçinde büyük yarık ve yırtıklar belirdi ama anında tekrar kapandı. Dalgalanan alevler yükselip zayıf ışıltılara ayrıldı. Sonra da sanki iki güç birbiriyle çarpışıyormuş gibi aniden alevlendiler. Sonunda gökyüzü geceden yaklaşan şafağa geçiyormuş gibi bulutun karanlığı silikleşmeye başladı. Alevler daha kuvvetli parlayarak daha da yükseldiler. Bulut daha da zayıfladı. İyice

. inceldi, lime lime oldu.
"Kazanıyoruz!" diye heyecanla bağırdı Kalten.
Sparhawk'm zırh eldivenlerini alan Kurik, "Biz mi?" dedi.
Sonra bulut sanki bir fırtınayla parçalanmış gibi hızla uzaklaştı. Sparhawk ve arkadaşları hırıltı sesini çıkaranların neler olduklarını gördüler. Kocaman ve insan gibiydiler, bunun nedeni kolları, bacakları ve kafalarının olmasıydı. Kürklere bürümüş ve taştan silahlar taşıyorlardı - çoğunlukla baltalar ve mızraklar.

ilhanx

İnsanlıkları orada bitiyordu. Geriye kalanlar çekik kaşları, dışarı fırlamış, hayvan gibi ağızlarıydı. Kürklü olsalar da fazla kıllı değillerdi. Bulutun dağılmasına rağmen, ilerlemelerine karman çorman bir hızla devam ettiler. Ayakları yere uyum içinde vuruyor ve her gümle-yen adımlarında o gırtlaktan gelen homurtuyu hırıldayarak çıkarıyorlardı. Düzenli aralıklarla anlık duraksamalar yaptılar. Sonra aralarından bir yerden öne çıkan bir inilti, bir tür uluma yükseldi. Ritmik bağırmalar ve hızlı ilerleme tekrar başladı. Hayal bile edilmez hayvan kafataslarından, boynuzlarla süslü miğferler giyiyorlardı. Yüzleri karmakarışık şekillerde renkli çamurla sıvanmıştı.
"Bunlar Troll mü?" Kalten'in sesi kulağı rahatsız edecek kadar yüksekti.
"Benim gördüğüm Troll'lere benzemiyorlar," diye cevapladı Ulath baltasına uzanarak.
"Tamam, çocuklarım!" diye adamlarına bağırdı Kring. "Haydi şu yaratıkları yolumuzdan temizleyelim!" Süvari kılıcını çekti, yukarı kaldırdı ve mükemmel bir savaş çığlığı attı.
Peloiler hücum ettiler.
"Kring!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı Sparhawk. "Bekle!"
Sparhawk küfretti. Bhelliom'u zırh cüppesinin içine sokuşturdu. "Berit!" diye emretti, "Sephrenia ve Talen'i geriye götür! Geri kalanımız, gidip yardım edelim!"
Bu modern bir insanın anlayacağı türden, organize bir savaş değildi. Kring'in kabilesinin ilk saldırısından sonra her şey genel bir vahşet karmaşasına bölündü. Kilise Şövalyeleri karşı karşıya oldukları bu biçimsiz yaratıkların acı hissetmediklerini hemen keşfettiler. Bunun o türün doğal bir özelliği mi, yoksa onları zincirlerinden çözen her neyse, onun sağladığı bir tür ek savunma mı olduğuna karar vermek imkânsızdı. Salcım saçak kürklerinin altında

acayip sert bir derileri vardı. Bu kılıç üzerlerinden sekiyor demek değildi ama rahatça kesemiyorlardı. En iyi vuruşlar sadece küçük yaralar açıyordu.
Peloiler ise süvari kılıçlarıyla çok daha büyük başarı kazandılar. Sivri uçlu silahların saplanışları ağır geniş kılıçların omuz üzerinden güçlü vuruşlarından çok daha etkiliydi. Kalın derileri bir kere delindi mi, yabani vahşiler acıyla uluyorlardı. Gözleri alev alev yanan Stragen salcım saçak kıllarla kaplı yığının içine daldı, uzun meçinin ucu dans ederek taş baltalanıl hantal vuruşlarından kaçınıp, çakmaktaşı uçlu mızrakların vahşi saplamalarından kayıp hiçbir güç sarfetmeden, zarifçe kürk kaplı gövdelerin derinliklerine giriyordu. "Sparhavvk!" diye bağırdı. "Kalpleri gövdelerinin altında! Göğse değil karınlarına saplayın!"
Bundan sonra iş kolaylaştı. Kilise Şövalyeleri taktiklerini kılıçlarının geniş kenarlarıyla kesmek yerine uçlarını saplama biçiminde değiştirdiler. Bevier üzgün bir şekilde lochaberini eyerine asıp kılıcını çekti. Kurik gürzünü attı ve kısa kılıcını çekti. Ama Ülath inatla baltasında ısrar ediyordu. Bu ivedi durum yüzünden verdiği tek taviz silahla vurmak için iki elini kullanmasıydı. Muazzam gücü boynuz sertliğinde ve üç santimlik kalın kafataslarından oluşan doğal savunmalarıyla başa çıkabilecek yeterlikteydi.
Boğuşmanın yönü iyice döndü. Dev gibi, anlaşılmayan yaratıklar değişen duruma ayak uyduramadılar. Saplanan kılıçlar gittikçe daha çoğunu öldürdü. Sürüdeki arkadaşlarının çoğunun öldürülmesine rağmen küçük bir grup savaşmaya devam etti ama Kring'in savaşçılarının yıldırım gibi saldırışları onları azar azar eksiltti.) Son ayakta kalan yaratık bir düzine süvari kılıcı yarasından akan kanlar içindeydi. Vahşi suratını kaldırdı ve öne çıkan o ulumayla bir çığlık attı. Ses, Ulath'm baltasını kafasının üzerine kaldırabilmek için üzengilerinde kalkarak gelmesi ve sonra inleyen vahşinin kafasını tepesinden çenesine kadar ikiye ayirmasıyla aniden kesildi.
Sparhawk ekseni etrafında döndü, kanlı kılıcı hâlâ elindeydi, bütün yaratıklar ölmüştü. Dikkat etrafına bakındı. Zaferleri büyük kayıplar karşılığında kazanılmıştı. Kring'in adamlarından bir düzinesi yerde ölü yatıyordu - sadece yerde yatmakla kalmıyorlardı, aynı zamanda parçalanmışlardı - bir çoğu da kanlı toprağın üzerinde inleyerek yatıyordu.

Kring çimenlerin üzerinde bağdaş kurmuş ölen adamlarından birinin başını kucağına almıştı. Yüzü kederliydi.
"Özür dilerim, Domi," dedi Sparhawk. "Kaç tane adamının yaralandığını tespit et. Onlara bakmak için bir yol bulacağız. Senin insanlarının ülkesine ne kadar uzaktayız?"
"Bir buçuk günlük sıkı at sürme, dostum Sparhawk," diye cevapladı Kring o an ölen savaşçının boş gözlerini üzgünce kaparken, "yirmi fersahtan biraz daha az."
Sparhawk atını elinde baltasıyla Sephrenia ve Talen'e muhafızlık yapan Berit'in yanında sürdü.
"Bitti mi?" dedi Sephrenia, gözleri başka tarafa bakıyordu. "Evet," diye cevapladı Sparhawk atından inerken. "Onlar ne idi, küçük ana? Troll'lere benziyorlar ama Ulath onların troll olmadıklarını söylüyor."

ilhanx

"Onlar şafakadamlardı, Sparhawk. Bu çok eski ve zor bir büyüdür. Tanrılar - ve Styricum'un birkaç çok kuvvetli büyücüsü - zamanda geriye gidebilir ve yaratıklar, insanlar gibi şeyleri ileri getirebilir. Şafak adamlar bu dünyada sayılmayacak kadar çok bin yıldır yürümediler. Onlar bizim bir zamanki halimizdi - Elenelerin, Styriclerin ve TrollTerin."
"insanlarla Trollerin akraba mı olduğunu söylüyorsun?" diye kuşkuyla sordu.
"Uzaktan. Çağlar boyu hepimiz değiştik. Troll'ler bir yöne gittiler, biz başkasına."
"Ghnomb'un dondurduğu an düşündüğümüz gibi güvenli gözükmüyor."
"Hayır. Kesinlikle değil."
"Sanırım güneşi tekrar harekete geçirme zamanı geldi. Bizi kovalayan her neyse ondan zamanın içindeki çatlaklara gizlice girerek saklanamayacağımız anlaşılıyor. Styric sihiri de burada işe yaramıyor. Normal zamanda daha güvende olacağız."
"Sanırım haklısın, Sparhawk."
Sparhawk, Bhelliom'u kesesinden çıkardı ve Ghnomb'a büyüyü bozmasını emretti.
Kring'in Peloileri ölü ve yaralılarını taşımak için sedyeler yaptılar. Grup artık kuşların gerçekten uçması ve güneşin tekrar hareket etmesi yüzünden biraz rahatlayarak oradan uzaklaştı.

r-
Ertesi sabah başı boş dolaşan bir Peloi devriyesi onları buldu. Kring arkadaşlarıyla görüşmek için atını ileri sürdü. Döndüğünde ifadesi iç karartıcıydı. "Zemochlar otlakları ateşe veriyorlar," dedi kızgınca. "Size daha fazla yardım edemeyeceğim, dostum Spar-hawk. Meralarımızı korumamız gerekiyor ve bu da bütün arazilerimiz üzerine yayılmamız gerektiği anlamına geliyor."
Bevier şüpheyle baktı. "Bütün Zemochlar bir yerde toplansalar daha kolay olmaz mı, Domi?" diye sordu.
"Tabii ki, dostum Bevier, ama bunu niçin yapsınlar ki?"
"Değerli bir şeyi ele geçirmek için, dostum Kring."
Kring ilgilenmiş gözüktü. "Mesela ne gibi?"
"Altın." Bevier omuz silkti. "Kadınlar ve sürüleriniz."
Kring şok olmuş gözüktü.
"Bu bir tuzak olacak," diye devam etti Bevier. "Bütün sürülerinizi, hazinelerinizi ve kadınlarınızı sadece birkaç Peloinin onlara muhafızlık yapacakları bir yere toplayacaksınız. Sonra savaşçılarınızın geri kalanını alıp Zemoch öncülerinin sizin gittiğinizi göreceğinden emin olarak, oradan uzaklara at bineceksiniz. Sonra, hava karardığında gizlice geri gelecek ve gözden uzak bir yerde pozisyonunuzu alacaksınız. Bütün Zemochlar koşa koşa sürülerinizi, hazinelerinizi ve kadınlarınızı çalmak için geleceklerdir. Sonra birden hepsinin üzerine çullanabilirsiniz. Bu şekilde onları birer birer avlama belasından kurtulursunuz. Bu aynı zamanda, kadınlarınıza sizin cesaretinize tanık olmak için muhteşem bir fırsat verecektir. Bana söylendiği kadarıyla kadınlar erkeklerinin nefret ettikleri bir düşmanı yok etmelerini izleme şansı ile karşılaştıklarında zevkten erirlermiş." Bevier"in sırıtışı muzipçeydi.
Bunu tekrar düşünürken Kring'in gözleri kısıldı. "Beğendim!" diye bir dakika sonra patladı. "Beğenmedimse çarpılayım! Bunu yapacağız!" Ve bunu adamlarına anlatmak için atını sürdü.
"Bevier," dedi Tynian, "bazen beni şaşırtıyorsun."
"Bu hafif süvari için oldukça basmakalıp bir strateji, Tynian," dedi alçakgönüllüce genç Cyrinic. "Askeri tarih öğrenirken bununla karşılaştım. Lamork baronları kaleler inşa etmeye başlamadan önce bir çok kez bu numarayı kullanmışlar."
"Biliyorum ama sen kadınları yem olarak kullanmayı önerdin. Sanırım gözüktüğünden biraz daha fazla dünyevisin, dostum."

Bevier kızardı.
Ölüleri taşıyan atların hüzünlü sırası ve yaralılar yüzünden, Kring'i düşük bir hızla takip ettiler. Kalten'in suratında kafası başka yerlerdeymiş gibi bir bakış vardı. Sanki parmaklarıyla bir şey sayıyormuş gibi gözüküyordu.
"Sorun ne?" diye sordu Sparhawk.
"Martel'e ne kadar yaklaştığımızı hesaplamaya çalışıyorum."
"Bir buçuk günden az," dedi derhal Talen. "Doğrusu, bir tam ve üçte bir gün. Şu anda yaklaşık altı yedi saat gerisindeyiz. Yaklaşık bir fersah ve bir saat."
"O zaman yirmi mil," dedi Kalten. "Sparhawk, bu akşam durmadan at sürersek, yarm gün ağarırken onun kampına dalacağımızı biliyorsun."

ilhanx

"Gece at sürmeyeceğiz, Kalten. Oralarda bir yerde dost olmayan bir şey var. Karanlıkta sürprizle karşılaşmamayı tercih ederim."
Gün batarken kamp kurdular. Yemekten sonra Sparhawk ve diğerleri seçenekler üzerine konuşmak için geniş bir çadırda toplandı.
"Aşağı yukarı ne yapacağımızı biliyoruz," diye başladı Sparhawk. "Sınıra gitmek bir sorun olmayacak. Zaten Kring adamlarını kadınlardan uzaklaştıracak, bu yüzden Peloi savaşçılarının çoğu en azından yolun bir bölümünde bizimle beraber olacak. Bu Zemoch-larm güçlerini uzakta tutacak, böylece sınıra kadar güvende olacağız. İşte o hattı geçtikten sonra sorunla karşılaşacağız. Bunun anahtarı Martel. Zemochlan toplamasına vakit bırakmayacak noktaya dek onu sıkıştırmamız gerekli."
"Akimi başına topla, Sparhawk," dedi Kalten. "İlk olarak sabaha kadar at binemeyeceğimizi söyledin, şimdi de Martel'i sıkıştıracağımızı söylüyorsun."
"Onu sıkıştırmak için gerçekten tepesinde olmamız gerekmiyor, Kalten. Yakınında olduğumuzu düşündüğü sürece kaçmaya başlayacaktır. Hâlâ biraz gün ışığı varken onunla biraz konuşmam gerekecek." Etrafına bakındı. "Bir düzine muma ihtiyacım var," dedi. "Berit, sakıncası var mı?"
"Tabii ki hayır, Sör Sparhawk."
"Onları masanın üzerine yerleştir - hepsi yan yana ve sırada olsunlar." Sparhawk zırh cüppesinin içine uzandı ve tekrar Bhelli-om'u çıkardı. Masanın üzerine koydu ve baştan çıkarıcılığmı sak-

lamak için üzerine bir örtü örttü. Yanan mumlar yerleştirildiğinde, mücevherin üstünü açtı ve yüzüklü ellerini üzerine koydu. "Mavi Gül," diye emretti, "Khvvaj'ı bana getir!"
Taş ellerinde tekrar ısınmaya başladı ve taç yapraklarının derinliklerinde parlayan kırmızı nokta belirdi. "Khwaj!" dedi sertçe Sparhavvk. "Beni tanıyorsun. Bu akşam düşmanımın uyuyacağı yeri göreceğim. Onun ateşte gözükmesini sağla, Khwaj! Şimdi!"
Kızgınlık uluması artık bir ulumadan çok, kasvetli bir sızlanmaya dönmüştü. Mumların alevleri uzadı. Kenarları parlak sarı ateşten katı bir tabaka oluşturacak şekilde birleşti. Görüntü ateşin içinde belirdi.
Bu sadece üç çadırîık küçük bir kamptı. Ortasında küçük bir göl olan otlarla kaplı, çukur arazideydi. Gölün kampın karşısındaki kıyısında sedir ağaçlarından karanlık, küçük bir koru vardı. Göl kıyısındaki çadırların oluşturduğu yarım dairenin ortasındaki tek kamp ateşi çöken akşam karanlığında titreyerek yanıyordu. Spar-hawk dikkatle ayrıntıları aklına yazdı. "Bizi ateşin yakınma götür, Khwaj!" diye bağırdı. "Neler söylendiğini duyabilelim."
Bakış açısı yakınlaştıkça görüntü değişti. Martel ve diğerleri ateşin etrafında oturuyorlardı. Yüzleri bitkinlikten perişandı. Spar-hawk arkadaşlarına işaret etti ve hepsi duymak için ileri eğildiler.
"Neredeler, Martel?" diye öfkelice soruyordu Arissa. "Bizi koruyacak diye hesapladığın şu cesur Zemochlar neredeler?" Yabani çiçek mi topluyorlar?"
"Peloilerin dikkatlerini başka yöne çekiyorlar, Prenses," diye cevapladı Martel. "Gerçekten o vahşilerin bize yetişmesini istiyor musun? Merak etme, Arissa. İştahın kotrol edilemez hale gelirse, sana Adus'u ödünç veririm. İyi kokmaz ama endişelendiğin konuda bir eksiği yok, değil mi?"
Arissa'nm gözleri nefretle parladı ama Martel onu umursamadı. "Zemochlar Peloilerin ilerlemesini engeleyecekler," dedi Anni-as'a, "ve Sparhawk atlarını ölümüne sürmüyorsa - ki bunu asla yapmaz - hâlâ üç gün gerimizdedir. Sınırı geçene kadar hiçbir Ze-mocha ihtiyacımız olmayacak. Sınırı geçtikten sonra sevgili biraderim ve arkadaşlarına tuzaklar kurmaya başlamaları için onları bulacağım."
"Khwaj!" dedi Sparhawk, "öyle yap ki beni duyabilsinler! Şimdi!"

Mum alevleri titreşti, sonra tekrar düzeldi.
"Kampın çok güzel, Martel," dedi kaba bir tavırda Sparhawk. "Gölde hiç balık var mı?"
"Sparhawk!" diye soludu Martel. "Bu kadar uzağa nasıl ulaşabiliyorsun?"
"Uzak mı, ahbap? Gerçekten de o kadar uzak değil. Neredeyse tepenizdeyim. Ben olsaydım gölün öbür tarafındaki sedir korusunda kamp yapardım. Herkes seni öldürmek isterken açıkta kamp yapmak hiç de güvenli değil, kardeşim."
Martel ayağa fırladı. "Atlara!" diye Adus'a bağırdı.
"Bu kadar çabuk mu ayrılıyorsun, Martel?" dedi sakince Sparhawk. "Ne kadar ayıp. Seninle tekrar karşılaşmayı dört gözle bekliyordum. Ah, ne yapalım, fark etmez. Sabahleyin ilk olarak seni göreceğim. Sanırım ikimiz de o kadar beklemeye dayanabiliriz." Beşinin birden atlarını eyerlerlemesini seyrederken Sparhawk'in sırıtışı zalimceydi. Panik içinde hareket ediyorlardı ve gözleri çılgıncasına dışarı fırlamıştı. Bineklerinin üstüne güçlükle tırmandılar, atlarını acımasızca kırbaçlayarak doğuya doğru hızla uzaklaştılar.

ilhanx

"Geri gel, Martel," diye arkalarından seslendi Sparhawk. "Çadırlarını unuttun!"
348

yirmi üçüncü bölüm
PELOİLERİN ÜLKESİ SABAN izinin toprağa asla değmediği geniş, çitsiz bir otlaktı. Güzün son günlerinin rüzgârı, alçalan gökyüzünün altında uzanan uçsuz bucaksız otlağın üstünü yazdan kalma iç çeken yaslı bir ağıt gibi yalıyordu. Kuru soğuğu engelle-mek için pelerinleri üzerlerine sıkıca örtülmüş ve bitmeyen kasvet yüzünden neşesiz bir ruh haliyle ovanın merkezindeki yüksek kayalığa doğru atlarını sürdüler.
Kayalık yükseltiye akşama doğru ulaşıldı ve çevredeki arazide yoğun bir faaliyet olduğunu gördüler. Peloileri toplamak için önden giden Kring, onları karşılamak için atını sürdü. Kafasını saran kaba bir bandaj vardı.
"Sana ne oldu, dostum Kring?" diye sordu Tynian.
"Sör Bevier'in planından küçük bir hoşnutsuzluk vardı, korkarım," dedi pişmanlıkla Kring. "Karşıtlardan biri gizlice arkama süzülmüş."
"Bir Peloi savaşçısının arkadan saldıracağını düşünemezdim."
"Tabii ki saldırmaz, ama saldıran erkek değildi. Yüksek mertebe-li bir Peloi kadını sessizce arkama geçip bir yemek kabıyla vurdu."
"Herhalde onu uygun şekilde cezalandırmışındır."
"Bunu gerçekten yapamam, dostum Tynian. O benim kız kardeşim. Küçük afacanı kırbaçlatırsam annemiz beni asla affetmez. Kadınların hiçbirisi Bevier'in fikrinden hoşlanmadı ama beni paylamaya kalkan sadece kız kardeşim oldu."
"Kadınlarınız kendi güvenlikleri için mi rahatsız oldular?"
"Tabii ki hayır. Onlar dişi aslanlar kadar cesurdur. Onları rahatsız eden içlerinden birinin bu kadınlar kampının başına getirilecek olması. Peloi kadınları toplumsal konumları konusunda çok hassastır. Erkekler planın mükemmel bir fikir olduğunu düşündü
349

ama kadınlar -" Çaresizce ellerini iki yana açtı. "Erkekler kadınların neyini anlamıştır ki?" Arkasından omuzlarını dikti ve işe döndü. "Yardımcı reislerime buradaki kampı organize-etme görevini verdim. Burada çok küçük bir güç bırakacağız. Geri kalanımız sanki bir istila planlıyormuşuz gibi Zemoch sınırına doğru saldırı gösterisi yapacak. Geceleri gizlice buraya gelip etraftaki tepelerde Ze-mochlan beklemek için pozisyon almak üzere güçleri parçalayacağız. Hepiniz bizimle at bineceksiniz ve sınıra yaklaştığımızda gizlice uzaklaşacaksınız."
"Çok güzel bir plan, dostum Kring," diye onayladı Tynian.
"Bence de." Kring sırıttı. "Gelin dostlarım. Sizi klanımın çadırlarına götüreceğim. Akşam yemeği olarak çevirme yapıyorlar. Beraber tuz yiyip iş konuşacağız." Bir şey düşünüyor gibi gözüktü. "Dostum Stragen, şu Tamul kadın Mirtai'yi diğerlerinden daha iyi tanıyorsun. Yemek konusunda becerikli mi?"
"Onun hazırladığı hiçbir şeyi yemedim, Domi," diye kabul etti Stragen. "Bir keresinde bize küçük bir çocukken yürüyerek bir yolculuk yaptığını anlatmıştı. Anladığım kadarıyla yaşamını sadece kurt yiyerek sürdürmüş."
"Kurt? Bir kurdu nasıl pişirirsin ki?"
"Pişirdiğini sanmıyorum. Sanırım acelesi vardı o yüzden."
Kring zorlukla yutkundu. "Onu çiğ çiğ mi yedi?" diye hayretler içinde sordu. "Yakalamayı nasıl becermiş?"
Stragen omuz silkti. "Herhalde kovalayıp yakalamış," diye cevapladı. "Belli bölümlerini parçalamış ve koşarken yemiş."
"Zavallı kurt!" diye bağırdı Kring. Sonra kuşkuyla Thalesialı hırsıza baktı. "Bunu uydurmuyorsun değil mi, Stragen?"
"Ben mi?" Buz mavisi gözleri bir çocuğunki kadar masumdu.
Ertesi sabah şafakta yola çıktılar. Kring, Sparhawk ile beraber at sürmek için geldi. "Dün gece Stragen benimle dalga geçiyordu, değil mi, Sparhawk?" diye endişeli bir şekilde sordu.
"Büyük ihtimalle," diye cevapladı Sparhawk. "Thalesialılar tuhaf insanlar ve kendilerine has şaka anlayışları var."
"Ama bunu yapabilir," dedi hayrancasına. "Yani kurdu kovalayabilir ve çiğ yiyebilir demek istemiştim."
"Bence de isterse yapabilir," diye kabullendi Sparhawk. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ onu düşünüyorsun."
350

ilhanx

"Başka bir şeyi çok ama çok az düşünüyorum, Sparhawk. Onu aklımdan çıkarmak istedim ama işe yaramadı." İç çekti. "Korkarım insanlarım Onu asla kabul etmeyecek. Mevkim böyle olmasaydı her şey yolundaydı ama onunla evlenirsem Peloiler arasında Doma olacak - Domi'nin eşi ve kadınlar arasında şef. Diğer kadınlar kıskançlıktan deli olacak ve kocalarına aleyhinde konuşacaklar. Sonra adamlar meclislerimizde onun aleyhinde konuşacaklar. Bu yüzden çocukluğumdan beri sahip olduğum dostlarımın çoğunu öldürmem gerekecek. Aramızdaki varlığı halkımı parça parça dağıtacak." Tekrar iç çekti. "Belki de yaklaşan savaşta kendimi öl-dürtürüm. Böylece görev ve aşk arasında bir seçim yapmaktan kurtulabilirim." Eyerinin üzerinde doğruldu. "Bu kadar kadınsı konuşma yeter. Ben ve halkım Zemochların ana gücünü ortadan kaldırdıktan sonra sınırın iki yanındaki araziye tekrar tekrar saldıracağız. Zemochların sen ve arkadaşlarını düşünecek çok az zamanları olacak. Türbelerini ve tapmaklarını yok edeceğiz. Her nedense bu onları deli ediyor."
"Bu fikri dikkatle düşündün Kring, değil mi?"
"Nereye gittiğini bilmek her zaman iyidir, Sparhawk. Doğuya doğru yola çıktığımızda Zemoch şehri Vileta'ya giden kuzeydoğu yolunu izleyeceğiz. Şimdi dikkatle dinle, dostum. Sana daha önce bahsettiğim yolu bulmak istiyorsan tarife ihtiyacın olacak." Sonra uzun süre Sparhawk'a hangi yoldan gideceklerim, yoldaki bariz kerterizleri ve mesafeleri anlattı.
"İşte, dostum Sparhawk. Keşke daha fazlasını yapabilseydim. Birkaç bin atlı ile yanında gelmemi istemediğine emin misin?"
"Yanımda eşlik olması umurumda değil," dedi Sparhawk, "ama bu büyük güç üzerine bir karşı hareket çekebilir. Bu da bizi geciktirir. Lamorkand ovalarında Zemochlar bizi ezip geçmeden Azash tapmağına ulaşamayacağımızı hesaplayan dostlarımız var."
"Tamamen anladım, dostum Sparhawk."
Doğuya doğru iki gün at bindiler. Sonra Kring, Sparhawk'a sabah güneye döneceğini söyledi. "Gün ağarmadan iki saat önce ayrılmanızı tavsiye ederim, dostum Sparhawk. Zemoch öncüleri senin ve arkadaşlarının günışığında kamptan ayrıldığınızı görürse, merak edip sizi izleyebilir. Güneydeki arazi oldukça düzdür bu yüzden karanlıkta at binmek pek tehlikeli olmaz. İyi şanslar, dos-

turn. Omuzlarında taşıdığın oldukça büyük bir yük var. Senin için dua edeceğiz - Zemochları öldürmekle uğraşmadığımız zamanlarda." Sparhawk temiz hava almak için çadırdan çıktığında ay parçalı bulutların arasından yükselmişti. Stragen onu izledi. "Güzel bir gece," dedi çınlayan bir sesle, ince, uzun ve sarışın adam.
"Ama biraz soğuk," diye cevapladı Sparhawk.
"Sonsuz yaz olan bir yerde yaşamayı kim ister ki? Ayrılırken sizi göremeyeceğim, Sparhawk. Ben, sizin erken kalkan dediğinijz türden değilim." Stragen ceketinin içine uzandı ve daha öncekilerden biraz daha kalın bir paket çıkardı. Paketi verirken, "Bu sonuncusu" dedi. "Kraliçe'nin bana yüklediği görevi tamamladım."
"İyi basardın, Stragen - sanırım."
"Benimle bundan biraz daha fazla iftihar et, Sparhawk. Ehla-na'nm emrettiğinin aynısını yaptım."
"Biliyorsun ki, bütün mektupları aynı anda verseydin kendini uzun bir yolculuktan kurtarırdın."
"O kadar at binmek umurumda değil. Senden ve arkadaşlarından çok hoşlanıyorum - şüphesiz ezici soyluluğunuza benzemeye çalışacak kadar değil, ama senden gerçekten hoşlanıyorum."
"Ben de senden hoşlanıyorum, Stragen - tabii ki sana güvenecek kadar değil, ama yeteri kadar."
"Teşekkür ederim, Aziz Şövalye," dedi sahte bir eğilmeyle.
"Lafını etmeye bile değmez, Milord." Sparhawk sırıttı.
"Zemoch'ta dikkatli ol, dostum," dedi ciddi bir ifadeyle Stragen. "Demir iradeli kraliçenden çok memnunum, saçma bir şey yaparak onun kalbini kırmanı istemem. Aklımdayken, Talen bir şey söylerse değer ver. Onun bir çocuk - ve sapma kadar bir hırsız - olduğunu biliyorum ama çok iyi içgüdüleri ve çok şaşırtıcı bir zekâsı var. İkimizin de karşılaşabileceği en zeki kişi o olacaktır. Hem şanslı da. Kaybetme, Sparhawk. Azash'a boyun eğmekten pek hoşlanmam." Yüzünü astı. "Bu kadar yeter. Bazen sarhoş olduğumda aptalca hüzünlenirim. İçeri girip eski günlerin hatırına bir iki testi şarap içelim - tabii mektubunu okumak istemiyorsan."
"Sanırım, onu saklayacağım. Zemoch'ta bir yerde moralim bozulabilir, o zaman beni neşelendirebilecek bir şeye ihtiyacım olacak."
Ertesi sabah erkenden toplanırlarken bulutlar bir kez daha ayı

ilhanx

örtüyordu. Sparhawk, Kring'in söylediği kerterizlere işaretler koyarak rotalarını çizdi. Atlarına binip kampı terk ettiler.
Karanlık o kadar yoğundu ki neredeyse hiçbir şey gözükmüyordu. "Daireler çizip duruyor olabiliriz," diye şikâyet etti Kalten, sesi biraz neşesizdi. Kalten önceki gece Peloilerle geç saatlere kadar ayakta kalmıştı. Sparhawk uyandırdığında gözleri kanlıydı ve elleri titriyordu.
"Sadece atını sürmeye devam et, Kalten," dedi Sephrenia.
"Tabii," dedi alay edercesine, "ama nereye?"
"Güneydoğuya."
"İyi ama güneydoğu nerede?"
"Şurada." Sephrenia eliyle karanlıkta gösterdi.
"Nereden biliyorsun?"
Sephrenia bir an Styricçe konuştu, "İşte. Bu sana her şeyi açıklayacaktır."
"Küçük ana, söylediğin bir tek sözü bile anlamadım."
"Bu benim suçum değil, bir tanem."
Doğudaki bulutlar yoğun olduğu için o sabah gün yavaş aydınlandı. Güneye doğru giderlerken, doğuda fersahlarca ötede uzanan parça parça tepelerin dış hatlarını görmeye başladılar - tepeler sadece Zemoch olabilirlerdi.
Kurik atını dizginlediğinde öğlen olmak üzereydi. "Şu bahsettiğin kırmızı tepe, Sparhawk," diye işaret etti.
"Sanki kanıyormuş gibi gözüküyor, değil mi?" diye fikir yürüttü Kalten. "Yoksa ben mi öyle görüyorum?"
"Her ikisinden de biraz, Kalten," dedi Sephrenia. "Dün gece o kadar bira içmeyecektin."
"Bunu dün gece söyleyecektin, küçük ana," dedi hüzünlüce.
"Çok iyi, baylar," dedi Sephrenia, "sanırım giysi değiştirme zamanı geldi. Zırhınız Zemoch'da biraz fiyakalı olabilir. Gerekiyorsa örme zırhlarınızı giyin ama hepiniz için Styric cüppelerim var. Değiştikten sonra yüzlerinize bir şeyler yapacağım."
"Ben kendiminkine alışığım," dedi Ulath.
"Sen alışık olabilirsin, Ulath ama Zemochları ürkütebilir."
Beş şövalye ve Berit resmi zırhlarını çıkardılar - şövalyeler tam bir rahatlamayla, Berit ise açık bir isteksizlikle. Sonra biraz daha rahat olan zincir zırhlarını ve Styric cüppelerini giydiler.

Sephrenia dikkatle onlara baktı. "Şimdilik kılıç kemerlerinizi cüppelerinizin üzerinde bırakın. Zemochlarm silah takma konusunda bir âdetleri olduğunu sanmıyorum. Sonra gerekirse, değişiklik yapabiliriz. Şimdi, kımıldamadan durun, hepiniz." Yüzlerine dokunup aynı Styric büyü sözlerini her biri için tekrarlayarak tek tek dolaştı.
"İşe yaramış gibi gözükmüyor, Leydi Sephrenia," dedi Bevier arkadaşlarına bakıp. "Bana hâlâ aynı gözüküyorlar."
"Onları senden gizlemeye çalışmıyorum, Bevier." Sephrenia gülümsedi. Eyer çantasında gitti ve küçük bir el aynası çıkardı. "Ze-mochlar sizi böyle görecek." Aynayı ona verdi.
Bevier bir göz attı ve sonra kötülük kovma işaretini yaptı. "Aman Tanrım!" diye soludu. "İğrenç gözüküyorum!" Aynayı çabucak Sparhawk'a verdi. Sparhawk garip bir şekilde değişen yüzünü dikkatle inceledi. Saçı hâlâ at kuyruğuydu ama yanık derisi Styriclerde ırksal özellik olan o soluk rengi almıştı. Kaşları ve elmacık kemikleri sanki kabaca yontulmuş gibi çıkıktı. Bariz bir hayal kırıklığıyla Sephrenia'nın kırık burnunu olduğu gibi bıraktığını fark etti. Kendi kendine gerçekten burnunun kırık olmasını o kadar umursamadığını söylese de, düz olarak nasıl gözükeceğini merak ettiğini fark etti.
"Sizi saf Styric soyuna benzettim," dedi Sephrenia. "Bu Ze-mochlar arasında çok gözükür. Böylesi beni daha rahatlatıyor. Her nedense Elene ve Styric karışımı midemi bulandırır."
Sağ kolunu uzatıp bir süre Styric dilinde konuştu ve sonra el hareketleri yaptı. Daha çok bir döğmeye benzeyen koyu spiral bir şerit ön koluyla bileğini sardı ve şaşırtacak kadar canlı gözüken bir yılan başının tasviriyle avcunun içinde sona erdi.
Tynian renkli kısma merakla bakarken, "Sanırım bunun bir nedeni var," dedi.
"Şüphesiz. Gidiyor muyuz?"
Pelosia ve Zemoch arasındaki uzun otların sonunda, kıvrılarak giden bir hatla işaretli gibi gözüken sınır kötü korunuyordu. Hattın doğusundaki toprak ince ve taşlıktı. Bitkiler bodurdu. Dik bir yamacın bir mil kadar yukarısında bir kozalak ormanın karanlık kenarı uzanıyordu. O mesafenin yarısını kat etmişlerdi ki bir düzine beyaz cüppeli atlı ağaçlardan çıkıp onlara yaklaştı.

ilhanx

"Ben hallederim," dedi Sephrenia. "Kimse bir şey söylemesin, sadece tehdit edici bir şekilde bakın."
Yaklaşan Zemochlar atlarını dizginledi. Bazılarında Styric hatları vardı. Bazıları rahatlıkla Elene olarak kabul edilebilirdi; bir kısmıysa ikisinin olumsuz karışımı gibiydi.
"Zemoch'un heybetli Tanrısı'na hamdolsun," diye karışık bir Styricçe ile monoton bir şekilde konuştu liderleri. Konuştuğu her iki dilin en kötü özelliklerinin birleşimi olan Elene ve Styric dillerinin karışımıydı.
"Onun ismini söylemedin, Kedjek," dedi buz gibi Sephrenia.
"Adını nereden biliyor?" diye Sparhawk'a fısıldadı Kalten. Kal-ten Styric dilini konuşabileceğinden daha iyi anlayabiliyordu.
" 'Kedjek' isim değil," dedi Sparhawk. "Bir hakaret."
Zemoch'un yüzü iyice soluklaştı. Siyah gözleri nefretten kısıldı. "Kadın ve köleler imparator muhafızlarının üyeleriyle konuşamazlar!" dedi hızla.
"İmparator muhafızı mı!" diye dudak büktü Sephrenia. "Ne sen ne de adamların imparatorluk muhafızlarının siğili bile olamazsınız. Tanrı'nm adını söyle ki senin gerçek dinden olduğunu anlayayım. Söyle, Kedjek ya da öl."
"Azash," diye artık kendinden emin olmayan adam mırıldandı.
"Adı onu söyleyen dille kirlendi ama Azash bazen iffetin bozulmasından hoşlanır."
Zemoch doğruldu. "Bana insanları toplamam emredildi," diye belirtti. "Mukaddes Otha'nın yumruğunu ileri uzatacağı ve batıdaki inançsızları esir edeceği günler yakın."
"O zaman itaat et. İşine devam et. Görevine bağlı ol, çünkü Azash şevk eksikliğini şiddetli ıztıraplarla ödüllendirir."
"İhtiyacım yok bir kadının bana öğüt vermesine," dedi soğukça. "Hizmetkârlarım savaş alanına götürmeye hazırlan."
"Otoriten bana erişmez." Sephrenia sağ elini avuç içi ona bakacak şekilde kaldırdı. Kolunda ve bileğinde olan işaretler dalga dalga bükülüp kıvırılıyormuş gözüktüler. Yılan başı görüntüsünün çatal dili titreyerek tısladı. "Beni selamlaman için izin verdim."
Zemoch aniden korkuyla geri çekildi, gözleri dehşetten faltaşı gibi açılmıştı. Styric selamlama töreni avuç içlerinin öpülmesi olduğu için Sephrenia'nın 'izni' açık bir intihar davetiydi. "Beni affe-

din, Başrahibe," diye titrek bir sesle yalvardı.
"Sanmıyorum," dedi kararlı bir biçimde Sephrenia. Gözleri korkudan dışarı fırlamış diğer Zemochlara baktı. "Bu dışkı parçası bana hakaret etti. Ne gerekiyorsa yapın."
Zemochlar eyerlerinden atlayıp çırpman liderlerini atından aşağı çekerek kafasını kestiler. Normalde böyle bir vahşiliğe tiksintiyle bakan Sephrenia ifadesinde hiçbir değişiklik olmadan izlemeye devam etti.
"Yeter," dedi kararlı bir biçimde. "Ondan geri kalanları her zamanki şekilde teşhir edin ve görevinize devam edin."
"Eee- Heybetli Rahibe," diye kekeledi biri, "artık liderimiz yok."
"Sen konuştun. Bundan böyle lider sensin. İşini iyi yaparsan mükafatlandırılacaksın. Yapamazsan cezası başın olacak. Şimdi bu leşi yolumdan çekin." Ch'iel'in yanlarına topuklarıyla dokundu. Narin beyaz kısrak yerdeki kan göletlerinden dikkatle uzak durarak ilerledi.
"Zemoch'da liderliğin büyük riskleri var gibi," diye Tynian'a fikrini söyledi Ulath.
"Gerçekten," diye katıldı Tynian.
"Gerçekten bunu yapmanız gerekiyor muydu, Leydi Sephrenia?" diye nefesi kesilmiş bir sesle sordu Bevier.
"Evet. Rahibeliğe hakaret eden bir Zemoch her zaman cezalandırılır. Burada sadece bir tür cezalandırma var."
"Yılan resminin hareket etmesini nasıl sağladın?" diye sordu Talen, biraz korkmuştu.
"Sağlamadım," dedi Sephrenia. "Kımıldıyor gibi gözüktü."
"O zaman onu gerçekten ısırmayacaktı, değil mi?"
"O ısırdığını düşünecekti. Sonuç aynı olacaktı. Sparhawk, Kring sana ormanda ne kadar ilerleyeceğimizi söyledi?"
"Yaklaşık bir günlük yolculuk," dedi Sparhawk. "Ormanların doğu kıyısından güneye döneceğiz - tam dağlara gelmeden."
"O zaman, gidelim."
Hepsi Sephrenia'da görünen değişim karşısında huşu duydu. Zemochlarla karşılaşma sırasındaki sergilediği ruhsuz kibiri normaldeki davranışından o kadar farklıydı ki bu onları bile korkuttu. Sık sık ona doğru bakarak gölgeler içindeki ormanda sessiz ve sakin ilerlediler. Sonunda atını dizginledi. "Şunu kesecek misiniz?" dedi ters ters. "Biliyorsunuz, bir kafam daha çıkmadı. Zemoch ra-

ilhanx

hibesi kılığındayım ve tam bir Azash rahibesi gibi davranıyorum. Bir canavarı taklit ettiğinizde bazen canavarca şeyler yapmanız lazım. Şimdi, yola devam edelim. Bize bir hikâye anlat, Tynian. Kafamızı son nahoş olaylardan uzaklaştır."
"Peki, küçük ana," dedi geniş yüzlü Derialı. Sparhawk, herkesin, belki de bilinçsizce, ona böyle hitap ettiğini fark etti.
O gece ormanda kamp kurdular ve ertesi sabah hâlâ bulutlu olan gökyüzünün altında yollarına devam ettiler. Ormanda yavaş yavaş yukarı tırmanıyorlardı. İlerledikçe hava soğudu. Ormanın doğu kıyısına ulaştıklarında öğlen olmuştu. Örtünün avantajından yararlanmak için yaklaşık yüz yarda kadar ağaçların içinde kalarak güneye döndüler.
Kring'in Sparhawk'a söylediği gibi geç saatlerde kurumuş ağaçlardan oluşan geniş bir koruya geldiler. Ölü ağaçlardan oluşan, bir fersah kadar genişlikte bembeyaz bir şerit dağın kenarından aşağı kötü kokulu, bir cüzzam şelalesi gibi dökülüyordu. "Burası Cehennem'in kenar mahalleleri gibi gözüküyor - ve kokuyor," dedi sıkıntılı bir tonda Tynian.
"Belki bulutlu hava yüzünden," dedi Kalten.
"Gün ışığının pek yardımı olacağını sanmam," dedi Ulath.
"Bir bölgeyi bu kadar işe yaramaz hale getiren ne olabilir?" diye ürpererek sordu Bevier.
"Toprağın kendisi hastalıklı," dedi Sephrenia. "İyisi mi bu lanetli ormanda daha fazla oyalanmayalım. İnsan, ağaç değildir ama ormanın tehlikeli pusu sağlıklı olamaz."
"Gün ışığı kayboluyor, Sephrenia," dedi Kurik.
"Bu sorun olmayacak. Hava karardıktan sonra da vakit geçirmeksizin ilerlememize yetecek kadar ışık olacak."
"Bu toprağı hastalandıran nedir, Leydi Sephrenia?" diye sordu Berit, etraftaki kirli topraktan yalvaran iskeletimsi eller gibi fırlayan beyaz ağaçlara bakarak.
"Bunu asla bilemezsin Berit ama buranın kokusu, ölümün pis kokusu. Toprağın altında hayal gücünün ötesinde bir dehşet yatıyor olabilir. İyisi mi burayı gerimizde bırakalım."
Gökyüzü yaklaşan akşam ile karardı ama gecenin çökmesiyle etraftaki ölü ağaçlar hastalıklı, yeşil bir parıltı yaymaya başladılar.
"Bunu sen mi yapıyorsun, Sephrenia?" diye sordu Kalten, "ya-

ni ışığı demek isterdim?"
"Hayır," dedi Sephrenia. "Bu ışık büyü sonucu değil."
Kurik pişmanca gülümsedi. "Bunu hatırlamam lazımdı," dedi.
"Neyi hatırlaman lazımdı?" diye sordu Talen.
"Çürümüş kütük ve benzeri şeyler bazen karanlıkta parıldar."
"Bunu bilmiyordum."
"Zamanının çoğunu şehirde geçirdin, Talen."
"İnsan müşterilerinin olduğu yerde yaşamak zorundadır." Çocuk omuz silkti. "Kurbağaları dolandırarak para kazanamazsın."
Ağız ve burunlarını pelerinle kapatarak akşamın ilk saatlerinde soluk yeşil parıltıda at sürdüler. Gece yarısını biraz geçmişti ki ormanlık, dik bir sırta gelindi. Atları bir süre daha sürdüler. Sonra ölü ormanın pis kokusunun içinde geçen bitmek bilmeyen saatler sonunda tatlı ve temiz gözüken gece havasının hakim olduğu ağaçlık bir çukurda gecenin kalanı için kamp kurdular.
Ertesi sabah sırtın tepesine çıktıklarında gördükleri manzara hiç cesaret verici değildi. Bir önceki gün karşılaştıkları ölü beyazıydı. Bugün onları bekleyen de aynı şekilde ölüydü ama siyahtı.
Talen yapışkan görünüşlü, kabarcıklar çıkaran siyah çamurun kapladığı geniş alandan gözlerini kaçırarak, "Bu da ne?" dedi.
"Kring'in bahsettiği katran bataklıkları," dedi Sparhawk.
"Etrafından dolaşabilir miyiz?"
"Hayır. Katran bir yarın içinden sızıyor. Bataklık tepelerin etekleri boyunca fersah fersah uzanıyor."
Katran bataklıkları yaklaşık beş mil güneyde yüksek bir dağ silsilesinin yan tarafında, basamak biçimindeki kayalık bir çıkıntıya kadar yayılan, kabarcıklar çıkaran, pırıl pırıl parlayan siyah geniş su birikintileri gibi gözüküyordu. En uzak tarafın yakınında neredeyse Cimmura katedralinin üzerindeki sivri çatı kadar yüksek, mavimsi bir alev göğe yükseliyordu.
"Burayı geçmeyi nasıl olur da ümit edebiliriz?" diye bağırdı Bevier.

ilhanx

"Sanırım, dikkatle," diye cevapladı Ulath. "Thalesia'da birkaç kum bataklığı geçtim. Zamanının çoğunu önünü bir sopayla - tercihen uzun - yoklayarak geçirirsin."
"Peloiler yolu işaretlemişler," diye onları temin etti Sparhawk. "Sert yerlere sopalar sokmuşlar."

"Sopaların hangi tarafında olmamız gerekiyor?" dedi Kalten.
"Kring söylemedi." Sparhawk omuz silkti. "Ama bunu hemen öğreneceğimizi tahmin edebiliyorum."
Sırttan aşağı inip yapışkan, siyah batağın içinde dikkatle ilerlediler. Bataklığın üzerindeki havaya her yere yayılan yoğun neft kokusu işlemişti. Kısa bir süre yol aldıktan sonra Sparhawk başının dönmeye başladığını hissetti.
Gayretle ilerlediler. Dikkatli olmaları gerektiği için yavaşlamışlardı. Etraflarındaki katran bataklarının derinliklerinde kocaman yapışkan kabarcıklar yükselip tuhaf geğirme sesleriyle patlıyordu. Bataklığın güney ucuna yaklaştıklarında, yerden fışkırırken devamlı gürleyerek yanan mavi alev sütununu geçtiler. Alev alev yanan gövdeyi geçince zemin yükselmeye başladı ve kısa süre sonra bataklıktan çıktılar. Belki de zıtlığı bu kadar fark edilebilir hale sokan yerden fışkıran yanan otların ısısıydı ama bataklıkları arkalarında bıraktıklarında hava çok ama çok daha soğuk gözüktü.
"Yakında hava bozacak," diye uyardı Kurik. "Çok büyük ihtimalle önce yağmur ve arkasından da kar olabilir sanırım."
"Dağ gezileri asla karsız olmaz," diye fikrini söyledi Ulath.
"Şimdi neyi aramamız gerekiyor?" diye sordu Tynian.
Sparhawk yüzeyinden çapraz bir şekilde aşağı inen geniş sarı şeritler olan yüksek bir uçurumu göstererek, "Şunu," diye cevapladı. "Kring çok iyi yer tarif ediyor." Dikkatle ileriye baktı ve kabuğu yama gibi soyulmuş bir ağaç gördü. "İyi," dedi. "Geçidin yeri işaretlenmiş. Yağmur başlamadan yolumuza devam edelim."
Geçit eski bir dere yatağıydı. Eosia'nm iklimi çağlar içinde değişmişti. Dere Zemoch'un kuraklığı arttıkça, yükselen uçurumdan akan dik bir yarık bırakarak dar ve derin bir vadiyi sabırla oyup kurumuştu.
Kurik'in tahmin ettiği gibi ikindi vakti yağmur başladı. Bu her şeyi sırılsıklam yapan düzenli bir çiseltiydi.
"Sör Sparhawk," diye geriden seslendi Berit. "Sanırım buna bir göz atmanız gerekiyor."
Sparhawk atını dizginledi ve geriye gitti. "Ne var, Berit?"
Berit yağmurlu gökyüzünde açık gri bir gölgeden fazla bir şey olmayan günbatımının olduğu batıyı gösterdi. Mürekkep siyahı şekilsiz bir bulut o açık beneğin ortasında havada asılı duruyordu.

"Ters yönde ilerliyor, Sör Sparhawk. Diğer bulutlar batıya gidiyor. Şuysa doğuya, bize doğru geliyor. Şafak adamları içinde saklayan buluta benziyor, değil mi? Şu bizi izleyen?"
Sparhawk'in kalbi sıkıştı. "Tastamam o, Berit. Sephrenia!"
Sephrenia onlara katılmak için geri geldi.
"Gene orada," dedi Sparhawk işaret ederek.
"Ben de görüyorum. Öylesine gideceğini beklemiyordun, değil mi, Sparhawk?"
"Öyle umuyordum? Herhangi bir şey yapabilir miyiz?"
"Hayır."
Sparhawk omuzlarını dikleştirdi. "Devam ediyoruz," dedi.
Dik yamaçlı dar vadi kayaların içinde kıvrılarak yükseliyordu. Akşam karanlığı çökmeye başlarken onu yavaşça takip ettiler. Sonra tarihi yolda sert bir köşe döndüler ve tam olarak heyelan denemeyecek, daha çok yıkılmış duvara benzeyen bir kaya çöküntüsü gördüler - yarın güney yüzünde bir yer kopmuş ve açıkça gözüktüğü üzere derin vadiye düşüp onu tamamen kapatmıştı.
"Bu oldukça yıldırıcı," diye fikir yürüttü Bevier. "Umarım Kring sana doğru yön tarif etmiştir, Sparhawk."
"Buradan sola yönelmemiz gerekiyor," dedi Sparhawk. "Vadinin kuzey duvarından aşağı inen taş yığının altında kütükler, dallar ve çalılardan bir küme bulacağız. Onu yoldan çektiğimizde çöküntünün altından geçen bir geçit bulacağız. Peloiler kulak için Zemoch'a geldiklerinde onu kullanıyorlar."
Kalten yüzünü kuruladı. "Gidip bakalım," dedi.
Kırık ağaçlar ve birbirine girmiş dallar hızla yok olan ışıkta oldukça doğal gözüküyordu. Bu bahar erimeleri sırasında her derin vadiyi bol su ile temizleyen rastgele kopmuş kaya ve ağaç parçalarının birikiminden başka bir şey değilmiş gibiydi. Talen atından inip dimdik duran bir kütüğe tırmandı ve karışıklığın içindeki karanlık yarığa dikkatle baktı. "Hey," diye aralıktan içeri bağırdı. Sesi tınlayan bir yankı olarak geri geldi.
"Birisi cevap verirse bize haber ver," diye seslendi Tynian.
"Tamam bu, Sparhawk," dedi çocuk. "Bu yığının arkasında geniş bir boşluk var."

ilhanx

"O zaman çalışmaya başlasak iyi olur," diye önerdi Ulath. Kararan yağmurlu gökyüzüne baktı. "Geceyi orada geçirmeyi düşü-
360

nebiliriz. Orası yağmur almaz. Zaten hava kararıyor."
Odun parçalarından boyunduruklar yapıp kütüklerle çalıları kenara çekmek için yük atlannı kullandılar. Geçidin ağzı vadinin kuzey yüzüne doğru eğik olduğu için üçgendi. Geçit dardı ve küf kokuyordu.
"İçerisi kuru," diye fikrini söyledi Ulath, "ve görüş alanının dışında. İçine girip ateş yakabiliriz. Giysilerimizi kurutmazsak, örme zırhlar sabaha tamamen paslanacaklar."
"Ama önce girişi kapatalım," dedi Kurik. Yine de Thalesia'dan beri onları izleyen gölgemsi buluttan bir çalı tomarının arkasında saklanmaya çalışmak fikri pek umutlu gözükmedi.
Girişi kapayıp torbaların birindeki meşaleleri yaktılar. Dar geçidi genişlediği yere kadar yüz metre kadar takip ettiler.
"Yeterli mi?" diye sordu Kurik. ?
"En azından kuru," dedi Kalten. Geçidin kumlu zeminini tekmeleyip gömülü kalmış bir odun parçasını ortaya çıkardı. "Burada ateş yakacak kadar odun bile bulabiliriz."
Biraz daha kapalı bir yere kamp kurdular, ateşleri kısa sürede yandı.
Talen geçidin ilerisinden geri geldi. "Birkaç yüz metre daha gidiyor," diye rapor verdi. "Yukarı ucu aşağıdaki gibi çalılarla kapalı. Kring geçidinin gizli kalması için çok dikkatli davranmış."
"İlerde hava nasıl?" diye sordu Kurik.
"Şu anda yağmurla karışık kar yağıyor, Baba."
"Haklıymışım. Sanırım, hepimiz daha öncede kar gördükv"
"Yemek pişirme sırası kimin?" diye sordu Kalten.
"Senin," dedi Ulath.
"Yine benim olamaz."
"Özür dilerim ama öyle."
Kalten yakınarak çantalara gitti ve etrafı alt üst etmeye başladı.
Yemek, tütsülenmiş kuzu, siyah ekmek ve kuru bezelyeli koyu çorbadan oluşan Peloi yol tayınıydı. Besleyiciydi ama lezzeti hiç iyi değildi. Yemeği bitirdikten sonra Kalten temizliğe başladı. Tabakları toplarken birden durdu. "Ulath?" dedi kuşkuluca.
"Evet, Kalten?"
"Bu kadar zamandır beraber seyahat ediyoruz, seni bir ya da iki kereden fazla yemek pişirirken görmedim."
361

"Evet, haklı olabilirsin."
"Senin sıran ne zaman gelir?"
"Gelmez. Benim işim sıranın kimde olduğunun çetelesini tutmak. Hem bunu yapıp hem de yemek pişirmemi gerçekten beklemiyorsun, değil mi? Unutulmamalıdır ki hak haktır."
"Sana bu işi kim verdi?"
"Ben gönüllü oldum. Kilise Şövalyeleri'nin nahoş işler çıktığında böyle yapması beklenir. İnsanların bize bu kadar saygı göstermelerinin nedenlerinden biri bu."
Bundan sonra oturup neşesizce ateşe bakmaya başladılar. "Böylesi günlerde kariyer olarak niye şövalyeliği istediğimi merak ederim," dedi Tynian. "Gençken hukuk okuma şansım vardı. Sıkıcı olduğunu düşündüm, bu yüzden bunu seçtim. Niçin öyle olduğunu merak eder dururum."
Genel bir onay mırıldanması oldu.
"Baylar," dedi Sephrenia, "bu düşünceleri aklınızdan uzaklaştırın. Size daha önce, melankolikleşir ya da umutsuzluğa düşerseniz düşmanların tam kucağına düşeceğimizi söylemiştim. Başımızın üzerinde dolaşan bir kara bulut yeter. İyisi mi kendi yaptığımız bulutları ona eklemeyelim. Işık zayıfladığında karanlık kazanır."
"Bizi neşelendirmeye çalışıyorsan, garip bir yoldan ilerliyorsun, Sephrenia," dedi Talen.
Sephrenia hafifçe gülümsedi. "Belki de biraz fazla çarpıcıydı, değil mi? Söylemek istediğim, hepimizin tetikte olması gerektiği. Can sıkıntısı, keyifsizlik ve en önemlisi melakoliye karşı tetikte olmalıyız. Biliyorsunuz ki, melankoli deliliğin bir şeklidir."
"Ne yapmamız gerekiyor," diye sordu Kalten.
"Bu oldukça basit, Kalten," dedi Ulath. "Sen Tynian'ı çok yakından izleyeceksin. Bir kelebek gibi hareket etmeye başladığında da Sparhawk'i haberdar edeceksin. Ben senin kurbağalığını izleyeceğim. Dilinle sinek yakalamaya başlar başlamaz, dünyadan kopmaya başladığını anlayacağım."

ilhanx

yirmi dördüncü bölüm

YARIM ALTIN BÜYÜKLÜĞÜNDE kar taneleri çisentiyle karışık anaforlar yaparak dar geçide yağdı. Kara kuzgunlar ıslak tüyle-riyle, aç bir şekilde ağaç dallarında kamburlarını çıkararak duruyorlardı. Bu, sağlam duvarlar, dayanıklı bir çatı ve keyifli bir ateş gerektiren bir sabahtı ama bu güzellikler var olmadığı için Spar-hawk ile Kurik fundalığın derinlerine büzülüp beklediler.

"Emin misin?" diye silahtarına fısıldadı Sparhawk.

Kurik başıyla onayladı. "Kesinlikle dumandı, Sparhawk," dedi hafifçe, "biri domuz pastırması kızartarak kötü bir iş yapıyor."

"Beklemekten başka yapacak bir şeyimiz yok," dedi acı acı Sparhawk. "Herhangi birine karşı falso yapmak istemiyorum." Konumunu değiştirmeye çalıştı ama iki bodur ağaç arasında sıkışmıştı.

"Sorun ne?" diye fısıldadı Kurik.

"Tam üzerimdeki daldan aşağı su damlıyor, ensemden içeri."

Kurik uzun uzun ona baktı. "Kendinizi nasıl hissediyorsunuz, Lordum?" diye sordu.

"Islak. Gene de sorduğun için teşekkürler."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Sana göz kulak olmarh bekleniyor. Sen bütün işin anahtarısın. Geri kalanımızın kendi kendine acıması hiç önemli değil ama sen şüphe ve korkular hissetmeye başlarsan hepimizin başı belaya girer."

"Sephrenia anaç tavuk gibi."

"Seni seviyor, Sparhawk. Bu yüzden ilgilenmesi doğal."

"Ben koca bir adamım, Kurik. Hatta evliyim."

"Doğru, ben de haklı olduğun kanısındayım. Bunu kaçırmış olmam ne kadar tuhaf."

"Çok komik."

Kulaklarını dikip beklediler ama duyabildikleri tek şey ağaç

dallarından damlayan suyun sesiydi.

"Sparhawk," dedi sonunda Kurik.

"Evet?"

"Eğer bana bir şey olursa, Aslade'ye göz kulak olacaksın, değil mi? Ve oğlanlara da?"

"Sana hiçbir şey olmayacak, Kurik."

"Olmayacak ama gene de bilmem gerekiyor."

"Yaklaşan emekli maşın var - hem de oldukça çok. Onun için bir miktar arazi satmam gerekecek. Aslade'ye iyi bakılacak."

"Bu senin de bu yolculuktan sağ çıkacağını varsayıyor," dedi Kurik.

"Bu konuda merak etme, dostum. Vasiyetimde var. Vanion bununla ilgilenecek - ya da Ehlana."

"Her şeyi düşünüyorsun değil mi, Sparhawk?"

"Tehlikeli bir işteyim. Tedbirli olmak zorundayım - sırf bir kaza olursa diye." Sparhawk arkadaşına sırıttı.

"Bu özel konuyu beni neşelendirmek için mi hazırlandın?"

"Sadece bilmek istemiştim, hepsi bu," dedi Kurik. "Bu tip şeyler hakkında kafa yormamak iyidir. O zaman Aslade oğlanlara kendi işlerini kurdurabilecek."

"Senin oğlanların şimdiden bir işi var, Kurik."

"Çiftçilik mi? Bazen bu iş biraz risklidir."

"Çiftçilikten bahsetmiyordum. Vanion ile konuştum. Bu iş bitince en büyük oğlun çömezliğe başlayacak."

"Bu saçma, Sparhawk."

"Hiç değil. Pandion Tarikatı'nm her zaman iyi adamlara ihtiyacı vardır. Eğer babaları gibiyse, oğulların en iyilerinden olacaklar. Seni yıllar önce şövalye yapacaktık ama bu konuda konuşmama bile izin vermedin. İnatçı bir adamsın, Kurik."

"Sparhawk, sen -" Sustu. "Biri geliyor," diye yavaşça fısıldadı.

"Bu tamamen salaklık," dedi fundalığın diğer ucundan bir ses, Elene ve Styric dilinin kaba bir karışımıyla söylenmesi konuşanın bir Zemoch olduğunu gösteriyordu.

"Ne diyor?" fısıldadı Kurik. "Bu saçma sesleri izleyemiyorum."

"Sonra anlatırım."

"Niye geri gidip, Surkel'e bir salak olduğunu söylemiyorsun, Houna?" dedi diğer ses. "Fikrinle çok ilgileneceğinden eminim."

ilhanx

"Surkel bir salak, Timak. O, Korakachlı. Oralıların hepsi ya deli ya da alıktır."
"Emirler Surkel'den değil, Otha'dan geliyor, Houna," dedi Timak. "Surkel sadece yapması söyleneni yapıyor."
"Otha," diye homurdandı Houna. "Ortada Otha diye biri olduğuna inanmıyorum. O rahiplerin uydurması. Kim görmüş ki?"
"Şanslısın ki dostunum, Houna. Bu konuşma yüzünden kendini akbabalara yem yaptırabilirsin. Şikâyet etmeyi kes. Bu o kadar kötü değil. Tek yapmamız gereken etrafta kimse olmayan yerlerde dolaşıp insan aramak. Onlar çoktan toplanıp Lamorkand'a yollandılar."
"Yağmurdan bıktım, hepsi bu."
"Sadece yağmur yağdığı için sevin, Houna. Arkadaşlarımız La-morkand ovalarında Kilise Şövalyeleri'yle karşılaştıklarında sağanak şeklinde yağan ateşe - ya da yıldırıma - veya zehirli yılanlara toslayacaklar."
"Kilise Şövalyeleri o kadar kötü olamaz," diye alaya aldı Houna. "Bizi koruyan Azash var."
"Hiçbir koruma yok," diye dudak büktü Timak. "Azash, Ze-moch bebeklerini çorba yapmak için kaynatır."
"Bu saçma bir hurafe, Timak."
"Onun tapınağına girip de geri çıkan birini tanıyor musun?"
Biraz uzaktan keskin bir ıslık geldi.
"Bu Surkel," dedi Timak. "Sanırım gitme zamanı geldi. Islığının ne kadar rahatsız edici olduğunu bilip bilmediğini merak ediyorum."
"Islık çalmak zorunda. Daha konuşmayı öğrenemedi. Gidelim."
"Ne dediler?" diye fısıldadı Kurik. "Onlar kimdi?" \
"Bir tür devriye," diye cevapladı Sparhawk.
"Bizi mi arıyorlar? Martel her şeye rağmen birilerini bulmayı becerdi mi?"
"Sanmam. Söylediklerine göre, onlar savaşa gitmiyenleri topluyorlar. Diğerlerini alıp buradan gidelim."
"Ne diyorlardı?" diye yola koyulduklarında tekrar sordu Kalten.
"Şikâyet ediyorlardı," dedi Sparhawk. "Dünyanın her yerindeki askerler gibiydiler. Sanırım bütün şu korku hikâyelerini bir kenara bırakırsak Zemochlarm diğer insanlardan pek farklı olmadıklarını göreceğiz."

"Azash'a tapıyorlar," dedi inatla Bevier. "Bu onların canavar olarak tanımlanmalarına yeter."
"Azash'tan korkuyorlar Bevier," diye düzeltti Sparhawk. "Korku ve tapma arasında fark var. Gerçekten Zemoch'ta bir toplu imha savaşı yapmamıza gerek olduğunu sanmıyorum. Fanatikleri ve seçkin birlikleri temizlememiz yeterli - Azash ve Otha ile birlikte. Sanırım, bunu yaparsak geri kalan sıradan insanları Elene ya da Styric dinini seçmeleri için kendi hallerine bırakabiliriz."
"Onlar yozlaşmış bir ırk, Sparhawk," diye ısrar etti Bevier. "Styric ve Elene arasındaki evlilik Tanrı'nm gözünde iğrençliktir."
Sparhawk iç çekti. Bevier tutucu biriydi. Onunla tartışmaktan hiçbir şey kazanılmazdı. "Sanırım savaştan sonra bütün bunları düzenleyebiliriz," dedi. "Etraf artık at binecek kadar güvenli. Gözlerimizi açık tutalım, yoldan içerilere girmemiz gerekeceğini sanmıyorum."
Tekrar atlarına binip sağda solda dağınık ağaçlıkları olan tepelerle dolu bir yaylaya çıktılar. Yağmur devam etti. Doğuya ilerledikçe ona katılan iri kar taneleri de arttı. O akşam ladin ağaçlarından bir koruda kamp kurdular. İnce, yaş dallarla besledikleri ateşleri küçük ve zayıftı. Ertesi sabah kalktıklarında yaylayı yaklaşık yedi sekiz santim derinliğinde sulu karla kaplı buldular.
Kurik yağan kara bakarak, "Karar zamanı, Sparhawk," dedi.
"Ya?"
"Bu yolu - yaklaşık bir saat içinde kar altında tamamen kaybolacak olan bu yolu - izlemeyi deneyebilirVeya dosdoğru kuzeye vurabiliriz. Öğlen olmadan Vileta yolunda olabiliriz."
"Anladığım kadarıyla tercihinin belirli nedenleri var?"
"Evet. İstediğimiz yere gittiği belli olmayan bir yolu bulmaya çalışarak tuhaf bir ülkenin ortasında dolaşmayı canım istemiyor."
"Tamam, Kurik," dedi Sparhawk. "Bu konuda bu kadar ısrarlı olduğuna göre, dediğin gibi yapacağız. Zaten beni gerçekten ilgilendiren, Martel'in bize pusu kurmayı planladığı sınırı geçmek."
"Yarım gün kaybedeceğiz," diye belirtti Ulath.
"Dağlarda dolaşıp durarak çok daha fazlasını kaybedeceğiz," dedi Sparhawk. "Azash ile açık bir randevumuz yok. Ne zaman oraya ulaşırsak ulaşalım bizi memnuniyetle karşılayacaktır."
Koca koca yağan sulu kar ve ona eşlik ederek etraftaki tepeleri

ilhanx

örten sisin içinde kuzeye doğru ilerlediler. Sulu kar sırılsıklam olmuş bir battaniye gibi onları iyice örttü. Rahatsızlıkları kasvetlerine eklendi. Ne Tynian ne de Ulath tüm çabalarına rağmen grubun neşesini yerine getiremedi. Bir süre sessizce at sürdükten sonra her biri huysuz bir melankoliye daldı.
Kurik'in tahmin ettiği gibi öğlene doğru Vileta yoluna ulaştılar ve oradan yine doğuya döndüler. Kar yağmaya başladığından beri yolun kullanıldığına dair hiçbir iz yoktu. Karın yavaş yavaş her tarafa yayıldığı o günün akşamı tarif edilemezdi. O akşam eski, köhne bir çiftlik binasına sığındılar ve düşman bir ülkede her zaman yaptıkları gibi sırayla nöbet tuttular.
Ertesi gün geç saatlerde Vileta'yı uğramadan geçtiler. Zaten şehirde istedikleri hiçbir şey yoktu, riske girmek anlamsızdı.
"Terk edilmiş," dedi kısaca Kurik, şehri geçerlerken.
"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Kalten.
"Duman yok. Hava soğuk ve kar yağıyor. Ateş yanması lazım."
"Ya."
"Acaba geride bir şey unuttular mı diye merak ediyorum," dedi Talen, gözleri pırıl pırıldı.
"Aklına bile getirme," dedi Kurik kararlı bir biçimde.
Ertesi gün kar biraz dindi ve gözle görülebilir bir şekilde keyiflendiler ama sonraki sabah, uyandıklarında kar yeniden yağıyordu. Neşeleri bir kez daha alt üst oldu.
"Bunu niçin yapıyoruz, Sparhawk?" diye günün sonuna doğru huysuzca sordu Kalten. "Niye biz?"
"Çünkü biz Kilise Şövalyeleriyiz."
"Bildiğin gibi, başka Kilise Şövalyeleri de var. Şimdiye kadar yaptıklarımız yetmedi mi?"
"Geri dönmek mi istiyorsun? Senden, hiç birinizden benimle gelmenizi istemediğimi biliyorsun."
Kalten kafasını olumsuzca salladı. "Tabii ki hayır. Beni neyin etkilediğini bilmiyorum. Söylediklerimin hepsini unut."
Sparhawk unutmadı. O akşam üstü Sephrenia'yı bir kenara çekti. "Sanırım bir sorunumuz var," dedi.
"Normal olmayan şeyler hissetmeye mi başladın?" dedi Seph-renia. "Senin dışında bir yerden bir şeyler geliyor olabilir."
"Bunu tam olarak anlayamadım."

"Sanırım hepimiz birkaç kez bunu fark ettik. Hepimiz ani kuşku ve can sıkıntısı devreleri yaşıyoruz." Hafifçe gülümsedi. "Biliyorsun bu Kilise Şövalyeleri'nin karakterinde yoktur. Çoğu zaman delirme noktasında bile iyimsersinizdir. Biz bu kuşkulu ve kasvetli duruma dışarıdan zorla sokulmaya çalışılıyoruz. Hissettiğin böyle bir şey mi? Sorun bu mu?"
"Ben değilim," diye temin etti Sparhawk. "Kendimi biraz keyifsiz hissediyorum ama sanırım bu sadece havadan. Bahsettiğim diğerleri. Kalten bugün bana bunu yapanın niçin bizler olmak zorunda olduğumuzu soruyordu. Kalten asla böyle sorular sormaz. Genelde biz saldırmasın diye onu geride tutmaya çalışırız ama sanırım şimdi her şeyini toplayıp geri dönmek istiyor. Bütün arkadaşlarım böyle hissediyorlarsa, niçin ben öyle hissetmiyorum?"
Sephrenia hâlâ yağan kara baktı. Bir kez daha güzelliğinin nasıl olup da hiç değişmediği Sparhawk'm aklına geldi. "Sanırım senden korkuyor," dedi Sephrenia.
"Kalten mi? Bu anlamsız."
"Söylemek istediğim o değil. Korkan Azash, Sparhawk."
"Bu saçma."
"Biliyorum ama sanırım tamamen doğru. Bhelliom'u bugüne kadar ona sahip olan herkesten daha iyi kontrol ediyorsun. Ghwe-rig'in bile taşın üzerinde böyle kesin gücü olmamıştı. Azash'in gerçekten korktuğu bu. Bunun için seninle doğrudan karşılaşma riskini almıyor ve arkadaşlarının cesaretini kırmaya çalışıyor. Kalten, Bevi-er ve diğerlerine saldırıyor çünkü sana saldırmaya korkuyor."
"Sen de mi?" diye sordu Sparhawk. "Sen de umutsuz musun?"
"Tabii ki değilim."
"Niçin tabii ki?"
"Açıklaması uzun sürer. Bunu halledeceğim, Sparhawk. Git yat."
Ertesi sabah tanıdık bir sesle uyandılar. Ses berrak ve kusursuzdu. Kavalın sesi minor perdeden olmasına rağmen hiç değişmeyen bir neşeyle doluydu. Küçük bir gülümseme Sparhawk'm dudaklarında dolaştı ve Kalten'i sarsıp uyandırdı. "Misafirimiz var," dedi.
Kalten hızla doğrulup kılıcına uzandı, kavalın sesini duydu. "Güzel!" sırıttı. "Zamanı gelmişti. Onu yine göreceğime sevindim."

ilhanx

Çadırdan çıkıp etrafa bakındılar. Kar hâlâ yağıyor, inatçı pus geride ağaçların arasında duruyordu. Sephrenia ve Kurik, kadının
368

çadırının önündeki küçük bir ateşin başında oturuyorlardı.
Kalten kar içinde kalmış çevreye bakarak, "Nerede?" diye s« >r-du.
Sephrenia çayını yudumlayarak, "Burada," dedi sakince.
"Onu göremiyorum."
"Görmen gerekmiyor, Kalten. Bilmen gereken burada olduğu."
"Aynı şey değil, Sephrenia." Kalten'in sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.
"Sonunda dayanamadı ve yaptı, değil mi?" Kurik güldü.
"Ne yaptı?" diye sordu Sephrenia.
"Bir grup Kilise Şövalyesi'ni, Elene Tanrısı'mn burnunun dibinde ayarttı."
"Salaklaşma. Bunu yapmaz."
"Ya, öyle mi? Kalten'e bir göz at. Yüzündeki, bugüne kadar gördüğüm tapınmaya en yakın ifade. Şu anda sunağa benzer bir şey bulsa hemen önünde diz çökecektir."
"Saçma," dedi Kalten, utanmıştı. "Sadece ondan hoşlanıyorum. Etrafta olması kendimi iyi hissetmemi sağlıyor."
"Tabii," dedi kuşkuluca Kurik.
"Bilmem ki, konuyu Bevier bize katıla dek uzatsak mı?" diye uyardı Sephrenia. "İyisi mi onu şaşırtmayalım."
Diğerleri sırıtarak çadırlardan çıktılar. Ulath açıkça gülüyordu.
Neşeleri fazlasıyla yerine geldi. Soğuk ve kasvetli gün sanki güneşli gibiydi. Hatta atlar bile uyarılmış, yerlerinde duramıyorlardı. Sparhawk ve Berit onlara arpa vermeye gittiler. Faran normalde sabahı yüzünde bir nefret bakışıyla karşılardı ama bu özel günde çirkin, iri kırçıl sakin hatta dingin gözüktü. Dikkatle iri, yaygın bir kayın ağacına bakıyordu. Sparhawk o ağaca bir göz attı ve donup kaldı. Ağaç pus yüzünden net gözükmüyordu ama neşeli şarkısı ile onların umutsuzluğunu biraz önce uzaklaştıran tanıdık küçük kız figürünü çok rahat görebiliyordu. Flüt ilk defa gördüğü gibiydi. Örülmüş otlardan saç bandı pırıl pırıl siyah saçlarını çevreliyordu. Kısa, kuşaklı elbisesi hâlâ üzerindeydi ve çimen lekeli küçük ayakları bileklerinden kıvnlmıştı. İri, koyu gözleri doğru ona bakıyordu ve yanaklarında birer gamze izi vardı.
"Berit," dedi yavaşça Sparhawk, "bak."
Genç çırak döndü ve birden durdu. "Selam, Flüt," dedi, hiç şa-
369

şırmamış gözüküyordu.
Aphrael karşılık olarak küçük bir ses verip şarkısına devam etti. Sonra pus ağacın etrafında bir anafor yaptı, görüntü netleştiğinde Flüt artık orada değildi. Ama melodisi devam etti.
"İyi gözüküyor, değil mi?" dedi Berit.
"Başka nasıl olabilir ki?" Sparhawk güldü.
Bundan sonra günler hızlanmış gibi gözüktü. Kasvet ve yağan karın yavaşlattığı ilerleyişin yerini şimdi neredeyse bir tatil havası almıştı. Güldüler, şakalar yaptılar ve düzelmemesine rağmen havayı bile umursamadılar. Her akşam ve sabah kar yağmaya devam etti, her öğlen hafif yağmura döndü. Böylece yağmur gecenin biriktirdiği karı eritti, devamlı sulu karın içinde gitmelerine rağmen kar ilerlemelerine engel olacak kadar birikmedi. Giderlerlerken arada sırada Aphrael'in kavalının sesi pusların içinden süzülüp, onları yakaladı.
Pus ve çivi gibi çisenti altında yarı örtülü uzanan kurşun grisi Merjuk Körfezi'ne baktıkları tepenin üstüne çıktılarında birkaç gün geçmişti. Yakındaki sahilde yığın halinde bir araya toplanmış alçak binalar vardı.
"Albak olmalı," dedi Kalten. Yüzünü kuruladı ve dikkatle şehre baktı. "Hiç duman görmüyorum," diye belirtti. "Hayır, bir dakika. Sadece bir tane tüten baca var - şehrin merkezinin sağında."
"Oraya inmeliyiz," dedi Kurik. "Tekne çalmamız gerekecek."
Tepeden aşağı inerek Albak'a girdiler. Kaldırım taşlarıyla kaplanmamış sokaklar sulu karla örtülüydü; kar ezilip çamura dönüşmemişti. Bu da şehrin meskun olmadığının açık bir belirtisiydi. Meydana bakıyormuş gibi gözüken alçak, barakamsı bir binanın bacasından yükselen cılız, tek bir duman vardı. Ulath havayı kokladı. "Kokusundan çıkardığım kadarıyla bir meyhane," dedi.
Atlarından inip içeri girdiler. Duman lekeli kolonları olan oda küflü samanlarla kaplı, uzun ve alçaktı. Soğuk ve rutubetliydi de. Kötü kokuyordu. Penceresi yoktu. Tek ışık diğer uçta titreyerek yanan küçük

ilhanx

ateşin içinden geliyordu. Paçavralar giymiş bir kambur, ateşi beslemek için bir sırayı tekmeleyerek parçalıyordu. İçeri girmeleriyle, "Kim o?" diye bağırdı.
"Yolcular," diye Styricce cevapladı Sephrenia, ses tonu garip derecede yabancıydı. "Geceyi geçirmek için bir yer arıyoruz?"
370

"Burayı düşünmeyin," diye homurdandı kambur. "Burası benim yerim." Sıranın birkaç parçasını şömineye attı, yağlı bir battaniyeyi omuzlarına çekti, bir bira maşrapasını kendisine çekip, ellerini cılız ateşe doğru uzatarak, oturdu.
"Sevinerek başka yere gideceğiz," dedi Sephrenia. "Ama biraz bilgiye ihtiyacımız var."
"Git başkasına sor." Gözleri kısık Sephrenia'ya baktı. Gözleri tu
haf bir şekilde başka başka yönlere bakıyorlardı. Bir tarafı körmüş-
cesine bariz bir tavırla Sephrenia'ya baktı. \
Sephrenia saman dolu darmadağın odayı geçip, kaba davranan kamburun yanma geldi. "Buradaki tek kişi sen misin."
"Benim," dedi somurtkanca. "Geri kalanlar Lamorkand'a ölmeye gittiler. Ben burada öleceğim. Böylece o kadar çok yürümem gerekmeyecek. Şimdi defolun buradan."
Sephrenia kolunu uzattı ve sonra adamın sakalı hafif uzamış yüzünün önünde çevirdi. Yılan başı avucunun içinden kalktı, dili ileri geri hareket ediyordu. Yarı kör kambur yüzünü buruşturdu, Sephrenia'nm elinde ne tuttuğunu görmek için kafasını güçlükle bir o yana bir bu yana çevirdi. Sonra hafifçe doğrulup, çığlık attı ve bira maşrapasını dökerek taburesinden geri yuvarlandı.
"Selamlaman için izin yeriyorum," dedi acımasızca Sephrenia.
"Kim olduğunuzu bilmiyordum, Rahibe. Beni affedin, lütfen."
"Bakalım. Şehirde başka kimse var mı?"
"Kimse yok, Rahibe - sadece ben. Yolculuk edemeyecek kadar sakatım ve zor bela görebiliyorum. Beni geride bıraktılar."
"Bir grup yolcuyu arıyoruz - dört adam ve bir kadın. Birinin beyaz saçları var. Diğeri hayvana benziyor. Onları gördün mü?"
"Lütfen beni öldürmeyiniz."
"O zaman konuş."
"Dün birileri geçti. Onlar aradıklarınız olabilirler. Kesinlikle bir şey söyleyemiyorum çünkü yüzlerini görebileceğim kadar ateşin yanına gelmediler. Ama konuşmalarını duyabildim. Aka'ya ve oradan da başkente gideceklerini söylüyorlardı. Tassalk'ın teknesini çaldılar." Kambur yere oturup kollarını kavuşturdu ve kendi kendine inleyerek ritmik olarak sallanmaya başladı.
"Deli," dedi yavaşça Sparhawk'a Tynian.
"Evet," diye üzgünce onayladı Sparhawk.
371

"Hepsi gitti," diye bir şarkı mırıldanmaya başladı kambur. "Hepsi Azash için ölmeye gitti. Eleneleri öldür, sonra öl. Azash ölüm sever. Hepsi ölür. Hepsi ölür. Hepsi Azash için ölür."
"Bir tekne alacağız," diye sayıklamasını boldü Sephrenia.
"Al. Kimse geri gelmeyecek. Hepsi ölüyor, Azash onlan yiyecek."
Sephrenia ona arkasını döndü ve diğerlerinin bulunduğu yere geldi. "Şimdi buradan ayrılıyoruz," dedi çelik gibi sert bir tonla.
"Ona ne olacak?" diye sordu Talen, sesi kısıktı. "Burada tek başına ve neredeyse kör."
"Ölecek," diye sert bir ses tonuyla cevapladı Sephrenia.
"Tek başına mı?" Talen'in sesi rahatsızdı.
"Herkes tek başına ölür, Talen." Sephrenia kararlı bir biçimde onları kokan meyhaneden dışarı çıkardı.
Ama dışarı çıkar çıkmaz, direncini yitirdi ve ağladı.
Sparhawk eyer torbasına gidip haritasını aldı. Çatık kaşlarla onu inceledi. "Martel niçin Aka'ya gidiyor ki?" diye Tynian'a mırıldandı. "Yolundan fersahlarca uzakta."
"Aka'dan Zemoch'a bir yol var," dedi Tynian, haritayı göstererek. "Onu çok zorladık, herhalde atları yorgunluktan tükenmiş durumdadır."
"Belki de öyledir," diye onayladı Sparhawk. "Ve Martel asla yol dışına çıkıp dağ bayırdan gitmekten hoşlanmaz."
"Biz de aynı yolu takip edecek miyiz?"

ilhanx

"Sanmam. Teknelerden fazla anlamaz, bu yüzden körfezde birkaç gün boğuşacaktır. Ama Kurik denizci, bizi karşıya geçirebilir. Doğu kıyısından başkente üç günde gidebileceğiz. Hâlâ ondan önce oraya varabiliriz, Kurik, gidip bir tekne bulalım."
SPARHAWK, KURİK'İN SEÇTİĞİ kalafatlanmış, geniş salapuryanın küpeştesine dayanıyordu. Rüzgâr batıdan hafifçe dönerek esiyordu. Tekneleri körfezin çırpıntılı sularını yararak hızla doğuya doğru ilerliyordu. Ceketine uzanıp Ehlana'nm mektubunu çıkardı.
Aşkım, Her şey yolunda gittiyse, şu anda Zemoch sınırına çok yakınsın - ve her şeyin yolunda gittiğine inanmak zorundayım yoksa
372

çıldırırım. Sen ve arkadaşların başarılı olacaksınız, çok sevgili Sparhawk'im. Bunu sanki bana Tanrı'nm kendisi söylemiş gibi biliyorum. Hayatlarımız tuhaf bir şekilde kontrol altında, sevgilim. Birbirimizi sevmek - ve evlenmek - için yaratılmışız. Sanırım gerçekten bu konuda başka tercihimiz yoktu - zaten kesinlikle başka tercih de yapmazdım. Birbirimizle karşılaşmamız ve evliliğimiz çok büyük bir düzenin parçası - aynı arkadaşlarının bir araya toplanması gibi. Bütün dünyada seninle at binen bu muhteşem adamlardan başka kim sana yardım etmeye uygun olabilirdi ki? Kalten, Kurik, Tynian, Ulath, Bevier ve genç, cesur Berit. Hepsi sana sevgi ve ortak bir amaç için katıldılar. Yanında bu adamlarlara beraber kesinlikle kaybedemezsin, aşkım. Çabuk ol, fedaim. Çabuk ol kocam. Yenilmez arkadaşlarını tarihi düşmanımızın inine götür ve orada onunla karşılaş. Şövalye Sparhawk avcunda Bhelliom ile geldiğinde, bırak Azash titresin. Cehennem'in bütün güçleri bile Şövalye Spar-hawk'i yenemez. Çabuk ol, aşkım ve biHd sadece Bhelliom ile değil benim sevgimle de silahlanmış durumdasın.
Seni seviyorum, Ehlana.
Sparhawk mektubu birkaç sefer okudu. Eşinin hitabet konusunda çok yetenekli olduğunu düşündü. Mesaj heyecanlandırıcı gözükse de, o biraz daha az zarif, biraz daha fazla samimi olmasını tercih edebilirdi. Ama yansıttığı duyguların Ehlana'nın içinden geldiğini biliyordu. Zarifçe belirlenmiş sözlere düşkünlüğü kendini bir şekilde aralarına sokmuştu. "Tamam," diye iç çekti. "Birbirimizi tanıdıkça daha da rahatlayacaktır."
Berit'in güverteye çıkması Sparhawk'a bir şey hatırlattı. Mektubu hızla tekrar okuyup bir karar verdi. "Berit," diye seslendi, "seninle biraz konuşabilir miyim?"
'Tabii ki Sör Sparhawk."
"Sanırım bundan hoşlanırsın." Sparhawk mektubu verdi.
Berit baktı. "Ama bu özel, Sör Sparhawk," diye itiraz etti.
"Sanırım, seninle de ilgili. Son zamanlarda yaşadığın bir sorunu çözmene yardım edebilir."
Berit mektubu okudu ve yüzüne garip bir ifade geldi.
373

"Yardımı oldu mu?" diye sordu Sparhawk.
Berit kızardı. "Bi - biliyor muydunuz?" diye kekeledi.
Sparhawk yüzünü buruşturarak gülümsedi. "Senin buna inanmanın zor olacağmı biliyorum, dostum ama ben de bir zamanlar gençtim. Sana olanlar yaşayan her genç adama olmuştur. Bende saraya ilk gidişimde olmuştu. O genç, soylu bir kadmdı. Güneşin onun gözlerinde doğup battığından kesinlikle emindim. Bazen hâlâ onu düşünürüm - doğrusu oldukça sevencen bir şekilde. Şüphesiz, şimdi yaşlı ama bana baktığında gözleri beni hâlâ güçsüzleştirir." . "Ama siz evlisiniz, Sör Sparhawk."
"Bu oldukça yeni ve o genç soylu kadına hissettiklerimle bir ilgisi yok. Rüyalarının çoğunu Ehlana ile boşuna harcayacağını sanıyorum. Bu tip durumlarda hepimiz bunu yaparız belki de bizi daha iyi bir adam haline sokan da budur."
"Gerçekten kraliçeye söylemeyeceksiniz." Berit şok olmuştu.
"Kesinlikle hayır. Bu onu ilgilendirmez. Bu yüzden niye canını sıkayım ki? Burada belirtmeye çalıştığım şey, hissettiklerinin büyümeye başlamanın bir parçası olduğu, Berit. Herkes aynı yoldan geçer - eğer şanslı ise."
"O zaman benden nefret etmiyorsunuz, Sör Sparhawk?"
"Nefret etmek mi? Aman Tanrım, hayır. Bazı- genç tatlı kızlar için böyle şeyler hissetmeseydin beni hayal kırıklığına uğratırdın."
Berit iç çekti. "Teşekkür ederim, Sör Sparhawk."
"Çok geçmeden tam bir Pandion Şövalyesi olacaksın ve biz kardeş olacağız. Ne dersin şu 'Sör'ü bırakabilir miyiz? Sadece Sparhawk yeterli. Az çok ismimi biliyorum."
"Nasıl istersen, Sparhawk." Arkadaşına mektubunu uzattı.
"Niye onu benim için saklamıyorsun? Torbam karmakarışık; onu kaybetmek istemem."

ilhanx

Sonra ikisi, neredeyse omuzlan birbirine değerek, yardıma ihtiyacı var mı diye Kurik'e bakmak için kıça gittiler.
O akşam demir attılar. Ertesi sabah kalktıklarında gökyüzü hâlâ kurşuni olmasına rağmen yağmur ve karın geçtiğini gördüler.
Berit kıçtan gelip, "O bulut gene orada, Sparhawk," diye bildirdi. "Oldukça gerimizde ama kesinlikle orada."
Sparhawk kıça baktı. Açıkça gördü. Çok korkutucu gözükmüyordu. Her zaman görüşünün tam kıyısında dolaşan belirsiz bir göl-

geyken isimlendiremediği bir dehşet hissiyle doldurmuştu onu. Şimdi onu küçük bir baş belasmdan biraz daha büyük görüp çok dikkatli olmalıydı. Her şeyden önce o hâlâ tehlikeliydi. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Öyle gözüküyor ki bir Tanrı bile falso yapabilir, etkisini abartmak için bir şeyi zorlayabilirdi.
"Niye o şeyi Bhelliom ile küçük parçalara ayırmıyorsun, Spar-hawk?" diye sinirlice sordu Kalten.
"Çünkü tekrar birleşebilir. Niye boşuna çaba harcayayım?"
"Yani hiçbir şey yapmayacak mısın?"
"Tabii ki yapacağım."
"Ne?"
"Onu umursamayacağım."
Öğlene doğru karlı bir sahile ulaşıp atları suda yürüterek kıyıya çıkardılar ve tekneyi akıntıya bıraktılar. Sonra atlarına binip içerlere doğru yola çıktılar.
Körfezin doğu kıyısı batıdaki dağlardan daha çoraktı, kayalık tepeler toz gibi karın içine yuvalanmış, ince siyah kum tabakalarıyla kaplıydı. Rüzgâr çok soğuktu. Onlar acele ettikçe, onları yutmak için toz ve kar bulutlan kaldırıyordu. Sonsuz gözüken alacakaranlığın içinde atlarım sürdüler. Ağız ve burunları atkılarla örtülüydü.
"Yavaş bir yolculuk," diye kısaca fikrini belirtti Ulath, gözlerinden tozlan dikkatle silkelerken. "Martel'in Aka yoluyla gitme kararı bilgece olabilir."
"Aka'dan Zemoch'a giden yolun da en az bu kadar karla karlı ve tozlu olduğundan eminim," dedi Sparhawk. Hafifçe gülümsedi. "Martel titiz biridir. Kirlenmekten nefret eder. Birkaç kilo karla karışık ince siyah kumu boynunun arkasından aşağı serpmek fikri nedense hoşuma gidiyor."
"Bu çok bayağı, Sparhawk," diye azarladı Sephrenia.
"Biliyorum. Bazen böyleyim."
Akşam bir mağaraya sığındılar. Sabah dışarı çıktıklarında gökyüzünün açılmış olduğunu gördüler. Bu seferde rüzgâr başlamıştı ve sonsuz toz bulutları yaratıyordu.
Berit sorumluluklarını ciddiye alan biriydi. İlk ışıkla etrafa göz atma görevini üzerine almıştı, diğerleri mağaranm ağzında toplanırken geri dönüyordu. Yaklaştığında yüzündeki tiksinti ifadesini açıkça görebildiler. "Orada birileri var, Sparhawk," dedi attan inerken.

"Askerler mi?"
"Hayır. Yanlarında yaşlı insanlar, kadınlar ve çocuklar var. Sadece birkaç silahları var ama nasıl kullanacaklarını bilmiyorlarmış gibi gözüküyor."
"Ne yapıyorlar?" diye sordu Kalten.
Berit sinirlice öksürdü ve etrafına bakındı. "Gerçekten söylememeyi tercih ederim, Sör Kalten. Ve Leydi Sephrenia'nm onları görmesini isteyeceğimizi sanmam. Üzerinde kilden bir heykel olan bir sunak kurmuşlar ve insanların toplum içinde yapamayacağı türden şeyler yapıyorlar. Sanırım sadece bir grup bozulmuş köylü."
"Sephrenia'ya söylesek iyi olur," diye karar verdi Sparhawk.
"Bunu yapamam, Sparhawk," dedi Berit, kızararak. "Onun önünde ne yaptıklarını tarif edemem."
"Genelleştir, Berit. Çok ayrıntıya girmen gerekmiyor."
Bununla beraber Sephrenia meraklı olduğunu ispat etti. "Tam olarak ne yapıyorlar, Berit?"
Berit suçlarcasma Sparhawk'a, "Soracağım biliyordum," diye mırıldandı. "Onlar - şey - hayvanları kurban ediyorlar. Leydi Sephrenia ve üzerlerinde hiçbir giysi yok - bu soğuğa rağmen. Kurbanların kanlarını vücutlarına sürüyorlar ve onlar - şey -"
"Evet," dedi Sephrenia. "Bu ayini bilirim. İnsanları tanımla. Styriclere mi benziyorlar. Yoksa daha çok Eleneye mi?"
"Çoğunun açık renk saçları var, Leydi Sephrenia."

ilhanx

"Ah," dedi Sephrenia, "o zaman kim oldukları belli. Herhangi bir tehlike teşkil etmiyorlar. Ama o put başka bir mesele. Onu arkamızda bırakamayız. Parçalamamız gerekiyor."
"Ghasek'de, mahzendekini kırma nedenimiz de aynı mıydı?" diye sordu Kalten.
"Tamamen öyle." Sephrenia yüzünü astı. "Bunu söylememem gerekiyor ama Genç Tanrılar Azash'ı Ghanda yakınındaki bir türbedeki kil bir puta hapsettiklerinde büyük bir hata yaptılar. Bu fikir yeterli gibi gözüküyordu ama bir şeyi gözden kaçırmışlardı. Put insanlar tarafından çoğaltılabilir ve belirli ayinler yapılırsa Azash'm Ruhu kopyalarına girebilir."
"Ne yapabiliriz?" diye sordu Bevier.
"Ayini bitmeden gider putu parçalarız."
Kanyondaki çıplak Zemochların hiçbiri temizi değildi, saçları

keçe gibi karmakarışıktı. Sparhawk daha önce giysilerin insan çirkinliğini bu kadar gizlediğini fark etmemişti. Çıplak tapınan güruh köylü ve çobanlardan oluşmuş gibiydi. Örme zırhlı şövalyelerin paldır küldür üzerlerine dalmalarıyla korku çığlıkları attılar. Saldırganların Zemoch kılığında olmaları şaşkınlıklarını daha da arttırdı. Dehşetten bağırarak oraya buraya kaçıştılar.
İçlerinden dört tanesi kaba dini cüppeler giyiyordu. Biraz önce keçi kurban ettikleri sunağın önünde duruyorlardı. İçlerinden üçü gözlerine inanamayarak donup kalmıştı ama dar kafalı, çarpık çurpuk sakallı bir adam olan dördüncüsü parmaklarını oynatıp, gözü dönmüş şekilde Styric dilinde konuşuyordu. Bir grup hayaletimsi görüntü ortaya çıkardı ama bunlar acemice yapılmış gibiydi.
Şövalyeler kaçışan kalabalığın ve hayaletlerin içine daldılar.
"Tanrımızı koruyun!" diye tiz bir çığlık attı rahip, dudakları köpüklerle kaplanmıştı. Cemaati bunu yapmamayı tercih etti.
Yamru yumru sunağın üzerindeki put sanki yazın öğle sıcağında titrekçe parıldayarak dalgalanır gözüken uzaktaki bir tepe gibi hafifçe kımıldıyordu. Puttan dalga dalga saf kötülük gelmeye başladı ve hava birden ölümcül derecede soğudu. Sparhawk birden güçsüz düşmeye başladığını hissetti, Faran sendeledi. Sonra sunağın önündeki toprak kabarıyormuş gibi gözüktü. Toprağın altında bir şey kımıldıyordu. Bu o kadar berbat bir şeydi ki Sparhawk miğdesini bulandıran bir tiksintiyle gözlerini kaçırdı. Yer kabarıp alçaldı ve Sparhawk kalbine soğuk bir korkunun yapıştığını hissetti. Gözleri kararmaya başladı.
"Hayır!" diye çınladı Sephrenia'nm sesi. "Dayan! Sana zarar veremez!" Styric dilinde konuşup elini hızla ileri uzattı. Ortaya çıkan şey önce parlaktı ve bir elmadan büyük değildi ama havada yükseldikçe genişledi, sanki ortaya putun önünde havada asılı duran bir güneş çıkarmış gibi gittikçe daha parladı. Bu güneş yanında yaz gibi bir sıcaklık getirip ölümcül soğuğu ısıttı. Yer huzursuz kımıldamasını kesti ve put tekrar donup haraketsizleşti.
Kurik korkan atını mahmuzlayıp iri, ağır gürzünü bir kere daha salladı. Biçimsiz put darbeyle parçalandı ve etrafa dağıldı. . Çıplak Zemochlar tam bir umutsuzluk ile feryadı bastılar.

yirmi beşinci bölüm
SEPHRENİA, ÜRPEREREK ÇIPLAK Zemochlara bakarken, "Onları topla, Sparhawk," dedi. Sunağa baktı. "Talen, putun bütün parçalarını bir araya getir. Onları burada bırakmayacağız."
Çocuk onunla tartışmadı bile.
"Toplama" pek uzun sürmedi. Çıplak, silahsız insanlar zırhlı adamlar ellerinde keskin demirlerle emir vermeye başladığında genelde karşı koymazlar. Gerçi, dar kafalı rahip bağırmaya devam etse de dayak atmaları için herhangi bir sebep yaratmama konusunda çok dikkatliydi. "Dönmeler!" diye uludu. "İffeti bozulmuşlar! Azash'ı çağıracağım ki -" Sözleri Sephrenia'nm kolunu uzatıp yılan başının dili dışarda oynayarak avucunun içinden yukarı kalkmasıyla vıraklamaya dönüştü, azalıp kayboldu. Dışan pırtlamış gözlerle sürüngenin hareket eden görüntüsüne bakakaldı. Sonra yığıldı ve Sephrenia'nm önünde yere kapandı.
Sephrenia sertçe etrafına bakındı. Diğer Zemochlar da dehşet içinde yere çökmüşlerdi. "Sapıklar!" diye yozlaşmış Zemoch lehçesiyle söylendi. "Ayininiz yüzyıllardır yasak. Yüce Azash'a itaat etmemeyi niçin seçtiniz?"
"Rahiplerimiz bizi ayarth, heybetli Rahibe," diye çabucak konuştu saçı başı birbirine girmiş biri. "Ayinimizin yasaklanmasının bir Styric küfürü olduğunu anlattılar. Bizi gerçek Tanrı'dan uzaklaştıranların aramızdaki Styricler olduğunu söylediler." Sephrenia'nm bir Styric olduğunu fark etmememiş gibiydi. "Biz Elene-yiz," dedi gururla, "ve seçilenler olduğumuzu biliyoruz."

ilhanx

Sephrenia, Kilise Şövalyeleri'ne çok şey anlatan bir bakış attı. Sonra da önünde yaltaklanan yıkanmamış "Elene" baldın çıplaklarından oluşan gruba baktı. Bir kere konuştu mu yıkıcı bir suçlama yapacakmış gibi nefesini tutmuştu. Fakat, bunun yerine, nefe-

sini bıraktı. Konuşmaya başladığında sesi tarafsızdı. "Siz kaybolmuşsunuz ve kutsal savaşlarmdaki yurttaşlarınıza katılamıyorsunuz. Şimdi evlerinize döneceksiniz. Merjuk ya da daha ilerisine gidin ve bir daha buraya gelmeye cüret etmeyin. Sizi öldürmesin diye de Azash'ın tapmağının yanına girmeye kalkmayın."
"Rahiplerimizi asacak mıyız?" diye umutla sordu dağınık saçlı adam, "yoksa yakacak mıyız?"
"Hayır. Tanrımız inanan ister, ceset değil. Bundan böyle kendinizi sadece mevsim ayinleriyle uzlaşma ve arınma ayinlerine vereceksiniz. Çocuk gibisiniz ve çocuk gibi tapınacaksınız. Şimdi gidin!" Sephrenia kolunu uzattı ve yılan yavaş yavaş genişleyip, büyüyerek yılandan çok bir ejdere dönüşüp avucundan yükseldi. Ejder kükredi ve ağzından kara alevler fışkırdı.
Zemochlar kaçıştı.
"En azından birini asmalarına izin verecektin," dedi Kalten. v_
"Hayır," diye cevapladı Sephrenia. "Ben onları biraz önce farklı bir dinin yoluna soktum, o din öldürmeyi yasaklar."
"Onlar Elene, Leydi Sephrenia," diye itiraz etti Bevier. "Onlara Elene dinini izlemelerini öğütlemeniz gerekiyordu."
"Bütün ön yargılan ve tutarsızlıklarıyla mı, Bevier?" diye sordu Sephrenia. "Hayır, bence öyle değil. Onlara daha nazik bir yol gösterdim. Talen, hâlâ bitiremedin mi?"
"Bulabildiğim bütün parçaları topladım, Sephrenia."
"Onları yanında getir." Arkasından beyaz kısrağını döndürüp kaba sunaktan uzaklaştı.
Mağaraya dönüp eşyalarını topladılar ve tekrar yola çıktılar.
"Nerelilerdi?" diye Sephrenia'ya sordu Sparhawk, insanın içini donduran soğukta ilerlerken.
"Kuzeydoğu Zemoch'dan, Merjuk'un kuzeyindeki steplerden. Onlar medeni insanlarla sizin gibi bağlantı kurmanın avantajlarından yararlanamamış ilkel Eleneler."
"Styricler mi, demek istedin?"
"Doğal olarak. Başka medeni insan var mı?"
"Nazik ol," diye çıkıştı Sparhawk.
Sephrenia gülümsedi. "Azash'a tapınmaya grup seksini dahil etmek Otha'nm stratejisinin bir parçası. Bu Eleneleri kazandırdı. Otha da bir Elene ve ırkmızdaki bu tür iştahın ne kadar güçlü ol-

duğunu biliyor. Biz Styriclerin çok daha değişik sapkınlıkları var. Azash gerçekte bunları tercih eder ama ülkenin içlerindeki ilkeller hâlâ eski tarza bağlılar. Karşılaştırıldığında zararsızdırlar."
Talen yanlarına geldi. "Put parçalarım ne yapmamı istiyorsun?"
"Yaklaşık her mil de bir tanesini at Onları adam akıllı dağıt. Ayin yeni başlamıştı. Birinin parçaları toplayıp tekrar bir araya getirmesini istemeyiz. Bulut yeteri kadar sorun. Azash'm kendisinin de arkamızda olmasını istemiyoruz."
"Amin," dedi ateşlice Talen. Atını kenara sürüp üzengisi üzerinde yükseldi ve bir kil parçasını ilerilere fırlatıp attı.
"O zaman güvendeyiz, değil mi?" dedi Sparhawk, "put parçalandı, yani Talen parçaları dağıtmayı bitirdikten sonra?"
"Hiç de değil, bir tanem. Bulut hâlâ orada."
"Ama bulut gerçek bir zarar veremez, Sephrenia. Korkmamızı, hüzünlenmemizi sağladı ama hepsi o - Flüt bizim için bu işi halletti. Bulutun en iyi yapabileceği buysa, pek tehlikeli değil."
"Kendine fazla güvenme, Sparhawk," diye uyardı Sephrenia. "Bulut - veya gölge - büyük ihtimalle Azash'm bir yaratığı ve bu onu en az Damork veya Arayıcı kadar tehlikeli yapar."
Doğuya doğru gittikçe ne arazi ne de hava iyileşti. Soğuk iliklere işliyordu ve dalga dalga siyah toz bulutları gökyüzünü kaplamıştı. Gördükleri bütün bitkiler bodur ve cılızdı. Keçi yolu gibi bir patikayı izliyorlardı ama oraya buraya amaçsız biçimde gitmesi onun insandan çok yabani bir sığır yolu olduğunu gösteriyordu. Su kuyuları nadirdi ve içlerindeki su donmuştu bu yüzden atlara vermek için eritmeleri gerekiyordu.
Ulath birden ağzını ve burnunu örtüğü kumaşı çekip, "Tanrının cezası toz!" diye gökyüzüne bağırdı.
"Sakin ol," dedi Tynian.

ilhanx

Ulath tozun içine tükürdü, "Bütün bunların ne anlamı var? Nereye gittiğimizi bile bilemiyoruz!" Kumaşı tekrar yüzüne örttü ve kendi kendine homurdanarak yola devam etti.
Atlar ağır ağır zor yürüyüşlerine devam ettiler. Toynakları donmuş tozlardan küçük bulutlar çıkarıyorlardı.
Merjuk Körfezi'nin batısındaki dağlarda üzerlerine çöken melankolinin geri döndüğü ortadaydı. Sparhawk bir gözünü etraftaki derin vadilere, kaya çıkıntılarına dikip bir yandan Ja arkadaşları-

ran kötüye giden ruh hallerini üzüntü ve dikkatle izleyerek at sürüyordu.
Bevier ile Tynian ciddi, derin bir konuşmaya dalmışlardı. "Bu bir günahtır," dedi inatla Bevier. "Bunu teklif etmek bile sapkınlık ve küfürdür. Kilise'nin pederleri buna çözüm buldu ve bu çözüm Tanrı'dan, o Tanrı'mnmış gibi geliyormuş. Böylece Tanrı'nm kendisi bize Onun ve sadece Onun ilahi olduğunu söyler."
"Ama -" diye itiraz etmeye başladı Tynian.
"Beni dinle, dostum," dedi Bevier. "Tanrı bize başka ilah olma dığını söylediği için bizim başka bir şeye inanmamız en büyük gü nahtır. Çocuksu bir hurafe üzerine kurulu bir işe giriştik. Zemoch- ları bir tehlike olduğu kesin ama onlar aynı Eshandistler gibi dün yevi bir tehlike. Doğaüstü yandaşları yok. Sadece kâfir düşmanları mızın hasta hayal güçlerinde var olan efsanevi bir düşmanı araya rak hayatlarımızı boşa harcıyoruz. Birazdan bu konuda Spar- hawk'i ikna edeceğim. Bu beyhude işi terk etmeye razı olabileceği konusunda hiçbir şüphem yok." \
"Bu en iyisi," diye şüpheli olsa da onayladı Tynian. İkisi de Sparhawk'm açıkça duyabilecek mesafede olduğunun farkında değillermiş gibi gözüküyorlardı.
"Onunla konuşman gerekiyor, Kurik," diyordu Sparhawk'm silahtarına Kalten. "Bir tek şansımız bile yok."
"Sen söyle," diye homurdandı Kurik. "Ben hizmetkârım. Lorduma intihara meyilli bir deli olduğunu söylemek bana düşmez."
"Arkasına dolanıp, onu yakalalayıp bağlayacağımıza dürüstçe inanıyorum. Biliyorsun ki sadece kendi hayatımı kurtarmaya çalışmıyorum. Onunkini de kurtarmaya çalışıyorum."
"Ben de öyle düşünüyorum, Kalten."
"Geliyorlar!" diye bağırıp bir toz bulutunu işaret etti Berit. "Silahlarınızı çekin!"
Sparhawk'm arkadaşlarının savaş naraları tiz ve panik doluydu. Saldırılarında bir umutsuzluk havası vardı. Kılıçları ve baltaları insafsız bir havada savrularak toz bulutuna daldılar.
"Onlara yardım et, Sparhawk," diye tiz bir sesle bağırdı Talen.
"Onlara ne için yardım edeyim?"
"Canavarlar! Hepsi ölecek!"
"Bunu hiç sanmıyorum, Talen," dedi sakince Sparhawk, silah-

larıyla toz bulutunu döven arkadaşlarını izliyordu. "Karşılaştıkları şeyden çok daha iyiler."
Talen bir an ona gözlerini dikerek baktı, sonra kendi kendine küfrederek atını birkaç metre ileri sürdü.
"Anladığım kadarıyla sen de o tozların içinde bir şey görmüyorsun," dedi sakince Sephrenia.
"Doğru, küçük ana, sadece toz."
"Haydi hemen şunu halledelim." Sephrenia kısaca Styric dilinde konuşup sonra da eliyle hareketler yaptı.
Büyük dalgalar halinde ilerleyen toz bulutu bir an için ürperip ürkmüş gibi gözüktü. Sonra yere doğru kayarken uzun, duyulabilir bir inilti sesi çıkardı.
Ulath etrafına bakınıp baltasını havada salladı, "Nereye gittiler?"
Diğerleri de aynı şekilde afallamış gibiydi. Sparhawk'a yönelik bakışları kasvetli bir şüpheye sahipti.
Sonra ondan uzak durdular, ona sık sık düşmanlık dolu kaçamak bakışlar atıp, birbirleriyle fısıldaşarak çatık kaşlarla yola devam ettiler. O akşamki kampı sıhhi olmayan, hasta görünüşlü çürümüş bir kil yığınından çıkıntı yapmış, soluk yüzeyi kumdan aşınmış kayalığın rüzgâr altı bölümünde kurdular. Yemekleri Sparhawk pişirdi. Arkadaşları âdet olduğu üzere yemekten sonra onunla eğlenmeyi tercih etmediler. O da tiksintiyle başını sallayıp battaniyelerinin yanma gitti.
"UYANIN, AZİZ ŞÖVALYE, bu sizi hoşnut edecek." Ses yumuşak ve nazikti. Sevgi dolu gibiydi. Sparhawk gözlerini açtı. Kendini parlak renklerle süslü bir çadırda buldu. Çadırın açık kapısının ilerisinde tamamı

ilhanx

yabani çiçeklerle dolu geniş, yeşil bir çayır vardı. Etrafta koca, asırlık ağaçlar vardı. Dalları güzel kokulu çiçeklerle doluydu. Ağaçların ötesinde parıldayan koyu mavi renkli, yansıyan güneş ışığıyla süslü bir deniz uzanıyordu. Gökyüzü daha önce var olan hiçbir gökyüzüne benzemiyordu. O altındaki bütün dünyayı kutsayarak cennetin bütün kubbesini kaplayan bir gök-kuşağıydı. Sparhawk'i uyandıran sesin sahibi onu burnuyla hafifçe dürtüp çadırın halı ile kaplı zeminine ön toynaklarından biriyle sabırsızca vuruyordu. Bir dişi geyik olmak için çok ufaktı. Derisi neredeyse akkor gibi göz kamaştıran bir beyazlıktaydı. Gözleri ko-

caman ve tatlı kahverengiydi. Uysallık, güven ve insanın yüreğine işleyen bir tatlılık yansıtıyordu. Yine de tavrı ısrarcıydı. Kesinlikle ayağa kalkmasını istiyordu.
"Çok mu uyudum?" diye onu gücendirebileceğinden endişe ederek sordu.
"Siz yorgundunuz, Aziz Şövalye," diye gayri ihtiyari cevapladı. "Özenle giyininiz," diye nazikçe talimat verdi, "çünkü sizi bu alemi yöneten ve bütün tebasmın ona hayran olduğu sahibemin huzuruna çıkaracağım."
Sparhawk sevecenlikle hayvanın karbeyazı boynuna hafif hafif vurdu. Hayvanın gözleri sevgiyle mest oldu. Sparhawk ayağa kalkıp zırhına baktı. Olması gerektiği gibi zırhı siyah amber rengi ve gümüş kabartmalarla süslüydü. Üzerine giydiğinde örümcek ağından hafif olduğunu fark ederek sevindi. Zırh çelik değildi. Koca kılıcı rahatsızlık vermesine rağmen, onun üstü mücevherlerle süslü denizin kuşattığı, rengarenk gökyüzünün altında mutlulukla uzanan bu periler ülkesinde bir süsten başka bir şey olmadığını biliyordu. Burada tehlike, nefret, fikir ayrılığı yoktu. Bütün her şey barış ve sevgi içinde yaşıyordu.
"Acele etmemiz gerekiyor," dedi beyaz geyik. "Teknemiz ileride büyülü gökyüzümüzün asla değişmeyen ışığında başı boşluğa terk edilmiş bir şekilde oynayan minik dalgaların olduğu kumsalda bizi bekliyor."
Dişi geyik, onu insanı baştan çıkaracak kadar güzel kokan, çiçeklerle bezeli çayırdan titiz ve narin adımlarla geçirdi.
Koca ayaklı ve hantal yavruları çimenlerin üzerinde maskaraca bir yırtıcılıkla tepişirlerken sırtını ılık sabah güneşine verip tembel tembel oturan beyaz bir dişi kaplanın yanından geçtiler. Beyaz geyik dişi kaplanın suratına burnunu dokundurmak için kısa bir süre durdu. Bunun karşılığında karbeyazı yüzünün bir yanını çenesinden kulağının ucuna kadar ıslatan dev gibi pembe bir dilin koca, sevecen darbesiyle ödüllendirildi.
Sparhawk asırlık ağaçların altındaki mavimsi gölgeye doğru çayırı geçen beyaz geyiği takip ederken uçları çiçekli otlar ılık meltemle eğildiler. Ağaçların ilerisinde, bembeyaz çakıllardan dik kıyı yavaş yavaş gökmavisi denize doğru iniyordu; orada bekleyen bir gemiden çok kuşa benzeyen bir tekneydi. Pruvası narin ve bir kuğu boynu gibi zarifti. İki karbeyazı yelken, meşeden yapılma gü-

vertesinden yükseliyordu ve palamarlarına sanki yola çıkmaya he-vesliymişcesine bağlanmıştı.
Sparhawk beyaz geyiği düşünerek eğildi, bir elini göğsünün altına diğerini sağrısına yerleştirerek kolayca kaldırdı. Geyik debelenmeye çalışmadı ama koca gözlerinde bir anlık endişe belirdi.
"Kendinizi rahat bırakın," dedi Sparhawk. "Sizi gemiye götüreceğim böylece suların ani soğuğuyla karşılaşmayacaksınız."
"Çok naziksiniz, kibar şövalye," dedi dişi geyik, çenesini güvenerek omuzuna koyarken, Sparhawk kararlı adımlarla neşeli, küçük dalgacıkların içinde ilerledi.
Onlar güverteye çıkar çıkmaz, hevesli tekne dalgaları cesurca göğüsleyerek ileri fırladı. Gidecekleri yer kısa zamanda önlerinde belirdi. Burası üzeri hayal gücünün çok ötesinde, eski bir kutsal koru ile kaplı, küçük, yemyeşil bir adaydı. Sparhawk yayılan koca dalların arasından bir tapınağın ışıldayan mermer sütunlarını net bir şekilde görebildi.
Narinliği kendisininkinden daha az olmayan ve havai meltemin kaprislerini önemsemeyen bir başka tekne de safir denizde onları çağıran küçük adaya doğru ilerliyordu. Altın bir kıyıya çıktıklarında Sör Sparhawk arkadaşlarının sevgi dolu yüzlerini tanıdı. Sör Kalten, sadık ve samimi; Sör Ulath, boğa gücünde ve aslan gibi cesur; Sör -"
Sparhawk kafasındaki aşırı anlatımı ve insanın içini bayıltan görüntüyü silmek için kafasını sallayarak yan uyandı.
Bir yerlerde minik bir ayak öfkeyle yere vurdu. "Bu beni gerçekten kızdırır, Sparhawk!" diye azarladı tanıdık bir ses. "Şimdi hemen tekrar uyu!"
Yiğit şövalyeler birbirlerine sabah maceralarını anlatarak küçük adanın tepesindeki sorguç gibi koruya çıkan hafif yokuşu yavaş yavaş tırmandılar. Sör Kalten'e beyaz bir porsuk rehberlik ediyordu, Sör

ilhanx

Tynian'a beyaz bir aslan, Sör Ulath'a kocaman bir beyaz ayı ve Sör Beviefe kar beyazı bir kumru. Genç şövalye - olacak -Berit'e beyaz bir kuzu, Kurik'e sadık beyaz bir av köpeği ve Ta-len'e de ermin kürklü bir vizon yol gösteriyordu.
Sephrenia beyazlar içinde, alnında çiçek bir çelenkle tapmağın mermer basamaklarında bekliyordu, canlı olan diğer her şeyden daha yaşlı gözüken bir meşe ağacının üzerinde sakince oturan bu

periler diyarmın kraliçesi, Çocuk-Tannça Aphrael'di. Kaba işçi önlüğü yerine uzun bir elbise giymişti, başında ışıktan bir taç vardı. Kavalın neşeli bahanesi artık gerekli değildi ve sesini saf bir selam şarkısıyla yükseltti. Sonra ayağa kalkıp sanki bir merdivenden ini-yormuş gibi boşlukta yavaşça aşağı doğru yürüdü. Kutsal korunun serin, gür çimenlerinin üzerine ulaştığında hokka gibi minik ağzıyla düzinelerce öpücük vererek aralarında dönüp, gülerek dans etti. Minicik ayaklan yumuşak çimenleri hafifçe ezmesine rağmen Sparhawk bu yeşilimsi izlerin kaynağının her zaman onun aklını karıştırdığını fark etti. Aphrael kahramanlan onun yüce huzuruna getiren karbeyazı yaratıkları bile öptü. Sparhawk bütün çabasıyla onları kafasından uzaklaştırmaya çalışmasına rağmen aklına bir sürü cafcaflı söz geldi ve içinden inledi. Aphrael onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladı, küçük kollarını boynuna doladı ve ona bir yığın öpücük verdi. "Benimla dalga geçmeyi bırakmazsan," diye kulağına mınldandı, "zırhını üzerinden çıkarıp, seni koyunlarla otlatacağım."
"Hatamı affediniz, Kutsal Kişi." Sparhawk sırıttı. \
Aphrael güldü, tekrar öptü. Sephrenia bir zamanlar Aphrael'in öpmekten hoşlandığını belirtmişti. Değişmediği gözüküyordu.
İnsanın hayatında görmediği meyvelerle kahvaltı yaptılar, sonra kuşlar kutsal korunun dallarının üzerinden neşeli şarkılar şakırken tembelce yumuşak çimenlerin üzerine uzandılar. Sonra Aphrael ayağa kalktı ve grubu bir kere daha öpücüklerle dolaştıktan sonra oldukça ciddi bir tavırla konuştu. "Son aylarda aranızda olamayışım yüzünden kederlensem de," diye başladı, "sizi buraya içimi mutlu etmesine rağmen, sadece bu neşeli toplantı için çağırmadım. Benim isteğim ve kız kardeşimin yardımı ile -" Sephre-nia'ya sevgi dolu bir gülücük attı, "bir araya geldiniz, böylece size bazı gerçekleri aktarabileceğim. Bu gerçeklere hafifçe dokunacağım için beni affediniz, çünkü onlar Tanrıların gerçekleridir ve korkarım, sizin kavrayabileceğinizden çok daha uzaktalar. Her birinizi içimi eriten bir şekilde sevdiğimden, nahoş olsa da ben size bir çocuk gibi gözükürken, şimdi sizin de bana öyle gözüktüğünüzü söylemek zorundayım. Bu nedenle eriminizin ötesinde olan konularla anlayışınızın dış sınırlarına saldırmayacağım." Aphrael et-rafmdakilerin anlamayan ifadelerine baktı. "Neyiniz var?" dedi

kızgınlıkla.
Sparhawk ayağa kalkıp parmağıyla minik Tanrıça'yı çağırdı ve bir kenara çekti.
"Ne var?" diye tersçe sordu Aphrael.
"Bir tavsiye dinleyebilecek halde misin?"
"Dinliyorum." Ses tonu hiçbir şey vaad etmiyordu.
"Onları güzel sözlerle şaşkına çevirdin, Aphrael. Kalten şu anda sert bir darbe ile yere yıkılmış bir öküze benziyor. Biz basit insanlarız, minik Tanrıça. Anlamamızı istiyorsan bizimle basitçe konuşman gerekecek."
Aphrael somurttu. "Bu konuşma için haftalarca çalıştım."
"Çok güzel bir konuşma, Aphrael. Bunu diğer Tanrılara söylediğinde - ki söyleyeceğinden eminim - onu bize harfi harfine söylemişsin gibi anlat. Zevkten mest olacaklar, eminim. Özlük ve netlik aşkına - biliyorsun gece sonsuza kadar sürmeyek - bize kısa uyarlamasını söyle. Sözleri de askıya alabilirsin. Bunlar seni vaaz veriyormuş gibi gösteriyor, vaazlar insanları uyutur."
Aphrael hafifçe somurttu. "Oh, tamam, Sparhawk, ama işin bütün eğlencesini elimden alıyorsun."
"Beni affedebilecek misin?"
Aphrael ona dilini çıkardı ve diğerlerinin yanma geri götürdü.
Aphrael gözünün ucuyla Sparhawk'a muzip bir bakış atıp, "bu mızmız yaşlı ayı konuya doğrudan girmemi önerdi. Sanırım bir şövalye olarak yeteri kadar iyi ama şiirsellik konusunda yetersiz. İyi o zaman, sizi Bhelliom hakkında birkaç şey - niye bu kadar güçlü ve tehlikeli - söyleyebilmek için çağırdım." Kuzgun gibi kaşlarını büzerek durdu. "Bhelliom madde değildir," diye devam etti. "O ruhtur ve yıldızlardan bile yaşlıdır. Bir çok ruh vardır; her birinde de bir çok özellik. Onların en önemli özelliklerinden biri renktir. Bakın, eğer -" Aphrael onlara baktı. "Belki bunu bir başka güne bırakabiliriz. Her neyse, bu ruhlar gökyüzünde saçılmışlardır, böylece -" Tekrar kesti. "Bu çok zor, Sephrenia," dedi yakınan küçük sesiyle. "Niye Elenelerin bu kadar kaim kafalı olmaları gerekiyor ki?"

ilhanx

"Çünkü onların Tanrısı açıklamamamayı tercih ediyor, Aphrael," dedi Sephrenia.
"O çok yaşlı bir moruk. Bir neden olmadan kurallar koyar. Bütün yaptığı da budur - kurallar koymak. Bazen çok usandırıcıdır."
386

"Niye hikâyene devam etmiyorsun, Aphrael?"
"Tamam." Çocuk-Tanrıça şövalyelere baktı. "Ruhlar renktir ve amaçları vardır. Sanırım bunun için bir an sakin olmanız gerekiyor. Onların yaptıkları şeylerden biri dünyaları yapmaktır. Bhelliom - ki gerçek adı bu değildir - mavi olanları yapar. Bu dünya uzaktan okyanusları yüzünden mavi gözükür. Diğer dünyalar, kırmızı, yeşil ya da san veya diğer sınırsız renklerden biridir. Bu ruhlar dünyaları boşlukta sonsuza kadar gezinen tozları kendilerine çekerek yapar ve tozlar etraflannda tereyağı gibi katılaşır. Ama Bhelliom bu dünyayı yaptığında bir hata yaptı. Çok fazla kırmızı toz vardı. Bhelliom'un özü mavidir ve kırmızıya tahammül edemez ama kırmızı tozu birleştirdiğinde, elde -"
"Demir!" diye bağırdı Tynian.
"Ve sen onların anlayamayacağını söylemiştin," dedi Spar-hawk'a azarlarcasına Aphrael. Tynian'a koşup onu birkaç kez öptü. "İyi," dedi mutluca. "Tynian kesinlikle haklı. Bhelliom demire dayanamaz çünkü demir kırmızıdır. Kendini korumak için mavi özünü safire - Ghwerig'in sonradan onu gül şeklinde oyduğu - çevirerek güçlendirdi. Demir - kırmızı - etrafında katılaştı ve Bhelliom toprağın içinde hapis kaldı.
Hâlâ belli belirsiz anlamış bir ifadeyle ona baktılar.
"Kısa kes," diye önerdi Sparhawk.
"Kesiyorum."
"Bu senin hikâyen, Aphrael." Sparhawk omuz silkti. ı
"Troll Tannları da onun içinde hapis kaldığı için Bhelliom çok daha fazla katılaştı," diye devam etti.
"Onlar ne?" diye soludu Sparhawk.
"Bunu herkes bilir, Sparhawk. Biz ararken Ghwerig onları nereye sakladı sanıyorsun?"
Sparhawk, Bhelliom ve onun isteksiz sakinlerinin kalbinden sadece birkaç santim uzakta durduklarını tedirgince hatırladı.
"Bütün bunlann nedeni Sparhawk'm Bhelliom'u yok etmekle tehdit ermiş olması. O bir Elene Şövalyesi olduğu için kılıcını - bir baltayı - Aldreas'ın mızrağım ya da ona benzer bir şeyi - çelik, yani demir diyebileceğimiz bir şeyi kullanacaktır. Bhelliom'a çelikten yapılmış bir şeyle vurulursa bu onu yok eder. Bu yüzden, Bhelliom ve Troll Tanrıları Azash'm yeteri kadar yanma gelip kılıcını kaldırma-
387

ması için güçlerinin dahilinde olan her şeyi yapıyorlar. Once beynine saldırmaya çalıştılar ve bu işe yaramadığında sizinkilere saldırmaya başladılar. İçinizden birinin onu öldürmeye kalkması uzun sürmeyecek, bir tanelerim."
"Asla!" diye yarı bağırdı Kalten.
"Sizi saptırmaya devam ederlerse bu olacak, Kalten."
"Bunu yapacağımıza ölürüz," diye belirtti Bevier.
"Neyin adına böyle bir şey yapacaksınız ki? Tek yapmanız gereken mücevheri çelik bir şeyin içine koymak. O branda kese Styric demir sembolleriyle işaretli ama Bhelliom ve Troll Tanrıları'nm gözleri git gide dönüyor, bu yüzden semboller artık yeterli değil. Gerçeğini kullanmanız gerekecek."
Sparhawk kendini biraz salak hissederek yüzünü astı. "O kadar zamandır o gölgenin - ve şimdi o bulutun - Azash tarafından yollandığını düşünüp duruyorum," diye itiraf etti.
Aphrael ona bakakaldı. "Sen ne?" diye bağırdı.
"Bir şekilde mantıklı gözüktü," dedi beceriksizce Sparhawk. "Azash bunlar başladığından beri beni öldürmeye çalışıp duruyor."
"Elinde çok daha sağlam şeyler varken Azash niye seni etrafta gölge ve bulutlarla kovalasın ki? Mantığının gelebileceği en iyi yer burası mıydı?"
"Biliyordum!" diye bağırdı Bevier. "Bize gölgeden ilk bahsettiğinde bir şeyi kaçırdığımızı biliyordum, Sparhawk! Azash olması gerekmiyordu."
Sparhawk birden kendini çok aptal hissetti.
"Niye Bhelliom üzerinde bu kadar gücüm var?" dedi Aphrael'e.
"Yüzüklerden dolayı."
"Ghwerig benden önce yüzüklere sahipti."
"Onlar o zaman temiz taşlardı. Şimdi onlar senin ve Ehlana'nın ailesinin kanlarıyla kızardılar."

ilhanx

"Sadece renk onun bana itaat etmesi için yeterli mi?"
Aphrael ona ve sonra Sephrenia'ya bakakaldı. "Gerçekten kanlarının niçin kırmızı olduğunu bilmediklerini mi söylüyorsun?" diye kuşkuyla sordu. "Sen ne yapıp duruyordun, abla?"
"Bu onlar için zor bir kavram, Aphrael."
Minik Tanrıça birden kollarını havaya kaldırıp, Styric dilinde varlığını bilmemesi gereken sözler mırıldanıp tepinerek uzaklaştı.
388

"Sparhawk," dedi sakince Sephrenia, "kanm kırmızı çünkü içinde demir var."
"Var mı?" Sparhawk donakaldı. "Bu nasıl olabilir ki?"
"Sadece söylediğime inan, Sparhawk. Sana mücevherin üzerinde bu kadar güç sağlayan bu kan lekeli yüzükler."
"Ne inanılmaz bir şey," dedi Sparhawk.
Arkasından Aphrael geri döndü. "Bhelliom çelik içine hapsedildikten sonra Troll Tanrıları bir daha işinize karışmayacak. Geri kalanınız Sparhawk'i öldürme planları yapmaktan vazgeçecek ve gene hepiniz bir bütün olacaksınız."
'Tüm bu açıklamalar olmadan bize sadece ne yapacağımızı söyleyemez misin?" dedi Kurik. "Bunlar Kilise Şövalyeleri, Flüt. Anlamadıkları emirleri uygulamaya alışıklar. Öyle olmaları gerekir."
"Sanırım söyleyebilirdim," diye küçük ellerinden birini onun sakallı çenesini okşarcasına koyarak kabul etti, "ama sizi özledim - hepinizi - ve yaşadığım yeri görmenizi istedim."
"Gösteriş mi yapıyorsun?" diye takıldı Kurik.
"Şey —" Flüt hafifçe kızardı. "Bu çok mu uygunsuz?"
"Bu çok sevimli bir ada Flüt, onu bize göstermek istediğin için
gurur duyuyoruz." /
Flüt kollarını onun boynuna doladı ve öpücüklere boğdu. Bu arada Sparhawk, Flüt silahtarının kaba yüzünü öperken onun yüzünün yaşlarla ıslandığını gördü.
"Şimdi geri dönmeniz gerekiyor, çünkü gece bitmek üzere. Ama önce -"
Öpüşme oldukça uzun bir süre sürdü. Koyu renk saçlı minik Tanrıça Talen'e geldiğinde dudaklarını onunkilere hafifçe dokundurdu ve sonra Tynian'a doğru ilerledi. Durdu, yüzünde çeşitli yönlere çekilebilecek bir ifade vardı. Sonra genç hırsıza geri döndü ve onun üzerinde daha sıkı bir iş gördü. Uzaklaştığında, esrarengiz bir şekilde gülümsüyordu.
KARBEYAZI DİŞİ GEYİK, kuğumsu tekne ikisini rengarenk çadırın beklediği bembeyaz kumsala doğru geri götürürken, "Şey, nazik sahibemiz sıkıntınızı çözdü mü?" diye sordu.
"Onun beni getirdiği insan dünyasında gözümü tekrar açtığımda bunu daha kesin olarak bileceğim, nazik yaratık," dedi cevapladı
389

Sparhawk. Kendini kontrol edemediğini fark etti. Bu ağdalı konuşma kendiliğinden dudaklarından dökülüyordu. İç çekti.
Kaval sesinde paylayıcı bir işaret gibi hafif akortsuzluk oldu.
"Bu sizi daha mutlu edecek, sevgili Aphrael," diye teslim oldu.
"Bu daha iyi, Sparhawk." Ses kulaklarında bir fısıltıdan fazla değildi.
Küçük beyaz geyik onu çadıra geri görürdü ve orada üzerine Sparhawk'm üzerine tuhaf, serseme çeviren bir mahmurlukla tekrar çöktü.
Dişi geyik Sparhawk'm yanaklarına burnunu sürterek, "Beni hatırla," dedi yumuşakça.
"Hatırlayacağım," diye söz verdi Sparhawk, "hem de memnunlukla, sevimli varlığınız sıkıntılı ruhumu rahatlatıyor ve beni dinlenmeye davet ediyor."
Ve tekrar uyudu.
TOZLARI UÇUŞTURUP ÇOK önceden ölmüş şeyler kokan ayaz ve siyah kumdan oluşan çirkin bir dünyada uyandı. Saçları tozdan keçe gibiydi. Toz, giysilerinin altından derisini bile aşmdır-mıştı. Onu uyandıran şey birisinin küçük bir çekiçle çeliği sertçe döverken çıkardığı çınlayan sesti.
Bir gün önceki hengameye karşılık, kendin zinde ve dünyayla barışık hissetti.
Çekicin çınlayan sesi durdu ve Kurik elinde bir şeyle tozlu kamp yerlerini geçti. Onu Sparhawk'a uzattı. "Ne dersin?" diye sordu. "Bu onu içine alabilecek mi?" Nasırlı ellerinde tuttuğu örme zincirden bir kese idi. "Şu anda yapabileceğimin en iyisi, Lordum. "Elimde daha fazla çelik yok."
Sparhawk keseyi alıp silahtarına baktı. "Sen de mi?" diye sordu. "Sen de mi rüya gördün?"

ilhanx

Kurik başım sallayarak onayladı. "Bu konuda Sephrenia ile konuştum. Hepimiz aynı rüyayı görmüşüz - ama tam olarak rüya sayılmaz. Sephrenia bana açıklamaya çalıştı ama kafamı karıştırdı." Durdu. "Özür dilerim, Sparhawk. Senden şüphe ettim. Her şey çok fazla boş ve ümitsiz gözüktü."
"Bunun nedeni Troll Tanrıları'ydı, Kurik. Bhelliom'u çelik kesesine koyalım, böylece her şey yoluna girer." Branda keseyi aldı ve

ipini çözmeye başladı.
"Onu branda kesenin içinde bıraksak daha iyi olmaz mı?"
"Onu çeliğin içine koymak daha kullanışlı çünkü ona aceleyle ulaşmam gerekebilir. Azash ensemde solurken düğümlerle uğraşmak istemem."
"Anlamlı bir fikir, Lordum."
Sparhawk safir gülü iki eliyle kaldırdı ve yüzünün önünde tuttu. "Mavi Gül," dedi Troll dilinde, "ben Elenialı Sparhawk'im. Beni tanıyor musun?"
Gül kasvetlice pırıldadı.
"Otoritemi kabul ediyor musun?"
Gül karardı ve Sparhawk onun nefretini hissedebildi.
Sağ başparmağını avucu boyunca milim milim ilerletti ve par-mağmdaki yüzüğünü çevirdi. Sonra yüzüğü çiçek mücevhere dayadı - ama bu sefer metali değil kan lekeli taşın kendisini. Elini sertçe safir güle bastırdı.
Bhelliom feryat etti ve Sparhawk onun elinin içinde bir yılan gibi kıvrılıp büküldüğünü hissedebildi. Bastırmayı biraz hafifletti. "Birbirimizi anladığımıza sevindim. Keseyi aç, Kurik."
Karşı koyuş olmadı. Mücevher hapishanesine girmeye hevesli
bile gözüktü. /"
"Güzel," dedi hayranlıkla Kurik, Sparhawk, çelik kesenin tepesindeki yumuşak demir tel ipi bağlarken.
"Bunun denemeye değer olduğunu düşündüm." Sparhawk şıptı. "Diğerleri kalktı mı?"
Kurik başını sallarak onayladı. "Ateşin yanında dikiliyorlar. Toplu bir hafıza kaybı fikrini ortaya atabilirsin, Sparhawk. Yoksa, sabahın yarısını özürler dileyerek geçirecekler. Özellikle Beviefe dikkat et. Gün doğduğundan beri dua ediyor. Kendini ne kadar suçlu hissettiğini sana söylemesi oldukça uzun zaman alabilir."
"O iyi bir çocuk, Kurik."
"Tabii ki öyle. Sorunun bir parçası da zaten bu."
"Alaycı."
Kurik ona sırıttı.
İkisi kampı geçerlerken Kurik gökyüzüne baktı. "Rüzgâr dindi," diye belirtti, "ve tozlar yatışıyor gibi. Ne dersin -?" Bunda tereddütte kaldı.

"Büyük ihtimalle," dedi Sparhawk. "Bir şekilde birbirine uyuyor, değil mi? Şey, hadi bakalım." Utangaç ifadeli arkadaşlarına yaklaşırken boğazını temizledi. "İlginç bir geceydi, değil mi?" dedi sohbet edercesine. "Gerçekten o küçük beyaz geyiğe bağlanıyordum. Ama soğuk ve ıslak bir burnu vardı."
Biraz yapmacık bir havada güldüler.
"Tamam. Artık şu kasvetin nereden geldiğini biliyoruz ve gerçekten bunu tekrar tekrar deşmenini bir anlamı yok? Bu kimsenin suçu değil, bu yüzden niye unutmuyoruz ki? Şu anda düşünmemiz gereken çok önemli şeyler var." Çelik keseyi çıkardı. "İşte bizim mavi dostumuz burada. Bu küçük demir kesesinde rahattır umarım ama rahat olsun olmasın kalacağı yer orası - en azından ona ihtiyacımız olana kadar. Kahvaltıyı hazırlama sırası kimin?"
"Senin," dedi Ulath.
"Ben dün akşam yemeği pişirdim."
"Bunun ne ilgisi var?"
"Bu hiç de adil değil, Ulath."
"Ben sadece bu şeyleri takip ediyorum, Sparhawk. Adaletle ilgileniyorsan, git Tanrı ile konuş."
Geri kalanlar güldüler ve her şey gene yoluna girdi.
Sparhawk kahvaltıyı hazırlarken, Sephrenia ateşin başında ona katıldı. "Senden özür dilemem gerekiyor, bir tanem" diye itiraf etti.
"Ya?"
"Gölgenin kaynağının Troll Tanrıları olabileceğinden şüphelenmedim bile."

ilhanx

"Senin suçun diyebilmem zor, Sephrenia. Başka bir olasılık olmasını istemediğim için Azash olduğuna ikna olmuştum."
"Bilmem gerekirdi, Sparhawk. Mantığa güvenmememem lazımdı."
"Sanırım bizi yanlış yöne sevkeden Perraine'di, küçük ana. Onun saldırıları Martel'den geliyordu ve Martel de sadece Azash'm daha önce yaptığı bir planı izliyordu. Bunun sadece daha önce olanların bir devamı olduğundan, oyuna yeni bir şeyin girdiğinden şüphelenmek için hiçbir nedenimiz yoktu. Hatta Perra-ine'nin bu gölge ile hiçbir ilgisi olmadığını anladıktan sonra bile eski fikir hâlâ takılıp kalmıştı. Kendini suçlama, Sephrenia, çünkü kesinlikle seni suçlamıyorum. Beni şaşırtan Aphrael'in bizim hata yaptığımızı görememesi ve bizi uyarmaması."
392

Sephrenia gülümsedi. "Korkarım anlamadığımıza inanamadığı için. Gerçekten, bizim ne kadar sınırlı olduğumuzu kafasında oluşturamıyor, Sparhawk."
"Bunu ona söyleyecek misin?"
"Ölürüm daha iyi."
Kurik'in tahminleri doğru olmayabilirdi ama son günlerde onları tozlarla hapşırtan sürekli rüzgâr, doğal veya Bhelliom'un işi, artık dinmişti. Hava temiz ve soğuktu. Gökyüzü parlak soğuk maviydi. Güneş doğuda ufkun üzerinde sert ve soğuk bir şekilde asılı duruyordu. Bu bir önceki akşamın görüntüsü ile birleşerek arkalarındaki ufkun üzerinde asılı siyah bulutu bile umursamamalarını sağlayacak kadar neşelerini yerine getirdi.
Atını Faran'm yanma çeken Tynian, "Sparhawk," dedi. "Sanırım sonunda çözdüm."
"Neyi çözdün?"
"Ulath'm yemek pişirme sırasını nasıl saptadığını biliyorum."
"Ya? Bunu duymak isterim."
"Sadece biri sorana kadar bekliyor, hepsi bu. Biri sıra kimin diye sorar sormaz, Ulath yemek pişirme işini ona veriyor."
Sparhawk düşündü. "Biliyor musun, haklı olabilirsin," diye ona katıldı, "ama ya hiç kimse sormazsa?"
"O zaman yemeği Ulath'ın kendisinin yapması gerekiyor. Hatırladığım kadarıyla bir kere oldu."
Sparhawk tekrar düşündü. "Niye diğerlerine söylemiyorsun? Sanırım artık Ulath'ın sırası çok sık gelecek, ne dersin?"
"Öyle olması gerek, dostum." Tynian güldü.
Sertçe çatlamış siyah kayadan dik bir sırta geldiklerinde yaklaşık ikindi olmuştu. Tepeye dönerek çıkan kısa bir patika vardı. Yarı yoldayken Talen geriden Sparhawk'a seslendi. "Niye burada durmuyoruz? Ben önden gidip etrafa bir göz atacağım."
"Bu çok tehlikeli," diye kararlı bir biçimde onu reddetti.
"Büyü artık, Sparhawk. Bu benim işim. Ben profesyonel bir sinsiyim. Beni kimse görmeyecek. Bunu garanti edebilirim." Çocuk durdu. "Hem, orada bir tehlike varsa, senin çelik giyen yetişkin adamlara ihtiyacın olacak. Benim çarpışmada fazla bir yardımım olmaz bu yüzden gerçekten harcayabileceğiniz tek kişi benim." Yüzünü astı. "Biraz önce söylediklerime inanamıyorum. Hepinizin
393

Aphrael'i benden uzak tutmak için söz vermenizi istiyorum. Sanırım sağlıksız bir etkisi var."
"Bunu kafandan sil," diye fikri geri çevirdi Sparhawk. Talen, atından atlayıp, yere basar basmaz koşmaya başlayarak, "Şansın yok, Sparhawk. Hiçbiriniz beni yakalayamazsınız."
Kurik, çocuğun sırtın kenarından acele ve küçük adımlarla koşmasını izlerlerken, "İyi bir dayağın zamanı epeydir geldi," dedi.
"Ama haklı," dedi Kalten. "Kaybetmeyi göze alabileceğimiz tek kişi o. Yolda oldukça büyük bir soyluluk kapmış. Onunla gurur duyman gerekir, Kurik."
"İş onun öldürülmesine niçin izin verdiğimi annesine açıklamaya gelince gurur bir işe yaramaz."
Talen, yer yarılmış ve onu yutmuşcasma ortadan kayboldu. Birkaç dakika sonra sırtm tepesindeki bir çatlaktan çıktı ve patikadan aşağı onlara katılmak için koştu. "Orada bir şehir var. Zemoch olması gerekiyor, değil mi?"
Sparhawk eyer çantasından haritasını çıkardı. "Şehir ne kadar büyüklükte?"
"Cimmura kadar."
t
"O zaman sanırım Zemoch. Neye benziyor?"
"Bence 'meşum' kelimesini bulduklarında akıllarında o varmış."
"Duman var mıydı?" diye sordu Kurik.

ilhanx

"Sadece şehrin merkezindeki birkaç büyük binanm bacasından geliyordu. Birbirleriyle bağlantılıymış gibi gözüküyorlar. Birinin çeşit çeşit külah gibi kuleleri var. Diğerininin de kocaman siyah bir kubbesi."
"Şehrin geri kalanı terk edilmiş olmalı," dedi Kurik. "Daha önce hiç Zemoch'da bulundun mu, Sephrenia?"
"Bir kere."
"Külah kuleler olan yer neresi?"
"Otha'nın sarayı."
"Ya siyah kubbeli olan?" Kurik'in bunu sorması gerekmiyordu. Cevabı hepsi biliyordu.
"Azash Tapmağı. Kendisi orada - bizi bekliyor."

yirmi altıncı bölüm

O VE ARKADAŞLARI zırhlarını giymek için giysilerini değişti rirlerken, Sparhawk, hile asla gerçek bir seçenek olmamıştır, diye düşündü. Bilgisiz köylüler ve açık arazide dolaşan üçüncü sınıf mi lisler aldatılabilir ama seçkin birliklerin devriye gezdiği terk edilmiş bir şehri kimlik bildirmeden geçmeye kalkmak beyhude olacaktı. Eninde sonunda, silaha başvurmak zorunda kalacaklardı ve bu şart lar altında tamamen zırhlı olmaları şarttı. Zincir zırh taşra çevrele rinin doğal sosyal toplantılarında yeterlidir, diye yüzünü buruştura rak düşündü ama şehir hayatı daha büyük bir resmiyet gerektiri yordu. Köylü kılığı burada işe yaramayacaktı. /
"Tamam, plan ne?" diye sordu Kalten, şövalyeler zırhlarını giymek için birbirlerine yardım ederlerken.
"Daha bir şey düşünemedim," diye kabullendi Sparhawk. "Samimi olmam gerekirse, gerçekten buraya kadar geleceğimizi düşünmemiştim. En fazla ümit edeceğimiz şeyin, Bhelliom'u parçaladığımda oluşacak patlamanın Otha'nm şehrini içine alabileceği bir yere dek yakınlaşmak olacağını düşündüm. Kayışları takar takmaz, Sephrenia ile konuşacağız."
Öğlen olurken doğudan ince, yüksek bulutlar gelmeye başladı. Gün batınıma yaklaşırken bulutlar kalınlaşıyordu. Kuru ayaz azalıp yerini tuhaf boğucu bir sıcağa bıraktı. Güneş kan rengi bulutların arasında batarken, şövalyeler Sephrenia'nm etrafında toplanmışlardı ve doğuda, ufkun çok ilersinde, gök ara sıra güdüyordu.
"Şanlı liderimiz birkaç stratejik ayrıntıya aldırmıyormuş gibi gözüküyor," diye alay etti Kalten.
"Nazik ol," diye mırıldandı Sparhawk.
"Naziğim, Sparhawk. 'Gerizekâlı' kelimesini bir kez bile kullan-

madım. Hepimizi meraktan çıldırtan soru, şimdi ne yapacağımız?"
"Hemen bir kuşatmayı hesaba katmayacağımızı söyleyeceğim," diye fikrini belirtti Ulath.
"Doğrudan saldırılar her zaman eğlencelidir," dedi Tynian.
"Müsade eder misiniz?" dedi Sparhawk, öfkeyle. "Durumu şöyle görüyorum, Sephrenia. Önümüzde terk edilmiş bir şehir var ama Otha'nın seçkin muhafızlarının da devriye gezdiği kesin. Onları atlatabiliriz ama bu fazla umut bağlanacak bir fikir değil. Şehir hakkında biraz daha fazla bilgiye ihtiyacımız var."
"Ve Otha'nın seçkin muhafızlarının ne kadar iyi oldukları konusunda," diye ekledi Tynian.
"Onlar sadece asker," diye yardımcı oldu Bevier.
"Kilise Şövalyeleri'ne rakip olabilirler mi?" diye sordu Tynian.
"Hayır, zaten kim olabilir ki?" Bevier bunu hiçbir kendini beğenmişlik izi göstermeden söyledi. "Onlar en iyi ihtimalle Kral Wargun'un ordusundaki askerlerle eşdeğerler."
"Sen daha önce buradaydın, Sephrenia," dedi Sparhawk. "Saray ve tapınak tam olarak nerede?"
"Doğrusu ikisi de aynı bina," diye cevapladı Sephrenia, "ve şehrin tam ortasında."
"Hangi kapıyı kullacağımız önemli olmayacak, değil mi?"
Kadın başını salladı.
"Saray ve tapmağın aynı çatı altında olması biraz garip değil mi?" diye sordu Kurik.
"Zemochlar garip insanlardır," dedi Sephrenia. "Doğrusu tapınağa ulaşmak için saraydan geçmen gerekiyor. Tapınağın başka bir girişi yok."
"O zaman yapacağımız atlarımızla saraya gidip kapıyı kırmak," dedi Kalten.
"Hayır," diye sertçe katılmadı Kurik. "Saraya yürüyerek gidecek ve kırma konusunu orada konuşacağız."

ilhanx

"Yürümek mi?" Kalten kırılmış gözüktü.
"Atlar kaldırım taşından sokaklarda çok ses yapar, gizlenmen gerektiğinde onları saklamak biraz zordur."
"Tamtakım bir zırh içinde yürümek çok eğlenceli değil, Kurik."
"Şövalye olmak isteyen sendin. Hatta hatırladığım kadarıyla, sen ve Sparhawk gönüllü olmuştunuz."

"Sparhawk'in bahsettiği gözükmezlik büyüsünü ıslıkla çala-maz mısın?" dedi Kalten. "Flüt'ün kavalıyla çaldığını?"
Sephrenia kafasını olumsuzca salladı.
"Niçin?"
Sephrenia kısa bir müzikal pasaj mırıldandı. "Bu melodiyi tanıdın mı?" diye sordu.
Kalten kaşlarını çattı. "Tandığımı söyleyemem."
"Bu geleneksel Pandion ilahisi. Onu tanıdığından eminim. Bu soruna cevap veriyor mu?"
"Müzik iyi bildiğin konulardan biri değil, anladım."
"Peki denesen ve yanlış notaları çalsan ne olur?" diye merakla sordu Talen.
Sephrenia ürperdi. "Lütfen sorma."
"O zaman, gizleneceğiz," dedi Kalten. "Gizli gizli gidelim."
"Hava kararır kararmaz," dedi Sparhawk.
Zemoch'un tatsız surlarına ulaşmak için, bir millik düz ve tozlu bir ovayı geçmek gerekiyordu. Batı kapısına ulaştıklannda hepsi sırılsıklam terlemişlerdi.
"Bunaltıcı," dedi sessizce Kalten, terlemiş yüzünü silerek. 'Ze~ moch'ta normal olan bir şey var mı? Yılın bu zamanında bu kadar yapış yapış olmaması gerekiyor."
"Kesinlikle normal olmayan bir hava geliyor," dedi Kurik. Uzaktan gelen gökgürültüleri ve doğudaki bulut kümelerini aydınlatan birkaç soluk şimşek parlaması gözlemlerini onayladı.
"Belki fırtına için Otha'dan sığmak isteyebiliriz," dedi Tynian. "Zemochların misafirperverliğe bakış açıları nasıldır?"
"Güvenilmez," diye cevapladı Sephrenia.
"Şehre girdiğimizde elimizden geldiği kadar sessiz olmamız gerekecek," diye uyardı Sparhawk.
Sephrenia başını kaldırıp doğuya baktı. Soluk yüzü bunaltıcı karanlıkta zor bela gözüküyordu. "Biraz beklesek iyi olur," diye önerdi. "Fırtına bu yöne geliyor. Gökgürültüsü istenmeyen tıkırtıları çok iyi saklayacaktır."
Gökgürültüsünün gürlemeleri ve çatırtıları onlara doğru yaklaşırken şehrin bazalt duvarlarına dayanarak beklediler.
Sparhawk yaklaşık on dakika sonra, "Bu kadarı yeterli, gürültüleri örtecektir," dedi. "Yağmur başlamadan içeri girelim."

Kapı demirlerle tutturulmuş, kabaca dört köşe kesilmiş kütüklerden yapılmıştı ve yarı aralıktı. Sparhawk ve arkadaşları silahlarını çekip birer birer içeri süzüldüler.
Şehirde garip bir koku vardı. Bu koku daha önce Sparhawk'm bulunduğu hiçbir yere uymuyordu. Ne kötü ne de iyi bir kokuydu ama bilinenlerden tamamen farklı, tuhaf bir koku olduğu kesindi. Tabii ki meşaleler yoktu, doğudan gelen mor bulut kümelerinden geçen aralıklı yıldırım parlamalarına güvenmek zorunda kaldılar. Bu parlamalarda ortaya çıkan sokaklar dardı ve kaldırım taşları yüzyıllardır üzerlerinden dolaşan ayaklarla dümdüz olmuştu. Evler dar ve yüksek, pencereleri küçük ve parmaklıklıydı. Şehri aşındıran bitmez tükenmez toz fırtınaları evlerin taşlarını düzleştir-mişti. Aynı iri taneli toz, birkaç ay önce terk edilmiş şehre yüzyıllardır terk edilmiş bir harabe havası vermek ister gibi evlerin kapı eşikleri ve köşelerinde toplanmıştı.
Talen, Sparhawk'm arkasına dolanıp zırhını tıklattı.
"Bunu yapma, Talen."
"Senin dikkatini çekti, değil mi? Bir fikrim var. Bu konuda benimle tartışacak mısın?"
"Sanmam. Tartışmak istediğin ne?"
"Grupta sadece bende olan belli yeteneklerim var, biliyorsun."
"Pek fazla kese bulacağını sanmıyorum, Talen. Etrafta o kadar çok insan görmüyorum."
"Hah," dedi yavan bir biçimde Talen. "Hah. Hah. Hah. Sen konuştun ve şimdi dinlemeye hazır mısın?"
"Özür dilerim. Devam et."
"Hiçbiriniz kiracıların yarısını ayağa kaldırmadan bir mezarlıktan bile gizlice geçemez, değil mi?"
"O kadar ileri gidemem."

ilhanx

"Ben giderim. Ben önden gideceğim - çok ileri değil, yeteri kadar. Böylece geri dönüp size gelen birini ya da kurulan bir tuzağı söyleyebilirim."
Sparhawk bu sefer beklemedi bile. Çocuğu yakalamak için uzandı ama Talen rahatça kaçtı. "Bunu yapma, Sparhawk. Bütün yaptığın kendini salak yerine koymak." Birkaç adım uzağa kaçtı, durdu ve elini çizmelerinden birinin içine soktu. Uzun sipsivri uçlu bir kama çıkardı. Sonra karanlık, dar sokağın içinde kayboldu.
398

Sparhawk küfretti.
"Sorun ne?" diye sordu Kurik, Sparhawk'm arkasında, pek uzak olmayan bir yerden.
"Talen az önce gitti."
"Ne yaptı?"
"Önden gözcülük yapacağını söyledi. Durdurmaya çalıştım ama yakalayamadım."
Kıvrılarak giden sokaklardan oluşan labirentin içinde bir yerden acayip, insanca olmayan bir tür uluma geldi.
"Bu da ne?" diye soran Bevier, uzun saplı lochaber baltasına sıkıca yapıştı.
"Belki rüzgâr," diye ikna edici olmayan bir tavırca cevapladı Tynian.
"Rüzgâr esmiyor."
"Biliyorum ama gene de o sese rüzgârın neden olduğuna inanmayı tercih ederim. Diğer seçeneklerden hoşlanmam."
Evlerin yanlarına sokulup her gökgürültüsü ve şimşek çakışında gönülsüzce oldukları yerde donarak yollarına devam ettiler.
Talen sessizce koşarak geri geldi. Ona ulaşamayacakları bir yerde kalarak, "Gelen bir devriye var," dedi. "İnanır mısınız, meşale taşıyorlar? Kimseyi bulmaya çalışmıyorlar tam tersine bulamayacaklarından emin olmaya çalışıyorlar."
"Kaç kişi?" diye sordu Ulath.
"Bir düzine kadar."
"Eendişe edecek kadar çok değil."
"Niye bu sokaktan bir diğerine doğru dalmıyoruz? O zaman onlara bakmanız bile gerekmez, fazla endişe etmeye gerek yok." Çocuk dar bir sokağa dalıp yeniden ortadan yok oldu.
"Bir dahaki sefere lider seçtiğimizde, sanırım oyumu ona vereceğim," diye mırıldandı Ulath.
Kıvrılan dar sokaklardan ilerlediler. Önlerini kontrol eden Talen ile arasıra gözüken Zemoch devriyelerinden kolayca kurtulabildi-ler. Şehrin merkezine doğru yaklaştıklarında evlerin daha görkemli ve sokakların daha geniş olduğu bir semte gelindi. Çakan bir şimşeğin belli belirsiz ışığı, bir sonraki gelişinde Talen'in yüzündeki tiksintili ifadeyi ortaya çıkardı. "Tam önümüzde bir devriye daha var. Tek sorun devriye gezmemeleri. Bir şarap dükkânına dal-
399

mış gözüküyorlar. Sokağın ortasında oturup içiyorlar."
Ulath omuz silkti. "Ara sokaklardan dolaşacağız."
"Dolaşamayız," dedi Talen. "Bu sokaktan ileri giden başka ara sokak yok. Etraflarından dolaşmak için hiçbir yol bulamadım, bu sokağı kullanmamız gerekiyor. Anladığım kadarıyla bu bölgeden saraya giden tek sokak bu. Burası çok anlamsız bir şehir. Sokakların hiçbiri gitmesi gereken yere gitmiyor."
"Bu cümbüşçülerden kaç tanesiyle uğraşmamız gerekecek?" diye sordu Bevier.
"Beş ya da altı."
"Ve meşaleleri var, değil mi?"
Talen başıyla onayladı. "Sokağın öbür köşesindeler."
"Gözlerinin önünde parıldayan meşalelerle karanlıkta iyi göremezler." Bevier baltasını imalı bir biçimde sallayarak kolundaki kasları gerdi.
"Sen ne dersin?" diye Sparhawk'a sordu Kalten.
"Halledebiliriz," dedi Sparhawk. "Yolumuzdan çekilmeye pek gönüllü değiller gibi."
Çarpışma, bir katliam havasındaydı. Zemoch devriyesinin alemi aşırı dikkatsizlik noktasına ulaşmıştı. Kilise Şövalyeleri sakince yaklaşıp hepsini öldürdü. Biri biraz bağırdı ama şaşkın çığlığı çakan şimşeğin gürültüsünde kayboldu.
Şövalyeler tek kelime konuşmadan hareketsiz gövdeleri yakındaki kapı eşiklerine çekip sakladılar. Sonra Sephrenia'nm etrafında toplanıp şimşeklerin aydınlattığı, geniş sokaklardan Otha'nm sarayını çevreleyen dumanlı meşale denizine doğru yollarına devam ettiler.

ilhanx

Bir kez daha insan sesiyle hiçbir ilgisi olmayan uluma duyuldu. Talen geri geldi, bu sefer onlardan uzak durmaya çalışmıyordu. "Saray uzak değil," dedi, durmadan çakan şimşeklere rağmen oldukça kısık sesle konuşuyordu. "Önde muhafızlar var. Bir tür zırh giyiyorlar. Üzerlerinde çeşitli sivri çelik çıkıntıları var. Kirpilere benziyorlar."
"Kaç tane?" diye sordu Kalten. ? "Saymak için zaman ayıramayacağım kadar çok. Şu inleyen sesi duyuyor musunuz?"
"Daha çok duymamaya çalışıyoruz."
400

"Sanırım alışsanız daha iyi olur. Onu çıkaranlar muhafızlar."
Otha'nın sarayı Chyrellos'daki Bazilika'dan daha genişti ama mimari bir zerafeti yoktu. Otha hayata bir keçi çobanı olarak başlamıştı ve zevk anlayışını yönlendiren tek sözün 'geniş' kavramı olduğu anlaşılıyordu. Otha'ya göre büyüklük, daha iyiliği temsil ediyordu. Sarayı soluk siyah bazalt kayalardan yapılmıştı. Bazalt, taşçılar için kolay işlenen bir malzemedir ama iyi bir görüntü vermez. Büyük inşaatlar hariç bir işe yaramaz.
Saray, Zemoch'un ortasında bir dağ gibi yükseliyordu. Tabii ki kuleleri vardı. Sarayların her zaman kuleleri olmuştur ama ana binadan yukarıdaki havayı pençeleyen kaba siyah kule külahlarının ne zerafeti ne de uyumu vardı; üstelik hiçbir amaca da hizmet etmiyordu. Bir çoğu yüzyılarca evvel yapılmaya başlamış ve sonra asla bitirilmemişti. Yarı bitmiş halde ve etrafını çeviren kaba inşaat iskelesi kalıntılarıyla havaya doğru çıkıntılar yapıyorlardı. Bu saray kötülük duygusundan çok bir tür delilik nöbetine yönelmiş havası veriyordu, bir tür çılgın ama amaçsız çaba.
Sparhawk sarayın ötesinde Azash tapmağının şişkin kubbesini görebildi. Sağlam devasa altıgen bazalt bloklarından yapılmış soluk siyah yarıküre tapmağa iri bir böcek yuvası veya devasa ve kabuk bağlamış bir yara görüntüsü veriyordu.
Sarayı ve ona bitişik olan tapmağı çevreleyen, içinde herhangi bir ağaç, bina veya anıt bulunmayan alan taşla düzeltilmiş ölü bir yer gibiydi. Duvarlardan iki yüz yarda kadar uzaklaşan bir düzlüktü sadece. Gecenin bu en karanlık saatinde binlerce meşale tarafından aydınlatılıyordu.
Şövalyelerin geldiği geniş sokak, canlı bir meydanı geçip doğrudan Sparhawk'm hayatında gördüğü en geniş ve yüksek kemerli çifte kapıyla genişliği daralmadan Otha'nın evinin ana girişme kadar devam ediyor gibiydi. Kapılar bir kötülük habercisi gibi aralık duruyorlardı.
Muhafızlar duvarlarla bu geniş meşale tarlasının arasında duruyorlardı. Zırh giyiyorlardı ama bunlar Sparhawk'm daha önce gördüğü tüm zırhlardan çok daha garipti. Miğferler kafatası şeklinde yapılmıştı, etraflarında dal gibi çıkan çelik, çatal geyik boynuzları vardı. Bir çok birleşim noktası - omuz, dirsek, kalça ve diz - uzun sivri çiviler ve ışıldayan çıkıntılarla süslenmişti. On kollar
401

kancalarla kaplanmıştı. Ellerinde tuttukları ise testere gibi kenarları ve jilet gibi keskin kanca uçlarıyla öldürmekten çok acı vermeye yarayan silahlardı. Kalkanları geniş ve iğrenç biçimde boyanmıştı.
Sör Tynian, Derialıydı ve Derialılar bilinen en eski tarihten beri zırh konusunda uzmandırlar. Gökgürültüleri arasındaki bir anlık sessizlikte diğerlerine, "Bu hayatımda gördüğüm en salak ve çocukça gösteri," dedi küçümseyerek.
"Ya?" dedi Kalten.
"Zırhları hiçbir işe yaramaz. İyi bir zırhın giyeni koruması ve belirli bir hareket serbestliği vermesi beklenir. Kendini kaplumba-ya çevirmenin bir anlamı yok."
"Ama biraz yıldırıcı gözüküyor."
"Bütün özelliği o - görünüşü için giyilen bir şey. Bütün bu sivri çiviler, kancalar bir işe yaramaz. İşin kötüsü bir de rakibinin silahını hassas noktalara yönlendirecektir. Acaba zırh ustaların akıllarında ne vardı?"
"Bu son savaştan kalan bir şey," diye açıkladı Sephrenia. "Zemochlar Kilise Şövalyeleri'nin görünüşünden etkilendiler. Zırhın asıl amacını anlamadılar - sadece korkutucu tarafını gördüler, böylece zırh ustaları yararlılıktan çok görünüş üzerine odaklandı. Zemochlar zırhı kendilerini korumak için giymezler; rakiplerini korkutmak için giyerler."
"Ben birazcık bile korkmadım, küçük ana," dedi neşeyle Tynian. "Bu çok kolay olacak."
Sonra sadece Otha'nm iğrenç kılıklı savaşçılarının algılayabileceği bir işaretle, hepsi birden akim alamayacağı o iniltiye başladı, bu hiçbir anlamı olmayan abuk sabuk bir ulumaydı.
"Bir tür savaş narası mı?" diye sordu Berit.

ilhanx

"Becerebileceklerinin en iyisi," dedi Sephrenia. "Zemoch kültürünün temeli Styrictir ve Styricler savaş hakkında bir şey bilmez. Eleneler savaşırlarken bağırırlar. Muhafızlar sadece o sesi taklit etmeye çalışıyor."
"Niye Bhelliom'u çıkarıp onları ortadan kaldırmıyorsun, Spar-hawk?" diye önerdi Talen.
"Hayır!" dedi sertçe Sephrenia. "Troll Tanrıları şu anda hapis durumda. İyisi mi Azash'la karşılaşana dek onları serbest bırakmayalım. Bhelliom'u sıradan askerler üzerinde deneyerek, yapma-

ya geldiğimiz şeyi riske atmanın bir anlamı yok."
"Haklı," diye onayladı Tynian.
Ulath muhafızlara bakarak, "hareketsizler," dedi. "Bizi görebildiklerinden eminim ama kapı girişini korumak için hiçbir gayret sarfetmiyorlar. Hızla kapıdan içeri girer ve arkamızdan kaparsak, bir daha onları düşünmemiz gerekmeyecek."
"Hayatımda duyduğum en beceriksiz plan," diye alay etti Kalten.
"Daha iyisini düşünebiliyor musun?"
"Hayır, doğrusu, düşünemem."
"O zaman ne konuşuyorsun?" -_
Şövalyeler geleneksel kama düzenini alarak Otha'nın sarayının açık kapısına doğru uzun adımlarla ilerlediler. Alev alev parlayan yere geldiklerinde tuhaf bir biçimde tanıdık pis bir koku Spar-hawk'in buruna geldi.
Anlamsız uluma başladığı gibi çabucak durdu. Kafatası yüzlü zırhlar içindeki muhafızlar hareketsiz duruyorlardı. Ne silahlarını kaldırdılar, ne de girişin önünde daha fazla bir güç toplamaya kalktılar. Sadece öyle duruyorlardı.
O keskin koku gene geldi ama ani bir rüzgârla çabucak temizlendi. Şimşekler şiddetlerim iki misline çıkardı ve yakınlardaki binalardan kulakları sağır eden gürültülerle kocaman parçalar koparmaya başladı. Etraflarındaki hava birden karıncalanırmışcasına canlanmış gibi gözüktü.
"Yere yatın!" diye sertçe bağırdı Kurik. "Herkes yere yapışsın!"
Anlamadılar ama hepsi anında itaat edip gürültüyle tangırda-yan zırhlarıyla yere balıklama atladılar.
Kurik'in tehlike uyarısının nedeni hemen ortaya çıktı. Kapıların solundaki gülünç zırhlı muhafızlardan ikisi çok parlak mavimsi bir ateş topunun içinde kaldı ve paramparça oldular. Arkadaşları ne kımıldadı ne de önlerine yağan kavrulmuş kırıntı ve zırh parçalarına baktılar.
"Zırh!" diye patlayan gökgürültüsünden de yüksek bir sesle bağırdı Kurik. "Çelik, yıldırım çekiyor! Yerde kaim!"
Yıldırımlar kurukafa suratlı muhafızların metal kaplı sıralarına çakmaya devam etti. Birden esmeye başlayan rüzgârın kıvrılıp sarayın yüksek bazalt duvarlarından geri gelmesiyle yanan et ve saç kokusu geniş meydanı doldurdu.

"Kımıldamıyorlar bile!" diye bağırdı Kalten. "Kimse bu kadar disiplinli olamaz."
Fırtına ilerlemesine devam etti. Yıldırımların ani sağanağı çelik kaplı adamlardan geçip terk edilmiş evlerde çakmaya başladı.
"Artık tehlike geçti mi?" diye silahtarına sordu Sparhawk.
"Emin değilim," dedi Kurik. "Eğer bir karıncalanma hissederseniz hemen yere yatın."
Dikkatle ayağa kalktılar. "Bu Azash mıydı?" diye Sephrenia'ya sordu Tynian.
"Sanmam. Yıldırımı atan Azash olsaydı bizi vururdu. Ama Ot-ha olabilir. Tapınağa girene dek Azash'm çağırdığı şeylerden çok Otha'nın işleriyle karşılaşacağız."
"Otha? Gerçekten bu kadar yetenekli mi?"
"Yetenek, bu doğru kelime değil. Otha'nın çok büyük gücü var ama beceriksiz. Pratik yapmayacak kadar da tembel."
Göz korkutucu ilerlemelerine devam ettiler ama komik zırhların içinde onları bekleyen adamlar ne hareket etti ne de kapıyı tutanları destekledi.
Sparhawk birinci muhafıza ulaştığında, kılıcını kaldırdı ve daha önce hareketsiz duran adam ulurcasına bağırarak işe yaramaz çıkıntı ve kancalarla süslü geniş ağızlı baltasını beceriksizce savurdu. Sparhawk baltayı savuşturup kılıcıyla vurdu. Korkunç görünüşlü zırh Tynian'in tahmininden daha kötü çıktı. Kâğıttan sadece biraz kalındı; Sparhawk'm kılıç vuruşu sanki hiçbir engelle karşılaşmamış gibi muhafızın vücudunu baştan aşağı yardı. Tamamen savunmasız bir adama vursaydı bile kılıç gövdeyi bu kadar rahat kesemezdi.

ilhanx

Kesilen adam yere kapaklandı ve kesilen zırhı açık kaldı. Sparhawk ani bir tiksintiyle irkildi. Zırhın içindeki gövde yaşayan bir insan gövdesi değildi. Üzerinde birkaç çürümüş et parçası kalmış, kararmış, tiksindirici kemiklerlerden başka bir şeye benzemiyordu. Zırhtan korkunç bir koku fışkırdı.
"Canlı değiller!" diye bağırdı Ulath. "Zırhın içinde kemikler ve çürüyen bağırsaklardan başka bir şey yok!"
Şövalyeler tiksinti ve mide bulantısından ağızlarını tıkayarak çoktan ölmüş düşmanlarını parçalayıp keserek savaşmaya başladılar.

"Durun!" diye sertçe bağırdı Sephrenia.
"Ama -" Kalten itiraz etmeye başladı.
"Bir adım geri atm - hepiniz!"
İsteksizce bir adım geri attılar. Rezil zırhları içinde onların gözünü korkutan kadavralar tekrar hareketsizleşti. Bir kez daha verilen ama gözükmeyen ve duyulmayan bir işaretle o duygusuz ulumayı çıkardılar.
"Ne oluyor?" diye sordu Ulath. "Niye saldırmıyorlar?"
"Çünkü onlar ölü, Ulath," diye cevapladı Sephrenia.
Ulath baltası ile darmadağın bir şekli işaret etti. "Ölü ya da değil, bu bana mızrağını saplamaya çalıştı."
"Çünkü onun silahının erişebileceği yere geldin. Onlara bir bak. Etrafımızda duruyor ve arkadaşlarına yardım etmek için hiçbir hareket yapmıyorlar. Bana bir meşale ver, Talen."
Çocuk köşeli taşların arasından uğraşarak bir meşale çıkarıp Sephrenia'ya verdi. Sephrenia onu kaldırıp ayaklarının arasındaki karo taşlarına dikkatle baktı. "Bu korkutucu," dedi ürpertiyle.
"Biz sizi koruyacağız, Leydi Sephrenia," diye onu temin etti Be-vier. "Hiçbir şeyden korkmayınız."
"Korkucak hiçbir şey yok, sevgili Bevier. Esas korkutucu olan Otha'nın elinde yaşayan bütün insanlardan daha fazla güç olduğu gerçeği ama o kadar salak ki nasıl kullanacağını bile bilmiyor. Bir embesilden korkarak yüzyıllar geçirmişiz."
"Ölü uyandırmak oldukça etkileyici, Sephrenia," dedi Spar-hawk.
"Herhangi bir Styric çocuğu bir cesedi hareket ettirebilir ama Ot-ha onlarla ne yapabileceğini bile bilmiyor. Bu muhafızların her biri bir döşeme taşının üzerinde duruyor ve savunduğu tek şey o taş."
"Emin misin?"
"Dene ve kendin gör."
Sparhawk kalkanını kaldırıp kokan muhafızlara doğru ilerledi. Ayağı karo taşa dokunur dokunmaz kurukafa suratlı şey çentikli baltasını savurdu. Sparhawk kolayca hamleyi savuşturup bir adım geri attı. Muhafız eski haline dönüp bir heykel gibi hareketsizleşti.
Sarayı ve tapınağı çeviren kalabalık muhafız grubu tekrar o boş uğultuyu çıkardı.
Sonra Sephrenia beyaz cübbesini topladı ve Sparhawk'i dehşete

düşüren bir şekilde, kokan ölü sıralarının arasından kendine yola açıp ilerledi. Durdu ve dönüp onlara göz attı. "Artık peşimden gelin. Yağmur başlamadan içeri girelim. Onların bulunduğu taşlara basmayın yeter."
Dans eden yıldırımların korkunç ışıkları altında iğrenç kokulan ve kurukafaya benzeyen suratları ile tehdit edici figürlerin arasından yürümek ürkütücüydü ama doğrusu bir orman patikasındaki ısırgan otlarından sakınmaktan daha tehlikeli değildi.
Son ölü nöbetçiyi geçtiklerinde, Talen durdu ve diyagonal muhafız dizisine gözlerini kısarak baktı. "Bilgili öğretmenim," dedi yavaşça Berit'e.
"Evet, Talen?"
"Şunu niye itmiyorsun?" diye zırhlı figürlerden birinin arkasını işaret etti. "Şöyle şu tarafa doğru."
"Niçin?"
Talen sırıttı, hınzırca bir sırıtış. "Sadece itele, Berit. Göreceksin."
Berit biraz şaşırmıştı ama baltasına uzanıp kaskatı cesedi sertçe itti. Zırhlı figür bir diğerine çarparak düştü, ikinci ceset geriye doğru sendeliyerek hemen birincinin kafasını uçurdu ve anında üçüncü tarafından biçildi.
Kaos hızla yayıldı, bir yığm göz korkutucu ceset arkadaşları tarafından düşüncesiz bir vahşet gösterisi içinde kesilip parçalandı.
"Çok akıllı bir çocuğun var," dedi Ulath.
"Ondan umutluyuz," dedi alçakgönüllülükle Kurik.

ilhanx

Kapıya döndüler ve durdular. Karanlık kapı girişinin tam ortasında havada asılı cılız yeşil alevler içinde, boşluğun üzerinde belli belirsiz kazınmış silik bir yüz vardı. Yüz garip bir biçimde çarpuk çurpuktu, aşırı ve amansız bir kötülük yansıtıyordu - ve tanıdıktı. Sparhavvk onu daha önce görmüştü.
"Azarlı!" diye fısıldadı Sephrenia. "Geride kalın, hepiniz!"
Dehşet verici yüze bakakaldılar.
"Bu gerçekten o mü?" diye sordu Tynian.
"Onun görüntüsü," dedi Sephrenia. "Otha'nın bir işi."
'Tehlikeli mi?" diye sordu Kalten.
"Kapının eşiğinden içeri atılan bir adımın sonucu ölüm, hatta daha da kötüsü olur."
"İçeri girmenin başka yolları var mı?" diye sordu Kalten, parla-

yan görüntüye ısrarla bakıyordu.
"Olduğundan eminim ama bulabileceğimizden kuşkuluyum."
Sparhawk iç çekti. Zamanı geldiğinde bunu yapmaya karar vermişti. Tartışmanın olayın kendisinden daha çok şeye neden olacağına hayıflandı. Bhelliom'un çelik file kesesini kemerinden çözdü. "Tamam," dedi arkadaşlarına, "harekete geçseniz iyi olur. Size ne kadar zaman verebileceğim konusunda hiçbir garanti veremem ama elimden geldiği kadar dayanacağım."
"Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu Kalten.
"Korkarım, burası Azash'a en çok yaklaşabileceğimiz yer. Hepimiz ne yapılması gerektiğini biliyoruz ama sadece birimiz yapacağız. Herhangi biriniz Cimmura'ya geri dönerse, Ehlana'ya bunun farklı olmasını dilediğimi söylesin. Sephrenia, burası yeteri derecede yakın mı? Azash yok olacak mı?"
Sephrenia'nın gözleri yaşlarla doluydu ama başını sallayarak onayladı.
"Bu durumda fazla hassaslaşmasak iyi olur," dedi sertçe Spar-hawk. "Zamanımız yok. Sizi - hepinizi - tanımaktan gurur duyuyorum. Şimdi buradan defolun. Bu bir emirdir." Diğerleri aptalca soylu bir şey yapmaya kalkışmadan onları harekete geçirmesi gerekiyordu. "Gidin!" diye bağırdı. "Ve muhafızların arasından geçerken adımlarınıza dikkat edin!"
Şimdi harekete geçiyorlardı. Askerler her zaman emirlere -emirler bağnlarak verilirse - itaat ederlerdi. Harekete geçtiler ve önemli olan da buydu. Zaten bunun bir anlamı da yoktu. Sephrenia'nın söylediği doğru ise, Bhelliom'u parçaladığında tamamen yok olacak alanın dışına çıkmaları için en az bir güne ihtiyaçları olacaktı. Bu süre boyunca fark edilmeden kalabilmesi için çok az umut vardı. Ama onlara zayıf da olsa bir şans vermeye çalışması gerekiyordu. Belki saraydan kimse çıkmayacak ve sokaklarda başı boş dolaşan devriyelerin hiçbirinin onu görme şansı olmayacaktı. Bunu umak bile güzeldi.
Gidişlerini izlemek istemedi. Böylesi daha iyi olacaktı. Zaten yapılacak şeyler vardı, bütün aile panayıra giderken yaramazlık yaptığı için geride bırakılan boynu bükük çocuk gibi dikilmekten çok daha önemli şeyler. Önce etrafına baktı. Sephrenia haklıysa ve burası Otha'nm sarayına giden tek yol ise, aralık kapıyla onun pa-

nldayan görüntüden biraz uzaklaşmak iyi olacaktı. Böylece tek düşünülmesi gereken şu devriyeler olacaktı. Saraydan dışarı çıkan herhangi biri - ya da herhangi bir şey - onun hemen göremeyecekti. Sağa mı sola mı? Omuz silkti. Ne fark edecekti ki? Belki de sarayın dış sınırlarının biraz daha uzağa gitmek ve tapınağın duvarına dayanıp beklemek iyi olurdu. Böylece Azash'a daha yakın olacaktı. Yaşlı Tanrı tamamı örtülü o şeyin merkezine yakın olmalıydı. Daha yarım dönmüştü ki onları gördü. Tehdit edici ölüler sırasının ilerisinde duruyorlardı. Yüzlerindeki ifadeleri kararlıydı.
"Ne yapıyorsunuz?" diye seslendi. "Size buradan defolup gitmenizi söyledim."
"Seni beklemeye karar verdik/' diye karşılık verdi Kalten.
Sparhawk tehdit edercesine onlara doğru bir atım attı.
"Salaklaşma, Sparhawk," dedi Kurik. "Ölülerin arasından geçerken yanlış yere basma riskini göze alamazsın. Yanlış adım atarsan biri arkandan beynini dağıtacak - ve sonra Azash Bhelliom'u alacaktır. Sence bütün bu yolu bunun için mi geldik?"

yirmi yedinci bölüm

?Mf

SPARHAWK KÜFRETTİ. NİYE onlara söylendiği gibi hareket etmiyorlardı ki? Sonra iç çekti. İtaat etmeyeceklerini bilmesi gerekiyordu. Bu konuda onları azarlamanın bir anlamı yoktu.

ilhanx

Kemerinden matarasını almak için zırh eldivenlerini çıkardığında yüzüğü meşale ışıklarında kan kırmızısı bir renkte parladı. Tıkacı çıkarıp içti. Yüzük tekrar gözüne parladı. Düşünceli bir şekilde yüzüğe bakarak matarayı indirdi. "Sephrenia," dedi neredeyse dalgın bir biçimde. "Sana ihtiyacım var."
Sephrenia birkaç saniye sonra yanındaydı. .,—
"Arayıcı Azash'ti değil mi?"
"Bu çok basit olurdu, Sparhawk."
"Ne demek istediğimi biliyorsun. Biz Pelosia'da Kral Sarak'm mezarında iken Azash Arayıcı'nm ağzından seninle konuştu ama Aldreas'ın mızrağıyla üzerine gittiğimde kaçtı."
"Evet."
"Lamorkand'daki höyükten çıkan o şeyi kaçırmak için o mızrağı kullandım ve Ghwerig'i onunla öldürdüm."
"Evet."
"Ama bunun nedeni mızrak değildi, değil mi? O kadar etkili bir silah da değildi zaten. Bunun nedeni yüzüklerdi, değil mi?"
"Bununla nereye varmak istediğini anlamıyorum, Sparhawk."
"Doğrusunu söylemek gerekirse, ben de." Diğer eldivenini de çıkarıp yüzüklere bakarak ellerini uzattı. "Yüzüklerde de belli bir güç var, değil mi? Sanınm onların Bhelliom'un anahtarları olduğu gerçeğinden etkilendim. Bhelliom'un o kadar büyük gücü vardı ki yüzüklerin tek başlarına yapabileceği şeylere dikkat edemedim. Aldreas'ın mızrağının bununla hiçbir ilgisi yok - ki Cimmura'da Ehlana'nm odasının bir köşesinde durduğuna göre bu iyi bir şey.

Herhangi bir silah aynı işi görebilir, değil mi?"
"Yüzükler ona dokunduğu sürece evet. Lütfen, Sparhawk, doğrudan konuya gel. Elene mantığın sıkıcı."
"Düşünmeme yardımcı oluyor. Kapı eşiğindeki görüntüyü Bhel-üom ile temizleyebilirim ama bu Troll Tanrıları'nı serbest bırakacak ve her arkamı dönüşümde beni arkadan bıçaklamaya çalışacaklar. Ama Troll Tanrüan'nm yüzüklerle hiçbir bağlantısı yok. Ghnomb ve arkadaşlarını uyandırmadan yüzükleri kullanabilirim. Kılıcımı iki elimle tutup kapının girişindeki o yüze dokunursam ne olur?"
Sephrenia ona bakakaldı.
"Burada Azash'tan bahsetmiyoruz. Otha ile uğraşıyoruz. Belki dünyadaki en büyük sihirbaz değilim ama yüzükler bende olduğu sürece olmama gerek de yok. Sanırım onlar Otha'ya yeter de artar bile, ne dersin?"
"Hiçbir şey söyleyemem, Sparhawk." Sephrenia'nın sesi sakindi. "Bilmiyorum."
"Niye deneyip öğrenmiyoruz?" Sparhawk döndü ve pis kokan ölü sırasının arasından geriye baktı. "Tamam," diye arkadaşlarına seslendi, "buraya gelin. Yapacak bir şeyimiz var."
Dikkatle zırhlı kadavraların arasından sıyrılıp geçtiler ve Sparhawk ile öğretmeninin etrafında toplandılar. "İşe yaramama ihtimali olan bir şey yapmayı deneyeceğim, yaramazsa Bhelliom ile sizin uğraşmanız gerekecek." Çelik file kesesini kemerinden aldı. "Denediğim şey başarılı olmazsa, Bhelliom'u yere atın ve bir kılıç ya da baltayla kırın." Keseyi Kurik'e, kalkanını Kalten'e verip kılıcım çekti. Kabzasmı iki eliyle sıkıca kavrayıp ortasında havada asılı parlayan görüntü olan geniş kapıya doğru uzun adımlarla ilerledi. "Bana şans dileyin," dedi. Şanstan başka bir şeye ihtiyaçları da yoktu.
Kılıcını önüdeki yeşil ateşin içinde kazılmış görüntüye hizalayarak kollarını uzattı. Kendini kastı ve kılıcın ucunu yanan büyülü şeye değdirmek için ağır ağır ilerledi.
Sonuç göz alıcıydı. Kılıcın ucunun dokunuşu yanan görüntüyü patlatırken, Sparhawk'i rengarek kıvılcımlardan bir şelale altında bıraktı. Patlama her yönde bir mil çapındaki bir alanm içindeki bütün pencere camlarını kırdı. Sparhawk ve arkadaşları yere atladı. Sarayın önünde hâlâ nöbet tutan zırhlı cesetler yeni biçilmiş buğday gibi

yere düştüler. Sparhawk kulaklanndaki çınlamayı kesmek için kafasını salladı ve kapıya bakarak ayağa kalkmaya çalıştı. Koca kapılardan biri tam ortasmdan yarılmıştı. Diğeri tehlikeli bir şekilde tek bir menteşede asılı duruyordu. Görüntünün bulunduğu yerde birkaç duman parçası vardı. Sarayın içinde derinlerden, yarasamsı bir acı çığlığı geldi.
"Herkes iyi mi?" diye bağırdı Sparhawk.
Ayağa kalmaya uğraşıyorlardı. Gözleri tam odaklanmıyordu.
"Gürültülü." Ulath'm bütün söylediği buydu.
"O çığlık nereden geldi?" diye sordu Kalten.

ilhanx

"Sanırım, Otha," dedi Sparhawk. "Yaptığınız bir büyünün bozulması insanı kötü yapar." Eldivenlerini ve çelik file keseyi geri aldı.
"Talen!" diye bağırdı Kurik. "Hayır!"
Ama çocuk çoktan açık kapıdan içeri girmişti. Daha da devam etti ve sonra dışarı çıkıp, "Burada hiçbir şey yok, baba," diye haber verdi. "Puf diye duman olup yok olmadığıma göre, güvenli olduğunu söyleyebiliriz."
Kurik oğluna doğru ilerlemeye başladı, elleri hırsla açılmıştı.
Sonra lanetler mırıldanarak durdu. ^*
"İçeri gidelim," dedi Sephrenia. "Şehirdeki devriyelerin patlamayı duyduğuna eminim. Gökgürültüsü olduğunu sanmalarını umabiliriz ama bakmaya gelmek zorundalar."
Sparhawk keseyi kemerinin altına geri koydu. "İçeri girdiğimizde hangi yoldan gideceğiz?"
"Kapıdan girdikten sonra sola dön. O taraftaki geçit mutfak ve depolara gider."
'Tamam o zaman. Haydi gidelim."
SPARHAWK'IN ŞEHRE İLK girdiklerinde fark ettiği garip koku sarayın karanlık koridorlarında daha da güçlenmişti. Şövalyeler seçkin askerlerin bağrışmalarını dinleyerek dikkatle ilerledi. Saray karışıklık içindeydi. Böyle kocaman uçsuz bucaksız bir yerde bile birileriyle karşılaşacakları belli idi. Sparhawk ve arkadaşları bir çok durumda, sadece koridorlarda sıralanmış karanlık odalara girerek onlardan kurtulmayı başardı. Bununla beraber, bazen bu mümkün olmuyordu ama Kilise'nin Şövalyeleri yakın döğüşte Ze-

mochlardan çok daha yetenekliydiler. Karşılaştıklarında çıkan gürültüler koridorlardaki bağrışmalar içinde kayboluyordu. Silahlan hazır, vakit geçirmeksizin ilerlemeye devam ettiler.
Sıra sıra meşalelerin aydınlattığı geniş hamur mutfağına girdiklerinde yaklaşık bir saat geçmişti. Durdular ve sürgülü kapıları kapattılar.
"Kafam karıştı," diye itiraf etti Kalten, küçük bir kek aşırarak. "Hangi yoldan gidiyoruz?"
"Sanırım şu kapıdan," diye cevapladı Sephrenia. "Bütün mutfaklar taht salonuna giden bir koridora açılır."
"Otha taht salonunda mı yemek yiyor?" dedi şaşkınca Bevier.
"Otha etrafta pek dolaşmaz. Artık yürüyemiyor."
"Onu sakat bırakan ne?"
"İştahı. Otha durmadan yer ve asla antrenman yapmaz. Bacakları artık onu taşıyamayacak kadar zayıf."
"Taht salonuna açılan kaç kapı var?" diye sordu Ulath.
Sephrenia hatırlamaya çalışarak bir dakika düşündü. "Dört sanırım. Biri buradaki mutfaklardan, diğeri esas saraydan geliyor. Üçüncüsü Otha'nın özel dairesine gidiyor."
"Ya sonuncusu?"
"Son girişin kapısı yok. O bir labirente açılan giriş."
"O zaman ilk yapmamız gereken hepsini kapatmak olacak. Otha ile konuşurken yanlız kalmak isteyeceğiz."
"Orada başkaları da olabilir," diye ekledi Kalten. "Martel'in gelmeyi başarıp başaramadığını merak ediyorum." Bir kek daha aldı.
"Bunu öğrenmenin bir yolu var," dedi Tynian.
"Bir dakika," dedi Sparhawk. "Bahsettiğin labirent nedir, Sephrenia?"
'Tapınağa giden yol. Bir zamanlar insanlar labirentlere hayrandı. Çok karışık ve tehlikeli."
"Tapmağa gitmenin tek yolu orası mı?"
Sephrenia başını sallayarak onayladı.
"İnananlar tapınağa gitmek için taht salonundan mı geçiyor?"
"Sıradan inananlar tapınağa gitmez, Sparhawk - sadece rahipler ve kurbanlar."
"O zaman taht salonuna gitmek zorundayız. Kapıları sürgüle-yip oradaki muhafızlarla ilgileneceğiz ve sonra Otha'yı esir alaca-

ğız. Boğazına bir bıçak dayarsak askerlerinin bizi engelleyeceğini sanmıyorum."
"Otha bir sihirbaz, Sparhawk," diye hatırlattı Tynian. "Esir almak söylendiği kadar kolay olmayabilir."
"Otha şu anda bir tehlike oluşturmuyor," diye ona katılmadı Sephrenia. "Hepimizin daha önce bozulan büyüleri oldu. Kendini toplaması biraz zaman alır."
"O zaman hazır mıyız?" diye gergince sordu Sparhawk.
Başlarını sallayarak onayladılar ve Sparhawk önden ilerledi.

ilhanx

Mutfaklardan taht salonuna giden yol dardı ve çok uzun değildi. Diğer ucu kırmızı meşale ışığıyla aydınlatılmıştı. Işığa yaklaşırlarken Talen öne doğru sıvıştı. Yumuşak ayakkabıları karo taşlar üzerinde hiç ses yapmıyordu. Bir iki dakika sonra geri döndü. "Hepsi orada," diye içinde heyecan izleri olan bir fısıltıyla haber verdi. "Annias, Martel ve diğerleri. Yeni gelmişler gibi. Gezgin cüppeleri hâlâ üzerlerinde."
"Oda da kaç tane muhafız var?" diye sordu Kurik. ,
"Çok fazla değil. En fazla yirmi tane." '
"Diğerleri koridorlarda bizi arıyor olmalı."
"Odayı tarif edebilir misin?" diye sordu Tynian. "Ve muhafızların duruduğu yerleri?"
Talen başıyla onayladı. "Koridor tahttan pek uzak olamayan bir yere açılıyor. Otha'y1 diğerlerinden hemen ayırabileceksiniz. Daha çok sümüklüböceğe benziyor. Martel ve diğerleri etrafında toplanmış. Her kapıda iki muhafız var - tahtın arkasındaki kemerli giriş hariç. Onu kimse korumuyor. Muhafızların geri kalanı duvarlar boyunca dağılmışlar. Örme zırhları ve kılıçları var. Herbiri elinde uzun bir mızrak tutuyor. Bir düzine kadar iri yarı peştamal giyen adam tahtın etrafında çömelmiş. Silahları yok."
"Otha'nın taşıyıcıları," diye açıkladı Sephrenia.
"Hakılıymışsm," dedi Sephrenia'ya Talen. "Dört kapı var - bu tam önümüzdeki, diğeri odanın en uzak tarafında, kemerli giriş de odanın sonundaki en büyük kapı."
"O kapı sarayın diğer taraflarına gidiyor, o zaman," dedi kadın.
"Bu önemli," diye karar verdi Sparhawk. "Mutfaklarda birkaç ahçıdan başka kimse yok sanırım. Otha'nm yatak odasında da fazla insan yoktur ama ana kapının arkasında askerler olacaktır. O kapı-

run uzaklığı ne kadar?"
"Yaklaşık altmış metre," dedi çocuk.
"Kim koşmak istiyor?" Sparhawk arkadaşlarına bakındı.
"Ne dersin, Tynian?" diye sordu Ulath. "Altmış metreyi ne kadar hızlı koşabilirsin?"
"Senin kadar hızlı koşabilirim, dostum."
"Bu işi biz halledeceğiz, Sparhawk," dedi Ulath.
"Adus'u bana söz verdiğini unutma," diye arkadaşına hatırlattı Kalten.
"Onu sana saklamaya çalışacağım."
Meşale ışığının aydınlattığı kapı girişine doğru kararlıca ilerlediler. Tam arkasında duraklayıp hızla içeri daldılar. Ulath ve Tynian ana kapıya doğru tüm güçleriyle koştular. Şövalyelerin taht salonuna dalmalarıyla içerden alarm ve şaşkınlık çığlıkları yükseldi. Otha'nm askerleri bağırarak birbirlerine uyuşmayan emirler veriyorlardı ama bir subay boğuk bir böğürtüyle bağırdı, "imparatoru koruyun!"
Örme zırhlı muhafızlar kapıdaki arkadaşlarını bırakıp tahtın etrafında mızraklanyla bir çember oluşturmak için koşuştu. Kalten ve Bevier kayıtsızca mutfaklara giden koridorun girişindeki iki askeri yere serdi. Ulath ve Tynian iki muhafızın yardım çağırmak için çılgınca açmaya çalıştıkları ana kapıya ulaştılar. İki adam da ilk darbeyle öldüler. Ulath dev gibi sırtını kapıya dayadı ve Tynian kapıyı sürgülemek için yakındaki perdeleri yoklarken kendini sağlamca yerleştirdi.
Berit, Sparhawk'm yanında kapıdan içeri atıldı, yerde hâlâ zayıfça kımıldayan muhafızların üzerinden atladı ve baltasını kaldırıp odanın diğer tarafındaki kapıya doğru koştu. Zırhının engellemesine rağmen, taht salonunun cilalı zeminini bir geyik gibi koşarak geçti; Otha'nın yatak odasına giden kapıyı koruyan iki adamın üzerine çullandı. Mızraklarına hafifçe sürtünerek geçip iki kuvvetli balta vuruşuyla işlerini bitirdi.
Kalten arkasındaki ağır sürgüyü sertçe iterken, Sparhawk arkasında sert bir metal tıkırtısı duydu.
Ulath'ın kapalı tuttuğu kapının arkasından güm güm vuruluyordu; Tynian demir sürgüyü bulup yerine soktu. Berit de kapısını sürgülemişti.

"Çok ustaca," diye onayladı Kurik. "Ama hâlâ Otha'yı yakalayamadık."
Sparhavvk önce tahtın etrafındaki mızrak çemberine, sonra da Otha'ya baktı. Talen'in söylediği gibi son beş yüzyıldır batıyı korkutan adam sümüklü böceğe benziyordu. Soluk beyaz ve tamamen kılsızdı. Yüzü yusyuvarlaktı, şişmiş, terden parıl parıl parlıyordu, sanki yapışkan bir sıvı ile kaplı gibiydi. Göbeği inanılmaz büyüklükteydi. Önünden öylesine ileri fırlamıştı ki kollan sanki gelişmemiş gibi gözüküyordu. İnanılmaz derecede pisti; paha biçilmez yüzükler ellerini süslüyordu. Sanki bir şey onu geriye savurmuş gibi tahtında yarı uzanır durumda yatıyordu. Gözleri donuktu. Kollan, bacakları ve gövdesi titreyerek seyiriyordu. Bozulan büyüsü yüzünden kendini toparlayamadığı açıkça gözüküyordu.
Sparhawk kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı, bir taraftan etrafına bakmıyordu. Oda kralların fidyeleriyle süslenmişti. Duvarlar çekiçle dövülmüş altınlarla, sütunlar sedefle kaplanmıştı. Zemin cilalı,

ilhanx

siyah, som akikti. Her kapının yanında asılı perdeler kan kırmızısı kadifeydi. Duvarlardan eşit aralıklarla meşaleler çıkıyordu ve Otha'nın tahtının her iki yanında çok geniş birer demir mangal vardı.
Sparhawk en son olarak Martel'e baktı.
"Ah, Sparhawk," diye kibarca ağır ağır konuştu beyaz saçlı adam, "uğradığın iyi oldu. Seni bekliyorduk."
Martel'in sesinde hafif bir ima vardı. Bu kadar çabuk varmala-nnı beklemiyordu. Özellikle de aniden içeri dalışlarını. Adus mızraklı adamları tekme ve lanetlerle cesaretlendirmeye çalışırken o, Annias, Arissa ve Lycheas ile mızrak çemberinin güvencesi içindeydi.
"Biz zaten bir şekilde komşu sayılırız." Sparhawk omuz silkti. "N'aber, ahbap? Yolculuktan bitap düşmüş gözüküyorsun. Zor bir yolculuk muydu?"
"Katlanılmayacak bir şey olmadı." Martel başını Sephrenia'ya doğru eğdi. "Küçük ana," dedi, tuhaf bir şekilde pişman görünüyordu.
Sephrenia iç çekti ama hiçbir şey söylemedi.
"Hepimizin burada olduğunu görüyorum," diye devam etti Sparhawk. "Bu küçük dostça toplantılardan çok hoşlanıyorum, ya

siz? Bize hatırlama fırsatı veriyor." Artık Martel'in emri altında olduğu açıkça gözüken Annias'a baktı. "Chyrellos'ta kalacaktınız, Ekselansları. Seçimin tüm heyecanını kaçırdınız. Hiyerarşi'nin Dol-mant'ı patriklik tahtma çıkardığına inanır mısınız?"
Cimmura Piskoposu'nun yüzüne ani bir acı ve ıstırap ifadesi geldi. "Dolmant mı?" diye kaygılı bir sesle tıkandı. Sparhawk, piskopostan bundan daha büyük bir intikam alamayacağını anladı. Söylediği bu basit şeyin düşmanında sebep olduğu acı Sparhawk'm kavrayabileceğinin ötesindeydi. Cimmura Piskoposu'nun hayatı bir anda alt üst olup küle döndü.
"Hayret verici, değil mi?" diye acımasızca devam etti Spar-hawk. "Akla gelenecek en son adam oydu. Chyrellos'dakilerin çoğu bu işte Tanrı'nm parmağı olduğunu düşünüyorlar. Eşim, Elenia Kraliçesi - onu hatırlıyorsun, değil mi?. . . şu sarışın kız, hani oldukça hoş olan, senin zehirlediğin - toplantının başında başpiskoposlara bir konuşma yaptı. Dolmant'ı öneren oydu. İnanılmaz derecede etkili konuştu ama genel konuşmasının Tanrı'dan gelen ilham sonucu olduğu çok açıktı - Dolmant bu yüzden oy birliğiyle seçildi."
"Bu inanılmaz!" Annias'm nefesi kesildi. "Yalan söylüyorsun, Sparhawk!"
"Doğruluğunu kendin de saptayabilirsin, Annias. Seni Chyrel-los'a geri götürdüğümde, toplantının kayıtlarını incelemek için oldukça çok zamanın olacak. Seni yargılama ve idam etme zevkini kimin alacağı çok büyük kavgalara yol açacak. Yıllarca sürebilir. Zemoch sınırının batısındaki herkesin canını sıkmayı basardın. Hepsi farklı nedenlerden seni öldürmek istiyor."
"Çocuklaşıyorsun, Sparhawk," diye alaycı alaycı güldü Martel.
"Tabii ki öyle. Hepimiz bazen çocuklaşırız. Bu akşam gün batı-mmın bu kadar ilhamsız oluşu gerçekten büyük bir ayıp Martel, çünkü bu senin göreceğin sonuncu gün batımı."
"Bu her durumda içimizden biri için doğru."
"Sephrenia." Bir sesten çok kalın tonda gevelenen bir gürültüydü.
"Evet, Otha?" diye sakince cevapladı Sephrenia.
"Elveda deyiniz kafasız küçük Tanrıçanıza," diye eski Elenece geveledi tahttaki sümüklü böceğe benzeyen adam. Küçük gözleri

odaklanmasına rağmen elleri hâlâ titriyordu. "Sizin Genç Tanrılarla doğal olmayan akrabalığınız sona yaklaşıyor. Sizi Azash bekliyor:"
"Bundan şüpheliyim Otha, çünkü bilinmeyeni yanımda getiriyorum. Onu doğmadan çok önce buldum ve buraya elinde Bhelli-om ile getirdim. Azash ondan korkuyor, sen de ondan korkacak kadar bilge olmalısın, Otha."
Otha tahtına iyice gömüldü, kafası şişman gerdanının kıvrımlarının içine bir kaplumbağa gibi geri çekildi. Eli şaşırıtıcı bir hızda hareket etti ve yeşil bir ışık fırladı, küçük Styric kadını hedefleyen bir ışık. Sparhawk bunu bekliyordu. Kalkanını iki çıplak eliyle savsak bir şekilde tutuyordu. Yüzüklerin kan kırmızısı taşlarını kalkanın çelik kenarlarına sertçe bastırıyordu. Deneyimlerin sonucu kazanılmış bir hızla kalkanı eğitmeninin önüne getirdi. Yeşil ışık kalkana çarpıp parlatılmış yüzeyinden yansıdı. Zırhlı muhafızlardan biri sessiz bir patlamayla bütün taht salonuna sıcak zırh parçaları saçarak yok oldu.
Sparhawk kılıcını çekti. "Bütün bu saçmalıkları bitirdik rni, Martel?" diye kasvetlice sordu.
"Keşke sana bir iyilik yapabilseydim ahbap," dedi Martel, "ama Azash bekliyor. Bunun ne demek olduğunu bilirsin."

ilhanx

Tynian ve Ulath'm savunduğu kapıya vurma sesleri artıyordu.
"Biri kapıyı mı çalıyor?" dedi yumuşakça Martel. "Cici çocuk ol ve bak bakalım kimmiş, Sparhawk. Bütün bu bam bam vuruşlar içimi bir tuhaf yapıyor."
Sparhawk ilerledi.
"imparatoru güvenli bir yere götürün!" diye tahtın yanında dizleri üzerine çökmüş güçlü, çıplak adamlara bağırdı Martel. Adamlar şaşırtıcı bir hızla mücevher kaplı koltuğun girintilerine sağlam çelik sırıklar sokup omuzlarını sırıklarının altına yerleştirdiler ve efendilerinin muazzam ağırlığını tahtın kaideye benzeyen tabanmdan kaldırdılar. Tahtıravanla döndüler ve tahtın arkasındaki kemerli girişe doğru hantalca ilerlediler.
"Adus!" diye emretti Martel, "onları benden uzak tut!" Adus, Otha'nm mızraklı muhafızlarına kılıcının yanı ile vurup, anlaşılmaz emirler böğürerek ileri fırlarken, o da dönüp Annias ile ailesinin önünden Otha'nın peşinden ilerledi.
Dışardaki askerler koçbaşları buldukları için kilitli kapıların ar-

kasındaki vurma sesleri tek bir gümleme sesine dönüştü.
"Sparhawk!" diye bağırdı Tynian. "Kapılar fazla dayanmaz!"
"Onları bırakın!" diye bağırarak cevapladı Sparhawk. "Bize yardım edin! Otha ve Martel kaçıyorlar!"
Adus'un Sparhawk, Kurik ve Beviefe saldırmaları için yönlendirdiği askerler, labirente açılan kemerli kapıya girmelerini en-geleyecek kadar mücadele edemediler. Bir çok açıdan korkutucu derecede salak olan Adus iyi bir savaşçıydı. Bunun gibi, basit bir durumu ve idare edilebilir adamları içeren bir savaş, onu doğal ortamına sokmuştu. Otha'nın muhafızlarım homurtu, tekme ve yumruklarla ikili üçlü gruplar halinde yerleştirerek rakiplerini mızrak-lanyla engellemeye yöneltti. Martel'in emri Adus'un sınırlı anlayışı içine iyi oturdu. Amacı Martel kaçana kadar şövalyeleri geciktirmekti. Belki bunu Adus'dan daha iyi yapabilecek hiç kimse yoktu.
Kalten, Ulath, Tynian ve Berit'in de kavgaya katılması ile Adus
geriledi. Sayı olarak üstünlük ondaydı ama onun Zemoch askerle
ri çeliklere bürünmüş şövalyelere denk değildi. Yine de, güçlerinin
çoğunluğunu mızrakların etkili bir engel olarak işe yarayabilecek
leri labirentin ağzma çekmeyi becerdi „
Bunlar olurken koçbaşlarınm ritmik gümlemesi de devam etti.
"Labirente girmemiz gerekiyor!" diye bağırdı Tynian. "Kapılar parçalandığında sarılacağız!"
İlk harekete geçen Sör Bevier oldu. Genç Cyrinic Şövalye cesaretin mükemmel bir örneğiydi. Bir çok olayda kişisel güvenliğini hiç önemsemediğini ortaya koymuştu. Kancalı uçlu, vahşi locha-ber baltasını sallayarak uzun adımlarla ilerledi. Hedefi askerler değil mızraklarıydı ve ucu olmayan bir mızrak bir sırıktan başka bir şey değildi. Birkaç saniye içinde Adus'un Zemochlarmı etkili bir biçimde silahsızlandırmış - ve tam kalçasmm üstünde yandan derin bir yara almıştı. Zırhının yarığından fışkıran kanlarla güçsüz bir şekilde geri düştü.
"Onunla ilgilen!" diye Berit'e bağırdı Sparhawk ve Zemochlarla karşılaşmak için ileri atıldı. Zemochlar mızrakları olmadığı için kılıçlarına geri dönmek zorunda kalmış ve avantaj Kilise Şövalyele-ri'ne geçmişti. Zırhlı adamlar, yollarındaki Zemochları kesip biçtiler.
Adus duruma uyanıp girişten içeri daldı.
"Adus!" diye bağırdı Kalten, Zemoch'un birini tekmeleyerek

kendine yol açarken.
"Kalten!" diye kükredi Adus. Hayvan ileri bir adım attı, domuz benzeri gözlerinde açlık okunuyordu. Hırlayarak dişlerini gösterdi ve düş kınklığım dışa vurmak için askerlerinden birinin kamını deşip karanlık labirentin içinde kayboldu.
Sparhawk hızla döndü, yaralı Beviefin yanında diz çökmüş Sephrenia'ya, "Nasıl?" diye sordu.
"Ciddi, Sparhawk."
"Kanamayı durdurabilir misin?"
"Tamamen durduramam."
Bevier zırhının göğüs plakası çözülmüş, midye kabuğu gibi açık, soluk bir suratla terleyerek yerde yatıyordu. "Siz devam edin, Sparhawk. Dayanabildiğim kadar bu kapıyı tutacağım."
"Aptallaşma," diye kesti Sparhawk. "Yaraya elinden geldiği kadar tampon yap, Sephrenia. Sonra zırhını tekrar tuttur. Berit, onu yanında getir. Gerekirse taşı."
Vuruş sesleri devam ederken taht salonundan bir parçalanma sesi geldi.

ilhanx

"Kapılar gidiyor," diye bildirdi Kalten.
Sparhawk labirente giden uzun kemerli koridordan içeri baktı. Demir halkalara yerleştirilen meşalelerin aralan oldukça genişti. İçinde ani bir umut ışıltısı belirdi. "Ulath, sen ve Tynian arkayı tutun. Kapıyı kıran askerlerden biri arkamızdan gelirse bağırın!"
"Ben tek başıma arkanızı tutacağım, Sparhawk," dedi bitikçe Bevier.
"Hayır, tutmayacaksın," diye cevapladı Sparhawk. "Bu labirent içinde koşturup durmayacağız. Orada ne olduğunu bilmiyoruz, bu yüzden işi hiçbir şekilde şansa bırakmayacağız. Tamam, beyler, yola çıkalım."
Sağ ve sollannda aydınlatılmamış iki, üç girişi geçerek labirentin içine doğru giden düz uzun koridorda ilerlemeye başladılar.
"Şunları kontrol etmemiz gerekmez miydi?" diye sordu Kalten.
"Bence gerekli değil," dedi Kurik. "Adus'un adamlanndan ba-zılan yaralı ve yerde kan lekeleri var. En azından Adus'un bu yoldan gittiğini biliyoruz."
"Bu Martel'in de oradan gittiğini göstermez," dedi Kalten. "Belki de Adus'u bizi yanlış yola sokması için orada bıraktı."

"Bu mümkün," diye onayladı Sparhawk, "ama bu koridor aydınlatılmış, diğerleri tamamen karanlık."
"Eğer meşalelerle işaretlenmişse buna pek labirent denmez, Sparhawk," diye fikrini belirtti Kurik.
"Belki de değildir ama meşaleler olduğu ve kan izleri devam ettiği müddetçe bunu deneyeceğiz."
Yankılanan koridor en sonuda sola keskin bir dönüş yaptı. Kemerli duvarlar ve aşağı yukarı kıvrılan tavan, kıvrıla kıvrıla giden geçitlere çok alçak hissi veriyordu. Sparhawk içgüdüsel olarak başını eğdiğini fark etti.
"Taht salonunun kapılarını kırdılar, Sparhawk," diye arkadan seslendi Ulath. "Arkada girişte hareket eden meşaleler var."
"Bu sorunu kendiliğinden çözdü," dedi Sparhawk. "Yan yolları araştıracak kadar zamanımız yok. Devam edelim."
Aydınlatılmış koridor kıvrılıp döndü. Yerdeki kan lekeleri hâlâ Adus'un takip ettiği yolda olduklarım gösteriyordu.
Koridor sağa döndü.
"Kendini toplayabilecek misin?" diye sordu Sparhawk, Berit'in omuzuna bütün ağırlığıyla yüklenen Bevier'e.
"İyi, Sparhawk. Yeniden normal tempoda nefes almaya başlar başlamaz yardımsız yapabileceğim."
Koridor tekrar sola döndü, sadece birkaç metre sonra tekrar sola döndü.
"Geldiğimiz yola geri dönüyoruz, Sparhawk," diye belirtti Kurik.
"Biliyorum ama başka seçeneğimiz var mı?"
"Hayır."
"Ulath," diye seslendi Sparhawk, "arkamızdaki adamlar yaklaşıyorlar mı?"
"Görebildiğim kadarıyla hayır."
"Belki onlar da labirentteki yolu bilmiyordur," diye fikrini söyledi Kalten. "Birinin eğlence için Azash'ı ziyaret edeceğini sanmam."
Saldırı yan koridordan geldi. Mızraklı beş Zemoch askeri karanlık bir girişten fırlayıp, Sparhawk, Kurik ve Kalten'e saldırdılar. Mızrakları onlara avantaj sağlıyordu - ama yeteri kadar değil. İçlerinden üçü kanlar içinde kıvranarak taşların üzerine düşünce geri kalan ikisi geldikleri yere geri kaçtılar.

Kurik duvardaki demir halkadan bir meşale aldı ve Sparhawk ile Kalten'in önünden kıvrılan, karanlık koridora girdi. Birkaç da-I kika sonra izledikleri askerleri gördüler. İkisi korkuyla geçitteki bir düzlükten yan yan ilerleyip, birer duvara yaslanıyorlardı.
Kalten, ileri fırlayarak, "Şimdi onları yakaladık," diye sevinçten havaya uçtu.
"Kalten!" diye sakladı Kurik'in sesi. "Dur!"
"Sorun ne?"
"Duvarlara çok yakın duruyorlar."
"Ne olmuş?"
"Peki yolun ortasında ne var?"
Kalten gözlerini kısarak duvarlara yapışmış iki korkulu adama dikkatle baktı. "Haydi çözelim," dedi. Kılıcının sivri ucuyla küçük bir karo taşı kanırttı ve onu askerlerden birine atıp yarım metreyle ıskaladı.
"Bırak da bunu ben yapayım," dedi Kurik. "Zırh omuzlarının hareketini kısıtlarken hiçbir şeyi fırlatıp atamazsın." Bir taşı kanırtarak gevşetti. Çok daha iyiydi. Fırlattığı taş askerin miğferinden koca bir takırtı

ilhanx

ile sekti. Adam geriye yalpalıyıp çılgınca duvardaki bir kolu tutmaya çalışırken çığlık attı. Ama beceremeyip koridorun ortasındaki zemine doğmbir adım attı.
Altındaki zemin hemen açıldı ve adam umutsuz bir çığlıkla düşüp gözden kayboldu. Görmek için olanca gücünü harcayan diğeri de yanlış bir adım attı ve arkadaşının peşinden duvarın yanındaki dar çıkıntıdan aşağı düştü.
"Akıllıca," dedi Kurik. Açık çukurun kenarına dek ilerleyip meşalesini kaldırdı. "Dibe sivri kazıklar çakılmış," dedi, aşağıda kazığa geçmiş iki adama bakarak. "Geri dönüp diğerlerine söyleyelim. Sanırım adımımızı attığımız yere dikkat etsek iyi olacak."
Meşalelerin aydınlattığı ana koridora geri geldiklerinde Tynian ve Ulath da onlara katıldılar. Kurik iki Zemochu yutan tuzağı anlattı. "Koridordaki ölü adamlara baktı ve mızraklardan birini aldı. "Bunlar Adus'un adamları değil."
"Nereden biliyorsun?"
"Sör Bevier onların mızraklarını kırdı. Bu, labirentte başka askerler de olduğu anlamına geliyor - büyük ihtimalle bunun gibi küçük gruplar halindeler. Bizi yan koridorlardaki tuzaklara çek-

mek için buradalar."
"Çok naziklermiş," dedi Ulath.
"Ne demek istediğinizi anlamıyorum, Sör Ulath."
"Labirentte tuzaklar var ama etrafta onları bizim için açacak as- " kerlerimiz var. Tek yapacağımız onları yakalamak."
"Bir tür parlayan izler gibi mi kullanacağız onları?" diye sordu Tynian.
"Öyle de diyebilirsin, evet. Ama yakaladığımız Zemochlar aynı şekilde düşünmeyeceklerdir."
' "Arkamızdan gelen askerler hızlı mı?" diye sordu Kurik.
"Pek değil."
Kurik meşalesini yukarıda tutarak yan koridora geri gitti. Döndüğünde acımasızca gülümsüyordu. "Yan koridorda aynı bunun gibi meşale halkaları var," dedi onlara. "Giderken niye birkaç meşaleyi değiştirmiyoruz ki? Biz meşaleleri izliyoruz, askerler de bizi. Meşaleler onlan tuzakların olduğu yan geçitlere götürürse biraz daha yavaşlamak zorunda kalmazlar mı?"
"Onları bilmem," dedi Ulath, "ama ben yavaşlarım."

yirmi sekizinci bölüm
ZEMOCH ASKERLERİ DÜZENLİ olarak yan koridorlardan saldırdılar, yüzlerinde kendilerini çoktan ölmüş kabul eden insanların ümitsiz ifadeleri vardı. Fakat "teslim ol ya da öl," ültimatomu da daha önce varlığından haberdar olmadıkları bir seçenekti. Çoğu bu şansı değerlendirmek için atladı. Önden gitmeleri gerektiğini öğrendiklerinde coşkun minnettarlıkları zayıfladı.
Dikkatsizleri gafil avlamak için düzenlenen tuzaklar ustacaydı. Zeminin açılmadığı geçitlerde tavan çöktü. Zemindeki çukurların çoğunun diplerine sivritilmiş kazıklar çakılmıştı, birkaç çukur çeşitli sürüngenleri barındırıyordu - zehirli ve aksi huylu olanlardan. Bir kere de duvarlar birbirine şiddetle çarptı, labirenti yapanlar çukurlardan ve çöken tavanlardan sıkılmış olmalıydılar.
Taht salonuna dalıp yan koridorları araştıran askerlerirTbulun-duğu labirentte, arkalarında yankılanan ümitsiz bir çığlığın gelmesiyle, "Burada bir sorun var," dedi Kurik.
"Bana her şey yolunda gibi geliyor," dedi Kalten.
"Bu askerler burada yaşıyorlar, Kalten," dedi silahtar, "ve labirenti bizden daha iyi tanımıyorlar. Sanırım bir şeyler düşünme zamanı geldi. İyisi mi bir hata yapmayalım."
Koridorun ortasında toplandılar. "Biliyorsunuz ki bunun hiçbir anlamı yok," dedi Kurik.
"Zemoch'a gelmenin mi?" dedi Kalten. "Bunu size Chyrellos'ta söylemiştim."
Kurik buna aldırış etmedi. "Yerdeki kan izlerini takip ediyoruz ve izler etrafa dağılıyor - meşaleyle aydınlatılmış koridorun ortasında." Yerdeki büyük bir lekeyi ayağıyla kazıdı. "Eğer biri bu kadar çok kanıyorsa çoktan ölmüş olması gerekirdi."
Talen eğildi, parmağını parıldayan kırmızı noktaya dokundu

ve parmağını diline değdirdi. Tükürdü. "Bu kan değil," dedi.
"Ne peki?" diye sordu Kalten.
"Bilmiyorum ama kan değil."

ilhanx

"O zaman kafeslendik," dedi acı acı Ulath. "Zaten merak etmeye başlamıştım. Daha da kötüsü, burada sıkışıp kaldık. Geriye dönüp meşaleleri takip edemeyiz çünkü son yarım saattir hiç durmadan meşalelerin yerlerini değiştirip duruyoruz."
"Bu mantıkta 'sorunu tanımlamak' olarak bilinir," dedi Bevier, zayıf bir gülümseme ile. "Bir sonraki aşamaya da 'çözüm bulmak' denir sanırım."
"Bu konuda hiçbir uzmanlığım yok," diye kabul etti Kalten, "ama buradan mantıkla çıkabileceğimizi sanmıyorum."
"Niçin yüzükler kullanılmıyor?" diye önerdi Berit. "Sparhawk labirentin içini yıkarak düz bir delik açamaz mı?"
"Geçitler kemerli tonozlardan yapılmış" dedi Kurik. "Duvarları yıkarak delikler açmaya başlarsak tavan tepemize çöker."
"Ne kötü," diye iç çekti Kalten. "Bir çok iyi fikir ıskartaya çıktı."
"Yani labirentin bulmacasını çözmek zorunda mıyız?" diye sordu Talen. "Bunu çözmenin bir tür dini önemi var mı demek istemiştim?"
"Bildiğim kadarıyla öyle bir şey yok," diye cevapladı Tynian.
"Niye labirentin içinde kalıyoruz ki?" dedi masumca çocuk.
"Çünkü buraya sıkışıp kaldık," dedi Sparhawk, sinirini konrol etmeye çalışarak.
"Bu tam olarak doğru değil, Sparhawk. Asla sıkışıp kalmadık. Kurik duvarları yıkma fikrinde haklı olabilir ama tavan hakkında tek bir şey bile söylemedi."
Bakakalıp hep beraber biraz salakça gülmeye başladılar.
"Tabii ki orada ne olduğunu bilmiyoruz," diye belirtti Ulath.
"Bir sonraki köşenin arkasında da ne olduğunu bilmiyoruz, Aziz Şövalye. Ve biri bakana kadar tavanın üstünde ne olduğunu asla bilemeyeceğiz, değil mi?"
"Sadece gökyüzü olabilir," dedi Kurik.
"Gökyüzü buradan daha mı kötü, Baba? Dışarı çıktık mı, Sparhawk tapmağın dış duvarlarını yıkmak için yüzüklerini kullanabilir. Otha labirentleri eğlenceli bulabilir ama ben yeteri kadar eğlen-

dim. Platime'ın bana öğrettiği ilk kurallardan biri oyunu beğenmiyorsan, oynamaydı."
Sparhawk sorarcasına Sephrenia'ya baktı.
Sephrenia gülümsüyordu. "Bunu ben bile düşünemedim," diye kabul etti.
"Yapabilir miyiz?"
"Olmaması için bir neden göremiyorum - düşen molozlardan ezilmeyecek kadar uzak olduğumuz sürece. Tavana bir göz atalım."
Kemerli tavana bakmak için meşaleleri kaldırdılar. "Bu inşaat herhangi bir sorun çıkarır mı?" diye Kurik'e sordu Sparhawk.
"Çıkarmaz. Taşlar birbirine sıkı sıkı oturtulmuş, bu yüzden dayanacaklar. Ama bir yığın moloz olacak."
"Tamam, Kurik," dedi neşeyle Talen. "Molozlar da yukarı tırmanmamıza yarayacaklar."
"Ama taş blokları yıkmak çok büyük güç gerektirecek," dedi Kurik. "Kemer tüm koridorun ağırlığını taşıyor."
"O blokların birkaçı artık orada olmasa ne olur?" diye sordu Sephrenia.
Kurik yukarı doğru kıvrılan duvarlardan birine gitti ve iki taş bloğun arasındaki bir çatlağı bıçağıyla yokladı. "Harç kullanmışlar. Ama oldukça çürümüş. Yukarıdaki bloklardan altı tanesini parçalayabilirsen, tavanın büyük bir bölümü çökecektir."
"Ama bütün koridor yıkılmayacak, değil mi?"
Kurik başını olumsuzca salladı. "Hayır. Birkaç metresi çöktükten sonra geri kalan sağlam olacaktır."
"Gerçekten kayaları un ufak edebilir misin?" diye merakla Sephrenia'ya sordu Tynian.
Sephrenia gülümsedi. "Hayır, bir tanem. Ama onları kuma dönüştürebilirim - ki bu da aynı şey, değil mi?" birkaç dakika dikkatle tavanı inceledi. "Ulath," dedi arkasından, "en uzun sensin. Beni havaya kaldır. Taşlara dokunmam gerekiyor."
Ulath kıpkırmızı oldu ve hepsi nedenini biliyordu. Sephrenia kolay kolay dokunulabilecek türden birisi değildi.
"Oh, kaz kafalılaşma, Ulath. Beni yukarı kaldır."
Ulath gözdağı verircesine etrafa bakındı. "Bu konudan bahsetmeyeceğiz, değil mi?" dedi arkadaşlarına. Sonra eğilip Sephre-

nia'y1 kolayca kaldırdı.

ilhanx

Sephrenia tırmanarak üstüne çıktı, ağaca tırmanan birine benzemiyordu. Yeteri kadar yükseğe ulaştığında, uzandı ve her birinde birkaç saniye durarak avcunu birkaç taşa değidirdi. Dokunuşu neredeyse okşar gibiydi. "Bu yeter. Beni tekrar aşağı indirebilirsiniz, Aziz Şövalye."
Ulath onu zemine indirdi ve koridorda geri çekildiler. "Koşmaya hazırlanın," diye uyardı Sephrenia. Ellerini oynatmaya başladı, bunu yaparken de hızla Styric dilinde konuşuyordu. Büyüyü serbest bırakmak için avuçları yukarı gelecek şekilde ellerini uzattı.
Köşeli kesilmiş blokların arasındaki harçlar ince kum halinde tavandan aşağı akmaya başladı. Akan kumlar önce damla damlaydı ama sürekli arttılar.
Duvarlar gıcırdadı ve taşların arasındaki harçların çatırdamaya başlamasıyla patlamalar duyuldu. Çatırtılar düzenli olarak arttı.
Sephrenia etrafındaki kayalara endişeyle bakıp, "Biraz daha geriye gidebiliriz," dedi. "Büyü işini yapıyor. Onu denetlemek için burada bulunmamız gerekmez." Sephrenia çok karmaşık ve ufak tefek bir kadındı. Bazen çok sıradan şeyler konusunda sıkılgan, bazen tüyler ürpertici şeylerdeyse kayıtsızdı. Hep birlikte geriye doğru çekildiler, tavanın bir bölümü çatırtı ve gürültü içinde yavaşça toza dönüşmeye devam etti. Tavan birden çöktü. Kafalarının üzerindeki kemerin büyük bir kısmı düşen kayaların takırdayan ezilmesiyle yıkıldı ve hepsini öksürüğe boğan asırların tozundan koca bir bulut yükselip onlara doğru ilerledi. Toz çöktüğünde tavanda geniş, kenarları çentik çentik bir delik gördüler.
"Gidip bakalım," dedi Talen. "Ne olduğunu merak ediyorum."
"Biraz daha bekleyemez miyiz?" diye sordu Sephrenia. "Sağlam olduğundan emin olmak isterim."
TAVANDAN DÖKÜLEN MOLOZ yığınından birbirlerine yardımcı olarak delikten yukarıya tırmandılar. Tavanın üstündeki yer, toz içinde, pis kokulu uçsuz bucaksız bir boşluktu. Aşağıdaki koridordan getirdikleri meşalelerin ışığı zayıftı ve duvarlara kadar ulaşamadı - tabii ki bu loş yerin duvarları varsa. Labirentin içindeyken algılamadıkları, bina ile ilgili bir yığın özellik gördüler.

"Kayan duvarlar," dedi Kurik gösterek. "Ne zaman isterlerse bazı geçitleri kapayıp diğerlerini açarak labirenti değiştirebilirler. Askerlerin nereye gittiklerini bilmemelerinin nedeni de bu."
"Biraz ilerde, solda bir ışık var," dedi Ulath. "Aşağıdan geliyormuş gibi gözüküyor."
"Belki de tapınaktır," diye fikrini söyledi Kalten.
"Ya da taht salonudur. Haydi gidip bakalım."
Tonozların tepesinde kendilerine yol açarak bir süre ilerlediler ve sonra Ulath'ın gördüğü ışıkla diğer taraftaki karanlığa doğru genişleyen düz bir yola geldiler.
Ulath yoldaki taşlan gösterdi. "Toz yok. Çok sık kullanılmış."
Düz yolda ilerlemek çok daha hızlıydı ve kısa zamanda titrek ışığın kaynağına ulaştılar. Burası meşalelerin aydınlattığı bir odaya inen taş merdivendi - oda sadece dört duvardan oluşuyordu, kapı yoktu.
"Bu saçma," diye homurdandı Kalten.
"Hiç de değil," dedi, yolun kenarına göz atmak için meşalesini kaldıran Kurik. "Şu ön duvar, bu hatlardan kenara kayıyor." Dı-şardaki odadan çıkan bir çift metal rayı işaret etti. Daha yakından bakmak için eğildi. "Hiçbir makina yok, bu durumda odada bir tür mandal olması gerekiyor. Sparhawk, aşağı inip bakalım, bulabilecek miyiz?"
İkisi merdivenlerden aşağı indiler. "Ne arıyoruz?" diye arkadaşına sordu Sparhawk.
"Nerden bileyim? Sıradan gözüken ama öyle olmayan bir şey."
"Bu hiç açıklayıcı değil, Kurik."
"Kayaları itmeye başla, Sparhawk. Hareket eden bir taş bulursan, mandal o dur."
Duvarlar boyunca kayaları itmeye başladılar. Birkaç dakika sonra Kurik durdu, yüzünde salakça bir ifade vardı. "Durabilirsin, Sparhawk. Ben mandallan buldum."
"Nerede?"
"Yan ve arka duvarlarda meşaleler var, değil mi?"
"Evet. Ne olmuş?"
"Ama ön duvarda hiç meşale yok - basamakların önünde olan duvarda."
"Evet?"

"Ama birkaç meşale var." Kurik ön duvara gidip paslı halkalardan birini çekti. Sert bir metal şıngırtısı geldi. "Diğerini çek, Spar-hawk," dedi Kurik. "Kapıyı açalım ve bakalım arkasında ne var."
"Bazen uyanıklığın beni hasta ediyor Kurik," dedi aksice Spar-hawk. Sonra sırıttı. "Ama önce diğerlerini aşağı getirelim. Sadece ikimiz varken kapıyı açıp karşımızda bütün Zemoch ordusunu bulmak istemem."

ilhanx

Basamaklardan yukarı çıktı ve sessizlik gerektiğini belirtircesine parmağını dudağına dokundurarak arkadaşlarını çağırdı.
Şıngırdamayı engellemek için yavaşça aşağı indiler.
"Kurik mandalları buldu," diye fısıldadı Sparhawk. "Kapının diğer tarafında ne olduğunu bilmiyoruz, hazır olsak iyi olur."
Kurik işaret etti. "Duvar çok ağır değil," dedi yavaşça, "üzerinde kaydığı hat iyi yağlanmış. Berit ve ben onu haraket ettirebiliriz. Geri kalanınız karşılaşabileceğimiz şeyler için hazır olacaksınız."
Talen hızla soldaki duvara gitti ve yüzünü kesişen iki duvara yakın bir yere dayadı. "Siz beş santim kadar açar açmaz ben buradan içeriyi görebileceğim," dedi babasına. "Bağırırsam hızla kapatın."
Kurik başını sallayarak onayladı. "Hazır mıyız?" diye sordu.
Hepsi başlarıyla onayladı, silahları ellerinde, kasları gergindi.
Kurik ile Berit meşale halkalarını çekip duvarı birkaç santim kenara kaydırdılar. "Bir şey var mı?" diye oğluna fısıldadı Kurik.
"Kimse yok," dedi Talen. "İçerde tek bir meşale olan kısa bir koridor var. Yaklaşık yirmi adım kadar geriye gidip sonra sola dönüyor gibi. O köşenin ilerisinden gelen oldukça çok ışık var."
"Tamam, Berit," dedi Kurik, "tamamını açalım."
İkisi kapıyı tamamen açana kadar ittiler.
"Bu çok ama çok akıllıca," dedi hayranlıkla Bevier. "Aşağıdaki labirent hiçbir yere gitmiyor. Tapmağa giden esas yol yukarıda."
"Bakalım neredeyiz - tapmakta mı, yoksa tekrar taht salonunda mıyız," dedi Sparhawk. "Mümkün olduğu kadar sessiz olalım."
Talen bir şey söyleyecekmiş gibi duraksadı.
"Boş ver," dedi Kurik. "Çok tehlikeli. Sephrenia ile beraber kal, bir yere gitme."
Ucundaki meşalenin titreyerek aydınlattığı kısa koridorda ilerlediler.
"Hiçbir şey duymuyorum, Sparhawk," diye fısıldadı Kalten.

"Pusuda bekleyen insanlar ses çıkarmazlar, Kalten."
Koridorun sola döndüğü yere gelmeden durdular. Ulath köşenin kenarına geldi, miğferini çıkardı. Kafası hızla ileri çıkarıp etrafa çabuk bir göz attı. "Boş," dedi kısaca. "On, on beş adım sonra sağa dönüyor gibi."
Döndüler ve kısa geçitte yavaş yavaş ilerlediler. Tekrar köşede durdular, Ulath kafasını hızla uzatıp çekti. "Burası bir çeşit cumba," diye fısıldadı. "Daha geniş bir koridora açılan kubbeli bir giriş var. Orası oldukça aydınlık."
"Kimseyi gördün mü?" diye sordu Kurik.
"Hiç kimse yok."
"Oradaki ana koridor olmalı," diye mırıldandı Bevier. "Labirentten çıkıp merdivenlerden tapmağa giden esas yolun labirentin sonuna - taht odasında ya da tapmakta fark etmez - oldukça yakın olması gerekiyor."
Cumbanın köşesini döndüler ve Ulath yine çabuk bir göz attı. "Tamam, burası ana koridor, ve yüz adım sonra sola dönüyor."
"O köşeye kadar gidelim," diye karar verdi Sparhawk. "Bevier haklıysa köşeden sonraki koridor labirentten dışarı çıkıyordur. Sephrenia, Talen, Bevier ve Berit ile beraber kal. Kurik, kapıyı kolla. Kalanımız bir göz atmak için gidiyoruz." Silahtarına doğru eğilip fısıldadı, "İşler kötüye gitmeye başlarsa, Sephrenia ve diğerlerini basamakların altındaki odaya götür. Duvarı kaydır ve kitle."
Kurik başını sallayarak onayladı. "Kendine dikkat et, Spar-
hawk," dedi yavaşça. f
"Sen de, dostum."
Dört şövalye1 geniş, tonozlu koridora dalarak meşalelerin aydınlattığı köşeden yavaş yavaş ilerlediler. Kalten diğerlerini geriden takip ediyor, sık sık kontrol etmek için arkaya dönüyordu. Köşede Ulath çabucak kafasını uzatıp çekti. Sonra geri çekildi. "Bilmemiz gerekirdi," diye tatsız bir sesle fısıldadı. "Burası taht salonu. Başladığımız yere geri geldik."
"İçerde kimse var mı?" diye sordu Tynian. ' "Büyük ihtimalle, ama niye onları ra'hatsız edelim ki? Basamaklara geri gidelim, duvarı çekip kapayalım ve taht odasındakileri kendi eğlenceleriyle baş başa bırakalım."
Geri dönerlerken Adus onu izleyen yirmi kadar askerle bir yan

ilhanx

geçitten fırladı. Avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Alarm çığlıkları koridordan taht salonunun içine kadar yankılandı.
"Tynian! Ulath!" diye çabucak söylendi Sparhawk, "taht oda-sındakileri engelleyin! Gidelim, Kalten!" Sonra o ve sarışın arkadaşı Kurik'in nöbet beklediği girişe doğru fırladılar.
Adus önceden kestirilebilecekler hariç pek yaratıcı değildi. Askerleri vahşice ileri sürdü. Öne doğru kamburunu çıkardı, 'elinde kaba savaş baltası, domuza benzeyen gözlerindeyse delice bir bakış vardı.
Mesafe çok uzaktı. Sparhawk bunu hemen fark etti. Adus'cum-banın girişine o ve Kalten'den çok daha yakındı. O, arkadaşı ve giriş arasında zaten askerler vardı. Yoluna çıkan bir Zemoch'u doğradı. "Kurik!" diye bağırdı, "geri çekilin!"
Ama çok geçti. Kurik çoktan maymun Adus ile birbirine girmişti. Zincirli gürzü rakibinin zırhlı omuzlarını ve göğsünü ezerek havada ıslık çaldı ama çılgmca bir öldürme nöbetine tutulmuş olan Adus bu müthiş darbelere aldırmadı. Tekrar tekrar Kurik'in kalkanına savaş baltası ile vurdu.
Kurik işin içinde yakın dövüş olduğunda şüphesiz dünyadaki en yetenekli adamdı ama Adus çıldırmış gibiydi. Savaş baltasıyla itti, doğradı, tekmeledi. Kurik istemiye istemiye adım adım geri çekilmek zorunda kaldı.
Adus kalkanım bir kenara atıp, baltasını iki eliyle tuttu ve Kurik'in kafasına doğru hızlı seri vuruşlar savurmaya başladı. Savunma durumuna geçmeye zorlanan Kurik kalkanını iki eliyle kavrayıp kafasını o korkunç darbelerden korumak için yukarı kaldırdı. Zaferle kükreyen Adus Kurik'in kafasına değil gövdesine saldırdı. Acımasız balta Kurik'in göğsünde derin bir yara açtı. Ağzından ve göğsündeki korkunç yaradan kan fışkırdı. Kemerin yanma geriye doğru düşerken, "Sparhawk!" diye zayıf bir sesle bağırdı.
Adus gene baltasını kaldırdı.
Kalten, bir Zemoch daha öldürerek, "Adus!" diye kükredi.
Adus, Kurik'in savunmasız kafasına hedeflediği vuruşu durdurup yan döndü. "Kalten!" diye meydan okuyuşuna böğürerek cevap verdi. Sparhawk'in arkadaşını küçümseyerek bir tekmede yolundan attı ve sarışın Pandion'a doğru ayaklarını sürüyerek ilerledi, domuz benzeri gözleri kalın kaşlarının altında delice yanıyor-

du.
Sparhawk ile Kalten kılıç ustalığını bir kenara bırakıp yetenekten çok güç ve öfkeyle yollarına çıkan her şeyi kestiler.
Artık tamamen çıldıran Adus da onlara ulaşmak için önüne çıkan kendi askerlerini parçalıyordu.
Kurik kanayan göğsünü tutup, zincirli gürzünü sallayarak koridora doğru sendeleyerek yürüdü ama bacakları gücünü yitirdi. Sendeledi ve yere yığıldı. Muazzam bir güçle dirsekleri üzerinde doğruldu ve onu yere seren vahşinin arkasından kendini çekmeye başladı. Sonra gözleri kaydı ve yüz üstü düştü.
"Kurik!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı Sparhawk. Gözlerindeki ışık yavaşça yok oldu sanki. Kulaklarında sağır edici çınlamalar vardı. Birden kılıcım hiçbir ağırlığı yokmuş gibi hissetmeye başladı. Önüne ne çıkarsa kesti. Bir an kendini duvardaki taşları parçalarken buldu. Onu kendine getiren çıkan kıvılcımlardı. Kılıcının kenarına zarar verdiği için Kurik onu başlayacaktı.
Talen bir şekilde babasının yanına ulaştı. Eğilip Kurik'i çevirmeye uğraştı. Ve sonunda müthiş bir üzüntü çığlığıyla feryat etti. "Öldü, Sparhawk! Babam öldü!"
Çığlığın acısı Sparhawk'i neredeyse dizlerinin üzerine çökertti. Dilsiz bir hayvanmış gibi kafasını salladı. O çığlığı duymamıştı. Duyamazdı. Farkında bile olmadan bir Zemoch daha öldürdü. Arkasından belli belirsiz bir çatışma sesini duydu. Tynian ve Ulath'm taht salonundan gelen askerlerle birbirlerine girdiklerini biliyordu.
Talen hıçkırdı ve çizmesine doğru uzanarak ayağa kalktı. İğne gibi sivri uçlu, uzun kaması elinde ışıldadı. Adus'a arkasından yaklaştı, yumuşak çizmeleri hiç ses çıkarmıyordu. Yaşlar- çocuğun yüzünden sel gibi akıyordu, dişleri nefretten kenetlenmişti. ~^
Sparhawk kılıcını bir başka Zemoch'a saplarken, Kalten de aynı anda bir kelleyi daha koridora yuvarladı.
Adus kudurmuş bir boğa gibi kükreyerek askerlerinden birinin beynini dağıttı.
Kükreme birden kesildi. Adus'un ağzı açık kaldı, gözleri yuvalarından fırlamıştı. Zırh üzerine iyi oturmuyor, zırh ceketinin arkası kalçalarına kadar uzanmıyordu. İşte sadece zincir zırhla örtülen o bölümden Talen onu bıçakladı. Zincir zırh kılıç ya da balta darbesini savuştururdu ama ileri doğru sokulan bir kama darbesine

ilhanx

karşı hiç engel yoktu. Talen'in kaması yarı akıllı vahşinin zırh ceketinin tam altından Adus'un böbreğini arayıp bularak dümdüz girdi. Talen kamasını çekip çıkardı ve diğer tarafa sapladı.
Adus mezbahada sıkışmış kalmış bir domuz gibi ciyakladı. İleri doğru sendeledi, bir eli arkasındaki ufak yeri kavramıştı, yüzü ani acı ve şaşkınlıktan ölüm beyazı rengini almıştı.
Talen kamasını hayvanın dizinin arkasına soktu.
Adus baltasını düşürüp arkasını iki eliyle kavrayarak birkaç adım sendeledi. Sonra kıvranarak yere düştü.
Sparhawk ile Kalten geri kalan askerleri yere serdiler ama Talen çoktan düşen bir kılıcı alıp Adus'un gövdesine ata biner gibi oturmuş, vahşinin miğferli kafasını parçalıyordu. Sonra kılıcı çevirdi ve göğüs zırhının arasında Adus'un kıvranan gövdesine saplamaya çalıştı ama silahın içeri girmesi için yetecek kadar gücü yoktu. "Yardım edin!" diye bağırdı. "Birisi bana yardım etsin!"
Sparhawk ağlayan çocuğun yanma geldi, onun gözleri de yaşlarla dolup taşıyordu. Kılıcını bırakıp Talen'in Adus'a sokmaya çalıştığı kılıcın kabzasını tutmak için uzandı. Sonra kılıcın kabzasının diğer tarafını öteki eliyle tuttu. "Böyle yapacaksın, Talen," dedi, sanki eğitim alanında öğretiyormuş gibi, duygusuzca.
Sonra kıvranan Adus'un iki yanında duran çocuk ve adam kılıcı tuttular, elleri kabzada birbirine değiyordu.
"Acele etmemiz gerekmiyor, Sparhawk," diye kenetlenen dişleri arasından tiz bir sesle söylendi Talen.
"Tabi," diye ona katıldı Sparhawk. "İstemiyorsan, gerekmiyor."
Kılıcı yavaş yavaş onun içine iterlerken Adus canhıraş bir çığlık attı. Çığlık ağzında bir kan seliyle kesildi.
"Lütfen!" diye lıkırdadı.
Sparhawk ve Talen merhametsizce kılıcı kıvırdılar.
Adus kafasını yere vurup çığlık attı, topuklarını hızla taşların üstüne bir trampet gibi vuruyordu. Kan kusarak titreyen gövdesi yay gibi gerildi ve hareketsiz bir yığma dönüştü.
Talen cesedin üzerine yayılarak oturmuş ölü adamın açık kalmış gözlerini parçalayarak ağlıyordu.
Sparhawk eğilip çocuğu nazikçe kaldırdı ve Kurik'in yattığı yere taşıdı.

yirmi dokuzuncu bölüm

ÇARPIŞMA, MEŞALEYLE AYDINLANAN koridorda hâlâ sürüyordu. Çeliğin çeliğe vuruşu, bağırma ve inlemeler. Sparhawk arkadaşlarına yardıma gitmesi gerektiğini biliyordu ama biraz önce olan şeyin büyüklüğü onun hareketsiz kaskatı bırakmıştı. Talen Kurik'in cansız gövdesinin yanma diz çökmüş ağlayarak yumru-ğuyla karo taşlı zemini dövüyordu.
"Gitmem gerekiyor," dedi çocuğa iri Pandion.
Talen cevap vermedi.
"Berit," diye seslendi Sparhawk, "buraya gel."
Genç çömez dikkatle cumbadan çıktı, baltası elindeydi.
"Talen'e yardım et. Kurik'i içeri alın."
Berit inanmaz gözlerle Kurik'e bakıyordu.
"Kımıldan oğlum! Ve Sephrenia'ya da göz kulak ol."
"Sparhawk!" diye bağırdı Kalten. "Daha çok gelen var!"
"Geliyorum!" Sparhawk, Talen'e baktı. "Gitmem gerekiyor," dedi çocuğa tekrar.
"Git," dedi Talen. Kafasını kaldırdı, yaşlar içindeki yüzü acımasızdı. "Hepsini öldür, Sparhawk," dedi öfkeyle. "Hepsini öldür."
Sparhawk başıyla onayladı. Kılıcını almak için döndüğünde bunun Talen'i birazcık rahatlatacağını düşündü. Kızgınlık, üzüntü için iyi bir ilaçtı. Kılıcını aldı ve hiddetin içini kavurduğunu hissederek döndü. Kalten'e katılmak için giderken neredeyse Zemoch askerlere acıdı. "Geri çekil," dedi arkadaşına soğukça. "Nefes al."
"Hiç umut var mı?" diye sordu Kalten, bir Zemoch mızrağının hamlesini keserken.
"Hayır."
"Üzgünüm, Sparhawk."
Askerlerin şövalyeleri yan yollara çekmeye çalışan bağımsız

küçük birliklerden biri olduğu açıktı. Sparhawk azimle onlara doğru ilerledi. Savaşıyor olmak güzeldi. Savaşmak insamn tüm dikkatini vermesi, aklındaki her şeyi silmesi gereken bir şeydi. Sparhawk ustaca yarım düzine Zemoch'un üzerine yürüdü. Artık burada tam bir adalet işliyordu. Kurik ona bütün

ilhanx

hareketleri, sahip olduğu bütün teknik ayrıntıları öğretmiş ve bu yetenekler dostunun ölümünden kaynaklanan aşırı öfkesiyle desteklenmişti. Kurik açıkça, Sparhawk'i yenilmez yapmıştı. Kalten bile arkadaşının vahşeti karşısında şaşırmıştı. Karşısındaki askerlerin beşini öldürmesi birkaç dakikadan uzun sürmedi. Sonuncu kaçmak için döndü ama Sparhawk kılıcmı hızla kalkan tutan eline geçirdi, eğildi ve bir Zemoch mızrağmı aldı. "Bunu da yanında götür," diye kaçan adama seslendi. Sonra uzun, dengeli bir atış yaptı. Mızrak askerin kürek kemiklerinin arasına saplandı.
"İyi bir atış," dedi Kalten.
"Gidip Tynian ve Ulath'a yardım edelim." Sparhawk aşırı bir şekilde insan öldürme ihtiyacı hissediyordu. Arkadaşım Alcione Şövalyesi ve onun Genidialı yoldaşının, Adus'un böğürtülü emirlerine cevap vermek için taht salonundan labirente dalmış olan askerleri tuttukları koridora geri götürdü.
"Bunu ben halledeceğim," dedi kararlı bir biçimde.
"Kurik?" diye sordu Ulath.
Sparhawk olumsuzca başını sallayıp Zemochları öldürmeye başladı. Arkadaşlan öldürsün diye sakatları ardında bırakarak kavgaya şiddetle daldı.
"Sparhawk!" diye bağırdı Ulath. "Dur! Kaçıyorlar!"
"Çabuk olun!" diye bağırarak karşılık verdi Sparhawk. "Onları hâlâ yakalayabiliriz!"
"Bırak gitsinler!"
"Hayır!"
"Martel'i bekletiyorsun, Sparhawk," dedi sertçe Kalten. Kalten bazen aptallık gösterisi yapardı ama Sparhawk sarışın arkadaşının onun kendine gelmesini ne kadar rahatça sağladığını anında fark etti. Beyaz saçlı dönekle son defa uğraşmakla karşılaştırıldığında nispeten suçsuz askerleri öldürmek boşuna zaman geçirmekten başka bir şey değildi.
Durdu. Neredeyse bitkin bir şekilde, "Tamam," diye soludu,

"haydi geri gidelim. Zaten askerler geri gelmeden kayan duvarı geçmemiz lazım."
"Kendini daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Tynian gerideki cumbaya doğru bakarlarken.
"Hayır," dedi Sparhawk.
Adus'un cesedini geçtiler. "Devam e\iin," dedi Kalten. "Arkanızdan geliyorum."
Bevier ve Berit cumbanın girişinde bekliyorlardı.
"Onları kovaladınız mı?" diye sordu Bevier.
"Sparhawk yaptı," diye homurdandı Ulath. "Çok ikna ediciydi."
"Takviye bulup geri gelme olasılıkları var mı?"
"Eğer subaylarının çok büyük kırbaçlan yoksa, gelmeyecekler."
Sephrenia, Kurik'in cesedinin duruşunu düzeltmişti. Pelerini onu öldüren korkunç yarayı örtüyordu. Gözler;, kapak, yüzü sakindi. Sparhawk bir kez daha dayanılmaz bir üzüntü hisseti. "Hiçbir çare -?" diye başladı, cevabı zaten biliyordu.
Sephrenia başmı salladı. "Hayır, bir tanem. Üzgünüm." Çocuğun yanma oturup, ağlayan Talen'i kollarının arasına aldı.
Sparhawk iç çekti. "Gitmemiz gerekiyor," dedi. "Birileri bizi izlemeye karar vermeden önce merdivenlerden çıkmamız lazım." Omzunun üzerinden geriye baktı. Kalten onlara katılmak için/hızla geliyordu. Yanında Zemoch pelerinine sarılı bir şey taşıyordu.
"Bunu ben yapacağım," dedi Ulath. Eğildi ve güçlü silahtarı sanki bir çocuktan daha ağır değilmiş gibi kaldırdı. Basamakların dibinden yukardaki tozlu karanlığa doğru çıktılar.
"Duvarı yerine geri kaydırın," dedi Sparhawk, "ve bakın bakalım sıkışıp açılmaması için bir şey bulabilecek misiniz?"
"Bunu yukardan yapabiliriz," dedi Ulath. "Üzerinde kaydığı rayı tıkarız."
Sparhawk bazı kararlar verirken homurdandı. "Bevier," dedi pişmanca, "korkarım ki seni burada bırakacağız. Kötü yaralanmış durumdasın ve zaten bugün yeteri kadar dost kaybettim."
Bevier itiraz etmeye kalktı ama sonra fikrini değiştirdi.
"Talen," diye devam etti Sparhawk, "sen de burada baban ve Bevier ile beraber kalıyorsun." Üzgünce gülümsedi. "Biz Azash'ı çalmak değil, öldürmek istiyoruz."
Talen başmı sallayarak onayladı.

"Ve Berit -"
"Lütfen, Sparhawk," dedi genç adam yaşlarla dolu gözlerle. "Lütfen beni geride bırakma. Sör Bevier ile Talen burada emniyet-teler ve tapmağa gittiğimizde size yardım edebilirim."

ilhanx

Sparhawk, Sephrenia'ya bir göz attı. Sephrenia başını sallayarak onayladı. "Tamam," dedi. Dikkatli olması için Berit'i uyarmak istedi ama bu çömezi küçük düşürecekti, bu yüzden vazgeçti.
"Savaş baltanı ve kalkanını ver, Berit," dedi Bevier, sesi zayıftı. "Onların yerine bunları al." Berit'e lochaber baltasını ve parlatılmış kalkanını verdi.
"Onlara leke sürdürmeyeceğim, Sör Bevier," diye yemin etti Berit.
Kalten odanın gerisine doğru ilerledi. "Burada basamakların altında bir boşluk var, Bevier. Sen, Kurik ve Talen'in bizi burada beklemesi iyi olur. Askerler duvarı yıkmayı başarırlarsa üçünüzde açıkta olmazsınız." Ulath, Kurik'in cesedini basamakların arkasında saklamak için kaldırırken, Bevier başını sallayarak onayladı.
"Söyleyecek fazla bir şey kalmadı, Bevier," dedi Sparhawk, Cyrinic Şövalyesinin elini sıkarken. "Elimizden geldiği kadar çabuk geri gelmeye çalışacağız."
"Senin - hepiniz için dua edeceğim, Sparhawk," dedi Bevier.
Sparhawk başını sallayarak onayladı, sonra kısaca Kurik'in yanma diz çöktü ve silahtarının elini tuttu. "Rahat uyu, dostum," diye mırıldandı. Sonra ayağa kalktı ve geriye bakmadan basamaklardan yukarı çıkmaya başladı.
ALTTAKİ LABİRENTİN KÖSTEBEK tüneline benzeyen tümseklerinin arasında yayılan geniş, düz patikanın diğer ucundaki basamaklar çok geniş ve mermerle kaplıydı. Bu basamakların dibinde bir odayı saklamak için kayan duvar ve de tapmağa giden labirent yoktu. Labirent gereksizdi.
"Burada bekleyin," diye fısıldadı arkadaşlarına Sparhawk, "ve meşaleleri söndürün." Gizli gizli ileri gitti, miğferini çıkardı ve basamakların üstünde yere uzandı. "Ulath," diye mırıldandı, "ayak bileklerimden tut. Başımıza ne tip bir bela açacağımızı görmek istiyorum." Koca Thalesialı bir çelik tıngırtısı ile basamaklardan yu-
436

varlanmasm diye onu tutarken, Sparhawk ilerideki odayı görene kadar karış karış baş aşağı indi.
Azash'm tapmağı bir kâbus yeriydi. Çatısmdaki kubbenin belirttiği gibi yuvarlaktı. En az yanın mil çapmdaydı. Kavisli, içeri doğru eğimli duvarlar aynı zemin gibi cilallı siyah somakidendi. Bu daha :çok gecenin derinliklerine bakmak gibi bir şeydi. Tapmak meşaleler Eyerine kirişe benzeyen ayaklarm üzerine yerleştirilmiş devasa demir .çanaklarda gürüldeyip parlayarak yanan koca şenlik ateşleriyle aydınlatılmıştı. Koca salon çok aşağılardaki siyah zemine dek basamaklarla inen, kat kat cilalanmış siyah teraslarla çevrilmişti.
En üst terasta, eşit aralıklarla yerleştirilmiş, bedenlerinin çoğu insan olmayan altı metrelik yaratık heykelleri vardı. Sparhawk aralarında Styric'e benzeyen bir şekil ve daha ileride bir Elenialı gördü. Heykellerin Azash'm hizmetkârlarını temsil ettiğini, insanlığın bu toplulukta çok küçük ve önemsiz bir rol oynadığını fark etti. Diğer hizmetkârlar hem çok uzaklarda hem de çok yakında yaşamışlardı.
Etrafı gözlediği girişin tam ters yönünde çok büyük bir put vardı. İnsanın Tanrısını görüntüleme ve betimleme çabaları asla tatmin edici olmaz. Aslan kafalı Tanrı gerçekte sadece zıtlık olsun diye insan gövdesinin üstüne aslan kafası tutturulan bir görüntü değildir, insanoğlu yüzü ruhun bulunduğu yer olarak algılar. Gövdenin daha pratik bir değeri ve önemi yoktur. Bir Tanrı'nm ikonu onu temsil etme amacı ile yapılmaz. Ikonun yüzü de onu gerçek hatlarının eksiksiz olarak tekrar yaratılmasından çok Tanrı'nm ruhunun göstermek ister. Putun yüzü insan ahlaksızlığının toplamı-ıfu içeren, cilalı siyah tapmakta yükseliyordu. Orada kesinlikle, şehvet, hırs ve pisboğazlık vardı. Yüzde başka özellikler de vardı ama onların insan dilinde karşılıkları yoktu. Yüzünden çıkarıldığı kadarıyla Azash insan aklının alabileceklerinin ötesinde şeyleri şiddetle arzuluyordu - ya da onlara ihtiyacı vardı. Bakışında bezgin bir tatmin olmamışlık vardı. Bu tatmin olmamış - olamayacak - aşırı arzuları olan bir varlığın yüzüydü. Dudaklar kıvrık, göz-lerse karanlık ve acımasızdı.
Sparhawk gözlerini bu yüzden sertçe çekti.
Gövde tamamen biçimlendirilmemişti. Sanki heykeltıraş yüzün fazla etkisinde kalmış ve bu yüzden bedenin geri kalanını kaba taslak çizdiği havası vardı. Geniş omuzlardan çıkan duyarga kümeleri-
437

ne benzeyen çok miktarda örümceğimsi kollar vardı. Geriye eğik gövde, kalçalardan edepsizce ileri itilmişti ama bu açık saçık pozun odağı olması gereken şey orada değildi. Onun yerine bir yanık izine benzeyen pürüzsüz, parlak bir yüzey vardı. Sparhawk, Sephre-nia'nın Venne Gölü'nün güney ucunda Arayıcı ile karşılaşması sırasında Tann'nın dişleri araşma döktüğü sözleri hatırladı. Sephrenia ona iktidarsız ve hadım edilmiş demişti. Genç Tanrıların yaşlı akrabalarım sakatlamak için kullandıklan yöntemler konusunda yorum yapmamayı tercih etti. Puttan yayılan ve daha çok Arayıcı'run suratından gelen parlamaya benzeyen yeşilşimsi soluk bir ışık vardı.

ilhanx

Sunaktan gelen solgun yeşil parlamanın çok altında, dairemsi siyah bir zeminde yapılan bir ayin vardı. Sparhawk'm beyni bu ayinin dini olabileceği fikrini hatırlayarak irkildi. Ayine katılanlar putun önünde çırılçıplak hoplayıp zıplıyorlardı. Sparhawk dünyadan elini ayağını çekmiş bir keşiş değildi. Dünyadan haberdardı ama bu ayinde ortaya konan sapıklık düzeyleri midesini bulandırdı. Grup seksine o kadar dalmmıştı ki karşılaştırıldığında dağlardaki ilkel Elene-Zemochlar neredeyse saf, çocuk gibi kalıyorlardı. Ayine katılanlar insan olmayanların sapıklıklarını yinelemeye kalkıyorlar gibi gözüküyordu. Takılıp kalmış bakışları ve ani hareketleri aşırılıktan ölene dek bu ayine devam edeceklerini açıkça gösteriyordu. Devasa basamaklarla inilen çukurun alt katlarında toplanmış, homurdanırcasma uyumsuz bir ilahi okuyan yeşil cüppeli figürler de vardı. Bu içinde ne düşünce ne de duygu olan bir sesti.
Sonra Sparhawk hafif bir hareket hissedip hızla sağma baktı. Deliliğin derinliklerinden çıkarılmış olması gereken cüzzamlı beyaz heykelin altından yüz metre kadar uzaktaki en üst terasta toplanmış bir grup insan vardı. İçlerinden biri beyaz saçlıydı.
Sparhawk döndü ve Ulath'a onu geri çekmesi için işaret etti.
"Evet?" diye sordu Kalten.
"Burası çok büyük bir salon," diye mırıldandı Sparhawk "put diğer tarafta ve ortadaki zemine inen geniş teraslar var."
"Bu gürültü de ne?" diye sordu Tynian.
"Bir tür ayin yapıyorlar sanırım. Bu ilahi onun bir parçası."
"Onların dini beni ilgilendirmiyor," diye homurdandı Ulath. "Etrafta asker var mı?"
Sparhawk başını olumsuzca salladı.

"Bu güzel. Başka bir şey?"
"Evet. Biraz büyüye ihtiyacım var, Sephrenia. Martel ve diğerleri terasm üzerinde toplanmışlar. Sağda, yaklaşık yüz metre kadar uzaktalar. Ne söylediklerini bilmemiz gerekiyor. Büyünün ulaşabileceği kadar yakında mıyız?"
Sephrenia başıyla onayladı. "İyisi mi basamaklardan biraz uzağa gidelim," diye önerdi. "Büyü oldukça çok ışık çıkmasına neden olur ve kimsenin burada olduğumuzu bilmesini istemiyoruz."
Tozlu patika boyunca geriledi̇ler, Sephrenia, Sör Bevier'in parlak kalkanım Berit'den aldı. "Bu işe yarayacak," dedi. Hızla büyüyü yaptı ve bıraktı. Birden parıldayan kalkanın etrafında toplanan şövalyeler aynamsı yüzeyde beliren bulanık figürlere tüm dik-katleriyle bakıyorlardı. Görüntüden gelen sesler çok zayıf ama anlaşılabilirdi.
"Altınlarımın ilerki amaçlarımız için kullanabileceğimiz tahtı
satin alma konusunda beni teminleriniz boşa çıktı, Annias," diyor
du Otha, bu çağıldayan gümbürtünün içinde. , f
"Gene Sparhawk'di, Majesteleri." Annias neredeyse yaltaklanan bir tonda kendini affettirmeye çalıştı. "İşleri - korktuğumuz gibi - bozdu."
"Sparhawk!" Otha iğrenç küfürler edip yumruğunu tahta benzeri tahtırevanın koluna vurdu. "Onun varlığı ruhumu kemiriyor. Adı bile içimi elemle dolduruyor. Siz onu Chyrellos'dan uzak tutmaya gittiniz, Martel. Niye beni ve Tanrımı düş kırıklığına uğrattınız?"
"Doğrusu sizi başarısızlığa ne ben uğrattım," diye sakince cevapladı Martel, "ne de Annias, Majesteleri. Ekselanslannı patriklik tahtma oturtmak için iyi ya da kötü kesin sonuç elde edecek bir yol bulduk ve o sona ulaştık. Bhelliom o çatının tam altındaydı. Amacı Annias'm patrikliğe terfi etmesiyle Eleneleri mücevheri bize teslime zorlamak olan komplo bir yığın belirsizlikle doluydu. Bu çok daha hızlı ve doğrudan olacaktı. Azash'm istediği sonuçlar, Majesteleri, geçici adımların herhangi birinin başarı ya da başarısızlığı değildi."
Otha homurdandı. "Belki," diye kabul etti, "ama Bhelliom hâlâ Tanrımızın mülkiyetine geçmesi için getirilmedi. Hâlâ Spar-hawk'in elinde duruyor. Yoluna ordular çıkardınız ve kolayca onları yendi. Sahibimiz onu öldürmesi için ölümün kendisinden bile

daha korkunç hizmetkârlar yolladı ve hâlâ yaşıyor."
"Her şeye rağmen Sparhawk bir insan," dedi ağlamaklı sesiyle Lycheas. "Şansı sonsuza kadar devam edemez."
Otha, Lycheas'a açıkça ölüm anlatan bir bakış attı. Arissa ko-rurcasma kolunu oğlunun omuzuna koyup onu savunmaya hazır gibi gözüktü ama Annias uyarırcasma başını salladı.
"Kendi piçinizi kabul ederek kendinizi lekelediniz, Annias," diye aşırı bir küçümsemeyle belirtti Otha. Onlara bakarak durdu. "Herhangi biriniz anlayabiliyor mu?" diye birden kükredi. "Spar-hawk Anakha'dır,

ilhanx

meçhul kişi. Bütün insanların yazgısı açıkça görülebilir - bütün insanlar ama Anakha hariç. Anakha yazgının dışından ilerler. Ondan Tanrılar bile korkar. O ve Bhelliom, bu dünyanın Tanrılarının ya da insanlarının anlayışının çok ilerisinde bir şekilde birbirine bağlılar. Tanrıça Aphrael de onlara hizmet ediyor. Onların amacını bilmiyoruz. Bütün bildiğimiz Bhelliom'un Spar-hawk'a teslim olmaya gönülsüz oluşu. Eğer isteyerek kendini teslim ederse, Sparhawk bir Tanrı olacaktır."
"Ama şimdilik Tanrı değil, Majesteleri." Martel gülümsedi. "Labirentte kapalı kaldı ve bize saldırmak için arkadaşlarını geride bırakmayacaktır. Sparhawk'm ne yapacağı tahmin edilebilir. İşte bu yüzden Azash beni ve Annias'ı kabul etti. Biz Sparhawk'i ve onun ne yapacağını biliyoruz."
"Ve siz daha önce olduğu gibi onun gene başarılı olacağını biliyor musunuz?" diye dudak bükerek güldü Otha. "Buraya bizim yüce varlığımızı - ve Tanrımızın yüce varlığını - tehdit etmek için geldiğim biliyor musunuz?"
Martel aşağıdaki zeminde müstehcen bir şekilde hoplayıp zıplayan şekillere baktı. "Bu daha ne kadar devam edecek?" diye sordu. "Bu durumda Azash'tan bazı tavsiyelere ihtiyacımız var ve bu devam ederken onun ilgisini çekemeyiz."
"Ayin neredeyse bitmek üzere," dedi Otha. "Ayine katılanlar yorgunluktan tükenmenin de ötesindeler. Yakında ölecekler."
"İyi. Böylece patronumuzla konuşabileceğiz. O da tehlikede."
"Martel!" dedi sertçe Otha, sesi paniklemişti. "Sparhawk labirentten kurtulmuş! Tapmağa gelen patikaya ulaştı!"
"Onu durdurmak için adam çağır!" diye bağırdı Martel.
"Adamlarım var ama ondan çok daha gerilerde. Onu engeleye-

meden bize ulaşacaktır."
"Azash'ı uyandırmalıyız!" diye tiz bir sesle bağırdı Annias.
"Bu ayini kesmenin karşılığı ölümdür," diye belirtti Otha.
Martel doğruldu ve süslü miğferini koltuğunun altından aldı. "O zaman iş bana kaldı, sanırım," dedi kasvetlice.
Sparhawk başını kaldırdı. Gerilerde sarayın taş duvarına vuran koç başlarının gürültüsünü duyabildi. "Bu kadar yeter," dedi Sephrenia'ya. "Harekete geçmemiz lazım. Otha'nm bahsettiği askerler sarayın yanındaki basamaklara çıkan duvarı yıkıyorlar."
"Umarım Bevier ve Talen ortada değildir," dedi Kalten.
"Değiller," dedi Sparhawk. "Bevier ne yaptığını biliyor. Tapmağa inmemiz gerekecek. Bu çatı - ya da ona ne derseniz deyin - çok açıkta. Burada savaşmaya çalışırsak, her tarafımızdan gelen askerlerle karşılaşacağız. " Sephrenia'ya baktı. "Arkamızdaki merdivenlere engel koymanın bir yolu var mı?" diye ona sordu.
Sephrenia'nın gözleri kısıldı. "Sanırım," diye cevapladı.
"Sesin biraz şüpheli çıktı."
"Hayır, hiç de değil. Merdivenlere kolayca engel koyabilirim ama Otha'nın karşı büyüyü bilip bilmediğini bilemem."
"Askerler yetişene dek engel konduğunu bilemeyecektir hem de merdivenlerden aşağı inemez, değil mi?" diye sordu Tynian.
"Hayır. Doğrusu inemez. Çok iyi, Tynian.
"Doğru üst terası dolaşıp putla karşılaşacak mıyız?" dedi Kalten.
"Yapamayız," dedi Sephrenia. "Otha bir sihirbaz, unutma. Her adımımızda arkamızdan büyüler yollayacaktır. Onunla doğrudan karşılaşmalıyız."
"Ve Martel ile de," diye ekledi Sparhawk. "Otha ayin devam ederken Azash'a ulaşamaya cüret edemez. Bu avantajı kullanabiliriz. Tek endişe etmemiz gereken Otha'nm kendisi. Onunla başa çıkabilir misin, Sephrenia?"
Sephrenia başıyla onayladı. "Otha cesur değil," diye cevapladı. "Onu korkutursak, gücünü kendini bizden korumak için kullanacak. Saraydan gelen askerlerin bizimle uğraşacağını düşünecektir."
"Deneyeceğiz," dedi Sparhawk. "O zaman hazır mıyız?"
Başlarını sallayarak onayladılar.
"Çok dikkatli olun," dedi onlara, "ben Martel'in peşine takıldığımda kimsenin karışmasını istemiyorum. Tamam, gidelim."

ilhanx

Merdivenlerin basma gidip bir an durdular, sonra hep beraber derin bir nefes alıp çekilmiş silahlarıyla aşağı koşturdular.
"Ah, işte buradasın, ahbap," diye beyaz saçlı döneğin kayıtsızlığını taklit ederek seslendi Sparhawk, "her yerde seni arayıp duruyorum."
Martel kılıcım çekerek, "Ben tam buradaydım, Sparhawk," dedi.
"Görüyorum. Bu civarlardaydım. Umarım çok bekletmedim."
"Önemli değil"
"Harika, geç kalmaktan nefret ederim." Onlara göz attı. "İyi. Bakıyorum hepimiz buradayız." Cimmura piskoposuna biraz daha dikkatle baktı. "Annias, gerçekten daha çok güneşte kalman gerekiyor. Kâğıt gibi bembeyazsın."
"Şey, ikiniz başlamadan, Martel," dedi Kalten, "sana bir hediye getirdim - ziyaretimizin bir hatırası. Bunu daima bağrma basacağından eminim." Hafifçe eğildi ve zırh eldivenli eliyle bir ucunu sıkıca tutarak taşıdığı pelerini yere doğru silkeledi. Pelerin somaki zeminde açıldı. Adus'un kafası dışarı yuvarlandı ve gözlerini dikip baktığı Martel'in ayaklarına dek zıplayarak gitti.
Martel birbirine geçmiş dişlerinin arasından, "Ne kadar naziksiniz, Sör Kalten," dedi. Aldırmaz gibi gözükerek, kafayı kenara tekmeledi. "Bu hediyeyi benim için elde etmenin size çok pahalıya patladığından eminim."
Sparhawk'in kılıcının kabzasını sıktı ve nefretten köpürdü. "O Kurik'e mâloldu, Martel," dedi tatsız bir sesle, "ve şimdi hesapları görme zamanı geldi."
Martel'in gözleri hafifçe açıldı. "Kurik mi?" dedi. "Bunu beklemiyordum. Gerçekten üzgünüm, Sparhawk. Onu severdim. Demos'a geri dönersen Aslade'ye içten özürlerimi ilet."
"Söyleyeceğimi sanmıyorum, Martel. Senden bahsederek Aslade'ye hakaret etmek istemem. Başlıyor muyuz?".Sparhawk. ilerlemeye başladı, kalkanını sıkıca tutuyor, kılıcının ucu ileri geri bir yılan kafası gibi oynuyordu. Kalten ve diğerleri silahlarını yere indirip keyifsizce izlediler.
Martel miğferini giyip kendine yer açmak amacıyla Otha'nın tahtrevanından uzaklaşırken, "Gördüğüm kadarıyla, sonuna kadar bir centilmen," dedi. "İyi tavırların ve. dürüst oyun anlayışın ölümün olacak, Sparhawk. Avantaj sendeydi. Kullanacaktın."

"Ona ihtiyacım olmayacak, Martel. Pişmanlık için hâlâ bir iki dakikan var. Zamanı iyi kullanmam tavsiye ederim."
Martel hafif gülümsedi. "Sanmam, Sparhawk. Seçimimi yaptım. Şu anda değiştirerek kendimi küçük düşüremem," Siperliğini kapattı.
Aynı anda vurdular, kılıçları birbirlerinin kalkanında çınlıyordu. Daha çocukken onları Kurik eğitmişti bu yüzden her ikisinin de birbirine hile yapması ya da aldatması mümkün değildi. Eğitimsiz seyirciye göre bütün kuvvetleriyle vuruşları, deli dolu ve düşüncesiz gözükebilirdi ama durum böyle değildi. Her ikisi de açık verecek kadar yayılmamış ve öfkelenmemişti. Kalkanlarında büyük çöküntüler belirdi. Kılıçlarının kenarlarının birbirine çarpışında üzerlerine şelaleler halinde kıvırcımlar yağdı. Otha'nm üzerinde oturduğu mücevherlerle kaplı tahteravanmdan, Annias, Ar-risa ile Lycheas'm gözleri faltaşı gibi açık, nefesleri kesilmiş şekilde durdukları yerden yavaşça uzaklaşarak, ileri geri döğüştüler. Bu da Sparhawk'm taktiğinin bir parçasıydı. Kalten ve diğerleri şişmiş imparatoru korkutabilsinler diye Martel'i Otha'nm yanından çekmesi gerekiyordu. Bunu elde edebilmek için arada sırada birkaç adım geri çekilip sanki gerçekten gerekli değilmiş gibi Martel'i arkadaşlarından adım adım uzağa çekiyordu.
Martel eski kardeşinin kalkanına vurup, "Yaşlanıyor olmalısın, Sparhawk," diye soludu.
"Senden daha çok değil, Martel." Sparhawk rakibini sendeleten kuvvetli bir vuruşla karşılık verdi.
Kalten, Ulath, Tynian ve arkalarmdan Sör Beviefin korkunç lochaber baltasmı sallayarak gelen Berit, Otha ve Annias'a yaklaşmak için yayıldılar. Sümüklü böceğe benzeyen Otha bir kolunu salladı ve tahtrevanı ile Martel'in arkadaşları etrafında titrek parıltılı bir engel belirdi.
Sparhawk ensesi boyunca çok hafif karıncalanmalar hissetti. Sephrenia'nm merdivenleri tıkayacak büyüyü yaptığını biliyordu. Kılıcını elinden geldiği kadar hızla sallayarak Martel'e saldırdırdı böylece her zaman bir dostun büyü yaptığında ona eşlik eden o hafif tamdık duyguyu hissetmemesi için beyaz saçlı adamın akimi başka tarafa çekebilecekti. Sephrenia Martel'i de eğitmişti ve Martel onun dokunuşunu bilecekti.

Dövüş kızıştı. Sparhawk artık nefes nefeseydi, terliyordu. Kılıç kolu yorgunluktan ağrıdı. Nefes alacakları kadar ara vermek için geleneksel sözsüz öneri olarak kılıcını hafifçe indirerek geri çekildi. Bu öneri asla bir zayıflık önerisi olarak kabul edilmezdi.

ilhanx

Martel de kabul ederek kendi kılıcını indirdi. "Aynı eski günlerdeki gibi, Sparhawk," diye soluyarak siperliğini geri itti.
"Yakın," diye ona katıldı Sparhawk. "Gördüğüm kadarıyla birkaç yeni numara kapmışsın." O da siperliğini kaldırdı.
"Lamorkand'da çok uzun zaman geçirdim. Ama Lamorkandlı-larm kılıç kullanması hantaldır. Senin tekniğinde biraz Rendor havası var gibi gözüküyor."
"On yıllık sürgün." Sparhawk kesilen nefesini tekrar düzenlemeye çalışarak derin bir nefes alırken omuz silkti.
"Eğer birbirimize böyle gelişi güzel vurduğumuzu görseydi Vanion derimizi yüzerdi."
"Büyük ihtimalle yapardı. Vanion mükemmeliyetçidir."
"Tanrı bilir ki bu doğru."
Nefes nefese öyle durdular. Beklenmedik bir darbeye neden olabilecek minnacık bir kısılmayı izleyerek birbirlerinin gözlerine dikkatle bakıyorlardı. Sparhawk yavaş yavaş sağ kolundaki ağrının geçtiğini hissedebiliyordu. "Hazır mısm?" diye sordu.
"Sen ne zaman istersen."
Siperliklerini tekrar kapatıp dövüşlerine devam ettiler.
Martel, bütün gücünü kullandığı bir seri karışık vuruş yaptı. Bu en eski tekniklerden biri olduğu için tanıdıktı ve sonucu kaçınılmazdı. Sparhawk kalkanını ve kılıcını söylenen savunma durumuna getirdi ama Martel'in ilk vuruşunun yapar yapmaz çarpıcı bir vuruşun kafasına geleğini biliyordu. Bununla beraber, Kurik, Martel'in tarikattan kovulmasından sonra çok geçmeden Pandion miğferleri için bir tadilat düşünmüştü. Dönek Sparhawk'm kafasına sağlam vuruşunu yaptığında, Sparhawk darbeyi tam miğferin sorgucuna almak için çenesini hafifçe eğdi - bu artık çok sağlamlaştırmış bir sorguçtu. Gene de kulakları çınladı ve dizleri hafifçe eğildi. Böylece peşinden gelen onu tamamen etkisiz hale getirebilecek darbeleri savuşturabildi.
Martel'in tepkileri Sparhawk'in umduğundan daha yavaş gibiydi. Kendi vuruşlarının da gençliğin körpe enerjisini taşımadığını ka-

bul etti. ikisi de yaşlıydı. Eşit kuvvet ve yetenekteki bir adamla uzamış bir düello inşam hızla yaşlandırır.
Sonra birden anladı. Hareket anlaması ile aynı anda oluştu. Martel'in kafasına omuzdan bir seri vuruş yaptı. Dönek kendini hem kılıcı hem de kalkanı ile korumak zorunda kaldı. Sparhawk'm kafaya yaptığı sağanağı geleneksel gövde hamlesi izledi. Şüphesiz Martel bunun geleceğini biliyordu ama kalkanını kendini koruyacak kadar çabuk kaldıramadı. Sparhawk'm kılıcının ucu sağ göğsünün aşağısından zırhına çatırtı ile girdi ve gövdesinin derinlerine doğru ilerledi. Martel kasıldı, sonra siperliğinin delikleri arasında büyük bir kan serpintisi püskürterek öksürdü. Zayıfça kılıcını ve kalkanını kaldırmaya çalıştı ama elleri korkunç derecede titriyordu. Ayakları sallanmaya başladı. Kılıcı elinden düştü ve kalkanı yanma yuvarlandı. Zayıf, yırtılan bir sesle tekrar öksürdü. Kan siperliğinden dışarı aktı ve bir külçe gibi yüz üstü yıkıldı. "Bitir bu işi, Sparhawk," diye soludu.
Sparhawk bir ayağı ile iterek onu sırt üstü duruma getirdi. Kılıcını kaldırdı, sonra tekrar indirdi. Ölen adamın yanma diz çöktü. Martel'in siperliğini açarak, "Gerek yok," dedi çabucak.
"Bunu nasıl becerdin?" diye sordu Martel.
"Yeni zırhın. Çok ağır. Yoruldun ve yavaşlamaya başladın."
"Burada çok kesin bir adalet var," dedi Martel, ciğerlerine hızla dolan kan onu tekrar öksürtmesin diye hafif hafif nefes almaya çalışıyordu. "Kendi kibirin yüzünden ölmek."
"Hepimizin ölümüne neden olacak şey bu."
"Ama iyi bir dövüştü."
"Evet. Öyleydi."
"Ve sonunda hangimizin en iyi olduğunu öğrendik. Belki de gerçeği söylemek zamanı geldi. Biliyor musun bu konuda gerçekten hiç şüphem yoktu?"
"Benim vardı."
Sparhawk, Martel'in nefesinin yavaşlamasını dinleyerek sessizce eğildi. "Lakus öldü, biliyor musun" dedi sessizce "ve Oiven."
"Lakus ve Olven? Bilmiyordum. Bir şekilde sorumlu muyum?"
"Hayır. Başka bir şeydi."
"Az da olsa rahatlatıcı. Sephrenia'yı benim için çağırabilir misin, Sparhawk? Ona elveda demek istiyorum."

ilhanx

Sparhawk elini kaldırdı ve ikisini de eğiten kadına işaret etti.
Martel'in gövdesinin yanma diz çöktüğünde Sephrenia'nin gözleri yaş doluydu. "Evet, bir tanem?" dedi ölen adama.
"Sonumun kötü olacağını söylerdin, küçük ana," dedi acı acı Martel, sesi artık fısıltıydı "ama hatalıydm. O kadar kötü değil. Neredeyse resmi bir ölüm döşeği gibi. Gerçekten sevdiğim iki insanın huzurunda hayattan ayrılıyorum. Beni kutsar mısın, küçük ana?"
Sephrenia ellerini onu yüzüne koydu ve şevkatle Styric dilinde konuştu. Sonra ağlayarak eğildi ve onun sararmış alnından öptü.
Sephrenia tekrar doğrulduğunda Martel ölmüştü.

otuzuncu bölüm
?Me
SPARHAWK AYAĞA KALKTI ve doğrulması için Sephrenia'ya yardım etti.
"İyi misin, bir tanem?" diye fısıldadı Sephrenia.
"Yeteri kadar iyiyim." Sparhawk gözlerini sertçe Otha'ya dikti.
'Tebrikler, Aziz Şövalye," diye alay edercesine homurdandı Ot-ha, terli kafası alevlerin ışığında panldıyordu, "ve size teşekkür ederim. Martel sorununu uzun zamandır düşünüp taşımyordum. Bana öyle geliyor ki çok fazla yükselmek istedi. Siz ve yol arkadaşlarınız Bhelliom'u bana getirdiğinizde işime yaramaz hale geldi. Ondan kurtulduğuma memnunum."
"Buna bir elveda hediyesi diyebilirsin, Otha."
"Ya? Gidiyor musunuz?"
"Hayır ama sen gidiyorsun."
Otha güldü. Bu iğrenç bir sesti.
"Korkuyor, Sparhawk," diye fısıldadı Sephrenia. "Onun kalkanını kırıp kıramayacağmdan emin değil."
"Kırabilir miyim?"
"Ben de emin değilim. Ama şu anda çok zayıf çünkü Azash dikkatini tamamen ayine vermiş durumda."
"O zaman bu iyi bir başlangıç." Sparhawk derin bir nefes aldı ve Zemoch'un şişmiş İmparatoruna doğru yürümeye başladı.
Otha ürküp geriye doğru irkildi ve etrafınki yarı çıplak iri yarı adamlara çabucak bir işaret verdi. Taşıyıcılar üzerinde iğrenç bir şekilde yayılarak oturduğu tahtrevanı kaldırıp, çıplak ayirıe katılanların yorgunluktan bitmiş, boş gözlerle kıpırdanarak devam ettikleri, müstehcen ayinin yapıldığı, somaki zemine inen teraslara doğru gitmeye başladılar. Annias, Arissa ve Lycheas'da onunla beraber gittiler, bir taraftan mümkün olduğu kadar koruyucu kalka-

nınm parıldayan halesinin sorgulanabilir güvenliği içinde kalmak için tahtırevana yakın dururlarken hepsinin gözleri korku doluydu. Tahtırevan somaki zemine ulaştığında, Otha yeşil cübbeli rahiplere bağırdı ve adamlar giysilerinin altındaki silahlarını çekerek yüzlerinde kendini adamaktan alev alev yanan bir ifadeyle ileri atıldılar.
Sparhawk arkalarından ani bir hüsran çığlığı işitti. İmparatorlarının yardımına koşan askerler Sephrenia'nm engeliyle karşılaşmışlardı. "Dayanacak mı?" diye sordu Sparhawk.
"Askerlerden biri benden daha güçlü olmadığı sürece dayanacaktır."
"Pek olası değil. O zaman iş sadece rahiplere kalıyor." Arkadaşlarına baktı. "Haydi Sephrenia'nm ertafında toplanalım ve kendimize bir yol açalım."
Azash'm rahipleri zırh giymiyorlardı ve silah tutuşlarında çok az yetenek belirtisi vardı. Çoğu Styricti. Dini merkezlerinde saldırgan Kilise Şövalyelerinin belirmesi onları şaşırtıp korkutmuştu. Sparhawk Sephrenia'nm bir zamanlar söylediği bir şeyi hatırladı. Sephrenia ona Styriclerin şaşırdıklarında doğru dürüst düşünemediklerini söylemişti. Beklenmedik bir durumla karşılaşmak kafalarını karıştıracaktı. O ve arkadaşları teraslardan aşağı inmeye başladıklarında hafif bir karıncalanma hissetti, bu rahiplerden birkaçının beraberce bir büyü yapma girişiminde olduklarını söyleyen bir karıncalanmaydı. Bir Elene savaş narası attı; kan ve vahşetle yanıp tutuşan acımasız bir uluma. "Çok gürültü yapın, beyler!" diye arkadaşlarına bağırdı. "Kafalarını karıştırmaya çalışın ki büyü yapamasmlar!"
Kilise Şövalyeleri savaş naraları atıp, silahlarını havada sallayarak siyah teraslardan aşağı saldırdılar. Rahipler ürktü ve şövalyeler onları yakaladı.
Berit iterek Sparhawk'ı geçti, gözleri heyecandan alev alev parlıyordu; Sör Bevier'in lochaberi hazırdaydı. "Gücünü sakla, Sparhawk," dedi haşince, sesini erkeksi bir sertlikte kalınlaştırmaya

ilhanx

çalışıyordu. Sparhawk'm önüne geçti ve uzun adımlarla lochaberi bir orak gibi sallayarak yeşil cüppeli safların içine daldı.
Sparhawk onu geri çekmek için uzandı ama Sephrenia elini bileğine koydu. "Hayır, Sparhawk. Bu onun için önemli."
448

Otha putun önündeki cilalı sunağa ulaşmış, ağzı korkudan bir karış açık şekilde gözlerini dikmiş aşağıdaki katliama bakıyordu. Sonra kendini topladı. "Yaklaş, o zaman, Sparhawk!" diye bağırarak tehdit savurdu. "Tanrım sabırsızlanıyor!"
"Bundan şüpheliyim, Otha," diye karşılık verdi Sparhawk. "Azash, Bhelliom'u istiyor ama onu benim vermemi istemiyor, çünkü onunla ne yapacağımı bilmiyor."
"Çok iyi," diye mırıldandı Sephrenia. "Avantajını kullan. Azash Otha'nın kararsızlığını hissedecek ve o da aynı şeyi hissedecek."
Sparhawk'm arkadaşları yeşil cüppeli rahipleri kılıçtan geçirirlerken tapmak çığlık ve iniltilerle yankılanıyordu. Sunağın altındaki ilk terasın eşiğine gelene dek sıkıca dizilmiş safları kesip biçerek kendilerine yol açtılar.
Her şeye rağmen Sparhawk sevinçten havaya uçuyordu. Buraya kadar gelebileceğini ummuyordu. Bu beklenmedik zafer onu mutlu bir yenilmezlik duygusu ile doldurdu. Teraslardan yukarıya doğru şişmiş imparatora bakıp, "Evet, Otha," dedi, "niye Azash'ı uyandır mıyorsun? Yaşlı Tanrıların insanlar gibi ölmeyi bilip bilmediklerini görelim."
Otha şaşkınlık içinde bakakaldı, sonra zahmetle tahtırevanından indi ve onu taşımayı reddeden çelimsiz bacaklarının üzerine çöktü. "Diz çök!" diye Annias'a bağırdı. "Diz çök ve Tanrımızın gelişi için dua et!" Askerlerinin tapmağa girememesinin Otha'yı oldukça korkuttuğu açıkça gözüküyordu.
"Kalten," diye arkadaşına seslendi Sparhawk, "rahiplerin işini bitir. Sonra askerlerin arkamızdan saldırmamaları için tedbirli ol."
"Bu gerekli değil, Sparhawk," dedi Sephrenia.
"Biliyorum ama bu onları tehlikeden uzak tutacaktır." Derin bir nefes aldı. "Haydi başlayalım, o zaman." Sallayarak zırh eldivenlerini çıkardı, kılıcını kolunun altına yerleştirdi. Kemerindeki çelik, file keseyi altı. Keseyi kapatan teli açtı ve Bhelliom'u avcuna kaydırdı. Mücevher çok sıcaktı. Işıltılı taç yaprakları arasında bir ışık sessiz bir şimşek gibi dalgalanıp kaynaştı. "Mavi Gül!" dedi sertçe. "Emrettiğimi yapmalısın!"
Yarı diz çökmüş, yarı çömelmiş Otha, Tanrısına bir dua geveliyordu - korkusundan neredeyse anlaşılmaz bir dua. Annias, Lycheas ve Arissa da diz çökmüştü. Olduğundan büyük ve kaygı-
449

landırıcı gözüken putun iğrenç suratına gözlerini dikmiş bakıyor-Lardı. İsteyerek inanmayı tercih ettikleri Tann'nın gerçeğini daha yakından gördükçe gözleri dehşetle doldu.
"Gel, Azash!" diye yalvardı Otha. "Uyan! Hizmetkârlarının dualarını işit!"
Putun çökük gözleri kapalıydı ama yavaşça açıldılar ve o yeşilimsi ateş içlerinden parıldadı. Sparhawk bu kin ve nefret dolu gözlerden ona doğru dalga dalga gelen kötü niyetli, yanıcı bakışları hissetti. Bir Tann'nın huzurunda bulunmanın muazzamlığı yüzünden kendini kaybetmiş bir şekilde donup kaldı.
Put hareket ediyordu! Gövdesinden dalgalanan tür çığıltı geldi ve duyarga kollar yılan gibi kıvrıla kıvrıla, onu eski haline getirip özgürlük verecek tek şeyi isteyerek, Sparhawk'm elindeki parıldayan taşa ulaşmak için, ileri uzandılar.
"Hayır!" Sparhawk'm sesi gaddarca kaba ve sertti. Kılıcını Bhelliom'un üzerine kaldırdı. "Bhelliom'u yok edeceğim!" diye tehdit etti. "Seni de onunla beraber!"
Put irkilmiş gibiydi ve gözleri birden şaşkın bir dehşet ifadesiyle doldu. "Bu cahil vahşiyi niçin huzuruma getirdin, Sephrenia?" Uğulduyan ses tapmağın olduğu kadar Sparhawk'm beyninde de yankılandı. Sparhawk, Azash'ın iki kalp çarpması arasındaki zamanda onu ortadan kaldırabileceğini biliyordu ama Azash her nedense çekik kılıç ile safir gülü tehdit eden, bu aptalcasına cesur adama gücünü göstermeye korkuyor gibiydi.
"Sadece yazgıma itaat ediyorum, Azash," diye sakince cevapladı Sephrenia. "Ben, Sparhawk'i seninle karşılaşsın diye buraya getirmek için doğdum."
"Ama ya Sparhawk'm yazgısı? Onun yazgısının ne olduğunu biliyor musun?" Azash'ın sesinde bir tür çaresizlik vardı.
"Ne bir insan ne de bir Tanrı bunu bilebilir, Azash," diye hatırlattı Sephrenia. "Sparhawk, Anakha'dır. Tanrıların hepsi Anak-ha'nm bir gün geleceğini ve bu dünyada hiçbirinin algılayamayacağı sonlara

ilhanx

neden olacağını bilip korkuyorlardı. Ben, o her neyse, yazgımın hizmetkârıyım. Onu buraya bu sonları gerçekleştirmesi için getirdim."
Put kendini kasmış gibi gözüktü. Sonra karşı konulamaz, yıkıcı ve ısrarlı bir emir fışkırdı; bu emir Sparhawk'a yönelmemişti.
450

Sephrenia'nın nefesi kesildi, kışın ilk rüzgârı karşısındaki bir çiçek gibi solgundu. Sparhawk kadının azminin yok olduğunu hissediyordu. Azash'ın gücü savunmasını parçalarken Sephrenia titriyordu.
Sparhawk kolunu kastı ve kılıcını daha da yukarı kaldırdı. Eğer Sephrenia ölürse, kaybetmiş olacaklardı. O düşmeden, son ölümcül darbeyi vurmak için zamanının olup olamayacağını bilemiyordu. Ehlana'nm görüntüsünü zihninden çekip attı ve kılıcın kabzasını daha da sıkı kavradı.
Bu ses başkası tarafından duyulamazdı. Bunu biliyordu. Sadece beyninin içindeydi, sadece o duyabilirdi. Bu çoban kavallarının ısrarcı, emreden sesiydi ve içinde çok kuvvetli bir kızgınlık saklıydı.
"Aphrael!" diye ani bir rahatlama ile seslendi.
Minik bir ateşböceği kıvılcımı yüzünün önünde belirdi. "Evet, sonundaV diye kızgınlıkla söylendi Flüt. "Niye bu kadar geç kaldın, Sparhawk? Beni çağırman gerektiğini bilmiyor musun?"
"Hayır. Bunu bilmiyordum. Sephrenia'ya yardım et."
Ne bir temas, ne bir hareket, ne de bir ses oldu ama putun gözleri yanıp ateşböceği kıvılcımına odaklanırken, Sephrenia hafifçe dokunduğu parmaklarıyla alnını oğuşturarak doğruldu.
"Kızım," dedi Azash'ın sesi. "Kendi kısmetini bu ölümlülerle mi heba edeceksin?"
"Senin kızın değilim, Azash." Flüt'ün sesi sertti. "Sen ve senin akrabaların gerçeğin' dokusunu çocuksu çekişmenizle parçaladığınızda, ben tıpkı erkek ve kız kardeşlerim gibi isteyerek var oldum. Ben sadece sizin hatanızın kızıyım. Sen ve senin akrabaların her şeyi yok edecek o pervasız gidişatınızı değiştirmiş olsaydınız, ben ve benim olanlara gerek kalmayacaktı."
"Bhelliom benim olacakl" Uğuldayan ses yeryüzünün bütün temellerini yıkan bir şimşek ve depremdi.
"Senin olmayacak}." Flüt'ün sesi tam tersini söylüyordu. "Ben ve benim türüm var olduktan sonra sen ve senin türün Bhelliom'a sahip olmaktan men edildiler. Bhelliom buraya ait değil. Onun ne senin, ne benim, ne Troll Tanrıları'nın ne de bu dünyanın başka bir Tanrısı'nın esaretinde olmaması lazım."
"O benim olacakl" Azash'ın sesi daha da yükseldi.
"Hayır. Anakha onu yok edecek ve onun yok olması seni de or-
451

tadan silecek."
Put ürkmüş gibiydi. "Buna nasıl cüret edersini" diye soludu. "Hatta böyle bir dehşetle konuşmaya nasıl cüret edersin? Birimizin ölümünde hepimizin ölümünün tohumları yatar."
"O zaman öyle olsun." Aphrael'in ses tonu farklıydı. Sonra küçük, cılız sesi gaddar bir ton aldı. "Öfkeni bana yönelt Azash, çocuklarıma değil. Çünkü seni hadım etmek ve o çamur putun içinde sonsuza kadar hapis etmek için yüzükleri kullanan bendim."
"Sen miydin?" Korkunç ses sersemlemiş gibiydi.
"O bendim. Hadım edildiğin için gücün o kadar azalmıştı ki kapatıldığın yerden kaçamayacaktın. Bhelliom'a sahip olamayacaksın, iktidarsız Tanrıcık ve sonsuza dek hapis kalacaksın. En uzaklardaki yıldız küle dönene dek hadım ve hapis kalacaksın." Durdu ve tekrar konuştuğunda sesi başka birinin vücuduna saplı bir bıçağı çeviren birinin tonundaydı. "Bana seni sakat bırakma ve hapsetme şansını veren, senin Bhelliom'u Troll Tanrıları'ndan çalmak adına Styricum Tanrıları'nı birleştirmek için yaptığın saçma teklifindi - 'şu hepimizin iyiliği için olan'. Başına gelenler için kendinden başka suçlayacak kimse yok. Ve şimdi Anakha, Bhelliom ile yüzükleri buraya - içinde kilitlenmiş Troll Tanrıları ile - karşına getirdi. Sana safir gülün gücünü kabul etmeni - ya da yok olmanı - hatırlatıyorum."
İnsan dışı bir hüsran iniltisi geldi ama put kımıldamadı.
Gtha gözleri panik dolu bir şekilde korkunç bir büyüyü mırıldanmaya başladı. Sonra hiddetle bağırdı. Uçsuz bucaksız tapmağın içini çevreleyen iğrenç heykeller mermer beyazından yeşile, maviye ve kan kırmızısına dönüşerek parıldamaya başladı, insana benzemeyen sesinin uğultusu kubbeyi doldurdu. Sephrenia iki kelime Styricçe konuştu, sesi sakindi. El hareketini yaptı ve heykeller soluk mermere dönüşerek tekrar dondular.
Otha inledi, sonra yeniden konuşmaya başladı. O kadar hüsran dolu ve kızgındı ki Styric yerine ana lisanı olan Elene konuştu.
"Beni dinle, Sparhawk." Flüt'ün müzikal sesi çok yumuşaktı.
"Ama Otha -"

ilhanx

"O sadece zırvalıyor. Kız kardeşim onunla ilgilenebilir. Dikkat et. Harekete geçmen gereken zaman çok yakında gelecek. Zamanını sana söyleyeceğim. Şu merdivenlerden puta doğru tırman
452

Be kılıcını Bhelliom'un üzerinde hazır tut. Eğer Azash, Otha ya da I" herhangi bir şey senin puta erişmeni engellemeye çalışırsa Bhelli-• om'u parçala. Her şey yolunda gider ve puta ulaşırsan Bhelliom'u o yaralı yanmış yere değdir."
"Bu Azash'ı yok edecek mi?"
"Tabii ki etmeyecek. Orada duran put sadece bir örtü. Gerçek put onun içinde. Bhelliom büyük olanı parçalayacaktır ve sen de Azash'm kendisini görebileceksin. Gerçek put oldukça küçük ve kurumuş çamurdan yapılı. Onu görür görmez kılıcını at ve Bhelliom'u iki elinle tut. Sonra tam şu kelimeleri kullan, 'Mavi Gül, ben Elenialı Sparhawk. Bu yüzüklerin gücü için Bhelliom'a bu şekli geldiği toprağa geri yollamasını emrediyorum.' Sonra Bhelliom'u puta dokundur."
"Ne olacak o zaman?"
"Emin değilim."
"Aphrael!" Sparhawk bunu şaşkın bir itiraz tonuyla söyledi.
"Bhelliom'un yazgısı seninkinden de gizli ve ben senin ne zaman ne yapacağın konusunda hiçbir şey söyleyemiyorum."
"Azash'ı yok edecek mi?"
"Şey, evet - ve yanında belki dünyanın yarısını da. Bhelliom bu dünyadan kurtulmak istiyor ve bu beklediği fırsat olabilir."
Sparhawk zar zor yutkundu.
"Bu bir kumar," diye yenilgiyi kabul etti Aphrael, "ama atana dek zarın ne geleceğini bilemeyiz, değil mi?"
Sephrenia ve Otha mücadelelerine devam ederken tapmak birden kapkaranlık oldu. Karanlık o kadar yoğundu ki sonsuza kadar sürecekmiş gibi gözüktü.
Sonra ışık yavaşça geri geldi. Büyük demir çanaklardaki ateşler kendilerini yeniden yaktılar, alevler yavaşça tekrar yükseldi.
Işığın geri gelmesiyle, Sparhawk Annias'a baktığını fark etti. Cimmura piskoposunun sıska suratı hayalet beyazlığmdaydı ve gözlerinde hiçbir düşünce izi yoktu. Saplantılı hırsı yüzünden gözleri başka hiçbir şey görmeyen Annias patriklik tahtına karşılık ruhunu verdiği dehşete asla tamamen bakmamıştı. En azından şimdi onu açıkça algılamıştı ve artık çok geçti. Sparhawk'a bakakaldı, gözleriyle - ne olursa olsun gözlerinin önünde açılan kuyudan onu kurtaracak herhangi bir şey için - yalvarıyordu.
453

Lycheas dehşetten zırlayıp, abuk sabuk konuşuyordu. Arissa onu kollarının arasına almıştı, daha doğrusu ona yapışmıştı, ifadesi en az Annias kadar dehşet doluydu.
Otha ve Sephrenia boğuşmalarına devam ederlerken tapmak çıkan dumanlar ile kırılma seslerinin ışık ve gürültüleriyle doldu.
"Zaman geldi, Sparhawk." Flüt'ün sesi çok sakindi.
Sparhawk kendini topladı ve ilerlemeye başladı. Kılıcı, koca çelik kılıcın altında neredeyse büzülmüş gibi gözüken safir gülün üzerinde tehdit edercesine duruyordu.
"Sparhawk," küçük ses düşünceliydi, "seni seviyorum."
Bundan sonra duyduğu sesin sevgiyle ilgisi yoktu. O Troll dilinde dişlerini gösterek çıkan bir ulumaydı. Birçok sesten oluşuyordu ve Bhelliom'un içinden geliyordu. Sparhawk, Troll Tanrıları'nın nefretlerinin onu kırbaçlamasıyla yalpaladı. Acı dayanılmazdı. Aynı anda yandı ve dondu. Kemikleri yukarı çekildi ve etinin içinde dalgalandı. "Mavi Gül!" diye kekeleyerek soludu, neredeyse düşüyordu. "Troll Tanrıları'na sessiz olmalarını emret. Mavi Gül bunu yapacak - şimdü"
Aşırı ıstırap devam etti, Troll dilindeki ulumalar şiddetlendi.
"O zaman öl, Mavi Gül!" Sparhawk kılıcını kaldırdı.
Uluma birden kesildi ve acı dindi.
Sparhawk ilk somaki terası geçti ve ikinciye çıktı.
"Bunu yapma, Sparhawk." Ses kafasının içindeydi. "Aphrael kindar bir çocuk. Seni ölümüne götürüyor."
"Ben de bunun ne kadar süreceğini merak ediyordum, Azash," dedi titrek bir sesle Sparhawk, ikinci terası geçerken. "Niçin benimle daha önce konuşmadın?"
Kafasının içinde duyduğu ses cevap vermiyordu.
"Korkuyor muydun, Azash? Söyleyeceğin bir şeyin, göremediğin şu yazgıyı değiştireceğinden mi korkuyordun?" Üçüncü terasa tırmandı.

ilhanx

"Bunu yapma, Sparhawk." Ses artık yalvarıyordu. "Sana dünyayı verebilirim."
"Hayır, teşekkür ederim."
"Sana ölümsüzlüğü verebilirim."
"İlgilenmiyorum, insanlar ölme fikrine alışıktır. Bunu korkutucu bulan sadece Tanrılardır." Üçüncü terası geçti.
454

"Israr edersen yoldaşlarını yok edeceğim."
"Herkes bir gün ölür." Sparhawk ikna edici bir şekilde aldırmaz gözükmeye çalıştı. Dördüncü terasa çıktı. Birden kendini sert kayanın içinde yürümeye çalışıyormuş gibi hissetti. Azash hepsini yok edebilecek bir ölümcül vuruşa neden olabileceği için doğrudan ona saldırmaya cüret edememişti. Sonra Sparhawk avantajım fark etti. Tanrılar sadece onun yazgısını değil aynı zamanda düşüncelerini de bilemiyorlardı. Azash darbe kararının ne zaman geleceğini bilemiyordu. Azash o kararın zamanını hissedemiyordu ve bu yüzden kılıç darbesini durduramayacaktı. Bu avantajı sonuna kadar kullanmaya karar verdi. Hâlâ yere kilitlenmiş halde iç çekti. "Oh, tamam, eğer böyle olmasını istiyorsan al." Tekrar kılıcını kaldırdı.
"Hayır!" Çığlık sadece Azash'tan değil dişlerinin arasından hırıldayan Troll Tanrıları'ndan da geldi.
Sparhawk dördüncü terası geçti. Şakır şakır terliyordu. Düşüncelerini Tanrılardan saklıyabiliyordu ama kendinden değil. "Şimdi, Mavi Gül," dedi yavaşça Bhelliom'a, dördüncü terasa çıkarken. "Ben şunu yapacağım. Sen, Khwaj, Ghnomb ve diğerleri bana yardım edeceksiniz ya da yok olacaksınız. Bir Tanrının ölmesi gerekiyor - bir Tanrı ya da daha fazlası. Bana yardım ederseniz, bu sadece bir olacak. Eğer etmezseniz çok."
"Sparhawk!" Aphrael şaşkınlıktan dehşete düşmüş bir sesle konuşmuştu.
"Araya girme."
Bir anlık tereddüt oldu. "Yardım edebilir miyim?" diye minik kız sesiyle fısıldadı.
Sparhawk bir an bunu düşündü. "Tamam ama oyun zamanı değil - ve beni ürkütme. Kolum gerilmiş tel gibi duruyor."
Ateş böceği kıvılcımı bir parıltıya dönüşerek genişlemeye başladı; o parıltıdan dudaklarında çoban kavalıyla Aphrael çıktı. "Haydi durma ve kır onu, Sparhawk," dedi üzgünce. "Seni asla dinlemeyecekler." İç çekti. "Sonsuz yaşantıdan ben de bıktım. Taşı parçala ve bu işi bitir."
Bhelliom kapkara oldu. Sparhawk onun elinin içinde titrediğini hissetti. Sonra mavi parıltı yumuşak ve uysalca geri geldi.
"Artık yardımcı olacaklar, Sparhawk," dedi Aphrael.
455

"Onlara yalan söyledin/' diye suçladı Sparhawk.
"Hayır, sana yalan söyledim. Onlarla konuşmuyordum."
Sparhawk dayanamayıp güldü.
Beşinci terası geçti. Put artık çok yakındı ve bu açıdan olduğundan da büyük gözüküyordu. O ve Sephrenia'nm başladıkları düelloda Otha'nın terleyip, çırpındığını görebiliyordu. Sparhawk bunun Martel ile yaptığı döğüşten çok daha muazzam olduğunu biliyordu. Artık Annias'm yüzündeki dehşeti, neredeyse yere yıkılmış Arissa'yı ve oğlunu daha net görebiliyordu.
Sparhawk, Troll Tanrıları'nın devasa varlıklarını hissetti. O kadar gerçektiler ki iğrenç şekillerinin korurcasma tam arkasında, havada durduklarını görebiliyordu. Altıncı terasa çıktı. Uç teras daha vardı. Gereksiz yere dokuz sayısının Azash'a inananların karışmış kafalarında özel bir anlam taşıyıp taşımadığını merak etti. Zemochlarm Tanrısı şu anda her şeye boş vermiş görünüyordu. Ölümün amansızca ona doğru tırmandığını gördü ve gücünün yettiği her şeyi çılgınca bir uğraşla parıldayan mavi ölümünü getiren siyah zırhlı haberciyi durdurmak için fırlatmaya başladı.
Sparhawk'm ayaklarının altından alevler fırladı ama daha onların ısısını hissedemeden buzlar içinde söndüler. Boşluktan çıkan canavarımsı bir şekil ona saldırdı ama buzdan da yoğun bir ateş o anda yakıp kül etti. İsteksiz, ama Sparhawk'm sert ültimatomu karşısında seçeneksiz kalan Troll Tanrıları yolunu açmak için Azash'm savunmasını yok ederek ona yardım ediyorlardı.
Sparhawk yedinci terasa çıktığında Azash çığlık atmaya başladı. Artık acele edilebilirdi ama Sparhawk bunun tersini yapmaya karar verdi. Doruk anı geldiğinde nefes nefese ve titriyor olmak istemiyordu. Azash, hayal gücünün ötesinde dehşet verici şeyleri üzerine yollar ve o şeyler anında Troll Tanrıları ya da Bhelliom tarafından bastırılırken, düzenli, durdurulamayan adımlarıyla yedinci terası geçmeye devam etti. Derin bir nefes aldı ve sekizinci terasa çıktı.

ilhanx

Sonra altınlarla çevrildi - paralar, külçeler ve insan kafası büyüklüğünde topaklarla. Parlak bir mücevher çağlayanı yokluktan altınların üzerine dökülerek mavi, yeşil ve kırmızı bir nehir gibi akıp gidiyordu. Bu akim alamayacağı paha biçilmez taşlardan gökkuşağı renkli bir şelaleydi. Sonra servet azalmaya başladı, bü-

yük parçalar gürültülü yeme sesiyle kayboldu. "Teşekkür ederim, Ghnomb," diye Troll Yemek Tanrısı'na mırıldandı Sparhawk.
İnsanın nefesini kesen güzellikte bir huri Sparhawk'i baştan çıkarıcı bir şekilde çağırdı ama anında şehvetli bir Troll'ün saldırısında uğradı. Sparhawk, Troll Çiftleşme Tanrısı'nm ismini bilmiyordu bu yüzden kime teşekkür edeceğini bilemedi. Dokuzuncu ve son terasa çıkmak için acele etti.
"Yapamazsın'." diye çığlığı bastı Azash. Sparhawk bir elinde hâlâ Bhelliom ve diğerinde tehdit edici kılıcıyla puta doğru kararlı bir şekilde yürürken cevap vermedi. Etrafında yıldırımlar çakıyordu ama her biri Bhelliom'un yaydığı parıldayan safir aura tarafından yutuldu.
Otha, Sephrenia ile savaşmayı bırakmıştı, korkudan hıçkırarak sunağın sağ tarafına doğru emekledi. Annias aynı dar somaki taşın soluna çökmüştü. Arissa ve Lycheas birbirine kenetlenmiş feryat figan ağlıyorlardı.
Sparhawk dar sunağa ulaştı. "Bana şans dile," diye Çocuk-Tan-rıça'ya fısıldadı.
"Tabii ki diliyorum, baba," diye cevapladı.
Bhelliom'un parıltısı arttıkça Azash geriye sindi. Putun yanan gözleri dehşetten dışarı fırlamıştı. Sparhawk, bir ölümsüzün birden kendi ölümüne karşı savunmasız olduğu gerçeğiyle yüz yüze geldiğini gördü. Bu fikir bütün diğer düşünceleri sildi; Azash en basit, en çocuksu düzeyde harekete geçebildi. Siyah zırhlı şövalyeye kıymetli varlığını tehdit eden saf bir ateş yumağını körce fırlattı. Akkor halindeki yeşil alevin eş parlaklıktaki Bhelliom'un mavi aleviyle çarpışmasıyla oluşan şok muazzamdı. Mavi dalgalandı ve katılaştı. Yeşil geriye büzüldü sonra tekrar Sparhawk'a doğru ilerledi.
Ve Bhelliom ile Azash, her biri kendi değerli varlıklarını korumak için önünde durulamaz bir güç sarfederek kilitlendiler. Hiçbiri gevşemedi - gevşeyemedi. Sparhawk, Azash ve Bhelliom böylesine kilitli kaldıkları sürece elinde ileri uzattığı mücevherle sonsuza dek beklemek zorunda kalacağını fark etti.
Sparhawk'm arkasından kuş kanatlarına benzeyen, havada dönen ve vınlayan bir ses geldi. Başının üzerinden geçti ve putun taştan göğsüne çarpıp etrafa büyük bir kıvücım yağmuru yağdır-

di. Bu Bevier'in kanca uçlu lochaber baltası idi. Berit, belki de düşünmeden, lochaberi puta atmıştı - aptalca, basit bir karşı koyuş hareketiydi.
Ama işe yaradı.
Put onu yaralama olasılığı olmayan bu şeyden ürktü ve gücü bir an için ortadan kayboldu. Sparhawk sol elinde tuttuğu Bhelli-om'u putun karnının altındaki yanık yara izini hedefleyen bir mızrak gibi tutarak ileri fırladı. Temasın şiddetli şokuyla eli hissizleşti.
Ses sağır ediciydi. Sparhawk bunun tüm dünyayı sarstığından emindi.
Başını eğdi ve kaslarını gerip Bhelliom'u Azash'm parlak hadım izine doğru sıkı sıkı bastırdı. Tanrı acı ve ıstırapla bağırdı. "Güvenimi boşa çıkardınız!" diye uludu ve putun iki tarafında bükülüp duran duyarga kollarını Otha'yı - ve Annias'ı - yakalamak için aniden uzattı.
"Tanrım!" diye çığlık attı Cimmura piskoposu, yakarışı Azash'a değil çocukluğunun Tanrısı'naydı. "Kurtar beni! Koru beni! Affet -" Duyargalar sıkıca sararken sesi anlaşılmaz tiz bir haykırışa dönüştü.
Zemoch İmparatoru ve Cimmura Piskoposu sıradan bir şekilde cezalandırıldılar. Bütün bunlardan sorumlu olduklarını düşündüğü için acı, korku ve açlıktan çıldıran Azash, öfkelenen bir çocuk gibi davranarak onlara saldırdı. Diğer kollar da çığlıklar atan çifti yakalamak için uzandılar ve sonra dalgalanan kollar acımasız bir yavaşlıkla, bir çamaşır sıkar gibi ters yönlere dönmeye başladı. Ot-ha ve Annias'm acıdan kıvranan vücutlarını amansız£a büküp öldürürken kan ve daha berbat şeyler Tanrı'nın yılanbalığma benzeyen parmakları arasından dışarı fışkırıyordu.
Midesi bulanan Sparhawk gözlerini kapadı - ama kulaklarını tıkayamadı. Çığlıklar, duyma smınırm en uç noktasına kadar yükseldi.
Sonra sesler kesildi ve Azash hizmetkârlarından geri kalanı attığında iki tok, ıslak düşme sesi geldi. Koca put parçalanırken titreyip, çadırdayarak etrafa kaya parçaları yağdırıyordu. Bu arada Arissa da sevgilisi ve tek çocuğunun babasından geriye kalan tanınması mümkün olmayan şeyler üzerine şiddetle kusuyordu. Kıvranıp duran kollar koptukları anda sertleşti ve zeminin üzerine

ilhanx

düşüp parkalara ayrıldılar. Garip surat kafanın önünden akarak parça parça yere düştü. Koca bir kaya Sparhawk'in omuz zırhına çarptı, darbe Bhelliom'u neredeyse düşürmesine neden oluyordu. Büyük bir çatırtıyla put belinden kırıldı ve devasa büyüklükteki üst bölüm geriye doğru yıkılıp cilalı mermer zemine çarparak milyonlarca parçaya ayrıldı. Geriye sadece, Otha'nın neredeyse iki bin yıl önce ilk defa görmüş olduğu kaba çamur putun durduğu bir tür harap taş kaide kaldı.
"Yapamazsın!" Ses küçük bir hayvanın, bir tavşan ya da bir sıçanın tiz çığlığıydı. "Ben bir Tanrıyım! Sen hiçbir şeysin! Bir böceksin! Pisliksin!"
"Belki de," dedi Sparhawk, doğrusu hiçbir umudu kalmayan bu küçük çamur heykele acıyordu. Kılıcını attı ve Bhelliom'u iki eliyle sıkıca tuttu. "Mavi Gül!" dedi sertçe. "Ben Elenialı Spar-hawk'im. Bu yüzüklerin gücü adına Mavi Gül'e putu geldiği toprağa geri döndürmesini emrediyorum!" İki elini ve safir gülü ileri uzattı. "Bhelliom'u çılgıncasına istiyordun, Azash. Al o zaman. Onu ve sana vereceği her şeyi al." Sonra Bhelliom şekilsiz küçük puta dokundu. "Mavi Gül itaat edecek! Şimdi!" Bunu söyler söylemez anında bir yok oluş bekleyerek kenidini sımsıkı kastı.
Bütün tapmak sallandı ve Sparhawk üzerine çöken ani sıkıntılı bir ağırlık hissi duydu. Dev ateşlerin alevleri sanki üzerlerinde baskı yapan büyük bir ağırlık varmış gibi düzensiz titrek bir hale gelene kadar zayıflayıp alçaldı.
Ve sonra tapınağın uçsuz bucaksız kubbesi, millerce uzağa altıgen bazalt bloklar fırlatarak patladı. Ateşler, sesten de öte bir sesle, şimşekli fırtınada üreyen bulutların hamile karınlarını aydınlatmak için bir zamanlar kubbe olan açık delikten fışkıran şiddetli göz kamaştıran alev sütunlarına dönüşüp yukarı doğru püskürdüler. Bu akkor sütunlar yukarıdaki bulut yığınını dağlayarak daha da yukarılara, parlayan yıldızlara doğru gümbürdüyerek yükseldiler.
Sparhawk amansız ve devamlı şekilde safir gülü Azash'in gövdesine dayalı tuttu. Tanrı'nm ufak tefek, zayıf duyargaları sanki hayati bölgesine yavaşça kılıcını sokan düşmanının koluna yapışan, ölümcül bir kaygıya düşmüş bir savaşçı gibi bileğindeki deriyi büzüyordu. Styricum'un Yaşlı Tanrısı, Azash'm sesi minicik bir cıyaklama, herhangi bir küçük yaratığın ölürken çıkarabileceği cı-

İrz bir iniltiydi. Sonra küçük putta bir değişiklik başladı. Onu birleştiren şey her neyse ortadan yok olmuştu; bir inilti sesiyle parçalanıp toz yığınına haline geldi.
Büyük alev sütunları yavaş yavaş azaldı. Harabeye dönen tapınağın içine dolan hava buz gibiydi.
Sparhawk doğrulurken bir zafer duygusu hissetmedi. Elinde parıldayan safir güle baktı. Onun dehşetini hissedebiliyor ve gök-mavisi kalbinde hapsedilmiş Troll Tanrılarının sızlanmasını da zor bela duyabiliyordu.
Flüt gerideki teraslarda, Sephrenia'nm kolları arasında ağlıyordu.
"Bu iş bitti, Mavi Gül," dedi bitkin bir sesle Sparhawk. "Artık dinlen." Mücevheri gerisin geriye kesesine koydu ve farkında bile olmadan kapamak için teli kıvırdı.
Artık bir çarpışma sesi duyulmuyordu. Prenses Arissa ve oğlu aşağıdaki parlak zemine inen somaki teraslara doğru kaçmışlardı. O kadar çok dehşete kapılmışlardı ki ikisi de diğerinin aşağı kadar yuvarlandığını fark etmemişti bile. Lycheas annesinden gençti, aşağı uçuşu daha hızlıydı ve dehşeti daha kısa sürdü. Annesini arkada bıraktı, atlayıp, düşüp tekrar sendeleyip ayağa kalkarak kaçtı.
Ulath taş gibi sert bir yüzle aşağıda onu bekliyordu - elinde baltasıyla.
Lycheas çığlık attı ve sonra kellesi uzun bir kavis çizerek uçup düşen bir kavunun yapabileceği gibi miğde bulandırıcı bir sesle somaki zeminin üzerine düştü.
Oğlunun başsız gövdesinin Ulath'm ayaklarının dibine yavaşça yığılmasıyla Arissa, "Lycheas!" diye dehşet dolu bir çığlık attı. Yarı kalkık kanlı baltası ile somaki teraslardan ona doğru tırmanmaya başlayan sarışın örgülü saçlı, dev Thalesialıya hayretler içinde bakarak dondu kaldı. Ulath işini yarım bırakanlardan değildi.
Arissa belindeki kuşağı elleriyle yokladı, içinden minik cam bir şişe çıkardı ve tıpasını çıkarmak için uğraştı.
Ulath adımlarını yavaşlatmadı.
Minik şişe artık açıktı. Arissa kafasına dikti ve içti. Vücudu anında kasılıp boğuk bir çığlık attı. Sonra kıvranarak terasın üzerine yığıldı, yüzü simsiyah oldu, dili ağzından dışarı sarktı.

Sephrenia hâlâ ona doğru yaklaşan Thalesialıya, "Ulath!" dedi. "Hayır. Gerekli değil."
"Zehir mi?" diye sordu Ulath.
Sephrenia başını sallayarak onayladı.

ilhanx

Baltasının kenarındaki kanları baş ve işaret parmağı ile silerek, "Zehirden nefret ederim," dedi. Kanı silkeleyip attı ve başparmağını denercesine kenarında dolaştırdı. "Bütün bu çentikleri düzle-mek bir hafta alacak," dedi. Prenses Arissa'yı terasta kıvranır bırakarak, döndü ve tekrar aşağı inmeye başladı.
Sparhawk kılıcını geri aldı ve çöktü. Şu anda kendini çok ama çok yorgun hissediyordu. Bitkin bir şekilde zırh eldivenlerim yerden topladı ve dağınıklığın arasında huşu ile ona bakakalan Be-rit'e doğru yürüdü. Elini Berit'in zırhlı omuzuna koyarak "Güzel bir atıştı," dedi. "Teşekkür ederim, biraderim."
Berit'in gülümseyişi güneşin doğuşu gibiydi.
"Şey, aklımdayken," diye ekledi Sparhawk, "Bevier'in baltasını bulsan iyi olur. Ona çok bağlıdır."
Bevier sırıttı. "Hemen, Sparhawk."
Sparhawk önce etrafa dağılmış cesetlerle dolu tapmağa bakındı sonra da başının üzerinden yukarı, soğuk kış göğünde pırıldayan yıldızlara. "Kurik," dedi düşünmeden, "bunu yapmanın zamanı mı?" Sonra sanki dayanılmaz bir hüzün dalgası onu etkisine almış gibi birden kesti. Kendini katılaşürdı. "Herkes iyi mi?" diye etrafına bakarak arkadaşlarına sordu. Sonra kendisine konuşabilecek kadar güvenemeyerek mırıldandı. Derin bir nefes aldı. "Haydi buradan gidelim," dedi sabırsızca.
Cilalı zemini geçtiler ve geniş teraslardan tepeye çıktılar. Duvarı çevreleyen bütün heykeller sunağın önündeki çarpışmanın kargaşasında parçalanmıştı. Kalten ilerledi ve mermer merdivenlerden yukarı baktı. "Askerler kaçmış gibi," diye bildirdi.
Sephrenia basamakları engelleyen büyüyü kaldırdı ve yollarına devam ettiler.
"Sephrenia." Ses hırıltıdan daha fazla değildi.
"Hâlâ hayatta," dedi neredeyse suçlarcasma Ulath.
"Bazen olur," dedi Sephrenia. "Bazen zehirin etkilemesi daha uzun sürer."-
"Sephrenia, lütfen yardım et. Lütfen bana yardım et."

Küçük Styric kadın döndü ve hayatı için yalvaran tapınağın öteki tarafındaki Prenses Arissa'ya doğru baktı.
Sephrenia'nın tonu ölüm gibi soğuktu. "Hayır, Prenses," dedi. "Etmeyeceğim." Sonra tekrar döndü. Hemen arkasmdaki Spar-hawk ve diğerleriyle beraber merdivenlerden yukarı çıktı.

otuz birinci bölüm
?Me

GECE BİR ARA rüzgâr değişmişti. Artık yanında kar getirerek düzenli bir şekilde batıdan esiyordu. Bir önceki gece şehri içine alan şiddetli fırtına bir çok evin çatısmı uçurmuş, çoğunu da yıkmıştı. Enkazlar ve ince, sulu bir kar tabakası sokaklara yayılmıştı. Berit atları bulup geri getirdi. Sparhawk ve arkadaşları atlarını yavaşça sürdüler. Artık aceleye gerek yoktu. Kalten'in bir yan sokakta bulduğu araba, dizginlerde Talen ve arkada Kurik'in örtülü cesedinin yanında dinlenen Bevier ile geriden geliyordu. Yola çıkarlarken Sephrenia, Kurik'in bütün insanların nihai kaderi olan çürümeden etkilenmeyeceği konusunda onları temin etmişti. Yanağını Flüt'ün pırıl pırıl siyah saçlarına dayayarak, "En azından bu kadarını Aslade'ye borçluyum," diye mırıldandı. Sparhawk bütün her şeye rağmen Çocuk-Tanrıça'yı hâlâ Flüt olarak düşündüğünü fark edince biraz şaşırdı. O anda hiç de Tanrıçaya benzemiyordu. Sephrenia'ya sımsıkı sarılmış, göz yaşlannmm izleri yüzünde duruyordu. Gözleri dehşet ve umutsuzlukla doluydu.
Zemoch askerleri ve kalan birkaç Azash rahibi terk edilmiş şehirden kaçmışlardı, sulu karla örtülen sokaklar bir tür kederli boşluk içinde yankılanıyordu. Otha'nın başkentine oldukça tuhaf bir şey oluyordu. Şüphesiz tapmağın neredeyse tamamının yıkımı oldukça anlaşılır bir şeydi. Yanındaki saraya daha az bir zarar gelmesi anlaşılırdı. Ama şehrin geri kalanına olanlar açıklanamazdı. Sakinleri şehri terk edeli çok uzun zaman olmamıştı ama evler yıkılıyordu - beklenildiği gibi tapınakta olan patlamanın sonucunda hepsi birden değil, tam tersine birer birer ya da ikili üçlü gruplar halinde yıkılıyorlardı. Terk edilmiş bir şehrin yüzyıllar içinde harabeye dönmesi sanki birkaç saatte oluyormuş gibiydi. Binalar gıcırdayarak çöktü. Kaldırım taşlan bile havalara fırladı, parçalamp

etrafa dağıldı.
Çılgın planları başarılı olmuştu ama bedeli onların ödemeye hazırlandıklarının çok ötesindeydi. Başarılarında bir zafer havası yoktu. Sevinçten havalara uçan bu savaşçıların hiçbiri kendini zafer kazanmış gibi hissetmiyordu. Neşelerini kaçıran sadece arabadaki kederli ağır yük değildi, bundan çok ama çok daha derinlerde bir şeydi.

ilhanx

Kan kaybından kâğıt gibi beyazlaşmış Bevier'in ifadesi sıkıntılıydı. "Hâlâ anlamıyorum," diye itiraf etti.
"Sparhawk, Anakha'dır," diye cevapladı Sephrenia. "Bu 'yazgı-sız' anlamına gelen Styricçe bir kelimedir. Herkesin bir yazgısı, bir kaderi vardır - herkes, Sparhawk hariç. O yazgının dışında hareket ediyor. Onun geleceğini biliyorduk, ama ne zaman geleceğini ve kim olacağını bilmiyorduk. O daha önce yaşamış hiçbir insana benzemez. Yazgısını kendi belirler, varlığı Tanrıları dehşete düşürür."
Yavaş yavaş yıkılan Zemoch şehrini batıdan gelen yoğun kar fırtınası içinde bırakarak terk ettiler. Sekiz fersah kadar güneydeki Korakach şehrine giden yolda uzun süre, yıkılan binaların gürültüsünü duyabiliyorlardı, ikindiye doğru, kar durmaya başladığında terk edilmiş bir köyde konakladılar. Hepsi çok yorgundu ve bir mil daha at binme fikri onlara çok tiksindirici geldi. Ulath her zamanki kurnazlığına baş vurmaya bile kalkmadan akşam yemeğini hazırladı, daha gün ışığı yok olmaya başlamadan yatmak istediler.
SPARHAWK, BİRDEN UYANIP eyer üstünde olduğunu fark ederek ürktü. Çok aşağılardaki kayalara çarpıp köpüren kızgın bir denizin üzerinde, rüzgâra açık bir uçurumun eşiği boyunca atlarını sürüyorlardı. Üzerlerindeki gökyüzü iyi haberler vermiyor, denizden gelen rüzgâr insanın içini üşütüyordu. Sephrenia en öndeydi ve kollarında Flüt vardı. Diğerleri Sparhawk'm arkasından sırayla geliyorlardı. Pelerinlerini sıkıca Örtünmüşler, suratlarında acıya dayanma karşısında gözüken katı ifade. Hepsi oradaydı, Kalten ve Kurik, Ulath ve Tynian, Berit, Talen ve Bevier. Atlar denize doğru taş bir parmak gibi çıkan yüksek buruna doğru giden , uçurumun kıyısındaki rüzgârlı ve havanın aşındırdığı uzun yolda ağır ağır ilerledi. Kayalık burunun en dışındaki zirvede sertleşip çarpılmış yamru yumru bir ağaç vardı. Sarkan yaprakları rüzgâr-

da şiddetle savruluyordu.
Ağaca geldiklerinde Sephrenia atmı dizginledi ve Kurik, Flüt'ü aşağı indirmek için ilerledi. Silahtarın suratı asıktı, yanından geçerken Sparhawk ile konuşmadı. Sparhawk'a bir şey ters - hem de çok ters - gözüktü ama bunun tam olarak ne olduğunu bulamadı.
"Tamam," dedi küçük kız. "Bu işi bitirmek için buradayız ve çok zamanımız yok."
"Bu işi derken neyi kastediyorsun?" diye sordu Bevier.
"Ailem Bhelliom'u insan veya Tanrıların ulaşamayacağı bir yere koymamız gerektiği konusunda anlaşmış. Kimse onu bir daha bulamamak. Diğerleri bu işi bitirmek için bana bir saat - ve güçlerinin hepsini - verdiler. Olanaksız şeyler görebilirsiniz - onlar daha şimdiden fark etmediğiniz şeyler. Bunları merak etmeyin ve sorularla beni canımdan bezdirmeyin. O kadar zamanımız yok. Başladığımızda on kişiydik şimdi de. Böyle olması gerekiyor."
"O zaman onu denize mi atacağız?" diye sordu Kalten.
Flüt başını sallayarak onayladı.
"Bu daha önce de denenmemiş miydi?" diye sordu Ulath. "Hatırladığım kadarıyla, Heid Kontu Kral Sarak'm tacını Venne Gö-lü'ne atmıştı ve.Bhelliom yeniden ortaya çıktı."
"Deniz, Venne Gölü'nden çok daha derin. Buradaki deniz dünyadaki her yerden daha derin ve kimse bu kıyının nerede olduğunu bilmiyor."
"Biz biliyoruz," dedi Ulath.
"Ya? Hangi kıtanın hangi sahili?" Üzerlerindeki yoğun bulut kümesini işaret etti. "Ve güneş nerede? Neresi doğru, neresi batı? İstediğin herkese anlatabilirsin ve yaşayacak herkes yarından itibaren denizi aramaya başlayabilir. Bhelliom'u asla bulamayacaklardır çünkü nereye bakacaklarını asla bilemeyecekler."
Sparhawk atından inerken, "O zaman benden Bhelliom'u denize atmamı istiyorsun, değil mi?" diye sordu.
"Daha değil, Sparhawk," diye cevapladı Flüt. "Daha önce yapmamız gereken bir şey var. Benim için saklamanı istediğim çuvalı getirir misin, Kurik?"
Kurik başıyla onaylayıp, atına gitti ve eyer çantalarından birini açtı. Sparhawk bir kez daha bir şeyin ters gittiğini hissetti.
Kurik küçük bir çuval taşıyarak geri geldi. Onu açtı ve mente-

seli kapağı olan, sağlam köprü kilitli, küçük bir çelik kutu çıkardı. Küçük kıza verdi. Flüt başını olumsuzca salladı, ellerini arkasına götürdü. "Ona dokunmak istemiyorum. Sadece doğru olduğundan emin olmak için ona bakmak istiyorum." İleri eğildi ve kutuyu yakından inceledi. "Kardeşlerim iyi yapmışlar," diye onayladı. "Mükemmel."
"Çelik, zaman içinde paslanır, bunu bilirsin," dedi Tynian.

ilhanx

"Hayır, bir tanem," dedi Sephrenia. "Bu özel bir kutu, asla paslanmayacak."
"Ya Troll Tanrıları ne olacaklar, Sephrenia?" diye sordu Bevier. "Bize Bhelliom'un yardımıyla insanın beynine ulaşabileceklerini gösterdiler. Birisini çağırıp, kutunun saklandığı yeri göstermeyecekler mi? Sonsuza kadar denizin dibinde yatmaktan hoşlanacaklarını sanmıyorum."
'Troll Tanrıları insanlara Bhelliom'un yardımı olmadan ulaşamazlar," diye açıkladı Sephrenia, "Bhelliom çelik içinde hapsedildiği sürece güçsüzdür. Dünyanın yapıldığı zamandan Ghwerig'in onu kurtardığı güne dek Thalesia'daki şu demir tabakasının içinde çaresizce duruyordu. Bu tam olarak bir şeyi ispat etmeyebilir ama sanırım elimizden gelenin en iyisi."
"Kutuyu yere koy ve aç, Kurik," diye emretti Flüt. "Sparhawk, Bhelliom'u keseden çıkar ve uyumasını söyle."
"Sonsuza kadar mı?"
"Bu konuda şüpheliyim. Dünya o kadar uzun süre yaşamayacak ve ortadan kalktığında Bhelliom yolculuğuna devam etmek için özgür olacak."
Sparhawk kemerinden keseyi aldı ve teli açtı. Sonra keseyi ters çevirdi, safir gül eline düştü. Sparhawk, Bhelliom'un çelik muhafazasından kurtulduğu için bir tür rahatlamayla titrediği hissetti. "Mavi Gül," dedi sakince, "Ben Elenialı Sparhawk'im. Beni biliyor musun?"
Mücevher ne düşmanca ne de dostça koyu mavi bir pırıldama üretti. Fakat, beyninin derinliklerinde duyduğu boğuk hırıltılar ona Troll Tanrıları'mn bu tarafsızlığı paylaşmadığını söylüyordu.
"Uykuya yatma zamanın geldi, Mavi Gül," dedi mücevhere Sparhawk. "Acı duymayacaksın ve uyandığında özgür olacaksın."
Mücevher tekrar titredi ve sanki minnettarmışcasma, kristalin

ışıl ışıl pırıltısı azaldı.
Sparhawk paha biçilmez bu şeyi iki eliyle tutarak, "Şimdi, uyu, Mavi Gül," 'dedi nazikçe. Sonra kutunun içine yerleştirip kapağı sıkıca kapattı.
Kurik hiç konuşmadan ustaca, ince ince işlenmiş, küçük bir kilidi ona verdi. Sparhawk başını sallayarak karşılık verdi ve kilidi köprüye geçirip kilitlerken anahtar deliği olmadığını fark etti. Soru sorarcasına Çocuk-Tanrıça'ya baktı.
Flüt, Sparhawk'i dikkatle izleyerek, "Onu denize at," dedi. Sparhawk'in üzerine büyük bir isteksizlik çöktü. Bhelliom'un böyle saklandığında onu etkileyemeyeceğini biliyordu. İsteksizlik kendisine aitti. Bir süre, birkaç ay için, yıldızlardan bile daha ölümsüz bir şeye sahip olmuştu ve bunu sadece ona dokunarak paylaşmıştı. İşte Bhelliom'u sonsuz derecede kıymetli yapan buydu. Güzelliğinin, mükemmelliğinin asla bununla bir ilişkisi olmamıştı ama son bir defa daha ona bakmak, ellerindeki açık mavi parıltıya bir daha dokunmak istedi. Onu bir kere attı mı hayatındaki çok önemli bir şeyin gideceğini ve geriye kalan günlerini yıllar geçtikçe azalabilecek bir kayıp hissiyle geçireceğini ama bunun asla tamamen kaybolmayacağını biliyordu.
Kaybetmenin acısının ortaya çıkacağını, bu yüzden de kendine buna dayanmayı öğreteceğini bilerek, kendini duygusuzlaştırdı. Sonra geriye eğildi ve küçük çelik şeyi bütün gücü ile atabildiği kadar uzağa, kızgın denize doğru fırlattı.
Savrulan çelik kutu aşağılardaki dalgaların üzerine doğru bir kavis çizerek yukarı yükseldi. Havada uçarken parıldamaya başladı ama bu ne kırmızı, ne mavi ne de başka bir renkti, saf akkor bir beyazdı. Herhangi bir adamın fırlatabileceğinden çok daha ileri gitti ve sonra sanki kayan bir yıldız gibi denizdeki sonsuza akan dalgaların üzerine doğru uçtu, hoş bir kavis çizerek düştü.
'Tamam mı?" diye sordu Kalten. "Yapmamız gereken bu mu?"
Flüt başını sallayarak onayladı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Artık hepiniz geri gidebilirsiniz," dedi. Ağacın altına oturdu ve hüzünle giysisinin altından kavalını çıkardı.
"Bizimle gelmiyor musun?" diye sordu Talen.
"Hayır," diye iç çekti. "Bir süre burada kalacağım." Sonra kavalını kaldırıp, pişmanlık ve kayıp dolu hüzünlü bir şarkı çalmaya

başladı.
Arkalarında kavalın sesi onları izlerken Sparhawk geri bakmak için döndü. Ağaç hâlâ oradaydı ama Flüt gitmişti. "Gene bizi terk etti," dedi Sephrenia'ya.
"Evet, bir tanem," diye iç çekti Sephrenia.

ilhanx

Burundan aşağı atlarını sürerlerken rüzgâr arttı ve gelen su serpintisi yüzlerine batmaya başladı. Sparhawk yüzünü korumak için pelerininin kukuletasını çekmeye çalıştı ama bunun bir faydası olmadı. Gelen su serpintisi ne kadar uğraşırsa uğraşsın yanaklarına ve burnuna şiddetle çarpıyordu.
BİRDEN UYANIP DOĞRULDUĞUNDA yüzü hâlâ ıslaktı. Tuzlu deniz suyunu sildi ve tuniğinin içine uzandı. Bhelliom orada değildi.
Sephrenia ile konuşması gerektiğini biliyordu ama önce bulması gereken bir şey vardı. Doğruldu ve bir gün önce kamplarını kurdukları evden dışarı çıktı. İki kapı aşağıda Kurik'in içinde yattığı arabayı bıraktıkları ahır vardı. Sparhawk nazikçe battaniyeyi kaldırdı ve arkadaşının ıslak yüzüne dokundu.
Kurik'in yüzü ıslaktı, Sparhawk parmağının ucunu diline dokundurduğunda denizin tuzlu suyunu tadabildi. Uzun süre oturdu, Çocuk-Tanrıça'nın kayıtsızca, sadece 'olanaksızlar' diye bir kenara bıraktığı sonsuz büyüklük ile kafası karıştı. Styricum'un Genç Tanrıları'nm birleşik güçleriyle her şeyi yapabilecekmiş gibi gözüküyordu. Sonunda neler olduğunun tanımlanmasını istemeye bile kalkışmamaya karar verdi. Rüya, gerçek ya da ikisinin arası - ne fark edecekti ki? Bhelliom artık güvendeydi ve önemli olan buydu.
GÜNEYE DOĞRU KORAKACH'A ve sonra Lamorkand sınırındaki Kadum'a ulaşmak için batıya döndükleri Gana Dorit'e doğru at bindiler. Aşağılara indikçe doğuya doğru kaçan Zemoch askerlerine rastlamaya başladılar. Askerler arasında yaralılar yoktu, savaş olmamış gibi gözüküyordu.
Yola devam ederlerken ne başarı ne de zafer hissi duymadılar. Kar yükseklerden aşağı indikçe yağmura döndü. Yas içinde ağlayan gökyüzü, ruh hallerine uyuyor gibiydi. Batıya doğru ilerlerlerken ne hikâyeler anlatıldı ne de neşeyle birbirlerine çakılındı. Hepsi

çok yorgundu ve hepsinin gerçekten istediği tek şey eve dönmekti.
Karl Wargun dev bir orduyla Kadum'daydı. Bir yere kıpırdamıyordu. Oraya iyice yerleşmiş, havanın dönüp yerlerin kurumasını bekliyordu. Sparhawk ve diğerleri onun karargahına götürüldüler, beklenildiği gibi burası bir meyhaneydi.
Sparhawk ve arkadaşları içeri girerlerken yan sarhoş hükümdar, Başpiskopos Bergsten'e, "İşte bu gerçek bir sürpriz," dedi. "Onları bir daha görebileceğimi sanmıyordum. Selam, Sparhawk! Ateşin yanma gel. Bir şeyler iç ve ne haltlar karıştırdığını anlat."
Sparhawk miğferini çıkardı ve meyhanenin hasır kaplı zemini geçti. "Zemoch şehrine gittik, Majesteleri," diye kısaca bilgi verdi. "Orada kaldığımız süre içinde Otha ve Azash'ı öldürdük. Sonra geri geldik."
Wargun gözlerini kırpıştırdı. "Çok iyi yapmışsınız." Güldü. Bulanık gözlerle etrafına bakındı. "Hey sen!" dedi kapıdaki muhafızlardan birine haykırdı. "Git Lord Vanion'u bul. Söyle ona adamları geldiler. Esirlerinizi hapsedecek bir yer buldunuz mu, Sparhawk?"
"Esir almadık, Majesteleri."
"İşte savaş böyle yapılır. Ama Sarathi sana kızacak. Annias'ı mahkeme etmeyi çok istiyordu.
"Onu getirebilirdik, Wargun," dedi kralına Ulath, "ama topluluk içine çıkarılabilir durumda değildi."
"Onu hanginiz öldürdü?"
"Doğrusu onu öldüren Azash'tı, Majesteleri," diye açıkladı Tynian. "Zemoch Tanrısı Otha ve Annias'dan dolayı büyük hayal kırıklığına uğradı, bu yüzden yaptığı uygun gözüktü."
"Ya Martel - Prenses Arissa - ve piç Lycheas?"
"Sparhawk, Martel'i öldürdü," dedi Kalten. "Ulath, Lycheas'm kafasını kesti ve Arissa zehir içti."
"Arissa öldü mü?"
"Öyle olduğunu sanıyoruz. Orada bıraktığımızda zehir oldukça işe yaramıştı."
Sonra Vanion içeri girdi ve hemen Sephrenia'nm yanma gitti. Sırları, ki artık bu herkesin birbirleri hakkında neler hissettiklerini gözleriyle gördüğü için sır değildi, ikisine de hiç uymayan bir tür coşku ile birbirlerini kucaklamaları sonucunda ortaya çıktı. Vanion yıllardır sevdiği küçük kadmın yanaklannı öptü.
"Seni kaybettiği-

mi sanmıştım," dedi duygu dolu bir sesle.
"Seni asla terk etmeyeceğimi biliyorsun, bir tanem," dedi Seph-renia.
Sparhawk hafifçe gülümsedi. Bu hepsine söylediği 'bir tanem' Vanion'a söylediği 'bir tanemin' üstünü oldukça hoş bir şekilde örtüyordu. Ama söyleyişindeki küçük farklılığı Sparhawk anlıyordu.
Zemoch'dan ayrılan beri başlarına gelenleri anlatmaları bitmişti. Bununla beraber, üstü kapatılmış ve önemli miktardaki teolojik konular atlanmıştı.

ilhanx

Sonra Wargun daldan dala atlayarak konuşmaya başladı ve bu uzun zaman boyunca Lamorkand ile doğu Pelosia'da olanları sarhoşça geveleyerek anlattı. Batının orduları, gözüktüğü kadarıyla, sefer başlamadan Chyrellos'da tasarlanan stratejiyi izlemişlerdi. Strateji oldukça işe yaramış gözüküyordu.
"Ve sonra," diye bitirdi çakırkeyif hükümdar, "tam ciddi bir çarpışmaya girmeye hazırdık ki korkakların hepsi dönüp tavana kuvvet kaçtılar. Niçin kimse bana direnip savaşmıyor?" Wargun'un ses tonu ağlamaklıydı. "Şimdi onları yakalamak için Zemoch dağlarının üzerinde kovalamam gerekecek."
"Niçin canını sıkıyorsun?" diye sordu Sephrenia.
"Niçin canımı mı sıkıyorum?" diye bağırdı Wargun. "Onların bir daha bize saldırmamalarını sağlamak için, işte bundan dolayı." Wargun iskemlesinde sallanıyordu ve yanındaki küçük fıçıdan sarsakça bir maşrapa bira daha doldurdu.
"Niçin adamlarının hayatlarını harcıyorsun?" dedi Sephrenia. "Azash öldü. Otha öldü. Zemochlar bir daha asla saldırmayacak."
Wargun ona ters ters baktı. Sonra yumruğunu masaya vurdu. "Birisini yok etmek istiyorum!" diye kükredi. "Rendorları kırıp geçirmeme izin vermediniz! İşi bitirmeden beni Chyrellos'a çağırdınız! Zemochları da benden çalmanıza izin verirsem şaşı Troll olayım!" Sonra gözleri donuklaştı, masanm altına kayıp horlamaya başladı.
"Kralın korkunç bir yanlızlık çekiyor, dostum," dedi Ulath'a Tynian.
"Wargun basit bir adam." Ulath omuz silkti. "Kafasında birden fazla fikre yer yok."
"Seninle Chyrellos'a geleceğim, Sparhawk," dedi Vanion. "Dol-mant'ı Wargun'u durdurması için ikna etmenize yardımcı olabili-

rim." Bu tabii ki Vanion'ın onlara eşlik etmesinin gerçek nedeni değildi ama Sparhawk arkadaşına daha fazla soru sormamayı tercih etti.
Ertesi sabah erkenden Kadum'dan ayrıldılar. Şövalyeler plaka zırhlarını çıkarmışlardı. Örme zırh, ceket ve kaim pelerinlerle yola devam ettiler. Bu hızlarını hissedilir bir biçimde artırmadı ama onları rahatlattı. Yağmur günlerce sürdü. Kasvetli, puslu bir çisenti bütün renkleri yok ediyor gibiydi. Peşlerinde kış mevsiminin son günleriyle, asla ısınmadan ve kesinlikle tam kurumadan yollarına devam ettiler. Moterra'dan geçtiler, nehirden sonra güneye Chyrel-los'a doğru atlarını eşkine kaldırıp Kadach'a yollandılar. Sonunda, yağmurlu bir öğlen bir tepenin üstüne çıktılar ve aşağıda savaşın harap ettiği Kutsal Şehre baktılar.
"Sanırım ilk işimiz Dolmant'ı bulmak," diye karar verdi Vani-on. "Bir habercinin Wargun'u durdurmak için Kadum'a gitmesi oldukça zaman alacaktır; hava düzelirse Zemoch ovaları kurumaya başlayabilir." Vanion öksürmeye başladı, bu ciğerlerini zorlayan bir öksürüktü.
"İyi misin?" diye sordu Sparhawk.
"Sanırım soğuk aldım, hepsi bu."
Chyrellos'a kahramanlar olarak girmediler. Ne resmi geçitler, ne sevinçle haykırıp çiçekler atan kalabalıklar vardı, ne de borular çalıyordu. İşin doğrusu kimse onları tanıyormuş gibi bile gözükmedi. Atılan tek şey yanlarından geçtikleri evlerin üst katlarından gelen çöplerdi. Martel'in orduları püskürtüldüğünden beri tamir ve yeniden inşa konusunda çok az şey yapılmıştı. Chyrellos ahalisi varlıklarını harabeler arasında sefalet içinde sürdürüyordu.
Çamurlu ve yolculuktan bitkin bir şekilde Bazilika'ya girip ikinci kattaki idari bürolara çıktılar. Vanion, süslü bir masanın arkasma oturmuş kâğıtları karıştıran ve önemli gözükmeye çalışan siyah cüppeli bir din adamına, "Patriğe acil haberlerimiz var," dedi.
"Korkarım bu olanaksız," dedi din adamı, Vanion'ın çamurlu kıyafetlerine küçümseyerek bakarken. "Sarathi şu anda Cammori-alı bir piskopos heyetiyle toplantıda. Çok önemli bir görüşme; önemsiz bir askeri mesaj için kesilmemesi gerekiyor. Niçin yarın gelmiyorsunuz?"
Vanion'ın burun delikleri bembeyaz oldu, kılıç kolunu serbest

bırakmak için pelerinin geriye attı. işler daha kötüleşmeden Em-ban koridora çıktı. "Vanion?" diye bağırdı. "Ve Sparhawk? Ne zaman geldiniz?"
"Daha yeni geldik, Ekselansları," dedi Vanion. "Burada bizim itimatnamemizle ilgili bazı sorunlar var gibi gözüküyor."
"Benim bildiğim kadarıyla yok. İçeri girseniz iyi olur."
"Ama, Ekselansları," diye itiraz etti din adamı. "Sarathi, Cam-morialı başpiskoposlarla toplantıda. Hem bekleyen heyetler var ve onları çok daha -" Emban'ın ona dönmesiyle sesini kesti.

ilhanx

"Bu adam da kim?" Emban soruyu tavana yöneltmiş gibiydi. Sonra masadaki adama baktı. "Yarın sabah ilk iş olarak Chyrel-los'dan ayrılıyorsun. Yarana sıcak tutacak giysiler al. Husdal'daki manastır kuzey Thalesia'da ve yılın bu zamanında orası çok soğuktur."
Cammorialı piskoposlar derhal dışarı yollandılar. Emban, Spar-hawk ve arkadaşlarını Dolmant ve Ortzel'in beklediği odaya soktu.
"Niçin haber yollamadınız?" diye sordu Dolmant.
"Bu işi Wargun'un halledeceğini düşündük, Sarathi," dedi Vanion.
"Bu kadar önemli bir haber için Wargun'a mı güvendiniz ? Tamam, ne oldu?"
Sparhawk, arkadaşlarından her zamanki yardımı alarak Ze-moch yolculuğunun hikâyesini ve orada olanları anlattı.
"Kurik?" diye öykünün bir noktasında sıkıntılı bir sesle sordu Dolmant.
Sparhawk başını sallayarak onayladı.
Dolmant iç çekti ve üzüntüyle başını eğdi. "Bu konuda bir şeyler yaptığınızı tahmin edebiliyorum," dedi, sesinden neredeyse kendini tutamadığı gözüküyordu.
"Oğlu yaptı, Sarathi," diye cevapladı Sparhawk.
Dolmant, Talen'in gayri meşru babası olayından haberdardı. Şaşkınlıkla çocuğa baktı. "Zırhlar içindeki bir savaşçıyı öldürmeyi nasıl basardın, Talen?" diye sordu.
"Onu arkadan bıçakladım, Sarathi," dedi yavan bir tonda Talen, "tam böbreklerinden. Ama Sparhawk kılıcı iyice saplamam için bana yardım etti. Kendi başıma zırhını delip geçemezdim."
"Peki şimdi sana ne olacak, oğlum?" dedi üzgünce Dolmant.

"Ona birkaç yıl daha vereceğiz, Sarathi," dedi Vanion, "ve sonra onu - Kurik'in diğer oğullan ile beraber - Pandion Birliği'ne çömez olarak alacağız. Sparhawk, Kurik'e söz verdi."
"Kimse bana fikrimi sormayacak mı?" diye kızgın bir tonda sordu Talen.
"Hayır," dedi Vanion, "işin doğrusu sormayacağız."
"Bir şövalye mi?" diye itiraz etti Talen. "Ben mil Hepiniz aklınızı mı kaçırdınız?"
"O kadar da kötü değil, Talen." Berit sırıttı. "Alıştıktan sonra."
Sparhawk hikâyeye devam etti. Zemoch'ta Ortzel'in teolojik olarak kabul etmeye hazır olmadığı bir yığm şey olmuştu ve hikâye ilerledikçe bakışları donuklaşıp afallamış bir şokla oturup kaldı.
"İşte aşağı yukarı olanlar bunlar, Sarathi," diye bitirdi Sparhawk. "Bütün bunları kafamda düzene koymam uzun zamanımı alacak - herhalde hayatımın geri kalanını - ve o zaman bile hâlâ anlayamayacağım bir çok şey olacak."
Dolmant düşünceli bir şekilde koltuğunda geriye yaslandı. "Sanırım şu Bhelliom - ve yüzükler - Kilise'nin gözetiminde olacak," dedi.
"Özür dilerim, Sarathi," dedi Sparhawk, "ama imkânsız."
"Ne dedin?"
"Artık Bhelliom bizde değil."
"Onu ne yaptınız?"
"Onu denize attık, Sarthi," diye cevapladı Bevier.
Dolmant ona endişeyle baktı.
Başpiskopos Ortzel yüzünde kızgın bir ifade ile. ayağa kalktı. "Kilise'nin izni olmadan mı?" diye bağırdı. "Tanrı'ya bile danışmadan mı?"
"Biz başka bir Tanrı'nın emirleriyle hareket ediyorduk, Ekselansları," dedi Sparhawk. "Doğrusu bir Tanrıça," diye düzeltti.
"Sapkınlık'." diye bağırdı soluk soluğa Ortzel.
"Ben öyle olduğunu sanmıyorum, Ekselansları," diye itiraz etti Sparhawk. "Bana Bhelliom'u getiren Aphrael'di. Onu Ghwerig'in mağarasmdaki uçurumdan yukarı çıkardı. Onunla olan işimiz bittikten sonra Bhelliom'u ona geri vermem bence uygundu. Ama o istemedi. Denize atmamı söyledi, ben de attım. Zaten bize nazik olmamız öğretildi."

"Bu, böyle bir duruma uymaz!" diye köpürdü Ortzel. "Bhelli-om basit bir incik boncuk gibi görülemeyecek kadar önemlidir! Geri dön ve bir an önce onu bulup Kilise'ye teslim et!"
"Sanırım haklı, Sparhawk," dedi ciddice Dolmant. "Onu geri alman gerekiyor."
Sparhawk omuz silkti. "Nasıl istersen, Sarathi. Siz hangi deniz olduğunu söyler söylemez biz işe başlıyacağız."
"Sen gerçekten - " Dolmant çaresizce onlara baktı.

ilhanx

"Kesinlikle hiçbir fikrimiz yok, Sarathi," diye onu temin etti Ulath. "Aphrael bizi sahilin birindeki bir uçuruma götürdü ve biz de oradan Bhelliom'u denize attık. Orası herhangi bir okyanusun herhangi bir kıyısı olabilir. Bildiğim kadarıyla bu dünyada bile olmayabilir. Ayda da okyanus var mı? Korkarım ki Bhelliom sonsuza dek yok oldu."
Din adamları açık bir endişe ile ona baktılar.
"Zaten sizin Elene Tanrınızın onu isteyeceğini sanmam, Dolmant," dedi patriğe Sephrenia. "Sanırım, Tanrınız - bütün diğerleri gibi - o sonsuza kadar kaybolduğu için çok rahatladı. Sanırım Bhelliom hepsini korkutuyor. Aphrael'i korkuttuğunu biliyorum." Durdu. "Bu kışın ne kadar uzun ve kasvetli olduğunu fark ettiniz mi?" diye sordu. "Ve neşenizin ne kadar kaçık olduğunu?"
"Sorunlu zamanlardı, Sephrenia," diye hatırlattı Dolmant.
"Kabul ama Azash ve Otha'nın öldüğünü duyduğunuzda neşe ile dans ettiğinizi fark etmedim. Bu bile neşenizi yerine getiremedi. Styricler kışa Tanrıların aklının karıştığı zaman olarak inanır. Ze-moch'da olan şeyler daha önce hiç olmadı. Bir daha olmamak üzere Tanrıların da ölebileceğim keşfettik. Tannlar bunu anlayabilene kadar içimizden hiçbirinin içini rahatlatabileceğinden şüpheliyim. Şu anda şaşkınlar ve korkuyorlar, bizimle ya da sorunlanmızla pek ilgilenmiyorlar. Korkarım bir süre için bizi başımızın çaresine bakmaya bıraktılar. Artık her nedense büyülerimiz de işlemiyor. Şu anda tamamen yanlızız, Dolmant. Tanrılar geri dönene kadar bu sonu gelmezmiş gibi gözüken kışa dayanmamız gerekecek."
Dolmant tekrar koltuğunun arkasına yaslandı. "Aklımı karıştırdın, küçük ana," dedi. Bıkkınca bir elini gözlerinin önünden geçirdi. "Ama size karşı dürüst olacağım. Ben de kış ümitsizliğini son bir buçuk aydır hissediyorum. Bir keresinde gecenin bir yarısı

kontrol dışı ağlayarak uyandım. O zamandan beri ne gülümsedim ne de neşem yerine geldi. Bunun sadece bende olduğunu düşündüm ama değilmiş." Durdu. "Ve bu bizi Kilise temsilcileri olarak görevimizle karşı karşıya getiriyor. Bizim kesinlikle inananların zihinlerini bu evrensel ümitsizlikten başka bir yöne çekmemiz, onlara neşe vermese de en azından uğraşacak bir amaç bulmamız gerekiyor. Bu ne olabilir ki?"
"Zemochlarm döndürülmesi, Sarathi," diye basitçe cevapladı Bevier. "Asırlardır kötü bir Tann'yı izlediler. Şimdi Tanrısız durumdalar. Kilise için bundan iyi görev ne olabilir ki?"
"Bevier," dedi acılı bir ifadeyle Emban, "fikrini değiştirip aziz olmaya mı karar verdin?" Dolmant'a baktı. "Ama bu çok da iyi bir fikir, Sarathi. İnananları meşgul edecektir. Bu kesin."
"O zaman Wargun'u durdursanız iyi olur, Ekselansları," diye tavsiyede bulundu Ulath. "Kadum'da sallantıda duruyor. Toprak bir atı taşıyacak kadar kuruduğunda Zemoch'a yürüyecek ve kımıldayan her şeyi öldürecek."
"Kadum'a kadar kendi başıma at binmem ve onu itaat ettirmek için bilek güreşi yapmam gerekse bile, bu konuyu halledeceğim," diye söz verdi Emban.
"Azash, bir Styric Tanrısıdır - idi," dedi Dolmant, "ve Elene rahipleri Styricleri döndürme konusunda neredeyse hiç başarılı olmadılar, bize yardım edebilir misin, Sephrenia? Sana otorite ve resmi bir mevki vermek için bir yol bile bulabilirim."
"Hayır, Dolmant," dedi sertçe Sephrenia.
"Bugün niçin herkes bana hayır diyor," diye yakmırcasına sordu Dolmant. "Sorun ne, küçük ana?"
"Styricleri kâfir bir dine döndürmeniz için sana yardım edemem, Dolmant."
"Kâfir mi?" Ortzel'in nefesi kesildi.
"Bu sizin gerçek dinden olmayan birini tanımlamak için kullandığınız söz, Ekselansları."
"Ama Elene inancı gerçek dindir."
"Hayır, bana göre değil. Ben dininizi tiksindirici buluyorum. O zalim, katı, affetmiyor ve kendi doğruluğu yüzünden kendisiyle gurur duyuyor. Tamamen insanlıktan uzak. Bunu kabul etmiyorum. Ayrıca senin bu dünyadaki bütün herkesin kiliseye inanması

gerektiği düşüncene de katılmıyorum, Dolmant. Zemochları döndürmende sana yardım edersem, bir sonraki aşamada batı Styri-cum'a döneceksin, işte orada sen ve ben savaşacağız." O anda gülümsedi, bu beklenmedik gülümseme mekânın her noktasını dolduran kasvetin içinde parladı. "Sanırım, kendini daha iyi hisseder etmez, Aphrael ile küçük bir sohbet etmem gerekecek. Zemochlar-la o da ilgilenebilir." O anda Dolmant'a yönelen gülümseme neredeyse mutluluk saçıyordu. "Bu bizi karşı karşıya getirir, değil mi, Sarathi?" diye fikrini söyledi."
"Gene de sana bol şanslar dilerim, söyledikleri gibi daha iyi olan kazansın."

ilhanx

ONLAR BATIYA DOĞRU ilerlerken hava biraz değişti. Yağmurun dinmesine rağmen gökyüzü bulutlu kaldı, şiddetli esen rüzgâr hâlâ içinde kışm dondurucu soğuğunu taşıyordu. Gidecekleri yer Demos'tu. Kurik'i eve götürüyorlardı. Sparhawk sonunda kocasını öldürtmeyi başardığını Aslade'ye söylemeyi hiç de sabırsızlıkla beklemiyordu. Azash'm ölümünün ardından dünyanın üzerine çöken kasvet, yolculuklarının nedeni olan cenaze yüzünden iyice artmıştı. Chyrellos'daki Pandion genel toplantı binasının zırh ustaları Sparhawk ve arkadaşlannm zırhlarının çöküntülerini düzeltmiş ve pasların çoğunu temizlemişlerdi. Artık Kurik'in cesedini taşıyan süslü, siyah bir arabayla ilerliyorlardı.
Demos'dan beş fersah kadar uzakta yolun gerisindeki bir koruda kamp kurdular. Sparhawk ve diğer şövalyeler zırhlarına göz attılar. Konuşulmamış bir anlaşma ile ertesi gün resmi kıyafet giymeye karar vermişlerdi. Malzemelerinin yarm için hazır olduğundan emin olunca, Sparhawk kampın diğer tarafmtaki, ateşten biraz uzakta duran siyah arabaya doğru gitmeye başladı. Talen ona katılmak için yerinden kalktı. "Sparhawk," dedi yürürlerken.
"Evet?"
"Şu fikir konusunda ciddi değildin, değil mi?"
"Bu hangi fikirmiş?"
"Bir Pandion olmam için beni eğitime sokmak."
"İşin doğrusu, evet, ciddiyim. Babana söz verdim."
"Kaçacağım."
"O zaman seni yakalayacağım - ya da bu işi yapması için Be-

rit'i yollayacağım."
"Bu haksızlık."
"Hayatın sana gerçekten hilesiz zarlar atmasını beklemiyorsun, değil mi?"
"Sparhawk, şövalyelik okuluna gitmek istemiyorum."
"Her zaman istediğimizi elde edemeyiz, Talen. Bu babanın istediği bir şey ve onu hayal kırıklığına uğratmayacağım."
"Ya ben? Ya benim istediğim?"
"Gençsin. Buna alışırsın. Hatta bir süre sonra bundan hoşlan-maya bile başlayabilirsin."
"Şu anda nereye gidiyoruz?" Talen'in sesi küskündü.
"Babam ziyaret edeceğim."
"Ya, o zaman ben ateşin başına geri döneyim. Onu eski haliyle hatırlamayı tercih ederim."
Sparhawk tırmanıp, silahtarının sessiz gövdesinin yanma otururken araba gıcırdadı. Uzun süre hiçbir şey söylemedi. Üzüntüsü artık geçmiş, yerini içten bir pişmanlık almıştı. "Beraber çok uzun zaman geçirdik, değil mi, eski dostum?" dedi sonunda. "Şimdi sen dinlenmek için eve dönüyorsun ve benim yanlız devam etmem gerekiyor." Karanlığa doğru hafifçe gülümsedi. "Bu yaptığın gerçekten düşüncesizlik, Kurik. Seninle beraber yaşlanmayı - ama bundan daha fazla - dört gözle bekliyordum."
Bir süre sessizce oturdu. "Oğullarınla ilgilendim," diye ekledi. "Onlarla gurur duyacaksın - hatta saygınlık konusunda bilincini kazanması biraz zaman alacak olsa da Talen'den bile."
Tekrar durdu. "Haberi Aslade'ye elimden geldiği kadar nazikçe söylemeye çalışacağım," diye söz verdi. Sonra elini Kurik'in üzerine koydu. "Elveda, dostum," dedi.
En korktuğu bölüm olan Aslade'ye gerçeği söyleme kısmına gerek kalmadı çünkü o öğrenmişti. Yıllarca kocasıyla emek verdikleri çiftliğin kapısında onları karşılarken siyah bir köy elbisesi giyiyordu. Yeni fidanlar gibi uzun dört oğlu da en iyi giysileriyle yanındaydı. Kasvetli yüzleri Sparhawk'a dikkatle hazırladığı konuşmanın gereksiz olduğunu gösterdi.
Başlarını salladılar ve arabaya gittiler.
"Nereden öğrendin?" diye sordu Sparhawk, Aslade onu kucakladıktan sonra.

"Şu küçük kız söyledi," diye basitçe cevapladı. "Hani şu Chyrellos'a giderken yanında götürdüğün. Bir gece birden kapının önünde belirdi ve bize anlattı. Sonra da gitti."
"Ona inandın mı?"
Aslade başını sallayarak onayladı, "inanmam gerektiğini biliyordum. O diğer çocuklar gibi değil."
"Evet, değil. Çok ama çok üzgünüm, Aslade. Kurik yaşlanmaya başladığında onun evde kalmasını sağlamalıydım."
"Hayır, Sparhawk. Bu onun kalbini kırardı. Şu anda bana bir konuda yardım etmen gerekecek."
"Ne istersen, Aslade."
"Talen'le konuşmam gerekiyor."

ilhanx

Sparhawk bunun nereye gittiğinden emin değildi. Genç hırsıza işaret etti ve o da onlara katıldı.
"Talen," dedi Aslade.
"Evet?"
"Biliyorsun ki senden çok gurur duyuyoruz."
"Benden mi?"
"Babanın intikamını aldın. Kardeşlerin ve ben bunu seninle paylaşıyoruz."
Talen ona bakakaldı. "Bildiğini mi söylemek istiyorsun? Yani Kurik ve benim hakımdakileri?"
"Tabii ki biliyorum. Çok uzun zamandır biliyordum. Şimdi yapacağın şu - ve yapmazsan Sparhawk seni pataklayacak. Cimmu-ra'ya gidecek ve anneni buraya getireceksin."
"Ne?"
"Beni duydun. Annenle birkaç kez karşılaştım. Sen doğmadan biraz önce ona bakmaya Cimmura'ya gittim. Baban için hangimizin daha iyi olacağına karar vermek için onunla konuşmak istedim. O güzel bir kız - belki biraz sıska ama buraya geldiğinde şişmanlatabilirim. O ve ben iyi anlaşacağız. Sen ve kardeşlerin çıraklığa girene dek hepimiz burada yaşayacağız. Ondan sonra o ve ben birbirimize arkadaşlık edebiliriz."
"Benim bir çiftlikte mi yaşamamı istiyorsun?" diye kuşkuyla sordu.
"Baban isterdi ve annenin de benim gibi düşündüğünden eminim. Sen üçümüzü de hayal kırıklığına uğratmayacak kadar iyi bir

çocuksun."
"Ama -"
"Lütfen benimle tartışma, Talen. Her şey tamam. Şimdi, içeri girelim. Akşam yemeği pişirdim ve soğumasını istemiyorum."
Kurik'i ertesi gün öğlene doğru çiftliğine yukarıdan bakan tepedeki uzun bir karaağacın altına gömdüler. Gökyüzü bütün sabah boyunca kasvetliydi ama oğulları babalarını tepeye çıkarırlarken güneş açtı. Sparhawk silahtan kadar iyi hava tahmini yapamazdı ama birden ortaya çıkan mavi gök parçası ve Demos şehrinin başka hiçbir yerine dokunmadan çiftliğin tam üzerinde yükselen parlak güneş onu çok şüphelendirdi.
Cenaze basit ve duygulandırıcıydı. Çok yaşlı, neredeyse titreyen bir adam olan yöre rahibi Kurik'i çocukluğundan beri tanıyordu. Sevgiden bahsettiği kadar üzüntüden bahsetmedi. Bittiğinde, hep beraber tepeden aşağı inerlerken Kurik'in en büyük oğlu Khalad Sparhawk'in yanma geldi. "Beni bir Pandion olmaya değer gördüğünüz için onur duydum, Sör Sparhawk, ama korkarım reddetmek zorundayım."
Sparhawk iri yarı, temiz yüzlü, siyah sakalı daha yeni uzamaya başlamış genç adama sertçe baktı.
"Bu kişisel bir şey değil, Sör Sparhawk," diye onu temin etti Khalad. "Babamın benimle ilgili başka planları vardı. Birkaç hafta içinde - siz rahatlama fırsatı bulduktan sonra - Cimmura'da size katılacağım."
"Bana mı katılacaksın?" Sparhawk genç adamın gerçekçi tavrı yüzünden biraz geriye kaçıldı.
"Tabii ki Sör Sparhawk. Babamın görevini devralacağım. Bu aile geleneğimiz. Büyük babam sizin büyük babanıza ve babanıza, babam babanıza ve size hizmet etti, bu yüzden ben de onun bıraktığı yerden devralıyorum."
"Bu hiç gerekli değil, Khalad. Bir Pandion Şövalyesi olmak istemiyor musun?"
"Benim isteğim önemli değil, Sör Sparhawk. Benim başka görevlerim var."
ERTESİ SABAH ÇİFTLİĞİ terk ettiler ve Kalten ona katılmak için atını Sparhawk'in yanma sürdü. "Güzel bir cenazeydi," diye

belirtti, "tabii eğer cenazelerden hoşlanıyorsan. Ben kişisel olarak, arkadaşlarımın etrafımda olmasına çalışırım."
"Bir konuda yardımcı olmak ister misin?" dedi Sparhawk.
"Gerekli olan herkesi çoktan öldürdüğümüzü sanıyordum."
"Ciddi olamaz mısın?"
"Çok şey istiyorsun, Sparhawk ama çalışacağım. Sorun nedir?"
"Khalad silahtarım olmakta ısrar ediyor."
"Peki ne olmuş? Bu köy çocuklarının yaptığı bir şeydir - babalarının işlerini devralırlar."
"Ben onun bir Pandion Şövalyesi olmasını istiyorum."
"Sorun yok. O zaman durma ve onu şövalye yap."
"O hem şövalye hem de silahtar olamaz, Kalten."

ilhanx

"Niçin olmasın? Örnek olarak seni alalım. Sen bir Pandion Şö-valyesi'sin, kraliyet meclisinin bir üyesisin, Kraliçe'nin Şampiyonu'sun ve de Naip Prenssin. Khalad'm geniş omuzlan var. İki işi de idare edebilir."
Sparhawk bunu düşündü ve düşündükçe hoşuna gitti. "Kalten -" Güldü. "- sen olmasaydın ben ne yapardım?"
"Bocalardın. Sen olayları çok güçleştiriyorsun, Sparhawk. Onları basitleştirmeye çalışmalısın."
"Teşekkürler."
"Para istemez."
* * *
YAĞMUR YAĞIYORDU. HAFİF, gümişi bir çisenti akşama doğru serpiştirip, Cimmura'nm nöbetçi kulelerini örtüyordu. Yan-lız bir atlı şehre yaklaştı. Koyu, kaim bir gezgin pelerinine sarm-mıştı ve uzun, salkım saçak tüylü, uzun burunlu, donuk, huysuz gözleri olan alaca bir ata biniyordu. "Sanki Cimmura'ya her dönüşümüzde yağmur yağıyor, değil mi, Faran?" dedi atma.
Faran kulaklarını oynattı.
Sparhawk o sabah arkadaşlarını geride bırakmış ve önden gelmişti. Hepsi sebebini biliyorlardı ve bu konuda tartışmadılar.
"Eğer isterseniz, saraya haber yollayabiliriz, Prens Sparhawk," diye önerdi doğu kapısındaki nöbetçilerden biri. Anlaşılan, Ehlana yeni unvanını hızla yaymıştı. Sparhawk bunu yapmamış olmasını diledi. Alışmak zaman alacaktı.

"Çok teşekkürler, komşu/' dedi nöbetçiye, "ama kanma sürpriz yapmak istiyorum. Hâlâ sürpizlerden hoşlanacak kadar genç."
Nöbetçi ona smth.
"Nöbet kulübesinin içine gir, komşu," diye önerdi Sparhawk. "Bu havada dışarda üşüteceksin."
Atını Cimmura'ya sürdü. Yağmur herkesi içerde tutuyordu ve Faran'ın çelik toynakları boş sokaklann kaldınm taşları üzerinde yankılandı.
Sparhawk sarayın avlusunda atından indi ve Faran'ın dizginlerini bir seyise verdi. "Bu ata dikkat et, komşu," diye adamı uyardı. "Huysuzdur. Ona biraz saman ve arpa ver, yapabilirsen ovalayarak kurula, lütfen. Sıkı bir yolculuk yaptı."
"Onunla ilgileneceğim, Prens Sparhawk." İşte gene oldu. Sparhawk bu konuda karısı ile konuşmaya karar verdi.
"Faran," dedi atma, "davranışlarına dikkat et."
İri alaca ona düşmanca, tatsız bir bakış attı.
Sparhawk bir elini Faran'ın güçlü adaleli boynuna koyup, "İyi bir yolculuktu," dedi. "Biraz dinlen." Sonra döndü ve merdivenlerden saraya çıkmaya başladı. "Kraliçe nerede?" diye kapıdaki askerlerden birine sordu.
"Sanırım, meclis salonunda, Lordum."
"Teşekkür ederim." Sparhawk uzun, mumlarla aydınlatılmış koridordan meclis salonuna doğru ilerledi.
Kapıya geldiğinde dişi Tamul devi meclis salonundan çıkıyordu. Hiçbir şaşırma belirtisi göstermeden, "Niç;n bu kadar geç kaldın?" diye sordu.
"Beklenmedik bir şey oldu." Sparhawk omuz silkti. "İçeride mi?"
Mirtai başıyla onayladı. "Lenda ve hırsızlarla beraber. Sokakla-n tamir etmek hakkında konuşuyorlar." Durdu. "Onu fazla aşırı şevkle selamlama, Sparhawk," diye uyardı. "Çocuk bekliyor."
Sparhawk ona aval aval baktı.
"Gerdek gecesi ikinizin de niyeti bu değil miydi?" Tekrar durdu. "Şu çarpık bacaklı kafasını kazıyan adama ne oldu?"
"Kring mi? Domi?"
" 'Domi' de ne demek?"
"Reis - bir tür. O halkının lideri. Bildiğim kadarıyla hâlâ hayat-

ta ve iyi. Onu son gördüğümde Zemochları gebertmek için bir tuzağa çekme planı üzerinde çalışıyordu."
Mirtai'nin gözleri birden ateşlice parladı.
"Niçin sordun?" diye bilmek istedi Sparhawk.
"Bir nedeni yok. Sadece merak."
"Ya. Anladım."
Meclis salonuna girdiler ve Sparhawk üzerinden sular damlayan pelerinini çözdü. O içeri girdiğinde, Elenia Kraliçesi'nin sırtı kapıya dönüktü. O, Lenda Kontu, Platime ve Stragen meclis masasının üzerine

ilhanx

yayılmış geniş bir haritanın üzerine eğilmişlerdi. "Ben şehrin o bölümünde bulundum," diyordu ısrarla Ehlana, "ve bunun işe yarayacağını sanmıyorum. Sokaklar o kadar kötü ki yama işe yaramaz. Tek çözüm yeniden kaldırım taşıyla döşenmeleri." Çok sıradan bir olayı tartışırken bile güçlü ve tınılı sesi Spar-hawk'm içine dokundu. Gülümsedi ve ıslak pelerinini kapının ya-nıdaki bir iskemlenin üzerine koydu.
"Tabii ki bahara kadar başlayamayız, Majesteleri," diye belirtti Lenda, "ordu Lamorkand'dan dönene kadar işçi sıkıntısına dikkat etmemiz gerekiyor ve -" Yaşlı adam şaşkınca Sparhawk'a baka kalıp durdu.
Naip Prens onlara katılmak için masaya yaklaşırken bir parmağını dudaklarına götürdü. "Sizinle aynı fikirde olmamaktan nefret ediyorum, Majesteleri," dedi tarafsız bir tavırla, "ama Cimmu-ra'nın sokaklarından daha çok şehirler arası yolların durumunu düşünmelisiniz. Kötü sokaklar soyguncular a zahmet verir ama çiftçiler ekinlerini pazara getiremek zorundalar."
"Bunu biliyorum, Sparhawk," dedi Ehlana, hâlâ dikkatle haritaya bakıyordu, "ama -" Mükemmel genç yüzünü kaldırdı, gri gözleri şaşkınlıktan dona kalmıştı. "Sparhawk?" Sesi fısıltıdan fazla değildi.
"Gerçekten Majestelerinin şehirler arası yollara dikkatini vermesi gerektiğini düşünüyorum," diye ciddice devam etti. "burası ile Demos arasındaki insanı gerçekten çok yoruyor -" Bu konu üzerinde devam edebileceği son nokta buydu.
Ehlana kendini onun kollarına atarken Mirtai, "Nazikçe," diye uyardı. "Sana dışarda söylediğimi unutma."
"Ne zaman geldin?" diye sordu Ehlana.

"Şimdi. Diğerleri biraz gerideler. Ben önden geldim - bazı nedenler yüzünden."
Ehlana gülümsedi ve onu öptü.
"Evet, Baylar," dedi Platime ve Stragen'e Lenda. "Bence bu tartışmaya daha sonra devam edebiliriz." Gülümsedi. "Bu akşam Majestelerinin dikkatini çekmeyi başaracağımızı hiç sanmıyorum."
"Buna gerçekten bozulur musunuz?" diye sordu küçük bir kız sesiyle. ,
"Tabii ki hayır, küçük kız kardeşim," diye patladı Platime. Sparhawk'a sırıttı. "Seni tekrar burada görmek güzel, dostum. Belki Ehlana'nın dikkatini başka yöne yeteri kadar çekebilirsin, böylece ilgilendiğim bazı amme hizmetlerinin ayrıntılarına burnunu sokmaz."
"Anladığım kadarıyla biz kazandık," dedi Stragen.
"Sayılır," diye Kurik'i hatırlayarak cevapladı Sparhawk. "En azından Otha ve Azash bizi bir daha rahatsız etmeyecekler."
"Önemli olan da bu," dedi sarışın hırsız. "Ayrıntıları sonra am-latırsm." Ehlana'nm parıldayan yüzüne baktı. "Tahminime göre çok ama çok sonra," diye ekledi.
"Stragen," dedi sertçe Ehlana.
"Evet, Majesteleri?"
"Dışarı." Amirane bir şekilde kapıyı gösterdi.
"Peki, hanfendi."
Sparhawk ve Ehlana çok kısa bir süre sonra yanlarında eşlik eden Mirtai ile beraber kraliyet katma çekildiler. Sparhawk dişi Ta-mul devin huzurda ne kadar kalmaya niyetlendiğinden hiç emin değildi. Onu kırmak istemiyordu ama -
Mirtai oldukça pratikti. Kraliçe'nin özel hizmetkârlarına sert emirler verdi. Bunlar sıcak banyonun, akşam yemeğinin hazırlanması, rahatsız edilmemeleri ve benzeri konulardaydı. Kraliyet katındaki her şey onu tatmin ettikten sonra kılıç kemerinin altından kocaman bir anahtar çıkararak kapıya gitti. "Akşam için istediğin bir şey var mı, Ehlana?" diye sordu.
"Hayır, Mirtai," diye cevapladı kraliçe, "çok teşekkür ederim."
Mirtai omuz silkti. "Bu yapmam beklenen şey. Sana söylediğimi unutma, Sparhawk." Anahtarı sertçe kapıya vurdu. "Sizi sabaha kadar dışan bırakmayacağım." Sonra dışarı çıktı ve kapıyı ar-

kasından kapattı. Kilitte dönen anahtarm sesi oldukça yüksekti.
"O tam bir zorba." Ehlana çaresizce güldü. "Ona herhangi bir emir verdiğimde beni kesinlikle umursamıyor."
"O iyi biri, aşkım." Sparhavvk gülümsedi. "Sana konulara gereken ilgiyi ve önemi göstererek ele alıp değerlendirmende yardımcı oluyor."
"Git yıkan, Sparhawk," diye emretti Ehlana. "Baştan aşağı pas kokuyorsun. Sonra bana olan her şeyi anlatabilirsin. Oh, aklımdayken, eğer sence bir sorun yoksa yüzüğümü geri alacağım."
Sparhawk ellerini uzattı. "Hangisi?" dedi. "Ölsem onları birbirlerinden ayıramam."

ilhanx

"Tabii ki bu." Ehlana sol elindeki yüzüğü gösterdi.
Yüzüğü çıkarıp onun parmağına geçirirken, "Nereden biliyorsun?" diye sordu.
"Bunu herkes görebilir, Sparhavvk."
"Eğer öyle diyorsan öyledir." Sparhawk omuz silkti.
Sparhawk genç bayanların huzurunda banyo yapmaya hiç de alışık değildi ama Ehlana onu gözünün önünden ayırmaya niyetli gözükmüyordu. Böylece banyo yaparken hikâyeye başladı ve yemek yerlerken devam etti. Ehlana'nın kavramadığı bazı şeyler ve yanlış anladığı başka şeyler vardı ama olan şeylerin çoğunu kabul edebiliyordu. Ona Kurik'in öldüğünü söylediğine ağladı. Annias, halası ve kuzeninin kaderlerini tarif ederken ifadesi vahşileşti. Üstünü örttüğü ve hiç bahsetmediği bir yığın şey vardı. Bir çok sefer, "Gerçekten orada olmalıydın" kaçamaklı sözlerinin kolaycılığına kaçtığmı fark etti. Azash'm yok edilmesinden beri dünyanın üstüne çökmüş gibi gözüken kasvete değinmemeye oldukça dikkat etti. Genç bir kadına hamilleliğinin başlangıç aylarında anlatılmaya uygun bir konu gibi gözükmedi.
Sonra birbirlerine yakın ve sevimli bir karanlık içinde yatarlarken Ehlana onun yokluğunda olanları anlattı.
Belki yatakta oldukları için böyle şeyler doğaldı ama her nedense konu rüyalara geldi. "Şu çok acayipti, Sparhawk," dedi Ehlana, yatakta yanma kıvrılırken. "Bütün gökyüzü bir gökkuşağı ile çevrilmişti ve biz bir adadaydık, orası gördüğüm en güzel yerdi. Orada ağaçlar - çok yaşlı - ve güzel beyaz sütunları olan bir tür mermer bir tapmak vardı. Ben orada seni ve dostlarımızı bekliyor-

dum. Ve sonra geldiniz, her birinize beyaz bir hayvan yol gösteriyordu. Sephrenia'da orada benimleydi ve çok genç gözüküyordu, bir genç kızdan büyük sayılmazdı. Orada bir de çoban kavalı çalan ve dans eden küçük bir kız çocuk vardı. Aynı minik bir imparoto-riçeye benziyordu ve herkes onun emirlerine itaat etti." Kıkırdadı. "Hatta bir kere sana mızmız yaşlı ayı diye seslendi. Sonra Bhelli-om hakkında konuşmaya başladı. Her şey çok karışıktı ve ben sadece birazını anlayabildim."
Sparhawk hiçbiri tamamını kavrayamadı diye hatırladı. Rüya tahmininden çok daha geniş bir alana yayılmıştı. Ama Aphrael niçin Ehlana'yı da dahil etmişti ki?
"Bu o rüyanın sonuydu," diye devam etti, "ve sen bir sonrakini tamamen biliyorsun."
"Ya?"
"Daha biraz önce onu anlattın," dedi Ehlana, "en ince ayrıntısına kadar. Zemoch'daki Azash Tapmağm'da olanların hepsini tek tek rüyamda gördüm. Onları bana anlatırken içim buz kesti."
Sesini kayıtsız göstermeye çalışarak, "Ben olsam o kadar endişe etmezdim," dedi. "Biliyorsun ki birbirimize çok yakınız ve bu yüzden benim ne düşündüğümü bilmen gerçekten de o kadar tuhaf değil."
"Ciddi misin?"
"Tabii ki. Bu her zaman olur. Herhangi bir evli kadına sor. Sana kocasının aklından geçenleri her zaman bildiğini söyleyecektir."
"Peki," dedi şüphelice, "belki öyledir." Ona sokuldu. "Bu akşam pek ilgili değilsin, aşkım," diye onu suçladı. "Bunun nedeni şişmanlayıp çirkinleşmem mi?"
"Tabii ki değil. Sen 'hassas bir durum' dedikleri konumdasın. Mirtai dikkatli olmam için beni uyarıp duruyordu. Seni incittiğimi düşünürse ciğerimi deşecektir."
"Mirtai burada değil, Sparhawk."
"Ama kapının anahtarı sadece onda."
Kraliçesi yastığının altına uzanarak, "Oh, hayır, sadece onda değil, Sparhawk," dedi kendinden hoşnutça. "Kapılar iki taraftan da kilitlenebilir ve iki taraftanda kilitler açılmadan, açılmazlar." Ona kocaman bir anahtar verdi.
"Çok yardımsever bir kapı." Sparhawk gülümsedi. "Şimdi niye

diğer odaya gidip onu dışardan kitlemeyeyim ki?"
"Bunu niçin yapmıyorsun? Yatağa geri gelirken yolunu kaybetme. Mirtai sana dikkatli olmanı söyledi, bu yüzden bir süre bu konuda çalışmalısın."
Daha sonra - doğrusu oldukça uzun bir süre sonra - Sparhawk yataktan yavaşça kalktı ve yağmur yağan geceye bakmak için pencereye gitti. Artık bu iş bitmişti. Artık ne sabahın çelik grisi ilk ışıkları ile kuyuya giden peçeli Jiroch'kadınlarını izlemek için güneş doğmadan uyanacaktı ne de kalbinin yanında yatan safir gül ile uzak diyarlarda tuhaf yollarda at binecekti. Artık kesinlikle geri dönmüştü. Tabii ki daha yaşlı, daha üzgündü ve daha önce her zaman sorgusuz sualsiz: kabul ettiği şeyler konusunda çok daha az emindi. En sonunda evine geri dönmüştü. Savaşların bitmiş ve yolculukların tamamlanmış

ilhanx

olduğunu umdu. Ona Anakha demişlerdi, kaderini kendi çizen adam. Bütün kaderinin burada, bu sevimsiz şehirde ondan birkaç metre uzakta uyuyan soluk, güzel genç kadınla beraber uzandığma azimle karar verdi.
Bu konda net bir karara varmış olmak iyiydi. Bir işi başarıyla bitirme duygusu içinde yatağına ve karısına geri döndü.

son soz
O SENE BAHAR gönülsüzce geldi. Geç gelen ani bir don, tek bir ürün şansı bile bırakmadan bütün meyve ağaçlarının çiçeklerini döktü. Yaz yağmurlu ve bulutluydu; hasat kıttı.
Batı Eosia'nm orduları, sadece devedikeninin bereketle yetiştiği inatçı tarlaların içinde dişe dokunmaz yorucu işlerle uğraştıkları Lamorkand'dan memleketlerine geri dönmüşlerdi. Lamorkand'da iç savaş başlamıştı ama bunda şaşılacak bir şey yoktu. Pelosia'da bir serf ayaklanması vardı. Kiliselerin ve batıdaki şehir kapılarının yakınlarında dilenci sayısı üzücü bir şekilde artmıştı.
Sephrenia, Ehlana'nın hamileliği haberini şaşkınlıkla karşıladı. Hamileliğin inkâr edilemez gerçeği aklını karıştırmış gibi gözüküyordu. Bu akıl karışıklığı onu çabuk sinirlenen, hatta huysuz biri haline çevirmişti. Beklenen zaman sonunda Ehlana ilk çocuğunu doğurdu. O ve Sparhawk'm Danae adını verdikleri bir kız. Sephrenia bebeği dikkatle muayene etti. Sparhawk'a, Prenses Danae'nin tamamen normal ve son derece sağlıklı olmasına öğretmeninin sanki canı sıkılmış gibi geldi. Mirtai, sakin bir şekilde Ehlana'nın diğer kraliyet işlerine bebek bakımı görevini eklemek için kraliçenin programını tekrar düzenledi. Ehlana'nın etrafındaki leydilerin Mirtai'den nefret ettikleri alttan alta görülüyordu, ki dişi dev asla ne onlara hakaret etmiş ne de herhangi biriyle sert konuşmuştu.
Kilise kısa zamanda doğudaki büyük projesini unutup, onun yerine kendini burada ortaya koyan bir fırsatı değerlendirmek üzere güneye döndü. Martel en ateşli Estandistleri orduya alıp Chyrellos'da yenilmiş ve ö mezhebin müritlerinin büyük kısmı Rendofun müminler cemaatini yenilemek için bölgeyi bu duruma uygun bir şekilde bırakarak ölmüşlerdi. Dolmant rahiplerini Ren-dofa sevgi ve barış ruhuyla yollamasına rağmen, bu ruh misyo-

nerlerin çoğunun içinde sadece Bazilika görünürde olduğu sürece kaldı. Rendofdaki misyonerler kinci ve cezalandırıcıydı. Ren-dorlular da buna tahmin edilebilecek bir şekilde karşılık verdiler. Bir grup tiz sesli ve rahatsız edici misyoner öldürüldükten sonra gittikçe artan müfrezeler halindeki Kilise Şövalyeleri hoş karşılanmayan din adamları ve onların az miktardaki dönek cemaatlarını korumak için güney krallığına gönderildiler. Eshandist düşünce yeniden belirmeye başladı ve bir kez daha çöldeki gizli silahlarm söylentileri yayıldı.
Uygar insan, şehirlerinin onun kültürünün tacı olduğuna inanır ve krallığın üzerinde bulunduğu topraklara bağlı olduğu gerçeğini anlamaz gözükür. Bir milletin tarımı sarsılırsa ekonomisi de yıkılmaya başlar. Gelir elde etme özlemi çeken hükümet zaten sıkıntıda olan köylülere ek angaryalar yükleyerek her tür verginin en kötü dönemine kaçınılmaz bir şekilde geri döner. Sparhawk ile Lenda Kontu bu çok önemli konu üzerinde uzun ve gittikçe artan acılıkta tartışmalar yaptılar ve sık sık birbirleriyle konuşmayı tamamen kestiler.
Aylar geçtikçe Lord Vanion'ın sıhhati yavaş yavaş bozuldu. Sephrenia elinden geldiği kadar onun güçsüzlüğüne çare buldu ama sonunda Prenses Danae'nin doğumundan sonraki aylarda rüzgârlı bir güz sabahı ikisi de hiçbir yerde bulunamadılar. De-mos'daki Pandion merkezinde beyaz cüppeli bir Styric belirip Sephrenia'nın görevini devraldığını bildirince Sparhawk'in şüphelerinin en kötüsü doğrulanmış oldu. Daha önceki sözleri yüzünden, yalvarmasına rağmen eğitmen olarak arkadaşının görevini üstlenmeye zorlandı. Bu Dolmant'ın ısrarla istediği bir atamaydı ama Sparhawk bu fikre şiddetle karşı koydu.
Ulath, Tynian ve Bevier, zaman zaman ziyaret etmek için saraya uğradılar. Kendi ülkelerinden getirdikleri haberler Sparhawk'm Elenia'mn uzak bölgelerinden aldıklarından daha keyifli değildi. Platime çok uzaklara erişen ispiyoncularının ona kıtlık, salgın hastalıklar ve toplumsal kargaşanın yakın olduğunu söylediklerini ciddi bir şekilde bildirdi. Şişko hırsız filozofumsu bir omuz silkmeyle, "Sıkıntılı zor zamanlar, Sparhawk," dedi. "Durdurmak için ne yaparsak yapalım, sıkıntılı zor zamanlar ara sıra gelirler."
Sparhawk, Khalad'm itirazlarına aldırmadan Kurik'in dört bü-

ilhanx

yük oğlunu Pandion çömezi olarak kaydetti. Talen askeri eğitim için hâlâ küçüktü ve Sparhawk ona rahatça göz kulak olabileceği bir yer olan sarayda, vale olarak hizmet etmesini uygun gördü. Sağı solu belli olmayan, Stragen sık sık Cimmura'ya geldi. Mirtai gerektiğinde ona gözdağı vererek Ehlana'ya muhafızlık yaptı ve doğu Pelosia'dan Cimmura'ya bütün kıtayı geçmek için her tür bahaneyi uyduran Kring'in arka arkaya tekrarlanan evlenme tekliflerini kahkahalarla savuşturdu.
Yıllar zorlukla geçti ve koşullar daha iyiye gitmedi. İlk yılın aşırı yağmurlarını üç yıllık kuraklık izledi. Sürekli bir kıtlık vardı ve Eosia hükümetleri gelir için kıvranıyorlardı. Sparhawk her ne kadar omuzlarındaki yükü hafifletmek için elinden geleni yapsa da, Ehlana'nın güzel soluk yüzü bitkindi.
Açık havalı soğuk kış günlerinin sonuncularından birinde naip Prens'in basma açıklanması oldukça güç bir şey geldi. Sabahı Len-da Kontu ile yeni vergi önerisi üzerine ateşli bir tartışma ile geçirmişti. Lenda, Sparhawk'i şımarık, tembel köylülerin iyiliğine olan aşın ilgisinin hükümeti zayıflattığıyla suçlayarak sürekli şikâyet eden biri haline gelmiş, hatta terbiyesizleşmişti. Sparhawk tartışmayı kazanmasına rağmen bundan pek bir zevk almadı. Çünkü her zaferi eski dostu ile arasındaki mesafeyi daha da açıyordu.
Bir tür iç huzursuzluğu ile kraliyet dairesinin şöminesinin yanında oturuyor, bir taraftanda yan gözle dört yaşındaki kızı, Prenses Danae'nin hareketlerini izliyordu. Karısı yanında Mirtai ve Ta-len'le beraber şehirde bir yere gitmişti. Bu yüzden Sparhawk minik prenses ile yanlızdı.
Danae pırıl pırıl siyah saçlı, gece gibi kara kocaman gözlü, pembe gül goncası dudaklarıyla ağırbaşlı ve ciddi bir çocuktu. Ciddi davranışlarına rağmen sevecendi, sık sık ebeveynlerini ani öpücük yağmurlarına tutuyordu. O anda' şömineye yakındı ve bir topla oynuyordu.
Her şeyi aklına getiren ve Sparhawk'm yaşamını sonsuza dek değiştiren şey o şömine oldu. Danae hesabını biraz hatalı yaptı ve topu şömine ateşinin içine yuvarlandı. Hiç düşünmeden hızla şömineye gitti. Babası onu durdurup uyaramadan alevlerin içine uzanıp oyuncağını geri aldı. Sparhawk canhıraş bir çığlık atarak ayağa fırlayıp hızla kızına koştu. Onu yakalayıp kaldırdı ve eline

yakından baktı.
"Ne oldu, Baba?" diye sakince sordu. Prenses Danae çabuk büyümüş bir çocuktu. Çok erken konuşmaya başlamıştı ve konuşması artık bir yetişkine yakındı.
"Elin! Elini yaktın! Elini ateşe sokmamayı bilmen lazımdı."
"Yanmadı," diye itiraz ederken, elini kaldırdı ve parmaklarını oynattı. "Bak?"
"Tekrar ateşin yanma gitme," diye emretti Sparhawk.
"Peki, Baba." Danae aşağı inmesine izin vermesi için kıpırdandı ve sonra topuyla oyununa devam etmek için odanın diğer tarafındaki emniyetli bir yere gitti.
Sparhawk canı sıkkın bir halde koltuğuna döndü. Birisi elini ateşe sokar ve daha yanmadan geri çekebilirdi ama Danae elini pek hızlı çekmemiş gibiydi. Sparhawk çocuğuna daha dikkatli bakmaya başladı. Son birkaç aydır çok meşguldü, bu yüzden ona dikkat etmeyip, sadece varlığını kabul etmişti. Danae bariz değişikliklerin oldukça çabuk oluştuğu bir çağdaydı. Bu değişiklikler de, gözüktüğü kadarıyla, tam Sparhawk'm dikkatsiz bakışının karşısında yer almıştı. Oysa, şimdi bakarken içi aniden buz kesti. İlk defa inanmayarak bir şey fark etti. O ve karısı Elene'di.
Ama kızları değil.
Uzun zaman Styric kızma bakakaldı, sonra mümkün olan tek olasılığı yakaladı. "Aphrael?" dedi şaşkın bir sesle. Danae, Flüt'e biraz benziyordu ama Sparhawk başka bir olasılık göremedi.
"Evet, Sparhawk?" Sesinde herhangi bir şaşkınlık ifadesi yoktu.
"Kızıma ne yaptın?" diye bağırdı, kızgınlıktan yarı doğrularak.
"Saçmalama, Sparhawk," dedi oldukça sakin bir şekilde. "Ben senin kızınım."
"Bu imkânsız. Nasıl -?"
"Öyle olduğumu biliyorsun, Baba. Doğduğumda oradaydın. Benim gizlice perilerin değiştirdiği bir bebek olduğumu mu sanıyorsun? Sığırcığın biri senin kendi pilicinin yerine geçmek için senin yuvana yerleşti. Biliyorsun ki bu salakça bir Elene hurafesi. Bunu asla yapmayız."
Sparhawk duygularını kontrol etmeye başladı. "Bunu açıklamayı düşünüyor musun?" diye elinden geldiği kadar alçak bir tonda sordu, "yoksa benim tahmin etmem mi bekleniyor?"

"Nazik ol, Baba. Çocuk istiyordunuz, değil mi?"
"Şey-"
"Ve anne de bir kraliçeydi. Bir veliaht vermeliydi."
"Şüphesiz, ama -"

ilhanx

"Biliyorsun ki çocuğu olamayacaktı."
"Ne?"
"Annias'm verdiği zehir onu kısırlaştırdı. Bunun üstesinden gelmemin ne kadar zor olduğunu bilemezsin. Sephrenia'nın annemin hamile olduğunu keşfedince niçin bu kadar kızdığını sanıyorsun ki? Tabii ki zehirin etkilerini biliyordu ve burnumu bu işe soktuğum için canı sıkıldı - büyük ihtimalle de çok, çünkü her şeyden önce annem bir Elene'di. Sephrenia bazen çok dar görüşlüdür. Otur, Sparhawk. Kamburunu çıkarttığında çok abuk sabuk gözüküyorsun. Ya otur ya kalk. İkisinin arasında kalma."
Sparhawk gerisin geri koltuğuna çöktü, kafası karışıyordu. "Ama niçin?" diye sordu.
"Çünkü seni ve annemi seviyorum. Onun kaderinde çocuksuz olmak vardı, bu yüzden kaderini birazcık değiştirmek zorunda kaldım."
"Benimkini de değiştirdin mi?"
"Bunu nasıl yapabilirim ki? Hatırladın mı, sen Anakha'sın? Kimse senin kaderinin ne olduğunu bilmiyor. Sen her zaman bizim için sorun oldun. Sana gerçekten ihtiyacımız olduğuna ikna etmek için onlarla yüzyıllarca tartışmak zorunda kaldım." Kendine baktı. "Sanırım büyümeye dikkat etmem lazım. Daha önce Styric'tim. Styricler bu tip şeyleri olduğu gibi kabul ederler. Siz Eleneler çok kolay heyecanlanan insanlarsınız ve eğer birkaç yüzyıl çocuk olarak kalırsam birileri bu konuda konuşmaya başlar. Sanırım, bu kez bunu doğru bir şekilde yapmam lazım."
"Bu kez mi?"
"Tabii ki. Ben defalarca doğdum." Gözlerini fıldır-fıldır döndürdü. "Bu genç kalmamı sağlıyor." Minik yüzü çok ciddileşti. "Azash'ın tapmağında çok berbat bir şey oldu, Baba ve ondan kendimi bir süre saklamam gerekti. Anne rahmi saklanmak için mükemmel bir yerdir. Orası çok sağlam ve emniyetliydi."
"O zaman Zemoch'ta olacakları biliyordun," diye suçladı.
"Bir şeyler olacağını biliyordum, bu yüzden her olasılığı hesap-

ladım." Düşüncelice minik pembe dudaklarını büzdü. "Bu çok ilginç olabilir. Daha önce hiç yetişkin bir kadm olmamıştım - bir kraliçe asla. Keşke ablam da burada olsaydı. Bu konuda onunla konuşmak isterdim."
"Ablan mı?"
"Sephrenia." Bunu neredeyse dalgın bir biçimde söylemişti. "O son ailemin en büyük kızıydı. Biliyorsun, bir ablanın olması çok güzel bir şeydir. Her zaman çok ama çok bilgeydi. Ve ben ne zaman aptalca bir şey yapsam hep affeder."
Daha önce gerçekten hiç açıklanmamış binlerce şey Spar-hawk'in kafasında aniden yerleşti. "Sephrenia kaç yaşında?"
Aphrael iç çekti. "Biliyorsun ki bunun cevabım vermeyeceğim, Sparhawk. Hem, gerçekten emin değilim. Yıllar bizim için size ifade ettikleri anlamlan taşımaz. Ama ortalama bir şey söylemek gerekirse, Sephrenia'nın yaşı yüzlerce yıl, hatta belki bin - bu da ne demekse."
"O şimdi nerede?"
"O ve Vanion uzaklarda beraberler. Onların birbirlerine karşı hissettiklerini biliyorsun, değil mi?"
"Evet."
"Şaşırtıcı. Her şeye rağmen gözlerini kullanabiliyorsun."
"Ne yapıyorlar?"
"Benim işlerime göz kulak oluyorlar. Şu anda işlerimle ilgilene-meyecek kadar meşgulüm ve birinin dükkâna bakması lazım. Sephrenia benim kadar dualara cevap verebilir, zaten bana ibadet eden o kadar çok kişi yok."
"Gerçekten bütün bunları ortalıkta yapman gerekiyor mu?" Sparhawk'm ses tonu ağlamaklıydı.
"Ama öyle, Baba. Kendini ciddi gösteren esas sizin şu Elene Tanrınız. Onun bir kez bile güldüğünü görmedim. Bana inananlar çok daha hassastırlar. Beni severler, bu yüzden hatalarıma hoşgörülüdürler." Birden güldü, Sparhawk'm kucağına tırmandı ve onu öptü. "Sen sahip olduğum en iyi babasın, Sparhawk. Bu tip konular hakkında gözlerini yuvalarından fırlatmadan seninle konuşabilirim bile." Başını onun göğsüne yasladı. "Gerçekten neler oluyor, Baba? İşlerinin iyi gitmediğini biliyorum ama insanlar sana rapor vermeye gelince Mirtai beni uykuya yatırıyor, bu yüzden fazla ay-

rıntı öğrenemiyorum."
"Dünya için iyi bir dönem değil, Aphrael," dedi ciddice. "Hava çok kötü. Kıtlık ve salgın hastalıklar var. Hiçbir şey gitmesi gereken doğrultuda gitmiyor. Eğer batıl inançlarım olsaydı bütün dünyanın uzun ve çok kötü bir şans büyüsünün etkisi altında olduğunu söyleyebilirdim."

ilhanx

"Bu benim ailemin hatası, Sparhawk," diye kabul etti Aphrael. "Azash'a olanlardan sonra kendimize acımaya başladık, bu yüzden işlerimizle uğraşmadık. Sanırım hepimizin büyüme zamanı geldi. Diğerleriyle konuşacağım ve neye karar verdiğimizi sana söyleyeceğim."
"Buna memnun olurum." Sparhawk bu konuşmanın gerçekten olduğuna inanamadı.
"Ama bizim küçük bir sorunumuz var."
"Sadece bir tane mi?"
"Kes şunu. Ben ciddiyim. Anneme ne diyeceksin?"
"Oh, Tanrım," dedi, gözleri birden faltaşı gibi açıldı. "Bunu düşünmemiştim."
"Biliyorsun hemen karar vermemiz gerekiyor. Acele karar vermekten hoşlanmam. Buna inanmak konusunda büyük bir sorun yaşayacak, değil mi? Özellikle de gerçekten kısır olduğu ve benim burada onun kişisel isteği ve doğurganlığından değil de kendi seçimimin bir sonucu olduğumu kabul etmek zorunda olacağı anlamına gelirse. Ona gerçekten kim olduğumu söylersek kalbini kırar mıyız?"
Sparhawk bunu düşündü. Karısını dünyada olabilecek herkesten iyi tanıyordu. Hediye yüzüğünün bir yanlışlık olduğunu söylediğinde gri gözlerini dolduran bir anlık acı ve ızdırap dolu soğuk bakışı hatırladı.
"Hayır," dedi sonunda, "söyleyemeyiz."
"Aynı fikirdeyim ama emifı olmak istedim."
Sparhawk'in aklına bir şey geldi. "Adadaki rüyaya niçin onu kattın? Ve tapmakta olanları niçin rüyasında gördü? Sanki orada gibiydi."
"Oradaydı, Baba. Öyle olması gerekiyordu. Onu geride bırakıp tek başıma dolaşacak durumda hiç değildim, değil mi? Beni aşağı indir, lütfen."
Sparhawk kollarını açtı. Aphrael pencereye gitti. "Buraya gel,

V
Sparhawk," dedi bir an sonra.
Sparhawk pencerenin yanında ona katıldı. "Ne var?"
"Annem geri geliyor. Mirtai ve Talen ile beraber avluda."
Sparhawk pencereden dışarı baktı. "Evet," diye onayladı.
"Bir gün kraliçe olacağım, değil mi?"
"Her şeyi bir kenara atıp, bir yerlerde keçi gütmediğin sürece, evet."
Aphrael buna aldırmadı. "O zaman bir Şampiyon'a ihtiyacım olacak, değil mi?"
"Sanırım. Eğer istersen bu işi ben yapabilirim."
"Seksen yaşına geldiğinde mi? Şu anda çok heybetlisin, Baba ama yaşlandıkça kocamaya başlayacağından şüpheleniyorum."
"Bunu sık sık söyleme."
"Özür dilerim. Bir Naip Prens'e ihtiyacımız olacak, değil mi?"
"Bu gelenektir. İyi de, şu anda bunu niçin konuşuyoruz?"
"Senden tavsiye istiyorum ve de rızanı."
"Biraz erken, değil mi? Biliyorsun daha dört yaşındasın."
"Bir kız bunları çok erken düşünmeye başlayabilir." Aşağı avluyu gösterdi. "Sanırım tam aşağıdaki şu çocuk çok uygun, sence de öyle değil mi?" Bunu sanki saçına yeni bir kurdele seçiyormuş-casına söylemişti.
"Talen?"
"Niye olmasın? Ondan hoşlanıyorum. Bir şövalye olacak - Sör Talen, eğer buna inanabilirsen. O çok komik ve gözüktüğünden çok daha hoş - hem, onu damada yenebiliyorum ve senin annemle yaptığın gibi bütün zamanımızı yatakta geçirebiliriz."
"Danael"
"Ne var?" Aphrael kafasını kaldırıp ona baktı. "Niçin kıpkırmızı oldun, Baba?"
"Boş ver. Ne dediğine dikkat et, genç leydi yoksa annene gerçekten kim olduğunu söylerim."
"İyi," dedi dingince, "o zaman ben de Lillias'ı anlatırım. Buna ne dersin?"
Birbirlerine baktılar ve sonra güldüler.
YAKLAŞIK BİR HAFTA sonra, Sparhawk büro olarak kullandığı odadaki masasının üzerinde kamburunu çıkarmış Lenda Kon-

tu'nun devlet memurlarının maaş bordrolarını neredeyse iki misline çıkarma konusundaki saçma teklifine öfkeyle bakıyordu. Dibine kızgın bir not karaladı. "Niye krallıktaki herkesi devlet memuru yapmıyoruz ki Lenda? Böylece hepimiz açlıktan ölebiliriz."

ilhanx

Kapı açıldı ve kızı elinde tek ayaklı oldukça berbat durumda gözüken oyuncak bir hayvanla içeri girdi.
"Meşgulüm, Danae," dedi kısaca.
Kız sertçe kapıyı kapattı. "Sen devamlı homurdanıp yakınan birisin, Sparhawk," dedi tereddüt etmeden.
Sparhawk çabucak etrafına bakındı, yan odanın kapısına gidip kapıyı dikkatle kapattı. "Özür dilerim, Aphrael. Dalıp gitmişim."
"Fark ettim. Saraydaki herkes gibi." Oyuncağını uzattı. "Rol-lo'yu bir tekmede odanın karşısına atmak ister misin? Bunu umursamaz ve kendini daha iyi hissetmeni sağlayabilir."
Sparhawk kendini biraz salak hissederek güldü. "Bu Rollo, değil mi? Annen de onu aynı şekilde taşırdı - içindekiler dökülmeden önce."
"İçini doldurttu ve bana verdi," dedi Aphrael. "Sanırım onu etrafta dolaştırmam bekleniyor ama sebebini asla anlayamayacağım. Bir yavru keçiyi daha çok tercih ederim."
"Anladığım kadarıyla bu önemli bir şey?"
"Evet. Diğerleriyle uzun uzun konuştum."
Bu basit ifadedeki imalardan düşüncelerini kaçırdı. "Ne dediler?"
"Hiç nazik değillerdi, Baba. Zemoch'ta olanlar yüzünden hepsi beni suçladı. Onlara hepsinin senin suçun olduğunu söylemeye çalışırken bile beni dinlemediler."
"Benim suçum mu? Teşekkürler."
"Hiç yardım etmeyecekler," diye devam etti, "bu yüzden iş ikimize kaldı, korkarım."
"Dünyayı mı, düzelteceğiz? Kendi başımıza?"
"Gerçekten o kadar da zor değil, Baba. Ben bazı düzenlemeler yaptım. Dostlarımız çok yakında buraya gelmeye başlayacaklar. Onları gördüğüne şaşırmış gibi davran ve gitmelerine izin verme."
"Bize yardım mı edecekler?"
"Onlar bana yardım edecekler, Baba. Bu işi yaparken yanımda olmalarına ihtiyacım var. Bunun işe yaraması için çok fazla sevgi-

ye ihtiyacım olacak. Merhaba, Anne." Bunu kapıya bile dönmeden söyledi.
"Danae," diye kızını azarladı Ehlana, "biliyorsun ki çalışırken ıbabam rahatsız etmemen bekleniyor."
"Rollo onu görmek istedi, Anne," diye kıvırtarak yalan söyledi. "Meşgulken Baba'nın canını sıkmamamız beklendiğini söyledim ama Rollo'yu bilirsin." Bunu o kadar ciddi söyledi ki akla uygun gözüktü. Sonra berbat görünüşlü oyuncak hayvanı kaldırıp parmağını onun yüzüne salladı. "Kötü, kötü, Rollo," diye payladı.
Ehlana güldü ve kızma doğru koştu. Kızını kucaklamak için diz çöktüğünde Sparhavvk'a, "Büyüleyici, değil mi?" dedi neşelice.
"Oh, evet." Sparhawk gülümsedi. "Bu konuda senden bile iyi." Pişman bir ifade takındı. "Sanırım kaderim şeytan gibi iki küçük kızın elinde oyuncak olmak."
Prenses Danae ve annesi yanak yanağa verip birbirinin tıpa tıp aynı sanatsal yapmacıklıkta bir masumiyet ifadesi takındılar.
Ertesi gün dostlar gelmeye başladı. Her birinin Cimmura'da bulunmak için gerçekten mantıklı nedenleri vardı. Bu nedenlerin büyük bölümünü kötü haberler getirmek oluşturuyordu. Ulath Emsat'dan güneye, yıllardır durmadan sıkı içmenin, Kral War-gun'un karaciğerine bedelini ödetmeye başladığını bildirmeye geldi. "Bir kayısı renginde," dedi iri Thalesialı. Tynian, yaşlı Kral Ob-ler'in bunamış gözüktüğünü söyledi. Bevier, Rendofdan gelen söylentilerin büyük olasılıkla yeni bir Eshandist ayaklanmayı çıtlattığını haber verdi. Bunların tam tersine, Stragen işlerinin çok iyiye gittiğini bildirdi. Özellikle bu, diğer hepsinden çok daha kötü bir haberdi.
Bütün kötü haberlere rağmen, eski dostlar doğal bir yeniden bir araya gelme şansı gibi gözüken bu fırsatı değerlendirdiler.
Sparhawk bir sabah uyuyan karısını uyandırmamak için yataktan dikkatle dışarı süzülürken tekrar onlarla beraber olmak güzel diye karar verdi. Ama gecenin yarışma kadar onlarla konuşmak ve sonra ertesi gün görevine başlamak için erkenden kalkmak ona uyuyacak fazla zaman bırakmıyordu.
Sparhawk odadan çıktığında "Kapıyı kapa, Baba," dedi sessizce Danae. Şöminenin yanındaki koltuğa kıvrılış oturuyordu. Üzerine geceliğini giymişti ve çıplak ayaklarının üzerinde kimliğini

açığa vuran çimen izleri vardı.
Sparhawk başını sallayarak onaylayıp, kapıyı kapattı ve ateşin başında ona katıldı.
"Artık hepsi burada, Sparhawk," dedi Danae, "başlayalım."
'Tam olarak ne yapacağız?"

ilhanx

"Taşrada bir yere gezinti önereceksin?"
"Bunun için bir nedene ihtiyacım var, Danae. Hava bu tip zevk gezileri için uygun değil."
"Her tür neden olur, Baba. Bir şey uydur ve öner. Hepsi bunun mükemmel bir fikir olduğunu düşünecek - bunu garanti edebilirim. Onları Demos'a doğru götür. Sephrenia, Vanion ve ben şehirden biraz uzakta size katılacağız."
"Bunu biraz daha açıklamak ister misin? Sen zaten buradasın."
"Orada da olacağım, Sparhawk."
"Aynı anda iki yerde birden mi olacaksın?"
"Bu o kadar da zor değil, Sparhawk. Bunu hepimiz sürekli yaparız."
"Belki ama bu kimliğini gizli tutmak için iyi bir yol değil, biliyorsun."
"Kimse bunu tahmin edemeyecek. Flüt olarak gözükeceğim."
"Sen ve Flüt arasında o kadar da fark yok, biliyorsun."
"Sana göre yok ama diğerleri beni biraz farklı görecek." Koltuktan kalktı. "Buna dikkat et, Sparhawk," dedi, elini boşlukta sallayarak. Sonra savsakça Rollo'yu arkasında çekerek kapıya gitti.
"Vazgeçtim," diye mırıldandı Sparhawk.
"Bunu duydum, Baba," dedi arkasına bile dönmeden.
O sabah ilerleyen saatlerde kahvaltı için toplandıklarında Spar-hawk'a gereken açılışı Kalten sağladı. "Keşke Cimmura'dan hepimizin birkaç günlüğüne uzaklaşabileceği bir yol olsaydı," dedi eleştirircesine sarışın Pandion. Ehlana'ya baktı. "Kırıcı olmak istemiyorum, Majesteleri ama saray tekrar bir araya gelip toplanmak için iyi bir yer değil. Tam güzel bir hava yakaladığımızda saraylının biri kesinlikle Sparhawk'm hemen ilgilenmek zorunda kalacağı bir şeyle geliyor."
"Söylediği haklı," diye onayladı Ulath. "Tekrar bir arada olmak iyi bir meyhane dalaşma benzer. Her coştuğunda kesilirse o kadar eğlenceli olmaz."

Sparhawk birden bir şey hatırladı. "Geçen gün ciddi miydin, Aşkım?" diye karışma sordu.
"Hep ciddiyim, Sparhawk. Hangi günden bahsediyorsun?"
"Hani bana bir dukalık bahşetmekten bahsettiğin gün."
"Bunu dört yıldır yapmaya çalışıyorum. Daha fazla canımı niçin sıkayım ki. Her zaman reddetmek için bir neden buluyorsun."
"Bunu yapmamalıyım, sanırım - en azından onları görme şansını yaratmadan yapmamalıyım."
"Nereye varmaya çalışıyorsun, Sparhawk?"
"Rahatsız edilmeyeceğimiz bir kutlamaya ihtiyacımız var, Eh-lana."
"Gürültülü patırtılı," diye düzeltti Ulath.
Sparhawk ona sırıttı. "Her neyse," diye devam etti, "gerçekten şu dukalığa gidip bakmak istiyorum. Hatırladığım kadanyla De-mos'a doğru. Malikaneyi yakından görmek iyi bir fikir."
"Biz mi?" diye sordu Ehlana.
"Karar vermeye çalışan bir adamın nasihat alması onu incitmez. Sanırım hep beraber toplanıp o dukalığa göz atmak için gitmeliyiz. Siz geri kalanlar ne düşünüyorsunuz?"
"İyi bir liderin gücü, açıkça gözüken yeni bir şey yapma yeteneğidir," diye sözcüklerin üzerine basa basa konuştu Stragen.
"Zaten buradan sık sık uzaklaşmamız gerekiyor, tatlım," dedi karısına Sparhawk. "Küçük bir tatil yapabiliriz. Tek merak edeceğimiz şey de Lenda'nm biz burada yokken iki düzine akrabasını devlet memuru olarak bordroya alıp almayacağı olacaktır."
"Sizden dünyanın tadını çıkarmanızı dilerim, dostlarım," dedi Platime, "ama ben nazik bir adamım ve yetişmiş bir atın ona binmeye gittiğimde yıkılıp, ağlamasını görmek beni sinirlendirir. Burada kalıp, Lenda'ya göz kulak olacağım."
"O zaman sen de arabayla gelirsin," dedi ona Mirtai.
"Bu hangi arabaymış, Mirtai?" diye sordu Ehlana.
"Havadan etkilenmemek için bineceğin."
"Benim arabaya ihtiyacım yok."
Mirtai'nin gözleri parladı. "Ehlana!" diye kesti. "Tartışma!"
"Ama -"
"Sus, Ehlana!"
"Peki, Mirtai," diye itaatle iç çekti kraliçe.

ilhanx

Yolculuğa neredeyse bir tatil havasında yaklaştılar. Faran bile bunu hissetti ve şenliğe katkı olarak sahibi ona binmeye kalkarken Sparhawk'in iki ayağına birden aynı anda basmayı becerdi.
Yola çıkarlarken hava sanki düzelmiş gibi gözüktü. Gökyüzü tamamen bulutlarla kaplıydı ve kışın özelliği olan insanın içini donduran soğuğu ılıtmasa da en azından dayanılabilir hale gelerek azaltmıştı. Ayazın eseri bile yoktu. Sparhawk endişeyle Troll Tanrısı Ghnomb'un Palefden doğuya giderken dondurduğu hiç değişmeyen bir anlık zamanı hatırladı.
Cimmura'yı arkalarında bıraktılar. Lenda ve Demos şehirlerine giden yolu takip ettiler. Sparhawk, Mirtai'nin havanın küçük prensesin yolculuk yapması için uygun olmadığı ve sarayda bakıcısının gözetiminde kalması gerektiği kararı yüzünden kızını rahatsız edici bir şekilde aynı anda iki ayrı yerde görme olasılığından kurtulmuştu. Sparhawk gelecekte beliren dev irade çarpışmalarını önceden gördü. Mirtai ve Danae'nin kafadan birbirlerine girecekleri zaman gelmek zorundaydı. Doğrusu, bunu dört gözle bekliyordu.
Her zamanki gibi yakmdaki bir meşenin dalında oturmuş Flüt ile küçük bir ateşin yanında oturan Sephrenia ve Vanion'u buldukları yer Arayıcı ile karşılaştıkları yerden pek uzak değildi. Önceki yıllardan daha genç ve formda gözüken Vanion onları karşılamak için ayağa kalktı. Vanion, Sparhawk'in tahmin ettiği gibi beyaz bir Styric cüppesi giymişti ve kılıç taşımıyordu. İri Pandion, atından inerken, "Gördüğüm kadarıyla iyisin," dedi.
"İdare ediyorum, Sparhawk. Ya sen?"
"Şikâyetim yok, Lordum."
Sonra o ciddi tavırlarını bıraktılar ve diğerleri etraflarında toplanırlarken sertçe birbirlerini kucakladılar.
"Benim yerime eğitmen olarak kim seçildi?"
"Hiyerarşi'ye Kalten'i atamaları için baskı yapıyoruz, Lordum," dedi sakince Sparhawk.
"Ne yapıyorsunuz?" Vanion'in yüzünde büyük bir düş kırıklığı ifadesi gözüktü.
"Sparhawk," diye suçladı kocasını Ehlana," bu zalimce."
"Sadece komik olmaya çalışıyor, Vanion," dedi Kalten. "Bazen esprileri burnu gibi çarpık olur. Doğrusu işin başında olan o."
"Tanrıya şükür!" dedi coşkuyla Vanion.

"Dolmant onu devamlı bir atamayı kabul etmesi için ikna etmeye çalışıyor ama bu dostumuz kaçıp duruyor - zaten bir sürü işi olduğu saçmalığını öne sürerek."
"Eğer beni daha da inceltirseniz, içimden gün ışığının geçtiğini görebileceksiniz," diye şikâyet etti Sparhawk.
Ehlana, her zamanki gibi çimen lekeli ayaklan bağdaş kurmuş, dudaklarında kavalıyla ağacın dalında oturan Flüt'e bariz bir huşu ile bakıyordu. "Aynı o rüyadaki gibi gözüküyor," diye mırıldandı Sparhawk'a.
"O asla değişmez," diye cevapladı Sparhawk. "Şey, en azından fazla değişmez."
"Onunla konuşmamıza izin var mı?" Genç kraliçenin gözlerinden ^eroekten biraz korktuğu görülüyordu.
"Niçin orada durmuş fısıldaşıyorsun, Ehlana?" diye sordu Flüt.
"Ona nasıl hitap edeceğim?" diye kocasına sinirlice sordu.
!parhawk omuzlarını silkti. "Biz Flüt diyoruz. Diğer ismi biraz fazla resmi."
"Beni aşağı indir, Ulath," diye emretti küçük kız.
"Peki, Flüt," diye cevapladı iri Thalesiah. Ağacın yanma gitti ve minik ilaheyi kaldırıp kıştan kahverengileşmiş çimenlerin üzerine indirdi.
Flüt, Danae olarak annesine ek, Stragen, Platime, Kring ve Mir-tai'yi tanımasının büyük avantajını kullandı. Onlarla tanışık gibi konuştu ki bu onların hususunu açıkça arttırdı. Özellikle Mirtai oldukça etkilenmiş gözüktü. "Evet, Ehlana," dedi sonunda küçük kız, "burada öylesine durup birbirimize bakacak mıyız? En azından sana sağladığım bu muteşem koca için bile bana teşekkür etmeyecek misin?"
"Hile yapıyorsun, Aphrael," diye azarladı Sephrenia.
"Biliyorum, sevgili ablacığım ama bu çok eğlenceli."
Ehlana dayanamayıp güldü ve kollarını uzattı. Flüt memnun bir şekilde cıvıl cıvıl neşe sesleri çıkardı ve ona koştu.
Flüt, Sephrenia, arabadaki Ehlana, Mirtai ve Platime'a katıldılar. Tam yola çıkarlarken, minik Tanrıça kafasını pencereden çıkardı. "Talen," diye tatlıca seslendi.
"Ne var?" Talen'in ses tonu endişeliydi. Sparhawk, Talen'in genç erkeklerin ve geyikler avlamlırlarken neredeyse aynı şekilde

ilhanx

•

hissettikleri şu iç dondurucu ön sezilerden birine kapıldığından oldukça şüpheliydi.
"Niye bize katılmıyorsun?" diye yumuşakça önerdi.
Talen endişeyle Sparhawk'a baktı.
"Haydi git," dedi Sparhawk. Talen dostuydu - ama Danae her şeyden önce kızıydı.
Yola devam ettiler. Birkaç mil sonra Sparhawk belli belirsiz bir endişe hissetmeye başladı. Gençliğinden beri Demos ve Cimmura arasındaki yolda seyahat edip dururdu ama burası birden tuhaf gelmeye başladı. Tepe olmaması gereken yerlerde tepeler vardı ve Sparhawk'in daha önce hiç görmediği kocaman, zengin görünüşlü bir çiftlik evini geçtiler. Haritasını kontrol etmeye başladı.
"Sorun ne?" diye sordu Kalten.
"Yanlış bir yola sapabilme olasılığımız var mı? Bu yolda yaklaşık yirmi yıldır gidip geliyorum ve birden her zamanki yol işaretleri ortadan kayboldular."
"Oh, önemli değil, Sparhawk," dedi alay edercesine Kalten. Döndü ve omuzlarının üzerinden diğerlerine baktı. "Bizim ünlü liderimiz kaybolmamızı sağladı. Dünyanın yarısı boyunca gözümüz kapalı onu izledik ve o memleketimizden daha beş fersah gitmeden yolunu kaybetmeyi başardı. Geri kalanınızı bilmem ama ben şiddetli bir güven kaybı hissetmeye başladım."
"Bunu yapman gerekiyor mu?" diye buz gibi bir sesle sordu Sparhawk.
"Ne yani öylece oturup, eleştiri şansını kaçıracak mıydım? Salaklaşma."
Hava kararmadan varabilecekleri bir hedef olmadığı açıktı ve açıklıkta kamp yapmak için hazırlıklı değillerdi. Sparhawk telaşlanmaya düşmeye başladı.
Hüt başını arabanın pencerelerinden birinden dışarı çıkardı. "Sorun ne, Sparhawk?" diye sordu.
"Geceyi geçirmek için bir yer bulmamız gerekiyor," dedi ona, "ve son on mildir bir tek ev bile görmedik."
"Sadece yola devam et, Sparhawk," diye emretti.
"Çok geçmeden hava kararacak, Flüt."
"O zaman, acale etsek iyi olur, değil mi?" Tekrar arabanın içinde gözden kayboldu.

Akşam karanlığından biraz önce bir tepenin üstüne ulaştılar ve aşağıda kesinlikle orada olmaması gereken bir vadiye baktılar. Aşağıdaki arazi oraya buraya beyaz gövdeli kayın ağacı koruları serpilmiş, otlaklarla dolu ve fazla inişli çıkışlı değildi. Tepeden inişin yan yolunda pencerlerinden altın rengi mum ışıkları fışkıran alçak, saz çatılı, geniş bir ev vardı.
"Belki bu akşamlık bizi ağırlarlar," dedi Stragen.
"Çabuk olun, beyler," dedi Flüt arabanın içinden. "Akşam yemeği hazır. Soğumasını istemeyiz, değil mi?"
"insanlara bunu yapmaktan hoşlanıyor, değil mi?" dedi Stragen.
"Oh, evet," diye ona katıldı Sparhawk, "her şeyden daha çok."
Eğer biraz daha küçük olsaydı bu eve kulübe denebilirdi. Yine de, çok oda vardı ve hepsi büyüktü. Mobilyalar kaba ama sağlam yapılmışlardı. Her yerde mumlar vardı. Pırıl pırıl temizlenmiş olan şöminelerin ocağında alevler keyifle dans ediyorlardı. Ortadaki odada uzun bir masa vardı ve sadece ziyafet denebilecek bir şekilde donatılmıştı.
"Beğendiniz mi?" diye endişli bir ifade ile sordu Flüt.
Ehlana patavatsızca minik kızı kucaklayarak, "Çok güzel," diye bağırdı.
"Çok çok özür dilerim," dedi Flüt, "size domuz ikram edemedim. Siz Elenelerin hepinizin sevdiğini biliyorum ama -" Ürperdi.
Kalten parıldayan gözlerle masayı inceleyerek, "Sanırım bura-dakilerle de idare edebiliriz, Flüt," dedi, "ne dersin, Platime?"
Şişko hırsız yiyeceklere neredeyse hürmetkarca bakıyordu. "Aman Tanrım, evet, Kalten," dedi zevkle. "Bunlar yeter."
Hepsi gereğinden fazlasını yedi ve arkasından rahatsızlıklar içinde iç çekerek oturdular.
Berit masanın etrafını dolaştı ve Sparhawk'in omuzunun üzerine eğildi. "Flüt gene bunu yapıyor, Sparhawk," diye mınldandı genç şövalye.
"Ne yapıyor?"
"Ateşler geldiğimizden beri yanıyor ve hâlâ oduna ihtiyaç yok. Mumlar da erimiyorlar bile."
"Burası onun evi, sanırım," diye ilgisizce omuz silkti Sparhawk.

ilhanx

"Biliyorum ama -" Berit rahatsız gözüktü. "Bu doğal değil," dedi sonunda.
"Berit," diye belirtti Sparhawk nazik bir gülümseme ile, "biraz önce gerçekten burada olmayan bir evde kimsenin hazırlamadığı bir ziyafete ulaşmak için olması imkânsız bir araziden geçtik ve sen tükenmeden yanan mumlar, oduna gereksinim duymayan şömineler gibi bir iki küçük şeyden canım sıkıyorsun."
Berit güldü ve iskemlesine geri döndü.
Çocuk-Tannça ev sahibi görevlerini çok ciddiye alıyordu. Hatta onlara odalarını gösterirken bile gergin gözüktü ve gerçekten açıklanması gerekmeyen bir yığm şeyi dikkatle açıkladı.
Ehlana, yanlız kaldıklarında Sparhawk'a, "Çok tatlı bir ufaklık, değil mi?" dedi. "Misafirlerinin rahatlığı ile çok ilgili gözüküyor."
"Styricler bu tip şeyler konusunda kayıtsızdır," diye açıkladı Sparhawk. "Flüt, Elenelere hiç alışkın değil ve biz onu gerginleşti-riyoruz." Gülümsedi. "İyi bir izlenim yaratmak için çok ama çok sıkı çalışıyor.
"Ama o bir Tanrıça."
"Gene de gergin."
"Sence Danae'yi andırmıyor mu?"
"Bütün küçük kızlar birbirlerine benzerler, sanırım," dedi dikkatle Sparhawk, "bütün küçük erkek çocuklar gibi."
"Belki," diye kabul etti Ehlana, "ama Danae gibi kokuyor ve ikisi de öpücüklerden çok hoşlanıyormuş gibi gözüküyorlar." Durdu ve sonra ifadesi neşelendi. "Kesinlikle onları birbirleriyle tanış-tırmalıyız, Sparhawk. Birbirlerini sevecek ve harika oyun arkadaşı olacaklardır."
Sparhawk, bu fikir yüzünden neredeyse" nefesi kesilip boğula-cakmış gibi oldu.
* * *
TOYNAK SESLERİNİN RİTMİ tanıdıktı. Ertesi sabah erkenden onu uyandıran her şeyden önce onlardı. Bir küfür mırıldandı ve ayaklarını yataktan dışarı attı.
"Ne var, tatlım?" diye uykulu bir sesle sordu Ehlana.
"Faran serbest kalmış," dedi sinirli bir tonda. "Nasılsa bağlan-
503

dığı ipi çekip çözmüş."
"Kaçmaz değil mi?"
"Benim ulaşacağım mesafenin tam ucunda kalıp bütün sabahın neşesini kaçırır mı? Tabii ki kaçmaz."
Sparhawk cüppesini üzerine geçirdi ve pencereye gitti. İşte o zaman Flüt'ün kavalının sesini duydu.
Esrarengiz vadinin üzerindeki gökyüzü bütün kış boyunca olduğu gibi kapalıydı. Soğuk ve umut vermeyen kara bulutlar ufka yayılmış, sert bir rüzgârla hızla akıyorlardı.
Evden çok uzak olmayan bir çayır vardı. Faran çayırın etrafında geniş bir daire çizerek rahat bir eşkinle koşuyordu. Ne eyeri ne de koşumları vardı. Adımları, çok neşeli gibiydi. Flüt kavalı dudaklarında üstünde sırt üstü yatıyordu. Başı Faran'm inip kalkan ön omuzlarının arasına rahatça yerleşmişti. Dizleri çapraz birbirine değiyordu ve minik ayaklarından biriyle iri kırçılın sağrısında tempo tutuyordu. Görüntü o kadar tanıdıktı ki Sparhavvk'ın bütün yapabileceği bakmaktı.
"Ehlana," dedi sonunda, "sanırım bunu görmek istersin."
Kraliçe pencereye geldi. "Aman Tanrım, orada ne yaptığını sanıyor?" diye bağırdı. "Git, onu durdur, Sparhawk. Düşüp bir tarafını incitecek."
"Hayır, doğrusu düşmeyecek. O ve Faran daha önce de böyle oynadılar. Faran onun düşmesine izin vermez - o düşebilse bile."
"Ne yapıyorlar?"
"Hiçbir fikrim yok,' diye kabul etti Sparhawk, oysa bu tamamen doğru değildi. "Ama sanırım bu önemli," diye ekledi. Pencerede sarktı ve önce sağa sonra sola baktı. Diğerleri pencerelerdeydi. Küçük ev sahiplerini izleyen yüzlerinde şaşkınlık okunuyordu.
Flüt oynak şarkısına devam ederken sert rüzgâr yavaşladı ve durdu. Kapının önündeki kış yanığı kahverengi çimenler ölü titreyişlerini kestiler.
Faran hiç yorulmadan çayırda döndükçe Çocuk-Tanrıça'nm neşeli şarkısı gökyüzüne yükseldi. O söyledikçe, yukarıdaki yoğun kara bulutlar açıldı ve sanki bir yastık yatakta dönmüş gibi geri yuvarlandılar. Yumuşak, güneş ışığının dokunduğu bulutlarla benek benek, koyu mavi bir gök) üzü belirdi.
Sparhawk ve diğerleri gökyüzünde birden ortaya çıkan mucize
504

karşısında yukarı bakakaldılar. Bazen çocukların istediği gibi, dünyanın asla gelmeyecek diye korktuğu bahan selamlamak için bütün, yer, gök, hava ruhlarının birbirine katılmasıyla sadece yukarda

ilhanx

kümelenmek için akan ve birleşen bulutların mucizesine bir şekilde yakalanan pembe ejderler ve pembemsi grifinler gördüler.
Çocuk-Tanrıça Aphrael ayağa kalktı, iri kırçılın inip kalkan sırtında ayakta durdu. Pırıl pırıl siyah saçları arkasından dalga dalga dökülüyordu ve kavalının sesi güneşin doğusuyla karşılamak için göklere yükseldi. Sonra çalmaya devam ederken dönüp, bir o yana bir bu yana sallanarak dans etmeye başladı. Dans edip, şarkısını neşeyle yükseltirken çimen lekeli minik ayakları parlıyordu.
Aphrael dans ederken onun için gökyüzü, yer ve Faran'ın geniş sırtı hepsi birdi. Sertliği olmayan havada artık taze yeşil bitkilerle kaplı toprakta ya da inip çıkan kırçılın sırtmdaymış gibi rahatça döndü.
Dilleri tutulmuş bir şekilde, gerçekten orada olmayan evden izlediler ve sıkıntılı melankolileri geçti. Çocuk-Tanrıça onlara kurtarıp canlandırmanın bu ebedi, yeni, coşkulu şarkısını çalarken neşeleri yerine geldi, çünkü artık sonunda ürkütücü kış geçmiş ve bahar geri gelmişti.
505

Safir Gül, burada
Elenium üçlemesi'm
sona erdirerek bitiyor -
ama Sparhawk ve arkadaşlanmn maceralan bitmiyor.
Tamuli serisi yakında raflarda

altıkırkbeş yayın 'fantasy' dizisi: bilgi yoksa, kurgu da mı yoktur
bir profesörün, kendisi ve çocukları için bir dünya yaratıp, elf-ler, hobbitler ve ejderler üzerine kitaplar yazmasını yazın ortamı küçümseyerek karşılamıştı vaktiyle, biz, o dönemleri görmemiş genç insanlar olarak, sadece fikir yürütebiliyoruz, geçmişi, tarih kitaplarından değil, düşleyerek öğrenmemiz gerektiğini söylemezdi büyüklerimiz.
evet, söylemediğimiz gibi, hobbit - oradaydık ve şimdi bıiradayız'm dilimizde okunmasından bu yana uzun yıllar geçti, ülkemizde esen tolkien fırtınasını, bir ölçüde başlatan yayınevi olmanın gerginliğini yaşıyoruz, o zamanki hobbitlerden biri olan küpüşoğlu, hâlâ evli ve hâlâ kovuğundan çıkmayı reddediyor, zaman içinde üzerindeki psikolojik baskılar giderek artsa da kolunun altında bir tolkien öyküsüyle dönmek yerine huzurlu kovuk hayatını dvd'de jackie chan'a takılıp bir ltd' şirketinde çalışarak sürdürüyor.
herkes 'fantasy' kavramıyla oynuyordu, çim sahalardan sokak aralarına kadar, top toplayıcı çocuklar bile düşlerinde ejderler görüyorsa; 'bilgi yoksa, kurgu da mı yoktur' cümlesini artık rüzgâra fısıldayabiliriz.
şimdi ALTIKIRKBEŞ YAYIN, "fantasy" dizisinde çıkanları ve çıkacak olanları kısaca özetlersek:
3.) j. r. r. tolkien
• hobbit - oradaydık ve şimdi buradayız
• masallar "büyük wootton'lu demirci; ham'li çiftçi giles; niggle'ın yaprakları'
• peri masalları üzerine
• silmarillion.
• orta dünya tarihi.
hobbit'le başlayıp yüzüklerin efendisi ile gelişen maceraya son noktayı koyuyoruz, güzün yaprakları sarartmasıyla birlikte, ba-ba'nm ölümünün ardından oğul'un kalan malzemeleri toparlayarak ürettiği tarihi, dilimize çevirmek gibi uzun bir işe kalkışıyoruz, tarih, başarılı olup olamayacağımızı gösterecektir.

D) david eddings elenium üçlemesi:
• 1. kitap elmas taht
• 2. kitap yakut şövalye.
• 3. kitap saf ir gül.
fantasy'nin bir başka ustasının dilimize kazandırılması işlemini de sessiz sedasız gerçekleştirdik. Tüm dünyada çok satan listelerinin zirvesine oturmuş olan 'elenium üçlemesi'ni ve türünün en iyi kahramanı seçilen şövalye sparhawk'm maceralarının ilk bölümünü tamamladık, gözümüz yeni seride.
C) michael moorcock
ve fantasy dizimizin yeni sürprizi olarak, - eskiden beri yanımızda gezdiğimiz rock'n'roll sevgisine küçük bir gülümseme göndererek - michael moorcock'u ve onun fantazi alemine kazandırdığı en önemli karakterlerden biri olan melnibone'nun büyücü imparatoru elric'i ülkemiz vitrinlerine atıyoruz:
• 'elric destanı' birinci kitap: melnibone'lu elric.
• 'elric destanı' ikinci kitap: kader denizlerindeki denizci.

ilhanx

Cl) kış geliyor ama ilerde yine sıcak bir yaz olacak.
'haydi gidelim, yolumuz uzun!' dedi gülümseyerek Sparhawk, ve bira kupasını bize doğru uzattı, tepkisiz, sıkkın ve kaybedişin geri geleceğinin bilincinde olarak suskunduk, içtik, iyi bir düş; tamamen kaybettiğiniz halde, en yakın kısa, üstelik eski stil camel'a uzanıp yeniden başlamanızı sağlayacak kadar sağlıksız bir inat; veya en azından 'beklemek' kadar tuhaf bir 'şey'di yaşam.
Not : 'ALTIKIRKBEŞ - Fantastik Kurgu Dizisi', tamamına yakını korsan tezgâhlarına ulaşarak, 'gücünü' kanıtlamıştır! Bulduğunuz en yaşlı ağaca bakarak düşünün. Bir gün, 'hırsızlıkla' suçlanmak istemiyorsanız .. . 'ibnelik' yapmayın; yapanları uyarın.
kovuktakilere selam, al tıkırkbeş

ALTIKIRKBEŞ YAYIN DISKOGRAFISI - GELİŞTİRİLMİŞ DİZAYN 1990 0-1)
001.1-1.1. 01. 90-8. - ENİS BATUR - Koma Provaları (new edition) 1991(2-1)
002. 2-1.1. 01. 91. -JOHN LENNON - Kendi Yazdıkları (out of stock)
1992 (6-4)
003.1-2.1. 02. 92. - ENİS BATUR - Hatay'da Bir Rolls-Royce (out of list) 004.3-1.1. 01. 92-6. - ROLAND BARTHES - Camera Lucida (new edition)
005.4.1. 01. 92. - BAHA TEVFİK - Felsefe-i Ferd (out of stock)
006.4.1. 01.92. - CEM AKAŞ - 7
1993 (10-4)
7. 3-1.2.01. 93-9. - SUSAN SONTAG - Fotoğraf Üzerine (new edition)
8. 2-1.2. 01.93. -CURTIS KNIGHT-Jimi Hendrix
9. 2-2.1.01. 93. -NİGAR ÖZLEM - Janis Joplin
010.1-3.1. 02. 93. - CEM AKAŞ - Belkienisbatur (out of list)
1994 (18-8)
011. 5-2.1. 01. 94-5. - HERMANN HESSE - Seçilmiş Şiirler (new edition)
012.5-1.1.01. 94. - CENK KOYUNCU - Otoben (out of list)
013.1-1.2.03.94. - ENİS BATUR - Kandil (C. Works 73/86) (out of list)
014.6-1.1. 01. 94-5. - BORIS VIAN - Kırmızı Ot (new edition)
015.5-1.2. 01. 94. - OĞUZHAN AKAY - Compact Risk (CR) (out of list)
016.5-2.2.01. 94. -JAMES JOYCE - Bütün Şiirler
017. 4.3. 01. 94. - GÜLAYDIN/DURUSEL - Blöf Kitap (out of list)
018.3-2.1.01.94. - HALİL TURHANLİ - Meleklerin Düştüğü Yer (out of list)
1995(27-9+2)
19. 7-1.1.01. 95. - RICHARD BRAUTIGAN - Amerika'da Alabalık Avı
20. 3-1.3. 01. 95. - PAUL KLEE - Modern Sanat Üzerine
21. 6-X.7. 01. 95-8. - FRANZ KAFKA - Aforizmalar (new edition)
22. 6-1.2. 02. 95-9. - BORIS VIAN - Kurtadam (new edition) 023.1-1.3.04. 95-6. - ENİS BATUR - Darb ve Mesel
024.5-1.3.01. 95. - SEFA KAPLAN - Disconnects Erectus
025.1-2.2.05. 95. - ENİS BATUR - Modernlerin Gecesi (out of list)
026. 8-1.1.01. 95. -WILLIAM BLAKE - Masumiyet Şarkıları
027.4.4. 03. 95. - CORTAZAR CALVIOBUS - Gizli Hava Müzesi Tekrar basımlar: 011-2 (n.e.) + 014-2 (n.e) 1996 (42 -15 + 2)
28. 6-X.8.01. 96. - MAURICE BLANCHOT - Günün Deliliği
29. 5-2.3. 01. 96. - OSCAR WILDE - Reading Zindanı Baladı
30. 7-1.2. 02. 96. - RICHARD BRAUTIGAN - Hawkline Canavarı 031.1-1.4. 06.96. - ENİS BATUR - Sarnıç

32. 6-X.9.02. 96. - JAMES JOYCE - Epiphanies / Anıklıklar
33. 5-2.4. 01. 96. - Der. LEVENT KAVAS - Buluntu Şiir
34. 2-2.2. 02.96. - HALİL TURHANLİ - Müzik ve Muhalefet (out of list). 035.1-1.5. 07. 96. - ENİS BATUR - Opera I-IV

36. 9-1.1.01. 96-7. - J.R.R. TOLKIEN - Hobbit (new edition)
37. 7-2.1.01. 96-8. - WILLIAM S. BURROUGHS - Şans Hayaleti
38. 2-1.3.01. 96. - ADAM DOLGINS - Rock İsimler Kitabı 039.4.5.01. 96. - ŞAHİN URUK - Kadıköy Felsefesine Giriş 040. 5-2.5. 01.96. - COLERIDGE - İhtiyar Denizcinin Ezgisi 041.10-X-1.01. 96. - ALFRED BESTER - Kaplan! Kaplan!

ilhanx

042.6-X.10. 01. 96. - PEDRO ALMODOVAR - Patty Diphusa Öyküleri Tekrar basımlar: 023-2 + 04-2 (n.e)

1997 (55 -13+1)
43. 8-1.2. 02. 97. - WILLIAM BLAKE - Cennet ve Cehennemin Evliliği
44. 2-1.4. 01. 97. - GARY J. KATZ - Rock Ölüler Kitabı
45. 6-X.ll. 01. 97. -JEAN COCTEAU - Beyaz Kitap
46. 6-X.12. 01. 97. -JAMES HOGG - Bağışlanmış Bir Günahkârın...
47. 7-3.1. 01. 97. - LAWRENCE FERLINGHETTI - Onun
48. 6-X.13. 01. 97. - JULIO CORTAZAR - Açıklayıcı Bilgiler El Kitabı
49. 5-1.4. 01. 97. - LEVENT YILMAZ - Kaplan Zamanı ve Geçiş (out of list)
50. 6-X.14. 01. 97. - MICHEL BUTOR - Boşluk
51. 8-2.1. 03. 97. - PETER MARSHALL - Bir Anarşist Olarak William Blake
52. 7-2.2. 02. 97-8. - WILLIAM S. BURROUGHS - İçerdeki Kedi
53. 2-2.3. 02.97. - Der. ALPER ÇEKER - Kurt Cobain ve Seattle Olayı 054.1-3.2. 08. 97. - Der. 6.45 - ENİS BATUR İÇİN OTUZ KUŞ BAKIŞI
055.1-3.3.09.97. - HATİCE AYNUR - Enis Bahir Bibliyografyası İçin 1 Deneme Tekrar basımlar 036-2 (n.e.)
1998 (70 -14+4)
056.1-1.6. 10. 98. - ENİS BATUR - Perişey
057.10-X.2.01. 97. - ARTHUR C. CLARKE - 2001
058.10-1.1.01. 98. - BRIAN STABLEFORD - Merkeze Seyahat (Asgard Üçlemesi, 1. kitap)
59. 7-2.3. 03. 98. - WILLIAM S. BURROUGHS - Çıplak Şölen
60. 9-1.2. 02. 98. - J.R.R. TOLKIEN - Masallar
61. 7-1.3. 03. 98. - RICHARD BRAUTIGAN - Kürtaj
62. 7-1.4.04.98. - RICHARD BRAUTIGAN - Yani Rüzgâr Her Şeyi Alıp Götürmeyecek
63. 7-3.2.02.98. - GINSBERG / FERLINGHETTI - Amerika 064.10-X.3. 01. 98. - PHILIP K. DICK - Karanlığı Taramak

66. 6-1.3.03. 98. - BORIS VIAN - Pornografi Üzerine
67. 6-X.15. 01. 98. - GORE VIDAL - Kent ve Tuz
68. 9-2.1. 01. 98. - DAVID EDDINGS - Elmas Taht (Elenium, 1. kitap) 069.1-1.7.11. 98.-ENİS BATUR-Sütte Ne Çok Kan
070.1-1.8.12. 98. - ENİS BATUR-Nil Tekrar basımlar: 01-2 (n.e.) + 022-2 (n.e) + 037-2 + 052-2
1999(80-11+2)
065. 5-2.6. 01. 99. - RAINER MARIA RILKE - Sancaktar
71. 6-1.4. 04. 99. - BORIS VIAN - Kızlar Farkına Varmıyor
72. 6-1.5. 05. 99. - BORIS VIAN - Bütün Ölülerin Derileri Aynıdır 073.6-1.6. 06. 99. - BORIS VIAN - Ve Bütün Çirkinler Öldürülecek
074.7-1.5.05.99. - RICHARD BRAUTIGAN - VVillard ve Onun Bowling Kupaları
75. 9-3.1.01.99. - MICHAEL MOORCOCK - Melnibone'iu Elric (Elric Destanı, 1. kitap)
76. 9-1.3.03.99. - J.R.R. TOLKIEN - Peri Masalları Üzerine
077.9-2.2.02.99. - DAVID EDDINGS - Yakut Şövalye (Elenium, 2. kitap) 078. 6-X.16. 01. 99. - LUDVVIG WITTGENSTEIN - Yan Değiniler 079.10-X.4.01. 99. - THEODORE STURGEON - İnsandan Öte 080. 9-2.3.03. 99. - DAVID EDDINGS - Safir Gül (Elenium, 3. kitap) Tekrar basımlar: 07-2 (n.e) + 022-2 (n.e.)
Total: 1990 (1-1) + 1991 (2-1) + 1992 (6-4) + 199S (10-4) + 1994 (18-8) + 1995 (27- 9+2) + 1996 (42 - 15 + 2) + 1997 (55 -13+1) +1998 (70 -14+4) + 1999 (80-11 +2)
new album safir gül
out now

Safir Gül

Sı îl*

Elenium Üçlemesi -3. Kitap. "Dünyasını kaybedenler yeni bir dünya kurmak zorundadır."
Sonunda şövalye Sparhawk, kraliçesi Ehlana'yı hayata döndürecek
tek şeyi, büyülü mücevher Bhelliom'u ele geçirmeyi başarır.
Efsanevi taş, göründüğünden daha büyük gizler içermekte ve

ilhanx

aklın alamayacağı bir tehlikeyi yanında taşımaktadır.
Diğer yandan, dünyanın kaderini değiştirecek bir güç yarışı sürmektedir.
Durmaksızın uzayan karanlık bir kışın ortasında, yaratılmış her şeyi içine
alıp sürükleyecek bir savaş.
Ama o, Anakha'dır, meçhul kişi. Bütün insanların yazgısı açıkça
görülebilir, Anakha hariç. Anakha, yazgının dışında ilerler.
Ondan Tanrılar bile korkar. O ve Bhelliom, bu dünyanın Tanrılarının
ya da insanlarının anlayışının çok ilerisinde birbirlerine bağlıdırlar.
Bütün bildiğimiz Bhelliom'un ona teslim olmaya gönülsüz oluşu.
İsteyerek kendini teslim ederse, Anakha Tanrı olacaktır.
Ölümsüz diye bilinen Tanrılar bile ölümle karşı karşıya.
Anakha ve Mavi Gül Bhelliom, Tanrılara ölüm sunarak
baharı ve yaşamı geri getirebilecek mi?
Unutmayın hikâyeler ikiye ayrılır, gerçek olanlar ve gerçek olması gerekenler, karar sizin.

Elenium Üçlemesi . kitap: Elmas Taht itap: Yakut Şövalye
3. kitap: Safir Gül
AKBN 99-01-10-80-1118-DE-FSB

ilhanx